

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

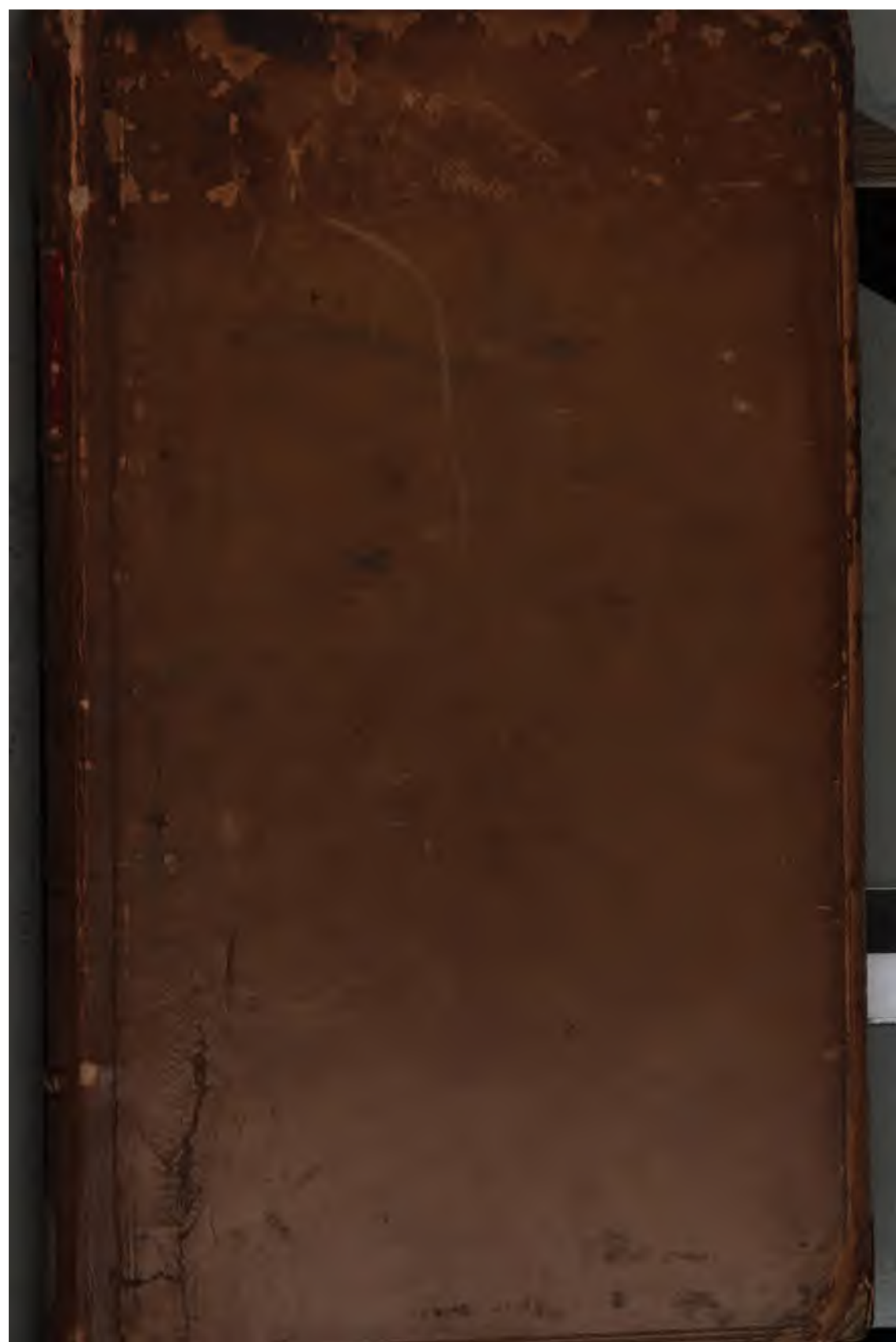
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

14.5
75

CONFINED TO
THE LIBRARY

1 RBC ~~stax~~

GRENFELL & HUNT LIBRARY

Munificentia

LUCY HUNT

306768029.

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICA.

**AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQVARIARVM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIOMIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQVE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT**

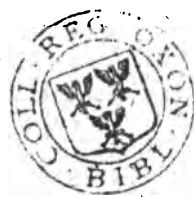
AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN PRIUS.

LIPSIAE
SUMTIBVS ET TYPIS B. G. TEVBNERI
MDCCCXXVII.

P R A E F A T I O.

Apollonii Rhodii Argonautica ut epicorum carminum seriorum praestantissimis non immerito adnumerari laud facile quisquam negaverit, ita hanc inter omnes constat sortem iis obtigisse, ut omni tempore a paucis lecta, a paucissimis edita sint, neque facile sit dictu, utrum lectorum paucitas ab edendo carmine egregio viros doctos absterruerit, an vero a legendo litterarum graecarum amatores prohibuerit editionum raritas. Quotus enim quisque est scriptorum veterum, cui per trium fere saeculorum spatium, si ab Henrico Stephano ad nostra tempora descendas, unus modo editor contigerit, qui quidem iusti editoris munere fungi et voluerit et potuerit? Nam ut eos taceam, qui proximi fuerunt a Stephano, Hoelzlinum et Shawium, qui neque librorum manuscriptorum opem ad textum emendandum adhibuerunt, neque ingeniorum vi quidquam utilitatis attulerunt, solus exstitit Brunckius, qui codicum auxilio instructus criticam manum Apollonii verbis admoveret. A quo quum mendosa multa relictas, multa illata essent, de qua re mox fusiùs loquendum erit, nemo tamen post eum id muneris in se recipere voluit, ut poetae verba ex meliorum librorum auctoritate et ex legibus rei grammaticae ab eo inde tempore melius perspectis, quantum fieri posset, restitueret. Quum enim tres post Brunckium exorti sint Apollonii editores, Flanginius, Beckius, Hoerstelius, omnes novis ad textum emendandum copiis instructi, nullus tamen eorum iis uti aut potuit aut voluit. Flanginius praestantissimos codices Vaticanos serius contulit, quam ut ad verba poetae restituenda iis uti potuerit; Beckius, quamquam praeter Brunckii copias etiam Flanginii thesaurus ei in promptu erat, aliaque nova aliunde accesserant, tamen his omnibus adeo non usus est, ut anxie

Brunckii vestigia legerit, et singulis carminis nostri libris vix binis ternisve locis ab eo discedere ausus sit, ac ne lectiones quidem omnes librorum, quibus uti ei licuit, in aliorum usum publici juris fecerit, sed partem tantum eorum, nescio an pro arbitrio an certa quadam ratione delectam, textui subjecerit, partem ad alterum editionis suae volumen rejecerit, quod nunquam lucem vidit. Hoerstelium plane silentio praeterire licet, quem ligna potius scindere quam Apollonium edere oportebat. Non item silentio praetermittendus est Eduardus Gerhardus, qui quamquam justam Apollonii editionem exhibere noluit, tamen Lectionibus suis Apollonianis tantum utilitatis textui emendando praestitit, quantum vix priores editores omnes conjunctis viribus potuerunt.

Haebemus igitur etiamnunc Apollonii textum eum quem ante hos quinquaginta fere annos Brunckius exhibuerat; qui quam bene quamque male in scriptoribus antiquis edendis versatus sit, in vulgus notum est. Sagacissimus ceteroquin poetarum emendator saepe tamen emendandi pruritu se ultra quam par erat, abripi passus est, saepe ex legibus metricis et grammaticis, a se ipso perperam scriptis, locos sanissimos corrumpit, saepe codicibus suis propterea, quod a se primum collati erant, nimiam fidem habuit. Quae quum omnia in nostro quoque poeta corrigendo ei acciderint, tum casu infelici factum est, ut initio in codices pessimos et misere interpolatos inciderit, ex quorum auctoritate totum fere textum refinxit, deinde quum meliorum librorum collationes serius ad eum transmitterentur, tam exigui momenti eos habuerit, ut ex iis ne varietates quidem omnes in appendice enotaret. Quae quum ita sint, facile intelligi potest, quantum adhuc absit, ut genuina poetae manus restituta sit, neque operae pretium non esse mihi visum est, textum, qui vocatur, poetae nostri denuo recensere, praesertim cum, etsi codices ab aliis nondum collatos adhibere non licuit, tamen optimis libris primus ad Apollonii verba emendanda uti potuerim.

Itaque in hac nova editione adornanda id mihi ante omnia propositum fuit, ut poetae verba accuratissime ad optimorum codicum fidem examinarem, et praestantissimi cujus-

que lectiones religiosissime exhiberem. Quae res quum tota a librorum manuscriptorum auctoritate ponderanda pendeat, de his jam paullo fusius verba facere tempus est. Codices, quorum lectionibus usus sum, hi sunt:

I. Mediceus, a Bandinio in Heynii gratiam collatus, cuius varietatem quum Brunckius non prius accepisset, quam maxima editionis parte jam absoluta, eo uti non amplius potuit, et exiguum tantum variae lectionis partem Appendici inseruit, minorem etiam inde excerpsit Beckius. Integra libri praestantissimi collatio asservatur in bibliotheca Gottingensi, unde sicut alia complura, intercedente viri doctissimi Caroli Odofredi Mülleri amicitia et benevolentia, transcriptam accepi, et primus publici juris feci, atque ad textum emendandum non sine fructu adhibui.

II — V. Codices Vaticani A. B. C. D., a Flanginio collati, qui varias eorum lectiones secundo volumini editionis suae, in Germania rarissimae, praefixit, unde pauca exhibuit Beckius. Et horum librorum integram varietatem, ex qua ad textum restituendum plurimum utilitatis redundat, notis meis inserui.

VI. Codex Guelpherbytanus, primum a Jo. Aug. Ernestio collatus, qui ejus varietatem cum Piersono communicaverat. Is aliquot ejus lectiones in Verisimilibus p. 197 sqq. publici juris fecerat. Eadem collatio transmissa ad Brunckium in Appendice tantum ab eo excerpta est. Iterum librum contulit Hoerstelius, et integram ejus varietatem editioni suae, ceteroquin haud flocci faciendae, subiecit. Hinc in meam editionem recepi, nonnunquam dubius, cui plurimum fidelitribuendum sit, quum Piersonus, Brunckius, Hoerstelius mox diversa narrent, mox alius ab alio omitta commemorent.

VII. Codex Vratislaviensis, in bibliotheca Rehdigerana asservatus, in Buhlii praef. ad Arat. XI fusius descriptus. Primus eum contulit Beckius et exiguum varietatis partem in editione sua enotavit, ne in his paucis quidem erroris expers. Ipse enim iterum librum haud contemnendum accuratissime inspexi et integram lectionis varietatem, bonae frugis plenam, annotationi meae inserui.

VIII. Codex Vindobonensis, a Blessigio in Brunckii

usum collatus, qui tamen ne hujus quidem libri omnem varietatem commemoravit. Quum hujus quoque codicis plenam collationem Gottinga transmissam accepissem, adeo eum ad verbum cum Vratislaviensi consentire intellexi, ut aut alterutrum ex altero descriptum esse aut ex eodem fonte ambos fluxisse necesse sit.

IX — XIII. Codices Regii Parisienses A. B. C. D. E., 2727. 2816. 2728. 2729. 1845, a Brunckio collati et in textu emendando maxime in auxilium vocati, quamquam reliquis omnibus deteriores sunt. In horum quoque lectionibus commemorandis non satis accuratum fuisse Brunckium ex eo judicari potest, quod collatio Regii A., a Ruhnkenio confecta, quae Gottingae servatur, permulta a Brunckio omissa exhibet, quae in editione mea accesserunt. Quinque illi libri cum omnes inter se simillimi sint, duo illi, quos litteris A. et E. insignivimus, ita concinunt, ut alter alterius apographum esse videatur.

Editiones ex libris manuscriptis expressae eorumque instar habendae sunt tres, Florentina anni MCCCCXCVI, Aldina MDXXI, Parisina MDXLI. His quae proxime accesserunt Brubachiana Francofurtensis MDXLVI et Basileensis MDLXXII, Aldinam ita secuti sunt, ut vix tribus quatuorve locis, nescio qua auctoritate, ab ea discedant. Hae quoque editiones ab editoribus adhuc negligentissime collatae sunt, itaque eas denno excutiendi laborem non subterfugi, neque ejus laboris me poenituit, quum satis largam variae lectionis messem inde reportaverim, maxime ex Florentina, quam rarissimis libris merito adnumeratam in una bibliothecarum Vratislaviensium me invenisse admodum gaudeo,

Libri hi, quos nominavimus, omnes et scripti et impressi exceptis Parisinis magnopere sibi invicem similes sunt et multa habent omnibus communia; ea tamen est eorum diversitas, ut in tres classes sive familias commode dividi possint. Primae ejusque praestantissimae sunt Mediceus, Vaticanus A. C. D., Guelpherbytanus, et Vratislaviensis cum Vindobonensi, qui libri, quum interdum inter se discrepent, plerisque tamen locis veram lectionem unanimi consensu tuentur. Huc pertinet etiam Florentina editio, quae ex Mediceo maxime fluxisse vi-

detur. Quae ab eo diversa habet, incertum est ex alio codice hausta sint an ex editoris conjectura profecta. Non tamen silentio praetermittendum, eam quarto Argonauticorum libro mirum in modum multo magis quam in prioribus ab hujus familiae codicibus discedere et proprias quasdam lectiones habere, quae in alio libro nullo nisi ex parte in Guelph. inveniuntur. Ab his paullo diversa est classis altera, cui solus Vat. B. assignari posse videtur cum editione Aldina. Multae enim lectiones editiones nostras, quas ex Aldina maxime profecisse jam supra monui, occupant, quarum in codicibus nullo est vestigium nisi in uno Vat. B. Hoc igitur libro maxime usus fuisse videtur Franciscus Asulanus, qui editionem Aldinam curavit, isque vulgati textus fons habendus est. Multum denique ab his, quos adhuc nominavi, libris distant codices Parisini cum editione Parisina, quae ex iis fluxisse videtur, eamque tertiam quasi familiam dico. Permultas enim lectiones exhibent a vulgato textu discrepantes, quae, si accuratius eas examinaveris, illo longe deteriores tibi videantur necesse est, et ita comparatae, ut dubitari vix possit, quin a librario profectae sint, qui aut metrum emendare, aut sensui subvenire voluit, cujus rei non est quod hoc loco exempla proferam, quum singulae fere editionis meae paginae documenta exhibeant. Haec interpolatorum commenta magnam partem in textum recepit Brunckius.

Rejicienda est hac occasione Beckii opinio, qui praef. p. X duas esse codicum familias putat, quarum singulae alterutram e duabus carminis recensionibus exhibeant, id quod nemini profecto persuadebit, qui varias librorum lectiones accuratius perpenderit; minime enim adeo inter se sunt diversae, ut diversas possint recensiones repraesentare. Duas carminis recensiones ab ipso poeta profectas esse ex certis veterum testimoniis constat, codices vero nostri omnes posteriorem sequuntur, prioris in scholiis tantum passim lectiones commemorantur, quae ipsae in libro nullo comparent, quamquam non negaverim, in codicem etiam unum et alterum, maxime Vaticanos, hic illic aliquam prioris recensionis lectionem, fortasse ex margine, irrepsisse, de qua re singulis locis monebitur. Sed de toto hoc loco tam docte disseruit Gerhardus in primo et secundo Lectionum capite, ut pauca, quae

addi possint, reliquerit, eaque aptius iis locis, ad quae pertinent, commemorabuntur.

His igitur libris ita usus sum, ut omnes eorum lectiones, altero ferè tanto plures quam quas Brunckius attulit, enotarem, quo fieret, ut tandem aliquando certum aliquod esset fundamentum, quo Apollonii textus niti posset. Ita nunc demum singulis locis cèrto judicari poterit, quid antiquitus in libris lectum sit, quid a poeta sit profectum, quid ab editoribus, et si de quo loco minus recte sensero, id quod saepius mihi accidisse facile credo, omnibus libera erit optio et iudicandi potestas. Nam poetae verba ubique fere ad codicum auctoritatem revocavi, ejectis quae saepe satis inconsiderate novaverant editores, quia tam bene conservatum ad nos pervenisse carmen persuasum habeo, ut ad conjecturas raro confugiendum sit. Itaque conjecturas rarissime in textum recepi, nec nisi ubi et prorsus necessarias habebam et certissimam melam invenisse mihi videbar, id quod novem circiter decemve locis factum est; ex quo genere nonnulla mihi adeo luculenta videntur, ut ab omnibus probatum iri sperem. Paullo saepius aliorum virorum doctorum emendationes, quae quidem certae mihi videbantur, recepi, quas per varios libros dispersas diligenter conquisivi, quamquam multa etiam, quae est harum rerum natura, me fugisse non dubito *). Non neglexi

*) His adnumeranda sunt Anecdota Hemsterhusiana a Geelio edita, quorum parti primae quum Hemsterhusii animadversiones in Apollonium insertas esse certior factus essem, librum comparandum esse statui, sed non prius eo potiri potui, quam quum maxima huius libri pars jam typis expressa esset. Libro inapecto etiam mox intellexi, non magnam Apollonio meo futuram fuisse jacturam, etiamsi prorsus eo carendum fuisset, tamen quae alicujus momenti esse viderentur, in lectorum usum hic subjicere decrevi. Sunt vero haec. P. 294. I, 214 legendum iudicat ἀνσπεύρωτο vel ἀνσπεύρωτο, idemque addit restituendum esse IV, 918. P. 296. I, 306 emendat δόμων ἐξ ὄρω νέσθαι. P. 297. I, 315 sic explicat: sed haec quidem, utpote gravis aetate, eo in loco linqueba-

tur a junioribus, prono corpore, atque adeo citato gressu praetereuntibus. ubi Geelius in nota: Mihi quidem hic locus ita intelligendus videtur, ut παρὰ κλιδόν referatur ad sacerdotem, passiva potestate: illa quidem a festinantium turba dimovebatur, et sic extra tumultum posita, utpote vetula, a junioribus facile relinquebatur. P. 301. II, 224 legendum proponit δλεθρον: ex improviso undecunque perniciem inferentes. P. 304. II, 312 legendum putat: δσα δ' ἄρησε θεοῖς, φίλοι, οὐκ ἐπικεύσω, ubi Geelius conjicit: δσα δ' ἄρησε, θεοῖς φίλον, οὐκ ἐ. quae mihi in mentem veniant, permittente Deo, non celabo. Neutrum probandum esse liquet. P. 314. III, 262 seq. ita distinguit et legit: δσλῃ ἐγών, ολον πόθον Ἑλλάδος, ἐκ ποθεν ἀτης

etiam aliorum scriptorum loca, quibus Apollonii verba laudantur, interdum textui, emendando utilia; in quo genere, quamquam satis raro a grammaticis citatur Apollonius, multa tamen a prioribus editoribus praetermissa supplervi, nec dubito, quin alia, quae me quoque latuerunt, ab aliis addi possint. Multum denique utilitatis cepi ex Apollonii Scholiis, tam vulgatis quam Parisinis, quae ad poetae verba emendanda adhuc parum ab editoribus adhibita sunt.

Haec de textu ejusque emendandi subsidiis sufficiant. Hujus loci foret, nonnulla etiam de rebus quibusdam ad orthographicam pertinentibus dicere, in quibus a Brunckio discessi, nisi in his minus recte Brunckium versatum esse nunc jam inter omnes constaret. Itaque de uno ν finali loquar, quod Brunckius semper omisit, nisi si versus sequens a vocali inciperet. Codicum neque magna est in hac re auctoritas, neque ab iis, qui eos contulerunt, ejusmodi minutiae satis accurate ubique enotatae sunt. De solis Mediceo et Vratislaviensi mihi certo constat, in quibus illud ν finale ubique inveniri hic semel moneo, ut in animadversionibus eorum testimonia omittere possim, ne variae lectionis moles nimis accrescat.

Textui subiecti Scholia, quod non ingratum fore hujus libri emtoribus spero, quum praeter antiquas editiones admodum raras in una Schaeferiana legantur, in hac vero haud satis ad usum accommodate ita distributa sint, ut seorsim legantur et Parisina et vulgata Scholia, ita ut eadem pleraque bis legenda sint. Cui incommodo ita subveni ut utraque Scholia in unum corpus conjungerem, quod facile fieri potuit, quum non tanta sit eorum diversitas. Fundamenti loco habui vulgata, non Parisina, quod mirabuntur fortasse, qui haec multo praestantiora putant. Sed haec opinio fuit virorum docto-

*λεπυαλὲς, Πολύλοιο ἐφημοσύ-
νην νέεσθε*

παρὸς; κ. τ. λ.

hoc sensu: *Me miseram, quale desiderium Graeciae ex quacunque demum, vel nescio qua, luctuosa mentis noxa (scil. suscepistis, in animum inducere potuistis!) verum est, Parisi monitu patris et impulsu pro-*

sciscibamini etc., in quibus abruptum orationis praecipitatae impetum agnoscit. P. 315. III, 276 τερνύως emendat probante Geelio. P. 316. III, 278 emendat ὑπὸ φλην. P. 320. III, 288 ita exponit: illique ex pectore omnis prudentia perturbatione animi expiravit. P. 321. III, 294 emendat ἄγχι μάλ' ἐξομένη.

rum, quamdiu magna expectatione desiderabantur; ex quo a Schaefero publici juris facta sunt, facile intelligi potuit, ea vulgatis haud paullo deteriora esse, quum et multo magis quam illa corrupta sint, maxime in scriptorum, qui laudantur, nominibus, et multa omittant, quae in vulgatis leguntur, neque adeo multa nova addant. Itaque non solum ea, quae in vulgatis Scholiis desiderantur, diligenter addidi *), sed etiam diversitates omnes Parisinorum accurate in margine inferiore adnotavi, exceptis iis locis, quibus eundem sensum paullo diversis verbis exprimunt Parisina, quae non ubique adijcere operae pretium duxi. Interdum etiam loca corrupta in notis emendavi; omnia perpolire non mei consilii fuit.

Denique Indices adjeci novos a me ipso confectos, quia minus pleni erant et passim erroribus referti, qui in prioribus editionibus legebantur. Ex quibus si quid utilitatis capi posse iudices aequi existimaverint, summo pere gaudebo.

---

*) Uncinis quadratis inclusi, quae in Scholiis vulgatis desunt, rotundis, quae in Parisinis.

**ΓΕΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.**

Απολλώνιος, ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητῆς, τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δὲ τινες Ἰλλέως, φυλῆς Πτολεμαίδος· ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, Καλλιμάχου μαθητῆς, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδασκάλῳ, ὅψι δὲ ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐγράφετο. Τοῦτον λέγεται ἔτι ἔφηρον ὄντα ἐπιδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά καὶ κατεγνώσθαι· μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν τῶν ἄλλων ποιητῶν, καταλιπεῖν τὴν πατρίδα καὶ μετεληλυθέναι εἰς Ῥόδον, καὶ αὐτὰ ἐπιδέξαντα διορθῶσαι, καὶ οὕτως ἐπιδείξασθαι καὶ ὑπερευδοκιμῆσαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει· ἐκαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ τιμῆς ἡξιώθη. Καὶ τὰ μὲν τοῦ γένους ταῦτα· ἡ δὲ ὑπόθεσις τῶν Ἀργοναυτικῶν Ἀπολλωνίου τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Τυρῶ ἡ Σαλμωνίδης θυγατὴρ ἔτεκεν ἐκ Ποσειδῶνος Νηλεῖα καὶ Πελλαν· εἴτα γαμεῖται Κρηθεῖ τῷ Αἰόλου παιδί καί τιται ἐξ αὐτοῦ Αἴδονα, Φέρητα, Ἀμυθάονα. καὶ γίνεται ἐκ μὲν Αἴδονος Ἰάσων, ἐκ δὲ Φέρητος Ἀδμητος, ἀπὸ δὲ Ἀμυθάονος Μελάμπος. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ἐκδίδοται Χείρωνι τρέφεσθαι καὶ τὴν λατρικὴν μανθάνειν, Αἴδονος τοῦ πατρὸς·

αὐτοῦ τὴν βασιλείαν τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ Πέλλᾳ καταλιπόντος καὶ κρατεῖν τῆς Θεσσαλίας κελεύσαντος, ἕως ἂν ὑποστραφῇ ὁ Ἰάσων ἀπὸ Χειρώνος. Χρησμὸν δὲ ἦν εἰληφῶς παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ Πέλλας, φυλάττεσθαι τὸν ἐπιόντα πρὸς αὐτοὶ μονοπέδιλον, τεθνήξεσθαι γὰρ δι' αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰάσων αὐξήθεις ἔρχεται πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοῦ πατρὸς, μεθέξων καὶ αὐτὸς τῆς τοῦ πατρὸς βασιλείας. γενόμενος δὲ ἐν τῷ Ἀναύρῳ ποταμῷ (ἔστι δὲ οὗτος Θεσσαλίας) καὶ βουλόμενος παρελθεῖν, εὗρίσκει ἐπὶ τῆς ὁχθῆς τὴν Ἥραν γράτ' ὁμοιωθεῖσαν, διαπεράσαι μὲν βουλομένην, φοβουμένην δὲ καὶ ἐστῶσαν. λαβὼν δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων ὁ Ἰάσων διασώζει, κατὰ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ ἐν πέδιλον καταλιπὼν ἐπὶ τοῦ πηλοῦ. εἶτα ἀέρχεται εἰς τὴν πόλιν μονοπέδιλος, καὶ εὗρίσκει πανήγυριν δημοσίαν καὶ θυσίαν ἀγομένην τοῖς θεοῖς παρὰ Πέλλου. Θεσάμενος οὖν τὸν Ἰάσωνα μονοπέδιλον ὁ Πέλλας ὑπομνήσκειται τοῦ χρησμοῦ· εὐλαβούμενος δὲ αὐτόν ἀναλεῖν ἄθλον αὐτῷ προστάσσει τοιοῦτον, εἰπὼν, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν τὸ χρυσόμαλλον δέρας κόμισον, καὶ λήψῃ τὴν βασιλείαν τοῦ σοῦ πατρὸς. Τοῦτο δὲ προσέταττεν, οὐχ ὥς τοῦ κωδίου τοῦ χρυσοῦ δεόμενος, ἀλλ' οἴμενος αὐτόν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τινος, ἢ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσειν. Τὸ δὲ κατὰ τὸ χρυσόμαλλον δέρας ὡδὲ πως ἔχει.

*) Ἀδάμας υἱὸς Αἰόλου, ἀδελφὸς Κρηθέως, πρότερον γυναῖκα ἐσχηκὼς Νεφέλην, δύο παῖδας ἐκ ταύτης, Φρίξον καὶ Ἑλλην, ἐγέννησεν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης δευτέραν ἡγάγετο γυναῖκα Ἰνώ, ἣτις ἐπιβουλεύσασα τοῖς τῆς Νεφέλης παισὶ παρέπεισε τὰς τῶν ἐγγχωρίων γυναῖκας φερεῖν τὰ σπέρματα· ἢ γῇ δὲ πεφρυγμένον τὸν σπόρον δεχο-

*) Haec quae sequuntur ad finem usque aliis verbis expressa edidit Brunckius, nescio unde. Beckius ea exhibuit ut in cod. Vrat. legun-

tur, in plerisque cum Brunckii editione conspirantia. Sensus cum in universum sit idem, ea adscribere vix operae pretium est.

μένη κάρπους ἐτησίους οὐκ ἀπεδίδου. Πέμπας οὖν εἰς Δελφούς Ἀθάμας περὶ τῆς ἀφορίας ἐκινδάνετο· δώροις δὲ πείσασα Ἰνώ τοὺς πεμφθέντας ὑπέθετο αὐτοῖς εἰπεῖν ὑποστρέψασιν, ὥς ἀνείλεν ὁ θεὸς Ἑλλην καὶ Φοῖξον σφαγιασθῆναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἔσεσθαι. πεισθεὶς οὖν ὁ Ἀθάμας Ἑλλην καὶ Φοῖξον τῷ βωμῷ παρέστησεν. Ἄλλ' ἐκείνους μὲν κατοικτείραντες οἱ θεοὶ διὰ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ ἑναερίους ἀφήρπασαν, ὅθεν Ἑλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη εἰς τὸν ἅπ' ἐκείνης κληθέντα Ἑλλησποντον καταπίπτει, Φοῖξος δὲ εἰς τὴν Κολχικὴν διασώζεται γῆν. Ἐνθα θύει μὲν τὸν κριὸν Διὶ Φυξίῳ, ὅτι ἐξέφυγε τὴν ἐπιβουλὴν τῆς μητρὸς, γαμῆ δὲ Χαλκιδέην τὴν θυγατέρα Αἰήτου, τοῦ Σκυθῶν βασιλέως, καὶ γεννᾷ ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας, Ἄργον, Κυτίσσωρον, Μέλανα, Φρόντιν. Καὶ οὕτως ἐκείσε τέλει τῇ.

ΑΛΛΩΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΒΙΟΣ.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατὴρ δὲ Σιλλέως ἦτοι Ἰλλέως, μητὴρ δὲ Ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσεν Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὄντι γραμματικῷ, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. Σφόδρα δὲ ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθρίασας παρεγένετο ἐν τῇ Ῥόδῳ κακεῖ ἐπολιτεύσατο καὶ σοφιστεύει δητορικοὺς λόγους, ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπεκάλεσαν. Ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἶτα ἐπιδειξάμενος σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιωθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπανῆλθεν ἐς Ἀλεξάνδρειαν, κακεῖ αὖθις ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν, ὥς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιωθῆναι αὐτὸν, καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ Καλλιμάχῳ.

Παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ Λουκίλλου Ταῖφαλου καὶ Σοφοκλείους καὶ Θέωνος. Τάδεα δὲ πόλις Κρήτης, ὡς φησὶ Λογγῖνος ἐν τοῖς Φιλολόγοις.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Ἀρχόμενος δέο, Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
μνήσομαι, οἳ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας βασιλῆος ἐφημοσύνη Πέλλαιο
χρῦσειον μετὰ κῶας εὖζυγον ἤλασαν Ἀργῶ.

5 Τόλην γάρ Πέλλης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
μοῖρα μένει στυγερὴ τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
δημόθεν ὀλοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίησι δαμῆναι,
δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τόλην κατὰ βᾶξιν ἸΗΣΩΝ

V. 1. *παλαιγενέα* Guelph. — *κλέα* ἀνδρῶν Reg. A., quod quis probare possit propter locos Homericos II. IX, 189. 524. Od. VIII, 73. unde proficit Theocr. XVI, 2. Sed neque obtrudenda est Apollonio imitatio Homérica, neque ex uno codice recipienda lectio, quae facile potuit vel a librario Homérica lectione tincto inferri, vel ex interpretatione nasci, quemadmodum saepe vocabula φῶς et ἀνὴρ confusa réperiuntur. Sic Eustath. et Thomas M. locis ab Hermanno laudatis apud Soph. Aj. 440 ἀνδρὶ pro φῶρὶ legunt, apud Tryphiod. v. 113 plurimi codd. male ἀνδρὶ habent, quod Northmor. ex uno recte in φῶρὶ mutavit, et apud Maximum περὶ καταρχ. v. 277 vulgo ἐπὶ ἄνδρα legitur, ubi veram esse emendationem Hermanni ad Orph. p. 749 ἐπὶ φῶρὶ ex v. 299 et 377 intelligitur. Praeterea κλέα φωτῶν legitur etiam apud auctorem Homerici hymni XXXII, 13 et Christodor. 378, et nostro loco illud ipsum φωτῶν idem ille codex in margine scriptum exhibet.

2. Verba οἳ πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας κυανέας, quae IV, APOLLON. RHOD. I.

1002 recurrunt, in usum suum convertit. Orpheus Argon. v. 711, mutato tantum vocabulo πόντοιο in πορθμοιο.

5. Πέλλας Guelph.

7. αἰνεσίησι Flor. Brub.

8. *τεῖν* vulg., quod quum sensu careat, quia jam neque Apollinem alloquitur poeta, neque Peliam alloqui potest, in recentioribus editionibus recte repudiatum est. Sed Brunck. (quem sequitur Kraus.) ex emendatione Cuperi Obserrv. III, 24 *θεῖν* recepit; contra Ruhnck. epist. crit. p. 280 *τόλην* conjecit, quod receperunt Beck. et Hoerstel. Quam lectionem quum non solum marg. Vrat. sed etiam marg. Reg. A. ab ipso Ruhnkenio collati (quod oblitus fuisse videtur vir summus, quum conjecturam illam scriberet) exhibeat, ita ut non conjectura sed librorum lectio vocanda sit, et ego in textum recepi, suadente praeterea sensu, quem viri illi non ceperunt. Puncto enim distinxerunt versus praecedentis fine, quo facto nescio quid molesti habet repetitum illud *τόλην*. Sed perspicuum est alterum *τόλην* ad praecedens ita

- χειμερλοιο θέεθρα κίων διὰ ποσσὶν Ἀναύρου
 10 ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἱλῦος, ἄλλο δ' ἐνερχθεν
 κάλλιπεν αὐθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
 ἔκετο δ' ἐς Πελλην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
 εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις
 ῥίξας θεοῖς, Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
 15 αἶψα δὲ τὸν γ' ἐσιδὼν ἐφράσσαστο καὶ οἱ ἄεθλον
 ἔντυε ναυτιλῆς πολυκηδέος, ὄφρ' ἐνὶ πόντῳ
 ᾗ καὶ ἄλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσι νόστον ὀλέσση.
 Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἐπικλείουσιν αἰοῖδοι

referri, ut sensus sit: quod oraculum Pelias acceperat, ex eo Jason etc., idque poeta ita expressit, ut non relativo uteretur, sed antiquam rationem Homericam sequeretur eam, quam parataxin nuperrime vocavit Thierschius gr. gr. §. 315 s. ed. nov. Similis est locus Pind. Nem. IV, 4. οὐδὲ θερμὸν ὕδαρ τόσον γε μαλθακά τέγγει γυνία, τόσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος. Neque in particula δὲ offendendum est, quae in parataxi est usitata, ut Hom. II. VII, 146 οἷη περ φύλλων γενεῇ, τοῖη δὲ καὶ ἀνδρῶν, ut recte emendavit Butlm. ad Soph. Philoct. 87. cf. Thiersch. §. 316, 10 sqq. Haec vero loci nostri explicatio etiam propter prius τοῖην necessaria est, quod ex vulgari explanatione molestum est, idque ne Scholiasten quidem fugit. Quapropter post δαμῆναι commate interpunxi. Vulgatum τῆν patronum nuper nactum est virum doctum, qui censuram Apollonii Schaeferiani egit in Ephem. Jenens. 1814, p. 266, qui tamen causas, quibus illud se tueri posse putat, addidit nullas.

10. Hunc et qui sequitur versum laudat Tzetz. ad Lycophr. 175.

13. Ποσειδάωνι Vrat.

14. Ἥρας Guelph.

15. τὸνδ' edd. antiquae, sed τὸν γ' Med. Guelph. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Vrat. et inde a Brunckio omnes, recte. — ἐφράσσατο Flor. Brub.

17. Brunckius soloeum esse ratus conjunctivum ab ὄφρα pendentem praeterito ἔντυε, ex conjectura reposuit ᾗ καὶ, quod omnes

deinde receperunt. Sed jam dudum de hac re rectius judicant viri docti, ut non sit, quod pluribus Brunckii sententiam refellamus, cf. Herm. ad Vig. p. 793. ad Orph. p. 736. Wunderl. obs. critt. in Aeschyl. p. 138, qui etiam ad tuendam particulam καὶ, quae Brunckio otiosa videbatur, apte attulit Hom. Od. I, 174. 267 et sexcenta alia afferre poterat. Loca Apollonii, quibus item ὄφρα et similes particulae praecedente praeterito cum conjunctivo junguntur, sunt I, 100 πέμπεν, ἵνα θοάσσεσσι μεταπρέπη ἡρώεσσιν. I, 851 Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἡμερον ὥρσεν, — ὄφρα κεν αὐτῆς Ναιήται μετόπισθεν. II, 1094 ἐνέοντο παρ' Ἀλῆταο Κνυαῖον, — ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται. III, 1134 ὥς γὰρ τόδε μῆδετο Ἥρη, ὄφρα κακὸν Πελοπίδην ἐς Ἰωλκὸν ἔκταναι. III, 1307 εἰλεκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσση. IV, 59 κλον, — ἵνα σκοτίη ἐνὶ νυκτὶ Φαρμάσσης εὐκηλος. IV, 907 κινάχησεν — ὄφρ' ἄμυνδρις κλονέοντος ἐπιβρομῶνται ἀκουαί. Uterque modus pro sensus diversitate sequitur I, 446 πάτερης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην Νηρὸς, εὐκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται, de quo genere cf. quae monui ad I, 660. Contra praecedente praesente optativus ponitur IV, 399 Ἀψύρτω μεμάασιν ἄμυνμέν, ὄφρα σε πατρὶ — οἰκάδ' ἄγοιτο. IV, 534 εἰσέτι νῦν κελνῇ ὅδε κεύθεται αἰή — ὥς κεν ἄφαντος αἰε μερόπασσι πέλοιτο. His omnibus fere locis Brunckius invitis libris manum emendatricem admovit.

18. οἱ omittit Vrat. — ἔτι κλείουσιν codd. et edd. veti. omnes, inepte.

*Αργον Ἀθηναίης καμείν ὑποδημοσύνησιν.

- 20 νῦν δ' ἂν ἐγὼ γενεὴν τε καὶ οὐνομα μυθησαίμην
ἡρώων δολιχῆς τε πόρους ἄλως ὅσσα τ' ἔρεξαν
πλαζόμενοι. Μοῦσαι δ' ὑποφύτορες εἰεν ἀοιδῆς.

Πρωτὰ νυν ΟΡΦΗΟΣ μνήσώμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῇ
Καλλιόπῃ Θορήϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα

- 25 Οἰάγρῳ σκοπιῆς Πιμπληΐδος ἄγχι τεκέσθαι.
αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέκονσιν αἰτωρέας οὔρεσι πέτραις
θέλξει ἀοιδάων ἐνοπῇ ποταμῶν τε ῥέεθρα.
φθγοὶ δ' ἀργιάδες, κελυγὲς ἔτι σήματα μολπῆς,
ἀκτῆς Θορήϊκῆς Ζώνης ἐπι τηλεθόσσαι

- 30 ἐξελὲς στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς δ' ὅ γ' ἐπιπρὸ
θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὅρφεα μὲν δὴ τοῖον ἔσῃν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πιδήσας
δέξατο, Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.

Veram lectionem reposuit Brunn.,
quem recte secuti sunt omnes.

19. καμείν Guelph. Vrat. — ὑπο-
δημοσύναισι Guelph. ὑποδημοσύ-
νησιν Vrat.

20. Wernick. ad Tryphiod. p. 255
particulam τὴν delendam putat, quae
speciosa est sane emendatio, si con-
tuleris et locum Iliadis, ex quo he-
mistichium hausisse videtur noster,
III, 235:

οὓς κεν εἴ γ' ὀλοῖην καὶ οὐνομα
μυθησαίμην
ut legendum putat ille, et nostri i-
psius II, 762:

Αἰσονίδης μὲν οἱ γενεὴν καὶ οὐ-
νομα ἑκάστων
et, qui inde profecit; Quint. Smyrn.
VII, 234:

μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ
οὐνομα ἑκάστων
et qui consimilis est locus Dionys. Pe-
rieg. 705:

κείνων ἀνδρώπων γενεὴν καὶ
ἦθεα γαίης.

Sed tribus postremis locis productio
particulae facta est in quarto pede,
ubi produci καὶ solebat ad vitandam
caesuram trochaicam, v. Herm. ad
Orph. p. 728. Gerhard. lectt. Apoll.
p. 159 sq. Alio vero loco neque
Homerus neque noster id sibi permi-
sisse videntur, quare neque Homerici
cum neque nostrum locum cum Wer-

nickio mutandum duco. Bis praeterea
Apollonius καὶ produxit III, 329. IV,
213, bis etiam Dionys. Perieg. v. 705
et 753, sed semper in quarto pede.
Emendanda igitur, si quo alio loco
compararet, haec productio est, nedum
inferenda.

23. νῦν Vrat.

28. ἐπὶ Reg. A.

29. ἀκτῆς Θορήϊκῆς Guelph., quod
recepit Hoerstel., absurde. — ἐπὶ τη-
λεθόσσαι Guelph. ἐπιτηλεθόσσαι
Vatt. A. C. D. Hunc versum ita lau-
dat Schol. ad Nicand. Theriac. v.
470 κατὰ Θορήϊκῇ Ζώνῃ ἐπιτηλε-
θόσσαι.

30. Scholia Paris. ἐξελὲς στιχόων-
το praebent, quod cave ne vulgato
praefendum putes; quum enim in
explicatione praesente utantur: στοι-
χηδὸν εἶσι, elucet, ipsa quoque vul-
gatam lectionem explicare voluisse.
Ceterum στιχόωσι non est, ut solet
h. l. verti, *stant ex ordine*, quod ne
potest quidem significare, sed ut
ubique ordine *incedunt*, quod poe-
tica licentia de stante arborum serie
dixit Apollonius. In scholiis quoque
στοιχηδὸν εἶσι legendum esse certissi-
mum videtur, quid enim esset στοι-
χὸν εἶσι? — ἐπιπρὸ Reg. A.

33. πεπονηδῶς (πεποινηδῶς?) Reg. A.

34. Βιστωνίῃ Reg. A. Βιστωνίτας
var. lect. in Schol. Paris.

- 35 Ἦλυθε δ' ἈΣΤΕΡΙΩΝ αὐτοσχεδόν, ὃν ἔα Κομήτης —
 γέλαιτο δινῆεντος ἐφ' ὕδασι νῆαυ' Ἀπιδανόιο,
 Πειρεσιᾶς ὄρεος Φυλλήτου ἀγχόδι ναιῶν,
 ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνipeύς
 ἄμφω συμφορέονται, ἀπόπροθεν εἰς ἔν λόντες.
- 40 Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν ΠΟΛΥΦΗΜΟΣ ἔκανε
 Ἑλλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιδάων,
 ὁπότε Κενταύροις Λαπιδάις ἐπεθωρήσσοντο,
 ὁπλότερος πολέμιζε· τότε αὖ βαρύνθεσκέ οἱ ἦδη
 γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀργίος, ὥς τὸ πάρος περ.
- 45 Οὐδὲ μὲν ΙΦΙΚΛΟΣ Φυλάκῃ ἐνὶ δηρὸν ἔλειπτο
 μήτρως Αἰσουλίδας· κασιγνήτην γὰρ ὅπνιεν
 Αἰσῶν Ἀλκιμέδην Φυλακῆϊδα· τῆς μιν ἀνώγει
 παρούνῃ καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
 Οὐδὲ Φεραῖς ΑΔΜΗΤΟΣ ἐϋρρήνεσσιν ἀνάσσων
 50 μέμνεν ὑπὸ σκοπιῇν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
 Οὐδ' Ἀλόπη μύμονον πολυλήϊον Ἐρμεῖαο

37. Πειρεσίας vulg. Τειρεσίας Reg. E. et Vrat., de qua varietate v. Ruhnk. epist. crit. p. 92. Πειρεσίας Regg. A. B. C. D. Vat. B. marg. Vrat. Schol. Paris., quod recepit Beck. Πειρεσιᾶς dedit Brunn. ex v. 584.

38. Ἐνipeύς Steph. mendo typographico.

39. ἀπόπροθεν Guelph. ἀπόπρο-
 δι Regg. B. C. D. E. (nam Reg. A. teste Ruhnkensio ἀπόπροθεν habet),
 quod recepit Brunn. et deinde omnes. Sed vel propter hiatum repu-
 dianda est haec lectio, qui etsi de-
 fendi possit, non tamen paucorum li-
 brorum auctoritate inferendus est.
 Neque sensus praestantiam video,
 quam jactat Brunn., qui quum ver-
 tit: *longo tractu eodem fluentes al-
 veo*, neque quomodo εἰς ἔν illud si-
 gnificare possit video, neque quomo-
 do hoc sensui aptum sit, quum de
 Apidani et Penei confluentia hic ne
 sermo quidem sit. Imo sensus est:
*qui ex longinquo venientes in unum
 alveum conflunt*. Hanc senten-
 tiam et lectionis vulgatae veritatem
 confirmat Hygin. fab. XIV, qui no-
 strum aperte secutus haec habet: *quo
 loco duo flumina, Apidanus et Eni-
 peus, separatim projecta, in unum*

conveniunt, ubi *projecta* legendum
 esse ex nostro loco perspicitur. Prae-
 terea conf. Arat. Phaen. 459 *μακρὰ
 δὲ σήματα κεῖται ἀπόπροθεν εἰς ἔν
 λόντων*. — *ἴεντες* Vat. B.

40. Λάρισσαν Guelph. Flor. Brub.

42. ἐπιθωρήσσοντο Guelph. Vrat.

43. βαρύνθεσκεν Vat. B.

45. ἔλειπτο Vrat. ἐλλείπτο Schol. Paris.

46. ὅπνιεν Vrat. Schol. Paris.

47. Φυλακῆϊδαν Reg. A. Φυλα-
 κηΐδαν Vrat.

48. ἐνικρινθῆναι Guelph. Vat. B.
 ἐνικροθῆναι Reg. A. (teste Ruhnk.)

49. Φεραῖς Vrat., sed puncto sub
 s posito. — *ἐϋρρήνεσσιν* Reg. C., quod
 recepit Brunn., qui perperam talia
 semper uno q scribit. *εὐρρήνεσι* Schol.
 Par.

51. πολυλήϊον Guelph. cum gl.
πολλὰ λήϊα ἔχοντος. Hinc Pierson.
 Veris. p. 198 suspicatur, *πολυλήϊον*
 legendum esse, quia solet hoc epi-
 theton plerumque regionibus et urbi-
 bus tribui, quod non displiceret, quam-
 quam eodem modo de hominibus di-
 ctum legitur infra II, 507 *πολυλήϊος
 Αἰμονίης*, nisi eandem Αλοπὸν πε-
 τρήεσσαν vocaret Orph. Arg. v. 135.

υἱέες, εὖ δεδαῶντε δόλους, ΕΡΤΤΟΣ καὶ ΕΧΙΩΝ.
τοῖσι δ' ἐπὶ τρίτατος γνωτὸς κτε νισσομένοισιν
ΑΙΘΑΛΙΔΗΣ· καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσσοῖο φοῦδιν

55 Μορμυιδόνος κούρη Φθιάς τέκεν Εὐπολέμεια·

τῷ δ' αὐτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.

Ἦλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα ΚΟΡΩΝΟΣ

Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐοῦ δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.

Καινέα γὰρ ζωὸν περ ἔτι κλείουσιν αἰοῖδοι

60 Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων

ἦλας· ἀριστεύων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὀρμηθέντες

οὔτε μιν ἐγκλίβαι προτέρω σθένον, οὔτε δατῆαι·

ἀλλ' ἄρρηκτος, ἄκαμptos ἐθύσατο νεῖοθι γαίης,

52. δεδαῶντες δόλον Schol. Paris.

53. ἐπὶ edd. vet., quod tacite correxit Brunck. — νισσομένοισιν Vatt. A. C.D. Flor. νισσομένοισιν Brub. utrumque ex errore perpetuo. νισσομένοισιν Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Guelph. Vrat. Steph. et recentiores.

54. Αἰολίδης Guelph. Ὀφρύσσοιο Reg. A. Ἀφρύσσοιο Flor. Ἀμφρύσσοιο Guelph. Ἀμφρυσσοῖο Reg. C. et a prima manu A. Ἀμφρύσσοιο reliqui codd. et edd. vet. Ἀμφιρόντος vel Ἀμφιρόντος vocatur in Schol. Paris. Ἀμφρυσσοῖο recte dedit Brunck., secutus Callim. in Apoll. 48 et Virg. Georg. III, 4.

55. Εὐπολέμεια Guelph.

57. ἦλυθεν ἀφνειήν Reg. A.

58. Καινείδης Brunck., ut in similibus patronymicis omnibus, contra poetae voluntatem, obsequente Beckio. Eidem in Homero ubique scribi voluerunt Τυδείδης, Ἀρεϊδης &c? v. Wolf. praef. ad Hom. p. LXV.

59. ἔτι κλείουσιν codd. et edd. omnes. ἐκκλείουσιν Schol. Ven. ad II. I, 264, qui hunc et quinque sequentes versus laudat. Inde recepit Brunck., Beck. et reliqui, et recipiendum esse judicaverat jam Pierson. Veris. p. 173. Sed totus versus ibi sic legitur:

Καινέα γὰρ τὸν πρόσθεν ἐκκλείουσιν αἰοῖδοι.

ex qua lectione, quae ad priorem carminis recensionem pertinere videtur, ἐκκλείουσιν necessarium esse quisque videt. Sed ad ζωὸν περ tam parum aptum est, ut Beckio duo illa vocabula merito suspecta visa sint.

Aptissimum vero sensum praebet vulg., modo ne verba ζωὸν περ ἔτι cum κλείουσιν jungas sed cum sequente ὀλέσθαι, ut sensus sit: Caeneum quamquam etiamtum viventem per Centauros perisse tradunt poetae, quae exprimitur id, quod deinde pluribus enarratur, Caeneum a Centauris non interfectum esse, sed vivum perisse. Ovid. Metam. XII, 508 vivacemque animam missis elidite sylvis. Orph. Argon. v. 171 ζωὸν τ' ἐν φθιμένοις μολεῖν ὑπὸ κενύθαι γαίης. Itaque revocavi antiquam lectionem.

60. σφάδρα pro σφέας Guelph.

61. ἀριστεύων vulg. ἀριστεύων Regg. A. (teste Ruhnk.) B. C. D. Vat. B., quod recte praetulit Brunck., non obsequente Beckio. Aptè monuit hoc magis accommodum esse poetae Caeneum laudibus efferentis proposito; neque omnino in eo rei carde versatur, quod sine aliis heroibus, sed quod sine aliorum hominum ope sua solius virtute Centauros fugavit.

62. ἐγκλίβαι Vrat. et Schol. Hom. supra laudatus, quod receperunt Brunck. et Beck. Sed non ita sensus praestantia se commendat, ut tam exigua auctoritate recipi debeat, imo propter sequens προτέρω minus aptum est; itaque retinui librorum lectionem.

63. ἀρρηκτος Vrat. Flor. Brub. — ἐθύσατο vulg. ἐθύσατο Guelph. Vat. A. B. Flor. Brub. ἐθύσατο Schol. Hom., unde recte ἐθύσατο Brunck. et Beck. — Hunc et proximum ver-

Θεινόμενος στιβαρῆσι κατατρεχὴν ἑλάττησιν.

- 65 "Ἦλυθε δ' αὖ ΜΟΨΟΣ Τιταρήσιος, δὴ περὶ πάντων
 Ἀητοῦδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν·
 ἥδ' ἐκαὶ ΕΡΡΥΔΑΜΑΣ Κτιμένου παῖς· ἄρχι δὲ λίμνης
 Ξενιάδος Κτιμένην Δολοπηίδα ναιετάασκεν.

Καὶ μὴν Ἄκτωρ υἷα ΜΕΝΟΙΤΙΟΝ ἐξ' Ὀπόεντος.

- 70 ὤρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.

Εἰπέτο δ' ΕΡΡΥΤΤΙΩΝ τε καὶ ἀλκίεις ΕΡΙΒΩΤΗΣ,

υἷες ὁ μὲν Τελέοντος, ὁ δ' Ἴρου Ἀκτορίδαο·

ἥτοι ὁ μὲν Τελέοντος ἐυκλείης Ἐριβώτης,

Ἴρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦεν ΟΛΑΕΤΣ

- 75 ἔξοχος ἠγορέην καὶ ἐπαῖξαι μετόπισθεν

εὐ δαδῶς δητοῖσιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας·

Αὐτὰρ ὡς Εὐβόλης ΚΑΝΘΟΣ κτε, τὸν δ' αὖ Κάνηδος

πέμπεν Ἀβαντιάδης λεληγμένον· οὐ μὲν ἔμελλεν

sum verbis paullisper immutatis laudat Eustath. ad Il. p. 76 ed. Bas.

65. περί Vrat. et sic de suo dedit Brunnck., sequente Beckio. Sed nulla est anastrophae causa, quum non adverbialiter sit adhibita vox, sed sequente genitivo.

67. παῖς vulgo, quod in παῖς mutavi secundum ea, quae ad I, 202 disputabuntur.

68. ναιετάασκεν Reg. A. (teste Ruhnck.) ναιετάασκεν Reg. E. ναιετάασκεν Brunnck. et Beck. sine causa et auctoritate.

71. Ἐρυβώτης Guelph. Vrat. Εὐρυβώτης Reg. A. et Schol. Paris. Sic etiam Eudocia Violar. p. 220 et Hygin. fab. XIV. cf. Buttm. Lexilog. II p. 147 sq. — Post hunc versum in Vrat. hic legitur, incuria scribentis e sequentibus ortus: υἷες ὁ μὲν Τελέοντος ἐυκλείης Ἐρυβώτης.

73. In Ἐριβώτης eadem varietas, quae v. 71.

74. ἦεν vulg., in Guelph. cum gl. ἔπῃχεν. ἦεν Vat. B. a prima manu, ἦεν Reg. A. (teste Ruhnck.) ἦεν Regg. B. C. D. E., quod receperunt Brunnck. et Beck., sed ἦεν Vrat., quod reposui, quia et ad vulgatam lectionem propius accedit, et eadem varietas recurrit infra IV, 454.

76. δαῖσι Guelph. — ὅτε κλίνωσι vulg. ὅτε κλίνωσι Guelph. ὅταν κλίνωσι Regg. A. B. C. D. E. Vrat. ὅτε κλίνει Brunnck., obsequente Beckio, ex Schol. Ms. nescio quo. Schol. Paris., de quo fortasse loquitur Brunnck., haec habet: συννηκονύεται δὲ καὶ ὁ καὶ, ἢ ἢ, ὅτε κλίνει φάλαγγας, ἥγουν εἰς φυγὴν τρέψειεν. Sed in tanto librorum consensu exigua est Scholiastae auctoritas, qui totum locum se non satis intellexisse eo prodit, quod καὶ subaudiendum esse putat, ut talem sibi constructionem finxisse videatur: εὐ δαδῶς καὶ ἐπαῖξαι δητοῖσιν, καὶ κλίνειν φάλαγγας, quo ducit etiam corrupta lectio κλίνει; itaque omnino ne legisse quidem videtur κλίνειν, nam quod non τρέψει sed τρέψειεν habet, ex eo perspicuum est τρέψειεν legendum esse, ut in scholiis vulgatis. Dedi igitur id, ad quod libri optimi ducunt, ὅτε κλίνωσι, idque verum esse satis erit vel uno loco probasse, qui ad sensum quoque simillimus est, Hom. Il. XIV, 521 Οὐ γὰρ οἷ τις ὁμοῖος ἐπισπείσθαι ποσσὶν ἦεν, Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβῳ ὄρη. Quam enim sensus difficultatem videt Kraus., propter quam satis ridicule φάλαγγας legendum putat, eam video nullam in his verbis: peritus erat artis hostes persequendi, quum se in fugam vertierant,

νοστήσειν Κήρυκτον ὑπότροπος. αἶσα γὰρ ἦεν
80 αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων
πλαγχθέντας Λιβύης ἐνὶ πείρασι δρωθῆναι,
ὥς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν,
ὅπποτε κἀκείνους Λιβύη ἐνὶ ταρχύσαντο,
τόσσον ἐκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἡέλλοιο
85 μεσσηγὺς δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ ΚΑΤΤΙΟΣ τε καὶ ΙΦΙΤΟΣ ἡγερέθοντο,
Οἰχαλῆς ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἱες,
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἐκηβόλος· εὐδ' ἀπύνητο
δατίνης· αὐτῷ γὰρ ἐκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.

90 Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰακίδαὶ μετεκλίδον· οὐ μὲν ἄμ' ἄμφω,
οὐδ' ὁμόθεν. νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι. κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
ἀφραδίη. ΤΕΛΑΜΩΝ μὲν ἐν Ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ·
ΠΗΛΕΨ δὲ Φθίῃ ἐνὶ δώματα ναῖς λιασθεῖς.

95 Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίνηθεν ἀργῆος ἤλυθε ΒΟΤΤΗΣ,

80. ὁμοίως Reg. A.
81. δηλωθῆναι vulg. Verum dant Steph. Brunck. et recentiores.

82. ὥς dedit Beck., sine causa; ὥς enim aptum sensum praebet, modo punctum, quod vulgo post δηλωθῆναι distinguitur, tollatur, quod feci. — κακὸν vulg. κακὸν Regg. A. C. D. E, et legisse videtur Schol., quod post Brunck. et Beek. recepi. Nam possit quidem et vulgata explicari, ita: οὐκ ἀνθρώποισι μήκιστον ἐστὶ, κακὸν ἐπαυρεῖν, non valde remotum ab hominibus est in mala incidere, sed neque μήκιστον hoc sensu accipi posse puto, neque cum reliquis hoc satis apte cohaeret. Sed neque is verus est sensus, quem dant scholia et agnoscit Brunckius: οὐκ ἐστὶ μέγιστον κακὸν, οὐ μὴ ἐπαυρεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, Id enim Apollonii verbis inesse omnino non potest. Nam κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν nihil esse potest nisi, ut totidem verbis exprimam: malum acceptum longinquissimum seu remotissimum. Sensus igitur est: nullum est malum hominibus adeo in longinquo situm, quin in illud incidere possint. Vix operae pretium est, monere, loci obscuritate ad emendandum impulsus esse Wakefield., qui ἐπαυρεῖν in ἀπαυ-

δῶν, κἀκείνους in κἀκείνοι mutandum putavit.

86. ἐπὶ Hoelzlin. Shaw., quam non debebat vulgatam lectionem vocare Beck. — Ἰφικλος suprascr. in Guelph.

87. ἀπηνέες Guelph.

89. διαρεῖς Vat. D.

90. In ed. Steph. hic versus typographicae culpa omissus est. — δ' omittit Reg. A.

91. νόσφιν Brunck. ex Reg. E. in epte.

93. ἀφραδίη Schol. Paria.

94. δ' αὖ Φθίῃ Vind. Vrat. — ἐπὶ vulg. ἐνὶ scribendum et cum verbo jungendum esse, ne praepositio a substantivo male caesura disjungatur, recte monuit Gerhard. lectt. Apoll. p. 132. — διασθεῖς Vat. D. — Schol. ad Pind. Nem. V, 25 hunc versum ita laudat: Πηλεὺς δ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλωνι ναῖς λιασθεῖς, quae varietas aut ad priorem carminis recensionem referenda est, aut Scholiastae debetur, qui versum e memoria citavit, obversantibus locis Homericis, quemadmodum de eodem Peleo Orph. Argon. v. 132 δὲ Δολιχέσσιν ἀνασθεν ἐνὶ Φθίῃ ἐριβόλων.

95. De ἐπὶ idem quod v. 86 monendum est. — τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπῆος Schol. Paris.

- καὶς ἀγαθοῦ Τελέοντος ἑυμέλῃς τὰ ΦΑΛΗΡΟΣ.
 Ἄλκων μιν προέθηκε πατὴρ ἑός· οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
 γήραος ὕψος ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονήας.
 ἀλλὰ ἔ τῆλύγετόν περ ὅμως καὶ μοῦνον ἔοντα
 100 πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέπη ἡρώεσσιν.
 Θησέα δ', ὃς περὶ πάντας Ἐρεχθείδας ἐκέκαστο,
 Ταυναρίῃ, ἀδελγὸς ὑπὸ χθόνα δεσμός· ἔρκεεν,
 Περίλῳ ἐσπόμενον κοινὴν ὁδόν· ἣ τέ κεν ἄμφω
 ῥήϊτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
 105 ΤΙΦΤΣ δ' Ἀγνιάδης Σιφαῖα κάλλιπε δῆμον
 Θεσπίεων, ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῖναι
 κῦμ' ἄλως εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
 καὶ πλόον ἡέλω τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
 αὐτὴ μιν Τριτωνίς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
 110 ὥρσεν Ἀθηναίῃ, μετὰ δ' ἤλυθεν ἔλδομένοισιν.
 [αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμει· σὺν δὲ οἱ Ἄργος
 τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποδημοσύνησιν.]

96. ἑυμέλῃς Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat. Vat. B. Flor. Brub. Eadem corruptela in Homeri quoque libris frequens est, quam non recipere debebant Brunck. et Beck.

98. εἶχε Reg. D., unde perperam ἔχε Brunck. κηδεμονίας Flor.

100. θρασέεσσι Vind. — μεταπρέποι vulg., sed μεταπρέπη Reg. E. et, quod eodem ducit, μεταπρέπει Regg. A. C. Vind. Vrat. Non igitur dubitavi, sensu suadente, conjunctivum restituere, qui jam nemini soloecus videbitur, ut visus est Brunckio. Vid. quae ad v. 17 monita sunt.

101. περὶ vulg. Tacite correxit Brunck., quem male non imitatus est Beck. ut v. 138. — Ἐρεχθείδας Brunck. et Beck. ut v. 58.

103. ἐσπόμενος Reg. A. — κοινὴν vulg. κείνην Flor. Brub. utramque lectionem sensui parum aptam etiam Schol. exhibent. κοινὴν conjecit Spanh. ad Callim. hymn. in Jovem v. 59, quod ex Regg. D. E. receperunt Brunck. et Beck. Idem vulgatae suprascriptum est in Guelph., et propter sensus praestantiam praefereandum videtur.

105. Ἀγνιάδης Vatt. C. D. v. Gesner. ad Oph. Arg. 120. Ἀγνιάδης

Guelph. — σιφαῖα Vat. B. ἑυφάα Guelph.

106. Θεσπίεων Guelph.

108. τεκμήρεσθαι Vat. D. a manu secunda.

110. ἐλδομένοισι Guelph.

111. Mirum in hoc et tribus qui sequuntur versibus neminem praeter Beckium offendisse, quum eos quam ineptissime hoc loco legi quis intellegere facile possit. Facilius tuleris, si supra ante v. 20 legerentur, quamquam et illi loco, ut nunc legitur, parum apti forent. Vero igitur similimum est, in priorie recensione poetam de navī aedificata paulo fusius locutum esse, et ex illa enarratione hos quatuor versus superesse, qui deinde propter pronomen αὐτῇ, quod ad praecedens Minervae nomen referri debet, huic loco assuti sunt. Hic vero eos abesse debere vel scholia docent, quae eos ne verbo quidem tangunt. Propterea non dubitavi uncia eos includere.

112. Ἀλεστορίδης reponi voluit Meziriac. ad Ovid. Epist. VI, 65. cf. Burmann. Catal. Argonaut. p. CI ed. Harles. Heyn. ad Apollod. II, 1, 3. Sturz. ad Pherecyd. p. 174 et Tzet. ad Lycophr. 883, qui hunc Nostri locum respicit. — ὑπὸ δημοσύνησιν Flor. ὑπὸ θυμοσύνησιν Brub.

- τῷ καὶ πασάντων προφερεστάτῃ ἔπλετο νηῶν,
ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.]
- 115 ΦΑΙΑΣ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρήτην ἔκτανεν,
ἐνθ' Ἀφνειὸς ἔναιε Διωνύσοιο ἔκῃτι,
πατρός ἑοῦ, πηγῆσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
Ἀργόθεν αὖ ΤΑΛΛΑΟΣ καὶ ΑΡΗΪΟΣ, οἷε Βιαντος,
ἤλυθον Ἰφιδίμος τε ΛΕΩΔΟΚΟΣ, οὓς τέκε Πηρῶ
- 120 Νηληϊὲς τῆς δ' ἄμφι δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν Ἰφίκλοιο Μελάμπους.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βλὴν κρατερόφρονος ΗΡΑΚΛΗΟΣ
πενθόμεθ' Αἰσονίδαο λιλαιόμενον ἀδεριξάι.
ἀλλ' ἐπεὶ αἶε βῆξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
- 125 νεῖον ἄπ' Ἀρκάδιος Ἀνυκῆϊον Ἄργος ἀμείψας
τὴν ὁδὸν, ἣ ζῶν φέρε κάπριον, ὅς δ' ἐνὶ βήσσῃς
φέρβετο Λαμπελῆς, Ἐρυμάνθιον ἄμ' μέγα τίφος·
τὸν μὲν ἐνὶ πρώτῃσι Μυκηναίων ἀγορῇσιν
δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεδήκατο νότων·

114. ἐπειρεσίῃσιν vulg. ὑπ' εἰρε-
σίῃσιν Regg. A. D. E. Vatt. A. B. C.
D. Guelph. Brunck. Beck. recte. Ea-
dem varietas est Orph. Argon. v. 670
et 706.

115. Φιλίας vulg. Φιολας Regg. A.
et B. vel C. et Schol. Paris. Φιλίας
Guelph. Φιλίας Vat. B. a manu prima
et Reg. D., quod verum esse docet
Orph. Arg. v. 195 et Pausan. II, 12,
ubi hic versus cum proximis duobus
laudatur. Inde Brunck. et Beck. —
δ' αὖ Schol. Paris. αὖτ' omisso δ'
Pausan. l. c.

116. Διωνύσοιο Guelph.

117. Ἀσωποῖο Reg. A.

119. Πιερῶ Vat. D. Πιρῶ Reg. A.
Guelph. Eadem varietas est in Orph.
Arg. v. 150 et Eudoc. Violar. p. 221.

120. ἀμφὶ Flor. Brub.

121. Praepositionem caesura ab
substantivo disjunctam recte excusat
Gerhard. lectt. p. 133.

124. ἐγειρομένων Reg. A. Vrat.

125. Ἀνυκῆϊον vulg., quod a Lynceo
derivant Scholia, probante Brunckio.
Sed ab eo Argos cognominatum apud
nullum alium scriptorem reperimus;
oppidulum tantum quoddam ab eo Lyn-
ceae nomen accepisse tradit Pausan.
II, 25, quod et ipsum nomen in Lyrce-

am transierit; ab eo vero Argos cog-
nominari non potuit. Contra Scholia
aliam lectionem exhibent Ἀνυκῆϊον
(in Paris. male legitur Ἀνυκῆϊον), quod
cognomen acceperit Argos non ab op-
pidulo illo (quod merito ridiculum vi-
detur Brunckio, qui non satis accurate
Scholiastae verba inspexisse videtur)
sed a monte Lyrceo, quem Stephanus
quoque Byz. ex Callimachi Hecale af-
fert. Ab hoc vero monte revera Ar-
gos cognominatum esse, docent et
Lyrceia arva apud Ovid. Metam. I,
598 (nam Lyrceia liquerat arva ex
Vatic. legendum videtur) et Lyrceia
tellus apud Valer. Flacc. IV, 355.
Vid. Interpp. ad hh. II. Praeterea i-
psam hoc adjectivum Ἀνυκῆϊος adfert
Steph. Byz. s. v. Ἀνυκῆϊον. Quare
non dubitavi lectionem, a Gerhardio
quoque p. 19 probatam, in textum re-
cipere.

127. ἄν' μέγα Reg. A. et Vind., sed
vulgatum ἀμ' μέγα margini adscriptum,
cujus loco ἀμ' μέγα scripsi, ut ἀμ' πέ-
λαγος et similia.

128. πρώτοις Reg. A. Vind. Vrat.
Flor. quae confusio est frequentissima.

129. μεγάλων ἀπεσείδατο νότων
praebet Simplicius in Empedoclis et
Parmenidis Fragm. ed. Amad. Peyron.

130 αὐτὸς δ' ἢ λότῃτι, παρὲκ νόον Εὐρυσθέης,
ὠρμήθη· σὺν καὶ οἱ Ἰλας κίεν, ἑσθλὸς ὁπάων,
πρωτόθβης, ἰῶν τε φρενὺς φύλακός τε βιοῖο.

Τῷ δ' ἐπὶ δὴ θείοιο κίεν Δαναοῖο γενέσθην,
ΝΑΥΠΑΙΟΣ. ὅς γάρ ἔην Κλυτονήην Ναυβολίδ.

135 Ναύβολος αὖ Λέρον· Λέρον γε μὲν ἴδμεν ἔον
Προίτου Ναυπλιάδαο· Ποσειδάωνι δὲ κούρη
πρὶν ποτ' Ἀμνυώνη Δαναΐς τέκεν εὐνηθείσα

Ναῦπλιον, ὃς περὶ πάντας ἑκαίνυτο ναυτιλῆσιν
ΙΛΜΩΝ δ' ὑστάτιος μετεκλάθεν, ὅσσοι ἔσαν

140 Ἄργος, ἑπεὶ δεδαῶς τὴν ἔον μόρον οἰωνοῖσιν
ἦε, μὴ οἱ δῆμος εὐκλείης ἀγάσαιτο·
οὐ μὲν ὅγ' ἦεν Ἀβαντος ἐτήτυμον, ἀλλὰ μιν αὖ

γείνατο κυδαλίμοις ἑναρθίμιον Αἰολίδῃσιν
Ἀητοῖδης· αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,

p. 16, quod magnopere arrisit Schaefero praef. ad Apollon. p. XIII sqq., qui hanc lectionem ad posteriorem carminis recensionem pertinere eandemque confirmari arbitratur verba Schol.: διὰ δὲ τοῦ ἀπεσθῆκατο τοῦ βασιλεύοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις, ὅτι εὐχερῶς. Sed ex his nihil colligi posse, recte jam monuit Gerhard. lectt. p. 69, aptissima enim est illa explicatio verbo ἀπεσθῆκατο, nam id ipsum maximi roboris est, gravissimum onus non raptim abjicere, quo celerius eo libereris, sed sensim deponere. Aliud vero argumentum pro Schaeferi sententia afferri potest probabilius. Quum enim in altera carminis recensione ab Apollonio propter simultatem, quae ipsi cum Callimacho intercedebat, multa immutata esse constet, quae Callimacheis similia videri potuissent (v. Gerhard. p. 7 sqq.), potuit et illud ἀπεσθῆκατο mutare propter versum Callimacheum H. in Jov. 15:

ἐνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλαυ
ἀπεσθῆκατο κόλπον,
et revera mutasse probaverit aliquis ex Nonno XI, 217:

ἡβητην προκάρηγον ἑὼν ἀπε-
σεύσατο νῶτων.

Sed supersunt etiam nunc multa in Apollonio Callimacheis similia, v. Gerhard. p. 8 sq., et versus ille Nonni nihil probat, nisi in altera utra reoen-

sione ἀπεσεύσατο lectum esse certissimum est. Quare in li-
lectione acquievi.

130. *δηιότῃτι* Vind.

132. *πορφύς* Guelph. (testi sono, nam Hoerstel. nihil ad huc sum habet.)

133. *Δαναοῖο κίε* Vrat. et manu prima.

134. *ἢ γάρ* vulg. sensu non ἢ γάρ Guelph., quod ad γενέσθην ferendum ineptissime recepit stel. *ὃς γάρ* Regg. A. E. Vrat quod cum Beckio recepi.

136. *Ναυπλίδας* Vrat. A. B. Vind. Vrat., omisso, ut saepe te A. Sic etiam cod. (Med. Dorvill. Vann. crit. p. 377.

138. *περὶ* Guelph. vid. v. *ἐκαίνετο* Vat. B. *ἐκένυτο* Floi

140. *οἰωνοῖσι* Guelph. Vin

141. *Ne populus ipsi propterea deficientem indigni* cf. Aeschyl. Choeph. v. 198 et c. monuimus.

143. *Αἰολίδῃσι* scripsit Branc sentientibus Vrat. et Vind., sed parum auctoritatis in hac re libuendum sit, docet eorum le 140. 144. 147.

144. *ἐδίδαξ* Guelph. — malle se dicit Beck., quod quod in mentem ei venire potuerit intelligo, quum vel praecedens

145 οἰωνοὺς τ' ἀλέγειν ἡδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.

Καὶ μὴν Αἰτωλὶς κρατερόν ΠΟΛΥΔΕΥΚΕΑ Ἀθήν
ΚΛΕΣΤΟΡΑ τ' ὠκυπόδων ὥρσεν δεδαημένον ἱππῶν
Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἦ γε δόμοις ἐνὶ Τυνδαρείοιο
τηλυγέτους ὠδίνι μῆ τέκεν· οὐδ' ἀπιδῆσεν

150 νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μῆδετο λέκτρων.

Οἱ τ' Ἀφαρητιάδαι ΑΤΓΚΕΤΣ καὶ ὑπέρβιος ΙΔΑΣ
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλη περιδαρσίεις ἀλκῇ
ἀμφοτέροι· Λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
ὄμμασιν, εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κῆνον

155 ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς ἀνγάζεσθαι.

Σὺν δὲ ΠΕΡΙΚΛΗΜΕΝΟΣ Νηληϊὸς ὥρτο νέεσθαι,
πρεσβύτατος παίδων, ὅσσοι Πύλῳ ἐξεγένοντο
Νηληϊὸς θείοιο· Ποσειδάων δὲ οἱ ἀλκῇ
δῶκεν ἀπειρεσίην, ἡδ' ὃ τι κεν ἀρήσαιο

160 μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.

Καὶ μὴν ΑΜΦΙΔΑΜΑΣ ΚΗΦΕΤΣ τ' ὕσαν Αρ-
καδίηθεν,

οἱ Τεγέην καὶ κλήρον Ἀφειδάντειον ἔναιον,

necessario nominativum repetitum fla-
git; αὐτὸν vero admodum frigeret.

146. καὶ μὲν Schol. Paris.

147. ὥρσεν Vat. B. Regg. C. D. E.,
quod male receperunt Brunck, Beck.

149. ἀπιδῆσεν Brunck. et Beck.
consentientibus Vind. et Vrat. vid. v.
143.

150. νισσομένοις vulg. νισσομέ-
νους Vind. Vrat. νισσομένοις Vat. B.
Reg. D. Brunck. Beck. vid. v. 53.

151. Οἱ δ' ex conjectura dedit
Beck., quia in hac heroum enumera-
tione semper δέ transitui inservit,
namquam vs. Sed in omnium libro-
rum consensu nihil hic mutandum est,
cum praecedentibus Dioscuris jungere
voluisse videatur, par fratrum cum
pari. Simile quid innuere videtur
Schol., cujus haec sunt verba: *συνή-
μασαν δὲ οὗτοι τοῖς Τυνδαρίδαις.*

152. περιδαισέες Reg. A. Vat. B.
Vind., sed hic in margine vulg. Me-
morabilis sane lectionis varietas

155. νέρθε ἐπὶ χθονός praebet
Schol. ad Aristoph. Plut. 210, quae
lectio, ab ipso profecto Scholiasta
profecta, cur adeo melior visa sit

Brunckie, ut in textum eam recepe-
rit, non intelligo, quamquam eadem
reperitur apud Suidam, ubi a. v. *Λυγ-
κίως* legitur: καὶ ἐνερθε ἐπὶ
χθονός.

157. ὅσοι ἐν Πύλῳ Brunck. sine
auctoritate, nam quod in plerisque
codd. esse dicit ὅσοι Πύλῳ, id in
spolis Regiis esse potest (quamquam
et de Reg. A. silet Ruhnk.), nam re-
liqui omnes vulgatam habent. In uno
Reg. A. ἐν a secunda manu inter li-
neas insertum est, qua exigua aucto-
ritate non recipere debebat lectionem
versus quoque causa deteriore.

161. Ἰφιδάμας marg. Vat. D. Ean-
dem lectionem omnes libri habent in
Orph. Argon. v. 151, ubi tamen recte
nunc legitur Ἀμφιδάμας. Constanter
enim hunc heroea Amphidamanta no-
minant Pausan. VIII, 4. Apollod. III,
9. Hygin. Fab. XIV. Schol. Ven. ad
Il. II, 609, confusio vero nominum Aft-
phidamas et Iphidamas est frequen-
tissima, v. Hom. Il. XXIII, 87. Strab.
T. II p. 486 ed. Tzsch. Tryphiod.
v. 181.

162. Ἀμφιδάντειον Vind. — Re-
spicit hunc versum Pausan. VIII, 4.

- υἷς δ'ὡς Ἀλεῦν· τριτατός γε μὴν ἔσπετ' ἰοῦσιν
 Αἴγκαιοσ, τὸν μὲν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἐπεμπευ,
 165 τῶν ἄμφω γυναιὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
 γηράσκοντ' Ἀλεὼν λῖπετ' ἄμ πόλιν ὄφρα κομίζοι,
 παῖδα δ' ἐὼν σφετέρωσι κασιγνήτοισιν ὅπασσεν.
 βῆ δ' ὅ γε Μαιναλλῆς ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε
 δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
 170 πατροπάτωρ Ἀλῆος μυχάτῃ ἐγκρουψέ καλῇ,
 αἷ κέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
 Βῆ δὲ καὶ Αἰγείησ, ὃν δὴ φάτις Ἑλλοιο
 ἔμμεναν· Ἑλλοιοῖσι δ' ὅ γ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
 ὄλβω κυδιόων· μέγα δ' ἔτεο Κολχίδα γαῖαν
 175 αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάτορα Κόλχων.
 Ἀστεριος δὲ καὶ ἈμφίωΝ Ὀπρεασίου υἱῆς
 Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιῖδος, ἦν ποτε Πέλλης
 πατροπάτωρ ἐπόλισσέν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.
 Ταίναρον αὐτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Εὐφῆμος ἔκανε,
 180 τὸν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκῆστατον ἄλλων

164. *Λυκόοργος* Vat. C.

165. *ἀμφοῖν* ed. Paris. v. Matthiae gr. gr. T. I. p. 263.

166. Quia Lycurgus ipse ab Orpheo Argon. v. 200 *πατὴρ γηραιός* vocatur, Schneiderus ad illum locum suspicatur, Orpheum huic Apollonii locum ita scriptum invenisse: ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη γηράσκων κ. τ. λ. Sed videtur potius Orpheus alteram genealogiam secutus esse, quam praebet Schol. Homeri supra laudatus, qui Ancæum Alei filium facit, quemadmodum Apollod. l. c. eum Amphidamantis fratrem vocat. — *ἄν πόλιν* Vind., sed in marg. vulg. *ἀμπόλιν*, cuius loco dedi *ἄμ πόλιν*. — *κομίζῃ* vulg. *κομίζοι* Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. et B. a manu prima, Guelph. Vrat., quod librorum auctoritate pernotus cum Bruck. et Beck. recepi.

167. *σφετέρῃσι* Guelph.

168. *ἀμφὶ τότε* cum glossa interlin. *ἐνεδέδωτο* Reg. A. Videtur librarius verbum, a quo *δέρος* penderet, desiderasse; sed male desideravit. Uerrimè hoc dicendi genus illustravit Dorvill. ad Charit. p. 440 sqq. ed. Lips., ubi et nostrum locum tetigit p. 443. *ἀμφίτομον* vero *πέλεκυν* fre-

quentissime dicunt hujus generis poetae, vid. Merrick. ad Tryphiod. p. 241 ed. Wernick.

170. *ἐνέκρουσε* vulg. *ἐνέκρουσαι* Vind. *ἐγκρουψε* Guelph., quod verum videtur propter correctionem vitiosam, quam vulgata praebet, cuius unum exemplum afferri potest Hom. Od. V, 488 idque dubium, vid. Herm. ad Orph. p. 756. Spitzner. de vers. her. p. 92. Itaque quamquam ex uno libro recepi. — *καλεῖσθ* Med. Vrat. Flor. Brub. errore ubivis obvio. vid. IV, 1095.

171. *γ' ἐρρύτσειε* Guelph. *ἐρρυτσειε* Reg. A. *ἐρρυτσειε* Brub.

174. *ἔτεο* Guelph. Brub. Steph.

179. *αὐ* Vind. Vrat. Schol. Paris. — *Πολύφημος* vulg. *Εὐφῆμος* Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat. Bruck. Beck., quod vel sine libris reponendum erat ex Orph. Argon. v. 206. Maxim. *περὶ καταρχ.* v. 412, qui nostrum locum respexit. Confusa sunt eadem nomina apud Tzet. ad Lycophr. v. 175.

180. *ποδωκῆστατον* Med. Vatt. B. C. Flor. Brub. Hoelzlin. *ποδωκῆστατον* Regg. A. B. C. D. E. Guelph. (errat enim Bruck.) Vatt. A. D. Vind. Vrat. Steph. Bruck. Beck.

Εὐρώπῃ Τιτυοῖο μεγασθενίος τέκε κόρη,
κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
οἴδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτειν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄγκυραις
ἴχνησι τεγγόμενος διερεῖ πεφόρητο κελεύθῳ.

- 185 Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε Ποσειδάωνος ἴκοντο·
ἦτοι ὁ μὲν πτολλέθρον ἀγανοῦ Μιλήτοιο
νοσφισθεὶς ΕΡΓΙΝΟΣ, ὁ δ' Ἴμβρασίης ἔδος Ἥρης,
Παρθενίην, ΑΓΚΑΙΟΣ ὑπέρβιος· ἴστορε δ' ἄμφω
ἡμὲν ναυτίλλης, ἡδ' ἄρτος εὐχετόωντο.

- 190 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς Καλυδῶνος
ἀλκίης ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ ἀνήλυθε ΛΑΟΚΟΩΝ τε,
Λαοκόων Οἰνήος ἀδελφεός, οὐ μὲν λῆς γὰρ
μητέρος· ἀλλὰ ἐθῆσσα γυνὴ τέκε· τὸν μὲν ἄρ' Οἰνεὺς
ἥδη γηραιὸν κοσμήτορα παιδὸς ἱάλλεν.

- 195 ὦδ'· ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δύνεν ὄμιλον
ῥώων. τοῦ δ' οὐ τιν' ὑπέρτερον ἄλλον οἶα
νόσφιν γ' Ἡρακλῆος ἐπελθέμεν, εἰ γ' ἔτι μοῦνον

182. τῆρος ἀνῆς Guelph. teste Pier-
sonio Veris. p. 199 (silet enim Hoer-
stel.), qui id. miro errore probum et
antiquum esse judicat. — Obversatus
poetae videtur locus Homericus II.
XX, 228 sq.

183. κάμπτεν Reg. A. κάμπτε Regg.
B. C. D. E. ut videtur.

184. Maxim. v. 414 ὁδῷ πεφορη-
μένον ὑγερῇ.

186. πτολλέθρον Guelph.

187. Ἴμβρασίης Vind.

188. Παρθενίης vulg. Παρθενίην
ex emendatione Brunckii cum Beckio
dedi; quamquam enim vulgata eo de-
fendi possit, quod et insula et Juno
Παρθενία vocabatur, ineptum tamen
foret, Junoni h. l. duo cognomina tri-
bui. — Hunc locum respicit Tzetz. ad
Lycophr. v. 890. — ἴστορε Guelph.

190. Οἰνείδης Brunck. Beck. vid.
v. 58. — τ' Reg. A.

191. ἀλκίης vulg. Ἀλθαίης conje-
cit Holstenius, ἀλκίης Arnald. lectt.
gr. p. 236, idque praebent Regg. A.
B. D. E., fortasse etiam C., Vatt. A.
C. D. Guelph. (erravit enim Brunck.)
Vind. Vrat. Sic cum Brunck. et Beck.
scripsi.

195. ὦδε adeo non aptum est sen-
sui, ut malim ὃς δέ, quod quum in ὃ

δὲ corruptum esset, facile metri cau-
sa in ὦδε transire potuit.

196. ἔλλων Vind.

197. νόσφι Guelph. — ἐσελθέμεν
Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vind.
Vrat., quod a Brunckio et Beckio re-
ceptum sensu caret. Brunckius qui-
dem quomodo locum intellexerit non
addidit, Beckius vero ita eum latine
reddidit, ut sensum perverterit. Est
autem sensus satis perspicuus hic:
Meleagro neminem fortiozem, ex-
cepto Hercule, ad Argonautas ac-
cessurum fuisse puto, si unum am-
plius annum in patria remansisset.
Itaque ἐσελθέμεν tum demum ferri
posset, si in praecedentibus de navī
Argo sermo fuisset, ut subaudiri po-
tuisset εἰς τὴν ναῦν; quod quum non
sit, eam lectionem revocavi, quam
Med. Guelph. Vatt. A. C. D. et edd.
antiquae praebent. Ceterum ad in-
finitivum ἐπελθέμεν patet ἄν subau-
diendum esse, quod tamen non ex con-
jectura intrudendum est, id quod vo-
luit Schaeferus, qui Melett. critt. p.
61 ἄν ἐλθέμεν legendum putat. Ipse
enim in apodoti, praecedente εἰ
cum indicativo praeteriti, nonnun-
quam ἄν omitti, exemplis adstruxit
Melett. critt. p. 55 sq. cf. Hezrn. ad
Eur. Hecub. v. 1087. ad Aristoph.

αὐτοὶ μὲνων λυκάβαντα μετεγράφη Ἀττωλοῖσιν.
καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν δδόν, εὐ μὲν ἄκοντι,
200 εὐ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφρέσθαι,
Θεοσιᾶδης ἸΦΙΚΛΟΣ ἐφωμάρτησε κίοντι.

Σὺν δὲ ΠΑΛΛΑΙΜΟΝΙΟΣ Λέρνου παῖς Ὡλενλοιο,
Λέρνου ἐπὶ κλησῶ, γενεὴν γε μὲν Ἥφαλοιο·
τοῦνεκ' ἔην πόδε σιφλός· ἀτὰρ δέμας οὐ κέ τις ἔτλη
205 ἡνορέην τ' ὀνόσασθαι, ὃ καὶ μεταρλθμῖος ἦεν
παῶν ἀρίστησιν Ἰήσων· κῦδος ἄεζων.

Nub. v. 1344. Wunderl. ad Aesch. in Ctes. c. 106 et Add. p. 222. Idque fit, quam significatur *eventus veritati proximus et jam certissimus, nisi ex conditione esset aptus*, ut verbis utar Reisigii de vi et usu *an* part. p. 139. Sic apud Nostrum omisum est I, 253. Apud infinitivum vero *an* eodem jure, quo apud indicativum, o-mitti posse nemo negabit, cujus rei exempla praebent ipse Apollonius III, 584 sq. οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φοῖβον— δέχθαι—, εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀν-
~~φρατοῦ~~ ἀγγελον ἦκεν. Xenoph. Anab. V, 2, 31, ubi v. Krüger. Plat. Apol. c. 22 ἀρ' οὐν με οἰέσθε τὸ-
σαδε ἔτι διαγενέσθαι, εἰ ἐπαρττον πᾶ δημοσία; Tac. Agr. c. 4 *Se in prima juventute studium philoso-
phiae acrius hausisse, ni prudentia matris incensum ac flagrantem ani-
mum coercuisset.* ibid. c. 13 *Agitas-
se Caesarem de intranda Britannia satis constat, ni velox ingenio, mo-
bilis poenitentia, et ingentes adver-
sus Germaniam conatus frustra fu-
issent.* Ita supra pro *accessurum* fuisse scribere potuissimus *accessisse*. — εἰ γ' ἔτι reponi olim voluit Schaefer. probante Herm. ad Viger. p. 813, sed retractavit uterque sententiam suam, hic ad Vig. p. 950, ille, Melett. critt. p. 61, et p. 50 sq. particularum *εἰ* *ne* conjunctarum exempla dedit.

202. *παῖς* tacite correxit Brunck., invidia libris, neque causa est mutan-
di. Apollonium enim non magis quam Homerum contracta hujus vocabuli for-
ma abstinnisse docent loci I, 96 *παῖς*
ἀγαθοῦ Τελείοντος. II, 1047 *τοῖσιν*
δ' Ἀμφιδάμας μνθίσσας, *παῖς*
Ἀλσοῖο. Distrahitur vero in duas
syllabas, ubi posterior producitur I,

224. 570. III, 866. IV, 905. Quod ubi non fit vocabuli distrahendi non video causam, in quo consentientes habeo Wolf. praef. ad Hom. p. LXV s. Herm. ad Orph. Arg. v. 864. Ita-
que *παῖς* omnibus libris adsentien-
tibus restituendum est III, 361 *Φοί-
βος δ' αὐτ' Ἀδάμαντος ἔην παῖς*
Αἰολίδαο. Itemque I, 67 *ἡδὲ καὶ Εὐ-
ρυδάμας Κτιμένον παῖς ἄγχι δὲ Ἰ-
μυης*. IV, 460 *ἰλο κασιγνήτης ἀεαλός*
παῖς οἷα χαράδρης. 912 *ἀλλὰ καὶ*
ὡς Τελείοντος εὐς παῖς, οἷος ἔταλ-
φων. 1762 *Σπάρτην Ἀντεσίαντος*
εὐς παῖς ἦγάγε Θήρας. Notandum
in his versibus omnibus vocabulum
παῖς in quarti pedis thesi collocatum
esse. Duo sunt loci, in quibus res dubia
est, quia contractum *παῖς* aliquid de
numerorum suavitate videtur detrahe-
re II, 703 *μελπομένοι· σὺν δὲ σφιν*
εὐς παῖς Ολόγχοιο. III, 241 *ἄλλω δ'*
Ἀφρυτος ναῖς παῖς Αἰήτας, ibique
hoc retinendum duxi. Secus res se
habet in poetis recentioribus, qui con-
tractum *παῖς* prorsus respuerunt, v.
Herm. Add. ad Orph. p. XIV sq.
Wernick. ad Tryphiod. p. 185.

204. *πόδα* vulg. *πόδας* Med. *ποσὶ*
Reg. D. *πόδε* Regg. A. B. C. E. Vind.
Vrat., quod recte praetulerunt Brunck.
Beck. — De voce *σιφλός* v. Ruhn-
k. epist. critt. p. 253. — *οὐκέντις* Reg. A.
οὐκ ἔτις Vind. Flor. *οὐ δέτις* Guelph.
οὐκέντις s' Brub. *οὐχ ἔτις* sine ulla
auctoritate nisi Stephani et Hoelzlini
Brunck. Beck. *οὐ κέτις ἔτλη*, in quo
plurimi libri consentiunt, nihil prorsus
offensionis habet (v. Matthiae gr.
§. 598), ideoque revocavi.

205. *ἦς* tacite dedit Brunck.

206. *ἀριστήεσσι* Vrat.

- Ἐκ δ' ἄρα Φωκῶν κλέν ΙΦΙΤΟΣ Ὀρνυτίδαο
 Ναυβόλου ἐκγεγαῖς· ξείνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
 ἦμος ἔβη Πυθῶδες θεοπροπίας ἐρεείνων
 210 ναυτιλίας· τόθι γάρ μιν εἰς ὑπέδεκτο δόμοισιν.
 ΖΗΤΗΣ αὖ ΚΑΛΑΙΣ τε Βορήϊοι νῆες ἔκοντο,
 οὓς ποτ' Ἐρεχθίδος Βορέη τέκεν Ὠρείδυνια
 ἔσχατιν Θορήκης δυσχειμέρου· ἐνθ' ἄρα τήν γε
 Θορήκιος Βορέης ἀνερρίψατο Κεκροπήθην,
 215 Ἴλισσοῦ προπάροιθε χορῶ ἐν δινεύουσιν.
 καὶ μιν ἄγων ἔκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
 κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,
 λυγαλοῖς ἰδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
 τῷ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἐκάτερθεν ἐρεμνάς
 220 σεῖον ἀειρομένω πτέρυντας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
 χρυσεαῖς, φολίδεσσι διανυγέας· ἀμφὶ δὲ νῶτοισι
 κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἐνθα καὶ ἐνθα
 κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.
 Οὐδὲ μὲν αὖδ' αὐτοῖο πᾶσι μενταίνεν ΑΚΑΣΤΟΣ
 225 ἰφθίμουν Πελίαο δόμοις ἐν πατρὸς ἑῶς

207. Ὀρνυτίδαο vulg., veram lectionem, quam dedit Brunck., praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind. Vrat. Regg. A. (teste Ruhnck.) B. C. D. E.

211. Ζήτης δ' αὖ ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. Causam non video, pariter enim supra v. 118 αὖ solum absque particula δέ transitum facit. — ἰδέσθην Etym. Mp. 411, 5.

212. Ἐνρείδυνια Reg. A. Vind. Ὠρείδυνια Flor. Brub. — Respexit hunc versum Maxim. περὶ καταρχ. v. 417 οὓς ὑποκυσσάμενη ῥαδινὴ τέκεν Ὠρείδυνια.

213. ἔσχατις Guelph.

214. ἀνερρίψατο vulg. ἀνερρίψατο Vatt. A. C. D. ἀναρρίψατο Vind. ἀνερρίψατο Guelph. ἀνερρίψατο Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Brunck. Beck.

215. Ἰλίσσου Regg. A. C. E. Κηφισσοῦ var. lect. in marg. Reg. A. — προπάροιθεν Vind. Vrat.

216. πέτρην Vrat.

217. κλείουσι Brunck., ut solet, ex Vrat. Regg. C. E. Obsecutus est Beck. — παρὰ Vatt. A. C. Vind. Vrat., quae

frequens est librariorum ad metrum sublevandum correctio.

218. De productione ultimae in πεί v. Spitzn. de vers. her. p. 46. — καλύψαι Vind.

219. ἐρεμνάς Guelph.

220. θαῦμα Reg. A. et Vind., sed hic in marg. vulg. habet.

221. χρυσεαῖς Vind. Vrat.

222. ὑπάτον Schol. Paris.

225. ἑῶς vulg. εἰσο Guelph., quod receperunt Brunck. Beck. Höerstel. Sed quum in illo et libri omnes consentiant et Schol. Paris., non dubitavi rescribere ἑῶς (cf. Heyn. ad II. I, 393. Buttm. Lexilog. I. p. 85 sqq. p. 92), quod sensum aptissimum praebat, recte interpretante Schol. Paris.: ὡς δηλονότι τοῦ πατρὸς παίδοντος μένειν. Vera lectio in ἑῶς mutata est ex sententia Grammaticorum, qui hunc pronominis genitivum putabant, deinde εἰσο scriptum est ut in locis Homericis, quos affert Buttmannus, a docto quodam grammatico, qui illam formam improbat. Quare non opus est hic de duplici recensione cogitare cum Gerhard. lectt. p. 93 sq., qui er-

μιμνάζειν, ΑΡΙΟΣ τε θεῶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
ἀλλ' ἄρα καὶ τῷ μέλλον ἐνικρινθῆναι οὐκ ἴλη.

Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἡγήεοντο.

τούς μὲν ἀριστεῖας ΜΙΝΤΑΣ περιναϊεῖοντες
230 κλέλυσκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαια θυγατρῶν
οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
ἔμμεναι· ὥς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσωνα γέλαιτο μήτηρ
Ἀλκιμήδῃ, Κλυμένης Μινυηίδος ἑκγεγαυῖα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμῶεσσιν ἐπαρτέα πάντα τέτυκτο,

235 ὅσσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἐνδοθι νῆες,
εὐτ' ἂν ἄγῃ χρόος ἄνδρας ὑπερ ἅλα ναυτίλλεσθαι,
δὴ τότε ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἐνθα περ ἀκταὶ
κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ φαινοὶ
240 ἀστέρες ὥς νεφέεσσι μετέπερον· ὥς δ' ἕκαστος
ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν αἰδούοντας.

„Ζεῦ ἄνα, τίς Πέλλαιο νόος; πόθι τόσσον ὄμιλον

„ἤρώων γαίης Παναχαίδος ἑκτοθι βάλλει;

„αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῶ, πυρὶ δῃώσειαν

rat etiam, quum ἑοῖο hic tui significare putat.

227. τὸ Vind. — ἐνικρινθῆναι Vatt. A. B. D. Guelph. Vind. Vrat. ut v. 48.

229. περιναϊεῖοντας vulg. περιναϊεῖοντες Vind. περιναϊεῖοντες codd. reliqui omnes, quod jam ex conjectura dederat Hoelzlin. Sic recte Brunck. Beck.

230. πάντες Guelph.

232. ὥς vulg., quod tacite correxit Brunck. — Ἰήσωνα Vind. Vrat.

233. Μινυηίδος Flor.

234. δμῶεσσι Vrat. — ἐπαρτέα ex conjectura dedit Brunck., ne idem vocabulum duobus continuis versibus recurrat, sed nihil hac repetitione apud quosvis scriptores frequentius. Vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. v. 236, quibus add. Ernesti opusc. philol. p. 132. Weichert. dissert. de versibus aliquot Virgillii injuria suspectis p. 95 sq. Jahn. ad Virg. Aen. I, 815. et Spitzner. Observv. in Quint. Smyrn. p. 242 sq., qui ex Nostro affert I, 375. 6. IV, 1245. 6. add. II, 602. 5. 1107. 8. III, 294 s. IV, 1522 s. — πάντα τέτυκτο pro vulg. πάντ'

ἐτέτυκτο ex conjectura dedi. vid. I, 1072.

235. ἐντύνονται Vind. — ἐπαρτ. Reg. A.

239. πληθὺς ultima brevi adhibetur est contra usum Homericum, quo nonnisi recentissimi poetae ἐπὶ recesserunt, vid. Spitzner. de ver. her. p. 67 s. Wernick. ad Tryphio v. 322. In Apollonio igitur omniu minime hoc admittendum videtur, nam quem alterum locum affert Spitzner I, 515, eum corruptum esse infra v. debimus. Itaque non dubitandum est quin locus emendandus sit, quod facile fieri poterit, aut πληθὺς ἐπερχομένων scribendo, aut πληθὺς ἐρχομένων, quod placet Wernickio. Si quum incertum sit, utrum praestit nihil mutare malui. — θέον Reg. A. φαινοὶ ex errore typoth., ut videtur in ed. Hoelzlin., unde migravit in e Shaw.

242. In usu vocabuli πόθι ita offendit Slothouwer. in Act Soc. Tri T. III p. 162; ut τὸ τς vel τί δὲ ligendum putaret, sed v. IV, 1251. Seidler. ad Eur. Troad. v. 3.

244. αὐτῆμαρ καὶ δόμους Me

- 245 „Αθήτω, ὅτα μή σφιν ἐκὼν θέρος ἐγγυαλλῇ.
 „ἀλλ' οὐ φυνκὰ κέλευθα, πόνοσ δ' ἀπρηκτος τοῦσιν.“
 „Ὡς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
 πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
 εὐχόμεναι νόστοιο τέλοσ θυμηδὲσ ὀπάσσαι.
 250 ἄλλη δ' εἰς ἐτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα.
 „Λεيلή· Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν ὄψέ περ ἔμπης
 „ἦλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλατῇ βίοτιο.
 „Ἄισων αὖ μέγα δὴ τι δυσάμμορος· ἡ τέ οἱ ἦεν
 „βέλτερον, εἰ τὸ πάροιθεν ἐν κτερέσσιν ἔλυσθεις
 255 „ναιόδι γαλῆσ κείτο, κακῶν ἔτι νῆϊσ ἀέθλων.
 „ὥσ ὄφελεν καὶ Φοῖβον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἑλλή,
 „κῦμα μέλαν κριῶ ἄμ' ἐπικλύσαι· ἀλλὰ καὶ αὐδὴν
 „ἀνδρομένη προέηκε κακὸν τέρας, ὥσ κεν ἀνίας
 „Ἀλκιμέδη μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.“
 260 Αἱ μὲν ἄρ' ὥσ ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κιόντων.
 ἦδη δὲ δμῶῆσ τε πολεῖσ δμῶαί τ' ἀγέροντο·
 μήτηρ δ' ἄμφ' αὐτὸν βεβολημένη· ὅξυν δ' ἐκάστην
 δύνεν ἄχος· σὺν δὲ σφι πατὴρ ὅλοφ' ὑπὸ γῆρα

Flor. Ald. ex errore frequentissimo. αὐτῆμαρ δὲ δόμους Brub. αὐτῆμάρ τε δόμους Steph. et sic codd. omnes, unde recte Brunnck. Beck. — δηῖώσταιν Vatt. C. D. Hoelzlin. Shaw.

245. μὴν Vind. — θέρας Vatt. C. D. Reg. C. Flor. Brub. Hoelzlin. Shaw. θέρος Regg. A. B. D. E. Vatt. A. B. Vind. Guelph. Vrat. Steph., quod cum Brunnck. et Beck. recepi.

246. ἀπρηκτος difficultis v. Ruhnck. ep. crit. p. 281. Non video igitur, quid ominosi hoc vocabulum habere videatur Brunnckio, quare magis ipsi placeat ἀμέγαςτος. Ceterum ille loci sensum recte ita explicavit: Accetm vi cogent, ut sibi vellus tradat, si ad eum pervenerint. Sed illud perveniendum est. Quantumlibet animi et corporis robore praesent, non effugient, quin longissimum iter faciendum sit, et iter facientibus difficultissimi perferendi sint labores.

250. ὀλοφύρετο Vind. Vrat.

251. δειλός Guelph.

252. ἐτέλεσσας Flor.

253. Hic versus in Vat. B. ita legitur: Ἄισονα δ' αὐ μέγα μοῖρα δυσάμμορος ἦχθετο πάντων, quae quia

ait prioris recensitionis lectio, dubitari vix potest, a librario enim profectam esse quis putet, si vel exquisitum genitivi πάντων usum consideraverit. In βέλτερον, quod deinde nude positum est omisso verbo, non offendendum est, eodem enim modo legitur Hom. Od. VI, 282, sed mirus est accusativus Ἄισονα, quum ἄχθεσθαι vi intransitiva adhibitum cum dativo construi soleat, ut Hom. Od. XIV, 366. Callim. H. in Cer. v. 32.

254. τὸ πάροιθεν cum Vrat. Beck. scripsi, quum vulgo in unum verbum jungatur. — ἐλυσθεις Vat. B. eadem varietate, quae conspicua est etiam Hom. Il. XXIII, 393. XXIV, 510. Oppian. Cyneg. III, 418. Tryphiod. v. 262, ubi vid. quae monuit Wernick.

256. ὥσ dedit Beck. lectore non monito, sine causa.

258. Ad ἀνδρομένη in marg. Reg. A. legitur: γρ. Ἀνείδπη, ἧτις ἦν μήτηρ τοῦ Αἰήτου. — προέοις Vat. D.

260. ἐπὶ προμολῇσι κιόντων Regg. A. E. ἐπὶ προβολῇσι κιόντων Vatt. C. D. ὑπὸ προμολῇσι κιόντες Guelph.

262. βεβολημένη Guelph.

- ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοῶσασιν.
 265 αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήϋνεν ἀνίας
 θαρσύνων, δμῶεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' ἀέλειν
 πέφραδεν· οἳ δὲ σίγα κατηφές ἤειροντο.
 μήτηρ δ' ὥς τὰ πρῶτ' ἐπεχέυατο πῆχες παιδί,
 ὥς ἔχετο κλαίους' ἀδινώτερον, ᾗ ὅτε κούρη
 270 ολόθεν ἀσπασίως πολὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
 μύρεται; ἢ οὐκ εἰδὼν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
 ἀλλ' ὑπὸ μητρὶν βίον βαρὺν ἡγλάζει,
 καὶ ἐ νέον πολέεσσιν ὄνειδεν ἐστνφάλεξεν.
 τῇ δὲ τ' ὀδυρομένη δέδεται κέαρ ἐνδοθεν ἄτη;
 275 οὐδ' ἔχει ἐκφλῶξαι τόσσον γόνυ, ὅσσον ὀρεχθεῖ.
 ὥς ἀδινὸν κλαίσκεν ἐὼν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα
 Ἀλκιμήδη, καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν.
 „Ἄθ' ὄφελον κεῖν' ἡμαρ, ὅτ' ἐξεπόντος ἄμουσι
 „δειλὴ ἐγὼ Πέλλαιο κακὴν βασιλῆος ἐφετμήν,
 280 „αὐτίκ' ἀπὸ ψυχῇν μεθέμεν κηδεῶν τε λαθέσθαι,

264. ἐντυπὰς Vind. Obversatus est Nostro versus Homericus II. XXIV, 163 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ καλυψάμενος.

265. δ Vrat. Brunck. Beck. male.

267. οἳ δὲ σίγα codd. et edd. vett. omnes (σίγα Flor.) praeter ed. Paris., ubi ex correctione metrica, ut videtur, οἳ δαὶ σίγα legitur, quod recepit Steph. Rara profecto productio syllabae brevis in thesi sequente σ, quam tamen ferendam judicarunt editores omnes, nec non Jacobs. Animadv. in Anthol. Gr. III, 3 p. 781 et Ind. in Not. crit. Anth. Palat. p. 1043, eandemque vitiosam quidem sed ab ipso Apollonio profectam arbitratur Gerhard. Lect. Apollon. p. 44 et p. 121. Sed tam turpe vitium rhythmicum in Apollonio non ferendum esse opinatus Wernick. ad Tryphiod. p. 399 versum ita corrigendum esse iudicat: πέφραδεν. αἶψα δὲ σίγα κατηφές ἤειροντο, duce codice Vat. B., in quo legitur πέφραδεν· οἳ δ' αἶψα κατ. Sed in hac emendatione aegre desideratur pronomen οἳ, quod non facile abesse potest, neque vitium metricum, quod vulgata lectio exhibet, tantum est, ut non eadem excusatione gaudeat, qua Homericum

πολλὰ λισσόμενῃ II. V, 358 et similia, vid. Spitzn. de vers. her. p. 82. terum lectio illa codicis Vaticani modum memorabilis est, neque tam inde cum Gerhardio conjecerim, prae recensitionis lectionem fuisse φραδεν τοὶ δ' αἶψα, quod vitium committere Apollonius non potuit, sed αἶψα mero librarii errori debe αἶψα et σίγα inter se confunderi quod facile fieri potuit, aut a quissima lectio ea fuit, quam contra invenit Wernickius, quod prot videtur Nonn. Dionys. XXXIV, αἶψα δὲ σίγα "Εννεπε. — ἡμάλω sine causa coniecit Wakefield.

268. ταπρῶτ' vulg. τὰ προ Guelph. Vrat. Flor. Brub. B. recte.

269. ἀδινώτερον Vind.

272. ἡγλάζει male cum spiritū spero in Brub. Steph. legitur.

273. ὄνειδεσσιν Vind. — ἐστν λῆξ Guelph.

275. Male vulgo ἐκφλῶξαι. — ὀ ὀρεχθεῖ Guelph.

278. αἰδ' ed. Steph. ex errore poth., qui in sequentes editiones que ad Bruncickum propagatus est ὅτε ἔξῃ Vind.

280. κηδεῶν δὲ ind.

- „οφρ' αὐτός με τεῖσι φίλαις ταρχύσας χερσίν,
 „τέκνον ἐμόν· τὸ γὰρ οἶον ἔην ἐτι λοιπὸν ἐέλδωρ
 „ἐκ σείθεν, ἅλλα δὲ πάντα πάλαι θρηπτήρια πέσσω.
 „νῦν γε μὲν ἢ τὸ πάροιθεν Ἀχαιῶδεςσιν ἀγῆτη,
 285 „δμως ὅπως, κενεοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν,
 „σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος, ᾧ ἔπι πολλήν
 „ἀγλαίην καὶ κύδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνην
 „μίστην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔσοχα γὰρ μοι
 „Ἐλλείθνια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
 290 „ὦ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὄσον, οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
 „ὠϊσάμην, εἰ Φοῖβος ἐμὸν κακὸν ἔσσετ' ἀλώξας.“
 „Ὡς ἤγε στενάζουσα κινύρετο· ταὶ δὲ γυναῖκες
 ἀμφίπολοι γοάσασθον ἐπισταδόν· αὐτὰρ ὁ τήγχε
 μιλίχλοισι ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν.
 295 „Μῆ μοι λευγαλίας ἐμβάλλεο, μῆτερ, ἀνίας
 „ὦδὲ λίην, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος
 „δάκρυσι, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐκ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.

281. ταρχύσας Med. Vatt. A. C. D. marg. Vind. marg. Vrat. ταρχύσης Reg. A. ταρχύσαις Reg. B. Vind. Vrat. ταρχύσαιο Reg. C. τάρχυσα χέρσαι Guelph., cui in margine adscriptum τὸ σ ἐκβάλλεται τοῦ μέτρον ἔνεκα. Reliqui codd. et edd. omnes recte ταρχύσας praebent, turbas vero illas vere monet Brunckius ex insectia librorum nātas esse, qui non intellectam particulae ὄφρα constructionem emendare conabantur.

283. Brunckius articulum hic male abesse ratus, ita eum restitui posse iudicat: ἐν σεί, τᾶλλα δὲ πάντα. Sed eodem sensu ἅλλα πάντα recurrit I, 1209. Cf. quae ad I, 910 monentur.

284. τοπαροῖθεν Brunck.

285. κεν εἰσὶ vulg. κενεοῖσι ex Huetii emendatione dedit Brunck., idque praebent Vat. B. et Schol. Paris. — γε λείψομαι Guelph. βλώσομαι in priore recensione lectum fuisse tradunt Scholia vulgata, βλώμαι Schol. Paris., quod quum aperte corruptum iudicat Gerhard. p. 9, non meminit loci Homericī II. XXII, 431 τί νυ βλώμαι αἰνὰ παθοῦσα. Imo illud βλώσομαι ex interpretatione natum videtur, quare antiquitus lectum fuisse conjicio κενεοῖσι γε βλώ-

μαι, assumto γε ex Guelph. (nam in duplici γε nemo offendet, qui contulerit Valck. ad Eur. Phoen. 557. Reisig. Conjectan. p. 248. Heindorf. ad Plat. Euthyd. p. 319. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 213.) Hinc simul intelligitur id, in quo explicando, quum βλώσομαι nihil reprehensionis habeat, frustra laboravit Gerhard., quid commoverit Apollonium ad locum mutandum: scilicet rejecit formam βλώμαι improbatam ab Aristarcho apud Schol. II. XXII, 431.

286. In priore recensione ita lectum fuisse tradunt Scholia: οἷζυρῇ ἀχέεσσι δυσάμμορος, cui addunt variam lectionem σείω πόθῳ, φίλε κοῦρε, δυσάμμορος. Hom. H. in Cer. v. 201 ἦστο πόθῳ μινύθουσα. — δυσάμμορος Guelph.

288. μῆτηρ Vrat. Schol. Paris.

290. ὦ μοι Guelph.

291. De singulari particulae εἰ usu v. Herm. ad Vig. p. 830.

292. Displicet et articuli usus et ordo verborum ταὶ δὲ γυναῖκες ἀμφίπολοι, quare malim τῇ δὲ, dativo ab ἐπισταδόν pendente, quod recte ἐφιστηνύται explicant scholia.

293. ὁ Brunck. Beck. ut supra v. 265.

295. μῆτηρ Flor.

296. ἐρητύσης Reg. A.

- „κῆματα γάρ τ' αἰδῆλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν,
 „τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάξουσά περ ἔμπης·
 300 „τλήθῃ φέρειν· θάρσει δὲ συνημοσύνησιν Ἀθήνης
 „ἥ δὲ θεοπροπίησιν, ἐπεὶ μάλα δεξιὰ Φοῖβος
 „ἔχρη, ἀτὰρ μετέπειτα ἀριστήων ἑκαργῇ.
 „ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφοπόλοισιν ἔκηλος
 „μῖμνε δόμοις, μηδ' ὄρνις ἀεικελὴ πέλε νηϊ·
 305 „κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν ἔται δμῶές τε κίοντι.“

- Ἡ καὶ ὁ μὲν προτέρως δόμων ἐξῶρτο νέεσθαι.
 οἶος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἰσιν Ἀπόλλων
 Ἀήλον ἀν' ἡγαθέην ἥε Κλάρων ἥ ὃ γε Πυθῶ
 ἥ Λυκίην εὐρεῖαν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇσιν,
 310 τοῖος ἀνὰ πληθύν δῆμον κίεν· ὥρτο δ' αὖτῃ
 κελομένων ἄμυδις. τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιῇ
 Ἰφιάς, Ἀρτέμιδος πολιόχου ἀρήτειρα,
 καὶ μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν οὐδὲ τι φάσθαι
 ἔμπης ἱεμένη δύνατο προθέοντος ὀμίλου·
 315 ἀλλ' ἣ μὲν λίπει' αὖθι παρακλιδὸν, οἷα γεραιῇ
 ὀπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἱλιάσθη.
 Αὐτὰρ ἔπει ῥα πόληος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
 ἀκτὴν δ' ἔκτανεν Παρρασηίδα, τῇ μιν ἐταῖροι
 δειδέχατ' Ἀργῶν ἄμυδις παρὰ νηϊ μένοντες.
 320 στή δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς· οἱ δ' ἀντίοι ἡγερέθοντο.

298. νέμονται Vat. B. ῥα manu prima.

300. συνημοσύνησιν Vind.

301. θεοπροπίησιν Regg. A. C. E., quod cur ex his tribus codd. receperint Brunck. et Beck. non intelligo.

302. μετέπειτα γ' ἀριστήων vulg. sed γ' omittit Flor., quare non dubitavi otiosam, particulam ejicere, quam librarius metri emendandi studiosus inaeuit, sed in tertio pede et post illiusmodi vocabula hiatus frequentissimus est, ut Jl. XXIV, 297 ἔπειτα ἐποτρύνουσα. Od. XII, 397. XIV, 249 ἔπειτα ἔμοι. XVI, 48 ἔπειτα Ὀδυσσεύς. XVII, 67 ἔπειτα αἰεῖναι. Il. IV, 96 μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ. Od. III, 175 τάχιστα ἔπειτα et similia. Assentientem de loco nostro habeo Gerhard. p. 191.

303 νῦν omittunt Vind. Vrat.

304. Hunc versum, ex Hom. Il.

XXIV, 218 hanstium, laudat Scho ad Aristoph. Plut. v. 63.

305. Ad ὁμαρτήσουσιν ἔται animum advertant digammatis patroni

306. ὥρτο Guelph. — In sequentibus Apollonius imitari videtur Hor. H. Apoll. 179 sqq. Nostrum imitatur Dionys. Perieg. 144 et Virg. Aen. IV, 143.

311. γεραιῇ Vrat.

313. οὐδὲ τι vulg. οὐδὲ τι Reg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Guelph. Vrs. Brunck. Beck.

316. πολλῶν Flor. — ἀποπλαγχθεὶς Vind. ἀποπλαγχθεὶς Guelph.

318. ἔκτανεν Vrat. et Brunck. Beck. ut solent. — Antecedens δ' inepte Beckius monet in τ' mutari potuissim hoc enim nihil foret, δὲ vero in apdosi notissimum est.

320. ἔρα Vind. Vrat. — προμολῆς codd. nonnulli Brunckii, qui huius genitivum recepit, Beckio recte n

ἐς δ' ἐνόησαν Ἀχαιοὶ ὁμῶς Ἀργὸν τε πόλιν
νόσφι καταβλώσκοντας, ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
πασσυνδίῃ Πέλλαιο παρὲκ νόον ἰθύνοντας.

ἄρμα δ' ὁ μὲν ταύροις ποδηγέτας ἀμφέχει ὦμους

325 Ἀργὸς Ἀρεστορίδης λάχνη μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
δίπλακα, τὴν οἱ ὄπισσε κασιγνήτῃ Πελοπείᾳ.

ἀλλ' ἔμπης τῷ μὲν τε διεξέρχεται ἕκαστα
ἔσχετο· τοὺς δ' ἀγορήνδ' συνεδριάσθαι ἄνωγεν.

αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφρσιν ἤδ' ἐκαστῷ

330 κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερῶ ἐδριώοντο.

τοῖσιν δ' Αἰσῶνος υἱὸς εὐφρονέων μετέειπεν.

„Ἄλλα μὲν ὅσα τε νῆϊ ἐποπλίσσασθαι ἔοικεν,

„πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον, ἐπαρτέα κείται λούσιν.

„τῷ οὐκ ἂν δηρὰν ἐχοίμεθα τοιοῦτον ἔκρητι

obsequente, codicum enim in hac re nulla auctoritas, dativum vero unice verum esse docet supra v. 260. III, 215. IV, 1160. Arat. Phaen. 239 (ubi ἐπὶ δὲ προμολῆσι legendum).—Schol. Flor. ad I, 1174 ita hunc versum laudat: σπῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡγέροντο, eodem modo Schol. Paris., nisi quod ἐπὶ habet.

322. ἐσιδόντες Guelph.

323. πασσιδίῃ Vind. πανσυνδίῃ Guelph. sed recte reliqui libri πασυνδίῃ, qua forma constanter utitur Apollonius, v. Gerhard. p. 94. Iota subscriptum male omiserunt Brunck et Beck. — ἰθύνοντας ex conjectura, Brunck. et Beck., quia verbum intransitivum postulare sensus videtur, sed metro illud adversari non animadvertunt, quapropter necessario retinenda est librorum lectio, quam nam fatendum est, nusquam ab Apollonio ἰθύνειν hoc sensu usurpatum esse.

324. ἀμφέχει ὦμοις Hoelzlin. et Shaw., nescio ex quo fonte, quamvis alic in Vat. C. legi videtur. ἀμφέχει Vrat.

326. ὄπισσε Vind. Vrat. — κασιγνήτῃ Vind.

329. ἰλλομένοις Vrat. — λαίφρσι Vrat.

330. ἐκ' ἰσχερῶ Flor.

331. τοῖσι Vind. Vrat.

332. ἐποπλίσσασθαι vulg., quod correxit Brunck. — Propter hiatum in νῆϊ ἐποπλίσσασθαι Hermann. ad Orph. p. 731 fortasse νηυσὶν scri-

bendum esse judicat, comparans I, 235, cujus versus alia est ratio. Hic singularem sensus postulat, neque mutatione opus est, quum hiatum post ē dativi sit frequentissimus. Exempla HomERICA ipse concessit p. 730, apud Nostrum recurrit III, 421. 849. 1283.

333. Quum vulgo in hoc versu non interpungeretur, particulae γάρ locus non esse videbatur, quare eam in μάλ' mutavit Huetius, quod receperunt Brunck. et Beck. Ut vero γάρ retineri posset, Gerhard. p. 73 versu praecedente ἄλλα μὲν in ἄρσασιν mutavit. Sed in ἄλλα μὲν non offendendum esse, quod videtur. Gerhardio, mox ostendemus, neque omnino tanto molimine opus est, quum virgula post κόσμον posita, quod in textu feci, sensus optime hic evadat: reliqua quidem, quae ad navem instruendam necessaria sunt, parata nobis sunt ad profectionem, omnia enim iusto sunt ordine, sed duce opus est, priusquam proficiscamur, quem jam eligatis velim. — ἐπαρτέος Guelph.

334. τοιοῦτον γ' ἔκρητι ex Reg. D. Brunck. et Beck., sed notus est ante ἔκρητι hiatum. Apud Nostrum I, 116 Διωνύσοιο ἔκρητι. 902 Πέλλαιο ἔκρητι. II, 253. 297. 755. III, 621. 1060 τοιοῦτον ἔκρητι. IV, 1087. 1199 οἷοι ἔκρητι, quorum locorum plurimos Brunckius aut nullis aut paucissimis libris assentientibus mutavit.

- 835 „ναντιλίης, ὅτε μούνον ἐπιπνεύουσιν ἀήται.
 „ἔλλα, φίλοι, ξυδὸς γὰρ ἐς Ἑλλάδα νόστος δαίτω,
 „ξυναί δ' ἄμμι πέλονται ἐς Αἴητας κέλευθοι·
 „τοῦνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφαιδήσαντες ἔλασθε
 „δρχαμον ἡμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο,
 840 „νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βυλέσθαι.“
 „Ὡς φάτο· κάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν Ἡρακλῆα
 ἤμενον ἐν μέσσοισι· μὴ δέ ἐ πάντας αὐτῇ
 σημαίνειν ἐπέτελλον· ὁ δ' αὐτόθεν, ἔνθα περ ἦστο,
 δεξιτερῇν ἀνὰ χεῖρα τανύσσατο φωνήσεν τε.
 845 „Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀκαζέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
 „πεισομαι, ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσεσθαι ἐρύξω.
 „αὐτὸς, ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεῖοι δμάδου.“
 Ἡ ῥα μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' ἦνσον, ὥς ἐκέλευεν
 Ἡρακλῆς· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὤρνυτ' Ἴῃσιν
 850 γηρόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.
 „Εἰ μὲν δὴ μοι κῦδος ἐπιτωπάτε μέλεισθαι,
 „μηκέτ' ἔπειθ', ὥς καὶ πρὶν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
 „νῦν γε μὲν ἦδη Φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέσσιν
 „δαίτ' ἐντυώμεσθαι παρασχεδόν. ὄφρα δ' ἴωσιν
 855 „δμῶες ἐμοὶ σταδμῶν σημάντορες, οἷοι βέμῃλας
 „δεῦρο βόας ἀγέληθεν εὐ κριναντας ἐλάσσαι,
 „τόφρα κς νῆ' ἐρύσσουμεν ἔσω ἄλως, ὅπλα τε πάντα

835. ἐπιπνεύουσιν ex uno Reg. D. Brunck. et Beck., sed nulla est conjunctivi necessitas, quum non tam de conditione, quam de tempore agatur, et de re certa sermo sit. Inepte vero Brunckius putat, *an* ex priore membro repetendum esse; quem vero confert locum I, 245, ejus alia est ratio.

837. ἄμμι Vat. D.

838. ἐλάσθαι Vind.

839. ὑμείων vulg. ἡμείων Regg. A. C. E. Vat. B. et sic Brunck., quod male non recepit Beck., ejus enim, quem elegissent, imperio Iason et ipse obsecuturus erat.

841. νέον Guelph. — ἡρακλῆα Steph. errore typ.

842. ἐ omittit Vrat.

843. σημείνειν Vind.

844. τανύσατο Vind. Vrat.

846. ος τε Regg. A. C. E. δς γε Hoerstel. nescio an ex Guelph. δς

δὲ ex conjectura Brunck. et Beck., sed vulgatum ὥστε et sic seu quemadmodum (vid., si tanti est, Thiersch. Gr, gr. p. 601 ed. nov.) unice verum est. — ἀναστήσεσθαι vulg. ἀναστήσεσθαι Regg. A. B. C. D. E. Vat. D. Guelph. Vind. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck.

847. συνάγειρε Vind. Vrat.

849. ὄρνυτ' Reg. A.

850. ἀγόρευσεν Guelph.

852. ἔπειτ' Flor.

854. ἐντυώμεθα Vind. Vrat. — ἴωσιν Med.

856. εὐκριναντας vulg., quod recte disjunctum Brunck. εὐκριναντας Guelph. teste Piers. — ἐλάσαι Reg. A.

357. ἐρύσσουμεν Reg. A. teste Ruhnck. ἐρύσσουμεν Regg. B. C. D. E. Vind. Vrat., qui conjunctivus propter praecedens κς ferri nequit, quare vulgatum dedi cum Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Brunck. Beck.

- „ἐνθήμενοι πεπάλαντες κατὰ κληίδας ἐρστμά.
 „τείως δ' αὖ καὶ βωμόν ἐπάκτιον Ἐμβασίοιο
 360 „θείομεν Ἀπόλλωνος, ὃ μοι χρείων ὑπέδεικτο
 „σημανένειν δείξειν τα πόρους ἄλως, εἴ κε θυγαῖς
 „οὐ ἔθεν ἐξάρχωμαι ἀδελύων βασιλῆϊ.
 Ἴη ῥα καὶ εἰς ἔργου πρώτος τράπεθ'· οἱ δ' ἐπανεῖσαν
 πειθόμενοι· ἀπὸ δ' εἴματ' ἐπήριμα νηήσαντο
 365 λείψ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
 κύμασι, χιμερὶς δὲ κάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμη.
 νῆα δ' ἐπικρατίως Ἄργον ὑποδημοσύνησιν
 ἔξωσαν ἀμκρωτον ἐϋστρεφεῖ ἐνδοθεν ὄκλῳ
 τεινόμενοι ἐκάτερθεν, ἧ' εὖ ἀραροίατο γόμοφιοι·
 370 δούρατα καὶ ῥοθλοιο βίην ἔχοι ἀντιώσαν.
 σκάπτων δ' αἶψα κατ' εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶρος,
 ἡδὲ κατὰ πρῶραν εἶσω ἄλως, ὅσσάτιόν περ
 ἔλκομένη χεῖρεσσιν ἐπιδραμέσθαι ἔμελλεν.
 αἰεὶ δὲ προτέρῳ χθαμαλωτέρῳ ἐξελάχωνον

Sed conjunctivus et sensus causa et propter sequens πεπάλαντες atque θείομεν melior videtur, quare malim νόμα δὲ νῆ' ἐρσόμεν, quod mutatum est fortasse a librariis propter δὲ in apodoti, in quo saepe offende-

358. ἀνθήμενοι Vat. C. a manu prima. — κληίδος vulgo male. κληίδας Regg. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Med. Vind. Vrat., quod receperunt Brunck. et Beck., sed mutato accentu cum Reg. A. κληίδας scribendum est.

359. ἐπάκτιον ex conj. Stephani male-Hoelzlin. et Shaw.

362. ἐξάρχωμαι Vind. — De pleonismo οὐ ἔθεν vid. Schaef. ad Gregor. Cor. p. 86.

363. τράπετ' Flor. — ἐπανεῖσαν Vatt. C. D., in quo a manu secunda καινέσαν.

364. πειθόμενοι Guelph. cum glossa interlin. μαθόντες.

368. Cogitarunt h. l. interpretes omnes de navi extrinsecus funibus succingenda et constringenda, quare offenderunt omnes in vocabulo ἐνδοθεν, quod Sanctamand. in ἐκτοθεν, Weston. Hermesian. p. 72 s. in ἐνδύτων mutavit, Brunck. corruptum judicavit, Shaw. et Beck. cum ἐϋστρε-

φεῖ jungendum censuerunt. Sed horum nihil opus est, non enim de eo, quod putant, sermo esse potest. Solebant quidem revera naves interdum funibus succingi, sed non nisi in summo periculo, carina jam dissiliante et disrupta, (cf. Raphael. ad Act. Apost. XXVII, 17. Passerat. ad Propert. III, 5, 23. Interpp. ad Hor. Od. I, 14, 6) id quod in nostrum locum non cadit. Itaque dubitari vix potest, quin de alia quadam colligatione, in ipsa navi facienda, loquatur poeta, quae qualis fuerit non satis perspectum habemus, sed simili fortasse ei, quam describit Orph. Arg. 1158 s.

369. θειόμενοι Regg. A. B. C. D. E. (hic in margine habet vulgatam) Vind. Vrat., reliqui libri in vulgata consentiunt.

371. περιβάλλεται Flor. — χῶρον ex uno Guelph. receperunt Brunck. et Beck., ut εὖρος dicatur χῶρον περιβάλλεσθαι, quod fieri non potest, recte contra dicitur χῶρος περιβάλλεσθαι τὴν ναύν.

372. ἔσω vulg. metrica, ut videtur, correctio lectionis corruptae ἔσω, quam habent Vatt. A. D. Guelph. et Regiorum, ut videtur, nonnulli, unde Brunck. recte εἶσω dedit, obsequente Beckio.

- 375 στείρης, ἐν δ' ὀλίγῳ ξεστάς στορέσαντο φάλαγγας·
τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγγιν,
ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι' αὐτῶν φορέιτο.
ὑψι δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταστρέψαντες ἔρετρα
πηγυῖον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδρυναν.
- 380 τῶν δ' ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
στέρνα δ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ' ἄρα Τίφους
βήσανθ', ἵν' ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι·
κεκλόμενος δ' ἥϊσε μάλα μέγα· τοὶ δὲ παρᾶσσον
ὧ κράτει βολίαντες ἤν' στυφέλιξαν ἐρωῇ.
- 385 νεϊόθεν ἐξ ἔδρης, ἐπὶ δ' ἐφώσαντο πόδεςσιν
προπροβιαζόμενοι· ἡ δ' ἔσπετο Πηλιάς Ἀργῶ
ῥίμψα μάλ'· οἱ δ' ἐκάτερθεν ἐπλάχον αἰδόντες.
αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάζοντο φάλαγγες
τριβόμεναι· περὶ δὲ σφιν αἰδὼνὴ κήκεις λιγυρὸς
- 390 βριθοσύνη, κατόλισθε δ' ἔσω ἄλός· οἱ δὲ μιν αὐθι
ᾧψ ἀναδειράζοντες ἔχον προτέρωσσε κιοῦσαν.
σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἔρετμὰ κατήρτυον· ἐν δὲ οἱ ἰστών
λαλφεᾶ τ' εὐπόλητα καὶ ἀρμαλὴν ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγνυναν,
- 395 κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,

375. στείρης δ' Reg. A.—φάλαγ-
κας Flor.

376. κλῖναν Guelph. Flor. Brub.

378. ὑψι δὲ ἐνθα Guelph.—Mat-
thiae obss. critt. p. 26 quum hunc et
qui sequitur versus spuris judicat,
quia nondum locus sit remis ad scal-
mos religandis, de qua re infra de-
mum v. 392 sermo sit, neque hos ne-
que sequentes versus satis attente le-
gisse videtur; inest enim adeo nihil
difficultatis, ut verbum non amplius
addam.

379. σκάλμοισιν Brunck. et recen-
tiores male.—Duo prima versus vo-
cabula laudat Etymol. M. p. 671, 8.

382. βήσανθ' Flor.

383. παρ' ἄσσον Vatt. A. B. D. et
C. a manu prima.

384. βολίαντες μὴ vulg. βολίαντες
μὴ Vrat. βολίαντες μὴ Vatt. A. C.
D. Guelph. Regg. A. C. E., unde fecte
Brunck. dedit βολίαντες ἤν', glossa
μὴ ejecta.

385. ἔδρας Vat. C.—πόδεςσιν
Brunck. Beck.

388. ὑποτρόπιδι Flor. Brub.—
στενάζοντο Vrat.—φάλαγγες Flor.—
Ad verbum fere hunc locum expres-
sit Quint. Smyrn. Posthom. XII, 430
στιβαρὰ δὲ περιστενάζοντο φάλαγ-
γες τριβόμεναι, nec tamen inde cum
Wernick. ad Tryphiod. p. 287 nostro
loco correxerim στιβαρὰ, hoc enim
mutare debuit Quintus, quia verba
ὑπὸ τρόπιδι omisit, apteque Apollo-
nius τρόπιδι vocavit στιβαρῇ, quip-
pe sub qua gemuere phalanges. Imit-
tatus est etiam Tryphiod. v. 319 sqq.

389. ἐκήκεις ex conjectura dedit
Brunck., quem sequitur Beck., qui
qua causa adducti id fecerint, et quo-
modo aures eorum ferre potuerint,
ignoro. Praeterea caesuram trochai-
cam in pede quarto nunquam hi poe-
tae admiserunt, v. Herm. ad Orph.
p. 694 s. Restitui igitur librorum le-
ctionem.

392. σκαλμοῖς Vind. Vrat.

393. ἐβάλλοντο Guelph.

395. κληῖδας Brunck. et Beck. ma-

ἄνδρ' ἐντυναμένω· δοιῶ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην.
 ἦρεον Ἡρακλῆϊ καὶ ἠρώων ἄτερ ἄλλων
 Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πολλέσθρον ἔκλειεν.
 τοῖς μέσσην οἰοῖσιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
 400 αὐτως, οὐ τι κάλῳ· ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
 Τίφρην εὐστειλῆς οἰήϊα νηὲς ἔρυσθαι.
 "Εὐθεν δ' αὖ λάγγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
 νήεον αὐτόθι βωμὸν ἐπάκτιον Ἀπόλλωνος,
 Ἀκτίου Ἐμβασιλοῖο τ' ἐπώνυμον· ὥκα δὲ τοὶ γε
 405 φιτρὸς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης.
 τέλος δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐκπροέηκον ἄγοντες
 βουκόλοι Αἰδωνίδαο δύο βόε. τοὺς δ' ἔρυσαντο
 κουρότεροι ἐτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
 χερνυβά τ' οὐλοχῆτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ Ἰήσω
 410 εὖχετο κενλούμενος πατρῷον Ἀπόλλωνα.
 „Κλυθὶ ἄναξ, Παγασάς τε πόλιν τ' Αἰδωνίδα ναίων,
 „ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον, ὅς μοι ὑπέστης
 „Πυθοὶ χρειομένην ἄνυσιν καὶ πειραδ' ὁδοῖο
 „σημανέειν, αὐτὸς γὰρ ἐκατιὸς ἔπλεν ἀέθλων·
 415 „αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἐταίροις
 „κεῖσέ τε καὶ καλλινόρσον ἐς Ἑλλάδα. σοὶ δ' ἂν θαλάσσω

le, ut v. 399 κληῖδα. — διευκρίσαντο
 Vat. C. διευκρίσαντο Guelph.
 396. ἄνδ' Vat. A. — ἐν δ' ἄρα
 Vat. D.
 397. ἦρεμον Vat. D. a manu pri-
 ma, ἦνεμον a secunda.
 398. ἄνασσε Regg. A. B. C. D. E.
 399. μεσηνέοισιν Vat. D. — ἀπο-
 κληῖδα Flor.
 401. ἐρύσασθαι Guelph.
 403. ἐπάκτιον codd. et edd. omnes.
 ἐπάκτιον, quod ex conjectura dedit
 Brunck., quin verum sit dubitare non
 auit et sequens Ἀκτίου et βώμους
 ἐπακτίου mentio I, 359 et II, 689.
 406. αὖτ' Vrat. — ἐπεὶ προέηκεν
 Reg. A.
 407. τοὺς γ' Reg. A.
 408. βομῶν Vind.
 409. παρέσχεθεν Guelph.
 411. ναίων Vind.
 413. χερνυμένη Guelph.
 414. σημανέειν Flor.
 415. ἀρτεμέεσσι Vrat.
 416. τοὶ δ' ἄρ' vulg. σοὶ δ' ἂν

Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E.
 Med. Guelph. (in hoc σὺ δ' ἂν teste
 Piers. Veris. p. 199. Hoerstel. vero
 silet) Vind. Vrat., unde Brunck. et
 Beck. σοὶ δ' ἄρ' dederunt. Sed ni-
 hil impedit, quominus totam librorum
 lectionem σοὶ δ' ἂν recipiamus, nam
 quod illi ἂν cum futuri indicativo jun-
 gi non posse putarunt, errasse eos do-
 cent loci plurimorum scriptorum, quos
 collegerunt Markl. ad Eur. Iph. T.
 894. Brunck. ad Aristoph. Nub. 465.
 ad Soph. Philoct. 1089. ad Theogn.
 1015. Locell. ad Xenoph. Ephes. p.
 229. Wolf. ad Dem. Lept. p. 259.
 Heind. ad Plat. Phaed. p. 22. Sturz.
 Lex. Xenoph. I, 173. Schaef. ad Greg.
 Cor. p. 66. Corai. ad Heliod. p. 62.
 Diasen. Disquisitt. Philol. I p. 11. Rei-
 sig. Conjectt. p. 141 s. idemque De vi et
 usu ἂν particulae p. 100 s., et quam hic
 vim inesse dicit huic particulae cum
 futuro indicativi junctae, ut aliquid fu-
 turum esse confidentius significetur,
 ea nostro loco aptissima est. Saepius

- „τόσσων, ὅσοι κεν νοστήσωμεν, ἀγλαὰ ταύρων
 „ἰσὰ πάλιν βωμῶ ἐπιθήσωμεν· ἄλλα δὲ Πυθοί,
 „ἄλλα δ' ἐς Ὀρνυγίην ἀπερείσια θόωρα κομίσσας.
 420 „νῦν δ' ἴδοι καὶ τήνδ' ἤμιν, Ἐκχρόλε, δέξε θυγλήν,
 „ἦν ποτ' ἐγὼδ' ἐπίβηθρα χερὶν κραταθήμεθα νηὸς
 „πρωτίστην· λύσασμι δ', ἀνάξ, ἐκ' ἀπήμονι μοίρῃ
 „παισινάτα σὴν διὰ μητρίν· ἐπιπνεύσει δ' ἀήτης
 „μελλίχως, ὃ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' ἐυδίσκωντες.“
 425 ἼΗ καὶ ἄρ' εὐχολῇ προχύτας βύλας, τὰ δ' ἐπὶ βουσίην
 ξωσάσθην, Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλῆς τε.
 ἦτοι ὁ μὲν ῥοπάλη μέσσον κάρη ἀμφὶ μετώπῳ
 πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὐτὶ πεσὼν ἐνερπίδατο γαίῃ·
 Ἀγκαῖος δ' ἐτέρωιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
 430 χαλκίῳ πελέει κρατεροῦς διέκτερες τένοντας·
 ἦριπε δ' ἀμφοτέροισι περιφρόνῃς κεράεσσιν.
 τοὺς δ' ἔταροι σφάξαν τε θοῶς δειράν τε βοείας,
 κόπτεον δαιτρευόν τε καὶ ἰσὰ μῆρ' ἐτάμοντο,
 καδδ' ἄμυδις τὰ γὰρ πάντα καλύψαντες πύκα θυμῷ.
 435 καίεν ἐπὶ στήθεσιν· ὁ δ' ἀκρήτους χεῖς λοιβὰς
 Αἰσονίδης, γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων
 πάντοσε λαμπρόμενον θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὴν
 πορφυρέαις ἐλκεσσὶν ἐναῖσιμον αἰδοῦσαν·
 αἶψα δ' ἀπηλεγάς νόον ἔκφατο Αἰτωίδαο.
 440 „Τρὶν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρεῖά τε προήσαι
 „ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσω
 „κείσθ' τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.

hac constructione Apolloniū utitur,
 ut I, 663 οὐδ' ἐτι πέμπαν θυμῷ δέξ
 κεν τοῖσι τόγ' ἔσσειται. II, 18 ἢ κεν
 τις στυγερώς κρατερῇ ἐπιέσσει ἀνάγ-
 γη. III, 506 ὥρη μητιάζσθαι δ' κ'
 ἐξέσωμεν. III, 1026 ὥς κεν τοι ἐγὼ
 μητίσσομ' ἀραγῇ. IV, 405 οὐδ' ἂν
 ὁμῶς περιναίμεται ἀντιόωσιν. IV,
 408 οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπέλθω.
 III, 793 καὶ κεν με διὰ στόματος
 φορέουσιν Κολχίδες—μωμήσονται.

417. τόσσων Vrat.—ὅσοι Vind. Vrat.
 —us Vrat.—νοστήσωμεν γὰρ Reg. A.

418. ἰσὰ Vind.

423. σὺν Vind.

427. μέσον Vind. Vrat.—κάρη
 Vind.—Pro vulg. μέτωπα ex Regg.

A. B. C. D. E. et Vat. C. μετώπῳ re-
 cte receperunt Brunck. et Beck., nam
 neque accusativus, neque pluralis fer-
 ri potest.

428. ἀθρόως Vind. Vrat. ἀθρόων
 Reg. A.

431. περιφρόνῃς male, ut solent,
 Brunck. Beck.

432. σφάξαντες θοῶς Flor.

437. θυέων. ἀπὸ τοῦ Vrat.

438. ἀναῖσιμον Vatt. C. D.

440. ἡμῖν Vatt. A. C. D.

441. ἄγοντας vulg. ἄγοντας Regg.

A. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Med.

Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

Eadem confusio est infra v. 889.

442. ἔασιν Guelph. ut semper.

- „αὐτὰρ ἔμοι θανείην στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἰῶν
 „τηλόθι πονεῖσθαι ἐπ' Ἀλκίδος ἡπείροιο.
 445 „αἶδε κακοῖς δεδαῶς ἔτι καὶ πάρος αἰωνοῖσιν
 „πότμον ἔμὸν πάτρης ἱγίον, ὅφρ' ἐπιβαίην
 „νῆος, ἐὺκλέη δὲ δόμοις ἐπιβάνει· λαχταί.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· κοῦροι δὲ θεοπροπίης αἰόντες
 νόστω μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἔλεν Ἴδμονος αἰῶν.
 450 ἦμος δ' ἥελιος σταθερὸν παρὰ μέλβεται ἡμαρ,
 αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιδώνται ἄρουραι·
 δειλυνδὸν κλίνοντες ὑπὸ βόφρον ἡέλιου,
 τῆμος ἄρ' ἦδη πάντες ἐπὶ ψαμαθοῖαι βωθεῖαν
 φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλῶιο
 455 κέλευθ' ἐξείης· παρὰ δὲ σφίσι μυρὶ' ἔκειτο
 εἶδατα καὶ μέθυ λαρόν, ἀφυσσαμένων προχόρησιν
 οἰνοχόων· μετέπειτα δ' ἀμοιβὰς ἀλλήλοισιν
 μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νόοι παρὰ δαίτι καὶ οἴῳ
 τερχυῶς ἐπιόωνται, ὅτ' αὐτὸς ὕβρις ἀπείη.
 460 ἔνθ' αὖτ' Ἀλκονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν εἶοι αὐτῷ
 πορφυρεσκὴν ξαστα κατηφιόωντι εἰκώς.
 τὸν δ' ἄρ' ὑποφραδθεὶς μεγάλη ὄπῃ νεῖκεσεν Ἴδας·
 „Ἀλκονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἐλίσσεις;
 „αὐτὰ ἐνὶ μέσσοισι τένον νόον· ἦέ σε δάμνα

443. στυγερῆς Guelph. — ἐπὶ vulg. ὑπὸ Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Bruck. Beck. Hoc verum esse docet ὑπὸ δαίμονος αἰῶν apud Quint. Smyrn. II, 502. X, 896.

444. αἰκίδος Reg. A. αἰκίδος Vrat.

445. κακοῖσι Guelph.

446. ἐπιβαίην Vind.

448. θεοπροπίης Guelph.

450. Respicit hunc versum Etymol. M. p. 724, 42.

451. Propter frequentissimam praepositionum ἐπὶ et ὑπὸ confusionem in verbis maxime compositis (v. Spitzner, obs. ad Quint. Smyrn. p. 202 s.) facile aliquis adduci possit, ut usitatas ἐπισκιδώνται reponendam putet ex Quinto et Nonno, quorum ille dixit ἐπεσκιδώντο δ' αἰῶνι V, 946, hic ἐπεσκιδώντο πολῶναι KXXVIII, 20. XLVI, 150, sed non tantum horum

imitationi tribuendam est, ut in vitis libris aliquid mutetur.

453. ψαμαθοῖαι Vatt. C. B. — βαψαῶν Vind., sed vulg. margini adscripta est.

456. ἀφυσσαμένων Reg. A. ἀφυσσαμένων Vat. B. et nonnulli, ut videtur, ex Regg., unde recepit Brucki, propter temporum, ut dicit, rationem, ex qua nullam video praesentis necessitatem. Quare plurimorum librorum lectionem, a Beckio quoque posthabitam, revocavi. — προχόρησιν vulg. προχόρησιν Reg. E., quod dedit Steph. προχόρησιν Regg. A. B., quod recte reposuit Brucki.

457. Locos similes indicat Ruhnck. ep. crit. p. 114.

460. μὲν omittit Flor.

464. μέσσοι. Vrat. Flor. — Productio syllabae brevis ante μέσσοις exemplo Homericis caret, sed eandem habet Noster II, 879 ἐνὶ μέσσοις et

- 465 „τάρβος ἐπιπλόμενον, τότε ἀνάγκιδας ἄνδρας ἀνύξει.
 „ἴστω νῦν δόρυ θούρον, δῶν περιώσιον ἄλλων
 „κῦθος ἐν πολέμοισιν ἀειρομαι, οὐδέ μ' ὀφέλλει
 „Ζεὺς τόσον, ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ, μή νύ τι πῆ
 „λολῆμιον ἔσσεσθαι μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον
- 470 „Ἴδω ἐσπομένοιο, καὶ εἰ θεὸς ἀντιώφτο.
 „τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.“
 Ἴη καὶ ἐπισχόμενος πλείον δέπας ἀμφοτέρωθεν
 πῖνε χαλκίωρον λαρόν μέθυ· δαύετο δ' οἶνον
 χεῖλα κυάνεα τε γενεάδες· οἱ δ' ὁμάδεσαν
- 475 πάντες ὁμῶς, Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφοδῆην ἀγόρευσεν.
 „Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτῷ.
 „ἦέ τοι εἰς ἄτην ζωρόν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
 „οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέμην ἀτίλειν;
 „ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσι περ ἀνῆρ
- 480 „θαρσύνει· ἔταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
 „τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν

IV, 870 διὰ μέσσην, ut Dionys. Perieg. 918 ἐν μέσσην.

465. ἀτίλει. Vat. B. Guelph.

466. Imitationes poetarum latino- rum indicat Ruhn. ep. crit. p. 282.

467. πολέμοισι Vrat. — Male Beckius verba οὐδ' — δόρυ parenthesi inclusit, ignarus constructionis apud epicōs frequentissimae, proptereaque perperam οὐ δέ μ' scripsit. Contra peccavit Brunck., qui ex more suo οὐδ' ἐμ' dedit. Restitui unico veram librorum lectionem.

468. τοι Vrat.

469. ἔσσεσθαι Vrat. Flor. — ἀκράαντον Guelph.

470. Initio versus inest hiatus, qui ferri nequit, nec male sensui consulit Spitzner. de vers. her. p. 109, Ἴδω γ' ἐσπομένοιο legendum iudicant, quae emendatio confirmatur loco Iliadis, qui Nostro observatus est X, 246. τοῦτον γ' ἐσπομένοιο. Sed in textu nihil mutare ausus sum. — ἐπομένοιο Flor.

471. Apte Brunckius comparat Hom. II. XV, 254.

472. ἐπισχόμενος Flor. — ἀμφοτέρωσι Vatt. A. C. D. Flor. Brub. vid. ad III, 1020.

473. χαλκίωρον Vrat: χαλκίωρον Schol. Raria.

475. ἀμφοδῆην Reg. A. Vat. D.

476. αὐτῷ quum non ad Iasonem referendum sit, sed ad Idam, ut αὐτῷ expectetur, facile aliquis adduci possit, ut αὐτῷ corrigendum putet, quod ita usurpari notum est praesertim quum Reg. A. exhibeat iud ipsum αὐτῷ cum glossa interlucari sol. Sed in poeta epico ab huius emendatione abstinendum est, et putandum, pronomen sol omissione esse. Non dissimile est III, 821, ubi αὐτοῖς pro ἡμᾶς αὐτοῖς positum est; III, 350, ubi plane ut nostro loco αὐτῷ pro sol αὐτῷ.

477. ἦέ τι Reg. A.

478. ἀνέμην Reg. A. cum glossa interl. οὐ προσήκει. — ἀτίλειν vulg. ἀτίλειν Vat. B. Vind. Vrat. marg. Reg. B., quod sensus causa praefectum esse viderunt Ruhn. epis. crit. p. 93, Brunck. et rell. Eadem verba inter se commutata erant supra v. 46.

479. ἔασι Guelph. Steph. — καὶ pro περ ex conjectura Brunck. Beck de quo ad v. seq. •

480. θαρσύνει vulg. θαρσύνει Med. Reg. B. Vatt. A. D. Vind. Vrat. Flor., quod recte recepit Brunck., se male propterea versu praecedente περ in καὶ mutandum iudicavit, obsequi te Beckio. De particula ἄν apud opta

„νίλως Ἀλωιάδας, οἷς οὐδ' ἔσον ἰσοφαρίζεις
 „ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμνησαν οἰστοῖς
 „ἄμφω Ἀητοῖδαο καὶ Ἰφθιμοὶ περὶ ἔοντες.“

485 Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσαν ἄδην Ἀφαρηΐος Ἴδας,
 καὶ μιν ἐπιλλίζων ἡμισβέτο κερτομύλοισιν.

„Ἄγρει νῦν τόδ᾽ ἐσσι θεοπροπίησιν ἔνισπε,
 „εἰ καὶ ἐμοὶ τοιῶνδε θεοὶ τέλουσιν ὄλεθρον,
 „οἷον Ἀλωιάδῃσι πατήρ τεός ἐγγυάλιξεν·

490 „φράξο δ' ὅπως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαίλειο,
 „χρεῖα θεοπλίζων μεταμάνιον εἰ κεν ἀλφῆς.“

Χώτε' ἐνικιάζων· προτέρω δὲ κε γεικός ἐτιγῆθῃ,
 εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἐταῖροι
 αὐτὸς τ' Ἀλσυνίδης κατεργήτυεν· ἂν δὲ καὶ Ὀρφεύς·

tum omissa nunc nota sunt omnia. Exempla HomERICA sunt II. II, 340. V. 303. VII, 48. XXIII, 151. Od. XIV, 123. Apud NOSTRUM infra III, 355 *ut* δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις γα-
 νῆν τε Ἰδμεναι, οἷτινες εἰσιν, ἔκα-
 στά γε μὴδυσσάμεν et, qui nostro
 loco simillimus est, IV, 1719 *ῥέζον*
 δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέ-
 ζειν Ἀκτῇ ἐφοπλίσσιναι. — ἐτάρων
 Vind. sed ἔταρων in marg. Beckius
 ἔταρον dedit lectore non monito, idem-
 que in versione latina expressit, ne-
 scio qua auctoritate vel qua causa
 commotus.

482. *νίλως* Vat. C. — Ἀλωιάδων et
 mox ὅσσων Schol. Paris.

485. *ὦς φάτ'* Vatt. A. D: Vind.
 Vrat. Flor., unde Stephanus ὦς φάτο
 dedit, quod Vat. C. a manu prima ha-
 bere videtur. ὦς ἄρ' ἔφατ' Vat. B.
 ὦς ἔφατ' Vat. C. a manu sec. Regg.
 quinque, Guelph. Brub. Basil. Hoelz-
 lin. Bruck. et rell., idque verum esse
 dubitari non potest, nam Homerus
 quoque ὦς φάτο nunquam habet nisi
 ante vocabulum a consonante incipi-
 ens. Eadem varietas est IV, 1096. —
 ἐγέλασαν Vat. D. a manu prima. ἐκ
 δ' ἐγέλασαν Vind. Vrat. ἐκ δὲ γέλα-
 σαν Schol. vulg.

487. *νῦν* male Bruck. cf. Hom.
 II. XIV, 271. — *σοῖσι θεοπροπίοισιν*
 Reg. E. *σοῖσι θεοπροπίοισιν* Flor.
 Brub. Basil. — *ἐνισπες* inepte Med.
 Guelph. Ald., unde per edd. Brub.
 Basil. Hoelzlin. propagatum est, do-
 nec Bruckius codicum reliquorum et

Florentinae lectionem recte revoca-
 vit, quam dederat jam Steph.

488. *μολ* Vind. *ἐμόν* Reg. A.

491. *μελαμάνιον* Vind. *μεταμώ-
 λιον*, quod in codice nullo comparet,
 Schol. Paris. pro varia lectione af-
 fert, Schol. vulg. in textu habet, un-
 de solus recepit Stephanus. — *ἡ κεν*
 Med. Flor. Ald. Basil. *ἦ κεν* Brub. *ἡ
 κεν* Vind. Vrat. ex confusione fre-
 quentissima. De *εἰ* κε vid. supra ad
 v. 197.

492. *ἐνικιάζων* Vat. D. — *προτέ-
 ρω* δὲ *νείκος* vulg. *προτέρω* δὲ
νείκος Vatt. A. B. Guelph. Vind. Vrat.
προτέρω δὲ κε *νείκος* Med. Regg.
 A. C. D. E. Vat. C., quod inde a Brun-
 ckio in textu legitur. Litem dirimit
 locus Homericus, quem attulit Brun-
 ckius, II. XXIII, 490.

*καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἐρις
 γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο
 καὶ φάτο μῦθον.*

494. *κατεργήτυεν* Guelph. — *ἀνὰ*
 Vat. D. Vind. Vrat. Schol. Vulgatum
ἀν cum sensu carere videretur, Pier-
 son. Verisimil. p. 108 emendavit: *κα-
 τερήτυε· σὺν δὲ καὶ Ὀ. Bruckius*
vero ἐν δὲ καὶ, quod recepit Beck.
 Vulgatum qui tenet Hoerstelius ita
 tuctur, ut *ἀν* ad *κείρας* trahendum
 putet per tmesin disjunctum, sed ver-
 bum *ἀνακισιάζω* aliunde non est no-
 tum, et si esset, sensus huic loco non
 aptum praeberet. In scholiis vulgatis
ἀν pro *ἀναστάς* positum dicitur, quod
 fieri non potest, in Parisiis pro *ἀν*-

495 *λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν παίραζεν ἀοιδῆς.*

*Ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἡδὲ θάλασσα,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μιῇ συναρρηρότα μορφή,
ναίκετος ἐξ ὁλοοῖο διεκρίδεν ἀμφὶς ἕκαστα·
ἡδ' ὡς ἐμπέδον αἶεν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν*

500 *ἄστρο σελιναῖη τε καὶ ἡέλιοιο κέλευθοι·*

*οὐρεᾶ δ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῇσιν Νύμφησι καὶ ἔραται πάντα γένοντο.*

*ἦειδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
Ῥαεανὶς νιφόντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο,*

505 *ὡς τε βίη καὶ χερσὶν ὁ μὲν Κρόνον εἰάδα τιμῆς,*

ἥ δὲ Πέη, ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν Ῥαεανοῖο·

*οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσιν ἀνασσαν,
ὄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδώς,*

Δικταῖον ναέσκειν ὑπὸ σπέος· οἱ δὲ μιν οὐπω

510 *Γηγενέες Κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραινώ*

βροντῇ τε στεροπῇ τε· τὰ γὰρ Αἰὶ κῦδος ὀπάξει.

Ἡ καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σέθεν αὐδῇ.

τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα

πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐασιν ἡρεμέοντες

ἔσση, id quod apud Homerum saepissime fieri constat, eaque mihi quoque vera videtur explicatio. Sed ita versus sequens non junctus est cum hoc versu, cui rei levi mutatione succurrendum puto, ΔΑΝ pro ΔΝΑ reponens, ita enim hunc locum constituendum censeo:

ἀν δὲ καὶ Ὀφρεῖς·

*λαιῇ δ' ἀνασχόμενος κίθαριν
παίραζεν ἀοιδῆς.*

Librorum lectionem ἀν revocavi, conjecturam in textum recipere non ausus sum.

495. *ἐπήραζεν* Schol. Paris., quod explicatur: *ἀντι τοῦ ἡρμαζεν*, ut in Schol. vulg. *παίραζεν ἀντι τοῦ ἡρμαζεν*.

496. *ἦειδε* δὲ Vat. D. *ἦειδε* δ' Vrat. et sic Brunck. Beck., ut solent, male, et hoc versu et v. 503, ubi Vat. D. eandem, quam hic lectionem praebet, Vrat. vero vulgatam. Achilles Tatius, qui Isagoge ad Arat. c. 3. (Pettavii Uranolog. p. 125) hunc et duos, qui proxime sequuntur, versus laudat, ita dedit: *ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ*

οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε τὸ πρὶν κ. τ. λ. fortasse memoriae lapsu.

499. *αἰθέρι* Flor. Brub. Basil.

501. *οὐρεᾶ τ'* Vrat. Flor. Brub. Basil.

502. *αὐτῇσι* Med. Reg. E. Vrat. Brub. Basil., quod non recipere debant cum Hoelzliino Brunckius et Beckius. — *πάντα γέγοντο* Regg. A. E., quod recepi pro vulg. *πάντ ἐγένοντο*. vid. ad II, 1072.

508. *ἐπὶ φρεσὶ* ed. Paris. et inde Steph.

510. *καρτύναντο* Vrat.

513. Pro τοὶ Brunckius lectore non monito τοῦ dedit, quod neque unde sumserit, neque qua causa commotus vulgato praetulerit scio, nusquam enim comparet nisi in marg. Vind. et Schol. Paris. et sensum adeo pervertit, ut typothetarum magis errori quam Brunckii ingenio deberi putem. Migravit tamen in editiones sequentes, Beckianam quoque. — *κλήξαντος* Guelph. teste Piersono, *κλήξαντο* teste Hoerstelio cum gl. *ἐδάμασαν* et suprascr. *ἡ λήξαντος*.

515 κηληθμῶ· τοῖν σφιν ἐνέλλικα θέλκτον ἀοιδῆς.
οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσόμενοι δὴ λοιβάς,

515. τοῖν σφιν ἐνέλλικα θέλκτον ἀοιδῆς vulg., quae corrupta esse liquet. Libri magnopere variant: τοῖν habent Guelph., marg. Vind. et, ut videtur, Vat. B. cum Regg. quinque, reliqui τοῖον exhibent. τοῖν γὰρ σφιν ἐνέλλικα Reg. A. θέλκτον Vatt. C. D. Vind. (ubi marg. θέλκτον) Vrat. θέλκτον Vat. A. Guelph. et suprascr. in Vrat. θέλκτον Reg. A., reliquorum Regiorum alii θέλκτον, alii θέλκτον, denique ἀοιδῆ Vrat. ἀοιδῆς Regg. quinque et Med. Inde Bruck. ad E. pigr. gr. p. 292 et ad Eur. Hippol. 228 hunc locum ita restituere conatus est: τοῖν σφιν ἐνέλλικα θέλκτον ἀοιδῆς, et ita cum eo edidit Beckius. Sensui quidem haec lectio satisfacit, neque librorum auctoritate caret, ideoque a me quoque in textum recepta est, at nihilo minus admodum est dubia. Receptae lectiones neque plurimorum sunt neque optimorum librorum, vocabulum θέλκτον alibi non reperitur, et, quod maximum est, syllabam postremam longam habere debet, cf. Wernick. ad Tryphiod. p. 238 s. Ita-que ampliandum censeo.

516. Hic quoque et qui sequuntur versus corrupti sunt, nam et δὴ sensus aequae ac metri causa ferri nequit, et τῶς absurdum est, et τὲ constructionem turbat, et totus locus cum praecedentibus non satis apte cohaeret. Librorum fere nulla est discrepantia. Pro ἐπὶ δὴν in Vat. D. a secunda manu legitur ἐπὶ δὴν, in Schol. vulg. ἐπὶ δὴν, quod habent etiam Steph. et Hoelzlin. Pro δὴν idem Vat. D. a sec. manu ἄλ habet, quod conjectura assecutus erat Steph. probante Ruhnck. epist. crit. p. 283, et recepit Beck. Profecto ea emendatione vix ulla potest luculentior esse, eamque et ipse recepissem, si magna lux inde toti loco afflueret, sed locus ea non corrigitur, praeterea δὴ abest a Vrat., et a Scholiastis alto silentio premitur, qui de Mercurio potius, quam de Jove loquuntur. Totum locum qui emendare conaretur inventus est nemo praeter Gerhardium, qui Lectt. Apoll. p. 74 s. ita eum restituendum iudicat:

οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασ-
σόμενοι δὴ λοιβάς,
ἢ θέλκτον, θῶς, ἐπὶ τὴ γλώσ-
σῃς χέοντο κ. τ. λ.

Sed etiamsi τὲ post participium illatum non moror, cuius ipse exempla attuli ad Aesch. Ag. 97, tolerari nequit spondeus disjunctus in pede quinto, displicet θῶς et ipse verborum chaos. Ut dicam quod sentio, locus mihi ita comparatus videtur, ut nulla unquam conjectura sanari possit, deesse enim nonnulla et τῶς et τὲ clarissime indicant. Quomodo vero factum sit, ut locus adeo sit truncatus et corruptus, satis manifestum est, totus enim hic locus a v. 516 ad v. 524 posteriori carminis recensionī debetur, in priore alia omnia legebantur, quae deinde margini adscripta turbas non poterant non ciere. Versus a Scholiastis servatos adscribam, quantum fieri potuit emendatos:

τῆμος δὲ τριτάτῃ φάνῃ ἡὼς τῆδ'
ἐπὶ νυκτὶ
βουδυσίην Ἐκάτοιο καταντόθε
δαινυμένοισι,
τῆμος ἄρ' ἐν Διόδωρ πνοῇ πῶ-
σεν ἄρτο δὲ Τίφους
κεκλόμενος βραίνειν ἐπὶ σέλμασι·
τοὶ δ' ἄλκοντες

ἰδὺς ἔβανον —

Postremi versus initium in solis Scholiis Parisiis legitur, eumque explorare conatus est Gerhard. p. 12, additis verbis: ἄφαρ λελιμμένοι εἰρ-
σιάων. Primum quoque illorum ver-
sum corruptum esse perspicuum est, quid enim est: ubi tertia aurora
iis, hac nocte coenantibus apparuit?
Sanare eum conatus est Gerhard. e-
mendando τῆλ' ἐπὶ νυκτὶ, sed etiamsi
id graece sic dici possit, saniorne
est hic sensus: ubi eis ad extremam
noctem coenantibus tertia aurora
apparuit? nisi forte Gerhard. reve-
ra putavit, τριτάτῃ ἡὼς de tertia par-
te noctis secundum Il. X., 252 dici
posse, quod non potest. Itaque aut
τριτάτῃ aut ἡὼς corruptum est, id-
que confirmat satis mira lectionis va-
rietas in Schol. Paris., ὁδός pro ἡὼς,
qua tamen quid faciendum sit nemo
facile dixerit. Sed haec sufficient ad

- ἢ θάμιν ἐστὶ, τίως ἐπὶ τῇ γλώσσῃσι χέοντο
αἰδομέναις, ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμύωντο.
Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαινοῖς ὄμμασιν ἦδ' ὡς
520 Πηλίου αἰπυνὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
εὐδοιοὶ ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,
δὴ τότ' ἀνέμρετο Τίφους· ἄφαρ δ' ὀρόδυνεν ἑταῖρο
βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
σμερδαλέον δὲ λιμὴν Παγασήϊος ἥδ' ἐκ αὐτῇ
525 Πηλίας ἔαχεν Ἀργῶ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
ἐν γάρ οἱ δόρυ θείον ἐλήλατο, τό δ' ἀνὰ μέσσην
στεῖραν Ἀθηναίῃ Ἀσδωνίδος ἤρμοσε φηγοῦ.
οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερῶ ἀλλήλοισιν,
ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
530 εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἐδριώοντο.
μέσση δ' Ἀγκαῖος μέγα τῇ σθένος Ἡρακλῆος
ἔζανον· ἄγχι δὲ οἱ ῥόπαλον θέτο καὶ οἱ ἔνεσθεν
ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τροπίς. εἴλκετο δ' ἥδη
πίεσματα καὶ μέθυ λείβον ὑπερθ' ἁλός. αὐτὰρ Ἰήσω
535 δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
οἱ δ', ὥστ' ἠΐθεοι Φοῖβω χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ
ἢ που ἐν Ὀρτυγίῃ ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμόν ὁμαρτῇ
ἐμμελῆως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
540 ὥς οἱ ὕπ' Ὀρφέος κιδάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο·
ἀφρῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκισεν ἄλμη

indicandas loci difficultates, quem reliqui editores silentes et sicco pede transierunt.

517. χέονται Flor. Brub. Basil.

523. ἀρτύνεσθαι ex uno Reg. D. recepit Brunck. ut venustius. Miror quomodo venustum ei visum sit, quod soloecum est.

524. Παγασήϊδος Vrat.

526. τόδ' vulgo male. τό δ' Vatt. B. D. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. τό omittit Guelph.

528. ἐπὶ σχερῶ Vatt. B. D. ἐπισχερῶ Flor. ἐπισχερῶ Brub. Basil.

530. ἔντεσιν Vrat. Vind.

533. ὑπεκλύσθη Reg. A. Schol. Paris. et suprascr. in Vind., quod non praeferendum.

538. περὶ βωμόν ἐνισπῇ Vat. a manu prima, mira sane discrepant! Hinc perspicuum est, Apollonium ap. Hom. II. XVIII, 571 ὁμαρτῇ legis ubi nunc ἀμαρτῇ editur.

539. κραιπνοῖσιν Vind. Vrat.

540. ὥς ὕπ' Ὀ. vulg. versu claudicante, cui subvenire voluit Steplius, καὶ aut ἄρ' interjiciendo, Arna lectt. gr. p. 236 ὥς ὑπὸ scribens, sed ὥς οἱ ὕπ' Reg. B. Med. (cod. Dorvill. Obs. Misc. IV p. 194) V. A. C. D. Vind. Vrat. et ut vide Guelph. Male Reg. D. ὥς οἱ γ' ὕπ' male etiam Brunck. et Beck. ὥς ὕπ' Ὀ.

541. δερῶθια Vat. B.

542. κελαινὴ κήκισεν Guelph. M

δεινὸν μορμύρονσα ἐρισθενέων μῆνι ἀνδρῶν.
 στραπτα δ' ὑπ' ἡμίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς λούσης
 545 τεύχεα· μακρὰ δ' αἶψιν ἐλευκαίνοντο κλέυθοι,
 ἀτραπὸς ὅς γ' ἡλοιοῖο διειδομένη πείλοιο.
 πάντες δ' οὐρανόθεν λεύσσον θεοὶ ἡματι κένω
 νῆα καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότε ἄριστοι
 πόντον ἐπιπλάσσαν· ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ Νύμφαι
 550 Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐδάμβειον εἰσορῶσαι
 ἔργον Ἀθηναίης Ἰωνίδος ἥδ' αὖ καὶ αὐταὺς
 ἦρωας χεῖρας αἰνέειν ἐπικραδόντας ἔρετμά.
 αὐτὰρ ὁ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
 Χείρων Φιλλυρίδης, πολὺ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῇ

(apud Dorvill. l. c.) Flor. Ald. Brub. Basil., quod recipiendum iudicavit Piers. Veris. p. 199, receperunt Brunck. et Beck. Nescio quomodo aures eorum ferre potuerint. Nusquam Apollonius caesuram trochaicam in pede quarto admisit, cf. Herm. ad Orph. p. 695.

543. Hermann. ad Orph. p. 731, offensu hiatu, qui est in vocabulis μορμύρονσα ἐρισθενέων, emendandum censuit περισθενέων. Sed est is hiatus eo loco, quo facillime toleratur, et quo Apollonius ipse eum saepius admisit, in caesura pedis tertii, cf. Spitzner. de vers. her. p. 142 s. Gerhard. lectt. p. 188. Ceterum in prior recensione Schol. Florentina hanc lectionem fuisse tradunt: μορμύρονσα τυπῇσιν ἐρισθενέων μῆνι ἀνδρῶν.

546. Imitationes latinas indicat Ruhnk. ep. crit. p. 283.

547. Θεοὶ λεύσσον Reg. A.

548. ἀνδρῶν γένος Regg. A. C. E. Guelph. γένος ἀνδρῶν Vat. B.

549. ἀκροτάτοις vulg. ἀκροτάτῃς Regg. A. C. E. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vatt. A. B. D. et C. a manu prima, quod cum Brunck. et Beck. recepi, quamquam vulgatam tuetur Dorvill. ad Charit. p. 652 ed. Lips. De confusione illarum terminationum sermo fuit supra ad v. 128.

550. σκοπῇσιν pro κορυφῇσιν habet auctor Etymol. M. p. 479, 52, quod memoriae ejus inhaeserat ex locis aliis ut Orph. Arg. 371. Πηλίου κορυφῆς habet Maneth. II, 105.

APOLLON. RHOD. I.

551. Τριτωνίδος Reg. A. et alii fortasse Regiorum, Vrat. Vind. (ubi in marg. vulg.) Guelph. (teste Hörstel., nam Piers. Veris. p. 200 Ἰωνίδος in eo legi dicit) et var. lect. in Schol. utriusque, quod valde dubitavi an recipiendum sit, quia reliquis omnibus locis Apollonius eam Tritonidem vocat, cujus omnino magnae sunt in fabulis ad Minyas pertinentibus partes, cf. C. O. Müller. Orchom. p. 213. 355. Sed Ἰωνίδος non potuit a librariis proficiaci, Τριτωνίδος facile reponere potuerunt, quum id reliquis locis reperissent. Praeterea vulgatam eandemque librorum plurimorum lectionem tuetur etiam Etymol. M. l. l. et qui ejus verba exscripserunt Tzet. ad Lycophr. 355. Eudoc. p. 322 et Phavorin.

552. ἔρετμους Guelph. teste Piers. ἔρετμά Vind.

553. δ γ' ἐξ vulg. ὁ ἐξ ὑπάτοις ὄρους Vat. B., quo auctore ejiciendum est γ', quod hiatus removendi causa intrusum est a librariis, cf. Gerhard. p. 191 et quae ad IV, 873 monentur.

554. Φιλλυρίδης Reg. A. Φιλυρίδης Regg. C. E. Brunck. Beck. Sed quamquam poterat Apollonius vocis tetrasyllabae primam producere, ante liquidam maxime, tamen propter tot librorum consensum in vulgata acquievi. Etiam Orph. Arg. 454 libri omnes in Φιλλυρίδης consentiunt, itemque poetae latini Phyllyrides scribunt, v. Propert. II, 1, 60. Virgil. Georg. III, 550. Ovid. Art. Am. I, 11.

555 τέγγε πόδας, καὶ πολλὰ βαρεῖα χειρὶ κλεῖσαν
νόστον ἐκυφήμησεν ἀκηδία νισσομένοισιν·
σὺν καὶ οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλείδην Ἀχιλλῆα φίλῳ δειδίσκετο πατρὶ.

Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος περιγῆα κάλλιπον ἀκτὴν

560 φραδορσύνη μῆτι τε δαΐφρονος Ἀγνιάδαο
Τίφρος, ὅς ῥ' ἐνὶ χερσὶν εὖξοα τεχνήντως
πηδάλι' ἀμφέπεσεν, ὅφρ' ἔμπεδον ἐξιθύνει,
δὴ ῥα τότε μέγαν ἰστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμῳ,
δῆσαν δὲ προτόνιοις ταυνσσάμενοι ἐκάτερθεν,

565 καδδ' αὐτοῦ λίνα χεῖον ἐπ' ἡλακάτην ἐρύσαντες.
ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ' ἰκριόφιν δὲ κάλῳας
ξεστῆσιν περόνησι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες
Τισαῖην εὐκηλοὶ ὑπὲρ δολιχὴν θέον ἄκρην.
τοῖσι δὲ φορμίζων εὐδήμονι μέλπεν ᾠοιδῇ

570 Οἰάργοιο πᾶσις νηοσσόον εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἥ κελίνας σκοπίας ἄλως ἀμφέπεσκεν
ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα· τοὶ δ' ἐβασίλῃς
ἰχθύες ἀΐσσοντες ὑπερθ' ἄλως, ἄμμιγα παύροις
ἄπλετοι, ὕγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἔποντο.

575 ὥς δ' ὁπότ' ἀγραύλοιο κατ' Ἴχνια σημαντήρος
μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποιῆς
εἰς αὐλιν, ὃ δὲ τ' εἰσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὥς ἄρα τοὶ γε
ὠμάρτευν· τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος.

557. ἐπωλένιον Vind.

558. Πηλείδην Brunnck. Beck. ex more.

559. ἄκρην scribendum videri pro ἀκτὴν monebitur ad II, 994.

560. μῆτι Flor. Brub. Basil. et codd. aliquot, male, ultima enim ex contractione producitur, v. Spitzner. de vers. her. p. 44.

561. Hic cum trecentis proximis versibus desunt in Guelph.

564. δῆσαν τε Brunnck. ex conjectura inepta.—ἐκάτερθε ex Regg. D. E. Brunnck. Beck. Reliqui omnes ἐκάτερθεν.

565. χεῖον Flor. Brub. Basil. — Schol. Ven. ad II. XVI, 183 et Etym. M. p. 424, 19 hunc versum, poetae nomine non addito, ita laudant: καδδ' αὐ-

τοῦ λίνα χεῖον ἐπ' ἡλακάτα ταυ-
σαντες.

567. ξεστῆσι Regg. D. E. Vatt. A. B. D. Brunnck. Beck. ut solent. — ἀμ-
φιβάλλοντες Vind.

569. εὐδήμονι Brunnck. ut solet.

570. νηοσσόον Schol. Paris.

572. τῇ δὲ βαθείῃς Regg. A. C. E. quod recepit Brunnck. inepte. τοὶ ἐκ βαθείῃς Ald. Paris. ἐκ δὲ βαθείῃ Vatt. A. Brub. Basil. Hölzlin. Shaw. In recepta lectione, quam reliqui codices omnes cum ed. Flor. tuentur, nihil est offensionis.

573. ἄμμιγα Schol. Paris. fortasse pro ἔμμιγα.

574. ἀπλᾶτοι Schol. Paris. Uterque scholiastes explicat: ἀπρὸς πᾶσι λαστοί, μεγάλοι.

579. ὠμάρτευν Vind.

- 580 *Αὐτίκα δ' ἤρην πολυλήϊτος αἶα Πελασγῶν*
δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμεβον ἱρίπνας
αἶν ἐπιπροϋτόντες· ἔδυνε δὲ Σηπιάς ἄκρη,
φαίνεται δ' ἐνθάδ' Ἰστιάδος, φαίνοντο δ' ἔκωθεν
Πειραεσιαί Μάγνησά δ', ὑπεύδιος ἡπειροιο
 585 *ἄκτῃ, καὶ τύμβος Δολοπῆϊος· ἐνθ' ἄρα τοῖς*
ἑσπείριοι ἐνέμοιο καλμπνοήσιν ἔκλεισαν,
καὶ μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλων
κῆαν ὀρινομένης αἰλὸς οἴδματι· διπλόα δ' ἄκταις
ῆματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προΐηκαν
 590 *νῆα τανυσσάμενοι περιώσιον ὑπόθι λαΐφος.*
τῇν δ' ἄκτῃν Ἀφίτας Ἀργοῦς ἔτι κικλήσκουσιν.
Ἐνθεν δὲ προτέρως παρεξέδον Μελλβοίαν,
[ἄκτῃν τ' αἰγιαλὸν τε δυσήμερον εἰσορόωντες.]

581. De prima vocabuli *δύετο* producta v. Wernick. ad Tryph. p. 374.

582. *ἐπιπροϋτόντες* Vatt. A. C.—*ἄκρη* Reg. D. ex confusione frequentissima; ita et Orpheus, qui hunc locum imitatur, Arg. v. 462 s.

Τισαίη δ' ἐπείκουφθεν ἄκρη καὶ
Σηπιάς ἄκτῃ,
φαίνεται δὲ Ἰστιάδος, Δόλοπος τ'
ἀνεφαίνετο σῆμα.

Sed hunc oportebat *ἄκτῃ* dicere, quum *ἄκρη* praecessisset.

583. *ἔκωθεν* Vind.

584. *Μάγνησσα* Schol. Paris.

585. *Δολοπῆϊος* Reg. A. *Δολοπῆϊος* Vrat.

586. *καὶ ἐν πνοιῇσιν* vulg. *καλμπνοήσιν* ex conjectura dedit Brunck., quam confirmant codd., nam *καλμπνοήσιν* habent Vatt. A. D. *καλμπνοήσιν* Vrat. *καλμπνοήσιν* Vind. cum gl. *ἐναντίαις πνοιαῖς*.

588. *κῆαν* Vatt. A. D. Vrat.—*αἰλὸς* pro *ἄκταις* Steph. ex errore typ.

589. *ῆματα δανύεσκον* Vat. B., qui merus error videtur ex frequente litterarum *Δ* et *Δ* confusione natus, non igitur propterea cum Gerharδο p. 44 putandum, in priore recensione mendosum *δανύεσκον* scriptum fuisse.

590. *τανυσσάμενοι* vulg. Veram lectionem praebent Vatt. A. C. D. Med. Vind. Vrat. Regg. A. B. D. E.

592. *παρεξέδον* Vind. *παρεξέδον* Vrat.

593. Quod versus hic et sequens in idem vocabulum *εἰσορόωντες* exeunt, id omnino ferri nequit, quamquam enim II, 574 s. uterque versus in *αὐθις* et II, 1108 s. in *αὐθιως* exit, ea et breviora sunt vocabula et minoris momenti, hanc autem ejusmodi repetitionem tolerasse Apollonium nemo putaverit. Quare Brunck. ad Theocr. XX, 26 prius *εἰσορόωντες* in *ἐνεύσαντες* mutandum judicavit, quo in simili re utitur Orph. Arg. 460, idque deinde in textum recepit, et eandem emendationem iterum laudibus extulit ad Aristoph. Eccles. 614. Sed ea est admodum temeraria mutatio neque probabilior Jacobsii conjectura apud Weichert. *de versibus Virgilii et Valerii injuria suspectis* p. 88 *δυσήμερον δόξασόντες*; praeterea totus versus ita est comparatus, ut sine ullo sensu detrimento abesse possit; denique *ἄκτῃν* et *αἰγιαλόν*, vocabula idem significantia, quis conjuncta ferat? Itaque rectius vidisse videntur Matthiae obs. p. 26 et Beckius, qui verum spurium judicant. Omnino dubitari non potest, quin ex priore recensione irreperit, in qua sequens versus ita comparatus erat, ut non in *εἰσορόωντες* desineret, quae est et Gerhardi p. 29 s. sententia. Fortasse tum *ἄκρη τ' αἰγιαλόν* τς lectum est. His causis commotus versus unci inclusi.

- ἦῶθεν δ' Ὀμόλην αὐτοσχεδὸν ἐισδρόωντες
 595 πόντῳ κεκλιμένην παρεμέτρουν· οὐδ' ἔτι δηρὸν
 μέλλον ὑπὲρ ποταμοῦ βαλεῖν Ἀμύροιο ῥέεθρα.
 καίθην δ' Εὐρυμένας τε πολυκλύστους τε φάραγγας
 Ὀσσης Οὐλύμποιο τ' ἐσέδρακαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 κλίττα Παλλήνια Καναστραήν ὑπὲρ ἄρκην
 600 ἤνυσαν ἑννύχιοι πνοιῆς ἀνέμοιο διέοντες.
 ἦρι δὲ νισσομένοισιν Ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
 Θρηϊκίη, ἣ τόσσον ἀπέπροδι Λήμνον ἐρῶσαν,
 ὅσσον ἐς ἐνδιὸν κεν εὐστολος ὀλκὰς ἀνύσσει,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει, καὶ ἐσάχρῃ Μυρίνης.
 605 τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὐφας
 πάγχυ μάλ' ἀκραῆς, τατάκυστο δὲ λαίφεα νηός.
 αὐτὰρ ἄμ' ἡέλλοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
 εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηίδα Λήμνον ἵκοντο.
 Ἐνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασιῇσι γυναικῶν
 610 νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
 θῆ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναικάς
 ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσιν
 τρηχύν ἔρον, ἃς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν

594. Propter homoeoteleuton hunc versum omiserunt librarii, qui Vat. B. et Vrat. scripserunt, hic eum in margine adiecit.

595. οὐδέ τι Vatt. A. C. D. Vrat.

596. βάλλειν Vind.

597. εὐρυμένας Vatt. A. C. D. εὐρυ- μένας vulg., quod pro adjectivo etiam Schol. habent. Sed male se habent epitheta copula juncta, recte igitur Ruhnk. ep. crit. p. 283 Εὐρυμένας scribendum esse vidit, quam Thessaliae urbem etiam Steph. Byz. commemorat. Certissimo argumento est Valer. Flacc. II, 14 remis insurgitur; inde salutant Eurymenas. Beckius male Εὐρυμένας. — φάλαγγας Vat. C. a m. 1. et Schol. Paris.

599. κλίττα Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Brub. Basil. — Παλλήνια Vind. Vrat.

600. πνοιῇ Vatt. A. B. D. et C. a m. 1. πνοιῆς C. a m. 2.

601. ἀνέτελλε Reg. A. — Ἄθως ἀνέ- τελλε κολώνη Θρηϊκίη laudat Schol. ad Theocrit. VII, 76.

603. Expressit hunc versum Dio-

nys. Perieg. 155, ubi male edi- ανύσσει.

604. ἐς ἄρκυ Vatt. A. B. C. D.

608. Σιντηίδα Vind. — Hemi- chium laudat Etymol. M. p. 713,

609. δέδμητο Flor.

611. ἀπηνήναντο Reg. A.

612. ἐχθίραντες Med. Reg. Vat. B. Flor. Brub. Shaw. Rep- erat jam Stephanus, quod in reli- libris legitur.

613. ἔρων Reg. A., quod a libri profectum est metro prospiciet. Eadem de causa τὰς legitur in V. B. Flor. et reliquis editionibus, q- tam aperte correctori metrico debe- ut mirer, quomodo id recipiens esse judicaverit Spitzner. de vers. l p. 61 post exempla contraria, q- ipse eo loco collegit; ἃς, quod co- omnes, illo uno excepto, praebent, cte recepit Brück. — ἀγίνεον Re- A. E. Vat. B. Flor. Brub. Basil. H. lin. Veram lectionem, quam rel- libri praebent, jam reposuerat Ste- — ἀντιπέρηθεν Vind. ἀντιπέρη- Schol. Paris.

- Θρηϊκὴν θροῦντες· ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζεν
 615 Κύπριδος, οὐνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν αἵτισσαν.
 ὃ μέλειαι ζήλοισι τ' ἐπισμυγεῶς ἀκόρητοι.
 οὐκ οἶον σὺν τῇσιν ἐοῦς ἐρῶσσαν ἀκοίτας
 ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος, ὥς κεν ὀπίσσω
 μὴ τινα λευγαλίοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
 620 οἷη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφρίσατο πατρὸς
 Ἑπικύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἀνασθεν·
 λάρνακι δ' ἐν κόλλῃ μιν ὑπερθ' ἄλως ἦκε φέρεσθαι,
 αἶ κε φύγῃ. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνολίην ἐρύσαντο
 πρόσθεν ἅταρ Σικινόν γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
 625 νῆσον ἐπακτῆρας, Σικίνου ἄπο, τὸν δα Θόαντι
 Νηϊᾶς Οἰνολίῃ Νύμφῃ τέκεν εὐνηθεῖσα.
 ταῖσι δὲ βουκόλιαί τε βοῶν χάλκεια τε δύνειν
 τεύχεα πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
 ῥηϊτερον πάσῃσιν Ἀθηναίῃς πέλεν ἔργων,
 630 οἷς αἰεὶ τοπάρουθεν ὀμίλειον. ἀλλὰ γὰρ ἔμψης
 ἢ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
 δειλματι λευγαλίῳ, ὅποτε Θρηϊκὲς ἴασι.
 τῷ καὶ δε' ἐγγύθι νῆσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργῶ,
 αὐτίκα πασσυδίῃ πυλῶν ἐκτοσθε Μυρσίνης
 635 δῆϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
 Θυιάσιν ὠμοβόροις ἔκλειαι· φᾶν γὰρ πον ἱκάνειν

615. ἐπιδηρὸν Flor. Brub. Basil., eodemque edd. cum Schol. Paris. αἵτισαν.

616. μέλειαι Vind. — ἐπισμυγεῶς Reg. A. — Hunc versum non suo loco legi, et versu sequente οὐδ' scribebunt esse suspicatur Beckius, nescio qua causa.

617. Hic legitur adverbium οἶον, cujus exempla desideravi ad Aesch. Agam. 130. Item infra II, 634. III, 1109. IV, 652. 1077. — ἐρῶσσαν Vat. B.

623. φύγοι Brunck. ex uno Reg. C. (ubi tamen vulgata superscripta est) dedit, tanquam huic loco aptius, allatis locis I, 171. 663. 827. II, 340. III, 535, quorum primus tantum cum nostro comparari potest. Contra αἶ κε eadem deliberandi vi cum conjunctivo jungitur II. I, 420. IV, 249. VII, 394. VIII, 191. X, 55. XI, 797. 799. XIII, 236. XXIV, 301. Od. I,

379 et passim. Eodem sensu αἶ κε apud Nostrum legitur cum conjunctivo II, 1128. III, 26. εἰ κε I, 807. III, 642. cum optativo II, 696. III, 535. 693. IV, 417. 462. Itaque vulgatam revocavi.

624. αὐτὰρ Reg. A. — Σύνικον Reg. A. et Schol. Paris. — αὐδηθεῖσαν Flor. Brub. Basil. — Hunc versum cum parte praecedentis laudat Etymol. M. p. 712, 51.

625. ἐπακτῆρας ἀνδρὲς Σικίνου Reg. A.

627. τῇσι ex conjectura Brunck. Beck. Mirum sane in forma insolentiore hic libros omnes consentire.

629. ῥηϊτερον corrigi vult Matthiae Misc. phil. II, 2 p. 115 sine causa. — πέλον Reg. A.

635. δῦσαν Vind. δῦσαντες Vrat.

636. Θυιάσιν vulg. contra metrum. Θυιάσιν ex Etymol. M. p. 457, 19 recte restituit Brunck. cf. Bentl. ad

Θορήϊκας· ἥδ' ἅμα τῇσι Θοαντιάς Ἰψιπύλεια
δύν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμυχανίῃ δ' ἔχοντο
ἄφθοργοι· τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἦωρεῖτο.

640 Τείως δ' αὐτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοόν, τῷπέρ τε μέλεσθαι
ἀγγελίας καὶ σκήπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείας,
σφωϊτέροιο τοκῆος, ὃ οἱ μνηστὴν πόρος πάντων
ἄφθοιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποικομένου Ἀχέροντος

645 θίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.
ἀλλ' ἢ γ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναριθμῖος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
ἡέλιον ζωοῖαι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω, χρεῖά με διηνεκέως ἀγορεύειν;

650 ὅς ῥα τόθ' Ἰψιπύλην μειλίζατο δέχθαι ἰόντας
ἡματος ἀνομένοιο διὰ κνέφας· οὐδὲ μὲν ἦοι
πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ Βορέας.

Ἀημιιάδες δὲ γυναικες ἀνὰ πτόλιν ἔχον ἰούσαι
εἰς ἀγορὴν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ἰψιπύλεια.

655 καὶ ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
αὐτίκ' ἄρ' ἦγ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀρόρευν.

Hor. Carm. II, 19, 9. Bruck. et Blomf. ad Aesch. Sept. Th. 500 (494).
Θωάσιν Vatt. A. C. D.

637. Malim. ἢ δ' ἅμα τῇσι.—τοῖ-
σι Flor. Brub. Basil. Steph. ut mox
v. 656, inde ταισι Hölzlin. Shaw.,
sed τῇσι codd. omnes, Bruck. Beck.

638. δύν' Vrat. — ἐν Vat. B. —
ἐγένοντο Vind. ἐλέοντο marg. Vind.
ἐχόντο ex uno Reg. D. Bruck.
Beck. male. cf. II. XVI, 267. XIX, 356.

639. ἠώρητο Vind. ἠώρεῖτο marg.
642. ἐπέτρεπον ex uno Reg. D.
Bruck. Beck. Idem exhibent Vatt.
A. C. D., sed nihilominus imperfectum
retinui, semper enim legationi-
bus fungi Aethalidem jubebant.

643. σφωϊτέρος suus, ut II, 763.
III, 335. 600. 625. 1227. IV, 273.—
Fugit hic versus Hermannum, quum
ad Orph. p. 782 locos colligeret, qui-
bus syllaba brevis in consonantem de-
sinens ante οἱ non producit, legitur
enim vulgo τοκῆος, ὃς οἱ, neque du-
bitavi ὃς in θ mutare, ab imperitia
libraria propter hiatum, qui eis vide-
batur, corruptum. Locī Homerici,

quibus ὃς ante οἱ non producit
II. VI, 90. XIII, 561. Od. I, 300.
198. 308. XXI, 416, quibus omni-
bus δ reponendum videtur. Unus n-
on est praeter hunc Apolloniū locus,
ita a regula deflectitur, III, 1204
quo infra sermo erit.

644. οὐδέ τι Vrat. Schol. P.
651. ἀνομένοιο vulg. invito me
ἀνομένοιο Reg. D. ἀνομένοιο R.
A. B. C. E. Vatt. A. D. et C. a m. 1
Paris. Schol. Paris. et Etymol. M.
111, 17. hinc recte Bruck. B.
Idem restitui jam poterat ex
Nostri II, 494 et III, 1340.

653. ἔχον ἰούσαι emendandum
cat Gerhard. p. 75 propter loca He-
rica II. X, 470 et XXIII, 38, ubi
ἰόντες legitur. Cujus mutationis
necessitatem non video, nam et ser-
probum exhibet vulg. lectio, n-
verba ita iungantur: ἀνὰ πτόλιν
σαι, ἔχον εἰς ἀγορὴν, neque minus
maerum est ἔχον ἰούσαι, sic II. IX
ἔχον ἰόντες, XIX, 50 ἔχοντο κού-
σαι.

656. αὐτίκα δ' ἦγ' vulg. αὐ-
τίκ' ἦγ' Regg. A. B. Vatt. A. C.

- „Ὡς φίλοι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρρωθεν
 „ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
 „ἥϊα καὶ μέθυ λαρόν, ἔν' ἔμπροσθεν ἔκτοθι πύργων
 660 „μίμνοινεν, μὴδ' ἄμμε κατὰ χρεῖα μεθέποντες
 „ἀτρεκέως γινώσκει, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
 „βάξις· ἐπὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδὲ τι πάμπαν
 „θυμῆδεις κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται, εἴ κε δαίειν.
 „ἡμετέρῃ μὲν νῦν τοιῇ παρενήνοθε μῆτις·
 665 „ὕμειων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μῆτιςται ἄλλη,
 „ἐργέσθω· τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ θῶκον ἐφίλων πατρός ἑοῖο

Vrat., quod recte praetulit Brunck, Ita enim infra II. 1082 *ἀντίχ' ἄρ' οἷε* et ipsam illud *ἀντίχ' ἄρ' ἦγε* Hom. Od. XXI, 46. Praeterea *ἀντίχ' ἄρ'ε* legitur II. XVI, 308. XXI, 378. Od. V, 77. XV, 93, nusquam vero *ἀντίχα ῥα*. — *τοῖσι* Flor. Brub. Basil. 658. *ἔηκεν* Vind.

660. *μίμνωσι* ex conj. Brunck. Beck., quibus optativus soleucus visus est, qui nunc nemini amplius videtur. Neque in eo est offendendum quod juncta est utraque syntaxis, ut ab optativo ad conjunctivum transeat. Simillimus est locus Hom. II. XXIV, 584 sq. et apud Nostrum I, 446 *πατρὸς ἐξήϊον, ὅρ' ἐπιβαλὴν νηὸς, ἐνὶ κλισίῃ δὲ δόμοις ἐπιβάντι κηπται*. Cf. quae monui ad Aesch. Prom. 202 et Schaeff. ad Oed. R. p. 248. — *ἄμμε* vulg. *ἄμμιν* Reg. A. *ἄμι* Vind. Vrat. Quum dativus ferri nequeat, *ἄμμε* a Stephano repositum receperunt Brunck. Beck., quos secutus sum, quamquam memorabilis est librorum omnium consensus. *Ἄμμε* tamen exhibent Schol. Florentina. — *μεθέποντες* Vind.

662. *ἐρέξαμεν* Vatt. A. C. D.

663. *θ. καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται* vulg. profecto male, nam καὶ nullo modo ferri potest. *θ. καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται* Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. *θυμῆδεις τοῖσι τόγ' ἔσσεται* Reg. E. Haec solae sunt librorum discrepantiae, nam quod Brunckius dicit, καὶ in pluribus codd. abesse, ei non multum tribuendum est, quum nomina eorum non addat; (neque alii possunt quam quidam de Regg. esse, quorum quum ex

solo E. eam lectionem afferat, in qua καὶ desideratur, in hoc solo vel fortasse etiam in Reg. A. καὶ abesse putato.) Nihilominus hac re nititur ejus emendatio admodum temeraria et omni probabilitate carens: *θυμῆδεις τοῖσι γὰρ τόδ' ἔσσεται*. Beckius vero pejus etiam scripsit: *θυμῆδεις τοῖσι τό γ' ἔσσεται*, quod et ipsum omni auctoritate caret, nam quod in Vrat. et al. ita legi dicit, falsum est; in nullo libro hoc legi vidimus. Iam vulgatum καὶ, quod omni sensu caret, non aliunde potest quam ex κεν ortum esse librariorum errore, quem frequentissimum esse jam supra vidimus. (Apud Nostrum καὶ et κέ confusa reperiuntur I, 244. 689. 780. 1208. II, 232. 294. 342. 362. 389. 413. 696. III, 377. 401. 693. 842. IV, 636. 1049. 1418.) Deinde si quis librorum lectiones diligenter inter se contulerit, duplices fuisse deprehendet lectiones in duabus recensionibus, alteram priorem *θ. τοῖσι τόγ' ἔσσεται*, alteram posteriorem *θ. κεν τοῖσι τόγ' ἔσσεται*, quae deinde in libris confusae sunt. Posteriorem non dubitavi in textum recipere, non offensum particula κεν cum futuro indicativi juncta, de qua vid. quae ad I, 416 monita sunt.

664. *νῦν* Vrat.

665. *ὕμειων* Vind. Vrat. Brub. Basil. — *ἔτι* pro *εἰ* Basil. — *μητίσεται* vulg. *μητίσεται* Regg. A. E. *μητίσεται* Regg. C. D. Vatt. B. D. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck.

666. *δεῦρ' ἐκάλεσσα* suspicatur Brunck. sine causa. vid. ad II, 1072.

- λάϊνον· αὐτὰρ ἔπεινα φίλην ἑσθλὴν Πολυξά,
 γῆραι δὴ οἰκνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσιν,
 670 βάκτρον ἐρειδομένη, πέρι δὲ μενέαιν' ἀγορεύσαι.
 τῇ καὶ παρθενικαὶ πύργους σχεδὸν ἐδριάζοντο
 ἀδμήτεις λευκῆσιν ἐπιχνοαούσῃ ἐθείραις.
 στή δ' ἄρ' ἐνὶ μέσση ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
 ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου ὥδε τ' ἔειπεν.
 675 „Δώρα μὲν, ὥς αὐτῇ περ ἐφανθάνει· Τυπυλσίῃ,
 „πέμπωμεν ξείνοισιν, ἐπεὶ καὶ ἄρειον δπάζσαι.
 „ὕμμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βίδοιο,
 „εἰ κεν ἐπιβρίσῃ Θρηϊξ στρατοῦς ἢ τις ἄλλος
 „δυσμενέων; ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
 680 „ὥς καὶ νῦν. ὅδ' ὅμιλος ἀνωστῶς ἀφικάνει.
 „εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέποι, ἄλλα δ' ὀπίσσω
 „μυρία δηϊότητος ὑπέριτερα πῆματα μίμνει.
 „εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναικες,
 „κουρότεραι δ' ἄγονοι στρυγερὸν ποτὶ γῆρας ἔκησθε,
 685 „πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἢ βαθείαις
 „αὐτόματοι βόες ὕμιν ἐνὶ ζευχθέντες ἀρούρας.

668. αὐτὰρ omittunt Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., et hae quidem editiones pro λάϊνον exhibent λαίνιον, in qua lectione, a nullo editorum annotata, nescio an alterius recensitionis vestigium agnoscendum sit.

670. περὶ vulg. πέρι, quod etiam in codd. nonnullis legitur, recte restituit Brunck. — δῆ Reg. A. et alii quidam, ut videtur, Regg. ex metri ignorantia, v. Herm. ad Orph. p. 704. — μενέαινε Vind. μενέαινε a m. 2. μενέαινε Vrat.

672. λευκῆσιν ἐπιχνοαούσαι vulg., in quo merito offendit Brunck., quum de puellis juvenculis ex ea lectione sermo sit, ideoque ξανθῆσιν reposuit; sed id quomodo in λευκῆσιν transierit, nemo facile dixerit. Weston. Hermesian. p. 73 s. πλεκτηῖσιν rescribendum iudicat, quod eadem difficultate premitur. Gerhard. Lectt. p. 76 λευκῆσιν emendavit, sed λευκαὶ ἐθείραι an unquam dictae sint, nescio; si dictae sunt, quomodo ad juventutem significandam adhiberi possint non video. Multo facilius et aptius in promptu est emendatio Passevii, quam V. D. humanissime me-

cum communicavit, ἐπιχνοαούσῃ, quae omnis loci difficultas ita tollitur, et eam in textum recipiendam esse iudicaverim.

675. Τυπυλσίῃ Reg. A.

676. πέμπωμεν Vind. Vrat.

677. ἐπαυρέσθαι vulg. ἐπαυρόσθαι Vatt. C. D. ἐπαυρέσθαι, quod in Flor. Brub. Basil. legitur et Schol. quoque affertur, necessario rescribendum duxi.

678. ἐπιβρίσῃ Vind. Vrat.

679. Brunckius non hic sed πο ἀφικάνει interrogationis notam posuit, minus bene. — πέλονται Flor. Brub. Basil.

680. ἀποτρέπει vulg. ἀποτρέπει Med. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod recte praetulit Brunck.

683. ἀποφθινύθουσι vulg. ἀποφθινύθουσι Flor. Brub. Basil. ἀποφθινύθωσι Reg. E. Vind. Vrat., recte repositum a Brunckio. Conjectat iam Steph.

684. κουρότεροι Flor.

685. βαθείαις et Brunck. error typ. ut videtur. — Prius hemistichium laudat Etym. M. p. 218, 36.

686. αὐτόματι Vind.

- „γειοτόμον νειοτο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
 „καὶ πρόκα τελλομένου ξεος στάχυν ἀμύδονται;
 „ἢ μὲν ἐγών, εἰ καὶ με τανῦν ἐτι πεφρίκασι
 690 „Κῆρες, ἐπερχόμενόν που δίομαι εἰς ξεος ἤδη
 „γαίαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἐλοῦσαν
 „αὐτως ἢ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
 „ὀπλοτέρησι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
 „νῦν γὰρ θῆ παρὰ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἄλεωρῃ,
 695 „εἰ κεν ἐπιτρέψῃτε δόμους καὶ ληϊδα πᾶσαν
 „ὑμετέρην ξεινοῖσι καὶ ἀγλαὸν ἄστυ μέλεσθαι.“
 Ὡς ἔφατ'· ἐν δ' ἀγορῇ πλήτο θρόον· εὐαδὲ γάρ σφιν
 μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τὴν γε παρασχεδὸν αὐτῖς ἀνῶρτο
 Ὑπιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ἤδδα.
 700 „Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἦδε μενοινῇ,
 „ἦδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.“
 ἢ ῥα καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἄσπον ἐοῦσαν.
 „Ὅρσο μοι, Ἰφινόη, τοῦδ' ἀνέρος ἀντιώσσω,
 „ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει,
 705 „ὄφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄσπερος, αἳ κ' ἐθέλωσι,
 „κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμένεοντας.“
 Ἦ καὶ ἔλυσ' ἀγορὴν· μετὰ δ' εἰς ἐὸν ὥρτο νέεσθαι·
 ὧς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἔκεθ'· οἱ δ' ἐρέεινον

687. γειοτόμον Flor. — διεφύσσουσιν Regg. A. E. διεφύσσουσιν Steph. errore, ut videtur, typ.

688. καὶ πεφρίκασι Vatt. A. B. C. D. Vind. var. lect. in Schol. Flor. fortasse ex altera recensione. In marg. Vind. est προκατελλομένου. — ἀμύσσεσθαι suspicatur Beck. inepte; consulto ad boves relatum est, quo magis rem fieri non posse eluceat.

689. εἰ κεν με Flor. Brub. Basil. perperam. — μετὰ νῦν Vind. — πεφρίκασι vulg. πεφρίκασι Flor. Brub. Basil. πεφρίκασι Regg. A. D. E. Vatt. A. D. Vind. Vrat. Bruck. Beck.

692. κακότητα Regg. A. E. — πελάσσω Vat. C. a. m. 1. πελάσαι Vind. Vrat.

693. φράζεσθαι Flor.

695. σίξαι Vind.

696. νέεσθαι vulg. μέλεσθαι Regg. B. C. D. Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind.

Bruck. recte. μέλεσθαι Flor. Brub. Basil. Beck.

697. ἀγορῇ Med. Flor. Brub. Basil. male. — σφιν Regg. D. E. Bruck. Beck.

698. τῇνδε vulg. τὴν Vind. τὴν γε Med. Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Bruck. Beck.

706. αἳ κ' ἐθέλωσι vulg. ἂν κ' ἐθέλωσι Steph. errore typ. αἳ κ' ἐθέλωσι Regg. A. E. D. Vatt. A. C. Vrat., quod ex epicorum usu recte praetulit Bruck., quamquam alteram formam sibi permisit Apollon. II, 960. Persaepe in hoc genere dubia res est. Apud Quint. Smyrn. III, 654 legitur θείησι. IV, 490 θείηται. VIII, 320 θείων. XIV, 221 θείωσι, sed plerumque praecedente κέ, ut facilis sit mutatio, quemadmodum Apollon. IV, 1103, ubi libri variant.

709. οἳ et comma post ἔκεθ' Flor. Brub. Basil. male.

710 χρεῖος δ' τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τοὺς γε
πασσυνδὴ μύθοισι προσένειπεν ἑξερέοντας.

„Κούρη τοί μ' ἐφέηκε Θοαντιάς ἐνθαδ' ἰούσαν

„Ύψικύλη καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,

„ὅφρα τί οἱ δῆμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσκη·

715 „καὶ δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστρος, αἳ κ' ἐθέλητε,

„κέκλεται ἀντίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.“

Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐναΐσιμος ἦνδαν μῦθος.

Ύψικύλην δ' εἰδαντο καταφθιμένοιο Θόαντος

τηλαγέτην γεγαυῖαν ἀνασδέμεν· ὦκα δὲ τὸν γε

720 πέμπον ἱμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐκεντύνοντο νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφ' ὤμοισι θεᾶς Τριτωνίδος ἔργον,

δίπλακα πορφυρέην, περυνήσατο, τήν οἱ ὅπασσεν

Παλλὰς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς

Ἀργούς, καὶ κανόνεσσι δᾶς ζυγὰ μετρήσασθαι.

725 τῆς μὲν ῥήϊτερόν κεν ἐς ἥλιον ἀνιόντα

ὅσσε βάλοις, ἣ κεῖνο μεταβλέψειας ἔρευθος.

710. ὦδε pro ὦκα Reg. A.

711. *πανσυνδὴ* vulg. *πασσυνδὴ* Regg. A. B. D. E. Vatt. A. D. Vrat. Vind. Med. Brunnck. Beck. Vid. supra ad v. 323. — *ἑξερέουσα* Reg. D.

712. *κάρη* Schol. Paris. — *ἐπέηκε* Regg. A. B. C. D. E., quam formam epicis inauditam non recipere debbat Brunnckius.

713. *καλέην* Vind. *καλέει* Reg. A.

714. *θυμηδὲς* vulg. *θυμῆρες* Regg. A. B. C. D. E., quod propter v. 705 necessarium restituit Brunnck.

715. *αἳ κ' ἐθέλητε* vulg. *αἳ κ' ἐθέλητε* Regg. A. D. Brunnck. Beck. ut v. 706.

717. *ἐναΐσιμος* Regg. A. E.

718. *εἰδαντο* malle se dicit Brunnck. et hic et v. 1024, ubi *εἰδαντο* eadem *putandi* significatione adhibitum est, sed exemplis non caret hic usus vel prosaicorum scriptorum, cf. Herod. III, 61 *ὡς δὲ λόγοι ἦσαν οἱ ἐπιστάμενοι. αὐτὸν Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ περυσινά μιν εἰδείησαν.*

720. *αὐτόν* Reg. A.

721. *Τριτωνίδος* vulg. *Τριτωνίδος* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. var. lect. in Reg. A. et al. fortasse Regg. Flor. Brub. Basil., et hoc quidem loco ita

scripsisse Apollonium dubitare non sinit tantus librorum consensus, maxime vero v. 768, ubi quum de eadem resermon sit, non potuit alio Deae cognomine uti, quam hoc loco, ibi vero libri omnes in *Τριτωνίδος* consentiunt, quod propterea hic quoque ex plurimis recepti.

724. *δάσν* Schol. Paris.

725. *ἣ μὲν* ex conjectura Brunnck. Beck., quibus genitivus ferri non posse videbatur propter sequens *ἣ*, sed est haec negligentia quaedam sermonis apud quosvis scriptores obvia, cf. Toup. ad Longin. p. 321. Markl. ad Lys. p. 370. Heind. ad Plat. Gorg. p. 183. Wopk. lectt. Tull. p. 123. Nostro vero loco negligentiae origo maxime perspicua est, quippe in priore recensione versus 726 et 727 abfuisse refert Schol. Flor., itaque haec fere lectio fuisse videtur:

τῆς μὲν ῥήϊτερόν κεν ἐς ἥλιον
ὅσσε βάλοιςθα.

ἔφαρ δὲ πορφυρέην πάντη κέλεν
κ. τ. λ.

cf. Gerhard. p. 13. Iam vero ceteris mutatis initium orationis non mutavit poeta. — *ἐπ' ἥλιον* vulg. *ἐς ἥλιον* Regg. A. B. C. D. E. Vind. Vrat., quod recte praetulit Brunnck.

δὴ γὰρ τοι μέσση μὲν ἱερωθήσασα τέτυκτο,
ἄκρα δὲ πορφυρέη πάντῃ πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστω
τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακρίδον· εὖ ἐπέπαστο.

730 Ἐν μὲν ἔσαν Κύκλωπες ἐκ' ἀφθίτῳ ἤμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι, ὃς τόσον ἤδη
παμφαίνων ἐτέτυκτο, μῆς δ' ἔτι δένετο μῦθον
ἄκτινος, τὴν οἷγε σιδηρεῖς ἰλάσσκον
σφύρησιν, μαλεροῖο πυρός· ζέλουσαν αὐτμήν.

735 Ἐν δ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσπιδίος νῆε δοιῶ,
Ἀμφίων καὶ Ζῆθος· ἀνύργωτος δ' ἔτι Θῆβη
κεῖτο πέλας, τῆς οἷγε νέον βάλλοντο δομαίους
ἱέμενοι. Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἤεραζεν
οὖρεος ἡλιβάτοιο κάρη μογέοντι ἱοικώς·

740 Ἀμφίων δ' ἐπὶ οἱ χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων
ῆς, δις τόσση δὲ μετ' ἔχνια νύσσετο πέτρῃ.

Ἐξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος Κυθήρεια
Ἄρεος ὀχμάζουσα θεὸν σάκος· ἐκ δὲ οἱ ὦμον
πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κατέλαστο χιτῶνος

745 νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκέες αὐτῶς
χαλκίῃ δεικῆλον ἐν ἀσπίδι φαίνεται ἰδέσθαι.

Ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βοῦσι

727. ἱερωθήσασα Flor. Brub. Basil.
729. ἐπέπαστο vulg. ἐπέπαστο emen-
davit Ruhn. ep. crit. p. 284, quod
recepit Beck. Certa est emendatio
propter locos Homericos Il. III, 125
ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὑφαίνεν, Διπλάνα
πορφυρέην· πολέας δ' ἐπέπασσεν
αἰθλούς. XXII, 440 Ἄλλ' ἤγ' ἱστὸν
ὑφαίνει μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο, Διπλά-
να πορφυρέην, ἐν δὲ θεῶν ποικίλ'
ἐκασσεν.

733. σιδηρεῖς Vatt. C. D.

734. σφύρησιν Brunck. Beck. ut so-
lent, et sic Vatt. A. C. D. — αὐτμήν
ex Reg. D. Brunck. Beck. sine causa,
ζῆν cum accusativo jungi in vulgus
notum est, cf. Ruhn. ep. crit. p. 224.
Blomfield. glossar. ad Aesch. Prom.
378.

735. ἐς ἀντιόπης Vrat. — Laudat
hunc versum cum duobus proximis
Etymol. M. p. 411, 8. Respexit hunc
locum Probus ad Virg. Ecl. II, 23.

738. Ζῆτος Vrat.

739. καρημογέοντι Flor. Brub. Ba-
sil. Hölzlin.

741. μετ' ἔχνια Flor. Brub. Basil.
Hölzlin. Shaw. Correctum jam est
in Paris. et Steph. — νύσσετο vulg.
νύσσετο Vind. Vrat. νύσσετο Regg.
quatuor, Brunck. Beck.

742. Κυθήρεια ex Regg. A. B. E.
Brunck. Beck., quod non est vocabu-
lum graecum.

744. ἐπισκαιὸν Reg. A.

745. νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο quomodo
ferri possit non video, ὑπὸ μαζοῖο
suspicatur Brunck., sed Vatt. A. B. C.
praebent ὑπερμαζοῖο, unde ὑπερμα-
ζοῖο in textum recepissem, si illud
vocabulum alibi reperiretur. Sed ve-
rum mihi videtur et in lexica ex h. l.
inferendum. — ἀνταίων Vind.

746. δεικῆλον vulg. δεικῆλον Flor.
δεικῆλον Vind. Vrat., quod metri
causa recte receperunt Brunck., ut
IV, 1672.

747. ἔσσε Regg. A. D. E. Vatt. A.
C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut
semper.

Τηλεβόαι μάραντο καὶ υἱέες Ἥλεκτρώωνος·
οἱ μὲν ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἳγ' ἐθέλοντες ἀμείρσαι
750 ληῖσται Τάφιοι· τῶν δ' αἵματι δευέτο λειμῶν
ἐρσῆεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
Ἐν δὲ δύνω δῖοι πεπονήατο δηριόωντες.
καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴδυνε τινάσσων
ἡνία, σὺν δὲ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια·
755 τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἥλασεν ἵππους.
σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρκῶς
ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο
πίπτειν, ἐπεσσύμενος Πελοπήϊα νῶτα δαΐξει.
Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὀϊστεύων ἐτέτυκτο,
760 βούπαις οὐπω πολλὸς, ἐὴν ἐρύοντα καλύπτρης
μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὃν ῥ' ἔτεκέν γε
δι' Ἑλάρῃ, θρέψεν δὲ καὶ ἄψ' ἐλοχεύσατο Γαῖα.
Ἐν καὶ Φοῖβος ἔην Μινυηῖος, ὥς ἐτεόν περ
εἰσαίων κριοῦ, ὃ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἰοικῶς.
765 κείνους κ' εἰσορόων ἀέκοις ψεύδοιό τε θυμὸν,
ἐλπίμενος πυκινὴν τιν' ἀπὸ σφείων ἰσακοῦσαι
βάξιν, ὃ καὶ δηρόν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
δεξιτερῇ δ' ἔλεν ἔγχος ἐκηβόλον, ὃ ῥ' Ἀταλάντῃ

748. ἡλεκτρώωνος Vind.
749. οἳ γε θέλοντες Vind. Vrat.
752. πεπονείατο Med. Flor. Brub. Basil. — Totum hunc locum usque ad v. 758 laudat Tzetz. ad Lycophr. 156.
754. ἔσκει Vind.
757. Corrupte hunc versum laudat Schol. ad Soph. El. 737 ἄξόμενος πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο.
759. ἐν δὲ καὶ Ἀπόλλων Schol. Paris.
760. βούπαις, οὐπω πολλὸς ἔην, ἐρύοντα Vatt. A. B. C. D. Vrat. Flor. Brub. Basil., quod silentio transierunt editores, sed vix ferendum.
762. ἐλάρῃ Vind. Ἑλάρῃ Beck. nescio quo jure. — Θρέψε Vatt. A. B. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — αὐ Reg. A.
763. ἐν δὲ καὶ Schol. Paris. et Beck. errore typ. ut videtur. — ὥς ῥ' ἐτεόν περ vulg. ῥ' omittunt Regg. A. B. C. D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck.

- Beck. recte, cf. Hom. II. XIV, 125. ἐδν Vatt. C. D. sed correctum in a m. 2.
764. ἰοικε Reg. A. et duo alii Reg unde Brunck. emendavit ἐφίκει, s causa. ἰοικε ex Med., ut videtur, cepit Hörstel. v. praef. p. VII.
765. κ' omittit Flor.
766. τιν' deest in Vind. Vrat. ἰσακοῦσαι Vrat.
767. περ omittunt Vatt. A. C. Vind. Vrat. ejus loco νῦν habet R A. νν Regg. B. C. D. E., quod Brun et Beck. receperunt, sed non tant his libris tribuendum esse scilicet Lacunam, quam invenerat, ex inge explevit librarius.
768. Ἱτωνίδος in vitis omnibus bris ex conjectura Brunck. Beck. ppter v. 721, sed ibi potius pro hunc versum Τριτωνίδος reponend esse vidimus.
769. δέξῃ Ἀταλάντῃ vulg. corr. Brunck. ex Reg. E.

770 Μαινάλῳ ἐν ποτὶ οἱ ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
πρόφρων ἀντομένη· περὶ γὰρ μενέαινευ ἔπεσθαι
τὴν ὁδόν· ἀλλὰ γὰρ αὐτὸς ἐκὼν ἀπερήνυς κούρη·
δεῖσεν δ' ἀργαλίας ἔριδας φιλότῃτος ἔκητι.

Βῆ δ' ἵμεναι προτὶ ἄστν φαεινῷ ἀστέρι ἴσος,

775 ὃν ῥά τε νηγατέγησιν ἐργόμεναι καλύβησιν
νύμφαι θήσαντο δόμων ὑπερ ἀντέλλοντα,
καὶ σφίσι κυανέοιο δι' ἡέρος ὄμματα θέλγει
καλὸν ἐρευνθόμενος, γάννται δέ τε ἡιδέοιο
παρθένος ἱμείρουσα ματ' ἄλλοδαποῖσιν ἐόντος

780 ἀνδράσιν, ᾧ καὶ μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆς·
τῷ Ἰκελος προδ πόλης ἀνὰ στίβον ἦεν ἥφως.
καὶ ῥ' ὅτε δὴ πυλίων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
δημότεραι μὲν ὀπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναικες,
γηθόσυναι ξέλῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείδας

785 νίσσει ἀπηλεγάς, ὄφρ' ἀγλαὰ δάμαθ' ἵκανε
Ῥψιπύλης· ἄνεσαν δὲ κύλας προφανέντι θεράπναι
δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένας σανίδεσσιν.

770. Hic et sequens versus inver-
so ordine, leguntur in Reg. A. (et a-
lius fortasse Regg.) Vatt. A. B. D.
Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. — De
anastrophe praepositionis *ἐν* v. Ger-
hard. Lectt. p. 134, ubi addatur I, 121.

773. *δεῖσεν* Vrat. Vind. Flor.

775. *ἀεργομένη* Vatt. C. D. — κα-
λύβησιν Flor. Brub. Basil.

776. *ὑπεραντέλλοντα* vulg. *ὑπερ
ἀντέλλοντα* Vatt. A. *ὑπερ ἀντέλλοντα*
Reg. A. Vat. B., quod recipere non du-
bitavi.

777. καὶ σφί Vatt. C. D.

778. γάννται Flor. Brub. Basil. —
Hiatus in vocabulis *τε ἡιδέοιο* re-
cte excusavit Herm. ad Orph. p. 731,
neque erat quod emendationes cir-
cumspiceret.

780. *κί* pro *καὶ* dant Regg. D. E.
in Regg. A. B. C. *κομέουσι* Regg. A.
B. C. D. E., unde Brunckius obsequen-
te Beckio dedit: *ᾧ κέν μιν μνηστὴν
κομέουσι τοκῆς*. Sed illud *κέν* hic
propterea male se habet, et pro *καὶ* ex
frequentissimo errore natum est, quo
facto conjunctivum deinde reposuit
librarius ille, cui tot lectiones codi-
cum Regg. debemus. Revocavi igitur

vulgatam lectionem, quae optimum
sensum praebet.

781. *πόλιος* Vatt. A. C. D. — ἀνὰ
στείβαν Vatt. A. C. D. Vind. ἀναστεί-
βαν Vrat.

782. *ἔβησεν* suspicatur Beck., quo
se neque hujus aoristi vim tenere ne-
que Brunckii notam legisse testatur,
is enim recte jam animadvertit, Ia-
sonem et Iphinoen intelligi.

783. *ἐπεκλονέοντο* Schol. Paris.

785. *νίσσει* Flor. Brub. Basil.

786. *θύρας* Regg. quinque, quod
praetulit Brunck., profecto non alia
de causa, quam quod in suis libris in-
venerat, recepit tamen etiam Becki-
us; *κύλας δικλίδας* habet etiam Hom.
II: XII, 454.

787. *κυκλίδας* Vat. D. et C. a m. 1.
δικλίδας Reg. A. *δικλύνδας* Flor.
Brub. Basil. — *ἀνηραμένας* Reg. A.
ἀρηραμένας Regg. C. E., quod rece-
pit Brunck., vulg. nihil esse ratus,
hoc vero participium aoristi medii,
eique obsecutus est Beckius. Sed et-
iamsi forma ista aoristi exemplis com-
probata esset, quomodo aoristum me-
dii hic sensus admittere possit non
dixerunt. Imo Apollonius perfectum
passivi recte fecit *ἀρηρεμαι*, unde

- ἐνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
 ἐσσυμένως καλῆς διὰ πασάδος εἶδεν ἄγουσα
 790 ἀντία δεσποίνης· ἥ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
 παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηΐδας· ἔμπα δὲ τόνυς
 αἰδομένη μῦθοισι προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.
 „Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύθι
 „ἦσθ' αὐτως; ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναιέται ἄε
 795 „ἀλλὰ Θρηϊκῆς ἐπινάστιοι ἠπείλοιο
 „πυροφόρους ἀρώσι γῆρας· κακότητα δὲ πᾶσαν
 „ἐξερέω νημερτὲς, ἔν' εὖ γνολήτε καὶ αὐτοί.
 „εὔτε Θόας ἀστοῖσιν πατήρ ἐμός ἐμβασίλευεν,
 „τηνίκα Θρηϊκῆς, οἳ τ' ἀντία ναιετάουσιν,
 800 „δήμουν ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλους

plusquamperfectum ἠρῆρειντο III, 1398. IV, 947. Perfecti vero illius participium occurrit praeter hunc locum III, 833. IV, 677, quorum utroque suum aoristum restituit Brunchius.

788. In priorē recensione hanc lectionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἐνθα μιν Ἰφινόη προδόμον διὰ
 ποιητοῖο

ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφρακος
 εἶσεν ἄγουσα,

ubi ἐπὶ pro διὰ legendum esse participium est; hoc per errorem Schol. ex altera recensione immigravit.

789. δι' ἀναστάδος vulg. male ex frequentissima litterarum Net II confusione; διὰ πασάδος ex Schol. et Etymol. M. s. v. παστάς emendarunt Rutgers. var. lect. p. 9 et Salmas. Exercitt. Plin. p. 856 probante Piers. ad Moer. p. 88 et receperunt Brunch. Beck.

790. δεσποίνης Vrat. — De postrema versus parte v. Wernick. ad Tryphiod. p. 232.

791. παρθενικῆς Vrat.

794. ἐπὶ Vind.

796. γτας Regg. A. C. Vatt. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil.

798. λαστοῖσι var. lect. in marg. Vind.

799. Θρηϊκῆν vulg., quod sensu caret, quare Θρηϊκῶν conjecit Hölzlin., quod recepit Brunch. Sed Θρηϊκῆς praebent Med. (v. Hörstel. praef. p. VII) marg. Reg. A. Reg. E. Vind. Vrat., quod receperunt Beck. et Hörstel.,

probatque Spitzner. de vers. h. 101. Perfecto recte; pluralis tibi ad nomen terrae relatus non potest offensionem esse.

800. Δήμουν conjecit Piers. p. 200, quod receperunt Brunch. Beck. Speciosa sane emendatio non necessaria, vulgata enim tam absurda est, quam videtur Ickio. Δήμος enim Homericis ficatione usurpatum est, ut sit domicilium. itaque δήμουν ἀκαμενοὶ est domo profecti. Eodem δήμουν et λαοὺς sibi oppositos Hom. Od. III, 214 ἡ δὲ γὰρ λαοὶ ἐφρονέ' ἀνὰ δῆμον. Denique, uti scrupulus eximatur, eadem vi dictum est apud Nostrum II, III, 472. 639. — ἐπορνύμενοι & Paris., sed hunc merum librarii rem esse, docet ejusdem interpretio ἀπεργόμενοι. — πόρθεσκον Flor. apud Dorvill. — ἐπαύλους quod verum non esse docet et Florentini interpretatio: ΕΙ ΑΕΙΣ τὰς ἐπαύλους τὰς μάνδρας lectionis discrepantia, nam εἶναι praebent Regg. A. B. C. D. E. A. C. D. Vrat. Vind. Schol. Par. cod. Florent. apud Dorvill. ad Cl. p. 283 et Lips., noster, ni fallor, dicens. Jam qui hanc lectionem vulgata contulerit, dubitare vix erit, quin verum sit ἐπαύλους, ex emendatione Pierisoni Veris. p. reposuerunt Brunch. et Beck., e litterarum N et II confusione ceptum, quam supra ad v. 789 et

- „ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπειρουν ληίδα κούραις
 „δεῦρ' ἄγον· οὐλομένης δὲ θειᾶς πορσύνετο μῆτις
 „Κύπριδος, ἦτε σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
 „δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστνγον, ἐκ δὲ μελάδρων
 805 „ἡ ματίη εἴξαντες ἀκισσεύοντο γυναικάς
 „αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικτήτῃ παρῖανον,
 „σχέτλιοι. ἡ μὲν θηρὸν ἐτέλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὐτίς
 „ὄψα μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ δικλῶον αἰεὶ
 „πῆμα κακὸν προὔβαινε· ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
 810 „γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίῃ δ' ἀνέτελλε γενέδλη.
 „αὐτὰς δ' ἀδμητές τε κόραι χῆραι τ' ἐπὶ τῆσιν
 „μητέρες αἶψα πτολίεθρον ἀτημελές ἀλάληντο.
 „οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ εἰς ἀλέγχε θυγατρὸς,
 „εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαΐζομένην ὀρόωτο
 815 „μητρυνῆς ὑπὸ χειρὶν ἀτασθάλου· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
 „λῶβην, ὥς τοπάροιδεν, ἀεικέα παῖδες ἔμνον·
 „οὐδὲ κασιγνήτοισι κασιγνήτῃ μέλε θυμῷ.
 „ἀλλ' οἶαι κούραι ληϊτιδὲς ἐν τε δόμοισιν
 „ἐν τε χοροῖς ἄγορῃ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
 820 „εἰσόκε τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος,
 „ἄψ' ἀνερχομένους Θρηκῶν ἀπο μηκέτι πύργους

navimus. Nam quominus ipsum ἐναύ-
 λους in textum recipiatur, obstat vo-
 cis significatio, quae non facile de ho-
 minum habitaculis usurpata reperitur.
 Praeterea Hesychius ἐναύλους iis-
 dem verbis interpretatur, quibus no-
 stro loco Scholl. Scrupulum tamen
 injicit Maximus, qui v. 421 habet Θρη-
 κης ἐναύλους.

801. In priorē recensione hanc le-
 ctionem fuisse refert Schol. Flor.:

ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ
 μῆλα κόμίζον
 αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπειρουν
 ληίδα δεῦρο.
 καὶ πότ' ἐπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀά-
 τος ἔμπεσε λύσσα,
 οὐκ οἷδ' ἡ θεόθεν, ἡ αὐτῶν
 ἀφροσύνησιν.

803. σφι Med.

805. ἡματίη Vat. D. ἡματίη Vrat.
 — ἐκισσεύοντο vulg., ἀκισσεύοντο
 Reg. D., quod receperunt Brunck.
 Beck. recte.

806. δορικτήταις Regg. quinque,
 quod receperunt Brunck. et Beck.,

ille aurium, ut dicit, iudicio commo-
 tus, quod quid h. l. sibi velit nescio.

807. ἐπέλαμεν Vatt. C. D. — ἀ-
 θις Reg. A.

812. ἀτημελές vulg. ἀτημελές
 Regg. A. C. D., quod recte receperunt
 Brunck. et Beck. Illud debetur librariis
 metro consulentibus, quemadmodum in
 Reg. D. τ' post ἀτημελές insertum est.

815. μητρυνῆς Vind.

817. κασιγνήτῃσι vulg. inepte,
 quum fratres sensus flagitet. κασι-
 γνήτοισι Vatt. A. C. D. Med. Vrat.
 Vind. Regg. A. B. E. Brunck. Beck.
 — κασιγνήτῃς Vrat. Vind. non male.

821. Initio versus metrum claudica-
 re videtur, quare Hölzlin. ex conjectu-
 ra ἀναερχομένων dedit, Brunck. et
 Beck. ex Regg. quinque ἐκἀνερχομέ-
 νους. Sed vulgatam plurimorum libro-
 rum consensu firmatam retinui ad ex-
 emplum Homericum Il. IV, 392 ἄψ
 ἀνερχομένη, cf. F. A. Wolf. praef.
 ad Hom. p. LV. — Θρηκῶν vulg.
 Correxerunt Dorvill. Vann. crit. p.
 386. Brunck. Beck.

- „δέχθαι, ἔν’ ἣ φρονέοιεν ἄνω θέμις, ἥτις πη ἄλλη
 „αὐταῖς ληιάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἴκοντο.
 „οἱ δ’ ἄρα θεσπόμενοι παίδων γένος, ὅσων ἔλειπτο
 825 „ἄρσεν ἀνὰ πτολίεθρον, ἔβαν πάλιν, ἐνδ’ ἔτι νῦν π
 „Θρηϊκῆς ἄροσιν χιονώδεα ναιετάουσιν.
 „τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ’ ἐπιδήμιοι· εἰ δέ κεν αὐτοῖ
 „ναιετάειν ἐθέλοις καὶ τοὶ ἄδοι, ἦτ’ ἂν ἔπειτα.
 „πατὴρ δ’ ἐμοῖο Θόαντος ἔχουσ’ ἔγγρας· οὐδέ τί σ’ οἶω
 830 „γαῖαν ὀνόσσεσθαι· πέρι γὰρ βαθυλῆϊος ἄλλων
 „νῆσων, Αἰγαίῃ ὅσαι εἰν ἄλλ’ ναιετάουσιν.
 „ἀλλ’ ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα· κίων ἐτάροισιν ἔνισπες
 „μύθους ἡμετέρους, μῆδ’ ἔκτοθι μίμνε πόληος.“
 „Ἴσμεν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐνυχθῇ
 835 ἀνδράσιν· αὐτὰρ ὁ τήνγ’ παραβλήθην προσέειπεν.
 „Τυφύλῃ, μάλα κεν θυμηδῆος ἀντιάσκειμεν
 „χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάξεις.
 „εἰμι δ’ ὑπότροπος αὐτίς ἀνὰ πτόλιν, εὐτ’ ἂν ἔκαστ’
 „ἐξέλῃ κατὰ κόσμον· ἀνακτορῇ δὲ μελέσθω
 840 „σοὶ τ’ αὐτῇ καὶ νῆσος· ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
 „χάξομαι, ἀλλὰ με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.“
 „Ἢ καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγην· αἶψα δ’ ὀπίσσω
 βῇ ὃ’ ἔμην, ἀμφὶ δὲ τόνγ’ νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 μυρία εἰλλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
 845 ἐξέμολεν· μετέπειτα δ’ ἐντροχάλοισιν ἀμάξαις
 ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήϊα πολλὰ φέρουσαι,
 μῦθον ὅτ’ ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσεν,
 τὸν δ’ αὖ καλεσσαμένη διεπέφραδεν Τυφύλεια·
 καὶ δ’ αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ’ ἄγεσκον
 850 φηιδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἔμερον ὥρσεν

823. ἴκοντο Vat. C. et D. a m. 1.

824. ὅσων Flor.

826. Θρηϊκῆν Vatt. A. B. D.

829. ἐμοῖο Med. Vrat. — οὐδ’ ἔτι
vulg. οὐδέ τι Reg. E. Vatt. A. C. D.
Brunck. Beck. recte. οὐδέ σ’ οἶω Reg.
D. οἶω etiam Vat. D.

830. ὀνόσσεσθαι Flor. ὀνόσσεσθαι
Brub. Basil.

831. Αἰγαίης Regg. A. E. Vat. C.
Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ὅσαι
ἀλλ’ Vat. C. ὅσαι ἀλλ’ Vatt. A. B. Vind.
Vrat. Flor. Brub. Basil. — ναιετά-
ουσι Hölzlin.

832. ἐνίσπες Med.

837. ὀπάξαις Regg. A. C. E.

838. αὐτίς Brunck. lectore non m
nito. — ἐκαστῷ Vind. Vrat., sed
hoc vulg. margini adscripta.

842. δεξιτερῇ Vatt. C. D.

843. γενήδεας Reg. A.

844. μυρία Flor.

845. ἐξέμολε Brunck. ut solet.
ἐντροχάλοισιν Vatt. A. D. et C. a m.

848. Hic versus deest in Reg.
sed adscriptus est in margine.

849. αὐτίς Reg. A.

Ἥφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὅφρα κεν αὐτῆς
ναλῆται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λήμνος.

Ἐνθ' ὁ μὲν Ὀψιπύλης βασιλῆϊον ἐς δόμον ὤρτο
Αἰσονίδης· οἱ δ' ἄλλοι ὅπη καὶ ἔκυρσαν ἕκαστος,

855 Ἡρακλῆος ἀνενθεν, ὁ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο
αὐτὸς ἑκὼν, παῦροι τε διακρινθέντες ἐταῖροι.
αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπλινῇσι γεγῆδει,
καπνῷ κνισσόμεντι περίπλεον· ἔξοχα δ' ἄλλαν
ἀθανάτων Ἥρης νῆα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν

860 Κύπριν αἰοιδῆσιν θυέσσιν τε μειλίσσοντο.
ἀμβολίῃ δ' εἰς ἡμαρ αἶετ' ἐξ ἡματος ἦεν
ναυτιλῆς· δηρὸν δ' ἂν ἑλίνυνον αὖθι μένοντες,
εἰ μὴ ἀολλίσσας ἐτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλῆς τοιοῖσιν ἐνιπτάζων μετέειπεν.

865 „Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέρχει
„ἡμέας; ἥε γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
„κεῖθεν ὀνοσσάμενοι πολιῆτιδας; αὖθι δ' ἔαδεν
„ναλόντας λιπαρὴν ἄροσιν Λήμνοιο ταμῆσθαι;
„οὐ μὲν εὐκλειεῖς γε σὺν ὀθνείῃσι γυναιξίν

870 „ἔσσομεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐλμένοι· οὐδὲ τι κῶας
„αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

851. πολυμήτιος Vind.

856. διακρινθέντες vulg. διακριν-
όντες Reg. D. Vind. Vrat., quod
metri causa recte receperunt Brunck.
Beck.

858. κνησόμεντι Flor. Brub. Basil.

860. αἰοιδῆσι Reg. C. Vatt. A. C.
D. Vind. Vrat. Brunck., Beck. ut so-
lent. τοιβῆσιν emendat sine causa
Piers. Veris. p. 201. — θηέσσι Vrat.
— τ' ἐμελίσσοντο Med. Regg. A. E.
contra Apollonii morem.

861. αἶετ' Vrat. Flor.

862. ἀνελίνυνον vulg., quemadmo-
dum etiam Suid. et Etymol. M. s. v.
ἑλίνυνον. ἀνελίνυνον Vind. Vrat. ἀνε-
λίνιον Reg. A. ἂν ἑλίνυνον Guelph.
ἂν ἑλύνιον Reg. E. ἂν ἑλίνιον Reg.
D. ἂν ἑλίνυνον Reg. B., quod conje-
cerat Steph. probante Piers. ad Moer.
p. 162 (qui recte monet, ex ipsis Ety-
mol. verbis liquere, ἑλίνυνον scriben-
dum esse) et receperunt Brunck.
Beck. Deditsem ἀνελίνυνον, quoniam
ἂν commodè hic abesse potest, nisi
ἀνελίνυνον a nemine usurpatum esset.

863. ἀολλίσσας vulg. contra metrum.
ἀολλήσας Reg. A. ἀολλήσας Reg. E.,
quod dederunt Brunck. Beck., dubiae
fidei vocabulum. Scripsi igitur ἀολ-
λίσσας, suadente Schaefero ad Schol.
Apoll. Rhod. p. 68.

864. τοῖσιν Vind., sed vulg. in marg.
— ἐνιπτάζων Vatt. A. C. D. — προσ-
έειπε Regg. A. B. D. E., quod sine
causa praetulit Brunck., nimium, ut
solet, suis libris tribuens; habuit ta-
men obsequentem Beckium. μετέειπε
Guelph. μελέειπε Vind.

867. ἔασεν Vind., sed ἔαδεν in marg.
ἔαδεν Flor. Brub. Basil.

869. οὐ μὲν Hoelzlin. Shaw.

870. οὐδ' ἐτι vulg. οὐδέ τι Vrat.
et ut videtur Regii, inde Brunck.
Beck. recte. Ita etiam Schol. Paris.
et Flor. ad II, 333 hunc versum lau-
dantes. Haec jam in superioribus
saepissime confusa vidimus.

871. ἑλὼν deest in Reg. C. ἑκὼν
pro eo habent Regg. A. E.

„τομεν αὐτεις ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
 „Τριπύλης εἴατε πανήμερον, εἰσόκε Λῆμνον
 „παισὶν ἐσανδράωσῃ μεγάλη τέ εἰ βαῖξις ἔκηται.“

875 Ὡς νείκεσεν ὄμιλον· ἐναντία δ' οὐ νύ τις ἔτλη
 ὄμματ' ἀνασχεθῆεν, οὐδὲ προτιμυθῆσασθαι·
 ἀλλ' αὐτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
 σπερχόμενοι. τὰ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὐτ' ἐδάησαν.
 ὥς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι

880 πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληίδος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
 ἐρσηίης γάννται, καὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτε ἄλλον
 καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὥς ἄρα τὰ γὰρ
 ἐνδυκῆς ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο.
 χερσὶ τε καὶ μύθοισιν ἐδικανόωντο ἕκαστον,

885 εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον δαδάσαι.
 ὥς δὲ καὶ Τριπύλῃ ἡγήσατο χεῖρας ἐλοῦσα
 Αἰσονίδεω, τὰ δὲ οἱ ῥέε δάκρυα χῆτει λόντος.

„Νίσσο, καὶ σὲ θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὐτεις ἐταίρο
 „χρύνειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα

890 „αὐτως, ὥς ἐθέλεις καὶ τοι φίλον· ἦδε δὲ νῆσος

872. αὐθις Vrat. → ἕκαστος Regg. A. C. Vat. B., quod cur praetulerint Brunck. et Beck. non video.

874. ἐπανδράωσῃ Guelph., quod ex hoc uno libro receperunt Brunck. et Beck., neque hic addita causa.

879. περιβρομέουσι Guelph.

880. σιμβληίδος Vat. B. Vind.

881. ἄλλοτε τ' ἄλλον vulg., inepta est copula, quam de hiatu solliciti inservuerunt librarii, quare ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον conjecit Rutgers. var. lect. p. 10. Sed ἄλλοτε ἄλλον praebent Regg. A. B. C. D. E. Vat. B. Vrat. Vind., quod receperunt Brunck. Beck. Post eos Herm. ad Orph. p. 732, hiatu offensus, vel potius participio πεποτημέναι, quod ei post ἄλλοτε ἄλλον otiosum et languidum videtur, emendavit ἄλλοθεν ἄλλῃ. Sed ut admodum violentam esse hanc emendationem taceam, neque quid offensionis sit in illo participio video, et formula ἄλλοτε ἄλλος tam frequens est in poetis epicis, ut tolli nec possit nec debeat; cf. Hom. Od. IV, 236. Hesiod. Op. et D. 713. Theogn. v. 113. 1180. 1184 ed. Welck. Phocyl. in Anal. Brunckii T. I p. 78. Oppian. Halieut. II,

268. 566. IV, 186. 193. 290.

882. ἀμέργουσι Regg. A. B., quod ex more receperunt Brunck. Beck. ἀμέλγουσι Vind. Vrat. ἀμέλγουσι Guelph. teste Piers.

883. ἐνδυκῆς vulg. contra ntrum, quare Arnald. lectt. gr. p. 1 emendavit ἐνδυκῆς ἀνέγ' ἀμφί. Et melius Rutgers. ἐνδυκῆς, quod receperunt Brunck. Beck. Similem effusionem vidimus supra v. 812, v. bimus infra II, 312. 391. — ἀμφο νυρόμεναι Flor. Brub. Basil.

888. νείασο vulg. νείασαιο M

Vind. Vrat. Schol. Paria. νίσσο Guelph. νίσσο Regg. quinq. Brunck. Beck. — ἀπηρέσειν Etym. M. p. 122, 8, quod praetulerunt Brunck. et Beck., me non asserente, quamquam idem visum est Hesterhusio ad Hesych. v. ἀπαρές. Et quum libri omnes in ἀπήμοσιν consentiant, vix dubitandum est, quod altera lectio priori recensionem debeat, — αὐθις Vind. Vrat. Etymol.

889. ἔχοντα Regg. A. E. et marg. Vind.

890. ὥς ἐθέλεις vulg. male. ὥς ἐλεις Reg. A. ὥς ἐθέλεις Regg. B.

- „σκήπτρά τε πατρός ἑμοῖο παρέσσεται, ἦν καὶ ὀπίσσω
 „δὴ ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἄφορβον ἰκέσθαι.
 „ῥηιδίως δ' ἂν εἴοι καὶ ἀπειρονα λαὸν ἀγέλαις,
 „ἄλλων ἐκ πολλῶν· ἄλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινῇν
 895 „σχήσεις, οὐτ' αὐτὴ πρότιόςσομαι ὥδε τελείσθαι.
 „μνώεο μὴν ἀπερὼν περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἦδη
 „Ψιπύλης· λίπε δ' ἡμῖν ἔπος, τό κεν ἑξανύσαιμι
 „πρόφρων, ἦν ἄρα δὴ με θεοὶ δώσωσι τεκέσθαι.“
 Τὴν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν·
 900 „Ψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
 „ἐκ μακάρων· τύνη δ' ἐμέθεν πέρι θυμὸν ἀραίω
 „ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἄλκις Πελλῖο ἐκῆτι
 „ναιετάειν· μούνον με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
 „εἰ δ' οὐ μοι πέκρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκέσθαι
 905 „τηλοῦ ἀναπλάωντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκῃαι,
 „πέμπε μιν ἡβήσαντα Πηλεργίδος ἔνδον Ἴωλκοῦ,
 „πατρὶ τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δῶης ἄκος, ἦν ἄρα τοὺς γε
 „τέτμη' ἔτι ζῶοντας, ἴν' ἀνδρα τοιοῦτον ἀνακτος
 „σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.“
 910 Ἥ καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παρόλτατος· ὥς δὲ καὶ ἄλλοι

D. E. Vat. D. Med. Guelph. Vind.
 Vrat. Brunck. Beck.

891. ἐμῖο vulg. ἑμοῖο Regg. A. A., quod propter v. 829 cum Brunck. et Beck. recepi.

892. ἐθέλεις Regg. A. C. ἐθέλεις Reg. D. Hinc Brunckius, quum verba praecedente καὶ otiosum et ineptum videretur, ibi ἦν καὶ in εἰ καὶ mutavit, hic ἐθέλεις dedit, eumque secutus est Beckius, quod minime probandum est, nam etiamsi illud εἰ καὶ necessarium fuisset, non tamen optativus ex uno libro reponi debebat, sed conjunctivus etiam tum unice verus erat. At ne illa quidem mutatione opus est, constat enim, καὶ saepe a Graecis ita usurpari, ut nobis paene otiosum videatur. Hoc vero loco eam fere vim particula habere mihi videtur, quam habet in interrogationibus, cf. Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 101. 296. Itaque librorum lectionem revocavi.

893. ἔν τι Regg. A. C. ἔν τοι Regg. B. D. Vind., quod receperunt Brunck. Beck., sed εἰ καὶ etiam de prima et secunda persona usurpari do-

cet Gerhard. lectt. p. 93. Dedi enim εἰ καὶ cum Vrat. pro vulg. εἰ καὶ. In Guelph. est εἰ καὶ.

895. τε ἐκτελείσθαι Guelph.

896. ὁμῶς vulg. ὁμῶς Regg. quatuor. Vatt. A. C. D. Guelph., quod recte praetulit Brunck., cum sequente καὶ νόστιμος jungendum.

898. ἦν δ' ἄρα Vind.

900. οὕτως Vatt. A. C. D. Vrat. Vind.

903. μούνον δὲ Vind.

904. De εἰ οὐ v. Herm. ad Vig. p. 833.

905. ἀναπλάωντι Flor. Shaw. — τέκω ex conj. Brunck. Beck., quibus conjunctivus soloecus videtur v. Herm. ad Vig. p. 831. Recurrit hic conjunctivus infra III, 61. III, 1081.

907. μετὰ Flor. Brub. Basil.

908. ἔτ' οὐ Reg. A.

909. σφίσι Flor. Brub. Basil. σφίσι Guelph. — ἐφέστιον emendavit Brunck., quod non necessarium iudicat Beck. Imo ἐφέστιοι necessarium est, opponitur enim praecedentibus ἀνδρα τοιοῦτον ἀνακτος.

910. βαιν' Vind. Vrat. — ἄλλοι

βαῖνον ἀριστῆες· λάξοντο δὲ χειρῶν ἔρετμα
ἐνσχερῶ ἐξόμενοι· πρυμνήσια δὲ σφίσιν Ἀργος
λύσεν ὑπὲρ πέτρης ἀλιμυρῆος. ἐνδ' ἄρα τολῆς
κόπτον ὕδωρ δολιχῆσιν ἐπικρατέως ἐλάττησιν.

- 915 ἐσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνησιν ἔκεισαν
νῆσον ἐς Ἥλέκτρης Ἀτλαντίδος, ὄφρα δαέντες
ἀρρήτους ἀρανῆσι τελεσφορήσι θέμιστας
σωότεροι κρούεσσαν ὑπὲρ ἄλα ναυτίλλουιντο.
τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
920 νῆσος ὁμῶς κεχάροίτο καὶ οἱ λάχον ὄργια κείνα
δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν αἰδεῖν.

Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ Μέλανος διὰ βένθεα πόντου
λέμενοι τῇ μὲν Θορηκῶν χθόνι, τῇ δὲ περαίνῃ
Ἰμβρον ἔχον· καθύπερθε· νέον γε μὲν ἡέλιου
925 δυομένου Χερώνησον ἐπὶ προὔχουσαν ἔκοντο.
ἐνθα σφιν λαιψηρὸς ἦν νότος, ἰστία δ' οὐρῶ
στησάμενοι κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
εἰσέβαλον· πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο

ex emend. Brunck. Beck., quod invi-
tis libris omnibus recipere noli, quam-
quam probante Gerhard. p. 93. Etsi
enim formam ἄλλοι non aequae ac Ho-
merus plane aspernatus est Apollo-
nius, tamen etiam ἄλλοι Homericam
significatione reliqui interdum adhi-
buisse videtur. Sic in eadem for-
mula ὧς δὲ καὶ ἄλλοι, in qua Home-
ricam formam consulto Noster reti-
nuisse videtur, etiam infra v. 1101
et III, 992 libri ἄλλοι praebent. Cer-
tissimum vero est ex ἄλλα pro τὰ ἄλ-
λα usurpato, ubi non aequae facile
τῶν ἄλλα reponi potest, ut I, 283. 1209.
Item ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι legitur III,
58. IV, 785, ubi inutilem conjecturam
tentavit Brunck. ἄλλων pro τῶν ἄλ-
λων III, 1275. ἄλλους pro τοὺς ἄλλους
IV, 187. 594. ἄλλαις pro ταῖς ἄλλαις
IV, 824. ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι IV, 1521.
cf. Reiz. de accentus inclin. p. 74. 77.

912. ἐν σχερῶ Vat. B. Vrat.—σφιν
Guelph.

913. λύσεν Vrat. Vind. λύσθη
Vatt. C. D.—ὑπ' ἐκ vulg. ὑπὲρ Vrat.
Vind. Brunck. Beck.

914. ἐλάττησιν Vrat.

916. ἀτλαντίδος Vrat.

917. ἀρρήτους vulg. ἀρρήτους
emendavit Bizet, probantibus Burm.

ad Valer. Flacc. II, 431 et Dervill. ad
Charit. p. 490. In eandem conjectu-
ram incidit Arnald. Lectt. gr. p. 237,
eamque confirmatam a Reg. E.
Guelph. Vrat. cum Brunck. et Beck.
recepti. In eadem re apud Orph. Arg.
469 ἀρρήτα pro ἀρρήτα ex codici-
bus repositum est.

918. θαρσύνεσσι Guelph., quod re-
cepit Hoerstel.—ὑπὲρ Vatt. A. B. C. D.

920. λάβον Hoelzlin. Shaw. for-
tasse ex errore typ. Videtur tamen
ita legi in Vatt. A. B.

922. μέλανος vulg. littera minu-
scula, quod correxit Brunck. Nomen
propriū esse, non fluvii quidem, ut
dicit Beck., sed maris, jam ex Schol.
discere poterant editores. Eodem
modo emendandus est Hom. II.
XXIV, 79.

923. Θορηκῶν Flor. Brub. Basil.

925. Χερώνησον vulg. Χερώνησον
recte Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
Brunck. Beck.

926. σφί Regg. A. C. E. Brunck.
Beck. καὶ Vat. C. lacuna in Vat. D.—
λαιψηρὸς Vrat.—ἄητο Guelph.

927. Ita Hellespontum saepius vo-
cant poetae, cf. Wernick. ad Tryph.
p. 227.

ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ποικειάδος ἐνδοθεν ἀκτῆς
 930 μέτρεον, Ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
 Λαρδανίην δὲ λιπόντες ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδω,
 Περκαίτην δ' ἐπὶ τῇ καὶ Ἀβαρνίδος ἡμαδόεσσαν
 ἡϊόνα ξαθέην τε παρήμειβον Πιτυεῖαν.
 καὶ δὴ τῇ γ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς ἰούσης
 935 δίνῃ πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.

Ἔστι δὲ τις αἰεὶα Προποντίδος ἐνδοδι νῆσος
 τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυλήτου ἡπείροιο
 εἰς ἄλλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς
 χέρσῳ ἐπιπρηγῆς καταειμένος· ἐν δὲ οἱ ἄκται
 940 ἀμφίδυμοι, κείνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσῆποιο.
 Ἀρκτων μιν καλέονσιν ὄρος περιναϊεταόντες·
 καὶ τὸ μὲν ὑβρίζται τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσιν

929. Ποικειάδος Reg. A. Eadem
 varietas apud Tryphiod. v. 216.

930. Ἰδαίαν Vrat. Vind. Reg. A.

931. ἐπὶ προσέβαλον Vatt. C. D.
 ἐπιπροσέβαλον Vind. Vrat.

932. Περκαίτην Regg. A. C. E.
 Vatt. A. C. D., quod reliquorum libro-
 rum lectioni immerito praetulerunt
 Brunck. et Beck. Cf. Heyn. ad II. II,
 835. XI, 229. Wessel. et Schweigh. ad
 Herod. V, 117. Etiam apud Orph.
 Arg. 489 libri omnes in Περκαίτης
 consentiant, et Περκαίτην exhibet
 hanc versum laudans Steph. Byz. s.
 v. Ἀβαρνός.

934. τοὶ γ' vulg. τῆς γ' Reg. D.
 τῇ γ' Regg. A. B. C., quod recte rece-
 perunt Brunck. Beck.

936. De τῆς producto v. Herm. ad
 Orph. p. 704.

938. ἐπιμέρεται Vind., sed vulg.
 in margine.

939. ἐπὶ πρηγῆς suprascripto ἐπί-
 προσθεν Vind. — κατακείμενος Vatt.
 A. B. C. et D. a m. 2. κατακείμενος
 var. lect. in Schol. Paris.

941. Ἀρκτων vulg. Ἀρκτων var.
 lect. in Reg. B., et emendatio Hoelz-
 lini, quam veram esse demonstravit
 Brunck. ex Strabone et Nostro infra
 v. 1150. Sed major difficultas est
 in pronomine μιν, quod non habet
 quo referatur. Nam ad totam insu-
 lam referri non potest, hanc enim
 Ἀρκτων νῆσον vocatam esse testatur
 Steph. Byz. s. v. Ἀρκτων νῆσος et

Κύζικος, quod nomen acceperat ab al-
 tera ripa, in qua erat mons Ἀρκτων
 ὄρος vocatus. Itaque recte vidit
 Brunckius ante v. 941 unum pluresve
 versus excidisse, quibus dictum erat.
 duarum riparum alteram planitiem
 fuisse, alteram monte obsitam, ad
 quem deinde μιν refertur. Aliam ra-
 tionem eamque minime probabilem
 inquit Gerhard. p. 30 sq., qui in priore
 recensione ita lectum fuisse putat:

ἀμφίδυμοι, κείνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσῆποιο.
 οὗρος μὲν τ' ἐν τῇ, πεδίον δ'
 ἐν τῇ παρακείται.
 καὶ τὸ μὲν ὑβρίζται τε καὶ
 ἄγριοι ἀμφιτέμονται

Γηγενέες.

in posteriore vero:

ἀμφίδυμοι, κείνται δ' ὑπὲρ
 ὕδατος Αἰσῆποιο.
 Ἀρκτων μὲν καλέονσιν ὄρος
 περιναϊεταόντες

Γηγενέες.

Sed ita prorsus nescia, quidnam νό-
 cetur Ἀρκτων ὄρος. Praeterea v.
 942 abesse nullo pacto potest, tum
 quia ineptum foret, si ita quasi for-
 tuito tantum et in transcurso ad Ter-
 rigenas illos transiret, tum propter
 oppositum v. 947; denique Γηγενέες
 non erant περιναϊεταόντες, sed in
 ipso monte habitabant.

942. τὰ μὲν Guelph. — Extremam
 versus partem corruptam esse docet
 metrum, quamquam libri omnes con-

- Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικυλιόνεσσιν ἰδέσθαι.
 ἔξ γὰρ ἑκάστω χεῖρες ὑπέρβιοι ἡερέθονται,
 945 αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθε
 τέσσαρες αἰνοτάτησιν ἐπὶ πλευρῇς ἀραρυῖαι.
 Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδῖον τε Δολλοὺς ἀμφενέμοντο
 ἄνδρες· ἐν δ' ἥρως Ἀλκίτιος υἱὸς ἄνασεν
 Κύζικος, οὗ κούρη δῖον τέκεν Εὐσώροιο
 950 Ἀλκίτη. τοὺς δ' οὐ τι καὶ ἑκαπαγλοὶ περ ἶόντες
 Γηγενέες σίνοντο Ποσειδάωνος ἀραγῇ·
 τοῦ γὰρ ἔσαν ταπρῶτα Δολλοὺς ἐκγεγαῶτες.
 ἔνθ' Ἀργῶ προὔτυψεν ἐπαιγομένη ἀνέμοισιν
 Θρηάκιοις, καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
 955 κῆϊσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λῖθον ἐκλύσαντες
 Τίρνος ἐννεσίγησιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,

sentiunt praeter Reg. B., in quo est
 περὶναυεταῖοι. Vulgatam ferre ne-
 mo potuit, nisi qui metri imperiti
 erant Iens. lectt. Lucian. II p. 177 s.
 et Schrader. ad Mus. p. 239. Metro
 subvenit emendatio Bentley ad Cal-
 lim. H. in Jovem 87, ἀμφενέμονται
 pro ναυεταῖοι reponentis, quam am-
 plexi sunt Brunck. Beck. et Gerhard.
 Sed multa sunt, quae vetant, ne ve-
 ram eam habeamus. Primum intel-
 ligi prorsus non potest, quomodo
 ἀμφενέμονται potuerit a librariis in
 ναυεταῖοι mutari, quum neque lit-
 terarum ulla sit similitudo, neque ex
 interpretatione illud, utpote vocabu-
 lum non minus poeticum, nasci po-
 tuerit. Praeterea hoc vocabulo non
 bene uti poeta, quum eodem statim
 v. 947, qui nostro oppositus est, utat-
 ur; ex emendatione certe inferri non
 debet. Denique, quod supra jam mo-
 nuimus, Gigantes illi non circumsederunt
 montem, sed in ipso habitarunt, quod
 etiam ex Orph. Arg. 517 elucet. Mi-
 nus etiam probabilis est emendatio
 Porsoni Advers. p. 271 ed. Lips.
 ὑβριστὰ καὶ ἀγροῖοι ναυεταῖοι,
 quam bene confutavit Gerhard. p. 32.
 Id quidem certum videtur, vitium
 esse in vocabulo ναυεταῖοι, quod
 ex simili vocabulo corruptum est,
 scribentis oculis ad versum praece-
 dentem aberrantibus. Itaque genui-
 num fere puto ἐνναίονσι, quod tamen
 in textum recipere non ausus sum.

944. Imitatus est Orph. Arg.
 ἔξ γὰρ χεῖρες ἑκάστω ἀπ' ἑ-
 ἴσσοντο, unde fere apud No-
 quoque malim inverso ordine
 bula ἑκάστω χεῖρες scribere, ita
 versus rotundior foret, qui nu-
 tres partes male dilabitur.

946. αἰνοτάτοι Vrat. — πλε-
 vulg. πλευρῇς Regg. A. B. C. E.
 Guelph. Vind. Vrat., quod reci-
 ceperunt Brunck. Beck. cf. We-
 ad Tryph. p. 103 sqq.

947. δ' ἂν πεδῖον Regg. I
 quae frequens est confusio, inde
 ruptum ἀμπεδῖον Reg. C. et δ'
 πεδῖον Regg. A. B. neque tame-
 vocabulum, quod nihil est, rec-
 dubitaverunt Brunck. et Beck.

949. κούρη τέκεν Vat. A. et
 1. D.

950. οἶτοι Reg. A.

951. Ποσειδάωνος Vind. — Pi-
 nam versus partem mutuatu
 Tryphiod. v. 529.

952. τὰ πρῶτα Guelph. Be

954. πάνομος pro θέουσαν
 Flor., quam lectionem ex Gal-
 nescio quo libro enotavit Hoelz

955. ἐκλύσαντες vulg., quo
 metri causa non ferendum, v. l.
 ad Aristoph. Nub. 536. Ex-
 liaste ἐκλύσαντες bene correxit
 Veris. p. 202, quod praebent
 Regg. A. B. E. Vatt. A. C. D.
 Med. et receperunt Brunck. B.

κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἔλον, ὅστις ἀρήρει,
βριθύν· ἀτὰρ κείνόν γε θεοπροπίας Ἐκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἰδρύσαντο

960 ἱερὸν, ἧ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.

Τοὺς δ' ἄμυδις φιλότῃτι Δολλονας ἦδ' καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἦδ' ἐγενέθλην
ἔκλυον οἵτινες εἶεν, ἐϋξείνως ἀρέσαντο,
καὶ σφέας εἰρεσίῃ· πέπιθον προτέρως κίοντας·

965 ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια πηδὸς ἀνάψαι.

ἔνθ' οἳ γ' Ἐκβάσιφ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
στησάμενοι παρὰ θῖνα, θνητολλίης τ' ἐμέλοντο.

δῶκεν δ' αὐτὸς ἀναξ λαρὸν μέθῃ δευομένοισιν,
μῆλ' αὖθ' ὁμοῦ· δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἴκωνται

970 ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε

μείλιχον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεισθαι.

Ἰσὸν που κἄκλειφ ἐπισταχύνεσκον Ἴουλοι,
οὐδέ νύ πω καίδεσσαν ἀγαλλόμενος μεμόρητο·

ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δῶματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις

975 αἰδίων, Μέροπος Παρκασίου ἐκγεγαυῖα,

Κλείτη εὐπλόκαμος. τὴν μὲν νέον ἔξει πατρός
θεσπεσίους ἔδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρθηεν.

958. Θεοπροπίας Reg. A. Flor. Brub. Basil.

959. Νηλεΐδαι Brunck. ut solet, Νηλεΐδα Beck. ex errore typ.

960. Ἀθήναις Reg. A. Flor. Brub. Basil., duae postremae etiam Ἰησονίης. In Guelph. legitur Ἰησονίης ἐν Ἀθήναις, quod inepte recepit Hoerstel.

963. ἦεν male Regg. C. D. Vatt. B. C. D. Med. Guelph. Flor. Brub. Basil. Correctam est jam in ed. Paris. et Steph., quibuscum reliqui libri consentiunt. — ἀγαλίσαντο Flor.

966. Ἐκβάσιοι Schol. Paris.

967. εἰσάμενοι Etymol. M. p. 306, 32, quod probavit Ruhnck. ep. crit. p. 289, et receperunt Brunck. Beck., sed librorum omnium lectionem recte tueretur Gerhard. p. 65. — * omittit Flor. Brub. Basil. Steph. Hoelzlin. Shaw.

969. ἔκπαι legendum suspicatur Brunck., quod mirandum est, quum hujus constructionis exempla sint ubivis obvia. Simillimus est locus

Aesch. Agam. 563. cf. Wytttenb. Bibl. crit. III, 2 p. 85. Dorvill. ad Char. p. 380. 565.

970. τοῖς γε suspicatur Brunck. sine causa, saepe enim ἀντιάα cum casu quarto constructur.

972. Ἰσὸν Vrat. Flor. νεῖον emendavit Ruhnck. ep. crit. p. 285 a Scholiasta in errorem inductus, obsecuti sunt Brunck. et Beck., sed recte obloquitur Gerhard. p. 7 s. In priorē recensione Schol. Flor. ita lectum fuisse refert: ἀρμοῖ που κἄκλειφ ἐπισταχύνεσκον Ἴουλοι, et ad illud ἀρμοῖ pertinet explicatio ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, quae ad emendandum poematus est Ruhnkenius. Mutavit poeta in posteriore recensione, quia in Callimachi Hecale legebatur versus ἀρμοῖ που κἄκλειφ ἐπέτρχευε λεπτός Ἴουλος, cf. Gerhard. l. c. Ἰσὸν vero recte moment Scholiastae ad Iasonem referendum esse: Cyzicus pari atque Iason lanugine gaudebat.

975. Μέροπος Guelph.

- ἀλλὰ καὶ ὧς θάλαμὸν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης
τοῖς μετὰ δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δειματὰ θυμοῦ.
980 ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβὰς. ἦτοι ὁ μὲν σφείων
πεύθετο ναυτιλλῆς ἄνυσιν Πελλαό τ' ἐφετμάς·
οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἄπαντα
εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος· οὐ μὲν ἐπιπρὸ
ἡεῖδει καταλέξαι ἐλδομένοισι δαῖναι.
985 ἦοι δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
θηήσαιντο πόρους κείνης ἁλός· ἐκ δ' ἄρα τοίγῃ
νῆα χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὄρμου·
ἦδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδός, ἦν περ ἔβησαν.
Γηγενέες δ' ἐτέρωθεν ἀπ' οὐρεος αἴξαντες
990 φράξαν ἀπειρεσίῳ Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἵοντα.
ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὀπλοτέροισιν
Ἡρακλῆς, ὃς δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσας
τόξον, ἐπασσυντέρους πέλασε χθονί· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
995 πέτρας ἀμφιῤῥῶγας ἀεράζοντες ἐβαλλον.
δὴ γάρ που κῆκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
σὺν δὲ καὶ ἄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες,
πρὶν περ ἀνελθέμεναι σκοπιῇν, ἥπτοντο φόνοιο
1000 Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἡμὲν οἰστοῖς,
ἦδὲ καὶ ἐγχείρσι δεδεγμένοι, εἰσόκε πάντας
ἀντιβίην ἀσπερχῆς ὀρυνομένους ἐδάϊξαν.
ὥς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
ὑλοτόμοι στοιχηθὼν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλασιν,

978. ὃς Guelph., quod recipien-
dum iudicavit Hoersteli, sagacitas.

979. βάλε Vrat. Flor. Brub. Basil.
Beck.

985. ὄφρα καὶ αὐτοὶ ex emenda-
tione Brunck. Beck., sed vulg. recte
se habet; ascenderunt Dindymum, ut
et ipsi viderent, quae antea ex aliis
sciscitati erant.

986. θηήσαντο Hoelzlin. ex errore
typ., qui et in ed. Shaw. migravit.
— ἐν δ' ἄρα Vatt. C. D. Vrat. Flor.
Brub. Basil. Similis corruptela apud
Quint. Smyrn. I, 456, quam tollit
Spitzner. obs. in Quint. p. 205.

990. πέτρης vulg. πέτρης Reg. E.

Vrat. et alii fortasse plures, talia
enim non solent enotari. Dativus
sensus causa necessarius est, eumque
dederunt Brunck. Beck.

993. σφιν Guelph. Vind. Flor. —
τανύσας Vind. Vrat.

995. ἀποῤῥῶγας Regg. quinque et
Schol. Paris., reliqui libri omnes vul-
gatam exhibent; ἀμφιῤῥῶγας ex more
Brunck. Beck.

996. δὴ γὰρ δὴ που Reg. A.

998. ἄλλοι Vrat. Beck.

1003. πέλας Reg. A.

1004. στοιχηθὼν A. B. C. D. Vat.
B. male, v. Gerhard. p. 47. στοιχηθὼν
Guelph.

- 1005 ὄφρα νοτισθέντα κρατερούς ἀνεχόλατο γόμφοις·
ὥς οἱ ἐν ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
ἐξείης, ἄλλοι μὲν ἐς ἄλμυρόν ἀθρόοι ὕδωρ
δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυνὴ δ' ὑπερθεῖν
χέρσφ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν αἰγιαλοῖο
1010 κράτα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἔρειδον,
ἄμφω ἄμ' ὀλωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ἦρωες δ', ὅτε δὴ σφιν ἀταρβῆς ἔπλετ' αἰθλος,
δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
λυσάμενοι προτέρωσσε διέξ' ἄλως οἶδμα νέοντο.
1015 ἣ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος· οὐ μὲν λούσης
νυκτὸς ἔτι ριπῇ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
ἀντὶαί ἄρπάγην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
αὐτὶς ἐϋξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
αὐτονοχί· Ἰερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρῃ,
1020 ἣ περὶ πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλλοντο.
οὐ δὲ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολιόνες ἄψ ἀνιόντας
ἦρωας νημερτὲς ἐπήϊσαν· ἀλλὰ πον ἀνδρῶν
Μακρῶν εἶδαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.
1025 τῷ καὶ τεύχεα δύντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
σὺν δ' ἔλασαν μέλλας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν
ἄξειν ἱκελοὶ ριπῇ πυρὸς, ἦτ' ἐνὶ θάμνοισι
αὐαλείοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
δεινὸς τε ζαμενὴς τε Δολιονίῳ πέσσε δῆμψ.
1030 οὐδ' ὅγε δηϊότητος ὑπὲρ μῶρον αὐτὶς ἔμελλεν

1005. ὄφρα κα Regg. A. C. E., unde Bruckius, ὄφρα sine κα non nisi cum conjunctivo jungi posse inepte ratus, ὥς κα scribendum judicavit, et imponi sibi passus est Beckius.

1006. λιμένος Vind.

1007. Vocabulum ἄλμυρόν ex Nostro laudat Etymol. M. p. 72, 12.

1008. δύπτοντες Vat. D. et Vind., sed hic vulg. in marg. habet.

1010. ψαμάθης Vind. ψαμάθοις Vrat.

1012. ἐπλετο Vind. Vrat.

1015. ἔθεε Bruck. ex more.

1017. ἀντὶαν Guelph. — ἐπέλασσαν Regg. A. B. E., quod sine causa prae tulit Bruck.

1019. αὐτονοχί vulg. αὐτονοχι

Regg. B. C. D. et E. a m. 2. Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. Bruck. Beck. recte. Idem apud Nostrum legitur IV, 1130. — φατίζεται εἰσετι Schol. Paris. ad I, 1109.

1020. ἥρε Vind. περι in marg. adscripto. ἥπερ Guelph. Flor. — ἐβάλλοντο Flor.

1021. οὐδὲ τις minus bene Bruck. Beck.

1022. ἀν ἀνιόντας Guelph.

1023. ἐπήϊσαν conj. Wakefield. sine causa.

1025. τεύχε' εἰραν Flor.

1030. Versum aliquem ante hunc excidisse putat Heyn. ad Apollod. I, 9, 18, p. 85, quo Cyzici nomen continetur; quod non necessarium; ὅγε,

- οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον λυέσθαι
 ἀλλὰ μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰδυὺς ἑοῖο
 πληῆξεν ἐπαῖξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
 ὀστέον ἐρῆαίσθη· ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἔλυσθαις
 1035 μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὐ ποτ' ἀλύξαι
 θνητοῖσιν· πάντῃ περὶ γὰρ μέγα πέπταται ἔρκος.
 ὥς τὸν διόμενόν που ἀδευκῆος ἔκτοθεν ἄτης
 εἶναι ἀριστήων, αὐτῇ ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
 μαρναμένον κείνοισι· πολεῖς δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
 1040 ἔκταθεν· Ἡρακλῆς μὲν ἐνήθατο Τηλεκλῆα
 ἡδὲ Μεγαβρόντην· Σφοδρὸν δ' ἐνάριξεν Ἀκαστος
 Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἶλεν, ἀρηϊδοῦν τε Γέφυρον.
 αὐτὰρ ἑὺμμελὲς Τελαμῶν Βασιλῆα κατέκτα.
 Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλῦτιος δ' Ὀϊνίδον ἔκταν
 1045 Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσδάκεια, Φλόγιόν τε.
 Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔλεν θρασὺν Ἴτυμονῆα,
 ἡδὲ καὶ Ἀρτακέα, πρόμον ἀνδρῶν· οὐδ' ἐτι πάντι
 ἐνναέται τιμαῖς ἡρώεσσι κυδαίνουσιν.

ut saepe αὐτός, ad regem significandum sufficit. — ὑπέρομον Vat. B.

1032. τετραμμένον Reg. A. — ἑοῖο Regg. A. C., quod receperunt Brunck. Beck.; sed ea est forma inaudita, contra ut ἑοῖ ὑσρpat Apollon. IV, 802 (cf. Gerhard. p. 93) ita ἑοῖο praebeant libri praeter hunc locum II, 6. III, 1065. 1335. IV, 782, quos omnes intactos relinquere debebat Brunckius.

1034. ἐρῆαίσθη Vrat. Vind., sed hic vulg. in marg. — ψαμάθοισι Vrat.

1035. ἀνέπληξας et vers. seq. θνητοῖσι Brunck. Beck. — γὰρ οὐ Reg. A.

1036. θνητοῖς Guelph. — πάντῃ γὰρ περὶ vulg. invito metro. πάντῃ γὰρ τοι Regg. A. E. πάντῃ περὶ γὰρ Vind. Vrat. πάντῃ δὲ περὶ μέγα Etymol. M. p. 16, 30, qui v. 1034—

1037 poetae nomine non addito laudat, idque verum iudicaverunt Arnald. lectt. gr. p. 237. Vir D. in Obs. miscell. IV p. 195 s. Brunck. Beck. Herm. ad Orph. p. 704 et Gerhard. p. 65. Sed quum libri omnes in γὰρ consentiant, praestantior mihi videtur codd. Vind. et Vrat. lectio, nam et sensus γὰρ postulat, et lectionis depravatio facillime hinc explicari potest, quoties enim librarii γὰρ,

quum tertio quartove loco p inveniebant, transposuerint, est; cf. quas monui ad Aesch. 710. Etymologi vero lectio frequentissima particularum γὰρ confusione nata est, aut inde, duplex γὰρ offensionem erat, cuius exempla attuli ad Aesch. Agam. 1

1037. περ pro που cod. E apud Dorvill. obs. misc. IV p — ἔκτοθεν Guelph. ἔκτοδ. Etymol.

1038. αὐτῇ δ' ἐπὶ vulg., se ticular inaptam recte omittunt A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Brunck. Beck. Praeterea habent Reg. A. Vind., quod praetulerunt Brunck. Beck., prorsus otiosum foret, contra ἐπὶ νυκτὶ cum videtur est: e nocte, qua se ab interitu imputabat.

1042. Ζέλυ. Reg. E.

1043. ἑὺμμελὲς Regg. A. B. Vatt. A. D. Brunck. Beck. ut

1046. Οἰνείδης Brunck. Beck. semper. — ἔλε Regg. A. B. E. V. B. C. D. Vrat. Vind. Guelph. B. Beck.

1047. πάντες Reg. A.

- οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, ἥντε κίρκους
 1050 ἀνυπέτας ἀγέληδὸν ὑποτρέσσωσι πάλαιαι.
 εἰς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι· αἶψα δ' αὐτῆς
 κλήτο πόλις στυγνέοντος ὑποτροπὴ πολέμοιο.
 ἡῶθεν δ' ὅλοήν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
 ἀμπλακίην ἄμφω· στυγερόν δ' ἄχος εἶλεν ἰδόντας
 1055 ἦρωας Μινύας Αἰνῆϊον νῆα πάροιθεν
 Κύκικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
 ἦματα δὲ τρία πάντα γόων τίλλοντό τε χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς λαοὶ τε Δολιχόνες. αὐτὰρ ἔπειτα
 τρεῖς περὶ χαλκείοις σὺν τεύχεσι δινηθέντες
 1060 τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων,
 ἧ θέμις, ἅμ πεδλὸν λειμώνιον; ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 ἐγκέχυται τόδ᾽ σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄλοχος Κλείτη φθιμένοιο λείλειπτο
 οὐ πόσιος μετόπισθε· κακῶ δ' ἐπὶ κύντερον ἄλλο
 1065 ἦνυσεν ἀψαμένη βρόχον ἀνέχεν. τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηίδες ὠδύραντο·
 καὶ οἱ ἀπὸ βλεφάρων δσα δάκρυα χεῦαν ἑραξ,
 πάντα τάγ᾽ κρήνην τεύξαν θεαί, ἦν καλέουσιν
 Κλείτην, δυστήνοιο περικλιεῖς οὖνομα νύμφης.
 1070 αἰνότεατον δὲ κείνο Δολιχόνεσι γυναιξὶν
 ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἡμαρ ἐπήλυθεν· οὐδὲ γὰρ αὐτῶν
 ἔτλη τις πάσασθαι ἰδητύος, οὐδ' ἐπὶ θερὸν
 ἐξ ἀχέων ἑρροιο μυληφάτου ἐμνῶοντο·

1049. ὑπέτρων Reg. A.

1055. Μινύας Flor. Brub. Basil.

— προπαροιθεν Reg. A. Vind.

1056. ἐν κονίῃ τε Etymol. M. p. 662, 49.

1059. δίχα τεύχεσι vulg., sed σὺν τεύχεσι codd. omnes praeter unum Vat. B., quod recte receptum esse a Brunck. Beck., docet locus simillimus IV, 1535. Sed mira tamen illa lectionis discrepantia. Praeterea perspicuum est, Scholiasten Flor., cujus verba aut manca aut corrupta sunt, in libro suo legisse χαλκείοισι σὺν ἑντεσι, quod an praefendum sit haud facile dixeris, utroque enim, et σὺν τεύχεσι et σὺν ἑντεσι saepius utitur Noster; illud confirmare videtur III, 499 (ubi Guelph. etiam ἑντεσι praebebat), hoc IV, 1535. Ceterum

hinc explicari posse mihi videtur vulgatae lectionis diversitas, namque verbis σὺν τεύχεσι suprascripserat vel adscripserat aliquis: γράφεται δίχα, τεύχεσι καὶ ἑντεσι; inde δίχα τεύχεσι in textum migravit.

1062. ἀγκέχυται Vrat.

1065. ἀψαμένη ed. Paris. Steph. errore typ.

1066. ὀλοφύραντα Vind. ὠδύραντο Vrat. marg. Vind.

1067. χεῦαν Regg. A. B. C.

1069. περικλιεῖς Reg. A. περικλιεῖς Vrat.

1070. δ' ἐκείνο Vind. Vrat.

1072. πάσασθαι Reg. E. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. — ἰδντύος Flor. Brub. Basil. — ἰδητύος, οὐδὲ γὰρ αὐτῶν Reg. A.

1073. μυληφάτοιο Guelph.

ἀλλ' αὐτως ἄφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.

- 1075 ἔνθ' ἔτι νῦν, εὐτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται
Κύζικον ἐνναλοντες Ἰάονες, ἔμπεδον αἰεὶ
πανδῆμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.

- Ἐκ δὲ τότεν τρηχεῖαι ἀνηέρθησαν ἄελλαι
ημαδ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα, τοὺς δὲ κατ' αὐτὴν
1080 ναυτίλλεσθαι ἔρυνον. ἐκπιλομένη δ' ἐνὶ νυκτὶ
ἄλλοι μὲν βα πάρος δεσμημένοι εὐνάζοντο
ὑπὸ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ Ἀχαιστος
Μόψος τ' Ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
ἦ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος Αἰσωνίδαο

- 1085 πατᾶτ' ἀλκυνόις λιγυρῇ ὅπῃ θεσπίζουσα
λῆξεν ὀρινομένων ἀνέμων· συνέηκε δὲ Μόψος,
ἀκταλὴς ὄρνιθος ἐναΐσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
καὶ τὴν μὲν θεὸς αὐτὶς ἀπέτραπεν, ἔξ δ' ὕπερθεν
νητοῦ ἀφλάστοιο μετῆρος ἀΐξασα.

- 1090 τὸν δ' ὃ γε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἴῳ
κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδὸν ᾧ δέ τ' ἔειπεν.

„Αἰσωνίδη, χρεῖά σε τόδ' ἱερὸν εἰδανιόντα

„Δινδύμον ὀκρίεντος εὐθρονον ἰλάζεσθαι

„μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι

- 1095 „ἔαρχοις. τοῖην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα

„ἀλκυνόος ἀλλῆς, ἥτε κνώσσοντος ὕπερθεν

1074. διεζώεσκον Reg. A. διεζώε-
σκον Regg. C. D. E., quod sine causa
receperunt Brunck. Beck. Hi soli
etiam Regg. codd., quorum non ma-
gnam esse auctoritatem scimus, au-
gmentum praebent in ἀνεκρούεσκον
IV, 1650. Sed II, 551 omnes fere
libri in ἀνακλῖζεσκον consentiunt,
itemque IV, 944 in ἐπικαχλάζεσκον.
I, 972 in ἐπισταχέεσκον. Contra
plurimi libri praebent ἐπεκλονέεσκον
III, 687 et ἐπεστοβέεσκον IV, 1725.
Ubiq. librorum auctoritatem secu-
tus sum. cf. Spitzner. obs. in Quint.
p. 211 s.

1075. χύτταλα Vrat.

1077. ἐπαλετρεύουσιν Vrat. — Ver-
sum laudat Etymol. M. p. 659, 18.

1078. τρηχεῖαι Guelph. — ἀνηέρ-
θησαν Vat. C.

1079. καταῦθι Regg. tres, Vatt.
A. C. D. Vrat. Flor. male.

1082. λῆχος vulg. λάχος Regg. A.

B. C. D. E. Guelph. et Schol. uterque,
quod suadente Piersono Veris. p. 203
(qui apte confert Mosch. Europau v.
3) receperunt Brunck. et Beck. Ea-
dem varietas est III, 1340.

1084. ἦ δ' ἄρ' ἐπὶ ὑπὲρ Vind.
Vrat.

1085. πατᾶτ' Flor. — ἀλκυνόις
Vind. Vrat.

1088. ἀπέτραπεν Reg. A. — ἔξ
Beck. errore typ.

1089. μελήωρος Vind. μετῆρος
Vrat.

1090. τὸν δέ γε Reg. A. — κώεσι
Beck. errore typ.

1092. χοήωος Vind.

1093. Ὀκρίεντος Med. Guelph.
Vind. Vrat., quod Brunck. Beck. re-
cte vulgato ὀκρινέντος sensus causa
praetulerunt. ἰλάζεσθαι Vatt. C. D.

1095. ἐγὼν ἱόν Vind.

1096. ἀλκυνόης Regg. A. E., quod
correctori metrico debetur.

- „σεῖο πέριξ τὰ ἕκαστα πιφανσκομένη πεπότηται.
 „ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοι τε θάλασσά τε νειόδι τε χθών
 „πάντα πεπείρηται νιφόν θ' ἔδος Οὐλύμποιο·
 1100 „καὶ οἱ, ὅτ' ἐξ ὁρέων μέγαν οὐρανὸν εἰδαναβαίνει,
 „Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὥς δὲ καὶ ἄλλοι.
 „ἄθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.“
 „Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένητ' εἰσαίοντι,
 ὠρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὥρσε δ' ἑταίρους
 1105 πάντας ἐπισπέρχων, καὶ τε σφίσι ἐγρομένοισιν
 Ἀμπικίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
 αἴψα δὲ κουργότεροι μὲν ἀπὸ σταδμῶν ἐλάσαντες
 ἔνθεν ἐς αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὔρεος ἔκρην,
 οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι Ἰερῆς ἐκ πείσματα πέτρης
 1110 ἦρσαν ἐς λιμένα Θρηάκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
 βαῖνον, πανροτέρους ἐτάρων ἐν νηϊ λιπόντες.
 τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιῶν, καὶ πάντα περὶ
 Θρηάκης ἐν χερσὶν ἑαῖς προφαίνειτ' ἰδέσθαι·
 φαίνεται δ' ἡρόεν στόμα Βοσπόρου, ἥδε κολῶναι.
 1115 Μυσταί· ἐκ δ' ἐτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσῆποιο
 ἄστν τε καὶ πεδίων Νηπήϊον Ἀδρηστείης.
 ἔσκε δὲ τι στιβαρὸν στῦπος ἀμπέλου ἔντροπον ὕλην

1097. *πιφανσκομένη* Reg. A. Flor. — *πεπότητο* Regg. D. E., quod receperunt Brunck, Beck., propter servatam, ut ait ille, temporum rationem, quod non intelligo.

1098. *ἄνεμος* Guelph., quod placuit Hoerstelio. — *τε* post *θάλασσα* omittit Vat. D.

1099. *νιφόντ'* Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1100. *εἰδαναβαίνει* Med. Guelph. *εἰδαναβαίνοι* Regg. B. C. E. Sed indicativus recte se habet, cf. Herm. ad Vig. p. 917. Vid. infra II, 938.

1101. *ἄλλοι* vulg. *ἄλλοι* Regg. A. B. C. D. E. Vind., cujus in margine adscripta est vulg. Illud reposui, vid. quae supra ad v. 910 monita sunt.

1103. *ἔγεντ'* ἔπος Vind. Vrat.

1105. *σφιν* Vrat. Flor. Brub. Bas.

— *εἰρομένοισιν* Reg. A. *ἀγρομένοισιν* marg. Reg. A. Reg. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat., quod non erat cur reciperent Brunck, Beck. Nec magis necessaria est Brunckii conjectura καὶ

τέ σφιν ἀγρομένοισιν, quam tamen, nisi mero librariorum errori lectionis diversitates tribuendae sunt, prioris recensionis lectionem fuisse facile quis putaverit.

1106. *ἀγόρευεν* Guelph.

1108. *ἐπ' αἰπεινὴν* Regg. A. B. D. E., quod sine causa vulgatae praetulerunt Brunck, Beck. — *ἀπεινὴν* Vind.

1113. *προφαίνειτ'* Flor. — Ad verba ἐν χερσὶν ἑαῖς Arnald. Lectt. gr. p. 238 recte confert Eurip. Heracl. 430, qui locus nostro illustratur, Brunkius Virgil. Georg. II, 45. — De ἔδος pro σφέτερος, quod reprehendit Schol., cf. Ruhnk. epist. crit. p. 265.

1115. *Μυσταί* Reg. A. — *ἐτέροις* Flor. Brub. Basil.

1116. *ἄστν* δὲ menda typographica in ed. Beck.

1117. *βριαρὸν* Etym. M. p. 228, 26. — *ὕλην* Vatt. A. B. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. ex frequente confusione litterae *β* et *ι* subscripti.

- πρόχην γράνδρονον· τὸ μὲν ἔκαμον, ὄφρα πέλου
δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
1120 εὐκόσμως, καὶ δὴ μιν ἐκ' ὀκρυόεντι κολωνῷ
ἴδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφεὶς ἀκροτάτησιν,
αἱ δ' αὖτε πασάων πανυπέρεταται ἐρρίζωνται.
βωμόν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλε
στεφάμενοι δρυῖνοισι θυηπολῆς ἐμέλοντο,
1125 Μητέρα Λινδυμῆν πολυπότιαν ἀγκυλίοντες,
ἔναετιν Φρυγίης, Τυτίνην δ' ἄμα, Κύλληνόν τε,
οἱ μούνοι πολέων μοιρηγέται ἡδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήεται, ὅσοι ἔασι
Λάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες, οὓς ποτε Νύμφη
1130 Ἀγχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρωσιν
δραξαμένη γαίης Ολαξίδος, ἐβλάστησε.
πολλὰ δὲ τήνγες λιτῆσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
Ἀλσυνίδης γοννάξεται ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν

1118. γράνδρονον Vrat. Vind. — ἔκαμον Reg. A.

1120. Hic versus deest Vat. B. — ὀκρυόεντι ex Med. et Reg. B. Brunck. Beck.

1121. ἀκροτάτοισιν Steph.

1122. ἐρρίζωντο ed. Paris. inde ἐρρίζωντο Steph., unde in reliquas editiones fluxit, sed id in solo Reg. E. legitur; reliqui codices omnes et editiones veteres habent ἐρρίζωνται, quod revocavi.

1124. ἐμέλλοντο Vrat. Vind.

1125. ἐγκυλίοντες vulg. male. ἀγκυλίοντες Regg. B. E. Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1126. Τυτίνην Reg. A.

1128. μαλερός Vind. ματέρος Vrat.

1129. Κρηταῖες vulg., quod metro adversari observavit Brunck., quapropter recte ex Etymol. M. p. 465, 26 dedit Κρηταῖες, cujus formae testis est etiam Steph. Byz. s. v. Κρήτη. — Fragmentum e versione Varronis, quod ad hunc locum pertinet, servarunt Serv. ad Virg. Eclog. I, 66 et Vib. Sequest. p. 15.

1130. Δικταῖος Vind.

1131. De ἐβλάστησε sensu transitorio adhibito, v. Northm. ad Tryphiod. v. 56.

1132. ἀποστρέψαι Flor. — ἐριώλας codd. et edd. vett. omnes praeter

Guelph., in quo monstrosum est cum gl. ὄργας. Illud corruptum et a solis scholiastis fictam expli nem ἡ ἀπώλεια τοῦ ἔργου, ja dum viderunt viri docti, et ἐρι quod IV, 1778 recurrit, reponi esse observarunt Henr. Steph. Hemsterh. ad Lucian. T. I p. 4 Intpp. ad Hesych. s. v. ἐριώλας receperunt Brunck. Beck. Sed ant in accentu; hic quidem B. edidit ἐριώλας, sed ἐριώλη m ad Aristoph. Equ. 511 et Vesp. utroque modo ad Acharn. 1177 tem dirimit Arcadius de Accel 109 ed. Barker., qui diserte tes ἐριώλη non ita ut reliqua in ὡλη διαύλλαβα ὀξύνησθαι sed βα σθαι, quamquam apud hunc q vocabulum in ἐριμώλη corruptu sed quum explicet η μεγάλη et derivet ab ἐρι et ὦω, alteri codex ἐριμώλη praebeat, dubita potest, quin ἐριώλη legendu quod vidit jam Bast. ad Gregor p. 570. Praeterea libri et Ari Vesp. 1187 et nostro loco vocem ὀξύτῳσος scribunt, quamquam eam ὀξύτῳσος quoque scribi t tur; adjicit tamen et Schol. ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεια τάσις. 1133. γοννάξεται Reg. A. — ἱ βων libri omnes, quo exsultat

- αἰδομένοις· ἀμυδῖς δὲ νῆοι Ὀρφέος ἀναγῆ
 1135 σκαλοροντες βηταρμόν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
 καὶ σάκεια ξυφίεσσιν ἐπέκτυπον, ὥς κεν ἰσὴ
 δύσφημος πλάζοιτο δι' ἥτερος, ἣν ἔτι λαοὶ
 κηδεῖν βασιλῆος ἀνέστηνον. ἔνθιν ἐς αἰεὶ
 ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ Πέλην Φρύγες ἱλάσκονται.
 1140 ἡ δὲ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα δῆκε θυηλαῖς
 ἀνταλὴ δαίμων· τὰ δ' εὐκίότα σήματ' ἔργετο.
 δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
 αὐτομάτῃ φύς γαῖα τερείνης ἄνθεια ποίησ.
 δῆρες δ' εἰλλοὺς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
 1145 οὐρῆσιν σάλινοντες ἐκῆλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
 δῆκε τέρας· ἐπεὶ οὗ τι παρὸντερον ὕδατι νᾶεν
 Δινδυμον· ἀλλὰ σφιν τότε ἀνέβραχε διψάδος αὐτως
 ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον· Ἰησονίην δ' ἐνέπουσιν
 κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναίεται ἄνδρες ὀπίσσω.
 1150 καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὐρέσιν Ἀρκτων,

clius, patrocinarī enim videtur ejus scribendi rationi, sed non dubitandum est, quin geminanda sit liquida. Infra IV, 1721 libri omnes, praeter Regg., ἐπιλλεῖσθοντας habent. cf. Spitzner. de vera. her. p. 80. ἐπιλλεῖσθον Guelph. cum gl. interlin. ὁ-
 1134. ἀφωγῇ Guelph.

1135. Versus deest in Vat. B. — σκαλοροντα Etymol. M. 197, 2. — ὠρχήσαντο vulg. ὠρχήσαντο Regg. A. C. D. Vatt. A. C. D. Guelph. Steph. Brunck. Beck., quod recepti, quamquam dubia res est, cf. Spitzner, obs. in Quint. p. 345a. Sed et ipsum ὠρχήσαντο dubium est, nam Etymol. l. c. exhibet ἐλλέσσον, quod unice verum judicant Ruhnck. hist. crit. p. 288 et Wernick. ad Hyph. p. 83. Neque negari potest, facilius illud quam hoc ex interpretatione nasci potuisse; praeterea maximi momenti est, quod Scholiastae imperfecto ὠρχήσαντο utuntur. Sed contra librorum consensum nihil movare ausus sum.

1138. ἐσαιε Brunck. Beck.

1139. ῥόμβῳ Etymol. M. p. 706, 25, quod ex Eupoli et Didymo notant Scholl., sed vulgatum tuetur etiam Eastath. ad Dionys. Perieg. v. 1134. — τυπάνῳ codd. et edd. vett., quod

metro adversatur, τυπάνῳ Vat. C. Etymol. l. c. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. τυπάνοισι καὶ ῥόμβοισι jungit etiam Diogenes apud Athen. XIV p. 636. B., quem emendat Piers. Veris. p. 204. — ἱλάσκονται Guelph.

1142. δένδρεα μὲν Guelph.

1143. Verba τερείνης ἄνθεια ποίησ recurrunt infra III, 898; τερείνης ἄν-
 θεα γαίης laudat Etymol. M. p. 752, 31.

1144. ξυλόχους Reg. A. et Schol. Paris.

1145. οὐρῆσι Regg. A. D. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut solent. — ἡ δὲ καὶ Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck. male rejecta vulg., quae maxime ex more epicorum est. Ridicule Brunckius exemplis affirmat, apud Homerum ἡ δὲ καὶ jungi.

1146. νᾶεν vulg. male. νᾶεν Regg. A. B. C. D. E. marg. Vrat., quod et Scholl. probant. νᾶς Brunck. Beck.

1147. ἀνέβραχθη Schol. Paris., errore ex interpretatione ἀνεδόθη nato.

1148. ἄλληκτον Reg. D., quod recipere debebat Brunck., si sibi constare voluisset. — Ἰησονίαν Hoelzlin. Shaw.

1150. Ἀρκτων Vrat. et marg. Reg. A.

- μέλποντες Πείλην πολυπότιαν· αὐτὰρ ἐς ἧν
 ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίησιν.
 Ἐνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστῶν δροῖθυεν,
 ὅστις ἀπολλήξειε πανόστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰδήρ
 1155 νῆνεμος ἐστόρεσεν δῖνας, κατὰ δ' εὖναςε πόντον.
 οἱ δὲ γαληναίη πλίσνοι ἐλάσκον ἐπιπρὸ
 νῆα βίη· τὴν δ' οὐ καὶ διέξ ἄλως ἀτσοσύων
 οὐδὲ Ποσειδάωνος· φελλόποδες κίχον· ἔπποι.
 ἔμπης δ' ἐρρομένοιο σάλου· ζαχρηέσιν αὖραις,
 1160 αἶ νεόν· ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δαίμον· ἡερέθονται,
 τειρόμενοι καὶ δὴ μετελώφeson· αὐτὰρ ὁ τοῦσγε
 πασσύδιη μογόνοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
 Ἥρακλῆς, ἐτίναςσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λειλημένοι ἡερίοιο,
 1165 Πυρθακίδας προχοῆς, μέγα τ' ἥριον Αἰγαίῶνος
 τυτθὸν ὑπὲκ Φρυγίης παρεμέτρeson εἰσορῶντες,
 δὴ τότε· ἐνοχλίζων τετραχάτος οἰδυατοῦς ὀλοῦς,
 μεσσοῖθεν ἄξεν ἐρετμόν· ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτ
 ἄμφω χειρῶν ἔχων πέσε δόχημιος, ἄλλο δὲ πόντος
 1170 κλύζε παλιφόθλοισι φέρον· ἀνὰ δ' ἔξετο σιγῇ
 παπταίνων· χεῖρες γὰρ ἀήθεσον ἡερέουσάι.

1153. ἔνθεν Reg. A. Vind. Vrat.

1154. ἀπολήξειε Brunnck. Beck. ex more.

1155. νῆνεμος Vind. — ἐστόρεσε Vat. C. Vrat. ἐστόρησε Vat. D.

1157. βίην Guelph.

1159. ἀρηρόμένοιο Guelph.

1160. ἡερέθοντο Regg. quinque et ed. Paris.; unde in sequentes edd. fluxit, sed praesens; quod reliqui codd. omnes et editiones veteres praebent, revocavi; est enim sermo de eo, quod semper sub vesperam fieri solet.

1161. Vulgata, quam exhibui, sensu caret, quare τειρόμενοι καμάτῳ μετελώφeson, quod poetae nomine non addito affert Etymol. M. p. 571, 13, probarunt Kuhn. epist. crit. p. 288. Brunnck. et Beck. Sed quis unquam credat καμάτῳ in καὶ δὴ mutati potuisse? quare alia emendatio circumspecta videtur. Fuit quum unice verum putarem ΧΑΙΖΗΙ, vel si quis productam priorem syllabam improbaret, quapivam eam interdum

produci certum est, ΧΑΙΖΕΙ, cum utrumque facillime in ΚΑΙ corrumpi potuit. Sed de significatione dubito, itaque ampliandum esse. Nam Etymologi lectionem ex interpretatione natam aut ex ore memoriter citantis ortam certissimum videtur.

1162. πανσυδίη Guelph.

1165. Πυρθακίδας Vind. Πονκίδας Guelph. — τὸ ἥριον var. l. apud Scholl.; quam quis veram bere possit, extrusam a sciolo, cui trum laborare videbatur, sed v adiectivum μέγα, quod minus b cum ἥριον jungeretur. Praeterea ote monet Schol., ἥριον illatum ab iis, qui ἥριον illius historiam irabant.

1166. παρεμέτρeson Guelph., q placuit Hoerstelio.

1167. ἐνοχλίζων Schol. Paris. τετραχάτος Guelph., quod rec Hoerstel.

1170. παλιφόθλοισι Brunnck. B.

1171. ἀήθεσάν Regg. A. B. E.

- Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἰσι φντοσκάφος, ἥ τις ἀροτρεὺς
 ἀσπασίως εἰς αὐλιν ἐήν, δόρποιο· χατίζων,
 αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμένα γούνατ' ἔκαμψεν
 1175 αὐσταλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
 εἰσορόων, κατὰ πολλὰ ἐῖ ἡρήσατο γαστρὶ·
 τῆμος ἄρ' οἷ γ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἥδεα γαίης,
 ἀμφ' Ἀργανθάνειον ὄρος, προχοάς τε Κίοιο.
 τοὺς μὲν εὐξείνως Μυσοὶ φιλόδητι κίοντας
 1180 δειδέχων, ἐννατται κελύης χθονός, ἥϊά τε σφι
 μῆλ' αὖτε δευομένοις, μέθ' οὖν τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
 ἐνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαῖην
 φυλλάδα λειμάνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
 στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρῆϊά δινεύεσκον·
 1185 οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέων, πονέοντό τε δαῖτα,
 Ἐκβάσιω ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
 Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἐτάροις οἷς εὖ ἐπιτείλας
 βῆ ῥ' ἕμιν εἰς ὕλην νίδος Διὸς, ὥς κεν ἐρετμόν
 οἷ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.
 1190 εὖρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
 ἀχθομένην ὄροις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
 ἀλλ' οἶον ταναΐης ἔρνος πέλει αλγέλοιο·
 τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πᾶχος ἦεν ἰδέσθαι.

Paris., quod receperunt Brunk. Beck. male, quomodo enim a praesente ἀθήσεω aoristus esse possit ἀθήσεα haud facile dixerint. Contra in imperfecto facile poterat poeta metri causa alterum σ omittere. Praeterea aoristum sensus non admittit. ἀθήσεων Vrat., quae eadem est varia lectio in Hom. II. X, 493.

1172. Brunnkius apte confert Hom. II. XI, 86 sqq., qui versus Nostro obversati sunt.

1174. δὲ προμολῇ Guelph. — τετρυμένα vulg. ut solet in codd., quod bene correxit Brunk. τετρυμένα Regg. tres, Guelph. τετρυμένα Reg. C. τετρυμένα Vat. D.

1175. αὐαλέος Reg. A.

1177. Κιανίδος Guelph.

1178. Ἀργανθάνειον Vat. B.

1179. εὐξείνως Vrat.

1180. σφιν Vind. Guelph.

1182. ἔπειτ' Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1183. Hic versus deest in Vat. B.

1184. Postremam versus partem laudat Etymol. M. p. 697, 42.

1187. ἐτάροις Vat. B. ἐτάροισιν Guelph. — ἐτάροις εὖ οἷς vulg. aduersante metro. εὖ omittunt Regg. A. C. D. E., οἷς omittunt Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil., quod facile a syllaba praecedente absorberi potuit. ἐτάροις οἷς εὖ Reg. B., quod receperunt Brunk. Beck. ἐτάροισιν οἷς emendavit Hoerstel., quod si in codice legeretur, recipere non dubitarem, nam neque a vulgata lectione multum recedit, et εὖ, quod in libris non multis omittitur, admodum otiosum est. Attamen et metrica ratio ob stare videtur.

1191. οὐδὲν μέγα Regg. A. E. οὐδ' αὖ μέγα Reg. D. propter metrum, quod fulcro egere putabant imperiti librarii, v. Herm. ad. Orph. p. 704.

1192. πέλοι Guelph.

1193. τε omittit Guelph. — De

- ὄλμῳ δ' οἰστοδόκῃ μὲν ἐπὶ χθονὶ δῆκε φαρέτρη
 1195 αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδν δ' ἄπο δέσμα λένοντος.
 τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπαλῷ δαπέδοιο τινάξας
 νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσὶν,
 ἡνορέῃ πλύνοντος· ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισαν
 εὖ διαβάς· πεδόθεν δὲ, βαθυῤῥίζόν περ ἐοῦσαν,
 1200 προσφῦς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαλή·
 ὥς δ' ὅταν ἀπροφάτως ἰστὸν νεὸς, εὖτε μάλιστα
 χειμερὶ ὀλοοῖο δύσις πέλει Ὠρίωνος,
 ὑπόθεν ἐμπλήξασα θοῇ ἀνέμοιο κατὰίξ
 αὐτοῖσι σφήνεσσιν ὑπὲκ προτόνων ἐρύσεται·
 1205 ὥς ὅγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ λούς,
 δέσμα θ' ἐλών, ῥοπαλὸν τε, παλίσσυτος ὥρτο νέσι·
 Τόφρα δ' ὕλας χαλκῇ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὀμ
 δίξητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέν οἱ ὕδωρ
 φθαίῃ ἀφυσσάμενος ποτιδόρκιον, ἄλλα τε πάντα
 1210 ὠτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσειεν ἰόντι.
 δὴ γάρ μιν τοιοῖσιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβεν
 νηπιάχον τὰ πρῶτα; δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας,
 δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Λαυρόπεσσιν ἔπεφνε

praepositionis collocatione vid. quae ad Aesch. Eum. 673 monui.

1195. αὐτοῖσι Reg. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck. ut semper.

1197. λάβε Guelph.

1199. βαθυῤῥίζον Brunck. Beck.

1201. ὅτ' ἂν vulg. ὅτ' ἄφ' Regg. A. B. E. ὅταν reliqui libri, quod cum Brunck. Beck. recepi. — ναός suprascr. ἢ Guelph.

1202. χειμερὶς Guelph. Vind. Flor. — πέλει δύσις Brunck. lectore non monito et invitis auribus.

1203. ἐμπλήξασα Guelph.

1204. αὐτοῖσιν Guelph. Flor. αὐτῇσι Regg. A. D. E.

1207. χαλκῇ σὺν κ. κάλπιδι vulg. χαλκῇ σὺν κ. Vrat. Vind. χαλκῇ κάλπιδι Vatt. A. C. D. χαλκῇ σὺν κ. recte Flor. Brunck. Beck. χαλκῇσι κάλπισι Guelph., unde infeliciter Hoerstel. χαλκῇσιν κάλπισι in textu dedit.

1208. δίξετο κρήνης Med. Vrat. Vind. Flor. Brub. Bas. metro laborante, cui succurritur lectione δίξετό τε κρήνης in Guelph., quam recepit

Hoerstel. δίξετο κρηναῖς Regg. B. D. E., quod item correctori datur, receperunt tamen Brunck. Beck. male illata correptione, a qua Apollonius. Facile intelligitur, modo corruptelae illae natae sint vulgata lectione, quam reliqui tuentur δίξητο κρήνης, quam ueram judicant etiam Herm. ad O p. 759 et Spitzn. de vers. her. p. — ὥς καὶ vulg. sine sensu. ὥς Regg. quinque, Guelph. Vind. V Brunck. Beck.

1209. ἀφυσσάμενος Guelph. ἀσάμενος Flor.

1210. ὠτραλέως Flor. Brub. B — ἐπαρτίσειεν Guelph.

1212. νηπιάχοντα πρῶτα νηπιάχοντα πρῶτα Flor. νηπία τα πρῶτα Guelph. Beck. νηπία τα πρῶτα Brunck. — δόμον Flor.

1213. Hunc versum laudat Tz ad Lycophr. 480 sub nomine πο' Ἠλίου, de quo v. Weichert. über Leben und Gedicht des Apolloni 47 sqq.

- ηλειῶς, βοός ἀμφι γεωμόρον ἀντιώοντα.
 1215 ἦτοι ὁ μὲν νειοῖο γῆρας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
 Θειοδάμας ἀνὴρ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε
 βοῦν ἀρότῃν ἦνωγε παρασχέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
 ἔτο γὰρ πρόφασιν πολέμου Διονόπεσσι βαλέσθαι
 λευγαλέην, ἐπεὶ οὗ τι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
 1220 ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς.
 αἴψα δ' ὃ γε κρήνην μετακλάθεν, ἣν καλοῦσιν
 Πηγάς ἀγγέλνοι περιναίεται. οἱ δὲ πον ἄρτι
 Νυμφῶων ἴσταντο χοροί· μέλε γὰρ σφίσι πάσαις,
 ὅσαι κῆρ' ἔρατόν Νύμφαι εἶον ἀμφενέμοντο,
 1225 Ἀρτεμιν ἐννυχίῃσιν αἰεὶ μέλεσθαι αἰοδαῖς.
 αἱ μὲν ὄσαι σκοπιᾶς ὄρεων λάχον, ἣ καὶ ἐναύλους,
 αἳ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο,
 ἣ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλιναίοιο
 Νύμφη ἐφυδατή· τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησεν
 1230 κάλλιε καὶ γλυκερῆσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
 πρὸς γὰρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος ἀνγάζουσα
 βάλλε Σεληνάϊη. τῆς δὲ φρένας ἐπτοίησεν
 Κύνρις, ἀμνηχάνη δὲ μόλις συναγείρατο θυμόν.
 αὐτὰρ ὄγ' ὥς τὰ πρῶτα ῥόφ' ἐνὶ κάλπιν ἔρεισεν

1217. ἦγαγε Vatt. A. C. D. et var.
 lect in marg. Vrat.

1220. ἀποπλάγξειαν Reg. A.

1222. ἀμφίγνοι Guelph. Vind., sed
 in hoc vulg. in margine.

1223. μέλεται Guelph.

1224. ὄσαι Vrat. Vind. — ὄσον
 vulg. ὄσον Med. εἶον Regg. A. B. C.
 D. E. Vatt. A. C. D. Guelph. Vind.
 Vrat. Brunck. Beck. recte.

1226. ὄσαι Guelph. — Hunc et
 sequentem versum spurios et ex prior
 recensione illatos iudicat Ruhak. ep.
 crit. p. 277, neque profecto, quam
 dū v. 1224 ῥόσον legebatur, ferri po
 terant, sed veriore lectione recepta,
 nihil frigidi inest in sententia, quam
 infra explicabo. Offendit vero etiam
 Matthiae. obs. critt. p. 27 in eo, quod
 Nympharum genera, quum omnes
 sint Oreades, ita sibi opponuntur,
 ideoque legendum censet:

αἳ γε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν
 ἐστιχόωντο,

ἡμὲν ὄσαι σκοπιᾶς ὄρεων λάχον,
 ἣ καὶ ἐναύλους.

ἣ δὲ etc.

Sed mirum ni distingui possint Nym
 phae, quae montes incolunt, a sylve
 stribus. Nihil desideratur nisi copula,
 quam facile restituas, γε v. 1227 in γε
 mutando, quo facto sensus aptissimus
 hic erit: Nymphae omnes, quae pro
 montorium illud accolebant, Dianam
 nocturnis cantibus celebrabant; eae
 quidem, quae montes antraque inco
 lebant, et sylvestres Nymphae pro
 cul incedebant, una vero fontana etc.

1227. ἀπόπροθεν Guelph.

1228. καλλιναίοιο Vrat.

1232. βάλλε Guelph. — τὴν Regg.
 quinque, Brunck. Beck., quod potuit
 ponere poeta, non debuit.

1233. μόγις vulg. μόλις, quod apud
 Nostrum ubique legitur praeter hunc
 locum et III, 188, hic ex Vat. B. re
 stitui, ibi ex aliis libris. Repetitur
 hemistichium infra III, 634, ubi o
 mnes libri praeter unum Guelph. ha
 bent μόλις.

- 1235 λέχρεις ἐπιχειρηθεὶς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδαρ
χαλκὸν ἐς ἡγήεντα φορεῦμενον, ἀντίκα δ' ἦγε
λαῖον μὲν καθύπερθεν ἐκ' αὐχένος, ἀνθετο πῆχυν,
κύσσαι ἐπιδύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ
ἀγκῶν' ἔσπασε χεῖρ', μέσῃ δ' ἐνκαάβαλε δίνη.
1240 Τοῦ δ' ἦρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταῖρων
Ἑλλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσθε κελεύθου,
δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώριον, ὀππόθ' ἵκοιτο.
βῆ δὲ μεταίτας Πηγέων σχεδόν, ἥντε τις θῆρ
ἄγριος, ὅν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων,
1245 λιμῶ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυσεν
πολύμησιν· πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταδμοῖσι νομῆς
ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμησιν
ὥς τότε ἄρ' Ἑλλατίδης μεγάλ' ἔσπενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρο·
φρίττα κεκληγῶς· μελέῃ δὲ οἱ ἔπλετο φωνή.
1250 αἰψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὤρτο νέεσθαι,
μὴ πῶς ἢ θήρεσσιν ἔλωρ πέλεν, ἥε μιν ἄνδρες
μόυνον ἰόντ' ἐλόγησαν, ἄρουσι δὲ ληϊδ' ἐτοίμην.
ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
γυμνὸν ἐπαίσσων παλάμη ξίφος· εὐ δὲ μιν ἔγνω
1255 σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας. ἀντίκα δ' ἄτην
ἐκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν.

1235. *laichreis* Schol. Paris.

1237. *ἐνθετο* Reg. A. *ἐνθετο* Regg. tres.

1238. *κύσαι* vulg. *κύσσαι* Guelph. Vrat. Vind. Beck. *κύσσαι* Reg. B. Brunck. recte.

1239. *ἐνκαάβαλε* Vind. Vrat. Laudat hunc versum Probus ad Virgil. Georg. III, 7.

1241. *Ἑλλατίδης* Vind. *Ἑλασιδης* var. lect. in Schol.

1244. *γῆρος* Vind. — *ἀπόπροσθεν* Guelph.

1245. *μετανίσσεται* Flor. Brub. Basil. — *ἐπίπρος* Guelph., quod recepit Hoerstel.

1246. *πολύμησι* Regg. quinque, Vrat. Guelph. Brunck. Beck.

1247. *κάμησιν* Guelph.

1248. *ὄς* Vind. — *μέγα* v. Flor.

1250. *δίσσεται* pro *νέεσθαι* habet Suidas s. v. *δίσσεται*, hunc versum laudans poetae nomine non addito,

quod praeferendum iudicavit Ruhnke epist. crit. p. 291., praetulerunt Brunck. et Beck. Sed causam non video: ὤρτο νέεσθαι est solennis Nostro formula, ut I, 156. 306. 708 1206. III, 1148, Suidas vero memoriter citavit.

1251. *πέλοι* vulg. *πέλη* Vrat. Vind. *πέλην* Regg. A. C. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi, necessarium enim videtur propter sequens *ἐλόγησαν*.

1252. *ἄρουσι* Vrat. *ἄρουσι* Guelph.

1253. *ἐνθα* τῷ Vrat. — *καταστίβων* Vrat. Vind. *κατὰ στίβων* Vatt. A. C. D.

1254. *ἐπισσίων* emendavit Ruhnke epist. crit. p. 118, de activa vi verbi *αἰσίων* dubitans, de qua v. Lobeck. ad Soph. Aj. 40. Pors. ad Eur. Orest. 1427.

1256. *βεβαρημένος* Reg. A.

- „Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτος ἐνέψω.
 „οὐ γὰρ ἴλας κρήνηνδε κίων, σόος αὖτις ἰκάνει.
 „ἀλλὰ ἔλυσσῃρες ἐνιχρόμψαντες ἄγουσιν,
 1260 „ἣ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἤκουσα.“
 „Ὡς φάτο· τῷ δ' αἶοντι κατὰ κροτάφων ἄλις ἰδρῶς
 κήκειν, ἐν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέειν αἷμα.
 χωόμενος δ' ἐλάτῃν χαμάδις βάλεν, ἐς δὲ κέλευθον
 τὴν θέειν, ἣ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον αἰσσοντα.
 1265 ὥς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος,
 πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἐλεσπίδας, οὐδὲ νομῆων
 οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἄπαιυστος,
 ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρων
 ἴησιν μύκημα, κακῷ βεβωλημένος οἴστρω·
 1270 ὥς ὅγε μαιμώνων, ὅτε μὲν θοὰ γούνατ' ἔκαλλεν
 συνεχέως, ὅτε δ' αὖτε μεταλήγων καμάτοιο
 τῆλε διαπρύσιον μεγάλη βοάσκειν αὐτῇ.
 Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστήρ
 ἡῶς, πνοιαι δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τίφης
 1275 ἐσβαίνειν ὁρόθονεν, ἐπαύρεσθαί τ' ἀνέμοιο.
 οἱ δ' ἐσβαίνουν ἄφαρ λελιγμένοι· ὕψι δὲ νηὸς
 εὐνάλας ἐρυσάντες ἀνεκρούσαντο κάλαας.
 κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀπῆς
 γηθόσυννοι φορέοντο παρὰ Ποσιδῆιον ἄκρην.
 1280 ἥμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἡὼς

1257. *πάμπρωτον* vulg. *πάμπρωτος* Regg. A. B. C. D. E. Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

1259. *ἄγουσι* Vrat.

1261. *τῷ δ'* omittant Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. absorptum et syllaba praecedente et sequente A.

1262. *ζέειν* Reg. E.

1264. *ὑπ'* *ἐκφερον* Vat. B.

1265. *μύωπι* Guelph.

1266. *πίσεά τε* Guelph. v. Ruhnck. epist. crit. p. 138. — Imitatores hujus loci nominat Wernick. ad Tryphiod. p. 322. — Versum laudat Etymol. M. p. 673, 17.

1267. *ἀπαιυστος* cum gl. *ἀγαιυστος* Guelph., quod recepit Hoerstel.

1269. *ἴησι* Regg. D. E. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

1271. *συννεχέως* Flor. Brub. Basil.

Steph. male, et in vitis codicibus, ut videtur, omnibus. cf. Spitzn. de vers. her. p. 77. — *μεταλήγων* Regg. A. C. E. Vatt. A. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. male. Minime eadem est hujus vocabuli ratio, quae praecedentis *συνεχέως*, ut putat Brunck., ibi enim liquida est in fine vocabuli *σύν*, ubi duplicari nullo modo potest (ut mirer Spitznerum, qui l. l. admittere geminationem videtur, diversissimo exemplo ἄλλοφος usus) hic vero in capite vocabuli *λήγων*, ubi geminatur saepissime.

1273. Versum laudat Etymol. M. p. 52, 31.

1276. *ἐσβαίνων* Brunck. sine libris et sine causa.

1278. *κυρτώθη* Vind.

1279. *γηθόσυννοι* Vrat. — *φορέοινο* Guelph.

- ἐκ περάτης ἀνιούσα, διαγλαύσσουσι δ' ἄταρχοι,
καὶ πεδία δροσόεντα φαινή λάμπεται ἀγλή,
τῆμος τοῦσγ' ἐνόησαν αἰδρεῖνσι λιπόντες.
ἐν δὲ σφιν κρατερὸν νείκος πέσει, ἐν δὲ κολῶς
1285 ἄσπετος, εἰ τὸν ἄριστόν ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
σφαῖτέρων ἐτάρων. ὁ δ' ἀμυχανίησιν ἀτυχθεὶς
οὐδὲ τι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδὲ τι τοῖον
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἦστο βαρεῖν νειόθεν ἄτῃ
θυμὸν ἔδων. Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος, ὃδὲ τ' ἔειπ
1290 „Ἦσ' αὐτως εὐκηνος, ἐπεὶ νῦν τοι ἄρμενον ἦεν
„Ἡρακλῆα λειπὲν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
„ὄφρα τὸ κελνον κῦδος ἂν' Ἑλλάδα μὴ σε καλύψῃ
„αἷ' κε θεοὶ δάωσιν ἐπὶ τροχὸν οἰκαδὲ νόστον.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἐταίρων
1295 „εἰμι τεῶν, οἳ τόνγε δόλον συνετεκτῆσαντο.“
Ἦ, καὶ ἐς Ἀγνιάδην Τίρυν θόρε· τῷ δὲ οἱ ὅσοι
ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὥς ἰνδάλλοντο.
καὶ νῦν κεν ἂψ ὀπίσω Μυσῶν ἐκ γαίαν ἵκοντο,
λαῖτμα βησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωήν.
1300 εἰ μὴ Θρηῖκιοιο δύνω νῆες Βορέαιο
Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσιν,
ἐχέτλιοι· ἥ τέ σφιν στυγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
χεροῖν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὃ μιν δίδεσθαι ἔρυνον.
ἄθλων γὰρ Πελῖαι δεδοπότες ἂψ ἀνιόντας
1305 Τήνην ἐν ἀμφιρῦτῃ πέφυνεν, καὶ ἀμήσατο γαίαν

1281. διαγλαύσσουσιν Vatt. A. B. D.

1282. φαινή. λ. ἀγλή vulg. sine sensu. Dativum reponendum esse viderat Arnald. Lectt. gr. p. 239, eumque praebent eodd. omnes praeter Reg. E., in quo φαινή ἀγλή. Itaque φαινή λ. ἀγλή recte Brunck. Beck.

1283. τοῦσδ' vulg. male. τόν γ' Regg. A. E. τοῦς γ' Regg. B. C. D. Med. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck. — αἰδρεῖνσι vulg. invito metro. αἰδρεῖνσι ex Regg. D. E. recte Brunck. Beck. ut Hom. Od. X, 231. 257. XI, 271.

1284. ἐνθάδε Reg. D. — σφί Reg. D. Guelph. Vind. Vrat. Brunck. Beck.

1285. ἀπο προλιπόντες Vatt. B. D.

1287. οὐδὲ ἔτι vulg. utroque loco οὐδὲ τι, quod praestat, utroque loco

Regg. D. E. Guelph. Vrat. V priora loco Vatt. A. B. C. D., p. 101. riore A. C. D. et sic Brunck. Beck.

1288. βαρεῖν π. ἄτῃ Reg. A.

1289. ἔλε χόλος Brunck. Beck. solent. ἔλεν ἄχος Vatt. A. C. D. 1333.

1290. ἐκηνος Vind.

1292. κῦδος pro κῦδος Guelph.

1295. τόνγε Guelph. — συνετεκτῆσαντο Vind. συνετεκτῆσαντο

praescripto π Vrat.

1296. τῷ Flor.

1299. ἄλληκτον Reg. E. Vatt.

1302. οἳ τς Guelph. — σφί Steph. Brunck. Beck.

1304. De usu vocabuli δεδοπ. v. Herm. ad Orph. p. 819.

1305. ἀμφιρῦτῃ Guelph. — Brunck.

- ἀμφ' αὐτοῖς, στήλας τε δύο καθύπερθευ ἔτευξεν,
ὣν ἑτέρη, δάμβρος περιώσιον ἀνδράσι λένσσειν,
κίνυται ἡχήμετος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαιο.
καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέσθαι.
- 1310 τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφάνθη,
Νηρῆος θελοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ἔψι δὲ λαχνῆεν τε κάρη καὶ στήθε' αἰέρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
νηϊον ὀλκαίοιο, καὶ ἔαχεν ἐσσυμένοισιν.
- 1315 „Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλήν
„Αἰήτεω πτολιθρον ἄγειν θρασύν Ἡρακλῆα;
„Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλας Εὐρυσθέϊ
„ἐκπλήσσαι μογέονται δυνάδεα πάντας ἀέθλους,
„ναλεῖν δ' ἀθανάτοισι σωτέσιον, εἴ κ' ἔτι παύρους
1320 „ἐξανύσῃ· τῷ μὴ τι ποδὴ κέينوιο πελίσσω.
„αὐτως δ' αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κλοιο
„πέπρωται Μυσοῖσι περικλεῖς ἄστν καμόντα,
„μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρῳι γαίῃ.
„αὐτὰρ ἴλαν φιλότῃ θεῶ ποιήσατο Νύμφη
1325 „ὄν πόδιν, οἷό περ οὔνεκ' ἀποπλᾶγχθέντες ἔλειφθεν.“
Ἦ, καὶ κύμ' ἀλλαστον ἐφείσσω νειόθι δύνῃας·
ἀμφὶ δὲ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρreen ὕδαρ
πορφύρεον, κολήν δὲ διέξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
γῆθησαν δ' ἥρωες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἰβεβήκει
1330 Αἰακίδης Τελαμών ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο, φώνησέν τε.

1307. λένσσειν vulg. λένσσειν Vind.
Vrat. Guelph. Regg. A. B. D. et su-
praser. in Reg. E., inde Brunck. Beck.

1309. Hunc versum Callimacho de-
beri adnotant Scholl.

1310. τοῖσι Flor., Brub. Basil.
Scholl.

1313. στιβαρῇ γ' ἐπορέξατο Reg.
B., unde inutile fulcrum receperunt
Brunck. Beck. Inde corrupta lectio
στιβαρῇ μέγ' ἐπορέξατο in Regg. A.
C. D., nisi forte latet lectio στιβαρῇ
μέγ' ὀρέξατο. — πορέξατο Flor.

1314. ὀλκαίοιο Vind. Vrat. Flor.

1315. παρ' ἐκ Vat. B.

1320. ἐξανύσαι Guelph.

1321. αὐτίς δ' αὖ Reg. A. cum tri-
bus aliis Regg.

1323. ἀτρίρει emendat Ruhnk. e-
pist. crit. p. 292, quod poterat scri-
bere poeta, non debebat.

1325. ἀποπλᾶγχθέντας Guelph.
Vind. — ἔλειφθεν vulg. ἔλειφθεν
Regg. quatuor, Vatt. A. C. D. Med.
(Laurent. apud Dorvill. ad Char. p.
342.) Guelph. Vrat. Vind. Brunck.
Beck.

1326. ἐδύνάτο Reg. A.

1329. ὀσσομένως Schol. Paris.

1330. ἰήσονα Vrat. Vind.

1331. προσπτύξατο Vat. B. Flor.
Brub. Basil. Steph. προσπτύξατο
Schol. Paris.

- „Αἰσονίδῃ, μή μοί τι χολώσσαι, ἀφραδίῃσιν
 „ἔ τι περ ἀσάμην· πέρι γάρ μ' ἄχος ἔλεν ἐνι
 „μῦθον ὑπερφιάλῳ τε καὶ ἄσχετον, ἀλλ' ἀνέμοι
 1335 „δῶομεν ἀμπλακίην, ὥς καὶ πάρος εὐμενέοντες.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέ
 „ὦ πέπον, ἧ μάλα δὴ με κακῷ ἐκυδάσσαι μῦθον
 „φᾶς ἐν τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
 „ἔμμεναι. ἀλλ' οὐ θῆν τοι ἀδυσκέα μῆνιν ἀέξω,
 1340 „πρὶν περ ἀνιηθεῖς· ἐπεὶ οὐ περὶ πάσι μήλων,
 „οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
 „ἀλλ' ἐτάρου περὶ φωτός. ἔολπα δέ τοι σὲ καὶ
 „ἀμφ' ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτὲ, δηρίσασθαι.“
 Ἥ ῥα, καὶ ἀρθρηθέντες, ὅπη πάρος, ἐδριώων
 1345 τῷ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὃ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
 μέλλεν ἐπάννυμον ἄστν πολισσάμενος ποταμοῖο
 Ἑλλάτιδης Πολύφημος· ὃ δ' Εὐρυνόδηος ἀέθλον
 αἴτις ἰὼν πονέεσθαι, ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
 Μυσιδ' ἀναστήσειν αὐτοσχεδόν, ὅππότε μὴ οἱ
 1350 ἧ ζωοῦ εὐροίεν ἴλα μόρον, ἧ δ' ἀνόντος.
 τοιοῦ δὲ ῥύσι' ὅπασσαν, ἀποκρίναντες ἀρίστους
 υἱέας ἐκ δῆμοιο, καὶ ὄρμια ποιήσαντο,
 μή ποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.

1333. περ omittit Flor. — ἀσάμην Schol. Paris. — ἦεν Regg. quinque, Med. a manu secunda, Vrat. et marg. Vind., quod non erat cur praeferrerent Brunck. Beck. ἄχος ἔλεν legitur Hom. II. XIII, 581. Od. XXI, 299. — ἐνίσπειν male Brunck. Beck. v. Buttmann. gr. gr. maj. II p. 123.

1334. τε omittit Guelph.

1337. κακῶς Vatt. C. D. — ἐκυδάσσω Reg. A. κυδάσσαι Vrat. κυδάσσαι Schol. Paris.

1338. τοῖσι Vrat. — ἀλήτην Guelph.

1340. Imitatus est Nonnus Dionys. II, 359 sq., uterque hausit ex Hom. II. XXII, 159.

1342. δ' ἔτι vulg. δέ τι Vat. B. δέ τοι Reg. B. Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — ἄλλον Guelph.

1343. μέλει Vatt. C. D. πέλει Flor. Brub. Basil. — ποταμὸν δηρίσασθαι Flor. Brub. Basil. δηρίσασθαι etiam Vatt. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod

vulgato δηρίσασθαι praetuli hoc facilius a librariis inferri rit, cf. Thiersch. gr. gr. p. 1 nov. et quos laudat Reisig. ad Oed. Col. p. 191. Eodem aoi finitivo sine particula ἄν utitur II, 172. 460.

1344. ἀρθρηθέντες Vatt. Reg. A. Schol. Paris. ἄρμη Guelph.

1349. Μυσιδ' ἀνστήσειν vulg. αἰδα ἀνστήσειν Regg. quatuor αἰδ' ἀναστήσειν bene correxicius, quod confirmat Schol. I

1350. ἴλα Reg. A.

1351. ῥύσι' Guelph. — Guelph. Vind.

1352. ὄρμια πιστώσαντο Piers. Verisim. p. 205 sine sitate.

1353. μαστεύοντες Med. vett. μαστεύοντες reliqui libri et add. inde a Steph. — ἀπ Reg. K. Brunck. Beck.

- τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν περ ἴλαν ἱέουσι Κιανοί,
 1355 κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐκτιμένης τς μέλονται
 Τρηχῖνος. δὴ γὰρ ῥά κατ' αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
 οὓς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
 Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε νυκτὶ τς πάσῃ
 λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἤτο
 1360 ῥοῦς τελλομένης, οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσιν
 ἀκτὴν ἐκ κόλποιο μάλ' εὐρεῖαν εἰσιδέσθαι
 φρασσάμενοι, κώπρσιν ἄμ' ἤελλω ἐπέκλεισαν.

1354. ἄρεουσι Reg. A.
 1355. μέλονται Vrat. Vind.
 1356. καταντόθι Vatt. A. B. D.
 Beck. male. Transitiuam vim aoristi
 ἐνάσσατο aptis exemplis, Nostri IV,
 275. 567. Dionys. Perieg. 776, ad-
 struxit Brunckius.
 1358. νῦν Med. Vat. B. Flor. Ald.
 Paris. Brub. Basil. νῶν Steph.
 Hoelzlin. Shaw. νῆν reliqui codd.
 omnes, Brunck. Beck. — φέρεν Flor.
 1359. λάβρος ἐμπνείων Guelph.,
 quod placuit Hoerstelio.
 1360. στελλομένης Vat. B. Flor.
 Brub. Basil.
 1361. ἀκτὴν ἐν κόλποιο Vat. B. —
 εὐρεῖαν γ' εἰσιδέσθαι Steph., unde

inutile fulcrum receperunt Brunck.
 Beck. Non magis necessaria emen-
 datio Hermannii ad Orph. p. 705 ἴλην
 εὐρεῖαν ἰδέσθαι. Vulgatam recta
 tuetur Gerhard. Lectt. p. 124. cf.
 Spitzner. de vers. her. p. 26.
 1362. ἐπέκλεισαν Reg. A. — Post
 hunc versum vulgo legitur versus ἡὼς
 δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένοις ἐφα-
 άνθη, qui est ultimus libri sequen-
 tis. Eum hic tollendum esse recte
 vidit Brunckius, nam et propter ver-
 sum praecedentem et propter initium
 libri sequentis ferri non potest, omni-
 noque Apollonius talem ejusdem ver-
 sus repetitionem non admittit.

30. 11. 1874

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ἐνθαδ' ἔσαν σταθμοὶ τε βοῶν αὐλὲς τ' Ἀμύκοι
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὃν ποτε Νύμφη
τίκτε, Ποσειδάωνι Γενεθλῶ εὐνηθεῖσα,
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπληστάτον ἀνδρῶν.
5 ὅστ' ἐπὶ καὶ ξέλνοισιν αἰκία θεσμὸν ἔθηκεν,
μὴ τιν' ἀποστείχειν, πρὶν πειρήσασθαι ἑοῖο

1. ἔνθ' Reg. A. Schol. Paris. —
αἰκίαις Guelph., quod placuit Hoer-
stelio.

4. Ambigitur a Scholiastis, utrum
Nympha illa Bithynica fuerit, nomi-
ne Meliae, an vero Nympha ex Me-
liarum genere (de quo v. Hesiod.
Theog. 187. Spanh. ad Callim. hymn.
Del. 80) nomine Bithynidis. Ter-
tiam rationem addit Heyn. ad Apol-
lod. I, 9, 20, qui putat significari pos-
se Nympham Meliam Bithynicam,
cujus nomen ignoraretur, ita ut et
Βιθυνὶς et Μελίη appellativum sit.
Primam rationem sequitur Brunckius,
ut Βιθυνὶς nomen proprium, Μελίη
appellativum sit, uno fretus Apollo-
doro, qui l. c., nostrum manifeste
locum respiciens, haec dicit: Ἀμύκος
Ποσειδάωνος παῖς καὶ Βιθυνίδος.
Sed huic tot repugnant testimonia,
ut dubitari non possit, quin apud
eum Μελίης exciderit, quod alii jam
suspicati sunt. Primum ipse noster
locus; si enim de Nympha Melia, cui
nomen Bithynis, sermo esset, non ita
collocari verba poterant ut legimus,
sed debebat jungi Νύμφη Μελίη, ut
apud Apollod. II, 5, 4, ubi de ejusmo-
di Nympha sermo est, deinde nomen
Βιθυνὶς sejunctum subsequi poterat.
Deinde Amyci matrem uno consensu

Meliam vocant Hygin. fab.
Valer. Flacc. IV, 118. Serv. a
Aen. V, 573. Schol. ad Stat.
III, 353. Postremo rem confici
Amor. III, 6, 25, ubi, quum
Bithynidem colisse cum Inach
dicit, dubitari non potest, e-
eadem loquatur, de qua nost-
sermo est. Illa vero Melia,
cho amata, minime Nympha
erat, sed nomen habebat Meli
Oceani filia erat, quod patet e
Iod. II, 1, 1, ubi iterum errat
nius. Neque enim ex Meliis
phis esse poterat, quum Oces
esset, et Meliae nomen ei fui-
cent Schol. ad Eur. Orest. 1
Hom. II, I, 30. ad Lycophr.
Muncker. ad Hygin. fab. 143.
dem Meliae, Oceani filiae, at
line amatae, mentionem faciunt
san. IX, 10 et Pind. Pyth. XI,
Schol. Peperit igitur Melia
ex Inacho Phoroneum, ex A
Tenerum, ex Neptuno Amycu-
thynidem eam vocari non mirum
in Bithynia regnaret etiam An

5. ὅστ' Vatt. A. C. D. —
Guelph. Hoerstel.

6. ἑοῖο emendavit Brunck.,
Beck., vid. quae ad I, 1032
sunt.

πυγμαλῆς· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάϊξεν.
καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κίων, χρεῖώ μιν ἐρέσθαι
ναυτιλῆς, οἳ τ' εἶεν, ὑπερβασίῃσιν αἰτῶσε·

10 τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον.

„Κέκλυθ' ἀλλήπλαγκτοι, τάπερ ἴδμεναι ὕμιν ἔοικεν.

„οὐ τινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι

„ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κεν Βέβρυξι πελάσῃ,

„πρὶν χεῖρεσσιν ἐμῇσιν εἰς ἀνὰ χεῖρας αἵραι.

15 „τῷ καὶ μοι τὸν ἀριστον ἀποκριδὸν οἷον ὁμίλον

„πυγμαλῆι στήσασθε καταυτόθι δηρινθῆναι.

„εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,

„ἢ κέν τις στυγερεῶς κρατερῇ ἐπιέψεται ἀνάγκη.“

Ἢ ῥα μέγα φρονέων· τοὺς δ' ἄγχιος εἰσατόντας

20 εἶλε χόλος· πέρι δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.

εἶπα δ' ἐὼν ἐτέρων πρόμος ἴστατο φωνήσεν τε·

„Ἰσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακὴν, ὅτις εὐχεται εἶναι,

„φάινε βλήν· θεσμοῖς γὰρ ὑπείκομεν, ὥς ἀγορεύεις.

„αὐτὸς ἐκὼν ἦδη τοι ὑπείσχομαι ἀντιάσθαι.“

25 „Ὡς φάτ' ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἐλίζας,

ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὄντ' ἐν ὄρεσσιν·

ἀνέρες ἀμφιπέπονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλω

7. πυγμαλῆ male se malle dicit Bruckius, inepte conferens v. 16 et 148, ubi alia omnia sunt verba; περικτιόνων Flor. Brub. Basil.

8. καὶ δὴ τότε Regg. A. B. Vind. et suprascr. in Reg. E., unde Brunck. dedit καὶ τότε δὴ, obsequente Bechio. Sed nullam video vulgatae deserendae necessitatem, praesertim quum δὲ et δὴ tam saepe confundantur; καὶ δὲ τότε est et tum quoque ut infra II, 191. — χρεῖώ μιν Regg. A. C. Vind. ex correctione grammaticorum, μιν pro αὐτῶς positum improbatum, quod ex Scholl. liquet.

11. κέκλυτ' vulg. Veram lectionem dant Vat. D. Vind. Guelph. Brunck. Beck.

13. κα vulg., quod Bruckium corripuisse miror.

16. πυγμαλῆς Reg. A. — κατ' αὐτόθι vulg. junctim exhibent Regg. B. C. D. E. Vatt. A. B. C. D. Brunck. Beck. 17. αὐ Guelph. Hoerstel.

18. κρατερῇ ἀνάγκη vulg. male. Nominativum praebent Regg. quinque, Vatt. A. C. D. Vrat. Guelph. Brunck. Beck. κραταιῇ ἀνάγκη Reg. A.

22. ὅστις Reg. A. Vind. Vrat.

23. οἷς ἀγορεύεις emendavit Arnald. Lectt. gr. p. 239, quod libris omnibus invitis recepit Brunck., male; nam v. 149, quem asserit, nihil probat. Conjunctionem vero ὥς saepe ita usurpari, ut pro relativo pronomine posita videatur, notum est. Non multum differt Hesiod. Op. et D. 688 φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς ἀγορεύω. cf. quae ad II, 1051 monebuntur.

24. ὑπείσχομαι Reg. E. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw. ὑπείσχομαι reliqui codd. omnes, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

25. ἐσέδρακεν Guelph., quod placuit Hoerstelio.

26. ὄρεσσι vulg. ὄρεσσιν Reg. E. Vatt. C. D. Vind. Vrat. Flor. Brunck. Beck.

των μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγει, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος
 ἄνδρα τὸν, ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδὲ δάμασσε
 30 ἔνθ' αὖ Τυνδαρίδης μὲν ἐϋστιπτον θέτο φάρος.
 λεπταλέον, τό δ' αἰ τὶς ἐὼν ξεινήϊον εἶναι
 ὥπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἔρεμνὴν διπτυχα λώπην
 αὐτῇσιν περόνησι, καλαύροπά τε τροχέϊαν
 κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνιοιο.
 35 αὐτίκα δ' ἔγγυθι χῶρον ἐαδότα παπτήναντες
 ἴξον ξοῦς δίχα πάντας ἐν ψαμάθοισιν ἐταίρους,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλλήκιοι εἰσοράσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἦ ὀλοοῖο Τυφώος, ἥ ἐ καὶ αὐτῆς
 Γαίης εἶναι εἴκτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθεν,
 40 χωομένη Διὶ τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
 ἀστέρει Τυνδαρίδης, οὐπὲρ κάλλισται ἔασιν
 ἐσπερίην διὰ νύκτα φαινομένου ἀμαρυγαί.
 τοῖος ἦν Διὸς υἱός, ἔτι χροάοντας τούλους
 ἀντέλλων, ἔτι φαιδρός ἐν ὄμμασιν. ἀλλὰ οἱ ἀλκή
 45 καὶ μένος ἦν τε θηρὸς ἀέξετο· πῆλς δὲ χεῖρας
 πειράζων εἶδ' ὥς πρὶν ἐντροχάλοι φορέονται,
 μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύνθαιεν.
 οὐ μὲν αὖτ' Ἀμυκος πειρήσατο· σίγα δ' ἄπωθεν
 ἐστῆώς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καὶ οἱ ὀρέχθει
 50 θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἶμα κεδάσσαι.

29. οὐδὲ δάμασσε Vrat. Vind., quod pro vulg. οὐδ' ἐδάμασσεν recepi. Vid. quae monebuntur ad II, 1072. — ἐδάμασσε Flor.

30. Τυνδαρίδης Steph. — μὲν om. Vrat., superscriptum a manu sequiore. — φάρος Guelph.

31. λεπτάων Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. λεπτόμιτον Regii quinque et Ald., quod non erat cur praeferret Brunck. et Beck., praesertim quum quinque illi libri unius instar habendi siat, ut in praefatione monuimus. ξεινήϊον Flor. Brub. Basil.

33. αὐτῇσι Regg. D. E. Ald. Hoelzlin. Brunck. Beck. — καλάβροπά τε Guelph.

34. κάβαλε Vind.

35. τεκτῆναντες. Flor. Steph. Hoelzlin. Shaw.

38. Τυφώος Guelph. Schol. Flor. Hoerstel.

41. ἔασιν Vat. A. Regg. A. C. Steph. Hoelzlin. Shaw. — Compactionem illustrat Ruhnck. epist. c p. 108.

42. Θεσπερίην inepte conjecit V kefield., placuit tamen Beckio, quibus refellendis multus est W nick. ad Tryphiod. p. 169, ubi mul ἐσπερίην νύκτα explicatam venies.

46. ἐντροχάλοι Guelph. — Imita est Quint. Smyrn. IV, 343.

ὄμῳ χεῖρας ἐὰς πειράσσει
 εἴπερ ἔασιν
 ὥς ποτ' ἐντροχάλοι μηδ'
 πολέμου βαρύνθαιεν.

48. οὐ μὴν Regg. A. E. — πει-
 σατο Vat. C.

49. ὄμματα Vatt. A. C.

- τοῖσι δὲ μεσσηγυῖς θεράπων Ἀμύκιοι Λυκωρεὺς
 ἔθηκε πάροιθε ποδῶν δειοὺς ἐκότερον ἱμάντας
 ὁμοῦς, ἀξαλείους, πέρι δ' οἱ γ' ἔσαν ἐσκληώτερες.
 αὐτὰρ ὁ τὸν γ' ἐπέσσειν ὑπερφιάλοισι μετήνδα.
 55 „Τῶνδ' ἐγὼ, ὅν κ' ἐθέλῃσθα, πάλου ἄτερ, ἐγγυαλίξω
 „αὐτὸς ἐκὼν, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβῃαι μετόπισθεν.
 „ἀλλὰ βάλεν περὶ χειρὶ· δαεῖς δὲ κεν ἄλλω ἐνίσποις,
 „ὅσσον ἐγὼ ῥινοῦς τε βοῶν πέρι τ' εἰμι ταρέσθαι
 „ἀξαλέας, ἀνδρῶν τε παρηγίδας αἵματι φύρσαι.“
 60 „Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήθην ἐριδῆνεν.
 ἦκα δὲ μειδήσας, οἱ οἱ παρὰ ποσσὶν ἔκειντο,
 τοὺς ἔλεν ἀπροφάτως· τοῦ δ' ἀντίος ἦλυθε Κᾶστωρ
 ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας· ὦκα δ' ἱμάντας
 ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν.
 65 τῷ δ' αὖτ' Ἀρητὸς τε καὶ Ὀρνυτος, οὐδὲ τι ᾗδεν
 νῆπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δῆσαντες ἐν αἴσῃ.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἱμάσι διασταδὸν ἤρτυκοντο,
 αὐτὰρ ἀνασχόμενοι ρεθέων προπάροιθε βαρείας
 χειρᾶς, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
 70 ἐνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, ἄτε κύμα θαλάσσης

51. μεσσηγυῖς Vind. — Λυκωρεὺς Schol. Paris.

53. κατεσκληώτερες Schol. Paris.

55. τῶνδ' ἐγὼ vulg. τῶν δὲ κεν uelph. τὸν δὲ τι suprascripto τοι eg. E. τῶνδ' ἐγὼ Regg. A. B. C. Vat. D. Med. Vind. Vrat. Brunck. ck. — ἐθέλοισθα Guelph.

58. περὶ τ' vulg. πέρι τ' Regg. A. Vrat. et alii fortasse codd., talia in non solent diligenter enotari, sic Brunck. Beck. — ταρέσθαι ad., sed vulg. in margine.

59. φύρσαι Vatt. C. D.

60. ἐριδῆνεν Guelph. Hoerstel.

61. οἱ οἱ Guelph. Hoerstel. inepte. 62. τοὺς δ' ἔλεν Reg. E. τοὺς γ' uelph. Brunck. sine causa.

63. Βιαντιάδης Vatt. A. B. C. D. eg. A. E. Guelph. Vrat. Vind. — le Spitzner. de vers. her. p. 86 s. ecipit de quantitate vocabuli ἱμάς, d primam semper producere dicit pud Homerum et apud recentiores, peram usus Homeri locis II. XVII, ubi ἱμασεν legitur, XXIII, 324, prima brevis est, et hoc nostro

loco, ubi item corripitur. Productur apud Homerum quater II. VIII, 544. X, 475. XXIII, 363. Od. XXI, 46, reliquis locis brevis est. Apud nostrum prima corripitur II, 52. II, 63, producitur II, 67. IV, 890. Apud Orph. Arg. producitur v. 638, corripitur v. 279. 668. Corripitur apud Tryphiod. 96. 261. Producitur apud Quint. Smyrn. IV, 333. Sed haec sufficiant.

65. αὐ vulg. turpi hiatus. αὐδ' Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — οὐδ' ἐτι Flor. — Notandum ᾗδεν pro tercia pluralis positum, ut ᾗδεν infra IV, 1700.

67. οὖν ἐν ἱμάσι vulg. ἐν omittunt Vatt. A. B. C. D. Reg. D. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Brunck. Beck. Insertum est metri fulcrum a librariis ignorantibus, primam in ἱμάς interdum produci. — ἱμάσει Guelph. — ἤρτυνοντο Vatt. B. C. D.

69. πνέον pro φέρον conjicit Wakef. male.

70. ἐνθάδε Flor. — μὲν deest in Vrat., suprascriptum a m. 2.

- τρηχὺ θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἥ δ' ὑπὸ τυτθῶ
 ἰδρεῖη πυκνιοῖο κυβερνητῆρος ἀλύσκει,
 ἱμένον φορέσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος,
 ὥς ὄγῃ Τυνδαρίδην φοβέων ἔπετ', οὐδέ μιν εἰα
 75 δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
 αἰῶσοντ' ἀλέεινεν· ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
 πυγμαχίην, ἥ κάρτος ἀάατος, ἥ τε χειρείων,
 τῇ φ' ἄμοτον καὶ χειρσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
 ὥς δ' ὅτε νῆια δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις
 80 ἀνέρες ὕληουργοί, ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
 θείνωσι σφύρῃσιν, ἐπ' ἄλλω δ' ἄλλος ἄηται
 δοῦπος ἄδην· ὥς τοῖσι παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν
 καὶ γένυες κτύπεον· βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντι
 ἄσπετος, οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
 85 ἔς τε περ οὐλοὸν ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασ
 στάντες δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπαμόρξαντο μετώπων

71. *θοῇ ἐπὶ νῆι* Regg. quinque, quae auctoritate commotus, ut solet, recepit Brunck., obsequente, ut solet, Beckio. Sed et auctoritatem illam non magnam esse jam saepius vidimus, neque dativus aptior est accusativo, quamquam Noster infra IV, 448 dixit: *δυσμενέων ἐπὶ πᾶσι κορύσσο.* — *ὑποτυτθὸν* Flor.

73. *ἱμένον* Guelph. — Recte Schol. Paris. animadvertit, *ἱμένον* non ad *κυβερνητῆρος* referendum esse, sed *ἱμένον κλύδωνος* esse genitivos absolutos. Sed alius deinde rem turbat, *τοίχοιο κλύδωνος* jungens, quum *τοίχος* sit paries navis. Sensus est: *fluctu in navis parietes irrumpere cupiente.*

74. *ἔσπετ'* Vrat. Vind. Flor.

75. *δηθύνην* Vind.

76. *αἰῶσοντ'* vulg. sensu inepto. *αἰῶσοντ'* rectissime emendavit Piers. Verisim. p. 125, quemadmodum infra v. 92 ὁ δ' ἀἴξαντος ὑπέστη, κρᾶτα *παρὰ κλίνας*. Quint. Smyrn. IV, 366 ὁ δ' ἄρ' ἐμπάλιν αἰῶσαντος βαιὸν ὑπακλίνας σκαίῃ χειρὶ τῶς μετώπων. Receperunt emendationem Brunck. Beck. Falsam esse vulgatam vel ex eo intelligi potest, quod Hoerstelium defensorem nacta est.

77. Pro *κάρτος* Scholiastae *θάρος* legiase videntur; quae enim

Schol. Paris. ad v. 84 de *θά* *θράσος* disputat, quae unde e hunc locum illata sint se i testatur Schaeferus, ea male t sita ad hunc versum pertinere Schol. Flor. — *ἀάατος* vulg Vrat. Vind. Guelph. *ἀάατος* Regg. plerique, Brunck. Beck — *ἦτε* Flor. Ald. Brub. Basil

78. *στῇ* Guelph., quod nece videtur Hoerstelio. Idem ce Slothouwer. in Act. Societ. T. III p. 165, qui praeterea *αἶψα* in *εἰς* mutavit, sed nulli tandi causam esse facile quis telligit.

81. *θείνωσιν* Flor. — *ἄλλα* 1^ω Reg. A. Schol. Paris. — verbi *ἄηται* v. Ruhnck. ad hyn 275.

84. *ἔλληξαν* Flor. Brub. Bas

85. *οὐλὸν* Vat. C. *οὐλιὸν* a *ἐδάμασ* Flor. Brub. Basil.

86. *ἄποθεν* Vind. — *μετώπ* sed neque dativus neque sibi ferri potest. Genitivum necesse docet Hom. II. V, 416:

ἥ δα καὶ ἀμφοτέρωσιν δ χειρὸς ὁμώρην.

XVIII, 123:

ἀμφοτέρωσιν χειρὶ κα ἀπαλάσιν

δάκρυ' ὁμώρξαιμένην.

- ἰδρῶ ἄλῃς, καματηρὸν αὐτῶνα φυσιδῶντι.
 ἂψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἥντε ταύρω
 φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάσθον.
 90 ἔνθα δ' ἔπειτ' Ἀμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερεθεῖς
 βουτύπος οἶα πόδεσσι, τανύσσατο, καδδὲ βαρεῖαν
 χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιξεν· ὁ δ' ἀτξαντος ὑπέστη.
 κρᾶτα παρακλίνας, ὦμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
 τυτθόν· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρὲκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
 95 κόψε μεταλγδην ὑπὲρ οὐατος, ὅστιά δ' εἶσω
 ῥῆξεν· ὁ δ' ἀμφ' ὀδύνη γυνὴ ἤρπεν· οἱ δ' ἰάχρσαν
 ἥρωες Μινύαι· τοῦ δ' ἀδρός ἐκνυτο θυμός.
 Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφείδθησαν βασιλῆος·
 ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχίας ἠδὲ σιγύνους
 100 ἰθύς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκης ἀντιάσκειν.
 τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσαν' ἐταῖροι
 ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτός γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ

Od. XI, 528 οὔτε παρειῶν δάκρυ
 ὁμοξάμενον. Pluralem habet Quint.
 Smyrn. IV, 373:

— τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευ-
 σαν καμάτοιο
 μορξάμενοι σπόγγοισι πολυ-
 τρήτοισι μετώπα,

qui partim ex nostro loco partim ex
 Hom. II. XVIII, 414 profecit. Ita-
 que minime dubitans rescripsi με-
 τῶπα, quod neminem improbatum
 puto, praesertim quum notum sit,
 quam saepe iota subscriptum et v
 confundantur, v. Schaeff. Melet. crit.
 p. 109. Vid. var. lectt. ad II, 112.
 132. 148. et alibi.

87. ἰδρῶ Vatt. A. C. D. — φυσιδῶν-
 τες Vat. B. Regg. quinque, quod
 praetulerunt Brunck. Beck., ob vita-
 tum hiatum, ut inepte dicit Brunckius.

90. μὲν om. Flor.

91. Corrupte Etymol. M. p. 210,
 19 βούτυπος οἶα πόδα τανύων.

92. Quinti imitationem jam supra
 ad v. 76 indicavimus. — ὑπέδυν
 supicatur Matthiae. obs. critt. p. 28,
 quia ὑπέστη non sit cessit sed exce-
 pit. Sed praecedens genitivus de ver-
 bi significatione dubitare non sinit.

94. ἄγχ' αὐτοῖο Guelph. cum gl.
 interl. ἰσπῆ.

96. ἄμ ὀδύνη libri omnes, et me-
 tro et sensu adversante. Verissima

est Stephani emendatio ἀμφ' ὀδύνη,
 quam receperunt Brunck. Beck. Ex-
 cidit Φ ante O, quod quam facile fie-
 ri possit propter litterarum similitu-
 dinem quisque videt.

97. ἀδρός Vrat. Vind. Flor. Brub.
 Basil. Schol. Paria.

99. ἠδέτι γύνους Vatt. C. D. —
 σιγύνους vulg., σιγύνους Regg. B.
 D. et Etymol. M. p. 712, 17, quod
 cum Brunck. et Beck. praetuli. v.
 Brunck. Analect. p. 122. Passov. Lex.
 gr. s. v. σιγύνης.

102. ἐρυσσάμενοι vulg. ἐρυσσάμε-
 νοι Regg. A. C. ἐρυσσάμενοι. Vat. C.
 a m. 2. Regg. B. D. E. Guelph. Vrat.
 Vind. Brunck. Beck. — Pro μὲν ἀνέ-
 ρα Piers. Veris. p. 205 s. et Brun-
 ckins, nomen proprium desiderantes,
 Μεγάνορα vel Μελάνορα legendum
 censent; sed vulgatam sanissimam
 puto, haec enim ipsa est Homericā
 dicendi ratio, ut II. XI, 91 ἐν δ'
 Ἀγαμέμνων Πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ'
 ἄνδρα. 737 Ἄλλ' ὅτα δὴ Πυλίων
 καὶ Ἐπειὼν ἐκίστο νεῖκος, Πρῶτος
 ἔγων ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μῶν-
 χας ἔκπου. XII, 378 Ἄλῃς δὲ πρῶ-
 τὸς Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα.
 XIII, 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τε-
 λαμώνιος ἄνδρα κατέκτα. In eo po-
 tius offendendum est, quod non dein-
 de subjicitur viri interfecti nomen,

- ἤλασ' ἐπεσσύμενον κεφαλῆς ὑπερ· ἡ δ' ἑκάτερι
 ἐνθα καὶ ἐνθ' ὁμοίειν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεῖσθῃ
 105 αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα πελώριον, ἡδὲ Μίμαντα,
 τὸν μὲν, ὑπὸ στέρνοιο θοῶ ποδὶ λαξ ἐπορούσα
 πλῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλεν· τοῦ δ' ἄσθον ἰόν
 δεξιτερῇ σκαίῃς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρὶ,
 δρυψὲ δὲ οἱ βλέφαρον, γυνὴ δ' ὑπελείπετ' ὅπ
 110 Ὀρείδης δ' Ἀμύκιοιο βίην ὑπέροπλος ὁπάνων
 οὔτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοίο,
 ἀλλὰ μιν οὐ κατέπεφνε, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι
 νηδυίων ἄψανστος ὑπὸ ζώνῃν θόρε χαλκός.
 αὐτῶς δ' Ἀρητος μενεδήϊον Εὐρύτου νῆα
 115 Ἴφιτον ἀξάλεῃ κορύνῃ στνφέλιξεν ἐλάσσας,
 οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον· ἡ τὰχ' ἔμελλεν
 αὐτὸς δηώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.
 καὶ τότε ἄρ' Ἀγκαῖος Ἀνκοόργιοιο θρασυὲς νίδς
 αἶψα μάλ' ἀντεταγῶν πέλεκυν μέγαν, ἡδὲ κελαι
 120 ἄρκτου προσχόμενος σκαίῃ δέρος, ἐνθορε μέσσο
 ἐμμεμαῶς Βέβρυξιν· ὁμοῦ δὲ οἱ ἐσσεύοντο

id quod omnibus illis locis Homericis factum est. Sed ne id quidem h. l. necessarium videtur, quum non de heroe claroque viro sermo sit, digno, cuius nomen addatur.

103. ἐπεσσύμενος vulg. Accusativum praebent Vat. A. C. D. Regg. B. C. D. E. Med. Guelph. Vrat. Vind., quem recte praetulerunt Brunck. Beck.

104. ἀμφοτέροις ἐκείσθῃ ex conjectura Brunck., male. Vid. ad II, 1072.

107. βάλε Regg. A. C. D. E. Brunck. Beck. ut solent.

108. σκαίῃ Vatt. A. C. D. Reg. A. Vrat. Vind.

110. ὠρείδης habet auctor Etym. M. p. 823, 46, quod explicat ὁ πόλιτης, sed addit, in nonnullis codicibus legi Ὀρείδης.

111. οὔτα vulg. Accentum correxit Brunck. — Βιαντιάδαο Guelph.

112. νηδυίων Vrat. Vind. — ὑπὸ ζώνῃ Regg. B. C. D. E.

115. ἀξάλεῃ Vind.

117. δηώσεσθαι Vind. Observa futurum medii passiva vi usurpatum, de quo ad Aesch. Choeph. 303 monuimus. — Κλυτίοιο Reg. A.

118. Ἀνκοόργιοιο Vat. C.

119. μέγαν τεταγῶν πέλεκυν vulg. sensu inepto. μέγαν Regg. A. C. μέγαν λαν Reg. E. μάλ' ἀντεταγῶν μέγαν Reg. D., quod, met sante, receperunt Brunck. quamquam neque hoc vel Brunck. propter multitudiniborum τότε, ἄρα, αἶψα, μὴ nullam vim habere monuit je epist. crit. p. 292) ideoque scripsisse putat: αἶψα μέγαν πέλεκυν χειρὶ, quod ne probabit. Ruhnken. l. c. μάλ' ἀμπεπάλων, probar ad Orph. p. 705. Sed si cum lectiones inter se com dubitare vix poterit, quin etae manum restituat Sanctamandi: μάλ' ἀντεταγῶν Lectt. p. 124 et Buttm. p. 163. Itaque hanc in te bui. — μελαινόν Schol. Pa

120. μέσσον Guelph., et Piers. Veris, p. 206.

121. ἐμβεβαῶς Reg. A.

- Αλακίδαι, σὺν δὲ σφιν ἀρχὸς ὄρνυτ' Ἰήσων.*
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρσυνα μῆλ' ἐφόβησαν
ἡματι χειμερίῳ πολλοὶ λύκοι, ὀρμηθέντες
125 *λάθρη ἐυφρόνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομήων,*
μαίονται δ' ὅ τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἔλωσι,
πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὐτῶς
στελνούνται πλίκοντα περὶ σφίσιν· ὥς ἄρα τοίγα,
λευγαλέως· Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
130 *ὥς δὲ μελισσάων σμηῆνος μέγα μηλοβοτῆφες*
ἦε μελισσοκόμοι πέτρῃ ἐνὶ καπνιώσιν,
αἱ δ' ἦτοι τείως μὲν ἀλλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐκπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρῃς ἑκάς ἀΐσσουσιν·
135 *ὥς οἷν' οὐκέτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν*
ἄσω Βεβρυκίης Ἀμύνκου μόρον ἀγγελέοντες·
νήπιοι, οὐδ' ἐνόησαν ὃ δὴ σφίσιν ἐγγύθεν ἄλλο
πῆμ' ἀΐδηλον ἔην· πέρθοντο γὰρ ἡμὲν ἀλωαί,
ἦδ' οἷα τῆμος δητῶ ὑπὸ δουρὶ Λύκοιο
140 *καὶ Μαργανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.*
αἶσι γὰρ μάραντο σιδηροφόρου περὶ γαίης·
οἱ δ' ἦδη σταθμούς τε καὶ αὖλια δηΐασσκον·
ἦδη δ' ἄσπετα μῆλα περιτροπάδην ἐτάμοντο
ἥρωες, καὶ δὴ τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπεν·
145 *„Φράζεσθ' ὅτι κεν ᾗσιν ἀναλκείησιν ἔρεξαν,*

124. κέλιοι λύκοι var. lect. ap. Etymol. M. p. 680, 21. cf. Ruhn. epist. crit. p. 293. — ὀρμηθέντες Vrat.

125. ἐυφρόνων Regg. A. C. D. Guelph. Brunck. Beck.

126. μαίονται Guelph. — ἐπαΐζοντες Regg. A. E. — Hermannus ad Orph. p. 759 offendit in vocola *τι* ante πρῶτον correpta, ideoque emendat: *μαϊόμενοι τί πρῶτον*, in quo neque interrogativum placet, neque participia duo nulla copula juncta. In illa vero correptione non offendendum esse docet Spitzner. de vers. her. p. 102, recte allato ὅτι πρῶτον III, 1230 et ὅτι πρῶτα IV, 1080.

127. Laudat hunc versum Etymol. M. s. v. *παμφαλῶν*, nomine poetae non addito.

128. Similiter Quint. Smyrn. VI, 642 *πολύς δ' ἐστίνετος χῶρος* Δρ-

γαίων ληθὸν ἐπ' ἄλλήλοισι πεισόντων. cf. Wernick. ad Tryphiod. p. 428.

132. δ' ἦτοι Regg. quatuor, quod recepit Brunck. pro vulgato *δὴ τοι*, probante Herm. ad hymn. Hom. in Ven. 226; recte. Eadem varietas est infra III, 854. — ὦν Vind.

133. ἐπὶ πρὸ Vatt. A. D.

135. ἀλλ' ἐκέδασθεν ex uno Reg. D. Brunck. Beck. Vid. quae infra ad v. 1072 monebuntur.

140. Μαργανδυνῶν Guelph.

141. μάραντο Vind.

145. ἀναλκείησιν Vind. Guelph., quod placuit Hoerstelio, cui pessima quaeque placent. Ruhn. epist. crit. p. 293 emendavit *ἀτασθαλίησιν*, quod recepit Brunck., qui tamen melius etiam *ἀπηνειήσιν* vel *ἀλαζονήσιν* reponi posse iudicat. Sed pluralia *ἔρεξαν* nihil mutandum esse do-

- „εἴ πως Ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
 „ἦτοι μὲν γὰρ ἐγὼ, κείνου παρεόντος, ἔολπα
 „οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμοί
 „ἦλυθεν ἐξερίων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
 150 „θεσμοῖσιν ῥοπάλω μιν ἀγηνόλης λελαθέσθαι.
 „ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαλῇ ἐνὶ τόνγῃ λιπόντες
 „πόντον ἐπέπλωμεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστι
 „εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἑόντος.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα Διὸς βουλῇσι τέτυκτο
 155 καὶ τότε μὲν μένον αὐθι διὰ κνέφας, ἔλκεά τ' ἂν
 οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλάς
 ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισαν· οὐδὲ τιν' ὕπαι
 εἶλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσιν.
 ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνη καθύπερθε μέτωπα
 160 ἀγχιάλῳ, τῇ τῇ καὶ τῇ προμνήσῃ ἀνῆκτο,
 Ὅρφεϊ φόρμιγγι σαρναίμῳ ὕμνον ᾄδον
 ἐμμελῆας· περὶ δὲ σφιν λαλῆτα νήνεμος ἀκτῇ

cet, non enim de Amyco, qui superbus et arrogans, sed de Bebrycum plebe, quae ignava fuerit, sermo est. Sensus est: quantum in hac pugna Bebryces ignavia sui passuri fuissent, si Hercules adfuisset; sed fortasse etiam nihil passi essent, nam ne ad pugilatum quidem venisset.

146. κόμισσε Guelph.

148. πυγμαχίῃν Guelph. — κρινθήμεναι vulg. κρινθήμεν Vind. Vrat. κρινθήμεναι Reg. D. Med. Guelph. Flor. Brunck. Beck.

150. θεσμοῖσι Reg. E. Vrat. Brunck. Beck. — λελαθέσθαι Vind.

151. ἀκήδεστος Brunck. sine libris et lectore non monito. — τὸν δὲ Reg. A. τόνδε Guelph. Hoerstel.

153. εἴσεται sentiet (ut solent latini de re accipite et tristi), cf. Fritzsche. Quae est Lucian. p. 71 s.

154. τέκνυκτο Vind.

155. τότε δὴ Brunck. sine libris et lectore non monito, etiam cum sensus detrimento.

157. ἐφώπλισαν Vind.

159. μέτωπα Flor.

160. ἀγχιάλῳ, τῇ καὶ τὰ περὶ προμνήσῃ ἀνῆκτο vulg. Mirari non satis possum, editores hunc versum alto silentio praeterire, quamquam ea, quam in textu exhibent lectio, me-

ra Stephani conjectura esse vi-
 eaue tam parum probabilis, u-
 illud τὰ, quid περὶ sibi velit,
 facile dicere possit. Constans
 am codicum et edd. veterum
 est ἀγχιάλῳ τῇ καὶ τῇ περὶ
 μνήσῃ ἀνῆκτο, nisi quod in e-
 sil. legitur τῇ καὶ τῇ τῇ π.
 Schol. Paris. quoque illud τῇ;
 agnoscit, explicans ἐκ διαφορὰ
 ρῶν. Hanc quoque librorum l-
 nem corruptam esse, facile q-
 videt; prae ceteris vero illud
 ferri nullo modo potest (abesse
 vidimus in ed. Basil.), quod vi-
 bium est quin ex initio verbi se-
 tis ortum et versus explendi
 illatum sit; excidisse enim a
 metrum docet, idque non diffici-
 li videtur restituere. Puto
 poetam scripsisse ἀγχιάλῳ, τ
 καὶ τῇ προμνήσῃ ἀνῆκτο, lau-
 tortis, ad quam hic et illic r-
 cula alligata erant. Omisso
 τῇ, quod quam facile excider
 tuerit nemo non videt, reliqua
 bae exortae sunt. Neque in d
 τῇ τῇ offendi potest, quum
 et similia saepissime occurrant
 ἀνῆκτο Guelph., quod male
 bant Piers. et Hoerstel.

161. Laudat Etymol. M. p. 73

- μελομένοις· κλείον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά.
 Ἥμος ἡέλιος δροσεράς ἐπέλαμψε κολώνας
 165 ἐκ περάτων ἀνιῶν, ἤγειρε δὲ μηλοβοτῆρας,
 δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
 λήθδα τ' εἰσβήσαντες, ὅσῃν χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
 πνοῇ δυνήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
 ἔνθα μὲν ἡλιβάτω ἐναλίγκιον οὐρεὶ κύμα
 170 ἀμφέρεται προπάρουθεν ἐπαΐσσοντι ζοικὸς,
 αἰὲν ὑπὲρ νεφέων ἡεμένον· οὐδέ κε φαίης
 φεύξασθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσοῖσι νηὸς
 λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλὰ τό γ' ἔμψης
 στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρη.
 175 τῷ καὶ Τίφρος οἶδε δαημοσύνησι νέοντο,
 ἀσκηθεῖς μὲν, ἅταρ πεφοβημένοι. ἤματι δ' ἄλλω
 ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνήψαν.
 "Ἐνθα δ' ἐπᾶκτιον οἶκον Ἀγηνορίδης ἔχε Φινεὺς,
 ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πῆματ' ἀνέτλη,
 180 εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
 Αἰητοῖδης· οὐδ' ὅσσον ὀπλίζετο, καὶ Διὸς αὐτοῦ
 χρεῖων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
 τῷ καὶ οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ θηναῖον ἱάλλεν,

163. Versum laudat Etymol. M. p. 446, 48.

164. δροσεράς Reg. A. δροσεράς tres alii Regg., quod recepit Brunck., non lectionis praestantia sed suorum librorum amore commotus.

166. λυσάμενοι Flor.

167. χρεὼ bisyllabum usurpat Apollonius contra Homeri usum, v. Naek. ad Choeril. p. 161.

170. ἀμφέρεται Regg. quinque, Brunck. Beck., quod minime praestat vulgatae. — αἰσσαντι ζοικῶς Guelph.

171. νεφέων Guelph.

172. φεύξασθαι vulg. φεύξασθαι Vatt. A. B. C. D. Regg. A. C. E., quod cum Beckio praetuli. cf. I, 1343.

173. ὑπεκρέμαται Vind. — καθάπερ νέφος inde a Stephano in editionibus legitur, quamquam haec lectio non idonea auctoritate nititur, nam in solis Regg. A. B. D. E. eam invenit Brunckius, contra in Vatt. A. B. C. D. Reg. C. marg. Reg. B. Med.

Guelph. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur ὑπὲρ νέφος, quod cum metro repugnaret, correctio illa in textum irrepsit. Sed veram lectionem praebet Vrat. νέφος ὑπὲρ, quam collato v. 171 in textum recipiendam judico. Productionem ultimae in νέφος satis tuentur, quae attulit Herm. ad Orph. p. 703.

174. ἐπαύροι Vatt. A. C. D. ἐπαύρης Reg. A.

177. Βιθυνηίδι Vatt. A. C. D. Regg. A. E., sed altera forma constanter utitur noster.

178. ἐνθαδ' Brunck. Beck. male.

179. ὅσπερ Reg. A. περί Reg. E. Steph. Brunck. Beck. male, vid. I, 65.

180. εἵνεκα Guelph.

181. ὅσων cum gl. interlin. θείων φωνῇ Guelph. probante Hoerstelio. — ὀπλίζεται Guelph. Respicit Etymol. M. p. 627, 51.

183. De productione syllabae brevis ante θηναῖον v. Herm. ad Orph. p. 705. — θηναῖον Vind.

- ἐκ δ' ἔλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσε
 185 εἷα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
 θέσφατα πευθόμενοι περιναίεται οἴκαδ' ἄγειρον.
 ἀλλὰ διὰ νεφέων ἄφνω πέλας αἰσσοῦσαι
 Ἀρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῆσι
 συνεχέως ἤρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς
 190 οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζῶων ἀπέχοιτο.
 καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὁδὸν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
 μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
 ἐστῆώς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
 αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὀμίλου,
 195 τούσδ' αὐτοὺς παριόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ λόντων
 θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν ἐῆς ἀπόνασθαι ἐδωδῆς.
 ὀρφωθεὶς δ' εὐνήθεν, ἀκήριον ἦντ' ὄνειρον,
 βάκτρον σκηπτόμενος ῥιγκοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
 τοίχους ἀμφορόων· τρέμε δ' ἄψα νισσομένοιο
 200 ἄδρανίη γήρα τε· πλῖν δέ οἱ αὐσταλέος χροῦς
 ἐσκήκει, ῥινοὶ δὲ σὺν ὅστέα μοῦνον ἔεργον.
 ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο, γούνα βαρυνθεὶς,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο· κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυπεν
 πορφύρεος, γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι

186. περιναίεται Vind. — ἄγειραν Reg. A.

187. δι' ἐνεφέων Vrat. Vind., unde διὰ νεφέων Brunck. Beck., reliquis omnibus libris invitis. Productio syllabae in διὰ νεφέων est usitata illa; ipsum hoc διὰ νεφέων habet Hom. II. XXII, 309. Quint. Smyrn. XII, 203.

189. συνεχέως Steph. Hoelzlin. Shaw. ut I, 1271. Ex codd. solus Vat. C. adsentire videtur. — ἄλλοτε Vrat. et hoc et seq. versu.

190. ἀκέρητο Regg. A. E.

192. καὶ μὴ λ. Reg. E. ὁδὸν λ. Regg. A. C. D. ὁδὸν λ. marg. Reg. B., quod sapientiae librorum deberi videtur, qui, quum καὶ excidisset, μὴ in ὁδὸν mutando versum supplere conabantur. Non sapientior fuit Brunckius, qui constructione loci offensus μὴ καὶ in μὴ ὄντι, et versu seq. ἐστῆώς in μὴδ' ἐστῆώς mutavit. Sanus videri debet locus cuique, nisi qui emendandi pruritu fertur; sensus hic est: nemo sustinere

potuit, ne dicam, ut vel ad ipsam cibos admoveret, sed ut modo praearet. — λευκανίηνδε in Appen reponi iussit Brunck. et repo Beck., sed in hoc et altero adve λευκανίηνδε illa forma nusquam peritur.

193. ἐστῆώς Vrat. Brunckii en datio ad versum praecedentem c memorata est. — ἀπέπνεε Guelp

195. παριόντας emendavit Bru sensus causa, ut ait, quod non cessarium esse facile intelligitur. primum multitudinis advenientis s pitum audivit, eos advenire sei etc. — ἐπήϊεν Regg. A. E.

196. ἦν οἱ ἐῆς Regg. quinque

198. ῥιγκοῖς Vatt. A. D. Vrat

200. πλῖν τε vulg. δὲ, quod cessarium videtur, assumi ex Sc Flor. ad II, 302 et Schol. ad I Orest. 219, qui versum ita laus πλῖν δὲ οἱ ἀσταλέος χροῦς Ἐσκή 203. ἐκαστοῖο Guelp. ἐκ αἰοιο Flor. Brub. Basil. ἐπ' αὐλί Regg. quatuor, Vind.

- 205 νειόθεν, ἀβληχρῶ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἀναυδος.
οἱ δέ μιν ὥς εἶδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο
καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο
στήθεος ἀμπνεύσας μετεφώνειε μαντοσύνησιν.
„Κλῦτε, Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἔτεόν δῃ
210 „οἷδ' ὑμεῖς, οὐδ' ἔτι κρυερῇ βασιλῆος ἔφετμῇ
„Ἀργῶς ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
„ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
„ἧσι θεοπροπίησι. χάριν νύ τοι, ᾧ ἄνα, Διτοῦς
„νῆε, καὶ ἀργαλίοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
215 „Ἰκσίου πρὸς Ζηνός, ὅτις φίριστος ἀλιτροῖς
„ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἄμφι, καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρῃς,
„λίσσομαι, οἷς περιάλλα θεῶν μέμβλεσθε κίοντες,
„χραίσμετέ μοι, φύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
„μῆδ' ἐμ' ἀκηδείησιν ἀφορμήθῃτε λιπόντες
220 αὐτῶς. οὐ γὰρ μούνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν Ἑριννὸς
„λάξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρνον ἐς τέλος ἔλκω.
„πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
„Ἀργυραὶ στόματός μοι ἀφαρπάξουσιν ἰδωδὴν,
„ἐκ ποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.
225 „Ἴδχω δ' οὐ τίνα μῆτιν ἐπὶ ῥόθον. ἀλλὰ κε ῥεῖα

205. ἀβληχρῶ Guelph.

206. Ἰδοντο Reg. A.

210. κρυερῶ Guelph., unde κρυερῶ suspicatur Piers. Veris. p. 206.

211. Hic versus deest in Vatt. A. B. C. D.

214. καμάτοισι Guelph.

217. ἧς περὶ, ἀλλὰ θεῶν μέμβλεσθε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. ἧς περιάλλα θ. μ. Guelph. idque ex conjectura reposerunt Hoelzlin. Shaw. Beck., hic praeterea etiam dativo opus esse Brunckio monitus, eo auctore ἧς in ἡ mutavit. Longe alia lectio in aliis libris est: ἧδ' ἐπὶ θεῶν, οἷς ἐμμβλεσθε Reg. A. ἧ. θ. οἷς ἐμμβλεσθε Reg. C. ἧ. θ. οἷς ἐμμβλεσθε Reg. D. ἧδ' ἐπὶ θεῶν οἷς ἐμμβλεσθε Reg. E. marg. Reg. B. ed. Paris. Steph., quam recepit Brunck. Sed haec lectio, in solis Parisinis libris conspicua, dubitari vix potest quin prioris recensio sit; ad sensum certe manifesto deterior est. Ceterum alicui tamen usui est, docet enim

vulgatum illud ἧς in οἷς mutandum esse (quae ex itacismo in codd. saepe confunduntur) et sic in textu scripsi.

219. μῆ δ' ἐμ' Vatt. C. D. μῆδ' ἐμ' Brunck., ut solet, neque monito lectore. Versum nulla lectionis diversitate laudat Etymol. M. p. 47, 40.

220. μόνον Vrat. Vind. — Ἑριννὸς Vatt. A. B. Vrat. Vind.

221. ἀμήρνον var. lect. ap. Schol. Flor. (ἀμήριον Schol. Paris.), quod in ἀνήρνον mutandum censet Valckenar. ad Ammon. p. 119. — ἄθλιος ἔλκω emendat idem p. 118, quod non necessarium esse recte judicat Brunck., quia voces ἐς τέλος non cum verbo ἔλκω sed cum ἀμήρνον jungendae sint. Significant perpetuo, cf. Dorvill. ad Charit. p. 479.

222. πρὸς δ' ἐπὶ Vrat. Schol. Paris.

224. ἐπὶ ῥόθον Vatt. C. D.

225. ἐπὶ ῥόθον Brunck. Beck. — ῥόθον Regg. quinque, Brunck. Beck., sed perspicuum est hoc a librariis profectum esse non intelligentibus illum positivi usum, quo fere pro com-

- „αὐτὸς ἐὼν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμνηλῶς,
 „ἢ κείνας· ὥδ' αἰψα διηέριαι ποτέονται.
 „τυτθὸν δ' ἦν ἄρα δήποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
 „πνέι τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδ
 230 „οὐ κέ τις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνχοιτο πελά
 „οὐδ' εἰ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη.
 „ἀλλὰ με πικρὴ δῆτα κατίσχει δαιτὸς ἀνάγκη
 „μύμνειν, καὶ μύμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
 „τάς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαιο
 235 „υἱέας. οὐδ' ὀθνεῖοι ἀλαλήσουσιν ἰόντες,
 „εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρὶν ποτ' ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φι
 „ῶλβφ μαντοσύνη τε, πατήρ δέ μ' ἐγείνατ' Ἀγῇ
 „τῶν δέ κασιγνήτη, ὅτ' ἐνὶ Θορήκεσσιν ἄνασσον,
 „Κλειοπάτρη ἐδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦκεν ἄκοιτις.
 240 „Ἴσκεν Ἀγηνορίδης· ἀθινὸν δ' ἔλε κῆδος ἕκασ
 ἡρώων, πέρι δ' αὐτὲς δύο υἱας Βορέαιο.
 δάκρυ δ' ὁμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον, ὡδὲ τ' ἔε

parativo positus videtur, v. Taylor. ad Lys. T. V p. 383 Reisk.

226. ἐμὸν vulg. ἐὼν Vat. A. Schol. Flor. et var. lect. apud Schol. Paris., idque ex Schol. recte receperunt Hoelzlin. et Shaw., illud enim facilius quam hoc a librariis proficiisci potuisse manifestum est; ita ὅ est pro ἐμῷ IV, 1015, οὗς pro ἐμοῦς IV, 1036. cf. Gerhard. p. 93 s.

227. διηέριαι Guelph.

230. οὐδὲ τις Guelph.

231. ἐληλαμένος Guelph.

232. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἐπίσχει vulg. absurde. πικρὴ δαιτή καὶ δαιτὸς ἴσχει Regg. A. B. C. E. in A. δαιτὸς superscripto. πικρὴ δαιτή καὶ δαιτὸς ἴσχει Reg. D. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἴσχει Med. πικρὴ δῆτα καὶ δαιτὸς ἴσχει Vatt. A. B. C. D. et sic Guelph., nisi quod ἴσχει in ἰάει corruptum est. πικρὴ δῆτα καὶ ἴσχει δαιτὸς Vat. C. a m. 2. Vrat. Vind. Hinc Brunckius eam lectionem conjectura assecutus est, quam in textu dedi, quia verem puto; ex hac enim corruptelae illae facillime explicari possunt. Quam enim ΚΑΤΙΣΧΕΙ in ΚΑΙΙΣΧΕΙ corruptum esset, reliquae turbæ ex simili sono vocabulorum δῆτα et δαιτὸς atque

ex frequentissima confusione rum καὶ et καὶ natae sunt. vero verba transponendo et ἐπίσχει mutando metrum r conati sunt.

236. εἰμι δ' ἐγὼν ei Piers. Veris. p. 206, quod non necessarium est, ut ait sed ne ferri quidem potest verba praecedentia, quorum nem sequentia reddunt; εἰ siquidem, quoniam.

237. δ' ἐμ' ἐγείνατ' Vii recepit Brunck. ut v. 219.

238. κασιγνήτην — Κλειοπ ἦγον ἄκοιτι vulg. κασι Κλειοπάτρη — ἦκεν ἄκοιτι quinque, nisi quod A. Κλειο bet, in B. ultimis syllabis tum vocabulorum ἄν superscriptum in E. κασιγνήτη superscriptum inde Κλειοπάτρη legitur. I C. D. Medr Vind. Vrat. accus dem illi, ut vulg., leguntur, pro ἦγον. Perspicuum est in as lectiones, alteram vulgatan quam in textu exhibui, conf quarum quum utraque per sit, difficilis est optio; sed bri omnes praeter Guelph. in ἦκεν consentiant, hanc praetuli cum Brunck. et Be

- Ζήτης, ἀσχαλώωντος ἐλὼν χειρὶ χεῖρα γέροντος.
 „Α δειλὸν, οὐ τίνα φημι σέθεν σμυγερώτερον ἄλλον
 245 „ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κήδε' ἀνῆπται;
 „ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,
 „μαντοσύνας δεδαώς· τῷ τοι μέγα μηνιόωσιν.
 „ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀνύζεται ἱεμένοιισι
 „χραιομεῖν, εἰ δὴ πρόχην γέρας τόδε πάρεττο δαίμων
 250 „νωῖν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαῖ
 „ἀθανάτων. οὐδ' ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν λούσας
 „Ἀρπυίας, μάλα περ λεληγμένοι, ἔς τ' ἂν ὁμόσσης,
 „μὴ μὲν τοιοῦτο ἔκῃσι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι.“
 Ὡς φάτο· τοῦ δ' ἰδυὺς κενεᾶς ὁ γεραῖος ἀνέσχε
 255 γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 „Σίγα· μὴ μοι ταῦτα νόφ' ἐν βάλλω, τέκνον.
 „ἴστω Λητοῦς υἱός, ὃ με πρόφρων ἐδίδαξεν
 „μαντοσύνας· ἴστω δὲ θυσάνυμος, ἧ μ' ἔλαχεν κῆρ,
 „καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαδὸν νέφος, οἷ δ' ὑπένερθεν
 260 „δαίμονες, οἳ μῆδ' ὥδε θανόντι περ εὐμενέοιεν,
 „ὥς οὐ τις θεόθεν χόλος ἔσσεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.“
 Τῷ μὲν ἔπειθ' ὄρκοισιν ἀλαλκόμεναι μενέαινον.
 αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι,
 λοίσθιον Ἀρπυλῆσιν ἐλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
 265 στήσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσημένους ἐλάσειαν.

244. σμυγερώτερον vulg. σμυγε-
 ρώτερον ex emendatione Ruhn-
 k. epist. crit. p. 293 dederunt Brunn-
 ck. Beck, quod sensu flagitante et ego
 recepi. Eadem voces infra IV,
 1065 in libris confusae sunt. — ἄλλων
 Vind., sed vulg. margini adscripta,
 245. τόσσα Vrat. Vind.

246. ἀτροκίδησι Guelph. ἀτρο-
 κίσι var. lect. in Med. et in utris-
 que scholiis, quae ad priorem recen-
 sionem referenda videtur. Idem vo-
 cabulum deleuit poeta etiam IV, 1081,
 ubi ἀμπετάσας ejus loco posuit,
 sed reliquit IV, 387. 1006.

253. τοιοῦ γ' ἔκῃσι vulg. Parti-
 culam otiosam, quam inserere amant
 librarii, ejeci auctoritate Schol. Paris.
 Cf. quae supra ad I, 334 monita
 sunt.

254. γέρον Guelph.

256. ταῦτ' ἐνβάλλω θυμῷ Reg. A.
 ἐνβάλλω etiam Reg. B., quod recepe-

runt Brunck, Beck. Sensus non est:
 ne haec in animum meum injicias,
 ut illi intellexisse videntur, sed ne
 mihi haec animo tuo volvas.

257. μοι Vrat.

258. ἔλαξε Flor.

259. καὶ τότε δ' ὀφθαλμῶν
 Guelph. — ὀλοὸν var. lect. apud
 Schol. Flor. — οἷδ' Vind. Vrat. —
 ὑπένερθε Regg. D, E. Vind.

260. μῆδ' οἷδε Vatt. A. B. C. D.
 Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. Hoelz-
 lin. μῆδ' ὥδε Regg. quinque, Guelph.
 Vind. Schol. Paris, Steph. et sic re-
 cte Brunck, Beck.

261. ἔσσεται vulg. ἔφεται correxit
 Hoelzlin. probante Piers. Verisim.
 p. 208. ἔσσεται Vatt. A. C. D.
 Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck, Beck. — οὔνεκ'
 Reg. D.

262. τῷ Flor. Brub. Basil. — ἀλαλ-
 κέμεν Flor.

- καὶ δὴ τὰ πρῶτισθ' ὁ γέρον ἐψαυεν ἐδωδῆς·
αἱ δ' ἄφαρ, ἥντ' ἄλλαι ἀδευκίης, ἣ στεροκαὶ ὥς,
ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
κλαγγῇ, μαιμῶσαι ἐδητύος· οἱ δ' ἐσιδόντες
270 ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίσχον· αἱ δ' ἄμ' αὐτῇ
πάντα καταβράξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο
τῆλε παρέξ· ὁδμὴ δὲ δυσάσχετος αὐθι λέλειπτο.
τάων δ' αὖ κατόπισθε δύω νῆες Βορέας
φάσαν· ἐπισχόμενοι ὀπίσω θεόν· ἐν γὰρ ἔηκεν
275 Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν· ἀτὰρ Διὸς οὐ κεν ἐπέσθην
νόσφιν, ἐπεὶ Ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
αἶν, ὅτ' ἐς Φινῆα, καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης,
ἣ αἴλας κεραοὺς, ἥτ' πρόκας ἰχθυόοντες,
280 θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιτανόμενοι μετόπισθεν
ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
ὥς Ζήτης Κάλαις τε μάλα σχεδὸν ἀτσουντες,
τάων ἀκροτάτησιν ἐπέχραον ἥλιθα χερσίν.
καὶ νῦ κα δὴ σφ' ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο,
285 πολλὸν ἐκὰς νήσοισιν ἐπὶ Πλωτῆσι κηρόντες,
εἰ μὴ ἄρ' ὠκέα Ἴρις ἴδεν, κατὰ δ' αἰθέρος ἄλτο
οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν.
„Οὐ θέμις, ὦ νῆες Βορέω, ξιφεύσιν ἐλάσσαι

266. *ἄφα πρῶτισθ'* Vatt. A. C.
D. Reg. A. Vrat. Guelph.

268. *καὶ πρόφατοι* Guelph., quod placuit Hoerstelio.

269. *κλαγγῇ* Vrat. — *κλαγγῇ μαιμῶσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο* Vatt. A. B. C. D. omittis intermediis. Librarii oculus a *μαιμῶσαι* ad similem terminationem *καταβράξασαι* aberraverat.

270. *ἄμ' αὐτῇ* Reg. A.

271. *πόντοιο* Vind.

274. *φάσανε* *πισχόμενοι* Vind.

275. *ἀκάματον* Flor. — *οὐκ ἔν ἐπέσθην* vulg. *οὐκ ἐν ἐπέσθην* Med. *οὐκ ἐν ἐπέσθην* Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. Guelph. οὐ κεν ἐπέσθην Regg. C. D. E., quod iubente librorum auctoritate recte receperunt Brunck. Beck.

276. *ἐπεὶ καὶ Ζεφύροιο* Vrat. Vind. — *παραΐσεσκον* Reg. A.

277. *ὅτε σφιν νῆα* Guelph.

278. *κνημοῖσι* Vrat. a m. 1.

280. *θείωσι* Regg. A. D. E. Guelph. Brunck. Beck.

281. *ἄκροις* Guelph. Vrat. Vind. — *ὀδόντες* Reg. A.

283. *ἀκροτάτοισιν* Flor. *ἀκροτάτησι* Vrat.

285. *νήσοισι* Vrat. — *Πλωτοῖσι* Reg. A.

288. *νῆες* Brunck. Beck. sine libris et lectore non monito, tamen fortasse recte, hic enim unicus est Apollonii locus, quo forma *νῆες* legitur, quum semper *νῆες* dicere soleat. — *Βορέων* vulg. *Βορέας* Regg. quinque, *Βορέω* Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. Hanc genitivi formam noster habet II, 308. IV, 1484, alteram nusquam.

- 290 „*Ἀρπυίας, μέγαλοιο Διὸς κύνας· ὄρκα δ' αὐτῇ*
δαΐσω ἐγὼν, ὥς οὐ οἱ ἔτι χρίμψουσιν Ιούσαι.“
Ὡς φαμένη λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἦτε θεοῖσιν
ῥιγίστη πάντεσσιν, ὀπιδνοσάτη τε τέτυκται,
μὴ μὲν Ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
 295 *οἱ δ' ὄρκα εἴξαντες ὑπέστρεφον ἅψ ἐπὶ νῆα*
σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ' ἄνθρωποι
νήσους τοιοῦ ἐκῆτι, πάρος Πλωτὰς καλέοντες.
Ἀρπυιαὶ τ' Ἴρις τε διέτμαγεν. αἱ μὲν ἔδυσαν
κενθμῶνα Κρήτης Μινωίδος· ἡ δ' ἀγόρουσεν
 300 *Οὔλυμπόνδε, θοῇσι μεταχρονίη πετρύγεσσιν.*
Τόφρα δ' ἀριστῆες πινόεν περὶ δέσμα γέροντος
πάντη φοιβήσαντες, ἐκικριδὸν ἱρεύσαντο
μῆλα, τὰ τ' ἐξ Ἀμύνκοιο λεηλασίης ἐκόμισαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,

289. *Jovis canes hinc sumsisse* Hygin. fab. XIX et Servium ad Virg. Aen. III, 209 decet Ruhnk. epist. crit. p. 177, ubi multa de hoc usu vocabuli *κύων* collecta sunt, quibus add. Aesch. Choeph. 1050.

291. *ὤμοσεν* Vind.

292. *ὀπιδνοσάτη* Reg. A. *ὀπιδνοσάτη* Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

294. *ἐπεὶ κεν μόρσιμον εἴη* Regg. quatuor, ubi καὶ in κεν corruptum (v. I, 663) etiam verbo labem adspersit.

295. *αὖ* Reg. A.

296. *σεύεσθαι* Vatt. A. B. C. D. *σεύεσθαι* Etymol. M. p. 742, 6, quod auctore Ruhnkenio epist. crit. p. 294 recepit Beck., sed quamquam eadem verba etiam infra III, 307 in libris confusa reperiuntur, tamen hic contra librorum consensum nihil novare volui, praesertim quum et sequens verbum in Etymol. corruptum sit in *στροφάδην*.

297. *τοιοῦ γ' ἐκῆτι* vulg. Particulam ut v. 253 ejeci.

298. *Ἐίρις* Guelph. — *διέτμαγεν* vulg. contra sensum, hoc enim significaret: *disciderunt* ut Hom. Od. VII, 276. Apoll. Rhod. III, 343, *discendendi* significatione semper aoristus passivi ponitur, ut Hom. Il. I, 531. VII, 302. XII, 461. XVI, 354. Od.

XIII, 439. Apollon. Rh. III, 343. Quare emendavi *διέτμαγεν*, quod saepius a librariis in *διέτμαγον* mutatum est, fortasse quia illud pro singulari habebant, ut Hom. Od. XIII, 439. Apollon. III, 1147. Nonn. Dionys. VII, 8, quibus locis item *διέτμαγεν* legendum est. — *ἔδυσαν* vulg. *ἔδυσαν* Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vind. Vrat. Bruck, Beck.

300. *μεταχρονίη* Regg. quinque, (Reg. A. margini vulgata adscripta) Bruck, Beck. Perpetua est in Apollonii libris confusio vocabulorum *μεταχρόνιος* et *μεταχρόνιος*, posteriorem formam ubique praetulit Bruckius, male. Alteram formam certis veterum testimoniis stabilitam (v. Ruhnk. epist. crit. p. 294) plerisque Apollonii locis plurimi et optimi libri exhibent. Hic quidem ipse Hesiodi locus, Theog. 269, qui Nostro observatus fuisse videtur, eam formam praebet, quam ex plurimis libris in textum recepi. Infra v. 587 eadem in omnibus libris legitur, itemque III, 1151. IV, 952, 1568.

301. *περὶ* Vatt. A. B. C. D.

302. *ἱρεύσαντα* Vind. et Vrat. a m. 2.

303. *τὰ* deest in Guelph. — *ἐκόμισαν* Flor. Brub. Basil.

- 305 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· σὺν δὲ σφίσι δαίνυντο Φινεύς
ἀρπαλέως, οἷόν τ' ἐν ὄνειαρσι θυμὸν λαίνων.
ἐνθάδ', ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ' ἤδ' ἐποτῆτος,
παννύχιοι Βορέω μένον νύκτας ἐργήσοντες.
αὐτὸς δ' ἐν μέσσοισι παρ' ἐσχάρῃ ἦστο γεραιὸς,
310 πείρατα ναντιλλῆς ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελευθού.
„Κλύτε νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὕμμι δαί
„ἀτρεικὲς· ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσ
„ἄασάμην καὶ πρόσθε, Διὸς νόον ἀφραδίῃσιν
„χρεῖων ἐξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὧδε γὰρ αὐτὸς
315 „βούλεται ἀνδράποισ ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
„μαντοσύνης, ἵνα καὶ τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
„Πέτρας μὲν πάμπρωτον ἀφορμηθέντες ἐμῖο
„Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσιν.
„τάων οὐ τίνα φημι διαμπερές ἐξαλέασθαι.
320 „οὐ γὰρ τα δέξῃσιν ἐρήρουνται νεάτησιν·
„ἀλλὰ θαμὰ ξυλίσσιν ἐναντία ἀλλήλησιν
„εἰς ἐν, ὑπερθε δὲ πολλὸν ἁλὸς κορθύνεται ὕδωρ
„βρασσόμενον· στρηγὲς δὲ περὶ στυφελῇ βρέμει ἄκ
„τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πιδέσθε,
325 „εἰ ἔτεον πυκινῷ τε νόῳ, μακάρων τ' ἀλέγοντες
„πείρεται· μηδ' αὖτως αὐτάγρετον οἶτον ὀλησθε
„ἀφραδέως, ἣ θύνει· ἐπισπόμενοι νεότητι.
„οἴωνῳ δὴ πρόσθε πελειῶδι πειρήσασθε,
„νῆος ἅπο προμεθέντες ἐφίμεν. ἦν δὲ δι' αὐτῶν

308. Βορέω Vrat. a m. 1.

309. ἐσχάτῃ Guelph.

311. νῦν Vrat.

312. ἀτρεικὲς vulg. contra me-
trum; bene correxit Brunck. vid. I,
883.

316. χατέουσι Med. Guelph. (cum
gl. γήρῃσι) Flor. Brub. Basil., quod
placuit Hoerstelio.

317. ἔμοιο Regg. C. D. Vrat.

320. δέξῃσι Vrat. — ἐνέρουνται
Regg. quinque, quod male receperunt
Brunck, Beck. — νεάτησι Flor.
Brub. Basil.

322. κορθύνεται vulg. contra
metrum. κορύνεται Vrat. Correxerit
Brunck.

323. πρηγὲς Schol. Paris., ubi vid.
Schaefer. — στυφελῇ β. ἀκτῇ Med.
Flor. Brub. Basil.

324. ἡμετέρῃσι Guelph. — πείρε-

σθε Vrat. πιδέσθαι Med., quem
rum errorem esse docet accentus.

326. αὐτάρετον Vind. — In V
post ὀλησθε comma positum est,
post ἀφραδέως, ubi etiam in a
quis edd. deest. — ὀλοισθε Reg. l

327. ἰθύνει vulg. deficiente c
junctione. ἣ ἰθύνει Reg. E. ἣ
νετ' Regg. A. B. C. D. Brunck. B.
recte. In Schol. Flor. legitur: τὸ
ἰθύνειν τὸ ὀρμῇ σημαίνει·
δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἁμαρ
νοῦσι, quod quum manifesto coi
ptum esset, Piers. Veris. p. 16
et hic ἰθύειν, et in ipso versu ἰθ
scribendum censuit. Sed τὸ δὲ ἰ
νειν scribendum esse jam et
textu nostro et ex Schol. Paris.
tet. — ἐπισπόμενον Vatt. C. D.

328. πειρήσασθαι Med.
329. ἀποπρὸ μεθέντες vulg.

- 330 „πετράων πόντονδε σόη περύνεσσι δίηται,
 „μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου.
 „ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμά,
 „τέμνεθ' ἀλὸς στενωπόν· ἐπεὶ φάος οὐ νύ τι τόσσον
 „ἔσσετ' ἐν εὐχολῇσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
- 335 „τῷ καὶ τᾶλλα μεθέντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
 „θαρσαλέως· πρὶν δ' οὐ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
 „εἰ δέ κεν ἀντικρὺ παμένη μεσσηγὺς ὀληται,
 „ἄψορῶοι στέλλεσθε· ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἴξει
 „ἔθανάτοις. οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλείψετε
- 340 „πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρεὶη πέλει Ἀργῶ.
 „ὦ μέλαιοι, μὴ τλήτε παρὲξ ἐμὰ δέσποτα βῆναι,
 „εἰ καὶ με τρὶς τόσσον δῖεσθ' Οὐρανίδῃσιν,

προηγμένοις Vatt. A. C. D. ἀπο προ-
 μεθέντες Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
 Vrat. Vind. Bruck. Beck.

331. ἐρητύοισθε Reg. D.

333. τέμνεσθ' Vrat. ex correctione
 Vind. Guelph. Flor.

335. τ' ἄλλα vulg. τ' ἄλλα Vat.
 1. τᾶλλα Vat. D. Correxerit Bruck.
 - πονέεσθαι Med.

338. Hiatus est in vulgata lectione,
 quem quamquam et interpunctio
 liquatenus excusat et terminatio
 xbi εἴθε, post quam saepius ad-
 titur (cf. Herm. ad Orph. p. 734),
 men non prorsus improbaverim le-
 tionem στέλλεσθαι, quam praebent
 or. Brub. Basil. Infinitivus pen-
 ret a verbo κελύω vel simili, quod
 racorum more ex praecedente ἐρύ-
 supplendum foret, quemadmodum
 ph. Oed. R. 242 ex ἀπαυδῶ, cf.
 msterh. ad Lucian. T. I p. 492.
 yttentb. Bibl. crit. III, 3 p. 110.
 rvill. ad Charit. p. 441. Herm. ad
 ph. Oed. R. 817. Sed tum etiam
 ὁρῶντος legendum foret. Minus et-
 a probanda videtur sententia Ger-
 rdi p. 191, qui, si quid mutandum
 scribendum iudicat στέλλεσθ'.

339. ἐξαλείψαι vulg. ἐξαλείψετε
 gg. A. C. E. Vatt. A. C. D. Guelph.
 at. ἐξαλείψετε Reg. D., quod rece-
 runt Bruck. Beck., male; non enim
 libro recipi debebat forma, quae et
 vulgata lectione tantum recedit et
 per se admodum dubia est, nam

neque ἀλείψετε neque ἐξαλείψετε
 apud quemquam poetarum me legere
 memini, quamquam ἐξαλείωο habet
 Noster I, 490. Optime se haberet
 vulgata ἐξαλείψαι, si versu praece-
 dente στέλλεσθαι verum esset, pen-
 deret enim infinitivus a verbo φημί,
 ex praecedentibus supplendo, atque
 hoc infinitivo solo utitur Hesiodus,
 et apud Nostrum saepe recurrit, ut
 apud Homerum ἀλείψαι. Interim
 recepi multorum librorum lectionem
 ἐξαλείψετε, quamquam non diffiteor
 magis me probaturum ἐξαλείψετε, si
 in quo libro legeretur.

340. Indicativus πέλει, in quo libri
 omnes consentiunt, ferri vix potest,
 quare πέλοι Steph. ex conjectura,
 ut videtur, quod receperunt Bruck.
 Beck., sed malim πέλη, quod facilius
 etiam in πέλει corrumpi poterat, se-
 cundum Hom. II. VII, 478. XXIII,
 846. XIV, 140. cf. Herm. de praecē-
 ptis quibusd. Attic. p. 18. Thiersch.
 gr. gr. p. 629. Nescio an futuri sint
 etiam, qui πέλεν proponant, quod et
 ipsum habebit quo se tueatur. In-
 terim librorum lectionem retinui.

342. εἴ κεν vulg. εἴ κέ Vatt. A. C.
 D. Regg. A. B. C. D. E. Med. Guelph.
 Vind., unde perspicuum est, verum
 esse, quod sensus flagitat, εἴ καὶ.
 Hoc ex conjectura reposuit Bruck.,
 et id ipsum exhibet cod. Vrat. Vid.
 quae ad I, 663 de confusione harum
 vocularum monita sunt. — εἴσον
 Vind.

- „ὅσον ἀνὰρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον στυγέσθαι
 „μὴ τλήτ' ὀλινοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
 345 „καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλη, τῶς ἔσσεται. ἦν δὲ φ
 „σύνδρομα πετράων ἀσκηθεὶς ἐνδοθι Πόντου,
 „ἀντίκα Βιδυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες
 „πλώετε, φηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰδόκεν αὐτα
 „Ρήβαν ὠκυρόην ποταμόν, ἄκρην τε Μέλαιναν
 350 „γνάμψαντες, νήσου Θυνηίδος ὄρμον ἵκησθε.
 „καῖθεν δ' οὐ μάλα πουλὺ διέξ ἄλός ἀντιπέραν
 „γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλευτε νοστήσαντες.
 „ἐνθα μὲν εἰς Ἄϊδαο καταβιάτις ἐστὶ κέλευθος,
 „ἄκρην τε προβλής Ἀχερουσιᾶς ὑπόδι τείνει,
 355 „δινήεις τ' Ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόδι τέμνων
 „ἄκρην, ἐκ μεγάλης προχοᾶς ἴησι φάραγγος.
 „ἀγχιμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παραινέσθε κολων
 „Παφλαγόνων, τοῖσιν Ἐνετήιος ἐμβασίλευσεν
 „πρῶτα Πέλοψ, τοῦ καὶ περ ἄφ' αἵματος εὖχετ

344. τλήτ' suprascr. s Vrat. — ἐπὶ νηὶ legendum iudicat Gerhard. p. 76, quae prorsus inutilis est conjectura. Sensus est: ne audeatis amplius posthac, ut adhuc fecistis, sine columba navigare.

348. φηγμῖνας Vind. φηγμῖνα Guelph. probante Hoerstelio.

349. ἀκτὴν vulg. ἄκρην ex conjectura Brunck. Beck., quod necessarium sane videtur propter v. 651 et verbum γνάμψαντες, quod de littore non facile dici poterat, et confirmatur a Strabone, qui XIV p. 954 promontorium Μέλαιναν vocatum fuisse testatur, assentiente Arrhiano in Periplo Ponti Eux. Sed admodum antiquum hoc vitium videtur, nam et apud Orph. Arg. 716 libri omnes habent Μέλαιναν ἀκτὴν, et Valer. Flacc. IV, 697 scripsit *nigrantia littora*, et Scholiasτες uterque ἀκτὴν legit. Eadem vocabula confusa sunt mox 354. 366 et infra 806.

350. βιδυνηίδος Vatt. A. C. D. et Vrat. a m. 1. — ἵκησθε Vrat.

351. διέξ ἄλός ἀλλ' ἀντιπέραιαν Reg. E. διέξ ἄλός ἀλλὰ περαιάν Regg. A. C.

352. Μαριανδυνῶν Guelph.

353. Ἄϊδην Vind. et Vrat. ex ratura.

354. Hic quoque libri omnes praebent, aequae ac infra v. utroque loco Scholiasτες uti κραν Ἀχερουσιᾶδα commemorat quae ipse poeta ita vocat v. et 844, ut non dubitandum a ritate emendationis, quam Piers, Verisim. p. 16, et re Brunck. Beck.

355. διανειόθε Flor. Bru

356. ἄκρην ἐκ μεγάλης vulg. admodum scribere librariorum fuit, quum supra ἀκτὴν ἢ ἄκρην a m. 1. habet Reg. E recte reposuit Brunck. — γ Vat. C.

357. παραινέσθε Guelph.

358. τοῖσιν τ' Ἐνετήιος Ald. vulg., quod et in Vat videtur. τοῖσιν Μινεδήιος C. D. Regg. A. C. D. E. Med. Vrat. Vind. var. lect. in Scho quae correctori metrico aequatur ac vulgata lectio. τοῖσιν I Reg. B. marg. Guelph. et VII quod recte receperunt Brunck. — ἐμβασίλευς Brunck. Beck sic in Regg. quinque legitur

- 360 „ἔστι δέ τις ἄκρη Ἑλίκης κατεναντίον ἄρκτου,
 „πάντοθεν ἡλίβατος, καὶ μιν καλέουσι Κάρκαβιν,
 „τῆς καὶ ὕπερ Βορέας περισχίζονται ἄλλα·
 „ὧδε μάλ' ἂμ πέλαγος τετραμμένη αἰθέρι κύρει.
 „τὴνδε περιγυάψαντι πολὺς παρακέκλιται ἦδη
 365 „αἰγιαλός· πολίος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
 „ἄκρη ἐπὶ προβλήτι ῥοαὶ Ἄλνυς ποταμοῖο
 „δεινὸν ἐρεύνονται· μετὰ τὸν δ' ἀγγιχόμενος Ἴρις
 „μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
 „κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκῶν
 370 „ἐξανέχει γαίης· ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
 „κόλπῳ ἐν εὐδιώοντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
 „μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἡπείροιο.
 „ἔνθα δὲ Δολάντος πεδίον, σχεδόνθεν δὲ πόλεις
 „τρισσαὶ Ἀμαζονίδων. μετὰ δὲ συνγεράτατοι ἀνδρῶν
 375 „τρηχέην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν

360. De voce τις producta v. Herm. ad Orph. p. 704. — Ἑλίκης ἄκρη scripsit vocabulis transpositis Brunkius, quia alteram structuram non admitterebant teretes ejus aures. Sed nescio an plurimos haec potius verborum collocatio offensura sit; ego certe, si ita in libris legeretur, mutare non dubitarem. — Ἑλίκης Vind. — κατ' ἐναντίον vulgo, quod recte junctim scripserunt Brunkius, Beckius, et sic in Vrat. legitur.
 361. κάραβιν Vrat. κόραβιν Vind.
 362. τῆς κεν vulg. τῆς καὶ, quod sensus postulat, Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. Vrat. Vind. Brunc. Beck. — Βορέας Guelph. — σχίζονται Guelph.

363. ἀμπέλαγος vulg., quod correxi. — κυρεῖ Reg. E. κείται Vat. B.

364. παραγυάψαντι Reg. A. E. περιγυάψαντι Reg. C. Vind.

366. ἀκτῇ vulg., in quo mirum est h. l. neminem offendisse, quum supra bis in ἄκρη mutatum viderimus, quamquam hic non minus necessaria est ea mutatio. Nam ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο in fine littoris non est litus sed promontorium; praeterea supra etiam v. 354 non erat ἀκτῇ sed ἄκρη προβλήτης; postremo conferatur Dionys. Perieg. v. 784, qui ex nostro loco profecit:

Ἴρις δ' ἐξέλης καθαρὸν ῥόον
 εἰς ἅλα βάλλει.

τῷ δ' ἐπὶ μορμύρουσι ῥοαὶ
 Ἄλνυς ποταμοῖο,
 ἐλκόμεναι βορέηνδε· Κάρκαβι-
 δος ἐγγύθεν ἄκρης.

et Orph. Arg. v. 738:

— Κάρκαβιν δ' ἐκεῖ ἄκρην,
 ἣ ἐκὶ Θερμώδων χέεται Ἄλνυς
 τε ῥέεθρον,
 πολλὸν ἐπ' αἰγιαλὸν δίνης ἀλ-
 μυρέας ἔλκων.

Itaque hic quoque ἄκρη restitui.

367. τὸνδ' vulg., quod sensus causa correxi. — ἀγγιχόμενος Brunc. Beck.

370. ἐπὶ Vrat. ex correctione.

371. ἐν deest in ed. Hölzlin. errore typ. et inde in ed. Shaw. — Θεμισ-
 κύρειον Reg. A. Vrat. et Schol. Flor.
 ad II, 963. — ἐπ' ἄκρην vulg. ὑπ'
 ἄκρην Schol., unde recepit Hoelzlin.,
 quem assentiente Etymol. M. p. 445,
 27 secutus sum; ἐπὶ ex praecedente
 ἐπὶ natum est, sed propter ipsum
 illud ferri non potest.

372. διανεμένους Vatt. A. D. Vrat.

373. ἐνθάδε Brunc. Beck.

374. μετὰ τε Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

375. Dionys. Perieg. 768:

τοῖς δ' ἐκὶ καὶ Χάλυβες στυφ-
 λην καὶ ἀπήνεα γαῖαν

„ἐργαίναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλουν

„ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολὺρρόηνες Τιβαρηνοὶ

„Ζηνὸς Ἐὐξείνιοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.

„τῇ δ' ἐπὶ Μοσσύννοικει ὁμούριοι ὑλήεσσαν

380 „ἐξελίης ἤπειρον, ὑπαρείας τε νέμονται,

„δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκίᾳ τεκτῆναντες.

„τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ,

„μήτι παντοίῃ μέγ' ἀναιδέας ἐξελάσαντες

„οἰωνοὺς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσιν

385 „κῆπον ἐρημαίην. τῇ μὲν τ' ἐν νηὶν Ἄρης

„λαίνεον πόλῃσαν Ἀμαξουλίδων βασιλειαί

„Ὀτρηρὴ τε καὶ Ἀντιόπη, ὅποτε στρατόωντο.

„ἔνθα γὰρ ὕμιν ὄνειαρ ἀδευκὲς ἐξ ἄλλος εἶδ

„ἄρῳτον· τῷ καὶ τε φίλα φρονέων ἀγορεύω

ναίουσιν, μογεροῦ δεδαηκότες
ἔργα σιδήρεον. —

ἔχοντες Guelph.

376. ναιετάουσιν Vind. — πολύρρηνες Brunck. Beck. πολὺρρόηνες Τιβαρηνοὶ etiam apud Dionys. Perieg. 767.

379. τοῖς δ' ἐπὶ Regg. A. C. E., quod receperunt Brunck. Beck. Nullam video necessitatem, quum τῇ apte possit ad praecedentem ἀκρην referri.

380. ὑπαρεϊάν Regg. A. B. E., quod receperunt Brunck. Beck., et hic nulla necessitate cogente, quod vel Hoerstelius intellexit, apte conferens II. XX, 218.

381. δουρατέοις Vrat. — ἐν οἰκίᾳ Reg. A. — Post hunc versum in codd. et editionibus ante Brunnckium omnibus leguntur hi duo versus:

καλλίνα, καὶ πύργους εὐπηγέ-
ας, οὓς καλέουσι

μόσσυνας, καὶ δ' αὐτοὶ ἐκάνν-
μοι ἐνδὲν ἔασιν.

qui non propter id modo suspecti sunt, quod absurde scripsisset poeta δουρατέοις ἐν πύργοις πύργους εὐπηγέας τεκτῆναντες (huic enim incommodo subveniret Ruhnkenii Ep. crit. p. 295 emendatio, πύργους in θρηγγούς mutantis), sed etiam quod ineptum foret, Phinei vaticinio ejusmodi etymologia immiscuisset poeta, et quod versus postremus iisdem verbis infra post v. 1016 recurrit, cujusmodi repetitionibus prorsus abstinuit Apollo-

nus. His causis commo-
ckius hos versus h. l. ejus-
post v. 1016 transposuit,
Ruhnkenio et Beckio. Ho-
fecerit, infra suo loco
illud profecto recte fecit,
nim ferri non possunt hi v
non ex loco inferiore eos i
puto (ibi enim nunquam
esse neque nunc legi debe-
debimus), sed cum Gerh.
mihī persuasum est, hos d
in priori recensione versu
cessisse, (qui tum et ipse
compositus fuerit necesse
de vero a poeta sublato
de causis, quibus Bruncki
levit, et a librario in margi-
tos in textum irrepsisse. A
explicandi via patet, neq
probabilis. Ad vocabula δ
πύργοισιν adscripserat al
καλοῦσι μοσσύνας (quae i
in Schol. Paris. leguntur)
monii causa addiderat ve-
quem infra legerat; mox a
metrum, cujus exitum p
verba οὓς καλέουσι, de
inepte explevit, quae res
non caret.

387. ὅποτεστρατόωντο
ὅπότε ἔστρατόωντο inviti-
sine causa Brunck. Beck.

389. τῷ κέν τε vulg. τ
Reg. A. τῷ κέν τι Regg.
καὶ τι Reg. D. τῷ καὶ τε

- 390 „ισχόμεν. ἀλλὰ τίη μὲ πάλιν χρειῶ ἀλιτέσθαι,
 „μαντοσύνη τὰ ἕκαστα διηγεκέες ἐξενέποντα;
 „νῆσον δὲ προτέρωσσε καὶ ἡπείροιο περῶν
 „φέρονται Φιλύρες· Φιλύρων δ' ἐφύπερθεν ἔασι
 „Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεγείρων.
 395 „ἐξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσιν·
 „Βύζηρες δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμῶλακες, ὧν ὕπερ ἦδη
 „αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται ἀρήϊοι. ἀλλ' ἐνὶ νῆϊ
 „πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψῃτε θαλάσση.
 „ἔνθα δ' ἐπ' ἡπείροιο Κυταιῖδος, ἥδ' Ἀμαραντῶν
 400 „τηλόθεν ἐξ ὁρέων, πεδλιό τε Κιρκαιοιο
 „Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἄλα βάλλει.
 „κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοᾷς ποταμοῖο
 „πύργους εἰσόψεσθε Κυταιῖος Αἰήταο,
 „ἄλσος τε σκίοεν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
 405 „πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
 „ἀμφὶς ὀπιπτεῦναι δεδοκῆμένος· οὐδὲ οἱ ἤμαρ,
 „οὐ κνέφας, ἦδ' ὕμνος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὕσσε.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τοὺς δ' εἶθα γ' ἔλεν δέος εἰσαΐοντα·
 „δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβλημένοι· ὅπῃ δ' ἔειπεν
 410 ἦρως Αἴσονος υἱὸς ἀμυχανέων κακότητι.
 „Ὡ γέρον, ἦδη μὲν τε δῖκ' αὖτε κείρατ' ἀέθλων

ditione Brunck. Beck. recte; v. I, 663.

391. διηγεκέως ἐνέποντα vulg. διηγεκέως ἐξενέποντα Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., unde Brunck. recte dedit διηγεκέες ἐξενέποντα. De confusione terminationum es et eas v. ad I, 883.

392. νῆσον Flor.

393. δ' ἐφύπερθεν codd. et edd. antiquae omnes, nisi quod δ' ἐφύπερ in Reg. A. δὲ ὕπερθεν in ed. Paris. legitur. δ' ἐφύπερθεν ex emendatione Hoelzlin. Brunck. Beck., quod et ego recepi, quamquam in illo librorum consensu aliud quid latere videtur. — ἔασι Guelph.

394. φῦλλα Guelph.

395. Σάππειρες suprascripto π Guelph.

399. Κυταιῖδος vulg. Κυταιῖδος Reg. D., quod recte receperunt Brunck. Beck., eandem enim formam libri praebent infra 1268 et IV, 511.

401. δεινήεις Med.

403. Hunc versum laudat Steph. Byz. s. v. Κυταιῖα.

404. σκίοεν Hoelzlin. Shaw. Beck. in vitis libris omnibus; cf. Herm. ad Orph. p. 705. — Ἄρεος Vrat. Vind. Guelph.

405. δεινόν Reg. A.

407. νῆδυμος Vrat. Vind. ἡδυμος Med. Flor. Brub. Basil. — ἀναιδέες Vat. B. Regg. A. D. E., quod quo jure praetulerint Brunck. et Beck. nescio Imitatus est Orph. Arg. 935

φρουραῖς τ' ἀκμήτοισι ἐπιμαίνεται ἄμμορος ὕπνον, γλαυκοῖς ἀμφ' ὄσσοισιν ἀναιδέα κενθόν ἔλίσσων.

409. ἀφασίῃ Vrat. Vind. Scholl. — βεβλημένοι Schol. Paris. — ἔειπεν Vrat.

411. γέρον Vrat. — δῖκ' αὖτε vulg. δῖκ' αὖτε Reg. C. δῖκ' αὖτε Reg. A. δῖκ' αὖτε Regg. D. E., quod recte receperunt Brunck. Beck. Illo verbo neque Ho-

„ναυτιλῆς, καὶ τέκμαρ, ὅτῳ στρυγεράς διὰ πέτρῃς
 „πειθόμενοι Πόντονδε περήσομεν· εἰ δὲ καὶ ο
 „τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος δ'
 415 „ἔσσειται, ἀσπαστῶς καὶ παρὰ σέο καὶ τὸ δαίτη
 „πῶς ἔρδω, πῶς αὐτὰ τόσῃν ἀλὸς εἰμι κέλευθον
 „νῆϊς ἐὼν ἐτάροις ἅμα νήϊσιν; Αἶα δὲ Κολχίης
 „Πόντον καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.“

Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προ
 420 „ὦ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὁλοῶς διὰ π
 „θάρσει· ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύει
 „ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἅλις πομπῆς ἔσονται
 „ἀλλὰ, φίλοι, φράξεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἄρῳγιν
 „Κύπριδος· ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ περιάτα κεῖται ἄ

425 „καὶ δέ με μῆκετι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε·
 „Ὡς φάτ' Ἀγηνόριδης· ἐπὶ δὲ σχεδὸν νύξῃ δ
 Ὀρχήμιον Βορέας κατ' αἰθέρος ἀΐξαντες
 οὐδ᾽ ἐπὶ κραιπνοῦς ἔβαλον πόδας· οἱ δ' ἀνὸς
 ἐξ ἐδέων ἤρωες, ὅπως παρόντας ἴδοντο.

430 Ζήτης δ' ἰσμενοῖσιν, ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμύτοιο
 ἄσθμ' ἀναφυσίοων, μετεφώνεον, ὅσον ἄπαθεν
 ἤλασαν, ἥδ' ὥς Ἴρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
 ὄρεκά τ' εὐμένεουσα θεὰ πόρεν, αἱ δ' ὑπέδυσσε
 δειματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνῃς.

merus neque noster usquam usi sunt, hoc Homerus II. XIX, 186. IX, 61.

413. εἰ δὲ κεν vulg. ubi καὶ, saepissime in κεν corruptum (v. I, 663) recte reposuit Brunck. Vulgata defendi posset locis Homeri Od. XV, 523. XVI, 260. XVIII, 264, nisi et his locis εἰ καὶ probabilior lectio esset.

414. ὅμῃν Guelph.

415. οὐ σπαστῶς Guelph. — κεν Vrat. Flor. Steph. — παρασέο Reg. A. Productionem, qua offensus Herm. ad Orph. p. 706 aut κεν παρὰ σέο aut καὶ παρὰ σέο legendum putaverat, recte tuetur Gerhard. p. 123. — σέο Vind. Vrat.

417. ἐτέροις Vatt. C. D. — αἶψα Reg. A.

421. ἡγεμονεύει Reg. A.

423. Θεοῦ Guelph. Hoerstel. θεὰ Flor.

424. ἐν γὰρ τῇ Schol. Flor. ad III,

946, quod suadente Ruhnl. crit. p. 296 recepit Beck., constructio ob id ipsum prae est, quod rarior.

425. δ' ἐμὲ Brunck. le monitq. ut semper, ex iis Eur. Phoen. 852 disputavit τέρω vulg. περαιτέρω Reg. περαιτέρω Regg. D. E. et pud Steph. Thes. L. Gr. I 1612, hinc Brunck Beck.

426. δυνά vulg. δοιῶ corpraeter Vat. B. et Guelph Brunck. Beck.

427. ἀΐξαντες ex Regg. Brunck. Beck. male.

432. τὰς γε Brunck. sine lectore non monito, secut est Beck.

434. ἐρίπνῃ Guelph. — ἄντρον ἐρίπνῃς hinc sumsi Dionys. VIII, 178. XIII, 24 14.

- 435 γηθόσυννοι δ' ἤπειτα δόμοις ἐνὶ πάντες ἐταῖροι
αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεύς πέλεν. ὦκα δὲ τὸν γε
Ἀλσονίδης περιπολλὸν εὐφρονέων προσέειπεν.
„Ἡ ἄρα δὴ τις ἔην, Φινεῦ, θεός, ὃς σέθεν ἄτης
„κῆδετο λευγαλῆς, καὶ δ' ἡμέας αὖθι πέλασσε·
440 „τηλόθεν, ὅφρα τοι νῆες ἀμύνειαν Βορέαο·
„εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦτ' ἂν ὅτω
„γηθήσειν, ὅσον εἴπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἰκοίμην.“
„Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηγήσας προσέειπεν.
„Ἀλσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδὲ τι μῆχρος
445 „ἔστ' ὀπίσω· κενεαὶ γάρ ὑποσμήχονται ὀπωπαί.
„ἀντὶ δὲ τοῦ θανάτον μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίζαι,
„καὶ τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.“
„Ὡς τὰ γ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
450 Ἡριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικτίται ἡγερέδοντο
ἄνδρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κείσε θάμιζον
αἶεν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἰδωδῆς.
τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφανρὸς ἰκοῖτα,
ἔχραεν ἐνδυκέως, πολέων δ' ἀπὸ πῆματ' ἔλυσεν
455 μαντοσύνη· τῷ καὶ μιν ἐποιοχόμενοι κομέεσκον.
σὺν τοῖσιν δ' ἴκανε Παράβιος, ὃς ῥά οἱ ἦεν
φίλτατος· ἀσπασίως δὲ δόμοις ἐνὶ τούς γ' ἐνόησεν.
πρὶν γὰρ δὴ νύ ποτ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν

435. ἤπειτα quamquam falsum est, tamen ita ipse scripsisse Apollonius videtur ex male intellecto usu Homero, cf. Gerhard. p. 95.

436. τόνδε Reg. A.

437. πῆρι πολλὸν Guelph. Hoerstel. — μετέειπεν Guelph.

438. Φινεῦς Reg. A.

440. ἀμύνοιεν Vrat. Vind.

441. πάρεῖ Guelph. Hoerstel.

442. γηθήσεις Guelph. Hoerstel.

445. κεναὶ Med. a m. 1.

446. θεὸς omittunt Vatt. A. D.

447. μετέσσομαι Med. a m. 1.

448. τοῖ Reg. A.

449. ἐελδομένων Regg. A. E. ἐλδομένοις Reg. C. ex oscitantia librorum, qui ultimum libri primi et secundi versum legerant.

450. Vocem περικτίται ex loco

nostro commemorat Etymol. M. p. 664, 11.

454. ἔχρα Guelph. — ἐνδικέως Vatt. C. D.

455. κέν μιν vulg. κί μιν Regg. D. E. καὶ μιν, quod sensus flagitat, Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Brunck. Beck.

456. τοῖσι Vatt. A. B. Regg. quatuor, Vind. Vrat. Flor. Ald. Paris. Brub. Basil. Brunck. Beck. Reliqui libri τοῖσιν habent, etiam Med., quod Brunckii causa adjicio.

457. ἀσπασίως Vat. C. ed. Paris. Steph. ἀσπασιν τε Guelph.

458. δὴν ὑπὸ τ' vulg., quod quomodo ferre potuerint editores nescio, nam neque ὑπὸ potest cum verbo μυθήσαστο tam longe distante bene jungi, neque ὑπεμυθήσαστο sensui aptum foret, etiamsi usus ejus aliis ex-

- Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πόλιν Αἴηταο
 460 πείσμαι' ἀνάψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίη,
 οἷτε οἱ Ἀρπυίας Διόθεν στήσουσιν λούσας.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέσσειν ἀρεσσάμενος πυκννοῖσιν
 πέμφ' ὁ γέρων· οἶον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνει
 κέκλειτ' ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν· αἶψα δὲ τὸν γε
 465 σφαῖτέρων ὄτων ὅτις ἔξοχος εἰς ἧ κομίσσαι
 ἦκεν ἐποτρύνας· τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κύντος,
 μευλιχίως ἐρέτησιν δηγηρέεσσι μετηύδα.
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβριοι ἄνδρες ἔα
 „οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες· ὥς καὶ ὃδ' ἀνήρ
 470 „τοῖος ἐὼν δεῦρ' ἦλθεν, ἐὼν μόρον ὄφρα δαεῖη.
 „εὖτε γὰρ οὖν ὥς πλείστα κάμοι καὶ πλείστα μογή
 „δὴ τότε μιν περιπολλὸν ἐπασσύτερη βιότοιο
 „χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἡματι δ' ἡμαρ ὀρώρει
 „κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
 475 „ἀλλ' ὃ γε πατὴρ ἐοῖο κακὴν τίλεσκεν ἀμοιβὴν
 „ἀμπλακίης· ὃ γὰρ οἶος ἐν οὖρεσι δένδρεα τέμνων
 „δὴ ποθ' Ἀμαρυάδος Νύμφης ἀθέριξε λιτάων,

emplis confirmari posset (nam ex hoc uno loco in lexica illatum est, jam-jam exsulaturum), neque postremo illud *τε* quid sibi velit quisquam dixerit. Nihilominus solus offendit Gerhard. p. 76, idemque felici conjectura veram lectionem assecutus est. Nam quod, non mutatis sed alio modo junctis litteris, proposuit: *δὴ νῦ ποτ' αὐτὸς*, id his ipsis verbis in cod. Vrat. scriptum inveni, neque igitur in textum recipere dubitavi. Apud Gerhard. confert Hom. II. XIX, 95 καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτὲ Ζῆν' ἄσατο. In margg. Vrat. et Vind. *δὴν οἱ ποτ'* legitur.

460. *ἂν ἄψασθαι* Reg. C., unde dederunt Brunck. Beck., sed vid. quae ad I, 1343, monita sunt. Praeterea semper hoc composito, nunquam simplici *ἄπτομαι*, de retinaculis utitur et Noster et Homerus et reliqui, credo, omnes.

461. *οἱ τότε οἱ* Reg. A. — *οἰόθεν* pro *Διόθεν* Reg. A. cum gl. *μόνας*.

464. *ἀριστήεσσι* Med.

465. *ὅστις* Reg. A. — *κομίσσαι* Flor. Brub. Basil.

467. *ἔτησιν* Vat. B. — *δηγερεσει* Reg. A. — *προσηύδα* supra μετ Guelph.

468. *ἔασσιν* Guelph.

470. *ὃδ' ἦλθεν* Vatt. codd edd. antiquae. *δεῦρ' ἦλθεν* re novem codd., quod cum Brunck. B. recepi.

471. *κάμοι κ. π. μογήση* καμοὶ κ. π. μογήσει Med. a m. Reg. D. *κάμη κ. π. μογήση* Vind. Sensus utroque loco opvum postulat, quem habent Regi B. C. E. ed. Paris. Steph. Br Beck.

473. *τρώχεσκεν* Guelph.

474. *οὐδέ τι* vulg. *οὐδέτι* Vatt. Reg. A. *οὐδέ τις* Reg. Steph. et quae secutae sunt ed nes. — *ἀνάπνευσις* Vat. A. *ἀνάπνευσις* Vatt. C. D.

475. Hunc versum et qui sequitur quinque laudat Tzetz. ad Lyc. v. 480, eundem cum duobus pro: Etymol. M. p. 75, 25, ubi τὰι pro τέμνων legitur.

477. *ποτ'* Flor. Brub. Basil.

- „η μιν ὀδυρομένη, ἄδινῶ μελλίσσετο μύθῳ,
 „μὴ ταμείην πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ἣ ἐπὶ πουλύν
 480 „αἰῶνα τριβέσκε διηνεκές· αὐτὰρ ὁ τήνγε
 „ἄφραδέως ἔτμηξεν, ἀγνηορίῃ νεότητος.
 „τῷ δ' ἄρα νηκερδῇ Νύμφῃ πόρεν οἶτον ὀπίσσω
 „αὐτῷ καὶ τεκέεσσι· ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
 „ἀμπλακίην ἔγνων· βωμόν δ' ἐκέλευσα καμόντα
 485 „Θυριάδος Νύμφης, λαφύρια ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
 „λερά, πατροφῇν αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
 „ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὐποτ' ἐμείο
 „ἐκλάθει, οὐδ' ἀθέρισσε· μόλις δ' ἀέκοντα θύγαρ
 „πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.“
 490 „Ὡς φάτ' Ἀγνηορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὼν αὐτίκα δοιῶ
 ἥλυθ' ἄγων ποίμνηθεν οἷς. ἀνὰ δ' ἵστατ' Ἰήσων,
 ἂν δὲ Βορήϊοι νῆες, ἐφημοσύνησι γέροντες.
 ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα
 ῥέξον ἐπ' ἐσχαρόφιν, νέον ἡματος ἀνομένοιο.
 495 κουργότεροι δ' ἐτάρων μενοεικέα δαῖτ' ἀλέγνυνον.
 ἔνθ' εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηὸς,
 τοὶ δ' αὐτοῦ κατὰ δῶμακ' ἀλλέες εὐνάζοντο.
 ἦρι δ' ἐτήσιοι αὖραι ἐπέχραον, αἶτ' ἀνὰ πᾶσαν
 γαίαν ὁμῶς τοιγῆδε Διὸς πνέουσιν ἀναγῇ.
 500 Κυρήνη πέφαται τις ἔλος πάρα Πηγειοῖο
 μῆλα νέμειν προτέροισι παρ' ἀνδράσι· εὐαδε γάρ οἱ
 παρθενίῃ καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 τήν γ' ἀνρεψάμενος ποταμῷ ἐπὶ ποιμαίνουσιν,

478. ἄδεινῶ Vind.
 479. διὸς pro δρυὸς Reg. A. —
 ἐπὶ Guelph.
 481. ἀγνηορίην Vind.
 483. ἐγὼ μὲν Guelph.
 484. ἀπλακίην Med. a m. 1.
 486. εὐτεύμενον Vatt. C. D.
 487. ἐμοῖο Reg. D.
 488. ἀθέρις Reg. D. Guelph.
 Brunck. Beck. sed in tanto librorum
 consensu alteram formam delere no-
 lui, quamquam ea alibi non utitur
 Apollonius. Duorum illorum libro-
 rum lectio fluxit ex v. 477.
 492. ἂν sine accentu male Hoelz-
 lin. et Shaw.
 494. ἀνυμένοιο: Vat. B. Guelph.

495. κουργότερον Med.
 496. πείσματα Regg. A. E., quod
 dici potuisse non erat quod multis
 exemplis adstrueret Brunckius.
 498. ἐτήσιοι vulg. ut v. 525. Ve-
 ram lectionem hic unus Reg. D. cum
 Flor., ibi plures libri dant, unde re-
 stituit utroque loco Brunck.
 499. τ' τοῖδε Reg. A. — Διὸς ο-
 missum in Vrat. suprascripta manus
 sequior. — ἀναγῇ vulg. sensu casso.
 ἀναγῇ Vatt. A. B. C. D., quod con-
 jectura assecutus erat Matthiae Obs.,
 critt. p. 28 et recepit Beck. Eadem
 vocabula supra I, 1134, infra v. 556
 confusae sunt.
 503. ἐπὶ Guelph.

- τηλόθεν Αἰμονίης, Χθονίη παρακάθετο Νύμφαις,
 505 αἶ Λιβύην ἐνέμοντο παρὰ Μυρτώσιον αἶπος.
 ἔνθα δ' Ἀρισταίου Φοῖβον τέκεν, ὃν καλέονσιν
 Ἀργεῖα καὶ Νόμιον πολυλήϊρι Αἰμονίης,
 τὴν μὲν γὰρ φιλότῃ θεὸς ποιήσατο Νύμφην
 αὐτοῦ μακράλωνα καὶ ἀγρότιν· νῆα δ' ἔνεικεν
 510 νηπλάχον Χείρωνος ὑπ' ἄντροισιν κομέεσθαι.
 τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
 Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν·
 καὶ μιν ἑὼν μῆλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
 ἄμ πεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφὶ τ' ἐρυμνήν
 515 Ὀθρὺν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδαναῖο.
 ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωΐδας ἔφλεγε νήσους
 Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δῆρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτησιν,
 τῆμος τὸν γ' ἐκάλεσαν, ἐφημοσύνης Ἑκάτοιο,
 λοιμοῦ ἀλεξητήρα. λίπεν δ' ὃ γε πατρὸς ἐφετμῇ
 520 Φθίην, ἐν δὲ Κέφ κατανάσσατο, λαὸν ἀγείρας
 Παρθάσιον, τοίπερ τε Δυκάονός εἰσι γενέθλης·
 καὶ βωμόν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκαλαιοιο,
 ἱερὰ τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρει κελῶ
 Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διὶ, τοιοῦ δ' ἔκητι
 525 γαίαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσiai ἐκ Διὸς αὖραι
 ἦματα τεσσαράκοντα· Κέφ δ' ἔτι νῦν ἱερῆς
 ἀντολίαν προπάροιθε Κυνὸς ῥέξουσι θυηλάς.
 Καὶ τὰ μὲν ὥς ὕδονται· ἀριστῆες δὲ κατ' αὐθι
 μίμνον ἐρυκόμενοι· ξεινήϊα δ' ἄσπετα Θυνοὶ
 530 πᾶν ἦμαρ Φινῇ χαριζόμενοι προΐαλλον.

504. *χθονίαις* ex uno Reg. D. Brunnkian male. — *παρακάθετο* Med.

a m. 1. — *Νύμφης* Reg. E.

505. *Μυρτώσιον* Guelph.

506. *ἐνθ' Ἀρισταίου* Reg. A.

507. *πολυλήϊον* Regg. A. E. Guelph.

509. *μακράλων* Guelph.

510. *ἄντροισι* Vatt. A. B. D. Regg. A. D. E. Med. Vind. Vrat. Brunnk. Beck.

511. *ἐξεθέντι* Med. a m. 1.

512. *ἀκεστορίην θεοπροπίας* Guelph. — *ἐδίδαξαν* Med.

513. *κρίανον* legisse videtur Schol. Paris. Hunc versum cum sequente laudat Etymol. M. p. 24, 10.

516. *Μινωΐδας* Reg. A.

519. *ἀλεξητήρα* Vrat. Vind.

521. *Παράσιον* Guelph. Schol. Paris.

525. *ἐπιψύχουσι* Vrat. — *ἐτήσιοι* vulg. *ἐτήσiai* Vatt. A. B. D. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. Brunnk. Beck.

528. *καταῦθι* Regg. D. E.

529. *Θυνοὶ* Reg. A.

530. *παντῆμαρ* Steph. Hoelzlin. Shaw., quod in Vatt. A. C. legi videtur. *πανδημαρ* Vat. B. Regg. quidam, Vrat. Flor. πᾶν δ' ἦμαρ Vat. D. Med. (ap. Dorvill. Obs. IV p. 19). Regg. quidam, Vind. Brub. Basil.

- ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυνάδεα δαμήσαντες
 βωμόν ἄλδς ῥηγμῖνι πέτρην, καὶ ἐφ' ἱερᾷ θέντες,
 νῆα θοὴν εἰσβαίνου ἐρεσσέμεν, οὐδὲ πελείης.
 τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήνγε
 535 δείματι πεπτηνίαν ἐῷ φέρε χειρὶ μεμαρκῶς
 Εὐφρημος, γαίης δ' ἄπο διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὀρμηθέντες.
 ἀντίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβάσα πόδεςσι
 κούφης, ἣ κε φέροι μιν ἄφαρ, βριαρὴν περ ἐοῦσαν,
 540 σενάτ' ἔμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτησιν.
 ὥς δ' ὅτε τις πάτηθεν ἀλώμενος, οἷά τε πολλὰ
 πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες, οὐδὲ τις αἶα
 τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι,
 σφαλιτέρους δ' ἐνόησε δόμους, ἄμυνδς δὲ κέλευθος.
 545 ὕγρή τε, τραφερὴ τ' ἰνδάλλεται, ἄλλοτε δ' ἄλλη
 ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
 ὥς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἄτρεα

(quae lectio sit in Med. et Guelph. nescio) sed παντήμαρ et πανδήμαρ sunt voces nihili, πᾶν δ' ἡμαρ sensus non fert, πανήμαρ nec sensus nec metrum. Itaque ex emendatione Dorvillii in Obs. Misc. IV p. 19 πᾶν ἡμαρ recepi cum Brunck. et Beck.

531. τόθι Regg. A. E.

532. In vocabulo πέτρην offendit Brunck., qui illud aut πέλας significare, aut in πέλας vel πάρος mutandum putat. Sed doctissime monuit Buttmannus Lexilog. II p. 31 sqq.; illud adverbium solenni significatione: ex adverso, hic adhibitum esse, aram enim illam duodecim Deorum in littore Asiatico exstructam fuisse, ubi nomine Ἰερόν a multis scriptoribus commemoratur; praeterea non opus fuisse, ut πέτρην πλύναντες adjiceret poeta, in quo omisso maxime offenderat Brunckius, quia et per se intelligeretur ex vocabulo πέτρην, et in tanta Bosphori angustia non magna navigatione opus fuisset.

534. τρήρωνος Flor.

535. δήματι vulg. δείματι Med. a m. 2., Regg. quinque, Vind. var. lectio in Scholl., quam sensu jubente cum Brunck. et Beck. recepi.

536. ἀπό vulg., quod cum Flor. Brub. Basil. correxi. — πείσματ' Med. — ἔλυσαν Med. a m. 1.

539. φέρει Vrat.

541. Comparisonem ex Homer. II. XV, 80 haustam esse docent jam Scholl.

542. πλαζόμεθα τετληότες Scholl. positum dicunt pro πλαζόμενοι τέτλαμεν, ad quod schema illustrandum Schaeferus conferri jubet Schol. Ven. ad Hom. II. XVI, 162. Koen. ad Gregor. Cor. p. 87 et Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 124 sq. Sed idem ad Eur. Or. 1165 ita potius interpretari vult, ut sit; πλαζεσθαι τέτλαμεν. Sed quidni proprio sensu verba illa accipiamus? πλαζόμεθα τετληότες est πλαζόμεθα, τετληότες τὸ πλάζεσθαι, quemadmodum ipso illo Euripidis loco ἦρε' ἀξιώθεις minime positum est pro ἄρχειν ἡξιώθη, ut vult Schaeferus, sed significat, id quod unice potest, ἦρεξεν, ἀξιώθεις ἄρχειν.

544. Nisi forte delendum est δ', quod non puto, notanda est orationis quaedam ἀνακολουθία, nam ὅς ὅτε cum participio juncta sunt.

545. ἄλλη Flor.

δῆκεν ἐπ' ἀξέλωιο πόδας Θυνηίδος ἀκτῆς.

- Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στενωπὸν ἔκοντο
 550 τρηχέλης σπιλάδεσσιν ἐργόμενον ἀμφοτέρωθεν,
 δινῆεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν λούσαν
 νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσας νέοντο,
 ἥδη δὲ σφίσι δοῦπος ἀρασσομένων πετρῶων
 νωλεμεῖς οὐατ' ἔβαλλε, βρώων δ' ἀλιμυρῆες ἀκταί,
 555 δὴ τότε' ἔπειθ' ὁ μὲν ὄρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρκπῶ.
 Εὐφρημος πρῶρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀνωγῇ
 Τίφνος Ἀγνιάδω θελήμονα ποιήσαντο
 εἰρεσίην, ἔν' ἔπειτα διέκ πετρῶας ἐλάσειαν,
 κάρτεϊ ᾧ πύσσνοι. τὰς δ' αὐτίκα λολίσθιον ἄλλων
 560 οἰγομένας ἀγκῶνα περιγυάμψαντες ἴδοντο.
 σὺν δὲ σφιν χύτο θυμός· ὁ δ' αἰξαι περὶ γέσσιν
 Εὐφρημος προέηκε πελειάδα· τοὶ δ' ἅμα πάντες
 ῥῆϊραν κεφαλὰς ἐσσεόμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπτατο· τὰ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντλαὶ ἀλλήλησιν
 565 ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὄρτο δὲ πολλῇ
 ἄλμῃ ἀναβρασθεῖσα, νέφος ὥς· αὐτὴ δὲ πόντος
 σμερδαλέον· πάντῃ δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰδήρ.
 κοῖλαι δὲ σπηλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχέας
 κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης
 570 λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπτυσ κύματος ἄχνη.
 νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος. ἄκρα δ' ἔκοψαν

548. εὐξέλωιο Reg. A. Notum est
 a et εὐ interdum in libris confundi,
 v. Montefalcon. Palaeogr. Gr. p. 343.
 Bast. Comment. palaeogr. p. 706 s.
 Wernsd. ad Himer. Eclog. V, 18.
 Vid. infra v. 721. III, 1195. — Θυν-
 ηίδος Reg. A.

549. ὅτι Vrat. — πόρον Guelph.
 550. ἐργόμενον Schol. Paris. ἐσ-
 γόμενοι Vat. B.

551. ἀνακλύζεσκεν Vrat. Schol.
 Paris., quomodo fortasse etiam in
 textu scribendum putat Schaefer.,
 sed librorum consensus docet augmen-
 tum aequae abesse debere ac I, 1074.

552. πολλῶ var. lect. in marg.
 Vrat.

556. ὑπ' ἀνωγῇ vulg., ὑπαρωγῇ
 Flor. Brub. Basil. ὑπ' ἀνωγῇ Vatt.
 A. C. D. Med. ex correctione, Vind.
 Vrat. Brunck. Beck., quod reponen-

dum esse viderat jam Piers. V
 p. 208. vid. supra v. 499.

559. κάροι Med.

566. αὐ Med. a m. 1.

570. λευκὴ superscripto v Reg
 λεπτῇ Regg. A. et duo alii. —
 καχλάζοντος vulg. καχλάζοντος V
 A. C. D. Regg. quinque, Vrat. V
 Guelph. Brunck. Beck. — Voca
 ἀνέπτυσ κύματος absorpsit lacus
 Vatt. A, C, D. — ἄχνη Reg
 Flor. Brub. Basil. Obversabatur
 tasse librariis locus Homeri II.
 426 ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην,
 Noster ἀνέπτυσ intransitiva vi a
 buit ut infra IV, 925, qui loci
 se invicem tumentur, ut injuria
 suspectos habeat Graef. ad Me.
 p. 142.

571. εἴλει vulg., quod cor
 Brunck, εἴλει Regg. A. C. E.

οὐραία περὰ ταί γε κελιάδος· ἥ δ' ἀπόφουσεν
 ἀσκηθῆς. ἐφέται δὲ μέγ' ἱαχόν· ἔβραχε δ' αὐτὸς
 Τίφους ἐρεσσίμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὐδῖς
 75 ἄνδρα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, θορὰ μιν αὐτῖς
 πλημμυροῖς παλιννοσσοῖς ἀνερχομένη κατένεικεν
 εἶσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἶλεν
 πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
 ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἶδετο Πόντος,
 80 καὶ σφίσιν ἀπροφάτως ἀνέδν κῦμα πάροινθεν
 κυρτόν, ἀποτμήγι σκοπιῇ ἴσον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασι. εἶσατο γὰρ θα
 νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
 ἀλλὰ μιν ἔφθη Τίφους ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύνθουσιν
 85 ἀρχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκλίσθη,
 ἐκ δ' αὐτὴν πρόμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
 πετράων· ὕψου δὲ μεταχρονίῃ πεφόρητο.
 Εὐφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάσκειν ἐταίρους
 ἐμβαλλέειν κώπῃσιν ὅσον σθένος· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 90 κόπτον ὕδαρ. ὅσθον δ' ἂν ὑπέκασθε νηὺς ἐρέτῃσιν,

574. αὐτῖς Brunck. sine libris.

575. Ἐς φόβος Guelph. ἔς τρό-
 ς Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 τὸ Reg. C., unde Brunck. αὐτῶν
 lit, ne αὐτῖς tam brevi spatio re-
 teret. Sed illud αὐτῶν quam non
 imode cum πετράων jungi possit
 sive videt, in ejusmodi repetitio-
 vero non offendendum esse, jam
 ra saepius monitum est. Neque
 uno est ejusdem vocabuli repeti-
 tum versu praecedente ex li-
 rum auctoritate αὐδῖς legendum

77. ἔς Guelph.

80. σφιν Vat. D. Med. Vrat.
 r. Brub. Basil.

81. ἀποτμήγι Guelph. ἀποτμήγι
 ol. Paris. Ad hoc exemplum
 τμήτας apud Nonn. Dionys. II,
 fere in ἰδντμήτας mutandum
 est in tam facili litterarum T et
 confusione. Rectius enim haec
 xtiνα a poetico τμήγω quam a
 τὸ ducuntur.

82. λοξοῖσι Med. Flor. Brub.
 il.

83. De participio κατεπάλμενος
 Wernick. ad Tryphiod. p. 386 s.

585. ὑπὲρ Guelph. Hoerstel.

587. Hic libri omnes μεταχρονίῃ
 praebent, Brunnkian vero μεταχρο-
 νίῃ dedit, obsequente Beckio. vid.
 supra v. 300.

588. βάσκειν Vind.

590. ὅσον Vrat. — δ' ἀνυπέκασ-
 θε Reg. A. Guelph. δὲ παρείκασθε
 Reg. D., quod assentiente Beckio ex
 hoc uno libro recepit Brunck., quia
 particula ἂν hic locum non habeat.
 Sed omnino sensum loci non cep-
 runt, quum enim Beckius vertit:
 quantum vero cedeat navis remigi-
 bus, bis tantum aequor resiliit, id
 quomodo fieri possit prorsus non
 video. Neque melior altera explica-
 tio in Schol. Flor. ὅσον δὲ ἄλλη ναὺς
 εἴη εἰρησία περὶδομένη ὑπέκασεν ἂν,
 δὲς τόσον ἢ ἄργα; ita enim neque
 ἀψ ἀπόφουσεν dici poterat, et sub-
 jectum mutatum addito pronomine
 indicari debebat, Unice vera est al-
 tera explicatio, quam uterque Schol.
 exhibet, ex qua hic est sensus;
 quantum quovis remorum impulsu
 provehebatur Argo, bis tantum retro
 vehebatur, fluctuum vi rejecta. Hoc
 sensu vides etiam particulam ἂν opti-

δις τόσον ἄψ ἀπόρουσεν· ἐπεγνάμπτοντο δὲ καὶ
 ἦντες καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
 ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφές ἔσσυτο κῦμα.
 ἢ δ' ἄφαρ, ὥστε κύλινδρος, ἐπέτρεχε κύματι λι
 595 προπροκαταγδην κολῆς ἁλός. ἐν δ' ἄρα μέσσα
 Πληγάσι δινήεις εἶχεν ῥόος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 σκυόμεναι βρόμεον· πεπέδητο δὲ νῆϊα δοῦρα.
 καὶ τότε Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντίεσπασε πέτρης
 σκαυῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερές ὥς φέρεσθαι.
 600 ἢ δ' ἰκλή πτερόεντι μετῆρος ἔσσυτ' οἰστῶ.
 ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα
 νωλεμές ἐμπλήξασαι ἐναντία. αὐτὰρ Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαι
 πέτραι δ' εἰς ἓνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλησιν
 605 νωλεμές ἐρρίζωθεν, ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
 ἐκ μακάρων, εὖτ' ἔν τις ἰδὼν διὰ νῆϊ περήσῃ.

me se habere, quae cum indicativo
 imperfecti juncta significat id, quod
 iterata actione fieri solet, de quo usu
 ipse Brunckius disputavit ad Soph.
 Philoct. 290. cf. Matthiae Misc. phil.
 II, 1 p. 47. Schaefer. ad Julian.
 p. XVII. Reisig. Conjectan. p. 145 s.
 591. τόσσον Vind. — ἐπεγνάμπον-
 το Vrat., sed μ suprascr.

594. λαύρῳ vulg. λάβρῳ Vatt. A.
 C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vocabula
 illa sexcenties in codd. confunduntur.
 Vid. exempli causa Aesch. Pers. 110.
 Prom. 327.

595. πρὸ προκαταγδην Vat. B. —
 Quid sit κολῆ ἁλός, explicat Wernick.
 ad Tryphiod. p. 222.

596. εἶλε Brunck. Beck. — δὲ
 κάτερθεν Vind.

600. ἔσσυτο ἰστῶ Med. Apte Brun-
 ckius comparat Virg. Aen. V, 241. X,
 246. Ex Graecis etiam Oppian. Hal.
 I, 565 καὶ ἔσσυτο θᾶσσον οἰστοῦ.
 Tryphiod. 333 ἐπέδραμε θᾶσσον
 οἰστοῦ. Orph. Arg. 558 ἴσον οἰστῶ
 — ἐσσυμένη.

601. ἀσφάλτοιο Guelph. — Valer.
 Flacc. IV, 691 Saxa sed extremis
 tamen increpuere corymbis.

602. νωλεμές Reg. A. et var. lect.
 in marg. E.

605. νωλεμενές Vind., und
 ἐμμενές reposuit, neque rep
 vocabuli νωλεμές duobus ve
 terjectis ferri posse ratus,
 gnificationem hujus adverb
 cum habere judicans. Sed
 titutionibus ejusmodi supra se
 significatio vero huic loco
 est; nam βιαίως, quod puta
 nunquam significat, neque
 supra v. 602, ubi Scholl.
 interpretantur, explicatione
 ex Homérico quodam loco n
 lecto ut Od. XI, 413 duct
 ficat vero petras in perpetu
 ter constitisse, ita ut nunc
 locum relinquerent, quo st
 vi apud Homerum semper
 notum est. Eodem sensu
 strum legitur III, 147. 346.
 505. 1374. Confirmat han
 tionem Orpheus, qui hunc l
 tatus est, Argon. 713

βυσσόθεν ἐρρίζοντο
 δον αἶεν ἐμμεν
 οὔτῳ γὰρ Μοῖραι τὰδ
 σάντο βαρεῖαι.

Mox μόρσιμον εἰεν ἦεν R.
 606. ἰών Vat. B., quod
 Wakefield., male; ἰδὼν
 ut saepe. — περάσῃ vulg
 Regg. A. B. D., quod m

- οἱ δὲ πον. ὀκρυάεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
 ἤερα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
 τῇλ' ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Αἶδαο
 610 σῶεσθαι· Τίφους δὲ παρόλτατος ἤρχετο μύθων.
 „Ελπομαι αὐτῇ νηϊ τὸγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
 „ἡμέας· οὐδὲ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον' Ἀθήνη,
 „ἣ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὐτέ μιν Ἄργος
 „γόμοφοισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἀλῶναι.
 615 „Ἀλσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετιμῆν,
 „εὐτε διέκ πέτρας φυγίειν θεὸς ἡμῖν ὅπασσεν,
 „μηκέτι δεῖδιθι τοῖον· ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους·
 „εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγγορίδης φάτο Φινεύς.“
 Ἦ ῥ' ἄμα καὶ προτέρωσσε παρὰ Βιδυνίδα γαῖαν
 620 νῆα διέκ πέλαγος σεῖεν μέσον. αὐτὰρ ὁ τόνγῃ
 μευλιχλοῖς ἐπέεσσι παραβλήθην προσέειπεν.
 „Τίφω, τί δὴ μοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
 „ἡμβροτον, ἀσάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.
 „χρῆν γὰρ ἐφιμένοιο καταντικρὺ Πελίαο
 625 „αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον, εἰ καὶ ἔμειλλον
 „νηλεῖως μελεῖσσι κεδαιόμενος θανέεσθαι·

recepit Brunck., humani aliquid passus, quum α longum esse ignoraret; erravit tamen cum eo Beckius. Imo περὶ ἡ σcribendum est, quod ex constanti et reliquorum poetarum epicorum et Apollonii consuetudine reponere non dubitavi, et reponi jussit jam Herm. ad Hymn. Homer. in Merc. 133. Librarios interdum Atticas formas male substituisse constat.

607. ὀκρυάεντος Guelph., quod minor Brunckium non ex conjectura dedisse.

613. ἐνέπνευσεν Regg. A. D. Vind. Vrat. (sed in hoc v. suprascr.) Brunck. Beck.

614. γόμοφοισι vulg., quod correxi. — συνάρασσε suprascr. α Guelph.

616. δι' ἐκ vulg. hic et v. 620, quod correxi.

617. τοῖο Vatt. A. C. D.

619. προτέρωσεν Guelph.

620. σεῖεν Regg. A. E. Brunck. Beck.

622. τί μοι τοι ταῦτα vulg., quod

in solo Vat. B. legitur, in reliquis libris omnibus τοι abest; etiam ταῦτα abest in Vat. D. et Med., in hoc tamen suprascr. Sed τί ἡ μοι ταῦτα Guelph. τί μοι δὴ ταῦτα Regg. B. C. τί δὴ μοι δὴ ταῦτα Regg. A. E. τί δὴ μοι ταῦτα Reg. D., quod quin recte receperit Brunck. dubitari non potest.

624. χρῆ Flor. Brub. Basil. — ἐφ' ἐμένοιο Flor. — De ultima in καταντικρὺ producta v. Herm. ad Orph. p. 706. Ipsum hoc καταντικρὺ bis apud Homerum legitur, Od. X, 559. XI, 64. utroque loco ultima longa. — πελῆαιο Med. Vrat. τελῆαιο Vind.

625. δὲ καὶ Guelph. — ἔμειλλε Reg. A.

626. μελεῖσθῃ Vind. — κεδαιόμενος vulg. inepte. καὶ δαιόμενος Vrat. κεδαιόμενος, quod conjectura assecutus erat Arnald. Lect. Gr. p. 144, praebent Vatt. B. D. Regg. A. D. E. Guelph. et Etymol. M. p. 603, 28. Receperunt Brunck, Beck.

- „νῦν δὲ περισσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
 „ἄγκειμαι, στυγέων μὲν ἄλδς κρυόνετα κλέυνθα
 „νῆϊ διαπλάειν, στυγέων δ' ὅτ' ἐπ' ἡκείριοι
 630 „βαίνωμεν. πάντῃ γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
 „αἰεὶ δὲ στονόσσαν ἐπ' ἡματι νύκτα φυλάσσω,
 „ἔξοτε τὸ πρῶτιστον ἐμὴν χάριν ἡγερέθεσθε.
 „φραζόμενος τὰ ἕκαστα· σὺ δ' εὐμαρῶς ἀγορεύεις.
 „οἶον ἐῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ· αὐτὰρ ἔγωγες
 635 „εἶο μὲν οὐδ' ἡβαιὸν ἀτύζομαι· ἀμφὶ δὲ τοῖο
 „καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δαΐδι' ἐταίρων
 „εἰ μὴ ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.“
 „Ὡς φάτ' ἀριστῆων κειρώμενος· οἱ δ' ὁμάδησαν
 θαρσαλέοις ἐπέεσσιν, ὃ δὲ φρένας ἔνδον λάνθη
 640 κεκλωμένων, καὶ ὃ' αὐτὶς ἐπιβρόχῃ μπεττεῖπεν.
 „ὦ φίλοι, ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἐνὶ θάρσος ἀέξω.
 „τοῦνεκα νῦν, οὐδ' εἴ κε δι᾽ Αἰδαο βερέθρων
 „στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
 „ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δέλμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτρας

628. *ἄγκειμαι* vulg. *ἄγκειμαι* Med. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Flor. (eadem est varietas apud Pind. Olymp. X, 8 ed. Boeckh.), quod receperunt Brunck. Beck., sed quid sit illud *ἄγκειμαι* cum accusativo junctum neuter dixit. Brunckius vertit: *ingentem metum et intolerabiles curas impositas sustineo*, sed ubi *ἄγκειμαι* ita constructum et hoc sensu usurpatum inveniret, vel quomodo omnino hoc significare possit, neque ipse dixit neque ego scio. Mihi quidem non dubium videtur, quin hoc verbum, quod omnes tanquam sanissimum silentio transierunt, foede corruptum sit, sed quae vera sit lectio neque ego scio, neque quisquam facile dixerit. Num forte Apollonius perfecto *ἄγχημαι* ab *ἄγχωμαι*, alibi quod sciam non occurrente, usus est? illud enim et ad sensum aptissimum foret et facillime in *ἄγκειμαι* abire potuisset. Interim *ἄγκειμαι* retinui, in quo verae lectionis vestigia latere videntur. — *στυγέω* et hic et versus sequente Regg. A. E. — *κρυόνετα* Vind.

et Steph. ex errore typ. — *ἔαο* Guelph.

632. *τοπρῶτιστον* vulg., dictum in duo vocabula habent Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. Beck. *ἡγερέσθε* Vrat. Vind. *ἡγερέθεσθε* Med. a m. 1.

633. *φραζόμενοι* Regg. quatuor Med. Vrat. Vind. Ald. male. In eam rem inductus est librarius a praedente plurali *ἡγερέθεσθε*.

634. *ἐῆς* est tuae ut versu seq. mei. v. Gerhard, p. 93.

636. *ὁμοῦ* Flor. Brub. Basil. N. le ante hoc vocabulum interpungunt Brunck. et Beck. — *δαΐδι* Guelph.

637. *ὑμμε* ex conjectura de Brunck. sine causa. Sensus est: *licitus sum, in salvi reducturi sim verum non mea sed vestra causa*. *κομίσω* Vrat. Vind.

640. *ἐπιβρόχῃ* Brunck. Beck.

442. *εἰ κ' ἐξ* Vatt. A. C. D. — *Αἰδαο* Hoelzlin. operarum vitio, qui transit in ed. Shaw.

643. Thierschium, qui *πέλη* reponi voluit, satis refutavit He ad Vig. p. 927 s.

630. *βαίνωμεν* Guelph. Hoerstel.

- 645 „Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὁτομαι οὐκ ἐτ' δαίσαω
 „ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον, εἰ ἑτεόν γε
 „φραδμοσύνη Φινῆος ἐπισκόμενοι νεόμεσθα.“
 „Ὡς φάτο, καὶ τοίων μὲν ἐλάφειον ἀντίκα μύθων,
 εἰρεσίῃ δ' ἄλλαστον ἔχον πόνον· αἶψα δὲ τοίγῃ
 650 Ῥῆβαν ὠκυρόην ποταμὸν, σκόπελόν τε Κολώνης,
 ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξένοντο Μέλαιναν,
 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προγοῶς Φυλληΐδας, ἐνθα πάροιδεν
 Διφανὸς υἱ' Ἀθάμαντος εὐῖς ὑπέδικτο δόμοισιν,
 ὀππόθ' ἄμα κριῶ φεῦγεν πόλιν Ὀρχομενοῖο·
 655 τίκτε δὲ μιν Νύμφη λειμωνιάς· οὐδὲ οἱ ὕβρις
 ἦνδανεν, ἀλλ' ἐθελήμους ἐφ' ὕδασι πατρὸς εἰοῖο
 μητέρι συνναίσκων, ἐκάκτια πῶτα φέρβων.
 τοῦ μὲν δ' ἱερὸν αἶψα, καὶ εὐρείας ποταμοῖο
 ἡϊόνας, πεδίον τε, βαθυρόλειοντά τε Κάλπην
 660 δερκόμενοι παράμειβον, ὁμῶς δ' ἐπὶ ἡματι νύκτα
 νήνεμον ἀκαμάτῃσιν ἐπερρώωντ' ἐλλῆτῃσιν,
 οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
 ἐργατῖναι μογέουσι βόες, πέρι δ' ἄσπετος ἰδρῶς
 εἴβεται ἐκ λαρόνων τε καὶ ἀνέχενος· ὄμματα δὲ σφιν
 665 λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ αὐτμή

645. οὐκέτ' Brunck. contra libros et cum sensus detrimento.

646. ἔσσεσθαι Vrat.

647. νεόμεσθα Vind.

651. πάρεξ ἐνέοντο vulg. junctim exhibent Vatt. A. D. Regg. A. D. E. Vrat. Brunck. Beck. ut infra v. 941 et 1243.

652. Male Brunckius ex Plinio et Strabone, qui flumen *Ψίλλιν* commemorant, hic *Ψυλληΐδας* scribendum suspicatur. Sunt illi fluvii duo probe distinguendi, Steph. Byz. s. v. *Ψυλλίς*: ἔστι καὶ ποταμὸς Βιθυνίας *Ψυλλίς*, οὗ *Ψυλλῆς* τὸ *θηλυκόν*, nostrum locum manifesto respiciens. Idem s. v. *Ψίλλιον*: ἔστι καὶ ἄλλος *Ψίλλης* ποταμὸς τῆς Βιθυνίας, ἐκρέων εἰς τὸν *Εὐξείνιον Πόντον*.

653. δόμοισι Guelph.

654. ὀππότ' Flor. — φεῦγε πόλιν Vatt. A. B. C. D. Med. Reg. B. Vrat. Vind., quod recepit Beck. et recepit set profecto etiam Brunck. ut solet, nisi Regg. A. E. prae buissent φεῦγε πόλιν, quod praetulit. Scilicet

tantum suis codicibus tribuit, ut recederet a consuetudine, quam in reliquis constanter servavit. Unice vera est vulgata.

656. ἐθελήμους Guelph. et verum s. *συνναίσκων*.

659. βαθυρόλειοντα Brunck. Beck. — *Κάλπιν* vulg. errore frequentissimo, nam *Κάλπην* vocatum fuisse docent Plinius, Strabo et Steph. Byz. a Brunckio excitati et sic nomen scriptum exhibent Vrat. Vind., unde correxerunt Brunck. Beck.

660. Hiatus, qui est in vocabulis ἐπὶ ἡματι, offensus Herm. ad Orph. p. 732 corrigendum judicat ὁμῶς δὲ τ' ἐπ' ἡματι, quod vix cuiquam placere potest. Kundem hiatum Apollonius infra v. 945 admisit, si lectio vera est, et ἐπὶ ἡματι III, 827. IV, 1479 et 1502, in quo Nostrum imitatus est Maximus v. 171.

662. Versum laudat Etymol. M. p. 674, 24.

664. δὲ σφιν vulg. δὲ σφιν Vatt. A. C. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind.

ἀνάλῃ στομάτων ἄμοτον βοῖται· οἱ δ' ἐν γαίῃ
 χηλὰς σκηρίπτοντες πανημέριοι πονέονται·
 τοῖς ἔκλειοι ἥρωες ὑπὲρ αἰλὸς εἰλκον ἔρετμά.

Ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' πα φάος ἄμβροτον, οὐτ' ἐτι λίην

670 ὄρφναίῃ πέλεται, λεπτόν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
 φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσιν,
 τῆμος ἱερῆαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
 Θονιάδος, καμάτῳ πολυτήμονι βαῖνον ἔραξε.

τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς, ἀνερχόμενος Λυκίῃθεν

675 τῇλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον Ἰπερβορέων ἀνδρώπων,
 ἔξεφάνη· χρῦσειοι δὲ παρειαῶν ἐκάτερθεν
 πλοῦχοι βοτρυόεντες ἐπερρώοντο κίοντι·

λαίῃ δ' ἀργύρεον νώμα βιδόν, ἀμφὶ δὲ νώτοις·
 Ιοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν· ἡ δ' ὑπὸ ποσσίν·

680 σελετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσφ·
 τοῖς δ' ἔλε θάμβος ἰδόντας ἀμύχανον· οὐδὲ τις ἔτλη
 ἀντίον ἀντάσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.

στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός· αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
 βῆ ῥ' ἴμεναι πόντονδ' αὖτ' ἤερος· ὅψ' αὖ δὲ τοῖον

685 Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον, ἀριστήεσσι πιφανύσκων.

667. σκηρίπτοντες Reg. A. et Vrat. a m. 2.

669. οὐτε τι Brunck. contra libros et lectore non monito, obsequente tamen Beckio, male; οὐτ' ἐτι opponitur praecedenti οὐτε πα.

672. εἰσελάσαντες Guelph. εἰσελ-θόντες Reg. A.

673. Θονιάδος Med. Vrat. Flor. Brub. Basil. — πομπήμονι vulg. πολυτήμονι Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Brunck. Beck., quemadmodum legendum esse viderat jam Steph. in Thes. L. Gr. T. III col. 198. Quam saepe litterae μ et λ in codd. confundantur notum est, v. Pors. Add. ad Eur. Hecub. p. 98. Bast. Comment. palaeogr. p. 724.

674. Λιβύῃθεν Regg. quinque; quorum auctoritas ita imposuit Brunckio, ut in textum reciperet, quod mero librariorum errori deberi perspicuum est; Brunckius imposuit Beckio. Quasi non ex Homero scivissent Lyciam praecipuam Apollinis sedem esse. Ut uno loco defungar,

apud Pind. Olymp. VIII, 47 pariter Apollo ex Lycia ad Hyperboreas se confert. v. Schol. ad illum locum.

677. βοτρυόεντες Guelph. — De imitatione Homerica monet Ruhnk. ad hymn. Bacch. 4. Ex nostro πλο-χμούς βοτρυόεντας hausit Nonn. Dionys. XXXIV, 308. — ποέντι Med.

679. τετάνυστο Vind.

680. κλύζε Guelph.

682. ἀντάσασθαι vulg. ἀγάσα-σθαι Med. ἀντάσασθαι Regg. B. C. Brunck. Beck.

683. νεύοντες legendum esse suspicatur Brunck., ad quam suspicionem firmandam afferre potuisset Nonn. Dionys. XXXVII, 565 ἀκλι-νέες νεύοντες ἐπὶ χθονός. Sed nulla mutandi causa; si exempla desideras, unum instar omnium adscribo Hom. II. XVII, 437

ὡς μένον ἀσφαλῆως περικαλλία
 δίφρον ἔχοντες,
 οὐδὲ ἐνισκίμψαντες κα-
 ρήατα.

685. πιφανύσκων Vind.

- „Εἰ δ', ἄγε δὴ, νῆσον μὲν Ἐωίου Ἀπόλλωνος
 „τὴνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντες οἱ φράνθη
 „ἦψος μετιών, τὰ δὲ δέξομεν οἷα πάρεστι,
 „βωμόν ἀναστήσαντες ἐπάκτιον· εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
 690 „γαῖαν ἐς Αἰμονίην ἀσκηθεῖα νόστον ὀπάσσω,
 „δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
 „νῦν δ' αὖτως κνίσσω λοιβῇσι τε μειλίσσθαι·
 „κέκλωμαι. ἀλλ' ἴληθι ἀναξ, ἴληθι φραυδαίς.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμόν τετύκοντο
 695 χερμασίον· οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
 εἰ καὶ τιν' ἢ κεμάδαν, ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
 αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθεῖη βόσκειται ὕλη.
 τοῖσι δὲ Λητοῖδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δὲ νῦ πάντων
 εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
 700 καίον, ἐπικλείοντες Ἐωίου Ἀπόλλωνα.
 ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
 καλὸν Ἰηπαιήον, Ἰηπαιήονα Φοῖβον
 μελπόμενοι· σὺν δὲ σφιν εὖς παῖς Οἰάργχοιο
 Βιστωνίη φόρμιγγι λιγείης ἤρχεν αἰοιδῆς·
 705 ὣς ποτε πετραίη ὑπὸ δειράδι Παρνησοῖο
 Δελφίνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν,

686. δὴ omittit Schol. Paris., νῦν eius loco habent Vatt. A. C. D. τοὶ δὴ Guelph., in quo deinde μὲν omittitur, quod probat Piers. Veris. p. 208. Sed vulgata sana videtur. — Ἐωῖον vulg., quod quamquam ferri potest (v. Gerhard. p. 158) tamen malui Ἐωίου reponere, et propter v. 700, et quia versus sic lenius decurrit.

690. ὀπάσσαι Regg. C. E.

691. τὸ τέ Flor. — ἐπιμηρία Flor. ἐπὶ μηρία Vat. B. a m. pr. — θήσομεν vulg. θήσομεν Vatt. A. B. C. D. Reg. D. Med. Vrat. Flor. Brub. Basil., quod recte receperunt Brunck. Beck.

692. αὖτε Vatt. A. D., qui etiam τε omittunt. — κνίσσω in fine versus habent Vatt. A. D. Guelph. Vind. Vrat. Med., et in hoc quidem κνίσσω ut in Flor.

694. καὶ τοὶ Vind. — μὲν deest in Flor.

695. ἐνδίνεον Vind. ἐνδίνεον Schol. Paris.

696. εἰ καὶ τιν' Flor., jam correctum in Brub.

697. βαθεῖη Flor.

698. ἐκ δ' ἄρα Regg. quinque, quod recepit Brunck. ut solet.

699. ἱερῷ Reg. A.

700. Posteriorem versus partem laudat Etymol. M. p. 352, 12.

702. Post Ἰηπαιήον in Med. est lacuna, in qua scriptura abrasa.

704. Βιστωνίη Schol. Paris. — Codices Tzetzae, qui hunc versum laudat ad Lycophr. 417, habent καλῆς ἐξήρχεν vel ἐξῆδεν αἰοιδῆς.

705. πετραίης ὑπὸ δειράδι ex uno Reg. D. receperunt Brunck. Beck. male. Singularem habet etiam Tzetzes loco mox laudando, et loco simili Hom. H. Apoll. 281. — Παρνησοῖο vulg. Παρνασσοῖο Vatt. A. B. D. Veram scripturam dedit Brunck., et sic Tzetzes ad Lycophr. 208 et Eudoc. p. 107.

706. Δελφίνην vulg. Δελφίνην Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E., unde recepi cum Brunck. Beck.,

- κοῦρος ἑὼν ἔτι γυμνός, ἔτι πλοκάμοισι γεγῆθώς
 ἰλήποις· αἰεὶ τοι, ἄναξ, ἄτρητοι ἔθειραι,
 αἰὲν ἀδήλητοι· τῶς γὰρ θέμις. οἰόδι δ' αὐτῇ
 710 Αἰτωὶ Κοιογένεια φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
 πολλὰ δὲ Κωρύκλαι Νύμφαι, Πλειστόιο θυγάτρι
 θαρσύνεσκον ἔπεσιν, Ἰήϊε κεκληγυῖαι·
 ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβη.
 Ἀντὰρ ἐπειδὴ τόνγε χορείη μέλψαν ἀοιδῇ,
 715 λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἥ μὲν ἀρήξειν
 ἀλλήλοισι εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνησι νόοις,
 ἀπτόμενοι θυέων· καὶ τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
 κεῖσ' Ὀμονόησις ἱρὸν εὐφρονος, ὃ δ' ἐκάμοντο
 αὐτοί, κυδίετ' ἄντε δαίμονα πορσαίνοντες.
 720 Ἦμος δὲ τρίτατον φῶς ἤλυθε, δὴ τότε ἔπει
 ἀκραεὶ Ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
 ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα Σαγγαρίοιο,
 καὶ Μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριδηλία γαίαν,
 ἣ δὲ Δύκιοιο ῥέεθρα καὶ Ἀνθεμοεισίδα Μυμνήν·

quamquam per ὃ scribitur et apud Schol. utrumque et apud Dionys. Perieg. 442 et apud Apollodor. I, 3, 6 et vulgo apud Tzetz. Sed eum Δελφίνην legisse liquet, quum Delphini Apollinis nomen inde derivet, et meliores ejus libri Δελφίνα habent, ut et apud Eudociam legitur. — ἐξ-ανέριξεν Med. a m. 1.

707. ὦν Med. Vrat. Vind.

708. Hinc profecit Tibull. II, 5, 121. *Adnue, sic tibi sint intonsi, Phoebe, capilli.*

709. ἡώδι δ' αὐτὴν Vatt. A. C. D.

710. ἐν χερσὶν ex uno Reg. receperunt Brunnck. Beck., probante Gerhardo p. 97, qui apud Apollonium ubique ἐν rescribi jubet, nescio quo jure, quum alteram formam tam multis locis librorum auctoritas tueatur. Idem ἐν χερσὶν recurrit III, 1264, ubi iterum unus ille liber ἐν praebet; ἐν νηὶ omnium librorum auctoritate retinui I, 1111. ἐν γαστέρι II, 233. κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι II, 371, ubi ne potest quidem ἐν scribi, ἐν ὀμμασιν III, 93. ἐν πᾶσι III, 443. ἐν νυκτι III, 799. ἐν κόλπῳ III, 859.

711. δὲ deest in Guelph. — Κω-

ρύκλαι Vrat. Vind. — Πλει- quibusdam scribi docent Sch

712. ἐπέεσσιν Vrat. Vind.

713. ἐφοῦμνιον Med. a m

714. μέλψαν καὶ ἀοιδῇ R

715. ἀλλήλοισιν ἔσαιεν jectura dedit Brunnck., quod c us sit vulgato. Non video concinnitatem; neque εἰσαιέν cum Beckio scribendum judi

717. καὶ δ' εἰσέτι ex Reg que Brunnck. Beck., quod cu rendum sit non video.

718. ἱερὸν vulg., quod m bente correxit Brunnck. Eade in duobus libris invenitur IV, ἑφρονος Med. ἑμφορονος Gu δὲ δ' vulg. correxit Brunnck.

719. αὐτοῦ marg. Vind. — νοντες Vat. B. πορσύνοντες I E. κικλήσκοντες var. lect. ap Flor., fortasse ex priore rec 720. ἤλυθεν Vrat.

721. ἀκραεὶ Vind. ἀκραεὶ Regg. A. E. εὐκραεὶ Guelph fusione frequentissima. V tuetur etiam Etymol. M. p.

723. Μαριανδυνῶν Guel

724. Respicit Steph. B. Ἀνθεμοῦς.

- 725 *δερχόμενοι παράμειβον· ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλως*
ὄπλα τε νῆλα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
ἡῶθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὄρμον ἔκοντο.
ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἡλιβάτοισιν,
 730 *εἰς ἄλα δερχομένη Βιδυλῖδα· τῇ δ' ὑπο πέτραι*
λίσσάδεις ἐξήλκωνται ἀλίβροχοι· ἀμφὶ δὲ τῇσιν
κύμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέλκται ἡπειρόνδε
 735 *κοίλῃ ὑπαῖθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀἶδαο*
ῦλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές, ἐνθεῖν αὐτμῇ
πηγυλῆς, ὀκρυόεντος ἀναπνεύουσα μυχοῖο
συνεχῆς, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχυνν,
ἦτε μεσημβριόωντος λαίνεται ἡέλλοιο.
 740 *οὐ γὰρ δ' οὐ ποτε τὴν γε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,*
ἀλλ' ἄμυδις πόντιό θ' ὑποστένει ἡχήμεντος,
φύλκων τε πνοιῇσι τινάσσομένων μυχήσιν.
ἐνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
ὅσπερ δι᾽ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἄλα βάλλον
 745 *ἡῶν· κοίλῃ δὲ φάραγξ κατὰγει μιν ἄνωθεν.*
τόν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σωωναύτην ὀνόμηναν,
Νισαῖοι Μεγαρήες, ὅτε νάσσεσθαι ἐμελλον

725. *κάλως* Guelph. *κάλως*
 Med. Loquitur de hoc loco Etymol.
 M. p. 74, 8.

729. *ἡλιβάτοις* Guelph.

730. *κυλινδόμενῃ* Regg. A. C. marg.
 B., quod non recipere debebat Brunck.,
 est enim deterior lectio, aut ex glos-
 semate nata aut ex priore recensio-
 ne. — *ὑπὸ* Flor. — *πέτραι* Vatt.
 A. D.

731. *τοῖσι* Guelph. *τῇσιν* Med.

733. *πεφύασσι* Guelph.

735. *κοίλῃ* et *νάπη* Guelph.

737. *πηγυλῆς* Guelph. *πήλυγ*
 Etymol. M. p. 670, 39. — *ὀκρυόεν-*
τος Vatt. A. B. D. Reg. B. Med.
 Guelph. Vrat. Vind., quod et ipsum
 hoc loco ferri potest.

738. *συνεχῆς* vulg. *συνεχῆς* Vatt.
 A. B. D. Regg. D. E. Med. a m. 1.
 Guelph. Flor. Brub. Basil. Brunck.
 Beck. Vide ad I, 1271.

739. *μεσημβριόωντος* Vrat. Vind.

740. *τῇνδε* Vatt. A. C. D. Regg.
 B. C. E. *τὴν δὲ* Reg. A. — *κατα-*
βλοσυρὴν Vat. B. Flor. Brub. Basil.

741. *θ'* omittit Vat. B. propter
 praecedens O.

742. *μυχήσιν* vulg. *μυχίοισιν* Regg.
 A. E. *μυχίῃσιν* Vatt. A. C. D. Reg.
 B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck.
 Beck. *πνυνῆσιν* conjecit Wakef.
 sine causa.

743. *ἐνθάδε* Brunck. Beck. sine
 libris, male.

745. *ἡῶν* vulg. *ἡῶν* Vatt. B. C.
 Regg. quinque et edd. inde a Stepha-
 no. — *φάραγξ* Guelph.

747. *Νισαῖοι* vulg. *Νισαῖοι*
 Regg. B. D. Vrat. Vind. *Νισαῖοι*
 Regg. A. C. E. Guelph. Brunck.
 Beck. Errores illi frequentissimi. —
νάσσεσθαι Med. a m. 1. *ἔπ'* *ἐννάσ-*
σεσθαι — γῇ suspicatur Spitzner.

- γῆν Μαρνανδυνῶν. δὴ γὰρ σφίας ἐξεσάωσεν
αὐτῇσιν νῆεσσιν, κακῇ χολήσαντας ἀέλλη.
750 τῇ δ' οὔγ' αὐτίκα νηὶ διέξ' Ἀχερουσίδος ἄρκης
εἰσωποὶ, ἀνέμοιο νέον λήγοντος, ἔκεισαν.
Οὐδ' ἄρα δηδὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείρου
καὶ Μαρνανδυνούς λάθον ἀνέρας ὀρμηθέντες
αὐθένται Ἀμύνκοιο κατὰ κλέος, ὃ πρὶν ἄκουον.
755 ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο ἐκῆτι.
αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο
πάντοθεν ἀγρόμενοι· ἐπειγ' μάλα τοί γ' ἐπὶ θερὸν
ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.
καὶ δὴ πασσυδὴν μεγάρων ἐντοσθε Λύκοιο
760 κεῖν' ἤμαρ φιλότῃ, μετὰ πολλέθρον λόντας,
δαίτην ἀμφέπον τέροντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Διδουλίδης μὲν οἱ γένεην καὶ οὔνομ' ἐκάστου
σφωϊτέρων μυθεῖδ' ἐτάρων, Πελλιάο τ' ἔφετμάς,
ἦδ' ὥς Αἰμυιάδεσσιν ἐπεξευνούντο γυναιξίν,
765 ὅσσα τε Κύζικον ἀμφὶ Δολιολίην ἐτέλεσσαν.
Μυσίδα δ' ὥς ἀφίκοντο Κίον δ', ὅθι κάλλιπον ἦ
Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ, Γλαύκοιό τε βᾶξιν
πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἀμυκόν τ' ἐδάξαν·
καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύνῃ τε,
770 ἦδ' ὥς Κρανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν
Λητοῖδῃ κατὰ νῆσον. ὃ δ' ἐξείης ἐνέποντος
θέλγεται ἀκουῇ θυμὸν· ἄχος δ' ἔλεν Ἡρακλεῖ
λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετήνυδα.
„ὦ φίλοι, οἷον φωτὸς ἀποπαραχθέντες ἀρωγῆς

de vers. her. p. 39, sed nulla mutatione opus est, quum illa productione usitatissima sit.

749. αὐτῇσι Regg. A. D. E. Med. a m. 1. et ex more Brunck. Beck.

— χολήσαντας Med.

751. λήξαντος Vat. B.

753. Μαρνανδύνους Vat. C. Μαριανδυνούς Vind. — ὀρμηθέντες conjicit Segaar. in Act. Traject. I p. 75 probante Beckio, sed sine causa; ὀρμηθέντες est adiecti.

755. ἀριθμὸν Reg. A. — τοῖο γ' ἔκῃτι ex uno Reg. D. Brunck. Beck. Vide ad I, 334. — Priorem versus partem laudat Etymol. M. p. 141, 30.

757. ἐπεὶ οἱ μάλα τόγ' Reg.

759. πανσυδίῃ Guelph. Hoer

760. πολλέθρον Guelph. Hoer

761. δαίτη Reg. A. — ἐν Guelph.

762. De particula καὶ in producta vid. quae ad I, 20 m. sunt; cf. Herm. ad Orph. p. Spitzner. de vers. her. p. 108.

763. μυθεῖν Vrat. Flor.

766. Μυσίδα τ' ὥς Flor. Μν δ' ὥς Brunck. Beck. lectore monito.

769. θεοπροπίαν Guelph. H stel.

774. ἀποπαραχθέντες Vrat.

- 5 „*πείρετ' ἐς Αἴγην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἔγω μιν*
„Δασκύλου ἐν μεγάροισι καταντόθι πατρὸς ἑμοῖο
„οἶδ' ἰσθδῶν, ὅτε διέθο δι' Ἀσίδος ἡπείροιο
„πεῖρος ἔβη, ζωστῆρα φιλοποτόλεμοιο κομίζων
„Ἰππολύτης· ἐμὲ δ' εὖρε νέον χροάοντα λούλους.
- 30 „*ἔνθα δ' ἐπὶ Πριάμοιο καθιγνήτοιο θανόντος*
„ἡμετέρου Μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι, ὄντινα λαὸς
„οἰκτιστόις ἐλέγεισιν ὀδύρεται ἐξέτι κελνον,
„ἀδελύων Τιτῆν ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
„καρτερόν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἡϊδοῖσιν
- 185 „*εἶδος τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δὲ οἱ ἦλας' ὀδόντας.*
„αὐτὰρ ὁμοῦ Μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσαν
„καὶ Φρύγας, οἳ ναλουσιω ὁμώλακας ἡμῖν ἀρούρας,
„φῦλά τε Βιδυνῶν αὐτῇ κτεατίσαστο γαίῃ,
„ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου προχοᾷς σκόπελόν τε Κολώνης·
- 790 „*Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς Πελοπήϊοι εἶκαθον αὐτως,*

775. αὐτὰρ ἔγω μιν Regg. quator.

776. κατ' ἀντόθι vulg., quod h. l. mi nequit. Junctim exhibent Vatt. B. C. D. Regg. A. B. D. E. Med. uelph. Vrat. Flor. Brub. Basil. unck. Beck. — ἐμῷ vulg. ἑοῖο ed. a m. 1. ἑμοῖο Regg. A. B. C. Reg. E. et Med. a m. 2. Brunck. ck., quod necessarium est.

779. χροάοντας λούλους vulg., ad sensum non fert et ex Π, 43 iam puto. χροάοντα λούλους Vatt. D. Reg. A. et E. ex rasura; sic fit Steph. et receperunt Brunck. ck. Sed ita existit hiatus, quem eandem non ratus Herm. ad Orph.

733 correxit χροάοντος λούλου, ibante Spitznero de vers. her. 152. Sed admodum displicent illi utivi, nam quem locum confert itznerus, Epigr. Adesp. DCXCV 1. 2. (Antholog. T. IV p. 260) ᾠδήβην ἐτι κούρον, ἐτι χροάον-; λούλου λενόμενον, ejus lon- alia est ratio, quum sequatur ticipium δυνόμενον. Contra lti loci afferri possunt, quibus ἰών cum accusativo λούλου vel λους jungitur; sic Oppian. Cyne- g. 347 ἐτι χροάοντες λούλους. egor. Nazianz. XI p. 83. ἐτι αόντες λούλου. Recte igitur li-

brorum lectionem tuetur Gerhard. Lectt. p. 67, qui etiam p. 189 exem- pla hiatus ab Apollonio in quinto pede admissi collegit. Quum enim constat Homerum etiam in quinta se- de hiatus admisisse (v. Spitzner. p. 146 s.) quidni idem sibi permiserit Apollonius, etiamsi non eadem verba cum hiatus apud Homerum legantur? Earundem certe vocalium α et ι concursus eodem loco reperitur Hom. Od. XXIV, 430 ἀλλ' ἄγετε, πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ὤκα ἰκέσθαι. Etymol. M. p. 813, 11 hunc versum laudans habet χροάοντα παρείας, quorum prius nostram le- ctionem confirmat, alterum ex me- moriae lapsu natum videtur.

780. ἐνθάδ' Brunck. Beck. invi- tis libris male, ut supra v. 743.

782. ἐξ ἐτι vulg. Coniunctim scriptum exhibent recte Vatt. A. C. D. Regg. A. B. D. E. Vrat. Brunck. Beck.

783. Τιτῆν Regg. A. C. D. E.

784. πάντεσσιν Guelph. εἰδοῖσι- σιν Vrat.

787. Μυγδόνες pro καὶ Φρύγας a quibusdam scribi, tradit uterque Scholi, quod priori recensio- ni tri- buendum est.

790. Παφλαγόνες δ' Brunck. Beck. ex uno Reg. D. male.

- „ὄσους Βιλλαίοιο μέλαν περιέχονται ὕδαρ·
 „ἀλλὰ με νῦν Βέβρυκες ὑπερβάσῃ τ' Ἀμύκοιο
 „τηλόθι ναιετάοντος ἐνόσφισαν Ἡρακλῆος,
 „δὴν ἀποτεμνόμενοι γαίης ἄλῃς, ὅφρ' ἐβάλλοντι
 795 „οὔρα βαθυρρελοντος ὕφ' εἰαμεναῖς Ἰπλίοιο.
 „ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν· οὐδέ ἐφημι
 „ἡματι τῷδ' ἀέκητι θιῶν ἐπελάσσαι ἄρηα
 „Τυνδαρίδην Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέφα κείνον ἔπεφ·
 „τῷ νῦν ἦντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιος εἰμι,
 800 „τίσω προφρονέως. ἡ γὰρ θήμις ἡπεδανοῖσιν
 „ἀνδράσιν, εὐτ' ἄρξωσιν ἀρεῖνες ἄλλοι ὀφέλλει
 „ἔνῃ μὲν πάντεσαιν ὁμόστολον ὕμιν ἐπεσθαί
 „Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν νῖεα· τοῖο δ' ἰόντος
 „ἦτ' ἂν ἐϋξείνοισι διέξ' ἄλός ἀντιάοιτε
 805 „ἀνδράσιν, ὅφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδων
 „νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχερουσίδος ὑπόθεν αἰ

792. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ut solet, sine libris. — μεν pro με Vind.

794. γαίης et ἐβάλλοντο Guelph.

795. βαθυρρελοντος Med. βαθυρελοντος Brunck. Beck. — εἰαμεναῖς Schol. Paris. — παρ' εἰαμεναῖς Ἰπλίοιο habet Etymol. M. p. 93, 2.

796. ἔδοσαν Guelph. — Vulgo: οὐδέ σε φημι et v. 798 Τυνδαρίδην, — ἔπεφνες, ut sit apostrophe ad Polucem, sed inepta illa; qua si uti voluisset, multo aptior locus fuisset v. 806, ubi quum non allocutus sit Polucem, et hic eum non potuit alloqui. Neque illa est librorum lectio, sed solius Vat. B. et editionum veterum. Pro σε reliqui codd. omnes habent ἐ, in Reg. C. prorsus omisum est; pro Τυνδαρίδην item omnes habent Τυνδαρίδην; solum ἔπεφνες legitur in Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Reg. C. (de Guelph. non constat), sed Regg. A. B. D. E. habent ἔπεφεν. Hinc Brunck. eam lectionem restituit, quam in textu exhibui, nisi quod ἐ ex conjectura in γε mutavit probante Beckio. Sed ne illa quidem mutatione opus esse videtur; negligentius locutus est Apollonius, quum ex abundanti adderet pronomen, deinde vero, ut sententia magis perspicua esset, ipsum nomen subjiceret. Cf. IV. 1086.

797. τῷ Flor. — ἀέκοντι — ἐπελάσσαι Med. Reg.

ἐμπελάσαι Vrat. Guelph.

799. τῷ νῦν Brunck. lec. monito, et legitur sic q. Guelph., si fides habenda H sed neque tam praestans lectio, ut reliquorum omnium lectioni, quae et ipsa ptissima est, anteponenda si facile ex errore frequentis tuit nasci, ut non dubitave Beckio vulgatam lectionem — ἄρκιος Schol. Paris.

800. ἡ vulg. ἡ Vat. C. Br ἡ Vrat. Flor. et alii forta quod Brunckius lectore no sed sensu flagitante in tex Delevi accentum.

803. νῖα Med. Vrat. Vind.

804. ἐξ ἄλός Vind. διαμπε Reg. B., quod male tantillate commoti receperunt Beck., nam quod hic dicit, um eam lectionem ex Ety cepisse, falsum est.

805. θερμώδοντες Vind.

806. Τυνδαρίδας Vind. vulg. ἄρκης, quod praeben reponendum esse vidit Pie p. 16, reposuerunt Brunc Vid. ad II, 349. 354.

- „ἔλθωμαι ἱερὸν αἰὺν· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
 „ναυτίλοι ἄμ πέλαγος θηγέμενοι ἱλάσσονται·
 „καὶ κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος οἶα θεοῖσιν
 810 „πίλονας εὐαρότοιο γῆρας πεδίοιο ταμολίμν.“
 „Ὡς τότε μὲν δαῖτ' ἄμφι πανήμεροι ἐψιόωντο
 ἦρι γὰρ μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες·
 καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Δύκος κίε, μυρὶ' ὀπάσσας
 δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἐκπερπε νέεσθαι.
 815 „Ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
 Ἴδμονα, μαντοσύνησι κακασμένον· ἀλλὰ μιν οὐ τι
 μαντοσύναι ἐδάσσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι·
 πέτο γὰρ εἰαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
 ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
 820 κάπριος ἀργιόδων, ὅλοδν τέρας, ὃν ῥα καὶ αὐταὶ
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
 ἤϊδει· ὅλος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τίφος.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμούςς ποταμοῖο
 νίσσεται Ἀβαντιάδης· ὃ δ' ἄρ' ἐκ ποθεν ἀφρᾶστοιο
 825 ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεκάλμενος ἤλασε μηρόν
 ἀγρόην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἴνας ἔκρυσεν.
 ὀξὺ δ' ὃ γὰρ κλάγξας οὐδὲ πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
 ἀθρόοι ἀντιάχθησαν· ὀρέξατο δ' αἰψ' ὀλοοῖο
 Πηλεὺς αἰγανέην φρυγὰδ' εἰς ἔλος ὀρμηθέντος
 830 καπρίου· ἔσσυτο δ' αὐτὶς ἐναντίος· ἀλλὰ μιν Ἴδας
 οὐτάσε, βεβρυχῶς δὲ θεῶν περικάππεσε δουρὶ.

807. Hic versus deest in Vatt. A. D. Regg. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind.

808. ναυτίλλοι Flor. Brub. Basil.

809. σφι Vrat. Vind. Brunck. Beck. — θεοῖσιν Med.

810. γνίας Vrat. Vind.

811. ἀμφήμεροι Med. — ἐπονέοντο pro ἐψιόωντο Vat. B. — Posterius hemistichium laudat Etymol. M. p. 406, 14.

813. ὀπάσας Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

814. ἐνθαδ' Brunck. Beck. ut saepius. — ἦρπασε conjecit Wakef., quod refellere non operae pretium est.

819. λαγόνα Vrat. Vind.

820. ὅλεον Vatt. A. C.

823. θρωσμούςς πεδίοιο scripsit

Steph. Thesaur. L. gr. T, I p. 1576, errore incertum an conjectura; recepit tamen Brunckius. Sed nihil mutandum est; ποταμός latiore sensu de palude etiam dictum est, quam fluvius efficiebat, itaque θρωσμοὶ πεδίοιο, quos ἀναβολὰς recte interpretantur Scholl., sunt editiora illius paludis loca. Id docent etiam ipsa poetae verba, in palude enim jacebat aper et prope ad eum accessit Idmon.

824. νίσσεται' vulg. νείσσει' Vind. νίσσει' Regg. quinque, Vrat. Brunck. Beck.

826. μέσσαι Med. μάσας Etymol. M. p. 41, 29.

827. ἐκλάγξας Guelph. Hoerstel.

— τυπέντες Vatt. A. C. D. Med. Ald.

831. βεβρυχῶς Guelph. — Try-

καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα
τὸν δ' ἔταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορράγοντα,
ἀγνύμενοι, χεῖρεσσι δ' ἑῶν ἐνικάτθαν' ἐταίρων.

- 835 Ἐνθα δὲ ναυτιλῆς μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
ἀμφὶ δὲ κηδεῖν νέκνους μένον ἀσχαλῶντες.
ἥματα δὲ τρία πάντα γόων· ἐτέρω δέ μιν ἦδη
τάρχυνον μεγαλαστί· συνεκτερέϊξε δὲ λαὸς
αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆϊ Λύκῳ· παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
840 ἧ θέμις οἰχομένοισι, ταφήϊα λαιμοτόμησαν.
καὶ δὴ τοὶ κέχνται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κελνῇ
τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὄψιγόνοισιν ἰδέσθαι
νηίου ἐκ κοτίνιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
ἄρκης τυτθὸν ἔνεργ' Ἀγερονσίδος· εἰ δέ με καὶ τὸ
845 κρείω ἀπηλεγέως Μουσέων ὑπο γηρύσασθαι,
τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε Βοιωτοῖσιν
Νισαίοισι τε Φοῖβος ἐπιφρόνην ἰλάσθαι,
ἀμφὶ δὲ τὴν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνιο
ἔστυ βαλεῖν· οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
850 Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν,
Τίς γάρ οἱ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὐτὶς ἔχευαι

phiod. v. 576 *δνοφερῇ περικάππε-
σεν αἰχμῇ.*

832. *τοὶ μὲν* Guelph. Hoerstel.

833. *ψυχορράγοντα* Brunnck.
Beck.

834. *ἐνὶ κάτθαν'* vulg. *ἐνικάτ-
θαν'* ex Regg. A. B. E. Brunnck.
Beck. recte, quamquam causa non
perspecta; praepositio enim substan-
tivo postposita non debet caesura ab
eo disjungi, neque medio in versu
praepositio a verbo divelli. Sic ne-
que supra v. 831 recte scriberetur
θοῶ περὶ κάππεσε, neque apud Musaeum v. 271 *ἐμοῖς ἐνὶ κάτθεο κόλ-
ποις*, ubi vid. Wernick. Cf. idem ad
Tryphiod. v. 424. Gerhard. Lectt.
p. 130 sqq.

835. *ἐνθάδε* Brunnck. Beck. sine
libris ut saepe.

836. *κηδεῖν* Regg. A. B. C. E.
facili errore ex iota subscripto.

838. *συνεκτερέϊξε* ex Vrat. Vind.
dederunt Brunnck. Beck., quod cur eis
praestare visum sit praecedente im-
perfecto *τάρχυνον*, non video. Me-

rus est librariorum error, qui recur-
rit infra v. 857.

839. *πάρα* Flor. Brub. Basil.

840. *λαιοτόμησαν* Reg. A. Guelph

841. *καὶ δ' ἦτοι* legi jubet Herm
ad h. H. in Ven. 226, sed particuli
καὶ δέ hic non est locus, neque *κα*
δ' ἦτοι usquam juncta legere me-
mini, et *δὴ τοι* non recte ab eo ubi
que expelli videbimus ad III, 958.

842. *βῆμα* Vat. C. — *δ' ἔνεπ*
Guelph., errore frequentissimo pr
ἐνεστι, sed Hoerstelli sagacitas in
de *δ' ἐπι* (sic) exsculpsit.

843. *φάλαγγι θαλέει* Guelph., quod
placuit Hoerstelio.

844. *τυτθὸν* Med. a m. 1. — *δ*
ἐμὲ Brunnck. ut solet.

847. *Νισαίοισι* vulg. *Νισαίοισι*
Steph. *Νισαίοισι* Brunnck. Beck. u
supra v. 747. — *ἐπιφρόνην* Brunnck
Beck.

848. *τῆνδε* Schol. Flor.

851. *ἑσάυτις* Brunnck. ex conjectu-
ra, sine causa; *ἔτ' αὐτὶς* est etiam
iterum.

ἤρωες τότε τῶν τῶν ἀποφθιμένων ἐτάριοι.
δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
Ἀργιᾶδην Τίφυν θανέειν φάτις· οὐδὲ οἱ ἦεν

855 μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἐκαστέρῳ. ἀλλὰ νῦν καὶ τὸν
αὐτὸν μιννυθαδὴν πάτρης ἐκὰς εὐνάσε νοῦσος,
εἰσὶν' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερεῖξεν ὅμιλος.
ἄτλητον δ' ὁλοῶν ἐπὶ πῆματι κῆδος ἔλοντο.
δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρὰ σκεδὸν ἐκτερεῖξαν

860 αὐτοῦ, ἀμνησθήσιν ἄλως προπάροιθε πεισόντες,
ἐντυπὰς εὐκῆλως εἰλυμένοι, οὔτε τι σίτου
μυώνοντ' οὔτε ποτρίο· κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι
δυμὸν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
καὶ νῦν κ' ἔτι προτέρῳ τετιμημένοι ἰσχανόωντο,

865 εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκάλῳ περιώσιον ἐμβαλεν Ἥρη
θάρος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασι Νασυνάλαϊα
τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὐὶ ἐκέναστο
ἰθύνην, Πηλῆα δ' ἐπισσύμενος προσέειπεν.

„Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων

870 „γαλῇ ἐν ἄλλοδαπῇ δὴν ἔμμεναι; οὐ μὲν ἄρῃος
„ἰδρὶν ἔοντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
„Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιύστορα νηῶν.
„τῷ μὴ τοι τυτθὸν γε δέεας περὶ νηϊ πελτέσθω.
„ὥς δὲ καὶ ἄλλοι δεῦρο δαήμονες ἀνδρες ἔασιν,

875 „τῶν οὕτω πρύμνης ἐπιβήσομεν, οὔτις λάψει

853. ἐκείνων Med. Vrat. Vind.

855. ἐκαστέρῳ Guelph. — Versus
doest in Vat. B.

856. εὐνάσε Med. a m. 1.

857. εἰς ὅτ' Vatt. A. B. D. Vrat.
εἰσὶν' Regg. A.-B. C. D. Guelph.
Schol. Paris., sed A. vulgatam in
margine habet. — Ἀβαντιάδαο Regg.
quatuor et ἐκτερεῖξεν Reg. B., unde
hanc lectionem effinxit Brunckius, a
Beckio receptam: Ἀβαντιάδαο νέ-
κυν ἐκτερεῖξεν, quae quomodo tere-
tibus auribus, quas aliis locis jactat,
magis quam vulgata placere potuerit,
nescio. — κτερεῖξεν Guelph. Vrat.
Vind.

861. εἰλυμένοι vulg. εἰλημένοι
Reg. E. εἰλυμένοι Vatt. A. C. D.
Regg. A. B. C. D. Med. (cod. ap.
Dorvill. ad Char. p. 607) Guelph.
Vrat. Vind. Brunck. Beck. Confu-

sio frequens, v. Dorvill. l. c. — οὐτ'
ἔτι Vrat.

862. κατὰ τ' ἤμυσαν Flor. κατ'
ἤμυσαν Brub. Basil. κατήμυσαν con-
jecit Lennep. ad Coluth. p. 149, de
activa verbi vi dubitans, quem refel-
lit Wernick. ad Tryph. p. 54 s.

864. καὶ τὴν vulg. καὶ ἔτι Vatt. A. C.
D. Regg. A. D. E. Guelph. Brunck.
Beck.

867. περὶ πρὸ Vat. A. Schol. Paris.

868. ἐπ' ἐπασύμενος Vind.

869. Αἰακίδη Vind.

871. ὄντα Guelph.

873. μὴ τι Vat. B. Regg. B. C.
D. E.

874. ἄλλοι vulg., quod sensus non
fert. ἄλλοι Reg. D. Brunck. Beck. —
ἔασιν Med. Vrat. ἔασσι Guelph.

875. τῶν τίνα Guelph. τῶν ὄντι-
να Vrat. Vind.

„ναυτιλῆν. ἀλλ' ὄκα, παραιφάμενος τάδε πάντα,
„θαρσαλέως ὀρόθηνον ἐπιμνήσασθαι αἰθλου.“

Ὡς φάτο· τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνησιν.
αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσεν·

880 „Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὐτως;
[„οἱ μὲν γὰρ ποθι τοῦτον, ὃν ἔλλαχον, οἶτον ὄλοντι,
„ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῃ,
„καὶ πολέες. τῷ μὴ τι διατριβώμεθα πείρης·
„ἀλλ' ἔργεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρίψαντες ἀνίας.“

885 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσωνος υἱὸς ἀμυχανέων προσέειπεν
„Αλακίδη, πῇ δ' οἶδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
„οὓς μὲν γὰρ τοπάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
„οἱ δὲ κατηγήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλώσιν.

„τῷ καὶ ὁμαῦ φθιμένοισι, κακὴν προτιόσσομαι ἄτην
890 „εἰ δὴ μὴτ' ὀλοοῖο μετὰ πόλιν Αἰήταο
„ἔσσεται, ἥε καὶ αὐτίς ἐς Ἑλλάδα γαίαν ἰκέσθαι
„πετρώων ἔκτοσθε. κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
„ἁκλειῶς κανὸς οἶτος ἐτώσια γηράσκοντας.“

Ὡς ἔφατ'· Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο

877. ὀρόθηνον Med. — αἰθλου Guelph. Hoerstel.

878. τοῖσι δὲ Guelph. Hoerstel.
— ὀρέξατο Vat. D. ὀρέξω Vat. A.
Med. αἰέξω Guelph. Hoerstel.

879. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

880. αὐτοῦ Regg. A. C. αὐτως
Brunck. Hom. Il. VI, 55 τίν δὲ σὺ
κῆδεαι αὐτως ἀνδρῶν; XXI, 106
τίν ὀλοσφόραι αὐτως;

881. ἔλαχον Guelph.

882. ἡμῖν δ' ἄλλοι ἔασι ex con-
jectura dedit Brunck., obsequente
Beckio. Sed verius iudicavit Ger-
hard. p. 34, v. 881 ex priorē recen-
sione superesse, in qua v. 882 aut
ita ut Brunckius conjecit, aut aliter
legebatur, in posteriore vero recen-
sione v. 881 a poeta deletum, et
v. 882 ita scriptum esse, ut in li-
bris nunc legitur. Et recte id fecit
poeta, nam v. 881 prorsus ab hoc
loco alienus est. De morte illorum
jam non lugebant Argonautae, sed
de eo anxii erant, quod navis guber-
nator perierat. Itaque de hoc solo
eos consolari debebat Peleus, et hoc

quoque solum respicit Iason res-
dens v. 886 sqq. His causis com-
tus v. 881 unciis inclusi, v. 882 lil-
lum lectionem revocavi.

884. ἀπορρίψαντες Reg. C. B.
ckius et Beck.

886. τῇ Vind. ποῖ Reg. D.
Reg. B. Perpetua est harum
titularum confusio, neque tam ex
auctoritate ποῦ scribere debe-
Brunck. Beck., quum satis con-
πῇ de loco usurpari, ut sit ubi:
Hom. Il. XIII, 307, quem locum
stat omnium laudo. — οἷς Reg.
quae auctoritas sufficit Bruncki
Beckio, ut vulgatum οἶδε ejice-
quod sensui aptissimum est: ubi
hi, quos dixisti, gubernatores
Wolf. ad Lept. p. 272.

887. τοπάροιθεν Flor. τὸ πᾶ-
θεν Vrat.

888. οἶδε vulg. οἱ δὲ Vrat.,
necessario recipiendum duxi, et
sine libro dedissem, cf. Hom. Il.
508. X, 490: XI, 409. — π
Guelph. Hoerstel.

890. εἰ δὲ Guelph.

- 895 νῆα θοὴν ἄξειν· δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὀρμη-
τὸν δὲ μετ' Ἐργίνοιο, καὶ Ναύπλίου, Εὐφημόος τε
ᾤονυντ', ἰδύνειν λελιγμένοι. ἀλλ' ἄρα τοὺς γε
ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεὺς ἤνυσαν ἑταίρων.
Ἡῶιο δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπύβαινον
900 ἤματι· δὴ γὰρ σφιν Ζεφύρου μέγας οὖρος ἄητο.
καρπαλλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς,
ἐκ δ' ἔχεαν πλόσυροι ἀνέμῳ λίνα, πούλῳ δ' ἐπιπαρὸ
λαυφῶν πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιώοντες.
ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο
905 ἤλυθον, ἐνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήϊον υἷα,
Ἰνδῶν ἡνίκά φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,
ὀργιάσαι στήσαι τε χορούς, ἄντροιό παρόιδεν,
ὧ ἐν ἀμειδίτους ἀγλας εὐνάζετο νύκτας,
ἐξ οὗ Καλλιχόρον ποταμὸν περιναίεσσιόοντες
910 ἦδὲ καὶ Αὐλίον ἄντρον ἐκωννυμῆν καλέουσιν.

895. ἐτράπετ' Brub. Basil. Hoelz-
lin. Shaw. μετετράπετο habet Schol.
Pala. et Schol. Flor. quoque expli-
cat μετέπεσε καὶ μετετράπη. Num
legerunt: μετὰ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ'
ὀρμη?

897. ὀρουντ' vulg. ᾤονυντ' Reg.
D. Guelph. Vrat. Vind., quod recepi,
quia ubique cum augmento apud No-
strum legitur, ᾤονυντο I, 349. 1104.
II, 122. Tantum III, 439 vulgo ὀρυν-
το legitur. sed ibi quoque libri ᾤο-
νυντο praebent. Cf. Spitzner. de
vers. her. p. 246.

898. ἤνυσαν Vat. A.

900. σφι Regg. A. C. D. E. Brun-
ckius et Beck. — Ζεφύρος ex Regg.
A. C. E. dederunt Brunck. Beck.
male. Sic IV, 768. Ζεφύρου γε μετ'
οὖρος ᾤητο.

902. πολὺ Vrat. Vind. Flor. — ἐπὶ
πρὸ Vat. A.

903. λαίφεσι πεπταμένοις ex con-
jectura dedit Brunck., quia ita No-
ster locutus est IV, 299. 1229. 1623.
Oppian. Hal. I, 222, sed inde non
sequitur, non potuisse etiam geniti-
vos poni. Recte igitur vulgatam re-
vocavit Beckius.

904. Καλλιχόροιο Guelph.

906. ἰνίκα Vind. — κατεμάσσατο
Med. Ald.

908. ἀγλας Reg. A. — εὐνάζετο var.
lect. in marg. Vrat. ἠύλιζο Etymol.
M. p. 82, 28, quod recipi jubent
vir doctus in Observ. Miscell. Vol.
II p. 120 et Ruhnke. ep. crit. p. 297 s.,
recepit Beckius. Et revera neces-
sarium videtur, huc enim spectat ori-
go nominis Αὐλίον ἄντρον v. 910,
quod, nisi αὐλίεσθαι praecedat, non
habere videtur, unde derivetur;
quemadmodum idem Etymol. p. 170,
40 laudans v. 910 haec habet: Αὐ-
λίον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐ-
λισθῆναι τὸν Διόνυσον. Sed vul-
gatae lectioni patrocinari videtur Ste-
phan. Byz. s. v. Αὐλή, qui haec di-
cit: Αὐλίον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐκεῖ
χορεύειν et deinde v. 907 laudat.
Hic igitur profecto non legit ἠύλιζε-
το. Et si antri nomen communem
cum fluvio originem habet, derivan-
dum erit παρὰ τοὺς αὐλοὺς, ad quorū
modos saltabatur, quique tam
necessario cum saltatione conjuncti
erant, ut eos diserte commemorare
non opus esset. Ita vulgata lectio
vindicare poterit, tum altera lectio
Grammatici acuminis tribuenda erit,
qui Αὐλίον a verbo αὐλίεσθαι de-
rivari oportere putabat.

910. Αὐλίον vulg. Accentum in
antepenultima collocant Vrat., Ety-
mol. et Steph. II. cc. Brunck. Beck.

- Ἐνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο,
 δς δά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαυρός ἐκ πολέμοιο
 ἄψ ἀνιῶν, δὴ γὰρ συναντήλυθεν Ἡρακλῆϊ,
 βλήμενος ἰὼ κείθων ἐκ' ἀγγιᾶλου θάνεν ἀκτῆς.
 915 οὐ μὲν θην προτέρω ἔτ' ἐμέτρεον. ἦκε γὰρ αὐτῇ
 Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
 λισσομένην τυτθὸν περ ὁμήτειας ἄνδρας ἰδέσθαι.
 τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβάς σκοπιάζετο νῆα,
 τοῖος ἔω, ὅλος πόλεμόνδ' ἔεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
 920 τετράφαλος φοίνικι· λόφῳ ἐπελάμπετο πῆληξ.
 καὶ ᾧ ὁ μὲν αὐτῆς ἔδυνα μέλαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
 θάμβησαν· τοὺς δ' ᾤρσε θεοπροπίων ἐπικίλσαι.
 Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῆσί τε μειλῆσθαι.
 οἱ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπᾶσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
 925 πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
 χύτλα τὲ οἱ χεύοντο, καὶ ἤγνισαν ἔντομα μῆλων.
 ἀνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσσόφ' Ἀπδύλλωνι
 βωμόν δειμάμενοι μῆλ' ἔφλεγον· ἄν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
 θῆκε λύρην· ἐκ τοῦ δὲ Λύρη πέλει οὖνομα χώρῳ.
 930 Αὐτίκα δ' οἷ γ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
 νῆ' ἐπι· καδδ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
 ἐς πόδας ἀμφοτέρους· ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
 ἐντενὲς, ἥντε τίς τε δι' ἥτερος ὑψόθι κίρκος
 ταρσὸν ἐφείς πνοιῇ φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει

914. θάμεν Med.

915. ἀνεμέτρεον Schol. uterque, unde receperunt Steph. Hoelzlinus Shaw., sed codd. et edd. veteres omnes habent ἔτ' ἐμέτρεον, quod cum Brück. et Beck. revocavi.

921. μέλαν vulg. μέλαν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind., quod recte praetulerunt Brück. Beck. Nigrum colorem omnibus rebus inferis tribui notissimum. — οἷ γ' Reg. A.

922. θεοπροπίων Reg. A.

925. πείσματ' Med. — ἀμφεπένοντο Flor.

926. χύαντο Brück. sine codd. propter sequens ἤγνισαν, quasi non vidisset, et ἀμφεπένοντο praecedere, ἤγνισαν conjectit Rutgers. var. lect. p. 10, quo non opus est; ἀγνίσειν est sacrificare, comburere, v. Musgr. ad

Soph. Antig. 196, quem neque noster locus fugit, et Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 815.

928. μῆλ' ἔφλεγον conjectura dedit Brück., quia Diis superis non integrae victimae, sed partes tantum earum comburebantur. Sed quamquam ita etiam in Vat. C. legitur, non tamen cum Beckio recepi, nam quum dicit μῆλ' ἔφλεγον, non hoc dicit poeta, integras oves combustas esse, sed per se intelligitur, de iis partibus sermonem esse, quae comburi solebant; eodem modo loquitur I, 302 s. et II, 1172. Praeterea μῆλα ut rarius apud Homerum, ita apud Apollonium nunquam legitur.

929. ἐκ δὲ τοῦ Steph. operarum errore. — ὄνομα Vrat. Vind.

934. φέρεται πνοιῇ Reg. A. — φόρεται Vind.

- 35 *βιπήν, εὐκήλοισιν ἐνευδιόων περὺγεςσιν.*
καὶ δὴ Παρθενίωιο βοᾷς ἄλιμυρήεντος,
πρηϋτάτου ποταμοῦ, παρμετέρειον, ὃ ἐνι κούρη
Λητώϊς, ἀγρηθεν διτ' οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.
- 140 *νυκτὶ τ' ἔπειτ' ἄλληκτον ἐπιπροτέρωσσε θέοντες,*
Σήσαμον αἰπεινούς τε παρξενέοντ' Ἐρυνθίνους,
Κρωβιάλον, Κρώμναν τε, καὶ ὑλήεντα Κύνταρον.
ἔνθεν δ' αὖτε Κάραμβιν ἄμ' ἡέλλωιο βολῆσιν
γνάμψαντες, παρὰ πούλυν ἔπειτ' ἡλαινον ἐρετμοῖς
- 945 *αἰγιαλὸν, πρόπαν ἡμαρ ὁμῶς, καὶ ἐπ' ἡματι νύκτα.*
Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης ἐπέβαν χθονός, ἔνθα Σινώπην,
θρυγατέρ' Ἀσωποῖο, καθίστατο, καὶ οἱ ὅπασσε
παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχέσῃσι δολωθεῖς.
δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότῃτος ἐέλδετο· νεῦσε δ' ὄγ' αὐτῇ
- 950 *δωσέμεναι, ὃ κεν ἤσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.*
ἡ δέ εἰ παρθενίην ἡτήσατο κερδοσύνησιν.
ὥς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν, εὐνηθῆναι

935. *εὐκήλοισιν* Brunckius nescio id agens ex uno Reg. D. recepit, cum eo Beckius, unde in lexica migravit error, Apollonium femine *εὐκήλη* uti. Nihil falsius; Apollonius ubique *εὐκῆλος* communi genere habet III, 769. IV, 61. 1249, illa unius libri lectio ex irregulima terminationum *οῖσι* et *ῥοι* infusione nata est, de qua vid. ad 128. Itaque deleatur in lexicis. — *εργέσειν* Med. *περὺγεςσι* Vrat.

938. *εἰσαναβαίνει* Reg. B. Med. elph. Vrat. Vind. *εἰσαναβαίνοι* f. E. et suprascr. in Reg. A. Sed icativus recte se habet ut I, 1100, eadem est varietas.

939. *ἀναψύχει ἱμερτοῖσιν* Vrat. id. — *ὑδάτοι* Guelph.

940. *ἄλληκτον* Vat. B. Reg. E. Flor. ib. Basil. — *ἐπὶ προτέρωσσε* Vrat. mck. Beck.

941. *παρξενέοντ'* Reg. A.

942. *Κρωβιάλον* Vat. C. — Hunc sum laudant Steph. Byz. s. v. *βρίλος*, Eustath. ad II. p. 274 ed. et Etymol. M. p. 541, 36.

943. *ἐνθάδε αὖτε* male et sine d. Steph. Hoelzlin. Shaw. *ἐνθα*

δ' αὖτε Med. a m. 1. et edd. vett. *ἐνθάδ' αὖτε* Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. *ἐνθ' αὖτε* Reg. E. *ἐνθεν διαῦλε* Vind. *ἐνθεν δ' αὖτε* Med. a m. 2. Reg. D. Guelph. Vrat., quod recte receperunt Brunck. Beck. — *Κάραμβιν* Vind. et Vrat. a m. 1.

944. *πούλυν* Vind.

945. *ὁμῶς καὶ ἐπ' ἡματι* Vat. B. Guelph. et edd. usque ad Brunck. *ὁμῶς ἐπ' ἡματι* Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind. *ὁμῶς ἐπὶ ἡματι* Regg. quinque, unde Brunckius ex conjectura dedit *ὁμῶς τ' ἐπὶ ἡματι*, quod recepit Beck., sed improbant Herm. ad Orph. p. 733 et Gerhard. p. 189, ille propter hiatum, quem ferri posse vidimus supra ad II, 660, hic quia nulla librorum auctoritate nititur. Uterque vulgatam probat, quam et ego in textu exhibui, ut a conjectura abstinere, sed quum illud *καὶ* a tot libris absit, ita potius legendum puto: *πρόπαν ἡμαρ ὁμῶς, ἐπὶ τ' ἡματι νύκτα*. Facile T post I excidere potuit, hinc reliquae turbae ortae sunt. — Post *ὁμῶς* comma non ponere debebam, sed posui, ne *ὁμῶς* cum sequentibus male jungatur, ut vulgo fit commate ante *ὁμῶς* posito.

ἔμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἄλυν· οὐδὲ μὲν ἂν
τὴν γὰρ τις ἡμερῆσιν ἐν ἀγκληνῇσι δάμασσευ.

955 ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἄγανου· Δηϊμάχοιο

υἱες, Δηϊλέων τε καὶ Αὐτόλυκος Φλόγιός τε,

τῆμόσδ' Ἡρακλῆος ἀποπλάγχθίντες, ἔναιον·

οἳ ῥα τόθ', ὥς ἐνόησαν ἀριστήαν στόλον ἀνδρῶ
σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες·

960 οὐδ' ἔτι μιμνάειν θέλον ἔμπειδον, ἄλλ' ἐνὶ νηϊ

Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνέοντος ἔβησαν.

ταῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πέφορημένοι αὔρη

λείπον Ἄλυν ποταμόν, λείπον δ' ἀγγιζόσων Ἴριν,

ἣ δὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός· ἤματι δ' αἰ

954. ἡμερτοῖσιν Vatt. A. D. Regg.

A. D. E. — ἐν omittit Guelph. Brub.

Basil. — ἀγκληνῇσι Flor. Brub. Basil.

955. Τρικαίοιο Vat. B. Τρικαίοιο

Vat. D. Τρικαίοιο Vrat.

956. Φλόγιος vulg. Accentum in

antepenultima ponunt. Vrat. (et alii

fortasse codd.) Brunck. Beck.

957. τῆμος, ὅθ' Ἡρακλῆος ἀπο-

πλάγχθίντες, ἔναιον vulg. sine nexu,

quem restituere conatus est Brunck.

admodum violenta conjectura ἀπε-

πλάγχθησαν reponens. Melius Beckius,

codicum Regiorum vestigiis insistens,

quorum A. et marg. B. habent ἀπο-

πλάγχθεν παρέναιον, D. ἀποπλά-

γχθίντες παρέναιον, rescripsit: ἀπέ-

πλάγχθεν, παρέναιον. Sed neque

hoc verum videtur; primum enim de-

betur codicibus Regg., quibus in e-

jusmodi rebus minima fides habenda,

quoniam saepe conjecturis ad versus

sanandos interpolati inveniuntur (cf.

Gerhard. p. 49), deinde παραναίω

ab epicorum usu prorsus sejunctum

est, et si in usu esset, tamen παρὰ

h. l. plane otiosum foret; postremo

dispicet constructio ὅτε ἀπεπλάγ-

χθησαν, cujus loco necessario poeta

participio uti debebat et aliis locis

usus est, ut I, 316. 1325. Itaque in

ὅθ' potius, quod supervacaneum

est, vitium quaerendum est, et uni-

ce vera videtur emendatio Gerhardi,

qui p. 49 τῆμος ὅθ' in τῆμόσδ' mu-

tavit, quod sensui ita satisfacit, ut in

textum receperim.

958. τότ' Flor.

959. σφᾶς displicet Spitznero de

vers. her. p. 190, quia et Ap

et reliqui hujus generis poeta

per σφᾶς dicunt; sed pers

est, σφᾶς dici debuisse, quis

versus collocatum est. Est α

unicus Apollonii versus a σφᾶ

piens, neque apud Homerum u

hoc vocabulum versus initio p

960. οὐδὲ τι Vrat. — θέλοι

sit forma non Homericā, He

ad Hymn. Apollon. 48 ἄδεν

voluit, sed vulgatam recte

Gerhard. p. 90 s.

961. παρ' ἄσσαν vulg. et E

M. p. 136, 26, ubi hic versus

tur. Coniunctim habent Regg

E. Brunck. Beck.

963. λίπον δ' Med. Vrat.

— ἀγγιζόν Reg. C. Brunck.

— Etymol. M. 475, 43 auctor

mine non addito haec verba l

ποταμόν ἀγγιζόσων Ἴριν, ul

qua per errorem excidisse j

cuum est.

964. Schol. Flor. ad hunc v

πρόχυσιν Ἀσσυρίας explicans

habet: ὥς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω

λείπον Ἄλυν ποταμόν,

δ' ἄλμυρὰ χώρα

Ἀσσυρίης ἀνέχουσαν ἀπ

νός.

Eadem fere Schol. Paris., qui

rius hemistichium omittit, s

superioribus haec non leguntur

uifectum est, haec ad nostrum

pertinere et ad priorem, recen

referenda esse, Scholiastas ve

so de loco superiore cogitasse

terum versum, ut nunc legitu

965 γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἑκάθεν λιμενήχορον ἄκρην.

Ἐνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μαλανίπκην
ἥρας Ἡρακλῆς ἐλογήσατο, καὶ οἱ ἄποινα
Ἰππολύτη ξωστήρα παναλολον ἐγγυάλιξεν
ἀμφὶ κασιγνήτης· ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.

970 τῆς οἷ γ' ἐν κόλπῳ, προχοαῖς ἐπὶ Θερωάδοντος,
κέλσαν, ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισιν.
τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλλγκιος, οὔδὲ θέεθρα
τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἴησι παρὲς ἔθεν ἄνδιχα βάλλων.
τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοντό κεν, εἴ τις ἑκαστα

975 πεμπάζει· μία δ' οἷη ἐτήτυμος ἔκλετο πηγῇ.
ἡ μὲν τ' ἐξ ὀρέων κατανίσσεται ἡπειρόνδε
ἰσηλῶν, ἃ τε φασὶν Ἀμαζόνια κλειεσθαι.
ἔνθεν δ' αἰκνυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
ἀντικρὺ τῷ καὶ οἱ ἐπιστροφοὶ εἰσὶ κέλευθοι·

980 αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπη κύρσεις μάλιστα
ἡπείρου χθαμαλῆς, εἰλίσσεται· ἡ μὲν ἄπωθεν,
ἡ δὲ πέλας· πολλὰς δὲ πόροι νώνυμοι ἑσιν,
ὅσῃ ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφοδὸν ἄμμιγα παύροις
Πόντον ἐς Ἀξείνον κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄκρην.

oculos habuit Dionys. Perieg. 772
τοὺς δὲ μετ' Ἀστυρίης πρόχυναι
χρονὸς ἐκτετάνυσται.

965. λιμενήχορον suprascr. o
Guelph. λιμενίοχον Schol. Paris.
Hunc cum quatuor proximis versibus
laudat Tzetz. ad Lycophr. 1327.

966. προμολοῦσαν Guelph.

969. ἀμφοικασιγνήτης Vatt. C. D.
— πέμπειν Reg. A.

971. νισσομένοισιν Med.

972. ἐναλλγκιος Guelph.

973. ἄλαδε pro ἄνδιχα Vat. B.

974. τετράκις Vind.

975. πεμπάζει Reg. A.

976. κατανίσσεται vulg. ut sem-
per. κατανίσσεται Regg. quatuor,
Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

977. Ἀμαζόνια Reg. A.

978. γαῖαν ἔνδοθι Vrat.

980. ἄλλη Brunck. errore typothe-
tae ut videtur.

981. εἰλήσεται Flor. Brub. Basil.

982. πέρας Regg. tres. — νώνυμοι
Vat. B. Regg. quinque. — ἑσιν
Guelph.

983. ὅπη Med. a m. 1. — ὑπεξα-
φύονται Regg. A. E. — ἀπαύρας
Guelph. Hoerstel.

984. πόντον Flor. — εὐξείνων
Guelph. — κυρτὴν ὑπερεύγεται ἄ-
κρην vulg. ὑπερεύγεται Vatt. A. C.
D. Regg. quinque, Med. Guelph.
Vrat. Vind., quod confirmatum Schol.
Flor. explicatione recte receperunt
Brunck. Beck. Sed ita nondum sa-
natus est locus, et maxime probo
Ruhnkenii conjecturam, Ep. crit. p.
236 ἄκρην in ἄκρην mutantis, in
quam et Wakefield. incidit. Nam
primum quomodo accusativus ἄκρην
ab ὑπερεύγασθαι pendere possit non
video, nam IV, 631 est ἐπερεύγεται;
deinde quod sit illud Ponti promonto-
rium, sub quod Thermodon se effun-
dit, nemo facile dixerit; postea qui
ἄκρην vocaverit κυρτὴν, scio nemi-
nem, de fluctibus illud adjectivum et
Homerus saepe usurpavit, et Noster
II, 581. Denique rem conficit colla-
tus a Ruhnkenio Dionysius Perieg.,
diligentissimus Nostri imitator, qui

- 985 καὶ νῦν κε δηθύνοντες Ἀμαξονιδέσσιν ἔμιξαν
 ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμῶτι γ' ἐρίδηναν,
 (οὐ γὰρ Ἀμαξονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θέμισται
 τλόνσαι πιδλὸν Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·
 ἀλλ' ὕβρις στονόςεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μεμήλει·
 990 δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἀρμονίης τε
 Νύμφης, ἣ τ' Ἀρηϊ φιλοπολέμους τέκε κόουρας
 ἄλσεος Ἀκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα·)
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιαί πάλιν Ἀργέσταιο
 ἦλυθον· οἱ δ' ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἄκρην
 995 ἔνθα Θεμισκύρεια Ἀμαξόνες ὥπλιζοντο.

cum v. 300 et 981 ἐρεύγεται et ἀπε-
 ρεύγεται ἄκρην dixit, tum v. 693
 Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύ-
 γεται ἄκρην, qui versus quin ex no-
 stro fluxerit dubitari vix potest.
 Praeterea tam similis est litterarum
 ductus in vocabulis ἄκρη et ἄκρη,
 ut confundi facillime potuerint. Sed
 ἀπερεύγεται, quod voluit Ruhnck., et
 Wakefieldii ἐπερεύγεται meliorum li-
 brorum lectioni cedere debuit.

987. ἐπήτις Reg. D.

989. Ἄρεος Vrat. — μεμήλει pro
 vulg. μεμήλε reposuit Brunck. pro-
 pter temporum rationem, sequente
 Beckio, idque sane propter ἀμφενέ-
 μοντο et ἔσαν necessarium videtur,
 et facilis erat corruptio: i transiit,
 ut saepe, in ν finale (μεμήλεν ha-
 bent Med. Vrat.), quod deinde o-
 missum est.

992. ἄλσεος Flor. — Ἀκμονίοιο
 Regg. A. E., quod receperunt Brun-
 ckius et Beckius, quamquam prae-
 ter exiguum hanc unius libri aucto-
 ritatem (nam A. et E. unius instar
 habendi sunt) nihil istam lectionem
 commendat, nisi quod Scholl. ad v.
 373 Doeantis fratrem Alcmona vo-
 cant. Sed facilius credas hoc Scho-
 liastarum loco ΑΑ in Α mutandum
 esse, quam nostro loco errorem in
 tot libros irrepisse, quibus accedit
 praeterea Steph. Byz. s. v. Ἀκμονία,
 qui ex nostro loco Ἀκμόνιον ἄλσεος
 laudat.

993. ἄρ' ἐκ omittunt Vatt. A. C. D.
 Vrat. Vind. ἄρ' deest in Regg. quin-
 que, quos secuti sunt Brunck. et Beck.
 Sed εἰ μὴ ἄρα adeo frequentatum

est et Homero et Nostro, u-
 gata persistam. — Ἀργεσταί

994. ἣ δ' Vrat. ἐκ δ' mar-
 — ἀκτὴν ex conjectura ded-
 ckius, obsequente Beckio,
 huic loco non apta est; ἀ-
 necessarium, quum de pro-
 Themiscyreo sermo sit, in
 satos esse Argonautas docet
 970, ad quos hic respicitur
 vero propter adiectivum περ
 mutatione opus esse dicit Br-
 miror eum, qui supra v. 984
 ἄκρην tulerat, hic περιηγέα
 re nolle. Imo propter hoc
 vum ἄκρην necessarium e-
 quod Apollonius de rebus
 rotundis adhibet, ut III, 13
 nulis, 1032 de scrobo, 1365
 IV, 950 de pila, quo tande
 id de littore dici potest? Q-
 ro confert I, 559 οἱ δ' ὅτε
 vos περιηγέα κάλλιπον ἀκ-
 quoque ἄκρην scribendum
 quod saepius in ἀκτὴν corru-
 dimus supra, haud vero contri-
 terea etiam λιμένος ἄκρη a-
 quam ἀκτὴ, ut v. 965 λι-
 ἄκρην.

995. Θεμισκύρεια vulg. me-
 dicante, cui mederi volueru-
 ri in Regg. B. D. E. γέ po-
 vocem inserendū. Θεμισκύ-
 Regg. A. C. Θεμισκύρεια
 γέ Vrat. Vind. Brunck. Beck-
 formam habet etiam Schol. P
 v. 999 et Etymol. M. p. 445,
 versum laudans, et conjectu-
 rat Taylor. Lectt. Lys.
 p. 687. — ὥπλιζοντο Flor.

- οὐ γὰρ ὀμηγερέες μὲν ἀμὲν πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαίαν
 κεκρυμμένοι κατὰ φύλα διάτριχα ναιετάσσκον·
 νόσφι μὲν αἶδ' αὐταί, τῆσιν τότε κοιρανέσκειν
 Ἰππολύτη, νόσφιν δὲ Ἀνκάστια ἀμφενέμοντο,
 000 νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαθήσαι. ἤματι δ' ἄλλω
 νυκτὶ τ' ἐπιπλομένη Χαλύβων παρὰ γαίαν ἔκοντο.
 Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτε τις ἄλλη
 φυταλιὴ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἳ γὰρ
 ποίμνας ἐρσέηντι νομῶ ἔνι ποιμαίνουσιν.
 005 ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθονὰ γατομέοντες,
 ὄνον ἀμβίβονται βιοτήσιον, οὐδὲ ποτὲ σφιν
 ἡὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
 λιγνύϊ καὶ καπρῷ κάματον βάρυν ὀτλεύουσιν.
 Τοὺς δὲ μετ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταῖον Λιδὸς ἄκρην
 010 γνάμψαντες, σῶντο παρὲς Τιβαρηνίδα γαίαν.
 ἔνθ' ἐπὶ ἄρ κα τέκονται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖκες,
 αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεδόντες,
 κράατα θησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
 ἀνέρας, ἥδὲ λοετρὰ λεχῶνι τοῖσι πέπονται.
 115 Ἰερὸν αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαίαν ἄμειβον,

997. διὰ τριῶν Brunck. Beck. ut
 κεκρυμμένοι jungatur, pessime. Vid.
 am Ruhnck. ad Hymn. Cer. 86. —
 πάσσκον vulg. Rectam formam
 ent Vatt. A. D. Regg. C. D.
 elph. Vrat. Error ex simili ver-
 sequentis exitu videtur.
 98. ἡ δ' αὐτα Vatt. A. C. D.
 αὐτα Med. (a prima manu, αὐται
 cunda) Flor. Brub. Basil. — τῆσι
 g. C. E. Brunck. Beck.
 99. νόσφι Vatt. A. B. D. Regg.
 C. E. Vrat. Brunck. Beck.
 000. χαθήσαι Ald. Brub. Basil.
 szlin. χαλδήσαι Guelph. χαθή-
 reliqui codd. omnes, Flor., Schol.
 que, Brunck. Beck., quod confir-
 etiam Plin. Hist. nat. VI, 3 a
 nckio allatus. Hinc emendandi
 t Scholl. Paris. et Flor. ad II, 373,
 rum ille Χαλκοβία, hic Χαλυβία
 et, utrumque palaeographicis ra-
 ibus explicatu facile, et Steph.
 ., qui s. v. Χαδισία hunc versum
 at mutilatum.
 002. μέλλει Vrat.
 003. φουταλιή Med. Flor. Brub.

Basil. In codd. Regg. teste Brun-
 ckio vocabulum παροξύνεται, quos
 secutus est Beckius, male. v. Arcad.
 de Accent. p. 99.

1004. ἀρσέηντι Vrat. Vind. marg.
 Reg. A. — ποιμένονσι Vind.

1006. Dionys. Perieg. 1106 τῆς
 ἀποτεμνόμενοι βιοτήσιον ὄνον
 ἔχουσιν.

1007. ἀνατέλλει Flor. — ὕπερ pro
 ἄτερ Reg. A.

1008. λιγνύϊ Med. λιγνύῃ Flor.

1009. τουσδε Brunck. Beck. sine
 libris male.

1013. κράα Med. a m. 1. — εὖ-
 κομέουσιν vulg. Divisim habent
 codd. omnes (praeter Vat. B. et Med.)
 ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

1014. πέπονται Reg. A.

1015. Ἰερὸν δ' αὖτ' vulg. con-
 tra metrum. Ἰερὸν δ' αὖ Regg. A.
 B. δ' omittit Reg. D., quem recte
 secuti sunt Brunck. Beck., natum est ex
 sequente A, ut saepissime, c. c. I,
 211. Supra etiam I, 179 solum αὐτα
 sine particula δὲ transitui inserviens

- ἢ ἐνι Μοσσύνιοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσιν
 μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἐνθεν ἔασι
 ἀλλοίῃ δὲ δίκη, καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
 1020 ὅσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἐνι μηχανόωνται·
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραξ
 ἀφεγέως μέσσησιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγνυαῖς.
 οὐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ, σῆες ὥς
 φορβάδες, οὐδ' ἡβαιὸν ἀνυζόμενοι παρσέοντας,
 1025 μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότῃ γυναικῶν.
 αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσαν
 ἰθείας πολέεσσι δίκης λαοῖσι δικάζει,
 σκέτλιος. ἦν γάρ πού τι θεμιστεύων ἀλτῆται,
 λιμῷ μιν κεῖν' ἤμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσι.
 1030 Τοὺς παρανισσόμενοι, καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπ
 νήσου Ἀργυιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσέρισιν
 ἡμάτιοι· λιανὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὐρῃ.

vidimus, ut αὐτὸ I, 118. 211. — τοῖσι
 καὶ γαῖαν omisso ὄρος Guelph.

1016. Μοσσύνιοι Flor. — ~~ναε~~
 τάουσιν Vrat. — Post hunc versum
 Brunckius, quem sequitur Beck., in-
 seruit eum, quem supra post v. 381
 eiecerat, quod ferri fortasse posset,
 si aut absque mutatione inseri posset,
 aut sensus eum flagitaret. Sed et
 mutari debuit, ut loco accommodare-
 tur; ita enim eum h. l. scripsit Brunck.:

δορυατέρους πύργους ἐμπηγέας,
 οὐδ' καλέουσι

et sensus causa abesse optime potest;
 nam quod Brunckius dicit, poetam
 peregrino vocabulo μόσσυνας uti
 non potuisse, nisi antea quid signi-
 ficaret explicasset, ineptum est. Eo-
 dem modo eo utitur Dionys. Perieg.
 766 et mox noster v. 1027. Itaque
 exulare iussimus versum Brunckia-
 num.

1017. Hic versus deest in Vrat.,
 sed margini a manu sequiore adscrip-
 tus est. Non aegro ferrem, si ab-
 esset.

1019. ἀμφαδίη Vatt. A. C. D.
 Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind.,
 quod receperunt Brunck. Beck. Sed
 quum error tam prolixus esset ex con-
 fusione iota subscripti et litterae ν,

de qua jam saepius sermo
 recipienda erat forma inau-
 apud alium scriptorem nul-
 tur, nisi apud Nostrum I
 conjectura Brunckiana, et a
 mol. M. 88, 36, ubi ex eodē
 nata videtur, praesertim q
 tim laudet Nostri IV, 344, u
 δὴν legitur. Hac enim fo
 apud Homerum aliosque sen-
 tur, et Noster utitur I, 471
 982. IV, 344.

1021. μεγάροισι. Guelph

1027. θείας Guelph.

1028. τι omittunt Vrat. V
 Brub. Basil. τς ejus loc
 Guelph.

1029. μὲν Vind., sed μι
 gine.

1030. παραμειβόμενοι v
 legitur hoc tantummodo in
 marg. Reg. B. et fortasse in
 et ex ed. Flor. in reliquis e
 iit. παρανισσόμενοι habet
 Vind. παρανισσόμενοι Va
 D. Regg. quinque, Med., q
 recepit Beck. Miror Brum
 aliquando, ubi debebat, l
 non obsecutum esse.

1031. Ἀργυιάδος Guelph.

1032. διερχῇ Vatt. A. C.

ἤδη καὶ τιν' ὑπερθεῖν Ἀρήϊον ἀΐσσοντα
ἐνναέτην νῆσοιο δι' ἡέρος ὄρνιν ἴδοντο,

1035 ὃς ῥα τιναζάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσας
ἦκ' ἐπὶ οἱ πτερὸν δξύ· τὸ δ' ἐν λαίῳ πέσεν ὦμα
δίου Ὀϊλῆος· μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
βλήμενος· οἱ δὲ τάφον πτερόεν βέλος εἰδορόωντες,
καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσσε παρεδριόων Ἐριβάντης,

1040 ἔλκος δὲ ξυνέδησεν ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
λυσάμενος τελαμῶνα κατήγορον· ἐκ δὲ φράνθη
ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλὰ μιν ἦρας
Εὐρυτίδης Κλύτιος, (πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχυνὸν βέλος,) αὐτὰρ ἔπειτα

1045 πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἀργόθι νηός.

Vind. λισρή marg. Vind. hinc perspicua erroris origo.

1039. ἐξείρυσσε vulg. Duplex ὁ, quod flagitat metrum, habent Vatt. A. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck. — Ἐρυβάντης vulg. Ἐριβάντης Reg. A. et fortasse reliqui Regg. codd., tacite enim Brunckius, et cum eo Beckius, eam formam reposuit, quam I, 71. 73 legerat, ubi eadem varietas observata est.

1041. λυσάμενος Vind. — δ' ἐφράνθη Brunck. sine libris nec monito lectore. Vid. ad II, 1072.

1042. Editores quum verba πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα parenthesi inclusa putarent, offensi sunt pronomine μιν, quod cum sequente constructione non coire videbatur, quare Brunckius ἀλλὰ μιν ex conjectura reposuit, et v. 1044 ἦκεν ἐπ' οἰωνόν scripsit, quod praebeant Regg. quatuor. Secutus est Beckius. Sed quamquam haec emendatio Brunckio indubitata videtur, tamen neque ἀλλὰ μιν ferri potest, neque illi librorum Regg. lectioni magna auctoritas est, neque omaino mutandi causam esse mox videbimus. Offensus est etiam Gerhardus p. 76 s., maxime vocabulis πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα, quae ei non solum otiosa sed etiam inepta videntur, ideoque locum sic emendandum putat:

ἀλλ' ὁ μὲν ἦρας
Εὐρυτίδης Κλύτιος πρόκαρ ἀγκύλα
τείνατο τόξα,

ἦκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχυνὸν
βέλος.

Sed μιν non ad βέλος referendum est, quod putat Gerhardus, sed ad avem, et verba illa desinunt otiosa esse, si cum sequentibus communi parenthesi includuntur, ut feci. Id enim dicere vult poeta, Clytium prius tetendisse arcum sagittamque emississe, quam pennam demittere posset avis. Ad verum proxime accessit Matthiae obs. critt. p. 28, qui recte vidit jungenda esse verba ἀλλὰ μιν ἦρας ἐπληξε, sed offensus particula αὐτὰρ emendavit αὐτὴν ἔπειτα, quae et ipsa inutilis est mutatio. Est enim hoc usitatissimum anacoluthon, ex quo αὐτὰρ inferitur, quamquam praecessit ἀλλὰ, post parenthesin facillime excusandum, quemadmodum apud quosvis scriptores δέ post parenthesin inferri adeo notum est, ut exemplis afferendis supersedere possim. Parentheseos signa, quamquam melius abessent, posui, quo magis perspicua sit constructio.

1043. καμπύλα Flor.

1044. ἦκεν ἐπ' Regg. quatuor. Brunck. Beck. — ταχυνόν Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

1045. δινηθεὶς Flor. Brub. Basil. — θοῆς deest in Vrat. Vind. — ἐγγύθι Regg. quinque, quos secuti sunt Brunck. Beck. ut solent.

τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο, καὶς Ἀλκείῳ.

„Νῆσος μὲν πέλας ἦμιν Ἀρητιᾶς, ἴσται καὶ α

„τούσδ' ὄρνιδας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰ

„τόσσην ἐπαρκέσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλὰ τιν' ἄλλ

1050 „μῆτιν πορσύνωμεν ἐπιρρόθορον, εἰ κ' ἐπικέλσαι

„μέλλετε, Φινῆος μεμνημένοι, ὥς ἐπέτελλεν.

„οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς, ὅπότ' ἦλυθεν Ἀρκαδίηνδε,

„πλωίδας ὄρνιδας Στυμφαλίδας ἔσθενε λίμνης

„ᾧσασθαι τόξοισι, τὸ μὲν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα.

1055 „ἀλλ' ὄγε χαλκίην πλατάνην ἐνὶ χερσὶ τινάσσω

1046. τοῖσι Flor. Brub. Basil.

1047. ἡμῖν Flor. Brub. Basil.

1048. τοὺς Vrat. Vind.

1049. ἐπαρκέσειν Vrat. Vind. Flor.

1050. ἐπιρρόθορον Brunck. Beck.—εἰ γ' ex emendatione Brunck. Beck. ne εἰ κε cum indicativo constructum sit; sed μέλλετε versus causa pro μέλλητε positum est, cf. Thiersch. Gr. gr. p. 262.

1051. οἱ ἐπέτελλεν suspicatur Brunck. sine causa. Conjunctionis ὥς ita usurpatae exempla suppeditant Herm. ad hymn. Hom. Cer. 172. 296. 416. Mitscherl. ad hymn. Cer. 137. Schaef. ad Soph. Oed. Col. 1124. Lobeck. ad Phryn. p. 427. Sic apud Nostrum I, 848 ἐπὶ δ' ἦγεον, ὥς ἐκέλευεν Ἡρακλῆς. II, 23 θεομοῖς γὰρ ὑπαίχομεν, ὥς ἀγορεύεις.

1052. Ἀρκαδίην γε Vatt. C. D. Vrat. Vind., sed in hujus margine vulg.

1053. πλωίδας ex Grammaticorum testimoniis restitui jussit Ernest. ad Homer. Epigr. IX, cui obtemperarunt Brunck. et Beck. Sic sane legit etiam Etymol. M. p. 731, 40 versum nostrum laudans, sed ita ad unum omnes consentiunt libri, ut non tantum Grammaticorum testimonio tribuendum putem, cui repugnant etiam Scholl., quorum uterque formam πλωίδας tenet, et Seleucum atque Charonem (Χάρης Schol. Paris.) testes excitant, a quibus idem nomen adhibitum sit, fortasse quia non ignorabant, ab aliis eas πλωίδας vocatas esse. — Στυμφαλίδας Med. a m. 2, (nam a prima Στυμφαλί-

δας habet) Στυμφαλίδος Re et Vind., unde Brunck. (et Στυμφηλίδος dedit, duplici commissio. Quamquam enim φάλις a quibusdam lacus ut ab Apollod. II, 5, 6. Di IV, 13 et Schol. Flor. ad huiusmodi, aliter tamen audit testibus vioribus, Στυμφηλίη Herod. Στυμφαλίη Strab. VIII p. 567. Byz. s. γ. Στυμφαλός, Στι Schol. Paris., et ad aves potius ad lacum h. l. referendum et jectivum docet sensus, docet rum librorum lectio, docent et Etymol. M. s. v. Quod vercam formam proprio Marte re pessime fecit; quamquam enim φηλος apud Homerum legitur 608 et apud Pausan. V, 10. Στυμφηλίη apud Herodotum, φηλός tamen nullo usquam lojuscunque scriptoris legitur, in omnium minime sine libris scribebat.

1055. πλατάνην vulg. πλω Vatt. A. C. D. Regg. quidam, Vrat., quod cum Beckio recepi, Paris. haec habet: ὁ μὲν οὖν διανὸς τὴν πλατάνην ὀξύφην ἐν τῇ καθόλου· βέλτε ἴσως, τὴν μὲν πλατάνην, τὸν ὀξύφην, τὴν δὲ πλατάνην, τὸ λον, παροξύνειν. Arcad. de A p. 105 καὶ τὸ πατάγη δὲ τιν ὀνόνουσιν, ubi πλατάνην legendi detur. Itaque meliores libros tus sum. De Guelph. et Vin constat. Cum vulgata consenmen Etymol. M. p. 674, 87, u versus laudatur.

- „δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δὲ φέροντο
 „τηλοῦ, ἀτυξηλῶ ὑπὸ δέλματι κακλήγνυται.
 „τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν·
 „αὐτὸς δ' ἂν τοπάρουθεν ἐπιφρασθεῖς ἐνέποιμι.
 1060 „ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
 „ἡμίσεες μὲν ἐρέσσει' ἀμοιβαδῖς, ἡμίσεες δὲ
 „δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
 „αὐτὰρ πασσυδίῃ περιώσιον ὄρνυτ' αὐτήν
 „ἀδρόοι, ὄφρα κολῶν ἀηθείῃ φοβέωνται
 1065 „νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπύορα δούραθ' ὕπερθεν.
 „εἰ δέ κεν αὐτήν νῆσον ἰκώμεθα, δὴ τότ' ἔπειτα
 „σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσετε δοῦπον.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπὶ ῥόθοις ἦνδανε μῆτις.
 ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
 1070 δεινὸν λαμπομένας, ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσεύοντο
 φσινίκειοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβήδην ἐλάσσον·
 τοὶ δ' αὖτ' ἐγγέλῃσι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.

1056. δούρει Brub. Basil. — δ' ἐφέροντο Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Bruck. Beck. Vid. ad II, 1072.

1059. αὐτὸς δ' αὐτὸ πάροιδεν Reg. A.

1060. ἐνθέμενοι Regg. A. C. — ἀερσιλόφος Vind.

1061. ἐρέσει Med. a m. 1.

1062. ἄρσατε Regg. A. C. E., quod tam exigua auctoritate receperunt Bruck. Beck. male, hic etiam pejus, quod mox v. 1067 iisdem libris repugnantibus ὄρσει dedit. Utroque loco meliores et plures libri futurum praebent, quod pro imperativo saepe poni notissimum est; neque transitus hic ab imperativo ad futurum admodum rarus est, cf. Soph. Antig. 84, ubi libri etiam variant, Virg. Aen. V, 308 sq. Hor. Od. II, 10, 22 s. cf. Bentl. ad Hor. Sat. I, 3, 74. In libris vero deterioribus imperativum repositum esse quis miretur? — φράσαι Reg. D. Quomodo a glossatoribus profectus sit imperativus perspicui potest ex Guelph., ubi in textu est ἄρσει cum glossa σκεπάσατε.

1063. πασσυδίῃ vulg. πασσυδίῃ Vatt. A. C. D. Med. Regg. quinque, Vrat. Vind. Vid. ad I, 323.

1064. φοβέονται Vrat. Vind.

1066. ἰκώμεθα Reg. D., quod receperunt Bruck. Beck. pessime. Optativum hic ne ferri quidem posse, quisque videt, et mirandum est, Bruckium conjunctivum hinc expulisse, quum tam saepe et ne cum conjunctivo apud Nostrum legisset ut I, 695 et κεν ἐπιτρέφῃτε, et commisseritis. I, 1319 et κ' ἐτι παύρους ἐξανύσῃ. II, 174 et κ' ἐσθλοῖο κυβερνητήρος ἐπαύρῃ. II, 337 et κεν ὀληται. II, 690 et δ' ἂν ὀπάσῃ. III, 909 et κεν ὀπάσῃ. III, 1005 et ne σάσῃς.

1067. ὄρσατε vulg. ὄρσει Vatt. A. C. D. Med. (ubi ὄρσει a m. 1.) Vrat. Vind., quod iisdem de causis recepi ut ἄρσει v. 1062.

1068. ἐπύορος Bruck. Beck.

1069. χαλκείας Guelph.

1071. Laudat Etymol. M. p. 85, 43.

1072. νῆ' ἐκάλυψαν vulg. νῆα ἐκάλυψαν Guelph., quod verum puto. In hac enim versus regione Apollonius augmentum abicere quam apostrophum admittere maluit, id quod et versus causa recte fieri perspicuum est, et ab eo factum esse ex multitudine locorum colligi potest. Nam omnes libri consentiunt in δεῦρο κάλῃσα I, 666. ἐρευνήσσα τέτυκτο

- ὡς δ' ὅτε τις κερᾶν καταρέψεται ἐρκίον ἀνήρ,
 δῶματος ἀγλαίην τε καὶ ὕετοσ' ἔμμεναι ἄλκιον,
 1075 ἄλλω δ' ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐκαμοιβὸς ἔσθλην·
 ὡς οἱ γ' ἄσπιδι νῆα συναρτύναντες ἔρψαν.
 οἷη δὲ κλαγγὴ θηίου πέλει ἐξ ὀμάδοιο
 ἀνδρῶν κινυμένων, ὅποτε ξυνίωσι φάλαγγες,
 τοιη ἄρ' ὑπόδι νηὸς ἐς ἤερα κίδνατ' αὐτῇ.
 1080 οὐδὲ τιν' οἰωνῶν ἔρ' ἐσέδρακον, ἀλλ' ὅτε νήσῳ
 χοιμψαντες σακίσσον ἐπέκτυπον, αὐτίκ' ἄρ' οἱ γε
 μυρίοι ἐνθα καὶ ἐνθα πεφυγότες ἤερέθοντο.
 ὡς δ' ὅποτε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαξαν
 ἐκ νεφέων ἀνά τ' ἄστν καὶ οἰκία, ταὶ δ' ὑπὸ τοῖσι
 1085 ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαίνοντες
 ἦνται ἀκτῆν, ἐκεῖ οὖ σφε κατέλλαβε χεῖματος ὄρη
 ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρα·
 ὡς πυκινὰ περὰ τοῖσιν ἐφίεσαν αἰσδόντες
 ὕψι μάλ' ἄμ πέλαγος περάτης εἰς οὐρεα γαίης.
 1090 Τίς γάρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλευαι
 ἀνδρῶν ἥρώων θείον στόλον; ἦ καὶ ἔπειτα
 ποῖον ὄνειμα ἔμελλεν ἐλδομένοισιν ἰκέσθαι;
 Τίηες Φοῖβιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
 ἐξ Ἀῆς ἐνέοντο παρ' Αἰήτῳ Κυταίου,

I, 727. ἀμφοτέρωσι κέλευαι II, 104.
 θεῦρο κόμισσεν II, 146. βουλῆσι τέ-
 τυκτο II, 154. ἐκ δὲ φαάνθη II,
 1041. δαῖτα πάσαντο II, 1177. πάν-
 τα φαάνθη III, 1361. δαῖτα κάλε-
 σα IV, 807. ἦδε κέλευαι IV, 1267.
 Plurimi et optimi libri exhibent ἀλλὰ
 κέλευαι II, 135. ἐλδομένοισι φαάν-
 θη II, 1285. δὲ τέτυκτο IV, 255. ἔρ-
 γα τελέσας IV, 742. ἔργα κάμεσθε
 IV, 1321. τῆσδε φαάνθη IV, 1597.
 Hoc tanto locorum numero commotus
 non dubitavi etiam ex paucioribus
 libris restituere οὐδὲ δάμισσεν II,
 29. αἱ δὲ φέβοντο II, 1056. ἄμμε
 σώσεν III, 323. οὐδὲ δύναντο III,
 1249. δὲ λάθεσθε IV, 1051. οὐδὲ μά-
 τησαν IV, 1395. οἱ δὲ πέλασαν IV,
 1407. et ex conjectura reponere κῶ-
 μα κέλευαι II, 1189. πάντα τέ-
 τυκτο I, 234. πάντα κέλευαι II,
 1126. ἔργα τέτυκτο IV, 213.

1073. Comparisonem ex Homero
 N. XVI, 212 ductam monet Brunck.

— καταρέψεται Vind. Flor. B.
 Basil.

1075. ἐκαμοιβὸν Reg. A. ἐκα-
 βῆς Guelph. ἐκαμοιβός Shaw.

1076. συναρτήσαντες Regg. c
 taor.

1077. δίου Vind. — τέλει Gae

1079. κίδνατ' Shaw. — ἡ
 phiod. v. 211 κηρύων ἐκκίδν
 καὶ αὐτῇ.

1080. οὐδὲ τε Guelph.

1082. πεφυγότες Vat. B.

1085. ὕπερκαίοντες Flor. B.
 Basil.

1086. σφι vulg., quod ferri non ἵ-
 est, cum accusativus necessarius
 quare σφε ex Regg. A. C. D. E.
 Brunck. et Beck. recepi. — κατέλ-
 Vrat. Vind.

1087. μέλαθρον vulg. μέλα-
 Vatt. A. B. C. D. Regg. A. B. C.
 E. Brunck. Beck.

1089. οὐατα γαίης Guelph.

1094. ἐνέοντο Vatt. A. B. C.

- 15 Κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, ἔν' ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται
πατρός· ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.
Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαν μένος κίνησεν ἄῤῃαι,
ὑδαὶ σημαίναν διερχὴν ὁδὸν Ἀργατούροιο·
- 20 αὐτὰρ ὄγ' ἡμάτιος μὲν ἐν οὐρασι φύλλ' ἐτίνασσαν
τιτθὸν ἐκ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσιν·
νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὥρσε δὲ κύμα
πεκληγῶς πνοιῇσι· κελαινῇ δ' οὐρανὸν ἀγλὺς
ἄμπερχεν, οὐδὲ πῃ ἄστρα διανυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
- 05 ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἡγήρειστο.
οἱ δ' ἄρα μυδαλτοί, στρυγερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
νῆες Φοῖβόιο φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὐτῶς.
ἰστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἥδὲ καὶ αὐτῶς
νῆα διάνδιχ' ἔατε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
- 110 ἔνθα δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι θεῶν πλάυρες περ ἔόντες
δοῦρατος ὠρέξαντο πελωρίου, ὅλα τε πολλὰ
ῥαισθίσεως κεκίδαστο θόοις συναρηρότα γόμοις.
καὶ τοὺς μὲν νησόνδε παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο
κύματα καὶ ῥίπαι ἀνέμου φέρον ἀσχαλόντας.

ed. Vrat. Vind. Satis mira tot li-
rum discrepantia, quae vix pro
ro errore haberi potest, sed quid
eat nescio.

1095. ἄρουντο ex emendatione
muck. Beck., quia conjunctivus,
ut tunc erat de his rebus opinio,
soloecus videbatur. Vid. ad I, 17.

1096. θνήσκων Vind. — ἐπετίλατο
r. Brub. Basil.

1099. ὕδασι Vrat.

1100. ἡμάτις Med. a m. 1.

1101. ἀέσυρος Vat. B. cf. Ruhnck.
crit. p. 171. 299.

1103. οὐρανόνθεν Reg. A.

1105. ζόρον Reg. A. — ἡγήρειστο
tt. A. C. D. Med. Vrat. Vind., quam
nam alibi me legere non memini.

1107. κύματι Vrat. — αὐτῶς
unck. sine libris ut supra v. 880.

1108. ὑπεξήρπαξεν Guelph. —
τως Vat. C. αὐτὴν ex conjectura
unck. Beck., quod sensus quidem
ita non est necessarium; sive enim
αὐτῶς veritas etiam pari modo,
e jungas καὶ αὐτῶς τινασσομένην,

quae vel sic jam (i. e. ante vela di-
repta) quassabatur, utrumque et vo-
cabulorum illorum usui et loci sensui
accommodatum est. Neque in eo of-
fendendum esse, quod αὐτῶς versu
praecedente jam legitur, ejusmodi
enim repetitiones jam saepius inve-
nimus, simillimum vero est II, 574 sq.
At dixerit fortasse quispiam, illo
ipso loco fretus, non posse utrumque
versum in αὐτῶς exire, sed quem-
admodum ibi altero versu αὐτῶς, al-
tero αὐτῆς legatur, ita h. l. priore
versu αὐτῶς scribendum esse, ne
prorsus eadem voces in fine ver-
sum sint; neque is me acriter re-
pugnantem haberet. Hoc vero for-
tissimo argumento aliquis uti possit
contra eos, qui ubique αὐτῶς scri-
bendum esse putant ut Buttmann.
Lexilog. I p. 34 sqq. Sed rem in
ambiguo relinquo.

1110. ὑπαινείηται vulg. ὑπεννα-
σίηται Med. Regg. B. E. ὑπ' ἐννεσίῃσι
Vatt. B. C. D. Regg. A. C. D. Guelph.
Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

1111. ὠρέξαντο Vrat. Vind.

- 1115 *ἀντίκα δ' ἐρῶάγη ὄμβρος ἀδέσφατος, ὅς δὲ πόντι
καὶ νῆσον καὶ πᾶσαν ὄσσην κατεναντία νήσου
χώρην Μοσσύνιοι ἐπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
τοὺς δ' ἄμυδις κρατερῶ σὺν δούρατι κύματος ὁ
νῆας Φοῖβοιο μετ' ἡϊόνας βάλε νήσου*
1120 *νύχθ' ὑπὸ λυγαίνῃ· τὸ δὲ μύθρον ἐκ Διὸς ὕδαρ
λήξεν ἅμ' ἡέλλῳ· τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
ἀλλήλοισι, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον.
„Αὐτόμεθα πρὸς Ζηνὸς Ἐποψίου, οἵτινες ἐστὶ
„ἀνδρῶν, εὐμένειν τε καὶ ἀρκέσσαι χαιέουσι.*
1125 *„πόντι γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
„νῆος ἀεικέλης διὰ δούρατα πάντα κέδασσαν,
„ἣ ἔνι τειρόμενοι ἅμ' ἐπὶ χρεὸς ἐμβεβαῶτες.
„τοῦνεκα νῦν ὑμέας γοναζόμεθ', αἳ κε πίθησθαι*

1115. *vs Med. Ald.*

1116. Post hunc versum vulgo hic legitur: *νῆσόν τ' ἠπειρόν τε παρὰ τῆς ἀγχοῦ νήσον.* Sed legitur is in solo Vat. B. (de Guelph. non constat) et in Med. a manu recentiori margini additus est, transiit vero ex Flor. in reliquis editiones. Verum a reliquis codd. omnibus abest, etiam a cod. Cardinalis Zeladae, quem hic ut perpaucis aliis locis commemorat Flangini. Recte igitur eum ejecerunt Brunck. Beck. Acute observavit Hemsterhusius, hunc versum in priori editione lectum esse, cui deinde poeta eos, quos nunc legimus v. 1116. 7, suffecerit, assentientibus Ruhnkenio ep. crit. p. 278 et Gerhard. Lectt. p. 34.

1117. *Μοσσύνιοι Flor. — καὶ ἐπέρβιοι Reg. A. Vind.*

1121. *ἀντεβόλησεν Med. a m. 1.*

1125. *πόλι τε γὰρ τρηχεῖαι Guelph.*

1126. *δούρα Guelph. — ἐκέδασαν Flor. Brub. Basil. πάντ' ἐκέδασαν vulg., quod correxi ad v. 1072.*

1127. Hic versus, quem et libri omnes habent et Scholl. agnoscunt, sensum turbat, quia verbo finito caret, nam quod Scholl. dicunt, participium *ἐμβεβαῶτες* pro verbo finito positum esse, quo spectat etiam glossa *ἐμβεβήκαμεν* in Reg. A., id linguae graecae consuetudo non ad-

mittit. Triplici modo vitium cari potest, nam aut versus interruptus est, aut excidit alium versus, aut immigravit ex recensione et delendus est. fuit sententia Bruackii, qui eiecit, probantibus Beckio, kenio ep. crit. p. 278, Gerhard Sed his adsentire non possum enim vocabula praec *νῆος ἀεικέλης* flagitare aliquid, quod in sequentibus referatur; deinde etiamsi huius sum e prior editione servatam, ne ibi quidem solus ita legi, debebat versus aliqui qui verbum finitum haberet, finxit etiam Gerhardus:

ἐπέλωμεν πατρὸς κρυερῆς τμαῖς. Quod cum ita sit, non potest, quomodo factum alter tantum horum versuum in nostros immigraverit, alter ex Accedit, quod non in qui modo libris versus ille compa is de quo ad v. 1116 sermo f in omnibus legitur. Itaque huius sum jure tenendum iudico, mendam aliquam in ipso lateri versus sequentem librarioru pa omisum puto.

1123. *ἡμέας Med. — πίθοι A., sed πίθοισθε in marg. πί etiam Regg. C. E., quod rec Brunck. Beck. male. Vid. ad αἳ κε πίθηται Hom. II. I, 20,*

- 1130 „δοῦναι ὅσον θ' ἔλλυμα περὶ χροῶς ἥδ' ἐκομίσσας
 „ἀνέρας οἰκτεῖραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
 „ἄλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσεσθε
 „Φειλίου, Ἰκεσίου τε· Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
 „καὶ ξεινὸι· ὁ δὲ πον καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται.“
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰσωνος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινεν,
 1135 μαυτοσύνας Φινῆος οἰσάμενος τελέεσθαι·
 „Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
 „ἄλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὧς ποθὶ γαίης
 „ναίετε, καὶ χρέος ὅλον ὑπεῖρ ἄλα νείσθαι ἀνάγει,
 „αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν ἥδ' ἐγενέθλην.“
 1140 Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμυχανίων κακότητι·
 „Αἰολίδην Φοῖξον τιν' ἀφ' Ἑλλάδος Αἰαν ἱκέσθαι
 „ἀτρεκέως δοκέω πον ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
 „Φοῖξον, οὔτις πολλέσθρον ἀνήλυθεν Αἰήταο
 „κριοῦ ἐπεμβεβαῶς, τὸν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
 1145 „Ἐρμείας· κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἰδοίσθε.
 „τὸν μὲν ἔπειτ' ἐῤῥέξεν ἧς ὑποδημοσύνησιν
 „Φυξίῳ ἐκ πάντων Κρονίδῃ Διὶ καὶ μιν ἔδεκτο
 „Αἰήτης μεγάρῳ κούρῃν τέ οἱ ἐγγυάλιξεν
 „Χαλκιοῖπην ἀνάεδνον ἐϋφροσύνησιν νόοιο.
 1150 „ταῶν ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος, ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη

293. XXIII, 82. Od. I, 279. αὖτ' αὖ
 πύθεται II. I, 420. XI, 791.

1130. ἔλλυμα Steph.

1131. αἰδέσσεσθε Vrat. Vind.

1134. ἐπιφραδέως προσέειπεν
 Vat. B.

1135. οἰσάμενος Vrat. Vind.

1137. ὧς ποθὶ Regg. A. B. E.
 ἐποθὶ Reg. D. ἐπόψι· ex emenda-
 tione Brunck., quod contra librorum
 consensum recipere nolui, quamquam
 fateor, me mirum illud ὧς ποθὶ alibi
 non legisse.

1138. ὅπερ Vat. B.

1144. ἐπεμβεβαῶς Vrat.

1145. Ἐρμείας et hic et IV, 121
 Brunck. libris invitis, sed obsequente
 Beckio. Fortasse formam epicam se-
 reuissare ratus est, ignorans, Ἐρ-
 μείας apud Homerum ubique legi,
 formam vero Ἐρμείης neque Homero
 in usu fuisse, neque alii cuiquam
 epicorum, cf. Schaefer. ad Hesiod.

Op. 68. — ἰδοίσθε Vatt. A. B. C. D.
 Regg. A. C. D. Med. Guelph. Vind.
 Flor. Bruh. Basil. Optativus, quem
 reliqui codd. et editiones inde a Pa-
 risina exhibent, unice verus est. —
 Post hunc versum vulgo legitur is,
 qui est infra v. 1270, recte h. l. a
 Brunckio ejectus. Nam neque huius
 loci sensus postulat, ut locus indice-
 tur, ubi vellus videri possit, quod
 putat Beck., neque Apollonii est,
 versus eodem Homericæ ratione re-
 petere, quod supra jam monitum est.
 Praeterea h. l. Scholl. hunc versum ai-
 lentio transcutit, infra eum commemo-
 rat Schol. Flor. Itaque certissimum
 videtur, eum a librario quodam expli-
 cationis causa marginali adscriptum
 deinde in textum irrepisse, quod
 idem factum vidimus in fine libri pri-
 mi et II, 381, videbimus infra IV,
 848.

1146. ὑποδημοσύνησιν Med.

- „γῆραιός θάναθ' Ὀρίξος ἐν Αἰήτῳ δόμοισιν·
 „ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρός ἐφευγμάτων ἀλγόντες
 „νευμέθ' ἐς Ὀρχομένον πτεάνων Ἀδάμαντος ἔκῃ.
 „εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῖσθαι,
 1155 „τῷδ' ἐκ Κυτίσσωρος πέλει οὐνομα, τῷ δὲ τε Φρόντις
 „τῷ δὲ Μέλας· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργον
 „Ὡς φάτ'· ἀριστῆς δ' ἀνὴρ ἐκκλειοίτ' ἐκείνῳ
 καὶ σφῆας ἀμφίεπον περιθαμβέες. αὐτὰρ Ἰήσων
 ἐξαυτίς κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν.
 1160 „Ἢ ἄρα δὴ γῶτοί πατρώιοι ἄμυν ἰόντες
 „λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρξέσθαι κακότητα.
 „Κρηθεὺς γάρ ῥ' Ἀδάμας τε κασίγνητοι γεγάσιν.
 „Κρηθῆος δ' υἱανὸς ἐγὼ σὺν τοῖσδ' ἑταίροις
 „Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νόμ' ἐς πόλιν Αἰήτῳ.
 1165 „ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἑαυτίς ἐνέφομεν ἀλλήλοισιν·
 „νῦν δ' ἔσσεσθε πάροιθεν· ὕπ' ἐννεσίῃσι δ' ὄτω
 „ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἰκέσθαι.“
 Ἢ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσι δῖατα δῦναι.
 παρσενδίῃ δ' ἤπειτα κλον μετὰ νηὸν Ἄρης,
 1170 μῆλ' ἱερυσόμενοι· περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο

1153. πτεάνων ex Regg. quatuor Brunck. Beck., quod non solum non praestat, sed ne ferri quidem potest. Genitivo πτεάνων nemo unquam usus est.

1155. τῷ μὲν Κύτωρος Regg. A. C. E. (sic eum nominant etiam Strabo XII, 544. Apollodor. I, 9, 1. Schol. Paris. ad II, 1123.) τῷ μὲν Κρίσσωρος Reg. D. τῷδ' Κρίσσωρος (sic nomen scriptum est in uno cod. Herod. VII, 197). τῷδ' Κιτύσσωρος Guelph. Κιτύσσωρος vulg. sed duplex cs postulat metrum, et sic nomen scribitur apud Herodotum l. l. (ubi Valkenauer nostrum locum jam vidit emendandum esse), in Vrat. et Vind., unde receperunt Brunck. Beck. — τῷδ' τε vulg., quod ferri non posse recte vidit Brunck. male refragante Beckio, sed non recte scripsit ille τῷδ' δέ, quum distractis tantum vocibus scribendum esset τῷ δέ τε, quod in textu dedi.

1156. ἔργον Med.

1157. κηράρητο Vatt. A. C. D. Vrat. κηράροιτο Vind. — Hunc versum auctor Etymol. M. p. 736, 12 memoria

lapsus sub Homeri nomine laqueum eundem p. 357, 29 recte Apollonium retulisset.

1159. ἐξαυτίς Vrat.

1160. ἰόντες Vatt. A. C. D. B. D. E. Med. Vrat. Vind. perperam

1162. ῥ' deest in Vrat. Vind. κασίγνητοι Vrat. — γεγάσιν Guelph.

1163. υἱανός Vind. — ὄτω Flor. Brub. Basil. — ἐπέεσσιν Me

1165. ἐσσεσθε Vrat. Vind. — φονες Regg. A. E. Vrat. Vind. supra. in Reg. B. Formam dictam tam exigua auctoritate moti receperunt Brunck. Beck. — ἀλλήλοισιν Reg. D.

1166. ἐσσεσθε Vrat. — ἰόντες ὄτω Vatt. A. C. D. Med. Vrat.

1167. χατέοντες Med. χατέοντες Vatt. A. C. D. et Vrat. Vind., s. his duobus vulgata margini adde

1168. σφίσι Vatt. A. B. Vrat. Flor. Brub. Basil.

1169. παρσενδίῃ Guelph. et δέ Flor.

1170. ἱερυσόμενοι vulg. i

- ἔσσημένους, ἦτ' ἐκτὸς ἀνθρωπείως πῆλε νηοῦ
 σιάντων· εἶσα δὲ μέλας λίθος ἡγήρευστο
 ἱερὸς, ᾧ ποτὶ πᾶσαι Ἀμφύονες εὐχετόωντο.
 οὐδὲ σφεν δέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπύρηθεν ἱκοντο,
 1175 μῆλων τ' ἠδὲ βοῶν τῇδ' ἰσχάρι ἱερὰ καίεν·
 ἀλλ' ἱπποὺς δαίτρεπον, ἐπηγτανὸν κομίσουσαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες ἐκαρτεία δαῖτα πᾶσαντο,
 δὴ τότε ἄρ' Αἰδουίδης μεταφώνεον, ἡρχέ τε μύθων.
 „Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕκαστ' ἐκιδέσκειται· οὐδὲ μιν ἄνδρες
 1180 „λήθομεν ἱμπεδον οἳ τε θεοὺς οὐδὲ δίκαιοι.
 „ὥς μὲν γὰρ πατιὸν ὑμῖν ὑπεξείλυντο φόνονο
 „μυτηνῆς καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρην ὄλβον·
 „ὥς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσεν
 „χέλματος οὐλομένοιο· πάρεστι δὲ τῇδ' ἐπὶ νηὸς

όμενοι Regg. A. B. C. D. et supra-
 ser. in E. Steph. Brunck. Beck. —
 ἰσχυρὸν Flor.

1171. ἀνθρωπείως Vind.

1172. μέλας ex emendatione
 Heeklini Brunck. Beck. Potest ita
 scripsisse poeta, sed non debet, nec
 quidquam impedit, quominus revera
 niger fuerit ille lapis; magnum eum
 fuisse non oportet diserte additum
 esse. — εἰρήρευστο Reg. A.

1174. σφι Vrat. — ἱκοντο Vatt.
 C. D. Regg. quinque, Med. et ut
 videtur Guelph., quod receperunt
 Brunck. Beck., sed optativum sen-
 sus flagitat, nam ὅτε est quoties.

1175. μῆλων ἠδὲ βοῶν ex conje-
 ctura Brunck., sine causa.

1177. δαίτ' ἐπᾶσαντο ex conj.
 Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1072.

1179. Ζεὺς αἰεὶ Med. Guelph.
 Vrat. et, quod eodem redit, Ζεὺς εἰσεὶ
 Vind. Ζεὺς εἰ Vatt. A. C. D., satia
 mira discrepantia, cujus apud priores
 editores ne mentio quidem. Num
 forte legendum: Ζεὺς αἰεὶ? quod
 sensui satia accommodatum foret;
 sed unde vulg. αὐτός? alterutra le-
 ctio priori recensione tribuenda vide-
 tur. — ἕκαστα Vatt. A. C. D. Med.,
 Vrat. ex corr.

1180. οἳ τε θεοὺς οἳ τε ἀν-
 τρώποι emendavit Matthiae in libro:
 Neues Magazin für Schullehrer III,
 2 p. 27 et Miscell. philol. II, 1 p. 9,

et particula οὐδὲ offensus, et oppo-
 sitionem aliquam desiderans. Sed
 sensus hic est: probi viri Jovem non
 latent, et si quando in res adversas
 inciderunt, tamen ab eo servantur.
 Itaque improborum hic nulla mentio
 esse debet. Sed in οὐδὲ offendit
 etiam Brunck., qui in ἠδὲ mutavit,
 obsequente Beckio. Neque hoc opus;
 constructio haec est: οἳ τε θεοὺς
 ἱσμεν, οὐ λήθομεν Δία, οὐδὲ δίκαιοι
 λήθουσιν. Particulas vero τε — δέ,
 οὐτε — οὐδὲ sibi respondere docue-
 runt Schaefer. ad Dionys. de comp.
 p. 36. 192 a. 299. Stallb. ad Plat.
 Philob. p. 56. Reisig. Conjectan.
 p. 213 a. et ad Soph. Oed. Col. p. 303.
 Simile est Homericum Od. XXI, 310
 αἰεὶ τε μὴδ' ἐλπίδων. Noster infra
 IV, 1076 Αἰήτης δ' οὐτ' ἄρ' οὐαί
 σχεδὸν, οὐδὲ τι ἔμμεν Αἰήτης. III, 678
 ὀφελὲ μὲ μῆτε τοκήων Δῖμα τοῦ
 εἰσαράων, μῆδὲ πτόλιν. I, 1190 οὐ-
 τε τε πολλοῖς Ἀχαιοῖσιν ὄλοις, οὐδὲ
 μέγα τηλεθρόονα.

1181. Hic versus omissus est in
 Med. et Vrat., sed utrobique a manu
 recentiore in margine adscriptus. —
 ὑμῶν Med. ὑμῖν Reg. A. Ald. ὑμῖν
 Vatt. A. B. C. D. Regg. B. C. D. et
 E. a m. 1, quod vulgato ὑμῶν recte
 praetulit Brunck. Beck.

1182. ἀπειρέσιον Guelph.

1183. ἡμέας Reg. A.

1185. „ἐνθα καὶ ἐνθα νύεσθαι, ὅπη φίλον, εἴτε μετ' Αἴαν,
 „εἴτε μετ' ἄφνειν θείου πόλιν Ὀρχομένιοι.
 „τὴν γὰρ Ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμει χαλκῷ
 „δοῦρατα Πηληϊάδος κορυφῆς πάρα· σὺν δέ οἱ Ἄργος
 „τεῦξεν. ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῆμα κέδασσεν,
 1190 „πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν, αἶτ' ἐνὶ πόντῳ
 „στεινωπῷ συνίασιν πανήμεροι ἀλλήλησιν.
 „ἄλλ' ἄγεθ' ὥδε καὶ αὐτοὶ ἐς Ἑλλάδα μαιωμένοισιν
 „κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίροθοι. ἔμμι πέλεσθε
 „καὶ πλόου ἡγεμονῆες, ἐπεὶ Φοῖβοιο θυηλὰς
 1195 „στέλλομαι ἀμπλήσω Ζηνὸς χόλον Αἰολίδῃσιν.“
 Ἴσχε παρηγορέων· οἱ δ' ἔστυγον εἰσαλόντες.
 οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνηέος Αἰήταο
 „κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας, ὥδε δ' ἔειπεν
 „Ἄργος, ἀτεμβρόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι.
 1200 „ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὐποτ' ἀρωγῆς
 „σχήσεται, οὐδ' ἡβαιὸν, ὅτε χρεῖά τις ἔγκται.

1185. νύεσθαι Med.

1186. μετὰ Φθίην vulg., quod corruptum esse quiaque videt, de Phthia enim hic sermo esse non potest, et mira sunt, quae ad hanc lectionem explicandam comminiscuntur Scholl. μετὰ Φθίην Med., unde facile erat locum corrigere, non minus quam ex III, 1073, maxime vero ex IV, 348, ubi ipse hic versus male repetitur, sed servata verae lectionis parte μετ' ἄφνειοῦ. Hinc jam Facinus Ep. crit. p. 12 versum emendavit, sed negligenter is loco inspecto κατ' ἄφνειον scribi iussit. Veram lectionem, quam in textu exhibui, invenit Brunck., probavit etiam C. O. Müller. Orchomen. p. 261.

1188. Πηληϊάδος Guelph. — πέρι vulg. πάρα Vat. B. Regg. quinque, Vind. et Vrat. a m. 1, quod recte praetulit Brunck.

1189. ἐκέδασεν Med. a m. 1. ἐκέδασεν Flor. Brub. Basil. ἐκέδασσεν Med. Vrat. κῶμα κέδασσεν ex conjectura dedi pro vulg. κῶμ' ἐκέδασσεν. Vid. ad II, 1072.

1190. ἐλθέμεν corrigi vult Brunck. ad III, 767 sine causa.

1191. πανήμεροι Vrat. Vind.

1193. ἐπίροθοι Brunck. Beck. — ἔμμι Med.

1194. Φοῖβον Guelph. Male Brunckius hunc genitivum ab omisso praepositione ὑπὲρ pendere dicit sensum ceteroquin recte explicans.

1196. τεύξεσθαι Regg. A. C. E. et per aoristum ἐντυχεῖν explicat Schol. Paris.

1198. κριοῦ Reg. A. — μεμαότας Med. a m. 1. μεμαώτας Vind. μεμαώτας Reg. A. Vrat. ὥδε τ' Reg. D. Vrat., quod non recipere debebant Brunck. Beck.

1200. ἀρωγῇ Vatt. A. C. D. Vind. et Vrat., ubi lota subscr. a manu recentiore additum est. ἀρωγῇ Regg. A. E. Med. ἀρωγῇ Reg. B., quod receperunt Brunck. et Beck. male Si nominativus verus esset, σχήσεται passivam vim habere deberet quam nunquam habet, et si haberet huius loci sensui aptum non foret Unice verus est genitivus, ἡμέτεροι σθένος οὐποτ' ἀρωγῆς σχήσεται ut infra III, 1268 καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἐτι σχήσεσθαι ἀέθλιω· μίλλον et, quod plane nostro loco respondet, IV, 1056 οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς ἐννεπον et σχήσεσθαι μαχῆς, Ἄργος Hom. II. IX, 655. XIII 630. 747. XVII, 503 al.

1201. σχίσεται Guelph.

- „ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνειῇσιν ἄρηεν
 „Αλήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
 „στεύται δ' Ἑλλίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ Κόλχων
 1205 „ἔθνεα ναιετάουσιν ὑπεύρονα· καὶ δὲ κεν Ἄρει
 „σμερδάλειν ἐνοπήν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
 „οὐ μὲν, οὐδ' ἀπάνευθεν ἔλιν δέρος Αλήταιο
 „ῥήϊδιον, τοῖός μιν ὄφρι περὶ τ' ἐμφὶ τ' ἔρπται
 „ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος, δν αὐτῇ Γαῖ' ἀνέφυσεν
 1210 „Κανκάσου ἐν κνημοῖσι, Τυφρονίῃ ὅθι πέτρῃ,
 „ἔνθα Τυφάονα φασὶ Διὸς Κρονίδαι κεραυνῷ
 „βλήμενον, ὀπκότε οἱ στιβαρὰς ἐπορφέετο χεῖρας,
 „θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάζει φόνον· ἔκετο δ' αὐτως
 „οὔρεα καὶ πεδίον Νυσήιον, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
 1215 „κεῖται ὑποβρύχιος Σερβωνίδος ὕδασι λίνυς.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἴλε παρειαῖς
 „αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον δὲ ἔκλυον. αἶψα δὲ Πηλεὺς
 „θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε
 „Μῆ· δ' οὕτως, ἥθεῖε, λίην δευδίσσεο θυμῷ.
 1220 „οὔτε γὰρ ὥδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερσέουσιν
 „ἔμμεναι Αλήταιο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 „ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἷω ἐπισταμένους πολέμοιο
 „κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
 „τῷ, εἰ μὴ φιλότῃ δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
 1225 „οὐ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλομαι ἔθνεα Κόλχων.“
 „Ὡς οἷγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἡγοράωντο,

1203. περί δεῖδια vulg. Conjunctim recte scribunt Regg. A. B. E. Bruck: Beck.

1206. ἐνιπὴν Reg. C. et A. a m. 1. Eorundem vocabulorum confusorum exempla habet Wernick. ad Tryph. p. 48. — ἰσοφαρίζει Regg. A. C. E.

1207. μὴν Guelph. — δέρος Flor.

1208. τοῖός μιν Reg. E.

1209. ἀνέφυσεν Vrat.

1210. Τυφονίῃ Reg. D. Τυφονίῃ Regg. A. B. C. E., quod receperunt Bruck. Beck., pessime. Τυφονία vocatur rupes etiam ab utroque Schol. et Etymol. M. s. v. Τυφώς.

1212. στιβαρὰς Flor. Brub. Basil.

1214. Νυσήιον vulg. Νυσήιον Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Flor.

Brub. Basil. Brunck. Beck. Νησῆιον Guelph.

1215. Σερβωνίδος Med. Ald.

1219. Μῆδ' Brunck. male. Notum est δὲ ita usurpatum. — δευδίσσεο Med. — μύθῳ Med. a m. 1. Vrat. Vind. var. lect. ap. Schol. Flor. ex confusione frequentissima natum.

1220. De οὔτε γὰρ, ne forte οὔτε γὰρ scribi malis, v. Schaef. ad Dionys. de comp. p. 409 s.

1222. ἡμέας Guelph. — οἷω vulg., quod epicorum usu exclusum est, οἷω Vind. οἷω Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil., quod recte revocavit Beck.

1224. μήτι Reg. A. — ὀπάσει Flor. Brub. Basil. ὀπάσει Regg. quinque, quod male receperunt Bruck. Beck.

- μέσφ' αὖτις δόρυκ' αἰορῶσάμενοι κατίδαρθον.
 ἦρι δ' ἀνεγρομένους ἐκπρῆξεν ὄρος·
 ἰσὺ δ' ἤϊσαν, τὰ δ' ὕπαι διπῆς ἀνέροις
 1230 τείνεται· ὁμοῖα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον Ἄργος.
 Νυκτὶ δ' ἐπιπλομένη Φιλύρῃδ' αἰ νῆσον ἄμειβε
 ἐνθα μὲν Οὐρανίδης Φιλύρῃ Κρόνος, εὐτ' ἐν Ὀλ
 Τικήνῃ ἦν αἶσαν, ὃ δὲ Κορηταῖον ὕπ' ἔντρον
 Ζεὺς ἐν Κορημέσσι μετατρέφει· Ἰδαίῳ δ',
 1235 Ἰδῶν ἐξαπαρῶν παρελθέτω· τοὺς δ' ἐν λίκτροι
 τέτμεθ' αἰ μωσσηγῆς· ὃ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
 ἔστυο χαιτῆντι φῶν ἐπ' ἀλλήλοισι· ἴαπερ
 ἦ δ' αἰδῆ χάρων τε καὶ ἦθεα κείνα λιπυῖα
 Ὀκεανὸς Φιλύρῃ εἰς ὄφρα μακρὰ Πηλασγῶν·
 1240 ἦ δ' ἴα, ἴα δὲ Χείρωνα παλάριον ἄλλα μὲν ἴαπερ,
 ἄλλα θεῶν, ἀτάκτου ἀμοιβῇ τέκεν εὐνῇ.
 Κεῖθεν δ' αὖ Μάκρωνα ἀπειρεσίην τε Βεχέλο
 γαῖαν ἐκφοβιάλους τε παρεξένοντο Σάπαιρας
 Βύρηθ' ἔ' ἐπὶ τοῖσιν· ἐκπρὸ γὰρ αἶν ἐκτενον
 1245 ἐσσημένως λιγροῖο φορέυμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
 καὶ δὲ νισσόμενοι μυχὸς διαφαίνεται Πόντου.

1227. κατίδαρθον Guelph.

1229. ὁπὸ διπῆς ex conjectura
 Brunck. Beck., quae est dictio Ho-
 mero frequentissima v. Passov. ad
 Dionys. Perieg. 674. Sed admodum
 dubitandum est, an ὕπαι, ἀπαι et
 similia, ubi ante litteras liquidas
 apud epicis posteriores leguntur,
 semper libraribus tribuenda sint, quum
 permultis locis omnium vel multorum
 librorum consensu legantur. Ita
 ipsum hoc ὕπαι διπῆς habet Cal-
 lim. Hymn. Del. 25. Dionys. Perieg.
 674. 962. Quint. Smyrn. III, 225. cf.
 Heyn. ad Hom. Vol. IV p. 302 s.
 Spitzner. vera. her. p. 52 sq. Itaque
 et nostro loco, quamquam certum est
 Apollonium ὁπὸ διπῆς dicere po-
 tuisse et similia multa dixisse, ta-
 men contra librorum consensum nihil
 novare volumus. Eodem modo ὕπαι
 ἄγ' omnium librorum consensu le-
 gitur IV, 1159. ὕπαι λυγρόων IV,
 1613. ὕπαι λυγρόων IV, 1735.

1230. ἀποπροέλειπον Reg. A. ἀπό-
 πρως ἐλείπον Vatt. A. C. D.

1231. ἐπιπλομένης Med. ἐπιπλο-

μένοι Guelph. Hoerstel., quan-
 accentus errorem arguit.— Phil
 Schol. Flor.

1233. τηρηταῖον Vatt. C. D.

1234. ἐπὶ Reg. A.

1235. ἐξαπαρῶν vulg. Acc
 correxi.

1237. ἐπ' ἀλλήλοισι Vind.

1240. ἦ δ' pro ἦ δ' Vatt.
 D. Regg. A. B. C. (in B. ἦ δ'
 prascr.) Med. Guelph. Flor.
 Basil. In Reg. D. hic versu
 duobus praecedentibus omisus
 Χείρωνα Vatt. A. B. D.

1241. ἄλλα θεῶν δ' Reg. D.
 δὲ θεῶν Regg. A. C. E. Guelph.
 librariorum prudentiae debetur
 omisso δὲ omnia sunt pervulga

1242. δὲ Μάκρωνα Vrat. V

1243. πάρος ἐνέοντο vulg.
 junctim scriptum est in Vatt.

D. Regg. A. D. E. Guelph.
 Brunck. Beck. ut v. 651 et 941

1244. Βύρωνα Reg. A.—ἐπ
 Vatt. A.

1246. νησαμένους Flor. ν
 νοσι Brub. Basil.

- καὶ δὴ Καννασίων ὄρεων ἀντικαλλόν ἐρίαναι
 ἡλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφειλοῖσι πάγοισιν
 ἰλλόμενος χαλκήρειν ἀλυντοπέδῃσι Προμηθεὺς
 1250 αἰτὸν ἦπατι φέρεβ· παλιμπετὲς εἰσέσσοντα.
 τὸν μὲν ἐκ' ἀφροτάτης Ἰδον ἔσπερον δέει· φοίτη
 νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 λαίφρα πάντ' ἐτίναξ· παραιδύξας πετρύσσοντα.
 οὐ γὰρ ὄγ' αἰθερλοῖο φυτὴν ἔχε· οἰωνοῖο,
 1255 Ἰσα δ' ἐυξέστοις ἀνύπτειρα πάλλεν ἱερτομοῖς.
 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάλυστονον· ἔϊον αὐτὴν
 ἦπαρ ἀνελαιμένιοιο Προμηθεὺς· ἔκτυπε δ' αὐτὴν
 οἰωμῇ, μέσφ' αὐτίς ἐκ' οὔρεος ἀΐσσοντα
 αἰτὸν ὤμησθην αὐτὴν ὁδὸν εἰσπύνησαν.
 1260 ἐννύχοι δ' Ἀργεῖοι θαημοσύνησιν ἔκοντο.
 Φᾶσιν τ' εὐρυφρόντα, καὶ ἔσχατα παίρατα πόντου.
 Αὐτίκα δ' Ἰστιά μὲν καὶ ἐπικριον ἐνδοθὶ κολῆς
 ἰστοδόχης στείλαντες ἐκόσμεον· ἐν δὲ καὶ αὐτὸν
 ἰσθὲν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν· ὥκα δ' ἱερτομοῖς
 1265 εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον· αὐτὰρ δ' πάντη
 καχλάζων ὑπόεικον· ἔχον δ' ἐκ' ἀριστερὰ χειρῶν
 Κανκασον αἰπήντα Κυταιίδα τε πτόλιν Αἴης,
 ἐνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀργεῖον ἱερὰ τ' ἄλση
 τοῖο θεοῦ, τόθι κῶας ὄφεις εἴρυντο δοκεύων,
 1270 πεπτάμενον λαόλοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
 οἶνον ἀκηρασίλοιο μελισταγέας χεῖς λοιβὰς
 Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς ψυχαῖς τε καμόντα

1249. χαλκήρειν vulg. contra me-
 tam; correxit Hoelzelinus. — ἀλ-
 γυπέδῃσι Reg. A. Schol. Paris.

1251. ἀφροτάτῃσι Reg. A.

1255. ἐυξέστας Guelph., sed oi su-
 prascr. a manu recentiore. — πάλλεν
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. πέλλεν
 Reg. A.

1256. δὲ μετέπειτα legisse videtur
 Schol. Paris. — δ' omittit Vrat. — πο-
 λύστον Vind., sed ov suprascr. a m. 2.

1259. ὤμησθην Vatt. A. C. D. Reg.
 A. Med.

1260. ἀλγμοσύνησιν vulg. sine
 sensu. Certissimam emendationem
 Arnaldi, Lectt. gr. p. 240, θαημοσύ-
 νησιν, quam confirmat Scholl. inter-

pretatio τῇ ἐμπειρίᾳ, cum Brunck.
 Beck. recepi. Error natus est ex
 similitudine litterarum AA et AA.

1261. εὐφρόντα Reg. A.

1262. καὶ omittit Guelph.

1263. ἀν δὲ καὶ suspicatur Beck.
 male.

1266. καχλάζων vulg. καχλάζων
 Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat.
 Vind. Brunck. Beck. — ἔχων ἐκ'
 Regg. quatuor, Guelph. — ἀριστερὰ
 Flor. ἀριστερα Brub. Basil.

1269. ἔδρυντο Guelph.

1270. Versus deest in Reg. E.,
 fortasse quia librarius eum supra jam
 legerat.

1272. ἀκηρασίλοιο Vrat. Vind. Flor.

- ἡρώων· γοννοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγούς
 1276 εὐμενέως καὶ νηὸς ἐναίσιμα παίσματα δέχθαι.
 αὐτίκα δ' ἄγκαλός τοιόν μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 „Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν ἡδὲ ῥέεθρα
 „Φάσιδος· ὧς δ' ἡμῖν ἐνὶ σπρίσι μητιάσθαι,
 „εἴτ' οὖν μελιχλὴ πειρησόμεθ'· Αἰήταο,
 1280 „εἴτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὄρμη.“
 Ὡς ἔφατ'· Ἄργου δ' αὖτε παρηγορήσιν Ἰήσων
 ὑψόδι νῆ' ἐκέλευσεν ἔπ' εὐναίῃσιν ἐρύσσαι,
 δάσκιον εἰσελάσαντας ἔλος· τὸ δ' ἐπισχεδὸν ἦεν
 νισσομένων, ἔνθ' ὅλγε διὰ κνέφας ἠύλιζοντο.
 1285 ἥως δ' οὐ μετὰ θερὸν ἐελδομένοισι φράνθη.

1277. δὴ omittit Guelph.

1278. μητιάσθαι Guelph. μιτιά-
 ασθαι Flor.

1281. Ἄργου δὲ, omisso αὖτε
 Guelph.—παρηγορήσιν vulg., quod
 in solo Vat. B. legitur et ex ed. Flor.
 in edd. irrepsit; codd. reliqui omnes
 et Steph. Brunck. Beck. habent παρ-
 ηγορήσιν.

1282. ἐρύσσαι vulg. ἐρύσσαι Vatt.

A. C. D. Reg. B. Med. Guelph. V
 Vind. Brunck. Beck.

1283. εἰσελάσαντες Med. a m
 Flor.

1284. νισσομένων Guelph. νι
 μένων Med.

1285. Versus deest in Med.
 ἐελδομένοις φράνθη Reg. B. V
 Vind., quod non recipere debet
 Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

44.75

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατῶ, παρὰ δ' ἴστασο, καὶ μοι ἔνισπε
ἔνθεν ὅπως ἐς Ἴωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμήτας δὲ τεοῖς μελεδημάσι θέλγεις
5 παρθενικάς· τῷ καὶ οἱ ἐπήρατον οὔνομ' ἀνήπται.

Ὡς οἱ μὲν πυκννοῖσιν ἀνωλίστως δονάκεσσι
μῆνον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
Ἥρῃ Ἀθηναίῃ τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμόνδε κιοῦσαι
10 βούλευον· πείραξε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρῃ.

„Αὐτὴ νῦν προτέρῃ, θύγατερ Διὸς, ἄρχεο βουλῆς.
„τί χρέος; ἢ ἐδόλον τίνα μήσεαι, ᾧ κεν ἐλόντες
„χρῦσεν Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγωντο;
„ἦ καὶ τὸν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπλῖθιεν
15 „μειλιχίοις; ἦ γὰρ ὄγ' ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.

1. *πάρος* Flor. Brub. Basil. — Hoc
versu usus est Athenaeus XIII
p. 555. B.

3. Vocabulis ὑπ' ἔρωτι in Guelph.
suprascriptum est ὑπὲρ οὔτι.

4. ἔμμορες Guelph.

5. καὶ σοὶ Vat. B. a m. 2. καὶ τοι
Vat. C. Regg. A. C. D. E. marg.
Vind. Flor. Steph. Brunck. Beck.
In reliquis codd. et edd. est vulgata
lectio καὶ οἱ, quam revocavi, quum
alteram illam ex interpretatione na-
tam esse perspicuum sit. Nam οἱ
significat tibi, ut supra I, 893 ἐοί,
ubi item libri nonnulli τοι praebent.
cf. Gerhard. p. 93. Haec vero lectio
praeferenda est, quia non facile po-

tuit a librariis proficiisci. Ad sensum
Brunckius apte contulit Ovid. de A.
A. II, 15:

*Nunc mihi si quando, puer et
Cytherea favete,
nunc Erato; nam tu nomen
amoris habes.*

qui versus ex nostro fluxiase vi-
detur.

6. πυκννοῖσι Med. a m. 1.

9. ἀπὸ νόσφι Vatt. A. D. Flor.
Brub. Basil.

12. ἦ δέλον Med. a m. 1.

15. ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος vulg.,
sed hoc in solo Vat. B. et Flor. legi-
tur. εἰ γὰρ ὁ μὲν Guelph. ἦ γὰρ
ὁ μὲν Vatt. A. C. D. Med. Vrat.

- „Ἐμπης δ' οὐ τίνα πειραν ἀπορωπᾶσθαι ἔοικει
 „Ὡς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπε
 „Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν δομαίνουσι
 „Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξεύρεαι. ἀλλὰ τοι οὐπω
 20 „φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον, ὅστις ὀνήσει
 „θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδόλασα βουλᾶς.
 „Ἡ καὶ ἐπ' οὐδέος αἶγες ποδῶν πάρος ὄμματ'
 „ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφρίσιν· αὐτίκα δ' Ἥρη
 τοῖον μητιόωσα παροϊτέρη ἔκφατο μῦθον.
 25 „Δεῦρ' ἵομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δὲ μιν
 „παιδί, ἐφ' εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἶ κα κίθνηται
 „κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἶσι βέλεσσι
 „θέλξει οὔστεύσας ἐπ' Ἰήσωνι. τὸν δ' ἄν ὁτῶ
 „κείνης ἐννεσίησιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.“
 30 „Ὡς ἄρ' ἔφη· πυκινὴ δὲ συννεύαδε μῆτις Ἀθή
 καὶ μιν ἔπειτ' ἐξαυτίς ἀμείβετο μελιχίοισιν·
 „Ἥρη, νήϊδα μὲν με πατήρ τέκε τοιοῖο βολάων,

Vind. ἡ γὰρ ὅδ' Regg. A. C. D. E. ἡ γὰρ ὅγ' Reg. B., quod vix dubitandum est quia verum sit, commendatum Homericis: ἡ γὰρ ὅγ' ὁλοῇσι φρεσὶ θύει II. I, 342. Reliqua ex correctione metro caventium nata sunt. Eadem est sententia Gerhards p. 124 s.

16. ἀπορωπᾶσθαι Flor.

17. παρᾶσσον vulg. Junctim habent Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Guelph. Vind. Vrat. Schol. uterque, Brunck. Beck. ut II, 961. — προσέειπεν Med. Vrat.

18. Hic versus deest in Vatt. A. C. D.

20. φράσσασθαι Vrat. Vind. — ταῦτον τὸν δόλον Reg. A.

21. πολλὰς Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., quia πολέας de masculino tantum adhibeatur. Sed unius codicis auctoritatem (nam unius instar illos quinque habendos esse jam saepe monitum est) reliquis omnibus invitis sequi nolui, praesertim cum intelligi nullo modo possit, quid commoverit librariorum, ut πολλὰς illud, quod soloecismi speciem prae se fert, scriberent, si usitatissimum illud πολλὰς invenissent. Itaque putandi sunt hoc sibi indul-

sisse poetae recentiores (nam mero nihil ejusmodi reperit πολλὰς feminino genere adl ut Homerus singularem πολλὴ ejus usus exempla praebebat, H. in Dian. 42 et in quae corrigere tentavit Br Praeterea apud Nostrum IV bri omnes fere habent πολλὴ femininum νήσους referendu litterque in Epigr. adesp. GC πολλὰν εὐεργεσιάνων.

26. ὀτρύνωμεν Vrat. Vind. διοίτο corrigi jubet Brunck Vid. ad I, 623.

27. κούρη Guelph. — Vatt. A. B. D. Regg. A. B. a m. 1. Flor. Ald. Brub. Bat. Guelph. ed. Paris. Steph. Med. a m. 2. Vat. C. Vrat. (de Regg. C. D. non constat fin. Brunck. Beck. — εὐεργεσιάνων A. D.

29. ἐννεσίησιν vulg. ἐννεσίησιν Reg. B. Guelph. ἐννεσίησιν D. Med. Regg. A. C. D. Vind. Brunck. Beck.

31. ἐξ αὐτίς Vatt. B. D. 32. ἔτεκε Flor. — τοιοῖο Vat. B. Flor. — βολάων Flor. τοῖων βολάων Reg.

- „οὐδέ τινα χρεῖα θελκτήριον οἶδα πόδοισι.
 „εἰ δέ σοι αὐτῇ μέθος ἐφανεράναι, ἥ τ' ἂν ἔργα
 35 „ἑσποίμην· σὺ δὲ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.

- Ἡ καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ ῥά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
 ὅπποτε μιν τὰ πρῶτα παρὰ Διὸς ἦχεν ἄκοιτιν.
 ἔρκαε δ' εἰσελθούσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἔν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἡφαίστιο.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει
 γήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν, ὃ ἔνι πάντα
 δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός· ἥ δ' ἄρα μάνη
 ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.
 45 λευκοῖσιν δ' ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὦμοις
 κόσμει χρυσείῃ διὰ κερχίδι, μέλλε δὲ μακρὺς
 κλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάρουσαν ἰδοῦσα
 ἔσχεθεν, εἶσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὤρτο,
 εἰσὲ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ
 50 ἔζανεν, ἀψήκτους δὲ χερσὶν ἀνεδήσαστο χαίτας.
 τοῖτα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἰμυλλοῖσιν.

„Ἡδεῖται, τίς δεῦρο νόος χρεῖα τε κομίζει
 „θηρναῖας αὐτως; τί δ' ἰκάνετον, οὗ τι πάρος γε
 „λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περὶστε θεάων;“

B. τοῖο βουλῶν Reg. D. τοῖων
 βουλῶν Reg. E.

34. εἰ δ' αὐτῇ sol corrigi voluit
 vir doctus in Ephemerid. Ienens.
 1808 N. XIV p. 188, ne versus a
 dactylo cum spondeo ordiatur, quod
 vitasse patat poetas epicos. Sed
 ejusmodi versus satis multi non solum
 apud Apollonium (ut paulo ante II,
 1277 *Κολχίδα μὲν δὴ*) sed etiam
 apud Homerum et reliquos epicos
 omnes leguntur; cf. Spitzner. de
 vers. her. p. 9.

36. ἐπὶ παρ μέγα Regg. quatuor
 ex correctione metrica, nam iidem
 habent ἀναιξασαι.

37. ὄρφα vulg. ὃ ῥα Reg. E.
 Brunck. Beck. — δειμς Guelph.

38. ταπρῶτα vulg. τὰ πρῶτα
 Guelph. Beck. — παρὰ Διὸς Hoelz-
 lin. errore typ. et Shaw.

41. εἰς Brunck. Beck., quod le-
 gitur in solis Vrat. Vind.

42. πλαγκτῆν Flor. κλωτῆν Schol.

Flor. — μοιχόν Reg. A. — ἥ ἐν Regg.
 tres.

43. χάλκευς Vatt. C. D. Regg. A.
 D. E. Brunck. Beck. ut solent.

44. ἔστο Guelph.

45. λευκοῖσι Vatt. A. B. C. D.
 Reg. E. Flor. Brub. Basil. Brunck.
 Beck. (qui et hic et v. 43 falso dicit,
 suam lectionem in Vrat. reperiri.)

46. κόσμη Vind. — διακευίδι
 Vatt. A. C. D.

47. παρόθεν Guelph.

48. τ' ἐψ' ἐκάλει Vatt. D. τὰς δ'
 ἐκάλει Regg. quinque.

49. ἦσέ τ' Flor. εἰσέτ' Steph. errore
 typothetae. — κλισμοῖσιν Med. Flor.

51. αἰμυλλοῖσιν Flor.

53. θηρναῖας Vrat. — θηρναῖας
 Schol. Paris. Vid. de accentu Wer-
 nick. ad Tryph. p. 420. — τό δ'
 ἰκάνετον Med. Flor. Brub. Basil. —
 Fluxisse haec ex Hom. II. XVIII,
 886 monent Schell.

54. πέρι ἐστὲ Vrat.

- 55 Τὴν δ' Ἥρη τοιοῖσιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 „Κέρτομέεις· νῶϊν δὲ κέαρ συνορλίνεται ἄτη.
 „ἦδη γὰρ πόταμῳ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατέσχει
 „Αἰσονίδης ἡδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἐπονται.
 „τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
 60 „δεῖδμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
 „τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καὶ περ ἐς Αἶδα ναυτίλλεται
 „λυσόμενος χαλκίων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
 „φύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
 „ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 „ὅς μ' ὑπερηνόρῃ θυέων ἀγέραςτον ἔθηκεν.
 „καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φιλατ' Ἰήσω
 „ἔξοτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἄλις πλήθοντος Ἀναῦρου
 „ἀνδρῶν εὐνομίας πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 „θήρης ἑξανιών· νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
 70 „οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
 „χεῖμαρφοὶ καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 „γρητὶ δὲ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ' ἀναείρα
 „αὐτὸς ἑοῖς ὤμοισι διέκ προαλὲς φέρεν ὕδαρ.
 „τῷ νῦ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λῶβην
 75 „τίσειεν Πελίης, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσεις.”

55. προσέειπε Guelph., quod restituere oblitī sunt Brunck. et Beck.

58. οἱδ' ἄλλοι Guelph. οἱδ' ἄλλοι Reg. D., unde Brunck. ex conjectura dedit οἱ τ' ἄλλοι receptum a Beckio. Sed nulla est causa a vulgata discedendi, vid. ad I, 910. — ὅσσοι Guelph.

59. μέλας Vat. D. a m. 1. μέγαν a secunda.

61. εἰ κέν περ ex emendatione Brunck. Beck., quia de conjunctivo dubitabant, male. Epicos εἰ cum conjunctivo jungere notissimum est, cf. ad I, 905. Thiersch. Gr. p. 625. Hom. Od. XVI, 98 καὶ εἰ μέγα νει-κος ὀρεται, qui locus cum nostro eo magis convenit, quod hic εἰ καὶ ita positum est, ut potius καὶ εἰ expectaveris, ut Soph. Oed. R. 306.

64. ἐγγελάσῃ Guelph.

65. ὑπερηνόρῃ Vrat.

67. προχοῇσι Med. a m. 1.

68. ἀντεβόλησα Guelph.

69. θήρη Reg. A. — δὲ παλύνετο Vrat. Vind. fortasse recte.

70. ἡ δὲ Guelph. — αὐτὰς Re

72. εἰσαμένη Guelph. — ὀλο-ρετο Reg. A.

73. αὐτοῖς Reg. D. — διακπρο vulg. inepte. δι' ἐκπροαλὲς Reg. D., quod conjectura invenit Arnald. Lectt. p. 241 et receperunt Brunck. I male; quis enim ἐκ ita positus rat? διέκ προαλὲς Guelph. προαλὲς Vrat., quod unice verum

74. νῦν μοι Reg. A. Vind. μ' Vrat. — ἄλληκτον Vatt. A. I Reg. D. Flor. Brub. Basil.

75. τίσεις Flor. — ὀπάσσης v quod ferri vix potest. ὀπάει Reg. D., quod non melius est, se-ceptum a Brunck. et Beck. ὀπάει Guelph., quod unice verum est e-tile in vulg. corrumpi potuit, enim saepius quam terminatione et εἰς confunduntur. Eadem structio est Aristoph. Eccles. οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα ἔσπερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοῦς

- Ὡς ἤθδα· Κύπριν δ' ἐνεοστασίη λάβε μύθων.
 ἄξέτο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥ γ' ἐπέεσσιν·
 „Πότνα θεᾶ μή τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτα
 80 „Κύπριδος, εἰ δὴ σείτο λιλαιομένης ἀθεοῖζω
 „ἥ ἔπος, ἥ τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἶγες κάμοιεν
 „ἥ πεδαναί· καὶ μή τις ἀμοιβαὴ χάρις ἔστω.“
 Ὡς ἔφαθ'· Ἥρην δ' αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
 „Οὐ τι βλῆς χατίουσαι ἰκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
 85 „ἀλλ' αὐτῶς ἀκίουςα τεῶ ἐπικέκλεο παιδί,
 „παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσονίδαο.
 „εἰ γὰρ οἱ κελὴ συμφράσσεται εὐμενέουσα,
 „ῥῆιδίως μιν ἔλόντα δέρος χρύσειον ὄτω
 „νοστήσειν ἐς Ἰωλκόν, ἐπεὶ δδλόεσσα τέτυκται.“
 90 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κύπρις δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔειπεν·
 „Ἥρην, Ἀθηναίη τε, πλῆθοιτό κεν ὕμμι μάλιστα,
 „ἥ ἔμοι. ὕμειων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἔοντι
 „τυνθή γ' αἰδῶς ἔσσετ' ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμῷ
 „οὐκ ὀδεῖται, μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθεοῖζει.
 95 „καὶ δὴ οἱ μενέηνα περισχομένη κακότητι.
 „αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηγέας ἄξαι οὔστους
 „ἀμφιδίην. τοῖον γὰρ ἐπηκέλησε χαλεφθεῖς,

ται, ubi Brunckius ipse locum geminum affert Eur. Hippolyt. 474 ἥτ' ἄρ' ἂν ὄψε γ' ἄνδρες ἐξέρχοιεν ἂν, Εἰ μὴ γυναῖκες μηχανὰς εὐρήσομεν.
 76. δὲ νεοστασίη vulg. Correx. sagacitas Ruhnkenii ep. crit. p. 299, cujus emendationem receperunt etiam Brunck. Beck. Sed quod idem θυμὸν pro μύθων legi vult, id necessarium non esse ipse vidit; habet tamen θυμύθων Reg. E. ex errore frequentissimo.

77. ἔνθεν Guelph. unde Hoerstel. ἐνθ' ineptissime.

79. μήτι τοι Vat. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1. et in Vat. D. ποτε ante τοι a m. 2. additum. μήτ' ἂν τι malle se dicit Brunck. inepto. Male etiam vertit Beck.: nihil profecto pejus aliud fuerit Venere. Sed non μῆτοι ut vulgo, sed μή τοι scribendum est; sensus est: ne quid tibi pejus sit Venere, si etc. — κακόν Vat. D.

81. ἥ ἔργον Reg. A. ἥ ἐτέρῳ Med. ἥτ' ἔργον Vind. ἥ ἔτ' ἔργον Vrat. χεῖρες Guelph. Vrat. Flor.

82. ἥδεπαναί Vat. D. et ἥδεπαναί a m. 2. — μήτις Reg. A. — χαρίσταιτο Reg. A.

83. ἀγόρευεν Vrat. Vind.

84. χατίουσα Guelph.

87. γὰρ καὶ οἱ Vat. B.

91. μάλιστα ut h. l. usurpatum est Eur. Iph. Aul. 1603 τούτῃ μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται, ubi Musgrav. nostro loco usus est; cf. Wessel. ad Herod. p. 517. Schweigh. ad Athen. T. VII p. 12 sq.

94. ἐριδμαίων Vatt. A. D.

95. μενέης Guelph.

96. αὐτοῖσι Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

97. ἀμφιδίη libris invitis Brunck. Beck. Vid. ad II, 1020. — ἐπηκέλησα Guelph.

- „εἰ μὴ τηλόδι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 „ἔξω ἡμᾶς, μετέπειτά γ' ἄτεμβολιμην εἰοὶ αὐτῇ.“
- 100 „Ὡς φάτο· μεῖδῃσαν δὲ θεαί, καὶ ἐσέδρακον· ἄντη
 ἀλλήλαις. ἡ δ' αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν·
 „Ἄλλοις ἄλγεα τάμ' ἄλλως πέλει· οὐδὲ τί με χρεὶ
 „μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἅλῃς εἰδυῖα καὶ αὐτῇ.
 „νῦν δ' ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσι
- 105 „πειρήσω, καὶ μιν μειλίζομαι, οὐδ' ἀπιθῆσει.“
 „Ὡς φάτο· τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χεῖ
 ἥκα δὲ μειδιώσα παραβλήδην προσέειπεν·
 „Οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὥς ἀγορεύεις,
 „ἔρξον ἄφαρ· καὶ μὴ τι χαλέπτεο, μηδ' ἐριδαινῇ
- 110 „χωομένη σῶ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.“
 Ἡ ῥα καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη
 ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταί γε παλλίσσυντοί. ἡ δὲ καὶ αὐτῇ
 βῆ δ' ἔμεν Οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροισι
 εἶρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῇ ἐν ἁλώῃ,
- 115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥα ποτὲ Ζεὺς
 οὐρανῷ ἐγκατένασεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἡμερθεῖς· ἄμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῶ γε
 χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἐψιόωντο.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πᾶμπαν ἐνέπλεον ὧ ὑπὸ μαζῶ
- 120 μάργος Ἔρως λαιῆς ὑπότχανε χερσὶς ἀγοστὸν,

98. μῦθον Med. a m. 2.

100. ἐσέδρακον Reg. A. et su-
 prascr. in Reg. E.

101. μετέειπεν Brunck. ex conje-
 ctura, mutationis causa non addita,
 quam non intelligo.

102. πέλει γέλος Vrat. Vind.

103. δ' post ἅλῃς tacite inseruit
 Brunck. et recepit Beck. sine causa.
 Ultimae in ἅλῃς ante vocalem pro-
 ductae exempla habet Spitzner, de
 vers. her. p. 51.

105. πειράσω Vat. D.

109. ἐρίδην vulg. perperam.
 ἐρίδην Regg. quinque soloecis,
 quod receperunt tamen Brunck. Beck.
 Perspicuum est, vulgatam propter
 pronunciandi similitudinem pro ἐρί-
 δαινῇ scriptam esse, ut infra v. 513
 πάντην vulgo pro πάντῃν legitur,
 idque ex conjectura restituissem,
 etiamsi non Guelph. ipsum illud ἐρί-
 δαινῇ perspicue exhiberet.

110. μεταλήξει Vat. B. Reg.
 Brunck. Beck. ut solent.

112. ἡδὲ καὶ αὐτῇ Vatt. C.
 Regg. quatuor, Vrat. prorsus in-
 et contra epicorum morem; reci-
 runt tamen Brunck. et Beck. ,
 dem corruptio est I, 1145.

115. μετὰ δὲ Γανυμήδεα Reg

118. κοῦροιο Vind.

119. ἐνέπλεον Guelph. Vrat.
 πλεων Vind. — ὧ ἐπὶ μαζῶ pess.
 Brunck. Beck. ex uno Reg. D., li-
 pessimo; causam fulem al-
 Brunck., quia eadem praepositio
 verbo ὑπότχανε recurrit; quasi
 vulgata potius hoc commendetur.

120. ὑπὸ ἴσχανε Vat. B. —
 στῶ vulgo sine sensu, quare H.
 sterh. ad Lucian. T. I p. 211 vi-
 praecedente emendaverat πὸ
 ἐνέπλεον, sed succurrunt libri,
 στῶν Vind. ἀγοστὸν Vat. B. R.

ὀρθὸς ἔφεστηγός· γλυκερόν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
 χροίῃ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σίγα κατηφιόων· δοιὼ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔθ' αὐτως
 ἄλλω ἐπιπροΐεις, κεχόλωτο δὲ καγχαλούωντι.

- 125 καὶ μὴν τοὺς γε παρ᾽ ἄσδον ἐπὶ προτέρουσιν ὀλέσας
 βῆ κευεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησεν
 Κύπριν ἐπιπλομένην. ἥ δ' ἀντὶ τῆς ἴστατο παιδὸς
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν.

„Τίπτε' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἥ τέ μιν αὐτως

- 130 „ἦπαφες οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆϊν ἔοντα;
 „εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρότος, ὃ ττι κεν εἴπω·
 „καὶ κεν τοι δπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα,
 „κεῖνο, τό οἱ ποίησε φάλη τροφὸς Ἀδρηάστεια
 „ἄντρον ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,

- 135 „σφαῖραν ἑυτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μέλιον ἄλλο
 „χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσση ἄρειον.
 „χρύσεια μὲν οἱ κόκλα τετεύχεται· ἀμφὶ δ' ἐκάστω
 „διπλοαὶ ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται
 „κρυπταὶ δὲ ῥαφαὶ εἰσιν· ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις

- 140 „κνανέη. ἀτὰρ εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
 „ἄσθηρ ὥς φλεγέθοντα δι' ἡέρος ὀλκὸν ἔησιν.
 „τὴν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 „θέλξον οὐστεύσας ἐπ' Ἰήσони· μηδὲ τις ἔστω
 „ἀμβολλή, δὴ γάρ κεν ἀφανροτέρη χάρις εἴη.“

- 145 „Ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαίοντι.
 μέλεια δ' ἔμβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρωσι χιτῶνες
 νωλεμὲς ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπῶς.
 λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν ἀντοσχεδόν· ἥ δ' ἀγανοῖσιν

quinque (in B. suprascr. vulg.), quod recte receperunt Brunck. Beck.

121. ὀρθῶς Med. a m. 1.

122. χροίης Regg. tres, Vind. — θάλεν Reg. A.

123. ἔτ' αὐτως Vat. B. Flor. Brub. Basil. ἔτ' αὐτως Vat. A. Guelph.

124. ἄλλον Med. a m. 1 et Vrat. suprascr. α. ἄλλων Vind.

126. ἐνόησα Guelph. ἐνόησεν Med. Vrat.

129. ἐπιμειδιάας Regg. tres. ἐπιμειδιδιάας Guelph. — αὐτως Brunck.

132. περικαλὲς Vind.

136. κατακτεατίση Flor. Brub. Basil.

137. χρυσᾶ Reg. A. — τέτυνται Guelph. — ἔκαστα Reg. A.

141. ὅς pro ὡς Guelph.

142. ὀπάσω Vrat.

144. ἀμφιβολή Guelph.

147. ἔχετ' ex conjectura Brunck. Beck., quae non est necessaria. Constructio haec est: τῆς θεᾶς ἀμφιμεμαρπῶς (cujus cum genitivo constructi exempla habet Jacobs. ad Anth. Pal. p. 168), εἶχεν αὐτὴν τοῦ χιτῶνος.

- ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρώσασα παρειὰς
 150 κῦσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μεδιώωσα.
 „Ἰστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη ἤδ' ἐμὸν
 „ἢ μὲν τοι δῶρόν γε παρέξομαι οὐδ' ἀπατήσω,
 „εἰ κεν ἐνισκίμῃς κούρη βέλος Αἰήταο.“
 Φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο,
 φαινωῶ
 155 μητρὸς ἐῆς εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
 αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέῃ περικάτθετο μίτρῃ
 πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξο
 βῆ δὲ διέκ μεγάροιο Λίος πάγκαρπον ἑλών.
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
 160 αἰθερίας· ἐνθεν δὲ καταβάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίῃ· δοιῶ δὲ πόλοι ἀνέχουσιν κάρηνα
 οὐρέων ἡλιβάτων, κορυφαὶ χθονὸς, ἥλι τ' ἀερεῶ
 ἡέλιος πρῶταισιν ἐρεῦθεται ἀκτίνεσσιν.
 νειόδι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος, ἄσπεα τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνεται καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὐτῶν
 ἄκριες, ἄμφι δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν λόντ.

149. ἐπειρώσασα vulg., quod metri causa correxit Brunck.

150. κῦσσε vulg. κῦσσε Vatt. A. B. C. D. Reg. B. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

151. σεῖον Med. — ἐμοῦ Regg. A. E.

152. σοι Brunck. ex Regg. quatuor, perperam.

153. ἐνισκίμῃς Guelph. Hoerstel.

156. χρυσῇ vulg. χρυσέῃ Reg. D. χρυσέῃ Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. Vrat., quod recte praetulerunt Brunck. Beck. — μητρὶ Vind.

158. δι' ἐκ vulg. male. Praeterea mirandum, poetam διέκ μεγάροιο dicere, quum supra v. 116 Cupidinem non in domo sed in campo versantem fecerit. Quo ita offensus est Gerhard. p. 78, ut μεγάλοιο legi velit, sed et otiosum est hoc epitheton, neque video, quomodo tunc διέκ construendum sit. Poeta sibi non constituisse putandus est; usus est enim Homerica dictione διέκ μεγάροιο, oblitus ei repugnare ea, quae supra dixerat.

160. αἰθερινάς Regg. qui καταβάτης Med. a m. 1.

163. ἐρεῦνεται vulg. sin. ἐρεῦθεται Guelph. Reg. D., conjectura reponi jusserant et Arnald. Lectt. gr. p. 76, perunt Brunck. Beck. — ἀκτίνεσσιν Med. Vrat.

164. ἄλλοτε vulg. errore voce praecedente, ἄλλοτε Regg. que, Brunck. Beck.

165. ἱεροὶ ῥόοι fortasse le esse judicat Spitzner. de v. p. 76, qui recte observat i constanter ὁ ῥόος et αἱ ῥοαὶ qua norma Apollonius quoque quam nisi hoc loco recedit. adjicit, formam inusitatum inde aliquid excusationis habere quasi circumloquendo fluvii i exprimuntur.

166. ἐν αἰθέρι vulg. ἀν' Vatt. A. B. D. Regg. B. Guelph. Vrat. Vind. Schol. ἀν' αἰθέρα Regg. A. E., quod verum esse maxime sequens docet, et receperunt Brunck.

- Ἡρώες δ' ἀπάνευθεν ἔης ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι ἡγορόωντο.
 αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
 170 ἡρέμας ἢ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριόωντες.
 „ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὃ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
 „ἐξερέω· τοῦ δ' ὕμμι τέλος κρηγῆναι ἔοικεν.
 „ξυνή γὰρ χρεῖω, ξυνοὶ δὲ τις μῦθος ἔασιν
 „πᾶσιν ὁμῶς· ὃ δὲ σῖγα νόον βουλὴν τ' ἀπερύκων
 175 „ἴστω καὶ νόστον τόνδε στόλον οἷος ἀπούρας.
 „ἄλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔωλοι·
 „αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δῶματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 „νῆας ἑλὼν Φοῖβοιο, δύω δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
 „πειρήσω δ' ἐπέεσσι παρολτερον ἀντιβολήσας,
 180 „εἰ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 „ἢ καὶ οὐ, πῖσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
 „ὦδε γὰρ ἐξ αὐτοῦ πάρος κακότητα δαέντες
 „φρασσόμεθ', εἴτ' Ἀργεῖ συννοισόμεθ', εἴτε τις ἄλλη
 „μῆτις ἐπὶ ῥόθοις ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
 185 „μῆδ' αὐτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσι γε πειρηθῆναι,
 „τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. ἀλλὰ πάροινθεν
 „λαϊτέρων μῦθῳ μιν ἀρέσασθαι μετιόντας.
 „πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὃ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 „ἡνορέῃ, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρότος, ἥπερ ἐφάνει
 190 „πρηϋνας. ὃ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φοῖβον ἔδεκτο

167. ἔοῖς Reg. D. Guelph. ἔῃς
 Reg. E.

168. ἕλος Guelph.

170. ἡρέμα vulg. ἡρέμας Med. a
 m. 1. Reg. B. Vrat. Vind. Flor.
 Bruck. Beck.

173. ἔασιν Guelph.

176. ἄλλοι Reg. A.

180. εἰ κ' ἐθέλει Guelph.

181. πῖσυνος γε Regg. A. E. —

αἰτίαι Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.

184. ἐπὶ ῥόθοις Bruck. Beck. ex
 more. — ἐλδομένοισιν Flor.

185. ἔπεισιν Vrat. ἔπεισιν Vind. —
 πειρηθῆναι Flor. Brub. Basil.

186. ἀπαμείρωμεν Vrat. Vind.
 ἀπαμείρωμεν Guelph.

187. ἀρέσασθαι Vrat. Vind. Flor.

188. μόλις vulg. μόλις Guelph.
 Vrat. Vind. et cod. Laur. ap. Dorvill.

ad Char. p. 409, quod recepi, quia
 ubique hac forma utitur Apollonius,
 vid. ad I, 1233.

189. ἥπερ Vrat.

190. ὅδε vulg. malox ὃ δὲ Regg.
 A. C. D. Vrat. et alii fortasse libri,
 quod necessarium est. Sed praeterea
 tres illi Regg. et marg. Reg. B. hanc
 lectionem exhibent:

ὃ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα
 Φοῖβον ἔπεισε,

μητρυνὴς φεύγοντα δόλεν πα-
 τρός τε θυγῆος,

δέχθαι· ἐπὶ πάντῃ —

qua ineptius et languidius vix quid-
 quam fingi potest; nam ὃ δὲ ad μῦ-
 θον referendum, accusativum ab
 ἔπεισε pendente omisum, Φοῖβον
 cum δέχθαι jungendum esse, id vix
 sano cuiquam credibile videri potest,

„μητρειῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλᾶς·
 „πάντες ἐπεὶ πάντη καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρὶ
 „ΰενιου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἥδ' ἀλεγίξει.“

- 195 Ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσονίδαο
 πασσυδίῃ, οὐδ' ἔσκε παρῆξ ὅτις ἄλλο κελεύοι.
 καὶ τότε ἄρ' υἷῃας Φοῖβου, Τελαμῶνά δ' ἐπεσθαι
 ὥρσε καὶ Ἀνγέλην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἑρμείαο
 σκῆπτρον· ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ ὕ
 χέρσονδ' ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίλιο.
 200 Κιρκαιῶν τότε πον κικλήσκειται· ἔνθα δὲ πολλὰ
 ἐξείης πρόμαλοι τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
 τῶν καὶ ἐκ' ἀκροτάτων νέκυες σειρήσι κρέμονται
 δέσμοιοι· εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγρος Κόλχοισιν ὄρωρεν
 ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καίμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
 205 ἔστι θέμις στελλαντας ὑπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
 ἀλλ' ἐν ἀδελήτοισι κατειλύσαντες βοείαις
 δεινδρέων ἐξάπτειν ἐκάς ἄστρος· ἥερι δ' ἴσην
 καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύνουσιν
 θηλυτέρας· ἢ γὰρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.

ut mirandum sane sit, eam lectionem a Brunckio et Beckio in textum receptam esse. Ne de duplici quidam recensione cogitandum est, sed mera est illa librorum interpolatio, quibus in sequentibus πάντες. cum singulari verbi displicebat, cujusmodi corruptionibus referti sunt codices Regii. In illo vero nihil est quod displiceat, v. Matthiae Gr. gr. p. 419. Itaque revocavi sanissimam lectionem vulgatam.

192. πάντη vulg. πάντη Vrat. et alii, ut videtur, libri. — κύντατος Vatt. C. D.

194. ἐπήνησαν vulg. ἐπήνησαν Vatt. A. D. ἐπήνησαν Vat. B. ἐπήνησαν Regg. B. D. Vrat. Vind. Guelph. Brunck. Beck. Sic infra v. 555 in omnibus libris legitur, praeter unum, qui ἐπήνησαν habet.

195. πασσυδίῃ Guelph. πασσυδίῃ ex conjectura Brunck. Beck. ad vitandum hiatus, qui nullus est. — ὅ τις var. lect. in marg. Vrat. non male. ὅτις Guelph. cum gl. ἐπιστροφῇ. κατέσχευε Brab.

196. υἷας Reg. A.

198. ἀνὰ νηὸς vulg. male. νηὸς Regg. A. C. D. E. et B. a Brunck. Beck.

199. ἀπέβησαν Reg. A.

200. τὸ δὲ Flor. Brub. Basil.

201. πρόμαδοι vulg., quod est. πρόμαλοι facili conjectura suit Brunck., quam confirmat Et M. p. 689, 35: προμολή, ἔσι προμολία καὶ προμολία ἀπὶ προμολεῖν καὶ προμολίζεσθαι ῥα Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλοι δὲ ἀγλαῖς δρυὸς. — πεφύασαι. A. ἐμπεφύασαι Reg. D. ἐκπεφ Guelph.

202. ἀκροτάτων pro ἀκροῖ proponit vir doctus in Ephemer. Je 1814 p. 269, quod non improbabili

206. κατειλύσαντες Guelph. Hoerstel.

208. ἐπὶ vulg. male. ἐπὶ quinque, Guelph. Brunck. Beck fusio illarum vocum est frequent

209. γὰρ ex vulg., quod per falsum est, neque illud ex expr Scholk. Qued in textu dedi.

- 210 Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἡρῇ φίλα μητιώσα
 ἤερα πουλὺν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
 Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κιόντες·
 ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἔκοντο
 Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασεν νέφος Ἡρῇ.
 215 ἔσαν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἔρκε' ἄνακτος
 εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
 ἐξείης ἄνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
 λαίνεος χαλκήρῃσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
 εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοιοῦ
 220 ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφές πετάλοισιν
 ὕψου ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
 αἰναιοὶ κοῖναι πίσυρες ῥέον, ἃς ἐλάχνηεν
 Ἥφαιστος. καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
 ἡ δ' οἶνον, τριτάτῃ δὲ θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ.
 225 ἡ δ' ἄρ' ὕδαρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθὶ δυομένῃσιν
 θέρμετο Πηλιάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις

emendatione Brunckii. — τέτυκτο Guelph.

210. νισσομένοις vulg. νισσομέ-
 νοις Reg. E. νισσομένοις Regg. A.
 B. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

211. ἤερα Guelph.

213. ὦκα δ' ἐκ τε πεδίοιο Guelph.

214. ἀπεσκέδασα Vat. B. Vrat.
 Flor. Ald. Brub. Basil., quod male
 receperunt Brunck. Beck. Hinc

mississe videtur Tryphiod. v. 37
 ἀπεσκέδασεν νέφος ἀνδρῶν.

215. ἔρκε' Vatt. C. D.

217. ἄνεχον Guelph. — θριγγὸς
 vulg. τριγγὸς Med. a m. 2. θριγκὸς
 Vrat. Vind., quod cum Brunck. et
 Beck. recepi.

218. χαλκείαις vulg. χαλκαῖς
 Vatt. A. B. D. Guelph. Vrat. Flor.
 Brub. Basil. Schol. Flor. χαλκήρῃσιν
 Regg. quatuor, Brunck. Beck. —
 ἐπὶ γλυφίδεσσιν Vatt. D.

220. χλοεροῖσιν Flor. — κατη-
 στεφές Vat. B. — πετάλοισι Guelph.

222. αἰναιοὶ Guelph.

224. δὲ omittunt Vatt. A. B. C. D.

225. προρέεσκε Vat. A. Vrat.
 Vind. et ut videtur Guelph. Ald.
 Brub. Basil. et reliquae deinceps edd.
 omnes, recte, sed valde variant li-
 bri: προρέσκε Vatt. B. C. D. προ-

έσκε Med. Regg. A. B. C. Flor.
 προρέσκε Reg. E. προέσκε Reg. D.
 Librarios recte monet Brunckius
 activa verbi vi turbatos esse. — πο-
 τιδυομένῃσιν Reg. A. ποτιδυομέ-
 νῃσι Regg. C. D. E., quod rece-
 pit Brunck., sed nulla est in vulg.
 ποθι offensio, imo ποθι minus aptum
 foret. Praeterea Brunckius monet
 metri causa δυομένῃσι scribendum
 esse, in textu tamen nihil mutavit,
 sed Beckius eum secutus dedit ποθι
 δυομένῃσι. Neque hac mutatione
 opus est; primam participii δυόμε-
 νος interdum produci exemplis pro-
 bavit Jacobs. ad Anth. Pal. p. 354;
 apud Nostrum praeter hunc locum
 ita occurrit I, 925. Orph. Lith. 503.
 Etiam δῶκε prima longa usurpat
 Apollonius I, 581. III, 1191. IV,
 1524.

226. Πηλιάδεσσιν ἐθήμεν legi ma-
 vult Herm. ad Orph. p. 759, ut et sua-
 viores sint numeri et correptio ante
 αλ vitetur, quamquam eam a nomine
 proprio excusari ipse fatetur. Neque
 omnino in ea offendendum esse do-
 cet exemplorum multitudo apud Spitz-
 ner. de vers. her. p. 101 sqq. maxime
 p. 104, ubi hic etiam locus tangitur.

- κρυστάλλῳ ἕκλον κόλλης ἀνεκῆκμε πέτρης.
 τοῖ' ἄρ' ἐν μεγάροισι Κυταίος Αλήταο
 τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
- 230 καὶ οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφέων
 ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρός δεινὸν σέλας ἀμπνέεσκον·
 πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυνον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτροι
 ἤλασεν, Ἑλλῶ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
 δέξατο, Φλεγραίῃ κεκμηότα δηιότητι.
- 235 ἔνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἐπι πολλὰ
 δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοι τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
 δαιδαλέη δ' αἰθούσα παρῆς ἐκάτερθε τέτυκτο.
 λέχρις δ' ἀλύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν.
 τῶν ἦτοι ἄλλον μὲν, ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
- 240 κρείων Αλήτης σὺν ἑῇ ναεσχε δάμαρτι·
 ἄλλῳ δ' Ἄφυστος ναίεν παῖς Αλήταο,
 τὸν μὲν Κανκασίῃ Νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια,
 πρὶν περ. κουριδίην θέσθαι Εἰδυίαν ἄκοιτιν,
 Τηθύος Ὀκείαν τε πανοπλοτάτην γεγαυίαν.
- 245 καὶ μιν Κόλχων υἱες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
 ἔκλειον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἡϊθέοισιν.
 τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοι τε καὶ Αλήταο θυγάτρες·
 ἄμφω, Χαλκίοπη Μήδειά τε. τὴν μὲν ἄρ' οἷ γα

227. κρυστάλλῳ Vrat. Vind.

228. Αλήταο Med. a m. 2.

232. ἄροτρον Vrat.

234. κεκμηότα vulg., qua forma uti epici non solent. κεκμηότα Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. E. Guelph. Vrat. Vind. Bruck. Beck. Occurrit illa forma etiam IV, 1459, ubi meliores libri item alteram praebent.

235. ἐνθάδε Bruck. Beck. ut solent, male. — μέσσαυλος Vrat. Vind.

237. δαιδαλέη Vrat. Vind. — αἰθούσα Med.

238. λαίρις Reg. A.

239. ἄλλων Vatt. A. C. D. Guelph. ἄλλῳ marg. Reg. A. Reg. E. Vrat., quod receperunt Bruck. Beck. sine causa, nam quod deinde ἄλλῳ sequitur, id nihil probat. Notum est ναίειν et cum accusativo et cum dativo jungi.

241. ἄλλον Guelph. — ναίει Guelph.

243. Ἰδυίαν vulg., quemadmodum eam vocat Hesiod. Theog. 352. Sed id hoc loco metro repugnat; lius igitur Εἰδυίαν Guelph. R. B. D. E. et A. a m. 2. Schol. P. Bruck. Beck., ut nomen exhi- codices Apollodori I, 9, 23 et T. ad Lycophr. 174. 1025. Poetis i que nominis forma pro metri ne- sitate uti licebat.

248. ἡ μὲν ἄρ' ἦει Ἐκ θαλά- θάλαμόνδε κασιγνήτην μετὰ vulg. intolerabili ante ἡ hiatu, tamen minime offensi sunt Bru- et Beck. Sed haec minime omnium librorum lectio, imo pes- simorum et pessimorum. Mel- libri eam lectionem commendant, in textu exhibui, nam τῇ μὲν οἷς habent Med. Guelph. Reg- τὴν μὲν ἄρ' οἷς Vatt. A. C. D. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil. et μετιούσαν Vatt. A. C. Med. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

- ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσαν
 250 ("Ἡγῃ γάρ μιν ἔρκεε δόμῳ· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
 ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
 νηὸν, ἐπεὶ ἦα θεῆς αὐτῇ πέλεν ἀρήτειρα.)
 καὶ σφέας ὥς ἴδεν ἄσσον, ἀνίλαχεν· ὅξυ δ' ἄκουσεν
 Χαλκιοπῇ· δμῳαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
 255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀλλείες ἔκτοθι πᾶσαι
 ἔδραμον. ἡ δ' ἄμα τοῖσιν ἐοὺς νιῆας ἰδοῦσα
 ὑποῦ χάσματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ

potuit haec tanta varietas Bruncium latere; sed ita eam explicavit, ut eam superesse ex priore editione putaret, in qua deinde versus unus additus fuisset, quo verbum ἴδον, ἐνόησαν aut simile contineretur. Hiatus primus animadvertit Herm. ad Orph. p. 733, qui propterea eam, quam in textu dedi, lectionem veram putat, sed ita, ut verba "Ἡγῃ γάρ μιν ἔρκεε δόμῳ" tanquam sententiarum nexum turbantia e priore recensione servata esse, eoque errore ea verba excidisse putet, quae in posteriore h. l. legi debuerint, quibus verbum contineretur, quod deesse videtur. Sed verba illa "Ἡγῃ etc. non modo nexum non turbare sed prorsus necessaria esse et primo aspectu quisque videt, et Gerhard. Lectt. p. 79 fusiis docuit. Itaque hic aliam hiatus removendi viam ingressus locum sic emendavit: βῆ μὲν ἄρ' ἦγε Ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσα. Sed sic etiam neglecta est meliorum librorum lectio, quam supra attuli; ea vero non solum hiatus vitato sese commendat, sed etiam pronomine οἷς, ad Iasonem ejusque comites referendo, quod omnino necessarium est; id enim nisi praecedat, ea quae inde a v. 253 sequuntur, omni nexu carent et σφέας non habet, quo referatur. Premitur vero ea lectio, quam in textu exhibui, hoc uno incommodo, quod verbum ἴδον vel simile aliquod desideratur. Itaque dicere quispiam possit, versum unum ante v. 250 excidisse; sed parenthesis; quae ab hoc versu incipit, arcte cohaerere debet cum v. 249, explicat enim, quomodo factum sit, ut Medea tum in domo circumerraverit,

quod alias facere non soteret; nihil igitur inter hos versus intercedere potest. Ergo non prius quam post longam parenthesis verbum adjici poterat; ibi vero, ut post parenthesis fieri solet, mutata est constructio, nam sequitur quidem verbum videndi ἴδεν, non vero ad οἷς, ut debebat relatum, sed ad Medeam. Est igitur negligentia quaedam poetarum, qua non perspecta librarii locum ita mutarunt, ut vulgo legitur. Sensus hic est: eam vero Iason ejusque comites ex thalamo in thalamum ad sororem euntem (Juno enim tum eam domi detinebat quum prius non multum in aedibus versaretur sed per totum diem in Hecatae, cujus sacerdos erat, templo operaretur) viderunt; quos, ut conspexit etc.

249. θάλαμόν γε Vatt. A. C. Vrat. Vind. — κασιγνήτης Reg. A., quod correctorem sapit. — De μετιούσαν ad vers. praecedentem sermo fuit.

251. πανήμερος Vind. — ἀμφοπόνητο Flor. Brub. Basil.

252. ἀρήτειρα Vrat.

254. ποδῶν deest in Guelph. Vrat. Flor. Brub. Basil.

256. ἄμα τῇσιν Med. Guelph. Regg. A. B. C. E. ineptissime et ex mero errore, de quo vid. ad I, 128, receptum tamen est a Brunck. et Beck. Medea quum peregrinos accedentes videret, perterrita exclamavit, Chalciope vero, quum inter eos (duos enim comites Iason praeter Phrixi filios secum duxerat. cf. v. 178) etiam filios suos conspiceret, laetata est.

257. χάσματι Flor. — ἀνέσχεθεν Vrat.

μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
γῆθόσυννοι· τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον.

- 260 „Ἐμης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδεῖν με λιπόντες
„τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὕμεις ἔτραπεν αἶσα.
„δειλὴ ἐγὼ, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
„λενγαλέης Φοῖβοιο ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε
„πατρός; ὁ μὲν θνήσκων στυγεράς ἐπετείλατ' ἀνίας
265 „ἡμετέρῃ κραδίῃ. τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
„ὅστις ὁδ' Ὀρχομενὸς, κτεάνων Ἀδάμαντος ἔκητι
„μητέρ' ἐὴν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἴκοισθε;
„Ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θυράζε,
ἐκ δ' αὐτὴ Εἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο
270 Χαλκίωπης αἶουσα· τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
ἔρκος ἐπεπλήθει· τοὶ μὲν μέγαν ἀμφοτέρωντο
ταῦρον ἄλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ
κόπτον· τοὶ δὲ λοστρά πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς καμάτου μεθίσκεν ὑποδρήσσαν βασιλῆϊ.
275 Τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἥερος ἔξεν ἄφαντος,
τετραγῶς οἷον τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἷστρος
τέλλεται, ὅντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
ὦκα δ' ὑπὸ φλὴν προδόμῳ ἐνι τόξα τανύσσας
λοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
280 ἐκ δ' ὄρε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσσὶν οὐδὸν ἄμειψεν

259. Hic cum versu seq. deest in Guelph.

260. οὐκ ἂν Schol. Paris.

261. πλάγξασθαι Vind. et Vrat. ex rasura.

262. δεινὴ Vatt. A. C. — ἐγὼν Brunck. Beck. ad vitandum hiatum, qui nullus est. — ἐκτόθεν Vatt. C. D. ἔκποθεν conjunctim scripsi, quod vulg. dividitur; cf. de eo Herm. ad Orph. p. 823.

263. ἐφημοσύνησι νέεσθαι vulg. sine sensu. νέεσθε habent Reg. D. et Flor., unde Brunck. una littera addita bene emendavit ἐφημοσύνησιν ἔλεσθε, quod cum Beckio recepi.

264. ἐπετείναν Vatt. D.

265. καὶ πόλιν Guelph.

269. Ἰδυῖα vulg. Εἰδυῖα Regg. quinque, Brunck. Beck. ut v. 243.

271. ἀμφοτέρωντο Regg. quatuor, quos secutus est Brunck. ut solet.

274. μεθίσκεν Flor. — ὑποδρήσσαν Vind.

275. ἔξεν vulg. ἔξεν Regg. B. D. Vrat. Vind. Steph. Brunck. Beck. ἔξεν Vatt. C. D. ἥξεν Regg. A. E. Guelph. Flor.

276. τετραγῶς mavalt Brunck., sed vulg. recte tuetur Ruhnck. epist. crit. p. 303, allato Virg. Georg. III, 146, qui locus docet etiam, comma post τετραγῶς delendum esse. — οἷος τε Reg. D. — ἐπὶ φορβάσιν Guelph.

277. πέλλεται Guelph.

278. ὑπὸ φλοῖν vulg. ὑποφλοῖν Flor. ὑπὸ φλὴν Med. Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck. — προδόμῳ ἐνι Reg. D., quod male receperunt Brunck. Beck. — ἐνι omittit Guelph. — τανύσσας Flor.

·δενδίλλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεῖς
 νύδῃ, γλυφίδας μέσση· ἐνικάτθετο νευρῇ,
 δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
 ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίῃ λάβε θυμόν.
 ὧς δ' ὑφορόφοιο καλμπετὲς ἐκ μεγάροιο
 ἀλώων ἤϊξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ
 ἐν ὑπὸ κραδίῃ φλογὶ εἵκελον· ἀντία δ' αἰεὶ
 ἐν ὑπ' Αἰσονίδῃν ἀμαρύνματα, καὶ οἱ ἄητο
 ἑῶν ἐκ πυκινὰ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
 τίτιν ἔχεν, γλυκερῇ δὲ κατεῖβετο θυμόν ἀνίῃ.
 ἰὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεια χεύατο δαλῷ
 ἥτις, τῇ περ ταλασῆϊα ἔργα μέμνηεν,
 αὖ ἐν ὑπώροφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο
 μάλ' ἐγχομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλλοιο
 ὃ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεια πάντ' ἀμαθύνει·
 ὧς ὑπὸ κραδίῃ ἐλλυμένος αἶθετο λάθρῃ

ς Guelph.

ῥόφοιο Vind.

vulg. φλογὶ Vatt. A. C.
 elph. Regg. A. B. C. D.
 nd, quod recte praetu-
 k. Beck. — ἔκελον codd.
 l. Flor. Ald. Brub. Basil.
 um; εἵκελον primum in
 agitur, unde a recentio-
 um est. Homericum est
 ὡς Il. XIII, 53. 330. 688.
 VIII, 154.

Ἰσονίδῃν Reg. D., quod
 Steph. et Arnald. Lectt.
 et receperunt Brunck.
 praestat vulgata, quae
 designat Medeam et pu-
 tam, quominus rectos in
 verteret oculos.

Reg. D. Brunck. Beck.
 Vrat. — γλυκερῇ —
 quod quamquam aliquo
 i possit: ἀνίης sollicitu-
 um defuerat, tamen si
 s III, 1131. τῇ δ' ἐντρο-
 ο θυμὸς ἀκουῇ, dubi-
 eris, quin verus sit da-
 reponi jussit Steph. et
 E. receperunt Brunck.
 em confirmat lectio Vatt.
 τετήκετο pro κατεῖβετο,
 ssemate natam esse patet;

κατήγετο habet Guelph. κατεῖχετο
 voluit Wakef., quod non necessa-
 rium esse ex loco allato intelligitur.

291. πυρὶ vulg. sine sensu. περὶ
 Reg. E. et suprasc. in Reg. A., quod
 recte receperunt Brunck. Beck.; μα-
 λερός δαλός idem est, quod αἰθόμε-
 νος δαλός Hom. Il. XIII, 320, in
 errorem vero scribae facillime inci-
 dere potuerunt, quum μαλερῷ πυρὶ
 et similia saepissime et apud Home-
 rum et apud Apollonium occurrant.
 Comparationem similem esse Home-
 ricæ Od. V, 488. monuerunt jam
 Scholl. — χεύετο Vatt. D. Regg. A.
 D. E. Vrat. — δαλῷ Guelph.

292. τῇ περ τε Vrat. Med. τῇ πέρ-
 γε Vind.

293. ὧς περ Reg. A.

295. ἀνευρόμενον Regg. A. B.
 ἀνερχόμενον Reg. D. ἀνερχόμενον
 ex conjectura Brunck. Beck., quod
 quamquam per se non malum (nam
 ἀνελθεῖν de igne dicitur, cf. quae
 monui ad Aesch. Choeph. 529), tamen
 minime necessarium est, apta enim
 imagine ignis expurgisci dicitur, ne-
 que praecedens ἐγχομένην obstarē jam
 saepius monitum est; vid. ad I, 234.

296. ἐλλυμένος Schol. Paris. —
 Ἄλλοτε eodem modo ut nostro versu
 omittunt Aeschyl. ap. Stob. Eccl.

οὐλος Ἔρως· ἀπαλὰς δὲ μετετρωπάτο παρειὰς
ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείῃσι νόοιο.

Ἀμῶες δ' ὁππότε δὴ σφιν ἑκαρτία θῆκαν ἔδω
300 αὐτοὶ τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῇτι τε θυμὸν ἄρεσσαν.
ἐκ δὲ τοῦ Ἀλήτης σφετέρῃς ἐρέεινε θυματρός
νίῃας, τοιοῖσι παρηγορέων ἐπέεσσιν.

„Παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φοῖβιό τε, τὸν περὶ π
305 „ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτιθα,
„πῶς Αἰάνδε νέεσθε παλ' ὄσσυτοι, ἥε τις ἄτη
„σωόμενοις μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
„πείθεσθε προφέροντος ἀπείρωνα μέτρα κελευθού
„ἦδειν γάρ ποτε πατρός ἐν ἄρμασιν Ἑλλίοιο
310 „δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
„Κίρκην Ἑσπερίης εἴσω χθονός, ἐκ δ' ἰκόμεσθα
„ἀκτὴν ἡπείρου Τυρσηνίδος, ἐνθ' ἔτι νῦν περ
„ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
„ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὕμμιν ὄρω
315 „εἴπατ' ἀριφραδέως, ἦδ' οὔτινες οἷδ' ἐφέπονται
„ἄνδρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.“

Phys. p. 118 ἐξῆς δ' ὀπῆδεῖ δό-
χμιον, ἄλλοθ' ὕστερον. Soph.
Trach. 11 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος,
ἄλλοτ' αἰολος θράκων ἐλκτός. Soph.
El. 742 φοροῦμενος πρὸς οὐδας,
ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων.
Eur. Hec. 28 κείμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς,
ἄλλοτ' ἐν πόντον σάλω.

300. ἐφαιδρύνοντο vulg. ἐφαιδρύν-
ναντο Vat. C. Regg. A. E. Guelph.
quod cum Brunck. et Beck. recepi.
ἐποτρύναντο Reg. D.

301. ποτῇ Guelph.

303. τοῖσι Guelph.

305. ξείνων Reg. A.

306. νέεσθαι Med. a m. 1. — ἦε
τίς Brunck. Beck. male. Vulgatam
lectionem etiam Scholl. agnoscunt.

307. σωόμενος Flor. Steph. et
recentiores omnes, sed σωόμενοις
Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. σενο-
μένης suprascr. οἷς Reg. A. σενομέ-
νοις Regg. B. C. D. E. et marg. Vrat.
Dativum respuit Brunck., quia ἐνι-
κλῶν activum sit, quod recte qui-

dem dicit, sed cum accusati-
væ conjunctum vix usquam
nerit; apud Homerum, ubi Il
408 et 422 legitur, constructo
κλῶν τινὶ τι, et sic nostro q
loco accipiendum est, ut ac-
vus mente supplendus sit. —
Guelph. Reg. D.

310. ἐμοῖο Reg. D. — κασι-
Guelph.

311. Is qui ood. Vrat. scripsit
his in versum sequentem aberr-
vocalibus ἐκ δ' ἰκόμεσθα s
ἐνθ' ἔτι νῦν περ, et versus
omisit, qui tamen a manu i
marg. additus est.

314. ἐμπροσιν ὕμιν Med.

316. ὁππότε γλαφυρῆς V
B. C. D. Med. Guelph. Vrat.
Flor. Brub. Basil. contra m
propterea ὁππότε καὶ γλα
Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed
Regg. A. D. E. ὅππῃ τε Re
C., quod recte receperunt Bru
Beck.

- Τοῖα μὲν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος ὑποδδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο
 μειλίχως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
 20 „Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχεναν ἄελλαι
 „ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
 „νῆσου Ἐναυαλλοιο ποτὶ ξερὸν ἐκβαλε κῦμα
 „λυγαλῇ ὑπὸ νυκτὶ· θεὸς δέ τις ἄμμε σάωσεν.
 „οὐδὲ γὰρ αἶ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
 25 „ἠυλίζοντ' ὄρνιθες Ἀργεῖαι, οὐδ' ἔτι κείνας
 „εὐρομεν. ἀλλ' οἷγ' ἄνδρες ἀπήλασαν ἐξαποβάντες
 „νῆος ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἡματι· καὶ σφ' ἀπέρκεεν
 „ἡμέτας οἰκτελῶν Ζηνὸς νόος ἥ τίς αἶσα,
 „αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρωσὶν ἄλις καὶ εἶματ' ἔδωκεν,
 30 „οὐνομά τε Φοῖβοιο περικλεῖς εἰσαίοντες
 „ἦδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
 „χρεῖά δ' ἦν ἐθέλῃς ἐξιδμεναι οὐ σ' ἐπικεύσω.
 „τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἔλασσαι
 „καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὐνεκεν ἀλκῇ
 335 „σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,
 „πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 „στεῦται ἀμειλκτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 „καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄγος Φοῖβοιό τε ποινὰς
 „Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἵεσθαι.
 340 „νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τολῆν,
 „οἶαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασιν,
 „τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. ἥλιθα γάρ μιν

317. τοῖα μὲν Vatt. A. C. D. Med. m. 2. Vrat.

318. ὑποδείσας Vatt. A. C. D. g. E, a m. 1. Ald. Paris. Brunck. ek. male. — Αἰσομίδαο Flor.

320. διέχενσαν Steph. Hunc verum laudat Etymol. M. p. 32, 22 nullam diversitatem.

322. ἔβαλε Vrat. ἐμβαλε Guelph.

323. ἄμμε σάωσεν Vrat., quod recte pro vulg. ἄμμ' ἐσάωσεν. Vid. II, 1072.

325. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἔτι Regg. E. Brunck. et Beck. recte.

327. De hiatu in vocabulis ἐνὶ π. v. Herm. ad Orph. p. 734 et c. ad II, 660 monita sunt.

331. αὐτοῖ Reg. a m. 1. — νέονται Reg. A.

332. ἐθέλεις vulg. ἐθέλῃς Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck., quod est necessarium.

333. ἐλάσας Reg. A.

334. οὐνεκα Vatt. C. D.

337. στεῦτο Schol. Paris.

339. Αἰολίδων vulg. Αἰολιδέων Regg. A. D. E. Guelph. Hoerstel. Αἰολιδέων Vatt. A. D. Reg. B. Med. Vrat. Vind. Brunck. Beck. recte.

341. ἔασσι Guelph.

342. αἰνοτάτη Guelph. — ἥλιθα Vatt. A. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

- „λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἡ δ' ἐνὶ γόμφου
 „ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄλλαι.
 345 „ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θείει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 „νωλεμέως χεῖρας αἰν ἐπισπέρχουσιν ἑρετμοῖς.
 „τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαῖδος εἴ τι φέριστον
 „ἡρώων τεόν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθής
 „ἄστυα καὶ πελάγη στρυγερῆς ἄλός, εἴ οἱ ὑπάσσαις.
 350 „αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδη, τῶς ἔσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνη
 „χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
 „δοτλινῆς, ἄτων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 „Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει
 „εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιδύεις γενεῇν τε
 355 „ἴδμεναι, οὔτινες εἰδὼν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
 „τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὦλ
 „ἄγεσθαι,
 „κλεινοῦς Ἀλσωνος υἱὸν Ἰήσωνα Κρηθελδαο.
 „εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενεθλῆς,
 „οὐτῶα κεν γνωτὸς πατρῷος ἄμμι πέλοιτο.
 360 „ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱές·
 „Φρίξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἔην παῖς Αἰολίδαο.
 „τόνδε δ' ἄρ', Ἑλλοῦ γόνον ἔμμεναι εἴ τι' ἀποῦεις,
 „δέρκεαι Αὐγελὴν· Τελαμῶν δ' ὄρε, κυδίστοιο
 „Αἰακοῦ ἐκγεγαῶς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.

346. ἑρετμοῦς Regg. A. C. D. et E. a m. 2 (ἑρετμά a m. 1), quod male receperunt Brunck. Beck., non enim remiges ἐπισπέρχουσιν ἑρετμοῦς, sed ναῦν ἑρετμοῖς, manibus suis impellunt navem remigando, ut Hom. II. XXIII, 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων.

347. ἀνεγειράμενους Guelph. Hoerstel. — Παναχαῖδος Shaw. — οἷ τῷ φέριστοι Vat. B. Regg. tres. εἴ τι φέριστοι Med. De usu generis neutrius, in quo offenderunt isti librarii, vid. Valck. ad Theocrit. VII, 4. Heindorf. ad Hor. Sat. I, 6, 1.

349. ὑπάσσαις Regg. quatuor, quod sine causa praetulerunt Brunck. Beck.

350. ἄδοι vulg. ἄδει Guelph. ἄδη Vatt. A. D. Regg. quatuor, Med. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

351. βιησόμενος vulg. βιησόμενος, quod sensus postulat, dedit Stephanus, quem secuti sunt reliqui editores, et sic legitur in Vatt. B. C. Similis varietas est II, 1170. — μέμονε Vat. B. Reg. C. Brunck. Beck. male.

353. δαμάσσαι Guelph.

355. κα pro γε ex conjectura Brunck. Beck., quod non necessarium est. Vid. ad I, 480.

356. οὐπερ Reg. A. — ἄλλοι Reg. D.

359. κα Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

360. υἱε ex Regg. quatuor male receperunt Brunck. Beck.

361. παῖς Brunck. Beck. male, vid. ad I, 202.

363. δέρκεαι Vind.

364. ἐγγεγαῶς Med. a m. 1. ἐγγαῶς Flor.

ὡς δὲ καὶ ἄλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
ἀθανάτων υἱὲς τε καὶ υἴωνοι γέγρασιν.“

Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο· μύθοισι
βαίων· ὑψοῦ δὲ χόλῳ φρένες ἠέρεθοντο.

ἢ δ' ἐπαλαστήσας· μενέηνε δὲ παισὶ μάλιστα

καλκιοπῆς· τῶν γὰρ σφε μετελθέμεν οὐνεκ' ἐώλπει·

καὶ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἱεμένιοι.

„Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρες,

νεῖσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,

πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φοῖξον ἰδέσθαι;

αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἄφ' Ἑλλάδος οὐκ ἐπὶ κῶας,

ἄλλοι Regg. A. E.

υἱέες Vrat. — γέγρασσι

πρώατο Viad.

μενέεινε Med. a m. 1. με-
iuelph.

κακιοπῆς Flor. — σφι vulg.

gg. quinque, Guelph. Vrat.

runck. Beck. recte. — ἐώλ-

h. et reliqui deinceps edito-

codd. et edd. veteres ἐύλ-

od revocavi, quamquam et

10 et apud Hom. Od. XX,

ἐώλπει legitur.

λαμψαν vulg. ἔλαμψεν Regg.

Med. Guelph. Vrat. Brunck.

νεῖσθαι Med. — δόλοισι

5. Multas hic locus turbas

que, quem jam Scholiastae

non intelligerent emendare ten-

quorum verba adscribere

retium est, quum ex iis li-

lectiones dijudicari possint.

itur illi: Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ'

τῇ σαυτὲς προσεκτέον,

ὡς εἴρηται. Ἰσως οὖν

ἀντὶ τοῦ αὐτίκα δητεῖον

in Paris. male), καὶ ἀντὶ τοῦ

ἑλλάδος, ἐφ' Ἑλλάδα

ἑλλάδα Flor. male), ἐν ἡ-

ρὸ ἀποστρέφετε εἰς Ἑλλάδα;

Flor. male) στίξαντας εἰς τὸ

αὐτὸν (sc. στιγμήν), τὸ

φέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας

εἰσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ

βασίλειον τιμῇ. Ὡστε οὐ

καὶ οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ'

οὐκ ἐπὶ κῶας, οὐδὲ σκῆπτρα

τε ἀλλὰ σκῆπτρα δέ. Ὡς δὲ

σχολιογράφοι εἰκάσιν ἄλλῃ τινὶ

γραφῇ ἐντυχεῖν, φασὶ γὰρ ἀπο κοι-

νου νοεῖσθαι τὸ ἑόλπα· οὐδαμῶς

δὲ εἴρηται τὸ ἑόλπα. Facile intelli-

gitur, quomodo illi locum legi vo-

luerint. Jam videamus editores.

Vulgo ita legitur:

πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος

καὶ Φοῖξον ἰδέσθαι

αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες ἄφ' Ἑλλά-

δος; οὐδ' ἐπὶ κῶας,

σκῆπτρα δὲ καὶ τιμῇ βασιλη-

δα δεῦρο νεέσθε.

profecto sine sensu idoneo. ὁμαρτή-

σαντας habet Reg. B. ὁμαρτήσαντε

Reg. A. et E. a prima manu, ἐφ'

Ἑλλάδα nonnulli ex Regg.; unde

Brunck. et post eum Beck. dederunt:

πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος

καὶ Φοῖξον ἰδέσθαι

αὐτίχ' ὁμαρτήσαντε ἐφ' Ἑλ-

λάδα;

in quibus vituperandus est et hiatus

turpissimus, et lectio minima aucto-

ritate fulta (praesertim quum ἐφ'

Ἑλλάδα soli scholiastarum emenda-

tionem debeat, quod ex verbis supra

adscriptis elucet) et sensus ineptis-

simus, nam ὁμαρτήσαντε Brunckius

ad δέρος καὶ Φοῖξον referri vult, ut

sensus sit: priusquam vellus et

Phrixum in Graeciam reportatum

videritis, qui nemini sano placere

potest. Ruhnk. epist. crit. p. 278

et, quem commemorat, Hemsterhu-

sus versum 374 tanquam e priore

recensione superstitem tollendum, et

- „σκήπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιλῆϊδα δεῦρο νέεσθαι
 „εἰ δὲ κε μὴ προπάρουθιν ἐμῆς ἡψασθε τραπέζι
 „ἦτ' ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμῶν καὶ χεῖρε κεύει
 „ἀμφοτέρως, οἷοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
 380 „ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρηθῆναι.
 „οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν.“
 Φῆ ῥα χαλεπόμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακὶ
 νειόθεν οἰδανέσκον· ἐέλδετο δ' ἔνδοθι θυμὸς
 ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἄλλ' ἀπέρυκεν
 385 Αἰδουίδης· πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμειψατο μελιχλοῖσι
 „Αἰήτη, σχέο μοι τῶδε στόλῳ. οὐ τι γὰρ α·
 „ἄστυ τεὸν καὶ δῶμαθ' ἱκάνομεν, ὥς που ἔολα
 „οὐδὲ μὲν ἔμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περὶ
 „τλαλῇ ἐκῶν ὀθναῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλὰ μὲ δαίμ
 390 „καὶ κρυερῇ βασιλῆος ἀτασθάλου ὥρσεν ἐφετμ.
 „δὸς χάριν ἀντομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι
 „θεσπεσίην οἴσω κληηδόνα· καὶ δὲ τοι ἦδη
 „πρόφρονές εἰμεν Ἀργεῖ θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν.

deinde ἐφ' Ἑλλάδος legendum iudicant. Huic sententiae accedit Herm. ad Orph. p. 734, qui tamen v. 374, ut in parenthesi dictum, etiam servari posse putat. Gerhard. Lectt. p. 189 sq. vulgatam lectionem sine mutatione tuetur, et vocabula ὁμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος interpretatur: vos qui modo venistis ex Graecia, quod et otiosum foret, neque ita postponi potuisset. Praeterea ex Scholl. verbis supra appositis elucet, antiquitus post Ἑλλάδα non inter punctum esse. Hic igitur sublata interrogationis nota et post ἰδέσθαι posita, sensum ita restitui, ut librorum optimorum lectiones servatae sint: Non statim discedetis, priusquam vellus et Phrixum videritis, quos non sine damno videre vobis continget? statim quum ex Graecia profisceremini, non velleris auferendi gratia, sed imperio potituri huc tendebatis. — οὐδ' vulgo. οὐκ Vatt. C. D. Regg. nonnulli, Vrat. Guelph., quod cum Brunck. Beck. recepi. Agnoscunt etiam Scholl., qui non ut reliqua tanquam suam emendationem, sed ita commemorant, ut in libris legisse videantur.

376. σκήπτρά τε Vatt. l. D. Vind. Flor. σκήπτρά Br. πτρά δε Basil. — νέεσθαι B. C. D. Med. Vrat. Vin. Ald. Brub. Basil., ad quae nem referuntur postrema Scba supra allata, nam Schhunc infinitivum omisso ἐοῖplicat, sed ex errore frequenatus videtur.

377. εἰ δὲ καὶ Flor. Ald.
 378. εἰτ' ἂν Flor. Ald. B. sil. — γλώσσης Vrat. καὶ α. Vind.

380. ἐρητύοισθε Vrat. Vir.

381. ἐπεσκήψασθε Vatt. ἐπεψεύσασθαι Vind.

383. οἰδένεσκον Vind.

386. χρόος pro σχέο Hoerstel.

389. ἄλλ' ἐμὲ Brunck. e. ctura ut solet,

392. κληιδόνα Reg. A. κα δόνα Med. καὶ κληδόνα Va D. Vrat. Vind.

393. εἰμεν Flor. Ald. Bru εἰμεν edd. reliquae. Accent rexi.

- „εἴτ' οὖν Σανρομέτας γε λιλαισαι, εἴτε τιν' ἄλλον
 395 „δῆμον σφωϊτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.“
 Ἴσκειν ὑποσαίνων ἀγανῇ ὀπλ. τοῖο δὲ θυμὸς
 διχθαδὴν πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενοινῆν,
 ἥ σφείας ὀρηθεῖς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίξοι,
 ἥ ὄγε πειρήσαιο βίης. τό οἱ εἶσατ' ἄρειον
 400 φραζομένω· καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν.
 „ἦϊνε, τί καὶ τὰ ἕκαστα διηγεῖσθαι ἀγορεύεις;
 „εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστι θεῶν γένος, ἥδ' καὶ ἄλλως
 „οὐδὲν ἔμειο χέρεος ἐκ' ὀθνελοισιν ἔβητε,
 „δῶσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, αἶ κ' ἐθέλησθα
 405 „πειρηθεῖς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐκ' ἀνδράσιν οὐτι μεγαλῶ,
 „ὥς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα,
 „πεῖρα δέ τοι μένός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσει' ἄεθλος,
 „τόν ῥ' αὐτὸς περὶεμι χερσὶν, ὀλοόν περ ἔοντα.
 „δοῖά μοι πεδίον τὸ Ἀθήϊον ἀμφιγέμονται
 410 „ταύρω χαλκίοποδε, στόματι φλόγα φασιδῶντα·
 „τοὺς ἑλάω ξεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἀρης
 „τετράγνον, τὴν αἶψα ταμῶν ἐπὶ τέλος ἀρότρω,
 „οὐ σπύρον ὀλοκῶσαν Ληοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,
 „ἀλλ' ὄφις δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
 415 „ἀνδράσι τευχιστῆσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαίξων
 „κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιῶντας.

394. εἴτ' αὖ Vat. C.

396. ὑπὸ σαίνων Vind. ὑποσαίνων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. male.

397. ἐπὶ στήθεσσι vulg., sed ἐν, quod necessarium est, praebent Regg. tres, unde receperunt Brunck. Beck.

398. ἀφορηθεῖς Reg. A. — ἐξεναρίξοι Vat. C.

399. βίην Regg. quinque, Scholl.

401. τί κεν — ἀγορεύεις vulg. soloce, quare ἀγορεύεις ex Reg. B. receperunt Brunck. Beck. Sed optativo nullus hic locus; κεν potius in kai mutandum est, quorum perpetua est confusio, vid. ad I, 663. Idque in textu dedi, frequens enim kai in ejusmodi interrogationibus, cf. Wyteb. ad Julian. p. 159 ed. Schaeef.

402. ἥ γὰρ vulg. sine sensu, al' γὰρ ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

404. δέρος Vatt. A. C. D. — ἥ

κ' ἐθέλησθα vulg. soloce, αἶ κ' ἐθέλησθα Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck., quamquam illum prius ἥν γ' dare voluisse elucet ex loco Arati, quam affert.

406. μυθεῖσθαι Med. a m. 1. Flor.

408. ἐπίεμι Shaw. errore typ.

409. περήϊον Reg. A. a m. 1.

410. φασιδῶντες Vatt. A. C. D. Med. Reg. E. Vrat. Vind. Similis est varietas infra v. 496, sed ex ea ipsa elucet, vulgatam tuendam esse.

412. τετράγων Vind. — ἐπιτέλεσον Guelph.

413. ὀλοκῶσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. male. — ἀκμή Vatt. C. ἀκτὴ Vatt. A. D. et C. a m. 2. Med. Reg. D. Guelph. Vrat. Vind. ex errore frequentissimo.

415. δαίξας Reg. D.

416. ὑπὸ omittit Vat. B.

- „ἡέριος ξεύρνυμι βόας, καὶ δειάλων ὥρην
 „πάνομαι ἀμήτοιο. σύ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 „ἀντήμαρ τόδε κῶας ἀποίσειαι εἰς βασιλῆος·
 420 „πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ αἰεὶς
 „ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἴξει.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πῆξ'
 ἦσθ' αὐτῶς ἄφθογγος, ἀμηχανίων κακότητι.
 βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδὲ πη εἴλ
 425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον·
 ὅψε δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν.
 „Ἀλήτη, μάλα τοι με δίκη περιπολλὸν ἔργεις.
 „τῷ καὶ ἐγὼ τὸν αἰθλὸν ὑπερφιάλδον περ ἔοντα
 „τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλ
 430 „ὀλίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικρίσσει ἀνάγκης,
 „ἢ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.“
 „Ὡς φάτ' ἀμηχανίη βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γῆ
 σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλῶντα.
 „Ἐρχεο νῦν μεθ' ὄμιλον, ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο·
 435 „εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείςαις ἐκασίραι,
 „ἦε καὶ οὐλομένου μεταχάσσειαι ἀμήτοιο,
 „αὐτῷ κεν τὰ ἑκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλος
 „ἀνὴρ ἐφρίγῃσιν ἀρείονα φάτῃ μετελθεῖν.“
 „Ἴσκεν ἀπηλεγέως· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὥρνυτ' Ἰήσῳ·
 440 Ἀγυγίης Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργος

419. ἐς Regg. B. D. Flor. Steph. Brunck. Beck., sed εἰς reliqui omnes codd. et edd., quod revocant.

420. δῖην Vind.

421. ἀνδρὶ Regg. A. B. De hiatu v. Herm. ad Orph. p. 734.

423. ἦσθ' Flor. — οὕτως Vat. D.

424. ποιλὺν Med. Vrat. Vind. — πῶς pro πη Guelph.

426. κερδαλέοισι Med.

427. περὶ πολλὸν Vatt. A. C. D. Vrat., quod recepit Beck., non recte: περιπολλόν est vocabulum, quo uti amat Apollonius, ut II, 437. 472.

429. ἄλλος Med.

430. ἐπιβήσεται' vulg., quod tamen in solis Vat. B. et Reg. E. legitur. ἐκαμίσσει' Reg. D. ἐκαμίσσει' Regg. A. B. C., quae lectio adeo placuit Brunckio, ut ejus recipiendae gratia versum ita mutatum dederit:

ὀλίγιον ἀνθρώπος γε κακῆς ἐκαμίσσει' ἀνάγκης, sensu vix tolerabil
 Neque omnino conjectura opus est nam ἐκρίσσει' praebent Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. marg. Reg. A., quod recte recepit Beck. Quod vulgo legitur, mero scribarum error tribuendum videtur, nam β et κ, η et εἰ quam saepe confundantur notissimum est.

435. ὑποδδείςαις Brunck. Beck. male.

436. οὐλομένοιο Med. Vrat. Vind. Guelph.

437. τῷ κεν Reg. A. — μέλοιτο Vrat. Vind.

439. ὥρνυτ' vulg. ὥρνυτ' Vatt. A. C. D. Vrat., quod recte recepit Beck. Vid. ad II, 897.

440. δ' εἶπετο Reg. A.

- οἷος, ἐπεὶ μεσηγνὺς ἐν' αὐτῷ νεύει λιλῆσθαι
αὐτοκασιγνήτοις· οἱ δ' ἦσαν ἐκ μεγάρου,
θεαπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρσπεν Ἀλκίνοος υἱὸς
κάλλει καὶ χαρίτεσσαν· ἐκ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
445 λοῖα παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτειν,
κῆρ ἄχει σμύρουσα· νόος δέ οἱ, ἦντ' ὄνειρος,
ἐρπύξαν πεπότητο μετ' ἱχνία νισσομένοιο.
καὶ ῥ' οἱ μὲν ἔα δάμων ἐξήλυθον ἀσχαλδωντες.
Χαλκιδόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Ἀλήτῳ
450 κροκαλλίμως δαλαμόνδε σὺν νύκτι οἷσι βεβήκει,
ἄντως δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
ῶρμαιν', ὅσσα τ' Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεισθαι.
προφρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἐκ οἱ λυδάλλετο πάντα,
αὐτὸς δ' οἷος ἔην, οἰοῖσιν τε φάρεσιν ἔστο,
455 οἷα τ' ἔειπ', ὥς θ' ἔξετ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
ἦεν· οὐδὲ τιν' ἄλλον ὀτίσσατο παρφύρουσα
ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὐασι δ' κλιν ὀρώφει
αὐδῇ τε μῦθοι τε μέλιφρονες, οὓς ἀγέρευσεν.
τάρβει δ' ἄμφ' αὐτῷ, μή μιν βόας ἦε καὶ αὐτὸς
460 Ἀλήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἤντε πάμπαν
ἦδη τεθνεῖωτα, τέρεν δὲ οἱ ἀμφὶ παρειαῖς
δάκρυον αἰνοτάτῳ ἔλεψ' ὅτε κηδοσύνησιν·
ἦκα δὲ μυρομένη λυγρῶς ἀνευρίκετο μῦθον.
,,Τίπτε με δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἰδ' ὄγε πάντων
465 ,,φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερσίον,
,,ἐρφέτω· ἦ μὲν ὄφελλεν ἀνήριος ἐξαλείεσθαι.

441. νεύει Med. Vind.
442. αὐτοκασιγνήτης Guelph.
443. ἐν πᾶσι scribi iubet Gerhard. Lectt. p. 97, quod non est necessarium, vid. ad II, 710.
445. παρὰ Reg. D.
446. σμύρουσαν Guelph. — τοι Reg. A.
447. νισσομένοιο Flor. Brub. Basil.
450. νύκτι Regg. A. E. Med. Guelph.
452. ὅρμαιν' vulg. ὥρμαιν' Vatt. A. C. D. Regg. quinque, Guelph. Vrat. Vind. Bruck. Beck. — ὅσα Vrat. Vind. — μέλεισθαι Flor. Ald.
453. οἱ omittit Guelph.
454. οἷος τ' Vind. — ἦστο vulg.

- εἶτο Regg. A. C. E. ἔστο recte emendavit Brunck.
455. ἔφη θ' ὥς θ' ἔξετ' ἐπὶ Guelph.
456. εἶσατο Regg. A. E.
459. αὐτὸν Regg. quinque.
460. φθίσειεν Med. φθίσειαν Reg. A.
463. ἐνευρίκατο Vatt. A. C. D.
464. Τίπτε ἐπε Brunck. ex more. — ἔλεν ἄχος suspicatur Brunck., cui vulgatum durum videtur nescio quomodo.
465. φθίσεται Vat. B. φθίσεται Vat. D. Med.
466. εἰ μὲν Vrat.

- „ναί δὴ τοῦτό γε, πότνα θεά Περσηί, πέλοιτο.
 „οἴκαδε νοστήσεις φρυγῶν μόνον· εἰ δέ μιν αἶσα
 „δηθήναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάρουθε δαεῖη·
 470 „οὔνεκεν οὐ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαλαίομαι ἄτη·
 Ἥ μὲν ἄρ' ὥς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
 οἱ δ' ἐπεί οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
 τὴν ὁδόν, ἣν τοπάρουθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίου,
 δὴ τότε Ἴησονα τοῖσδε προέειπεν Ἄργος ἐπέσσειν·
 475 „Αἰδονίδη, μῆτιν μὲν δυνόσσει, ἣν τιν' ἐνὶ φω-
 „πέλῃς δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
 „κούρηγ' δὴ τῶν πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἔμειο
 „φαρμάσσειν, Ἑκάτης Περσηίδος ἐννεσίησιν·
 „τὴν εἰ κεν πεπιδόμην, ὀλομαι, οὔτετι τάρβος·
 480 „ἔσσει' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἄλλα μάλ' αἰνῶς
 „δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσταίῃ τόγε μήτηρ.
 „ἔμπης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
 „ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμῖν ὀλεθρὸς·“
 Ἴσεν ἐυφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέσσειν.
 485 „ὦ πέπον, εἰ νύ τοι αὐτῷ ἐφ' ἀνδάνει, οὐ τι μεγάλα.
 „βάσκι' ἴθι, καὶ πυκννοῖσι τὴν παρὰ μητέρα μύθοις
 „ὄρνυθι λισσόμενος· μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
 „ἐλπωρῇ, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν·“
 ὦς ἔφατ'· ὦκα δ' ἔλος μετεκλίδον· αὐτὰρ ἔταίρα

468. αἶψα· Vat. B. Ald. Brub. Basil.

470. οὐχ οἱ Reg. A. ed. Paris. Steph. et ceterae edd. usque ad Brunck., qui restituit, quod in reliquis codd. et edd. antiquis omnibus legitur, et restituendum viderat jam Dorvill. Vann. crit. p. 393. — ἐπαγέομαι Reg. A.

471. αἰόλητο Vatt. A. C. D. Reg. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. ἐόλητο reliqui codd. et edd. inde a Brub. Sic etiam Etymol. M. p. 352, 2.

473. ἀνελήλυθεν Guelph.

474. ἐπέσσει Guelph.

475. ὄσσει Med. a m. 1. Vatt. A. C. D. Reg. A. In Vat. A. glossa μαθήση.

477. ἐπέκλυες Guelph. Vrat. Vind.

Flor. — ἐμοῖο Reg. D. Flor. Ald. Brub. Basil.

479. κα Vatt. C. D. — De verb. ὀλομαι orationi non interserto se praemisso vid. Schaeff. et Heller. a Soph. Oed. Col. v. 991. — οὐκέτι Flor.

481. τό δε Guelph.

482. ἐξαυτης Med. a m. 1, quod erroris arguit accentus. Tamen Brunck. inde conjicit legendum esse ἐξαυτης, sine causa: ἐξαυτις est retro ut mox v. 573.

486. βάσκετε Med. a m. 1. βάσκι Guelph. βάσκετε Flor.

487. ὄρνυθι Vat. D.

488. ἀπετραπόμεσθα Med. Flor. ἐπετραπόμεσθα Vrat. — γυναιξίν Vind.

489. ἔφαθ' Med. a m. 1. Vind. — μετεκλίδον Guelph.

- 490 γηθόσσυνοι ἐρέωνται, ὅπως παρόντας ἴδοντο·
τοῖσιν δ' Αἰδουίδης τετιμημένος ἔκφατο μῦθον.
„ὦ φίλοι, Αἰήταρ ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
„ἀντικρὺ κεχόλωται, ἔκαστα γὰρ οὐ νύ τι τέκνωρ
„οὐτ' ἔμοι, οὔτε κεν ὕμμι διειρομένοισι πέλοιτο.
- 495 „φῆ δὲ δύνω πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἐμφινέμεσθαι
„ταύρω χαλκόποδε, στέματι φλόγα φουσιόωντε,
„τετράρχον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφέτο νεῖον ἀρόσσαι·
„δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γεγύων σπύρον, ὅς ῥ' ἀνέησεν
„Γηγερέας χαλκίοις σὺν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῷ
- 500 „χρεῖω τούσδε δαΐξαι. ὃ δὴ νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
„βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγάς ὑπόιστην.“
„Ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἀεθλος,
δὴν δ' ἄνεα καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὀρόωντο
ἄτη ἀμυχανίη τε κατηφές· ὅψε δὲ Πηλεὺς
- 505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
„Ὡρῃ μητιάσθαι ὃ κ' ἐρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
„βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
„εἰ μὲν νυν τύνη ξεῦξαι βόας Αἰήταρ,
„ἥρως Αἰδουίδῃ, φρονέεις μέμονάς τε πόνοιο,
- 510 „ἦ τ' ἂν ὑποσχεσέην πεφνυλαγμένος ἐντύναιο·
„εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐῖς ἐπὶ πάγχυ πίποιδεν

490. γηθόσσυνη Reg. A. — ἴδουιντο Reg. A.

491. τοῖσι Vat. B. Flor. Ald. Brub. Basil.

493. ἀντικρὺς Regg. quatuor, quod male receperunt Brunck. Beck.; significationis diversitas (cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 443 s.) ad hunc locum non pertinet. — κεχόλωτο Reg. A. et alii quidam ex Regg. — γ' ἄρ ex conjectura Brunck. Beck. male. Particula γάρ elliptice ut saepe usurpata est: hoc in universum dico, singula enim enarrare longum est. — οὐ νύ τοι vulg. contra metrum. οὐ νύ τι, quod conjecit Arnald. lectt. gr. p. 241, habent Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Steph. Brunck. Beck.

496. φουσιόωντες Med. φουσιόωντας Vatt. A. C. D. Vrat. Vind. vid. v. 410.

498. ὄφιος vulg. ὄφρας Guelph.

ὄφιος Regg. quatuor, Brunck. Beck. qua forma ubique utitur Apollonius.

499. χαλκίοις ἐντεσιν Guelph.

500. τούσδε vulg. τούς γε Vatt. A. C. D. Regg. A. B. Med. Guelph. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi. Admodum frequens est horum vocabulorum confusio ut I, 15. 698. II, 740. III, 1090. IV, 77. 250. 775. 1023. 1357.

506. ὃ κ' ἐρξομεν vulg. οἷα ἐρξομεν Vind. ὃ κ' ἐρξομεν Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Vrat. Brunck. Beck. Notandum et cum futuri indicativo, de quo vid. ad I, 663.

507. ὅσον γ' Vrat. Vind.

510. ἐντύναιο Schol. Paris.

511. οὐδ' οὔτι Regg. A. E. εἰ δ' οὔτι Vrat. Vind. — μάλα πάγχυ θυμὸς ἐῖς ἐπιπέποιδεν Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E. Med. Flor. Ald. metro pessumdato; sic etiam Vrat. Vind. et Guelph., nisi quod illi πέ-

- „ἥνορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπαίγιο, μήτε τιν' ἄλλον
 „τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγα
 „σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσειται ἄλ
 515 „Ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίν
 σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδι
 ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἱὲς Τυνδαρίειο·
 σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος ἀλγχοῖσιν
 ἀνδράσιν, οὐδὲ περ ὅσσον ἐκανθιόωντας λούλους
 520 ἀντέλλων· τοίῳ οἱ αἶρετο κάρτεϊ θυμὸς.
 οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. ἀντίκα δ' Ἄργος
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐλδομένοισιν ἀέθλου.
 „Ὡ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοίσθιον. ἀλλὰ τιν'
 „μητρὸς ἐμῆς ἔσσεισθαι ἐναίσιμον ὕμιν ἀρωγὴν.
 525 „τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ
 „τυτθὸν ἔθ', ὥς τοπάροιδεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν
 „λῶϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλίσθαι.
 „κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,

ποιθεν habent, hic ἐπέποιθεν. Sic
 ut in Guelph. legitur dedit Steph.,
 qui tamen in notis emendandum pro-
 ponit μάλα πάγην ἢ θυμὸς γε πέ-
 ποιθεν. In Reg. B. legitur μάλα
 πάγην γε θυμὸς ἢ ἐπιπέποιθεν,
 in ed. Paris. μάλα πάγην ἢ θυμὸς
 ἐπέποιθεν. In Reg. C. μάλα θυμὸς
 ἢ ἐπὶ πάγην πέποιθεν. Ita ut in
 textu dedi primum legitur in. ed.
 Brubach., unde ea lectio fluxit in
 Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck.
 — ἢ non est suae ut vertit Beck.,
 sed tuae, cujus usus jam multa ex-
 empla supra vidimus. Fugit hic lo-
 cus etiam Gerhardum p. 93.

513. πάπταινε vulg. et Vrat. qui-
 dem ex rasura. Correxerit Brunckius.
 Eadem varietas est supra v. 109. —
 παρήμενον Flor.

517. υἱεῖς legendum iudicat Ger-
 hard. p. 153, quia vitaverint epici
 spondeum in pede quarto ex posi-
 tione vocabuli sequentis nascentem.
 Sed sequi eum nolui, quia forma
 υἱεῖς prorsus abstinuisse videtur Apol-
 lonius, vid. ad II, 288. Praeterea
 ipse p. 150 s. satis multa spondei
 illius admissi exempla attulit. Fa-
 tendum tamen, praeter hunc in A-
 pollonio nonnisi duos reperiri locos,

quo hoc sibi indulserit poeta
 tum prior est III, 1084 ἐξέρε-
 λα γὰρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς
 γει, quem tuentur loci simili-
 meriei II. X, 389 οἷας ἐπὶ γ-
 ρας; ἢ σαυτὸν θυμὸς ἀνῆκει
 337 ἀκρίτον ἐκ πεδίου, ἢ
 αὐτὸν δειμμεν ἀκα. Alter
 636 θυνάσιν ἀμοβόροις
 φᾶν γὰρ πον ἰκάνειν. Nihil
 offensionis habent illi loci,
 aut praepositio positionem fi-
 1, 1109. 1111. 1112. II, 160
 710. 1163. III, 316. 589. 67
 1264. IV, 22. 415. 597. 61
 1004. 1043. 1079, aut artior
 III, 983. IV, 412, quibus tan-
 cis malui τοπρωτον junctio-
 bere.

518. Οἰνείδης Brunck. B.
 more. — ἀλγχοῖσι Guelph.

519. ἐπ' ἀνθιόωντας Vrat.
 λούλους om. Vat. D. — Loco-
 les affert Northm. ad Tr.
 v. 53.

524. ἔσσεισθ' ἐναίσιμον
 ἔσσεισθ' αἰνέσιμον Vatt. A.
 σσεισθ' ἐναίσιμον Vrat. Vind
 σσαι ἐναίσιμον, quod confee-
 phanus, Guelph. Regg. c
 Brunck. Beck. — ὕμιν Vrat

- 10 „τὴν Ἐκάτη περίαλλα θεὰ δᾶς τεγνῆσασθαι
 „φάρμαχ’, ὅς’ ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυντον ὕδωρ,
 „τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μελλίσσεται’ αὐτμῆν,
 „καὶ ποταμούς ἴσθυσιν ἄφαρ κελαιδευνὰ ῥέοντας,
 „ἄστρα τε καὶ Μήνης ἱερῆς ἐπέδυσσε κελεύθους.
 „τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ’ ἴοντες
 15 „μνησάμεθ’, εἴκε δύναιτο, καθιγνήτη γεγαυῖα,
 „μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλω.
 „εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ’ ἐφρανδάνει, ἥ τ’ ἂν ἱκοίμην
 „ἡματι τῷδ’ αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰθήταιο
 „πειρήσων· τάχα δ’ ἂν σὺν δαίμονι πειρωθεῖλην.“
 20 „Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμνεύοντες.
 τρηφῶν μὲν φεύγουσα βίην κίρκιοιο πελειᾶς
 ὑπόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
 κίρκος δ’ ἐφλάστω περικάκπεσεν. ὦκα δὲ Μόφος
 τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπίων ἀγόρευεν.
 45 „Τρῆμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν λότῃ τεύχεται,
 „οὐδέ πῃ ἄλλως ἔστιν ὑποκρίνασθαι ἄριστον,
 „παρθευικήν δ’ ἐπέσσει μετελθέμεν ἀμφιέποντας
 „μήτι παντοίῃ. δοκέω δὲ μιν οὐκ ἀθερίξειν,
 „εἰ ἔτεδον Φινώως γε θεῇ ἐνὶ Κύνκριδι νόστον
 50 „πέφραδεν ἔσσεσθαι. κελῆς δ’ ὄγε μελλίχρος ὄρνις
 „πότμον ὑπεξήλυξε· κίρκος δὲ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
 „τόνδε κατ’ οἰωνὸν προτιώσεται, ὡς δὲ πέλαιτο.

29. περί ἄλλα Vatt. A. B. C. D.
 30. ὅς’ Flor. — φύσει Vatt.
 D.

31. μελλίσσεται αὐτμῆ Ald. Brub.
 il. μελλίσσει αὐτμῆν ed. Paris.
 ph., sed alia est codd. lectio: με-
 ιεται αὐτμῆν Vat. B. μελλίσσει
 μῆ Vat. D. Vrat. Guelph. με-
 ιεν αὐτμῆν reliqui codd. omnes,
 Flor. et recentiores inde ab Hoek-

35. εἰ τι δύναιτο Flor.

36. ἀέθλων Reg. A.

37. αὐτοῖσι vulg. αὐτοῖσιν Vatt.
 D. Guelph. (et alii fortasse codd.)
 ph., quod revocavi.

342. Αἰσονίδεω Vatt. A. C. Regg.
 E. Med. Guelph. Vrat. Vind. —

κίρκος Flor. — κόρκορ Vat. D. νό-
 στος Vatt. A. C. Med. a. m. G. Guelph.
 nt. Vind. Flor. forsitan recte.

543. αἴψα vulg. ὦκα Vatt. A. C.
 D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat.
 Vind., quod propter librorum aucto-
 ritatem cum Brunck. Beck. recepi.

546. ποι pro πῃ Guelph.

548. ἀθερίξειν vulg. ἀθερίξεν
 Vatt. A. B. C. D. Regg. tres, Guelph.
 Vrat. Vind., quod propter librorum
 auctoritatem cum Beckio recepi,
 praesertim quum futurum facilius
 quam praesens a librariis proficiisci
 potuerit. Praesens vero pro futuro
 in praedictionibus frequens, cf. quae
 monui ad Aesch. Choeph. 543.

551. πότμον pro πότμον Guelph.
 οἶτον Flor. — ὑπεξήλυξε Reg. A.
 — δ’ ἐμοὶ Brunck. ut solet.

552. ὡς γε ex conjectura Brunck.
 Beck. male: δὲ in apodosi compa-
 rationum usurpari notum est, v.

- „ἀλλὰ, φίλοι, Κροθίρεαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν
 „ἤδη νῦν Ἀργοιο παραιφασίῃσι πλῆθεσθε.“
 555 Ἴδκεν· ἐπύνησαν δὲ νέοι Φινῆος ἐφετμάς
 μνησάμενοι· μόνος δ' Ἀφαρήϊος ἄνθορεν Ἴδας
 δειν' ἐπαλαστήσας μεγάλη ὄπλ φώνησέν τε.
 „ὦ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
 „οἷ Κύπριν καλέουσιν ἐπὶ ῥόθον ἅμμι πέλεισθαι,
 560 „οὐκ ἔτ' Ἐνναλίοιο μέγα σθένος; ἐς δὲ πελείας
 „καὶ κίρκους λεύσσοντες ἔρητύεσθε ἀέθλων.
 „ἔρξετε, μηδ' ὕμιν πολεμῆϊα ἔργα μέλειτο,
 „παρθενικὰς δὲ λιτῆσιν ἀνάγκιδας ἡπερόπενειν.“
 „ὦς ἡὔδα μεμαώς· πολέες δ' ὁμάδῃσαν ἐταῖροι
 565 ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τις οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
 χθόμενος δ' ὄγ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
 αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἐόν νόον ὧδ' ἀγόρευεν·
 „Ἀργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,
 „στειλλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
 570 „ἀμφοδὸν ἦδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἦ γὰρ ἔοικεν
 „μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι ὑποπτήσσοντας αὐτήν.“
 „ὦς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προτάλλε νέεσθαι
 καρπαλλμῶς ἐξαυτίς ἀνὰ πτόλιν· οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
 εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
 575 τυτθὸν ὑπὲξ ἔλκος χέρσιν ἐπέκειλσαν ἑρετμοῖς.
 Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλῳαν

Schaeff. melet. crit. p. 159. Bast.
 epist. crit. p. 227.

553. ἀργεῖν Reg. D.

555. ἐπύνησαν Reg. D.

559. ἐπὶ ῥόθον Bruck. Beck. ex
 more.

561. λεύσαντες vulg. λεύσσοντες
 Vatt. A. C. D. Regg. A. B. E. λεύσ-
 σοντες Med. Reg. D. Vrat. Vind.
 Bruck. Beck. βλέποντες Guelph. —
 ἐρητύεσθε Vat. B. — De hiatu v.
 Herm. ad Orph. p. 734.

562. ὕμμι πολεμῆϊα vulg., sed
 πολεμῆϊα in solo Vat. B. legitur,
 reliqui codices omnes πολεμῆϊα ha-
 bent, unde Beck. dedit ὕμμι πολε-
 μῆϊα, male; ὕμιν praebent Regg.
 quinque, quod cum Bruckio recepi.
 — πέλειτο Guelph. et Med. a m. 2.

563. δὲ om. Vatt. A. D. — ὑπε-
 ροπέειν Vatt. A. D.

566. καθέζετο Med. a m. 1.

567. ἀγόρευεν vulg., sed id in so-
 lis Vat. B. et Guelph. legitur, reli-
 qui codd. omnes et Flor. habent ἀγό-
 ρευσεν, quod cum Bruck. Beck. re-
 vocavi.

569. ἀντάρ Vind.

571. μηκέτι δηθὰ κρύπτεσθαι
 πτήσσοντας vulg., versu. elumbi;
 et sic in solo Vat. B. legitur, reliqui
 codd. omnes et Flor. habent δὴν προ-
 δηθὰ, ut excidisse aliquid videatur,
 quod restituere conatus est librarius
 δηθὰ scribendo. Sed melius versum
 explevit Piaz. Verisim. p. 210,
 ὑποπτήσσοντας emendans, quam e-
 mendationem recepi cum Bruck-
 Beck. — πτήσσοντας Vatt. B. D.

575. ἔλος Guelph. Vrat. — ἐπέκει-
 σαν Flor.

- νόσφι ἐοῖο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κἀνθίζον,
 ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
 στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
 ❶ ἄνδρα τόν, ὃς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμῖεσθαι ἄεθλον,
 δρυμόν ἀναβήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
 αὐτανδρῶν φλέξειν δόρυ νήϊον, ὅφρ' ἄλεγεινῇ
 ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
 οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φοῖβον, μᾶλα περ χαίοντα,
 15 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃς περὶ πάντων
 ξείνων μελιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
 εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
 Ἑρμείαν, ὃς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν.
 μὴ καὶ ληϊστήρας ἦν ἐς γαῖαν ἰόντας
 20 ἔσσεσθαι θηναίων ἀπήμονας, οἷσι μέμνηεν
 ὀδυνοῖς ἐπὶ χεῖρα ἦν κτεάτεσσιν αἰρεῖν
 κρυπταδίλους τε δόλους τεκταινέμεν ἤδὲ βοθήρων
 αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομήσιν δαΐξει.
 νόσφι δὲ οἱ αὐτῷ φάτ' ἰοικότα μείλια τίσειν
 95 νήϊας Φοῖβοιο, κακοῤῥέκτησιν ὀπηδούς
 ἀνδράσι νοστήσαντας ὀμιλαδὸν, ὅφρα ἔτιμῃς
 καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέας· ὥς ποτε βάξειν
 λευγαλήν οὗ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἥελιοιο,
 χρεῖώ μιν πυκινόν τε δόλον βουλᾶς τε γενέδλης

577. Hic et sequens versus desunt Guelph.

578. Μινύεσσι Vat. B. Med. Hoelz. Μινύεσσι Flor. Ald. Brub. Basil. νύαισσι ed. Paris. Μινύαισι, quod reliquis omnibus libris legitur, apud Brunck. Beck.

579. κα Brunck. Beck. — διαδοσσεμε Guelph. Vrat. Vind. Flor. ub. Basil.

581. ἀναβήξας Brunck. Beck.

582. αὐτανδρῶν Flor. Brub. Basil. νήϊος Guelph.

585. De particula ἄν ad infinitum δέχθαι ommissa vid. ad I, 197.

587. ἄγγελον Vind.

588. Ἑρμείην Regg. A. D. E. Brunck. Beck. male, vid. ad II, 1145. κα Vat. B. Brunck. Beck. — πρόσθεος Vati. C. D.

591. θηναίων Vrat. Vind.

593. ἐπιδρομαῖσι Flor. Ald. Brub. Basil.

594. νόσφι δ' οἱ vulg. νόσφι δ' οἱ Reg. E. Correxuit Brunckius, ut in textu dedi. Fugit hic locus Hermannum ad Orph. p. 732, ut et alii nonnulli, quos attulit Spitzner. de vers. her. p. 36. Vulgatam servavit Beck., qui mutationis causam non perspexit.

595. κακοῤῥέκτησιν Reg E. Brunck. Beck.

599. χρεῖώ μιν vulg. χρεῖώ μιν Vatt. A. C. D. Med. a m. 2. Vrat. marg. Reg. A. marg. Vind. var. lect. apud Schol. Flor., quod quamquam e paucioribus libris recipere non dubitavi, quum χρεῖναι ex glossemate natum esse perspicuum sit. Ex Homero si quis illam lectionem velit dijudicare, ei improbanda erit; ille enim hac elliptica ratione, qua pro χρεῖ positum videtur, nunquam χρεῖώ, sed semper χρεῖώ usurpat neque, unquam ita, ut pro infinitivo χρεῖναι positum

- 600 σφωτίτερης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλείσθαι·
τῷ καὶ ἐλδομένοις πέμπειν ἐς Ἀχαιῖδα γαίαν
πατρός ἐφημοσύνη δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
εἶναι οἱ τυτθὸν γε δέος, μὴ που τινὰ μῆτιν
φράσσωνται στυγερὴν, οὐδ' υἱὸς Ἀφύρτοιο·
- 605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιδόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφαύσκετο δημοτέροισιν
χωόμενος· μέγα δὲ σφιν ἀπέλκεε νῆά τ' ἐρύσθαι
ἦδ' αὐτοὺς, ἵνα μὴ τις ὑπέκ κακότητος ἀλύξῃ.
Τόφρα δὲ μητέρ' ἔην, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
- 610 Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσθαι ἐπεσθιν
Μῆδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
πρόσθεν μητιάσκε· δέος δὲ μιν ἴσχανε θυμόν,
μὴ πως ἦε παρ' αἴσαν ἐτώσια μειλίξαιτο
πατρός ἀτυζομένην ὅλοον χόλον, ἦε λιτῆσιν
- 615 ἐσπομένης ἀρίθλα καὶ ἀμπαδὰ ἔργα πέλοιτο.
Κοῦρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελάσφεν ὕπνος
λέκτρον ἀνακλινθεῖσαν. ἄφαρ δὲ μιν ἠπεροπῆς,
οἷά τ' ἀκηγεμένην, ὅλοοι ἐρέθισκον ὄνειροι.
τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφέσταμέναι τὸν ἄεθλον,
- 620 οὗ τι μάλ' ὀρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
οὐδέ τι τοῖο ἔκῃτι μετὰ πτόλιν Αἰήταο
ἔλθεμεν, ὄφρα δὲ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο

videatur. Apollonius. vero in hac
re ab usu Homérico recedit, nam
χρηῖά pro χορή dicit I, 649. 1092.
II, 390. 845. IV, 348. 411. 814, pro
χορῆναι III, 500 ut nostro loco.

601. τῷ καὶ ἐλδομένοις Vatt.
A. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind.,
quod ex frequente vocularum καὶ et
καὶ confusione natum videtur; quum
enim in aliis libris καὶ, in aliis καὶ
legeretur, mox utrumque conjun-
ctum est. — πέμπειν Vat. B. Regg.
C. D. E. (et, ni fallor, Med.) Flor.
Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. πίμπαιν,
quod reliqui codd. praebent, ex
Steph. dederunt Brunck. Beck.

604. φράσσονται Brub. Basil.
Hoelzlin. Shaw.

606. πιφαύσκετο Reg. D. Vind.
πιφάσκει Reg. A. — δημοτέροισι
Reg. D.

608. ὅπτε vulg. ὅπ' ex Regg. qua-

tuor, quod recte receperunt Brunck.
Beck., sed junctim scribendum ē.
Etiam alibi confunduntur ὅπτε
ὅπεν ut infra v. 1319.

609. δόμων Med. a m. 1.

610. παρηγορέοισι ἐπέσσει Guelph

612. πρόσθε Vrat.

613. μειλίσαιτο vulg. μειλίσσαι
Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Me
a m. 2. Vrat. Vind. Flor. et, quo
idem est, μειλίσσεται Med. a m.
Guelph. Correx. Brunck.

614. ἀτυζομένη Reg. A. — ὁλί
Vatt. A. D.

615. ἀμπαδόν Guelph.

617. ἠμεροπῆς Reg. A.

618. ἀκαχημένην Guelph. — ἐ
θίσκον Reg. A.

620. κομίσαι Ald. Brub. Basil.

621. τοῖό γ' ἔκῃτι ex uno R.
D. Brunck. Beck. male; vid. ad
334.

- κουριδίην παράκοιτιν· ὅτετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
- 5 σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίῃς ἀθροίζειν,
οὐνεκεν οὐ κούρη ξεῦξαι βόας ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
προὔθεισαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
πατρὶ τε καὶ ξείνοισ· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
τῶς ἔμεν, ὥς κεν ἔῃσι μετὰ φρεσὶν ἰθυσίεν.
- 10 ἢ δ' ἄφνω τὸν ξείνον, ἀφειδήσασα τοκῆων,
εἴλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβειν, ἐκ δ' ἐβόησαν
χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περὶ τ' ἀμφὶ τε τοίχους
πάπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν
- 5 ὥς πάρος ἐν στέρνοισ, ἀδινὴν δ' ἀνενείκατο φωνήν.
„Δειλὴ ἐγὼν, οἶδόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι,
„δεΐδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρη κακὸν ἦδε κέλευθος
„ἠρώων. περὶ μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.
„μνάσθω ἐὼν κατὰ δῆμον Ἀχαιῖδα τηλόθι κούρην·
- 10 „ἄμμι δὲ παρθενίῃ τε μέλοι καὶ δῶμα τοκῆων.
„ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ οὐκ ἔτ' ἀνευθεῖν
„αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλω
„χραιομεῖν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροισ ἀχέουσα
„παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσσει ἥλος.“
- 45 Ἥ ῥα', καὶ ὀρθωθείσα θύρας ὥϊε δόμοιο,
νήλιπος, οἶκτος· καὶ δὴ λελήτο νέεσθαι
αὐτοκασιγνήτηνδε καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν.
θῆν δὲ κατ' αὐτόθι μῦθεν ἐπὶ προδόρῳ θαλάμοιο
αἰδοῖ ἐργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτὶς ὀπίσσω
- 650 στρεφθεῖσ· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἐνδοθεν ἄψ τ' ἀλείπειν

626. κούρης Vind. — ξεῦξ Med.

627. ἀμφήριστον Guelph.

628. ἐπιέτρεπον Guelph.

634. πάπτην Brunck. ut solet. —
γῆς Guelph. Repetitum est he-
stichium ex I, 1233.635. ἀνενείκατο Flor. Ald. Brub.
sil.336. ἐγὼ Reg. D. — βαρεῖ Med.
n. 1.337. μὴ τι πῆμα φ. Guelph. —
γῆ vulg. φέρει Regg. A. C. D.
it. φέρη, ex quo vulgatum φέρειnatum est, Reg. B. Vind. suprascr. in
Guelph. ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

643. σφετέροισιν Vrat. Vind.

645. θύρην Reg. A. et duo alii
Regg.

646. ἤερος Regg. quinque.

647. αὐτοκασιγνήτην τε Med.
αὐτοκασιγνήτην γε Reg. A. — σβ-
δὲν Vat. D.648. καὶ αὐτόθι Regg. quinque
ἐνὶ Guelph. Hoerstel.649. ἐξετράπετ' Reg. A. — αὐτὶς
Guelph.

650. ἐν δὲ Flor. Ald. Brub. Basil.

εἶσα· τηῦσι·οι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρυνέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἕμερος ὀτρύνεσκεν.
 τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο, τέττατον αὖτις
 655 λέκτροισιν πρηγῆς ἐνικάππεσεν εἰλιχθεῖσα.
 ὥς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισι
 μύρεται, ᾧ μιν ὄπασσαν ἀδελφοὶ ἡδὲ τοκῆες,
 οὐδὲ τί πω πάσαις ἐπιμιθγέται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνη τε· μυχῶ δ' ἀέκουσα θαάσσει·
 660 τὸν δὲ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἡ δ' ἔνδοθι δαιομένη περ
 σίγα μάλα κλαίει χῆρον λέχος εἰσροφώσα,
 μῆ μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναιῖκες·
 τῇ ἱκέλῃ Μῆδεια κινύρετο. τὴν δὲ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμῳάων, ἣ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·
 Χαλκιδόπῃ δ' ἡγγεῖλε παρασχεδόν· ἡ δ' ἐνὶ παισὶν
 ἦστ' ἐπιμητιώσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπλήσεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώϊστον· διὰ δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
 ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερὲς, ᾧ ἐνὶ κούρῃ
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρύψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς·

651. κηδόμενοι Vat. B. κηδόσυνοι
 Regg. A. C. D. τηῦσιν cum gl. μα-
 ταιαν Guelph. τηῖσιν Vatt. A. D.
 Med. Vrat. Vind. κηδομένην vel κη-
 δοσύην in priore recensione fuisse
 suspicatur Gerhard. p. 50, sed quum
 accusativum solus Guelph. habeat,
 videntur illi meri errores esse in vo-
 cabulo rariore.

652. ὅτι θύσειεν vulg. et sensu et
 metro repugnante, quare ὅ, τ' ἰθύ-
 σειεν conjecit Stephanus, sed melius
 ὅτ' ἰθύσειεν Vat. A. Vrat. Regg.
 quinque, Brunck. Beck.

653. ἐργομένην Regg. quatuor,
 quam formam, quamquam semel tan-
 tum apud Homerum, nunquam apud
 Nostrum legitur, receperunt tamen
 Brunck. Beck.

654. αὖτις Brunck. Beck. sine
 causa. — Imitationes poetarum lati-
 norum indicat Ruhnck. epist. crit.
 p. 304.

655. λέκτροισι vulg. λέκτροισιν
 ex Med. recepi.

656. θαλάμοισι Vrat.

657. ἡ pro ᾧ Guelph. — ἀδελ-
 φῶσαν vulg. metro parum concin-
 ῶσαν ἀδελφῶσιν Vatt. A. C.
 Reg. A., ex quo vulgata nata
 ὄπασσαν ἀδελφοὶ Med. Regg. q
 tuor et ut videtur Guelph., quod
 cte receperunt Brunck. Beck. —
 conjecit Brunck., quod sine causā
 textum recepit Beck.

659. ἀέκουσα vulg. ἀέκουσα Re
 D. E., quod recte praetulit Bru
 propter v. 662. Confusio est
 quantissima.

661. ἔνδοθεν Med. a m. 1. V
 Vind. et Regii aliquot. — καιρο
 Flor. Steph.

663. κερτομέουσι Vat. B. —
 στοβέουσι Reg. D.

670. ἀνώϊστον Vind.

671. θαλαμὸν pro θαλαμ
 Med. Vrat. Vind.

672. ἀκηχεμένη Guelph. —
 ψεν Flor. δρύψεν Regg. C. D. Bru
 Beck.

- ὡς δ' ἴδε δάκρυσιν ὄσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν.
 „Ὁμοι ἐγώ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 5 „τίπτ' ἐπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρενὸς ἔκτε; αἰνθός;
 „ἦ νύ σε θενμορλή περιδέδρομεν ἄψα νοῦσος;
 „ἦέ τιν' οὐλομένην ἰδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπὴν
 „ἀμφι' τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὄφελλέ με μήτε τοκήων
 „δῶμα τόδ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
 10 „πεῖρασι ναιετάειν, ἵνα μηδὲ περ οὔνομα Κόλῳχον.“
 „Ὡς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήϊα· δὴν δὲ μιν αἰδώς
 παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμανῖαν.
 μῦθος δ' ἄλλοτε μὲν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀντέειπεν
 γλώσσης, ἄλλοτ' ἐνερθε κατὰ στήθος πεπότητο.
 15 πολλάκι δ' ἑμρόθεν μὲν ἐνὰ στόμα θυὲν ἐνίσπειν
 φθογγήν δ' οὐ προῦβαινε παροιτέρω· ὅψ' δ' ἔειπεν
 τοῖα δόλω· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον Ἑρῳτές.
 „Χαλκίοπη, περὶ μοὶ παιδῶν σέο θυμὸς ἄηται,
 „μὴ σφε πατὴρ ξείνοισι· σὺν ἀνδράσιν ἀντίκ' ὀλέσσω.
 20 „τοῖτα κατακνώσσοῦσα μινυθὰδ' ἰόν ἔπην
 „λεῦσσω ὀνείρατα λυγρὰ, τὰ τις θεὸς ἀκράαντα
 „θεῖη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' νιάσι κῆδος ἔλοιο.“

673. ὄσσε Guelph. — φώνησε ed.

674. μὴ δὴ Vat. D. — καταλεί-
 νει Vat. D. Med. μὴν καταλείβεις
 g. A.

677. παρὰ πατρὸς vulg. ἐκ πα-
 τρός Vatt. A. C. D. Med. Guelph.
 gg. quinque; Vrat. Vind. Brunck.
 ck.

679. δῶμα τότε Steph. ex errore
 p. δῶμαθ' ὅγ' ex conjectura
 unck., ut ὅγε ad Phrixum refera-
 r, ineptissime. δῶματ' ἔτ' su-
 icatur Beckius sine causa. Nihil
 orsus offensionis in vulgata video.

μηδὲ τί πτόλιν Reg. A., τί ex
 puerito π nato, vid. ad Aesch.
 pt. Th. 1058. μήτε πτόλιν dedit
 ck., male: vid. ad II, 1180.

683. ἄλλοθεν Guelph. — ἀντέειπε
 g. A.

684. ἄλλοτε δ' Vatt. A. D.
 ielph.

686. φθογγή ed. Paris. φθογγή
 ph. — παροιτέρω Guelph., unde
 παιτέρω conjecit Brunck. et dedit
 erstel. sine causa.

687. ἐπεκλονέεσκον Reg. D. Guelph.
 Brunck. ob euphoniae peccato quam.
 Retinul vulgatam propter fibrorum
 auctoritatem, vid. ad I, 1074.

690. κατακνώσσοῦσα vulg. κατα-
 κνώσσα Vatt. B. C. D. Vind., quod
 receperunt Brunck. Beck., qui ubi
 hunc aoristum legerint vellem indi-
 cassent. κατακνώσσουσα Med. Regg.
 B. C. D. E., unde etiam vulgata er-
 rore frequentissimo nata est, qui de-
 inde vitiosam illam lectionem pro-
 creavit. Praesens, quod in textum
 revocavi, postulat etiam sequens
 λεύσσω. Itaque minus dubitare de-
 beat Buttman. Gramm. gr. maj.
 I p. 385.

691. λεύσω vulg. eodem errore,
 quem ad versum praecedentem notavi.
 λεύσσω Vatt. A. C. D. Regg. A. D.
 Med. Guelph. Vrat. Vind. Brunckius
 propter suum κατακνώσσα ex con-
 jectura dedit λεύσσω, quod non
 magis probandum est quam illud.
 Nam in praesentis usu nemo graeco
 doctus offendet.

692. φθείη Guelph. — νιάσι vulg.

- Φῆ ῥα, καθιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτῇ
 ἀντιάσεις πάροιθεν ἑοῖς τρέσσουσιν ἀμύνειν.
 695 τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
 δαίματι, τοῖ' ἐράκουσεν· ἀμείβετο δ' ᾧδ' ἐπέσσειν·
 „Καὶ δ' αὐτῇ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
 „εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγῇ.
 „ἀλλ' ὅμοσον Γαίαν τε καὶ Οὐρανὸν, ὅττι τοι εἶπω
 700 „σχήσειν ἐν θυμῷ· σὺν τε δρηστήερα πέτεσθαι,
 „λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἡδὲ τοκῆων,
 „μὴ σφες κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαφραϊσθέντας ἰδέσθαι
 „λευγαλτίας· ἢ σοὶ γὰρ φίλοις σὺν παισὶ θαναῦσα
 „ἔην ἐξ Ἀΐδω στυγερὴ μετόπισθεν Ἑρινύς.“
 705 „Ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυντ' αὐτίκα δάκρυ
 νειόθι δ' ἀμφοτέρωσι περισχετο γούνατα χερσίν,
 σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν. ἔνθ' ἔλειπνάν
 ἄμφω ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόνυ· ὥρτο δ' ἰωὴ
 λεπταλέη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέσσιν.
 710 τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέειπεν ἀσχαλώσασα.
 „Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἳ ἀγορεύεις,
 „ἀράς τε στυγεράς καὶ Ἑρινύας; αἶ γὰρ ὄφελλεν
 „ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοῦς νήϊας ἔρυσθαι.
 „ἴστω, Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὅστιν' ὁμόσσαι
 715 „αὐτῇ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανός, ἥ δ' ὑπένερχεν
 „Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμῷ,
 „μὴ σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιώσσαν.“

νιάσι Med. Regg. B. D. Vrat. Vind.
 Flor. Aberrarunt libri etiam supra
 v. 450. — Florito Vrat.

693. εἰ καὶ μιν Med. Guelph.
 Flor. Ald. us primum in Brubach.
 legitur.

694. ἀμυνομένη Guelph.

695. αἰνῶς Vrat. Vind.

696. ἐράκουεν Vat. C. Flor. Steph.

700. σὺν τε δρηστήερα pro συν-
 δρηστήερά τε positum dicunt Schol.
 Paris. et Schneider. Lex. s. v. δρη-
 στήρ, haud recte, quod vidit jam
 Schaefer. ad Schol. p. 246. σὺν ad-
 verbialiter positum est ut saepe:
 simulque, praetereaue ut mox v.
 707. vid. Ind. et Graef. ad Meleag.
 p. 108.

702. διαφραϊσθέντας Vind. δια-
 φραϊσθέντας Brunnck. Beck.

703. ἀργαλτίας Vat. B. — σὺν
 παισὶ Med.

704. Ἑρινύς Vat. D. Med. Vrat
 Vind.

706. ἀμφοτέρωσι Flor. Ald. Brub
 Basil.

707. περικάββαλον vulg. Singu-
 larem, quem sensus postulat, exhi-
 bent Guelph. Regg. A. B. D. E
 Brunnck. Beck. περικάμβαλον Flor.

708. ἐπαλλήλοισι Med. ἐπ' ἀλλή-
 λοις Flor. ἐπαλλήλοισι Brub. Basil

712. Ἑρινύας Vatt. A. B. C. D
 Med. Vrat. Vind.

715. ἥ δ' ὑπένερχε vulg. Cor-
 rexit Valken. Diatr. Eurip. p. 50
 quem cum Brunnck. Beck. secutus
 sum.

716. ἐμοῖο Regg. D. E. Flor
 Ald. Brub. Basil.

- Φῆ ἔρα· Χαλκιδόπη δ' ἤμειβετο τοῖσδ' ἐπίεσιν·
 „Οὐκ ἂν θῆ· ξείνῳ τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῷ
 720 „ἢ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσασθαι ἀέθλον
 „παίδων εἵνεκ' ἐμαῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἐκάνει
 „Ἄρτος ἐκοτρύνων με τῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
 „μεσσηγυὺς μὲν τὸν γε δόμων λίπον ἐνθάδ'· λοῦσα.“
 „Ὡς φάτο· τῇ δ' ἔκτοσθεν ἀνέπτατο χάσματι θυμός·
 725 φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χροῶ, καθδὲ μιν ἀγλῆς
 εἶλεν λαινομένην, τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
 „Χαλκιδόπη, ὥς ὕμμι φίλου τερπνόν τε τέτυκται,
 „ὥς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαίνοι·
 „ἧώς, μηδὲ με δηρὸν ἔτι ζώουσιν ἴδιοιο,
 730 „εἰ κέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἢ τι παίδων
 „ὦν θείην, οἳ δὴ μοι ἀδελφεοὶ γυνάσσω
 „κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. ὥς δὲ καὶ αὐτῇ
 „φημι κασιγνήτη τε σέθεν κούρη τε πέλασθαι,
 „ἴσον ἐπεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείραο μαζῷ
 735 „νηπυτίην, ὥς αἶεν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουον.
 „ἀλλ' ἴθι, κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
 „λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
 „εἴσομαι εἰς Ἑκάτης, θελητήρια φάρμακα ταύρων

718. ἠμείβετο Guelph.
 720. ἐπιφράσασθαι Flor. Ald.
 Brub. Basil.
 721. ἐμοῖο Flor. Ald. Brub. Basil.
 — ἐκ κείνον ὅδ' Regg. quinque,
 quod recepit Brunck. et sensu et
 auribus obstrepentibus.
 722. ἐκοτρύνων Flor. Ald. Brub.
 Basil. — πειρήσασθαι Reg. A.
 723. Versum omittit Vat. B. — τόν-
 δε Guelph. — δόμον vulg. δόμῳ
 Reg. C. δόμων Reg. B. Brunck. et
 Beck. recte.
 724. τῆς δ' Regg. A. E.
 725. φοινίχθη Med. a m. 1. —
 μιν vulg. μιν Vatt. A. C. D. Med.
 Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind.
 Brunck. Beck., quod conjecerat jam
 Stephanus.
 729. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.
 730. εἰ ἔτι vulg., quod ferri non
 potest, quum adverbio ἔτι hic locus
 non sit, nam cum προφερέστατον
 jungendum esse, quod censet Beck.,
 quis credat? Consentunt tamen li-
 bri, nisi quod εἰ ἔτις habet Vind.

- ἢ τι Regg. A. D. E. Brunckius,
 qui primus vitium sensit, emenda-
 vit εἰ τί γε, sed multo facilius fuis-
 set emendatio εἰ γέ τι. Verum pu-
 to εἰ κέ τι, quod extincta littera κ
 facile potuit in vulgatam transire.
 731. ἀδελφοὶ Vat. B. — γυνάσσει
 Guelph.
 732. κηδαιμόνες Vind. Vrat. —
 αὐτῆς — κασιγνήτην — κούρην vulg.
 contra leges linguae. κασιγνήτη ha-
 bet Guelph. κούρη Med. κούρη Vat.
 B. Reg. B. Guelph. Hinc nominati-
 vos recte reposuit Brunck.
 736. χάριν Vind.
 737. Hiatus in vocabulis ἐντύνου-
 σα ὑπόσχεσιν commovit Herm. ad
 Orph. p. 734, ut λήσομαι ἐντύνου-
 σαι corrigeret; sed vid. Spitzner. de
 vers. her. p. 142 sq.
 738. οἴσομαι pro εἴσομαι vulg.
 legitur, versu sequente omisso. Sed
 Schol. Flor. monet, in quibusdam
 exemplaribus post hunc versum alium
 legi: οἴσομένη ξείνῳ. ὅπερ οὐ τό-
 δε πείκως ὁρῶμεν. Hunc in textum

„οἰσόμενῃ ξέλω, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος θώρεν.“

740 Ὡς ἢ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κτε, παῖσι τ' αὖ
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τὴν δὲ μιν αὐτῆς
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβει μουνωθεῖσαν,
τοῖα παρῆξ οὗ πατρός ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι.

Νῦξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγει κνέφρας· οἱ δ' ἐνὶ

745 ναῦται εἰς Ἑλλήν τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν· ὕπνοιο δὲ καὶ τις ὁδίτης
ἦδη καὶ πυλασρός ἐέλδετο· καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδιδὼν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κνῶν ὄλακῃ ἔτ' ἐνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦε

750 ἡχήμεν· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄφρων.
ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερός λάβειν ὕπνῳ
πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν

recipiendum esse primus vidit Ruhk. ep. crit. p. 305, qui οἰσόμεναι in οἰχομαι mutandum iudicat. Sed οἰσόμεναι habet Med. a m. 2, quod recte recepit Brunnk. — Gerhard. Lectt. p. 15 ita priorem recensionem restitutam esse, vulgatam vero lectionem posterioris esse putat, in quo falli videtur, nam vulgata lectio sensu prorsus caret; οἰσόμεναι autem scribae oculis in versum sequentem aberrantibus facile in οἰσόμεναι mutari potuisse, et deinde simile versuum initium sequentis omittendi causam fuisse nemo non videt.

741. διεπέφραδεν vulg. διεπέφραδε, quod Brunnk. tacite reposuit, habent Med. Vrat. — τὴν δὲ μιν in vitis libris dedit Brunnk., quum μιν post τὴν δὲ abundet, in Appendice vero illud retineri posse dicit, si comma ante μιν ponatur, et retinuit Beck. Sed id fieri non potest; tamen neque μιν placet, quod huius loci plane non est, neque μιν; nam etsi non ignoro, pronomina interdum negligenter cumulari (v. Porz. praef. ad Hecub. p. 13. Fritsch. Quaest. Lucian. p. 14), tamen ita ne uno quidem verbo intercedente poni non possunt. Propter librorum lectionem διεπέφραδεν alicui in mentem venire possit, τὴν falsum esse ejusque loco olim aliud vocabulum a vocali incipiens lectum esse, sed id

quale fuerit divinare non itaque vitiosam lectionem reliqui. — αὐτῆς Brunnk. i vitis.

743. τοῖαπερ ἐξ Vat. D.

744. ἄγε Regg. A. D. E.

Beck., quod iis concinnius

745. Hiatus, qui est in p de, latuit Hermannum ad 734, non latuit Porsonum, Eur. Phoen. 849 ναῦτιλοι proponit, sed nulla mutatio est, v. Gerhard. p. 158.

748. τεθνεώτων Med. i των Vrat. Vind. τεθνεότων Shaw. — περικῶμ' Vatt. ἐκάλυψε Regg. D. E.

749. Hunc locum imitari Tryphiod. 503 s.

ἡσυχίῃ δὲ πόλιν κατ

νυκτὸς ἐταίρη,

οὔδ' ὄλακῃ σκυλάκων

το· —

et Varro Atacinus apud Sen trov. III, 16

desierant latrare canes

que silebant;

omnia noctis erant plac

posta quiete.

750. ἡχήμεν Reg. E.

751. περ γλυκερός Guel

γλυκερός Flor.

752. Αἰσονίδαο Med. Reg

Vind.

- δειδύειαν ταύρων κρατερόν μένος, οἷσιν ἔμελλεν
φθίσθαι ἀεικέλη μοίρη κατὰ νειὸν Ἄρης.
55 πικρὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔδυεν,
ἥελου ὥς τις τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἶγλη
ὔδατος ἔξανιούσα, τὸ δὴ νέον ἤε λέβητι
ἤε που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἢ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
ἀκείη στροφάλιγγι τινάσσεται αἰσσοῦσα·
60 ὥς δὲ καὶ ἐν στηθεσσι κέαρ ἐλελλίζετο κούρης.
δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλεφ ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροὸς ἀμφὶ τ' ἀραιῶς
Ἰνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρης,
ἐνθ' ἀλεγυνότατον δύνει ἄχος, ὀκπὸτ' ἀνίας
55 ἀνιάματοι προκίλισσιν ἐνισκίμψωσιν Ἔρωτες.
φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθίσθαι δὲ καὶ αὐτή·
αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
ἀλλ' αὐτῶς εὐκηλος ἔην ὀτλησέμεν ἄτην.
70 ἐξομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο φάνησέν τε.
„Δειλὴ ἐγὼ νῦν ἔνθα κακῶν, ἢ ἔνθα γένωμαι;
„πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδὲ τις ἄλλη
„πῆματος· ἀλλ' αὐτῶς φλέγει ἔμπεδον· ὥς ὄφελόν γε
„Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
75 „πρὶν τὸν γ' εἰσίδειν, πρὶν Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκέσθαι
„Χαλκιοῆς υἱας· τοὺς μὲν θεὸς ἢ τις Ἐρινύς
„ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κείθεν ἀνίας.
„φθίσθω ἀεθλεύων, εἰ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι

53. κρατερός Vind. — ἔμελλε
ut.

54. φθίσθαι vulg. φθείσθαι
alph. φθείσθαι Vrat. Vind.
σθαι Vat. C. Regg. quinque, ed.
is. Steph. Brunck. Beck. — νηὸν
d.

55. Locos similes Virgillii Aen.
I, 20. Aristaeneti II, 5. Dionis
ysost. Orat. XXI p. 272. D. indi-
t Ruhnk. ep. crit. p. 306.

58. ἡδέ που Vat. A.

60. στηθεσσι Vrat. Vind.

62. δ' ἀραιῶς Guelph.

64. ἀλεγυνότατον Reg. A.

65. ἐνισκίμψωσιν vulg. ἐνισκίμ-
ψωσιν Guelph. probante Valck. ad
r. Hippol. 1303. ἐνὶ σκίμψωσιν

Vrat. Vind. ἐνισκίμψωσιν Vatt. A.
C. D. Regg. quinque, quod recte
receperunt Brunck. Beck.

767. δώσειν Reg. D. — κατα-
φθίσθαι vulg. καταφθίσθαι Regg.
quinque, Brunck. Beck. ut supra
v. 754.

770. ἐξομένην Vat. B.

771. μενεῖμαι pro γένωμαι Reg. A.
— In fine versus olim punctum po-
nebatur, Brunck. et Beck. commate
interpunxerunt, ego interrogationis
notam posui, quam sensus postulat.

776. νίηας τε Reg. A. — Ἐρινύς
Vat. A. Med. Vrat. Vind.

777. κακοῦ δ' ἀνίας Guelph.

778. φθίσθω vulg. φθείσθω
Guelph. φθίσθω Regg. quinque,

- 780 „μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐποδὲς λελάθοιμι τοκῆας
 „φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνέψω;
 „τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπὶ κλοπος ἔσσει' ἀρωγῆς;
 „ἢ μιν ἄνευθ' ἐτάρων προσπεύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
 „δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἔμπης
 „λαφῆσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
 785 „καῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρῶντω αἰθῶς,
 „ἐρῶντω ἀγλαΐῃ· ὃ δ' ἐμῇ ἰότητι σαωθῆις
 „ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
 „αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
 „τεθναίνῃ, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
 790 „ἢ καὶ πασσαμένη φαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
 „ἀλλὰ καὶ ὥς φθιμένη μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσσω
 „κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
 „πότμον ἐμόν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσιν
 „Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήθονται·
 795 „ἦ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο
 „κάτθανεν, ἦ τις δῶμα καὶ οὖς ἥσυχνε τοκῆας,
 „μαργουσίνῃ ἔβασα. τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσειται αἰσχρὸς
 „ᾧ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
 „τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν·
 800 „πότμῳ ἀνωίστω, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φρυγοῦσαν,
 „πρὶν τάδε λαβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέεσθαι.“
 Ἡ καὶ φωριαμὸν μετεκλάθεν, ἣ ἐνὶ πολλὰ
 φάρμακά οἱ τὰ μὲν ἐσθλὰ, τὰ δὲ φαιστήρι' ἔκειτο.
 ἐνδεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο. θεῦς δὲ κόλπους
 805 ἄλληκτον δακρυόισι, τὰ δ' ἐρῶσεν ἀσταγὲς αὐτῶς,

Brunck. Beck. ut v. 767. — νηδὺν
 Vind.

779. κεν omittit Guelph.

781. τίς δὲ μῆτις Reg. A.

783. Steph. Hoelzlin. Shaw. post
 ἰδοῦσα nulla interpunctione posita
 interrogationis notam post δύσμο-
 ρος habent, quod deterius est.

785. ἐπαμείρεται Schol. Paris.

789. μελάθρῳ vulg., ὅ ut solet
 ex iota subscripto nato, nam μελά-
 θρῳ habent Vatt. A. B. C. D. Guelph.
 Regg. A. B. C. D. E. μελάθρον,
 quod dederunt Brunck. Beck., in so-
 lis Vrat. Vind. legitur, in illo α a
 manu secunda superscripto. Revo-
 cavi librorum lectionem, quae proba

est; dativus pro ἐν μελάθρῳ posi-
 tus est ut saepe.

790. πασσαμένη Reg. A.

793. με omittunt Vrat. Vind. —
 φοβέουσιν Reg. A.

794. ἄλλη vulg. ἄλλαι Vatt. A.
 C. D. Regg. quatuor, Guelph. Vrat.
 Vind., quod propter librorum auctori-
 tatem cum Brunck. Beck. recepi,
 quamquam et altera lectio per se
 bona est.

805. ἄλληκτον Vat. A. — δακρυόι-
 σιν Flor. Ald. δάκρυον legendum
 judicat Herm. ad Orph. p. 759 ne
 prima syllaba corripitur, probante
 Spitzner. de vers. her. p. 102. Sed
 eadem correptio est Hom. Od. XVIII,

- αἶψ' ὀλοφνυρομένης τὸν ἰὸν μόρον. ἴστο δ' ἣ γε
φάρμακα λείψασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
ἦδη καὶ δεσμούς ἀνελύετο φωριαμοῖο,
ἐξελείπειν μεμανῖα δυσάμμορος. ἀλλὰ οἱ ἄφνω
10 δειμ' ὀλοὸν στυγαροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἀΐδαο.
ἔσχετο δ' ἄμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἄμφι δὲ πᾶσαι
θυμηδαῖς βιόταιο μελιδόνες ἰνδάλλοντο.
μνήσατο μὲν τεργνῶν, ὅς' ἐνὶ ζωῖσι πέλονται,
μνήσαδ' ὀμηλικῆς περιγηθείος οἷά τε κούρη.
15 καὶ τὲ οἱ ἥλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράσθαι
ἣ πάρος, εἰ ἑτέον γε νόω ἐπεμαίεθ' ἑκαστα.
καὶ τὴν μὲν ἴα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
Ἥρης ἐννεσίῃσι μετέτροπος, οὐδ' ἔτι βουλάς
ἄλλη δοιέζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανήναι
20 ἦδ' αὖ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίῃ
φάρμακα συνθεσίῃσι καὶ ἀντήσειεν ἐς ἀπὴν.
πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἑῶν λύσκε θυράων,
αἶγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπᾶσιον βάλε φέγγος
Ἥριγενῆς, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἑκαστοι.
25 Ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μέναι ἀνάγει
Ἄργος, ἵνα φράζωντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·

μηδ' οὕτω δαιμόνιοι πεφυγ-
ῇ ἀμφὶ πρόσσπα. XIX, 122
δὲ δαιμόνιοι βεβαρητότα με-
νας οἶνω. — ἀστεγὲς vulg. ἀστα-
ex emend. Brunnck. Beck., quod
firmat etiam Schol. πολυσταγὲς,
in πολυσταγὲς mutandum, cf.
rpp. ad Hesych. in v. ἀστεγὲς.
06. οἶστο Reg. A.
07. ἄφρα Vatt. A. C. D. ῥφρα
E. marg. Reg. A. Vrat. Vind.,
d male receperunt Brunnck. Beck.
um inferentes; τόφρα enim ab
is ætatis poetis pro ὄφρα ad-
atur, ut infra IV, 1487. cf. Jacoba.
hol. Pal. p. 507. 790. — γνώσαι-
Guelph. (teste Piers. Veris. p. 210,
Hoerstel. silet), in quo γένεσθαι το
re putat Gerhard. p. 59. Inepte
ol. Flor. τό πασαιτο οὐχ
ὅς, οὐ γὰρ εἰς κόρον ἡ τοῦ-
μετάληψις.
09. ἐξελεθῆναι Regg. A. C. D.
13. Hunc versum omittunt Vatt.
et Vrat., ubi in margine adscri-
bitur est. — ὅσος Vind.

816. ἣ ἑτέον γε vulg. εἰ habent
Regg. A. C. D., quod recte recepe-
runt Brunnck. Beck.
817. καὶ τὰ μὲν Guelph. — ἀπα-
κάτθετο vulg. ἀποκάτθετο Regg. A.
B. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald.
Paris. Brub. Basil. Brunnck. Beck.
818. ἀννεσίῃσι vulg. ut sæpe.
Veram lectionem habent Vatt. A. C.
D. Med. Guelph. Regg. quinque,
Vrat. Vind. Brunnck. Beck. — οὐδέ τις
vulg., quod correxit Valck. ad Am-
mon. p. 68.
819. ἄλλη vulg., quod tacite cor-
rexit Brunnck.
821. ἀντιάσειεν ex Regg. A. E.
perperam dedit Brunnck.
822. ἀνελήιδας Vat. A.
824. κίνυντο Flor. Ald. Brub.
Basil.
825. μέναι Guelph.
826. δῆνεα vulg. νήδεα Reg. E.
μήδεα Vatt. C. D. et B. a m. 2. Med.
Guelph. Regg. A. B. C. D. Vrat.
Vind., quod propter librorum aucto-
ritatem cum Brunnck. Beck. recepi.

- αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάρουθε λιασθεῖς.
 Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ταπρῶτα φαινομένην ἴδεν ἡῶ
 παρθενικῇ, ξανθὰς μὲν ἀνήπατο χερσὶν ἐδείρας,
 830 αἷ οἱ ἀτημελίῃ κατακειμένοι ἡερέθοντο,
 αὐσταλέας δ' ἐψῆσε παρηΐδας· αὐτὰρ ἄλοιφῃ
 νεκταρέῃ φαιδρύνει' ἐπὶ χροά· δύνε δὲ πέπλον
 καλὸν, ἐυγνάμπτουσιν ἀρηρεμένον περόνρσιν·
 ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
 835 ἀργυρέην. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνὶ διευέουσα
 στεῖβε πέδον, λήθῃ ἀχέων τὰ οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
 θεσπέσι', ἄλλα τ' ἐμελλεν ἀεξήσεσθαι ὑπὸ σσῶ.
 κέλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἷ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ἡύλλζοντο,
 840 ἥλικες, οὐπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
 ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποξεύεσθαι ἀπήνῃ,
 οἷ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 ἐνθ' αὐτ' ἀμφιπολοὶ μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνῃ·
 ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
 845 φάρμακον, ὃ ῥά τε φασὶ Προμήθειον καλέεσθαι
 τῷ εἰ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσιν
 Κούρην μουνογένειαν ἐὼν δέμας λικαίνοντο,
 ἦτ' ἂν ὄγ' οὔτε φηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῆσιν,
 οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάδοι· ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ

830. ἀτημελίῃ Reg. A.

831. αὐγαλέας Reg. A. αὐσταλέας
 Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil. —
 παρηΐάδας Med.

833. ἐυγνάμπτουσιν Vrat. — ἀρηρη-
 μένον Regg. A. C. E. ἀρηρεμένον ex
 conj. Brück. Beck. vid. ad I, 787.

834. ἀμβροσίῳ Reg. A.

835. ἀργυρέην vulg. ἀργυφῆν
 Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg.
 A. B. C. D. E. Vrat. Vind. Flor.
 Brück. Beck. Cf. de horum voca-
 bulorum confusione Wernick. ad
 Tryph. v. 73.

840. πορσύνουσαι Brück. ex
 conjectura, quia hanc formam pro-
 batiorem putat, immemor Homeri,
 apud quem saepissime legitur λέγος
 πορσύνειν, cf. Heyn. ad Il. Tom. IV
 p. 539.

841. Similiter, fortasse ex imita-
 tione, Tryphiod. v. 241 οἱ δὲ θεῶς
 οὐρῆας ὑποξεύαντες ἀπήναις.

842. καὶ pro κέ Med.

843. ὀπλίζεσκον Guelph.

845. ὀρῆα vulg. ut semper. Cor-
 rexerit Brück. ex Reg. E. — καλέσα-
 σθαι Reg. A.

846. ἐννυχίους τις ex conjectura
 dedit Brück. Vulgatam revocavit
 Beck., Iasonem spectari ratus, quod
 falsum est. Omissum est τις ut
 saepe.

847. Δαῖραν vulg. Δαῖραν Ex-
 cerpt. e cod. Paris. Schaeferi Gre-
 gorio addita p. 679 et Schol. Paris.
 Κούρην Vatt. A., C. D. Med. Regg.
 tres, Vrat. Vind. Schol. Paris. Du-
 plicis recensionis lectiones esse vi-
 dentur, quarum posteriorem propter
 librorum praestantiam recepi. — μέ-
 νος pro δέμας Regg. duo, Med.
 Vrat. Vind.

848. οὐτ' ἐροηκτὸς ἐη Reg. A.
 οὔτε κ' ἔοι φηκτὸς Guelph. Hoer-
 stel.

- 50 λωϊτερος κειν' ἡμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
 πρωτοφυνὲς τό γ' ἀνέσχε, καταστάξαντος ἑραζε
 αἰετοῦ ὠμηστῆω κνημοῖς ἐνὶ Καννασίοισιν
 αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυνον ὑπερθεν
 55 χροῖῃ Κωρυκίῳ ἵκελον κρόκῳ ἐξεφαάνθη,
 κανυλοῖσιν διδυμοῖσιν ἐκρόρον· ἡ δ' ἐν γαλῇ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίῃ ἐπλετο ὄλξα.
 τῆς οἴῃν τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἱκμάδα φηγοῦ
 Κασπὴν ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεισθαι,
 60 ἐπτά μὲν ἀνάνοισι λαισασμένη ὑδάτεσσιν,
 ἐπτάκι δὲ Βριμῶ κονροτρόφον ἀγκαλέσασα,
 Βριμῶ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἀνασσαν,
 λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὄρφναλοῖς φαρέεσσιν.
 μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
 65 ὄλξης τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστανε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο παῖς ὀδύνῃ περὶ θυμὸν ἀλύων.
 τό δ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει κἀτθετο μίτρη,
 ἦτε οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔεργο.
 ἐκ δὲ θυράζε κιούσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης·
 70 σὺν δὲ οἱ ἀμφίπολοι δοῖαι ἐκάτερθεν ἔβησαν.

152. κνήμοισιν Guelph.

153. Προμηθεῖος Med.

154. δ' ἦτοι vulg. δὴ τοι, quod le se dicit Beck., praebent Vrat. d., sed vid. Herm. ad hymn. n. in Ven. 226.

56. κανυλοῖσι Vatt. A. B. C. D. g. A. D. E. Brunck. Beck.

58. οἴῃ Reg. A.

59. ἐνὶ Regg. A. E., quod receunt Brunck. Beck., quod sic nū-
 osior est versus; mihi contra
 lous fieri videtur. Probavit ta-
 Gerhard. p. 97, qui ἐν Apollo-
 invidet, de quo alibi dictum est.
 inui vulgatam, quae ob unius li-
 auctoritatem non deserenda erat.
 citari etiam potest, an Apollonius
 non permiserit mediam in Κα-
 ην producere, simile enim aliud
 iam apud eum reperitur. — κόχλα
 3. A.

60. ἀνάνοις Guelph. ἀνάνοις
 d. Vrat. Vind.

61. ἐγκαλέσασα Regg. quatuor.

862. χθονίσις Regg. A. B. C. E.
 — Versum laudat Etymol. M. p. 213,
 50 nulla lectionis diversitate.

863. ἐν Guelph. — ὄρφναλοῖσι φά-
 ρεσαι ex uno Reg. B. dederunt
 Brunck. Beck., quod postponendum
 foret, etiamsi in plurimis libris lege-
 retur. — φαρέεσσιν Med. Vrat. De
 prima hujus vocabuli syllaba corre-
 pta v. Gerhard. p. 43.

866. Ultima in παῖς producta est
 ad exemplum Hesiodi Theog. 746
 τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει
 οὐρανὸν εὐρύν. — ἀχέων Reg. D.
 867. In Vrat. errore librarii sic
 legitur:

τόν δ' ἦγ' ἐξανελούσα θοῆς
 ἐπεβήσατ' ἀπήνης
 τόδ' ἦγ' ἐξανελούσα θυώδει
 κἀτθετο μίτρη.
 τόν δ' ἦγ' vulg. τὸν δ' ἦγ' Reg.
 D. τόδ' ἦγ' Regg. A. B. E. Flor.
 τό δ' ἦγ' Med. Brunck. Beck.
 868. ἄωργο Regg. quatuor.
 870. δοῖαι Guelph.

- αὐτὴ δ' ἦν ἰδεκτο, καὶ εὐπόητον ἱμάσθην
 δεξιτερῇ, ἔλασεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι περίκοντος ἱφακτόμεναι μετόπισθεν
 τρώων εὐρείαν κατ' ἀμαξιδόν· ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἔχουσιν ἄειρον.
 οἷον δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενιοιο,
 ἥτε καὶ Ἀμνισοῖο λοισσαμένη ποταμοῖο
 χρυσεῖοις Ἀητῶς ἐφ' ἄρμασιν ἰστηνῖα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάσχει κολώνας,
 880 τηλόθεν ἀντιώσα πολυκλίσσου ἑκατόμβης·
 τῇ δ' ἄμα Νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐκ' αὐτῆς
 ἀργόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἔλσασιν καὶ σκοπιάς πολυκλίσσας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυζηθμῷ σάλινουσιν ὑποτρομέοντες ἰούσαν·
 885 ὧς αἶ γ' ἔσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευράμενοι βασιλεῖδος ὄμματα κόρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν εὐδμήτους ἔλκ' ἀγνιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὰ πεδίων ἑλάουσα,
 δὴ τότε ἔτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσας ἀπήνης
 890 ἱμένη, καὶ τοῖα μετὰ θυμῷσιν ἔειπεν.
 „ὦ φίλοι, ἡ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
 „μὴ ἱμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἷε' ἐπὶ γαίαν
 „ἡμετέραν στρωφῶσιν. ἀμυχανὴν βεβόληται
 „πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὐ τις ἀνῆλυθε δεῦρο γυναικῶ·
 895 „τάων, αἱ τοπάρουθεν ἐπημάτια ἀγέρονται.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα καὶ οὐ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν
 „εἰ δ' ἄγε, μελαπῇ θυμὸν ἀφειδέως κορέσωμεν

871. ἦν ἰδεκτο Vrat. Vind. fortasse ἦν ἰδεκτο legendum.

873. περίκοντος Med. a m. 1. — μετόπισθεν Med. Vrat.

875. ἐπιγουνιάδος Vrat. Vind.

877. Ἀμνισοῖο vulg. errore solito. Ἀμνισοῖο Regg. D. E. Ἀμνισοῖο Vatt. A. C. D. Med. Guelph. Regg. A. B. C. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

878. Ἀητῶς Med. a m. 1.

879. διεξελάσχει Vat. B.

880. πολυκλίσσου Vrat. Vind.

881. ἀμορβάδες Schol. Paris.

882. Ἀμνισίδος vulg., in quo hic libri etiam plurimi consentiunt, nam

eam formam, quam restituit Brunckius, soli habent Regg. quinque.

883. σκοπιάς Vind. — πολυκλίσσας Med. a m. 1.

884. κνυζηθμῷ Vatt. A. C. D. — ὑποτρομέοντες Reg. A. cum aliis quibusdam Regg.

886. ἀλευράμενοι Brunck. ex conjectura sine causa.

887. πόλιος Reg. E.

890. θυμῷσιν Vrat.

894. τῷ Reg. A.

895. ἀγέροντο ex conj. Brunck. Beck. sine causa; τοπάρουθεν est alias.

897. ἀφειδέως Ald. Brab. Basil.

- „μελιχλή, τάδε καλὰ τερψίνης ἄνθεια πόλης
 „λεξαμένοι· τότε ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὄρην.
 10 „καὶ δὲ κε σὺν πολίεσσιν ὀνείασιν οἰαδ' ἰκοισθε
 „ἡματι τῷ, εἰ μοὶ συναρίσσετε τήνδε μνηομήν.
 „Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι παρατρέπει, ὥς δὲ καὶ αὐτῇ
 „Χαλκιδόπῃ· τὰ δὲ σίγα νόφ' ἔχει' εἰσαΐονσαι
 „ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρός ἐς οὐατα μῦθος ἴκηται.
 15 „τὸν ξεινόν με κίλονται, ὅτις περὶ βουσίην ὑπέστη,
 „δῶρ' ἀποδεξαμένην ὁλοῶν βύσασθαι αἰέθλων.
 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπήνεον, ἥδ' ἐκ αὐτὸν
 „κίελομαι εἰς ὥπῃν ἐτάρων ἄπο μούνον ἰκέσθαι,
 „ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσι, εἰ κεν ὀπάσῃ
 20 „δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρρωθεν
 „φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὖτ' ἂν ἴκηται.“
 „Ὡς ἤνθα· πάσχει δ' ἐκίκλοπος ἦνδαν μῆτις.
 αὐτίκα δ' Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μούνον ἐρύσας
 „Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε κασιγνήτων ἐσάκουνσεν
 15 ἤερίην Ἐκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰούσαν,
 ἦγε διέκ' πεδίου· ἅμα δὲ σφίσι,ν εἶπετο Μόψος
 „Ἀμπυκλίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
 οἰωνούς, ἐσθλὸς δὲ συνευφράσασθαι ἰούσιν.
 „Ἐνδ' οὕτω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
 20 οὗδ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὗδ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἦρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἷον Ἰήσωνα θῆκε Διὸς δάμαρ ἡματι κλίνῃ,
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν, ἥδ' ἐπ' ἐπιμνησθῆσθαι.
 τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι

98. τὰ δὲ Vrat. fortasse recte.
 99. ἀπονείσομεθ' vulg. ἀπονί-
 -εθ' Reg. D. Brunck. Beck.
 100. καὶ δὲ σὺν Regg. A. D. E.
 101. συναρίσσετε Vat. D. συνα-
 -εται ἥδε μνηομή Guelph.
 106. ὑποδεξαμένην Guelph. —
 -ασθαι Reg. D.
 109. διασώμεθα Reg. A. — κατὰ
 -ίσιν vulg. Correx. jam Steph.
 -equens est harum praepositionum
 -fusio. — ὀπάσσειν Guelph. ὀπά-
 -σειν Reg. D., quod receperunt Brunck.
 -ck. nescio quam ob causam. cf. ad
 1066.
 911. ἄπο νόσφι Flor. Brub. Basil.

— πέλεσθ' ἐμοὶ Regg. quatuor,
 Brunck. Beck. ut solent.
 912. ἐπήνδαν Vrat. Vind.
 913. ἀπονόσφι Guelph., errore
 ex v. 911 nato.
 916. πεδίῳ Reg. A. μετὰ δὲ vulg.
 ἅμα δὲ Vatt. A. C. D. Med. Guelph.
 Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck.
 Beck.
 918. σὺν εὖ φράσασθαι Vatt. A.
 C. D. Reg. A.
 923. εἰσάντα Med. — ποτιμνησθῆ-
 -σασθαι Vat. B. — Hic cum proximis
 triginta novem versibus deest in
 Med., sed in margine adjecti sunt a
 manu antiqua.

- 925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν· ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ.
 Ἀμπυκλίδης, ἥδη· που οἶσάμενος τὰ ἕκαστα.
 „Ἔστι δὲ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγυθί νηοῦ
 αἰγείροσ φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,
 τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλλίζοντο κορῶναι.
 930 τῶν τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
 ὑψοῦ ἐπ’ ἀκρεμένων Ἥρης ἠνίκαπε βουλᾶς.
 „Ἀκλειῆς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ’ ὅσα παῖδες ἴσασιν
 „οἶδε νόῳ φράσσασθαι, ὃθ’ οὐνεκεν οὔτε τι λαρόν
 „οὐτ’ ἐρατόν κούρῃ κεν ἔπας προτιμυθήσαιο
 935 „ἦνδ’ ἐφ’ εὐτ’ ἂν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔκωνται.
 „Ἑρῶις, ὦ κακόμεντι, κακοφραδὲς· οὐδέ σε Κύπρις
 „οὐτ’ ἄγανολ φιλέοντες ἐκπνείουσιν Ἐρωτες.“
 Ἴσκεν ἀτεμβομένη· μείδῃσε δὲ Μόφως ἀκούσας
 ὁμῶν οἰωνοῖο θεήλατον ὥδέ τ’ ἔειπεν.
 940 „Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἐνι κούρῳ
 „θήεις, Αἰδουίδῃ· μάλα δ’ ἤλῃ ἀντιβολήσεις
 „Κύπριδος ἐννεσίης, ἥ τοι συνέριδος ἀέθλων
 „ἔσσεται, ὥς δὴ καὶ πρὶν Ἀγγοριδὴς φάτο Φινεύς.
 „νῶϊ δ’, ἐγὼν Ἄργος τε, δεδευμένοι εὐτ’ ἂν ἵκηαι
 945 „τῷδ’ αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσόμεθ’· οἴοθι δ’ αὐτὸς
 „ἴσσεό μιν πυκνωῖσι παρατροπέων ἐπέσσειν.“
 Ἦ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἦγεον ἄμφω.
 οὐδ’ ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπτετ’ ἄλλα νοῆσαι,
 μελομένης περ ὅμως· πᾶσαι δὲ οἱ, ἦντιν’ ἀδύροι
 950 μολπὴν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψιάσθαι.
 ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος, οὐδέ ποτ’ ὅσος
 ἀμφιπόλων μεθ’ ὁμίλον ἔχ’ ἀτρέμας· ἐς δὲ κελεύθῳ
 τηλόσε παπταίνεσκε παρακλίνουσα παρειάς.

926. οἶσάμενος Vatt. A. B. D.
 Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

929. ἐπαυλλίζοντο Vrat.

930. κινήσασθαι Guelph.

935. ὄχλοι Vatt. C. D. Vind., sed
 hic in marg. ἄλλοι. — ἔπονται Vat.
 B. Med. Regg. C. D. E. Vind. Flor.
 Ald. Brub. Basil.

942. ἐννεσίης Guelph. — τις pro
 τοι Reg. A. — συνάριθμιος Guelph.

945. ἐπεσόμεθ’ Regg. quatuor,
 Guelph.

946. πυκνωῖσι Reg. A.

949. ὁμῶς, vulg. ὅμως Regg. quatuor,
 Brunc. Beck. recte.

950. ἐφήνδανον Regg. quatuor
 quod non recipere debebant Brunc.
 Beck. Facilem excusationem habet
 hic singularis, quum in membro in-
 terjecto sit singularis ἦντινα μολπὴν.

951. μεταλλήγεσκεν vulg., sed με-
 ταλλήγεσκεν Vatt. C. D. Guelph. Vrat.
 Vind. Reg. A. et alii, ut videtur Regg.
 quod revocavi.

953. παπτήνεσκε Regg. tres. —
 παρακλίνουσα Reg. E.

- ἡ θαμὰ δὴ στηθεῶν ἐάγῃ κίεα, ὁππότῃ δοῦλον
 955 ἡ ποδὸς ἡ ἀνέμοιο παραθρίξαντα δοῦσσαι.
 αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐλδομένην ἐφάανθη
 ὑψὸς ἀναθρώσκων, ἅτε Σείριος Ὀκεανοῖο,
 ὃς δὴ τοι καλὸς μὲν ἀρξίηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἷζόν·
 960 ὥς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράσθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσέμαρον ὥρσε φανθείς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίῃ στηθεῶν πέσεν, ὄμματα δ' αὐτῶς
 ἤχλυσαν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἶλεν ἔρευθος.
 γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπάρουθεν ἄειραι
 965 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερχε πάγῃ πόδας. αἰ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλλασθεν.
 τῷ δ' ἄνεφ καὶ ἄνευδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἡ δρυοῖν ἡ μακρῇσιν ἐιδόμενοι ἐλάτῃσιν,
 αἵτε παραῶσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρόζονται
 970 νηνεμῆ· μετὰ δ' αὐτῆς ὑπὸ ριπῆς ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδηνσαν ἀπειριτον· ὥς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλις φθέγγεσθαι ὑπὸ πνοιῇσιν Ἑρωτος.
 γυνὴ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτῃ ἐνικεπτηνύϊαν
 θευμορίῃ καὶ τοῖον ὑποσάινων φάτο μῦθον.
 975 „Τίπτε με, παρθενικῇ, τόσον ἄξειαι ὅλον ἔόντα;
 „οὐ τοι ἐγὼν, ὅλοι τε δυσανχέες ἄλλοι ἔασιν

958. ὃς δ' ἦτοι legi jubet Herm. ad h. h. in Ven. 226, ubi particulis δὴ τοι sine causa bellum infert. Hic ipse locus ex iis est, qui eas non eliminandas esse doceant. — ἀρξίηλος Reg. A.

959. μήλοισι ἡδ' Reg. A.

960. ἐσῆλυθεν Regg. quinque.

962. πέσας Vrat. — αὐτοῦ Guelph.

963. ἤχλυσαν Guelph. et Med. a m. 2. Sed saepius Apollonius pluralem verbi ponit cum neutro plurali.

966. ἐλλασθε Flor. Ald. Brub. Basil.

968. μάκρηαι Vrat. — ἐιδόμενοι Guelph.

969. ἐρρόζονται Vat. B. Vind.

970. ὑπὸ ριπῆς vulg. ὑπὸ αἰ ριπῆς Vrat. ὑπὸ ριπῆς Vatt. A. D. Med. Guelph. Vind. Regg. A. E., quod

cum Brunck. Beck. recepi, quamquam alterum omnium librorum consensu legitur II, 1229.

971. κινύμεναι Med. a m. 1. — ἀπειρήτον Med. a m. 1 et Guelph.

972. φθέγγεσθαι Vat. A., sed v. Lobeck. ad Phrynich. p. 745 sqq.

973. περιπεριπετηνύϊαν Guelph. ἐνι πετηνύϊαν Flor. Brub. Basil. Steph.

974. ὑπὸ σάινων Vrat. Vind. ὑποσάινων Vatt. C. D. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

975. τίπτε ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet.

976. οὔτι Regg. A. E., quod receperunt Brunck. Beck., admisso hiato, qui quamquam ferri potest, non tamen ex uno libro, eoque deterioris notae, inferri debet. — ὅλον τε Vat. B. — ἔασιν Guelph.

- 980 „άντρες, οὐδ', ὅτε παρ πατρη ἐν ναιετάσκειν,
 „ἦα πάρος. τῷ μὴ με λίην ὑπερλαβεῖν, αὐτοῖς,
 „ἦ τι παρεξέρεσθαι, ὃ τοι φίλον, ἦέ τι φάσθαι
 „ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐρενθόντες
 „χῶρον ἐν ἡγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἐλπίς
 „ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδὲ με τερπνοῖ
 „φιλώσης ἐπέσσειν, ἐπεὶ τοπρωτον ὑπέστης
 „αὐτοκασιγνήτη μενοεικέα φάρμακα δάσειν.
 985 „πρὸς σ' αὐτῆς Ἑκάτης μελλισσομαι ἡδὲ τοκήων
 „καὶ Διὸς, ὃς ξείνοισι ἰκέτῃσι τε χεῖρ' ὑπερίσχει
 „ἀμφοτέρων δ', ἰκέτης ξεινός τέ τοι ἐνθάδ' ἱκά
 „χρεῖοι ἀναγκαίη γοννούμενος. οὐ γὰρ ἀνενδυν
 „ὕμειων στονόμεντος ὑπερτερος ἔσομαι ἀέθλου.
 990 „σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῇ
 „ἢ θέμις, ὥς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
 „οὐνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὥς δὲ καὶ ἄλ
 „ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
 „ἦρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἶ νύ ποτ' ἦδη
 995 „ἡμέας ἡϊόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοῶουσιν,
 „τάων ἀργαλείας κεν ἀποσκαδάσειας ἀνίας.
 „δὴ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσας' ἀέθλων

977. πάτρη, ἢ Guelph. — ἐν ναιετάσκειν vulg., quam formam falsam esse docet Spitzner. obs. in Quint. p. 214 s. ἐν ναιετάσκειν Reg. B. ἐν ναιετάσκειν Reg. A. Brunck. ἐν ναιετάσκειν Regg. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Beck. recte.

979. ὃ τι φίλον Reg. A.

980. ἀλλήλοισιν vulg. ἀλλήλοισιν Regg. quatuor, Vrat. Vind. et Paris. Steph. Brunck. Beck.

982. μὴ δέ με Vrat. Flor. Brub. Basil. μηδ' ἐμὲ Brunck. Beck.

983. φιλώσης Vat. C.

984. μενοεικέως Vind.

985. πρὸς σ' αὐτῆς metri causa Vrat. et Regg. quinque. Sed σ' a praecedente littera absorptum esse recte vidit Dorvill. Vann. crit. p. 352 et sic perspicue legitur in Vind., unde receperunt Brunck. Beck. Nota est haec verborum collocatio in obtestationibus, et saepe a librariis corrupta, cf. Pors. ad Eur. Med. 325.

987. ξεινός τ' ἐν vulg. ξεινός

δ' ἐν Med. Vat. B. Flor. Al. Basil. ξεινός τέ τι Reg. E. τέ τοι Vatt. A. D. Regg. A. D. Guelph. Vrat. Vind., quod Brunck. Beck. recipere non d.

988. χοιῆ Reg. D. χοι A. B. C. D. Regg. A. C. E.

Vind. ex pronunciandi similitudine

992. ἄλλοι vulg. ἄλλοι V. D. Regg. A. B. C. D. E. Vind. recepi propter librorum auctum et quia non facile hoc a proficisci potuit, et quia ὥς ἄλλοι dicere solet Apollonius ad I, 910.

993. κλισουσιν Reg. D.

994. αἶ νύ ποτ' ἦδη fortasse recte.

995. γοῶουσιν vulg., quod non γοῶουσι Vat. C. Brunck. Bec. ουσιν Vatt. A. D. Regg. q. Med. a m. 1, Guelph. Vrat. quod recepi. γοῶουσιν Med. s.

996. ἀνείας Vind.

997. Θησῆ Vrat. Θησῆ V. ὑπελύσας Guelph., quod pri

- „παρθενική Μινωίς εὐφρονέουσ’ Ἀριάδνη,
 „ἦν δ’ αὖτε Πασίφειά ποῦρην τέκεν Ἑλλάειο.
 100 „ἀλλ’ ἡ μὲν καὶ νηὶς, ἐπεὶ χόλον εὐνάσσε Μίνως,
 „σὺν τῷ ἐφεζόμενῃ πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
 „ἀθάνατοι φίλαντο, μέσφ’ οἱ αἰδέρι τέκνωρ
 „ἀστερόεις στέφανος, τὸν τε κλείουσ’ Ἀριάδνης,
 „πάννυχος οὐρανίοισιν ἐλίσσεται εἰδωλοῖσιν.
 105 „ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σωῶσης
 „τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον· ἡ γὰρ ἔοικας
 „ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητήσῃσι κεκασθαι.“
 „Ὡς φάτο κυδαίνων· ἡ δ’ ἔγκλιδόν ὅσσε βαλοῦσα
 νεκτάρων μείδω· ἐχύθη δὲ οἱ ἐνδοθι θυμὸς
 110 αἰτῶ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην
 οὐδ’ ἔχεν δοτὶ πάροιθεν ἔπος προτιμυθῆσαιτο,
 ἀλλ’ ἄμυδις μενταίνεν ἀολλέα πάντ’ ἀγορευῶσα.
 προπρὸ δ’ ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ δ’ γ’ αἶψα χερσὶν ὑπέδεκτο γερηθῶς
 115 καὶ νῦν κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθῶν ἀρύσασα
 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαλλομένη χατέοντι·
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήκετος Αἰδωνίδαο
 στράπτειν Ἔρως ἠδεῖαν ἄρκυ φλόγα· τῆς δ’ ἀμαρυνγὰς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαξεν· λαλεῖτο δὲ φρένας εἶσω

a iudicat sine causa Piers. Veris. 211.

1001. τοῖν δὲ Med. a m. 2. — τῇ Reg. D.

1002. τέκνωρ vulg. τέκνωρ elph. Vrat., quod ex usu Homero recepi. Librarii formam sibi iorem reposuerunt.

1003. κλείουσ’ Vat. B.

1004. πάννυχος Vrat. — εἰδωλοῖσιν omittunt Vatt. C. D.

1005. ὥς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις εἶται omittunt Vatt. C. D. — σωῶσης vulg. porperam. σωῶσαις Reg. non melius, quod receperunt tamen Brunck. Beck. σωῶσης Guelph. id unice verum. Vulgata ex frequentissima litterarum si et η conione corrupta est. cf. ad II, 1066.

1007. ἐπητήσῃ Reg. A. ἐπητήσῃσι t. D. Regg. tres, Vrat. Vind. ἐπησιν Med. ἐπητήσῃσι Guelph.

1010. ἀνέδραμεν Vatt. C. D. Vind. ἀτην Med. a m. 1.

1011. προτιμυθῆσαιτο vulg. προτιμυθῆσαιτο Regg. A. D. E. Brunck. Beck. Vid. supra v. 923.

1012. μενταίνεν Vind.

1013. πρὸ πρὸ Vat. B. — προπρὸ δὲ μενθῆσασα var. lect. apud Scholl. prioris, ut videtur, recensio- nis. — ἀφειδήσασα Flor. Ald. Brub. Basil.

1014. αἶψαχεν ὑπέδεκτο Vind.

1015. κέν οἱ Regg. quatuor.

1016. ἐγγυάλιξε Vrat. — ἀγαιόμενη vulg. ἀγαλλομένη Regg. quinque, Brunck. Beck., quod sensus causae necessarium videtur.

1018. πέμπειν pro στράπτειν ex glossemate Regg. A. B. C. D., quorum primus alteram lectionem in margine notatam habet.

1019. Ad verba ἤρπαξεν ἀμαρυνγὰς Brunckius comparat Ovid. Am. II, 19. III, 12. Cf. praeterea Dorvill. ad Char. p. 509. Burm. ad Val. Flacc. VII, 513. — λαλεῖται Vind. Com-

- 1020 τηκομένη, οἷόν τε περὶ ροδέησιν ἔερση
 τήκεται ἥφοισιν λαινομένῃ φάεσσιν.
 ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὐδ' εὖος ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ὅτ' δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
 ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
- 1025 ὁπ' δὲ δὴ τοιοῖσι μόλις προσπύξατο κόρυνη.
 „Φράζεο νῦν, ὥς κέν τοι ἔγω μῆτιςομ' ἀραγῇν
 „εὖτ' ἂν δὴ μετιθῇσι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 „ἔξ ὄφιος γενύων ὅλους σπείρασθαι ὁδόντας,
 „δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,
- 1030 „ἀκαμάτοιο φοῆσι λοισσάμενος ποταμοῖα,
 „οἷος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
 „βόθρον ὀρύξασθαι περιγηέα· τῷ δ' ἐνὶ θῆλυν
 „ἀρνεῖον σφάζειν καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
 „αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
- 1035 „μουνογενῇ δ' Ἐκάτην Περσηίδα μειλίσσοιο,
 „λείβων ἐκ δέκαος σιμβλήϊα ἔργα μελίσσων.
 „ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεῶν μνημημένος ἰλάσσηαι,
 „ἂψ ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξω· μῆδ' εἰ δοῦπος
 „ἦ ποδῶν ὄρησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,

parationem Scholl. monent haustam esse ex Hom II. XXIII, 598.

1020. περὶ ροδέοισιν vulg. perperam, quum ῥόδεον non sit substantivum. περὶ ῥοδέοισιν Vat. D. Reg. B. περὶ ῥοδέοισιν Guelph. περὶ ῥοδέοισιν Regg. A. C. D. E., quod nihil est, receperunt tamen Brunck. Beck. Dubitari vix potest, quin legendum sit περὶ ροδέησιν, quod in textu dedi. Terminationes οἷσι et ᾗσι quam saepe confundantur notum est. In Apolloniū libris permutantur his locis: I, 128. 472. 487. 549. 817. 845. II, 283. 285. 742. 935. 954. III, 90. 256. 593. 706. 708. 1356. IV, 126. 144. 363. 758. 762. 795. 994. 1017. 1170. 1266. 1806. Itaque violenta certe emendatio mea dici non potest.

1021. ἥφοισι Med. a m. 1.

1022. τε omittunt Vrat. Vind.

1023. τὸν δ' Regg. quatuor. — αὐτῶς Vat. D. Vrat. — βάλλον Guelph.

1024. ἐπ' ὀφρύσι Vrat. Vind.

1025. προσπύξατο Vat. D.

1029. μέσην Guelph. — διαμμοιρηδὰ Reg. E. διαμμοιρηδὰ Vatt. D. Regg. A. C. D. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male.

1031. φάρεσσι Med. Vrat. VI

1034. ἐννήσας Regg. quatuor

1035. μειλίσσο Vind., quod et in Vrat. fuisse videtur, ubi ex ras μειλίσσοιο legitur. μειλίσσοιο F D. μειλίσσοιο Regg. A. B. E., q inauditam imperativi formam receperunt Brunck. Beck.

1037. ἔπειτα vulg. male. ἐπεὶ dedit Brunck., non adjiciens, ut ex conjectura an ex libris suis. detur tamen in libris hanc lectionem invenisse, nam comparat etiam marg. Vrat., quare cum Brunck. cepi. — θεῶν Reg. A. et alii n nulli Regg. — ἰλάσσαι Vat. B.

1038. ἂψ δ' ἀπὸ vulg. pro falsam versus praecedentis lectionem. Correxerunt Brunck.

1039. Hic versus deest in V A. C. D.

- 40 „ἥτε κύνων ὑλακή, μὴ πως τὰ ἑκαστα πολεύσας
 „οὐδ’ αὐτὸς κατὰ κόσμον εἰς ἐτάροισι πελάσσης.
 „ἦρι δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἦδ’ ἄλοιφῃ
 „γυμνωθεὶς φαιδρυνε τὸν δέμας· ἐν δὲ οἱ ἀλκή
 „ἔσσειε’ ἀπειρεσίῃ μέγα τε σθένος, οὐδὲ κε φαίης
 45 „ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
 „πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπалаγμένον ἔστω
 „καὶ ξίφος. ἔκθ’ οὐκ ἂν σε διατμήξειαν ἀκῶκαι
 „γῆγενέων ἀνδρῶν, οὐδ’ ἄσχετος αἰσδουσα
 „φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
 50 „ἔσσειαι, ἀλλ’ αὐτῆμαρ· ὅμως σύγε μὴ ποτ’ αἰέθλου
 „χάξω. καὶ δὲ τοι ἄλλο παρεῖς ὑποθήσομ’ ὄνειμα.
 „αὐτίκ’ ἐπὴν κρατεροὺς ξεύξης βόας, ὧκα δὲ πάσαν
 „χερσὶ καὶ ἡνορέῃ στρυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσης,
 „οἱ δ’ ἦδη κατὰ ὤλας ἀνασταγῶσι· Ἴλραντές,
 55 „σπειρομένων ὄφις θνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 „αἶ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσης,
 „λάθρη λαῶν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ’ ἂν ἐπ’ αὐτῷ,
 „καρχαλοί κύνες ὥστε περὶ βρώμης, ὀλέχοιεν
 „ἀλλήλους· καὶ δ’ αὐτὸς ἐπέλγω δηϊότητος
 60 „ἰδυῖσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοιοῖο ἐκῆτι
 „οἴσειαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποδὶ· νίσσοο δ’ ἔμπης,
 „ἧ φίλον, ἧ τοι ἔαδεν ἀφορηθῆντι νέεσθαι.“

1043. δὲ τοι Reg. A.

1046. πεπалаγμένον Guelph. Vind.

1048. Hic versus deest in Med., additus est a manu antiqua. — τὸς Regg. A. C. E.

1049. γε omittit Guelph.

1050. ἔσσειε Vind. — αἰέθλων superscripto ου Vind.

1052. φεύξης Vatt. C. D.

1053. ἀρόσσεις superscripto η elph.

1054. ἀνασταγῶσι vulg. ἀναγῶσι, quod conjecerat Stephanus, abest Reg. B., quod sensu flagitans Brunck. Beck. recepi.

1057. λάθρα Guelph. — στιβαρόων Vind.

1058. καρχαροί libris omnibus itis dederunt Brunck. Beck., quia γολ. M. p. 493, 1 habet καρχαροί κύνες; sed ille fortasse no-

strum locum ne respicit quidem, nomen certe Apollonii non addit. Altera autem forma, quam revocavi, constanter utuntur poetae; cf. Wernick. ad Tryphiod. v. 615.

1059. ἀπέλγω Vatt. C. D.

1060. τοιοῖο δ’ ἐκῆτι vulg. τοιοῖο γ’ ἐκῆτι Vatt. A. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Brunck. Beck. Sed ipsa illa librorum varietas docet utramque particulam a librariis insertam esse et abesse debere, ut abest a Reg. E. vid. ad I, 334.

1061. νίσσοο vulg. νίσσοο Reg. E. marg. Vind. Brunck. Beck.

1062. ἧ φίλον Vatt. A. B. C. D. — εἰ τοι vulg. ἧ τοι Vatt. A. B. C. D. ἧ τοι Vind. ἧ τοι Vrat. ἧ τοι Regg. quinque, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. Beck. recepi, quamquam neque altera lectio spernenda est.

- 1065 „Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ οὔκα ποδῶν πέρος ὅσας βαλοῦ
 θεσπέσιον λιανοῖσι παρηίδα δάκρυσι δαῦν,
 1066 μυρομένη, ὅτ' ἐμελλεν ἀποπροθῆ πολλὸν εἶδε
 πόντον ἐκπλαγέσθαι· ἀνιερῶ δέ μιν ἄντην
 ἐξαυτίς μῦθον προσεφώνεεν, εἰλέ τε χερσὶς
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λπεν αἰδώς.
 „Μνώοιο δ', ἦν ἄρα δὴ ποδ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκι
 1070 „ὄννομα Μηδείης· ὥς δ' αὐτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἰόντος
 „μνήσομαι. εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι
 „δάματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλλα νηϊ περήσεις·
 „ἣ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἔξειαι Ὀρχομενοῖο,
 „ἥε καὶ Αἰατὸς νήσου πέλας; εἰπὲ δὲ κούρην,
 1075 „ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀργινωτην γεγαυῖαν
 „Πασιφάης, ἣ πατρός ὁμόγνητος ἐστὶν ἐμοῖο.“
 „Ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊς δάκρυσι κού
 οὔλος Ἔρως, ταῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἤδα·
 „Καὶ λην οὐ νύκτας ὀλομαι οὐδέ ποτ' ἤμαρ
 1080 „σεῦ ἐπιλήσεσθαι προφυγῶν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
 „φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιῖδα, μηδέ τιν' ἄλλον
 „Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
 „εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξιδμεναι εὔαδε πάτρην
 „ἐξερέω· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνάγει.
 1085 „ἔστι τις αἰπεινοῖα περιδρομος οὔρεσι γαῖα,
 „κάμπαν ἐυδρόνός τε καὶ εὐβοτος, ἐνθα Προμηθεῦ

1063. λαβεῖσα Med. (cod Laur. ap. Dorvill. ad Char. p. 313.)

1065. εἶδο ex conjectura Brunck. Beck. male. vid. ad I, 1032.

1066. ἐκπλαγέσθαι Vatt. A. C. et D. a m. 2. Reg. B. Med. Guelph. Vrat. Vind. Vid. supra v. 972.

1067. μῦθον Guelph.

1068. ἦδη γὰρ ἀπ' ὁ. vulg., sed id in solo Vat. B. legitur, reliqui codices omnes habent ἦδη γὰρ οἱ ἀπ' ὁ., quod recte revocavit Brunckius, ἦδη in δὴ mutato.

1071. δ' ἐμοῖ Brunck. ut solet. — ἔασσι Guelph.

1073. Ὀρχομενοῖο Med.

1074. αἰῆς Med. a m. 1. Vind.

1076. Πασιφάης codd. omnes (exceptis fortasse Regg.) et Flor. Ald. Brub. Basil. Πασιφάης ed. Paris, unde a Stephano receptum in

recentiores editiones omnes migrat et necessarium videtur propter 1099. — ἐμοῖο vulg. Vrat. ex ras ἐμοῖο Vat. C. Regg. quatuor, Brckius et Beckius.

1081. μηδέ κεν' ἄλλον ex c conjectura reposuit Brunck. propter quentem conjunctivum, sed et huius simplice ei pendere posse videtur ad I, 905, neque τινά sensus esse abesse potest.

1083. εἰ δέ τι vulg. male. praebent Med. Vrat. Vind. Re quatuor, quod cum Brunck. et Br recepi. — In Vind. lacuna est ab versus ad v. 1128.

1086. ἐυδρόντος Regg. A. C. ἐυδρος Reg. B. ἐυδρόντος Reg. D.; q recepit Brunck. hic quoque suorum librorum auctoritati nimium tribuere nam quod Schol. Thessaliae fluv

- „Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν εἶπε Ἰαυκαλίωνα,
 „ὃς πρῶτος πόλιν καὶ ἐδαίματο νηὸς
 „ἀθανάτοισ, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασιλεύσεν.
 1090 „Ἀλμοσίην δὴ τὴν γε περικτίονες καλίουσαν
 „ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 „πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδὲ περ οὐναμ' ἀκούσαι
 „Ἀλαίης νῆσου· Μινύην γε μὲν ὀρυγθέντα,
 „Ἀιολλίην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
 1095 „δὴ ποτὶ Καδμείοισιν ὁμόφριον ἄστυ καλίσσαι.
 „ἀλλὰ τίη τὰδε τοι μεταμῶνα πάντ' ἀγορεύω,
 „ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείην τ' Ἀριάδην,
 „κούρην Μίνως, τόπερ ἀγλαὸν οὐνομα κείνην
 „καρφενικὴν καλίσσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεῖνεις;
 1100 „αἶδε γὰρ, ὥς Θησῆϊ τότε ξυναρέσσαστο Μίνως
 „ἄμφ' αὐτῆς, ὥς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρδμιος εἴη.“
 „Ὡς φάτο μελιχλοῖσι καταψήγων ὀφρύσιν·
 „τῆς δ' ἀλεγεινότηται κραδίην ἐρέθεσκον αἰεταί,
 „καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδινῶ προσπύξατο μύθῳ.
 1105 „Ἑλλάδι περ τὰδε καλὰ συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
 „Ἀθήης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
 „Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· σὺ δ' Ἀριάδην
 „ἰσοῦμαι· τῷ μὴ τι φιλοξενίην ἀγόρευς.
 „ἀλλ' οἷον τύνη μὲν ἔμευ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι,

commemorat, ad fidem huic lectioni faciendam nihil facit, quum saepe doctissimus Schol. multa obiter tangat, quae cum poetae textu nihil commune habent. Vocabulum ἐϋφρεϊτος ne graecum quidem esse monuit iam Ruhnke. ep. crit. p. 207; idem Suidam quoque s. v. εὐφρητος et Etymol. M. p. 395, 54, quorum uterque versum nostrum laudat, vulgatam lectionem tueri docuit. ἐϋφρητος; quod de suo dedit Beck., habet Guelph.

1089. ἀθανάτων Guelph. — ἐμ-
 αἰλέουσιν Guelph. ἐβασίλευσεν
 sed. Vrat.

1090. τὴνδε vulg. τὴν γε Vatt. A.
 Med. Guelph. Vrat. Regg. quin-
 ue; quod cum Brunck. Beck. prae-
 di.

1091. Ἰωλκός vulg. metro claudi-
 mte, quare Ἰαωλκός ex conjectura
 xderunt Hoelzlin. Shaw., quod le-

gitur in Guelph. Vrat. Melius Brun-
 ckius Ἰαωλκός emendavit, quam for-
 mam ex Homero et Pindaro affert,
 idque praebet Vat. B. — πόλις vulg.
 πόλις ex Med. (cod. Laur. ap. Dor-
 vill. Vann. Crit. p. 337.) Guelph.
 Vrat. Regg. A. B. E. cum Brunck. et
 Beck. recepi.

1097. τε ante δόμους omittit
 Guelph.

1100. αἶ γὰρ Reg. A.

1101. αὐτοῖς Beck. ex errore ty-
 poth.

1102. καταψήγων vulg. καταψή-
 ζων Vatt. C. D. et A. a m. 2. Med.
 Guelph. Vrat. Reg. B., quod sensu
 jubente cum Brunck. et Beck. recepi.
 Ad hoc referenda etiam videtur
 Scholl. interpretatio καταμαλάττω.

— ἀγανοῖσι Regg. A. B. C. D.

1105. ἀλεγύνειν Vatt. A. C. D.
 Guelph.

- 1110 „μνώεο· σείο δ' ἐρῶ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων
 „μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἢ τις ὄσσα,
 „ἢ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλαλάθοιο ἐμείο·
 „ἢ αὐτὴν με ταχέϊαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
 „ἐνθ' ἐνδ' εἰς Ἰαωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄλλαι,
 1115 „ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγγείας προφέρουσα
 „μνήσω ἐμῇ λότῃτι πεφηνγμένον. αἶθε γὰρ εἴην
 „ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη ἔλευνά καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὃ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπεν·
 1120 „Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλαις,
 „ὥς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 „εἰ δὲ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἑλλάδα γαίαν ἴκηαι,
 „τιμήσεσσι γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίῃ τε
 „ἔσσειαι· οἱ δὲ σε πᾶγχυ θεὸν ὥς πορσανέουσιν,
 1125 „οὐνεκα τῶν μὲν καὶδες ὑπότροποι οἰκᾶδ' ἔκοντο
 „ἄῃ βουλῇ, τῶν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε·
 „καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐδάωθεν ἀκούται.
 „ἡμέτερον δὲ λῆρος θαλάμοις ἐνὶ κενυρίδιοισιν
 „πορσυνέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότῃτος
 1130 „ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.“
 „Ὡς φάτο· τῇ δ' ἐντοσθε κατεΐβετο θυμὸς ἀκρυῇ.
 ἔμπης δ' ἔργ' ἀδὴλα κατεβόλησεν ἰδέσθαι
 σχετλή· οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσασθαι ἐμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν. ὥς γὰρ τότε μῆδετο Ἥρη,
 1135 ὄφρα κακὸν Πελλῇ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἴκηται

1110. ἐγὼν Vrat.

1111. ἀπόπροθεν Guelph.

1112. De hiatu in fine pedis quinti vid. Herm. ad Orph. p. 735.

1113. αὐτὴν γε ex Regg. quinque receperunt Brunck. Beck., quod non recipi debebat, etiamsi in melioribus libris inventum esset; nam quomodo pronomen abesse posse putaverint illi non intelligo.

1114. ἐνθ' ἐνδ' Reg. A. — Ἰωλκὸν vulg. Ἰαολκὸν Hoelziin. Shaw, Ἰαολκὸν Brunck. Beck. ut v. 1091.

1117. τόςσοισιν pro τότε σοῖσιν Guelph.

1118. κατὰ τροχέουσα Vat. B.

1121. ἄλλον pro ἄγγελον Guelph.

1124. ἡδέ σε Reg. D., quam pessimi

mi codicis lectionem vulgata longe deteriore a Brunck. et Beck. receptam esse miror. — θεὸν ὥς Beck., quod se cum Vrat. scripsisse gloriatur.

1125. ἐνθ' ἐνδ' ἔκοντο Reg. A.

1129. πορσανέεις vulg. πορσυνέεις Vatt. A. C. D. Med. Vrat., quod prae-tuli, quia de lecto πορσύνειν dici solet, vid. supra v. 840. Mutatum est a librariis, quibus altera forma ex v. 1124 obversabatur.

1131. τῆς δ' Vat. B. Reg. D. — ἐντοσθεν Guelph.

1133. ἐπαρνήσασθαι Reg. A. ἀπαρνήσασθαι Vatt. A. C. D. Regg. tres, Vrat. Vind. Brunck. Beck. Vid. supra v. 972 et 1066.

1135. εἰς Vrat. Vind. — ἔκοντο ex

- Αἰαίη Μῆδεια*, λιποῦσά γε πατρὶδα γαῖαν.
 Ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπτεύουσai ἀπαθεν
 σιγῇ ἀνιάζουσιν· ἰδεύετο δ' ἡματος ὥρη
 ἄψ οἰκόνδε νέεσθαι ἔην μετὰ μητέρα κούρην.
 10 ἢ δ' οὐπω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρετο γάρ οἱ
 θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισιν,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὄψε περ ἧῶδα·
 „Ὀρη ἀποβλάσκειν, μὴ πρὶν φάος ἡέλιοιο
 „δύη ὑποφθάμενον, καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
 15 „ὀδυνίων· αὐτίς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.“
 Ὡς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσθιν
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὐτὲ διέτμαγεν· ἦτοι Ἴησων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὥρτο νέεσθαι·
 ἢ δὲ μετ' ἀμφιπόλους· αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλῃσαν
 20 πᾶσαι ὁμοῦ· τὰς δ' οὐ τι περιπλομένας ἐνόησεν.
 ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχρονίη πεπότῃτο.
 αὐτομάτοις δὲ πόδεςσι θοῆς ἐπεβῆσας ἀπῆλθης,
 καὶ ῥ' ἐτέρη μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἑμάσθη
 δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαννέμεν· οἱ δὲ πόλινδ' ἐ
 55 θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δῶματα. τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν
 Χαλκιοπὴ περὶ παισὶν ἀνῆχεμένη ἐρέεινεν·
 ἢ δὲ παλιντροπήσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λείλητο.

jectura Brunck. Beck. sine causa, d. ad I, 17. — Aut hunc aut similem locum IV, 242 expressit Apollon. I, 9, 16 ἢ ἔλθῃ κακὸν Μῆ-
 να Πέλλῃ.

1136. γε omittunt Vatt. A. C. D. gg. tres, Vrat. Vind.

1137. ὀπιπτεύουσai Vatt. A. D. ad. ὀπιπτεύουσιν Guelph. — ἀπο-
 ν suprascr. ω Vrat.

1138. ὥρη Steph. sphalmate typ.

1139. εἰς οἶκον Reg. D. εἰς οἰκόνδε gg. A. B. E. ἄψ εἰς οἰκόνδε Guelph.

1141. Hoc uno loco Apollonius vovulo λόγος usus est, raro omnino id epicis poetas (v. Naek. ad Choep. p. 118 sq.), et ita, ut Homeri et siodi auctoritatem sequeretur, qui ἡλίοισιν λόγοισιν dixerunt Od. I, Theog. 889.

1142. πεφυλαγμένος Vind. — αῦδα elph.

APOLLON. RHOD. I.

1144. ἀποφθάμενον Regg. A. D. ἀποφθίμενον Reg. E. — νοήσε Vatt. A. D.

1145. αὐτίς Guelph.

1147. διέτμαγον vulg., quod in διέ-
 τμαγεν mutandum esse monui ad II, 298. Vidit etiam Spitzner. de vera. hier. p. 64.

1151. μεταχρονίη vulg., sed codices omnes, uno Vat. B. excepto, habent μεταχρονίη, quod revocavi. Vid. ad II, 300.

1152. αὐτομάτῃ δὲ Regg. quinque male. αὐτομάτοις x. Guelph.

1155. τὴν δ' ἀνιοῦσαν ex uno Reg. D. receperunt Brunck. Beck. Est ea correctio librarum, qualibus plenus est deterrimus ille codex, eaque minime necessaria.

1158. ἀνηρομένη Vind.

N

- ἴξε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντήρος ἔνερθεν,
 1160 λέχρις ἐρεισάμενη λαυῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν·
 ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
 οἶον ἔη κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλή.
 Αἰδονίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαυτὶς ἔμικτο
 ἐν χῶρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
 1165 ὦρτ' ἵκναι σὺν τοῖσι, πιφανσκόμενος τὰ ἑκαστά,
 ἠρώων ἐς ὄμιλον· ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
 οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὥπως ἴδον, ἐκ τ' ἐξέοντο.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰών· ὁ δ' οἴοθεν οἶος ἐταίρων
 1170 Ἰδας ἦστ' ἀπάνευθε δακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 γηθόσυννοι τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἐργαθε νυκτός,
 εὐκηλοὶ ἐμέλοντο περὶ σφίσιν. αὐτὰρ ἄμ' ἦοι
 πέμπον ἐς Αἰήτην ἵκναι σπύρον αἰτήσοντας
 ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρητφίλον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην νῆα κλυτὸν Ἑρμείο.
 βᾶν δ' ἔμεν οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δὲ σφιν Ιούσῳ
 κρείων Αἰήτης χαλεπούς ἐς ἄεθλον ὀδόντας
 Ἀονίοιο δαράκουτος, ὃν Ὀγυγίῃ ἐνὶ Θῆβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπῃν διζήμενος εἰσαφίκανεν,
 1180 πέφνευ, Ἀρητιάδι κρήνῃ ἐπίλουρον ἰόντα,
 ἔνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοῆς, ἦν· οἱ Ἀπόλλων
 ἔπασσε μαντοσύνησι προηγῆταιραν ὁδοῖο,
 τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπὲρ γενύων ἐλάσασα.
 Αἰήτῃ πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῶ τε φονῇ.
 1185 καὶ ῥ' ὁ μὲν Ἀονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν

1160. μέγρις Vatt. C. D. — ἐν-
 σαμένη Guelph.

1164. κατὰ προλιπὼν Vat. A.

1165. πιφανσκόμενος Reg. A. Vind.

1166. ἠρώων ἐς ἑκαστά Med. οἱ
 δ' ἔκλινον ἑκαστά Vat. B. Regg. A.
 C. E., quae si prioris recensitionis sunt,
 ut putat Gerhard. p. 43, corrupta
 sunt, neque sufficeret Gerhardi emen-
 datio οἱ δ' ἔκλινον τὰ ἑκαστά. —
 πέλασσαν Reg. D.

1171. ἐπὶ κνέφας Regg. A. E. Vrat.
 Vind. — ἔργατε Vrat. Vind.

1172. μέλλοντο vulg. male. μελέον-
 το Guelph. ed. Paris. Steph. μέλον-
 το Vat. C. et Regg. nonnulli. ἐμέλον-
 το, quod conjecerat Brunck. Analect.

T. III p. 175, habent Reg. D. et Schol.
 Paris., idque cum Brunck. et Beek.
 recepi.

1175. Ἑρμείο Guelph.

1177. ἐπ' ἄεθλον Regg. tres.

1178. Ἀονίαιο Regg. A. Ἀονίον
 Guelph.

1179. Εὐρώπῃν Guelph. — εἰσαφί-
 κανεν Vrat. Vind.

1180. Ἀρητιάδῃ vulg. ex errore
 frequentissimo. Ἀρητιάδι, quod con-
 jecerat Stephanus, ex Regg. A. B. E.
 receperunt Brunck. Beck.

1181. ἐνάσθη Vrat. Vind.

1183. ὑπεγγενύαν Vatt. A. D.
 Vrat.

1185. ἐνὶ σπείρας Reg. A.

- Καδμος Ἀγγοριδῆς γαιγενῆ εἶδατο λαόν,
 Ἄρεος ἀμύωντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τότε Ἀλήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν οἶσσετο πείρατ' ἀέθλου.
 190 ἔξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ξυγὰ βουσι βάλοιο.
 Ἥλιος μὲν ἀπώθει ἐρεμνὴν δύετο γαίαν
 ἐσπέρως νεάτας ὑπὲρ ἄρκου ἀλδιοπήων·
 Νυξ δ' ἱπποισιν ἐβαλλεν ἐπὶ ξυγὰ· τοὶ δὲ χαμύννας
 ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἴδων
 195 αὐτὴν ἐπεὶ ῥ' Ἑλλης εὐφειγγέας ἀστέρας ἄρατον
 ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ παρυσήκηλος γένετ' αἰθήρ,
 βῆ ῥ' ἐς ἱοημαίην κλυπήϊος ἡῦτε τις φάος
 σὺν πᾶσιν χρήσσει· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἑκαστα
 ἡμάτιος· θῆλυν μὲν οἶν γάλα τ' ἔκποδι κείμνης
 200 Ἄργος ἰὼν ἦνευσε· τὰ δ' ἐξ αὐτῆς εἰς νηός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἰδε χῶρον, ὅστις Πάτου ἔκτοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
 ἔνδ' ἦτοι πᾶμπρωτα λοίσσετο μὲν ποταμοῖο
 εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας· ἀμφὶ δὲ φάρος
 205 ἔσσετο κυάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν

1186. γαιγενῆ Vat. D. γαιγενῆ
 Med. Hinc corruptum in γαιγενῆ,
 quod habet Guelph.; quod quum
 metro non satisfaceret, correctores
 metrici, quorum manus in codd. Regg.
 saepe agnoscitur, addiderunt ἐπὶ.
 Ita nata est lectio ἐπὶ γαιγενῆ, quam
 ex Regg. quinque male receperunt
 Brunck. Beck. In Schol. Flor. haec
 verba ita laudantur: Ἰδρυσεν ὄχλον
 ἡγεγῆ Ἄρεος ἀμύωντος ὅσοι ὑπὸ
 δουρὶ λίποντο, unde colligi potest,
 prioris recensitionis lectionem fuisse
 γαιγενῆ Ἰδρυσεν ὄχλον, quam de-
 line mutaverit poeta propter male cor-
 ceptam mediam in Ἰδρυσεν, quod
 amen Nonnus et sequiores sibi per-
 uiserunt.

1188. ἔπορε Regg. tres, Brunck.
 eck. male.

1189. οἶσσετο vulg. οἶσσετο Vat.
 . C. D. Med. Guelph. Regg. tres,
 rat. Vind. Brunck. Beck.

1190. βουσι ξυγὰ Reg. A.

1192. ναύτας Reg. A.

1193. ἔβαλεν Med. Guelph. Vrat.
 Vind.

1194. πείσμασιν Med.

1195. εὐφειγγέες ex conjectura
 Brunck., nescio quam ab causam.
 ἀφειγγέος Reg. A.

1196. παρυσήκηλος Regg. quatuor.

1197. ἐρημέτην Med. a m. 1. —
 κλυπήϊος Med.

1198. πᾶσι vulg. πᾶσιν Med., quod
 recepi. — ἀλέγειν Vat. B.

1199. ἔκποδι Guelph.

1200. ἦνευσε marg. Reg. A. Vrat.
 ἦνευ Vind.

1204. εὐαγέως Guelph. εὐφῆος
 Regg. A. C. εὐφῆος Reg. D.

1205. τὸ μὲν οἱ falsum esse docet
 metrum, quum pro μὲν vocabulum
 aliquod legi debeat in vocalem exiens;
 illud debetur librariis hiatus inepte
 caventibus. Herm. ad Orph. p. 782
 legendum proponit τὸ φά οἱ, quod
 tamen recipere nolui, quia incertum
 est utrum hoc an aliud vocabulum a

- Αημιτιάς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημήϊον εὐνῆς.
 πηχύϊον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἐνὶ βόθρον δρύζας
 νήησεν σκίζας, ἐπὶ δ' ἄρνεϊοῦ τάμε λαιμόν,
 αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσαστο· δαίε δὲ φαιφδοί
 1210 πῦρ ὑπένερθεν ἰαίς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χεῖε λουφάς,
 Βριμῶ κικλήσκων Ἐκάτην ἑπαρωγὸν ἀέθλων.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' ἄδουσι
 κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλῃσεν
 ἱροῖς Ἀλσονίδαο· περίεξ δὲ μιν ἑσπεφάνωντο
 1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πτόρδοισι δράκοντες·
 στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαῖδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήν
 ὀξείῃ ὕλακῃ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 πῖσσα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυνξαι
 Νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμήτιδες, αἱ περὶ κελύην
 1220 Φάσιδος εἰαμενὴν Ἀμαραντίου ἐλλίσσονται.
 Ἀλσονιδὴν δ' ἦτοι πῆν ἔλεν θεός, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὅφρ' ἐτάροισι
 μίκτο κιών· ἦδη δὲ φόως νιφόεντος ὑπερθεν
 Κανκάσου ἡριγενῆς Ἡῶς βάλεν ἀντέλλουσα.
 1225 Καὶ τότε' ἄρ' Ἀλήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἔεστο
 θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξεναρίζας
 σφωϊτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμραντα·
 χρυσεῖην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
 λαμπομένην, οἷόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
 1230 ἡέλιου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.
 ἄν δὲ πολύρρουνον νῶμα σάκος, ἄν δὲ καὶ ἔγχος

poeta profectum sit. Itaque vitiosam lectionem intactam reliqui.

1208. νήησεν pro vulg. νήησε ex Med. recepi.

1209. αὐτόν δ' εὖ Regg. D. E. — σάινε pro δαίε Guelph.

1210. ὑπερθεν Reg. A.

1211. ἑπαρωγόν' Reg. D.

1214. ἱροῖς vulg. ἱροῖς Med. ex correctione et Reg. B., unde Brunck. Beck.

1215. σμερδαλέοις Guelph. — Huc fortasse referendus est Varronis Atacini versus apud Non. Marcell. p. 191: *Cujus ut adspexit torta caput angue revinctum.*

1217. ὀξείῃ Flor.

1218. πῖσσα vulg., quod corr Brunck. secundum I., 1266.

1219. ποταμήτιδες vulg. ποτατιδες Vatt. A. C. D. Med. Gue Regg. quatuor, Vrat. Vind., q formam tot librorum auctoritate matam, quamquam insolentiozem, cipere non dubitavi. Addatur Lex

1221. εἰς Brunck. ut solet.

1224. ἔβαλλεν Vrat. Vind.

1227. σφωϊτέροις Schol. uter

1228. κόρην Vrat. Vind.

1229. Hunc versum omittit Flor. περίτροχον scribendum suspic Hoelzlin., quem refellit Merrick Tryphiod. 518.

1231. πολύρρουνον Brunck. Beck more.

- δεικνόν, ἀραιμάκετον· τὸ μὲν οὖν κέ τις ἄλλος ὑπέστη
 ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
 τῆλε παρῆξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πολέμιξεν.
 35 τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἱππων εὐπηγέα δίφρον
 ἔσχε πέλας· Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
 βῆσάτο, ὄντηράς δὲ χεροῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόλλης
 ἤλασεν εὐρεΐαν κατ' ἀμαξιτὸν, ὥς κεν ἀέθλω
 παρσταλῇ· σὺν δὲ σφιν ἀπειρίτος ἔσσυτο λαός.
 40 οἶος δ' Ἴδθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
 ἄρμασιν ἐμβεβαὼς ἢ Τάλναρον ἢ ὄγε Λέωνος
 ὕδωρ ἢ κατ' ἄλλος· Ταντίον Ὀγγηστοῖο,
 καὶ τε Καλαύρειαν μετὰ δῆδ' ἅμα νίσσεται ἱπποῖς
 Πέτρην δ' Αἰμονίην ἢ δεινὴν Γεραιστόν·
 45 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
 Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποδημοσύνησιν Ἰήσων
 φάρμακα μυδῆνας ἡμὲν σάκος ἀμφοτέρωθεν
 ἠδὲ δόρυ βριαρόν, περὶ δὲ ξίφος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 πείρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐδὲ δύναντο
 150 κείνο δόρυ γνάμψαι τυτθὸν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
 ἀγρὲς κραταρῆσιν ἐνεσκήλει παλάμῃσιν.
 αὐτὰρ ὃ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρῆϊος Ἴδας

1234. πῆλε Vat. B. a m. 1. πᾶλε a
 2. πῆλε etiam Flor. Ald. Brub.
 al. — πετέμιξε suprascr. in Reg.
 πετέμιξε Reg. D. ineptissime, re-
 ctum tamen ex malae notae libro a
 mckio et Beckio, quod minime
 i debebat in notissima locutione
 merica ἐναντίβιον πολέμιξεν.
 τῶν πολέμιξεν habet Noster
 758. IV, 409.) Matthiae. obsa.
 t. p. 29, quum nullam nisi Brun-
 lectionem cognitam haberet, eam-
 non vulgatam lectionem esse
 raret, emendavit πολέμιξε. Flor.
 et πολέμιξε, sed ex mero errore,
 sensus aoristum poscit, qui apud
 aetrum quidem non occurrit, sed
 et ille πολέμιξον Il. II, 328.
 ἱμῖξον Il. XIII, 644. πολέμιξο-
 Il. XXIV, 667.

235. εὐπηγέα Brunck. Beck.
 237. ἔλεν suspicatur Brunck. sine
 m.
 238. ἀέθλων Med. Guelph. Vrat.

Vind. Reg. A. Ald. Brub. Basil. ex
 errore notissimo.

1239. ἀπειρήτος Med. Vrat. Vind.

1242. Hemistichium laudat Steph.
 Byz. s. v. Ἀβαντίς.

1243. δῆ θαμά ex conjectura de-
 dit Brunck., sed θαμά frigere, ἅμα
 cum ἱπποῖς jungendum esse vidit
 jam Beckius. — νίσσεται vulg. νίσ-
 σεται Vrat. Vind. νίσσεται Regg.
 quatuor, Brunck. Beck.

1244. Πέτρην littera majuscula
 recte scripsit Beck. — πετρήντα
 Vatt. A. C. D. fortasse errore ex pri-
 mo versus vocabulo nato.

1249. οὐδὲ δύναντο Vrat. Vind.,
 quod recepi pro vulg. οὐδ' ἐδύναντο.
 Vid. ad II, 1072.

1250. γνάμψαι Med. Vrat. Vind.
 γνάμψασθαι Reg. A. — γέπον Regg.
 A. B. C. D., quod male praetulerunt
 Brunck. Beck. Sic mox v. 1298
 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλυσαν.

1251. εὐαγρὲς Guelph. — ἐσκήλει
 Vat. D.

- κόψε παρ' οὐρίαν μεγαλήν ξίφει· ἄλλο δ' αἰωνίῃ
 φαιστήρ ἄκμονος ὄσσε παλιντυπές· οἱ δ' ὁμάδην
 1255 γηθόσυννοι ἦσαν ἐκ' ἐλπωρῆσιν αἰδίου.
 καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· οὐ δέ μιν ἄλλῃ
 σμερδαλέῃ, ἀφαιτός τε καὶ ἄτροπος· αἱ δ' ἐκάτερθεν
 χεῖρες ἐπεφύσαντο περὶ σθένει σφριγύσσαι.
 ὥς δ' ὅτ' ἀγῆτος ἱππὸς ἐλδόμενος πολέμοιο
 1260 σκαρδμῷ ἐπιχρεμέδων προῦν πέδον, αὐτὰρ ὕπερθεν
 κυδιῶν ὀρθοῖσιν ἐκ' οὐασιν αὐχέν' αἰερεῖ·
 τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαλετο κάρτεϊ γυῖαν.
 πολλὰ δ' ἄρ' ἐνθα καὶ ἐνθα μεταρσίον ἱχνος ἐκαλλεῖ
 ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χειρὶ τινάσσων.
 1565 φάλῃς κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος ἀΐσσουσάν
 χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
 ἐκ νεφίων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἔκωνται.
 καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σήσεσθαι αἰδίου
 μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυθέντες
 1270 ῥίμψα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀργεῖον ἤπειγοντο.
 τόσσον δὲ προτέρω πέλον ἄσπεος ἀντιπύρηνθεν,
 ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νόσσα
 γίγνεται, ὅππότε ἄνδρα καταφθιμένοιο ἀνακτος
 κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἱππῆεσσι τίθενται.
 1275 τέτμον δ' Αἰλήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων
 τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφισταότας σκοπίλοισιν,
 τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἐλίσσόμενον ποταμοῖο.
 Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,

1254. Hic et duo qui sequuntur
 versus desunt in Guelph.

1257. ἄφαιτός Med. a m. 1.

1258. χεῖρες deest in Vatt. A. C.

D. — ἐπεφύσαντο Vrat.

1260. παιδὸς pro πέδον Vind.

1264. μελίη Vind. — ἐν χειρὶ ex
 Reg. D. dederunt Bruhck. Beck. pro-
 bante Gerharo p. 97, sed ex uno
 illo deteriore libro recipere nolui,
 praesertim cum pluribus locis hic
 unus codex ἐν pro vulg. ἐν praebe-
 at; vid. ad II, 710.

1265. vs Bruhck. inuitis libris. —
 αἰσσων Vatt. B.

1266. μεταπαιφάσσεσθαι var. lect.
 apud Schol. utrumque, quae in qui-

budam libris ex errore scribarum
 nata videtur, quorum oculi ad ver-
 sus praecedentis exitum aberrabant.

1267. ἄγονται vulg. ἄγονται Vatt.
 A. C. D. Regg. quinque, Guelph.
 Vrat. Bruhck. Beck., quos propter li-
 brorum auctoritatem et sensus prae-
 stantiam secutus sum, quamquam
 etiam indicativus, sensu quidem paul-
 lisper mutato, ferri potest.

1268. ἔτι deest in Vatt. A. C. D.

1269. ἐν χειρὶ Vatt. A. D. ἐπι-
 χειρῶ Vatt. B. — ἰδρυθέντες Vatt. A.
 D. Med. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
 Basil.

1270. δητὰ μάλ' Regg. A. B.

1273. γίνεσθαι Regg. tres.

- δὴ ὅα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον
 80 νῆος ἀποπροθορῶν· ἄμυνδ' δ' ἔλε καμφανώσαν
 χαλκίην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 καὶ ἕλφος ἄμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
 εἵκελος, ἄλλα δὲ που χρυσάορον Ἀπόλλωνι.
 παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν ἶδε ξυγὰ χάλκεα τάραν,
 85 αὐτόγυνόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
 χρίμψε δ' ἔπειτα κίων, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
 ὀρθὸν ἐκ' οὐριάχῃ, κινέην δ' ἀποκάτθει' ἐρείσας.
 βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
 ἵχνια μαστεύων· οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
 90 κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
 καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῷ,
 ἄμφω ὁμοῦ προγέγοντο πυρὸς σέλας ἀμπνελοντες.
 ἔδδειςαν δ' ἦρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 εὖ διαβὰς ἐπιόντας ἄτε σπιλὰς εἰν ἄλλ' ἔπειρα
 95 μέμνει ἀπειρεσίῃσι δονεύμενα κύματ' αἰέλλαις.
 πρόσθε δὲ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον· οἱ δὲ μιν ἄμφω
 μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν·
 οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιώντες.
 ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν ἐὺρῆνοι χοάνοισιν
 00 φῦσαι χαλκῆων ὅτε μὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν,

1279. σὺν· Vrat. Vind. Flor. —
 νεν ἐς ἄεθλον Guelph.

1280. ἀπο προθορῶν vulg., quod
 ite correxit Brunck.

1281. ἔμπλειον Reg. A.

1283. ἔκελος Med. Guelph. Vrat.
 d. Flor. Ald. Brub. Basil. ut supra
 1278. — χρυσάοροι vulg. χρυ-
 ρο Vatt. A. D. Guelph., quam le-
 nem cum Herm. ad Orph. p. 735
 stuli, non propter hiatum, qui
 le excusari potest, quum et in
 vo tertiae declinationis, et in
 rta sede et ante nomen proprium
 sed quia Apollonius, quum evitare
 set hiatum, certo eum evitavit, et
 nerus quoque hanc vocabuli fór-
 na praetulit Il. V, 256, neque o-
 mo altera forma in Iliade et Ody-
 tibus est.

1284. δ' ἀνείον Med. a m. 1.

1285. τοῖσι Med. Vrat. Vind.
 βοῖσι Vrat. Vind.

1286. ὄβριμον Vatt. A. B. C. D.
 Regg. tres. — ἐπῆξε Guelph.

1287. αἰέλας pro ἐρείσας Reg. E.

1288. νήρια Vat. B.

1291. καρτέρω Reg. A. — εἰλυ-
 μένα Guelph.

1293. τούτοι Vind.

1295. μέμνει Vat. B. μέμνει
 Vrat. — δονεύμενα Flor.

1297. ἐνέπληξαν Med. a m. 1.

1298. ἀνώχλισαν vulg. ἐνώχλισαν
 Regg. A. C. D. E. ἀνώχλισαν Vatt.
 A. D. Reg. B. Guelph. Vrat. Vind.
 Brunck. Beck.

1299. ἐὺρῆνοις vulg. inepte, non
 enim ad fornaces hoc adjectivum
 pertinet, quae εὔρηται vocantur
 etiam Hesiod. Theog. 862, ἐὺρῆνοι
 autem vocari nunquam possunt, sed
 ad folles. ἐὺρῆνοι habet Reg. E.
 ἐὺρῆνοι recte Reg. A. ex correctione.
 ἐὺρῆνοι ex conjectura Brunck. Beck.
 — χοάνοις Guelph.

1300. φῦσαι Hoelzlin. Shaw. for-

πῦρ ὁλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτῆς,
 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος, ὅππότε' αἰτῇ
 νεϊόθεν· ὥς ἄρα τῶγε θοὴν φλόγα φυσιοῶντες
 ἐκ στομάτων ὁμάδουν, τὸν δ' ἄμφι τε δῆϊον αἰ
 1305 βάλλον ἄτε στεροπῇ· κούρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρου
 καὶ ῥ' ὄγε δεξιτεροῦ βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσσα

tasse ex errore typ. — ὅτε Hoelzlin. Shaw. Utramque Beckius falso vulgatum lectionem vocat, quae solius Hoelzlini stupori debetur, et Brunckii correctioni tribuit eam, quae in omnibus prioribus edd. invenitur. — ἀναμορμύρονσι emendavit Ruhnk. epist. crit. p. 149, quod receperunt Brunck. Beck. Sed ea emendatio mihi, pace summi viri sit dictum, neque necessaria videtur, neque apta. Nam ut taceam, *murmur* vix sane apte de follium sonitu dici, hujus mentio fit v. 1301 δεινὸς δ' ἐξ αὐτῶν πέλεται βρόμος et his verbis respondent Ovidii Metam. VII, 106, quae affert Ruhnk. *utque solent pleni resonare camini*, neque aptum foret, si Apollonius bis de strepitu follium loqui voluisset. Deinde ex eo, quod opponitur, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτῆς, elucet, supra non de strepentibus, sed de flantibus folliibus sermonem esse, quibus opponuntur cessantes, ut commode comparari possit locus noster cum Homericō Il. XVIII, 470

φῦσαι δ' ἐν χράνοισιν εἴκοσι
 πᾶσαι ἐφύσαν,
 παντοίην εὐρηστον αὐτῆν
 ἐξανείσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπένδοντι παρέμμεναι,
 ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ
 ἔργον ἄνοιτο.

Jam intelligitur Scholiastas recte hunc locum explicare: ἀναμαρμύρειν κυρίως τὸ καίειν μετενήνοχε δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔωθεν. Ἀναμαρμύρειν vero de folliibus eo aptius dicitur, quod, quum folium flatu ignis accenditur, ipsi evomere ignem videntur.

1301. πιμπρᾶσαι Flor.

1302. αὐτοῦ vulg., quod non posset nisi ad ignem referri, ut is ipse erumpere ex folliibus diceretur, neque prorsus inepte, sed quum αὐτῶν

praebeant Regg. quinque, Brunck. et Beck. recepi. — vulg., quod ferri non potest. D. et E. a m. 1. αἰτῇ Regg. E. Vrat. Vind., quod cum B Beck. recepi, sed malim αἰ

1303. φυσιοῶντες vulg. exhibent Vatt. A. C. D. Med Regg. A. B. C. D. E. Vrat. Vi cum Brunck. et Beck. recepi propter hiatum, ut illi, se librorum auctoritatem et quod facilius a libris proficisci

1304. ὁμάδω vulg. (etiam cum gl. θορῶβω, de quo fa Brunck.) ὁμάδω Vatt. A. B. D. ὁμάδω Vind. ὁμάδω Regg. et ed. Paris. ὁμάδω emenda quod a recentioribus editoribus receptum est, et legitur si ex Itali editoris silentio ligere licet. ὁμάδω legem ponit Herm. ad Orph. Lit nescio quam ob causam. Stephani emendationem, de ejus veritate in tanto consensu dubitans, nam nonnulli ὁμάδω praebeant, quum saepissime iota subsc y transeat. Accedit quod ὁμαδεῖν nunquam, ab Hom nisi de hominum confabulatione usurpatur, ὁμαδος sen ventum transtulit Il. XIII, que revocassem ὁμάδω, nisi sequentia, quae fortasse cogerent. — τὸν δ' ἄμφι Herm. l. 1., in quibus quo et ἔ jungat nescio. Fatendum est, τὴν otiosum videri, nisi interposito vocabulo putes ut Il. IX, 519. Se hunc locum nondum perper bis videri jam monuimus.

1305. Displicet βάλλον in sensu usurpatum et malim ἄτε στεροπῇ.

1306. κέρας βοὸς Regg.

- εἰλεν ἐπικρατίως παντὶ σθένει, ὄφρα πέλσσει
 ξεύγλη χαλκίῃ, τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλαῖ,
 ὀίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον. ὥς δὲ καὶ ἄλλον
 1310 σφῆλε γνῶξ ἐπιόντα, μὴ βεβολημένον ὀρμῇ.
 εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα
 τῇ καὶ τῇ βεβαῶς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας
 γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶδαρ ἐλυσθείς.
 θαύμασε δ' Ἀλήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
 1315 Τυνδαρίδαι, δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν,
 ἀγγίμολον ξυγὰ οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφους· μεσσηγὺ δ' ἀείρας
 χάλκεον ἱστοβοῆα θοῇ συνάρασσε κορῶν
 ξεύγληθεν. καὶ τῷ μὲν ὑπὲρ πυρὸς ἄψ ἐπὶ νῆα
 1320 χατέσθην. ὁ δ' ἄρ' αὖτις ἑλὼν σάκος ἔνθετο νώτῳ
 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἐμπλειον ὀδόντων.
 πῆληκα βριαρὴν δόρυ τ' ἄσχετον, ὃ ῥ' ὑπὸ μέσσας
 ἐργατίνης ὥς τίς τε Πιλασγίδι νύσσειν ἀκαίνη.
 οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἐμπεδον εὖ ἀραρυίαν
 1325 ταντήν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιδύνεσκεν ἐχέτην.

quam verborum collocationem cur praetulerint Brunck. et Beck. non intelligo. — ἐρύσας Vrat. Vind.

1307. ὄφρα πέλσσει Regg. quinque, unde ὄφρ' ἐπέλσσε dedit Brunckius, quia ὄφρα hic non ut sed donec significet. Secutus est Beck. Sed intelligi non potest, cur non ut h. l. significare possit. Veram mutandi causam Brunckio conjunctivum fuisse puto, quem post imperfectum εἰλεν ferre non poterat, de quo vid. ad I, 17.

1308. κάββαλεν Vind.

1309. καὶ ἄλλον Vrat. Vind.

1310. ἔσφλε Regg. B. D. ἔσφαλε Regg. A. E., quod recepit Brunck. adversante metro.

1312. τῇ καὶ deest in Guelph.

1315. προπεφραδμένον legendum iudicat Herm. ad Orph. p. 759 propter correptionem ante φρ., quam tamen ferendam iudico cum Spitznero de vers. her. p. 103 non minus quam in προπεφραδμένα apud Hesiod. Op. et D. 355.

1317. ὄγ' εὖ ex conjectura Brunck., cui ingratus et insolitus videtur hia-

tus, qui est frequentissimus, v. Gerhard. p. 191. Spitzner. de vers. her. p. 140. Imposuit ille Beckio. — λόφοις Regg. quinque, quod receperunt Brunck. Beck., pessime; non ξυγὰ λόφοις ἐνέδησε, sed λόφους ξυγοῖς.

1318. De verbi συναράσσω significatione v. Ruhnck. epist. crit. p. 307 sq.

1319. ὑπὲρ πυρὸς vulg. contra sensum. ὑπ' ἐκ πυρὸς Regg. quinque, Brunck. Beck. Vera lectio est ὑπὲρ, quam confirmant etiam Scholl.: οὗς ἀναχωρήσαι φησιν εἰς τὴν νῆα ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ὀύμης. Etiam supra v. 608 confusa vidimus ὑπὲρ et ὑπὲρ.

1320. ἔνθετο vulg. ἔνθετο Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, Med. Guelph. Vrat. Vind. Ald. Brub. Basil. Paris., quod recipere non dubitavi. Vulgata lectio ex solo Flor. propagata est.

1321. ἐξόπισθέν κε γένοντο Guelph.

1323. Versum laudat Etymol. M. p. 43, 48.

1324. αὖ pro εὖ Guelph.

- οἱ δὲ τέως μὲν δὴ περιώσια θυμάλινεσκον,
 λάβρον ἐπιπναιοντε πυρὸς σέλας· ὥρτο δ' ἄντη,
 ἥντε βυκτιάων ἀνέμων βρόμος, οὔστε μάλιστα
 δειδιότες μέγα λαΐφος ἄλιπλοισι ἐστειλλαντο.
- 1330 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ
 ἥσαν· ὀκρυνέσθαι δ' ἐρείκετο νεῖδς ὀπίσσω,
 σχιζομένη τὰ ὕψων τε βίη κρατερῶ τ' ἀρότῃρι.
 δεινὸν δ' ἐσμαράγγειν ἄμυδις κατὰ ὠλάας ἀρότρου
 βῶλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθές· εἶκετο δ' αὐτὸς
- 1335 λαῖον ἐπὶ στιβαρῶ πιάδας ποδί· τῆλε δ' εἶδο
 βάλλον ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
 ἐντροπαλιζόμενος, μὴ οἱ πάρος ἀντιάσειεν
 Γηγεύων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυν· οἱ δ' ἄρ' ἐπικρὸ
 χαλκίης χηλῶν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
- 1340 ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἡματος ἀνομένιοι
 λείπεται ἐξ ἡοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
 ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλευτὸν ἰκέσθαι,

1326. οἱ δὴ τοι εἰως μὲν δὴ π. Vatt. A. B. D. Med. Guelph. Flor. Ald. οἱ δὴτι εἰως μὲν δὴ π. Vrat. Vind. οἱ δὴ τείως μὲν π. Regg. quinque, ut saepe libri illi correctiones metricas proferunt. οἱ δὴ τείως μὲν δὴ π. ed. Paris. Steph. Quam in textu dedi lectionem exhibent ed. Brub. et Basil., unde Hoelzlin. et deinceps omnes receperunt. Eadem in Vat. C. inventa videtur.

1328. ἀνέμων ἀνέμων Vatt. A. D.

1330. δηρῶν pro δηρὸν Guelph.

1331. ἦσαν ed. Paris. Steph. — ὀκρυνέσθαι Guelph. Bruck. Beck. — ἐρύκετο Vatt. A. C. D.

1333. κατὰ ὠλάας est hiatus Homericus, vid. II. XIII, 707.

1335. βαθμόν ἐπὶ στιβαρῶ π. π. vulg. Vertunt: *gradum fortis pedes firmans*, quae neque insunt in verbis graecis et, si inessent, inepta forent. Pro βαθμόν in Reg. E. et Vind. legitur λαῖον, in Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B. Flor. Ald. λαῖον. Ex Vaticanis nihil notatum video, sed mirum nō eadem lectio in iis reperiretur. Brancius ignorans, quid illo λαῖον faciat, errore aut casu scriptum putat. Sed ea vera est

lectio: scilicet λαῖον est *culter aratri*, cui pedem imponere aratorem oportebat, quo profundius in terram penetraret; hinc recte loco nostro dictum est ἐπιπιάδας λαῖον ποδί. Rarioris hujus vocabuli pauca sunt, quod quidem sciam, vestigia. Phavorin. s. v. λῆιον: λῆιον, τὸ χωράριον, τὸ λαῖον δέον. λαῖον δὲ τὸ δρέπανον, et iisdem fere verbis Lexicon MS. Darmstad. apud Bast. ad Gregor. Cor. p. 892, et cod. Paris. apud eundem λαῖον τὸ δρέπανον. Sed unde altera illa lectio βαθμόν? scilicet neque βαθμός de Iasonis passu accipiendum est, sed et ipsum significat eam aratri partem, cui pes aratoris imponi solebat, unde βαθμός vocata est. Alterutrum igitur horum vocabulorum alterius glossa est, sed praetuli λαῖον propter librorum auctoritatem. — δὲ οἷο Vind. δ' εἶο Bruck. Beck. ut solent; vid. ad I, 1032.

1340. λέχος ἡματος ἀνομένιο Guelph.

1341. κεκμηῶτες Guelph.

1342. βουλευτὸν Vrat. Flor. Ald. Brub. De vocabulo βουλευτὸς cf. Piers. ad Moer. p. 97.

- τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὕψ' ἀκαμάτῳ ἄροτῆρι,
 τετράγνός περ ἑοῦσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
 45 καὶ τοὺς μὲν πιδλονδε διαπτοίησε φέβεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὅφρ' ἔτι κεινὰς
 Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν ἀβλακας. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων
 αὐτῇ ἀφυσσάμενος κνύτη εβέσεν ὕδατι δίφῳ.
 50 γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρά, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀλκῆς, μαιώων συὶ εἰκελος, ὃς ῥά τ' ὀδόντας
 θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
 ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωρμένιοι.
 οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύνεσκον ἄρουραν
 55 Γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στυβαροῖς σαιέεσσιν
 δοῦράσι τ' ἀμφιγύοις κορυθισσὶ τε λαμπομένησιν
 Ἄρης τέμενος φιδισμβρότου· ἔκετο δ' αἴγλη
 νεϊόθεν Οὐλυμπόνδε δι' ἥρος ἀστράπτουσα.
 ὥς δ' ὁπότε ἔς γαῖαν πολέος νηετοῖο πεσόντος
 60 ἄψ ἀπὸ χαιμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἀέλλαι
 λυγαίη ὑπὸ νυκτὶ, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φαιάνθη
 τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὥς ἄρα τοίγῃ
 λάμπουν ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἴησων
 μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσίῳ.
 65 λάξετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιγητὰ πέτρων,
 δεινὸν Ἐνναλλου σόλον Ἄρεος· οὐ κέ μιν ἄνδρες
 αἰετοὶ πύσυντες γαίης ἄπο τυτθὸν ἄειραν.

1343. ἄρ ἤροτο Flor. Steph.

1346. ὅφ' ἄψ ex conjectura Brunck.
 ck. ut v. 1317.

1350. ἐνενπλήσατο ex uno Reg. D.
 repperunt Brunck. Beck. cum ver-
 o detrimento.

1351. μαιών Vrat. Vind., sed in
 i. suprascr. μό. — ἑκελός Med.
 ielph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
 sil. ut semper.

1352. θηρευτῆσιν Guelph.

1354. ἀναλδήσκοντες Guelph.

1355. φρίξαν vulg. perperam.
 φρίξεν Guelph. Regg. B. D. Brunck.
 ck., quod jam conjectura assecutus
 at Hoelzlin. Apte Brunckius con-
 st. Hom. II. XIII, 399. Virg. Aen.
 II, 525. XI, 601.

1356. δόρασι Guelph. — λαμπο-
 ἐνοισιν vulg. Femininum, quod

reponendum esse viderat jam Hoelz-
 lin., praebent Med. Guelph. Vrat.
 Vind. Regg. quatuor. Nota est ha-
 rum terminationum confusio; vid. ad
 III, 1020.

1357. ἔκετο Reg. D.

1360. ἄψ τ' ἀπὸ Reg. A. — ἐκέ-
 δασσαν Flor. Ald. Brub. Basil. —
 ἀῆται Med. ex correctione et marg.
 Reg. B., quod nescio cur praetulerint
 Brunck. et Beck.

1361. πάντ' ἐφαιάνθη ex conje-
 ctura Brunck. Beck. sine causa. vid.
 ad II, 1072.

1364: Hic versus deest in Vat. B.

1367. ὑπὸ ex uno Reg. D. male
 receperunt Brunck. Beck. Versus
 1396, quem confert Brunck., alia
 est ratio, quum illorum pedes sub
 terra essent. Homerus quoque loco

- τόν δ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσι
 αἵξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἐὼν σάκος ἔξετο λάθρῃ
 1370 θαρσαλέως. Κόλχοι δὲ μέγ' ἱαχον, ὥς ὅτε πόντος
 ἱαχεν ὀξείησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν·
 τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίῃ· φίπῃ στιβαροῖο δόλοιο
 Αἰήτην. οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
 ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήϊον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
 1375 μῆτέρα πίπτον ἐοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἥντε πεῦκαι
 ἢ ὀρύες, ἅστ' ἀνέμοιο κατάϊκες δογέουσιν.
 οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ,
 ὀλκὸν ὑπανγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἳ μιν ἴδονται
 μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἥρος ἄξαντα·
 1380 τοῖος ἄρ' Αἰσωνος υἱὸς ἐπέσσυτο Γηγενέεσσιν.
 γυμνὸν δ' ἐκ κολοῖο φέρε ξίφος· οὐτα δὲ μύγδην
 ἀμῶν, πολλὰς μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε
 ἡμίσεας ἀνέχοντας ἐς ἥερα· τοὺς δὲ, καὶ ἄχρως
 ὤμων τελλομένους· τοὺς δὲ, νέον ἐστηῶτας·
 1385 τοὺς δ', ἥδη καὶ ποσσὶν ἐπειρομένους ἐς ἄρῃα.

simillimo Il. XII, 448 ἀπό usurpavit. Accentum vulgati ἀπό recte jam mutaverat Stephanus, sed in errorem relapsus est Hoelzlin.

1368. μέσσω Flor.

1370. δὲ omittit Vat. B.

1371. σπιλάδεσσιν Med. Vrat. — Ruhnk. epist. crit. p. 308 comparat Dionys. Perieg. v. 475 ἤχι θάλασσα Συφομένη μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν et Nitand. Alexiph. v. 290 οἶος πετρᾶίησιν ὑποβρέμεται σπιλάδεσσιν.

1372. Hunc versum et qui sequuntur ab Eumelo sumsisse Nostrum testantur Scholl.

1373. ὥς δ' ὅτε Reg. A.

1376. αἶτ' Vind. — ἀνέμου Guelph.

1377. Pro ἀναπάλλεται var. lect. ap. Scholl. et Etymol. M. 697, 50 ἀπολάμπεται. Illud melius est; πάλ- λεσθαι saepe de stellis dicitur, v. Schol. Paris. ad II, 517. — ἀστήρ proprie h. l. non stella est, sed meteorum igneum, qualia saepius ἀστέ- ρες vocantur, v. Ruhnk. epist. crit. p. 108. Spanhem. ad Callim. H. in Del. 38. Siebelis. ad Philochor. p. 80.

1378. ἴδονται Regg. quatuor.

1381. φέρον Vrat. — οὐτα vi quod correxit Brunck.

1382. ἐς τε νηδὺν Reg. A.

1383. ἡμισίας δ' ἀνέχοντας vi quod tacite correxit Brunck., ta sequente Beckio, sed δ' abesse sus jubet, quod aut ex similitudine sequentis A natum est, aut librarum correctioni debetur, quibus trum labare videbatur, sed ultimi ἡμισίας recte producta est, v. He ad Orph. p. 707.

1384. στελλομένους vulg. τελ- μένους, quod conjecit Steph. Arnald. Lectt. gr. p. 242, praebet Vatt. A. C. D. Regg. A. B. C. D. Vrat. Vind. et receperunt Brunck. — τοὺς δ' αὖ νέον legi bet Herm. l. l., sed αὖ hic proferri non posset, et quamquam ipsum hoc νέον productum δὲ alio loco me legere memini, tamen hoc sibi permisisse putandus Apollonius, quum δὲ νέφος, δὲ Ν φαι, δὲ νότιος (quod et ipsum usitatum est) apud Homerum inveniantur.

1385. Hic versus deest in Vatt D. — ποσσὶν Vrat. Vind.

ὥς δ' ὀπότε' ἀμφ' οὐροῖσιν ἐγειρομένον πόλεμόιο
 θέσας γειομόρος, μή οἱ προτάμωνται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπὴ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρκάδας,
 ὦμόν ἐπισπείδων κείρε· στάχυν, οὐδὲ βολῆσιν.
 Ο μῦναι ἐς ἄρσιν τεσσάμεναι ἡλείκιο
 ὥς τότε Γηγεύων κείρεν στάχυν· αἵματι δ' ὀκκοί
 ἦντε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο φοῆσιν.
 πίπτον δ' οἱ μὲν ὀδᾶξ τετρηχότα βῶλον ὁδοῦσιν
 λαζόμενοι κρηναῖς· οἱ δ' ἐμπαλιν· οἱ δ' ἐπ' ἀροστῶ
 95 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἔχνος αἶραι,
 ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἥερα, τόσσον ἔραζε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασιν ἡγήρειντο.
 ἔρνεά πον τοίως Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος
 100 φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε
 κλασθέντα ῥίξηθεν, ἀλώγων πόνος ἀνδρῶν·

1386. τοὺς δ' ὀπότε' Vat. D. —
 γ' οὐροῖσιν Guelph. (ἀγκούροισιν
 te Piers. Veris. p. 212, qui ἀγκού-
 ροισιν conjicit.)

1391. κείρεν Med. Vrat., quod pro
 κείρε recepi.

1392. κρηναῶν Regg. A. B.

1393. ὀδᾶξ et ὁδοῦσι tam inepte
 acta sunt, ut locum corruptum esse
 citari non possit; quare ὀκλᾶξ
 endavit Abresch. Dilucid. Thucyd.
 47, quod receperunt Brunck. Beck.
 illud est sensus causa non aptum
 , (nam qui in genua cadit, non
 ram ore tangit, et male sibi op-
 untur ὀκλᾶξ et ἐμπαλιν, et abun-
 illud, quum huic jam recte oppo-
 sit κρηναῖς) et metro adver-
 ur, v. Spitzner. de vers. her. p.
 1. Praeterea ὀδᾶξ γαῖαν εἶναι et
 illa inde ab Homero (maxime Il.
 418 κρηναῖς ἐν κοινήσιν ὀδᾶξ
 οἶατο γαῖαν, quem locum aperte
 e oculo habuit Noster) tam trita
 et poetis, ὁδοῦσι autem tam inusi-
 um, ut in hoc potius vitium quae-
 idum esse videatur. Quaesivit
 rson. Veris. p. 212, qui ὀκλοῖσιν
 endum suspicatus est, sed melius
 rm. ad Orph. p. 760, qui ὁδοῦσι,
 spretamento adverbii ὀδᾶξ, in
 tum recepto, ultimam versus vo-

cem, fortasse ἀρούρας, extrusam
 judicat. Et revera desideratur geni-
 tivus aliquis, sine quo βῶλος vix
 bene ita nude dici poterat. Sed of-
 fendendum est etiam in eo, quod
 βῶλος masculino genere usurpatum
 est; quum enim quinquies praeter
 hunc locum apud Apollonium legatur,
 III, 1055. 1336. IV, 1552. 1736.
 1756, omnibus his locis femininum
 est, neque, etiamsi a sequioribus
 scriptoribus masculino genere dictum
 esse constat (v. Piers. ad Moer. p.
 95. Nicias. ad Geopon. III, 11. Ja-
 cobs. ad Anthol. Pal. p. 254. Lobeck.
 ad Phryn. p. 54 s.), apud hujus aeta-
 tis poetas me id legere memini. Ex
 his omnibus certum est, extremam
 versus partem vitiatam esse, sed
 quum quid scripserit poeta incertum
 sit, vulgatam retinui. — τετρηχότα
 Guelph.

1395. ἀτάλαντον Vrat., sed vulg.
 lectio in marg. adscripta.

1396. ἔχνος deest in Guelph.

1399. τοὶ ὥς δὲ διὸς Vatt. A. B.
 D. Guelph. Vrat. Vind. τοίως δὲ διὸς
 Flor. — ἀμβρόσιαντος Regg. quatuor.

1401. κλισθέντα Regg. A. B. C.,
 in B. etiam duplicato sequente φ.
 κλισθέντα Reg. D.

τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ σῶλον ἔλγος ἱκάνει
 κλήρου σημαντήρα φυτοτρόφον· ὥς τότε ἄνακτος
 Αἰήταο βαρεῖται ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνίαι·
 1405 ἦτε δ' ἐς πολλέθρον ὑπότερρος ἄμμιγα Κόλχοις
 πορφύρων, ἧ καὶ σφι θοώταρον ἀντίοστο.
 ἦμαρ ἔδν καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

1402. κατηφείη Regg. A. E. Reg. D., quod et ipsum non aspera
 1406. ἦ κα vulg. sine sensu. ἦτε dum. — ἀντιόοντο Vatt. C. D.
 Reg. A. η κα Regg. B. E., quod re- 1407. τετελεσμένος Vrat. — V
 ceperunt Brunck. Beck. εἰ κα Guelph. qua deest in Med.

1.2.75

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε, θεᾶ, καὶ δῆνεα κούρης
 Κολχίδος ἔννεπε, Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἥ γὰρ ἔμοιγε
 ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἑλλίσσεται ὀρμαίνοντι,
 ἥ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἥ τό γ' ἐνίσπω
 5 φύξαν ἀεικέλιον, ἥ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
 "Ἦτοι ὁ μὲν δῆμοιο μετ' ἀνδράσιν, βῆσοι ἄριστοι,
 παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάσκειν
 οἷσιν ἐνὶ μεγάροις στρυγερῶ ἐπὶ θυμὸν ἀέδλω
 Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 10 θνηατέρων τάδε νόσφιν ἔων τελέεσθαι ἐώλπει.
 Τῇ δ' ἄλεγεινότατον κραδίη φόβον ἔμβαλεν Ἥρη.
 τρέσσειν δ', ἥντε τις κούφῃ κεμᾶς, ἥντε βαθείης
 τάρφειν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὀμοκλή.
 αὐτίκα γὰρ νημερτὲς οἶσαστο, μή μιν ἀρωγῇν

1. *δυσίμερον* Guelph. — Verba
 μᾶ *δυσίμερον* *malum ingratum*
 le vertit Beckius, quum deberet:
lum ex infelici amore natum. To-
 locum non satis recte intellexisse
 etar, quem jam Scholl. recte ex-
 averant et Hoelzlinus bene inter-
 tatus erat. Sensus est: nescio,
 im Medeam fugae consilium ce-
 dicam Iasonis amore commotam,
 matris metu.
 2. *τρέσειν* Flor. — *βαθείης τάρ-*
ειν ἐν ξυλόχοιο eodd. et eodd. ve-
 s omnes, nisi quod *βαθείης* ha-
 Vatt. A. B. C. D. Ex illa lectio-
ταρφείν scribendum foret, ut
 t adjectivum, et revera Schol.
 s. interpretatur τοῖς κυνῶσι,
 d. Flor. vero *κυνῶσιν*. Sed

duo illa adjectiva jure jam displi-
 cuerunt Stephano, qui ex emenda-
 tione repom jussit *βαθείης* — *ξυλό-*
χοιο. Hanc emendationem tacite re-
 cepit Hoelzlinus, tacite receperunt
 Brunck. et Beck., ut ex eorum edi-
 tionibus quisque hanc vulgatam li-
 brorum lectionem esse credere debeat.
 Sed quamquam mera est Stephani
 conjectura, eam recipere non dubi-
 tavi collatis locis Homericis Il. V,
 555 *βαθείης τάρφειν ὄλης*. XV,
 606 *βαθείης ἐν τάρφειν ὄλης*. XI,
 415 et XXI, 573 *βαθείης ἐν ξυλό-*
χοιο.

14. *οἶσαστο* vulg. *οἶσαστο* Vatt.
 A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat.
 Viad. Regg. quatuor, Brunckius,
 Beckius.

- 15 ληθέμεν, αἴψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
 τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπιστορας· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 πλήτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβρομέσκον ἀκουαί.
 πυκνὰ δὲ λαυκαυλὴς ἐπιμάσσαστο, πυκνὰ δὲ κουριξέ
 ἔλκομένη πλοκάμους φρεσὶ βροντήσας· ἀνὴρ.
- 20 καὶ νῦν κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπέρμορον ᾤλετο κούρη
 φαρμάκα παδσαμένη, ἥδε δ' ἄλλωδε μενοινάς,
 εἰ μὴ μιν Φοῖβοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
 ᾤρσεν ἀνυζομένην· πετρώεις δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς —
 λάνθη· μετὰ δ' ἤγε παλίσσαντος ἀθρόα κόλπων
- 25 φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
 κύσσε δ' ἐόν τε λέχος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
 σταθμούς, καὶ τοίχων ἐπαφήσαστο χερσὶ τε μακρὸν
 ῥηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημῆϊα μητρὶ
 κάλλιπε παρθενίης, ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ.
- 30 „Τόνδε τοὶ ἀντ' ἐμέθεν ταναόν πλόκον εἰμι λιπαῖ
 „μητὲρ ἐμῇ, χαίροις δὲ καὶ ἄνδρα πολλὸν λούσῃ·
 „χαίροις Χαλκιδόπῃ καὶ πᾶς δόμος· αἶδε σε πόντος,
 „ἔεινε, διέρρῳαίσεν, πρὶν Κολχίδα γαίαν ἰκέσθαι.“
- Ὡς ἄρ' ἔφη· βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα χεῦε
- 35 οἷη δ' ἀφνειοῖο διεκλυσθεῖσα δόμοιο
 ληϊὰς, ἥντε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
 οὐδὲ νῦν πῶ μογεροῖο πεπειρηται καμάτοιο,
 ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης καὶ δούλια ἔργα
 εἶσιν ἀνυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·

17. πλήντο vulg. πλήσε Vrat. Vind.
 πλήτο Vatt. A. D. Med. Guelph.
 Regg. B. E. marg. Vrat., quod cum
 Beckio recepi, ut Hom. II. XII, 466
 πυρὶ δ' ὅσσε δεδῆται. XXIII, 477
 κεφαλῆς ἐκ δέρεται ὅσσε. Od. VI,
 131 ἐν δὲ οἱ ὅσσε δαίεται. Apol-
 lon. IV, 1437 ὅσσε δὲ οἱ βλοσυρῶ
 ὑπέλαμπε μετώπῳ. 1543 ἐν δὲ οἱ
 ὅσσε — Λάμπεται.

18. λαυκαυλὴς Regg. tres. — ἐπα-
 μάσσαστο vulg. ἐπιμάσσαστο Vrat. Vind.,
 quod recte receperunt Brunck. Beck.

20. ὑπὲρ μόρον Vatt. A. B. C. D.
 Regg. A. E. Vrat., quod receperunt
 Brunck. Beck. minus bene, v. Heyn.
 ad II. T. IV p. 224.

22. θεὰς Med. a manu prima.

23. De πετρώεντι θυμῷ v. Wer-
 nick. ad Tryphiod. v. 373.

24. κόλπων vulg. sine sensu. κόλ-
 πων Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor
 Guelph. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

26. κύσσε vulg., quod correxit Bruck-
 ckus.

28. θαλάμῳ Reg. A. a m. 1.

29. αἰνῇ Regg. A. E.

32. χαίρε Guelph.

33. διέρρῳαίσεν Med. a m. 1. διέ-
 ρῳαίσε Regg. A. D. E. Guelph. Brun-
 ck. male. — Κολχιδὰ Vrat. γα
 κήϊδα Vind.

36. νέην ed. Basil., unde Hoe-
 lin. et Shaw.

37. οὐδὲν ὑπὸ Vind. οὐδὲν ὑπὸ
 Reg. A.

38. ἐτ' pro ἔτ' Vatt. A. B. C.
 ex sequente A. — ἀηθέουσας Sch-
 Paris.

- 10 τοίη ἄρ' ἰμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὄχλεις,
ὠκείαις ἄφροόροι ἀναδρώσκοντες ἀοιδαῖς.
γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεῖνὰς θένει οἴμους,
λαίῃ μὲν χειρὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
15 στελαμένη καὶ καλὰ παρήϊα, δεξιτερῇ δὲ
ἄκρην ὑπόθι πέξαν ἀεράζουσα χιτῶνος.
καρπαλλίμως δ' αἰδῆλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
ἄσπετος εὐρυχόροιο φόβῳ ἔκει· οὐδὲ τις ἔγνω
τῇνδε φυλακτῆρυν, λάθε δὲ σφίτας ὀρηθεῖσα.
50 ἔνθεν ἴμεν νηόνδε μάλ' ἐφράσσατ'· οὐ γὰρ αἰδρεῖς
ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφὶ τε νεκρούς
ἀμφὶ τε δυσπαλέας ῥίξας χθονός, οἷε γυναικες
φαρμακίδες· τρομερῇ δ' ὑπὸ δέσματι πάλλετο θυμός.
τῇν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περῶνθεν
55 φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχέρατο Μῆνην
ἀρπαλέως, καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ἦσιν ἔειπεν.
„Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ Λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
„οὐδ' ὅλη καλῶ περιδαλομαι Ἐνδυμῶνι·
„ἢ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολλασιν ἀοιδαῖς

10. διέξαστο Guelph.
11. ὑπόειξαν Med. a. m. 1. — Imi-
i videtur Nonn. Dionys. VII, 316
τόματοι πολεῶναι ἀναιδῆσαν
ἦες. Similes locos complures ha-
t Wernick. ad Tryphiod. v. 339,
ibus addi potest Callim. H. in Apoll.
6 αὐτοὶ νῦν κατοχῆς ἀνακλίνε-
ς πολέων.
42. ἐξείας emendandum proponit
itzn. de vers. her. p. 99, sed ut
us et ὠκείς saepe a librariis con-
adi constat, ita etiam alterum sae-
alterius significatione poni certum
est, ita ut a mutatione abstinendum
leatur, cf. Wernick. ad Tryphiod.
192. — ἀοιδῆς Med. a. m. 1. Vrat.
nd.
43. γυμνοῖσι Vatt. A. D. Regg. A.
E. Brunck. Beck. male.
44. χειρὶ Med. Vrat. Vind.
50. ἐνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε vulg.
le distinctis vocibus, quae quomo-
jungendae sint vidit jam Hartun-
s; nihilominus falsa lectio occupat
l. Steph. Hoelzlin. Shaw. Aliter
rectum est in Regiis codd., ut
APOLLON. RHOD. I.

sunt isti libri ejusmodi correctionibus
pleni, nam in Regg. A. C. D. E. et
marg. B. scriptum est ἐνθ' ἄρα νηόν
μὲν καὶ ἐφράσσατο e sciohi emen-
datione, ut ipse h. l. vidit Brunckius.
ἐφράσσατο habet etiam Guelph. —
αἰδρεῖς Vind.
52. δυσπαλέας ῥίξας hinc landat
Etymol. M. p. 292, 32. δυσπαλαίας
Schol. Paris.
54. ἀνερχομένη Vat. A.
57. μετὰ Λάτμιον Brunck. lectore
non monito et citra necessitatem. —
οὔρον pro ἄντρον Guelph.
59. σῆς Regg. A. E., unde σῆς si-
ne causa dedit Brunck. — κύον
vulg. κύων Regg. A. E. Falsum esse
κύον perspicuum est, et mirum edi-
tores in eo non offendisse, quum
neque causa intelligi possit, cur tam
inhonesta voce Medeam Luna com-
pelleret, et verbum finitum desideretur,
quod in nullo alio vocabulo, nisi in
odioso illo κύον latere potest. In
exemplo editionis Florentinae, quo
usus est Ruhnkenius (Ep. crit. p. 310),
vir aliquis doctus margini adscripsit

- 60 „μνησαμένη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
 „φαρμάσσης εὐκηλος, ἃ τοι φίλα ἔργα τέτυκται·
 „νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης·
 „δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι Ἰήσωνα πῆμα γενέσθαι
 „δαίμων ἀλγινόεις· ἀλλ' ἔρχεο, τέτλαθι δ' ἔμπης,
 65 „καὶ πινυτὴ περ ἰοῦσα, πολύστονον ἄλγος αἰρεῖν·
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσιν·
 „ἀσπασίως δ' ὄχθησιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
 „ἀντιπέρην λεύσσοῦσα πυρὸς σέλας, ὃ ῥά τ' ἀέθλου
 „παννύχιοι ἦρως ἐυφροσύνησιν ἔδαιον.
 70 ὅξει δ' ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρδια φωνῇ
 „ὀπλότατον Φοῖβοιο περαιόθεν ἤπυε παίδων,
 „Φρόντιν· ὃ δὲ ξὺν ἐοῖσι κασιγνήτοις ὅπα κούρης
 „αὐτῷ τ' Αἰσονίδῃ τεκμαίρετο· σίγα δ' ἑταῖροι
 „θάμβειον, εὐτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦεν.
 75 τρὶς μὲν ἀνήϋσεν, τρὶς δ' ὀτρύνοντος ὀμίλου
 „Φρόντις ἀμοιβήδην ἀντίαχεν· οἱ δ' ἄρα τέως
 „ἦρως μετὰ τὴν γε θοοῖς ἐλάσσον ἐρετμοῖς.
 „οὐκᾶ πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαιῆς
 „βάλλον, ὃ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἤκεν Ἰήσων
 80 ὑποῦ ἅπ' ἱκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ Ἄργος,
 „νῆε δῦα Φοῖβου, χαμάδις θόρον· ἣ δ' ἄρα τοὺς γέ

codicis veteris lectionem κλον, qua nihil potest esse verius, ideoque eam cum Beckio recepi. Ceterum antiquam mendam esse ex Scholl. intelligitur, qui lectionem κλον agnoscunt. — δολίῳ ex Vrat. Vind. receperunt Brunck. Beck. sine causa.

63. ἀνιηρόν quum Scholl. interpretentur τὸν ἀθεράπευτον, videntur adiectivum ad Iasonem retulisse, et fortasse aliud etiam vocabulum legisse ut ἀνίστον, quod saepius per ἀθεράπευτος explicatur. — τι pro τοι Vatt. A. D.

64. ἔρχεο Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta. ὄλγες scribi jubet Piers. Veris, p. 55 sine causa.

65. πολύστονον Vrat. Vind., sed in illo vulg. margini adscripta.

68. ἀντιπέρην Guelph. — λεύσσοῦσα Vrat. λεύσσοσαν Vatt. A. D. Med. — ὀρδία vulg. ut semper. Correxisset Brunckius.

69. πανύχιοι Flor. Ald. — ἐφφρ- σύννησιν Med.

70. De usu vocabuli ὄρδια v. Ruhn. ad H. in Cer. v. 20.

72. οὐδὲ pro ὃ δὲ Guelph.

73. τεκμήρατο ex conjectura dedit Brunck. sine causa. Eodem jure reliqua omnia imperfecta h. l. in aoristos mutare poterat.

74. ἦεν Med. Guelph. Vrat.

75. ἀνήϋσεν pro vulg. ἀνήστει de- δι ex Med. Vrat. ἀνύησεν Reg. A.

76. ἦδ' ἄρα Vind.

77. τήνδε Regg. quatuor. — ἐλάσσον vulg. ἐλάσσον Vatt. A. C. Med. Guelph. Regg. quinque, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

80. ἐπ' ἱκριόφιν vulg. contra sensum. ἀπ' ἱκριόφιν recte Guelph. marg. Reg. B. Brunck. Beck. ἐπ' ἱκριόφιν Flor. Brub. Basil.

81. Versus deest in Med., sed additus eadem antiqua manu. — θόρο Flor. — χαμάδις Guelph.

- γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη προσέειπεν.
 „Ἐκ με, φίλοι, ῥύσασθε δυσάμμορον, ὧς δὲ καὶ αὐτοὺς
 „ὕμεις Αἰήταο, πρὸ γὰρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
 35 „πάντα μάλ', οὐδὲ τι μῆχος ἰκάνεται. ἀλλ' ἐπὶ νῆϊ
 „φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἱππῶν.
 „δῶσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
 „φρουρὸν ὄφιν· τὴν δὲ θεοὺς ἐν σοῖσιν ἐταίροις,
 „ξείνε, τῶν μύθων ἐπίστορας, οὓς μοι ὑπέσθης,
 30 „πολεῖσαι· μὴδ' ἔνθεν ἐκαστέρῳ ὀρμηθεῖσαν
 „χῆται κηδεμόνων ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.“
 Ἴσκεν ἀκχημένη· μέγα δὲ φρένες Αἰσουλῆο
 γήθεον· αἴψα δὲ μιν περὶ γούνασι πεπτηνῶν
 ἦκ' ἀναειρόμενος προσπύξατο θάραυνέν τε·
 95 „Δαιμονίη, Ζεὺς αὐτὸς Ὀλύμπιος ὄρκιος ἔστω
 „Ἡρῇ τε Ζῆνι, Διὸς εὐνέτις, ἣ μὲν ἑμοῖσιν
 „κούριδίνην σὲ δόμοισιν ἐνιστήσεσθαι ἄκοιτιν,
 „εὐτ' ἂν ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἰκώμεθα νοστήσαντες.“
 Ὡς ἡὔδα καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χεῖρ
 00 δεξιτερὴν· ἣ δὲ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀνάγει
 νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδόν, ὅφρ' ἔτι νύκταρ
 καῶς ἐλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.
 ἔνθ' ἔπος ἦδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
 εἰς γὰρ μιν βῆσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτὶς ἔωσαν
 05 νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτῃσιν

82. γούνα Guelph.

84. ἡμέας Vind. — ἀναφαντὰ at.

35. ἐπὶ νῆϊ Brunck. sine libris et tore non monito, probante tamen ckio, male. Quasi ἐπὶ νῆϊ φεύγειν recte dici possit, ad quod prodiūm ne exemplis quidem opus est.

36. τὸνδε Vrat. Vind. τόν γε Brunck. sine libris et sine causa. — βλήμεναι Vind.

17. εὐνήσασθαι Guelph.

8. ἐπὶ σοῖσιν vulg. contra sensum. σοῖσιν Vatt. A. D. Med. Guelph. 15. quinquē, Vrat. Vind. Ald. 12. Brub. Basil. Brunck. Beck.

0. ἐκατέρῳ Guelph. Vrat. Vind.

1. χῆται Brunck. Beck. male.

2. ἀκαχημένη Guelph.

4. προσπύξατο Vrat. — θάρ-

εί τε Guelph. φώνησέν τε Reg. D.

96. ἑμοῖσι Vrat.

97. δόμοισι Vrat. — ἐνιστήσεσθαι vulg. ἐνιστήσεσθαι, quod conjecerat jam Stephanus, Vatt. C. D. Regg. quinquē, Med. Vrat. Vind., quod sensu iubente recepi. Sed Piers. Veris. p. 213, quoniam uxorem ducere non sit στήσεσθαι sed θέσθαι ἄκοιτιν, emendandum iudicat ἐνι θέσεσθαι, quod receperunt Brunck. Beck. Sed id neque metricae rationes admittunt, neque sensus flagitat, non enim hoc dicit Iason, se eam domi in matrimonium ducturum, sed se eam, tanquam uxorem, in domo sua collocaturum esse, ut similiter mox v. 194.

99. παρὰ σχεδόν Vat. A.

104. ἔβησαν Reg. A.

105. ὀρυμαγδὸς Vrat.

ἦεν ἀριστῆων· ἡ δ' ἔμπαλιν ἀτσοῦσα
γαλῆ χειρὰς ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἴησων
θάραυνεν τ' ἐπέεσσι, καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.

- Ἦμος δ' ἄνδρες ὕπνου ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο
110 ἄγρόται, οἷτε κύνεσσι πεποιθότες οὐ ποτε νύκτα
ἄγχαυρον κνώσδουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἡούς,
μὴ πρὶν ἀμαλδύνῃ θηρῶν στίβον ἠδὲ καὶ ὁδμήν
θηρείην λευκῇσιν ἐνισκίψασα βολῇσιν·
τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
115 ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα κριοῦ καλέονται
εὐναί, ὅδι πρῶτον κεκημηότα γούνατ' ἔκαμψεν,
νώτοισιν φορέων Μινυῆιον υἱ' Ἀθάμαντος.
ἔγγυθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
ὃν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἶδατο Φοῖξος,
120 ῥέξων κείνῳ τέρας παγχρόσειον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείας πρόφρων ξυμβλήμενος. ἔνθ' ἄρα τοὺς γε
Ἄργον φραδμοσύνησιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
τῷ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
φηγὸν ἀπειρεσίην διζήμενῳ, ᾧ ἐπὶ κῶας
125 βέβλητο νεφέλῃ ἐναλγχιον, ἥτ' ἀνιόντος
ἡέλου φλογαρχῆσιν ἐρεῦθεται ἀκτίνεσσιν.
αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνετο θειρῆν
ὄξύς αὖπνοισι προΐδων ὄφεις ὀφθαλμοῖσιν
νισσομένους, ῥόλξει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακρὰ
130 ἡῖόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.

108. τα ἔπεισε Med. Reg. A.

109. ἐβάλλοντο Guelph. — Hunc cum duobus proximis versibus, Apollonii nomine non addito laudat Etymol. M. p. 14, 39 nulla lectionis diversitate.

110. ὃν τε Reg. A.

111. ἀλευόμενοι Brunck. sine libris, male.

112. ἀμαλδύνει Med. a m. 1.

113. ἐνισκίψασα Vatt. A. D. Med. — βολῇσιν Med. Vrat.

115. καλέωνται Guelph.

116. κεκημηότα Regg. tres, Vrat. Vind.

117. νώτοισι Med. Reg. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck. male. — Μινυῖον vulg. contra metrum. Μινυῆιον, quod ex conjectura reposuerat Hoelzlin., praesent Regg. quinque.

118. περὶ νηοῦ θέμεθλα Flor., mira varietas, quae in nullo codice comparat. — πέλα Brunck.

119. δαίματο pro εἶδατο Regg. A. E. ex glossemate.

120. δέρας Guelph. Hoerstel.

121. Ἑρμῆας Reg. D. Ἑρμῆα Brunck. Beck. vid. ad II, 1145.

126. φλογαρχῆσιν vulg. φλογαρχῆς Guelph. Regg. A. B. E. Vrat. Vind. Brunck. Beck.

127. γ' post ὁ male inseruerunt Brunck. Beck. v. ad III, 1317. — τείνατο ex uno Reg. D. male Brunck. Beck. Sequuntur imperfecta.

129. νισσομένους vulg. νεισομένους Med. Guelph. Reg. A. νισσομένους Vrat. Vind. Reg. D. Steph. Brunck. Beck.

ἔκλυνον οἱ καὶ πολλὸν ἐκάς Τιτηνίδος Ἀῆς
 Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,
 ὅστ' ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
 Φάσιδι ἀμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ συνάμψω
 5 Κανκασίην ἄλαδ' εἰς ἕν ἐλαννόμενοι προχέουσιν.
 δέϊματι δ' ἐξέγροντο λεχωῖδες, ἀμφὶ δὲ παῖσιν
 νηπιάχοις, οἷτε σφιν ὑπ' ἀγκαλίδεσσιν ἴανον,
 ροῖζω παλλομένοις χεῖρας βάλλον ἀσχαλώσσαι.
 ὥς δ' ὅτε τυφομένης ὕλης ὑπερ αἰθαλόδεσσαι
 10 καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἰλίσσονται,
 ἄλλη δ' αἰψ' ἐτέρη ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
 νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανούσα·
 ὥς τότε κείνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιξεν
 ῥυμβόνας ἀζαλέησιν ἐπηγεφείας φολλίδεσσιν.
 5 τοῖο δ' ἐλίσσουμένοιο κατόμματος εἶδατο κούρη,
 ὕπνον ἀοσσητήρα, θεῶν ὕπατον, καλέουσα
 ἠδελή ἐνοπή, θέλξαι τέρας· αὖτε δ' ἀνασσαν
 νυκτιπόλον, χθονίην, εὐαντὰ δοῦναι ἐφορμήν.
 εἶπετο δ' Αἰσονίδης πεφοβημένος, αὐτὰρ ὁ γ' ἦδη
 10 οἴμῃ θεηγόμενος δολιχὴν ἀνελύετ' ἄκανθαν

34. σὺν ἄμφω vulg. junctim Vrat. mck. Beck.

137. σφισιν Med. a m. 1.

138. ροῖζω Guelph. — βάλλον at. Vind. Flor. Ald.

140. ἐλίσσονται Guelph.

141. δ' deest in ed. Brunck., vi-typoth. ut videtur.

142. εἰλίγμοισιν vel εἰλίγγῃσιν le- idum judicat Piers. ad Moer. p. 196. lim εἰλίγγοισιν, quod paene in tex- dedissem; ei quam saepe librarii i, praesertim longo, scripserint am est.

43. τότε κείνο Vrat. Vind. Reg. quod vulgato τότε' κείνο praetuli, a et apud Homerum κείνος est na frequentior, et apud Apolloni- κείνος praeter hunc locum nus- um legitur. — ἐλέλιξε Shaw. for- se vitio typ., quod tamen lectore i monito recepit Brunckius, qui ora imperfecta in aoristos mutavit, secutus est Beck. Codices omnes, aeter Vatt. B. D., habent vulga- n lectionem.

144. ἀζαλέοισιν Reg. D. — βολίδε- σιν Etymol. M. p. 706, 21, ubi hic versus laudatur.

145. κατ' ὄμματος Regg. A. C. D. E., quod receperunt Brunck. Beck. Sed ea lectio quum propter libros suspecta sit, e quibus fluxit, tum aliis de causis ferri nequit. Nam qui dixerit κατ' ὄμματος ἐλθεῖν in conspectum venire, scio neminem, deinde sensus pluralem certe ὀμμά- των postulat, postremo Apollonius non minus quam Homerus singularem vocabuli ὄμμα nusquam usurpat. Quod vero in reliquis libris omni- bus legitur κατόμματος, quamquam hoc adverbium alibi non legitur, non est quod propterea deleamus, quum sit ex analogia linguae factum et idem fere quod ἐναντίον significans loci sensui aptissimum sit. Itaque accedat lexicis. — εἶδατο Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind.

146. θεῶν Reg. A.

150. ἀνελύετ' vulg. ἀνελύετ' Vatt. A. D. Med. Guelph. Regg. quatuor, Vrat. Vind. Brunck. Beck.

- γηγενέος σπείρης μήκυε δὲ μυρία κύκλα,
 οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσιν
 κύμα μέλαν καφόν τε καὶ ἄβρομον· ἀλλὰ καὶ ἔμπη
 ὕψου σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινευ αἰετας
 155 ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.
 ἡ δὲ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῷ
 βάπτουσ' ἐκ κυκῶνος ἀκήρατα φάρμακ' αἰδαῖς
 ραῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περὶ τ' ἀμφὶ τε νήριτος ὁδ
 φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
 160 δῆκεν ἐρεισάμενος· τὰ δ' ἀπείρουνα πολλὸν ὀπίσσω
 κύκλα πολυπρέμνοιο διῆξ ὕλης τετάνυστο.
 ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἰνυτο κῶας
 κούρης κεκλομένης· ἡ δ' ἔμπεδον ἔστηνῖα
 φαρμάκῳ ἔψηγεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δὴ μιν
 165 αὐτὸς ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἴησων
 ἦνῳγεν, λείπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρηος.
 ὥς δὲ σεληνάην διχομήνιδα παρθένος αἰγλήν
 ὑψόθεν ἐξανέχουσιν ὑπαρόφριον θαλάμοιο
 λεπτῶν ἑαυτῷ ὑποδραχεται· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 170 χαίρει δερκομένης καλὸν σέλας· ὥς τότε Ἴησων
 γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσίν·
 καὶ οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρητῖσιν ἡδὲ μετώπῳ

151. *ληγενέος* Vind.

152. *κυλινδόμενος* Med. Vrat. Vind.,
sed in Vrat. *supra*scr. *v*.

156. *νόον* Guelph.

157. *ἐς κυκῶνος* inepte conjicit
Hoelzlin. — *αἰοιδῇ* Regg. A. E.

160. *ἐρυσάμενος* Vat. A.

163. *ἔστηνῖα* vulg. *ἔστηνῖα* Vatt.
A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg.
quatuor, Brunck. Beck.

164. *ἔψηξε* Guelph. Regg. C. D.
Brunck. Beck. male.

166. *ἦνῳγε* Regg. A. E. Brunck.
Beck. male. — *λείπεν* Med. Guelph.
Vrat. Vind.

167. *σελήνην* Reg. A.

168. *ἀνέχουσιν* Vat. D. Med. Vrat.
Vind. Flor. — *ὑπαρόφριος* Regg.
quinque, quod admodum friget, re-
ceperunt tamen Brunck. Beck.

169. *ἑαῖα* pro *ἑαυτῷ* Guelph.

170. *δερκομένης* Vat. C. a m. 2.
Med. a m. 2. Guelph., quod vulgato

δερκομένη recte praetulerunt Bru
Beck., hoc librariis debetur con-
ctionem correcturis. Apte Bru
confert III, 1010 *ἐρύθη* δὲ οἱ
δοθὶ θυμὸς αἰνῷ ἀειρομένης.

Schaefer. ad Lambert. B. p. 51.
171. *ἀναείρατο* Guelph. (*ἀναεί-*
teste Brunck.)

172. *παρητῖσιν* vulg., quod
graecum est. *παρητῖσιν* Regg.
C. E. Brunck., sed haec forma ina-
quum non in melioribus libris leg
sed in Regiis, quos correctoris
num expertos esse scimus, os
rejienda est. Praeterea *παρ-*
conjicit Brunck., quod recepit E
et quum *παρητῖσιν* habeat Vrat.,
ρητῖσιν Vat. D. et Vind., *παρ-*
et ipse dare non dubitavi, praes-
cum haec vocabuli forma hujus a
poetis maxime in usu sit ut Apoll
791. II, 59. III, 831. 963. 1064
1066. Quint. Smyrn. IX, 372.
pian. Cynege. III, 214. Etiam

- μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ ἐκελον ἔξεν ἔρυσθος.
 ὄσση δὲ ρινὸς βοὸς ἦνιος ἢ ἐλάφοιο
 75 γίγνεται, ἦντι' ἀγρωῶσται ἀχαιῖνέην καλέουσιν,
 τῶσσαν ἔην πάντη χρύσειον ἐφύπερθεν ἄωτον.
 βεβρίθει λήνεσσιν ἐκηραφές· ἤλιθα δὲ χθών
 αἶεν ὑπὸ ποδῶν ἀμαρύνσεται νισσομένοιο.
 ἦς δ' ἄλλοτε μὲν λαιῶ ἐπιειμένος ὦμα
 80 αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκές, ἄλλοτε δ' αὐτὰ
 εἴλει ἀφασσόμενος· περὶ γὰρ δλεν, ὄφρα ἔ μὴ τις
 ἀνδρῶν ἢ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
 Ἡὼς μὲν ρ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὄμιλον
 ἔξον· θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
 85 λαμπόμενον στεροπῇ ἔκελον Διός. ὦρτο δ' ἑκάστος
 ψαῦσαι ἐελδόμενος δέχθαι τ' ἐνὶ χερσὶν ἐῴσιν.
 Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
 κάββαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἐνεείσατο κούρην
 ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπεν.
 190 „Μηκέτι νῦν χάζεσθε, φίλοι, πάτρηνδε νέεσθαι.

III, 831. παρηγῖδας pro παρηγῖδας
 legitur in Med.

173. μαρμαρυγῇ Guelph. — γλη-
 ναίων Guelph. ληνάίων Vrat. Vind.
 Flor. (qui error est frequens, v.
 Toup. Emend. in Suid. III p. 225),
 hinc prima syllaba absorpta ναίων
 Brub. Basil. ληνέων non placet Be-
 ckio, nescio qua de causa. — ἔκελον
 Guelph. Vrat. Vind. Flor. Brub. Basil.
 ut semper. — ἔξεν Reg. A.

174. ὄσσος Vatt. B. C. Regg. A. E.
 Guelph. ed. Paris. Steph. Shaw. —
 ἦντος Vatt. A. C.

175. γίγνεται Med. Vrat. Vind. et
 ut videtur Regg. — ἀγρωῶται Vat.
 C. Med. Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil.

177. λήναισιν Flor. Ald. Brub. Basil.

178. νεισομένοιο vulg. νεισομέ-
 νοιο Guelph. νισσομένοιο Reg. D.
 Vrat. Vind. Brunck. Beck.

181. εἰλιά φρασσόμενος Vat. C.

182. ἦ δὲ vulg. ἦ δὲ Reg. D. Brunck.
 Beck., quod sensus postulat. — νο-
 σφίσεται Guelph. νισφίζεται Schol.
 Paris.

183. μὲν deest in Guelph.

184. ἐθάμβησαν Brunck. sine li-
 bris et sine causa, nec monito lectore.

187. ἄλλους μὲν difficultatem mo-
 vet, quia non statim perspicuum est,
 quis reliquis opponatur, nam reli-
 quos praeter sese, ut explicat Hoelz-
 lin., ineptum est. Quare Rutgers.
 var. lect. I p. 11 v. 185 emendavit
 δ' Ἀκαστος, ut ad hunc τῷ δὲ refe-
 ratur et φᾶρος νηγῆτειον de vellere
 dictum sit, quod et ipsum ferri ne-
 quit. Arnald. Lect. gr. p. 242 s. ἄλ-
 λους in αὐτοὺς mutavit, quam emen-
 dationem receperunt Brunck. et Beck.,
 sensui sane accommodatam sed non
 necessariam. Nam quae desideratur
 oppositio inest in verbis πρύμνῃ δ'
 ἐνεείσατο κ. α., quae vulgo male in-
 telliguntur. Sensus est: reliquos qui-
 dem prohibuit, velleri autem pallium
 iniecit, idque in puppi collocavit et
 virginem tanquam custodem appo-
 suit, ita ut reliquis opponatur Medea;
 nam ἄλλους pro τοὺς ἄλλους positum
 est, v. ad I, 910.

188. κάββαλεν Vind. — ἀνείσα-
 το vulg. ἐν κείσατο Reg. A. ἐνείσα-
 το Reg. E. ἐνεείσατο Vatt. C. D. Med.
 Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D.
 Brunck. Beck.

190. χάζεσθαι Vind. φράζεσθε var.
 lect. ap. Scholl.

- „ἦδη γὰρ χρεῖω, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινήν
 „ναυτιλίην ἐτλημεν οὐξοὶ μοχθίζοντες,
 „εὐπαλῆως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
 „τὴν μὲν ἔγῳ ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄποιιν
 195 „κουριδίην· ἀτὰρ ὕμεις Ἀχαιῖδος οἶά τε πάσης·
 „αὐτῶν θ' ὕμειων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐούσαν
 „σώετε. δὴ γὰρ που μάλ' ὀτομαι εἶσιν ἐρύξων
 „Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ' ἵμεν ἐκ ποταμοῖο.
 „ἀλλ' οἱ μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβᾶδ' ἀνέρος ἀνήρ
 200 „ἐξόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
 „ἀσπίδας ἡμίσεις, δηίων θοὸν ἔχμα βολᾶων,
 „προσχόμενοι νόστῳ ἐκαμύνετε. νῦν ἐνὶ χερσὶ
 „παῖδας ἐοὺς πάτρην τε φίλην γεραροὺς τε τοκῆας—
 „ἴσχομεν· ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ
 205 „ἥε κατηφελὴν, ἥ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.“
 „Ὡς φάτο· δύνε δὲ τεύχε' ἀρήϊα· τοὶ δ' ἰάχῃσιν
 θεοσπίσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
 σπασσάμενος προμνηαῖα νεὸς ἀπὸ πείσματι ἔκοψεν.
 ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένους ἰδυντήρι.
 210 Ἀγκάλῳ παρέβασκεν· ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηὺς
 σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 Ἦδη δ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσι τε Κόλχοις
 Μηδείης περιπυστος ἔρως καὶ ἔργα τέτυκτο.
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν· ὅσσα τε πόντου
 215 κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
 ἥ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης

193. ἀποδῆναι Vat. D.

195. Ἀχαιῖδες Med. a m. 1. Ἀχαι-
δες Guelph.

196. ἐσθλὴν omittunt Vatt. A. B.
C. D. Guelph., ex his Vat. C. et
Guelph. initio versus addunt γαίης,
ut dubitari non possit, quin versus
ex priorē recensione ita lectus sit:
γαίης αὐτῶν θ' ὕμειων ἐπαρωγὸν
ἐούσαν. Facile intelligitur meliora
esse, quae postea dedit poeta.

199. ἄλλοι μὲν vulg. ἄλλη μὲν
Regg. A. C. ἀλλ' οἱ μὲν Guelph. Reg.
D., quod recte praetulerunt Brunck.
Beck. — ἀμοιβᾶδ' Reg. A.

200. ἐρέσσετε Med. a m. 1.

201. θοῶν Vind. — αἶχμα Vatt.
A. D. Med.

202. δ' male omisit Brunck., cui

frigide insertum videtur. — χερσὶν
Med.

203. φίλοι commatibus inclusum
Med. Vrat. Vind. Flor., quod deterius
est vulgato.

204. δὲ ἐπερείδεται Vrat. Vind.
— ἐπερμῇ Guelph.

205. Versus deest in Guelph.

206. δύνε τε ex conj. Brunck.
Beck. sine causa.

208. σπασσάμενος Vatt. A. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub.
Basil. — ναός Guelph.

210. ναός Regg. A. E.

211. ἐλάσαι Vrat. Vind.

213. ἔργ' ἐτέτυκτο vulg. Vid. ad
II, 1072.

214. ὅσα Vind.

φυλλοχόῳ ἐνὶ μῆνί· τίς ἄν τάδε τεμνέσταιτο ;
ὥς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
κλαγγῇ μαιμώωντες· ὁ δ' εὐτύκῳ ἐνὶ δίφῳ
10 Ἀλκίτης ἱπποῖσι μετέπρεπεν, οὓς οἱ ὄπασσεν
Ἥελιος, πνοιῇσιν ἐσιδομένους ἀνέμοιο·
σκαίῃ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν αἰέσαν,
τῇ δ' ἐτέρῃ πεύκην περιμήκεια· παρ δέ οἱ ἔγχος
ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον· ἦντα δ' ἱππῶν
15 γέντο χερσὶν Ἄψυρτος· ὑπεκκρὸ δὲ πόντον ἔταμνευ
νῆς ἥδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτρῳ
καὶ μέγαλον ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥεέτρῳ.
αὐτὰρ ἄναξ ἄτη πολυπήμονι χεῖρας αἰέρας
Ἥελιον καὶ Ζῆνα, κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων,
20 κέκλετο· δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὺν ἦεν λαῶ·
„Εἰ μὴ οἱ, κοῦρην ἀντάγρετον ἢ ἄνα γαῖαν,
„ἢ πλωτῆς εὐρόντες ἔτ' εἰν ἄλῳς οἴδματι νῆα
„ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐνιπλήσει μενεαίνων
„τίσασθαι, τάδε πάντα δαήσονται κεφαλῇσιν
35 „πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.“
Ὡς ἔφατ' Ἀλκίτης· αὐτῷ δ' ἐνὶ ἤματι Κόλχοι
νῆάς τ' εἰρύσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλλοντο,
αὐτῷ δ' ἤματι πόντον ἀνήϊον· οὐδὲ κε φαίης
τόσσον νηῖτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
40 ἱλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρομέειν πελάγεσσι.
Οἱ δ' ἀνέμου λαίψηρά θειῆς βουλῇσιν ἀέντος

219. μαιμώωντες Guelph. μαιμώ-
ας Regg. quatuor, quod recepit
Brunck. et Beck., vix recte, ex
praesertim libris. Apud Home-
r. μαιμώωσα quidem et μαιμώωσι
itur, sed non μαιμώουσα et μαι-
ουσι, et apud Nostrum II, 269
i omnes in μαιμώωσαι consen-
tit et infra v. 1544 vulgo quidem
itur μαιμώονται, sed libri complu-
alteram formam praebent. Ita
hic quoque vulg. lectionem revo-
i. — εὐποιήτῳ Reg. A. et alii
gg. ex glossemate.

20. ὄπασσεν Med. a. m. 1. ὄπασσεν
r. Brub. Basil.

21. ἐσιδομένους Guelph.

22. ῥ' deest in Flor. — δεινὰ-
Med.

225. πόντων Reg. A.

228. πολυπήμονας Guelph.

230. πάντη Flor. πάντα Brub. Ba-
sil.

231. ἀναγκαῖαν Vind.

232. ἄξουσι Vrat. Vind. Regg. A.
C. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelz-
lin. Brunck. Beck. — ἐνιπλήσει codd.
et edd. veteres omnes. ἐνιπλήσει ta-
cite reposuit Brunck., tacite recepit
Beck., sed recte: praepositionum ἐνί
et ἐπί confusio frequentissima est.

234. Notabilis est constructio me-
dia inter orationem obliquam et rec-
tam, debebat enim esse δαήσεσθαι.

235. ὑποδέγμενοι Med.

237. εἰρύσαντο vulg., quod correxit
Brunck. — βάλλοντο Vind.

240. ἱλαδὸν Med.

"Ηρης, ὄφρ' ὤκιστα κακὸν Πελίαι δόμοισιν
Αἰατὴ Μῆδεια Πηλασγίδα γαῖαν ἱκνται,
ῥοῖ ἐν τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν

245 Παφλαγόνων ἀκταῖσι πάροιθ' Ἄλνους ποταμοῖο.
ἡ γάρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέσσιν
ἠνώγει Ἐκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν, ὅσσα θυηλῆν
κούρη πορσεύουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν αἰεδεῖν.

250 ἄξομαι αὐδῆσαι· τό γε μὴν ἔδος ἐξέτι κελίνου,
ὃ ῥα-δεῖ ἥρωες ἐπὶ φηγμῖσιν ἔδειμαν,
ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.

Αὐτίκα δ' Αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ἄλλ
ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν

255 ἐξ Αἴης ἔσσεσθαι· ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
πᾶσιν ὁμῶς. Ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσεν.

„Νισσόμεθ' Ὀρχομενὸν, τὴν ἔχραεν ὕμμι περῆς

„νημερτῆς ὁδὸς μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.

„ἔστιν γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆς.

260 „πέφραδον, οἳ Θήβης Τριτωνίδος ἐγγεγάσιν.

„οὐπω τίρεα πάντα, τάτ' οὐρανῷ εἰλίσσονται,

243. Ἰκοίτο ex inutili conjectura
Brunck. Beck., vid. ad I, 17.

244. ἐν vulg. ἐν, quod postulat
metrum, ex Reg. D. dederunt Brunck.
Beck.

245. ἀκταῖσι ex uno Reg. D. Brunck.
Beck.

246. ἐξαποβάντες Vatt. A. C. et
Med. a m. 1.

247. θυηλῆ vulg. ex errore, quem
saepissime jam observavimus. Sensus
accusativum flagitat, quem ex Reg.
D. dederunt Brunck. Beck.

248. πορσεύουσα Brunck. ex con-
jectura, sine causa.

250. τόδε Vat. A. Vrat. Vind. Flor.
Brub. Basil. — μιν Vrat. Vind.

251. ὄφρ' vulg. ut semper. ὃ ῥα
Reg. E. Brunck. Beck. — φηγμῖσιν
Med.

253. ἄλλοι Vrat. Vind.

255. ἔσσεσθαι Vrat. Vind. — δ'
ἐτέτυκτο ex Regg. A. D. E. Brunck.
Beck. male, vid. ad II, 1072.

256. λιλαιομένοις Vrat.

257. νισσόμεθ' ἐς Ὀ. Vatt. A. B.
C. D. Med. Vrat. Vind. νισσόμεθ' ἐς

Ὀ. marg. Vrat. νισσόμεθ'
Guelph. Flor. Steph. νεύμεθ' ἐς
Regg. quinque, Ald. Paris. B
Basil. Hoelzlin. Shaw. Brunck. B
Perspicuum est antiquam lectio-
nem fuisse νισσόμεθ' vel νισσόμεθ'
χόμενον, sine praepositione, id q
apud hoc genus verborum saepius
factum esse notissimum est. Q
quum aegre ferrent librarii, ad
praepositionem nata est altera le-
ctio νισσόμεθ' ἐς Ὀ., sed ea metro
pugnabat, quare corrector metri
cujus manum in Regiis codd. agn
saepius vidimus, tertiam lectionem
conjectura finxit. Hanc vero ne-
sus quidem admittit, nam indicat
praesentis νεύμεθα ferri nequit,
σόμεθα vero, sive id futurum ha-
sive praesens futuri vi positum
Büttm. gr. ampl. p. 384 s.), se
accommodatum est. Itaque revo-
antiquam lectionem. — τῇ Gue
259. ἔστι vulg. ἔστιν Med. Bru
Beck.

260. ἐγγεγάσιν Med. a m. 1.
γεγάσιν Guelph.

261. τῆρεα Flor. Ald.

- „οὐδέ τί πω Δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκούσαι
 „πενθομένοισι· οἳ δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,
 „Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε Σεληναιῆς ὀδέονται
 5 „ζῶειν, φηγὸν ἰδόντες ἐν οὖρεσιν· οὐδὲ Πελασγίς
 „χθῶν τότε κυδαλλμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδην,
 „ἦμος ὅτ' ἤερ' ἡερὶ πολυλήϊος ἐκλήϊστο
 „μήτηρ Ἀλγυπτος προτεργηνέων αἰζηῶν,
 „καὶ ποταμὸς Τρίτωνος εὐρόροος, ᾧ ὑπο πᾶσα
 10 „ἄρδεται ἡερ' ἡερ'· Διόθεν δέ μιν οὐ ποτε δεύει
 „ὄμβρος· ἄλλ' ἰσ προχραῖσι δ' ἀνασταχύνουσιν ἄρουραι.
 „ἔθεν δὴ τινα φασὶ πέριξ διὰ πᾶσαν ὀδεύσαι
 „Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίη καὶ κάρτεϊ λαῶν
 „σφωϊτέρων θάρσει τε πεποιθότα· μυρία δ' ἄστη
 75 „νάσσει· ἐποικόμενος, τὰ μὲν ἦ ποθι ναιετάουσιν,

262. Δαναῶν Reg. A.

264. Laudat hunc versum Schol. Aristoph. Nub. 397.

267. ἔτ' ἡερ' ἡερ' vulg. ὅθ' ἡερ' att. A. B. C. D. marg. Vrat. ὅτ' ἡερ' ed., ubi correctum a m. 2 ἡερ' ἡερ' Vind. ὅτε ἡερ' Vrat. δ' ὅτ' ἡερ' Reg. A. ὅτ' ἡερ' Guelph. egg. B. C. D. E. Etymol. M. loco ox laudando, Brunck. Beck. De 105 ὅτε vid. Schaefer. ad Gregor. r. p. 367. — ἐκάλυστο Reg. A. —

Etymol. M. p. 421, 14, ubi hic rursus cum sequente laudatur, ἡερ' ἡερ' tera majuscula scribitur, quod vobis mihi videri ad v. 270 monebo.

268. προτεργηνέων Ald. Brub. Ba-

269. Τρίτων εὐροος Guelph. Τρίτων εὐρόροος Vatt. A. B. C. D. Med. rat. Vind. Flor., quod quum metro non satisfaceret, Τρίτων καλλιρόος emendatione, ut videtur, dedit d., quod transiit in edd. Brub. usil. Steph. Hoelzlin. Shaw. Sed egg. quinque praebent Τρίτωνος ῥοος, quod recepi. Τρίτωνος ῥοος ex more dederunt Brunck. Beck. Attamen cum in solis his selectae fidei libris reperiatur haec lectio, vehementer vereor, ne et ea sit metrica librarii correctio, et ea lectio fortasse sit Τρίτων ἡρόος, quae neglecta est a libraribus, via alibi haec adjectivi forma, quantum scio, non legitur.

270. ἄρδεται Flor. — ἡερ' Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. a m. 1. ἡερ' vix sanum visum est Beckio, neque potuit aliter, quum male verterit nigra. Mihi quidem et hic et v. 267 littera majuscula ἡερ' scribendum videtur, quod antiquum Aegypti nomen fuisse testantur Etymol. M. v. ἡερ'. Hesych. et Steph. Byz. s. v. αἰρία, sive ab ἀήρ, sive ab Αἰρία, Aegypti matre, v. Steph. Byz. s. v. Ἀλγυπτος. Ejusmodi nomine uti decuit poetam eruditionis speciem prae se ferentem, eoque usum esse eo verisimilius est, quod et Nili antiquissimo nomine Triton utitur.

271. In edd. Steph. Hoelzlin. Shaw. post ἄλλ' interpungitur, quod propter praecedens οὐποτε falsum est. Interpunctionem post ὄμβρος, quam exhibent codd. et edd. veteres atque commendant Scholl., revocavit Brunckius. Sed idem male ex Regg. quatuor dedit προχραῖσιν ἄν. sequente Beckio. Vulgatum praestant codd. reliqui omnes, nisi quod in Vatt. A. B. C. D. προχραῖς ἔδ' legitur. Commovit Brunckium, ut videtur, δέ tertio loco positum, quod fortasse etiam Stephanum ad falsam interpunctionem adduxit, in quo jam nemo offendit. — ἀνασταχύνουσι Vrat.

274. σφωϊτέρω Guelph.

275. ἐπικόμενος Guelph. cum gl. κρατῶν. — οὐ ποθι Vatt. A. D. Vrat. Vind. Guelph. — De ναιετάουσιν

- „ἥε καὶ οὐ· πούλῳς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
 „Αἶά γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον νῆωνοι τε
 „τῶνδ' ἀνδρῶν, οὗς ὅς γε καθίστατο ναίεμεν Δ
 „οἱ δὲ τοι γραπτὸς πατέρων ἔθεν εἰρύνονται
 280 „κύρβιας, οἷς ἐνὶ πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πεῖρατ' ἔασιν
 „ὕρης τε τραφερῆς τε πέριξ ἐπινισσομένοισιν.
 „ἔστι δέ τις ποταμός; ὕπατον κέρας Ὀκεανοῖο,
 „εὐρύς τε προβαδύς τε καὶ ὀλκάδι νηὶ περῆσαι·
 „Ἴστρον μιν καλέοντες ἐκὰς διτεκμήραυτο
 285 „ὅς δὲ τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνεται ἄρουραν
 „εἷς ὅλος· πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοίης Βορέαιο
 „Ῥιπαλοῖς ἐν ὄρεσιν ἀπόπροθι μορμύρονσιν.
 „ἄλλ' ὅποταν Θρηκῶν Σκυθέων τ' ἐπιβήσεται οἱ

σιν ad urbes relato vid. Eustath. ad II. II, 626.

276. πολὺς Vrat. Vind.

278. ὅς vulg. contra metrum. ὅς γε ex conjectura Brunck. Beck.

279. Et hic et mox v. 285 δ' ἦτοι scribendum putat Herm. ad Hom. H. in Ven. 226, de quo vid. ad III, 958. Nostro quidem loco facilius admitti possit, quum non relativum sit οἱ, ut vulgo scribitur, sed demonstrativum οἱ, quod in textu dedi. — τοι omittit Vrat. — γραπτὸς vulg., quod nihil est, quare γραπτὸς dederunt Brunck. Beck. Sed sensum non video. Scholl. explicant νόμους et addunt νόμους οὐν φησι καὶ στήλας παρ' αὐτοῖς εἶναι. Sed unde illud καὶ? et quomodo omnino de legibus hic sermo esse potest? Brunckius κύρβιας dicit ἐπεξηγητικῶς ad γραπτὸς additum esse, sed neque sic qui sensus sit video. Itaque dubitari vix posse videtur, quin γραπτὸς, (verbum per se apud poetam epicum suspectum et hac maxime significatione, sive scriptum sive legem interpretari) corruptum sit, et adjectivum in eo lateat; eoque ducunt codicum lectiones, nam γραπτὰς habent Vatt. A. B. C. D. Guelph. γραπτὸς Vrat. et alii fortasse plures. Variasse igitur libri antiquitus videntur inter γραπτὰς et γραπτὸς, quum κύρβιας sit utriusque generis, neque dubitavi propter sequens οἱ rescribere γραπτὸς quod una litterula

deleta corruptum est. Et γὰρ κύρβιας scripsit jam Gesner videtur ex conjectura, in Prae de navigationibus extra co Herculis, quae Hermanni Orph. jecta est, p. 620. — ἐνθεν omittit Guelph. — ἀνείρ Guelph. εἰρύνοντο Reg. E.

280. ἔασιν Guelph.

281. ἐπινισσομένοισιν vulg. νεισσομένοισιν Guelph. ἐπινισσομένοισιν Reg. D. ἐπινισσομένοισιν Vind. Brunck. Beck.

282. ὕπατον Vind. — Ὀκεανοῖο habet Hesiod. Theog. et apud Apollon. Lex. Hom. Φοῖβος.

283. εὐρύς Vind. — πρὸς Med.

285. εἷς Guelph.

286. ὑπὲρ πνοαῖς Guelph. πνοῇ Reg. D. ὑπὲρ πνοαῖς e jectura Brunck. Beck., quos quid ad mutandum impulerit. neque ὑπὲρ cum genitivo ultra ficans, neque singularis πνοαῖς quod offendere possit.

287. Transtulit in suum usus nys. Perieg. v. 315 Ῥιπαλοῖς ἐν διάνδιχα μορμύρονσιν.

288. ὅπου ἂν Vrat. — κων vulg., quod correxit I Vann. crit. p. 386, quem secuti Brunck. et Beck. — ἐπιβήσεται quinque, quod non erat cur perirent Brunck. et Beck. — ἄρ οὐρους Vatt. C. D.

„ἔνθα διχῇ τὸ μὲν ἔνθα μετ' Ἰονίην ἅλα βάλλει
 Ο „τῇδ' ὕδαρ, τὸ δ' ὀπισθε βαθύν. διὰ κόλπον ἦσιν
 „σχιζόμενος πόντου Τρωναρίου εἰσανέχοντα,
 „γαίῃ δς ὑμετέρῃ παρακέλνται, εἰ ἐτεόν δῃ
 „ὑμετέρης γαίης Ἀχελώϊος ἐξανήσιν.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· τοῖσιν δὲ θιὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
 5 αἰόιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες
 στέλλεσθαι τήνδ' ὀλμον. ἐκπρὸ γὰρ ὀλκὸς ἐτύχθη
 οὐρανίης ἀκτίνος, ὅπῃ καὶ ἀμύνσιμον ἦεν.

89. Magna inest in hoc loco difficultas, quam nemo editorum praeflaginium animadvertit. Quum in dicendum sit, Istrum in duas res divisum alteram in Pontum xinum emittere, alteram in mare iaticum, poeta prius brachium it μετ' Ἰονίην ἅλα effluere; his vero eum nihil aliud nisi Pontum Euxinum significare velle, elucet adiectis ἔνθα et τῇδε. Quis vero quam Pontum Euxinum audit? e Ionium vocari? propterea igitur Flanginius Ἰονίην in Ἀχελώνην andum esse iudicavit. Quod in, etsi ad sensum est bonum, in ex litterarum dissimilitudine non probabile sit, tum obstare ei etur alter locus v. 308, qui et nginium fugit, ubi iterum πόντοιο ἰοιο ita positum est, ut non aliac de Ponto Euxino accipi possit. Scholiastis nihil auxilii; illi enim locum priorem Istrum partim in iaticum partim in Pontum effluere int, quasi huius nomen in textu misissent, deinde ad v. 291 narret, Apollonium novi aliquid dictum finxisse, alterum Istri brachium um in duas partes dividi, quarum ra in Adriaticum, altera in Tyriticum mare effluat (hoc perspicue explicandum illud Ionium mare inest, sed ita ineptum est, et a lae verbis ita recedit, ut nihil endum sit); ad posteriorem vero m Ἰόνων πόντον pro mari Adriapositum esse dicunt, quod senon permittit. Gerhard. p. 81 um mare nullo pacto pro Ponto i posse, ideoque et Ἰονίην et ἰοιο corruptum, et altero loco η, altero ἡρώιο legendum esse

iudicat, quemadmodum supra II, 745 ἅλα ἡρώην de Ponto Euxino dixerit poeta. Corrupta esse illa vocabula neque ego dubito, de emendatione ambigo; illud certum videtur, in vocabulis Ἰονίην et Ἰονίοιο rarius aliquid et doctis Ponti nomen latere.

290. Hermann. ad Hymn. H. in Cer. v. 381 τηλοῦ ὕδαρ legendum iudicat, ne ὕδαρ primam in thesi producat contra usum Homericum. Sed ejus abusus plura exempla affert Spitzner. de vers. her. p. 23, idque sibi permisisse Apollonium probabile est etiam ex vocabulo Ἀρης, cujus primam in thesi Homerus semper corripit, Apollonius II, 991. II, 183 producit. Sed illud τῇδε per se etiam suspectum est, abundat enim praegresso ἔνθα (quod Beckius male vertit inde), neque dubito igitur, quia τῇδ' ὕδαρ scribendum sit, errore ex litterarum Δ et Α similitudine nato.

291. σχιζόμενον Regg. tres, ad quam lectionem fortasse referenda est Scholiastarum explicatio supra commemorata. — Τρωναρίου Guelph.

292. ἡμετέρῃ vulg. invito sensu. ὑμετέρῃ recte Vrat. Regg. A. B. E. var. lect. ap. Schol. Flor. Brunck. Beck. — παρακέλνται, εἰ ἐτεόν γὰ Guelph.

293. ἡμετέρης Regg. D. γαίης ὑμετέρης legunt Regg., quatuor, quem ordinem vocabulorum receperunt Brunck. Beck., scilicet ut vitetur hiatus — ἐξανήσιν Guelph.

294. τοῖσι Vatt. A. C. Vrat. Reg. C. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. Reliqui libri habent τοῖσιν, quod revocavi.

296. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

297. ὅποι Reg. A. — καὶ μόραι

- γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες
λαίφρασι πεπταμένοισιν ὑπὲρ ἄλλα ναυτίλλοντο,
300 οὐρεα Παφλαγόνων θηεόμενοι. οὐδὲ Κάραμβιν
γυάμψαν, ἐπὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανόθεν πυρὸς αἶγλη
μεῖνεν, ἕως Ἰστροιο μέγαν φόρον εἰσαφίκοντο.
Κόλχοι δ' αὐτ' ἄλλοι μὲν, ἐταῖρια μαστεύοντες,
Κρανέας Πόντοιο διέκ πέτρας ἐπέρησαν·
305 ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεμάθον, οἷσιν ἄνασσει
Ἄψυρτος, Καλὸν δὲ διὰ στόμα πῆρε λιασθεῖς.
τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε, βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης,
κόλπον ἔσω πόντοιο πάνεσχατον Ἰονίοιο.
Ἰστρον γάρ τις νῆσος ἐξέρχεται οὐνομα Πεύκη,
310 τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγματοῦς ἀνέχουσα,
στεῖνον δ' αὐτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥέον· ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
σχίζονται προχοαί. τὴν μὲν καλέονσι Νάρηκος·
τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, Καλὸν στόμα. τῇ δὲ διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θωώτερον ὠρμήθησαν·
315 οἱ δ' ὕψου νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο
τηλόθεν. εἰαμεναῖσι δ' ἐν ἄσπετα πῶεα λείπον
ποιμένες ἄγραυλοι νηῶν φόβῳ, οἳ τε θήρας
ὀσσομένοι πόντου μεγαλήτεος ἐξανιόντας.
οὐ γὰρ πῶ ἄλλας γε πάρος ποθὶ νῆας ἴδοντο
320 οὔτ' οὖν Θρήξιν μυγάδες Σκύθαι, οὔτε Σίγυννοι,

μον vulg. sensu non apto. καὶ ἀμεύ-
σιμον dat Etym. M. p. 82, 11 Apollonii
nomine addito, quod ad hunc locum
pertinere et in textum recipiendum
esse recte vidit Ruhn. epist. crit. p.
289. Secuti eum sunt Brunck. et Beck.

298. Λιθόσιο Vrat. Vind. marg.
Reg. A. — καταντόθι vulg. κατ'
αὐτόθι codd. ut videtur omnes,
Steph. Brunck. Beck.

299. λαίφρασι Vind.

302. μίμνεν Guelph. — εἰσαφίκοντο
Flor.

303. δ' αὖ ἄλλοι Regg. D. E. Flor.
Ald. Brub. Basil. δὴ τ' ἄλλοι Guelph.

308. παρέρχοντο Med. a m. 1.
Guelph. Regg. nonnulli, ed. Paris.
παρ' ἔρχοντο Vatt. A. B. C. D. Vrat.
Vind. Reg. A. cf. Dorvill. ad Charit.
p. 329. — De corrupto vocabulo
Ἰονίοιο ad v. 289 sermo fuit.

311. περὶ ῥέον Vatt. A. C.

312. καλέονσιν ἄρηκος vulg. κα-
λέονσιν ἄρηος Regg. A. B. C. D.
Brub. Basil. καλέονσι Νάρηκος con-
jecit Hoelzlin., quod recepi cum
Brunck. et Beck., hoc enim nomen
confirmant Arrhian. Peripl. Plin. hist.
nat. IV, 24. Ammian. Marcell. XXII, 8.

313. τῇδε Brunck. Beck. male. —
διὰ πρὸ Vat. A.

315. ὑπ' ἀκροτάτης Regg. tres.

316. εἰαμενησι Brunck. ex con-
jectura, Beck. ex Vat. D. — μῆλα
pro πῶεα Vatt. A. B. C. D.

319. τε pro γε Reg. A. — ποθὶ
Regg. A. C. E. ποτε Regg. B. D., quae
sine causa receperunt Brunck. Beck.

320. οὐδὲ Med. Reg. A. Vrat. —
Σίγυννοι vulg. Σίγυννοι Vat. D. Med
a m. 1. Reg. A. B., quod cum Brunck.
Beck. recepi.

- οὐτ' αὖ Γρανέτιοι, οὐδ' οἱ περὶ Λαύριον ἦδη
 Σινδοὶ ἐρημαῖον πεδὶον μέγα ναιετάοντες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Ἄγγουρον ὄρος, καὶ ἄνωθεν ἰόντα
 Ἄγγουρον ὄρεος σκόπελον παρὰ Κανυλιακοῖο,
 5 ὃ πέρι δὴ χλίζων Ἴστρος ῥέον ἔνθα καὶ ἔνθα
 βάλλει ἁλὸς πεδῖον τε τὸ Λαύριον ἡμαίψαντο,
 δὴ ῥα τότε Κρονίην Κόλχοι ἄλαδ' ἐκπρομολόντες
 πάντη, μὴ σφε λάθοιεν, ὑπερμήξαντο κελεύθους.
 οἱ δ' ὄπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον, ἐκ δ' ἐπέρσαν
 10 δοιὰς Ἀρτέμιδος Βρυγηίδας ἀγχόδι νήσους.
 τῶν δ' ἦτοι ἐτέρη μὲν ἐν ἰσθμῷ ἔσκεν ἔδεθλον·
 ἐν δ' ἐτέρῃ, πληθὺν πεφυλαγμένοι Ἀψύρτοιο,
 βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολέων λίπον ἔνδοθι νήσους.
 αὐτῶς ἀζόμενοι κούρην Διός· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 35 στεινόμεναι Κόλχοισι πόρους εἰρυντο θαλάσσης.

321. οὐτ' οὖν Γρ. vulg., quod falsum est, quum nusquam duplex οὐτ' sibi respondeat. οὐτ' αὖ Regg. C. E., quod recepit Beck., item Vatt. C. D., ex quibus οὐτ' αὖ versum praecedentem per errorem videtur refert editor Italus. Itaque hoc recepi, quamquam verisimile est simplex οὐτ' legendum esse, sed alii librarii, oculis ad versum praecedentem aberrantes, in οὐτ' mutarunt, alii metro caventes in τ' αὖ.

323. ἐπεὶ τ' Ἄγγουρον vulg., quod nihil sit, ἐπεὶ τὰ Ἄγγουρον dedit anck., quem sequitur Beck. Sed te cras illam improbat Spitzner. vers. her. p. 177, qui ἐπεὶ Ἄ. endandum censet. Sed haec non emendatio, nam quam vulgatam in lectionem, ea inde a Stephano num in vdd. legitur, in Vrat. autem et aliis, opinor, codd.) Flor. Ald. ub. Basil. illud ipsum legitur αὐτὰρ ἐπεὶ Ἄ. At id ferri non potest, in apodosis, quae a verbis δὴ ῥα incipit, postulat, ut antecedat ei. Neque Spitznerum intelligo, qui se dicit poetae mentem hanc esse: *numquam autem* etc. *ἔπειτα* vero non se postquam ipse non ignorat. Nihil igitur superest, nisi ut deleatur iocum illud τ, quod inseruerunt librarii aut hiatus vitandi causa, aut

quia vocabulis αὐτὰρ ἔπειτα assueti erant. — Ἄγγουρον et versu seq. Ἄγγουρον var. lect. ap. Scholl.

324. Ἄγγουρον Flor. — Κανυλιακοῖο Vatt. B. C. Med. a m. 1. Guelph. Flor. Steph. var. lect. ap. Schol. Hunc locum respicere videtur Steph. Byz. s. v. Κανυλικοί.

326. πεδῖον τε Ταλαύριον vulg. x. τεταλαύριον Reg. A. x. τε τὸ Λαύριον Regg. B. C. D. E., quod propter v. 321 necessarium receperunt Brunckius et Beckius.

327. διεκπρομολόντες Guelph. — Respicit hunc versum Schol. ad Aesch. Prom. 837.

329. δὲ πέρσαν Vrat.

330. Βρυγηίδας vulg. Βρυγηίδας Brunck. Beck. ex emendatione nescio cuius, sed Stephano jam nota, quam necessariam esse docent v. 470, Schol. ad IV, 1002 et Steph. Byz. s. v. Βρύξ.

331. τῶν ἦτοι ex Reg. E. Brunck. Beck. male. — ἐνὶ Vrat.

332. πεφυλαγμένοι Vatt. A. B. C. D.

333. πολλῶν vulg. sine sensu. πολλῶν ex conjectura Brunck. et Beck. πολλῶν Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Brub. Basil., quod recipere non dubitavi. Vid. ad III, 21.

335. στεινόμενοι Med. Vrat. Vind.

ὧς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθύν ἴσπον ἀγγέθι νήσο
μέσφα Σαλαγκῶνος ποταμοῦ καὶ Νέστιδος αἰης

Ἐνθα καὶ λευγαλέη Μινύαι τότε δηϊότητι
παυρότεροι πλέονεσσιν ὑπέκασον· ἀλλὰ πάροιθ

340 συνθεσίῃ μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο,
κῶας μὲν χρύσειον, ἐπεὶ σφίσιν αὐτὸς ὑπέστη
Αἰήτης, εἰ κείνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
ἔμπεδον εὐδικίῃ σφάτας ἐξέμεν, εἴτε δόλοισιν,
εἴτε καὶ ἀμφοδὴν αὐτῶς ἀέκοντος ἀπηύρων·

345 αὐτὰρ Μῆδειάν γε, τὸ γὰρ πέλεν ἀμφήριστον,
παρθέσθαι κούρη Λητωίδι νόσφιν ὁμίλου,
εἰδούς τις δικάσῃσι θεμιστοῦχων βασιλῆων,
εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρεῖᾳ δόμον αὐτὶς ἱκάσειν,
εἴτε μεθ' Ἑλλάδα γαίαν ἀριστήεσσιν ἐπεσθαι.

350 Ἐνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόφ πεμμάσασατο νο
δὴ ῥά μιν ὀξεῖαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνταί

336. δὲ omittit Guelph. — ἀκτῶς
pro ἄλλας Vind. et marg. Vrat. —
λίπεν Vatt. A. C. Med. Vrat. Vind. sc.
Absyrtus, quod fere verum puto, λί-
πον enim admodum simile est cor-
rectioni scribarum, qui constructio-
nem mutatam aegre ferebant. — νή-
σων marg. Vrat.

337. μέσφ' ἀσαλαγκῶνος Reg. A.
μέσφ' ἀσαλαγγῶνος Vrat. Vind. μέσφα
σαλαγγῶνος Vatt. A. C. μέσφα κεν λα-
γῶνος Guelph. μέσφα σαλαγκῶνος Flor.

338. δηϊότητι Med. a m. 1.

340. συνθεσίᾳ ex Regg. quiaque
male receperunt Brunck. Beck., συν-
θεσίῃ cum ἀλευάμενοι jungendum
est. — ἀλευάμενοι Brunck. ex inge-
nio male ut III, 886. IV, 111. —
In fine versus male vulgo puncto di-
stinguitur, cujus loco comma posui,
nam sequentia ab ἐτάμοντο pendent.

341. ἐπὶ vulg. ἐπεὶ, quod sensu
postulante conjecerat jam Stephanus,
praebent Vatt. A. B. C. D. Guelph.
Vrat. Regg. quatuor. Ex his repo-
suit Brunck.

343. εὐδικίῃ Regg. aliquot. εὐ-
δοκίῃ Guelph. cum gl. θελήσει. —
ἐξέμεν non ab ὑπέστη sed ab ἐτάμον-
το pendere vidit jam Stephanus, non
intellegerunt Brunck. et Beck.

344. ἦ καὶ ἀμφοδὴν Etymol. M,
p. 88, 37. — ἀπηύρων Vind.

345. Μῆδειαν, τὸ γὰρ cod
contra metrum. M., τότε γὰρ Ald. et edd. se
M., τότε γὰρ ex conjectura
Beck. Nihil horum probal
Dedi, quod sensui et metro
Μῆδειαν γε, τὸ γὰρ π.

346. Λητωίδι Vrat. Vind.

348. Post hunc versum
omnibus et ed. Flor. hic ver-
tur: εἴτε μετ' ἀφνειοῖο θεῖο
Ὀρχομενοῖο, in quo illud
in ἀφνειόν mutatum est in
reliquis edd. Ruhnk. epist.
310. aut εἴτε μετὰ Φθίῃν le
aut totum versum ejiciendum
dicavit, quorum illud ferri
est, hoc unice verum est, e-
tam a Facio ep. crit. p. 11,
et Beck. Legitur enim idem
supra II, 1186, unde ineptia
retractus est.

349. καὶ τε pro εἴτε Reg.
D. E., quod sapientissimus il-
ctor, cui tot pravae lectiones
codd. debentur, propter versi
cedentem, quem ejiciendum
dimis, reposuit.

350. ἔπειτα ἕκαστα Vrat.
πεμμάσασα Vatt. A. B. C. I
Vind.

351. ἀνέλιξαν Reg. A. ἄν
Reg. E.

- νωλεμές· αἴψα δὲ νόσφιν Ἰήσωνα μούνον ἐταίρων
ἐκπροκαλίσσασαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὅφρ' ἐλίσσθην
πολλὸν ἐκάς, στονόεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον.
- 5 „Αἰσωνίδη, τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοιμήν.
„ἄμφ' ἐμοί; ἥ ἐ σε πᾶγχυ λαδιφοροσύναις ἐνέηκαν
„ἀγλαταί, τῶν δ' οὐ τι μετατρέπη, ὅσσ' ἀγόρευες.
„χρεῖδι ἐνισχόμενος; ποῦ τοι Διὸς Ἰκετοιο
„ὄρκια; ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσθαι βεβῆασιν;
- Ο „ἦς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδήτηρ λόγῳ
„πάτρην τε κλέα τε μεγάρων αὐτούς τε τοκῆας
„νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέροτατα· τηλόθι δ' οἴη
„λυγρῆσιν κατὰ πόντον ἄμ' ἀκυνόνεσσι φορεῦμαι
„σὼν ἔνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφί τε βουσίη
- 5 „ἀμφί τε Γηγενέεσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
„ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὕμῳ ἐτύχθη,
„εἰλες ἐμῇ ματιῇ· κατὰ δ' οὐλοδὸν αἰσχος ἔχενα
„θηλυτέραις, τῷ φημι τεῇ κούρῃ τε δάμαρ τε
„αὐτοκασιγνήτῃ τε μεθ' Ἑλλάδα γαίαν ἐπεσθαι.
- 70 „πάντῃ νυν πρόφρων ὑπερίστασο, μηδὲ με μούνην
„σεῖο λίπης ἀπάνευθεν, ἐποιχόμενος βασιλῆας.

352. αἴψα δὲ σφιν Flor.

353. ἄλλυδις Vind.

354. ἐνωπί Guelph.

355. συναρτύνεσθαι Vatt. A. C. elph.

356. λαδιφοροσύναις Regg. A. C. Steph. Hoelzlin. Shaw. λαδιφορο-
ες Guelph., unde λαδιφοροσύνης
ibendum putat Brunck. — ἀνέηκαν
gg. quatuor.

57. ὅσσας τόρυες Flor.

58. χοροιοί Guelph.

59. ὑποσχέσεις Regg. A. B. D. E.,
s male secuti sunt Brunck. Beck.

60. αἴς vulg. ὅς Vat. C. ἥς Vat.
Med. Guelph. Vrat. Regg. A. B.
E. Ald. Brub. Basil. Paris. Brunck.
x.

63. λυγροῖσι Guelph. Reg. D. λυ-
σοί Regg. A. E. Vrat. Vind., quod
le receperunt Brunck. Beck.

64. ἔνεκα Med. Vrat. Vind. Inu-
s est emendatio Facii ep. crit. p.
σοῦ ἔνεκεν καμῶν.

366. ὅστερον Vatt. A. B. C. D. —

αἱ τε καιστον ἐτύχθη Vatt. A. B. C.
ἐπιτεκαιστος ἐτύχθη Med. ἐπελ

APOLLON. RHOD. I.

τ' ἐκαίστος ἐτύχθη Guelph. Flor.,
in quibus prioris recensiois lectionem
latere perspicuum est. ἐφ' ᾧ πλόος
ὕμῳ ἐτύχθη Ald. Brub. Basil. ἐφ'
ᾧ πλόος ἡμῖν ἐτύχθη Vind. ἐφ' ᾧ
πλόος ὕμῳ ἐτύχθη Regg. quinque,
ed. Paris. Steph. et recentiores. In
Vrat. utraque lectio mixta est, legi-
tur enim ἐπελ τε πλόος ἐτύχθη, la-
cunae spatio ante πλόος relicto, cui
deinde insertum est ἡμῖν, in marg.
γρ. ἐφ' ᾧ πλόος ἡμῖν.

367. μαντείη Guelph.

369. ἐπέσθαι Flor.

370. πῶν vulg., quod correxit Brun-
ckius. — προφέρων vulg. sine sensu.
πρόφρων emendandum esse vidit
Hartung., in eandem emendationem
incidit Facius ep. crit. p. 14, eamque
receperunt Brunck. et Beck. auctore
non nominato. — μηδ' ἐμὲ Brunck.
ex more.

371. ἐποιχόμενος βασιλῆος vulg.
sine sensu, quod intelligens Hartung.
emendavit ἀποιχόμενος βασιλῆος.
Sed melior est emendatio Facii ep.
crit. p. 14 ἐποιχόμενος βασιλῆας,

- „ἀλλ' αὐτως εἶρυσο· δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω
 „καὶ θέμις, ἣν ἄμφω συναρέσσαμεν· ἢ σύ γ' ἔπειτα =
 „φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμόν ἐμῆσαι,
 375 „ὄφρ' ἐπλήρῃ φέρωμαι βιοκότα μαργοσύνησιν.
 „σχετλή, εἰ κεν δὴ με κασιγνήτοιο δικάσῃ
 „ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, τῷ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
 „ἄμφω συνθέστας, πῶς ἴξομαι ὄμματα πατρός;
 „ἦε μάλ' εὐκλείης; τίνα δ' οὐ τίσιν ἦε βαρεῖαν
 380 „ἄτην οὐ σμυγεῶς δεινῶν ὕπερ, ὅλα ἔοργα,
 „ὀτλήσω; οὐ κεν θυμηδέα νόστον ἔλοιο.
 „μὴ τόγε παμβασιλεία Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
 „ἢ ἐπικυδιάεις. μνήσαιο δὲ καὶ ποτ' ἐμεῖο,
 „στρεφνόμενος καμάτοισι· θέρος δέ τοι ἴσον ὄνειρό εἰς
 385 „οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. ἐκ δέ σε πάτρης

quam lectionem ex Regg. quatuor recte receperunt Brunck. Beck. Βασιλῆς sunt illi, de quibus sermo est v. 347.

373. συναρέσσαμεν Guelph.

374. τόντε Vrat., voluit τόν γε. — ἄμῃσαι vulg., sed medio hic non locus est. ἄμῃσαι Flor. ἀμῃσαι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck.

375. ἐπὶ ἥρα Brunck. Beck. pessime, nam etiamsi apud Homerum ita ubique scribendum esset (quod nondum mihi persuasit Buttm. Lexilog. p. 152 s. maxime repugnantibus et hoc Apollonii loco et Soph. Oed. R. 1094), hoc tamen loco nullo pacto ἐπιφέρωμαι ferri potest, quod ipse vidit Buttm. p. 156.

376. σχέτλις vulg., sed et hiatus et sensus, in quorum neutro editores offendisse mirum est, flagitant ut scribatur σχετλή, quae est emendatio Hermannii ad Orph. p. 735. — δὴ omittunt Vat. A. Med. Vrat. Vind. κεν δὴ deest in Guelph. Flor. — δικάσῃ Vrat. δικάσῃ Vind.

377. ὄ vulg. τῷ Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — ὑπόσχετε Reg. E.

378. εἴξομαι Med. ἤξομαι Vind.

379. ἦε huic loco non bene convenire videtur, quare non probabilis est conjectura viri docti, in

Ephem. Jenens. 1814 p. 269 emendantis ἢ μάλ' ἐυκλείης.

380. ὅλα τ' ἔοργα vulg. ὅλα τε ἔοργα Brub. Basil. Otiosum illud τ' omittunt Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E., quos sequuntur Brunck. Beck. Insertum est a librariis hiatus vitandi causa, qui apud Homerum est II. II, 272 ἑσθλὰ ἔοργα. III, 57 ὅσα ἔοργα. V, 175. VIII, 356 πολλὰ ἔοργα. IX, 320 πολλὰ ἔοργα.

381. Ex vulgata lectione, quam in textu exhibui, et nexum deesse et versum inconcinnum esse, sensit jam Brunck., qui in Appendice ita legi posse putat: ὀτλήσω; σὺ δ' ἂν σὺ θυμηδέα γ. ε. quae violentior est mutatio. Sed librorum varietas ad veram lectionem ducit, nam in Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. legitur: οὐδὲ κε θ., unde lenissima mutatio scribendum videtur: σὺ δὲ κεν θ. γ. ἔλοιο; quod tamen in textum recipere non ausus sum.

382. τότε Vrat.

383. ἐπικυδιάεις vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck. ἐπικυδιάεις Guelph. — μνήσσομαι Reg. A. — καὶ in κέν mutavit Brunck. sine causa et cum sensus detrimento. — ἐμεῖο Vrat.

384. θέρος Med.

385. οἴχητ' Flor. — In duplici σὲ offenderunt et librarii et editores, nam ἐκ δέ τε πάτρης est in Brub.

- „αὐτίκα' ἔμαί σ' ἐλάσειαν Ἐρινύες· οἶα καὶ αὐτὴ
 „σὴ πάθον ἀτροπλή. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράντα
 „ἐν γαίῃ πεσέειν· μάλα γὰρ μέγαν ἥλιτες ὄρκον,
 „ὠηλεῖς· ἀλλ' οὐ θῆν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
 90 „δὴν ἔσσεσθ' εὐκῆλοι ἐκῆτι γε συνθεσιάων.“
 „Ὡς φάτ' ἀναξέλουσα βαρὺν χόλον· ἔτεο δ' ἦ γε
 νῆα καταφλέξει διὰ τ' ἔμπεδα πάντα κεάσσαι,
 ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῶ πυρὶ. τοῖα δ' Ἰήσων
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν.
 15 „Ἰσχεο, δαίμονίη· τὰ μὲν ἀνδάνει, οὐδ' ἔμοι αὐτῶ.
 „ἀλλὰ τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηιοτήτος,
 „ὅσσον δυσμενέαν ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδῃεν
 „εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ, ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
 „Ἀψύρτω μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ
 10 „οἶά τε ληίσθεισαν ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιτο.
 „αὐτοὶ δὲ στυγερῶ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
 „μῆξαντες δατ' χεῖρας· ὃ τοι καὶ εἰργίον ἄλγος
 „ἔσσεται, εἴ σε θανόντες ἔλωρ κείνοισι λίποιμεν.
 „ἥδε δὲ συνθεσίῃ κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς αἴτην
 105 „βήσομεν. οὐδ' ἂν ὅμως περιναίεται ἀντιόωσιν

asil., quod tanquam suam emenda-
 nem dedit Brunnck, ἔμαί γ' ἐλάσει-
 ' habent Regg. A. E., quod recepit
 Eck. Sed neutra mutatione opus
 ē, quum pronomina personalia in-
 rdum ita cumulantur, v. Matthiae
 gr. vol. II p. 863. Reisig. ad
 yph. Oed. Col. 1273. Fritzsach.
 aest. Lucian. p. 14.

386. ἔμέ Reg. A. — Ἐρινύες Vat.
 Med. Vrat. Vind.

389. ἔπειθ' ἔξοντες pro ἐπιλλίζον-
 Regg. tres. — ὀπίσω Vrat. Vind.

390. ἔσσεσθε εὐκῆλοι vulg. ἔσσεσθαι
 κῆλοι et ex corr. ἔσσεσθε Med.

εσθε εὐκῆλοι Vat. A. ἔσσεσθαι εὐ-
 λοι Guelph. ἔσσεσθ' εὐκῆλοι Vatt.
 .D. Vrat. Vind., quod recte rece-
 runt Brunnck. et Beck.

391. ἀνιάζουσα vulg., quod propter
 causativum χόλον ferri nequit.
 νιάζουσα ineptissime emendavit
 Goelzlin. ἀναξέλουσα conjecit Ruhn-
 en. ep. crit. p. 311, quod recte re-
 ceperunt Brunnck. Beck.

392. κιάξει Vatt. A. C.

394. ὑποδείσας Brunnck. Beck. ut
 solent.

396. ἀμβολίαν Reg. A.

397. ἀμφιδέδῃαι Guelph.

399. μεμάασιν Guelph.

400. ληίσθεισαν ὑπέρτροπον
 Vind. — ἀγοινοτο vulg., quod ex
 Reg. D. correxit Brunnck., debet enim
 ad Absyrtum referri.

402. ὃ τι καὶ vulg. contra metrum,
 quare Brunnck. ex Regg. quinque de-
 dit ὅπον καὶ, male. Ex usu Home-
 rico II. II, 563. Od. XVII, 191 et
 ex frequentissima vocularum τι et τοί
 confusione perspicuum est ὃ τοι καὶ
 scribendum fore, etiamsi non id ipsum
 praeberent Vatt. A. B. C. D. Med.
 Guelph. Vrat., unde reposuit Beck.

403. ἥδε θανόντες Vatt. A. D. Med.
 Vrat. Vind. Regg. quatuor. εἰ καὶ
 θανόντες var. lect. in marg. Vrat.
 (voluit εἰ καὶ). — ἔλωρ κύνεσσι Regg.
 A. C. E. ἔλωρα κύνεσσι Reg. B.

405. ὅμως vulg., quod postulante
 sensu in ὅμως mutari, tamen, quam-
 quam Absyrtus interfectus est. In

„Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὲρ σέο νόσφιν ἄνακτος
 „ὅς τοι ἀδοσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
 „οὐδ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξω μὴ πτολεμίζειν
 „ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διέξ εἰδῶσι νέεσθαι.“
 410 Ἴσκεν ὑποσσάλινων· ἡ δ' οὐλοδὸν ἔκφατο μῦθον
 „Φράξέο νυν. χρειῶ γὰρ ἀεικελλοῖσιν ἐπ' ἔργοις
 „καὶ τόδε μητίσασθαι, ἐπεὶ τοπρῶτον ἀάσθην
 „ἀμπλακίην, θεόθεν δὲ κακὰς ἥνυσσα μενοινάς.
 „τὴν μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξεο δούρατα Κόλχων·

verbis quae sequuntur admodum variant libri: ἀντιόωντες — φέροντες Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Med. ἀντιόωντες — φέροιεν Regg. A. B. C. ἀντιόωντο — φέροιεν Reg. E. εἰσάινοντες — φέροντες Reg. D. Hinc Bruckius dedit περιναίεται εἰσαίνοντες Κόλχοις ἦρα φέροιεν, male, nam illud εἰσαίνοντες et minima auctoritate nititur, et prorsus otiosum est propter ea quae sequuntur: νόσφιν ἄνακτος. Beckius vero meliores libros secutus dedit ἀντιόωντες Κόλχοις ἦρα φέροιεν, quod tamen et ipsum sensui non satisfacit. Librorum varietas explicanda est ex duplici recensionis lectionibus, quarum altera erat ἀντιόωντες φέροιεν, altera ἀντιόωσιν φέροντες, quibus junctis plurimi libri habent ἀντιόωντες φέροντες. Sed unice vera est vulgata lectio: ἀντιόωσιν est futurum verbi ἀντιόω, ἂν cum indicativo futuri junctum est, de quo vid. ad I, 663, atque accuratissime sibi respondent οὐδ' ἂν ἀντιόωσιν et οὐδ' ἂν ὑπείξω. De sensu ad v. 408 videbimus.

407. ὅς τις Reg. A.

408. οὐδ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. unus, Flor. Ald. Steph. οὐδ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Vatt. B. D. Hoelzhin. Shaw. οὐδ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Vatt. A. C. Brub. Basil. καὶ δ' ἂν — ὑπείξομαι πτολεμίζειν Regg. quatuor. Deinde versus sequente διεξιῶσι Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. E. marg. Reg. A. διεξιργῶσι Flor. Ald. Brub. Basil. Steph. et seqq. διατρήξωσι Regg. A. B. C. D. Jam Bruckius, Regios maxime secutus,

et ὑπείξομαι ex conjectura et ita hos versus dedit:

καὶ δ' ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπείξομαι πτολεμίζειν ἀντιβίην, ὅτε μὴ με διατμήξωσι νέεσθαι.

Secutus est Beckius. In quibus pessimum librorum auctori praelatam vides et sensum aptu sideras, haec enim significabit ego quoque Colchis pugnam concipi me non prohibuerint quo mihi itinere pergam, quod ineptissimum est. Ad meliorum librorum lectum redeundum esse recte vidit Geop. 46, qui lenissima et vere palam emendatione ὑπείξομαι in ὑπείξω, διεξιῶσι in διεξ εἰδῶσι mihi quibus nihil potest esse verius; quae textum ex ejus emendatione, ad optimorum librorum lectum proxime accedit, restitutum. Quam apte οὐδ' ἂν ὑπείξω re deat ei, quod praecessit, οὐδ' ἀντιόωσιν, jam supra monitum. Sensus est: neque accolas puto, facto Absyrto, Colchorum gratias bellum illaturos esse, neque cum Colchis solis pugnare detrahi si iter mihi intercludant.

410. ὑποσσάλινων Regg. A. C. Vrat. Vind. Bruck. Beck.

411. νῦν vulg., quod correxit Bruckius.

412. καὶ τότε Vatt. A. B. C. D. μητίσασθαι Vatt. A. B. C. D. μητιάσθαι Guelph. Regg. A. quod sine causa praetulerunt Bruckius et Beck. Eadem varietas est Od. IX, 262 et al. — τὸ πρὸ divisionis Guelph. Beck.

413. ἥνυσσα Vrat. Vind.

- 15 „αὐτὰρ ἐγὼ κείνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἰκέσθαι
 „μελλέω· σὺ δὲ μιν φαιδροῖς ἀγαπάξω δάφροις·
 „εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπιδυμένοι
 „ολόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρδμήσαι ἐπέεσσιν.
 „ἔνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφάνδανε, οὐ τι μεγαλῶ,
 20 „κτεῖνέ τε καὶ Κόλχοισιν αἰετο δηϊοτήτα.“
 „ὦς τῷ γε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύναντο
 Ἀφύρτω, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήια δῶρα,
 οἷς μετὰ καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν Ἰφικυλείης
 πορφύρεον. τὸν μὲν ῥα Διωνύσῃ κάμον αὐταὶ
 25 Ἀλὴ ἐν ἀμφιάλῃ Χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδί
 δῶκε Θόαντι μεταὔτις· ὁ δ' αὖ λίκεν Ἰφικυλείῃ·
 ἣ δ' ἔπορ' Αἰσονίδῃ πολέσιν μετὰ καὶ τὸ φέρεσθαι
 γλήγεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. οὐ μιν ἀφάσσαν,
 οὔτε κεν εἰσορόων γλυκὺν ἴμερον ἐμπλήσειας.
 30 τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίῃ ὀδμῇ πέλεν ἐξέτι κείνου,
 ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς Νυσήϊος ἐγκατέλεκτο
 ἀκροχάλιξ οἶνω καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπὼς
 στήθεα παρθενικῆς Μινωίδος, ἣν ποτε Θησεὺς
 Κνωσόθεν ἐσπομένην Ἀλὴ ἐνὶ κάλλιπε νήσῳ·
 35 ἣ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθους,
 θελεγμέν, εὐτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἱκῆται

115. ἐγὼ Guelph.

116. φαιδρῶς Regg. B. D. et A. a

1.

118. συναρδμήσαι Reg. A.

119. ἔνθ' οὔτι Reg. A. — τόδε
 ἔργον Regg. A. B. E., unde Brunck.
 it τόδε γ' ἔργον, quod recepit
 m Beck. Male: hiatus ante ἔργον
 d Homerum frequentissimus est,
 pud Nostrum IV, 794 τόδε ἔργα
 ctum reliquerunt. — ἀφάνδανε
 A.

20. κτεῖρε Reg. A. — διηοτήτα
 d.

21. τῷδε Vind. τότῃ Vrat., sed τῷ-
 n marg. — ἠρτύναντο vulg. ἠρ-
 ατο Vat. C, a m. 2. Guelph. Reg.

23. οἷς Guelph. — καὶ et ἱερὸν
 tit Guelph. — Ἰφικυλείης Flor.

24. Διωνύσῃ Vrat.

25. ἀμφιγύτῳ Brunck. ex ingenio,
 videtur, ne verbo quidem monito.

426. μετ' αὐτῇς Vat. D. Flor. Ald.
 Brub. Basil.

427. δὲ πόρ' Reg. A. — Αἰσονίδῃ
 Vind. — πολέσι Regg. A. C. E.
 Brunck. Beck.

428. ξεινήϊον Flor. Ald. Brub. Basil.

431. Νυσήϊος Vind. Reg. A.

432. ἀκροχάλιξ Reg. A. ἀκροχάλιξ δ'
 οἶνω hinc sumit Dionys. Perieg. 948.

434. Κνωσόθεν vulg. Κνωσόθεν
 Vatt. A. B. C. D., quod jam reposuerat
 Brunck. — ἐπομένην Vrat. — ἐνι-
 κάλλιπε Brunck. lectore non monito.

435. ἣ δὲ γε Regg. A. E., quod re-
 ceperunt Brunck. Beck. ἣ δὲ γε scri-
 bit Gerhard. p. 35. Sed nulla muta-
 tione opus est; apodosis sequitur in-

de u v. 442. — ἐπεξυνώσατο Guelph.
 ἐπεξυνώσατο Vind.

436. Hic locus vulgo male intelli-
 gitur, vertunt enim sic: haec vero
 munus iussit persuadere Absyrtō,
 ut ad se veniret, simulatque ad

- συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
 ἐλθέμεν, ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἑλοῦσα—
 χρύσειον μέγα κῶας ὑπότροπος αὐτῆς ὀπίσσω
 440 βαλῇ ἐς Αἰήταο δόμους· πέρι γάρ μιν ἀνάγκη
 υἷης Φοῖβοιο δόσαν ξεινοῖσιν ἄρεσθαι·
 τοῖα παραιφαμένη θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
 αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τὰ κεν καὶ ἄπωθεν ἔδοντα
 ἄγριον ἡλιβάτοιο κατ' οὖρεος ἤγαγε θῆρα.
 445 Σχέτλι' Ἔρως, μέγα πῆμα, μέγα στῆγος ἀνδρῶν—
 ἐκ σθένος οὐλόμεναι τ' ἔριδες στοναχαὶ τε γόοι τε
 ἄλγέα τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονά τετρήχασιν·
 δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσο, δαῖμον, ἀερθεῖς,
 οἷος Μηδείῃ στρυγγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄγρη.
 450 πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῶ ἑδάμασσαν ὀλέθρῳ
 Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἡμῖν ἐπισχερῶ ἦεν αἰοιδῆς.
 Ἥμος ὅτ' Ἀρτέμιδος νήσῳ ἐνὶ τήν γ' ἐλλπόντ—
 συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκεισαν
 σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν Ἰήσων
 455 δέγμενος Ἄψυρτόν τε καὶ οὖς ἐξαυτίς ἐταίρους.
 αὐτὰρ ὃ γ' αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεῖς
 καρπαλίμως ἢ νηὶ διέξ ἄλός οἶδμα περήσας,
 νύχθ' ὑπὸ λυγαίνῃ ἱερῆς ἐπεβήσατο νήσου·
 οἰόθι δ' ἀντικρὺ μετιὼν πειρήσατο μύθοις

Deae templum venisset. In quibus et
 θελήμεν male dictum foret de. nuntii,
 quorum non est θέλγειν, atque
 de re, ad quam non artificiosis ille-
 cebris incitandus erat Absyrtus,
 quum ipsi gratissima futura esset, et
 ineptum foret ἐλθέμεν, εὐτ' ἂν ἔκη-
 ται. Quod quum ab editoribus non
 animadversum esset, ita commovit
 Gerhardum p. 35 seqq., ut v. 436 et
 437 plane ejiciendos censeret, tan-
 quam intrusos ex recensione priore,
 in qua totus locus aliter lectus esset.
 Sed interpretatione tantum meliore
 eget, sensus enim hic est: *Medea*
collocuta est cum nuntiis, iis per-
suasura, ut, simulatque Absyrtus in
insulam venisset, ipsi abirent, ut so-
la cum solo posset dolum communi-
care. Hoc igitur illud est, quod se
 facturam esse dixerat v. 417. — τὰ
 πρῶτα Reg. A.

437. Θεοπεσίῃ pro συνθεσίῃ Vat
 C. D.

438. συμφράσσεται Flor. Ald. Bri
 Basil.

440. βαίης Vat. C. — περὶ vul
 quod correxit Brunck.

446. στοναχοὶ Flor.

447. τετρήχασιν Vind.

448. δυσμενέων τοὶ παῖδες ha
 Dionys. Perieg. 600. — κορύσσο
 Med. a m. 1.

451. Ἄψυρτος Guelph. — ἢ
 Brunck. Beck. male. — εἰς Vind
 452. γε ἔλποντο Vind.

454. κρινθέντες Vat. A. Reg.
 Med. Flor. Ald. Brub. Basil. βρά-
 τες Vatt. C. D. — ἦεν vulg., q
 correxit Brunck.

458. ἐπεβήσατο vulg. ἐπεβή-
 Vatt. C. D. Vrat., quod ex ing
 dedit Brunck.

459. οἷος Brunck. lectore non

- 50 εἰς κασιγνήτης, ἀταλὸς παῖς οἷα χαράδρης
χειμερῆς, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν,
εἶχε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιο.
καὶ τῷ μὲν τὰ ἕκαστα συνήνεον ἀλλήλοισιν·
αὐτίκα δ' Αἰσονίδης πυνκινού ἐξᾶλτο λόχοιο,
55 γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμη ξίφος· αἶψα δὲ κούρη.
ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε καλυψαμένη ὀδόνῃσιν,
μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
τὸν δ' ὃ γέ, βουτύπος ὥστε μέγαν κεραεαλέα ταῦρον,
πλήξεν ὀπιπτεύσας νηοῦ σχεδόν, ὃν ποτ' ἔδειμαν
70 Ἀρτεμίδι Βρυγὸι περιναίεται ἀντιπέρηθεν.
τοῦ δ' γ' ἐν προδόμῳ γυνὴ ἤριπε· λίσσθια δ' ἥρως
θυμὸν ἀναπνέων χειρὶν μέλαν ἀμφοτέροισιν
αἷμα κατ' ὠτειλὴν ὑποΐσχετο· τῆς δὲ καλύπτειν
ἀργυρέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηεν.
75 ὁ δὲ δὲ πανδαμάτωρ λοξῶ ἶδεν οἷον ἔρεξαν
ὄμματι νηλεῆς ὀλοφώϊον ἔργον Ἐρινύς.
ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάρματα τάμνε θανόντος,
τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνον, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔκτυσ' ὀδόντων,
ἣ θέμις αὐθέντησι δολοκτασίας ἰλάσθαι.

et sine causa. — περιήσεται d. Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. il. περιήσεται Guelph.

61. οὐδὲ κεν Regg. quatuor.

64. πυνκινό ἐπᾶλτο vulg., quod um esse et hiatus et sensus docet. ινοῦ ἐπᾶλτο Vatt. A. D. Med. elph. Vrat. Vind. Reg. D. contra rum et sensum. πυνκινού ἐξᾶλτο conjectura dedit Bruñck. recte. ruptionis origo manifesta est, in enim πυνκινού in πυνκινό iussisset, etiam ἐξᾶλτο mutari me- n jubebat.

67. πεσότος pro τυπέντος D.

68. τὸν δὲ γέ Reg. A. — κεραλ- Guelph. Reg. A.

69. ὀπιπτεύσας Vatt. A. D. Med. Hunc locum respicit Schol. ad Med. 1334.

70. Φρυγὸι Reg. E. Βρυγὸι ol. Paris. — περιναίεται Reg. A. — πέρηθε vulg. ἀντιπέρηθεν Vat. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. aue, Brunck. Beck. Est hic ex

his locis, qui docent, quam pro ar- bitrio versati sint librarii in ὃ finali vel addendo vel demendo.

472. χειρὶ Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. D. E. Brunck. Beck.

474. ἀργυρέην Vatt. A. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. ut III, 835.

476. Ἐρινύς Vat. A. Med. Vrat. Vind.

477. ἐξάρματα τέμνε θανόντος laudat Schol. ad Soph. El. 439 et corrupte Suid. s. v. μαχαλισθῆναι totum versum cum duobus proximis Etymol. M. p. 118, 32.

478. ἀπέλειξε Vatt. A. D. ἀπέλει- ψε var. lect. in marg. Vrat. — φόνον Regg. A. C. D. E.

479. ἣ θέμις Brunck. lectore non monito, male. Id quod in textu est, ἣ θέμις ἐστί, habet Noster I, 517. 692. 960. 1061. II, 840. III, 991. IV, 1129, et tuetur Etymol. I. c. — ἰλάσθαι Regg. C. E. ἀλάσθαι Reg. D.

480 ὑγρόν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ξυδ' ἔτι νῦν περ
κείται· ὅσῃ καίνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.

Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες
τὸ σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιούσιν ἄειρεν,
Κολχίδος ἀγγόθι νηὸς ἐὼν παρὰ νῆα βάλλοντο
485 ἤρωες· Κόλχον δ' ὄλεον στόλον, ἥντε κίρκοι
φύλα πελειάων, ἥδ' ἐμγα πῶϋ λείοντες
ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐν σταθμοῖσι δορόντες.
οὐδ' ἄρα τις κελων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὁμιλο

πῶρ ἄτε δηϊόωντες ἐπέδραμον· ὅψε δ' Ἰήσων
490 ἦντησεν μεμαῶς ἐκαμυνέμεν οὐ μάλ' ἀρωγῆς
δευομένοις· ἦδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.

ἔνθα δὲ ναυτιλίας πυκινὴν πέρι μητιάσκειον
ἐξόμενοι βουλήν· ἐπὶ δὲ σφίσιν ἤλυθε κούρη
φραζομένοις· Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔφατο μῦθον—

495 „Ἦδη νῦν κέλομαι νύκτωρ ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
„εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον, ὃ ἐπέρουσιν
„δήιοι· ἡῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἔκαστα
„ἔλπομαι οὐχ ἓνα μῦθον, ὃ τις προτέρως δίδεσθαι
„ἡμέας ὀτρυνέει, τοὺς πεισέμεν· οἷα δ' ἄνακτος

480. κρύψε Vrat. Vind. Regg. A. B. E. Flor. Ald. Brub. Basil. Brunck. Beck. — νεκρόν Regg. A. B. D. E. — περ omittit Guelph.

481. κείται Guelph. — Versum laudat Etymol. M. p. 184, 17.

483. σφιν Vrat. — τέκμαρ Flor.

485. Κόλχων vulg. Κόλχον Vatt. A. B. C. D. Regg. A. E., quod ut exquisitius cum Beckio praetuli. — ὄλεοντο Vrat. Vind. — κίρκοι Flor. Ald. Brub. Basil.

488. φύγεν ἄντα Reg. A.

490. ἦντησεν Vrat. Vind. Brunck. Beck.

491. αὐτοῖσι Reg. E.

492. πυκινῆς vulg. πυκινῆς Reg. A. et alii Regg. πυκινὴν Guelph. Vrat. Flor., quod recte receperunt Brunck. Beck. Causa corruptionis perspicua est.

493. σφιν Flor. Ald. Brub. Basil.

494. μῦθων Vrat. Vind.

495. ἐπὶ pro ἔτι Flor.

496. ὃ γ' ἐπέρουσι Regg. A. B. C. E. ὃ δ' ἐπέρουσι Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Male: in-

utilem particulam hiatus vitandi causa intrusit sciolus iste, cujus manus in illis libris agnoscitur.

457. ἐπαθρήσαντες Vatt. A. D. Med. a m. 1. Guelph. Vrat. ἐσαθρήσαντας Reg. D., quod receperunt Brunck. Beck. Nescio quid commoverit viros doctos, ut conjurarent contra verbum ἐπαθρεῖν, in quo nihil prorsus vitiosi video. Ut enim h. l. unius ejusque pessimi libri auctoritate textu ejectum est, ita contra librorum auctoritatem apud Quint. Smyrn. l. 111 expulit Tychsen, apud Tryphiod. v. 107 Wernickius, aliis locis alii, quo factum est ut in lexicis aut omittatur, aut dubiae fidei esse dicatur. Hic certe libris obsecutus illud revocavi.

498. οὐδένα vulg. οὐχ ἓνα Vat. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Ald. Paris. Brub. Basil., quod revocarunt Brunck. et Beck. — ὅστις Vatt. A. B. C. D. — δέσθαι Vind.

499. ὀτρυνέειν Vatt. A. C. Med. a m. 2. — τὸν προτέρως Med. a.

- Ο „εὐνίδες ἀργαλέῃσι διχοστασίῃς κεδόωνται.
 „φηϊδίῃ δέ κεν ἄμμι κεδασθέντων δίχα λαῶν
 „ἦδ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.“
 Ὅς ἔφατ'· ἤνυσαν δὲ νέοι ἔπας Αἰακίδαο.
 φίμῳ δὲ νῇ' ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν
 5 νωλεμῆς, ὅφρ' ἱερὴν Ἥλεκτρίδα νῆσον ἵκοντο
 ἀλλάνων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν Ἑριδανοῖο.
 Κόλχοι δ' ὀππότε' ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
 ἦτοι μὲν διζέσθαι ἐπέγραον ἔνδοθι πάσης
 Ἀργῶ καὶ Μινύας Κρονίης ἁλός. ἀλλ' ἀπέρκεν
 Ο Ἥρῃ σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῆσιν.
 ὕστατον αὐτοὶ δ' αὐτὲς Κυταῖδος ἦθεα γαίης
 στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον Αἰήταο,
 ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἕνασθεν.
 οἱ μὲν ἐκ' αὐτάνων νήσων ἔβαν, ἦσιν ἐπέσχον
 5 ἦρωες, ναλοῦσι δ' ἐπ' αὐνομοὶ Ἀψύρτοιο.
 οἱ δ' ἄρ' ἐκ' Ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
 τύμβος ἴν' Ἀρμονίης Κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
 ἀνδράσιν Ἐγγελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
 ἐνναλοῦσιν, ἅπερ τε Κεραύνια κικλήσκονται
 20 ἔκτοθεν ἐξότε τοὺς γε Διὸς Κρονίδαο κερανοὶ
 νῆσον ἐς ἀντιπέραϊαν ἀπέτραπον ὀρμηθῆναι.
 Ἥρωες δ', ὅτε δὴ σφιν εἰσάτο νόστος ἀπῆμων,
 δὴ δα τότε προμολόντες ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
 Τλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπροῦχοντο θαμειαί,
 25 ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
 οὐδὲ σφιν, ὥς καὶ πρὶν, ἀνάρσια μητιάσκειον

1. Vind. — οἱά τ' Regg. aliot.

500. εὐνίδες Reg. A. — κεδόων-
 Vat. C. a m. 2. Guelph.

502. ἡδεῖν τέ κ' ἐπειτα Regg.
 E.

503. ἦνυσαν Reg. E.

504. ἐπερρώοντ' vulg. ἐπερρώ-
 ντ' Regg. A. E. ἐπερρώοντ' Vatt.
 B. C. D. Med. Guelph. Vrat.
 ad. Regg. B. C. D. Brunckius
 Beckius.

511. Vulgo post ὕστατον punctum
 utur, quod ad versus praecedentem
 rectissime transtulit Brun-
 nis, frustra refragante Beckio,
 δὲ tertio loco collocatum dis-

plicet, de quo jam saepius sermo
 fuit. — δεῖ γὰρ τε Κυταῖδος ἦθεα
 γαίας corrupte citat Etymol. M. p.
 548, 37.

512. τύξαν Med. Vrat. τῆξαν Reg. A.

513. ἔμπεδον ἄλλυδις Vatt. C. D.
 Vrat. Vind. Med. Flor. Ald. Brub.
 Basil., quod sensus non admittit. —
 ἀφορμηθέντες Vatt. C. D. Med. a
 m. 2. Vrat. Vind. Guelph. ἀφορμη-
 θέντες Reg. D.

517. Imitatur Dionys. Perieg. 391
 τύμβον, ὃν Ἀρμονίης Κάδμοιό τε
 φῆμιν ἐνίσπει.

523. πείσματ' Med. a m. 1.

524. Τλήων Med. a m. 1. Vrat.
 Vind.

- Ἰλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμνηχανόωντο κέλευθον,
 μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν Ἀπόλλωνος.
 δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε Φοῖβος ἄγρεσθαι
 530 Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρεός, ὅππότε Πυθῶ
 ἱερὴν πευσόμενος μετεκλάθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
 ναυτιλῆς· κέπρωτο δ', ὅπῃ χθονὸς ἰδρυνθεῖεν,
 μή ποτε τὴν δηλοῖσιν ἀναστήσεσθαι ἰούσιν.
 τοῦνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὁδὸς κεύδεται αἷῃ
 535 ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ἰλληΐδα, πολλὸν ἐνεργθεν
 οὐδὲος, ὥς κεν ἄφαντος αἰεὶ μαρόπεσσι κέλοιτο.
 οὐ μὲν ἔτι ζῶντα καταντόθι τέτμον ἄνακτα
 Ἰλλων, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆϊ,
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ γὰρ οἰκία Ναυσιδόοιο
 540 Μάκρῳ τ' εἰσαφίκανε, Διωνύσοιο τιθήνῃ,
 νηρόμενος παίδων ὁλοὸν φόνον· ἔνθ' ὃ γε κοῦ
 Αἰγαίου ἐδάμασεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο

528. ἀειρόμενοι ex Regg. quatuor receperunt Brunck. Beck. sine causa.

530. περόωντι Reg. A. — Πυθῶ Vat. A. Med. Vrat. Vind. πευθῶ legisse videtur Schol., qui interpretatur: πέυσιν, χρησμὸν αἰτησόμενος.

531. αὐτῆς in αὐδὴν mutari vult Matthiae obs. crit. p. 30 sine causa.

532. ἰδρυνθεῖεν vulg. eadem varietate, quam III, 1269 observavimus. Correxerunt Brunck.

534. ὄγῃ Guelph.

536. κέλειται ex conjectura Brunck. Beck., quam inutilem esse nunc sciunt omnes.

537. κατ' αὐτόθι vulg. junctim scribunt Vatt. C. D. Vrat. Regg. quinque, ed. Paris. Steph. Brunck. Beck.

539. Hic et qui sequuntur versus vulgo ita leguntur, ut v. 544 prorsus absit, v. 545 autem post v. 539 legatur, in qua re codd. et edd. veteres omnes consentiunt, nisi quod v. 545 in Reg. E. Flor. Ald. Brub. Basil. post v. 540 legitur, in Regg. A. B. C. D. et cod. Zeladae omissus, in Reg. B. vero margini adscriptus est, adjecto signo, quod eum post v. 539, et ex litura altero signo, quod eum post v. 547 remittit. Ex his librorum varietatibus non minus quam e loci sensu elucet, v. 545 male posi-

tum esse eo loco, quo vulgo Itaque Brunckius totum I dedit, ut eum allatum videri in Primordiis Corcyra ubi versus 544 primum ac versus 545 is locus est dati nunc in textu obtinet. Haec enim ex codice aliquo dedisse Iura suspicatur Brunckius, cum his receptis sanatum e recte putat. Repugnat enim petitio versus ejusdem et v. 546, in quo libri omnes tiunt, quod Brunckius in mutare coactus fuit. Itaque Beck. secutus quidem est B in versuum ordine constitutus v. 544. 545 uncis inclusit. Per est enim, duplicem hujus censionem nobis servatam esse lectio haec fuit:

Ἰλλων, ὃν εὐειδὴς Μί
 κεν Ἡρακλῆϊ
 δῆμῳ Φαιήκων. ὃ μὲ
 Ναυσιδόοιο
 τυτθὸς εἰὼν ποτ' ἔναυ
 λίπε νῆσον ἐπει
 οὐ γὰρ ὄγ' ἠβήσας κ.

In altera recensione adjectae quae nunc leguntur, poeta versus 544. 545 et οὐδ' ὃ psit.

Νηϊάδα Μελίτην· ἥ δὲ σθεναρὸν τέκεν Ἴλλεν·
 [δῆμῳ Φαιήκων· ὁ μὲν οἰκία Ναυσιδόοιο
 15 τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔβαιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα.]
 οὐδ' ἄρ' ὄγ' ἠβήσας αὐτῇ ἐν ἔλδeto νῆσῳ
 ναλεῖν, ποιρανέοντος ἐπ' ὄφρυσιν Ναυσιδόοιο·
 βῇ δ' ἄλαθε Κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
 Φαιήκων· σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον·
 50 ἦρως Ναυσίδροος· τόθι δ' εἶσατο, καὶ μιν ἔπεφνον
 Μέντορες, ἀργαῖλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
 Ἄλλα, θεαί, πῶς τῆσδε παρὲς ἁλὸς, ἀμφὶ τε γαῖαν
 Αὔσονίην νήσους τε Λιγυστίδας, αἱ καλέονται
 Στοιχάδες, Ἀργῆς περιώσια σήματα νηὸς
 55 νημερτὲς πέφатаι; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
 καὶ χρεῖά σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὔραι;
 Αὐτόν που μεγαλωστὶ δεδουπότος Ἀψύρτοιο
 Ζῆνα, θεῶν βασιλῆα, χόλος λάβεν, οἷον ἐρεξαν.
 Αἰαλὴς δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δῆνεσι Κίρκης
 60 αἶμ' ἀπονυφάμενους πρό τε μυρία πημανθέντας
 νοστήσειν. τὸ μὲν οὐ τις ἀριστήων ἐνόησεν·
 ἀλλ' ἔθεον γαίης Ἰλληίδος ἐξανιόντες
 τηλόθι· τὰς δ' ἀπέλειπον, ὅσαι Κόλχοισι πάροιθεν
 ἐξείης πλήθοντο Λιβυρινίδες εἰν ἄλλ' νῆσοι,
 65 Ἴσσα τε Δυσκείαδός τε καὶ ἱμερτὴ Πιτύεια.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παρὰ Κέρκυραν ἵκοντο,
 ἔνθα Ποσειδάων Ἀσωπίδα νάσσαστο κούρην,
 ἡὔκομον Κέρκυραν, ἐκὰς Φλιουντίδος αἴης,

543. Νηϊάδα Guelph. Reg. A.

545. αὐτὰρ Med. Vrat. Vind.

546. οὐ γὰρ Brunkium ex con-
tura dedisse supra monitum est.

ἔδ' ἀκμάσας cod. Zeladae et

gg. quinque, unde fortasse ἀκμάσ-
s priori recensitioni vindicandum

— ἐνέειλδοτο vulg., quod nihil

ἐνέειλδοτο Reg. B. ἐνὶ ἔλδeto

conjectura Fácii epist. crit. p.

Bruck. Beck., quod quam-

am probatur etiam ab Hermannno

Orph. p. 736, praestare tamen

detur ἐν ἔλδeto, quod ab Hoelz-

io conjectura inventum recepi ex

cat. Vind. Regg. A. D.

551. ἀεξόμενον Med. a m. 1.

556. σφέ κόμιζε Vatt. A. C. σφε

κόμιζε Vrat. σφε κόμιζε Vind.

559. Αἰλῆς Guelph. — δὴν ἐπὶ

Κίρκης Vatt. A. C.

563. ἀπέλειπον ὅσοι Vrat. Vind.

Flor. Ald. Brub. Basil.

564. Λιγυστίδες Med. a m. 1.

Vind. Λιγυρινίδες Vrat. ex rasura,

Reg. A. Schol. Paris.

565. δυσκείαδος vulgo pro ad-

jectivo habitum est, etiam a Schol.

Flor., sed verum docet Schol. Paris.,

recte igitur a Brunkio littera ma-

juscula scriptum est.

566. παρὰ Regg. A. D. E. Flor.

567. νύμφην pro κούρην Reg. D.

568. φλιουντίδος Reg. A. φλοιουν-

τίδος Flor. Ald. Brub. Basil.

- ἀργάξας ὑπ' ἔρωτι· μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
 570 ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλη
 θαρκόμενοι, Κέρκυραν ἐπικλείουσι Μέλαιναν.
 τῇ δ' ἐπὶ καὶ Μελλίτην, λιαρῶ περιγηθεῖς οὐραν,
 αἰπεινὴν τε Κερωσὸν, ὑπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
 Νυμφαλὴν παρὰμειβον, ἵνα κρείουσα Καλυψώ
 575 Ἀτλαντὶς ναίεσκα· τὰ δ' ἡγεροειδέα λεύσσειν
 οὔρεα δοιάζοντο Κεραυνία. καὶ τότε βουλάς
 ἄμφ' αὐτοῖς Ζηνὸς τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη.
 μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου ὥρσεν ἀέλλας
 ἀντικρὺ, ταῖς αὐτὶς ἀναρπάγδην φορέοντο
 580 νήσου ἐπὶ κραναῆς Ἥλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
 λαχεν ἀνδρομέη ἑνοπῇ μεσσηγνὺ θιόντων
 αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τό δ' ἀνὰ μέσσην
 στείραν Ἀθηναίη Λαδωνίδος ἤρμωσε φηγοῦ.
 τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγνὺ δέος λάβεν εἰσαίοντας
 585 φθογγὴν τε Ζηνὸς τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
 ἔννεπεν οὔτε πόνους δολιχῆς ἁλὸς οὔτε θυέλλας
 ἀργαλέας, ὅτε μὴ Κίρκη φόνον Ἀψύρτοιο
 νηλεὰ νίψειεν· Πολυδεύκεια δ' εὐχετάσθαι
 Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἦνωγε κελεύθους
 590 Αὔσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλὸς, ἣ ἔνι Κίρκην
 δήουσι, Πέρσης τε καὶ Ἑλλοιο θυγάτρα.
 "Ὡς Ἀργὼ λάχσεν ὑπὸ κνέφας· οἱ δ' ἀνόρουσαν
 Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν

573. Κερωσὸν vulg. Κερωσόν
 Vatt. A. B. C. D. Regg. A. D. E.,
 quod cum Brunck. et Beck. recepi.

575. λεύσειν Med. a m. 1.

576. δοιάζοντο Med. a m. 1.

577. αὐτοὺς Vrat. Vind. Regg.
 quinque. — βαρὺν χόλον ἐφράσσατο
 Guelph.

578. τοῖον Med. a m. 2.

579. τοὶ δ' αὐτὶς vulg. ταῖς δ'
 αὐτὶς Reg. C. ταῖς αὐτὶς Vatt. A.
 B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
 Regg. A. B. E., quod cum Brunck.
 et Beck. recepi.

580. Ἥλεκτριάδος Guelph. — ἄ-
 φως Brunck. ex conjectura ad vi-
 tandum hiatus, qui nullus est.

582. αὐδῇ ἐν γλαφυρῇ vulg. Ve-
 ram lectionem, quam cum Brunck.
 et Beck. dedi, praebent Vatt. A. B.

C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind.
 Regg. A. B. D. E. — τό δ' vulg.
 ut semper τό δ' Med. a m. 1.
 Brunck. Beck.

583. δωλονίδος ἤρμωσε Ald. Brub.
 Basil.

586. πόρους vulg., quod ad ἀλύ-
 ξειν non aptum est. πόνους Vatt.
 A. B. C. D. Vind. Regg. quatuor,
 quod propter sensus praestantiam re-
 cipere non dubitavi. Obvium erat
 librariis πόρους ἁλὸς scribere.

588. νίψει vulg. νίψειεν Vrat.
 Vind. Regg. quinque, quod revocavi.

590. ἔμπροσθεν Med. ἐντοσθε
 Guelph.

591. δήουσι Vrat. Brunck. Beck.
 — Πέρσης Med a m. 1. Vrat. Vind.
 Regg. A. B. Πέρση τε Reg. K.

- εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
 95 ἤρωας Μινύας, ἣ δ' ἔδρυτο πολλὸν ἐπιπρὸ
 λαίφρεσιν, ἐς δ' ἔβαλον μύχαιον ῥέον Ἡριδανοῖο·
 ἔνθα ποτ' αἰδαλούεντι τυκίεῖς πρὸς στέρνα κέραντο
 ἡμιδαῆς Φαίδων πείσεν ἄρματος Ἑλλοῖο
 λίμνης ἐς προχοᾶς πολυβενθέος· ἣ δ' ἔτι νῦν περ
 10 τραύματος αἰδομένοιο βαρὺν ἀνακηλεῖ ἀτμόν,
 οὐδέ τις ὕδωρ κείνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας
 οἰωνὸς δύναται βαλεῖν ὕπερ· ἀλλὰ μέσσηγυς
 φλογμῷ ἐπιθρόσκει πεποτημένος· ἀμφὶ δὲ κοῦφαι
 Ἥλιαδες, ταναῆσιν ἐλμέναι αἰγέροισιν,
 15 μύρονται κινυρὸν μέλαι γόνι· ἐκ δὲ φαεινὰς
 ἠλέκτρον λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἑραζε.

95. ἐπὶ πρὸ Vat. A.

96. ἐς τ' ἔβαλον ex conjectura lit Brunck., quod significet: *do- ingressi sunt*, sed quomodo *sim- x βάλλειν* hoc significare possit, n adjecit.

597. πλῆγεις pro τυκίεῖς Regg. atuer. — Servata est apud Quin- ian. I, 5 Varronis Atacini versio: *am te flagranti dejectum fulmine laethon*.

598. Ἡριδάνοιο pro Ἑλλοῖο γ. A.

599. πολυανθέος codd. et edd. teres omnes, praeter unam Flor., qua πολυβενθέος legitur, quod cepérunt Steph. et editores recen- res. Librorum lectio ferri sane a potest, et quamquam altera le- o primi editoris correctioni tri- enda videtur, profecto aptissima et Homericis dictionibus ἀλὸς λυβενθέος, λιμένος πολυβενθέος firmata, melior certe, quam quod Nonno XXXIV, 257 proponit rhard. p. 82 πολυχανθέος, cujus illia plura inveniri possunt, si libet hariolari.

600. ἀνεκήμεν vulg. ἀνακηλεῖ elph., quod adeo necessarium est, a nemine repositum esse mirer, ne recipere dubitaverim. Corru- m videtur a librariis, quibus illes Homeri versus obversabantur II. VII, 262 μέλαν δ' ἀνεκ- α. XXIII. 507 πολὺς δ' ἀνε- ιεν ἰδρῶς, quamquam et Home- praesenti utitur II. XIII, 705

πολὺς ἀνακηλεῖ ἰδρῶς. Verbum ἀνακηλεῖ h. l. transitivam vim ha- bet, quam non habet apud Home- rum, quo factum est ut de ea si- leant lexicæ, sed apud seriores poe- tas is usus frequens est, cf. Wernick. ad Tryphiod. v. 322.

601. τανύσσας, vulg. τανύσσαι Regg. A. C. τανύσσας Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. E. Brunck. Beck.

602. μέσσηγυς Med. Vrat. Vind. μέσσηγυ Reg. D., unde μέσσηγυ de- derunt Brunck. Beck. sine causa.

604. ταναοῖσιν Regg. A. D. E. — ἐφήμεναι vulg., quod tamen soli Guelph. et marg. Vrat. praebeant, et ex Flor. receperunt Steph. et re- centiores. ἀειμέναι Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Regg. A. B. C. E. Ald. Paris. Brub. Basil., quod nihil est. ἐειμέναι Vrat. ἐλιγμέναι Reg. D. Pessimi codicis lectionem reco- perunt Brunck. et Beck., quae si vera esset, intelligi non posset, unde isti librariorum errores nati sint. Wa- kef. conjecit ἐνημμέναι. Vera vide- tur conjectura Gerhardi p. 52, quae proxime ad lectionem Vrat. accedit, ἐελμέναι, quam recipere non dubi- tavi. Idem ἐελμένος in ἐλιγμένος corruptum est Hymn. Hom. in Mer- cur. v. 306. — Locum nostrum ante oculos habuisse videntur Dionys. Perieg. v. 292 s. Nonn. Dionys. II, 153 s. XXXVIII, 92 sqq.

606. βλιβάδας Guelph. — λεχέων pro βλεφάρων Reg. D.

αἱ μὲν τ' ἡέλω ψαμάθοις ἐπι τερσαίνονται·
εὖτ' ἂν δὲ κλύζῃσι κελαινῆς ὕδατα λίμνης
ἡϊόνας πνοιῇ πολυχητός ἐξ ἀνέμοιο,

610 δὴ τότε ἔς Ἡριδανὸν προκυλλνδεται ἀθρόα πάντα
κυμαίνοντι ῥόφ. Κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
ὡς ἄρ' Ἀπόλλωνος τὰδε δάκρυα Λητοῖδαο
ἐμφέρεται δίναις, ἅτε μυρία χεῦε πάροιθεν,
ἥμος Ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκαθεν,

615 οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπῶν ἐκ πατρὸς ἐνικήσας,
χωόμενος περὶ παιδί, τὸν ἐν λιπαρῇ Λαερτιάδῃ
διὰ Κορῶνις ἔτικτεν ἐπὶ προχοῇς Ἀμύροιο.
καὶ τὰ μὲν ὡς κελνοῖσι μετ' ἀνδράσι κεκληῖσται.
τοὺς δ' οὔτε βρώμης ἤρει πόθος, οὔτε πατοῖο,

620 οὗτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος. ἀλλ' ἄρα τοῖς
ἥματα μὲν στρέφοντο περιβληχρὸν βαρύνοντες
ὁδμῇ λευγαλή, τὴν δ' ἄσχετον ἐξανέσχον
τυφομένου Φαέθοντος ἐπιρροαὶ Ἡριδανοῖο.
νυκτός δ' αὖ γόνυ δῶν ὀδυρομένων ἐσάκουνον

625 Ἠλιάδων λιγέως· τὰ δὲ δάκρυα μυρομένησιν

607. ἐπιτερσαίνονται vulg. recte
divisit Brunck.

608. κλύζωσι vulg. κλύζῃσι Vatt.
A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
Regg. A. B. C. E., quod cum Brunck.
et Beck. recepi. κλύζουσι Reg. D.
Non raro tamen Noster cum substan-
tivo plurali neutrius generis verbi
pluralem jungit, v. I, 369. 576. 679.
809. 1142. II, 127. 665. III, 137.
813. 963. 1400. IV, 261. 447. 481.
626. 1426. — οἷδατα corrupte
Guelph. inde natum οἷδματα, quod
habent Regg. C. D. οἷδματι Regg.
A. E., quod receperunt Brunck. et
Beck., qui propterea versu sequente
dederunt πνοιῇ, quod legitur in
Vat. D. et Reg. A. Sed ne grae-
cum quidem est: πνοιῇ κλύζει ἡϊό-
νας οἷδματι, contra recte dicitur:
ὕδατα κλύζει ἡϊόνας πνοιῇ. Ita-
que revocavi eam lectionem, quam
plurimorum et optimorum librorum
auctoritas commendat.

609. ἡϊόνος Guelph.

610. ἐπ' Ἡριδανὸν Regg. quatuor.

613. συμφέρεται ex Regg. quin-
que receperunt Brunck. et Beck.
sine causa.

615. οὐρανὸν αἰγλήεντα habet
etiam Tryphiod. v. 515.

616. τὸ μὲν λιπαρῇ Reg. A.

617. Χρῶνις Med. a m. 1. Vrat.
a m. 1. Vind. — Ἀμύροιο Vatt. A.
B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
Regg. tres.

618. μὲν ἀνδράσι Vind.

619. πόρος Guelph. — οὐδὲ πα-
τοῖο vulg. οὔτε Guelph., quod ne-
cessarium est, et probante in Ap-
pendice Brunckio recepit Beck.

620. οὐδ', quod in Appendice
proponit Brunck., recepit Beck. sine
causa. — τέρπει νόος Guelph. νόος
ἐτράπετ corrigendum putavit Herm.
ad Orph. p. 708, sine causa; v.
Gerhard. p. 123. — ἄγς pro ἄρα
Vatt. C. D.

621. περὶ βληχρὸν, ut scriben-
dum proposuit Steph., habent Vrat.
et aliquot Regg., unde receperunt
Brunck. Beck., male. Simplex περὶ
hoc locq nihil est.

623. ἐπιρροαῖς Reg. A. ἐπιρροαὶ
Brunck. Beck. ut solent.

624. νυκτώφ Flor.

ἐλαίηραι στάγες ὕδασι λυφορέοντο.
 Ἐκ δὲ τόθεν Ῥοδάριο βαθὺν ῥόον εἰσαπέβησαν,
 εἰς Ἡριδανὸν μετανίσσεται· ἄμμιγα δ' ὕδαρ.
 ὑποχῆ βέβρυχε κυκώμενον· αὐτὰρ ὁ γαίης
 ὑπὸ πύλαι καὶ ἰδὲ θλία Νυκτός,
 ὡς ἀπορνύμενος τῇ μὲν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
 ἀνοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' Ἰονίην ἅλα βάλλει,
 ἢ ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
 διὰ στομάτων ἴει ῥόον· ἐκ δ' ἄρα τοιο
 ας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἷτ' ἀνὰ Κελτῶν
 ρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἔνθα κεν οἱ γε
 ἀεικέλη πέλασαν· φέρε γάρ τις ἀπορφῶς
 τὸν ἐς Ῥοδάριο, τὸν οὐ προδαινέτες ἔμελλον
 κλείειν, τόθεν σὺ κεν ὑπὸ τρητοῖ ἐξεσάωθεν.
 Ἥρη σκοπέλοιο καθ' Ἑρκυνίου λάχσεν,
 ἐνόθεν προθοροῦσα· φόβῳ δ' ἐτίναχθεν αὐτῆς
 τες ὁμῶς· δεινὸν γάρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
 ἢ παλιντροπῶντο θεᾶς ὕπο, καὶ ῥ' ἐνόησαν
 οἶμον, τῇ πέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰούσιν.
 καὶ δ' ἀκτὰς ἀλμυρτάς εἰσαφίκοντο
 εἰς ἐννεσίησι, δι' ἔθνεα μυρία Κελτῶν
 Λιγύων περόωντες ἀδήιοι· ἄμφι γὰρ αἰήην
 χεῦε θεὰ πάντ' ἤματα νισσομένοισιν.

καὶ Vrat. Vind.
 ὡς Guelph. — εἰσαπέβησαν Reg. D. εἰσαπ-
 A. B. C. D. Vrat. Vind.
 C. E., quod recte rece-
 τανέβησαν dedit Brun-
 njectura, quae nec ne-
 nec sensui apta.
 εἰσεται vulg. μετανίσσε-
 id. Reg. E. μετανίσσε-
 Reg. D. Brunck. Beck.
 ὕγεται Regg. tres. ἐπι-
 r.
 ὡς pro κόλπον Guelph.

vulg. ἴει, quod sensus
 tt. A. B. C. D. Med.
 Vind. Regg. quinque,
 ub. Basil. Brunck. Beck.
 r ex sola Flor. fluxit.
 ὕγεται ex Regg. A. D.
 perunt Brunck. Beck.

ἀθέσφατον est adverbium ut Hymn.
 Hom. in Herc. v. 4 ἀθέσφατον
 πλαζόμενος. Male hinc in lexica
 irrepsit inauditum feminium ὠθε-
 σφατή. — καὶ pro κεν Vat. A.
 637. ἐπέλασαν Guelph. — ἀπο-
 ρῶς Med. a m. 1. Brunck. Beck.
 639. εἰσβάλλειν Regg. quinque.
 640. κατ' Ἑρκυνίου Regg. qua-
 tuor. — ἰσχυσε pro λάχσεν ex cor-
 ruptela Etym. M. p. 375, 34.
 641. αὐτῇ Vat. A. αὐτῇ Vat. D.
 Med. Vrat. Vind.
 643. παλιντροπῶντο Guelph.
 644. τῇνδ' vulg. τῇν Med. a m.
 1. Regg. quinque, Brunck. Beck.
 recte.
 646. αἰνεῖσθαι vulg. ut semper.
 Veram lectionem habent codd. omnes.
 648. πάνθ' Med. a m. 1. — νει-
 σομένοισι vulg. νισσομένοισι Reg.
 E. νισσομένοισι Reg. D. Brunck.

- μεσδότατον δ' ἄρα τοί γε διὰ στόμα νηὶ βαλόντες
 650 Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι εἵνεκα κούρων
 Ζηρός· ὃ δὴ βαυροί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
 ἔμπροσθεν· οὐδ' οἶον κείνης ἐπικούροι ἔποντο
 ναυτιλλῆς· Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀφειγόνων πόρε νῆας.
 Στοιχάδας αὐτε λιπόντες ἐς Αἰθαλίην ἐπέρησαν
 655 νῆσον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
 ἰδρῶ ἄλις· χοροῖ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέρνυται
 εἰκλαί· ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
 ἐν δὲ λιμὴν Ἀργῶς ἐκωννυμὴν πεφάτισται.
 Καρπαλλίμω δ' ἐνθάδε διὰ ἄλός οἶδρα νέοντο,
 660 Αὐσονίης ἀκτὰς Τυρσηγίδας εἰσορῶντες·
 ἴξον δ' Αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἀρὰ νηὸς
 πείσματ' ἐπ' ἡϊόνων σχεδόθεν βάλον. ἐνθα δὲ Κίρκη
 εὖρον ἄλός νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν·
 τοῖον γὰρ νυχλοῖσιν ὀναίρασιν ἐπτοίητο.
 665 αἵματι οἱ θάλαμοι τε καὶ ἔρκια πάντα δόμοιο
 μύρεσθαι δόκεον· φλόξ δ' ἄθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
 οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἔκοιτο·
 τήν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι πορφύρουσαν,
 χειρσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φάβοιο.
 670 τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἡοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
 ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἴματα φαιδρύνεσκεν.
 θῆρες δ', οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ὠμηστῆσιν,

Beck. νισομένοισιν Med. νισομέ-
 νοισιν Vrat. Vind.

649. μεσδότατον Med.

650. Στυχάδας Med. a m. 1.

652. ἐπίκουροι Guelph. Flor., quod
 magis poeticum habet Ruhnck. ep.
 crit. p. 312 et recepit Beck., neque
 ego rejicerem, si majore auctoritate
 niteretur, aut vulgata lectio sensu
 careret.

654. Οἰθαλίην Reg. D.

656. ἄλιν Guelph. — κέρνυται
 Med. a m. 1.

657. εἰκλοι vulg. ἐκλοι Guelph.
 Vrat. Flor. Brub. Basil. εἰκλαί cor-
 rexerit Brunck. Matthiae obs. critt.
 p. 30 aegre ferens, quod non ad-
 ditum sit, cui similes fuerint, ποι-
 κίλαι emendandum censet; quod mi-
 nime necessarium est: subintelligen-
 dum est εἰκλαί ἰδρῶτι, nam colo-

rem acceperant ἀπὸ τῶν στήλη-
 σμάτων, ut dicunt, qui hanc rem
 fusius narrant, Strab. V, 9 et Ari-
 stot. de Mirabil. p. 107 ed. Sylb.

658. Ἀργαῖος Regg. A. B. C. E.
 — ἐνθα pro ἐν δὲ scribendum es-
 picatur Beck., quo nihil proficitur,
 quamquam negari non potest, illud
 ἐν δὲ aliquatenus suspectum esse.
 Omnino duo postremi versus non sa-
 tis cum praecedentibus cohaerent, et
 si quis mendum aliquod latere vel
 excidisse aliquid dixerit, non admo-
 dum repugnabo.

660. Τυρσηγίδας Med.

662. πείσματα ἡϊόνων Guelph. —
 ἐνθάδε Brunck. sine libris male.

668. πορφύρουσα Guelph.

669. λῆξε Flor.

671. ἡματα Vrat.

672. ὠμηστῆσιν Vatt. C. D.

- οὐδὲ μὲν οὐδ' ἀνδρῶσιν θυὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ' ἄλλων
 συμμιγέες μελέων, κλον ἀδρόοι, ἤντε μῆλα
 5 ἐκ σταδμῶν ἄλῃς εἶδιν ὀπηδούνοντα νομῆι.
 τοίους καὶ προτέρης ἐξ ἱλῦος ἐβλάστησεν
 χθὼν αὐτῇ μικτοῖσιν ἀρηγεμένους μελέεσσιν,
 οὐπω διψαλέω μάλ' ὑπ' ἥρι πληθεῖσα,
 οὐδέ πω ἀξαλίωιο βολαῖς τόσον ἡέλλοιο
 30 ἱμαδάς αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στήλας ἤγαγεν αἰὼν
 συγκρίνας· τὼς οἱ γε φνὴν αἰδηλοὶ ἔποντο.
 ἦρωας δ' εἰς θάμβος ἀπείριταν· αἶψα δ' ἑκάστος
 Κίρκης εἰς τε φνὴν εἰς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
 δεῖα καθιγνήτην φάσαν ἔμμεναι Αἰήτασιν.
 35 Ἡ δ' ὅτε δὴ νυχθὼν ἀπὸ δαίματα πέμψεν ὀνείρων,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἄψοδόν ἀπέστειλε· τοὺς δ' αἶμ' ἔκασθαι
 χειρὶ καταφθέξασα δολοφροσύνησιν ἄνωγεν
 ἐνθ' ἦτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς Αἰδουίδας
 μίμνεν ἀπληγέως· ὁ δ' ἐρύσσαστο Κολχίδα κούρην.
 40 ἄμφω δ' ἐπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔς τ' ἀφίκοντο
 Κίρκης ἐς μέγαρον· τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν
 ἥ γε θρόνοις ἐξέσθαι, ἀμνησκόνουσα κιάων.
 τὼ δ' ἄνωγ' ἀνὰ κλισίῃσι ἐπ' ἐστίῃ ἀΐξαντες
 ἔξανον, ἦτε δίκη λυγροῖς ἐκέρχαι τέτυκται,
 45 ἥ μιν ἐπ' ἀμφοτέρωσιν ἀεμένη χερσὶν ἔμελλεν,

573. *μεν* pro *μὲν* Reg. E. — *ὄλον* *ὄμοι* scripsisse poetam suatur Brunck., quod non est necessarium. — *ἐπ'* ἄλλων Vatt. A. B. D. Med. a m. 1. Guelph. Regg. B. C. *ἐπ'* ἄλλω Reg. D., sed estat vulgata.

575. Extremam versus partem laudat Etymol. M. p. 627, 23.

576. *προτέρους* vulg., sed *προτέρη* Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. ut Vind. Regg. quinque, quod estare recte viderunt Brunck. et ck.

577. *ἀρηγεμένη* Vat. C. *ἀρηγεμένη* Vat. A. Med. Vrat. Vind., sed at. vulgatam in margine dedit. *ρηγεμένους* ex conjectura Brunck. ck., quod nihil est, vid. ad I, 787.

578. *δωπλέω* Guelph.

579. *βολῆς* Guelph.

580. *ἦγαν* Guelph.

581. *φνὴν* Vat. D.

585. *νυχθὼν* Vrat. Vind. — *πέμψεν* Guelph.

587. *καταφθέξασα* Reg. E. Brunck. Beck. — *ἄνωγε* Guelph.

589. *μίμνον* Reg. A.

590. *ἐπέσθην* Med. Vrat.

591. *κίλευσαν* ex uno Reg. D. Brunck. Beck.

593. *ἐφίστιος* marg. Vrat. — *ἀΐξαντες* Vatt. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod non propter hiatum improbandum est, ut fecerunt Brunck. Beck., sed quia et auctoritate non satis idonea nititur, et facilius a librariis proficisci poterit.

594. *ἥ* re vulg. restitui dativum ut supra v. 479, quem legisse etiam videtur Schol. Flor., qui interpretatur ὡς νόμος ἐστί. — *λίτροις* Reg. A.

595. *ἀμφοτέρως* Guelph. *ἀμφοτέρως* Regg. A. E. *ἀμφοτέρως* Reg. D.

- αὐτὰρ ὁ κωπήεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πῆξας,
 ᾧπερ τ' Ἀλήταο πᾶν κτάνεν· οὐδὲ ποτ' ὄσσα
 ἰδυς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
 Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
 700 τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς δέμιν Ἰκασίοιο,
 ὃς μέγα μὲν κοτῆει, μέγα δ' ἀνδροφόνουσιν ἀρήγει,
 ῥέξε θυηπολίην, οἷη τ' ἀπολυμαίνονται
 νηλετεῖς ἰκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιώσιν.
 πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἧ γε φόνοιο
 705 ταυαμένη καθύπερθε σὺνός τέκος, ἧς ἔτι μαζοῖ
 πλήμμυρον λοχλῆς ἐκ νηθύος, αἵματι χεῖρας
 τέγγεν, ἐπιτιμήγουσα δέτην· αὐτῆς δὲ καὶ ἄλλοις
 μελίσσεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλιόουσα
 Ζῆνα, παλαμναίων τιμήροον ἰκασιάων.
 710 καὶ τὰ μὲν ἄθροα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνειακ
 Νηϊάδες πρόπολοι, ταὶ οἱ πόρσυνον ἕκαστα.
 ἧ δ' εἶσω πελάνους μελινκρά τε νηφαλῆσιν
 καῖεν ἐπ' εὐχολῆσι παρέστιος, ὅφρα χέλοιο
 σφαρδαλίας παύσειεν Ἑριννύας, ἧδὲ καὶ αὐτὸς
 715 εὐμειδῆς τε πέλοιτο καὶ ἦπιος ἀμφοτέροισιν,
 εἴτ' ὅν ὀδυνέω μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
 εἴτε καὶ ἐμφύλῳ προσκηδῆς ἀντιώσιν.
 Αὐτὰρ ἐκεῖ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότε ἔπειτα

697. κτάνον Regg. A. E. κτάνεν
 Ald. Brub. Basil. — ποτ' Med. a
 m. 1.

700. τοῦ Reg. A. — χόλον pro
 δέμιν Guelph.

703. νηλετεῖς vulg., quod nihil est.
 νηλετεῖς Regg. A. C. E., quod receperunt Brunck. Beck. sensu repugnante. νηλετεῖς emendavit Hoelzlin., quae emendatio, a Ruhnkenio ep. crit. p. 176 probata, et facillima est, simillima enim sunt H et IT, et sensui aptissima, usurpavit enim Apollonius vocabulum ea significatione, quam apud Homerum agnovit Aristarchus, v. Schol. ad Od. XVI, §17. XIX, 498. Nam quod metrum huic lectioni repugnare putavit Brunckius, erravit; quamquam dubitat etiam Herm. ad Soph. Oed. Col. 372.

704. ἧ γε Vat. A. Reg. A.

706. κίλμυρον Med.

708. μελίσσε Regg. D. E. Brunck.
 Beck. — ἐγκαλιόουσα Reg. A.

709. ἰκασίησι Guelph. De prima
 hujus vocabuli syllaba producta v.
 Spitzn. de vers. her. p. 76.

710. δαίματ' ἔνειακ Guelph.

712. μελινκράτα Guelph., quod probat Piers. Veris. p. 214 et ad Moer. p. 255, unice verum putat Gerhard. p. 36, sed neque comburi μελινκράτα possunt, neque poeta epicus secundam syllabam corripere poterat, et μελινκρητα dicere debebat. Est igitur nuerus librarii error.

713. δαίεν vulg., quod ex sola Flor. fluxit. καίεν codd. omnes, quod recte restituit Beck. — ἐπευχολῆσι Vrat.

714. παύσειεν Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin. — Ἑριννύας Med. Vrat.

717. ἐμφύλῳ vulg. contra metrum. Correxuit Brunck.

- εἶσαν ἐπὶ ξιστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισιν,
 10 καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἔξεν ἐνωπαδίς. αἶψα δὲ μύθοφ.
 χρεῖα ναυτιλίην τε διακριδὸν ἐξερέεινεν,
 ἥδ' ὁπόθεν μετὰ γαῖαν ἔην καὶ δῶματ' ἰόντες
 αὖτως ἰδρύνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ οὐκ ἔσαν
 μνηστῆς ἀεικέλη δύνεν φρένας ὀρμαίνουσας·
 25 ἔστο δ' αὖ κούρης ἐμφύλιον ἰδμεναι ὀμφήν,
 ἀντίχ' ὅπως ἐνόησεν ἀπ' οὔδεος ὅσας βαλοῦσαν.
 πᾶσα γὰρ Ἑλλίου γενεὴ ἀρίσθλος ἰδέσθαι
 ἦεν, ἐπεὶ βλεψάων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῆσιν
 οἶον τε χροσθήν ἀντώπιον ἔσαν αἶγλην.
 30 ἦ δ' ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διεφομένη κατέλεξεν,
 Κολχίδα γῆρυν εἶσα, βαρύνφρονες Αἰήταο
 κοῦρη μελιχίως, ἡμὲν στόλον, ἥδ' ἐκλεσθούς
 ἡρώων, ὅσα τ' ἀμφὶ θεοῖς ἐμόγησαν ὑέθλοις·
 ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἦλιντε βουλαῖς,
 35 ὥς τ' ἀκονόσφιν ἄλκρεν ὑπέρβια δειμάτα πατρός,
 σὺν παῖσιν Φρῆξιοι· φόνον δ' ἄλλεινεν ἐνσπεῖν·
 Ἀφύρτου. τὴν δ' οὐ τι νόφ λάθεν· ἀλλὰ καὶ ἔμης
 μυρομένην ἐλταίρειν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσιν ἔειπεν.
 „Σχετλή, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μῆσαι νόστον.
 40 „ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δὴν σε βαρὺν χόλον Αἰήταο
 „ἐκφυγέειν· τάχα δ' εἰσι καὶ Ἑλλάδος ἥδεα γαίης
 „τιδόμενος φόνον υἱος, ὅτ' ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
 „ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἰκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλεν ἐμεῖο,
 „ἄλλο μὲν οὐ τι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ' ἰούσῃ·

720. μύθοις vulg. μύθο Vatt. A. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. nque, Brunck. Beck.

723. ἰδρύνθησαν codices omnes ut pe.

724. δύνε ex Reg. D. dederunt unck. Beck. — ὀρμαίνουσα vulg. asativum, cuius elegantior usus arios latebat, ex Guelph. et Reg. recte restituit Brunck.

727. Ἑλλίου Guelph.

728. ἀπὸ τηλόθι Regg. A. E., d recipiendum esse iudicavit unck. in Appendice et recepit Beas sine causa. ἀπὸ τηλόθι Vrat., d ne quis verum putet vetant, e ad I, 94 monita sunt.

729. ἦσαν Vatt. A. D. — ἀνγῆν Vatt. A. C. D.

734. ἦλιντε Vrat.

736. παῖσι Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. D. E. Brunck. Beck.

738. ἐλέγρον ex conjectura minime necessaria Brunck. Beck. — τοῖον Guelph.

739. μῆσατο Guelph. — νόστον non reditum, sed iter, v. Gerhard. p. 53.

741. ἔργατα γαίης Guelph.

742. ἔργ' ἐτέλεσσας ex Regg. A. B. E. male receperunt Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

743. ἰκέτης Flor. Ald. Brub. Basil. — ἐμοῖο Flor. Ald. Brub. Basil. Hoelzlin.

- 745 „ἔρχεο δ' ἐκ μεγάρων ξένη συνοπηδὸς ἐοῦσα,
 „ὅντινα τοῦτον αἶστον αἰεταὸ πατρός ἀνενθεν.
 „μηδὲ με γυνάσσειαι ἐφέστιος, οὐ γὰρ ἔργα
 „αἰνήσω βουλὰς τε σέθεν καὶ αἰετὰ φύξιν.“
 „Ὡς φάτο· τὴν δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλο·
 750 ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα γόον χέεν, ἄφρα μιν ἦρως
 χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θυράζε
 δέλματι παλλομένην· λείπον δ' ἄπο δώματα Κίρκης.
 Οὐδ' ἄλοχόν Κρονίδαο Λιδὸς λάθον· ἀλλὰ οἱ Ἴρις
 πέφραδεν, εὖτ' ἐνόησεν ἀπὸ μεγάρου κίοντας.
 755 αὐτὴ γὰρ μιν ἄνωγα δοκευέμεν, ὁππότε νῆα
 στείλοιεν, τὸ καὶ αὐτὶς ἐποτρύνουσα· ἀγόρευεν.
 „Ἴρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμάς,
 „εἰ δ' ἄγε, λαιψηροῖσι μετοικομένη πετρύγεσσιν
 „δεῦρο θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἄλως ἐξαινοῦσαν.
 760 „κείνης γὰρ χρεῖά με κηάνεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 „ἔλθειν εἰς ἅκτας, ὅθι τ' ἀκμάονες Ἠφαίστιοι
 „χάλκαιοι στιβαροῖσιν ἀράσσονται τυτθίδεσσιν·
 „εἰπὲ δὲ κοιμήσαι φύσας πυρός, εἰσάκων Ἀργῶ
 „τάς γε παρεξέλασθιν· ἀτὰρ καὶ ἐς Αἰόλον ἔλθειν,
 765 „Αἰόλον, ὅς τ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει·
 „καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἑμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας

745. συνοπηδὸς Guelph.

746. ἀνείρας vulg. αἰεταὸ Med. a m. 1. marg. Vrat. Regg. quinque, quod recte receperunt Brunck. Beck.

747. μηδ' ἐμὲ Brunck. sine libris ut solet. μηδὲ με Beck., quod in Vrat. Flor. Ald. Brub. Basil. legitur, minus apte. — γυνάσσειαι vulg. cum hiatu, quem tolerari posse iudicat Spitzner. de vers. her. p. 152 et silentio praetermisit Hermannus. Sed ea minime omnium librorum lectio est, quamquam silent Brunck. et Beck. Nam γυνάσσεια habent Vat A. Med.

Vrat. Vind. Reg. A. γυνάσσεια Guelph. γυνάσσεια Flor. Ald. Brub. Basil., ex quibus certissimum mihi videtur, veram lectionem esse γυνάσσειαι, quae etiam in corrupto illo γυνάσσεια latet, quid enim frequentius est confusione litterarum η et ε, αι et ε? Hanc igitur lectio-

nam, qua hiatu etiam vitatur, — stitui.

752. ἄπὸν Med. Vrat. Vind.

758. λαιψηροῖσι vulg. λαιψηροῖσι Med. a m. 1. λαιψηροῖσι Vatt. A. B. C. D. Regg. quatuor, quod recte receperunt Brunck. Beck. Est ille error frequentissimus, vid. ad III, 1020.

759. μολεῖν ἐξ ἄλως Vrat. Vind.

762. στιβαροῖσιν Vatt. A. B. C. D.

763. εἰπὲ δὲ μοι Reg. A. — κοίμισαι Guelph. marg. Vrat.

764. εἰς Med. Vrat. Vind. — Αἰόλον scripsi παροξυστικῶς ex praecepto Arcadii p. 56 ed. Bark. cf. Müller. ad Tzetz. in Lycophr. p. 524. — De transitu ab imperativo ad infinitivum v. Merrick. ad Tryph. v. 410.

765. ἀνέμοισιν Vrat. Vind. — αἰθρηγενεῖς vocat praecedente Homero Od. V, 296 βορέης αἰθρηγενεῖς.

766. ἀήται πάντες ἀπολλύμεται Flor.

- „πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἥερι, μηδὲ τις αὖρη
 „τορχνύνοι πέλαγος· Ζεφύρου γε μὲν οὔρος ἀήτω,
 „ὄφρ' οἷ γ' Ἀλκινόου Φαιήκιδα νῆσον ἱκάνται.“
 70 Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δ' Ἴρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα
 τέμνε τανυσσαμένη κοῦφα πτερά· δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρηῆος ἔασι.
 πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
 Ἥρης· ἐννεσίης ὥρσεν τέ μιν εἰς ἧ νέεσθαι.
 5 δεύτερά δ' εἰς Ἥφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τόν γε
 δίμψα σιδηρείων τυκίδων· ἔσχοντο δ' αὐτμῆς
 αἰθαλτοὶ κρηστῆρες· ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανε
 Αἰόλον Ἰππότεω παῖδα κλυτόν· ὄφρα δὲ καὶ τῷ
 ἀγγελίῃν φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
 10 τόφρα Θέτις, Νηρηῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα,
 ἔξ ἁλὸς Οὐλυμπόνδε θεῶν μετεκίλθεν Ἥρη·
 ἣ δέ μιν ἄσσον ἐοῖο παρείσε τέ φαίνε τε μῦθον.
 „Κέλυσθι νῦν, Θέτι δια, τά τοι ἐπιέλδομ' ἐκωσπεῖν.
 „οἷσθα μὲν, ὅσσον ἐμῆσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρωε
 5 „Αἰονίδης ἡδ' ἄλλοι ἀσσοσητῆρες αἰθλοῦ,
 „οἷη τέ σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτίας περσάντας
 „πέτρας, ἐνθα πυρὸς δεινὰ βρομίουσι θύελλαι,
 „κύματά τε σκληρῆσι περιβλύει σπιλάδεσσιν.
 „νῦν δὲ παρὰ Σκυλλῆς σκόπελον μέγαν ἡδὲ Χάρυβδιν
 90 „δεινὸν ἐρευρομένην δέχεται ὁδός· ἀλλὰ σε γὰρ θῆ
 „ἔξετι νηπυτίης, αὐτὴ τρέφον ἡδ' ἀγάπησα

167. ἀπολλήξειεν Brunck. Beck.
 solent. — ἐν ἥερι Guelph.

168. τορχνύνοι Guelph.

69. Φαιήκων Regii aliquot.

73. ἀπέφραδε Vat. C.

74. αἰνεσίης vulg. ut semper.
 169. Vatt. A. B. C. D. Med.
 170. Vrat. Vind. Regg. B. D.
 171. Beck. Beck. — καὶ ἐπέφραδε —
 172. desunt in Reg. A. — ὥρσεν ex
 173. Reg. D. Brunck. Beck. — δέ μιν

75. ἐδύσατο Regg. A. D., quod
 174. me recepit Brunck. ἐδύσατο
 175. E. ἐάσατο Reg. C. — τόνδε
 176. C.

78. κλυτόν Guelph. — ὄφρα
 177. καὶ τῷ Regg. A. B. C. ὄφρα δὲ
 178. αὐτῷ Guelph. Reg. E. ὄφρα
 179. αὐτῷ Reg. D.

781. θεῶ Regg. tres.

782. ἐξιο ex conjectura non ne-
 180. cessaria Brunck. Beck. vid. ad I,
 181. 1032. — φαίνε δὲ Med. a m. 1.

785. οἷδ' ἄλλοι Med. Vind., qui
 182. est merus error ex simili pronuncia-
 183. tione ortus ut III, 58, sed inde of τ'
 184. ἄλλοι dedit Brunck., quem sequitur
 185. Beck. At ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι posi-
 186. tum est, vid. ad I, 910. — τ' ἀου-
 187. σητῆρες Vatt. A. B. C. D.

786. οἷως Guelph. Flor. Steph.
 188. Brunck. probante Porson Advers.
 189. p. 175, sed οἷη, quod reliqui libri
 190. omnes habent, pari elegantia dictum
 191. est ac Soph. Philoct. 995 οἷος μ'
 192. ἐπὶ λῆδες, ὡς μ' ἐθηράσω.

783. περιβλύει Med. a m. 1. πε-
 193. ρικλύει Guelph.

789. μέγαν omittit Guelph.

- „ἔρχον ἀλλῶν, αἶτ' εἰν ἄλλ ναιετάουσιν,
 „οὐνεκεν οὐκ ἔλῃς ἐνῇ Διὸς ἱμένοιο
 „λέξασθαι. κελὼν γὰρ αἶε τὰδε ἔργα μέμνηεν,
 795 „ἣς σὺν ἀθανάταις, ἣς θνητῆσιν λαύειν.
 „ἀλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα—
 „ἡλεύω· ὁ δ' ἔπειτα πελώριον ὄρκον ὁμοσσεν,
 „μήποτε σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέσθαι ἄκοιτιν.
 „ἔμπης δ' οὐ μεθίσκεν ὀπιπτεύων ἀκουσαν,
 800 „εἰσότε οἱ πρέσβειρα Θέμις κατέλεξεν ἅπαντα,
 „ὥς δὴ τοι πέπρωται ἀμείνονα πατρός ἑοῖο
 „παῖδα τεκεῖν· τῷ καὶ σε ληλασμένος μεθήκηεν
 „δαίματι, μὴ τις ἐοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι
 „ἀθανάτων, ἀλλ' αἶεν ἐὼν κράτος εἰρύνοιο.
 805 „αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
 „δῶκά τοι, ὄφρα γάμον θυμηδέος ἀντιάσειας
 „τέκνα τε φιτύσαιο· θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
 „πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χεῖρεσσιν ἀνέσχον
 „νυμφίδιον κελυγῆς ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
 810 „ἀλλ' ἄγε, καὶ τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνέψω·
 „εὐτ' ἂν ἐς Ἠλύσιον πεδῖον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
 „δν δὴ νῦν Χείρωνος ἐν ἤθεσι Κενταύριοι
 „Νηιάδες κομέουσι τοῦ ἰπποκοντα γάλακτος,
 „χρηιδῶ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι Ἀλῆταιο
 815 „Μηδείης· σὺ δ' ἄρῃς νυφ' ἐκυρὴ περ ἐοῦσα
 „ἣδ' αὐτῷ Πηλεΐ. τί τοι χόλος ἐστήρικται;
 „ἀάσθη. καὶ γὰρ τε θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη.

795. ἀθανάτης Vat. D. Reg. D. Bruck. Beck. ἀθανάτοις Guelph. — θνητοῖσιν Guelph. Regg. tres.

796. ἐμέ αἰδομένη Regg. quatuor, quos secuti sunt Bruck. et Beck., non curantes hiatum turpissimum. Particulae τὲ is est usus, cujus exempla attuli ad Aesch. Prom. 42. Add. Schaeff. ad [poet. gnom. p. 73. 366 et Apparat. ad Demosth. T. I p. 191. 690.

799. ὀπιπτεύων Vat. A.

800. κατέλεξεν ἔκαστα Guelph. Flor.

801. πέπρωτο vulg. πέπρωται Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Ald. Paris. Brub. Basil., quod et sensu et metro postulante cum Bruck. et Beck. recepi. — ἀμείνονα Vatt. A. B. C. D.

806. ἀντιάσαι Reg. A.

807. τέκνα δὲ Ald. Brub. B. Hoelzlin. Shaw. — φντήσαιο νη φντήσαιο Guelph. φντήσαιο Reg φντήσαιο Vatt. A. B. C. D. N Vrat. Vind. Reg. C. Bruck. B. recte, quod jam conjectura assecerat Lennep. ad Coluth. p. 89. ἐς ex uno Reg. D. Bruck. Beck δαίτ' ἐκάλεσσα ex conjectura Bckius et Beck. sine causa, vid. ad 1072 δαῖμα κάλεσσα Reg. D.

810. θυμηδέα μῦθον Guelph.

812. νῦν deest in Vrat. Vind. ἔθισσι Flor.

817. ἐπινίσσεται vulg. ἐπινίσσει Vrat. Vind. ἐπινίσσεται Reg. Bruck. Beck.

- „ναί μὲν ἐφημοσύνησιν ἐμαῖς Ἥφαιστον ὄτω
 „λαφῆσαι πρήσσοντα πυρὸς μένος, Ἴπποτάδην δὲ
 10 „Ἀλόλον ὠκείας ἀνέμων αἶκας ἐρύξειν
 „νόσφιν ἐϋσταθέος Ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
 „Φαιήκων λιμένας· σὺ δ' ἀκηδέα μῆδεο νόστον.
 „δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασιν
 „μοῦνον, ἃ κεν τρέψαιο κασιγνήτησι σὺν ἄλλαις.
 15 „μῆδὲ σὺ γ' ἥδ' Ἰφάρυβδιν ἀμυχανέοντας ἐάσῃς
 „ἐδβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρόξασα φέρῃσιν,
 „ἥδ' παρὰ Σκύλλης στυγερόν κευθμῶνα νέεσθαι,
 „Σκύλλης Αὔσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε Φόρκυ
 „νυκτιπόλος Ἐκάτη, τήντε κλείουσι Κράταιν,
 30 „μήπως σμερδαλέῃσιν ἐπαῖξασα γένυσσιν
 „λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
 „κεῖσ', ὅθι περ τυτθὴ γε παραίθρασις ἔσσει' ὀλέθρου.“
 „Ὡς φάτο· τὴν δὲ Θέτις τοίφ' προσελέξατο μύθῳ·
 „Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἦδ' ἐνέλλαι
 35 „ζαχρηεῖς λήθουσιν ἐτήτυμον, ἦτ' ἂν ἔγωγε
 „θαρσαλέῃ φάλῃν καὶ κύματος ἀντιόωντος
 „νῆα σαωσέμεναι, Ζεφύρου λίγα κινυμένιοι.

18. μὴν Flor.

19. πρήσσοντα vulg. πρήσσοντα
 alph. Regg. A. D. E., quod recte
 sperunt Brunnck. et Beck. Sed
 meckio jure displicet participium
 uti, qui propterea πρήσσοντα se
 re malle dicit. At praesente non
 atur epici, malim igitur πρήσαν-
 aoristus enim semper hac signi-
 tione usurpatur, et facile corrup-
 potuit propter vicinum futurum
 ῥήσειν.

20. Hunc versum respicit Ety-
 M. p. 42, 51, ubi pro τὰς αὐ-
 ἐπιπνοίας τῶν ἀνέμων legen-
 est τὰς αἶκας ἐπιπνοίας τ. α.

23. ἔασσι Steph.

24. κεν in κε tacite et sine libris
 avit Brunnck.

25. ἐάσῃς Guelph. (et alii, ut
 tur, codd.) Flor. Steph. Hoelz-
 Shaw.

26. ἀναβρόξασα codd. et edd.
 res omnes. Bene correxit Hoelz-
 ex Hom. Od. XII, 240, quem
 iti sunt Brunnck. et Beck.

27. Σκύλης Ald. Brub. Basil.

828. Φόρκυ νυκτιπόλος δ' Ἐκά-
 τη vulg. Φόρκυς Vatt. A. D. Φόρκυ
 νυκτιπόλος Ἐκάτη Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Regg. quinque, quod
 recte receperunt Brunnck. et Beckius,
 nam et Φόρκυς et Φόρκυς et Φόρ-
 κος vocatur ille Deus, et quum δ'
 librariis metri causa necessarium vi-
 debatur, facilis erat corruptio.
 Sed propter plurimorum librorum le-
 ctionem Φόρκυν, malim fere Φόρκυ,
 quod facillime in illud transire po-
 tuit. Ipse hic dativus bisyllabe le-
 gitur Hesiod. Theog. 333 et ea for-
 ma, quae tertiam declinationem se-
 quitur, utitur noster etiam infra v.
 1598.

829. Κράτειν Vrat. Vind.

830. γένυσσι Guelph.

834. ἥδ' ἐνέλλαι vulg. ἥδ' ex
 Regg. quatuor sensu postulante re-
 ceperunt Brunnck. et Beck. Saeptius
 jam illas voculas confusas vidimus,
 ut supra v. 182 et mox v. 1207 in
 Guelph. confunduntur.

836. ἐναντιόωντος Reg. A.

- „ἀλλ' ὦρη δολιχὴν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὀδεύειν,
 „ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἷ μοι ἄρωγοί
 840 „ἔσονται, καὶ νηὸς ὄδοι προμνήσι' ἀνῆπται,
 „ὥς κεν ὑπηῤοι μνησαίατο νόστον ἐλέσθαι.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
 κυανίου πόντοιο· κάλλι δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
 αὐτοκασιγνήτας Νηρηίδας· αἱ δ' αἶουσαι
 845 ἦντεον ἀλλήλησι· θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
 Ἥρης· αἴψα δ' ἱάλλε μετ' Αὔσονίην ἅλα πάσας.
 αὐτὴ δ' ἀκνέτη ἀμαρύγματος ἦε βολάων
 ἡέλου, ὅτ' ἀνείσι περῆτης ὑψόδοι γαίης,
 σῶϊατ' ἔμεν λαιψηρὰ δι' ὕδατος, ἔστ' ἀφίκανεν
 850 ἀκτὴν Αἰατὴν Τυρσηνίδος ἠπείροιο.
 τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηϊ σόλῳ ῥιπήσι τ' ὀϊστῶν
 τετρημένους· ἡ δ' ἄσπον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
 Αἰακίδεω Πηλῆος· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης,
 οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷ γε
 855 ὄλῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐείσατο, φάνησέν τε.
 „Μηκέτι νῦν ἀκταῖς Τυρσηνίδειν ἦσθε μένοντες·
 „ἡῶθεν δὲ θεῆς προμνήσια λύετε νηὸς,
 „Ἥρη παιδόμενοι ἐπαρηγόνοι. τῆς γὰρ ἐφετμῆς
 „πασσὺδὴ κοῦραι Νηρηίδες ἀντιώσωιν,
 860 „νῆα διὲκ πέτρας, αἶτε Πλαγκταὶ καλέονται,
 „ῥυσόμεναι. κελνὴ γὰρ ἐναΐσιμος ὕμμι κέλευθος.
 „ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ ἐμὸν δειλῆς δέμας, εὖτ' ἂν ἴδῃαι

838. δολιχόν Guelph.

844. Νηρηιάδας Vrat. Vind.

845. ἡγόρευεν Vrat. Vind.

846. Αὔσονίαν Reg. A.

847. ἡδὲ Reg. D.

850. ἀκτὴν αὔσονίην Reg. A. — Τυρσηνίδος Vrat.

851. εὗρε Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil., quod revocarunt Brunckius et Beck.

852. ὀρεξαμένης Reg. A. — χειρὸς Med. Vrat. Vind.

854. In ἔμπεδον offenderunt Facius epist. crit. p. 15 et Matthiae obs. critt. p. 30, quorum uterque ἀμφοδὸν conjicit. In errorem inducti sunt eo, quod ἔμπεδον cum εἰσιδέειν junxerunt, quum jungen-

dum sit cum δύνατο: neque omnino quisquam eam cernere potuit.

858. ἐφετμαῖς vulg. ἐφετμῆς Vatt. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. et Beck. recepi.

859. πανσὺδὴ vulg. πασσὺδὴ Regg. quinque, quod cum Brunck. et Beck. ex Regg. quinque recepi, vid. ad I, 323.

861. ῥυσόμεναι vulg., quod placebit Buttmanno secundum ea, quae monuit Lexilog. I p. 66. ῥυσάμεναι Vatt. A. B. C. D. Med. a m. 1. Regg. A. B. C. E. Schol. Paris., quod ferri nequit. ῥυσόμεναι Med. a m. 2. Vrat. Vind., quod cum Brunck. et Beck. recepi. ῥυσάμεναι Reg. D.

- „άντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσῃς
 „πλεῖον ἔτ', ἢ τοπάρουθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.“
- 15 Ἡ καὶ ἔπειτ' αἰδήλος ἐθύσατο βένθεα πόντου·
 τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν, ἔπει πάρος οὐκέτ' ἰούσαν
 ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμον τε καὶ εὐνήν,
 χωσαμένην Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ νηπιάχοντος.
 ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
- 20 νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἥματα δ' αὐτὰ
 ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὅφρα πέλοτο
 ἀθάνατος καὶ οἱ στυγερόν χροῖ γῆρας ἀλάλκοι.
 αὐτὰρ ὁ ἐξ εὐνῆς ἀνεκάλμενος εἰσενόησεν
 παῖδα φίλον σκαίροντα διὰ φλογός· ἦκε δ' αὐτὴν
- 25 σμερδαλέην ἔσιδῶν, μέγα νήπιος· ἡ δ' αἶουσα
 τὸν μὲν ἄρ' ἀρπάγδην χαμάδις βάλε κακληγῶτα·
 αὐτῇ δὲ πνοιῇ Ἰκέλη δέμας ἦδ' ὄνειρος
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
 χωσαμένη· μετὰ δ' οὐ τι παλίσδυτος ἔκετ' ὀπίσσω.
- 30 τῷ μιν ἀμυχανίῃ δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμψης
 πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
 οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λήξαν καὶ ἔκτανσαν αἰέθλους·
 ἐσσυμένως δόρπον τε χαμῖνας τ' ἀμφεπίνοντο,
 τῆς ἐνὶ δαισάμενοι νύκτ' ἄεσαν ὡς τοπάρουθεν.
- 35 Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαισφόρος οὐρανὸν Ἠῶς,
 δὴ τότε λαυφηροῖο κατηλυσίῃ Ζεφύροιο
 βαῖνον ἐπὶ κληῖδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο

65. ἐθύσατο vulg. ἐθύσατο Vatt. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. B. E. Brunck. Beck. ἐβήσατο elph. Reg. D.

67. λίπε Vatt. A. B. C. D., quod prio Marte recepit Beck.

69. In iis, quae sequuntur, Apollus imitando expressit Hom. mn. in Cer. v. 236 sqq. — Re- xit hunc locum Schol. ad Aristoph. b 1058. — σάρκας ex errore . Hoelzlin. Shaw.

70. μέσιν Vrat. μέσσην Vind.

71. χρίεσκεν Guelph.

73. δ γ' ἐξ vulg. ὅτ' ἐξ Vat. C. l. Vrat. Vind. Ejeci particulam iolo quodam intrusam ut I, 553 ἄρ' ὁ ἐξ ὑπάτων ἕρεος κλέν. III,

1317 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδθησεν λόφους.

1346 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπὶ νῆα πάλιν κλέν. IV, 127 αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περὶ- μήκεια τείνατο δειρὴν.— ἀνακάλμα- νος vulg. ἀνεκάλμενος ex Guelph.

et Reg. D. recte receperunt Brunck. Beck. Legitur idem II, 825 et con- firmatur a Quinto Smyrn. I, 140 ἐξ εὐνῆς ἀνεκάλτο.

875. ἐσιδῶν deest in Vrat.

879. ὀπίσω Vrat. Vind.

880. μὲν pro μιν ex quatuor Regg. receperunt Brunck. Beck. pessime. — δῆσας ex Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor Brunck. Beck.

884. τὸ πάρος περ Vind., sed vulg. in margine.

885. ἔβαλε Guelph.

- εὐναίας εἰλικον περιγηθείες, ἄλλα τε πάντα
 ἄρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος· ὕψι δὲ λαῖφος
 890 εἰρυσσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
 νῆα δ' εὐκραῆς ἄνεμος φέρεν. αἶψα δὲ νῆσον
 καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἐνθα λίγραι
 Σειρήνες οἶνοντ' Ἀχελῷδες, ἠδείησιν
 θέλγουσιν· μολπήσιν, ὅτις παρὰ πείσμα βάλοιτο.
 895 τὰς μὲν ἄρ' εὐειδὴς Ἀχελῷϊ ἐνθηθεῖσα
 γέλιντο Τερψιχόρῃ, Μουσέων μία· καὶ ποτὶ Διού
 θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμήτ' ἔτι πορσαίνεσκον
 ἄμμιγα μελόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
 ἄλλο δὲ παρθενικῆς ἐναλλγκιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
 900 αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκῆναι ἐκ περιωπῆς
 ἢ θαμὰ δὴ πολέων μελιγδέα νόστον ἔλοντο,
 τηκεδόνι φθινύθουσιν· ἀπηλεγάς δ' ἄρα καὶ τοῖς
 ἔσαν ἐκ στομάτων ὅπα λείριον. οἱ δ' ἀπὸ νῆος
 ἤδη πείσματ' ἔμελλεν ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,
 905 εἰ μὴ ἄρ' Οἰάγροιο παῖς Θρηϊκίος Ὀρφυῆς
 Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσσας
 κραιπνὸν ἔντροχάλοιο μέλος κανάχησεν αἰοιδῆς,
 ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκούει
 κρηγμῶ· παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβίησατο φόρμιγξ.
 910 νῆα δ' ὁμοῦ Ζέφυρός τε καὶ ἥχηεν φέρε κύμα
 πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἔσαν αὐτήν.
 ἄλλὰ καὶ ὥς Τελόντος ἔϋς καὶς οἶος ἐταίρων

888. πόντι pro πάντα Regg. quinque.

890. εἰρυσσαν vulg. εἰρυσσαν Guelph. Brunck. Beck. — ἐνὶ μάντεσσι Vrat.

892. Ἀνθεμόεσσαν littera majuscula scribendum videtur, ita enim acceperunt Scholiastae, Hesiodum testem afferentes, et insulam Ἀνθεμύσσαν agnoscit Schol. ad Hom. Od. XII, 39.

895. Ἀχελῷϊ ex Regg. quinque receperunt Brunck. et Beck, quod quamquam ferri potest (vid. ad II, 686) non tamen est quod vulgato praeferatur.

897. Θυγατέρι φθίμην Vat. C. — πορσαίνεσκον vulg. πορσαίνεσκον Guelph. πορσαίνεσκον Mad. Vrat.

Vind., quod ex Etymol. M. p. 56 (ubi ἀδμήτα πορσαίνεσκον tur) reposuit Brunck.

900. περιωπῆς Guelph. Tryphiod. v. 143 εὐόρμου σμένον ἐκ περιωπῆς.

907. κραιπνῶν Vind.

908. ἐπιβρομέονται Vatt. D. Guelph. Regg. quatuor. μέοιντο propter praecedens ritum ex conjectura Brunck. quod falsum esse vel hiatu qui sic infertur. Non ne esse mutationem vidimus.

909. κρηγμῶ· παρθενικῇ B. C. D. κρηγμῶ Vind. κρηγμῶ ex loco nostro l. mol. M. p. 536, 34.

- προφθάμενος ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ ἐνθορε πόντῳ
 Βούτης, Σιυρήνων λιγυρῇ ὀπλὶ θυμὸν ἱανθεῖς·
 915 νῆγε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδατος, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 σχέτλιος. ἣ τέ οἱ αἶψα καταντόθι νόστον ἀπηύρων·
 ἀλλὰ μιν οἰκτεράσα θεὰ Ἑρυνκος μεδέουσα
 Κύπρις ἔτ' ἐν δίναις ἀνερέψατο, καὶ ῥ' ἐσάωσεν
 πρόφρων ἀντομένη Λιλυβηΐδα ναιέμεν ἄκρην.
 920 οἱ δ' ἄχεϊ σχόμενοι τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον
 κύντερα μιζοδίησιν ἄλως φαιστήρια νηῶν.
 τῇ μὲν γὰρ Σκύλλης λίσσῃ προὔφαιλντο πέτρῃ·
 τῇ δ' ἄμοτον βοάσκειν ἀναβλύζουσα Χάρυβδις·
 ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλα ὑπὸ κύματι πέτραι
 925 ῥόχθον, ἥχι πάροιθεν ἀπέπνυν ἀλδομένη φλόξ·
 ἄκρων ἐκ σκοπέλων πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης.
 καπνῷ δ' ἀγλύεις αἰθῆρ πέλει· οὐδὲ κεν αὐγὰς
 ἔδρακες ἥελλοιο. τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
 Ἥφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος αὐτμήν.
 930 ἐνθα σφιν κοῦραι Νηρηΐδες ἄλλοθεν ἄλλαι
 ἦντεον· ἣ δ' ὀπίθεν πτέρυγος θίγῃ πηδαλίοιο
 δῖα Θέτις πλαγκτῆσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
 ὥς δ' ὁπότεν δελφῖνες ὑπὲξ ἄλως εὐδιόωντες
 σπερχομένην ἀγεληδὸν ἐλίσσωνται περὶ νῆα,
 935 ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὀπισθεν,

913 et 914 in Vatt. A. C. in-
 uo ordine leguntur.

914. Pro Βούτης in Regg. A. B.
 C. E. legitur μούσης, in Reg. D.
 μούση.

916. ἣ καὶ οἱ corrigendum censet
 Schaefer. Melet. crit. p. 127, sed
 in ejusmodi dictionibus recte ab-
 esse posse vidimus ad I, 197. Si-
 nile est quod modo legimus v. 905
 μελλον βαλεῖσθαι pro ἐβάλλοντο ἄν.
 — κατ' αὐτόθι Vatt. A. Vind.

918. αἶτ' pro ἔτ' Guelph. — ἀνε-
 ρέψατο Med. Guelph. Vrat. Vind.
 uinc corruptum ἀνερέψατο Vatt. A.
 B. C. D. et edd. veteres. ἀνερύσατο
 Regg. quinque a manu emendatrice,
 quae ubique in his libris conspicua
 est. Ex meliorum librorum lectione
 ἐνερέψατο emendavit Pierson. Ve-
 isim. p. 215, quod certissimum est
 et suum fecit Brunckius. Eadem
 chorda oberrat vidimus I, 214.

920. ἄλλο δ' ὄπαζον Vind.

922. σχύλλης Ald. Brub. Basil.

930. σφι Regg. quatuor; Vrat.
 Vind., quod recepit Beck.

931. ὀπισθε Vatt. C. D. Reg. D.
 ὀπίθῃ sine libris Brunck. Beck.

932. πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδε-
 σιν Regg. A. B. C. D. — ἐρύσαν
 Reg. B. ἐρύσαν Regg. A. C. D. E.
 Ex malis libris malam lectionem
 πλαγκτῆσι δ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύ-
 σαν receperunt Brunck. et Beck.

933. εὐδιόωντος Reg. B., quod ex
 conjectura reponendum putayerat
 Arnald. Lect. gr. p. 243, recte jam
 refutatus a Dorvillio ad Charit. p.
 240 s.

934. ἐλίσσονται vulg. ἐλίσσωνται,
 quod necessarium est, praebent Vatt.
 A. B. C. D. Vrat. Vind. et dederunt
 Brunck. Beck.

935. ὁρώμενοι Regg. quatuor

- ἄλλοτε παρβολάδην, ναύτησι δὲ χάριμα τέτυκται·
ὥς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἰλίσσοντο
Ἀργώῃ περὶ νηϊ, Θέτις δ' ἴδυνε κέλευθον.
καὶ ῥ' ὅτε δὴ Πλάγκτῃσιν ἐνιχρίμψασθαι ἔμελλον,
940 αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέξας,
ὑψοῦ ἐπ' αὐτῶν σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
ῥῶοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασταδὸν ἀλλήλησιν.
τὴν δὲ παρηγορίην κόπτεν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κύμα
λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
945 αἱ δ' ὅτι μὲν κρημνοῖς ἐναλλγκιαι ἤρι κυῖρον,
ἄλλοτε δὲ βρύχαι νεάτω ὑπὸ πυθμένι πόντου
ῥήρεινθ', ὅθι πολλὸν ὑπείρεχεν ἄργιον οἶδμα.
αἱ δ' ὥστ' ἡμαδόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
παρθενικαί, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξῦας εἰλέξασαι,
950 σφαίρῃ ἀθύρουσιν περιηγεῖ· αἱ μὲν ἔπειτα
ἄλλη ὑπὲξ ἄλλης δέχεται καὶ ἐς ἡέρα πέμπει
ὑψι μεταχρονίην· ἡ δ' οὐποτε πλνεται οὐδεῖ·
ὥς αἱ νῆα θέουσιν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πέμπει διηερὶν ἐπὶ κύμασιν, αἶν ἄπαθεν
955 πετράων· περὶ δὲ σφιν ἐρευγόμενον ζέεν ὕδωρ.
τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
ὀρθὸς ἐπὶ στελεῇ τυπίδος βαρὺν αἶμον ἐρείσας

male. Non melius est ὀρούμενοι, quod conjecit Wakefield.

937. ἐπὶ τριμοι Reg. A. — εἰλίσσοντο Med. Vrat. Vind.

938. κελεύθους Regg. quinque, quod male praetulerunt Brunckius et Beckius.

939. ἐνιχρίμψασθαι Regg. quinque, quibus obsecutus est Brunck. ut solet. ἐνιχρίμψασθαι Guelph.

943. κόπτες Guelph. Brunck. Beck. — ῥόον Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vind.

944. ἐπικαχλάζεσκεν vulg. ἐπικαχλάζεσκεν Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

945. κυῖρον Vind.

946. κενθῶνι πόντου Guelph.

947. ῥήρειντο τὸ δὲ πολλὸν Vatt. C. D. ῥήρειντο δὲ π. Vat. A. Med. Vrat. Vind. Guelph. ῥήρειντο τὸ δὲ π. Flor. — ἄργιον κύμα Guelph.

950. ἀθύρουσι Vrat. Beck., quod

de suo dederat Brunck. — τὴν μὲν vulg., sed ἡ μὲν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. corrupte pro αἱ μὲν, quod ipsum exhibet Flor., neque recipere dubitavi propter v. 953, ubi eodem modo: ὥς αἱ ἄλλοθεν ἄλλη πέμπει. Vulgatam peperit fuga hiatus, in quo tamen nulla h. l. offensio est, quum et in pede quarto sit et post interpunctionem.

951. ὑπὲξ Vrat.

952. μεταχρονίην ex solis Regg. A. E. receperunt Brunck. et Beck. male. Vid. ad II, 300.

953. ὥς καὶ Steph. ex conjectura, an ex errore typ. nescio, transiit autem in ed. Hoelzlin. et Shaw.

954. δι' ἡερὶν Vind.

955. ζέεν vulg., quod sensui non aptum est. ζέεν ex certissima emendatione Facii epist. crit. p. 16 recepi cum Brunck. et Beck.

956. κορυφῆς ἐπελίσσάδιος Vat. C.

957. ἐρείσας Guelph. Reg. A.

- Ἡφαιστος θηῖτο, καὶ αἰγλήεντες ὑπερθεῖν
οὐρανοῦ ἐστιηρία Διὸς δάμαρ· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
60 βάλλε χέρας, τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσα.
δόσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἡματος αἶσα,
τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον, ὀκλίξουσαι
νῆα διὰ πέτρης πολυήχεας· οἱ δ' ἀνέμοιο
αὐτὶς ἐπαυρόμενοι προτέρῳ θεῖον· ὦκα δ' ἄμειβον
55 Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν Ἑλλίοιο.
ἐνδ' αἶ μὲν κατὰ βένθος ἀλλήλων αἰδούληον
δύνον, ἐπεὶ ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς·
τοὺς δ' ἄμυδις βληγῇ τε δι' ἥερος ἔκετο μήλων,
μυκηθμός τε βοῶν ἀντοσχεδὸν οὔατ' ἐβαλλεν.
70 καὶ τὰ μὲν ἐρσήεντα κατὰ θρηῖα ποιμαίνεσκον
ὀπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν Ἑλλίοιο,
ἀργύρεον χαίον παλάμη ἐνὶ πηγύνουσα·
λαμπυρίη δ' ἐπὶ βουσίη ὀρειχάλκοιο φαινοῦ
πάλλεν ὀπηδύνουσα καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
75 βοσκομένους ποταμοῖο παρ' ὕδασι εἰσορόωντο
ἅμ' πεδίου καὶ ἔλος λειμῶνιον· οὐδέ τις ἦεν
πναντή μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
εἰδόμεναι, χρυσέοισι κεράσσι κυδιάσκον.
καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ' ἡματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
30 πεῖρον ἄλδς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι, ὄρωσιν καὶ αὐτὶς
Ἥως ἡριγενῆς φέγγος βάλε νισσομένοισιν.
Ἔστι δὲ τις πορθμοῖο παρειτέρη Ἰονίοιο

60. ἔξε Vrat., quod miror a Beck., non receptum esse.

66. βένθος Med. a. m. 1. βένθος t. a. m. 1. Vind.

69. ἐβαλεν Vind.

72. Laudat Etymol. M. p. 807,

74. καλαύροπα vulg., quemadmodum Schell. legant etiam in loco aetico, quem laudant, II. XXIII, . Sed καλαύροπα Med. (cod. r. ab Dorvill. ad Char. p. 226.) t. A. B. C. D. Guelph. Vrat. d. Reg. D., unde cum Brunck. Beck. recepi. Vid. Interpp. ad ych. s. v. Lennep. ad Coluth. 59 et quos laudat Dorvill. l. c. 78. κεράσσι vulg. secundā syllabā contra usum producta, quare nckius emendavit χρυσέοις κε-

ράσσι, quod recepit etiam Beck., sed libris non adsentientibus, in quibus haec modo sunt varietates: χρυσέοις κεράσσι Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. χρυσέοις κεράσσι Reg. E. χρυσέοις κεράσσι Reg. D. Praeterea miror, quomodo aures eorum illam lectionem ferre potuerint, qua metrum pessumdat, rarissime enim meliores poetae in quarti pedis thesi productionem ex positione natam admittunt, vid. ad III, 517. Itaque recte Gerhard. p. 157 κεράσσι scribendum iudicat, quae forma, ita ficta ut κεράτος Arat. Phaen. 174. κεράτα Oppian. Cyneget. II, 494, quam insolentior esset, facile adduci potuerunt librarii, ut notioem reponerent. 981. νισσομένοισιν vulg. ut semper. Correxerunt Brunck.

- ἀμφιλαφῆς πτεῖρα Κερωνίη ἐν ἄλλ νῆσος,
 ἢ ὑπο δὴ κείσθαι δρέπανον φάτις, ἴλατε Μοῦσαι,
 985 οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος, ᾧ ἀπο πατρὸς
 μῆδεα νηλειῶς ἔταμεν Κρόνος· (οἱ δὲ ἐ Διούς
 κλειόνων χθονίης καλαμητόμον ἐμμεναι ἄρπην.
 Διὶ γὰρ κελὴ ἐν δὴ ποτε νάσσατο γαίη,
 Τιτήης δ' ἔδασεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
 990 Μακρίδα φιλαμένη.) Ἀρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται
 οὖνομα, Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὧς δὲ καὶ αὐτοὶ
 αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασιν.
 τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμάτοισιν
 Θρινακίης αὖρης ἔκετ' ἐξ ἁλός· οἱ δ' ἀγανῆσιν
 995 Ἀλκίνοος λαοὶ τε θυηπολλήσιν λόντας
 δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καρχαλάσκειν
 πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
 καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθύν κεχάροντο,
 τῷ ἑλίοι, οἷόν τε μεσαιτάτη ἐμβαθαῶτες
 1000 Αἰμονίη· μέλλον δὲ βοῇ ἐνι θαρξήεσθαι·
 ὧδε μάλ' ἀγγίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξφαάνθη
 Κόλχων, οἱ Πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
 Κυανέας μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
 Μῆδεαν δ' ἔξαπτον ἑοῦ ἐς πατρός ἄγασθαι
 1005 ἔνιτ' ἀπροφάτως, ἥδ' στονόεσσαν αὐτήν
 νωμήσειν χαλεπήσιν ὁμόκλειον ἀτροπύχσιν,
 αὐτὸί τε καὶ μετέπειτα σὺν Αἰήτῳ κελεύδῃ.
 ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
 κρείων Ἀλκίνοος. λελήητο γὰρ ἀμφοτέροισιν
 1010 δηϊότητος ἀνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.

983. Κερωνίη Steph. Hoelzlin. Shaw., quare Palmer. Graec. ant. p. 350 Κερωνίη emendandum putavit, sed ita jam in codd. antiquis legitur, a quibus Stephanus, nescio utrum consulto an ex errore, discessit.

984. δὴ deest in Vind.

985. λόγος pro ἔπος Guelph., quod ne quis verum putet propter Arat. Phaen. 637 "Ἀρεμὶς ἰλήκοι· προτέρων λόγος, οἳ μιν ἔφαντο, νετὶ constructione.

986. χρόνος Vind. — οὐδέ ἐ Vatt. A. D.

990. φιλαμένους Guelph.

994. ἀγανοῖσιν vulg. ex errore frequentissimo. ἀγανῆσι Vatt. A. B. C. D. ἀγανῆσιν Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. D. et A. ex correctione, nam in Regg. A. a m. 1. et Regg. C. E. legitur ἐξ ἁλός, ἡ δ' ἀμνησιν.

999. ἑλίων Guelph. — ἐμμεαῶτες Vatt. A. C. ἐμμεαῶτες Vrat. Vind.

1000. μέλλον τε Beck. ex sphalmate typ. — ἐνιθαρήεσθαι Vrat., quod voluit Hoelzlin. sine causa. θαρξήεσθαι Med. a m. 2.

- κούρη δ' οὐλομένην ὑπὸ δαίματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 Αἰσονίδεω ἐτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσίν
 Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγαν Ἀλκινόοιο.
- „Γουνούμαι, βασίλεια· σὺ δ' Ἰλαθι, μηδὲ με Κόλχοις
 15 „ἐκδῶης ᾧ πατρὶ κομιζέμεν, εἴ νυ καὶ αὐτῇ
 „ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβειαι, οἶσιν ἐς ἄτην ..
 „ᾠκύντατος κούφησι θέει νόος ἀμπλακίησιν.
 „ὧς ἐμοὶ ἐκ πυκινὰ ἐπισον φρένες, οὐ μὲν ἔκητι
 „μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος Ἥελλιοι,
 20 „ἴστω νυκτιπόλου Περσηίδος ἔργμα κούρης,
 „μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἄλλοδαποῖσιν
 „κεῖθεν ἐφορμήθην· στυγερόν δέ με τάρβος ἐπισείεν
 „τῆς γε φυχῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον· οὐδὲ τις ἄλλη
 „μητις ἔην. ἔτι μοι μίτρη μένει, ὡς ἐνὶ πατρός
 25 „δῶμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἄλλ' ἐλταίρει,
 „πότνα, τὸν τε πόσιν μειλίσσεο· σοὶ δ' ὀπάσσειαν
 „ἀθάνατοι βλοτόν τε τελεσφόρον ἀγλαίην τε
 „καὶ παῖδας καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόλης.“
- Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα·
- 30 τοῖα δ' ἀριστῶν ἐπάμοιβαδὶς ἄνδρα ἑκαστὸν.
 „Τρέων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρεται, ἀμφὶ τ' ἀέθλοις

.012. ἐλίσσετο Vrat. Vind.

.014. μηδ' ἐμὲ Brunck. ut solet.
 με omittit Guelph. — Κόλχοιςιν
 elph.

.015. ἡ νυ Reg. A. Schf. Paris.

.017. κούφαισι vulg. κούφοιςι
 it. Vind. κούφησι Regg. quinque,
 id cum Brunck. et Beck. propter
 tionem Vrat. recepi, nam ois et
 saepissime confundi vidimus.

.018. ἐμοῦ Regg. quinque. — πεί
 Vrat. Vind.

.019. μαργοσύνης Reg. D.

.021. ἐγὼ Vrat. Vind. Reg. D.

.022. ἐφορμήθην Regg. A. D. E.
 ἰρημήθην Reg. B., quod male re-
 erunt Brunck. et Beck. — δ' ἐμὲ
 nck.

.023. τῆσδε vulg. τῆς γε Vatt. A. B.
). Vrat. Vind. Regg. A. E., quorum
 toritati obsecutus sum. Saepius
 c confunduntur ut III, 500, al.

.025. ἐλταίρει Vrat. Vind.

.026. τσόν δέ vulg. τε ex Vatt.
 B. C. D. Vrat. Regg. quinque
 Brunck. Beck. sensus causa rece-

pi. — σὺ δ' Med. Vind. col. d' Reg. E.

1029. δακρυχέουσαν Guelph.

1030. ἐπ' ἀμοιβαδὶς Vatt. A. B.
 C. D. var. lect. in marg. Vrat. ἐν
 ἀμοιβαδὶς Vrat. ἐν ἀμοιβαδὶς Vind.
 ἐν ἀμοιβαδὶς Med. a m. 2, quum
 antea simplex ἀμοιβαδὶς fuisse-
 et, ἀναμοιβαδὶς Guelph., quod recepe-
 runt Brunck. et Beck. Sed majori
 auctoritate nititur vulgata, ad quam
 ducit etiam illud ἐπ' ἀμοιβαδὶς.
 Eam igitur revocavi.

1031. Haec vulgo ita scribuntur:
 ὕμνων, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρεται,
 ἀμφὶ τ' ἀέθλοις οὐνεκεν ὕμνεροι-
 σιν ἀνύξομαι, ad quae explicanda
 miram constructionem commentus
 est Brunckius (vel potius non com-
 mentus est, sed a Stephano sumit,
 cui jam dura et intolerabilis vis
 est) hanc: ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρεται,
 οὐνεκεν ὕμνων καὶ ἀμφ' ἀέ-
 θλοις ὕμνεροις ἀνύξομαι, quam e-
 tiam Beckius in versione latina ex-
 pressit. Sed quomodo οὐνεκεν, si
 praepositio est, a genitivo suo ita

- „οὐνεκὲν ὑμετέροισιν ἀνύξομαι, ἧς λόγητι.
 „ταύρους τ' ἐξεύξασθε, καὶ ἐκ θήρος οὐλοὺν ἄνδρ
 „κείρατε γηγενέων, ἧς εἶνακεν Αἰμονίηνδε
 1035 „χρῦσεον ἀντίκα κῶας ἀνάξτε νοστήσαντες,
 „ἦδ' ἐγὼ, ἢ πάτρην τε καὶ οὓς ὤλεσσα τοκῆας,
 „ἢ δόμον, ἢ σύμπασαν ἑυφροσύνην βιώτοιο,
 „ὑμῖ. δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὐτῆς.
 „ἦνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
 1040 „ὀμμασι· αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δῆ βαρὺς εἴλετο δαίμων
 „ἀγλαίας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀδυναῖσι ἀλάλημαι·
 „δεῖκατε συνθεσίας τε καὶ ὄρκια, δεῖκατ' Ἐριννὺν
 „Ἰκεσίην νήμεσιν τε θιῶν, ἐς χεῖρας ἰούσαν
 „Αἰήτεα λῶβῃ πολυπήμεσι δηωθῆναι.
 1045 „οὐ κηρὺς, οὐ πύργον ἐκίρφοθον, οὐκ ἄλαφρην
 „ἄλλην, οἴομαι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.
 „σχετίλοι ἀτροπῆς καὶ ἀνηλές· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
 „αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνατα χεῖρας ἀνάσσης
 „δερχόμενοι τείνονσαν ἀμύχανον· ἀλλὰ κε πᾶσιν
 1050 „κῶας ἐλαῖν μεμαῶτες ἐμῖκατε δούρατα Κόλχοις
 „αὐτῶ τ' Αἰήτη ὑπερήμερι· νῦν δὲ λάθεσθε

sejungi possit, ut vel praepositioni ἀμφὶ postponatur, silentio praetermiserunt. Possit sane etiam illud πέρ, molestum videri, quum sequatur μέγα φέρεται, et haec difficultas ita removeri, ut interpungatur: ὑμέων ὃ πέρ, δὴ, μέγα φέρεται, quo facto πέρ, ὑμέων jungendum foret, quod voluisse etiam videtur Schol., qui dicit: ἢ πέρ, καὶ ἢ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου. Sed ne ita jungamus vetat locutus simillimus IV, 1383 ὑμέας, ὃ πέρ, δὴ μέγα φέρεται, vides ἀνάκτων. Itaque genitivus ὑμέων a verbo ἀνύξομαι pendere putandus est, ὅθεννα verè est conjunctio: quoniam, cuius apodosis sequitur inde a v. 1042 δεῖκατε συνθεσίας καὶ ὄρκια.

1033. τε ξεύξασθε Vrat. Vind. τ' ἐξεύξασθε Med.

1034. κείρατε vulg. κείρατε Guelph., quod necessarium videtur propter praecedentem aoristum, et Schol. legisse videtur, qui interpretatur: τοὺς τε ταύρους ἐξεύξατε, καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθερίσατε. Recepi igitur.

1036. ὤλεσα Vrat. Vind.

1038. αὐτῆς vulg. αὐτῆς Vatt. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. B. C. E., unde cum Brunck. et Beck. cepi.

1039. εἰσόψεσθε Med. Vrat. V. ἐπόψεσθε Reg. A.

1042. Ἐριννὺν Vat. A. Med. V Vind.

1043. εἰς Med. Vrat. Vind.

1044. δηλαθῆναι Med. Vind.

1045. ἐκίρφοθον Brunck. Beck more.

1048. αἰδεῖσθαι Med. — Guelph. — γούνασι vulg. γούνα Med. a m. 1. Vrat. Vind. R quinque, quod cum Brunck. et ekio propter librorum auctoritate recepi, quum utrumque dici potest.

1049. καὶ pro κα Med. Vrat. V Flor. Ald. Brub. Basil.

1051. δ' ἐλάθεσθε vulg. δὲ θεσθε Vat. D. Guelph. Vrat. V quod recepi. δὲ μεθεσθε Regg. q que, quod receperunt Brunck. Benimiam ut solent libris illis buentes, qui glossematibus re-

„ηγορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.“

- Ὡς φάτο λισσομένη· τῶν δ' ὄντινα γονάξοιτο,
ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσιν.
- 155 σείον δ' ἐγγείας εὐήκας ἐν παλάμῃσιν
φάσγανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ στήσεσθαι ἀρωγῆς
ἔννεπον, εἴ κε δίχης ἀλιτήμονος ἀντιάσειεν.
στρευγομένοις δ' ἄν' ὅμιλον ἐπήλυθεν εὐνῆτιρα
Νῦξ ἔργων ἄνδρεςσι, κατενκλήλησε δὲ πᾶσαν
- 160 γαῖαν ὁμῶς· τήν δ' οὐ τι μίνυνθά περ εὖνασεν ὕπνος.
ἀλλὰ οἱ ἐν στέροισι ἀχέων εἰλίσσετο θυμός.
οἶον ὅτε κλωστήρα γυνή ταλαεργὸς ἐλίσσει
ἐννυχίη· τῇ δ' ἄμφι κινύρεται ὄρφανὰ τέκνα
χρηροσύνη πόσιος· σταλάει δ' ὕπο δάκρυ παρειᾶς
- 55 μυρομένης, οἷη μιν ἐπισμυγερὴ λάβεν αἶσα·
ὥς τῆς ἱμαίνοντο παρηγίδες· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ὀξείης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἄμφ' ὀδύνησιν.
Τῷ δ' ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὥς τοπάρριθεν,
κρείων Ἀλκίνοος πολυπότνιά τ' Ἀλκινόοιο.
- 170 Ἀρήτη ἄλοχος κούρης πέρι μητιάσμων
οἶσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας· οἷα δ' ἀκοίτην
κουριδίον θαλειροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις.
„Ναί φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχαν
„παρθενικὴν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθι δ' Ἄργος
- 175 „ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἰμονίης·
„Ἀλήτης δ' οὐτ' ἄρ' ναίει σχεδὸν, οὐδέ τι ἴδμεν.

nt. Notissimum est Homericum
καὶ λαθίσθαι, quod in reli-
iorum omnium poetarum usum
instit.

1053. τὸν pro τῶν Reg. A. —
νάξοιο Guelph.

1055. εὐήκας Vind. ἐυήκας Brun-
nus ut solet.

1057. εἴ γε Guelph. — ἀντιάσειαν
lg. ἀντιάσειεν Med. a m. 2. et
Guelph., quod postulat sensus. ἀν-
άσειε Brunckius et Beckius.

1061. ἐλίσσετο Vrat. Vind.

1062. οἶόν τε Flor.

1063. τῆς Flor. τήν Reg. D., quod
praeulerint Brunck. et Beck.
nius libri auctoritate, prorsus in-
elligere non possum.

1064. σταλάσει Guelph.

APOLLON. RHOD. I.

1065. μυρομένη Guelph. μυρομέ-
νης marg. Reg. B. et Reg. D., quod
receperunt Brunck. Beck. Sed vul-
gata lectio et multo majore auctori-
tate nititur, et magis poetica est
atque significantior, nam recordandi
significatio in participio μυρομένης
jam inest. Altera lectio, quum e-
tiam in Guelph. compareat, fortasse
priori recensionis tribuenda est. —
ἐπὶ στρυγερῇ vulg. ἐπὶ σμυγερῇ
Regg. quinque, Vind. Brunck. Beck.
ἐπισμυγερῇ Med. Vrat., quos secu-
tus sum.

1072. κουριδίη Guelph.

1073. πολυμηδέα ῥύεο Vind.

1074. Μινύεσαι Flor. Ald. Brub.
Basil.

1076. οὐτε τι Guelph. Reg. D.

R

- „Αλήτην, ἄλλ' οἶον ἀκούομεν· ἦδε δὲ κούρη
 „αἰνοπαθῆς κατὰ μοι νόον ἔκλασεν ἀντιώσασα.
 „μή μιν, ἄναξ, Κόλχοισι πόροις ἐς πατρός ἄγασθαι.
 1080 „ἄασθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτῆρια δῶκεν
 „φάρμακά οἱ· σχεδόνδεν δὲ κακῶ κακὸν, οἶά τε πολλὰ
 „ῥέξομεν ἀμπλακίῃσιν, ἀκειομένη ὑπάλυξεν
 „πατρός ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἴησαν,
 „ὥς αἶω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἔθεν ὄρκοις,
 1085 „κουριδίην θήσασθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
 „τῷ, φίλε, μήτ' οὐν αὐτὸν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαι
 „θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἐκκητὶ
 „παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιο.
 „λίην γὰρ δύσζηλοι ἑαῖς ἐπὶ παισὶ τοκήες·
 1090 „οἶα μὲν Ἀντιόπην εὐώπιδα μῆσατο Νυκτεῦς·
 „οἶα δὲ καὶ Λανάνη πόντων ἐνὶ πῆματ' ἀνέτλη
 „πατρός ἀτασθαλίῃσι· νέον γε μὲν οὐδ' ἀποτηλοῦ
 „ὑβριστῆς Ἐχέτος γλήναις ἐνὶ χάλκεα κέντρα
 „πῆξε θυγατρὸς ἑῆς· στονόεντι δὲ κάρφεται οἴῳ
 1095 „ὄρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.“
 „Ὡς ἔφατ' ἀντομένη· τοῦ δὲ φρένες λαίνοντο

1077. ἡ δὲ νῦν κούρη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck., cuius rei Beck. hanc adjicit causam, quod virgo non possit hic δεικτικῶς dici. Sed Aetiae procul absenti et nunquam viso recte opponitur ἦδε ἡ κούρη i. e. quae hic apud nos adest.

1081. σχεδόν Reg. A.

1082. Pro ἀμπλακίῃσιν apud Scholl. commemoratur varia lectio ἀτροπίῃσιν, quae ad priorem recensionem referenda videtur ut eadem II, 246.

1083. δεινὸν χόλον Reg. A.

1084. ἐνίσχεται Med.

1086. αὐτός ex conjectura Brunckius et Beck. pessime, nominativus enim male abundat, αὐτὸν opponitur sequenti παῖδα, et quod deinde adjicitur nomen Αἰσονίδην, est ex usu Homérico, de quo vid. Matthiae gr. gr. T. II p. 869, 10. Simile est, quod supra legimus II, 796. Nominativus ὁ μὲν praecedit nomini I, 324 et passim.

1089. αἶν pro λίην Guelph. —

ἐοῖς Reg. D. ἑῆς sine libris Brunck Beck. — περί παισὶ Guelph.

1090. εὐώπιδα Brunck. male. — δαμήσατο Reg. A.

1091. ἰδὲ καὶ Λανάνη Schol. Paris.

1092. οὐκ pro οὐδ' Schol. Paris. — ἀπὸ τηλοῦ Vrat. Brunck. Beck. male.

1095. χαλὸν habent Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Deinde ἀλετρεύοντα Vatt. A. B. C. D. Med. Vind. Flor. Schol. uterque, apud quem etiam varia lectio ἀλιτρεύοντα commemoratur. In Vrat. legitur quidem χαλκὸν ἀλετρεύουσα, sed utrumque ex rasura. Denique καλιῇ Vat. D. Med. Vrat. Vind. Reg. A. Schol. Paris. ut I, 170. Χαλκὸν vocat Apollonius τὰς σιδηρὰς κριτὰς τὰ ποιηθείσας κελύσει αὐτοῦ, ut dicit Eustath. ad Od. p. 658 ed. Bas. qui Echeti historiam narrat. Ad Schol. min. ad Od. XVIII, 84.

1096. ὥς φάρ' Vat. A. ὥς φάρ' Vrat. Vind. Med. Regg. B. E. Fl. ὥς φάρτο Reg. A. Steph.

- ἦς ἀλόχου μύθοισιν, ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν.
 „ Ἀρήτη, καὶ κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσασμαι
 „ Κόλχους, ἡρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
 10 „ ἀλλὰ Διὸς δειδοῖκα δίκην ἰδεῖαν ἀτίσσαι.
 „ οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὥς ἀγορεύεις,
 „ λώϊον· οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταα
 „ καὶ κ' ἐθέλων ἑκαδὲν περ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄροιο.
 „ τῷ μ' ἐπείοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
 15 „ ἔσεται ἀνδρῶποισι, δικαζέμεν· οὐδὲ σε κεύσω.
 „ παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἐφ' ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
 „ ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσας
 „ οὐ μιν ἐοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ, γενέθλην
 „ εἴ τιν' ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δηλοῖσιν ὀπάσσω.“
 10 „ Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὐνασεν ὕπνος.
 ἡ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'· αὐτίκα δ' ὦρτο
 ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναιῖνες
 ἀμφίπολοι δέσποιναν ἐὴν μέτα ποιπνύουσαι.
 οὔγα δ' ἐὼν κήρυκα καλεσσαμένην προσέειπεν,
 15 ἧσιν ἐπιφροσύνῃσιν ἐποτρυνέουσας μιγῆναι

1099. λόχους pro Κόλχους Guelph.

1100. ἀτίσαι vulg. ut plerumque. ἴσαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. nd. Regg. quatuor, Brunck. Beck. τιάσαι Guelph.

1102. Αἰήτω Med. Vrat. Vind.

1103. καὶ θέλων Vat. A. Vrat. nd. — ἐφ' Ἑλλάδα νεῖκος ἄροι.

Regg. A. B. C. E., quod receperunt Brunck. Beck. male, nam a

iole hanc lectionem profectam intelligitur ex Reg. D., ubi ma-

s etiam depravata est sic: ἐς Ἑλ-
 ἰδα νόστον ἄρατο, et sensui multo

nus apta est, quam vulgata; ma-

a enim Aeetae potestas non tam

significatur, quod bellum Grae-

iae munitari, quam eo quod bellum

ipsos Graeciae fines inferre pos-

s, id quod vulgata exprimitur.

1104. ἐπέηκε Reg. A.

1105. κενθῶ Med. Vrat. Vind. gg. A. B. C. E.

1107. λέκτρα Guelph. λέκτρον g. A. — πορσύνουσας Vat. A.

1108. νοσφίσσομαι Guelph. Vrat. ras. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.

1109. εἴτ' εἰν ὑπὸ Flor. Ald.

1110. ἐπὶ σχεδὸν Vatt. A. D.,

1111. βάλεν Guelph.

1113. μεταποιπνύουσαι vulg., unde verbum inauditum μεταποιπνύειν in lexicis irrepsit, quod jam dudum merito disparuisset, si animadvertissent editores, jam a Stephano recte monitum esse, μέτα ποιπνύουσαι scribendum esse, quod sensu postulante recepi.

1115. ἐφημοσύνῃσιν Guelph. marg. Reg. B., quod sensus causa multo deterius, tam exigua auctoritate fultum recepit Brunckius, suadente Piers. Verisim. p. 215. Mox idem ἐποτρυνέοντα ex conjectura dedit, quo sensus plane pervertitur: quod quum ipse intelligeret, versu praecedente προσέειπεν in προέειπεν mutandum proposuit. Sed inutiles sunt hae turbae, quum vulg. se optime habeat: praecone[m] allocuta est, sua prudentia instigatura Iasonem, ut cum puella rem haberet, neque Alcinoi precibus adiret. Deinde transitur ut saepe in orationem rectam. Male igitur Beckius signa, quibus Aretes oratio indica-

- Αἰσονίδην κούρη, μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
 λίσσεσθαι· τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
 παρθενικὴν μὲν ἰοῦσαν εὐὸς ποτὶ δῶματα πατρὸς
 ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν
 1120 οὐκέτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλόττης.
 Ὡς ἔρ' ἔφη· τὸν δ' αἴψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
 ὧς κεν Ἰήσони μῦθον ἐναΐσιμον ἀγγείλειεν
 Ἀρήτης βουλὰς τε θεοῦδέος Ἀλκινόοιο.
 τοὺς δ' εὖρεν παρὰ νηὶ σὺν ἔντεσιμ' ἐργήσοντας
 1125 Ἰλλικῶ ἐν λιμένι σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν
 πέφραδεν ἀγγέλλιν· γήθησε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 ἡρώων· μάλα γάρ σφιν ἐαδὸτα μῦθον ἔειπεν.
 Ἀντίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν,
 ἧ δέμεις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρῶσαντες,
 1130 αὐτονυχὶ κούρη θαλαμῆϊον ἔντυον εὐνήν
 ἄνθρωπ' ἐν ἡγαθέῳ, τόθι δὴ ποτε Μάκρης ἔναιεν,
 κούρη Ἀρισταλοιο μελίφρονος, ὅς ῥα μελίσσέων
 ἔργα πολυκμήτοιο τ' ἀνέυρατο πῖα ἔλαιης.
 κέλην δὴ πάμπρωτα Διὸς Ἰνυσήϊον νῖα
 1135 Εὐβόλης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
 δέξατο καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδυσεν,
 εὐτέ μιν Ἑρμείας φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
 καὶ ἔχολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσον.
 ἧ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῶ ἐνὶ τηλόθεν ἄνθρωπ'
 1140 νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτησιν.
 ἔνθα τότε ἑστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὕπερθεν
 χρύσειον αἰγλήεν κῶας βάλον, ὅφρα πέλοιτο
 τιμήεις τε γάμος καὶ αἰσίδιμος. ἄνθεα δὲ σφιν

retur, jam v. 1115 praeponit, quae
 si omnino poni volebat, post λίσσε-
 σθαι demum locum habere poterant.
 1117. ἰὼν Brub. Basil. errore typ.
 ut videtur.

1119. δῶσειν Vatt. A. D.

1120. ἀποτμήξαι Guelph. Regg.
 quatuor.

1122. ἀγγέλλοιεν Guelph.

1124. εὖρε Vatt. A. B. C. D.
 Regg. D. E. Flor. Ald. Brub. Basil.
 Bruck. Beck.

1130. αὐτονυχὶ Regg. A. E. —
 ἔντυον vulg. contra metrum. ἔν-

τυον Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Regg. quatuor, Bruck.
 Beck.

1134. Νυσήϊον vulg. Νυσήϊον
 Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph.
 Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.
 Bruck. Beck.

1143. τιμήεις ὁ γάμος ex Regg.
 quatuor receperunt Brunckius et
 Beckius, sine causa. Vulgatam pro-
 pter auctoritatem multo maiorem re-
 vocavi, nam similitudo loci Dionys.
 Perieg. 1153 χῶρος τιμήεις τε καὶ
 ἱερὸς fortuita videtur.

- Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλᾳ κόλποις
 15 ἐσφόρεον· πάσας δὲ πυρὸς ὥς ἄμφεπεν αἶγλη·
 τοῖόν ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύνσετο φέγγος.
 δαῖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ' ἐκάστην
 αἰδῶς ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
 αἱ μὲν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
 50 αἱ δ' ὄρεος κορυφᾶς Μελιτηῆτος ἀμφενέμοντο·
 αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσῆϊδες. ὥρσε γὰρ αὐτὴ
 Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις Ἰήσωνα κυδαίνουσα.
 κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κληῖται ἄντρον
 Μηδείης, ὅθι τοὺς γε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
 55 τεινόμεναι ἑανοὺς εὐώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶν
 δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
 δυσμενέων ἀτθῆλος ἐπιβρίσειεν ὄμιλος,
 κρᾶτα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσθιν,
 ἐμμελέως Ὀρφῆος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος
 50 νυμφιδαίς ὑμέναιον ἐπὶ προμολῆσιν ἄειδον.
 οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέσσαι
 ἥρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς εἶο
 νοστήσας ἐς Ἴωλκὸν ὑπότροπος· ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 Μῆδεια φρονέεσκε· τότ' αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.

144. ἀμαργόμεναι Guelph. ἀμει-
 ναι Regg. quinque, quae fre-
 ns est confusio, vid. supra I, 382.
 Northm. et Wernick. ad Try-
 od. 343. Naek. ad Choeril. p. 154.

147. γλυκερὸς πόθος ex quinque
 Regg. receperunt Brunck. Beck.,
 sed si vel in optimis libris legere-
 , corrigendum foret, non potest
 a δαῖτε passiva vi usurpatum es-
 quod putavit Brunckius, sed ex-
 illis adstruere non potuit. Con-
 quam eleganter ex vulgata le-
 ne dicitur velleris jubar in ocu-
 desiderium accendere! cui ele-
 tiae quomodo frigidam illam et
 uae legibus repugnantem lectio-
 praeferre potuerint illi, non in-
 go.

148. χεῖρα Med.

150. Μελιτηῆτος Brub. Basil.,
 e in ed. Hoezlin. et Shaw. mi-
 it.

154. ὅτι Vrat. — τοὺς τε
 lph.

1155. εὐώδεας Brunck.

1157. ἀτθῆλος vulg., quod sensui
 repugnare videtur. ἀτθῆλος Guelph.
 Reg. D et Reg. A. ex litura, quod
 cum Brunck. et Beck. recepi. Si-
 milis varietas est apud Hom. II. II,
 318. cf. Buttm. Lexil. I p. 252. —
 ὄμιλον Ald. Brub. Basil.

1158. κρᾶτα δ' εὐφύλλοις Regg.
 quinque.

1159. ὑπὸ ex conjectura dedit
 Brunck. male Vid. ad II, 1229.
 ὑπαὶ λιγύος habet etiam Quint.
 Smyrn. VII, 230 ὑπαὶ λιγυρῶν
 Hesiod. Scut. Herc. 278.

1161. μενέησ ex Regg. A. B. re-
 ceperunt Brunck. et Beck., duobus
 iisque malis libris obsecuti, quod
 improbandum foret, etiamsi non an-
 tecederent et sequerentur imperfe-
 cta. — μιγῆναι pro τελέσσαι ex
 gloss. Guelph. — Versus tres, qui
 proxime sequuntur, desunt in
 Guelph.

- 1165 ἄλλὰ γὰρ οὐ ποτε φῦλα διηπαθέων ἀνδρώπων
 τερπῶλῃς ἐπέβημεν ὄλω ποδί· σὺν δὲ τις αἰεὶ
 πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐϋφροσύνησιν ἀνλή.
 τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ λαινομένους φιλότῃ
 δείμ' ἔχεν, εἰ τελόιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
- 1170 Ἦως δ' ἀμβροσίοισιν ἀνερχομένη φαέσσιν
 λῦα κελαϊνὴν νύκτα δι' ἡέρος· αἱ δ' ἐγέλασαν
 ἡϊόνες νήσοιο καὶ ἐρσήεσαι ἄπῳθεν
 ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγνιαῖς·
 κινυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀποτηλοῦ
- 1175 Κόλχοι Μακρυδίδης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
 αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσατο συνθεσέησιν
 ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἐν δ' ὄγε χειρὶ
 σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὑπο λαοὶ
 ἰθείας ἀνὰ ἄστῃ διεκρίνοντο θέμιστας.
- 1180 τῷ δὲ καὶ ἐξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες
 Φαίηκων οἱ ἄριστοι ὀμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
 ἦρως δὲ γυναιῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
 βαῖνον ἐποφόμεναι· σὺν δ' ἀνέρες ἀγροῖῳται
 ἦντεον εἰσατόντες, ἐπὶ νημερτέα βάζιν
- 1185 Ἦρῃ ἐπιπροέηκεν. ἄγαν δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων

1169. ἢ τελόιτο Reg. E. et marg. A., quod receperunt Brunck. Beck. male, non enim de eo solliciti erant, quale Alcinoi iudicium futurum esset, id enim narraverat praeco, sed an ratum futurum esset, quod Alcinoi promississe praeco dixerat, quae sollicitudo v. 1203 tollitur.

1170. ἀμβροσίησιν vulg. consueto errore. ἀμβροσίοισιν Vatt. A. B. C. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Reg. D. Brunck. Beck. — ἀνερχομένην Ald. Brub. Basil. — φαέσσιν var. lect. ap. Schol. Flor., quod eadem quantitate vidimus III, 863.

1173. πτόλιον Regg. A. E.

1174. ἀποτηλοῦ scripsi pro vulg. ἀπὸ τηλοῦ.

1175. Μακρυδίσις Regg. A. E. — ἐν Brunck. fortasse ex errore typ.

1176. μετεβήσατο vulg., qui error jam saepius observatus est. μετεβήσατο, quod ex ingenio dedit Brunckius, praebent Vatt. C. D.

1177. ἐπὶ ὄγε ex Ald. reliquae edd. usque ad Brunckium, qui li-

brorum omnium et Flor. lectione revocavit.

1178. Ἐγ Guelph. Vrat. Vii Brunck. Beck. — ᾧ ὑπο πολ. vulg. ᾧ ὑπὸ λαοὶ Flor., quae lecta a nullo editore animadversa (quamquam unice vera esse videt) Nam vulg. πολλοὶ ita ineptum (ut neminem in eo offendisse maxime mirer; contra λαοὶ aptissimum, simillime de hac ipsa Phaeacum dictum Hom. Od. VI, 194 ἄστῃ τοι δείξω, ἔργα δὲ τοι ὄντι λαῶν. Jam videat mihi aliquam facile ΤΠΟΛΛΟΙ syllaba male iterata in ΤΠΟΠΟΛΛΟΙ rumpi potuerit, et vix dubita quin hanc lectionem, in quam conjectura incideram, recte recrim. Confirmare eam videtur l. similis, quem legimus supra II, 1 de rege Mossynoecorum: ἰθείας ἰδέσσι δικας ΛΑΟΙΣΙ δικάζει.

1180. δὲ omittunt tres Regg.

1182. ἔντοθι Vrat.

1185. ἄλλον Flor.

- ἀργεῖον μῆλων, ὃ δ' ἀεργήλῃν ἐτι πόρτιν·
 ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἴστασαν οἶνον
 κίρνασθαι· θυέων δ' ἀποτηλόθι κήκιε λιγυῖς.
 αἱ δὲ πολυκμήτους ἐανοὺς φέρον, οἷα γυναικες,
 90 μείλια τε χρυσοῖο καὶ ἄλλοιην ἐπὶ τοῖσιν
 ἀγλατήν, οἷην τε νεόζυγες ἐντύνονται·
 θάμβευν δ' εἰσορόσσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
 εἶδεα καὶ μορφάς, ἐν δὲ σφίσιν Οἰάγροιο
 υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος ἑυκρέκτου καὶ αἰοιδῆς
 95 ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.
 Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιοτο γάμοιο,
 ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυνον· ἄλλοτε δ' αὖτε
 ολόθεν οἶαι ἄειδον ἐλίσσόμεναι περὶ κύκλον,
 "Ἥρη, σεῖο ἔκῃτι· σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ δῆκας
 100 Ἀρήτη, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
 αὐτὰρ ὄγ' ὥς ταπρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
 ἰθαίης, ἥδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήϊστο,
 ἔμπεδον ὥς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἔ τάρβος
 οὐλοῦν οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο
 105 μήνιες, ἀρρήκτοισι δ' ἐνιζεύξας ἔχεν ὄρκους.

1186. ἀεργήλῃν Regg. quatuor, et
 itario vitio πόρτιν Guelph.

1188. θυέων τ' vulg. θυέων Reg.
 θυέων δ' Guelph. Vrat., quod ut
 instantius recepi: Α propter se-
 mens Α excidit ut in Reg. B., et
 nde τ' male insertum est. — ἀπο-
 ὄθι Vrat. eodem vitio, quo su-
 v. 728 ἀπὸ τηλόθι, Vatt. A. B.
 D. et Regg. aliquot, quod réce-
 unt Brunck. et Beck. male, ἀπο-
 ῶ nihil est.

192. θάμβειον ex Regg. A. D. E.
 e receperunt Brunck. et Beck.,
 rum ille contractionem pronun-
 do fieri sed non scriptura expri-
 contendit, ineptissime comparans
 σέη et μελίσσιων, quorum longe
 est ratio, quum sequatur longa
 ilis. Rectius comparare poterat
 attulit Naek. ad Choeril. p.
 qui tamen de loco nostro for-
 non assensisset Brunckio, si
 lectionem tam levi auctoritate
 scivisset.

94. ἐνκρέατος Guelph. ἐνκρεά-
 Vat. C.

1195. πέδῳ Vatt. A. B. C. D. Med.
 Vrat. Vind. Corruptionis ansam de-
 disse videtur praecedens dativus.

1196. μνήσαιοτο vulg. sine sensu.
 μνήσαιοτο, quod ad Orpheum re-
 ferendum est, ex ingenio bene re-
 posuit Brunck. et recepit Beck. Cor-
 rumpi a librariis facile potuit propter
 praegressum Νύμφαι.

1197. ἀνύπνυν Vind.

1198. ἐλίσσομέναι περὶ κύκλον
 hinc sumisit Dionys. Perieg. 841.
 ἐλίσσομένη κατὰ κύκλον habet Op-
 pian. Halieut. I, 257.

1199. σεῖο γ' ἔκῃτι ex uno Reg.
 D. receperunt Brunck. et Beck., qui
 supra v. 1087 σεῖο ἔκῃτι intactum
 reliquerant. Cf. quae ad I, 334 mo-
 nita sunt.

1200. Ἀρήτης vulg. Ἀρήτη Guelph.,
 quod recte ex usu Homérico commen-
 dat in Appendice Brunckius, colla-
 tis Il. I, 55. VIII, 218, quo commo-
 tus recepit Beck., de fonte, unde
 hauserit, silens.

1201. ἀναπείρατ' Vrat.

1205. ἀρρήκτοισι Guelph. ut scri-

- τῷ καὶ ὅτ' ἡλεμάτως. Κόλχοι μάθον ἀντιώοντες,
καὶ σφίας ἡὲ θέμιστας εἰς εἰρυσθαὶ ἄνωγεν,
ἢ λιμένων γαίης τ' ἀποτηλόθι νῆας ἐτέρωσιν,
δὴ τότε μιν βασιλῆος ἐοῦ τρομέοντας ἐνιπᾶς
1210 ~~δοῦναι~~ μειλίξαντο συνήμονας· αὐθι δὲ νῆσφ
δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἐνδράσι ναιετάασκον,
εἰσότῃ Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηνδεν ἰόντες,
ἀνέρες ἐννάσσοντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περὶ νῆσφ
νῆσον ἔβαν· κείθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Ἀβάντων
1215 οὔρεα Νεσταίους τε καὶ Ὠρικὸν εἰσαφικέσθαι·
ἀλλὰ τὰ μὲν στείλοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
Μοιράων δ' ἔτι κείσε θυή ἐπέτειά δέχονται
καὶ Νυμφέων Νομίῳ καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
βωμοί, τοὺς Μήδεια καθίσσατο. πολλὰ δ' ἰοῦσιν
1220 Ἀλκίνοος Μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὅπασσεν
Ἀρήτη· μετὰ δ' αὐτὲ θυώδεα δῶκεν ἐπεσθαί
Μηδείῃ θυωᾶς Φαιηκίδας ἐκ μεγάρου.
ἡματι δ' ἐβδομάτῳ Δρεπάνην λίπον· ἤλυθε δ' οὔροε
ἀκραῆς ἡῶθεν ὑπὲρ Διός· οἱ δ' ἀνέμοιο
1225 πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θέον. ἀλλὰ γὰρ οὐκ
αἰσιμον ἦν ἐπιβῆναι Ἀχαιῖδος ἡρώεσσιν,
ὄφρ' ἔτι καὶ Λιβύης ἐπὶ πελάσιν ὀτλήσειαν.
Ἦδη μὲν ποτὲ κόλπον ἐπώνυμον Ἀμβρακίῳ,

bere debebat Brunck., si sibi constare voluisset. — ἐνὶ ξεύεας vulg. junctim Vatt. C. D. Regg. aliquot, Brunck. Beck.

1207. ἡ δὲ Guelph.

1208. ἀπὸ τηλόθι Vatt. A. B. C. D. et aliquot Regg., unde receperunt Brunck. et Beck. sine causa. De Vrat. fallitur Beck.

1209. δὴ τότε δὴ vulg., in quo iteratum δὴ quomodo ferre potuerint editores nescio. Alterum δὴ deest in Flor., μιν ejus loco legitur in Guelph., quod unice verum est. Hoc enim quum pro plurali positum displiceret libraribus, ab iis omissum est, cujus rei testimonium praebet Flor., deinde versus explendi gratia δὴ repetitum. Recepi igitur μιν, cui favet etiam sequens ἐοῦ, item pro σφετέρων positum, quamquam μιν etiam pro singulari accipi et ad Alcinoon referri potest pendeas a

μειλίξαντο. — τρομέοντας vulg. τρομέοντας Med. Guelph. Vrat Vind. Flor. Brub. Basil., quod ut aptius recepi: rogaverunt, ut se quoniam regis sui minas timerent reciperet. — ἐνιπᾶς Vat. C.

1210. ἐμειλίξαντο ex uno Reg. D male recepit Beck. — συνήμονας Vrat. Vind.

1212. ἰόντες Flor.

1213. ἐννάσσοντο Vrat. Vind.

1217. δὲ τ' ἐκείσε Guelph.

1219. καθίσσατο Vrat. Vind.

1224. ὑπεκδιός Vatt. A. B. C. I ὑπεκδιός Flor., quod ex conjectura editoris natum videtur, qui corruptum ὑπεκδιός, quod in codice i venerat, non intelligeret.

1228. ποτὶ κόλπον vulg. inep quod tamen nemo editorum animi vertit ante Flanginium, qui recte et re reponendum vidit. Animadverte etiam Hoerstel., qui minus bene τότῃ

- ἦδη Κουρήτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισιν
 30 λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν Ἐχινάσι νήσους
 ἔξειλες, Πέλοπος δὲ νέον καταφάνετο γαῖα·
 καὶ τότε ἀναρπάγδην ὅλῃ Βορέαο θύελλα
 μεσσηγὺς πέλαγόςδε Διβυστικὸν ἐννέα πάσας
 νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα, μέχρις ἔκοντο
 35 πρόπρὸ μάλ' ἔνδοθι Σύρτιν, ὅθ' οὐκέτι νόστος ὀπίσσω
 νηυσὶ πέλει, διτε τὸν γε βιάτο κόλπον ἰκέσθαι.
 πάντῃ γὰρ τέναγος, πάντῃ μνιόευντα βυθοῖο
 τάρφεα· κωφὴ δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη·
 ἡερίῃ δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδὲ τι κῆϊσε
 40 ἔρπετόν οὐδὰ ποτητόν ἀίρεται. ἔνθ' ἄρα τοὺς γε
 πλυμμυρῖς (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἡπείροιο
 ἡ θαμὰ δὴ τότε χεῦμα, καὶ ἄψ' ἐπεφύγεται ἀκτὰς
 λάβρον ἐποιχόμενον) μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
 ἡϊόνι, τρώπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
 45 οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν, ἄχος δ' ἔλεν εἰσορόωντας

ndavit. Illud cum Beckio recepi.—
 πρακίῃων sine codd. dedit Brun-
 us tanquam antiquiorem formam;
 Popponis Thucyd. I, 2 p. 140.
 non est quod propterea Apol-
 io invitis libris omnibus obtruda-
 Apud Dionys. quidem Perieg.
 493 libri multi habent Ἀμπερα-
 ῶν.

1229. Κουρήτιν Vatt. A. B. C. D.
 d. Viad. Vrat. a m. 1. Regg. B.
 Ald. Brub. Basil. solenni errore.
 νηῶτων Guelph. Flor., quae cor-
 tio metrica videtur; certe Her-
 mnus quoque ad Orph. p. 708 in-
 ducta syllaba postrema offendit,
 propterea λείπων legendum judi-
 cit, sed nihil mutandum est, quum
 ductio illa et in caesura et in no-
 re proprio sit.

1230. στενὰς Guelph.

1232. τότε ἄρ' ἀρπάγδην Reg. D.

1233. πέλαγός τε vulg. πέλαγος
 Med. Reg. A. et alii fortasse
 gg., unde Bruck. lectore non
 nito sed sensu postulante dedit
 λαγόςδε, quod ipsum exhibet
 at. — λιβυκὸν Reg. A.

1235. ἔν' οὐκέτι vulg., quod ex
 abuli praecedentis syllaba finali
 um videtur, nam ὅτ' οὐκέτι ha-
 at Med. Vrat. Vind. ὅθ' οὐκέτι

Regg. B. D. E., quod cum Bruck.
 et Beck. recepi.

1236. βιάτο Regg. quinque,
 quibus falso Med. adjicit Bruckius.

1237. μνιόευντα Guelph.

1238. κωφὴ ex emendatione Valck.
 ad Ammon. p. 134 dedit Bruck.,
 quae emendatio non solum necessa-
 ria est sed etiam loci elegantiam
 minuit, eamque a Valckenario pro-
 latam miror, qui ipse κωφὸν κύμα
 quid sit et eadem pagina et p. 137
 sq. optime explicat. — ἐπιβλύει
 Vrat. Vind.

1239. ἡερίῃ γ' ἄμαθος Basil. for-
 tasse errore typ., sed inde Hoelzlin.
 Shaw. ἡερίῃ ἢ δ' ἄμαθος Reg. A.

1242. δὴ οὐκ ἐπιβλύει Guelph. — τότε
 Vatt. A. B. C. D. — ἀπεφύγεται
 Regg. A. B. E.

1243. λάβρον Reg. A. — ἐνέωσεν
 ἄγασθαι Guelph. et var. lect. ap.
 Schol. Flor., fortasse ex priore re-
 censione.

1244. τρώπις Med. a m. 1. —
 παῦρον ἔλειπτο Flor. Ald. Brub. Ba-
 sil. παῦρ' ἐλέλειπτο ex uno Reg. D.
 receperunt Bruck. et Beck. ut mul-
 to elegantius, quam elegantiam non
 capio. Beckius praeterea falso di-
 cit, olim lectum esse παῦρα λέλει-
 πτο, ita enim nusquam legitur.

ἤερα καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς ἤερι Ἰσα
 τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἀρδμὸν,
 οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε καταναγάσσαντο βοτῆρων
 αὐλίον, εὐκλήρῳ δὲ κατέλχετο πάντα γαλήνῃ.

1250 ἄλλος δ' αὐτ' ἄλλον τετιμημένος ἐξερέεινεν.

„Τίς χθών' εὐχεται ἦδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
 „ἡμέας; αἰδ' ἔτλημεν, ἀφειδέες οὐλομένοιο
 „δελματος, αὐτὰ κέλευθα διαμπερές ὄρμηθῆναι
 „πετράων. ἦτ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν ἰούσιν

1255 „βέλτερον ἦν μέγα δὴ τι μενοινώοντας ὀλέσθαι.

„νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν, ἐρυνόμενοι ἀνέμοισιν
 „αὐθι μένειν τυτθὸν περ ἐπὶ χρόνον, ὅλον ἐρήμῃ
 „πέξα διωλυγίης ἀναπέπταται ἡπείροιο;“

1260 „Ὡς ἄρ' ἔφη· μετὰ δ' αὐτὸς ἀμυχανίη κακότητος
 ἰδυιτῆρ Ἀγκαῖος ἀκηχήμενος ἀγόρευσεν·

„Ὁλόμεθ' αἰνότετον δῆθεν μόρον, οὐδ' ὑπάλυξις
 „ἔστ' αἴτης· πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι
 „τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῖται
 „χερσόδθεν ἀμπνεύσειαν· ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω

1246. ἤερι δ' Ἰσα vulg. Recte vidit Buttm. Lexilog. I p. 122 δ' delendum esse; officit enim sensui et insertum est a librariis ad hiatum vitandum, quem ante Ἰσος frequentat Homerus.

1248. καταναγάσσαντο vulg. καταναγάσαντο Vat. A. καταναγάσαντο Vat. C. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod cum Brunck. et Beck. recepi. — βοτῆρα quinque Regg., quod Brunckius pro adjectivo eleganter positum ratus, ut βοτῆρα αὐλίον sit pro αὐλίον βοτῆρικόν, recepit obsequente Beckio. Jure mireris, Brunckium suorum codicum amore ita obcoecat fuisse, ut ad tales ineptias descenderit, et vel masculinum βοτῆρα cum neutro αὐλίον jungi posse crediderit. Sed corrector, cui emendationes codicum Regg. debentur, cautior fuit Brunckio, non enim βοτῆρα αὐλίον dedit sed βοτῆρα αὐλίον; sic in Reg. A. certe legi scio, quod celavit Brunckius.

1250. ἄλλος τετιμημένος Reg. A.

1255. μενοινώοντας Vatt. A. C.

Vrat. Regg. B. E. contra metrum. Vulgatum μενοινώοντας ut forma inusitatam respuens Brunckius formam non minus inusitam μενοινώοντας recepit ex Regg. A. D., cui obstant eadem, quae supra v. 219 contra eorundem librorum lectionem μοιμώοντες monita sunt. Contra μενοινώοντες ipso illo μοιμώοντες, quod illic verum esse vidimus, tueretur.

1256. κα Brunck. sine libris et lectore non monito. — ἀνέμοισιν Guelph.

1260. ἀκηχήμενος vulg. ἀκηχήμενος Reg. E., quod sensui aptius cum Brunck. et Beck. recepi. Vulgatum recte monet Brunckius ex librorum praepostera circa metrum sollicitudine natam esse. — ἀγόρευσι Guelph.

1261. ὀλόμεθ' Guelph.

1263. πεπτηώτας Vrat. Vind. De hoc accusativo, quem praegreditur dativus ἄμμι, vid. quos laudavi ad Aesch. Choeph. 405. — ἡ κεν Vind.

1264. λεύσω Med. a m. 1. et Vrat. a m. 1.

- 15 „τῆλε περισκοπέων ἄλλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
 „ξαινόμενον πολιῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάδοισιν.
 „καὶ κεν ἐπισμυγεῶς διὰ δὴ πάλαι ἦδε κεάσθη
 „νηὺς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλὰ μιν αὐτὴ
 „πλημυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσεν.
 70 „νῦν δ' ἡ μὲν ἐλαγόςδε μετέσσεται, οἴοθι δ' ἄλμη
 „ἄπλοος εἰλείται γαλῆς ὕπερ ὅσον ἐχουσα.
 „τοῦνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημι κεκόφθαι
 „ναυτιλῆς νόστου τε. δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
 „φαίνοιν· πάρα γάρ οἱ ἐπ' οἴηκεσαι θαάσσειν
 75 „μαιομένω κομιδῆς· ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
 „Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.“
 „Ὡς φάτο δακρυόεις· σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι,
 ὅσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι· ἐν δ' ἄρα πᾶσιν
 παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
 80 οἷον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
 ἄνδρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἣ πολέμοιο

1265. ἤλυθα Flor. Ald. Brub. sil.
 1266. πολιοῖσιν vulg., quod ex π. fluxit, nam in codd. omnibus itur πολιῆσιν, unde revocavit unck. — ἐπιτροχάει Flor. Hinc tulos suos irrigavit Dionys. P. 203 ἄμπατις ἐρηρῆσιν ἐπιτροχάει ψαμάδοισιν.
 1267. ἦδ' ἐκεάσθη Brunck. sine ris et lectore non monito.
 1268. χέρσων Flor.
 1269. πλημυρὶς Med. a m. 1. is vocabuli mediam quum aliis lo- producat Noster (II, 576 et IV, 41), hic corripit ad exemplum meri Od. IX, 486 Τὴν δ' αἰψ' εἰρόνδε παλιρρόδιον φέρε κύμα, πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, qui duo loca se invicem tuentur, ut nemi- assensum laturus sit Blomfield., ii in Glossar. ad Aesch. Choeph. 180 utroque loco ἐκ delendum stat. — μεταχθονίην Vatt. A. D. ed. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. C. D. Ald. Brub. Basil., quod hoc eo non praeferendum est ut aliis, quibus ad II, 300 monitum est, n enim hic μεταχθονίην idem si- nificat quod μεταχρονίην, sed id p.imit, quod loco Homericō supra

laudato ἡπειρόνδε, i. e. μετὰ γῆδονα, quae significatio in lexicis desidera- tur. Propterea etiam non is est li- brorum omnium consensus in μετα- χρονίην, quem aliis locis observa- vimus.

1273. νόστου δαημοσύνην δέ τις Vatt. A. B. C. D. νόστου δὲ δαημο- σύνην δέ τις Med. νόστου δὲ δαη- μοσύνην γέ τις Regg. quinque, in quibus omnibus ante νόστου inter- pungitur, perperam. Illud γέ tamen ex Regg. receperunt Brunck. Beck., quamquam id ipsum perspicue cor- rectori debetur, qui duplex δὲ ferre non poterat, sed interpunctionem mutandam esse non intelligebat.

1274. φῆνεσιν vulg. φαίνοισιν Vatt. A. C. Med. Guelph. Vrat Vind. Flor. Ald. Brub. Basil., quod pro- pter librorum auctoritatem recepi.

1275. μαιομένων Med. a m. 1.

1277. ἔννεπον Vrat. Vind. — ἀ- σχαλόωντες Flor.

1279. χύτο καὶ χλόος Guelph.

1281. πολέμοιο vulg. πολέμοιο Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quatuor, cod. apud Dorvill. Vann. crit. p. 337, quod propter librorum auctoritatem cum Brunck. et Beck. recepi.

- ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἢ τιν' ὄμβρον
 ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἐκλυσεν ἔργα,
 ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέγῃ ἰδρώοντα
- 1285 αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἐνὶ φαντάζωνται,
 ἢ καὶ ἥλιος μέσθῃ ἡματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
 οὐρεννόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἡέρος ἄστροα φαίνῃ
 ὡς τότ' ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
 ἤλυνον ἐρπύζοντες. ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνῇ
- 1290 ἔσπερος· οἱ δ' ἔλειναι χερσὶν σφέας ἀμφιβαλόντες
 δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἀνδιχα δῆθεν ἕκαστος
 θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
 βὰν δ' ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἕκαστέρῳ αὐλιν ἐλέσθαι
 ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέρουσιν
- 1295 ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν
 καὶ φάος, οἰκτίστῳ θανάτῳ ἐπι. νόσφι δὲ κοῦραι
 ἀθρόαι Αἰθήταο παρεστενέχοντο θυγατρί.
 ὡς δ' ὅτ' ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
 χηραμοῦ ἀπτήνες λιγέα κλάζουσι νεοσσοί·
- 1300 ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ' ὄφρυσι Πакτωλοῖο

1282. λιμοῖο Regg. quatuor.

1283. μυρία ἐκλυσεν hiatum efficit, qui etsi fortasse ferri possit ut in pede quarto, tamen quia simplex ἐκλυσεν sensui etiam non satisfacere videtur, malim levissima mutatione scribi *μυρί' ἀνέκλυσεν*.

1284. ἰδρώοντα Guelph.

1285. *μύκας* Schol. Paris. *παροξύνωνος* scribit, probante Schaefero, qui hanc *τόνωσιν* analogia commendari recte animadvertit, eoque auctore sic *βαρυντόνωος* in Schneideri et Passovii lexicis scribitur. Sed et codices omnes vulgatam *τόνωσιν* tumentur, et Arcadius de accent. 106 ed. Bark. diserte testatur, *μυκή* contra similium substantivorum analogiam *ὀξύνοσθαι*. — *φαντάζονται* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. Regg. C. D., qui merus error est, qualem mox in *φαίνῃ* observabimus, nam *ῥέγῃ* et *ἐπάγῃσιν*, in quibus omnes libri consentiunt, conjunctivum unice verum esse docent.

1287. *φαίνῃ* Vatt. A. B. C. D. Vrat. Vind. *φαίνε* Guelph. Regg. C. D. E.

1289. *ἤλυθον* vulg. inepte. *ἤλυν* egregia emendatione reposuit Bruckius. — *ἐρεμνῇ* Med. a m. 1. Vrat. Vind.

1291. *ἕκαστοι* Flor.

1292. *ἀποφθίσειαν* vulg. *ἀποφθίσειαν* Med. a m. 1. *ἀποφθίσειαν* Med. a m. 2. Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C., quod recte receperunt Brunck. et Beck. *ἀποφθίσειαν* Regg. A. D. E. perperam.

1293. *ἄλλω ἐκατέρῳ* Guelph.

1295. *νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν* vulg., quod ex sola Flor. fluxit, nam *νύχθ' ἐπὶ πᾶσαν* habent Med. Ald. Brub. Basil. *νύκτ' ἐπὶ πᾶσαν* Vatt. A. B. C. D. Guelph. (testa Hoerstelio) Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. E. Hoc igitur revocavi.

1299. *λιγέως* vulg. *λιγέας* Guelph. *λιγέα* Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata aut ex glössemate aut ex metri corrigendi studio nata est. Similia notata sunt ad I, 883.

- κύκνοι κινήσουσιν ἐὼν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμῶν
ἐρσῆεις βρέμεται ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
ὥς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίησιν ἐδείκρας
παννύχαι ἐλκεῖν ἰήλεμον ὠδύροντο.
- 15 καὶ νῦ' κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίσσθεν
νώνυμοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῖναι
ἡρώων οἱ ἄριστοι ἀννύστω ἐπ' ἀέθλω·
ἀλλὰ σφῆας ἐλέηραν ἀμηχανῇ μινύθοντας
ἡρῶσσαι, Διβύης τιμήοροι, αἷ ποτ' Ἀθήνην,
- 10 ἦμος ὅτ' ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε καμφαίνουσα,
ἀντρίμεναι Τριτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο.
ἔνδιον ἡμαρ ἔην, περὶ δ' ὀξύταται θέρον ἀνγαί
ἡέλιον Διβύην· αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
ἔσταν, ἔλον δ' ἀπὸ χειρὸς καρήατος ἡρέμα πέπλον.
- 15 αὐτὰρ ὃν' εἰς ἐτέρωσσε παλιμπετὲς ὄρματ' ἔνεικεν
δαίμονας αἰδεσθεῖς· αὐτὸν δὲ μιν ἀμφοδὸν οἶον
μυελιχλοῖς ἐπέεσσιν ἀνυζόμενον προσέειπον.
„Κάμμορε, τίπτ' ἐπὶ τόσσον ἀμηχανῇ βεβόλησαι;
„ἔδμεν ἐποικομένους χρύσειον δέρας· ἔδμεν ἕκαστα
20 „ὕμετέρων καμάτων, ὅσ' ἐπὶ χθονὸς, ὅσσα τ' ἐφ' ὕγρην
„πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.

301. κινήσουσιν vulg. conjunctivo e posito. κινήσουσιν Vatt. A. B. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. unde restituerunt Brunckius et kius.

303. ὥς οἷ — θέμενοι — παν-
ιοι Flor.

304. παννύχιας Vat. A. D. —
εμον Guelph. Schol. Paris., quod
e probat Piers. ad Moer. p. 190.

306. νώνυμοι Vatt. A. B. C. D.
t. a m. 1. Regg. quatuor. —
ρθονίησι Reg. A.

307. ἡρώων ὅχ' ἄριστοι legen-
i suspicatur Piers. ad Moer. p.
, cuius suspicionis causam non
eo. — ἀννύστω Vrat. a m. 1.
d. — ὅπ' ἀέθλω vulg., quod ex
r. fluxit, nam in codd. omnibus
tur ἐπ' ἀέθλω, quod revocarunt
nck. et Beck.

308. ἐλέαιρον Guelph.

311. ἀντρίμεναι Vrat.

312. ὀξύτατοι Med. Guelph.

315. παλιμπετὲς Guelph.

1316. αὐταὶ ex conjectura Brun-
ckius et Beck. male. Nulla est enim
causa, quare subjectum tanta vi per
αὐταὶ exprimi debeat, contra αὐτόν
recte dictum est: ipsum eum, quam-
quam oculos averterat, allocutae
sunt.

1317. προσέειπεν Med. a m. 1.

1318. ἔτι vulg., cui hic prorsus
non est locus, quare non dubito,
quin scripserit poeta ἐπὶ τόσσον,
quo usus est III, 1146, idque in tex-
tum recipere eo minus dubitavi, quod
in eandem conjecturam incidisse vi-
deo Spitznerum Obs. in Quint.
Smryn. p. 252. Confusione vocula-
rum ἔτι et ἐπὶ nihil frequentius.

1319. δέρος Med. a m. 1. Vrat.
Regg. A. C.

1320. ὅσσ' Vrat. Vind. — χθόνα
Regg. A. E.

1321. ἔργα ἐκάμεσθε Reg. A. ἔργ'
ἐκάμεσθε Reg. E. Hinc ἔργ' ἐκά-
μεσθε dederunt Brunck. et Beck.
reliquis omnibus libris obstrepenti-
bus. Vid. ad II, 1072.

- „ολοπόλοι δ' εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ αὐδήςσσαι,
 „ἤρῳσσαι, Διβύης τιμήοροι ἡδὲ θύγατρες.
 „ἀλλ' ἄνα· μηδὲ τι τοῖον ὀξύων ἀκάχησο·
 1325 „ἄνστησον δ' ἐτάρους. εὖτ' ἂν δέ τοι Ἀμφιτρίτη
 „ἄρμα Ποσειδάωνος εὐτροχον αὐτίκα λύσῃ,
 „δὴ ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβήν
 „ὦν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ὕμμε φέρουσα·
 „καὶ κεν ἔτ' ἡγαθέην ἐς Ἀχαιῖδα νοστήσαιτε.“
 1330 „Ὡς ἄρ' ἔφην, καὶ ἄφαντοί ἴν' ἕσταθεν ἐνθ' ἄρα
 φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ Ἰήσων
 παπτήνας ἄν' ἄρ' ἔξετ' ἐπὶ χθονὸς ὠδὲ, τ' ἔειπε
 „Πατ' ἐρημονόμοι κύνδαι θεαί· ἀμφὶ δὲ νόσ
 „οὔτι μάλ' ἀντικρὺς νοέω φάτιν. ἦ μὲν ἐταίρους
 1335 „εἰς ἐν ἀγειράμενός μυνθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμων
 „δῆοιμεν κομιδῆς· πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.“
 Ἡ καὶ ἀναΐξας ἐτάρους ἐπὶ μακρὸν αὐτεῖ,
 αὐσταλέος κονίησι, λέων ὥς, ὃς ῥά τ' ἄν' ὕλῃν
 σύννομον ἦν μεθέπων ὠρύεται· αἱ δὲ βαρεῖη

1322. χθόνιοι vulg., cuius corruptionis ansam praeuisse videtur praecedens ολοπόλοι. χθόνιαι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck. — Comma ante αὐδήςσσαι posuit Beck.

1323. ἤρῳσσαι Vrat. Flor. Ald. — Etymol. M. 759, 1 τιμήοροι, ἤρῳες καὶ ἔφοροι.

1324. μηδὲ τοὶ τοίων Reg. A. μηδ' ἐτι τοίων Regg. C. E., quod receperunt Brunck. et Beck., neque ego spernerem, si in melioribus libris reperiretur, sed sic non praefendum est vulgatae, quae et ipsa non mala est.

1327. τίνετ' Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. E. ex frequente errore.

1328. ὦν ἔνεκά μς Reg. A. ὦν ἔκαμς Regg. duo, quod receperunt Brunck. et Beck. ex more.

1329. καὶ μὲν Flor. — ἔτ' ἐπ' Vind.

1331. γίνοντο suprascr. γίνοντο Guelph.

1332. ἀνά ῥ' ἔξετ' vulg. ἀνά ῥῳ ἔξετ' Ald. ἄν' ἄρ' ἔξετ' Vatt. A. B. C. D. et Regg. aliquot. ἄν' ἄρ'

ἔξετ' Vrat., quod recepi, ut sime apud Homerum legitur ἄρ' ἔξετο, nunquam κατὰ ῥ'

1333. κύνδαι Vatt. A. B. quorum auctoritate formam rai a librariis saepe oblitteratam vulg. κύνδαι recepi. cf. Ruh crit. p. 167.

1334. ἀντικρὺς ex con Brunck. Beck. male. Vid. 493.

1336. δῆοιμεν vulg. περ δῆοιμεν a m. 1. δηλωμεν a Med. δητομεν Vatt. A. B. C. I μιν Reg. D. δητομεν Regg. In quibus δῆοιμεν latere pers est, quod restituit Brunck. — μῆτις ἀρίστη Guelph.

1338. κονίη Reg. A.

1339. βαρεῖα vulg. βαρεῖα quatuor, unde Brunck. ex ctura dedit βαθεῖαι. Duab de causis vulgatam damnat, quod βαρύς non aptum sit rugitui epithetum, deinde scribere debuisset poeta. Phili est, alterum recte mone βαθεῖαι ferri nequit, primum contra epicorum morem est

- 10 φθογγῇ ὑποτρομεύουσιν ἀν' οὐρεα τηλόθι βῆσαι·
 δέιματι δ' ἄγραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασιν,
 βουπιλάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὐ νύ τι γῆρως ἐτύχθη
 φινεδανῇ ἐτάριοιο φίλους ἐπικεκλομένοιοι.
 ἀγχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφές· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε
 45 ἀχυνμένους ὅρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρησιν
 ἰδρύσας, μυθεῖτο πιφανσκόμενος τὰ ἕκαστα·
 „Κλῦτε, φίλοι· τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεῶων,
 „στέρφεσιν αἰγείοις ἐξωσμένοι ἐξ ὑπάτοιο
 „αὐχένος ἀμφὶ τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἧῦτε κοῦραι,
 50 „ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· ἂν δ' ἐκάλυψαν
 „πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χειρὶ, καὶ μ' ἐκέλοντο
 „αὐτόν τ' ἔγρεσθαι ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἴοντα·
 „μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τίσαι ἀμοιβῇν,
 „ὣν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
 155 „ὁππότε κεν λύσῃσιν εὐτροχον Ἀμφιτρίτῃ
 „ἄρμα Ποσειδάανος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
 „τῆσδε θεοπροπίης ἴσχω πέρι· φάν γε μὲν εἶναι
 „ἠρῶσσαι, Διβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες,
 „καὶ δ' ὁπόδ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονὸς ἦδ' ὅς' ἐφ' ὕγρην

xi vi collocatio, deinde βῆσαι ad-
 itive non eget, sed φθογγῇ aegre
 itheto caret. Itaque correxi βα-
 η, quod propter praecedens αἰ-
 mum in βαρεῖαι corruptum est
 in Regg., deinde in βαρεῖα. —
 νομον de avibus hoc sensu dixit
 istoph. Av. 209, de hominibus
 ph. Oed. Col. 333.

[340. οὔσαι pro βῆσαι Guelph.
 [341. γε pro τα Reg. A. — πεφρί-
 σαι Guelph.

[342. τις γῆρως Guelph.

[343. φίλοις vulg. φίλους Med.
 i. 2. Guelph. Vrat. Reg. B. Flor.,
 id suadente Brunckio in Appen-
 e recte recepit Beck.

[346. πιφανσκόμενος Regg. qua-
 r ut saepius.

[349. ἰξύος vulg. ἰξύας, quod
 jectura assecutus erat Arnald.
 t. gr. p. 243, praebent Vatt. A.
 C. D. Med. Vrat. Vind., unde
 eperunt Brunck. et Beck. ἰξίας
 γ. B.

[350. ἐπὶ κεφαλῆς Vatt. A. B. C.
 de quo nescio quid judicandum

sit. — μάλα στέδον Reg. A. — ἐκ
 δ' ἐκάλυψαν ex uno Reg. D. rece-
 perunt Brunck. et Beck., nescio quo
 jure.

1352. ἡμέας ὄρσαι Reg. A. —
 ἴοντας Vind.

1353. μενοεικέα Brub. Basil., quod
 transiit in ed. Hoelzlin. Shaw.,
 quamquam jam correctum est in ed.
 Steph. — τίσεν Guelph.

1354. ἔκαμε Vrat. Vind. Regg.
 duo, Brunck. Beck. ut v. 1328.

1355. δὴ pro κεν Guelph. Flor.
 Ald. Brub. Basil.

1357. τῆς γε vulg. τῆσδε Vatt. A.
 B. C. D. Vrat. Vind. Regg. quin-
 que, quod cum Brunck. et Beck.
 recepi. — ἴσχω omittunt Flor. Ald.
 Brub. Basil.

1359. καὶ ῥ' ὁπόδ' Guelph. —
 ἐφ' ὕγρῃς Guelph. Reg. A. Flor.
 Steph., sed quamquam ἐπὶ χθονὸς
 praecedit, et sensus hic quoque ge-
 nitivum postulare videtur, accusati-
 vus tamen non minus quam v. 1320
 retinendus est ex usu Homeri, qui
 nunquam alio casu quam accusativo

- 1360 „ἐλθμεν, τὰ ἕκαστα διδμεναι εὐχετόωντο.
 „οὐδ' ἐτι τάσδ' ἐνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλὰ τις ἀγλὺς
 „ἦε νέφος μεσσηγὺ φαινομένης ἐκάλυψεν.“
 „Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐδάμβεον εἰσαίοντες.
 ἔνθα τὸ μῆκιστον τεράων Μινύαισιν ἐτύχθη.
- 1365 ἐξ ἀλδς ἡπειρόνδε πελώριος ἔκθορεν ἵππος,
 ἀμφιλαφῆς, χρυσέῃσι μετήρορς ἀνχένα χαίταις·
 ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυίων ἄπο νήγυτον ἄλμην
 ὦρτο θέειν, πνοιῇ ἕκελος πόδας· αἶψα δὲ Πηλεὺς
 γηθῆσας ἐτάροισιν ὀμηγερέεσσι μετηύδα.
- 1370 „Ἄρματα μὲν δὴ φημι Ποσειδάωνος ἔγωγε
 „ἦδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χειρὶ λελύσθαι·
 „μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομαι ἤε περ αὐτήν
 „νῆα πέλειν· ἥ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
 „νωλεμές ἀργαλείοισιν οἷζύει καμάτοισιν.
- 1375 „ἀλλὰ μιν ἄστεμφεῖ τε βίη καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
 „ὑπόθεν ἀνθέμενοι ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
 „οἴσομεν, ἥ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος·
 „οὐ γὰρ ὃ γε ξηρὴν ὑποδύσεται· ἔγχυα δ' ἡμῶν
 „σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.“

ἐφ' ὅγρην utitur, etiam ubi genitivum expectaveris ut R. X, 27 τοὶ δὴ ἔθεν εἰνεα πούλυν ἐφ' ὅγρην Ἥλυθον ἐς Τροίην. Od. XX, 98 εἰ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τρῳαφρὴν τε καὶ ὅγρην ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαίαν.

1361. οὐδέ τι vulg. οὐδ' ἐτι ex Vind. recte restituerunt Brunck. et Beck. — πη ἀγλὺς Reg. D.

1364. τεράων Vind. — Μινύεσσιν vulg. Μινύησιν Vatt. A. C. Med. a m. 2. Guelph. Μινύαισιν Med. a m. 1. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1365. ἄνθορεν vulg. ἐνθορεν Reg. A. ἔκθορεν Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind., quod quamquam improbante Dorvill. ad Charit. p. 329 recte propter librorum auctoritatem recepit Beck.

1366. ἀμφιλαφῆς quid sit explicat Wernick. ad Tryph. p. 116. — Posteriores versus partem imitati sunt Nonn. Dionys. I, 318 ἀμφιλαφῆς δεδόνητο παρήρορς ἀνχένη χαίτη. V, 189 παρήρορον ἀνχένη κόρυς. X, 205 ἐπήρορον ἀνχένη χαί-

την. et Tryphiod. v. 67 μετήρορς ἀνχένη κυρτή.

1369. ὀμηγερέεσσι Vatt. C. D.

1371. φίλοις Flor.

1372. προτιόσσομαι Flor. Ald. Steph.

1373. ἥ γὰρ ex Regg. A. D. E. receperunt Brunck. et Beck., sed multo aptius est vulgatum ἥ γὰρ, quo aptam esse suam interpretationem Peleus affirmat. — αἶψιν ἔχουσα ἡμέας ἀργαλείοισιν Guelph. ἄμμε φέρουσα ἡμέας ἀργαλείοισιν Vatt. A. D. Med. Vrat. Vind. Reg. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Perspicuum est in Guelph. prioris recensionis lectionem nobis servatam esse, in ceteris libris partem ejus male mixtam cum posteriore.

1375. ἀτειρέσιν Flor. Ald.

1378. ὑποδύσεται vulg. ὑποδύσεται Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck, Beck.

1379. σημανέειν Guelph. — τις Reg. A. — χυμὸν Vat. C. μυχὸν suspicatur Steph., quod non aptum foret. — καθύπερθε Vat. C.

- 80 Ὡς ἤυδα· πάντεςαί δ' ἐπήβολος ἦνδανε μῆτις.
Μοῦσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς αἰδῶ
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρικὴς ἔκλυον ὁμῶν
ὑμέας, ᾧ περὶ δὴ μέγα φέρεταιοι υἷες ἀνάντων,
ἧ βλεῖ, ἧ ἀρετῇ Λιβύης ἀνά θῖνας ἐρήμους
85 ἦα μεταχρονίην, ὅσα τ' ἐνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
ἀνθεμένους ᾧμοισι φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
ἡμαδ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύστην γε μὲν ἦ καὶ οἷζόν
τίς κ' ἐνέποι, τὴν καῖνοι ἀνέπλησαν μόγοντες;
ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπῆσταν
90 ἔργον ἀναγκαίῃ βαβιημένοι. αὐτὰρ ἐπεὶ
τῆλε μάλ' ἀσπασίως Τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
ὥς φέρον, ὥς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ᾧμων.
Ἀνσσαλίοις δ' ἦκειτ' ἱκελοὶ κυσὶν ἀτσοόντες
πῖδακα μαστεύσκειν· ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο

1380. ἐπὶ κλοπος legendum conjici-
Matthiae obs. critt. p. 30 in-
s et contra Apollonii usum.

1381. ὑπακουον Vatt. C. D.

1382. αὐδὴν pro ὁμῶν Reg. D.
glossemate.

1384. ἧ τ' ἀρετῇ Brunck. Beck.
ticula ex Brunckii conjectura in-
ta, ob molliorem sonum ut di-
, sed ita, ut infringatur oratio-
vis. — θῖνας Regg. A. E.

1385. μεταχρονίην vulg. μετα-
νίην Vatt. A. D. Med. Guelph.
at. Vind. Regg. quatuor, Ald.
ub. Basil., quod revocavi. — ἔσαν
ielp. — ἄγεσθαι Vatt. A. B. C.
Guelph. Vrat. Vind. Regg. qua-
r, ex solenni errore.

1386. ἐνθεμένοις Guelph.

1388. ἀνέπλησαν vulg. ἀνέπλησαν
tt. A. B. C. D. Med. Guelph.
gg. quatuor, Ald. Brub. Basil.,
od et exquisitius et majore au-
ritate nixum recepi cum Brunck.
Beck. Eandem varietatem Brun-
nus laudat ex Oppian. Halieut. I.
δ. cf. Wessel. ad Herod. p. 731.

1389. αἶσαν Reg. A.

1390. βεβλημένοι ex Regg. qua-
r receperunt Brunck. et Beck.
le. Ob id ipsum, quod saepe hoc
ticipio utitur noster, hic rejici-
lum est, eo facilius enim libra-
i in mentem venire poterat, ut
APOLLON. RHOD. I.

usitatus participium sufficerent in
locum ejus, quod semel tantum III,
1249 legitur.

1391. οἷδασι ex Regg. A. C. E.
recepit Brunck. obsequente Beckio.
ἐνδοθι Reg. D. Vulgatam Brun-
ckius ex glossemate natam putat,
nos contra scimus Regios illos codi-
ces glossematis et correctionibus
refertos esse. In iisdem libris sae-
pius οἷδατα pro ὕδατα etc. scrip-
tum est ut supra v. 608, infra v.
1601.

1392. φέρον Reg. A. — Posterius
ὡς omittunt Vatt. A. D. Med. a m.
1. Regg. A. D.

1394. ξηρῇ vulg., propterea ἔκειν-
to Flor. et δίψῃ Flor. Ald. Brub.
Basil. Sed ξηρῇ recte scriptum est
in marg. Reg. A., unde receperunt
Brunck. et Beck. Brunckius prae-
terea in ἔκειτο offendit, cujus loco
ἐπεις aut simile quid malle se di-
cit, non intellectus a Wernickio ad
Tryph. p. 343. Id enim minime
ignoravit Brunckius, recte dici: ἡ
δίψα ἐπὶ κείνῃ τιμῇ nititur urget ali-
quam; nostro vero loco dictum est:
ἡ δίψα ἐπὶ κείνῃ δυνησθῆναι accede-
bat ad aerumnam, sed et hoc ἐπὶ
κείνῃ recte significare nemo du-
bitare potest. Brunckius ἐπὶ non
cum ἔκειτο junxisse videtur. Ve-
ram et lectionem et constructionem
invenerat jam Stephanus.

- 1395 δῖψα θυγατρίη τε καὶ ἄλγεσιν, οὐδὲ μάτησαν
 πλαζόμενοι· ἔξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἐνὶ Λαδῶν
 εἰσέτι που χθιδὸν παγχρόσια ῥύετο μῆλα
 χάρῳ ἐν Ἀτλαντος, χθόνιος ὄφεις· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
 Ἑσπερίδες πολύνυον, ἐφίμερον αἰδουσαι.
- 1400 δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος ὕφ' Ἡρακλῆϊ δαΐχθεις
 μῆλειον βέβλητο ποτὶ στύπος· οἴοθι δ' ἄκρη
 οὐρῇ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
 ἄχρῃς ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος· ἐκ δὲ λιπόντων
 ὕδρης Λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν οἰστῶν,
- 1405 μῦναι πνυθόμενοισιν ἐφ' ἔλκεσι τερσαίνοντο.
 ἀργοῦ δ' Ἑσπερίδες κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
 ἀργυρέας ξανθῇσι λίγ' ἔστανον· οἱ δὲ πέλασσαν
 ἄφνω ὁμοῦ· τὰ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα κiónτων
 ἐσσυμένως ἐγένοντο καταυτόδι. νῶσατο δ' Ὀρφεὺς
- 1410 θεῖα τέρα, τὰς δὲ σφι παρηγορέεσκε λιτῇσιν.
 „Δαίμονες ᾧ καλαὶ καὶ εὐφρονες, ἴλατ' ἀνάσσαι,
 „εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρίθμιοι ἔσσε θεῇσιν,
 „εἴτε καταχθονίαις, εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
 „Νύμφαι· ἔτ' ᾧ Νύμφαι, ἱερὸν γένος Ὠκεανοῖο,

1395. οὐδὲ μάτησαν Vrat. Vind., quod recepi pro vulg. οὐδ' ἔματησαν. Vid. ad II, 1072.

1400. δὴ τότε δ' ἤδη κείνος vulg. δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος Vatt. A. C. Med. Vrat. Reg. A., quod a librariis profectum esse non potest; horum igitur vestigia secutus dedi δὴ τότε δ' ἤδη τῆμος, nam δὲ pro vulg. γὰρ necessarium est, τῆμος autem est hodie ut IV, 252 et refertur ad χθιδὸν v. 1307, quod quum non intelligerent librarii et abundare τῆμος post τότε putarent, in κείνος mutarunt, ut I, 182 τῆνος pro κείνος in Guelph. vidimus.

1401. μέλιον Med. Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil. μῆλιον Reg. A.

1402. ἄκρη οὐρῇ ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck. sine causa. — ἐπὶ Guelph. — σκαίρεσκεν ex conjectura Brunck. Beck. sine causa; σκαίρεσκεν, ejusdem originis vocabulum, de caudae motu non minus apte dicitur. Eodem Quintus Smyrnaeus utitur loco si-

mili VIII, 321 δὲ δ' ἔτι ποσσὶ Ὀρθος ἀνεσκαίρεσκε.

1403. ἄπνω pro ἄπνοος Reg. A.

1404. πικρῶν Vrat.

1406. κεφαλῇς sine libris et lectore non monito Brunck. Beck.

1407. λίγα στένον Guelph. — οἱ δ' ἐπέλασσαν Vatt. A. B. C. I Vrat. Regg. tres, Brunck. Beck. Vid. ad II, 1072.

1410. στὰς ex Regg. quatuor, mox σφε ex conjectura dedit Brunckius, quem sequitur Beck. mak illud στὰς prorsus otiosum est, ut gata autem optime se habet, et ad heroes referendum est, quorum utilitati consulens. Deas illas propitias reddere conabatur.

1411. εὐφρονες vulg. εὐφροει Vrat. Regg. quatuor (et alii fortas libri, talia enim enotari non solent Brunck. Beck.

1412. οὐρανίης et v. seq. κατ' χθονίης sine libris et lectore non monito Brunck. Beck.

- 15 „δείξαι” ἐλδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανείσαι
 „ἢ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἢ τινα γαίης
 „ἱερὸν ἐκβλύοντα, θεαί, ῥόον, ἢ ἀπὸ δίψαν
 „αἰδομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὐτὶς
 „δὴ ποτ’ Ἀχαιῖδα γαῖαν ἐκώμεθα ναυτιλήσιν,
 120 „δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων
 „λοιβὰς τ’ εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.“
 „Ὡς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί· ται δ’ ἐλέαιρον
 ἐγγυθὲν ἀγνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
 ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑπόθι μακροί
 25 βλάστεον ὄρηπες· μετὰ δ’ ἔρνεα τηλεθάοντα
 πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταθὸν ἤέοντο.
 Ἑσπέρη αἰγίερος πετέλη δ’ Ἑρμῆϊς ἔγεντο,
 Αἴγλη δ’ ἱεῖης ἱερὸν στύπος· ἐς δέ νυ κελίων
 δευδρέων, οἶαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὐτως
 30 ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον, ἔκφατο δ’ Αἴγλη
 μελιχλοῖς ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας.
 „Ἢ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ’ ὑμετέροισιν ὄνειαρ
 „δεῦρ’ ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος, ὅστις ἀπούργας
 „φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεια μῆλα θεάων
 435 „οἴχετ’ ἀειράμενος· στυγερόν δ’ ἄχος ἄμμι λέλειπται.
 „ἦλυθε γὰρ χθιζὸς τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν

1415. δείξατα ἐλδομένοισιν
 Guelph.

1417. ὡς pro ὃ male Regg. A. C.
 — ἄπο Flor. Ald. Paris. Brub.
 asil. male.

1418. καὶ pro κεν Vatt. A. D.
 led. Vrat. Vind. Regg. quatuor ex
 plenni errore; vid. ad I, 663. —
 ὕθις vulg. αὐτὶς Vrat. Reg. A. et
 lures fortasse Regg., nam Brunck.
 icite hoc reposuit.

1421. λοιβὰς τε Med Vrat.

1422. λισσόμενος τ’ Regg. A. E.
 τ praepostera metri correctione ut
 let in his libris. — ἐλέησαν ex
 conjectura Brunck. Beck. propter
 mporum rationem, sed iidem mox
 perfecta βλάστεον et ἤέοντο in-
 cta reliquerunt. Omnino saepius
 m apud Nostrum observavimus
 inc liberiozem ab aoristo ad imper-
 ctum et ab hoc ad illum transitum,
 quo mox offendit Brunckius, mox
 n offendit; cf. I, 642. II, 838. 926.
 73. 127. 738. 1161. 1739.

1425. Observanda est forma im-
 perfecti βλάστεον, qua tueri licebit
 praesens βλάστοσι apud Aesch.
 Choeph. 582, quod in βλάστοσι mu-
 tari voluit Buttm. Gr. maj. II p. 91. —
 τηλεθάοντα Flor. Ald. Brub. Basil.
 τηλεθέοντα Reg. A. τηλεθόοντα
 Reg. E., quod receperunt Brunck. et
 Beck. Sed apud Homerum quoque, et-
 si τηλεθόοντα est Od. VII, 114. XIII,
 196, τηλεθόοντας legitur Il. XXII,
 423. Itaque non est quod unius libri
 auctoritate a vulg. recedamus.

1427. Ἑρμῆϊς Regg. A. E.

1428. ἱεῖης Reg. A. et alii Regg.

1429. τοῖαι Guelph.

1433. ἔμολε ex Regg. tribus
 Brunck. Beck.

1435. οἴχετ’ Vatt. A. B. C. D. —
 ἀειράμενος vulg. ἀειράμενος Vatt.
 A. B. C. D. Med. a m. 1. Vrat. Vind.
 Regg. aliquot, Ald. Brub. Basil.
 Brunck. Beck.

1436. ὀλοώτατος Vrat. Vind.

- „καὶ δέμας· ὅσσε δὲ οἱ βλοσυροῦ ὑπέλαμπε μετὰ
 „νηλῆς· ἀμφὶ δὲ δέρμα πέλωρλου ἔστο λείοντος
 „ᾠμόν, ἀδέψητον· στιβαρόν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης.
 1440 „τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν λοβολήσας.
 „ἦλυθε δ' οὖν κἀκείνος, ἅτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων
 „δίψῃ καρχαλέος· παίφασσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
 „ὑδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὐ ποθὶ μέλλεν ἰδέσθαι.
 „ἦδε δὲ τις πέτρῃ Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης,
 1445 „τὴν δγ' ἐπιφρασθεῖς ἦ καὶ θεοῦ ἐννεσίχσιν
 „λάξ ποθὶ τύπεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἐβλυσεν ἰ
 „αὐτὰρ δγ' ἔμφω χεῖρε πέδω καὶ στέρνον ἐρείσας
 „φωγάδος ἐκ πέτρης πλεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
 „νῆδυν, φορβάδι ἴσος ἐπιπροπείσων, ἐκορέσθη.
 1450 „Ὡς φάτο· τοὶ δ' ἄσπαστόν, ἵνα σφίδι πέφραδεν Δ
 πίδακα, τῇ θεὸν αἶψα κεχαρμένοι, ὄφρ' ἐπέκυρσαι
 ὥς δ' ὅποτε στευνὴν περὶ χηραμόν εἰλίσσονται
 γειομόροι μύρμηκες ὀμιλαδόν, ἦ δτε μυῖαι
 ἀμφ' ὀλλγὴν μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηνῖαι
 1455 ἄπλητον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὥς τότε ὀλλλεῖς

1437. βροσυροῦ Vrat. βλοσυροῦ Vind.

1438. νηλῆς emendat Matthiae obs. crit. p. 31, quod ad ὅσσε referatur, perperam. — πέλωριον Vrat. Regg. tres.

1441. ἦλυθεν οὖν Vatt. A. B. C. D. fortasse recte.

1442. καρφαλέος Vrat. Vind. Flor. Hom. II. XXI, 541 δίψῃ καρχαλέοι. Nonni Dionys. XXIX, 299 δίψῃ καρχαλέῃ κεκαφώτας, ubi Graef. minus bene καρφαλέῃ dedit, quamquam XIV, 426 scripserat λαίλαπα καρχαλέης ἀποσσελεται αὐτίκα δίψης et XLII, 91 χεῖλεσι καρχαλέοισι.

1444. ἦδη δὲ τις Vatt. A. B. C. D. ἦν δ' ἄρα τις Regg. quinque, ed. Paris., unde receperunt Steph. et Brunck., male, debet enim esse ἔστι δ' ἄρα τις. Pejus etiam Hoelzlin. et Shaw. dederunt ἦδε δὲ τις, quod putant pro τῇδε poni potuisse. Optime se habet vulgata, nam in ἦδε inest loci significatio ut Theocrit. XXV, 18 αὐλὺς δὲ σφισιν ἦδε τῆς ἐπιδέξια

χειρός. cf. Schaef. Melett. p.

1445. ἀννεσίχσιν edd. veteres

1447. πόδας pro πέδω Regg

1450. τοῖς Vind. — ἐνθ

ἐνα Reg. A.

1451. ὄφρ' ἐπίκηρος Vatt.

1452. χηραμόν Reg. A.

1453. γειοτόροι Guelph.

Brunck. γειοτόμοι teste Hoes quod verum est, sic enim et in legitur. Itaque in Brunckii et fortasse merum est sphalma ty quod in errorem induxit et Ge p. 58 et Schaeferum ad G Cor. p. 518. Similiter βωλι μύρμηκες vocantur a Philippo sal. LXXIII. — μύρμηκες Guelph. ἦντε μυῖαι Vrat. Vind. Flor. Basil.

1455. ἄπλητον vulg. al quare Rutgersius ἄλλητον, dus Lect. gr. p. 244 ἄπλησ mendandum iudicant, sed τον Reg. E. ἄπλητον Vatt. A D. Med. Vrat. Vind. Regg. q quod recte receperunt Brun Beck. — μεμάασιν Guelph

- πετραίη Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.
καὶ που τις διεροῖς ἐπὶ χεῖλεσιν εἶπεν ἰανθείς.
„ὦ πόποι, ἦ καὶ νόσφιν ἔων ἐσάωσεν ἐταίρους
„Ἡρακλῆος δόψῃ κεκμηότας. ἀλλὰ μιν εἴ πως
60 „δῆοιμεν στείχοντα δι' ἠπείροιο κιόντες.
Ἢ, καὶ ἀμειβομένων οὔτ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον,
ἔκριθεν ἄλλυδις ἄλλος ἐπαῖξας ἐρεῖνειν.
Ἰχθυα γὰρ νυχλοῖσιν ἐπηλίνδητ' ἀνέμοισιν
κινυμένης ἀμάθου. Βορέας μὲν ὠρμήθησαν
65 ὡς δὴ δῶα περὶ γέσσοι πεποιθότε· ποσσὶ δὲ κούφοις
Εὐφημος πῖσυνος, Λυγρέως γὰρ μὲν ὄξεα τηλοῦ
ὄσσε βαλεῖν· πέμπτος δὲ μετὰ σφίσις ἔσσαντο Κάνθος.
τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κελίην ὁδὸν ἠνορέῃ τε
ὥρσεν, ἵν' Ἡρακλῆος ἀπηλεγάς πετύθοιτο,
70 Ἐλλατίδην Πολύφημον ὅπη λίπε· μέμβλετο γὰρ οἷ
οὐ ἔθεν ἄμφ' ἐτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Μυσοῖσιν ἐπικλεῖς ἄστν πολλίσσας
νόστου κηδοσύνησιν ἔβη διζήμενος Ἀργαῶ
τῇλε δι' ἠπείροιο· τέως δ' ἐξέλετο γαῖαν
75 ἀρχαίων Χαλύβων, τόθι μιν καὶ Μοῦρ' ἐδάμασσαν.

1456. πίδακος ὅδωρ πετραίης ha-
Quint. Smyrn. III, 576.

1459. κεκμηότας vulg. κεκμηό-
Med. κεκμηότας Vatt. A. B. C. D.
elph. Regg. quatuor, Brunck. Beck.
III, 234.

1460. δῆωμεν Guelph. Flor. —
ἔχοντες Reg. A. στείχωμεν in
g. — κινόντες Flor. Ald.

1461. οἷ γ' ἄρμενοι vulg. οἷ θ'
μενοι Med. Guelph. Flor. Ald.
ib. Basil. οὔτ' ἄρμενοι Vatt. A.
Vrat. Vind. Regg. quinque,
mck. Beck.

1462. Vulgo commate post ἐκρι-
posito jungitur: οὔτ' ἄρμενοι
ἔθεν, et deinde ἐρεῖνειν legitur
Med. Ald. Brub. Basil., ἐρεῖνον
Vatt. B. C. Guelph. Flor. Steph.
lzlin. Shaw., quod ignorasse vi-
r Wolf. praef. ad Hom. II. p.
II. Sed ἐρεῖνειν praebent Vatt.
J. Vrat. Vind. Regg. quinque,
et recte receperunt Brunck. et
k., sic enim sensus praestantior
nam primum ex vulg. ἐκριθεν
se habet, quum delectos quos-

dam esse poeta dicere noluerit, de-
inde in ἐρεῖνειν vel ἐρεῖνον pro-
lepsis foret, quum postea sequatur
ὠρμήθησαν.

1463. ἐπηκύνδαιτ' Brub. Basil.
Hoelzlin. ἐπηλίνδαιτ' Med. Ald. Flor.
Steph., qui ἐπηλίνδοντ' suspicatur.
ἐπηλίνδητ', quod a Camerario cor-
rectum commemorat Hoelzlin., prae-
bent Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat.
Vind. Regg. A. B. C. E. Schol. Pa-
ris., unde recte receperunt Brunck.
et Beck. ἐπηλινδοῖτ' Reg. D. —
ἀνέμοισιν Med. Vrat.

1465. πεποιθότες Guelph. Vrat.
Vind. Flor. — ποσσὶ τε vulg. male.
ποσσὶ δὲ Vatt. A. B. C. D. Med.
Vrat. Regg. quatuor, Brunck. Beck.

1470. μέμπετο Reg. A.

1473. ἐμήσατο διζήμενος Regg.
A. C. E., unde Brunckius conjecit
antiquiorem lectionem fuisse ἐμήσα-
το διζέμεν, sed nata videtur ex
frequentissima litterarum μ et β con-
fusione, ἐβήσατο vero librorum
sapientiae debetur.

1475. ὅθι scribi jubet Hermannus

- καὶ οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωῖδα σῆμα τέτυκται
 τυτθὸν ἄλως προπάρουθεν. ἀτὰρ τότε γ' Ἡρακλῆα
 μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἶδατο Λυγκεύς
 τῶς ἰδέειν, ὥς τις τς νέω ἐνὶ ἡματι μῆνην
 1480 ἦ ἴδεν, ἣ ἰδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι.
 ἔς δ' ἐτάρους ἀνιῶν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
 μαστιγῆρα στείχοντα κιχησέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἥλυθον Εὐφημός τε πόδας ταχὺς υἱὲ τς δοιῶ
 Θρηϊκίου Βορέω, μεταμῶνια μοχθήσαντες.
 1485 Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι Λιβύῃ ἐνὶ Κῆρες ἔλοντο.
 πῶεσι φερβομένοισι συνήντεις· εἶπετο δ' ἀνῆρ
 αὐλείτης, ὃ σ' ἑὼν μήλων πέρι, τόφρ' ἐτάρουσιν
 δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνεν
 λαῖ βαλὼν· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀφανρότερός γε τέτυκτο
 1490 υἱανὸς Φοίβοιο Λυκωρεῖοιο Κάφανρος
 κούρης τ' αἰδοίης Ἀκακαλλίδος, ἣν ποτε Μίνως
 ἔς Λιβύην ἀπένασσε θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
 θυγατέρα σφετέρην· ἣ δ' ἀγλαὸν οἶα Φοῖβω
 τίκεν, ὃν Ἀμφιδεμιν Γαράμαντά τε κιχλήσκουσιν.
 1495 Ἀμφιδεμῖς δ' ἄρ' ἔπειτα μίγῃ Τριτωνίδι Νύμφῃ·
 ἣ δ' ἄρα οἱ Ναδάμωνα τέκεν κρατερόν τε Κάφανρον,

ad Hymn. Hom. in Ven. 158, quia τόθι a poetis Alexandrinis poni non solet nisi aut ad hiatum vitandum et syllabam producendam, aut, quod ad Orph. Arg. 631 dixerat, post vocalem longam. Sed ut concedam semper τόθι dici, ubi illarum causarum una adsit, non sequitur, non posse etiam adhiberi sine illis causis. Nostro certe loco librorum omnium consensus hoc probare videtur. Itaque nihil mutavi. Nam cum τόθι posuerint post longam vocalem vel diphthongum, ubi Homerus semper ὅθι posuit, quidni etiam post syllabam longam consonante terminatam?

1477. αὐτὰρ Vrat. Vind.

1478. τῆλε Flor.

1479. Virgil. Aen. VI, 453 *qualem primo qui surgere mense Aut videt aut vidisse putat per nubila Lunam.*

1482. ὥς δὲ καὶ αὐτοὶ ex Regg. quatuor receperunt Brunck. et Beck.

cum sansus detrimento; non enim reliqui ita redierunt ut Lynceus, conspecto Hercule.

1484. Βορέον Vatt. A. D. — *μοχθίζοντες* vulg. *μοχθίσαντες* Reg. D. *μοχθήσαντες* Reg. B. *μοχθήσαντι* Guelph. Vrat. Vind. *μοχθήσαντες* Vatt. A. D. Med. Regg. A. E., quod cum Brunck. et Beck. recepi.

1485. οὐλόμεν Vrat.

1487. αὐλήτης Regg. quatuor. — *ὃς ἑὼν* vulg., quod bene correxit Brunck., quum pronomen *ὃς* aegre desideretur. — *ὅφρ'* Guelph. Flor. vid. ad III, 807.

1488. *μετέπεφνε* Vat. D.

1489. οὐ μιν vulg. sine sensu. οὐ μὲν ex Regg. A. C. E. reposuit Brunck. Jam saepius *μὲν* et *μιν* permutata observavimus ut II, 8. III, 725. IV, 673. 880. 1508. 1718.

1491. Ἀκακαλίδος Guelph.

1495. *ἔπειτ'* ἐμίγῃ Brunck. sine libris ne monito quidem lectore.

ὅς τότε Κάνθον ἐκφανε ἐπὶ δῆνεσσιν ἐοῖσιν.
οὐδ' ὄγ' ἀριστῶν χαλεπὰς ἡλεύατο χεῖρας,
ὥς μάθον ὅλον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
00 πυνθόμενοι Μινύαι, γαίῃ δ' ἐνι ταρχύσαντο
μυρόμενοι· τὰ δὲ μῆλα μετὰ σφέας οἱ γ' ἐκόμισσαν.
Ἐνθα καὶ Ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἡματι Μόψον
νηλειῆς ἔλε πότμος· ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
μαντοσύναις· οὐ γάρ τις ἀποτροπὴ θανάτοιο.
05 κείτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι μεσημβρινὸν ἡμαρ ἀλύσκων
δεινὸς ὄφρις, νωθῆς μὲν ἐκὼν ἀέκοντα χαλῆψαι·
οὐδ' ἂν ὑποτρέσαντες ἐνωπαδὶς ἀττειεν.
ἀλλὰ μὲν ᾧ ταρχῶτα μελᾶγχιμον ἰὼν ἐνελί
ζώντων, ὅσα γαῖα φρεσάβιος ἔμπνοα βόσκει,
10 οὐδ' ὅποσον πήχυιον ἐς Ἀῖδα γίγνεται ὀλμος,
οὐδ' εἰ Παιήων, εἰ μοι θέμις ἀμπαδὸν εἰπεῖν,
φαρμάσσοι, ὅτε μούνον ἐνιχρίμψουσιν ὁδοῦσιν.
εὐτε γὰρ ἰσόθεος Διβύην ὑπερέπτατο Περσεύς
Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὐνομα μήτηρ)

1497. ἐπιδῶνεσσιν vulg. ut sem-
Correxit jam Stephanus, ut
Regg. A. C. E. scriptum invenit
mck.

498. οὐδ' ἔφ' Reg. A.

500. πυνθόμενοι vulg. contra
rum, πυνθόμενοι Regg. quinque,
Paris. Steph. Brunck. Beck. —
η τ' ἐν Brunck. sipe libris, ne-
monito lectore, secutus tamen
Beck.

501. Vulgo versus praecedentis
interpungitur, et deinde legitur
όμενοι δὲ τὰ μῆλα, inepte. Ve-
lectio Hoelzlini emendationi de-
ur, quam cum Brunck. et Beck.
φί. Corruptionis causa fuit pra-
interpunctio, quum enim μυρό-
οι τὰ δὲ μῆλα scriptum inveni-
librarii, δὲ ut saepissime trans-
ierunt, ne tertio loco colloca-
esset. — κατὰ σφέας Guelph.

505. κείτο Guelph. — ἀλύσκων
1.

507. οὐδὲν pro οὐδ' ἂν Reg. A.

508. ἀλλὰ μὲν vulg., sed particu-
ten hic locus non est, quod ne-
editorum animadvertisse mi-
ἀλλὰ μιν praebent. Vatt. C. D.,
ἀλλὰ μὲν reposui, haec eni-

modo v. 1489 permutata vidimus. —
μελᾶγχιμον ed. Paris. Steph. Shaw.

1509. βόσκειν Vatt. C. D.

1510. οὐδ' ὅσον ex uno Reg. D.
recepunt Brunck. et Beck. nescio
qua causa, nam alteram formam et
apud Homerum legerant et apud
Nostrum supra v. 1359. — γίνεσθαι
Med. Vrat. Regg. aliquot. γίνεθ'
Guelph.

1511. οὐδ' ἦν vulg. οὐδ' ἦ Regg.
A. E. οὐδ' εἰ Vatt. A. D. Med.
Guelph. Vrat. Vind. Regg. B. C. D.
Flor. Ald. Brub. Basil., quod recte
revocarunt Brunck. et Beck., quo-
rum ille recte monet, εἰ α sciolo pro-
pter sequens εἰ mutatum esse.

1512. φαρμάσση vulg. propter
vulgatum ἦν versu praecedente, sed
φαρμάσσοι Vat. C. Med. Guelph.
Vrat. Vind. Flor. Ald. Brub. Basil.
et inde Brunck. Beck. — ἐνιχρίμ-
ψουσιν Flor. Ald. Brub. Basil.

1514. καλέσσε Vrat. Vind. Regg.
quatuor, unde Brunckius melius le-
gi posse dicit: τόδε γὰρ καλέσσε
μιν, sed alteram formam post Clark.
ad Il. XV, 333 recte tuetur Schaeef.
ad Schol. Apollon. p. 175. .

- 1515 Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,
 ὄσαι κυανέου στάγες αἵματος οὐδας ἔκοντο,
 αἱ πᾶσαι κελῶν ὀφίαν γένος ἐβλάστησαν.
 τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίξατο Μόφος
 λαιὸν ἐπιπροφύρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
 1520 κερκίδα καὶ μυῶνα, πέριξ ὀδύνησιν ἐλιχθεῖς,
 σάρκα δακνὼν ἐχάραξεν. ἀτὰρ Μῆδεια καὶ ἄλλαι
 ἔτρεσαν ἀμφίπολοι· ὁ δὲ φρίνιον ἔλκος ἄφασσεν
 θαρσαλέως, ἔνεκ' οὐ μιν ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν·
 σχέτιλος ἧ τέ οἱ ἤδη ὑπὸ χροῖ δύετο κῶμα
 1525 λυσιμελές, πολλή δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλὺς.
 αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυνῆ
 ψύχετ' ἀμνηχανίη· ἔταροι δὲ μιν ἀμφαγέροντο
 ἦρως τ' Αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτη.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλεν
 1530 κτεῖσθαι ὑπ' ἡελῶ. πύθεσκε γὰρ ἔνδοδι σάρκας
 λὸς ἄφαρ, μυδῶσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρδεε λάχνη.
 αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον

1516. κύνειαι Regg. quatuor.

1521. αὐταὶ ex conjectura reposuit Brunck. pro ἄλλαι, quod ipsi absurdum videtur, et secutus est Beckius. Sed ἄλλαι pro αἱ ἄλλαι positum est (vid. ad I, 910) et Μῆδεια καὶ αἱ ἄλλαι ἀμφίπολοι est nota illa loquendi ratio, qua jam Homerus utitur, ut locis simillimis Od. VI, 84 αἶμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι κλον ἄλλαι. II, 411 μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πίπυσται. Οὐδ' ἄλλαι δμῶαί. cf. Heind. ad Plat. Gorg. 64. Boeckh. ad Plat. Min. p. 146. Creuzer. Meletem. I p. 87. Erf. et Elmsl. ad Soph. Oed. R. v. 7. Fritsch. Quaest. Lucian. p. 54 sqq.

1523. ἐπεὶ οὐ μιν Vrat. (ubi in marg. γο: ἔνεκα) marg. Vind. marg. Reg. B. et var. lect. apud Schol. Paris., quod receperunt Brunck. et Beck. Sed cum haec lectio tam exigua auctoritate firmetur, ἐπεὶ ex glossemate natum videtur, Apollonius vero credendus est ἔνεκα pro conjunctione usurpasse ad exemplum Callimachi, quem id fecisse testatur Ammonius s. v. οὐνεκα. Alios locos, quibus ἔνεκα quia significat, habet Gerhard. p. 55. — ἀλγος pro

ἔλκος ex conjectura dedit Brunck., quem sequitur Beck., sine causa. Nam in negligentiore ejusdem verbi, quod modo praecessit, repetitione non offendendum esse supra vidimus ad I, 234, ὑπέρβιον vero adverbialiter accipiendum est, quod vidit etiam Schol. Paris., quo facto sensus idem exit, quem emendatione sua efficere voluit Brunckius: quis non magnopere ei vulnus dolebat.

1525. κέχνητ' ἀχλὺς Regg. quatuor. — Varro Atacinus ap. Serv. ad Virg. Aen. X, 396 ita reddidit: Semianimesque micant oculi luctuque requirunt.

1527. ἀμνηχανίης Flor. — δέ οἱ Reg. A.

1528. ἀδινὸι Reg. A.

1531. ἔρδεε ἀχνη ex uno Reg. D. receperunt Brunck. et Beck. male. Ἀχνη quomodo de putrefactione dici possit, prorsus non intelligo, neque illa ἀπὸ χροός sed ἐκ χροός fluere dici debebat. Pilorum vero defluvium saepe tanquam summae putredinis signum commemoratur. Praeterea vulgatam tuetur etiam Etymol. M. p. 533, 26.

1532. ἐλάχαινον Vrat. Vind.

ἔσσυμένως μακέλῃσιν· ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
 αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραι τε, νέκυν ἔλκεινά παθόντα
 35 μυρόμενοι· τρεῖς δ' ἄμφι σὺν ἔντεσι δινηθέντες
 εὐ' κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν πρήσοντος· ἀήτεω
 ἄμ πέλαγος νοτίοιο, πόρους τ' ἀπετεκμήραντο
 λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὐ τινα μῆτιν
 40 δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φόρεοντο.
 ὥς δὲ δράκων σκολιὴν ἐλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
 εὐτὲ μιν δξύτατον θάλλει σέλας ἡέλλοιο·
 ρολῶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δὲ οἱ ὄσσε
 σπινθαρυγέσσι πυρὸς ἐναλλῖνκια μαιμῶντι
 45 λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχοῖο δύηται·
 ὥς Ἀργῶ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα
 ἀμφεπόλει θηναίων ἐπὶ χρόνον. αὐτίκα δ' Ὀρφεὺς
 κέκλετ' Ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοδι νηὸς
 δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστω ἔπι μελῖα θέσθαι.
 50 καὶ τοὶ μὲν Φοῖβον κτέρας ἴδρουν ἐν χθονὶ βάντες·
 τοῖσιν δ' αἰζῶν ἐναλλῖνκος ἀντεβόλῃσεν
 Τριτῶν εὐρυβλῆς, γαλῆς δ' ἀνὰ βῶλον αἰείρας
 ξείνι' ἀριστήεσσι προῖσχετο φώνησέν τε.

1537. ἔβαν Reg. A. — πρή-
 σοντος vulg. πρήσοντος Regg. qua-
 r. πρόσοντος Guelph., quod et
 hol. Paris. legisse videtur, qui in-
 pretatur πρόσον τὸ φρεσίν. Brun-
 ius et Beckius ex conjectura de-
 runt πρήσοντος ut supra IV,
 9, quod tamen hic minus etiam
 am illic pro futuro haberi potest.
 1538. πόρον vulg. πόρον Flor.
 1539. Vatt. A. D. Guelph. Vrat.
 ind. Reg. B., quod cum Brunck. et
 ck. recepi, quamquam utraque
 tio pari fere auctoritate nititur.
 1540. ἀπετεκμήραντο vulg. ἀπετεκμή-
 ροντο Guelph. (teste Hoerstel., nam
 unck. ἀπετεκμήροντο enotavit)

ἀπετεκμήραντο Vat. C. Med. Vrat.
 Vind. Reg. B. Flor., quod cum
 Brunck. et Beck. recepi, quamquam
 et hic res dubia est; vid. supra ad
 v. 1422.

1540. φέροντο Guelph.

1541. δρᾶσαν Vind. — Imitari
 videtur Hesiodum ap. Strab. IX
 p. 424 καὶ τε δι' Ὀρχομένον εἰλι-
 γμένος εἰσι δράκων ὥς, quemadmo-
 dum aut Hesiodum aut Nostrum
 Dionys. Perieg. 123 ὥς δὲ δράκων
 βλοσυρωπὸς ἔλίσσεται κ. τ. λ.

1542. Homerus II. XIV, 345 de
 sole loquens: δξύτατον φάος.

1544. σπινθαρυγέσ Flor. σπινθα-
 ρίγας Ald. — μαιμῶντι vulg. μαι-
 μῶντι Reg. D. μαιμῶντι Guelph.,
 quod recepi. Vid. ad IV, 219.

1549. γηγενέταις Regg. A. C. E.
 — ἐπιμελῖα Regg. aliquot, Flor.
 Ald. Brub. Basil.

1552. γαῖαν Flor. Ald. Brub.
 Basil.

- „Δέχθε, φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλλέαι
 1555 „ἐνθάδε νῦν παρ' ἐμοὶ ξεινήϊον ἀντὸ μένοισιν.
 „εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαλ᾽ ἄλος, οἷά τε πολλὰ
 „ἄνθρωποι χατέουσιν ἐπ' ἄλλοδαπῇ περὶ ὠντες,
 „ἔξερώ. δὴ γὰρ με πατὴρ ἐπιύστορα πόντον
 „θῆκε Ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
 1560 „παρὰ ἡλῆς, εἰ δὴ τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες
 „Εὐρύπυλον Διβύη θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.“
 „Ὡς ἡῦδα· πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βόλῳ κίχρας
 Εὐφημος, καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν.
 „Ἀπίδα καὶ πέλαγος Μινώϊον εἴ νύ που, Ἥρωσ,
 1565 „ἔξεδάς, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
 „δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βαρελαῖς
 „χρὺμψαντες γαλῆς ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις
 „νῆα μεταχρονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης

1554. δέχθαι Vrat.

1557. ἐν ἄλλοδαπῇ sine libris nec monito lectore Brunck., quem non minus tacite sequitur Beck.

1560. παρὰ ἡλῆς vulg. παρὰ ἡλῆς Guelph. Reg. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck. Hujus vocabuli prorsus eadem est ratio, quae adverbii *συνεχέως*, quod I, 1271. II, 189 invenimus. Παρὰ ἡλῆν habet etiam Dionys. Perieg. v. 253, ubi male et contra meliorum librorum auctoritatem adhuc παρὰ ἡλῆν scribitur.

1561. θηροτρόφον Guelph. *μηλοτρόφον* var. lect. ap. Schol. Paris. Similiter Διβύην *μηλοτρόφον* vocat Pythia apud Herodot. IV, 155. 157, sed vulgatam lectionem confirmat versio Varronis Atacini apud Philargyr. ad Virg. Georg. III, 176 *feta feris Libye*.

1564. Ἀπίδα vulg. Ἀπίδα var. lect. ap. Schol. Flor., contra Schol. Paris. inepte dicit τὸ δὲ Ἀπίδα σημαίνει τὴν Ἀπίδα; male uterque de insula prope Cretam sita accipit. Vulgatum Ἀπίδα ex mero errore natum videtur, prorsus enim intelligi non potest, quam ob rem de Attica interroget Euphemus, quam ne petebant quidem herōes. Contra plerique Peloponnesii erant, et in Peloponnesum ut proxime re-

deuntibus sitam Graeciae terram tendebant; de ea ipsos sciscitari docet v. 1570. 1577, eamque designat Ἀπίς, forma rarior pro usitatiorē Ἀπία, quam quum non intelligerent librarii, Ἀπίδα scripserunt. De ipsa vero vocabuli forma minime dubitandum est, quum a Steph. Byz. s. v. Ἀπία diserte commemoretur, et sic ab Eratosthene eam regionem nominatam esse narretur. Itaque recepi lectionem praestantiorē.

1566. βορελαῖς Guelph., quod placet Hoerstelio.

1567. ἐν Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod Brunck. et Beck. receperunt, sed vulgatam, quae pari fere auctoritate nititur, commendat et sensus praestantia, non enim in finibus terrae procellae passi erant, et Apollonii usus, qui ἐπὶ πείρασι dixit II, 365. III, 679. IV, 1175. 1227. 1597. ἐν πείρασι semel tantum I, 81, ubi de iis sermo est, quae in media regione facta sunt. — ταῖς δὲ Vrat.

1568. μεταχρονίην vulg., sed μεταχρονίην Vatt. A. D. Med. Guelph. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. et E. a m. 2. Ald. Brub. Basil., quod revocare non dubitavi; vid. ad II, 300. — ἐκομίσσαμεν Vrat. Vind. — εἰς Vrat. Vind., quod tacite dedit Brunck.

- „χεῦμα δι' ἡπείρου βεβαρημένοι· οὐδέ τι ἴδμεν,
 70 „πῇ πλόος ξανέχει Πελοπηίδα γαῖαν ἰκέσθαι.“
 „Ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δειξὺς δ' ἄπωθεν
 φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθεὺς στόμα λιμνης·
 „Κεῖνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
 „βένθος ἀκίνητον μελανεῖ· ἐκάτερθε δὲ λευκαὶ
 75 „ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
 „ῥηγμῖνων στενὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
 „κεῖνο δ' ὑπὲριον θείην Πελοπηίδα γαῖαν
 „εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ· ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
 „δεξιτερῆς, λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἀλὸς οἶδμα βάλητε,
 80 „τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐργαμένοι ἰδύνεσθε,
 „ἔστ' ἂν ἄνω τελυῇσι· περιῶρήδην δ' ἐτέρωσθε
 „κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὕμιν ἀπήμων
 „ἀγκῶνος τετάνυσται ἀπὸ προὔχοντος λοῦσι.
 „ἀλλ' ἔτε γηθόσυνοι, καμάτοιο δὲ μὴ τις ἀνὴρ
 85 „γίγνῃσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.“
 Ἴσκεν ἑυφρονέων· οἱ δ' αἰψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν
 λίμνης ἐκπρομολεῖν λελημένοι εἰρεσίησιν.
 καὶ δὴ ἐπιπρονόοντο μεμαότες· αὐτὰρ ὁ τείως
 Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν εἶδατο λίμνην

1570. ξανάγει Reg. D. ξενάγει

g. A. ξενέγει Reg. C.

1571. ἀποθεν Vind. Schol. Paris.

ᾠθεν Med. Vrat.

1575. ἡδὲ pro ἡ δὲ Ald. Brub.

sil. Hoelzlin. — μεσσηγὺ Med.

telph. Vrat. Vind.

1577. ὅπ' ἡέριον Vatt. A. C. Vrat.

1581. περιῶρήδην Brunck. Beck.

solent.

1583. τετάνυσται ἰθὺς ἀπὸ προὔ-

χοντος Vatt. C. D. Med. Guelph.

at. Vind. Regg. quinque. Ex qua

tione quum syllabae duae redun-

rent, ἀπὸ omissum est in Vatt.

B. Flor. Ald. Brub. Basil. Steph.

elzlin. Shaw. Sed Brunckius re-

vidit ἰθὺς potius ejciendum es-

se, quia propter primae syllabae

antitatem metro repugnat. At

aeritur, quomodo illud ἰθὺς, quod

ti nullo modo potest, in libros

epserit, cujus rei causam invenire

non possum, nisi forte ἸΘΥΣ ex

ἸΤΥΣ natum est, ut antiqua lectio

fuisse videatur: τετάνυσται λοῦσαι

ἀπὸ προὔχοντος.

1584. μήτις Flor.

1585. γινέσθω vulg., quod ex

Regg. C. E. correxit Brunck.

1587. λελημένη Vind.

1588. ἐπιπρονόοντο Vrat. Vind. —

αὐτὰρ ὅγ' ὥμοις ex conjectura de-

dit Brunck., quae neque probabilis

est, nemo enim dixerit, quomodo

ὥμοις in τείως mutari potuerit, ne-

que necessaria; nam neque τείως

otiosum et ineptum est ut putat

Brunck., sed significat: interea dum

illi navem conscendebant et prove-

hebantur, neque dativus ὥμοις tan-

topere desideratur; quum enim

Brunckius dicit, ἀναθίσθαι ab A-

pollonio nunquam nisi adjecto da-

tivo usurpari, male cepit locum IV,

1376, ubi dativus ὥμοις non a par-

ticipio ἀνθέμενοι pendet, neque ob-

stat quidquam, quominus ἀναθί-

σθαι τι in universum significet: sar-

cinam sublatam ferre.

- 1590 εἰσβαίνειν· μετὰ δ' οὐ τις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη θυμὸς, δὲ δὴ μακάρων τις ἐναΐσιμος ἀντεβόλησεν. καὶ ῥά οἱ Αἰσονίδην μῆλων δὲ τι φέρετατον ἄλλαν ἦν ὡγον ῥέξαι καὶ ἐπευφημῆσαι ἐλόντα.
- 1595 αἶψα δ' ὄγ' ἐσσυμένως ἐκρίνατο, καὶ μιν αἶρας σφάξε κατὰ πρύμνης, ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχολῆσιν.
 „Δαίμον, ὃ τις λλμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φαάνθη,
 „εἴτε σύ γε Τρίτων, ἄλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκον,
 „ἣ Νηρῆα θυγάτρες ἐκικλείουσ' ἄλοσύδναι,
- 1600 „Ἰλαδι καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὅπαξε.“
 Ἡ ῥ', ἅμα δ' εὐχολῆσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας ἤκε κατὰ πρύμνης· ὃ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη τοῖος ἑὼν, οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
 ὥς δ' ὄτ' ἀνῆρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
- 1605 στέλλῃ, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθία χαίτης, εἶδαρ ἐπιτροχάων. ὃ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερόθεις ἔσπεται, ἀργινόμεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ ἀμφὶς ὀδαντάζοντι παραβλήδην κροτέονται· ὥς ὄγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὀλκήϊον Ἀργοῦς

1593. *Αἰσονίδην* Vrat. *Αἰσονίδη* Reg. D.

1594. *ἐπενφήμῃσαν* Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. male.

1595. *ἐν κρίνατο* ex conjectura Brunck. *ἐκκρίνατο* ex Reg. D. Beck., uterque sine causa et contra metrum.

1596. *σφάξαι* Med. et Vrat. ex ras.

1597. *τῆσδ' ἐφαάνθη* ex Regg. A. E. receperunt Brunck. et Beck.

1598. *εἴτε σε Τρίτων* Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, quod sensus causa praestat, sed contra metrum peccat, nisi quis libri primi v. 267 in auxilium vocare, eumque vicissim ex hoc loco firmiter accipere dicere velit. *εἴτε σέ γε* Reg. A. male. — *Φόρκον* ex uno Reg. B. receperunt Brunck. et Beck. sine causa, immo ex hoc, qui nostro loco est, librorum consensu, probabilius fit, quod ad v. 828 huius libri legendum proposui *Φόρκον* pro *Φόρκω*.

1601. *ἣ ἅμα καὶ εὐχολῆσιν* in

Guelph. legi narrat Brunck., unde meliorem lectionem ἣ καὶ ἅμ' εὐχολῆσιν erui posse putat. Sed Hoerstelius in illo libro ἣ ῥά καὶ εὐχολῆσιν legi testatur, eique fere maiorem fidem tribuo. — *οἷδατα* ex Regg. A. C. D. E. receperunt Brunck. Beck., sed in his libris hanc vocem saepius a sciolo, qui poetam corrigere volebat, repositam esse ad y. 1391 monitum est.

1602. *βένθος* Guelph.

1603. *ἐτήτυμον* Flor.

1604. *ἐπ' εὐρέα* Vrat. Vind. Regg. quinquē, quod neque optimorum librorum auctoritate commendatur, neque sensui aptum est, receptum tamen a Brunck. et Beck.

1605. *στέλλει* vulg. *στέλλῃ* Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quatuor, Brunck. Beck. — *ἐν πείρασι* Brunck. Beck.

1606. *ἐπὶ τροχάων* Vatt. A. D. — *ἐπ' ομῖται* Guelph. Flor. Ald. Brub. Basil.

1607. *ἐπὶ στομάτεσσι* Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Ald. Regg. quatuor, vix recte.

- 10 ἦγ' ἄλλαδ' προτέρωσε. δέμας δὲ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
 κρέατος ἀμφὶ τὰ νῶτα καὶ ἰξύας ἔστ' ἐπὶ νηδύν,
 ἀντικρὺ μακάρεσσι φνὴν ἔκπαγλον ἔϊκτο·
 αὐτὰρ ὑπὸ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
 κήτεος ὀλκαίη μῆνυνετο· κόπτε δ' ἀκάνθαις
 15 ἄκρον ὕδωρ, αἵτε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις,
 μήνης ὥς κεράεσσιν ἐειδόμεναι, διχόωντο.
 τόφρα δ' ἄγην, τείως μιν ἐπιπροέθηκα θαλάσσῃ
 νισσομένην· δὴ δ' αἴψα μέγαν βυθόν· οἱ δ' ὁμάδῃσαν
 ἦρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
 20 ἔνθα μὲν Ἀργῶός τε λιμὴν καὶ σήματα νηὸς
 ἦδ' Ἰοσειδάωνος ἰδὲ Τρίτωνος ἔασι
 βωμοί· ἐπεὶ καὶν' ἡμαρ ἐπέσχεδον. αὐτὰρ ἔς ἡῶ
 λαίφεσι πεπταμένους αὐτὴν ἐπὶ δεξι' ἔχοντες

612. ἀντικρὺς Brunck. ex con-
 tura, non magis necessaria quam
 1334.

613. ὑπὸ ex uno Reg. D. rece-
 unt Brunck. et Beck. male: ὑπό-
 te hoc sensu cum genitivo strui-
 , v. Herm. ad Eur. Hec. 53, et
 tim v. 1646 ita recurrit. De ὑπὸ
 l. ad II, 1229. — δίκραιρα οἱ
 g. male et contra metrum, sed
 φαιρά οἱ Vatt. A. D. Reg. E.
 φαιρά οἱ Vrat. Vind. Regg. C.
 quod recepi, debet enim voca-
 um propter sequens οἱ postremam
 labam brevem habere, neque, nisi
 esset, in α desinere posset, cf.
 itzner. de vers. her. p. 26 sqq. p.

Sed dum de accentu silent vi-
 docti, in vocabuli significatione
 cio quomodo offenderunt; et pri-
 m quidem Heringa Observ. c. XIII,
 a cauda δίκραιρα ei *durius di-*
m videretur, δίκραιρα emendavit,
 , ut de metrico vitio taceam,
 cio quid profecerit, hoc enim
 significat quod δίκραιρα, et
 minus etiam apte exprimit,
 um non tota cauda bifida fuerit,
 extrema tantum ejus pars. Brun-
 as autem, quum et in Regg. codd.
 lectiones invenisset, quibus su-
 ad accentum corrigendum usus
 , et in ed. Paris. δίκραιρά οἱ,
 d merum est vitium typographi-
 , δίκραιρα οἱ emendavit et in
 um recepit, sequente Beckio,

quod, ut vocabuli formam non mo-
 rer, postquam Schaef. praef. ad A-
 pollon. p. XV ejus patrocinium sus-
 cepit, in eandem reprehensionem in-
 currit, in quam Heringae conjectu-
 ra, nam eundem sensum, quem vulg.,
 eumque minus apte exprimit. Non
 praetermittendum est, hac Brunckii
 emendatione versum etiam hiulcum
 reddi, quod teretes ejus aures non
 sensisse miror.

1614. ἀλκαίη Vatt. A. B. Flor.
 Steph. Hoelzlin. Ox. In reliquis li-
 bris omnibus ὀλκαίη legitur, quod
 recte praetulerunt Brunck. et Beck.
 Fortasse et hoc ex iis est, quae in
 priore recensione ad exemplum Cal-
 limachi scripta postea mutavit poe-
 ta, nam Callimachus teste Schol.
 ἀλκαίην a leone ad alia animalia
 transtulerat, cf. Ruhnck. ad Callim.
 fragm. p. 547 sq. — ἀκάνθας Med.
 a m. 1. Vind. et ut videtur Vrat.
 a m. 1.

1617. ἄγν ex Flor. Brunck. Beck.
 ut solent. — ἐπιπροέθηκα Vatt. C. D.

1618. νισσομένην vulg. νισσομέ-
 νην Guelph. Vrat. Vind. Reg. D.
 Brunck. Beck. — μέσον βυθόν
 Guelph.

1619. ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν vulg. er-
 rore frequentissimo. ἐν ὀφθαλμοῖ-
 σιν Guelph. Brunck. Beck. ex no-
 tissimo usu Homérico.

1623. λαίφεσι Flor. Ald. — αὐ-
 τὴν omittit Guelph.

γαῖαν ἐρημαίην πνοιῇ Ζεφύροιο θιέσκον.

- 1625 ἦρι δ' ἔπειτ' ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προῦχοντος ἴδοντο.
αὐτίκα δὲ Ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἦλυθε δ' αὖρη
ἀργίσταο Νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.
ἦμος δ' ἥελιος μὲν ἔδν, ἀνὰ δ' ἦλυθεν ἀστήρ.

- 1630 αὖλιος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν ὄϊζυροὺς ἀροτῆρας,
δὴ τότε ἔπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτι λιπόντος
ἰστία λυσάμενοι περιμήκεά τε κλίναντες
ἰστὸν εὐξέστησιν ἐπερῶνόντ' ἐλάτῃσιν
παννύχιοι καὶ ἐπ' ἥμαρ, ἐπ' ἥματι δ' αὖτις λούσαν

- 1635 νύχθ' ἐτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἐνθεν δ' οἳ γε περαιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἥτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἀλλὴ νήσων.

Τοὺς δὲ Τάλας χάλκειος ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλου
δηγνύμενος πέτρας εἴργε χθονὶ πεισμάτ' ἀνάψαι,

- 1640 Δικταίην ὁμοιο κατερχομένους ἐπ' ἰωγῇν.
τὸν μὲν χαλκείης μελιγενέων ἀνθρώπων
φίξης λοιπὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν ἡμιθείοισιν
Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον
τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.

- 1645 ἀλλ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
χάλκεος ἥδ' ἄρρηκτος· ὑπαὶ δὲ οἱ ἔσκε τένοντος
σύριγξ αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν· αὐτὰρ ὁ τήν γε

1628. *πρηνυήταο* Νότου Guelph. Flor. fortasse ex priore recensione, quamquam hoc venti epitheton, per se sane aptum, alibi me legere non memini. — *χάροντο* Med. a m. 1, *κεχάρηντο* Vatt. C. D. *κεχάραντο* Reg. B. *χῆραντο* Regg. A. C. D. E., quod perperam receperunt Brunck. et Beck. — In ridiculum errorem inciderunt Hoelzlin. et Beck., qui in versionibus latinis *ἰωῇ* acceperunt de clamore, quo gaudium suum testati sint heroes, quum vertere deberent: *lactati sunt venti flatu*, hoc enim significat *ἰωῇ* ut Il. 276. XI, 308.

1634. *ἰούσι* vulg. sine sensu. *ἰούσιν* Med. Vrat. *ἰούσαν* Regg. A. D. E., quod recte receperunt Brunck. et Beck.

1635. *δ'* omittunt Vatt. A. D.

1637. *νήσον* Vind.

1638. *τάλας* Med. a m. 1.

1639. *πίσματ'* Med.

1640. *ἐπιωγῇν* Schol., unde receperunt Hoelzlin. Shaw. Brunck. Beck. Sed quamquam ita etiam in Vatt. A. B. legitur, non video causam a reliquorum omnium librorum lectione recedendi, praesertim quum praepositio hic non bene abesse posse videatur, Homerus autem uno loco, quo hoc vocabulo utitur, Od. V, 404, pluralem *ἐπιωγαί* posuerit, in quo eum. secutus est Oppian. Halieut. II, 550, et simplex *ἰωγῇ* eodem sensu legatur Od. XIV, 533.

1644. *ποσσί* Vrat. Vind. *ποσσί* Med.

1647. Vulgatum *αὐτὰρ ὁ τήν γε λεπτός ὕμην κ. τ. λ.*, quod in textu exhibui, sensu caret, quare Brun-

- λεπτός ὅμην ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
οἱ δὲ δύη μάλα περ δεδμημένοι αἰψ' ἀπὸ χέρσου
10 νῆα περιδδίσαντες ἀνακρούεσκον ἑρταιμοῖς.
καὶ νῦ κ' ἐπισμυγεῶς Κρήτης ἐκὰς ἤερθησαν
ἀμφοτέρου δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
εἰ μὴ σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσεν.
„Κέλνυτέ μεν. μούνη γὰρ ὄτομαι ὕμμι δαμάσσειν
15 „ἄνδρα τόν, ὅστις ὄδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγγάλλεον ἴσχει
„ὄν δέμας', ὁπότε μὴ οἱ ἐπ' ἀκάματος πέλοι αἰών,
„ἀλλ' ἔχειτ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἑρῳῆς
„πετρῶων, εἴως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.“
„Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπὲκ βελέων ἐρύσαντο
20 νῆ' ἐπ' ἑρταιμοῖσιν, δεδοχημένοι ἦντινα ῥέξοι
μῆτιν ἀναιτίσας· ἡ δὲ πτόχα πορφυρέοιο
προσχομένη πέπλοιο παρειῶν ἐκάτερθεν
βήσας' ἐπ' ἐκρίοφιν· χειρὸς δὲ ἑ χειρὶ μεμαρπῶς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῖδας λούσαν.
65 ἔνθα δ' αἰοιδῆσιν μελίσσεται, μέλπε δὲ Κῆρας

us ex conjectura dedit τῆς γε, sed recepit etiam Beck., sed verum ὁ τῆς γε λεπτός ὅμην, maxime articuli ὁ collocatio epicum poetae prorsus dedecet, neque ὅμην te dici potest πείρατα ἔχειν, sed id Talum referri debet. Itaque poetae manum levisima mutatione tituere posse mihi videor scribentibus: αὐτὰρ ὁ τὴν γε, λεπτοσύνην, ἧς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο, hic venam illam, tenuissimam (adjectivo λεπτόσυνος), mortis neque terminum habuit, ut Meg. Carm. XXI ἐν σοὶ μοι ζωῆς ρατα καὶ θανάτου. Vitium jam iniquum est, nam Schol. illud ὅμην noscere videtur. In textu autem il mutare ausus sum.

649. δεδμημένοι Guelph.
650. περιδδίσαντες ex more Brunus et Beck. Legitur sic in Vat. — ἀνακρούεσκον ex Regg. quare Brunck. Beck. vid. ad I, 1074.
651. καὶ νῦν Flor. Ald. Brub. sil. — ἐπὶ σμυγεῶς Reg. A.
652. ἀμφοτέροις Guelph.
653. σφι ex Regg. D. E. Brunus et Beck. — λιλαιόμενοις Flor.
654. δαμάσσει Reg. D.

1656. ὑπ' ἀκάματος Steph. fortasse errore hypoth. — πέλοι vulg. πέλοι ex Med. et Regg. C. D. recte receperunt Brunck. et Beck., nescit enim Medea, utrum immortalis sit nec ne.

1659. ἐρύοντο Guelph. Flor.

1660. ἑρταιμοῖσι Vatt. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — ῥέξει Guelph. ῥέξει Vat. D. Med. Reg. B. Flor. Ald. Brub. Basil. Sed vulgata ut librorum auctoritate ita sensus praestantia commendatur.

1663. βήσας' Regg. A. D. ut saepe.

1664. ἐκόμιζεν Med. Vrat. — κληῖδος vulg. ut I, 358. Correxerunt Brunck.

1665. ἐνθ' αἰοιδῆσιν Guelph. — αἰοιδῆσι Vatt. A. B. C. D. Regg. C. D. E. Brunck. Beck. — θέλγυς vulg. μέλπε Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. A. B. C. D. Ald. Brub. Basil., quod et aptius et maiore auctoritate firmatum recte receperunt Brunck. et Beck. Vulgata, quae ex Guelph. et Flor. fluxit, fortasse prioris recensitionis est. — τε pro δὲ malim, quod sensus postulare videtur

θυμοβόρους, Ἄλδαο θοῶς κίνας, αἱ περὶ πᾶσαν
 ἡέρα διενέουσιν ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.

τῶς γουνυζομένη τρις μὲν παρεκέλετ' αἰοδαῖς,
 τρις δὲ λιταῖς· θεμένη δὲ κακὸν νόον ἐχθοδοποῖσιν

1670 ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμήγηρεν ὀπωπᾶς·
 λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρῖεν χόλον, ἐκ δ' αἰδηλα
 δεικνῆλα προτάλλεν ἐπιζαφελὸν κοτέουσα.

Ζεῦ πάτερ, ἥ μέγα δὴ μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἤηται,
 εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῆσσι τε μούνον ὄλεθρος

1675 ἀντιάει, καὶ δὴ τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
 ὥς οὔ γε χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι
 Μηδείης βρομῇ πολυφαρμάκου. ἂν δὲ βαρεῖας
 ὀχλίσων λαῖγγας ἐρυνέμεν ὄρμον ἰκέσθαι,
 πετραίῳ στόννυι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δὲ οἱ ἰχῶρ

1680 τηκομένην ἱκελος μολίβῳ ῥέεν· οὐδ' ἔτι θηρόν
 εἰστήκει προβλήτος ἐπεμβεβαῶς σκοπέλοιο.
 ἀλλ' ὥς τις τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίῃ ὑψόθι πεύκη,
 τήντε θοοῖς πελέκασσιν ἔθ' ἡμιπλήγῃ λιπόντες
 ὕλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἥ δ' ὑπὸ νυκτὶ

1668. παρεκέλετ' Med.

1669. ἐχθοδοποῖσιν Vatt. A. B. C.
 D. Med. Guelph. Ald. Brub. Basil.
 forsitan recte, si cum ἄλλοδαπός et
 similibus contuleris.

1670. ὄμμασι deest in Guelph.

1671. λευγαλέος δὲ οἱ πρῖεν χό-
 λος corrupte Etymol. M. p. 638, 8.
 — πρῖε Brunck. Beck. ex more. De
 vocabuli significatione, in qua hae-
 sitavit Brunckius, v. Lobeckius ad
 Soph. Aj. 1019. Buttm. Lexilog.
 II p. 256. — ἐν δ' αἰδηλα Flor.

1672. δεικνῆλα Regg. quinque, Vrat.
 ἔκνῆλα Vind. — ἐπὶ ζαφελόν Vatt.
 C. D. ἐπιζαφελόν male Brunck.

1673. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vatt.
 A. B. C. D. θάμβος ἐνὶ φρεσὶν Vrat.
 Vind. θάμβος ἐνὶ φρεσὶ Med. Reg.
 A., quam varietatem nescio unde na-
 tam dicam.

1674. λυγρός pro μούνον ex uno
 Reg. D. Brunck. et Beck., quem li-
 brum optimum dicit Beck., quum
 pessimum dicere deberet. Illud μού-
 νον ad sensum necessarium esse in-
 tellexit Brunck. et in versione ex-
 pressit Beck., sed elegantius sup-
 primi et huc e glossemate inductum

putant. Nescio qualis sit elegantia,
 ex qua illud vocabulum omittitur, in
 quo rei cardo versatur et quo den-
 to sensus mancus evadit.

1676. χάλκεος Vind.

1677. βρομῇ Vrat. — ἐν δὲ Regg.
 A. E. ed. Paris. Steph. — Prius he-
 mistichium corrupte laudat Etymol.
 M. p. 214, 10 Μηδείης ποτὲ βρο-
 μῇ φαρμάκου.

1678. ὀχλίσων Vat. D. — ὄρων
 Med.

1679. Corrupte laudat Apollonii
 nomine non addito Etymol. M. p. 723,
 32 πετραίῳ στόννυι τρίψε σφυρόν.
 — πετραίῃ Guelph. — σχεδόν pro
 σφυρόν Guelph. Flor.

1680. μολύβδῳ Regg. A. C. E. μο-
 λύβῳ ed. Paris. Steph., quod male
 receperunt Brunck. et Beck. v. Hom.
 Il. XI, 234. — οὐδέ τι vulg., quod
 tacite correxit Brunck.

1681. Similiter Quint. Smyrn. V,
 51 εἰσπήκει φοίνικος ἐπεμβεβανία
 κατ' ἄκρης.

1682. Comparatio ducta est ex
 Hom. Il. XIII, 389 sqq.

1683. ἦν τε Flor. — θοῆς
 Vat. C.

- 15 διττησιν μὲν πρῶτα τινάσονται, ὕστερον αὐτὰ
 προυμνύθεν ἐξαργεῖσα κατήριπεν· ὧς ὅγε πόσδιν
 ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἤωρεῖτο,
 ὕστερον αὐτ' ἀμενηνὸς ἀπείρωνι κἀππεσε δούπῳ.
 καῖνο μὲν οὖν Κρήτη ἐνὶ δῇ κνέφας ἠύλιζοντο
 90 ἤρωες· μετὰ δ' οἳ γε νέον φαέθουσαν ἐς ἡῶ
 ἱερὸν Ἀθηναίης Μινωίδος ἰδρύσαντο,
 ὕδαρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἰσέβαν, ὥς κεν ἑρετμοῖς
 παμπρωτίιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
 Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
 95 νῆξ ἐφόβει, τῇν πέρ τε Κατουλάδα κικλήσκουσιν·
 νύκτ' ὀλοήν οὐκ ἄστρα διίσχανεν, οὐκ ἀμαρυναί
 μήνης· οὐρανὸθεν δὲ μέλαν χάος ἥε τις ἄλλη
 ὠρώρει σκοτὴν μυχάτων ἀνιούσα βερέθρων.
 αὐτοὶ δ', εἴτ' Ἀἰδῷ, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,
 00 ἡεῖδειν οὐδ' ὅσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσση
 νόστον, ἀμυχανέοντες, ὅπη φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
 χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλη ὀπλὶ Φοῖβον αὐτεῖ,
 εὔσασθαι καλέων· κατὰ δ' ἔρρεεν ἀσχαλῶντι
 δάκρυα· πολλὰ δὲ Πυθοὶ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις,
 05 πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομιδσαιν.
 Αἰητοῖδῃ, τύνῃ δὲ κατ' οὐρανοῦ ἔκειο πέτρας

685. *ῥιπαῖαι*. Regg. tres. *ῥιπῆσαι*. D., quod dederunt Brunnk. et k. ex more. — *πρωτίστα* Guelph. f.

686. *ἐξαργεῖσα* Guelph.

689. *ἐνὶ* pro vulg. *ἐν* scripsi, cum *ἠύλιζοντο* jungatur ut I,

691. *ἱερὸν* Med. Guelph.

595. Versum laudat Suidas s. v. *νολός*.

596. Vulgo versus praecedentis commate, post *ὀλοήν* puncto inguitur, ut *νύκτ' ὀλοήν* expe-
 s sit ad *κατουλάδα*, quod scho-
 ae foret, non poetae. Delevi
 ctum, ut accusativus a *διίσχανεν*
 deat, quod flagitat sensus. — *δὲ*
πρὸς Vatt. A. B. C. D. δῇ *ἱσχα*-
Vrat. — *οὐδ'* ἀμαρυναί vulg. sed,
 d majorem vim habet, *οὐκ ἀμα*-
 ρναι Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat.
 d. Regg. quinque, Brunnk. Beck.
 597. *μελάγχεος* vulg. *μέγα χάος*;

Vatt. A. B. C. D. Reg. D. *μελάγγα*-
 λος Guelph. *μέλαν χάος* Vrat. Vind.
 Regg. A. B. C. E. Flor., quod e cod.
 restituerat jam Dorvill. Obsa. Misc.
 vol. IV p. 5 s. et recte receperunt
 Brunnk. et Beck. — *ἥε τις Ἀιδῶν*
 correxit Hemsterhus. ap. Piers. Ve-
 risim. p. 216. *ἥ τις αἰδωνή* emenda-
 vit et in textu scripsit Brunnk., u-
 terque sine causa, modo ne quis
 vulgatam inepte cum Hoelzlino et
 Beckio ita interpretetur, ut ἄλλη
 oppositum sit praecedenti *οὐρανό*-
θεν, alia, quae non coelitus demis-
 sa est caligo. Immo ἄλλη σκοτὴν
 est alter Tartarus, altera infero-
 rum caligo, ut ἄλλη Κόρης ἄνασσα
 altera Venus ap. Musaeum de Her.
 et Leandr. v. 33.

1699. *φορέοντο* Guelph.

1701. *ῥοποι* Reg. A.

1706. *οὐρανὸν* Flor. — *ἔκειο*
 Vind.

- ὀλυφα Μελαντίλους ἀριήμοος, αἶτ' ἐνὶ πόντῳ
 ἦνται· δοιάων δὲ μῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
 δεξιτερῇ χρούσειον ἀνέσχευες ἐψόθι τόξον·
- 1710 μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὼς περὶ πάντοθεν αἰγλήν.
 τοῖσι δὲ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρ' ἐφαάνθη
 νήσος ἰδεῖν ὀλίγης Ἰππουρίδος ἀντία νήσου,
 ἔνθ' εὐνάς ἐβάλοντο καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' Ἑλὼς
 φέγγεν ἀνερχομένη· τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
- 1715 ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκιοέντα τε βωμόν
 ποίεον· Αἰγλήτην μὲν εὐσκόπου εἵνεκεν αἰγλῆς
 Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάην δὲ τε λισσάδα νήσου
 Ἰσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυχομένοις ἀνέφηγεν.
 ῥέξον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐν ῥέξειν
- 1720 ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν· ὃ δὴ σφέας ὀπκότες θαλοῖς
 ὕδαρ αἰδομένοισιν ἐπιλείβοντας ἴδοντο.
 Μηδείης δμῳαὶ Φαιηίδες, οὐκ ἔτ' ἔπειτα
 Ἰσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον, οἷα θαμειαῖς

1707. *Μελαντίλους* habet Etymol. M. p. 142, 54.

1708. *ἦντ' αἰδιάζων* Vind.

1709. *ἐνέσχεθεν* Guelph.

1710. *μαρμαρέην* — *αἰγλή* Regg. quatuor (*μαρμαρέην* — *αἰγλή* Reg. A.), quod recepit Brunckius, βιὼς hujus lectionis gratia in βιοῦ mutans; sed et deteriorum librorum haec est lectio, et minus poetica, et ad βιὼς, in quo libri omnes consentiunt, mutandum cogit, et ἀπολάμπειν cum accusativo jungunt hujus aetatis poetae.

1712. *ἵππουρίδος* Guelph. — *ἐγκόθι νήσου* Guelph. non pro ἐγγόθι, ut putat Brunck., sed pro ἀγγόθι, quemadmodum legitur in Flor. Non erat tamen, quod ἀγγόθι in textum reciperet Beck. probante, ut ait, *Ruhnkenio* ep. crit. p. 315, qui id ne voluisse quidem videtur. Pluribus jam hujus quarti libri locis observavimus, in Guelph. et Flor. proprias quasdam lectiones reperiri, quae non aliunde sunt notae, sed non idcirco in textum continuo recipiendas, fortasse ex priorē recensione oriundas.

1714. *φεῦγεν* vulg. inepte φέγγεν Vatt. A. B. C. D. Guelph. Vrat. Vind. Regg. quinque, Brunck. Beck.

1715. *σκιοέντα* cum et per se cum βωμόν non bene coeat et propter praecedens *σκιερῷ* displiceat, probabilis est conjectura viri docti in *Ephem. Jenens.* 1814 p. 269 emendantis *θυόεντα*, coll. *Hom. Il. 8, 48. φ, 148. Od. 8, 363.*

1718. *μὲν* vulg. inepte *μιν* Vatt. C., quod ex conjectura reponendum esse viderat Steph., quo auctore reposuit Brunck. Jam saepius *μὲν* et *μιν* confusa vidimus. vid. supra ad v. 1489.

1719. *οἷά κεν* Guelph. (*silente* Horstelio), unde ὅσσα κεν emendandum judicavit Brunck., et in textu dedit Beck. sine causa. De *ἄν* omissio jam supra sermo fuit ad I, 480.

1720. *ἐφοπλίσσειαν* Guelph.

1721. *αἰδομένοισι* Med. *αἰδομένοις* Guelph. — *ἐπὶ λείβοντας* Reg. B. *ἐπιλείβοντας* Regg. A. C. D. E., quod receperunt Brunck. et Beck. ex more; vid. ad I, 1183.

1722. *οὐκ ἔτ'* vulg. οὐκ ἔτ' Vrat. Vind., quod tacite dedit Brunckius, quemadmodum apud Homērum scribitur οὐκ ἔτ' *ἔπειτα* Il. II, 379, quamquam οὐκ ἔτ' *ἔπειτα* XII, 73.

1723. *ἐνὶ* Med. Vrat. Vind. — *γέλων* Vatt. A. B. C. D. et Regg. A. C. E., ex quibus recepit Brunck. et

- αὐτὸν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκρατίας ὀρώσας.
 25 τὰς δ' αἰσχροῖς ἤρωες ἐπιστοβέσκον ἐπισσιν
 χλεύη γηθόδουνοι· γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσιν
 κερτομῆ καὶ νεϊκὸς ἐπεσβόλον. ἐκ δὲ νῦ κελύης
 μολπῆς ἤρωων νήσῳ ἐνι τοῖα γυναικες
 ἀνδράσι δηριώωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
 30 Διγλήτην Ἀνάφης τιμήορον ἰάσκονται.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
 μνήσατ' ἔπειτ' Εὐφημος ὀνείρατος ἐννυχίοιο,
 ἀζόμενος Μαίης νῆα κλυτόν. εἶδατο γάρ οἱ
 δαιμονίῃ βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοσπῇ
 35 ἄρδεσθαι λευκῆσιν ὑπαι λιβάδεσσι γάλακτος,
 ἐκ δὲ γυνὴ βῶλοιο πέλειν ὀλγῆς περ ἐούσης,
 παρθενικῇ ἰκέλη· μίχθη δὲ οἱ ἐν φιλότῃ
 ἄσχετον ἱμερθεῖς· ὀλοφύρετο δ' ἥυτε κούρην
 ζευξάμενος, τὴν αὐτὸς ἐπ' ἀτίταλλε γάλακτι·
 40 ἣ δὲ ἔμυλιχοῖσι παρηγορέεσκεν ἐπισσιν·

a Brunckio Beck., sed hac attica
 ma abstinuit et Homerus et ceteri
 tae epici, et ut γέλω, in melio-
 as certe libris habet Hom. Od.
 III, 349. XX, 8. 346, ita Noster
 it ἰδρῶ II, 87. IV, 656. ἦρω II,
 i. Μίνω III, 1107. — θαμνῶς
 id.

724. βοοκρατίας Vind.

725. ἐπιστοβέσκον Vatt. A. D.
 3g. A. C. Schol. Paris. ex fre-
 ntissima litterarum β et μ con-
 one, ἐπιστομέσκον Reg. B. a m.
 ἐπιστοβέσκον Reg. D., quod ex
 uno libro recepit Brunck. vid.
 I, 1074. — ἐπισσιν Vrat. Vind.

726. ἀνεδαίετο μέσῳ Guelph.
 r. vid. quae ad v. 1712 monita
 t.

729. δηριώωντες Vind.

730. ἰάσκονται Vatt. A. B. C. D.
 t. Vind. Reg. B. perperam.

731. πείσματ' Med. a m. 1.

735. ὑπὸ Regg. A. C. E., unde
 perunt Brunck. et Beck. Secu-
 sum optimum librorum aucto-
 rem, vid. ad II, 1229.

738. κούρη suprascr. v Vrat. κού-
 leg. A. κούρη Regg. C. D. E.,

unde Brunckius dedit ὀλοφύρετο δ'
 ἥυτε κούρη, ζευξάμενος. Sed ut
 taceam, heros non satis dignam es-
 se hanc comparisonem, ipsa compa-
 ratio non recte potest ita nude in-
 stitui, quasi puellae omnes et sem-
 per flerent. Comparat quidem Hom.
 II. XVI, 7. τίποτε δεδακρῶσαι, Πα-
 τρώϊσιν, ἥυτε κούρη, sed ibi sub-
 jiciuntur ἥθ' ἅμα μητρὶ κ. τ. λ. quae
 flendi causam continent. Addere pot-
 erat ex Nostro I, 269. κλαίοντες
 ἀδινώτερον, ἥυτε κούρη, sed ibi
 quoque sequuntur, quae causam in-
 dicent. Teneo igitur vulgatam hoc
 sensu: lamentabatur ut qui puel-
 lam secum junxisset, quam etc., qui
 sensus confirmatur v. 1742 οὐ κού-
 ρη, quamquam fateor me aliorum
 locorum non meminisse, quibus ἥυτε
 cum participio ut qui, quippe qui si-
 gnificet.

1739. τὴν δ' αὐτὸς vulg. puncto
 praecedente, male; δ' omittunt
 Guelph. Flor. Regg. quatuor, quos
 recte secutus est Brunck. — ἀτίτη-
 λε ex conjectura Brunck. Beck. Jam
 saepius vidimus Brunckium imperfe-
 cta sine causa in aoristos mutare.

1740. ἐπισσιν Vrat. Vind.

- „Τρίτωνος γένος, εἰμι, τῶν τροφός, ὃ φίλε, παίδων
 „οὐ κούρη· Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκήες.
 „ἀλλὰ με Νηρήος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
 „ἄμ πέλαγος ναεῖν Ἀνάφης σχεδόν· εἰμι δ' ἐς αὐγά·
 1745 „ἡέλιου μετόπισθε τσοῖς νεπόδεσσιν ἐτοίμη.“
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπὶ μνηστὶν κραδίη βάλεν ἐκ τ' ὀνόμην
 Αἰσονίδην· ὃ δ' ἔπειτα θεοπροπίας Ἐκάτοιο,
 θυμῷ πεμπάξων, ἀνενείκατο φάνησέν τε.
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα δὴ σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορς κῦδ
 1750 „βώλακα γὰρ τεύχουσι θεοὶ πόντουδε βαλόντι
 „νῆσον, ἦν' ὀπλότεροι παίδων σάθεν ἐννάσσονται
 „παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξεν
 „τήνδε τοι ἡπίροιο Λιβυστίδος. οὐ νύ τις ἄλλος
 „ἀθανάτων, ἢ κείνος, ὃ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.
 1755 „Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄλλωσεν ὑπόκρισιν Αἰσονίδαο
 Εὐφήμεος· βῶλον δὲ θεοπροπίησιν λαυθαῖς
 ἦκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέροθι
 Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφός Εὐφήμειο,
 οἱ πρὶν μὲν ποτε δὴ Σιντιίδα Λήμνον ἔναιον,
 1760 Λήμνου τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι Τυρσηνοῖσιν
 Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
 Σπάρτην Ἀντίσλωνος εὖς παῖς ἤγαγε Θήρας
 Καλλίστην ἐπὶ νῆσον· ἄμειψατο δ' οὐνομα Θήρης

1741. θεῶν Guelph. — φίλει Vind.

1743. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. ex more, sine libris nec monito lectore. — παρακάτθεο vulg. sine sensu. παρακάτθεο ex emendatione Pierconi Verisim. p. 217. dederunt Brunck. et Beck., sed id ipsum perspicue exhibent Guelph. et ed. Flor., quam si accuratius inspexissent editores, conjectura non opus fuisset.

1744. αὐτός Ald. Brub. Basil.

1745. μετόπισθεν Med. Vrat. — τσοῖσι Med. a m. 1. Flor.

1746. ἐπιμνηστὶν Vrat. — κραδίη vulg. inepte. κραδίη Vatt. C. D. ut correxit Brunck.

1747. Αἰσονίδη Vrat. Vind. Αἰσονίδη Vatt. A. D. Med. Guelph. — θεοπροπίης Guelph.

1749. ὃ πίκρον Guelph., de qua lectione v. Gerhard. p. 58 sq.

1751. ἐννάσσονται vulg. ἀνάσσονται Guelph. ἐννάσσονται Vrat. Vind. ἐννάσσονται Vatt. A. B. C. D. Med. Regg. quinque, Brunck. Beck., quod jam conjectura assecutus erat Piers. Verisim. p. 217.

1753. οὐδέ τις vulg. οὐ νύ τις Vatt. A. B. C. D. Med. Vrat. Vind. Regg. quinque, quod recte praestulerunt Brunck. et Beck.

1759. Σιντιίδα vulg. Correxit Brunck. ex I. 608, ubi Σιντιίδα in Vind. invenimus simili errore scriptum.

1760. Λήμνον δ' ἐξελαθέντες sine libris dedit Brunck. et lectore non monito. Secutus est Beck., sine causa. — Τυρσηνοῖσι Reg. A.

1761. εἰσαφίκανον Vrat. Vind.

1762. Θήρης Regg. A. D. E.

1763. Hunc versum omittit Guelph. propter homoeoteleuton, quo minus

- ἐξ ἔθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένητ' Εὐφύμοιο.
 65 Κεῖθεν δ' ἀπτερέως διὰ μυρλόν οἶδμα λιπόντες
 Ἀλγίνης ἀκτῆσιν ἐπέσχεθον· αἶψα δὲ τοὶ γε
 ὑδραλῆς πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
 ὃς κεν ἀφυσσάμενος φθαλὴ μετὰ νῆαδ' ἰκέσθαι.
 ἄμφω γὰρ χρεῖά τε καὶ ἄσπετος οὗρος ἔπειγεν.
 70 ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
 ἀνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσιν
 κούροι Μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.
 "Πατ' ἀριστήων μακάρων γένος· αἶδε δ' αἰοῖδαί
 εἰς ἔτος ἐξ ἔτους γλυκερώτεραι εἰεν ἀεΐδειν
 75 ἀνθρώποις. ἦδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἰκάνω
 ὑμετέρων καμάτων· ἐπεὶ οὐ, νύ τις ὕμνιν ἄεθλος
 αὐτίς ἀπ' Ἀλγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη,
 οὔτ' ἀνέμων ἐριῶλαι ἐνέσταθεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
 γαῖαν Κεκροπλὴν παρὰ τ' Ἀϋλλίδα μετρήσαντες
 80 Εὐβολῆς ἐντοσθεν, Ὀπούντιά τ' ἄστρα Λοκρῶν,
 ἀσπασίως ἀκτὰς Παργασιῆδας εἰσαπέβητε.

sum omissum probare debebat
 rson. Verisim. p. 217.

765. De adverbio ἀπτερέως lon-
 est disputatio Wernickli ad Try-
 od. v. 85, qui nostro loco vertit:
 ie. Contra Scholl. interpretantur
 ιστα, recte, est enim i. q. ἴσο-
 ρως, ὁμοπτερώς, ut explicat Schol.
 Lycophr. 623. Illud tarde sen-
 loci non fert. Ἀπτερέως ex
 iodo laudat Etymol. M. p. 133,
 p. 183, 24, ubi Apollonii nomen
 ituendum iudicat Ruhnck. epist.
 . p. 189.

766. ἀκταῖσιν Med. a m. 1. Vrat.
 d. ἀκτῆσιν Guelph.

767. δηριόωντο Guelph. Flor.

771. ἐνθέμενοι vulg. Ex inge-
 restituit Brunckius, quod sen-
 postulat. Saepissime εν et αν

in compositis permutata supra ob-
 servavimus ut I, 62. 358. 1125. II,
 628. III, 1298. 1320. IV, 188. 708.
 1365. 1778.

1775. ἀνθρώποις δὴ Vatt. A. D.
 Med. ἀνθρώποισιν δὴ Vrat. Vind.

1777. αὐτίς Brunck. ex Vind. ut
 videtur (nam sic in Vrat. legitur),
 sed lectore non monito et sine cau-
 sa. — ἀνερχομένων Reg. A.

1778. ἐνέσταθεν vulg. ἐνέσταθεν
 Vatt. C. D. Med. Vrat. Reg. B., quod
 cum Brunck. et Beck. recepi, quam-
 quam utraque lectio sensui apta est,
 ut in tanta permutationis facilitate
 (v. ad v. 1771) optio difficilis sit.

1779. γαίην vulg. γαῖαν Med.
 Vrat. ut jam dudum scribere edi-
 tores debebant.

1781. Versum omittit Med. — ἀ-
 σπασίως Guelph.

APOLLONII RHODII
ARGONAUTICA.

**AD FIDEM LIBRORUM MANUSCRIPTORUM ET
EDITIONUM ANTIQUARUM RECENSUIT, INTE-
GRAM LECTIONIS VARIETATEM ET ANNOTA-
TIONES ADIECIT, SCHOLIA AUCTA ET
EMENDATA INDICESQUE LOCUPLE-
TISSIMOS ADDIDIT**

AUGUSTUS WELLAUER.

VOLUMEN SECUNDUM.

L I P S I A E
EDITIS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCXXVIII.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

1. Ἀρχόμενος. Ἀπὸ περιεκτικοῦ ῥήματος ἡ μετοχή ἐσχηματίζεται. Περιεκτικὰ δὲ εἰσὶν^{α)} ὅσα δράσιν καὶ πάθος ἐμφαίνουσιν^{β)}· ὅλον Βιάζομαι, Λωροῦμαι, Σφαγιάζομαι. Οὕτω καὶ τὸ Ἀρ-ομαι. Τὸ μὲν τι σημαίνει^{γ)}, ἀπὸ σοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι. Ἰδὼς ἂρ ἀπὸ θεῶν προοιμιάζεσθαι [ὡς Ἀρατος].

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθαι δὲ τι σημαίνει^{δ)}, ἐξουσιαζόμενος^{ε)} ὑπὸ σοῦ, ὅλον ἐνδουσιᾶν. Παραπλησίως γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ ποιηταὶ ἐνδουσιᾶσιν^{ς)}. Ἔνιοι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχόμενος κείσθαι φασὶ τὸ ἀρχόμενος. Ὁ ὦν λόγος, ἀρχαιρεσιασθεὶς ὑπὸ σοῦ^{ε)}, εἰς μνήμην ἄξω τὰ ἐνδοξα ὧν Ἀργοναυτῶν^{η)} ἔργα.

[Παλαιγενέων. Διαφέρει τὸ παλαιὸν τοῦ ἀρχαίου. Τὸ μὲν παλαιὸν πᾶν καὶ ἀρχαῖον. τὸ δὲ ἀρχαῖον οὐ πᾶν παλαιόν. Τὸ ἂρ^{ι)} ἀρχαῖον σημαίνει καὶ τὸ ἀρχῆς ἔχασθαι.]

V. 4. Ἀργῶ. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργαὶ ἀπὸ Ἀργον-οῦ κατασκευάσαντος. Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἀργου τοῦ Φοῖβου υἱοῦ. Ταύτην δὲ φασὶ πρῶτην ναῦν γενέσθαι (μακράν). Ἄλλοι δὲ λέγουσι, Ἰαναὸν διακόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι· ὃθεν καὶ Ἰαναὶς ἐκλήθη.

Ἐὐζυγον, ἤγουν εὐκάθεδρον.

V. 5. Τολίην γὰρ Πελλίης. Τὸ τολίην τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς.

Οἷη γὰρ^{κ)} φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν^{ι)}. καὶ αναφορικῶς.

Ἀλλὰ καὶ ὡς τολίη περ ἰούσα^{λ)}.

Νῦν^{μ)} δὲ δύναται μὲν ἐπὶ θαυμασμοῦ κείσθαι τοῦ κατὰ ἀνέ-ισιν^{ο)} λόγου· δύναται δὲ καὶ κατὰ ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἐπιφε-ρόμενα^{ρ)}.

α) Sic Paris. Vulg. ἔστιν. β) ση-μαίνουσιν P. γ) τὸ μέντοι σημαινόμε-ον P. δ) κατ' ἄλλο δὲ σημαινόμενον. ε) ἀρχαιρεσιαζόμενος P. ς) ἐν-δουσιᾶσθαι P. γ) Sic recte P. Vulg. φεζόμενος ἀπὸ σοῦ. η) Sic P. Vulg.

Ἀργοναυτικῶν. ι) μὲν teste Ruhn-κ) γε P. περ edd. Homeri. λ) Hom. II. VI, 146. μ) Hom. II. III, 159. ν) Τοῦτο P. ο) τὴν αἰρεσιν P. ρ) ἀναφορὰν τὴν ἔπειτα φερομέ-νην.

[Φάτις δὲ καὶ φήμη ἐπειδὴν ἐπὶ μέλλοντος λέγονται, πρόδρογόν τινα σημαίνουσιν ^{α)}].

V. 9. Ἄναυρον λέγει τὸν χειμαρρὸν. Οἱ γὰρ ἐξ ὕδατων συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. [Ἄναυρος λέγεται ὁ χειμαρρὸς ποταμός.]

V. 11. Προχοῆσι. Τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσῃ ^{γ)}, προχοαὶ λέγονται. Ὡς Ὅμηρος Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι [διίπτετος ^{δ)}].

V. 14. Ἦρης δὲ Πελασγίδος. Ὅμηρικῶς τὴν Ἦραν Πελασγίδα εἶπεν, ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς χώρας. Πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο οἱ τῇν Φθιωτικὴν κατὰκου, ὥς φησιν Ὅμηρος. Νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ ^{ε)} Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον ^{ζ)}. ἀφορίζων αὐτὸ τῆς Πελοποννήσου, ἣν Ἀχαικὸν Ἄργος καλεῖ.

V. 23. Πρωτὰ νυν Ὀρφῆος. Ἡρόδωρος δύο εἶναι Ὀρφεὺς φησίν. ὃν τὸν ἕτερον συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. Φερεκύδης ἐν τῇ ^{η)} Φιλάμωνα φησὶ καὶ οὐκ Ὀρφέα συμπλεπλευκέναι. εἶναι δὲ Ὀρφέα, κατὰ μὲν Ἀσκληπιάδην, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης κατὰ δὲ ἐνίοις, Οἰάργου καὶ Πολυμνίας. Ζητεῖται δὲ, διὰ τί Ὀρφεὺς ἀσθενὴς ὢν συνέπλει τοῖς ἡρώσιν. Ἡ ὅτι ^{θ)} μάγτις ὢν ὁ Χείρων ἔκρησε, μὴ [ἄλλως] δύνασθαι τὰς Σειρήνας παρελθεῖν αὐτοὺς Ὀρφέως μὴ συμπλέοντος ^{ι)}. Οὕτως ^{κ)} Ἡρόδωρος.

V. 25. Πιμπληΐδος. Πιμπληΐς ^{λ)} χωρίον κατὰ Πιερίαν. Οἱ δὲ, ὄρος Θράκης. Οἱ δὲ, κρήνην καὶ κάμην τῆς Πιερίας.

V. 27. Θέλξαι. Ἀπατῆσαι καὶ τέρπει. Τάσσεται ^{μ)} δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης. Νῦν δὲ ὑπερβολικῶς κεῖται. Ἀοιδάων δὲ ἐνοπῇ, [ἀντὶ τοῦ] τῇ τῶν ῥῶδων εὐρυθυμία. (Οὐκ εὖ δέ. ἡ γὰρ ἐνοπή καὶ ἐπὶ θορύβου τίθεται.) [Λέγεται δὲ ἐνοπή καὶ ὁ θόρυβος.]

V. 29. Θρηϊκήης ζώνης. Ζώνη ἐστίν ^{ν)} ὀρεινὸς τόπος ^{ξ)} οὕτως καλούμενος [ἐν Θράκῃ]. καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὥς φησι Νικανδρός.

V. 30. Ἐξείλης στιχόωσιν ^{ο)}. Στοιχηδόν ^{π)} εἰσεὶ καὶ ἐξῆς πυκναί.

V. 31. Πιερίθεεν. Πιερία ὄρος Θράκης, ἐν ᾧ διεκρίβεν Ὀρφεὺς. (Φησὶ δὲ Ἡρόδωρος, ὅτι παρήνεσεν ὁ Χείρων τῷ Ἰάσονι, ὅπως τὸν Ὀρφέα σὺν τοῖς Ἀργοναύταις παραλάβῃ.)

[V. 34. Τὸ δὲ Βιστωνίδι κοιρανέοντα γράφεται καὶ Βιστανίως κοιρανέοντα ^{ρ)}.]

q) Haec in codice male post sequens scholion leguntur. r) Οἱ τόποι, καθ' οὓς οἱ ποταμοὶ συμβάλλονται τῇ θαλάσῃ P. s) II. XVII, 263. t) Οἱ δ' αὐτοὶ ὅσσοι τε P. u) II. II, 681. v) Sic P. Vulg. ἡ δεest; liquet ante haec verba ἡ cum alia aliqua causa, quae Orpheum commoverit, excidisse. w).

εἰ μὴ Ὀρφεὺς αὐτοῖς συμπλεύσει. P. x) Ταῦτα δὲ φησιν P. y) Sic recte P. Vulg. Πιμπληΐς. z) τίθεται P. s) ἐνταῦθα P. b) ὄρος καὶ τόπος male P. c) στιχόωντο P. d) στιχηδόν P. e) In cod. hoc scholion male ad v. 29 refertur.

V. 36. Ἀπιδανοῖο. Ἀπιδανὸς καὶ Ἐνιπεύς, ἀμφοτέρωι Θεσσαλίας ποταμοί. Τὸ δὲ Φυλλεῖον, ὄρος Μακεδονίας. Ἡ δὲ Πιρραία¹⁾, χώρα, ἡ πόλις· ἣς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλεῖον.

V. 40. Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι. Λάρισσαν τὴν Θεσσαλικὴν λέγει, ἣν ἔκτισεν Ἀκρίσιος· ἥτις ἀνὸμάσθη ἀπὸ Λαρίσσης τῆς²⁾ Πελασγοῦ, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. Εἰσὶ δὲ Λάρισαι τρεῖς· ἀρχαιοτάτη μὲν ἡ Ἀργεῖωτις, ἥτις³⁾ ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις· δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῷ Πελασγικῷ τῆς Θεσσαλίας, ἣν Ὅμηρος Ἀργισσαν φησὶ⁴⁾, πλησίον οὖσα⁵⁾ τῆς Γυρτώνης, ἣς νῦν ὁ Ἀπολλωνίος μέμνηται. Ἔστι δὲ καὶ [ἐτέρα Λάρισσα] περὶ Τροίαν⁶⁾, ἣς Ὅμηρος μνημονεύει [ἐν Καταλόγῳ λέγων] Φύλα Πελασγῶν, [οὐ Λάρισσαν ἔλαιον⁷⁾].

Τὸν δὲ Πολύφημον, Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος· Ἰσοκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων, Ποσειδῶνος.

V. 41. Οἱ δὲ Λαπίθαι ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης νύμφης ἀνὸμάσθησαν.

V. 45. Οὐδὲ μὲν Ἰφικλος. Ἰφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. Τοῦτον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀδέρων τρέχειν φησὶ, Δημάρατος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἐπισημαίνεσθαι δ' ἄξιον, ὡς οὕτε Ἡσίοδος οὕτε Φερεκύδης φησὶ συμπεπλευκέναι τοῖς Ἀργοναύταις Ἰφικλον.

Τὸ δὲ Οὐδ' ἡρὸν [ἐλέλειπτο], ἀντὶ τοῦ τάχιστα [ἀφίκετο], ὁ τρόπος ἀντίφρασις.

V. 46 sq. Ἰστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ, λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα· Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμεν φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, θιογνήτην τὴν Λαοδίκου μητέρα Ἰάσονος γεγενῆσθαι φησὶν.

(Κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν. Διὰ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον δηλοῖ, τὸ ἐγγαμήκει. ἥτοι ἀπὸ τῶν ὤπων ἐσχηματισμένης τῆς λέξεως, ὃ ἐστὶν ὀφθαλμῶν· ὁ ὄπτων καὶ ἐπιτηρῶν· ἡ ἀπὸ τῆς ὀπὸς τῆς φωνῆς, διὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίας· ἀφ' οὗ καὶ ὄφαοι αἱ γυναῖκες.) [Τὸ δὲ ὄπυιεν ἐσχηματίζεται· ἡ ἀπὸ τῶν ὤπων, τῶν ὀφθαλμῶν, κατὰ συστολήν, ἡ ἀπὸ τοῦ ὄπω, τὸ ἐπιτηρῶ, ἡ ἀπὸ τῆς ὀπὸς, τῆς φωνῆς, ἡ χρῶνται πρὸς τὰς συνουσίας τῶν γυναικῶν οἱ ἄνδρες.]

V. 49. Οὐδὲ Φεραῖς Ἀδμήτος. Αἱ Φεραὶ ἀνὸμάσθησαν ἀπὸ Φερέτος τοῦ Κρητέως, τοῦ Ἀδμήτου πατρός.

Ἐὐδ' ὁρῆνεσι δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυπροβάτοις.

V. 50. Τὸ δὲ Χαλκιδόνιον, ὄρος ὑπεράνω Φερῶν.

V. 51. (Οὐδ' Ἀλόπη μίμνον. Θεσσαλίας πόλις, ἡ Μαγνησίας.)

f) Πιρραία P. g) Θυγατρός addit P. h) ἥτις addidi e P. Vulg. male abest. i) Π. II, 738. k) οὖσα addidi ex

P. l) περὶ που τὴν Τροάδα P. m) Π. II, 840.

Πολυλήτοι (δὲ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ληίου, τοῦ σιτοφόρου πεδίου· ἢ ἀπὸ τῆς λείας· ὅπερ βέλτιον.) [Τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἑρμοῦ πολυλητοὺς φησίν, ἢ διὰ τὸ πολυφόρον εἶναι τὴν χώραν, ἐν ᾗ κατὰ-κουν, ἢ διὰ τὴν πολλὴν λείαν, ὃ καὶ βέλτιον.] Ἐπιφέρει γὰρ Δεδαῶτε δόλους. Τστοροῦνται δὲ αὐτοὶ καὶ δεινοὶ καὶ φερέποναι.

V. 54. Αἰθαλίδης. Κύριον, πάτριον, τοῦ τύπον ἔχον.

Ἀμφύρσοιο. [Ὁ δὲ Ἀμφύρσος ποταμὸς Θεσσαλίας.] Γράφεται καὶ [Ἀμφύρσος] διὰ τοῦ β, (ὡς Διονύσιος. Ἔστι δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας. Προπαροξύνεται δὲ, ὡς^π) ἐν τῇ ἡ τῆς καθόλου.)

V. 57. Γυρτώνα Κόρωνος. Ἦν Ὀμηρος φησὶ Γυρτάνην. Ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλίας, ἢ Περαιβίας^α). [Ὀντως Ἰδας^β] φησὶν. Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ Γυρτάνης τῆς Φλεγύου. Ὁ δὲ Κόρωνος, υἱὸς ἐστὶ Καινέως. Μυθολογοῦσι δὲ τὸν Καινέα πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἰς Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβληθῆναι εἰς ἀνδρα. Τοῦτο γὰρ ἤτησε καὶ ἀτρασίαν. Ἐρῖσε δὲ καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐνικήθη. Οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας^γ) ὁμνῆσαι εἰς^δ) τὸ δόρυ αὐτοῦ. Ἐνθεν ἡ παροιμία, τὸ Καινέως δόρυ. Τινὲς δὲ φασὶ, Καινέα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, (οὐ Κόρωνον.) Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε, λέγοντος, Ὁ δὲ ἡλκωρῆς ἐλάττει τυπεὶς ὄχρεο^ε) Καινέως, στίσας ὀρθῶ ποδὶ γὰν. Τοῦτο δὲ αὐτῷ συνέβη διὰ τὸ μῆτε θύειν, μῆτε εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς^ς), ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. Διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους, οἵτινες κατὰ γῆν αὐτὸν ὠδοῦσιν.

V. 65. Μόψος Τιταρήσιος. Ἀμύνκου υἱὸς ὁ Μόψος, τοῦ Τιτάρωνος, μητρὸς δὲ Χλωρίδος.

V. 67 εἰ. Ἀγχι δὲ λίμνης Ξυνιάδος. Ξυνιάς λίμνη τῆς Θεσσαλίας. Τινὲς δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ Βοιωτῇ λίμνῃ. Ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἰρηκε Ξυνιάδα, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστὶν ἡ πόλις. Οἱ δὲ φασὶ Ξυνιάδα εἰρησθαι διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι τὸ κοινόν· ταύτην δὲ, κοινὴν εἶναι Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας.

Κτιμένην Δολοπηίδα. Κτιμένη πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπηίδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε. Δολοπῆες γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας. Ὀμηρος.

Ναῖον δ' ἐσχατὴν Φθίης^ν), Δολοπέσσειν ἀνάσσειν^ς).

V. 69. Ἐξ Ὀπόεντος. Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος, ἀπὸ Ὀπόεντος τοῦ Ἥλίου. Ὀμηρος [ἐν νεῶν^ς) Καταλόγῳ].

Ὁ Κύνον τ' ἐνέμοντ'^ς) Ὀπόεντ' αὖτε Καλλίφαρον^ς).

Μενoitίου δὲ καὶ Σθενέλης Πάτροκλος.

α) ἐπάγει δὲ P. minus bene. ο) εὖ δεδαῶται δόλον P. p) Excidit Herodiani nomen. q) κατὰ δὲ ἐτέρον Περαιβίας P. r) Ὀντως Σουίδας egregie emendat vir doctus in Ephemer. Jen. 1814 p. 270. ς) τοὺς ὑπ' αὐτὸν P. t) εἰς addidi ex P. u) ὄχρε' εἰς (εἰς

Ruhnck.) γ) ὄχρεα. P. reliquis omisia. v) Hunc ordinem verborum ex P. restitui. Vulgo τοῖς θεοῖς post θύειν legitur. w) ναῖον δ' ἐσχατὴν γαίης P. x) Il. IX, 484. y) νεῶν teste Ruhnck. z) οἱ Κύντον ἐνέμοντο P. a) Il. II, 531.

V. 71. Καὶ ἀλκίεις Ἑριβώτης. (Ἰσχυρός. Παραγώγως δὲ ἐσημαίνεται παρὰ τὴν ἀλκίαν, ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν.) Ἡρόδοτος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς τοῦτον Εὐρυβάτην καλεῖ, (καὶ φησιν αὐτὸν Τελόντος υἱόν.) Ἀκτορός δὲ υἱοί, Μεινοίτιος καὶ Ἰρος. Τούτων δὲ υἱοί, Μεινοτίου μὲν, Πάτροκλος, Ἰρου δὲ, Εὐρυτίων.

V. 75. Καὶ ἐπαΐξαι. Ἀντὶ τοῦ ἐπιδιώξαι. Περιττόν μὲν τὸ μετόπισθεν. Αἰσπεὶ δὲ ὁ καὶ ἔν' ἧ, καὶ ὅτε κλίνωσι φάλαγγας, εἰς φυγὴν τρέψιαν ^{β)}).

V. 77. Κάνθος κίε. Τὸν Κάνθον καὶ ὁ Κλίων καταλέγει. Ἔστι δὲ Κανήθου υἱός, ἀφ' οὗ ὄρος [Κάνηθον] ἐν Βοιωτίᾳ. Ὁ δὲ ἦν Ἀβαντος παῖς, ἀφ' οὗ οἱ Εὐβοεῖς Ἀβαντες.

V. 81. Δηωθήναι. Κοινότερον νῦν δηωθῆναι τὸ φθαρεῖναι. Ἐξῆς δὲ ὁ ποιητής, ὡς δυσφορῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἡρώων, ἐπιφωνεῖ, Ὡς οὐκ ἀνθρώποισι κακ. ^{γ)}.

(V. 82. Ὡς οὐκ ἀνθρώποισιν. Ὁ δὲ νοῦς, Οὐδὲν ἔστι μέγιστον κακὸν οὐκ ἀνθρώπος ἀποτυγχάνει. Ἔδει οὖν διὰ τοῦ α, ἀπαυρεῖν. Ἢ οὐκ οὐδὲν κακὸν μέγιστον ὃ μὴ ἀνθρώποις εὐχερὲς ἐκφυγεῖν, ὃ ἔστιν ἐπιτυχεῖν.)

V. 85. Δύσεις τε καὶ ἀντολαί. Τοσούτον φησὶ πεχωρισμένους τῆς τῶν Κόλκων χώρας, ὅσον τῶν ἀνατολῶν αἱ δύσεις ἀφιστήκασιν. Ἐπεὶ ἡ μὲν Διβύη πρὸς δύσειν, ἡ δὲ Κολχὴς πρὸς ἀνατολήν.

V. 87. Οἰχαλῆς ἐπίουροι. Οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες. Οἰχαλῆν δὲ οἱ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβολᾷ φασὶν εἶναι, Ὀμηρος δὲ ἐν τῷ Πηλεσγικῷ Ἀργεὶ καταλέγει ^{δ)}.

Οἱ τ' ἔχον ^{ε)} Οἰχαλῆν, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλῆος ^{ς)}. Οἱ δὲ ὁμώνυμον φασὶν ^{ζ)}.

(V. 90. Τὸ δὲ, Οὐ μὲν, ἀντὶ τοῦ οὐ μὴν.)

V. 91. Οὐδ' ὁμόθεν. Οὐδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Διωκόμεσαν γὰρ διὰ τὸν Φώκου φάγον· καὶ ὁ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατῴκησεν, ἦν ἔφη νῆσον Ἀτθίδα ^{β)}. ὁ δὲ ἐν Φθίᾳ, ὁ Πηλεΐδης.

[Ἀφραδίᾳ δὲ, τῇ ἀνοίᾳ ἢ κακομηχανίᾳ.]

V. 95. Τοῖς δ' ἐπὶ Κεκροπίθην ^{γ)}. Ἀντὶ τοῦ, σὺν τούτοις ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς ^{δ)}. Κεκροπία ^{ε)} γὰρ λέγεται ἡ Ἀττικὴ, ἀπὸ Κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 96. Ἄτερος δὲ ἔστιν ὁ Τελίων οὗτος, ὁ Βούτου πατήρ, παρὰ τὸν πρότερον εἰρημένον τοῦ Ἑριβώτου ^{ς)} πατέρα.

Εὐμελῆς δὲ, ὁ πολέμιός, (ἀπὸ τῆς μελίας.)

β) ὥστε παρῆλκε τὸ μετόπισθεν. Ἄκουε ἐν τῷ Πηλεσγικῷ Ἀργεὶ αὐτὴν συνεπακούσθαι δὲ καὶ ὁ καὶ, ἐν' ἧ, ὅτε κλίνει φάλαγγας, ἤγουν εἰς φυγὴν τρέψιαν. γ) ἐπιφέρει, ὡς οὐκ ἔστι μέγιστον κακὸν, οὐ μὴ ἐκφυγεῖν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει. δ) Ὀμηρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ. ε) Κεκροπίας. P. f) Π. II, 730. g) δοκεῖ δὲ ὁμώνυμος εἶναι. P. h) φησὶ πηλείων τῆς Ἀττικῆς. P. i) Τοῖσι δ' ἐπὶ Κεκροπίῃς. P. k) Κεκροπίας. P. l) Κεκροπίας. P. m) Εὐρυβάτου. P.

V. 97. *Ἀλκων*. Ἀλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα Προξένου φησὶν υἱὸν Ἐρεχθέως^{α)}). Φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιδίως^{β)} εἰς Εὐβοίαν· ἐξαιτοῦντος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδιδόναι τοὺς Χαλκιδεῖς.

V. 99. Τὸ δὲ Τηλύγετον, ἐνταῦθα οὐ τὸν μονογενῆ (πρόσκειται γὰρ, καὶ μόνον ἔοντα) ἀλλὰ καταγγράσαντι αὐτῷ γενόμενον. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῶν παίδων εἰσὶ προσφιλεῖς.

V. 101. Θησέα δ' ὃς περὶ πάντας. Θησεὺς καὶ Πειρίθου, ὁ μὲν, ἐκ Διός, ὁ δὲ, ἐκ Ποσειδῶνος ὢν^{γ)} ἐφαμύλλους ἐποιούντο τὰς πράξεις. Καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐραστὴς, ἔσχεν συμπραττόντα αὐτῷ τὸν Πειρίθου· ὁ δὲ Πειρίθους [μετὰ ταῦτα] τὴν Περσεφόνην ἀρπάσαι βουλευθεὶς, ἀναγκάως εἶχε τὸν Θησέα ἐπόμενον. Καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς ᾧδον κατελθόντες, καὶ ἐπὶ τινος πέτρας^{δ)} καθισθέντες, αὐθις ἀναστῆναι οὐ δεδύνηται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀπέσωσεν, ὥς μὴ ἔκοντ' ἐκατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθου ἐλάσεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατῆλθεν. Ἐπιστρατεύσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζήνος οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησεὺς ὄντος ἐν ᾧδον· καὶ πορθήσαντες, ἔλαβον αἰχμάλωτον Ἀλθραν τὴν Θησεὺς μητέρα.

V. 102. *Ταινάρην*. Φερικύδης ἐν τῇ θ^{ε)} φησὶν, ὅτι Ἕλατος ὁ Ἰκάρου γαμῆ Ἐριμήδαν τὴν Λαμασίκλου. Τούτου δὲ γινεταὶ Ταίναρος· ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμὴν.

V. 103. *Κεινήν* ὁδόν. Γράφεται καὶ *κείνην*. Κεινήν μὲν, ἥγουν κενὴν καὶ ματαίαν· κείνην δὲ, ἀναφορικῶς.

Τὴν δὲ ἀνδρίαν ἐκατέρου τῶν ἡρώων διασφαῶν ὁ Ἀπολλώνιος, φησὶν, ὅτι εἴτερ' συνέπλευσαν ἀμφοτέρω τοῖς Ἀργοναύταις, ἔπασσαν ἂν αὐτοὺς μεγάλων μόχθων. (Τίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ συμπλευσάει αὐτούς.)

V. 105. [Τίφους δ' Ἀγνιάδης. Σίφας, πόλις Βοιωτίας. Ἀπαλλάνιος δὲ τοὺς Σίφαεις τῶν Θεσπιέων φησὶν. Ὁ δὲ Φερικύδης Ποντία^{ζ)} ἱστορεῖ τὸν Τίφυν εἶναι. Ἀσχηλὸς δὲ τὸν Τίφυν ἐν τῇ Ἀργοῖ Ἰφυν καλεῖ^{η)}].

V. 106. *Προδαῆναι*. Προμαθεῖν. Ἀρίστου γὰρ αὕτη τέχνη κυβερνήτου. Ὁ δὲ λόγος, Ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ πρὸς τινα τῶν ἀστέρων τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τεκμηρῶσθαι^{α)}).

V. 109. *Τριτωνίς*. Τριτῶνες τρεῖς, Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης· ἐν δὲ τῷ κατὰ Λιβύην ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ.

α) Ἐργασθέντος P. β) Χαλκιδίως P. γ) ὢν recte P. Vulgo οἷς. δ) τόπου P. ε) ἐν τῷ ἡ P. σ) Ποντία corrigit Müller. Orchom. p. 264. ζ) Non dubito quin legendum sit Ἀσχηλὸς — ἐν Ἀργείοις. η) Ἐπαινος δὲ μέγας κυβερνήτου προ-

μαθεῖν τοὺς μέλλοντας πνεύσει ἀνέμους, καὶ τὴν μὲν ἡμέραν πρὸ τοῦ ἡλίου, τὴν δὲ νύκτα ὑπὸ τῶν ἀστέρων τὰ περὶ τοὺς ἀνέμους τεκμηρῶσθαι P.

V. 115. Ἀραιθυρέηθεν Ἰκανεν^{γ)}. Πόλις Πελοποννήσου ἢ Ἀραιθυρέα, ἐν ὄρεσι τῆς Σικυῶνος κειμένη· ἢ νῦν ὀνομαζομένη Φλιοῦσα^{ω)}, ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. Καὶ αὐτὸς δὲ Διόνυσος Φλυοῦς ὠνομάζετο, ἀπὸ τοῦ φλύει τὸν οἶνον, ὃ ἔστιν εὐθηνεῖν.

V. 117. Ἀσω ποῖο. Ἀσωπὸς ποταμὸς Θηβῶν^{κ)}, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυρέα. Ἐπεραννώθη δὲ ὑπὸ Διὸς διώκων αὐτόν, διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἰγίναν, ὡς καὶ Καλλίμαχος φησίν.

V. 118. Ἀργόθεν αὖ Ταλαός. Ἀμυθάνας, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἑλλήνος, τοῦ Διὸς καὶ Δωρίππης^{ι)}, γίνεταί Μελάμπους, ὡς φησι Δηριχίδας^{β)}. Κληθῆναι δὲ αὐτὸν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτόν εἰς σὺνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ, ἀσκίους ὄντας. Ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις Ἡοαῖς λέγεται, ὡς ἄρα Μελάμπους [φίλος ὢν τῷ Ἀπόλλωνι] ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτη^{θ)} θυόντος δ' ἐκείνου [βοῦν] δράκων ἀνερπύσας^{α)} κατέφαγε τὸν [τοῦ Πολυφάτου] θεράποντα. [Χαλεπήνας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀποκτείνει τὸν δράκοντα.] Ἀναιρεθεῖς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμπους. Τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείοντα τὰ ὅλα τοῦ Μελάμπους, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικὴν. Φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπίᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν, ἐπειδὴ^{β)} τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὕτω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμοτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ [τοῦ Ἰφίκλου]. Ὁ δὲ Ἰφίκλος, μαθὼν τὸ πρόρρημα, αὐτὸς τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδούς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι.

V. 122. Οὐ δὲ βίην. Ὁ ἐξῆς λόγος οὕτως· ἐπειδὴ ἤκουσε πλεῖν τοὺς Ἀργοναύτας Ὁρακλῆς, νεωστὶ διεληλυθὼς τὸ Ἄργος^{ο)}, καθ' ἣν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κῆπον ζῶντα ἐκ τοῦ Ἑρμάνθου ὄρους, ὅπου κατὰ τὰς βήσσας^{δ)} ἐνέμετο Λαμπεῖας τε καὶ Ἑρμάνθου, ἥ·θεν ὡς Ἰάσωνα, [ἐπειδὴ ἀπεθήκατο τὸν κῆπον ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν Μυκηναίων]. Λαμπεῖα, ὄρος Ἀρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ρεῖ Ἑρμάνθος.

V. 125. Νεῖον ἂπ' Ἀρκαδίας. Προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ νεωστί· ὁξυτόνως δὲ σημαίνει^{ε)} γῆν [ἡροτριασμένην].

Λυγκήϊον, [εἰ μὲν οὕτω γράφεται,] ἀπὸ Λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος Ἀργούς. Ἐδν δὲ Λυγκήϊον^{ε)}, ἀπὸ ὄρους Ἀργείου ἀκουστέον, ἀφ' οὗ δ' Ἰναχος καταφέρεται ποταμὸς.

ν) Φλιοῦς δ' αὖ ἐπὶ τοῖσιν P. w) Φλιοῦσα. et mox Φλιοῦντος P. ι) Βοιωτίας. y) Δωρίππης P. z) Διουχίας P. Videtur legendum Διουχίδας. a) Sic recte P. Vulgo ἀνερπύσας. b) Praeunte P. delevi

γάρ, quod vulgo hic legitur, et sustuli punctum ante ἐπειδὴ. c) ἤδη αἰμείψας καὶ κατελθεῖν εἰς τὸ Ἄργος P. d) ἐν ταῖς βήσσαις καὶ τοῖς κοιλάμασι P. e) Addidi ex P. f) Λυγκήϊον male P.

V. 127. [Ἀάμπεια ὅρος ἐστὶν Ἀραβίας, ὥσπερ καὶ ὁ Ἐρμάνθος, ἀφ' οὗ καὶ ποταμός φησι Ἐρμάνθος.] Τίφος. Τίφος ὁ κάθυγρος τόπος.

V. 128 sq. (Περὶ δὲ τοῦ κήπρου καὶ Ἡρόδοτος φησιν, ὅτι ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνηῶν κομίας αὐτὸν ἀπέθετο.)

Ἴλλόμενον δὲ, δεδεμένον.

Διὰ δὲ τοῦ ἀπεθῆκατο τοῦ βασιτάζοντος ἐπιδείκνυνται ἡ δύναμις, (ὅτι εὐχερῶς.)

V. 131. Ἰλας. Ἡρακλέους ἐρωμένος, υἱὸς Θειοδάμαντος ὁ τοῦ Λρυόπορος. Οὕτω Μνασίας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένητα Θειοδάμαντας καλεῖ.

V. 132. Φύλακος. Ἰωνικῶς ὁ φύλακος ἀντὶ ἡ) τοῦ φύλαξ. [Τὰς γὰρ γενικὰς οὗτοι εὐθείας ποιοῦσιν], ὥσπερ καὶ τοῦ μάρτυρος [ὁ μάρτυρος, τοῦ φύλακος ὁ φύλακος]. Ὁξύτονητόν τὴν πρώτην, [ἀλλ' οὐ τὴν τελευταίαν,] Ἡρωδιανὸς δὲ τὴν τελευταίαν ὀξύνει.

Φορεὺς δὲ, ὁ φέρων.

V. 134. Ναυπλίου. Ἀπόγονος τοῦ ἀρχαίου¹⁾, τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμφιπόνης τῆς Δαναοῦ.

V. 136. Προΐτον δὲ λέγει, τὸν Βελλεροφόντου ἐχθρὸν [γυγόντα δι' Ἀντικαν τὴν γυναῖκα, ὥς φησιν Ὀμηρος²⁾].

V. 139. Ἰδμων δ' ὑστάτιος. Χαμαιλέων φησὶ, τὸν θέστορα Ἰδμωνα (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις) καλεῖσθαι διὰ ἐμπειρίαν. Ἄλλοι φασὶ καὶ θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις. Δηιοχὸς δὲ καὶ Ἀμφιάρων. Ὁ δὲ Ἰδμων, ὥς ἱστορεῖ Φέρεκυδης, παῖς ἦν Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπολλωνος³⁾ οὗ, καὶ Λαοδόης⁴⁾, θέστωρ τοῦ δὲ Κάλχας. (Ἀναιρεῖται δὲ Ἰδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κήπρου.) Οὗτος δὲ Ἀβαντὸς φησὶ νομισθῆναι τὸν Ἰδμωνα. Σηματαυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδοτος⁵⁾. [Τὸ δὲ, μὴ οἱ ὁ δὲ ἡμῶς καὶ τὰ ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ, ἵνα μὴ μέμψαιτο αὐτοῦ τὸ κλέος.]

V. 143. Αἰολίδῃσιν. Αἰόλου γὰρ τοῦ Ἑλληνος Κρηθῆος καὶ Ἀθάμας. Κρηθῆος δὲ [Ἀμφυθῶν καὶ] Αἰσῶν. (Αἰσῶνος δὲ ὁ Ἰάσων.) Ἀβας δὲ Μελαμποδὸς ἦν τοῦ Ἀμφυθῆος, τοῦ Κρηθῆος, τοῦ Αἰόλου.

V. 146. Αἰτωλὶς⁶⁾. Εἰκότως Αἰτωλὶς ἡ Αἴδα, ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θέσπιος. Καὶ εἰρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας⁷⁾, ὥς εἰ τις τὸν Συρακούσιον, Σικελὸν [εἰποι, ἢ τὸν Ῥωμαῖον Ἰταλόν]. Ὁ δὲ Ἰβρικός Πλευρωνίαν φησιν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν. Ἦν δὲ Θεσπίου θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, Ἀρεως υἱοῦ καὶ Ἀνδροδίκης. Γλαύκου δὲ αὐτὴν τοῦ Σισύφου, (ἐκ πατρὸς,) ἐν Κορινθιακοῖς λέγει Εὐμήλος καὶ Παντειδυνίας μητρός, ἱστορῶν ὅτι τῶν ἱππῶν ἀπολομένων, ἦλθεν εἰς Λακεδαιμόνα ὁ Γλαῦκος [κατὰ ξήτη

g) Θεοδάμαντος vulgo male. h) Ναυπλίου κατάγεται. k) II. VI, 160. Vulgo male ἀπὸ. i) Vulgo Ἀρχαίου. l) Λαοδόης P. m) Ἡρόδοτος male P. n) Καὶ μὲν Αἰτωλὶς P. o) ὁ Ναυπλίου οὗτος ἀπὸ τοῦ παλαιῦ πό μέρους P.

ν αὐτῶν], καὶ ἐκαὶ ἐμίγη Παντειδυίᾳ, ἣν ὕστερον γήμασθαι Θέτιον^{p)}. Τὴν δὲ Ἀῆδαν, οὖσαν Γλαύκου, κληθεῖναι Θεσιπύον. Αἰτωλὶς δὲ, ἥτοι διὰ τὴν χώραν, ἢ ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ ἥρωος.) Ἑρεκύδης δ' ἐν τῇ β, ἐκ Λαοφόντης τῆς Πλευρώωνος Ἀῆδαν καὶ Ἰθάλαν Θεσιπύον γενέσθαι φησὶν. (Ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ Ἀλθαίας, αἰνίσσεται, λέγων, Τούτῳ τέκε θυγάτηρ Γλαύκου μάταιρα.) Φασὶ τὸν μὲν Πολυδεύκη, ἐκ Διὸς· τὸν δὲ Κάστορα, ἐκ Ὑνδάρου [συλλαβεῖν τὴν Ἀῆδαν].

V. 149. Τηλυγέτους δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀγαπητούς. Ὅμηρος δὲ τοὺς ἐν γῇ γενομένους [τινί].

V. 151 εἰ. (Ἀρρήνηθεν ἔβαν) οἱ Ἀφραητιάδαι^{q)}. Ἑρεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἰδαν^{r)}, Ἀρρήνην φησὶν, ἀφ' ἧς πόλις· Πύσανδρος, Πολυδώραν^{s)}· Θεόκριτος, Λαοκώσαν^{t)}. Ὅτιοι δὲ συνήμαζον τοῖς Διοσκουροῖς.

Ἀρρήνη δὲ, πόλις Πελοποννήσου, (πλησίον Πύλου.) [ἧς ἐμνηται] καὶ Ὅμηρος [λέγων].

Ὅτι δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρρήνην Ἰρατεινὴν^{u)}. Πύλος δὲ αὐτὴ ἡ Νέστορος, ἢ καὶ ἀμυώδης.)

V. 156. Σὺν δὲ Περικλύμενος. Νηλεὺς ἔσχε παῖδας, μὲν Κλωρίδος, Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον· ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν^{v)}, Ταῦρον^{w)}, Ἀστέριον, Ανκάονα, Δηϊμαχον^{x)}, Ὑρῦβιον, Ἐπιλόντα^{y)}, Φράσιν, Ἀντιμένη, [Εὐαγόραν]. Ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, (καὶ Ἀλάστορα.) Καὶ ὁ ποιητής·

Δώδεκα γὰρ^{z)} Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν^{a)}. Ὅτι Νηλῆος παῖς Περικλύμενος, δῆλον. Φησὶ γὰρ ὁ ποιητής·

Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον^{b)}. Τούτων δὲ ὡς ἔγγονον αὐτοῦ ὁ Ποσειδῶν (Νηλεὺς γὰρ Ποσειδάωνος) ἄλλοις τε ἐκόσμησε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι. Ὡς καὶ ὁ Εὐφορίων·

Ὅς ῥά τε^{c)} πᾶσιν ἔκτε, θαλάσσιος^{d)} ἦν τε Πρωτεύς. Ἀναίρει δὲ αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς Πυλίου πολέμῳ, κατὰ συμβουλήν Ἀθηναῖς τῷ ῥοπαλῷ πληγῆς ἐμταγέντα, ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ. Ἡσίοδος δὲ μεταβληθέντα ἢς τινα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ^{e)} τῶν Ἡρακλέους ἔκταν, βουλόμενον εἰς μάχην καταστήναι τῷ ἥρωϊ. Τὸν δὲ Ἡρακλῆα καιρίως αὐτὸν κατατοξεύσαι, τῆς Ἀθηναῖς ὑποδειξάσης. Φησὶ δὲ οὕτως·

— Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ἔλβιον^{f)}, φ' πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων

p) Sic recte P. Vulgo Θεσιπύ. Ex illo Ruhak. notavit Θεσιπύον et nox Θεσιπύον et Θεσιπύ. q) Ὅτ' ε' Αφραητιάδαι P. r) Ἀντήρας καὶ Ἰδαν P. s) Λαοκώσαν P. t) Π. II, 591. u) ἐκ δὲ Φάρας P. consentiente Eudocia p. 333, quae echoliam exscripsit. v) Σκῆρος P. et

Eudocia. Cum nostro consentit Apollod. I, 9, 9. w) Δόμαχος male P. x) Ἐπιμένης P. qui Apollodoro est Ἐπίδαος. y) μὲν P. z) II, XI, 692. a) Od. XI, 285. b) ὅς δὲ P. c) θαλάσση τ' P. d) ἐπικαθεσθῆναι τῷ ζυγῷ P. e) ἔλβια P.

παντοῖ· ἄλλοτε μὲν γὰρ ^{ε)} ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν αἰετός, ἄλλοτε δ' αὐτε πελίσκετο ^{ς)}, θαῦμα ἰδέσθαι, μύρμηξ, ἄλλοτε δ' αὐτε μελίσσων ^{η)} ἀγλαὰ φύλα, ἄλλοτε ^{ι)} δεινὸς ὄφης καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα ^{κ)} παντοῖ, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν ^{λ)} καὶ ἔπειτα δόλωσεν ^{μ)} βουλῇ ^{ν)} Ἀθηναίης.

V. 162. Οὗ Τεγέην. Τεγέα πόλις Ἀρκαδίας.

Κληῖρον δὲ, τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. Ὁ δὲ ^{ο)} Ἀλεὸς ἱστορεῖται Ἀφείδαντος υἱὸς εἶναι τοῦ Ἀρκαδός. (Ἀφείδας δὲ ὁ Ἀρκαδὸς ἀρχαῖος ἥρως ἐβασίλευσε Τεγέας· ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀρκαδία.)

Δύο δὲ εἰσι Κηφεῖς· ὁ μὲν, Ἀλεοῦ, οὗ μνημονεύει Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας.

V. 164. Ἀγκαῖος. Ἀγκούργου καὶ Ἀντινόχου Ἀγκαῖος καὶ Ἐπίοχος. Τιμᾶται δὲ [ὁ Ἀγκούργος] παρ' Ἀρκασίων, (ὥς φησὶν Ἀριστομένης.) Μνημονεύει καὶ Ὅμηρος τούτου τοῦ Ἀγκούργου· — τὸν Ἀγκούργος ^{ρ)} ὑποφθάς

δοῦρι μέσον περόνησε ^{σ)}).

Καὶ ἄγεται μωλεῖα ἑορτὴ παρ' Ἀρκασίων, ἐπεὶ δὲ Ἀγκούργος λογιζομένης κατὰ τὴν μάχην εἶλεν Ἐρευνθαλίωνα ^{τ)}). Μῶλος δὲ ἡ μάχη.

V. 168. Βῆ δ' ὄγε Μαινάλιης. Μαινάλον, ὄρος Ἀρκαδίας καὶ πόλις, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκαδός, οὗ πατὴρ Ἀνκάνων.

V. 170. Καλιῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ οἴκλου. Κυρῶς δὲ ἡ ἐκ κάλων κατεσκευασμένη [οἴκλα], κάλα δὲ τὰ ξύλα. Ἑυλίνας γὰρ ἐχσῶντων τὸ παλαιὸν οἰκίαις, λίθων μηδέπω ἐπινοηθέντων.

V. 172. Βῆ δὲ καὶ Ἀυγείης. Οὗτος λόγος μὲν ἦν Ἥλιου, τῇ δὲ ἀληθεῖα Φόρβαντος, ἐκ τῆς Νηλέως Τρυμίνης. Οἱ δὲ αὐτὴν Νυκτέως, οἱ δὲ Ἐπόχου θυγατέρα φασίν. Ἐδόκουν δὲ ἀκτίνες ἀπολάμπειν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν. Τούτου τῶν βοσκομάτων ὁ Ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν.

V. 176. Ἀστέριος δέ. Ἀστέριον τὸν Ἀστερίωνα λέγει, ἀπὸ Τπερησίου βασιλέως τῆς Ἀχαΐας. Καὶ πόλις Τπερησία· Ὅμηρος·

Οἱ δ' Ἀστέρειον ^{υ)}).

V. 177. Πελλήνης. Ἡ Ἀχαϊκὴ Πελλήνη διὰ τοῦ ε' ἡ δὲ ἑτέρα, ἡ τῆς Ἀρκαδίας, διὰ τοῦ α' γράφεται Παλλήνη. Ἀχαΐς δὲ, μέρος τῆς Θεσσαλίας, (ἧς ἡ Πελλήνη.)

V. 179. Ταίναρον ^{φ)}. Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ Ταίναρον τοῦ Ποσειδῶνος.

V. 181. Εὐρώπη Τιτυοῖο. Τοῦ Ἐλάρης παιδός ^{χ)}. Οὗτος δὲ ἐν ᾧδου τετιμώρηται, διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι στελλομένην κα-

f) τα P. g) πολίσκετο P. h) μελίσσων P. i) δὲ addit P. k) Vocem δῶρα lacuna absorpsit in P., quae in margine expletur voce αὐτός. l) μὲν P. m) δόλωσαν P. n) ἐν βουλῇ P. Omnia in P. deteriora.

o) Ex P. Vulgo γὰρ, p) Ἀγκούργος P. q) Il. VII, 144. r) Ἐρευνθαλίωνα. s) Il. II, 573. Correxī ex P. Vulgo Τπερασίον, Τπερασία et Τπερασίην. t) Ταίναρον αὐτὸ ἐπὶ τοῖσιν. P. u) Τιτυὸς Γῆς ἦν υἱός. P.

σχεῖν τὴν Ἀητά. (Ὡς καὶ Ὅμηρος· Τιτυὸν Γαίης υἱόν·).) Ὁ Εὐφορίων^{ν)} Ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἤφθαι, καὶ διὰ τοῦτο τιτρεῖσθαι.

V. 184. Διερεῖ. Διερεῖ κυρίως ἡ ἐκ Διὸς γινομένη κάθυρος γῆ. Ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω. Ἐλληπται παρὰ τὸ Ὅμηρικόν.

Δι' δ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν (ἐπὶ ζεῖδρον ἄρουραν^{ς)}), καὶ τὰ ἐξῆς.

V. 185. Καὶ δ' ἄλλω δ' ὅο παῖδε. Ὁ μὲν Ἀγκαῖος, ὅς, Ἀστυπαλαῖος γὰρ ἦν τῆς Φοίνικος καὶ Ποσειδῶνος· Ἐργίνοιο, ἀπόγονος. Κλυμένον^{ς)} γὰρ ἦν τοῦ Πρέσβανος, καὶ Βουζύ-
^{ς)} τῆς Λύκου.

V. 186. Ὁ δὲ Μίλητος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Μίλητος, ὕξανθίου^{ς)} τοῦ Μίνωος^{ς)} ἦν. Οἱ δὲ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος ἀδελφὸν τῆς Κλεόχου. Ἐκλήθη δὲ Μίλητος, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλλαι. Καὶ Ἀριστοκρίτος φησὶν, ὅτι Ἀρεία θυγάτηρ ἐγένετο Κλεόχου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρόφος, καὶ τοῦ ἐκτεθῆναι^{ς)} εἰς μίλλα. Τὸν δὲ Κλεόχον ἀνελίσσεται, καὶ ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς μίλλας Μίλητον. Τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα, καὶ θονοούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον· ἀφ' ἧς καὶ τόπος ἐστὶν [ἐκεῖ] Μίλητος· καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβάς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. [Μαργαρεῖ δὲ καὶ Ἡρόδοτος^{ς)}.] Οἱ δὲ φασιν ὑπὸ Σαρπηδόνης τοῦ Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίλητον κτισθῆναι, (ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς Κρήτης.) Ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρῶτον λέγουσι Πιτυοῦσαν, καὶ δὲ Ἀστερίαν, εἴτα Ἀνακτόριον, εἴτα Μίλητον.

V. 187. Ὁ δ' Ἴμβρασίης. Τὴν Σάμον φησὶν. Ἴμβρασιος γὰρ ποταμὸς Σάμου, ὃς μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ κερθένον οὖσαν τετραφθαι, τὴν Ἥραν^{ς)}. Καὶ Καλλίμαχος μένεται. Ὁ δὲ Ταρβύσιος οὕτως, Παρθενία δὲ ἡ Σάμος ἀπὸ Παρθενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὀνομάσθη.

V. 188. Παρθενίης Ἀγκαῖος. Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ Ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν, καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς πέλειτο τοῖς οἰκέταις. Εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψασθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἐφθάρει, χαίρων ἐτρύγα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κερᾶσαι αὐτῷ. Μέλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμύνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἔφη, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου. Τούτων ἔτι λεγομένων, ἤκε τις ἀγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέδης σὺς λυαίνεται τὸν ὄρχατον. Ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ

ν) Τιτυὸν Γαίης υἱόν. Od. VII, 224. w) Οἱ δὲ P. x) II. XX, 226.

ς) Περικλυμένον male P. z) Sic P. Vulgo Βουζύγης. a) Vulgo Εὐαντίου. P. ἐξ Ἀκτίου. Correxī ex Apollod. III, 1, 2. b) Sic recte P. Vulgo Μίνωνος. c) ἐκτραφῆναι P. κριφῆναι suspicatur Schaefer. d)

Sic correxi codicis lectionem Ἡρόδοτος, quae nomina iam supra confusa vidimus. e) Ἴμβρασία δὲ καὶ ἡ Σάμος, καὶ ἡ Ἥρα ἀπὸ Ἴμβρασίον ποταμοῦ ῥέοντος ἐν Σάμῳ. Καὶ ἀπ' ἐκείνου καὶ ἡ Σάμος καὶ ἡ Ἥρα Παρθενία. P.

τὸν σὺν ὄρμησι· καὶ πληγὴς ὑπ' αὐτοῦ ἔταλεύτησεν. "Ὅθεν ἡ παρ-
οιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προδοκίαν τι πράττοντων [, Πολλὰ μεταξὺ
κύλικός τε καὶ χειλέων ἄκρων]. Καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ᾗ φησὶ τὸν
Ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου σοῦς (πληγέντα τὸν μηρὸν) ἀπο-
θανεῖν^ε).

V. 193. Ἀλλὰ ἡ θῆσσα. Θῆσσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι
δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναικας θήσας λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ θητεύειν
ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἰνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. Καὶ ὥσπερ τῷ
Κρήσι παρακίπεται τὸ Κρήσσα, οὕτω καὶ τῷ θῆς, θῆσσα.

[V. 195. Τὸ δὲ κουρίζων ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ κουῖρος ἄν.
Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ κούρους τρέφειν.]

V. 201. Ἰφικλος. [Μήτρως τοῦ Μελεάγρου ὁ Ἰφικλος,
ὅτι] Ἀλθαία [, ἡ τοῦ Μελεάγρου μήτηρ,] καὶ Ἰφικλος ἀδελφοὶ
ἐκ Δηδάμελλας τῆς Περιήρους.

V. 202. Ὠλενίοιο. Ὠλένιον τὸν Δίονον λέγει ἀπὸ Ὠλέ-
νου τῆς Αἰτωλίας^ε). Ὀμηρος·

Οἱ Πλευράων' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον^h).

[Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ὠλενος¹), πόλις Ἀχαΐας.]

V. 204. Σιφλός. ἀντὶ τοῦ κεκαωμένος. Οἱ δὲ τὸν κακὸν
ποδα καὶ ἐπιμαυμητὸν ἀπέδωσαν. Σίφλος δὲ ὁ μῦθος.

V. 207. Ἐκ δ' ἄρα Φωκίων. Οἱ Φωκεῖς ἐκλήθησαν
ἀπὸ Φώκου τοῦ Αἰακοῦ^h).

Τὸν δὲ Ἰφίτον γενεαλογοῦσι Ναυβόλου¹) καὶ Περιεικῆς^h)
τῆς Ἰπομάχου.

V. 209. Ἡ δὲ Πυθώ, πόλις Φωκίδος, ἐνθα τὸ μαντεῖον
ἀπὸ τοῦ πυθάνεσθαι τῶν μαντείων οὕτω κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκ
σεσῆφθαι τὸν δράκοντα.

V. 211. Ζήτης αὖ Κάλαις τε. Τούτους ἐκ διαφόρων
τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν. Οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θρά-
κης, ὡς Ἀπολλώνιος· Ἡρόδοτος δὲ, ἐκ Λαυλίδος· Δοῦρις δὲ, ἐκ
Τεγεβορέων. Καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος· Φωνόδιος
δὲ ἐν αἰ Ἀγλιακῶν ἐξ Τεγεβορέων [φησὶν] αὐτοὺς ἔλθεῖν ἐπὶ τὴν
πλοῦν.

V. 212. Τὴν δὲ Ὠρείδυιαν^h) Σικανίδης (ἀπὸ Βορυσ-
σοῦ^o)) φησὶν ἀρπαγεῖσαν, (ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτρην τῆς
Θράκης) ἐνεχθῆναι. Ἔστι γὰρ καὶ τῆς Κιλικίας ὁμώνυμος [ταύ-
τη πέτρα], ὡς Καλλισθένης. Σησίχορος δὲ ἐν τῇ Γυριονίδι^p),
καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησὶ. Περὶ

f) Eadem res sed verbis omnibus
fere diversis narratur in P. Variet-
tatem non operae pretium est enota-
re, quum sensus sit idem. g) Sic
recte P. Vulgo Ὠλενοὶ τῆς Ἀχαΐας
δύο. h) Π. II, 639. i) Cod. Ὠλέ-
νη, quod correxi. cf. Steph. Byz. s.
v. k) Αἰόλου male P. l) Ναυλό-
χου male P. m) Περιεθήκης male

P. n) Sic recte P. Vulgo Ὠρε-
ίδυιαν. o) Πισσοῦ legendum esse
putaverat Heyn. ad Apollod. III, 15,
2, sed perspicuum est Βορυσσοῦ vo-
ram esse lectionem, in quam incidit
etiam Naek. ad Choeril. p. 153. p)
Γυριονίδι. P. vel teste Ruhnck. Γυ-
ριονίδι.

τῆς Θρακίας Σαρπηδονίας πέτρας, ὅτι πρὸς τῷ Αἰμαῷ ὄρει ἐστὶ, ἐρεκνύδης φησί, περὶ τῆς ἀρπαγῆς ἱστορεῖν τῆς Ὀρειθυίας. Χοι-
λος δὲ ἀρπασθῆναι φησὶν αὐτὴν ἄνθη ἀμείγουσαν ^{α)} ὑπὸ ταῖς
νῦ Κηφισσοῦ πηγᾶς. Ἡσαγόρας ^{β)} δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς τὸν
ἐν Ὀρειθυίαν ἀρπασάντα Βορέαν, υἱὸν Στρυμόνος φησὶν, οὐχ
τὸν ἄνεμον. Ἡ δὲ Ὀρειθυία, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, ἣν ἐξ Ἀτ-
κῆς ἀρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θράκην, καὶ αἶσαι συνελθὼν ἔτε-
ζήτην καὶ Κάλαιν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Φινεύς δὲ
λεοπάτρην τὴν Ὀρειθυίαν πρώτην ἔγημεν. Μετὰ ταῦτα δὲ
βαλεῖν ^{γ)} τὴν Δαρδάνου· ἥτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγό-
νους, λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ Κλειοπάτρας υἱούς, ἐπειράτο τυφλώσαι
τούτους. Οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτυφλώσεν αὐτούς, διαβαλλούσης τῆς
πρυϊᾶς πρὸς αὐτόν. Κέκροπος δὲ, Κόλουσα, Ὀρειθυία, Πρῶ-
τις. Ὀρειθυίας δὲ καὶ Βορέου, Χιόνη, Χθονία, Κλειοπάτρα, Ζή-
ς καὶ Κάλαις. (Ὁ δὲ Βορέας ἰδὼν Ὀρειθυίαν παλῖουσαν ἐν τῷ
ἰσθμῷ, ἤρασθη αὐτῆς· ἐξ ἧς οὗτοι.)

V. 214. Κεκροπλήθεν. Ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀττικῆς Κα-
ροπία ἐκαλεῖτο τοιοῦτον.

V. 216. Σαρπηδονίην ὄδῃ. Πόλις τῆς Θράκης ^{δ)} ἀπὸ
σαρπηδόνης τοῦ τῆς Θράκης βασιλέως, ἀδελφοῦ Πόλυτος. Τὰ δὲ
μεξῆς προσέθηκεν, ἐπεὶ καὶ ἑτέρα ἐστὶ Σαρπηδονία πέτρα τῆς Κι-
κλίας.

V. 218. Λυγαίοις. Σκοτεινοῖς, κατὰ μετωνυμίαν. Λύ-
γος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν
καὶ ὀσφύ.

V. 219. Ἐπ' ἀκροτάτοις (ποδῶν). Τοῖς σφυροῖς, ἧ
ἐξ ἀστραγάλους.

Ἐρεμνὰς δὲ, ἥτοι κατὰ συγκοπὴν ἑρεβνὰς. τοῦτ' ἐστὶ κα-
ταπληκτικὰς. Σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μελαινας.

V. 221. Φολίδεσσιν. Ταῖς στίξεσιν, τοῖς ποικίλλμασιν τῶν
τερεῶν.

V. 222. Κράατος ἐξ ὑπάτοις. Ἀκρας κεφαλῆς. Ὁ
λόγος, Ἐσειὼν ἑρεμνὰς πτέρυγας κινούμενοι, καταπληκτικὰς
νῦ ἰδέσθαι.

V. 224. Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς. Ἀκαστος Πι-
λου υἱὸς ἔγημεν Κρηθηίδα, ἥ, (ὡς τινες,) Ἰσπολύτην. Ἡ δὲ,
ἡλέως ἑρασθεῖσα, αὐτῇ, ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα
ἐν Πηλέᾳ τῷ ἀνδρὶ κατηγορεῖ, ὡς πειραθέντα αὐτῆς. Ὁ δὲ, ἐξα-
γῶν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θῆραν εἰς τὸ Πηλῖον, κατέλυεν αὐτὸν
οὐκ ἐν τῷ Πηλῖ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρεῖ. Ἐπιστάς δὲ ὁ
ῥμῆς, ἥ, ὡς τινες, Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότεκνον μά-

α) ἀμείγουσαν P. cf. Naeke p.
34. Versum Choerili ita restituit
ermannus in censura libri Naekia-
: ἄνθη ἀμείγουσαν πηγᾶς ὑπὸ
κηφισσοῖο. γ) Ἡσαγόρας P. Ἠγη-

σαγόρας ex loco nostro laudat Voss.
de histor. gr. p. 370. Fort. Ἰσαγόρας.
δ) Ἐλδνίαν male P. vid. Heyn. ad
Apollod. III, 15, 3. t) sic recte P.
Vulgo Ἀττικῆς.

χαιράν, ἢ τὰ τε ἐπιόντα τυγχάνων^{u)} τῶν θηρίων ἀνῆρει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τὴν τε Ἀκάστον γυναῖκα, καὶ αὐτὸν, ὡς φασι τινὲς, ἀνείλε τὸν Ἀκάστον.

(Εἰ δὲ ἐπὶ κίνδυνον αὐτοὺς ἔπεμπεν ὁ Πείλας, διὰ τί ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐξήρχετο; Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ἄκοντος τοῦ πατρὸς· Δημάγητος δὲ, ὅτι ἐκέλευσεν ὁ Πείλας τὴν Ἀργῶ ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ αὐτούς· ὁ δὲ Ἀργος τοῦναντίον πεποίηκεν. Τὸ δὲ πιστὸν ἔχων παρὰ τοῦ τέκτονος ὁ Ἀκάστος ἐπέβη. Διὰ τοῦτο ὁ ποιητὴς φησὶν Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνῃσι γενέσθαι αὐτήν.) [Διαπορεῖται δὲ, διὰ τί εἰς κίνδυνον πέμπων ὁ Πείλας Ἰάσωνα, εἰσεσὶ τὸν πρὶν ἀπειθεῖν. Δημάγητος οὖν φησὶν, ὅτι ὁ Πείλας ἐπέταξεν ἀραιοῖς γόμοις παγῆναι τὴν Ἀργῶ, ἵνα ταχίον διαφθαρή· Ἀργος δὲ τοῦναντίον ἰσχυροτάτοις γόμοις Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνῃσι συνέπηξεν. Τὸ πιστὸν οὖν ὁ Ἀκάστος ἔχων παρὰ τοῦ Ἀργου αὐτὸς τε ἔπλει ἄκοντος τοῦ πατρὸς καὶ ὁ Ἀργος σὺν αὐτῷ. Ταῦτα δὲ δοκεῖ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος αἰνιττόμενος λέγειν, ὅτι οὐκ ἤθελε μινάξαι ἐν δαίμασι πατρὸς ἑῷος, ὡς δηλονότι τοῦ πατρὸς πείθοντος μένειν. Καὶ τὸ εὐθύς δὲ προσθεῖναι τὸν Ἀργον δῆλωμα τούτου ἐστίν.]

(V. 226. Ἀργος τε θεῶς. Διὰ τὸ τὴν Ἀργῶ κατασκευάσαι Ἀθηνᾶς προνοίᾳ.)

V. 230. Ἐπεὶ Μινύαιο θυγατρῶν. Ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. Καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς Κλυμένης^{v)}, τῆς Μινύου θυγατρὸς. Στρεσίχορος Ἐτεοκλυμένης φησὶν. Φειρεκιδῆς δὲ, Ἀλκιμέδης (τῆς Φυλάκου). Ἡσιόνης δὲ τῆς Δανειοῦ καὶ Διὸς γίνεται Ὀρχομενός· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Ὀρχομενὸς καλεῖται. Ὀρχομενοῦ δὲ καὶ Ἐρμίππης τῆς Βοιωτοῦ γίνεται Μινύας ἐπὶ κλησίν, φύσει δὲ Ποσειδῶνος, ὃς οἰκεῖ ἐν Ὀρχομενῷ· ἀφ' οὗ ὁ λαὸς Μινύαι ἐκλήθησαν. Ἐκ δὲ Μινύου καὶ Κλυτοδάρας γίνεται Πρέσβων καὶ Περικλυμένη καὶ Ἐτεοκλυμένη. Ἐκ δὲ Φανασύρας τῆς Παλονος καὶ Μινύου πάλιν Ὀρχομενός καὶ Διοχθῶνδης^{w)} καὶ Ἀθάμας. Ὁ δὲ Σκήψιος Δημήτριος φησὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰωλκὸν οἰκοῦντας Μινύας προσαγορεύεσθαι.

V. 238. Παγασαί. Ἀκρωτήριον Μαγνησίας^{x)}. Ὁνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεπηγῆθαι τὴν Ἀργῶ. Ὁ δὲ Σκήψιος, ἀπὸ τοῦ πηγαῖς περιρρέεσθαι τοὺς τόπους. Ἔστι δὲ [ἐν αὐτῷ] καὶ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν.

V. 240. Ἀστέρες ὡς νεφέεσσι. Πρὸς τὸ γένος καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀνδρίαν ἀπιδῶν, ἀστέρας μὲν τοὺς ἥρωας φησὶ, νεφέλας δὲ, τὸν δημοτικὸν ὄχλον.

V. 242. Πόθι τόσσον ὄμιλον. Οὐχ ὕγιως τὸ πόθι. Ἔστι γὰρ τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως δηλωτικόν. [ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς τὴν εἰς τόπον σχέσιν δηλοῖ.]

V. 243. Τὸ δὲ, ἔκτοθι βάλλει, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλει.

u) τυγχάνων recte abest a P., fortasse ex varia lectione τυγχάνοντα ortum. v) Ἀλκιμένης τῆς Περικλυ-

μένης male P. w) Διοχθῶνας P. x) Θεσσαλίας P.

Παναχαϊδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν φησιν, ὅτι αὕτη πρώτη
λήθη Ἀχαΐα, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Ξούθου.

V. 244. Πυρὶ δηώσειαν. Συμφλέξειαν. Ἡ πολέμησειαν,
καστρέψειαν.

Δόμους δὲ, τὴν χώραν, τὴν γῆν, συνεκδοχικῶς.

V. 246. Ἄλλ' οὐ φυνκτὰ κέλευθα. Ἄλλ' οὐκ ἐκφεύξι-
ς αὐτοῖς ἡ ὁδός· κατ' ἀνάγκην γὰρ ἐστίν· οὐδὲ ἄπρακτος ὁ ἄθλος·
νύσσωσι γὰρ βραδίως. Ὅλον εὐκατορθώτω. Ἡ, οὐ φυνκτὰ καὶ οὐκ
ἵπλοα, διὰ τοὺς ἐν μέσῳ κινδύνους.

Πόνους δ' ἄπρηκτος λοῦσιν. Ἥγουν ἐν τῷ πλῶ δ κίν-
ητος. Ἡ κατὰ κοινού τὸ, οὐ· ἵνα ἦ, ἀλλ' οὐ φυνκτὰ κέλευθα,
ἰδὲ ὁ πόνος ἄπρακτος· πρὸς τὸ, Αὐτήμαρ δὲ δόμους ὅλοφ πυρὶ
ρώσειαν Ἀλήττω, ὅτε μὴ σφιν ἐκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ. Οἱ δὲ οὐ-
ς, ἄπρηκτος, δύσπρακτος, δυσεργής, δυσκατόρθωτος.

[Ἄλλ' οὐ φυνκτὰ. Τοῦτο διχῶς. Εἰ γὰρ ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα
μαφίρειν δεῖ, οὕτως· ἀλλ' οὐκ ἦν τῷ Ἰάσωνι φυγεῖν τὸν πλοῦν,
ἰδὲ ἄπρακτον ἔασαι τὸ κελευσθέν. Εἰ ἐπὶ τὸν Ἀλήτην, οὕτως·
ἀλλ' οὐκ ἔστι τῷ Ἀλήτῃ φυγεῖν τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δέρματος, οὐδὲ
ν πόνον ἄπρακτον ποιῆσαι τῶν Ἀργοναυτῶν.]

V. 249. Νόστοιο τέλος θυμηδές. Θυμῆρες. Καὶ τοῦ-
ως πρὸς γυναικείαν φύσιν. Ἄγαν θαυμαστῶς πρὸς τὰς φύσεις
καὶ τοὺς λόγους ἀμφοτέρων ἀνέπλασεν. Τοῖς μὲν γὰρ ἀνδράσιν,
εἰ θρασυτέρα ἡ φύσις, ἄνωσιν καὶ τέλος τῶν μελλόντων εἰσαγεῖ·
αἷς δὲ γυναιξίν, ἐπεὶ ἀσθενέστεραι, εὐχὰς καὶ ἐκείσας ποιεῖ. Τοιαῦ-
τα γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν πραγμάτων αἱ γυναῖκες.

V. 251. Δεῖλῃ Ἀλκιμέδῃ. Ἐπίπνε. Ὁ δὲ νοῦς, εἰ
εἰ ὅφει, ὅμως δ' οὐν ἤλθε καὶ σοὶ κακόν, Ἀλκιμέδῃ (λείπει δὲ ἡ
ἀπρόθεσις) καὶ οὐ διετέλεσας λαμπρῶς τὸν βίον αὐχόουσα ἐπὶ
μούτῳ νύφ.

V. 253. Ἡτὶ οἱ ἦεν. Πρὸ τοῦ τὸν ἄθλον ἐπιστῆναι.
Πρὸς τὸν Ἰάσωνα ὁ λόγος. Ὅντως, φησὶ, βέλτιον ἦν σοὶ πρὸ
τοῦ πλοῦ τοῦ Ἰάσονος ἔλυσθέντα καὶ ἐντυλιχθέντα ἐν τοῖς κτέρεσι
καὶ ἐνταφιασμοῖς κεῖσθαι νειόθι τῆς γῆς, ἢ γοῦν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ
τῆς γῆς τόπῳ, νῆϊδα καὶ ἄπειρον ὄντα τῶν κακῶν ἔθλων τῶν ἐσο-
έντων τῷ Ἰάσωνι.]

(V. 255. Κάκων δὲ, ἦτοι, τῶν ἰδίων, ἢ τῶν μελλόντων
τελεῖσθαι τοῖς Ἀργοναύταις.)

V. 256. Ὡς ὄφελεν καὶ Φοῖβον. Λέγεται γὰρ, ὅτι τῆς
ἄλλης καταπεδούσης ἀγωνιῶντι τῷ Φοίβῳ κατὰ Διὸς βούλησιν
οὐδέχαστο θαρσύνων αὐτόν· ὁ κριὸς, διασώσῃν αὐτόν εἰς τὴν Σκυ-
λίαν. Τοῦτο δὲ αὐτὸ τῇ Ἀλκιμέδῃ ἐμελλε κακὸν γενέσθαι, τοῦ
ἰοῦ ἐκείσε στελλομένου. Ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς, καὶ Ἐκαταῖος
ῆσιν. Ἐνιοὶ δὲ φασιν, αὐτόν ἐπὶ κριοπρώρου *) σκάφους πλεῦ-
ν. Διονύσιος δὲ ἐν β Κριὸν φησὶ Φοῖβου τροφία γενέσθαι, καὶ

γ) αὐτὸ pro vulg. αὐτῇ ex P. dedl. z) κριοπρώρου P?

συμπληρυνέται αὐτῷ εἰς Κόλπους. (Διὸ καὶ μεμύθηται τὰ περὶ τῆς τοῦ κυρίου θυσίας αὐτόθι.)

V. 260. Ἐπὶ προμολῇσι. Τῇ ἐξόδῳ τῶν ἀριστῶν. Ἀπὸ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν μολεῖν. Ἐντεῦθεν καὶ τὰς πρώτας προβάσεις τῶν ὄρων προμολὰς λέγουσι.

V. 262. (Βεβολημένη. Λύπη βλαβεῖσα, ἢ δυσθυμοῦσα.)
Ὁξὺ δ' ἐκάστην. Μετενήνεκται ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀφήν.
Ὡς παρ' Ὀμήρῳ.

Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχη *) βέλος δξύ ὅ).

V. 263. Ἄχος δέ ἐστι σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιταταμένη. Σαρῖς δὲ ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ποιητὴν.
Ἡ δ' ἄχαι οὐ παιδὸς ἀπέφθιτο *).

V. 264. Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν. Ἄγαν περιεσφιγμένος, ὥς πάντα τὰ μέλη ἐκτυπούσθαι ἐκ τῆς σφίγγεως. Ὀμηρος [ἐν τῇ Πριάδος].

Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος ὁ).

Ἐντυπὰς δὲ λέγεται καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὕψεως, οὕτως ὥς καὶ τὸν τύπον [τοῦ προσώπου] διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι.

V. 267. Κατηφές. Κατάστυγνοι διὰ τὴν λύπην.

Τὸ δὲ εἰςέροντο, παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κῆται τοῦ ἡμιρον.

V. 268. Ἐπεχεύατο. Ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν, ἐπέβαλεν.

V. 269. Ἀδινώτερον ἢ ὕτε κούρη. Ὁμοιον τὸ σχῆμα τῷ,

— μελάντερον ἢ ὕτε πῖσσα *).

Τὸ γὰρ συγκριτικὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀπολειψμένου.

Ἡ ὕτε κούρη. Ἀκαταλλήλως τὴν παραβολὴν τέθεικεν. Ἐποτίθεται γὰρ γραῦν μὲν τὸν Ἰάσονα, κόρην δὲ τὴν μητέρα. Ἐδεῖ δὲ, φησὶ, κατὰ τὸ ἐναντίον ταῦτα τάξαι. Ἀλλ' ἐροῦμεν, ὅτι προσφόρως ὑποκειται ὁ Ἰάσων, οὐ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν γηροκομίαν τῇ μητρὶ. Καὶ γὰρ ἡ γραῦς τὴν κόρην ἀνατρέφει, ὥς ἡ μήτηρ, πρὸς τε τὸ ἀφαιρέπονον, διὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ γὰρ τὸ γῆρας καὶ ἡ βδελυγία ἡλικία παρεοικασί· καὶ πρὸς τὸ χρηθεῖν τῆς τρεφούσης. Μητρικὴ δὲ ὥσπερ ἀπηνῆς ἐπικειμένη ἔστιν ὁ Πέλλας. [Τὸ δὲ παράδειγμα καταλλήλως ἔχει. Οὐ γὰρ τοῦτο μόνον δεῖν δεῖ, ὅτι τὰς ἡλικίας ἐναντίως ἔλαβε, τὴν μὲν Ἀλκιμήδην, γραῦν οὖσαν, ἀπεικάσας κόρην, τὸν δὲ Ἰάσονα νέον γρητ. Οὐ γὰρ πρὸς τὰς ἡλικίας ἀφορᾷν δεῖ, ἀλλὰ πρὸς τὰ συμβεβηκότα τοῖς προσώποις· ταῦτα γὰρ παραβάλλομεν. Ἄλλως τε καὶ τρόπον τινὰ ὁ Ἰάσων γρητ ἵσκειν πρὸς τὴν Ἀλκιμήδην· ὥς γὰρ τῇ γρητ προσήκει τρέφειν τὴν ἐαυτῆς παῖδα, κούρην οὖσαν, οὕτω καὶ τῷ Ἰάσων προσήκει γηροκομεῖν τὴν μητέρα.]

a) ἔχει P. b) Π. XI, 269. d) Π. XXIV, 163. e) Π. IV, c) Od. XV, 857. Ἰφθίμο P. 277.

V. 271. Τὸ δὲ κηδεμονῆες κατὰ πλεονασμόν, ἀπὸ τοῦ κηδεμόνες. Οὕτω δὲ λέγονται οἱ κατὰ γάμον οἰκεῖοι, οἱ κηδεσταὶ καὶ κηδόμενοι.

(Ἡ οὐκ εἰσὶν. Τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην, ἣ οὐκ εἰσὶν ἄλλοι παῖδες.)

V. 272. (Βίοντον βαρύν. Δείπει τὸ οὔσα. Ἐπὶ μη-
τριαν οὔσα, κακὴν ζωὴν διαγεί. Τίθεται γὰρ τὸ βίοντος καὶ ἐπὶ
τῆς ζωῆς, ὥς νῦν, καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου.)

Τὸ δὲ ἡγηλάζει, καὶ ἡγηλάσκει, κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγμα-
τος κεῖται. Ἀηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διατρέβειν καὶ ἐνέχεσθαι,
καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι. [Παραπλήσια δὲ τούτοις τὸ ἡλά-
σκειν καὶ ἡλασκάζειν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἡλάσκειν ἀμετάβατον.] (Ἐπὶ
γὰρ τῶν μυῶν φησὶν Ὅμηρος.)

Αἶ τε κατὰ σταθμόν ποιμνήϊον ἡλάσκουσι ^ε).

(καὶ) [τὸ δὲ ἡλασκάζειν μεταβατικόν.]

— — ὅπη κείνος ἐμὸν μένος ἡλασκάζει ^ε).

V. 275. Ἐκφλύξει. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Φλόζειν δὲ κυ-
ρίως τοὺς λέβητας φάμεν καιομένους, ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ
ὔδωρ.

Περισπᾶται δὲ τὸ ὀρέχθεῖν, ὥς ποιεῖν. Ἔστι δὲ μύκημα ^h)
φωνῆς ἀνάρθρου. Ὅμηρος.

— πολλοὶ ¹) μὲν βόες ὀρέχθεον ^h).

Δεῖ δὲ μᾶλλον ἀκούεσθαι ἐπὶ τοῦ στένειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τραγύ-
νεσθαι. Ὅμηρος.

— — (ἐν) ἄλγεσι θυμὸν ὀρέχθων ¹).

Ἔοικε δὲ τὸ μὲν περισπῶμενον εἶναι διὰ τοῦ ο· τὸ δὲ βαρύτονον,
διὰ τοῦ ε, ἐρέχθω.

[V. 283. Τὸ δὲ πέσσειν ἀντὶ τοῦ ἔχειν.]

(V. 284. Ἀχαιῖάδεσσιν. Ταῖς Θεσσαλαῖς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ
τοῦ Φθίου. Ὅμηρος.

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί ^m).

V. 285. Ἀμῶις ὅπως. Ἐν τῇ προεκδόσει οὕτως ἔχει.

Ἀμῶις ὅπως κεν ἐοῖσι βιώσομαι ⁿ) ἐν μεγάροισιν.

Καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως, οὔτε ἀχέεσσι δυσάμμορος. Εὐρηται δὲ καὶ
οὕτως.

Σεῖο πόθω φίλε κοῦρε δυσάμμορος.

V. 287. [Τὸ δὲ] ὃ ἔπι μῦνον ^o). Ἐπὶ ἄρδενος δεῖ
νοεῖν. Εἶχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰππολύτην, (ὡς φησὶν Ἰβυ-
κος.)

V. 288. Μίτρην πρῶτον ἔλυσα. [Λέγεται μὲν καὶ φυ-
σικῶς· λύσις γὰρ ἐστὶν ἡ κύσις· λέγεται δὲ καὶ καθ' ἱστορίαν.]

f) Π. Η, 470. g) Od. IX, 457. Π, 684. n) κενεοῖσι βίωμαι P.
ἡλασκάζειν ἐμὸν μένος P. h) μύ- o) Sic recte P. Vulgo verba ὃ ἐπὶ
μημα P. i) πολλόν P. k) Π. μόνω cum versu praecedente jun-
XXIII, 30. l) Od. V, 83. m) Π. guntur.

Λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τικτούσαι, καὶ ἀνατιθέασιν Ἀρτέμιδι. Ὄθεν καὶ Λυσιζώνου ^{p)} Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις.

V. 292. Κινύρετο. Ἐθρήνει. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐστὶν ἐπὶ βόός. Καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μνησθαι. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

(V. 293. Ἐπισταδόν. Ἐφεστηκυῖαι.)

V. 296. Ὡδε λίην. Πάνυ τετρημένως. Ἀδύνατον γὰρ μητέρα εἰς τοσοῦτον κίνδυνον ἐξιόντος τοῦ παιδὸς μὴ κλαίειν. [Ἀγεῖν μὲν οὐ καλύει μητέρα οὖσαν· τὸ δὲ λίαν ἀλγεῖν ἀποτρέπει.]

Ἐπεὶ οὐ μὲν. Πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ, Οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο ^{q)}.

V. 297. Ἀλλ' ἔτι κε ν. Πρὸς τὸ Ὀμηρικὸν καὶ τοῦτο, — πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι ^{r)}.

Ἄροιο. Λάβοις ^{s)}. Ὄθεν καὶ τὸν Ἀρη τινὲς ἐτυμολογοῦσιν, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, καὶ ἀφελείσθαι ἐν πολέμῳ. (Ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀποίση ^{t)}.)

V. 299. Ἀνιάξουσά περ. Ὁ περ σύνδεσμος τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ γε, καὶ δὴ. Οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπέδωκεν. Ἐν γὰρ τῷ, — Μηδ' οὕτως αγαθὸς περ ἑὼν, τὸν περ μεταλαμβάνει εἰς τὸν δὴ· αγαθὸς δὴ ὢν. καὶ τὸ, — φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον, [ἀντὶ τοῦ] φυγόντι δὴ. [Ἡ οὖν καὶ ἐνταῦθα τὸν περ μεταλαμβάνειν δεῖ εἰς τὸν δὴ,] ἢ τὸ ἐξῆς οὕτως, τῶν μοῖραν [καίπερ] κατὰ θυμὸν ἀνιάξουσα, ὅμως τλήθι φέρειν.

V. 302. Ἐχερ. Ἀντὶ τοῦ ἐχρησμάδῃσθαι ^{u)} (περὶ τῆς ναυτίλας.) [Ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ χράω, χρω.]

(Ἄταρ μετέπειτά γ'. Ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις, τῇ τε Ἀθηνᾷ καὶ ταῖς θεοπροπῖαις ἔτι θάρσει, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀριστῶν ἀρωγῇ, τοῦτ' ἔστι βοηθεῖα.)

V. 303. Ἀλλὰ σὺ μὲν. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν, Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα ^{v)}.

V. 304. Μηδ' ὄρνις. Πάλιν [παρὰ] τὸ Ὀμηρικόν, — μηδὲ μοι αὐτῇ

ὄρνις [ἐν μεγάροισι κακὸς πέλεν ^{w)}].

V. 305. Κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν. Τὸ κεῖσε, εἰς τὴν Κολχίδα, ἢ εἰς τὸν λιμένα. Τὸ δὲ ὁμαρτεῖν, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ τοῦ δὲ καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν.

Ἔται δὲ ἀντὶ τοῦ ἑταῖροι. Οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμος ἡ λέξις, κατὰ ἀποκοπὴν δὲ ἐξηγήσκεται. (Πρῶτος δὲ Ὀμηρὸς ἐχρησται, λέγων,

— κασίγνητοί τε ἔται τε ^{x)}).

p) Sic P. Vulgo λυσιζώνης. q) Il. XXIV, 524. προῆξις κρυεροῖο γόοιο P. r) Il. XXIV, 551. s) Sic recte P. Vulgo λάβῃς. t) Ita e-

mendavi vulg. ἀποίσης. u) ἐχρησμάδομαι P. v) Il. VI, 490. w) Il. XXIV, 219. x) Il. XVI, 456.

Διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ πλήρους ἐκφέρεται·

Οὐ γὰρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι γ).)

V. 306. Προτέρω σε. Ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν. Ὅμηρος·

Οὐδ' ἄρα α) μοι προτέρω νῆες κίον α).)

V. 307. (Οἶος δ' ἐκ νηοῖο. Οἰκεία ἢ παραβολή. Ὅ,τε γὰρ ἴασων νέος, καὶ ὁ Ἀπόλλων νέος.)

V. 308. Ἀήλον ἄν' ἡγαθέην. Ἀήλος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ἱερὰ Ἀπόλλωνος· ἢ πρὶν μὲν Ἀήλος β), ὕστερον δὲ Ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα· πάλιν δὲ Ὀρτυγία, ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Ἀητούς.

Ἡ δὲ Κλάρον. Κλάρος πόλις πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ Ἀπόλλωνος. Καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ὑπὸ Μαντούς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον, ἢ ὑπὸ γ) Κλάρον τινὸς ἥρωος δ), ὡς Θεόπομπος. Νεάρχος ε) δὲ φησιν, ὅτι κατὰ κλήρον ὁ Ἀπόλλων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὠνομάσθαι. Οἱ δὲ τὴν Θηβαῖδα γεγραπότες φασιν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀεροθίνιον ἀνέτεθῃ Μαντῷ ἢ Τειρεσίου θυγατρὶ εἰς Δελφούς πεμφθεῖσα· καὶ κατὰ χρησμόν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Ἀέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ ς) τὸ γένος· καὶ γημαμένη αὐτῷ, τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμῆσθαι ὃ ἂν συναντήσῃεν, συναπῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα. Ῥακίῳ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν. Διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος, ἀπὸ τῶν δακρύων. Συγγενὲς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὕδρηλοι, ἀντὶ τοῦ ὕδρηφοι. Λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντούς κατὰ Κλάρον, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν καταστήσαι. Ὁ δὲ Ῥακίος οὕτως ὠνομάζετο διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοειμονίαν. Οἱ δὲ Κλάρον φασὶ κληθῆναι διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ Ποσειδῶνα καὶ Ἄρην.

V. 311. (Κεκλομένων ἄμυνδεις. Πάντων ὁμοῦ κτενομένων καὶ ἐπευφημοῦντων.)

Τῷ δὲ ξύμβλητο. Τοῦτο ξύμβολον ἀγαθόν, ὅτι τε γεναῖα καὶ ὅτι ἱέρεια ἢ ἱφιάς.

V. 312. [Ἀρητέϊρα δὲ καὶ ἱέρεια, ἀπὸ τοῦ ἀρητήρ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σωτήρ σώτειρα. Ἐν δὲ τῷ πολιόχῳς ἐπεντέθη τὸ ἦ.]

(V. 313. Οὐδ' ἔτι φάσθαι. Πρὸςληπτέον τὸν καὶ. Ὅμως δὲ καὶ λαλῆσαι προθυμουμένη, οὐκ ἔφθασε. Τὸ γὰρ ἔμπεδος νῦν ἀντὶ τοῦ ὁμως.)

V. 319. Δειδέχατ'. Ἐδεξιούγτο, ἢ προσεδέχοντο.)

V. 322. Καταβλώσκοντας. Κατερχομένους, καταμολίσκοντας [καὶ κατὰ συγκοπὴν καταμολίσκοντας]. Τὸ β-ἀντὶ τοῦ μ. Συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. Ὅθεν καὶ ὁ ψωμός, βλωμός, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὃ ἐστὶ κατέρχεσθαι. Καὶ πῖπτον βλωθρὴν (Ὅμηρος ζ),) τὴν ἀχρὶ τοῦ αἰθέρους μολίσκουσαν.

γ) Od. V, 141. z) Οὐ γὰρ P. d) Κλάρον τοῦ Ἰλίου P. e) Κλέαρ-
a) Od. IX, 64. b) ἄθλος P. zos P. vix rectius. f) Sic P. Vulg.
c) ἐπὶ P. Vulgo utroque loco ἀπὸ. Μυκηναίῳ. g) Il. XHI, 390.

V. 324. *Λέριμα δ' ὁ μὲν. Σύνηθις τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν.*

V. 401. *Ἐϋστείρης. Εὐτρόπιδος.*

Ολίγαι δὲ, τὰ πηδάλια, ὅλον ολίγαι, ἐπειδὴ ολίγας χρειὰ τῷ κυβερνήτῃ. Οἱ δὲ γλωσσογράφοι τοὺς οἰκίας. [Λέγεται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ οἰεῖν, τοῦ κομίζειν· κομιστικὰ γὰρ τὰ πηδάλια.]

V. 403. *Νῆεον αὐτόθι. Ὀικοδόμουν, κατεσκευάζον. Ἀπὸ τῆς τῶν λίθων συνθέσεως, ἣ ἐστὶ νήσεις. Ἡ ἐσώρευον. Ἐνθεν καὶ νηδύς· καὶ ναὺς, ἐν ἣ σωρεύεται ὁ φόρτος.*

Ἐπακτίου. Ἐπάκτιος, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος.

V. 406. *Τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν. Ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ ταῦτα ἐποιοῦν.*

Ἡ δὲ πρὸ πρόθεσις νῦν ἐστὶ τόπου ^{h)} δηλωτικὴ· ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦμπροσθεν. Ὡς τὸ,

(Ἐκ δ') ἄγαγε πρὸ φόωσδε ⁱ⁾).

V. 407. *Δύω βόε. Εἰκότως ἐπὶ δυοῖ προσηγορίαις, Ἀκτίου Ἐμβασίου τε, δύο βοῦς ἄγουσιν.*

(V. 408. Κουρότεροι. Ἐπεὶ ἴσως αἰεὶ νέος ὁ θεὸς, καὶ οἱ τῶν ἐταίρων νεώτεροι τὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. Καὶ Ὅμηρος, ἐπὶ τῆς τῶν νέων θυσίας,

Κούροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ^{k)}).

Ἦτοι οὖν συγκριτικῶς ἐστίν, ἢ πρωτοτύπως.)

V. 409. *Χέρνιβα. Χέρνιβας μὲν οἷς τὰς χεῖρας νιπτουσιν· οὐλοχύτας δὲ οἱ μὲν τὰ κανὰ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται τὰ πρὸς θυσίαν· οἱ δὲ τὰς κριθὰς, ἐπειδὴ οὐλὰς ἐνέβαλλον τοῖς βομοῖς.*

V. 411. *Αἰσωνίδα. Αἰσωνίς ^{l)} πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ [Αἰσωνος] τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησὶ (καὶ Φερεκύδης).*

V. 413. *Ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο. Ἄνυσιν, τὴν ἐνέργειαν, ἢ τὴν ταχυντῆτα. (Ὅμηρος· Οὐκ ἀνύω φθονέουσα ^{m)}.)*

Πείραθ' ὁδοῦ, αὐτὸν τὸν πλοῦν καὶ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ.

V. 414. *Ἐπαίτιος. [Ἡ πρὸς τὸ δοθὲν μάντευμα τῷ Ἰάσῳ ἀναφέρειν δεῖ, ἢ πρὸς τὸ δοθὲν τῷ Πείλῃ.] (Αἰὰ τὸ χρημαδῆσαι τῷ Πείλῃ. Ῥητορικῶς δὲ, ὥσπερ αἰτίῳ γενομένῳ τοῦ πλοῦ τῷ θεῷ, καὶ τὸ πᾶν πρᾶγμα ἀνατίθῃσιν, ὥσπερ οἰκείον.)*

V. 416. *Ἑλλάδα. Ἑλλάδα οἱ μὲν τὴν Φθίαν φασὶ συνανύμω· ἡμεῖς δὲ χώραν ὑπολαμβάνομεν εἶναι Ἑλλάδα, οὐ μέντοι γε τὴν αὐτὴν τῇ Φθίῃ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.*

V. 419. *Ὀρτυγίην. Περὶ τῆς Ὀρτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς Ἀθηναίοις ἱστορήκεν· καὶ Νικάνδρος ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας φησὶ τὴν Ἀῆλον ὀνομασθῆναι, γράψαντάδε·*

^{h)} κινήσεως P. ⁱ⁾ II. XIX, 118. ^{go} Αἰσωνίδα. Αἰσωνίς. ^{m)} II. IV, k) II. I, 470. ^{l)} Sic P. ^{Vul-} 56.

Οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης Τιτύνιδος ὀρμηθέντες.

Οἱ μὲν, τὴν Ἐρσον· οἱ δὲ, τὴν πρότερον Ἀήλον καλουμένην· ἄλλοι δὲ, τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίας νῆσον. ὅθεν Ὀρτυγία πᾶσαι βοῶνται"). Καὶ ἡ Ἀήλος οὖν οὐχ, ὡς μεμνόμεναι, ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Ἀητοῦς ἀδελφῆς [Ὀρτυγία ὠνομάσθη, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας, ἀφ' ἧς καὶ αἱ λοιπαὶ πᾶσαι ὠνομάσθησαν.] (ἀλλὰ καθὼς πᾶσαι αἱ Ὀρτυγίαι ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ' Αἰτωλίαν Ὀρτυγίας.)

V. 421. Ἐπιβατῆρα. Ἐπιβατήριον.

Χάριν δὲ, μισθὸν τυτλὶ, ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι νῦν πρῶτον τῆς πλώος.

Προτεθείμεθα, Ἄντι τοῦ ποιοῦμεν. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.

V. 424. [Τὸ δὲ εὐδιᾶν, τὸ μετ' εὐδίας πλεῖν.]

V. 425. Προχύτας. Οἱ μὲν τὰς κριθάς, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ, ὃ εἰσέβατον ἐμβάλλειν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερείου, (ἐπὶ τοῦ ἐκινεῦναι τὸ ἱερεῖον. Λέπει δὲ ἡ σύν.)

V. 426. Τὸ ζώσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀναθεῖναι, ἢ ἐτοιμασθῆναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀπλίσασθαι.

V. 430. Χαλκείῳ πελέκει. Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων τὴν σιδήρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι· ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὐρεθέντος σιδήρου, χαλκῷ ἐκρῶντο. Ὡς καὶ Ἡρόδοτος φησί·

Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σιδήρος").

V. 431. Περιφῶδηδης κεράεσσιν. Ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὀρμῆς κατενεχθεῖς. ἐπιφῶγαις εἰς τοῦ μπροσθεν, ἢ ἐπενεχθεῖς. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ,

περιφῶδηδης δὲ τραπέζῃ

κάμπεσεν^{p)}.

(ὁ Εὐρύμαχος.) ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος. Τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν, οὕτω λέγεται^{q)}. (Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθεῖς εἰς τὸ ἔμπροσθεν.)

V. 434. Ἀημῶ. Τῷ ἐπίπλῳ, ᾧ^{r)}) ἐννειλοῦσι τὰ ἱερεῖα, ἵνα εὐκαίεστατα ᾶσι.

V. 436. Θηεύμενος. Τὸ θηεῖσθαι Ὀμηρος ἐπὶ τοῦ θανμάζειν τίθησιν, θηήσαντες ἔλαφον. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐπὶ τοῦ βλέπειν.

V. 438. Πορφυρέαις. Πορφυρίζουσαις. Ταῖς τοῦ πυρός καμπαῖς καὶ εἰλησεσιν οἷον πορφυρίζουσαις. Ἐναργῆς δὲ ἡ φράσις.

Ἐλλίκεσσιν. Ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς.

(V. 441. Κῶας ἄγοντας. Ἐδεῖ ἄγουσιν εἰπεῖν, πρὸς τὸ ὑμῖν. Καὶ ὁ ποιητὴς δὲ,

n) Σικελίην et βοῶνται P. hoc recte, est enim fragmentum poetae, ita restituendum:

ὁμοτέρμονα νῆσον
Σικελίην, ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι
βοῶνται.

o) Op. et D. 151. p) Od. XXII, 84. q) Ἀντίμαχος δὲ τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω φησὶ λέγεσθαι. P. Antimachi nomen ex omisso Eurymachi natum videtur. r) Addidi ᾧ, a syllaba praecedente absorptum.

Αἰεὶ τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἔοντα *).

V. 444. Ἀσιδός. Ἡ Ἀσία ἀνομάσθη ἀπὸ Ἀσίας τῆς Προμηθέως μητρὸς καὶ Ἀτλαντος. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὴν αἰὲν ἔχειν.

V. 445. Ὡδε κακοῖς δεδαώς. Οὐκ ἐν τοῖς καθόλου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἰμοῖς βλαβεροῖς. Ὑπερβατόν δέ ἐστι, καὶ πλεονάζει ὁ καὶ σύνδεσμος. Λεῖπει δὲ ἡ ἐξ πρόθεσις. Καὶ ἐνῆλλαται γενικῇ ἀντὶ δοτικῆς. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥῆμα συντελικόν, ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθον. Ὁ δὲ λόγος οὗτος, ἔμπροσθεν ἐκ κακῶν οἰωνῶν ἔγνωκώς τὸν ἑμαυτοῦ μόνον, ἐξῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος, ἵνα ὑμῖν συμπλεύσας κλέος ἀπενέγκωμαι.

V. 446. Ὁφρ' ἐπιβαίην. Ὑπερβατόν ἐστι. Τὸ δὲ ἐξῆς, ὄφρ' ἐπιβαίην νηὸς, ἐπιβάντι δὲ τῆς νηὸς ἡ εὐδοξία τοῖς οἰκοῖς ἔποιτο.)

V. 450. Σταθερόν. Ἀντὶ τοῦ καυματηρόν καὶ θερμόν. Λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, (ἐκ τοῦ συμβαλίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπὶ τῆς ἀπῆλκων τῶν ὑποκειμένων.) Ἡ διὰ τὸ ἐστηκέναι. (Ἦτον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος.)

V. 454. (Πολιοῦ. Διὰ τὸ λευκαίνεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων κλυζόμενον.)

Φυλλάδα δὲ, τὴν στιβάδα τῶν φύλλων.

V. 456. Λαρόν. Παρὰ τὸ λίαν ἀργός. Ἡ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεπολιῆται. Ἡσίοδος δὲ φησι λαροῖς ποσι *), τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν.

V. 459. Ἐψιόωνται. Παρὰ τὴν ἐψίαν, ἣ ἐστὶ διὰ λόγων παιδιὰ, οἷον ἐπεσία **) τὴς οὔσα, παρὰ τὸ ἔπος. Διὸ καὶ ψιλοῦται. (Ὅτε δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσιν.)

(Ἄατος. Ἡ ἄγαν βλαπτικῆ. Τὸ γὰρ αὐτὸ πρῶτον, ἐπιτασίς ἐστιν. Ὡς ἄχανές καὶ ἀτενές.)

V. 461. Πορφύρεσκεν. Ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθους ἐνεθυμεῖτο. Πορφύρα γὰρ, εἶδος ἰχθύος ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὐρισκόμενον. Ἐμερίμνα γοῦν καὶ τὸν τῆς γῆς καὶ τὸν θαλάσσης κινδυνον.

V. 468. Ζεὺς τόσον *). Περὶ τοῦ Κύνκλωπος Ὁμηρος.

Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθρος ἀλευάμενος πεφιδόμην **).

Διὰ τούτων αὐτοῦ ἡ ὑπερηφάνια δηλοῦται. Καὶ Ὁμηρος δὲ ἀσεβῆ αὐτόν λέγει.

— καὶ δα ἄνακτος ἐναντιον εἴλετο *). τόξον *).

V. 471. Τοῖόν μ' Ἀρήνηθεν. Ἀρήνη πόλις Πελοποννήσου· νῦν δὲ Ἰεράνα λέγεται, ὥς φησι Πείσανδρος.

[Τὸ ἀοσσητήρ, ἀντὶ τοῦ βοηθός.] Φησὶ δὲ ὑπερηφάνως, ὡς οὐ φέρεις με συμπλουν, ἀλλὰ βοηθόν.

V. 473. Χαλίκρητον *). Τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς

*) II. I, 541. *) λαροῖς πόδας *) Od. IX, 277. *) εἴλετο P. P. u) ἐποισία P. v) τόσσον P. γ) II. IX, 559. ε) χαλίκρητον P.

ρτίας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας χαλιμίας *) φησὶ λέγεσθαι.

V. 476. Ἰδμων δέ. Οἰκείως τὸν Ἰδμονα, ὡς μάντιν οὖν, ποιεῖ ἐναντιούμενον τῷ Ἰδῷ ἐχθρῷ ὄντι Ἀπόλλωνι.

V. 478. Οἶδ' ἄν εἰ. Ἐπαίρει, μετεωρίζει, θρασύνει, ἀνεργτικῶς. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὅταν ἄρξηται μετεωρίζεσθαι. [Ἐξ οὗ καὶ οἶδμα τὸ κῆμα. Σημαίνει οὖν τὸ μετεωρίζειν καὶ αὐξάνειν καὶ θρασύνειν.]

V. 481. Ἐπιφλύειν μακάρεσσιν. Τὸ ἐπιφλύειν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ λοιδορεῖν.

V. 482. Ἀλωϊάδας. Τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ Ὀμηρος οἶδεν. Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτοὺς φησὶ· διὰ δὲ τὸ ἀνατελεῖσθαι ὑπὸ [Ἰφιμεδείας] τῆς Ἀλωέως γυναικὸς, μυθευθῆναι, ὡς λαέως εἶσιν υἱοί. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπιλήσιν· ταῖς δὲ ἀληθείαις, Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτοὺς. Καὶ Ἰωνόπιδος Αἰτωλίας *) ὑπὸ τοῦ πατρὸς *) αὐτῶν ἐκτελεῖσθαι ἤς Ὀφρος μνημονεύει,

— οἳ τ' Ἄλιν εἶχον *).

[Τὸ δὲ οὐδ' ὅσσον, ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὀλίγον.]

V. 485. Ἐκ δὲ γέλασεν *). Καὶ τοῦτο κουνόφωτος σηεῖον· εἶπε καὶ Ἰσοκράτης φησὶ, Μῆτε γέλωτα προπετὴ στέργει.

V. 486. Κερτομίοισιν. Εἰρωνευτικοῖς, τὸ κέαρ τέμνειν καὶ λυπεῖν δυναμένοις.

Ἐπιλλίζων δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπιμακρύνοντας. Ἐπιλλοῖοι οἱ στραβοί.

V. 487. Ἀργεὶ νῦν. Δι' ἀμφοτέρων ἐπισκώπτει τὸν Ἴωνα· πρῶτον μὲν, ὡς ἀτεχνῇ μάντιν· δεύτερον δὲ, ὡς μέγα φρονῶντα ἐπὶ Ἀπόλλωνι τῷ πατρὶ, ὡς μέγα δυναμένῳ τοὺς αὐθαδεῖς ἐθαρρεῖν. Τοῦτο δὲ μετὰ ἀπειλῆς ὁρᾷ λοιδορῶν.

V. 491. Χρεῖω. Δηλαῖ καὶ τὸ κατὰ χρεῖαν καὶ μοῖραν λεγόμενον, καὶ τὸ μέλλον.

Μεταμώλιον δὲ, μεταμελείας ἄξιον. Γράφεται δὲ καὶ μεταμώλιον· ὃ ἐστὶ μάταιον, μετὰ ἀνέμων φερόμενον. Ἀπὸ γενιῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸς τύπος εἰς ος, τῷ ἰ παραληγόμενος· οἷον Ἀμμων, [Ἀμμωνος,] Ἀμμώνιος· Ἀνέμων, Ἀνεμώνιος. *

V. 492. Χῶετ' ἐνι πτάξων. Ἐχολοῦτο καὶ ὠργίζετο καλοῶν καὶ μεμφόμενος.

V. 495. Αἰγιῇ. Κατ' εὐφημισμὸν, τῇ ἀριστέρῃ.

Πείραξεν *) δὲ, ἀντὶ τοῦ ἥρμοττεν.

Περικτὴ δὲ ἡ ἄν' α'. Τὸ γὰρ ἐξῆς, καὶ Ὀρφεὺς δέ. Εἰ μὴ ὅτι τῆς ἀνὰ τὸ ἀναστὰς λέγει· ἀναστὰς δὲ καὶ ὁ Ὀρφεὺς. [Ἡ ἀνὰ ἡ ἰριότης, ἡ ἀντὶ τοῦ ἀνέστη.]

a) χαλίδας P. Hinc Χαλιμάδας legendum esse recte suspicatur Naek. Choeril. p. 217, qui etiam λέγειν in γενέσθαι mutandum putat.

b) ἐν Θεσσαλίᾳ P. c) ἐκ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς P. d) II. II, 682. e) ἐκ δ' ἐγέλασεν P. f) ἐπήραξεν P.

“Ὅρα δὲ τὸ τῆς ρουσιμῆς χρησίμον, εἴη τὰς στασεις καὶ τὰς φιλονεικίας καταπαύει.

V. 496. “*Ἡεῖδεν δ’ ὡς γαῖα.* [Ἡ τοῦ Ὀρφῆως ὡδὴ φυσιολογίαν περιέχει.] Τὴν πρώτην σύγγυσιν τῶν στοιχείων ἄδειν βούλεται ὡς ἐκ τινος φιλονεικίας τὸ ἴδιον ἑκάστον μετέσχεν, καὶ τάξιν ἔλαβεν. Οἰκεία δὲ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ἡ ὡδὴ ⁵⁾. (ὅτι πρέπον ἐστὶ τῆς μάχης παύσασθαι, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν διάθεσιν ἐπανιέναι.) [δικαιοσύνην γὰρ παιδεύει, καὶ μὴ συγκεχυμένως, εἴτον ἀκόσμως ἔῃν, ἀλλ’ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως.]

V. 498. *Νεῖκεος ἐξ ὀλοοῖο.* Ἐμπεδοκλῆς φησὶν, ὅτι συγκεχυμένων ἀπάντων τοπρότερον, νείκος καὶ φίλια παραπεμφθέντα τὴν διάκρισιν ἐποιήσαντο· χωρὶς δὲ τούτων οὐδὲν δύναται γενέσθαι. ²⁾ *Ὡς* ἔπεται, ὡς εἰκός, μὴδὲ ἀπολωλέναι. Ὁ δὲ Θαλῆς ἀρχὴν ὑπεστήσατο πάντων τὸ ὕδωρ, λαβὼν παρὰ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος,

Ἄλλ’ ὑμεῖς μὲν (πάντες) ὕδωρ καὶ γαῖα γένουσθε ¹⁾.

Καὶ Ζήνων δὲ [ὁ Στωϊκός] τὸ παρ’ Ἡσιόδου ¹⁾ χάος, ὕδωρ εἶναι φησὶν· οὐ συνιζάνοντος, ἴλυν γίνεσθαι· ἥς πηγνυμένης, ἡ γῆ στερεμνιούται. Τρίτον δὲ ἔρωτα γεγονέναι (καθ’ Ἡσιόδου), ἦνα τὸ πῦρ παραστήσῃ· πυρῳδέστερόν γὰρ πάθος ἔρωας. Ἀναξαγόρας δὲ μύδρον εἰκὼν τὸν ἥλιον, φησὶν, ἐξ οὗ τὰ πάντα γίνεται ²⁾. Διὸ καὶ Εὐκρατίδης γνώριμος αὐτῷ γεγονώς χρυσέαν βῶλον τὸν ἥλιον εἶπε. Τὴν δὲ σελήνην ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χάραν πλατείαν ἀποφαίνεται, ἐν ἣ δοκεῖ ὁ Νεμαῖος λέων πεπτωκέναι.

V. 501. *Οὐρεα.* Δούρις φησὶ τοὺς ὑπὸ τῶν Γιγάντων κατενεχθέντας λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεδόντας, γενέσθαι νήσους· τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν, ὄρη.

V. 509. *Δικταῖον.* Τὸ Κρητικὸν, ἐνθα ἀντεγράφη ὁ Ζεὺς, ὡς καὶ Καλλιμάχος ἱστορεῖ.

V. 513. *Τοὶ δ’ ἄμοτον ¹⁾.* Ἀντὶ τοῦ ἀμότως καὶ ἀκορῆστος. Ὁ δὲ νοῦς, Ἀήξαντος δὲ τῆς ὡδῆς ^{m)}, ἀπλήρωτοι αὐτῆς ὄντες ἔτι, προετείπεισαν τὰς κεφαλὰς, ἀγατετακότες τὰ ὦτα, καὶ ἡρμούντες ἐν ἡσυχίᾳ· τοιαύτη ἡδονὴ συνείχοντο.

V. 515. *Κηληθμῶ.* Ἐν δὲ τῇ προεκδόσει μετὰ τοῦτο γέγραπται·

Ἥμος δὲ τρίτῃ φάνη ἡὼς ⁿ⁾, τῇ δ’ ἐπὶ νύκτα ^{o)}
βουθύσιον ^{p)} Ἐκάτοιο κατ’ αὐτόθι δαινυμένοισι,
τῆμος ἄρ’ ἐκ Διόθεν πνοιὴ πέσεν. ὦρτο δὲ Τίφους
κεκλόμενος βαίνειν ἐπὶ σέλμασι. τοὶ ^{q)} δ’ αἰόντες
[ἰθὺς ἔβραινον].

(Ἐξῆς δὲ τῶν ἐκκειμένων),
σμερδαλέον δὲ λιμήν.

V. 516. *Οὐδ’ ἐπιδήν μετέπειτα.* Οὕτως ἀναστρεφέ

g) ἡ φυσιολογία P. h) II. VII, 99. i) Sic P. Vulg. Ἡσιόδου. k) ἐξ αὐτοῦ πάντα γεγονέναι. P. l) Τοῦ δ’ ἄμοτον. P. m) τοῦ Ὀρφῆως ὡδῆς. P. n) ὁδός. P. o) νυκτὶ P. p) βο

ν φράσιν, Ἐπειτα οὐκ ἐπιδὴν οὐδὲ μετὰ χρόνον κτεράσαντες, ἀντί
ῖ, εὐθέως καὶ μετ' ὀλίγον [ὑπέχειον ταῖς γλώσσαις].

V. 517. Ἡ δέ μιν. Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κρη-
ν, ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερῶν ἐπιθύ-
τῳ Ἐρμῇ, καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. Καὶ ἴσως φυσικῶς. Ἐπει-
ρ Ἐρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα,
εἰς ὕπνου ἐπιπεσόντος ἡρεμεί, εἰκότως τῷ Ἐρμῇ αὐτὴν θυνοῦσιν.
ὡς Ὀμηρος γ).

Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον γ).
ἐνχρίδας γ) δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς ἱστορεῖ, ὅτι Ἀλκίανδρος γ) ὁ Πέ-
πος διὰ τὸν Χρυσίππου νόμον φυγαδευθεὶς ἐκ Μεγάρων, ἀπ-
χετο κατοικήσων εἰς ἑτέραν πόλιν. Καὶ δὴ περιπεσὼν λέοντι λυ-
ισμένῳ τὰ Μέγαρα, ἐφ' ὃν καὶ ἄτεροι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ
ῖ βασιλέως τῶν Μεγάρων, καταγωνίζεται τούτον· καὶ τὴν γλῶτ-
ν αὐτοῦ. [ἀποτεμὼν καὶ] εἰς πῆραν θέμενας, ἐπανήλθεν αὐτίς
; τὰ Μέγαρα. Καὶ ἀπαγγελλόντων τῶν ἀπεσταλμένων ἐπὶ τὴν
ῖραν, ὅτι αὐτοὶ εἰσὶν οἱ καταγωνισμένοι γ) τὸ θηρίον, προσκομί-
ς τὴν πῆραν, ἤλεγξεν αὐτούς. Διόπερ θύσας τοῖς θεοῖς ὁ βασι-
ύς, τὸ τελευταῖον τὴν γλῶσσαν ἐπέθηκεν τοῖς βωμοῖς· καὶ ἀπὸ
τε ἔθος τοῦτο διέμενεν Μεγαρεῦσι. Φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ
υσίων φησὶν, ὅτι [ἡ γλῶττα] τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρῶ-
όν ἐστι. (Καὶ Ὀμηρος γ).

Ἄλλ' ἄγε τάμνετε γλώσσας.
ντὶ τοῦ παύετε τοὺς λόγους.)

V. 526. Ἐν γὰρ οἱ δόρυ. Πιθανῶς ἐκ τῆς Ἀσδωνίδος
ηοὶ δρυὸς τὸ ξύλον εἶναι ἐν τῇ Ἀργεὶ τὸ φωνῆεν, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ
ρθέγγετο, ὡς φησὶ Ὀμηρος γ).

— — ὄφρα θεοῖο

ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο βουλὴν ἐπακούσοι γ).

V. 528. Οἱ δ' ἀνὰ σέλιμα. Τὰς τῶν ἑρετῶν καθέ-
ρας, τὰ σελιδώματα. Καθόλου δὲ τὸ πλατὺ ξύλον σέλιμα λέγεται
εὶ σελιδώμα. Ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν βιβλίων διὰ τὸ πλα-
ς φαρμέν.

V. 533. Ποσσὶν ὑπεκλύσθη γ). Καὶ αὐτῷ ἐπικαθε-
έντι κάτωθεν παρὰ τοῖς ποσσὶ μάλλον ἐπεκλύσθη γ) ἡ τροπὶς τῆς
ως, καὶ ἐν βάθει τῆς θαλάσσης ἐγένετο, τῷ βάρει τοῦ ἥρωος.

V. 537. (Ἦ που ἐν Ὀρτυγίῃ. Ἐν τῇ Δήλῳ. Τὸ δὲ ἐξῆς
τως, Καθάρπερ ἡῖθεοι ἐν Δελφοῖς, ἡ ἐν Δήλῳ, ἡ ἐν Ἰσμηνῷ πε-
τόν βωμόν τοῦ Ἀπόλλωνος χορὸν στήσαντες, πρὸς τὸ τῆς κινά-
ς μέλος ἡρμωσμένως κροτοῦσιν τοῖς ποσσὶν· οὕτω καὶ οὗτοι, τῇ
ν Ὀρφῆος κινάρα κηλούμενοι, σφοδρότερον πρὸς τὴν κωπηλα-
σαν ἦσαν.) Τὸ δὲ ἐξῆς, [τὸ βῆσσωσιν, ἀντὶ τοῦ κτυποῦσι. Σύν-

γ) Od. III, 341. ε) βάλλομεν P. w) Od. III, 332. x) Od. XIV, 327.
δ) Sic P. Διηγήσις vulg. Vid. Schol. γ) βοὴν ἐπακούσῃ P. z) ὑπεκλύ-
d I, 118. u) Ἀλκίανδρος P. v) εἶθη P.
αταγωνισάμενοι P. fortasse rectius.

απτε δὲ αὐτὸ τῷ ὁμαρτῇ,] ὁμαρτῇ φήσσωσιν. Ἡ δὲ ὑπὸ πρό-
θεσις παρήκται ὡς παρ' Ὀμήρῳ^{α)}).

— — — ὑπαί πόδα νείατον Ἰδης.

Ἰσμηνοῖο. Ἰσμηνός, ποταμός Βοιωτίας· ἀφ' οὗ, Ἰσμηνίου
Ἀπόλλωνος ἱερὸν.

(V. 542. Κήκειν ἄλμη. Ἀνεδίδοτο καὶ ἀνέπηδα ἐκατέρω-
θεν τῆς νεῶς ἢ θάλασσα.)

V. 543. Μορμύρουσα. Δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινου-
μένη φοβερῶς. (Ὡς δὲ τῇ προειπόμενῃ,

Μορμύρουσα τυπήσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.)

V. 545. Τρύχεα. Εἰς κοσμον τῆς νεῶς εἰώθασιν ὄπλα πει-
ριθεῖναι.

Μακρὰ δ' αἶψιν. Ὀνοῦς, ἐλευκαίνετο δὲ τὸ ὕδωρ, καθ-
άπερ ἀτραπὸς διὰ χλοήφορουντος πεδίου. Ἡ ἄλλως, ὡς δήλη
ἐστὶν ἡ δόδος πεδίου μεταξὺ χλοήφορου, οὕτω καὶ ὁ τύπος τῆς νεῆς
ἐφαίνετο.

V. 547. Πάντες δ' οὐρανόθεν. Διὰ τοῦτου ἐβεβαί-
σατο καὶ τοὺς θεοὺς σκοπεῖν καὶ θαυμάζειν τὸν πλεῦν. Οὐ γὰρ ἀ-
πλῶς τινὲς ναῦται ἦσαν, ἀλλ' ἡμίθεοι.

V. 551. Τὸ δὲ νῆα ὑπὸ Ἀθηνᾶς εἰργασμένην, πρὸς πᾶν θαῦ-
μα κεῖται.

Ἰωνίδος. Γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰωνίας^{β)} δὲ
Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνεῖα τῆς Βοιωτίας. Ὁ μέντοι Ἀπολλώ-
νιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἀργούς ἀπὸ τῆς
ἐν Ἰωνίᾳ κλησεώς^{γ)}, μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰωνίας, περὶ ἧς
Ἐκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει· Ἀρμενίδας δὲ ἐν
τοῖς Θηβαϊκοῖς^{δ)}, Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἰωνόν^{ε)} ἐν Θεσσαλίᾳ γεννη-
θῆναι, ἀφ' οὗ Ἰων πόλις, καὶ Ἰωνίς Ἀθηνᾶ. Μέμνηται καὶ
Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνημάτων^{ς)}.

V. 554. Πολιτὴ δ' ἐπὶ κύματος ἀγῆ. Τῷ αἰγταλῷ, ἐν-
θα τὰ κύματα περιάγνυται.

Σουίδας ἐν Θεσσαλικοῖς φησὶν Ἰέλονος υἱὸν εἶναι Χείρωνα,
ὥσπερ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Κενταύρων. Ὁ δὲ τὴν Γίγαντομαχίαν
ποιήσας, φησὶν ὅτι ὁ Κρόνος μεταμορφωθείς εἰς ἵππον ἐμίγη Φι-
λύρᾳ τῇ Ὠκεανού· διόπερ ἵπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων. Τοῦ-
του δὲ γυνὴ Χαρικλῷ. Εἰκότως δὲ παρεισηνεγκεν εἰκόνα τοῦ Χεί-
ρωνος, καὶ ὅτι φιλάνθρωπος^{δ)}, καὶ ὅτι δικαιοτάτος Κενταύρων·
καὶ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν εἰς τὸν Ἴασονα. Παρ' αὐτοῦ γὰρ ἔμαθε
τὴν Ιατρικὴν. Ὅθεν καὶ Ἴασον ἐκλήθη, παρὰ τὴν Ἰασιν.

V. 558. Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώ-
νιος τοῖς μεθ' Ὀμήρου ποιηταῖς, ὑπὸ Χείρωνος λέγων τὸν Ἀχιλλεῖα
τραφῆναι. Ὀμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. Διαπεφωνήκασιν δὲ

α) Π. Π., 824. β) Ἰωνίδος P.
γ) ἀπὸ τῆς ἐν Κορωνεῖα Ἰωνίδος
P. δ) Ἀρμενίδης ἐν τοῖς Μεγαρι-
κοῖς P. Ἀντιμενίδης legendum pu-

tat Voss. de hist. gr. p. 334. ε) Ἰω-
να P. Vulgatam tuetur Steph. Byz.
ς) Ἰων. ζ) ἀπομνημονευμάτων P.
g) φιλαλήθη P.

καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ μητρός. Ἐκεῖνος γὰρ πανταχοῦ Θέτιδος αὐτὸν ἀποφαίνεται. [οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται ^{h)}.] (Λυσίμαχος δ' Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Νόστων κατὰ λέξιν λέγων. * Σπυῖδας γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πεπρωγατευμένοι, καὶ οἱ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας, καὶ Λαίμαχος καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς, οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφήκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν· ἀλλὰ τούναντιον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζονσι γεγονέναι τῆς Χειρῶνος, Δητμάχος δὲ ἐκ Φιλομήλης τῆς Ἀκτορος. Ἄλλοι δ' ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται.)

[V. 559. Οἱ δ' ὅ τε δὴ. Περιγητὴ μὲν λιμένα φησὶ τὸν κυκλατερεῖ καὶ καμπὰς ἔχοντα.]

V. 563. Μεσσύδμη. Ἡ ἱστοδόκη, ὅπου τίθεται ὁ ἱστός, καὶ κλίνεται.

V. 564. Προτόνους δὲ, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῶραν καὶ τὴν πρῦναν ἐκτεινόμενα σχοινία.

V. 565. Ἡλακᾶτη δὲ λέγεται τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον ¹⁾ μέρος τοῦ ἱστοῦ, κατὰ Ἑρατοσθένην, ὅπερ ὁ ἐστὶ τὸ καρχήσιον.

V. 566. Ἰκρίον δὲ, οἱ μὲν μέρος τοῦ ἱστοῦ λέγουσι· βέλτιον δὲ νοεῖν ἱκρίον τὴν καλουμένην κεραίαν, ἣς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα ^{k)} λέγονται. Λέγεται δὲ ἱκρία καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πᾶσαι πρόσκεινται.

V. 567. Περόνας δὲ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐπὶ τῶν σανιδωμάτων, ἢ τοὺς καλουμένους τροχοὺς, οἷς τὰ σχοινία δεσμεύουσι.

Κάλως δὲ τὰ σχοινία, νῦν μὲν οἷς ὁ ἱστός ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ πλευροῦ τῆς νεῆς· καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον κάλως λέγεται. Διὸ καὶ διακροῦντες αὐτοὺς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέγουσιν· οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστός ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν ¹⁾ πρῶραν, προτόνους· τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας· ἐφεξῆς δὲ τούτων πρόποδας· μεθ' οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι τέρθριοι· εἴτα οὓς λέγουσι μέσους. [Ὁ δὲ κάλως κλίνεται διχῶς· ὁ κάλως τοῦ κάλω, καὶ ὁ κάλως τοῦ κάλωος, ὡς ἐν ταῦθα.]

Διακριδὲν δὲ, ἀντὶ τοῦ διαρισμένως καὶ ἐκτεταγμένως ^{m)}.

Ὅταν οὖν λέγῃ ἐπὶ τὴν ἡλακᾶτην ἐρύσαι τὰ λῖνα, τοῦτο φησὶν, ὅτι μέχρι τοῦ ἀκροτάτου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἀνέλκυσαν τὰ ἱστία.

Ἰστίον ὅτι Ἑρατοσθένους ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ, μέρος ταῦτα φησὶν ἱστοῦ, Πτέρην, Θωράκιον, Ἡλακᾶτη, Καρχήσιον, Κεραία, ἱκρίον.

V. 568. Τίσαιον δὲ, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας. Οἱ δὲ, Θεσσαλίας.

h) Haec vocabula in cod. sequitur Latina, quae incipit a voce ἱστός. k) ἀκρότερα P. l) πρῦναν καὶ τὴν excidisse videtur Schaefero. m) ἐκτεταμένως P.

V. 569. (Εὐθήμερον. Εὐ διατεθειμένη, εὐρύθμω, εὐποιήτω. Θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι.) [Εὐθήμερον δὲ φησιν τὴν φθῆν διὰ τὸ εὐ διατεθεῖναι τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχὰς.]

[V. 570. Νηοσόον δὲ φησι τὴν Ἀρτεμιν, ἣ διὰ τὸ σῶζειν τὰς ναῦς, ἥ διὰ τὸ σεύειν καὶ κινεῖν αὐτάς.]

V. 571. Τὴν Ἀρτεμιν ὕμνεϊ διὰ τὸ τὸν τόπον ἱερὸν αὐτῆς εἶναι.

V. 574. (Ἀπλετοὶ. Ἀπροσπέλαστοι, μεγάλοι.)

Διασκαίροντες καὶ διανηρόμενοι.

Διὰ δὲ τοῦ ἔμμεγα ^{α)} τὸ τοῦ μέλους θελκτικὸν σημαίνει. Οἷον οἱ μὴκέτι ἑαυτοὺς βλάπτοντες, ἀλλὰ μεθ' ἡσυχίας ἐπόμενοι.

V. 578. Νόμιον μέλος. Παιμενικόν, παρὰ τοὺς νομάς. Ἡ νόμιον μέλος, ὕμνος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος.

V. 580. Ἡερίη πολυλήϊος. Ἡ Θεσσαλία, παρὰ τὸ μέλαιναν εἶναι τὴν γῆν ^{ο)}. Οὕτω γὰρ καὶ τὴν Αἴγυπτον ἡερίαν φασίν. Ἡ ἡερία ἀντὶ τοῦ πρώτα ^{ρ)}, ἀπὸ τοῦ ἥρι. [Πρωῖνῃ δὲ ἀντὶ τοῦ ^{q)} ὀνόματος ἀντὶ ἐπιρρόφηματος.]

Πελασγῶν. Τῶν Θεσσαλῶν, ἀπὸ Πελαγοῦ τοῦ Ἰνάχου. Ἡ ἀπὸ Πελασγῶν, ἔθνους βαρβαρικοῦ, οἰκήσαντος τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος, [καὶ ἄλλας οὐκ ὀλίγας χώρας]. Ἡ ἀπὸ Πελαγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησὶν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι. Ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοί, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησὶ. Καὶ οἱ Τυρσηνοὶ δὲ, Πελασγοί.

V. 581. Ἐρίπνας. Ἀπορρώγας κολώνης, σπηλαία κρημνώδη. Λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τοῦ ἐρηρεῖσθαι. Ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πνέεσθαι.

V. 582. Σηπιάς. Ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ, οὕτω καλούμενον διὰ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπλίαν μεταβληθῆναι, διακομῆν ὑπὸ Πηλέως.

V. 583. Εἰναλίη Σκίαθος. Ἡ παραθαλάσσια. Νῆσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας, ἐγγὺς Εὐβοίας. (ἥς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται.)

V. 584. Πειρεσιαὶ δὲ, πόλεις Μαγνησίας. Μάγνησα δὲ, πόλις τῇ χώρᾳ ὁμώνυμος, ἄγαν εὐδῖος καὶ παραθαλάσσιος.

Μάγνησα ^{ρ)}. Τὴν Μαγνησίαν λέγει τὴν κατὰ Θεσσαλίαν. Ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα Μαγνησία περὶ Ἐρεσσον, ἐκτισμένη ὑπὸ Λεωνόπου ^{ο)} τοῦ Καρδῆ, μετοικήσαντος ἐκεῖ σὺν Μάγνησι τοῖς ἐν Κρήτῃ.

Μάγνησά ^{θ)} ὑπεύδιος. Ὁ νοῦς, οὐ τραχεῖά τις οὐδὲ πετρώδης, ἀλλ' ὁμαλή τις καὶ εὐδῖος.

V. 587. Καί μιν κυδαίνοντες. Τὸν Δόλοπα. Ὁ δὲ Δόλοψ, Ἐρμού υἱός, ὃς ἐν Μαγνήσῃ τῇ πόλει ἀπώλετο, καὶ αὐ-

α) ἔμμεγας P. ο) Sic ed. princeps. τοῦ excidisse videtur Schaefero. ρ) τὴν εἶναι γῆν ed. Steph. errore typ. Μάγνησσα P. et sic deinceps per es. ρ) πρωῖνῃ P. q) πρώτῃ, τεθέντος s) Μαγνητός P.

τόθι τάφον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἔσχεν, ὡς Κλέων ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν. Τοῖς μὲν οὖν κατοικομένοις ὡς περὶ ἡλίου δυσμᾶς ἐναγίζουσι, τοῖς δὲ Οὐρανίδαις ὑπὸ τὴν Ξω, ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. [Τὸ μὲν ἔκεισαν ἀντὶ τοῦ ὠρμησαν.] Ἔντομα δὲ τὰ σφαγία, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγίζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλὰς. Οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τραγγήλον σφάζουσιν. Ὅμηρος ¹⁾.

Αὐτοὺς μὲν πρώτα.

Ἄλλοι δὲ ἔντομα, φασὶν, [ἤγουν εὐνοῦχα· εὐνοῦχα δὲ] τοῖς τεθνεῶσιν ἐνάγριον, ὡς ἄγωνα τοῖς ἀγόνοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἔνορχα ἔθνον.

V. 588. [Τὸ δὲ ἔκειαν, ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν.] Δείπει δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις· ἴν' ἧ, ἔθνον τῷ Δόλοπι παρὰ τῷ οἰδματι τῆς θαλάσσης.

V. 589. Ἐλινύεσκον. Περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον. Ἡ ἑστρεῦγοντο, ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ.

V. 592. Μελλίβοιαν. Πόλιν Θεσσαλίας.

V. 594. Ὁμόλην. Ὁμόλη ὄρος Θεσσαλίας οὕτω καλούμενον, ἢ πάλιν Θράκης.

(V. 595. Οὐδ' ἔτι δηρὸν. Ὁ λόγος, οὐκ ἔμελλον μετὰ πολὺν παρέχεσθαι τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ.)

V. 596. Τὸ δὲ ὑπεκβαλεῖν, τὸ ἀμείψαι τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἀμύρου ποταμοῦ σημαίνει.

Ἀμύροιο ῥέεθρα. Ἀμυρος Θεσσαλίας ποταμὸς ἐκρέων, μετὰ τὴν Μελλίβοιαν κείμενος· προσαγορευόμενος ἀπὸ Ἀμύρου τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος. Ἔστι δὲ καὶ πόλις αὐτόθι [οὕτω καλουμένη].

V. 597. Εὐρύρυσενας δὲ φάραγγας ²⁾, τὰς εἰς τὸ πλάτος ἀνεωγμένας.

V. 598. Ὅσσης. Ὅσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία.

V. 599. Κλίτεια δὲ, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὁρῶν καὶ βάσεις.

Παλλήνη δὲ, ὄρος ³⁾ Θράκης καὶ πόλις, ὅθεν ἦν Πρωτεύς ⁴⁾).

Κανάστρα ⁵⁾ δὲ ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης.

Ὀλύμποι δὲ εἰσιν ἕξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας ⁶⁾, ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἡλιδος, Ἀρκαδίας.

V. 601. Ἀθω. Ἀθως ὄρος Θράκης ὑψηλότατον. Ἡ δὲ διάνοια, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὃ Ἀθως αὐτοῖς ἀνεφάνη, ἀπέχων τῆς Ἀἴμου τοσοῦτον, ὅσον ἂν ναὺς πλέουσα ἀπὸ ἡοῦς μέχρι μεσημβρίας πλοῦν διανύσῃ. Καὶ τοσοῦτον, φησὶν, ἀπέχουσεν τὴν Ἀἴμνον ὅμως σκιαζει διὰ τὸ ὕψος παρακλίναντος τοῦ ἡλίου. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ μέχρι Μυρίνης. Πόλις δὲ ἐστὶν ἡ Μυρίνη πρὸς

t) II. I, 459. u) φάλαγγας P. ctius, cf. Steph. Byz. s. v. y) Θ. v) χαῖρα P. w) Ὀρφεύς P. recte, M. P. u videtur. x) Κανάστρον P. re-

τῷ τέλει τῆς Δήμου. Δίπολις γάρ ἐστιν ἡ Δήμος· ἔχει γὰρ Ἡραισίαν καὶ Μυρῖνην. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μυρῖνης τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθείας δὲ θυγατρὸς.

(V. 604. Καὶ ἐσάχρι. Περιττὸς δὲ καὶ σύνδεσμος.)

V. 608. Σιντηῖδα. Ἐπιθετικῶς Σιντηῖς ἡ Δήμος. Τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ὤκησαν, βλαπτικώτατοι ὄντες. Ἡ τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἰκισθεῖσαν. Καὶ Ὅμηρος *).

Ὡχετο δ' ἐς Δήμον μετὰ Σιντίας ἀγριοφώνους.

Ἑλλάνικος δὲ φησι Σιντίας ὀνομασθῆναι τοὺς Δημιόλους, διὰ τὸ πρῶτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικά πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν.

V. 609. Ἐνθ' ἄμυδις. Αἱ Δήμναι γυναῖκες ἐπιπολὸν τῶν τῆς Ἀφροδίτης τιμῶν κατολιγορήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θύον ἐκίνησαν. Πάσαις γὰρ δυσσομίαν ἐνέβαλεν, ὥς μηκέτι αὐτάς τοις ἀνδράσιν ἀρέσκειν. Τῶν δὲ πρὸς Θράκας ἐχόντων πόλεμον, καὶ πολλάκις *) ἐκείθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποστρεφόμενων τὰς γνησίας γαμετάς, κατὰ τὴν τῆς θεοῦ ἐργὴν, ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἄνδρας ἀνελεῖν. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνέειλον. Δείσασαι δὲ, μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρησώνται αὐτάς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνέειλον.

V. 613. Ἀντιπέρηθεν β). Ἐξεναντίας. (Οὕτω γὰρ κεῖται ἡ Θοράκη τῆς Δήμου.)

Δηῖδας, τὰς αἰχμαλώτους.

V. 615. Ἀτίσσαν *). Οὐκ ἐτίμησαν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν ἄλλων ἱστορούντων, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Δημνιάδες δύσσομοι ἐγένοντο, Μυρτίλος δ) (ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν) διαφέρεται, καὶ φησι τὴν Μηδεῖαν παραπλέουσάν, διὰ ξηλοτυπίαν εἶπαι εἰς τὴν Δήμον φάρμακον, καὶ [ἐξ ἐκείνου] δυσσομίαν γενέσθαι ταῖς γυναῖξιν· εἶναι τε μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐνικαντὸν ἡμέραν τινα, ἐν ᾗ διὰ τὴν δυσωδίαν ἀποστρέφονται τὰς γυναῖκας ἄνδρες τε καὶ νεῖς.

V. 620. Οἷη δ' ἐκ πασέων. Εἰκότως ἡ Τυρπηλὴ οὐκ ἀπέκτεινε τὸν πατέρα· πρῶτον μὲν, διότι πατὴρ ἦν, ἔδωκε τὴν ὀφειλομένην τῷ Θόαντι σωτηρίαν· δεύτερον δὲ, διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ [τρίτον] ὅτι οὐκ αἵτιος ἦν αὐτὸς οὐδὲ συνεργὸς (τῆς τῶν ἄλλων Δημνιάδων ἀσελγείας.) [τοῦ πρὸς τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν μίσους.]

V. 623. Ἐς Οἰνολίην ἐρύσαντο. [Οἰνολίην λέγει τὴν Οἰνόνην.] (Ἐλήψε τὴν ἱστορίαν παρὰ Θεολύτου.)

V. 624. Σίκινος *) δὲ ἐστὶ νησὸς τις πρὸ τῆς Εὐβοίας, (τὸ πρότερον Οἰνολίη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελοφυτόν.) Μημηονεὺς δὲ τῆς μετονομασίας Ξεναγόρας, λέγων ὅτι μετωνομασθῆ ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ Νηΐδος νύμφης. [Ἐκεῖσε γὰρ

z) Od. VIII, 294., a) πολλάς P. c) ἔτισαν P. d) Μυρτίλος P. fortasse rectius. - b) ἀντιπέρη P. e) Σέκινος P.

βίβη ἡ λάρναξ ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἡ περιτυχόντες ἀλιεῖς, οὗς ἰν ἐπακτῆρας καλεῖ, σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τοὺς κυνηγοὺς, ἴσων τὸν Θόαντα.] "Οτι δὲ ἐνθάδε Θόας ἐσώθη, καὶ Κλέων δ' Κουεὺς¹) ἱστορεῖ, καὶ Ἀσκληπιάδης δ' Μυρλεανός, δεικνὺς ὅτι παρὰ λέωνος τὰ πάντα μετήνεγκεν Ἀπολλώνιος.

(V. 625. Ἐπακτῆρες. Ἀντὶ τοῦ ἀλιεῖς. Ἐπὶ νήσου κνηγούς οὐ δεῖ λέγειν.)

V. 627. Ταῖσι δὲ βουκολλίαι τε. Λοιπὸν γὰρ διὰ τὸ νδρῶν πολὺν χρόνον στερίσκεσθαι τὴν νῆσον, ἡ πείρα αὐτὰς καὶ ὁ ἀνδρείον μετέβαλεν βίον καὶ ἐπιτήδευμα.

V. 631. Ἡ θάμα δ' ἡ πάπτεινον. Ὁ ἡ σύνδεσμος ἴσωναμεί τῷ δῆ. Ὡστε κείσθαι τὸν δ' ἡ σύνδεσμον, ὡς παρ' Ὀμήρ⁵),

Ἡ δ' ἡ λογία [ἴσεται ἔργα].

: παραλλήλου.

(V. 633. Τῷ καὶ ὅτ'. Ἐλεγον γὰρ αὐτοὺς ὡς εἰς πόλεμον ἤλυθον.

V. 634. Μυρίνης. Μυρίνη πόλις τῆς Δήμνου, ἥς καὶ νωτέρω μέμνηται.)

V. 636. Θυάσιν ὠμοβόροις. Μαινάσιν. Ἐνθεν καὶ ἦν Σεμέλην Θυῶνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτῇ παρ- ἰσῆγαγεν οὐσαν καὶ ἐνθεαζομένην^h). ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτο- ἔνας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Ἄλλως. Μαινάσι, βά- κ- αῖς. καὶ ὡς Σεμέλη, Θυῶνῃ, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμῆν. μαινο- ἔναις.

Τὸ δὲ ὠμοβόροις, ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατασχεθεῖσαι αἱ ὠμοσπάρακτα ἐσθίουσιν, (ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησίν.)

V. 637. Θραντιάς. Δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρω- υμικῶν. Ὁ μὲν εἰς ἄς, οἷον Πελιάς· ὁ δὲ εἰς ἰς, οἷον Πελοπίς. αἱ ταῦτα δὲ εἰς ἄς μεταβάλλει τὴν τελευταίαν, παρεντιθεμένου ἡ ἰ, ἵνα μὴ εἴη κακοφωνα. [Ἐπένθεσις ἐστὶ τοῦ ἄ. Τὸ γὰρ κῦ- ἰον Θραντίς.]

V. 640. Τέλως δ' αὐτ'. Ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ αὐταὶ ἀπλή- ντο. (Ἐπεκτεταταὶ δὲ τὸ τέως, κείμενον ἀντὶ τοῦ ἔως. ἔως δῆ.)

V. 643. Σφωῖτέ τοιο. Ἀκαίρως τῷ θυῖκῳ ἐκρήσατο ἀντὶ τοῦ.

V. 645. Ἀπροφάτους. Ἀπροσφώνητους. Ἀπροφασί- ους.

Ἐπιδέδρομε λήθη. Ὅτι λέγονται οἱ τεθνηκότες λήθην ἐν γεγονότων αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ λαμβάνειν. Οὗτος οὖν (φησὶ) ἢ τεθνηκώς εἰς λήθην οὐκ ἔπεσεν· ἀλλὰ καὶ μετεμψυχωθεὶς, κατὰ τὸν Φιλοχόρουⁱ) λόγον, ἤδει τίς ἦν [πρὸ τοῦ τεθνηκέναι] (διὰ

f) Κλέων οἰκουριεύς P. g) Π. ctura dedi. Nominum Φιλόχορος et 573. h) ἐνθουσιασάν P. et sic φιλόσοφος confus. exemplum praebet inde. i) τῶν φιλοσόφων vulg. Siebelis fragm. Philoch. p. 106. λοχῶρον P.; unde illud ex conie-

τὰς τοῦ Ἑρμοῦ βουλὰς.) Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλλίδης, τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ποτὲ μὲν εἰς ἄδου [κατιοῦσαν διατρίβειν ἐκεῖ], ποτὲ δὲ [ἐπανιοῦσαν εἰς τὸ σῶμα] ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι. [Διὸ καὶ ἐτερήμερος κήρυξ λέγεται, διὰ τὸ μίαν μὲν ἡμέραν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δ' αὖ ὑπὲρ τὴν γῆν διάγειν.] Φασὶ δὲ τοῦτον τὸν Αἰθαλλίδην (οἱ Πυθαγόρειοι, τῆς ψυχῆς οὕσης ἀφθάρτου, κατὰ μὲν τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἀναβιώσαντα,) Εὐφορβον^κ) εἶναι τὸν Πάνδον· ἔπειτα ἐκ τούτου Πύρρον¹⁾ τὸν Κρήτα· εἶτα Ἠλείον τινα, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται· μετὰ ταῦτα αὐτὸν τὸν Πυθαγόραν. (Πυθαγόρας δὲ, ἐν τῷ^μ) μεταλλοιοῦσθαι τὰς ψυχὰς καὶ παρεισδύνειν εἰς ἕτερα σώματα, φησὶν ὅτι γένοιτο μὲν πρῶτον Αἰθαλλίδης, εἶτα Εὐφορβος Τρωὶς, εἶτα Ἑρμοῦ υἱὸς καὶ Σαμίας ἐταίρας, καὶ Πυθαγόρας. τὴν δὲ μνήμην αὐτῷ παρέπεσθαι τῷ κεχαρίσθαι Ἑρμῇ τῷ Αἰθαλλίδῃ υἱῷ ὄντι.)

V. 646. Μεμόρηται. Κατὰ ἑκθλιψιν^ν τοῦ ι. Ἔστι γὰρ μεμολοῖται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται.

V. 647. Αἰθαλλίδης δὲ, κήρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐτερήμερος, ὥς φησιν· ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὸν ἄδην, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγειν^ν).

V. 650. Μειλίξατο. Παρεκάλεσεν^ο). Ἔπαισε τῷ λόγῳ, συνειδὸς ὦν. Καὶ γέγονε παρὰ τὸ Ὀμηρικόν^ρ), Ἔσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἶσιμα εἶδῃ.

V. 651. Ἡματὸς ἀννυμένιοι^ο). Τῆς ἡμέρας ἐπὶ δύσιν ἀννυμένης.

V. 652. Πέλματα. Τὰ τῆς πρώτης σχοινία. Ὁ δὲ λόγος, καίτοι τῇ πνοῇ οὕση τῇ Βορέου ἐπιτηδεῖα^ς) τοῖς Ἀργοναυταῖς πρὸς τὸν πλοῦν, ὅμως οὐκ ἔλυσαν τὰ σχοινία.

V. 659. Λαρόν. Ἡδὺν, ἀπολαυστικόν. (Παρὰ τὸ λέπεποῖσθαι, ὃ σημαίνει τὸ θέλω.)

Ἡῖα δὲ νῦν, ἐφόδια, βρώματα.

(V. 660. Μηδ' ἄμμε. Δῶμεν αὐτοῖς χρεῖας, ἵνα ἐκτὸς τῶν πύργων μένωσιν ἀπρόσοδοι πρὸς ἡμᾶς· μήπως διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδεῶν ἀνάγκην καὶ χρεῖαν, εἰσιόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀκριβοῦς τὰ καθ' ἡμᾶς μάθωσιν.)

V. 664. Ἡμετέρη μὲν νυν. Κατ' ἑγκλισιν τὸ νυν ἀγνωστέον. Οὐ γὰρ δηλοῖ χρόνον, ἀλλ' ἴσον ἐστὶ τῷ δῆ. (Ἐκπτεόν δὲ διὰ τὸ μέτρον.)

(V. 665. Τμέων δ' εἴτις. Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν^ς), Νῦν δ' εἴη ὅς τῆσδε γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσπη.)

V. 669. Πικνοῖσι. Πυσοῖς. Ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχου^ρ). Ναὶ μὰ τὸ ξικνὸν σῦφαρ ἐμόν.

κ) Ἐφορβον P. 1) Πύρον P. m) περὶ τοῦ excidisse videtur. n) Haec quomodo corrigenda sint ex iis, quae supra ex P. leguntur, facile intelligitur. ο) ἐκλήσας P., unde for-

tasse supra legendum παρεκλήσας, quo verbo lexica carent. p) Il. XV, 207. q) ἀνομένιοις P. r) Legendum καίπερ τῆς πνοῆς οὕσης τῇ Βορέου ἐπιτηδεῖας. s) Il. XIV, 101.

(*Διασκευάζει δὲ Ὀμηρικῶς τὴν γραῦν οὕτως,*
"Ὅς δὴ γηραὶ κυφὸς ἔην".)

V. 672. Ἐπιχνοάουσαι^{α)}. Ὡς χροῦν ἔχουσαι τὰς λευκάς φουμένας τρίχας.

V. 674. Μόλις. Κακῶς διὰ τοῦ λ. Ἔδει γὰρ διὰ τοῦ γ, μόγις, παρὰ τὸν μόνον.

V. 677. Ἐπαυρέσθαι. Ἐάν μὲν παροξυτόνως, ἔσται αόριστος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύσαι· ἐάν δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικός, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν.

(V. 681. Ἄλλα δ' ὀπίσω. Πολλὰ δὲ κακὰ χεῖρονα μάχης καὶ πολέμου ἔσται.

V. 684. Ἄγονοι. Ἄσπερμοι, διὰ τὸ ἀνδρὶ μὴ συνεῖναι.)

Διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ γηρῶς τὸν λόγον ἐπιπλεῖον ἐκάνκασε, στρυγερὸν γῆρας εἰπών.

V. 685. Βῶσσεσθε. Ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε. (Ὁ δὲ νοῦς, Αἱ δὲ νεώτεραι πῶς βιώσεσθε καὶ ζήσεσθε, ὅταν γηράσχητε; τῶν μὲν παλαιότερων παρελθουσῶν, ὑμῶν δὲ λοιπὸν μὴ δυναμένων ἐργάζεσθαι; ἢ αὐτόματοι οἱ βόες ἀροτριάσουσι καὶ θερίσουσι τοῦ ἔτους περιερχομένου, μηδενὸς ἀνθρώπου ἐπικειμένου τῷ ἔργῳ;)

V. 688. Καὶ πρόκα. Εὐθέως. (Γράφεται καὶ περιτελλομένου ἔτερος.

V. 689. Ἢ μὲν ἐγών. Ἐν ᾗθει λέγει ταῦτα.)

Εἰ καὶ πεφρίκασσιν^{γ)}. Οἷον φοβοῦνται ἐπ' ἐμὲ αἱ Κῆρες ἰδεῖν, νῦν ὅμως ἀποθανοῦμαι. Λέγει δὲ τῷ ὑπεργεγηρακέναι.

V. 692. Αὖτως ἢ θέμις. Οὕτως ὥς προσήκον ἐστίν.

V. 694. Ἐπήβολος. Ἐπιτυχῆς καὶ κυρία ἐπὶ τύχῃ τῶν κακῶν. Ἢ ἀντὶ τοῦ δεσπόζουσα καὶ συμφέρουσα.

V. 695. Ἀγῆδα. Καταχρηστικῶς τὰ χρήματα· κυρίως δὲ τὰ ἐκ λαφυραγωγίας.

V. 696. Ἄστν. Ἐτυμολογεῖ Εὐμόλπος τὴν λέξιν, ἄστν λέγων παρὰ τὸ ἴστασθαι. Ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις.

[V. 699. Τπεβλήδην κυρίως σημαίνει, ἐπειδὴν λέγοντός τινος ἕτερος περικόφας τὸν ἐκείνου λόγον λέγη. Καὶ ὑποβάλλειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἔστι δ' ὅτε τὸ ὑποβάλλειν σημαίνει τὸ ἐνίστασθαι καὶ ἐναντιοῦσθαι. Ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑποβλήδην ἀντὶ τοῦ λάθρα συναινεῖν κεῖται.]

V. 700. Ἢ δε μενοινῇ. Ἀντὶ τοῦ βουλή. (Ἀστείως δὲ, ἐπεὶ αὐτῇ ἤρσε τὰ λεγθέντα, ἵνα μὴ ὥσπερ ἀκολασίαν κατηγορήται, τὴν κοινὴν πασῶν ἐπικαλεῖται μαρτυρίαν.)

V. 701. Μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον. Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ναῦν. Περιττὸς δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος.

V. 703. Ὅρσο μοι Ἴφινόη. Τὸ ἐξῆς, Ὅρσο μοι Ἴφινόη τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα, ὅστις στέλου ἡγεμονεύει, ἡμέτερόνδε μολεῖν.

t) Od. II, 16. α) ἐπιχνοάζουσαι. P. γ) πεφρίκασσι P.

Τὸ δὲ ἀντιόουσα, ἀντὶ τοῦ ἀντιάουσα, ὅλον ἀξιάουσα, τουτέστι δεησομένη. [Οὕτως γὰρ καταλλήλως λέγομεν· Ὁρσο ποιήσουσα, ἀλλ' οὐχὶ ποιούσα.]

V. 704. Στόλος δὲ ἐστὶν ἐπὶ πρᾶξιν τινα πορευόμενον πλήθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. Καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μέλζονος παρασκευῆς. Ἐνταῦθα δὲ στόλον τὸ τῆς μιᾶς νηὸς πλήθος εἶπε. (Προστίθῃσι, Παλαμήδης,) οὕτω δὲ λέγεται καὶ ἡ εἰς ὅν ἀπόληξις.

(V. 707. Εὐμένεοντας. Τοῦτο ὡς πρὸς ὃ ἐδεδοίκεισαν, μὴ ἄρα πολέμιοι ἦσαν.)

V. 712. Κούρη τοί μ' ἐφέηκε. Διὰ τοῦ κόρη τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν φόβον ἀποκρούεται, (καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐδεδοίκεισαν, ἐωρακότες αὐτὰς καθωπλισμένας, καὶ ἀποτρέπεται. Παρθένος γὰρ ἡ καλέσσα.)

(Τὸ δὲ Θοαντιάς ἀντὶ τοῦ Θόαντος.)

V. 718. Εἴσαντο. Ἀντὶ τοῦ διενοήθησαν, ὑπέλαβον.

V. 719. Τηλυγέτην δὲ νῦν ἀκουστέον μόνην. (Ὁ γὰρ νοῦς, διενοήθησαν δὲ μονογενῇ Θόαντι τὴν Τυπυλίην γεγενημένην, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς ἐλληφέναι.)

V. 721. Ἰωνίδος. Ἐν Θεισσαλίᾳ θεὰ Ἰωνίς τιμᾶται, καὶ ἐν Κορωνείᾳ πόλις τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰωνίου τοῦ ἐρέως.

Ἀστειὼς δὲ, οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρώμενον ἐξάγει, ἀλλ' ἐσθλῇ κοσμούμενον. Πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλε· ἔπειτα, ὅτι καὶ γυναικῶν μόνον ἡ πόλις, αἱ μάλιστα τοῖς τοιοῦτοις χαίρουσι. Καὶ ὁ Μέγανδρος· Εὐκαταφρονήτος τῇ στολῇ εἴσειμι, καὶ ταῦτα εἰς γυναῖκας. Ἦδη δὲ καὶ διὰ τῆς δωρησαμένης θεοῦ τὸ τῆς χλανίδος κάλλος ἐσήμεινεν.

V. 723. Δρυόχους. Ἐν οἷς καταπήγνυται ἡ τρώπις ξύλοις, ταῦτα οὕτως καλοῦσιν. (Ὀμηρος ^ω).
Ἰστασ^χ. ^α) ἐξείης, δρυόχους ὥς, δώδεκα πάντας.

Δρυόχοι οὖν τὰ ἐγκοιλία τῆς νεῶς.

V. 724. Κανόνας δὲ τὰς σκάθμας, αἷς τὰ ξύλα καὶ τοὺς τοίχους οἱ τέκτονες ἐξισάζουσι.

Δαε δὲ, εἰδίδαξεν ἡ θεός.

(V. 725. Τῆς μὲν ῥηττερον. Ἐν τῇ προεπδόσει, τῇ τῆς μὲν ῥηττερόν κεν, ἐξῆς ἐστίν, Ἄκρα δὲ πορφυρέη. οἱ δὲ μεταξὺ δύο οὐκ εἰσίν.)

V. 726. Ἐρευθος [τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου] ἐρύθημα [κυρίως σημαίνει· ἔνταῦθα δὲ τὸ ἐρυθρὸν χῶμα τοῦ ἱματίου]. Ἔσσι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος (ἐρυθρὴν,) ἢ τὰ ἔρια βάπτουσιν.

V. 727. Ἐρευθῆσσα δὲ, ἀντὶ τοῦ πυρρὰ, ὑπερυθρός. Καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν·

Παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

ω) Od. XIX, 579. α) Ἰστασαν P. Ἰστασο. χ' ed. Flor.

V. 730. *Κύκλωπες*. Οἱ τοὶ κατασκευάσαντες τῷ Διὶ τὸν κεραυνόν. [Ὀνόματι δὲ αὐτῶν Βρόντης καὶ Στερότης.] Καὶ Ἡσίοδος·

Οἱ Ζηνὶ βροντὴν ἔδσαν^{γ)}, τευξάν τε κεραυνόν.

(Ἐπ' ἀφ' ὅτε. Ἐπὶ θεῷ καὶ θαυμαστῷ καὶ ἀθανάτῳ ἔργῳ.)

V. 731. Ὅς τόσον. Ἦτοι ἐπὶ ποσότητος τόσον, ἢ ἐπὶ [ποιότητος καὶ] θαύματος, (τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ μεγάλως.)

V. 732. Μιῆς δ' ἔτι δεύετο. (Ὅτι ἤν ἡμιτελὴς παρὰ μίαν ἄκτινα κεραυνός. Αὐνίσσεται δὲ, ὅτι τὸ κατασκευάσμα ἀληθῶς εἶχε τὸν κεραυνόν, καὶ ὅλην ἔλαττοῦμενον τῆς ἀληθοῦς λαμπηδόνας. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν τεχνίτην ἐν ποικίλλματι ὁμοίαν τὴν λαμπηδόνα ποιῆσαι τῆς ἀληθοῦς.) [Τὸ ἔτι δεικνύσι μὲν καὶ ποικίλλαν γραφῆς, δεικνύσι δὲ καὶ, ὅτι οὐχ οἷόν τε ἐπὶ τῆς γραφῆς τέλεια θεωρεῖσθαι πάντα τὰ γραφόμενα.]

V. 734. Μαλεροῖο. (Οἱ νεώτεροι, τοῦ λαμπροῦ· οἱ δὲ, τοῦ μαραντινοῦ.) [Παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς τὸ λαμπρὸν ἐσήμανε, παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις τὸ μαραντινόν.]

V. 735. Ἀντιόπης. Δύο Ἀντιόπαι ἐγένοντο· ἡ μὲν Νυκτίως, ἡ δὲ Ἀσσωπῷ, περὶ ἧς νῦν Ἀπολλώνιος, ἧς καὶ Διός, Ἀμφιῶν καὶ Ζήθους, οἱ καὶ τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὥς καὶ Ὀμηρος φησὶν^{α)}·

Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο.

Φερεκύδης δὲ καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς, διότι Φλεγύας παλεμίου ὄντος εὐλαβοῦντο βασιλεύοντι Κάδμῳ.

V. 737. Κεῖτο πέλας. Ἀστεῖως, ὥς πρὸς τὴν ἔδραν τῆς πόλεως τῶν τειχῶν καὶ τὴν στάσιν, τὸ κεῖτο ἔταξεν.

V. 738. Ἐπωμαδὸν ἡέρταξεν. Κατὰ τοὺς ἄμους ἐβάσταξεν, ἐπὶ τῶν ἄμων ἤρεν.

V. 739. Διὰ δὲ τοῦ εἰκῶς ἐκόλασε τὸν λόγον, διὰ τὸ ἐν γραφῇ εἶναι. Οὐ γὰρ ἀληθῶς ἐκακοπάθει ἐν τῇ γραφῇ.

V. 740. Ἐπὶ οἱ. Ἐπ' αὐτῷ τῷ Ζήθῳ ἐπόμενος.

V. 741. Τὸ δὲ δις τόσση, ἀντὶ τοῦ διπλασίαν τοῦ Ἀμφίονος ἐπηκολούθει πέτρα.

Ὅτι δὲ ἐπηκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρα οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν πρώτῳ. Τὴν δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφίονι ὑπὸ Μουσῶν φησί· Διοσκορίδης δὲ, ὑπὸ Ἀπόλλωνος· καὶ Φερεκύδης δὲ (ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστορίᾳ,) ὑπὸ Μουσῶν.

Δις τόσση δὲ, διπλὴ ὥς πρὸς ἣν ἐβάσταξεν ὁ Ζήθος. [Καὶ ὄρα, ὅσον μέγεθος εἶχεν ὁ τῷ Ἀμφίονι ἐπόμενος λίθος, ὅστις διπλασίον ἦν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ζήθου φερομένου. Τὸν δὲ τοῦ Ζήθου κάρη θρόνος ἡλιβάτου φθάσας εἶπεν.] Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ ἢ τὴν τῆς μουσικῆς καὶ τὴν τῆς εὐπαιδευσίας ἀρετὴν, ὥς πρὸς τὴν ἄλογον ἀνδρίαν· παραινῶν ὅτι ὁ μὲν, ὥς σφόδρα ἰσχυ-

γ) οἱ βροντὴν τε Ζηνὶ δόσαν P. α) Od. XI, 262.

ρός, ὀλίγον, καίτοι κακοπαθῶν, ἔφερον, ὃ δὲ μέγιστον τῇ εὐπαιδευσίᾳ φέρειν ἠδύνατο.

V. 743. Θοδὸν δέ, τὸ εὐκίνητον καὶ εὐμετάφορον· ἀπὸ τοῦ θοάζειν, ὃ ἐστὶ ταχύνειν.

Ὀχμάζουσα. Κατέχουσα, βαστάζουσα. Καίτοι μὴ οὐσα πολεμικῇ, ἀλλ' ὥς ἐραστὴ χαριζομένη τῷ Ἄρει. Κυρίως δὲ ἐστὶν ὀχμάσαι, τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. Σημαίνει καὶ τὸ [προσηλοῦν ἐπὶ ὄχθου τινός. Τὸ δὲ αἰχμάζειν σημαίνει τὸ] ἐν μάχῃ κρατῆσαι, ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

V. 746. Δίηλον. Κυρίως τὸ τῷ Διὶ ἑοικὸς ἄγαλμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα, ὥς καὶ νῦν. Καὶ δικηλίκας δὲ [ἔλεγον] τοὺς σκωπτικούς, τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλον τινὰ μιμουμένους. (Ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι, φησὶ, χαλκῇ οὐσῇ ἐφαίνετο αὐτῇ μορφὴ ὁμοία.) Βουλόμενος δὲ δεῖξαι, ὅτι ἀνταντακλάσεις ἐγίνοντο τινὲς ἐν τῇ ἀσπίδι, φησὶν, ὅτι γυμνωθέντος τοῦ ἄμου τῆς Ἀφροδίτης μέχρι τοῦ μαζοῦ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς ἀσπίδος τὸ ὁμοίωμα τῆς Ἀφροδίτης ἐφαίνετο, διὰ τὸ λείαν εἶναι τὴν ἀσπίδα.

V. 747. Ἐν δὲ βοῶν. Ἡ Τάφος νῆσος ἐστὶ μία τῶν Ἐγναδῶν, ἣν ᾤκησαν Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες, ἄνδρες ἡστροεικέτατοι τὸν τρόπον. Καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες τὰς τοῦ Ἡλεκτρώωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης. Γενομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ Ἡλεκτρώων καὶ οἱ τοῦτου παῖδες ἀνηρέθησαν. Διὸ Ἀλκμήνη μετέστη, καὶ ἀνεκῆρυξεν τὸν ἑαυτῆς γάμον τῷ τιμωρησόμενῳ τὸν πατρῶον φόνον. Τιμωρησάμενος δὲ Ἀμφιτρώων ἔγημεν. (Ἡ ἱστορία σαφῶς παρ' Ἡσιόδω.) Περὶ δὲ τῆς μάχης Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, ὅτι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδης τέσσαρες παῖδες ἐγένοντο, Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μήστορ, Ἡλεκτρώων, καὶ κοινὴν ἔσχον τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν Περσέως θάνατον. Μήστορος δὲ θυγάτηρ Ἰπποδόη, ἥς καὶ Ποσειδῶνος Πτερέλας. Τοῦ δὲ, Τηλεβόας καὶ Τάφος. (Ὡς δὲ τινες, Πτερέλα τοῦ Τηλεβόου ἐγένοντο παῖδες οἱ καλούμενοι Τηλεβόαι.) Ἐλθόντες δὲ ἀπήτουν Ἡλεκτρώωνα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν (τῆς μητρὸς) Ἰπποδόης [χρήματα]. Ἀντιστάντες δὲ αὐτοῖς οἱ Ἡλεκτρωωνίδαι ἀνηρέθησαν ὑπ' αὐτῶν. (Πτερέλα παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφος· ἀπ' ὧν ἡ νῆσος.) Τηλεβόαι οὖν οἱ Τάφιοι, ἥτοι ὅτι τῆλε οἰκοῦντες ἀπὸ Ἀργους τὰς βοῦς ἀπήλασαν, ἢ ἀπὸ Τηλεβόου τοῦ Πτερέλα (τοῦ βασιλέως υἱοῦ, οὗ ἀδελφὸς Τάφιος· ἀπ' οὗ καὶ ἡ νῆσος).

V. 749. Ἀμέρσαι δέ, τὸ στερεῆσαι.

V. 752. Δηριόωντες. Ἀγωνιζόμενοι. Ὁ γὰρ Οἰνέμαος, Ἄρεως ὦν παῖς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἥτοι Εὐρυθόης τῆς Ἀναοῦ, θυγατέρα ἔχων Ἰπποδάμειαν, καὶ χρησάμεν λαβάν, ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ μὴ τῷ νικῆσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. Προέκειτο δὲ αὐτοῖς Κλάδεας ποταμὸς ὁπετηρία, Ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. Καὶ ἀνέειλεν τρεισκαίδεκα μνηστῆρας, ὥς Πίνδαρος ἱστορεῖ. Ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ τὸν ἄθλον μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ Ἰπποδάμεια Πέλοπος, ἔκτισε Μυρτίλον, τὸν Ἐρμού μὲν παῖ-

δα, ἀρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνόμαον, [ὥστε κατατροχίσαι Οἰνόμαον,] ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον (ἐπὶ τοῦ ἀκραξονίου, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον), ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ. Οὐ γενομένου, Οἰνόμαος τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε, καὶ Ἴπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν. Αἱ δὲ τοῦ Οἰνόμαου ἵπποι, Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα ^{a)}). Ὁ δὲ Μυρτίλος, Ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατρῶν Φαειδούσης, [ἢ Κλυμένης,] οἱ δὲ, ἐκ Μυρτοῦς, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων.

V. 754. Παραιβάτις. Οὐχ ὅτι αὐτῶ κατὰ τὸν ἀγῶνα συμπαρῆν, ἀλλ' ὅτι ὁ τεχνίτης, ἀμφοτέρω δείξει θέλων, καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν νίκην, τοῦτο πεποίηκεν.

V. 756. Πρωτενέες. Πρωτεταμένον ἔχων τὸ δόρυ.

V. 757. Παρακλιδόν. Παρακεκλιμένως ἔπιπτεν.

^{a)} Ἀξονος ἐν πλήμνῃσι. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ· ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδου οὕτως ἀναγνωστέον·

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμησε διίπετέος ποταμοῖο.
καὶ οὐχ, ὥς τινες,

ἐν πλήμνῃσι.

εἰ μὴ ἔξωθεν προσλαβοίμεν τὴν σὺν πρόθεσιν, [ἵνα ἡ] σὺν πλήμνῃσι.

V. 760. Βούπαις. Μέγας παῖς, οὗτω τέλειος ἀνὴρ.

V. 761. Τιτυὸν μέγαν. Ἐλάρῃ μήτηρ Τιτυοῦ. Μετὰ τὴν τελευταίην δὲ τῆς μητρὸς λέγεται παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι, καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ ^{b)}).

Καὶ Τιτυὸν εἶδον γαλῆς ἐρικυδέος υἱόν.

Φερεκύδης δὲ φησιν, ὅτι Ἐλάρῃ τῇ Ὀρχομενοῦ μίγεις ὁ Ζεὺς ᾤθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἥδη κύουσας, δεδιὼς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν, καὶ ἀνεδόθη τῆς γῆς Τιτύος. Διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. Ἄλλως. Ἐλάρῃ μήτηρ Τιτυοῦ, ὃν τεκοῦσα ἐκ Αἰὸς, καὶ ἀδυνατοῦσα γεννήσαι, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς, ἀπώλετο. [Ἡ δὲ γῆ ᾧ ψ καὶ ἐκ δευτέρου ἐλοχεύσατο καὶ ἀνέθρεψεν. Ἔστιν οὖν πρωθύστερον· προηγείται γὰρ τὸ λοχεύειν τοῦ τρέφειν.] Δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν Τιτυόν. Ἀλλ' ἐροῦμεν, ὅτι οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς εἶναι φασίν. Οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων γῆς εἶναι ἔφη. Ὅτι δὲ μέγας ὁ Τιτύος, καὶ Ὅμηρος φησίν·

— — — ὁ δ' ἐπ' ἐννία κεῖτο πέλεθρα ^{c)}).

Φαμέν οὖν, ὅτι ὅτε πρὸς Ἐλάρης ἐτέχθη, ἰδοκεῖ αὐτῆς εἶναι, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ αὐξηθεὶς, τερατώδεις ἐγένετο, εἶπον καὶ τεχθῆναι αὐτὸν καὶ τετράφθαι πρὸς τῆς γῆς.

Τιτυὸν μέγαν. Τὸ μέγαν θαυμαστικῶς εἰρηται, ὅτι βούπαις ὦν μέγαν ἐτόξευσεν. Καὶ ἦται πρὸς τὴν θείαν φύσιν ἀκουστέον, [ὅτι ὑπόλως καὶ τὰ μεγάλα καταγωνίζεται,] ἢ πρὸς τὸ ὑπ'

a) Ψύλλα καὶ Ἀρπιννα P. b) Od. XI, 575 a. c) κλέθρα ἔκειτο P.

ὄψιν εἶναι τὴν ὕβριν τῆς μητρός· ὅτι πολλάκις τὰ δεινὰ τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν φύσιν οἶδε βιάζεσθαι. Πρὸς δὲ ποιητῆς οὐ τῷ κυρίῳ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἀλλὰ τῷ κατὰ φύσιν, μητέρα εἰπὼν, [ἵνα τὸ μέγεθος δείξῃ τῆς λύπης].

V. 763. Ἐν καὶ Φρίξος ἦν Μινυήτης. Ὁ Ἰωλκίος. Τὴν γὰρ Ἰωλκὸν Μινυαὶ ὥκουν, ὥς φησι Σιμωνίδης ἐν Συμμίκτοις. Ἀννεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Ὀρχομένιος. Πολλοὶ γὰρ φασιν ἐν Ὀρχομένῳ οἰκῆσαι τὸν Ἀθάμαντα.

(Ζητητέον δὲ, τί βούλεται αὐτῷ ταῦτα τὰ ποικιλματα.) Καὶ ἐροῦμεν, ὅτι ὁ ποιητῆς διὰ τῆς χλαμύδος οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν κοσμικὴν τάξιν καὶ τὰς [ἐν κόσμῳ τῶν ἀνθρώπων] πράξεις φησί. Καὶ πρῶτον μὲν διὰ τοῦ κεραυνοῦ καὶ τῶν Κυκλώπων θεὸν τινα καὶ θεῖαν φύσιν [καὶ κοσμοποιῖαν] ἀλληγορεῖ· διὸ καὶ φησὶν, ἐπ' ἀφθίτῳ ἤμενοι ἔργῳ. Μεθ' ὃ πόλεις κτιζομένας διὰ τῆς τοῦ Ἀμφίλονος λύρας ἱστορεῖ· ἔπειτα τὰ ἐν πόλεσι πάντα γινόμενα, ἔρωτάς τε καὶ πολέμους. Τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ ἡ Ἀφροδίτη ὁπλοφοροῦσα. Ἡ δὲ βία καὶ αἱ μάχαι, διὰ τῆς τῶν Ταφίων ἱστορίας· ἀγωνίας τε καὶ γάμους διὰ τῶν τοῦ Πέλοπος ἄθλων· ἀσεβείας τε καὶ τιμωρίας πρὸς τῶν κρειττόνων, διὰ τοῦ Τιτυοῦ· ἐπιβουλὰς τε καὶ δόλους, καὶ συμβουλὴν ἀγαθὴν, καὶ σωτηρίαν ἀπροσδόκητον δεικνύσι διὰ τῆς τοῦ Φρίξου ἱστορίας. (Καὶ σχεδὸν πάντα τὰ ἐν ταῖς πόλεσι γινόμενα διὰ τῆς χλαμύδος ποιητικῶς ἔφρασε.) Δῶρον δὲ φησιν εἶναι τὴν χλαμύδα τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπειδὴ ὁ, τε κόσμος ὑπὸ τῆς θείας φρονήσεως γέγονε, τῶν τε ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πρατομένων οὐδὲν ἄνευ φρονήσεως ὀρθῶς γένοιτο' ἄν.

V. 764. Εἰσαῖον. Ἐφθέγγετο γὰρ ὁ κριὸς πιστοῦμένος τῷ Φρίξῳ τὴν σωτηρίαν, κατὰ βούλησιν Διός. [Ἐν δὲ τῷ ἐξενέποντι περισσὴ ἡ ἐξ.]

V. 769 sq. Ὁδὲ Ἀταλάντη. (Ἰάσονος θυγάτηρ,) ἣν ἔγημε Μειλανίων. Ἐτέρα γὰρ ἐστὶν ἡ Ἀργεῖα (ἡ Σχοινέως,) ἣν ἔγημεν Ἴππομέδων.

Μαῖνᾱλος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, (ἐν ᾧ ἡ Ἀταλάντη διῆγεν,) ἀπὸ Μαῖνᾱλου τοῦ Ἀρκάδος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.

Οἱ δὲ Ἀριστάρχειοι δι' ἑτέρου ρ ἔχουσι τὰς τοιαύτας γραφάς, ὡς Ἡρακλείων φησὶν ἐν τῇ π τῆς Ἰλιάδος·

Τόδ' ἄρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν.

Πρὸς δὲ παρθένον στελλόμενος, παρθένον δῶρα μεταχειρίζεται.

V. 773. Τὸ δὲ, Δεῖσεν δ' ἀργαλέας ξριδας, τὰς τῶν μυηστήρων, λέγει, τῆς Ἀταλάντης ξριδας ἔδιδεν, μὴ εἰς στάσιν αὐτοὺς ἐξάψῃ, καὶ διαφορὰ τις γένηται μεταξὺ, τῶν μὲν μιγῆναι αὐτῇ θελόντων, τῆς δὲ, τὴν παρθενίαν τηροῦσαι.

Ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Ἀημιναῖς, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὀψιπύλῃ^d) ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτοὺς ἐπελθούσας χιμαζομένους τοῖς Ἀργοναυταῖς, [μὴ ἔγν

d) ἐν τοῖς ὑψίστοις P.

προσχεῖν τῇ νήσῳ,] μέχρις οὐ ὄρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβᾶσι *) μιγῆσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Αἰγυπτίᾳ καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐτὰς συνάψαι φησίν.

V. 775. Καλύβησιν. Ταῖς διὰ τῶν ἱματίων κατασκευασμέναις, ὥς καλοῦσι παστούς.

Ἦτοι δὲ δι' ἔρωτα, ἢ δι' ἀμνηστίαν εἰργεσθαί φησι [τὰς παρθένους].

Νηγαταῖς δὲ, ταῖς νεοκατασκευάστοις †).

V. 777. Κυανέοιο. Νῦν λαμπροῦ.

Διόλου δὲ ἀρμόζουσα καὶ οἰκεία ἢ εἰκὼν. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν ἐρῶσα ἐξεδέχτο παρθένος, (καταλαμπόμενον τῷ κάλλει.)

V. 781. Ἀνὰ στήβον. Ἀνὰ τὴν ὁδόν. Παρὰ τὸ στεῖβον τὸ περιπατῶ.

V. 783. Ἐπεκλονέοντο ‡). Οὐ καλῶς τὸ ἐπεκλονέοντο εἰρηκεν ἅμα τῇ χαρᾷ. Κλόνος γὰρ ἢ ταραχῇ. Ὅμηρος †).

Ὡς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες.

V. 785. Ἀπηλεγέως. Ἀντὶ τοῦ συντόμως †), [ἀποφατικῶς]. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου ἀηλεγέως φησί.

V. 786. Προφανέντι. Περιττὴ ἢ πρὸ πρόθεσις.

Θεράπναι δὲ κατὰ συγκοπὴν τοῦ θεραπεύειν.

V. 787. Σανίδεσσιν. Οὕτω λέγονται τὰ ὑπερμήκη ξύλα καὶ πλατεῖα, οἷον τανίδες, παρὰ τὴν τάσιν.

(V. 787. Ἐνθα μιν. Ἐν τῇ προεκδόσει.

Ἐνθα μιν Ἰφινόῃ πρὸ δόμον διὰ ποιητοῖο ἐσσυμένως καλῆς διὰ δῖφρακος εἶσεν ἄγουσα.)

V. 789. Καλῆς δι' ἀναστάδης. Ἦν ἡμεῖς προπαστάδα λέγομεν. Εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σιτεισθαι ἡμᾶς, αἰνεῖν πάσασθαι. Καλῆς δὲ, ἥτοι ὅτι βασιλεια τὰ οἰκήματα, ἢ ὅτι ἐρωτικά. Τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρωμένων. Ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.

V. 794. Ἦσθ' αὐτως, Εἰκὴ ἐκαθέζεσθε. Ἦδῃ δὲ καὶ διὰ τούτου ἐφ' ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἠνέξατο, καὶ τὰ τῆς εὐμενείας οὕτω πορίζεται.

Τπ' ἀνδράσιν. Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν, Ὅμηρος †).

Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε,

Τοῦτο δὲ Ἰωνῶν ἰδιον.

(Ταῦτα δὲ πλάττεται ἢ Τυμινύλῃ, ἀποδημεῖν ἐπὶ Θρόγκῃς τοὺς ἄνδρας.)

V. 796. Ἀρώ'σι δὲ, ἀροτριῶσιν. Ἀφ' οὗ τὸ διάγουσιν ἀκουστέον.

(Πλάττεται δὲ καὶ ἀφανίζει τὸ ἀληθῶς γεγονὸς, καὶ τὸν φόνον τῶν ἀνδρῶν.)

e) ἀποβᾶσι corruptum est. In P. sic legitur: ἅμα τι ἀποβῆναι αὐτοὺς τῆς νεῆς καὶ συγγενέσθαι αὐταῖς· καὶ οὕτως ἀποβῆναι εἶσαι.

f) νεοσσι κατασκευασμέναις P.

g) ἐπεκλονέοντο P. h) Π. V, 93.

i) συντόμως P. k) Π. II, 816.

V. 800. Ἐπαύλεις ¹⁾). Τὰς ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας. Ἡ καταχορηστικῶς, τὰς οἰκίας τῶν Θερμῶν ἐπὶ ὁρθῶν οἱ Ἀθήνιοι. [Ἐπορευμένους δὲ, ἥτοι ἀπερχομένους τοὺς Ἀθηναίους φησίν.]

V. 801. (Αὐτῇσι. δ' ἀπείρονα. Θαυμαστικῶς. Οἶον, ληϊδας αὐτὰς καὶ δεσποίνας ἡμῶν ἔφερον ἄγοντες. Ἐν δὲ τῇ προ-
ἐκδόσει·

Ἐκ νηῶν· ἄμυδις δὲ βόας καὶ μῆλα κόμισον
αὐτῇσιν κούρησιν, ἀπείρονα ληϊδα δεῦρο.
καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀάτος ἔμπεισε λύσσα,
οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν, ἢ αὐτῶν ἀφροσύνῃσιν.)

[Ἐκ νηῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν νηῶν.]

V. 802. Οὐλομένης. Ἀντὶ τοῦ τῆς δεινῆς, ἢ κατὰ συμβαίνοντος, ὀλέθρου ποιητικῆς. Ὡς τὸ, πολυδακρύν' Ἀρφα, τὸν δακρύνον ποιητικόν. [Πορσύνετο δὲ, ἀντὶ τοῦ κατεσκευάζετο.]

[V. 803. Θυμοφθόρον δὲ ἄτην τὸν ἔρωτά φησι.]

V. 805. Ἡ ματίη. Τῇ ἑαυτῶν ματαιότητι καὶ μαωρίᾳ καὶ φρενοβλαβείᾳ νυκτηθέντες. [Τὸ δὲ ἐπεσσεύοντο ἀντὶ τοῦ ἐδῶ-
κον.]

(V. 807. Εἴ κέ ποτ' αὐτίς. Περιττός ὁ κε σύνδεσμος. Ὁ γὰρ λόγος, πολὺν χρόνον ὑπεμείναμεν, εἴποτε μεταμεληθῶσιν. Ἵνα δὲ μὴ ὥσπερ ζηλοτυπίαν καὶ ἀκрасίαν κατηγορήσῃ τῶν γυναικῶν, ἐκπολὺ αὐτὰς φησὶν ἐνηγοῦναι τὸ πάθος.)

[V. 810. Σκοτίαν δὲ γενέθλην τὴν ἀπὸ τῶν παλλακῶν.]

(V. 811 sq. Χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν. Ἵνα μὴ τῶν παρθένων ἀσέλγειαν κατηγορή, εἶπεν, ἐπὶ τούτων φησὶν, ἐδυσφόρουν, διὰ τὰς χηρενούσας μητέρας, καὶ ἐφρόντιζον. Κατὰ νοικοῦ δὲ τὸ ἀλάληντο. Καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οὐδεμία ἡμῶν πρὸς γάμον ἤρκετο· εἶχομεν γὰρ τὴν τῶν μητέρων χηρείαν καὶ ὕβριν διδάσκαλον τῶν ἡμῖν ἐσομένων.)

V. 813. Οὐδὲ πατήρ. Πρὸς πλείονα οἶκτον καὶ ἔμφρασιν διόλου τοῖς φυσικοῖς ὀνόμασι χρῆται.

[V. 816. Ἀδβην δὲ τὴν κακὴν ὕβριν.]

V. 820. Τπέρβιον. Μέγα καὶ θαυμαστόν. (Οἶδε γὰρ αὐτὸ δεινὸν καὶ ἄπιστον, εἰ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐκράτησαν. Αἰὸ καὶ τὴν τοῦ δαιμονίου σύνταξιν εἰληφεν.)

(V. 823. Αὐταῖς ληϊάδεσσιν. Λεῖπει ἢ σὺν πρόθεσις, ἢ ἢ, σὺν αὐταῖς ταῖς γυναιξί.)

V. 824. Θεσσαμένοι. Ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες. Θίσθαι ^{m)} γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεύσαι. Καὶ Ἡσίοδος Θεσσαμένους γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

Καὶ Ἀρχίλοχος ⁿ⁾·

Πολλὰ δ' ὑπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι
θεσσαμένοι γλυκερὸν νόστον.

1) ἐναύλους P. m) θίσσασθαι legendum putat Schaefer. n) Ἀντίλο-
χος P.

Δαιμονίως δὲ καὶ τοῦτο πλάττεται. Ἦν γὰρ εὐθέως ζητῆσαι, εἰ οἱ ἄνδρες ἀπέβησαν, καὶ ἡ βραχυτέρα τῶν ἀρσένων τοῦ ἡλικία.)

V. 826. Χιονώδεα. Οἱ μὲν, ὅτι λευκώγεως ἡ Θοράκη· οἱ δὲ, τὴν συνεχῶς χιονιζομένην, παρὰ τὸ δυσχείμερον εἶναι. Ὁ καὶ βέλτιον. Ψυχρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ χώρα. Διὸ κακείθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Διονυσιοφάνης *) δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θοράκῃ, ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μεμυθευθῆναι οὕτω Θοράκην ἀνέμων οἰκητήριον.

[V. 829. Γέρας δὲ τὴν βασιλείαν φησίν.]

V. 831. Αἰγαίη. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος φησίν. Ἐκλήθη δὲ ἀπὸ νήσου Αἰγῶν καλουμένης. Ὀμηρος †).

Οἱ δὲ τοι εἰς Ἑλλάκην τε καὶ Αἰγὰς [δῶρ' ἀναγοῦσι]. Αὕτη γὰρ ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἐν ᾗ μηδένα κοιμᾶσθαι λόγος, διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ, (ὥς φησι Νικοκράτης.) Οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναι φασὶ τὸ πέλαγος. Αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς προσαγορεύεται, ὥς φησι Φερικύδης. Νικοκράτης δὲ φησιν, ὅτι ἀπὸ Αἰγέως κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐκ εὖ. Πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης (παραπλήνonti).

V. 834. Ἀμαλδύνουσα. Ἀφανίζουσα, καὶ τῷ πλάσματι κρύπτουσα.

(Ἀντεγκληματικῶς πανταχόθεν μετὰγει τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας). Οὐ γὰρ λέγει, ὅτι ἐφόνευσαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἄρρενας παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας, ἀλλ' ὅτι σὺν ταῖς γυναιξὶ ταῖς Θοράσσαις καὶ τοῖς ἄρρεσι παισὶν ἀπῆλθον εἰς Θοράκην, καὶ κεῖ διαγούσιν. Οὕτω γὰρ ἐκ τῶν ἐνόντων ἀπέλυσεν αὐτὰς μέμψως. Καὶ ὅλος δὲ ὁ λόγος τῆς Ἑψικύλης πολλὴν περιέχει δεινότητα. Ἀντεγκληματικὴν ποιοῦσα τὴν στάσιν, αὖξει τὸ ἐκείνων ἔγκλημα διὰ πολλῶν, δεικνύσα πολλῷ μείζον ἁμαρτήμα τοῦ τῶν γυναικῶν. Πολὺν τε γὰρ φησι χρόνον ὑπομεμενηκέναι τὰς γυναῖκας τὴν ὕβριν. Ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τὰς μὲν κουριδίας μισεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας ἐκβαλεῖν, ταῖς δὲ δορυκτῆτοισι συγγενέσθαι, πᾶν τὸ ἔγκλημα τῶν ἀνδρῶν αὐξάνει. Αὖξῃσι δὲ μεγάλη καὶ τὸ τοὺς μὲν γνησίους παῖδας ἀτιμάζεσθαι, τοὺς δὲ νόθους θάλλειν. Ὀνειδος δὲ μέγα, καὶ τὸ τὰς κόρας τὰς γνησίας καὶ τὰς χηρευούσας γυναῖκας· ἴσως δὲ καὶ πάσας νῦν χήρας καλεῖ, διὰ τὸ ἐστερηθῆναι τῶν οἰκείων ἀνδρῶν· ταύτας οὖν πάσας πλανᾶσθαι περὶ τὴν πόλιν ἀτημελήτως ‡), καθάπερ προσηλύτους. Παροξυντικὸν δὲ τὸ τὸν πατέρα μὴ φροντίζειν τῆς οἰκείας θυγατρὸς, εἰ καὶ τυπτομένην ἴδοι ὑπὸ τῆς μητροῦς, μηδὲ τοὺς παῖδας ἀμύνειν τῇ μητρὶ, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς ἀλλήλων φροντίζειν. Μάλιστα δὲ διεγείρει εἰς ὀργὴν καὶ τὸ τὰς μὲν γυναῖκας τὰς ἀστύκας, καὶ κόρας καὶ παῖδας ἐν ἀπάσαις ταῖς πολιτικαῖς κοινωνίαις καθάπερ μετόικους διατρέβειν καὶ προσηλύτους· τὰς δὲ δορυκτῆτους τούτων ἀπάντων ἀφθόνως μετέχειν. Ἰκανὴ δὲ ἀπολογία ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ μὴ εὐθύς ἐκδιῶξαι ἐκ τῆς νήσου τοὺς ἄνδρας, ἀλλ'

ο) Νικοκράτης P. ρ) II. VIII, 203. q) ἀτημελήτους corrigit Schaefer.

ἀφραϊν δοῦναι, ἢ τὰ καθήκοντα σώζειν πρὸς τὰς γυναῖκας, ἢ ἄλλο-
σέ ποι ἀπειλῶντας μετὰ τῶν δορυκτῆταν διαγεῖν. Ὅπως γὰρ τὸ ἐν-
διάσκευον καὶ διατυπωτικὸν ὁ λόγος ἔχει, δι' οὗ περιπαθῇ τὸν ἀκρο-
ατὴν ἐργάζεται, συμπάσχοντα ταῖς γυναιξὶ δυστυχεύουσας. Οὕτω δὲ
ἀντεγκληματικὴν ποιήσασα τὴν στάσιν, καὶ εἰς μεταστατικὴν περὶ
ποῦ τὰ μέσα ἀνήνεγκεν, εἰποῦσα παρὰ τοῦ τῶν θεῶν θάρος λα-
βούσας σφᾶς ἀποπέμψαι τοὺς ἄνδρας. Οὕτω γὰρ οὐ μόνον δικαία,
ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖα γίνεται ἡ ἐκβολή. Τὰ ὑπὸ θεοῦ κριθέντα ἀναγ-
καῖα. Καὶ τὸ προσόμιον δὲ οὐ μόνον θαρρότατους τοὺς Ἀργο-
ναύτας ποιεῖ, λέγον ὅτι ἀποδημοῦσι τῆς πόλεως οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ
μέμψεως τὰς γυναῖκας ἀπολύει. Μονονοῦχι γὰρ λέγει, ὅτι οὐκ
ἀπεκτείνωμεν ἐκείνους, ὥς ἡ φήμη κρατεῖ, ἀλλ' ἀποδημοῦσιν εἰς
Θράκην. Ὁ δὲ ἐπίλογος πάντῃ ἐπισπάται τὸν Ἰάσονα. Οὐ γὰρ
μόνον τὸ ἡδὺ προβάλλεται, ὅπερ ἦν τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ
τὸ εὐπρεπές καὶ χρησίμον. Τὴν γὰρ βασιλείαν τοῦ Θόαντος ἐπαγ-
γέλλεται.

Τὸ δὲ ἴσκειν, ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλεγε παρὰ δὲ Ὀμήρῳ,
ἀντὶ τοῦ ὁμοίου.

V. 836 sq. Μάλα κεν. (Ὁ νοῦς, λίαν ἡμῖν ἔστιν ἀρεστὸν
τυχεῖν ὧν ἔχομεν χρεῖαν· σὺ δὲ ὁμοίως δίδως.) Νῦν γὰρ τὸ ὁπά-
ξεις κείται ἀντὶ τοῦ δίδως. [Θυμῆδης χρησιμοσύνη, ἢ τὸν
θυμὸν εὐφραίνουσα χρεῖα.]

V. 838. Τρόπος. Ἀπειλῶν πρὸς τὰς ναῦς, καίην
ἦξα πρὸς τὴν πόλιν.

[V. 841. Τὸ δὲ χάρομαι τὸ παραχωρῶ σημαίνει· ἔν' ἡ,
ἔγωγε μὲν οὐ παραχωρῶ ἢ σοὶ ἢ ἄλλῳ ὅπως τῆς ἀρχῆς, ἀθερίσαν
καὶ καταφρονῶν τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐπικειμένους
μοι ἄθλους.]

V. 842. Χειρὸς θίγει. Ἦδη σύμβολον αὐτῇ τῆς εταιρείας
διὰ τῆς ἐφάψεως δίδωσιν.

V. 847. Μῦθον ὅτ' ἦδη. Μετέπειτα δὲ αἱ θεραπαινίδες
ἦλθον βαστάζουσαι ξένη, (ὅτε ἦδη ὁ Ἰάσων πάντα τὰ παρὰ τῆς
Ψυπύλης ῥηθέντα τοῖς ἑαυτοῦ ἑταίροις συντέλεσε λέγων.)

[V. 849. Τὸ δὲ σφέα ἔοικεν ἀπὸ τοῦ σφά γεγονέναι κατὰ
ἐπένθεσιν τοῦ ε. Καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ σφέτερα. Ὁ γὰρ ὁ σφός, ἢ
σφή, τὸ σφόν ἀντὶ τοῦ ὁ σφέτερος, ἢ σφετέρα, τὸ σφέτερον λαμβά-
νεται. Τοῦ δὲ σφόν οὐδετέρου εὐθεία πληθυντικὴ τὰ σφά καὶ
σφέα.]

[V. 850. Ἡ δὲ Ἀφροδίτη συγγνώμων γίνεται ταῖς Ἀημιναῖς
διὰ τὸν Ἥφαιστον, ὅτι ἡ μὲν Ἀἴμνος Ἥφαιστου ἱερὰ, ἢ δὲ Ἀφρο-
δίτη ὁμεινέτις τῷ Ἥφαιστῳ.]

V. 851. Ἥφαιστοιο χάριν. Τερὰ γὰρ Ἥφαιστου ἢ Ἀἴ-
μνος.

Τὸ δὲ πολυμήτιος, παρὰ τὸ [Ὀμηρικόν]
εἰδυῖσαι πραπίδεσσι.

[V. 854. Ἐν δὲ τῷ ὅπῃ καὶ ἔκυρσαν περισσὸς ὁ καὶ. Τὸ
δὲ ἔκυρσαν ἀντὶ τοῦ ἔτυχον.]

(V. 856. Ἡρακλῆος ἀνευθεν. Τοῦτο ἕνεκα τῆς οἰκουμένης φησὶν ὁ ποιητής. Πάντων γὰρ ταῖς ἡδοναῖς νικαμένων, νος οὗτος πρὸς τὸν ἄθλον αὐτοὺς προτρέπεται, καὶ πρὸς τὴν κραίαν καὶ σώφρονα φύσιν τοῦ ἥρωος.)

V. 859. Ἡρῆς υἱά. Ἡσιόδῳ ἐπηκολούθησεν, ἐξ Ἡρας μός τὸν Ἡφαιστον λέγοντι γεγενῆσθαι.

Ἡρῆ δ' Ἡφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγεῖσα γείνατο.

ἡρως δὲ Διὸς καὶ Ἡρας φησὶν αὐτόν.

(V. 859 sq. Καὶ αὐτὴν Κῦπριν. Διότι τὰ παρόντα, κτικά, καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ γαμετὴ αὕτη, οὐ ἔρα ἢ Ἀήμιος.)

[V. 861. Ἀμβολίη δὲ ἡ ὑπέρθεσις.]

V. 862. Ἀνελίνυον¹⁾. Ἀντὶ τοῦ ἡρῶν. (Καὶ τὰ ἀλλὰ τὰ θρηνητικὰ ἐντεῦθεν γέγνηται, παρὰ τὸ ἀνῆνυκτα τινὰ εἶναι. ἀρὰ τὸ Ὀμηρικόν²⁾.)

Οὐ γὰρ τις προῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.)

V. 865. (Δαιμόνιοι. Οἰκίῳ τῷ ἀξιώματι τοῦ ἥρωος οἱ γοι. Τεχνικῶς δὲ καὶ συνετῶς οὐχ ἓνα τινὰ λουδορεῖ, ἀλλὰ πάντας. Καὶ οὐ πρῶτον τὴν ἀκрасίαν αὐτοῖς ὀνειδίζει, πρὶν τὰ συμῆροντα δηλώσῃ. Παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνσεις καὶ κῆ λαμβάνεται. Ὡστε δηλοῦν τὸν λόγον, ἐνδόντας ἡδονῇ τοῦς ῶας, τῷ λόγῳ ἀναλαβεῖν ἑαυτούς. Ὁ δὲ νοῦς, ὃ μακάριοι, ἐξεργόμεθα τοῦ ἡμῶν αἵματος τῆς πατρίδος; ἢ γάμων ἐνδεεῖς ὄντες ἐνῦθα ἤκομεν, μεμψάμενοι τὰς ἑαυτῶν πολιτίδας; καὶ Ἀήμιον κατκήσοντες, τοῖς κλήροις διελόμενοι; ἢ οὕτως, ὃ μακάριοι, ἐμψύον φόνον δράσαντες ἐξεργόμεθα τῆς πατρίδος; ἐπειδὴ οἱ τοιοῦν ἐκ τῆς πατρίδος φυγῇ ἐνιαυσιαία ἐξημιῶντο.)

V. 867. (Ὀνοσάμενοι πολιήτιδας. Κυρίως τὸ πολιτίδας γυναικας ἔταξεν, οἷον, τὰς Ἑλληνίδας γυναικας ἀπαρνηάμενοι, συμβιοῦν βαρβάρους ἤλθομεν; Καὶ οὐ φησὶ, τὸ κάλλος ὑτῶν ἀποφνύοντες. Τάχα γὰρ ἀληθῶς ἐν τῇ Ἀήμῳ εὐπρεπεστέας εἶναι γυναικας συνέβαιεν.)

[V. 868. Τὸ δὲ ἄροσιν Ἀήμιον ταμέσθαι ἀπὸ τοῦ ληρούχους τῆς Ἀήμιου γενέσθαι κεῖται.]

(V. 869. Εὐκλειεῖς. Ἐνδοχοι. Καὶ διὰ τοῦτον δὲ ἐνυβρίει. Οἶδε γὰρ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐλθόντα εἰς εὐδοίαν. Ταύτην δὲ ἂν ἀπώλεσαν, εἰ ἐπιπολὺ διέτριψαν.)

(V. 870. Ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι. Καὶ τοῦτο συνετῶς καὶ ἐκτικῶς τὸν χρόνον αἰτιάται. Τὸ μὲν γὰρ ὅλον ἀμελήσαι τοῦ πόου, συγγνώμης ἂν εἴη· τὸ δὲ ἐπιπολὺ, ἀνυπόστατον ἦν παντὶ ἀνρῷ. Καὶ ἔσπασεν αὐτὸ παρὰ τὸ³⁾),

Πάντων μὲν κόρος ἐστίν.)

(V. 872. Ἴομεν αὐτῖς ἕκαστοι ἐπὶ σφέα. Οὐχ ὕμῳς· ὁ σφέα κεῖται. Ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ σφῶ ἐπὶ τρίτον προσώπου κατασόμενον. Ἐδεῖ οὖν εἰπεῖν, Ἴομεν αὐτῖς ἕκαστοι ἐφ' ἡμέτερα.

¹⁾ Ἐλίνυον P. ²⁾ Π. XXIV, 524. ³⁾ Π. XIII, 636.

"Εστι γὰρ συζύγια τῶν προσώπων αὕτη, ἡμέτερα, ὑμέτερα, σφέτερα. τοῦ δὲ σφά, ἀμά, ὑμά.)

V. 874. Ἐσανδρώση. Ἄνδρῶν πληρώση, εἰρωνικῶς. [Ὁ δὲ τοῦ Ἡρακλέους λόγος ἐπιτιμητικός ἐστι μάλιστα, καὶ τῷ Ἡρακλέους προσώπῳ οἰκειότατος. Ἐχει γὰρ καὶ οὗτος κατὰ τὸν ἐν Θουκυδίδῃ Περικλέα ἐπ' ἀξιώματι καὶ πρὸς ὁργὴν τι εἰπεῖν. Ἀμέλει πρῶτον ἅπαντας συνημμένως ἐπιτιμᾷ, εἰτα ἰδίᾳ τὸν Ἰάσονα· οὕτω γὰρ φορητοτέρα γίνεται ἡ ἐπιτίμησις.]

V. 879. Λείρια. Καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. Ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον· ὃ φησὶν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὸν νάρκισσον εἶναι. Οἱ δὲ, τὸ κρίνον.

V. 880. Σιμβλητῖδος. Σιμβλους καλοῦσι τὰ ἄγρια, ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι. Σιμβλητῖδος οὖν πέτρας, ἐν ᾗ μελιτοργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν, οἷον ἐν αἰμβλων τάξιν ἐχούσης.

V. 881. Ἄλλοτε τ' ἄλλον. Παρὰ τὸ Ἰσοκράτους. Ὡπερ γὰρ τὴν μέλισσαν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθίζανουσιν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγουσαν, οὕτω δὴ καὶ τῆς παιδείας.

V. 882. Ὡς ἔραταί γε. Αἱ Ἀθηναῖδες γυναῖκες.

(Ἡ δὲ παραβολὴ οὐχ ὕμνως, οὐδὲ εἰς πάντα ἀρμόζεται. Ἔστι γὰρ μέλισσαις εἰκάσθαι τὰς γυναῖκας, ἄνθεσι δὲ τοὺς ἥρωας, σίμβλω δὲ κολῶ τὴν πόλιν· τὰ δὲ ἐπὶλοιπα πῶς ἂν οὐκ εἴη ἀνάρμοστα; δι' ὧν φησί, χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁ λειμῶν· καίτοι λυπεῖται ἡ πόλις, δι' ὧν φησί κινυρόμεναι. Καὶ πάλιν ἀνάρμοστον τὸ, γλυκὺν ἄλλοτε τ' ἄλλον καρπὸν ἀμέργουσιν. Οὐ γὰρ δὴ τὸν ἀρείοτερον τῶν ἥρῶων ἐκάστη ἔσπευδεν ἀπολαμβάνειν. Ταῦτα δὲ παρὰ τὴν πρῶτην μίξιν καὶ σύνοδον ἡρμόζετο. Ἄλλως.) Πρὸς τοὺς ἐπιλαμβανομένους τῆς παραβολῆς, ὅτι οὐ πάντα τὰ λεγόμενα ἀρμόττει τοῖς προκειμένοις, ῥητέον, ὅτι τὰ μὲν τῆς παραβολῆς πρὸς σαφήνειαν τοῦ γενομένου λαμβάνεται, τὰ δὲ πρὸς κάλλος μόνον καὶ ἔκφρασιν συντελεῖ.

V. 883. Ἐνδυνέως. Ἐπιμελῶς, σπονδαίως.

Τὸ δὲ κινυρόμεναι, οὐκ εὖ. Σημαίνει γὰρ τὸ θρηνηθῆσαι, κλαῖναι, καὶ εἶδει δακρυρῶσαι.

V. 885. Εὐχόμεναι. Ὅτι διὰ τὸ ἀσθενὲς ἡ γυναικεία φύσις πάντοτε ἐπὶ τὸ εὐχεσθαι τρέπεται, δῆλον ἐκ τῶν πρώτων, δι' ὧν φησὶν.

— — αἱ δὲ γυναῖκες

πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χείρας ἄειρον.

V. 888. Νείσομαι. [Νείσομαι τὸ πορεύομαι σημαίνει.] (Ἄγαν ἐρωτική προσφώνησις καὶ ἡ εὐχή. Πρῶτον γὰρ αὐτῷ κατεύχεται, ἔπειτα, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν πᾶσαν σπουδὴν καὶ τὸ φίλτρον τῷ Ἰάσονι οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τῶν ἐταίρων σωτηρίαν, καὶ ταύτην αὐτῷ κατεύχεται· οὐ τοσοῦτον ἐκείνοις χαρίζομένη, ὅσον Ἰάσονι.)

u) ἄλλοτε ἄλλον P. v) Νείσαιο P.

V. 893. (Ῥηϊδίως δ' ἄν' ἐοῖ. Βούλεται λέγειν, ῥαδίως δ' ἴσασιν καὶ πολλὴν ἀθροίσαις λαόν. Οὐκ ἐδ' ἐβήκειν τὸ ἐοῖ. ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου δηλωτικόν, ὡς παρ' Ὀμήρῳ· Ὁτρηρεὺς θεράποντας ἐπισπένθαι ἐοῖ αὐτῷ.)

[Τὸ δὲ τοῖ ἀντὶ τοῦ σαυτῷ, πρωτότυπος ἀντὶ συνθέτου μετ-
νυμίας.]

V. 894. Μενοινίην. Ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν, ἣ ἔριμναν.

V. 895. Προτιόσσομαι. Προορῶμαι.

V. 897. Ἐξανύσαιμι. Τελέσαιμι.

(Λίπε δ' ἡμῖν ἔπος. Ὁ νοῦς ἔστι τοιοῦτος, εἰπὲ δὴ μοι συμβουλὴν τινα, ἐὰν γένηται με τιεῖν, ὥστε τῷ γεννημένῳ ἵπο-
έσθαι τινα. Ἐλλείπει γὰρ εἰς τὸν πλήρη λόγον.) [Ἡ δὲ εὐχὴ
ἴνυ περιπαθὴς καὶ ἐρωτική.]

V. 899. Ἀγαιόμενος. Θανμάζων τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ
ωτος.

(V. 901. Ἐμέθεν περὶ θυμὸν ἀρείω. Ὁ νοῦς, σὺ δὲ
ἐέττονα περὶ ἐμοῦ ψυχὴν καὶ ὑπόνοιαν ἔχε, τὰ περὶ τῆς πατρίδος
ἰῶν σκεπτομένη. Οὐ γὰρ εὐτελεῖς ἔσμεν, ὡς τὴν ἰδίαν καταλεί-
αντες, εἰς ἑτέραν μετοικεῖν.

V. 902. Πέλλιο ἐκητι. Τοῦτ' ἔστιν, ἕνεκα Πέλλου ἔστι
μ οἰκεῖν. [Οἰκίος δὲ ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης φράσεως καὶ λογο-
αίροις. Σοῦ γὰρ, φάμεν, ἕνεκεν ζῶ, ἀντὶ τοῦ, ὅσον τὸ ἐπὶ σοί.]

V. 904. Ἑλλάδα γαῖαν. Νῦν τὴν Θεσσαλίαν. Ὁμηρος
μίαν Θεσσαλίας πόλιν οἶδε τὴν Ἑλλάδα.

V. 905. Σὺ δ' ἄρ' σενα. Τοῦτο ὡς ἐν θαυμασμῷ, εἰ ἄρα ἐν
ναικαῖν πόλει κἄν ἐξ ἐπιγονῆς ἔσται ποτὲ ἄρῃν τις.

V. 906. Πελασγίδος δὲ, τῆς Θετταλικῆς, ἀπὸ τῶν ἐνοι-
ρσάντων Πελασγῶν.

V. 907. Δύης ἄκος. Τῆς τάλαιπωρίας οἷον παραμύθιον
αἰ ἔαμα. Ὅθεν καὶ ἐνδυκὲς, περιττεύοντος τοῦ κ, ὡς φησι Τρώ-
ων. Ἔστι γὰρ ἐνδυκὲς τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γενόμενον
ροσηνὲς καὶ ἡδύ. Καὶ ἐνδυκὲως ἐξ αὐτοῦ.

V. 909. (Ἐφέστιοι. Ἐποικοι. Λαπεδαμώνιοι γὰρ τὴν οἰ-
αν ἐστίαν φασίν.) [Τοῦ δὲ ἴν' ἄνδιχα καὶ τῶν ἐξῆς οὕτως
ἰούειν δεῖ. ἴν' ἄνδιχα καὶ χωρὶς ἐμοῦ τοῦ βασιλέως οἱ οἰκειστικοί,
αὐτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐφέστιοι, πορσύνωνται ἐν τοῖς σφοῖς δά-
τισιν, ἥγουν ἐν ταῖς σφετέραις οἰκίαις. Τὸ δὲ ὄλον, ἵνα χωρὶς
ἰοῦ ἔχωσιν εἰδέναι πράττειν τὰ κατὰ αὐτούς.]

V. 910. Παροίτατος. Ἀντὶ τοῦ πρότερος. Ἐσχημά-
σται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. Καὶ Ὀμήρος x).

Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι.

Ὡς δὲ καὶ ἄλλοι. Διὰ τούτου τῶν ἡρώων ὑπεραπολογεί-
α, ὅτι καὶ τῆς πρὸς τὰς Ἀθηνιάδας συνόδου προαρχαμένου τοῦ

w) παροίτερος P. x) II. XXIII, 459.

ἀρχηγού, καὶ οὗτοι συνετίθεντο· καὶ νῦν δὲ πάλιν ἐκείνου τοῦ πλοῦ ἀρχομένου, καὶ οὗτοι εἶποντο.

[V. 912. Τὰ δὲ ἐν σχερῷ ἐφεξῆς σημαίνει καὶ κατὰ τάξιν.]

V. 913. Ἀλιμυρέος. Τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιβόεομένης. Ἀλιμυρήντες δὲ ποταμοί, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες^{γ)}).

V. 916. Νῆσον ἐς Ἠλέκτρης. Τὴν Σαμοθράκην λέγει. Ἐκεῖ γὰρ ὄκει Ἠλέκτρα ἢ Ἀτλαντος, καὶ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων Στρατηγίς· ἣν φησὶν Ἑλλάνικος Ἠλεκτρωνῆν καλεῖσθαι. Ἐγέννησε δὲ [ἐκ Διός] τρεῖς παῖδας, Δάρδανον, τὸν ἐς Τροίαν κατοικήσαντα, ὃν καὶ Πολυάρχη φασὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων, καὶ Ἡετίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὠνομάζουσι^{α)}· καὶ φασὶ περὶ αὐτῶν αὐτὸν ὑβρίζοντα ἄγαλμα τῆς Δήμητρος. Τρίτην δὲ ἔσχεν Ἀρμονίαν, ἣν ἡγάγετο Κάδμος. Καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἠλεκτρίδας πύλας τῆς Θήβης ὠνομάσαι ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν, καὶ Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν.

V. 917. Ἀβέηκτους ἀγανῆσι. Τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένους· ὥς εἴ τις μνηθεῖη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεσθαι. Καὶ Ὀδυσσεὺς δὲ φασὶ μεμνημένον ἐν Σαμοθράκῃ, χρησασθαι τῷ κρηδέμῳ ἀντὶ ταινίας, [καὶ σωθῆναι ἐκ τοῦ θαλασσίου κλύδωνος, θέμενον ὑπὸ τὴν κοιλίαν τὸ κρηδέμνον]. Περὶ γὰρ τὴν κοιλίαν οἱ μεμνημένοι ταινίας ἄπτονται πορφύρας. [Οὐ μόνον δ' ἐν τοῖς κατὰ θάλατταν κινδύνοις οἱ μνηθέντες διασώζονται, ἀλλὰ καὶ τύχοι ἂν παντός, οὐ ἂν τυχεῖν εὖζαιτο ὁ μνηθεὶς.] Καὶ Ἀγαμέμνενα δὲ φασὶ μεμνημένον, ἐν ταραχῇ ὄντα πολλῇ κατὰ Τροίαν, δι' ἀκαταστασίαν τῶν Ἑλλήνων, παῦσαι τὴν στάσιν, πορφύριδα ἔχοντα. Μνοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασείας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. Τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν Ἀξίερος, Ἀξιοπερσα, Ἀξιοπερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστὶν ἡ Δήμητρος· Ἀξιοπερσα δὲ, ἡ Περσεφόνη· Ἀξιοπερσος δὲ, ὁ ἄδης. Ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμυλος, ὁ Ἐρμῆς ἐστίν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηναίων δὲ φησὶν^{α)}, ὅτι Διὸς καὶ Ἠλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Καβείροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὄρων, ἡπεὶ ἐντεῦθεν [εἰς Σαμοθράκην] μετημέχθησαν. Οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ, Διόνυσον. Ἡ δὲ Σαμοθράκη ἑκατέτω πρότερον Λευκοσία, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ. Ὑστερον δὲ ἀπὸ Σάου τοῦ Ἐρμοῦ καὶ Πήνης παιδὸς Σάμος προσωνομάσθη, κατὰ παρένθεσιν τῷ μ. Θράκων δὲ οἰκησάντων αὐτήν, ἐκλήθη Σαμοθράκη.

[Ἀγανὰς δὲ φησὶν αὐτὰς τὰς τελεσφορίας, δηλονότι θείας καὶ ὁσίας μυσταγωγίας. Τὸ γὰρ ἀγανὸν τὸ ὅσιον ἐνταῦθα σημαίνει. Θέμιστας δὲ φησὶ τὰ μυστήρια.]

V. 918. Σωότεροι. Ἀκινδυνότεροι. Λέγονται γὰρ οἱ αὐτοί·

γ) ἐβάλλοντες P. α) ὃν καὶ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος· Ἡετίωνα ἐκάλεον P. α) δύο εἶναι Δάρδανον καὶ Ἰάσωνα P. τοὺς Καβείρους, γεγονότας υἱούς.

οι μνησθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὔξωνται, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν·

Ἄλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνῃ^{b)}

μειντημένος, νῦν (ἔστιν) εὔξασθαι καλόν.

Δοκοῦσαι γὰρ μᾶλλον σώζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες.

V. 919. Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω. Τὸ μὲν προτέρω ἐστὶ σημαντικὸν τοῦ εἰς τοῦμπροσθεν (ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ^{c)}),

Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον

κεῖται δὲ νῦν καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ λόγου. Ὁ γὰρ νοῦς, τοιούτων δὲ οὐκ ἂν ἔτι πλέον τι εἴποιμι· ἀλλὰ χαίροι μὲν ἡ νῆσος, χαίρουσιν δὲ καὶ οἱ δαίμονες, ὧν ἐστὶ τὰ μυστήρια· οὐ γὰρ καθήκον ἡμῖν ἐστὶν αὐτὰ λέγειν.

V. 920. Ὅργια. Τὰ μυστήρια. Παρὰ τὸ εἰργεῖν τοὺς ἀμνηστους αὐτῶν. Ἡ τὰ ἐν ὄργασιν γινόμενα. Ὅργαδες δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι καὶ ὕργοι.

V. 922. Μέλανος. Μέλας πόντος [, κόλπος τις τῆς θαλάσσης] οὕτω λεγόμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὐδοξος ἐν δ' τῆς Περιόδου^{d)}. Ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν φασίν. Ὅτι δὲ οὕτω λέγεται, καὶ Ὀμηρος^{e)}.

— — ἔνθορε Μελανι^{f)} πόντω.

Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Μέλανος τοῦ Φοῖβου υἱοῦ Ἰμπεσάντος, ἡ ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος καλουμένου, καὶ κεῖ ῥέοντος.

V. 923. (Τῇ μὲν Θερυκῶν. Ταύτῃ μὲν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ.)

Περαιὴν δέ, τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον [τῆς Θράκης] κειμένην. Ἡ γὰρ Ἰμβρος ἀντικρὺ ἐστὶ τῆς Θράκης. (Ὀμηρος,) ἐς τ' Ἰμβρον καὶ ἐς Σάμον καὶ Αἴημον^{g)}. Σάμον γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὴν Σαμοθράκην.

V. 925. Χέρνησον. Τὴν μετὰ Θράκην κειμένην Χερσόνησον. Ἦν δὲ πρότερον νῆσος. Κεῖται δὲ ἀντικρὺ τῆς Τροίας. Ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσόνησος Καρίας, ἔνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ περὶ Καρίας γράψας.

V. 927. Ἀθαμαντίδος. Τοῦτ' ἐστὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἀπὸ Ἑλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς κληθέντα.

V. 929. Ροιτειάδος. Ἀπὸ Ροιτείας τῆς Πρωτέως θυγατρὸς. (Ροιτειὸν δὲ καὶ Σίγειον, ἀκρωτήριον τῆς Ἰλίου.)

V. 932. Ἀβαρνίδος. Ἡ Ἀβαρνίς, πόλις [Ἑλλησπόντου πλησίον] τῆς Λαμψάκου. Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτῃ ἐμίγη αὐτῷ· καὶ ἀναχωρησάντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικήν, ἐμίγη τῷ Ἀδωνιδι. Ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα ὑπῆντησεν αὐτῷ· καὶ στέψασα αὐτὸν, ἀπολουθῆσαι μὲν ἤρξειτο, διὰ τὸ ἤδη γεγαμησθαι· εἰς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα, τὸ ἐξ αὐτῆς κυοφορούμενον ἔβούλετο τεκεῖν. Ἦσα δὲ ζηλοτυπούσα, μεμαγευμένη τῇ χειρὶ ἐφῆψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς,

b) τυγχάνει P. c) Od. IX, 64. πεσε μέλανι P. g) Il. XXIV, 753.

d) ἐν γῆς περιόδῳ P. cf. Bast. epist. αἰ. p. 77. e) Il. XXIV, 79. f) ἔμ-

καὶ ἰπολίησε τακεῖν παῖδα τὰ τε ἄλλα δύσμορφον, καὶ αἰδοῖον ἔχοντα ὑπέρεμνα· ὃν Πρίαπον προσαγορευθῆναι. Ἰδοῦσα δὲ ἡ Ἀφροδίτη, οὐκ ἤξιασεν ἀναλαβέσθαι, τὰ τε ἄλλα μισήσασα τὸν παῖδα, καὶ διὰ τὸ ἀπρεπὲς τοῦ αἰδοίου. Διὰ οὖν τὴν Ἀφροδίτην ἀπαρητηθῆναι τὸν παῖδα ἐκεῖ, Ἀπαρνίς ἢ πόλις ἐκλήθη· ὕστερον δὲ κατὰ μεταθεσιν τοῦ στοιχείου ἐκλήθη Ἀβαρνίς.

Περικώπη ^{h)} δὲ, πόλις (Τροίας), ἧς καὶ Ὀμηρος μέμνηται. V. 933. Πιτύεια. Ἡ Λάμψακος τοπρότερον Πιτύεια προσηγορεύετο, ἣν τινὲς Πιτύαν ἐνομάζουσιν. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι Φελίξος γενόμενός ἐνταῦθα θησαυρὸν ἔθηκεν, καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πόλις ὠνομάσθη. Θράκες γάρ τὸν θησαυρὸν πιτύην ¹⁾ λέγουσιν. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Ὀμηρος ^{k)}.

Καὶ Πιτύειαν [εἶχον].

V. 935. Πορφύροντα. Τὸν τοῖς φοθίοις μελαινόμενον καὶ σφοδρὰ κύματα ἔχοντα.

V. 936. Ἔστι δὲ τις αἰπεῖα Προποντίς ἐστι τὸ μετὰ τὸν Ἑλλήσποντον πέλαγος· οὐ ἐξῆς ὁ Θεραικὸς Βόσπορος. Ἐν οὖν ταύτῃ τῇ Προποντίδι ἐστὶ νῆσος, ἣ ὕστερον χερσόνησος γεγένηται, ἣ ἰσθμὸν τινα ἔσχεν. Πᾶσα γὰρ γῆ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἰσθμὸς καλεῖται. (Ταύτῃ οὖν τῇ χερσόνησῳ παράκειται Ἄρκτον ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον· ἐπειδὴ φασὶ τὰς τροφὰς τοῦ Διὸς ἐκεῖ διατριβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι· ἢ ὅτι ὁ τόπος ἔνθρος, καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη· ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστράφει. Τοῦτο δὲ ἄγριοι τινὲς γηγενεῖς ᾤκουν. Αὐτὴν δὲ τὴν χερσόνησον καὶ τὸν ἰσθμὸν ᾤκουν Δολιῶνες, ὧν ἱβασίλευε Κύζικος.)

(Τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως, Ἔστι δὲ τις ἐν τῇ Προποντίδι νῆσος ὑψηλή, ἀπέχουσα βραχὺ τῆς Φρυγίας κατὰ τὸ ρεῦμα τοῦ ἰσθμοῦ, ἐπικειμένη τῇ γῇ ὑπὲρ τὸν Ἀἰήπον ποταμὸν, ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἅπας. Καλοῦσιν Ἄρκτον τὸ ὄρος.)

(Ἔστι δὲ χερσόνησος, ἐφ' ἧς κεῖται ἡ Κυζικηνῶν πόλις. Νῆσον δὲ αὐτὴν ἔφη, διὰ τὸ πρότερον αὐτὴν οὖσαν νῆσου, ὕστερον συνήσθαι τῇ ἡπείρῳ.)

V. 937. (Ἀπὸ Φρυγίης. Ἡ Φρυγία παράκειται τῇ Τροίᾳ. Ἔστι δὲ τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας. Τοῖς οὖν εἰς Κόλχους πορευομένοις ἐκ μὲν δεξιῶν ἐστὶν ἡ Ἀσία, ἐκ δὲ ἀριστερῶν ἡ Εὐρώπη.)

Πολυλήϊον δὲ τὴν Φρυγίαν εἶπε, τὴν πολύπυρον, ἣ πολυθρόνον.

V. 938. Ὅσσόν τ' ἐπιμύρεται. Ὅσον, φησὶ, διάστημα ἰσθμοῦ ἐστίν. Οἱ δὲ τὸ ὅσσον θαυμαστικῶς ἠκούσαν, ὃ κρεῖττον· ἵνα ἢ, ἣ χερσόνησος, καὶ εἰς θάλασσαν κειμένη, καὶ ἰσθμὸν ἔχουσα. εἰτα θαυμαστικῶς, ὅσον γὰρ ἐκείνος ὁ ἰσθμὸς βοᾷ τοῖς κωμασι δησόμενος.

Ἰσθμὸς δὲ καλεῖται ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θάλασσαν ἔχων τόπος, οἷον εἰσαίσιμος ¹⁾ τις ὧν, [καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπὶ

h) Περικώπη P. 1) πιτύην P. k) II, II, 829. 1) Sic recte P. Vulgo Ιαίσιμος.

θεσιν τοῦ Θ καὶ συστολῇ τῆς ἀρχούσης ἰσθμός.] Ἐλθεται δὲ ἰσθμός παρὰ τὸ ἐν στενῷ εἶναι. [Ἰσθμός δὲ καὶ ὁ τράχηλος, καὶ διὰ τὸ εἰσιέναι εἰς αὐτὸν τὴν τροφὴν, καὶ διὰ τὸ στενὸς εἶναι. "Ὅπως γὰρ τὰ ὑπόστενα ἰσθμούς εἰώθασιν λέγειν.] "Ὅθεν καὶ τραχήλου τὰ παρ-ἰσθμια. [Ἰσθμια δὲ ἐορτὴ διὰ τὸ γίνεσθαι ἐν Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου.] Πορθμός δὲ, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα στενὴ θάλασσα.

V. 939. Καταείμενος. Καταβρέόμενος, ἢ καταπνέόμενος, ἢ κεκαλυμμένος φυτοῖς. [Καταήμενος δὲ, ὁ περιπνέόμενος, ἢ Ἐπιπρηνής δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν.]

V. 940. Ἀμφίδυμοι δὲ, ὅτι ὁ τῆς Κυζίκου λιμὴν δισάας εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχει, [Ἀΐσηπος δὲ ποταμός Κυζίκου.

V. 941. Τὸ δὲ Ἄρκτον δέ μιν πρὸς τὸ αἰπεία ἀναφέρεται. Τὴν γὰρ τοιαύτην αἰπείαν νῆσον Ἄρκτον ὄρος καλοῦσιν οἱ περίοικοι. Καλεῖται δὲ οὕτως ἢ διὰ τὴν τὰς τροφῶν τοῦ Διὸς ἐκεῖ εἰς ἄρκτους μεταμόρφωθῆναι, ἢ διὰ τὸ εὐθρον εἶναι τὸν τόπον. Ἀπὸ γούν τῆς ἄρκτου τοῦ θηρός οὕτω κληθῆναι. Οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ ὑψηλὸν εἶναι τὸ ὄρος. καὶ οἷονεὶ προσεγγίζει ταῖς ἀστράφους ἄρκτοις.]

V. 943. Γηγενέες. Τούτων καὶ Ἡρόδοτος μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς· καὶ ὅτι ἐπολέμησαν Ἡρακλεῖ. (Οἱ μὲν οὖν γηγενεῖς παρὰ Κυζίκον ὄκουν, οἱ δὲ Δολιόνες παρὰ τὸν ἰσθμόν.)

V. 948. Ἐν δ' ἦρως Αἰνῆϊος. "Ὅτι Αἰνεὺς Θετταλὸς ὦν τὸ γένος ὤκησεν ἐν Ἑλλησπόντῳ. Ἰήμας δὲ Εὐσώρου βασιλέως τῶν Θρακῶν Αἰνῆτην, γεννᾷ Κυζίκον, ἀφ' οὗ ἡ πόλις. (Εὐσώρου δὲ υἱὸς Ἀκάμας· ἐν Ὁμήρῳ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἡγεῖσθαι Θρακῶν ἅμα τῷ Πειρῷ φησὶν.) Ἄλλως. Κυζίκου πατὴρ Αἰνεὺς, Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Στίλβης, ὅθεν καὶ πόλις ἀνόμασται, θυγατὴρ δὲ Εὐανθείας. Μετέστη δὲ ἐκ Θεσσαλίας, καὶ ὤκησε περὶ τὸν Ἑλλησπόντον.

V. 949. Λίου Εὐσώροιο. Τοῦ ἐνδόξου Εὐσώρου ἡ θυγάτηρ. Εὐσώρος δὲ Θράκης βασιλεύς. (Ὁμήρος^m).
Τῶν Εὐσώρου Ἀκαμαντ' ἦν τε μέγαν τε.

[V. 953. Τὸ δὲ προὔτυψεν ἀντὶ τοῦ ὤρησε καὶ ἀπέλασενⁿ).]

V. 954. Λιμὴν ἐπέδεκτο πάνορμος. Λιμὴν τῆς Κυζίκου, οὗ δμώνυμος πόλις ἐν Σικελίᾳ.

V. 955. (Κεῖσε καὶ εὐνάλης. Λεῖπει ἡ ἀντὶ πρόθεσις, ἢν' ἡ, τὸν ἀντὶ εὐνάλας καὶ ἀγκύρας λίθον, διὰ τὸ βεβρωσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀπολύσαντες, ἕτερον ἔλαβον· ἐκεῖνον δὲ κατέλιπον ἐν τῇ Ἀρτακίᾳ κήνῃ. Μιλήσιοι δὲ ἐνοικήσαντες κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος, ἄραντες τὴν ἀγκυρὰν, ἀνιέρωσαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἰασονίας Ἀθηνᾶς.) Ὀλίγον λίθον τὸν μικρὸν ἔφη, ὡς καὶ Ὁμήρος ὀλίγην τράπεζαν καὶ Θεόκριτος ὀλίγον κοῦρον.

V. 957. Κρήνη ὑπ' Ἀρτακίῃ. Ἀρτακίᾳ κήνῃ περὶ Κύ-

m) II. VI, 8. n) ἐπῆλασεν suspicatur Schaefer.

ζικον· ἥς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν.

V. 959. Νηλεΐδαι. Οἱ μετὰ Νηλέως τοῦ Κόδρου ἀποικησάντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς Ἴωνες, καὶ τὴν Καρίαν καὶ Φρυγίαν κατασχόντες, χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκείνον τὸν λίθον τῇ [Ἰασονίᾳ] Ἀθηνᾶ ἀφιέρωσαν.

V. 961. Τοὺς δ' ἄμυδις. (Δηῖλος τοὺς μὲν Δολίονας οὐκ ὀνομάζει, τὸν δὲ Κύζικον φησὶ πνυθόμενον τὴν τῶν ἀριστέων γενεὰν ξένισαι.)

V. 962. Στόλον δὲ τὸν πλοῦν φησὶν, ὃν ἐπέλλοντο.

Τὸ δὲ ἐξῆς, τούτους δὲ οἱ Δολίονες καὶ ὁ Κύζικος, ἐπειδὴ ἔμαθον τίνες εἰσὶ, φιλοφρόνως ἐξένισαν. καὶ γὰρ καὶ οἱ Δολίονες ἀποικοὶ Θεταλῶν εἰσὶ. διὸ καὶ αὐτοὺς ὡς ὁμοφύλους ἐδέξαντο.

V. 964. Πέπιθον. Ἐπεισαν αὐτοὺς ἐνδότερον ὀρμίσαι τὴν ναῦν. Τὸ γὰρ πλοῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως ἦσαν ὀρμίσαντες.

V. 966. Ἐνθ' οὔγ' Ἐκβασίῳ^{ο)}. Ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεῆς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν. Δηῖλος^{ρ)} δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ Ἐκβασίου Ἀπόλλωνος φησὶν εἶναι, ἀλλ' Ἰασονίου Ἀπόλλωνος. Σακράτης δὲ ἐν ταῖς Ἐπικλήσεσι Κυζικηνοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ καλεῖσθαι.

V. 970. Ὁ δὲ στόλος, ὡς περιληπτικὸν ὄνομα, συντάσσεται ἐνταῦθα πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἴκοντο^{α)}.

V. 972. Ἴσόν που κᾶκείνω. (Ἀντὶ τοῦ νεωστὲ.) Τοῦτο δὲ φησιν, ὡς καὶ τοῦ Κυζίκου τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἄγοντος τῷ Ἰάσονι. (Γράφεται δὲ Ἀρμοῖ που κᾶκείνω ὑποσταχύεσκον, ἀντὶ τοῦ, ἀρτίως, νεωστὲ ὑπήνξανον, ὑπήνθουν.)

Τοῦλος δὲ καλεῖται ἡ πρώτη ἐξάνθησις καὶ ἔκφυσις τῶν ἐν τῷ γενεῷ τριχῶν. Ὁ μέντοι Ἐρατοσθένης ὄνομα ᾧδῆς ἐρίθων^{ι)} ἀπέδωκεν ἐν τῷ Ἐρμῇ, λέγων οὕτω:

Ἡ χερνῆτις ἔριθος, ἐφ' ὕψηλῳ πυλεῶνος
δενδαλίδας τεύχουσα, καλὰς ἤειδεν ἰούλους^{α)}).

Οὐκ ἔστι δὲ (φησὶ Δίδυμος), ἀλλ' ὕμνος εἰς Δημήτρα, ὡς ὁ οὔπιγος^{ι)} παρὰ Τροϊκηνοῖς εἰς Ἀρτεμιν. Ἔστι γὰρ οὔλος καὶ ἰούλος ἢ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη. Καὶ Οὐλᾶ ἢ Δημήτρε λέγεται δὲ ἰούλος καὶ ζῶόν τι, θηρίδιον πολύπουν. Ἐκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἢ σκολόπενδρα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι. Ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατύροις· Κυλισθεῖς ὥς τις^{α)} ὄνος ἰόπριος.

[Τὸ δὲ σταχύεσκον ἀντὶ τοῦ ἠῦξανον καὶ ἠνθουν.]

V. 973. Μεμόρητο. Ἐκεκλήρωτο, ὑπὸ τῆς τύχης μεμοραμένως εἶχεν. Τὸ δὲ κατάλληλον, οὐδὲ νῦν πῶ παίδεσσειν ἀγάλλεσθαι (μετοχῇ ἀντὶ ἀπαρεμφάτου) μεμόρητο.

ο) Ἐκβασίῳ P. ρ) Δηῖλος ἐφ' ὕψηλῳ πετεῶνος Δενδαλίδας male P. q) ἔκονται P. r) ἐρίθων P. s) Ἦν δ' ἄρα χερνῆτις τις P. t) ὡς οὔπιγος P. u) ὥσπερ P.

V. 974 sq. Ἀκήρατος αἰδίνων. Ἀντὶ τοῦ ἀπαις καὶ κα-
αρά αἰδίνων.

V. 976. Κλειτή δὲ, θυγάτηρ Μέρποκος, Περκασίου τὸ γέ-
ος, μάντεως, ἣν Κυζίκος ἔγημεν, ὡς ἱστορεῖ Δηῖλος^ν) καὶ
Ἐφορος.

V. 977. Ἀντιπέρηθεν. Ἡ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης δηλοῖ,
ντίκειται γὰρ ἡ Εὐρώπη τῇ Ἀσίᾳ, ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς
Ἰοποντίδος πρὸς τὴν Κυζίκον. Τῆς γὰρ Πιτυείας βασιλεὺς ἦν
Ἴερος ὁ Περκασίος, ὡς δηλοῖ Ὁμηρος ἐν Καταλόγῳ.

V. 979. Βάλεν δ' ἀπὸ δειμάτα θυμοῦ. Τοῦτο ἐμ-
αίνει, ὅτι χρησμόν τινα ἔοικε φοβεῖσθαι, ὡς μέλλων τεθνήξεσθαι
τὸ τῶν Ἀργοναυτῶν.

V. 981. Ἄνυσιν. Τὸν τε πλοῦν καὶ ἐφ' ἣν πρᾶξιν ἔπλεον.

(V. 982. Ἀστεῖως δὲ ταύτην αὐτοῖς τὴν ἐρώτησιν δίδωσι τὴν
τεπεύγουσαν καὶ χρησίμην.

Περιτιόνων δὲ, περιόικων.)

V. 983. Οὐ μὲν ἐκίπρό. Εἰς τοῦμπροσθεν τῆς Δολιο-
ας. Ἡ ἀντὶ τοῦ διόλου. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀκρα-
ισύνην τοῦ Κυζίκου ἐμφαίνει.

V. 986. Ἡοῖ δ' εἰσανέβαν. Ἡ εἰς πρόθεσις περιτιτή.

Αἰνδυμον δὲ, ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Ῥέας· διὰ τὸ διδυ-
νους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνῆκειν, ὡς φησὶ Φιλοστέφανος, οὕτω προσ-
γορευθέν. (Σύμπασα δὲ ἡ Φρυγία ἱερὰ τῇ θεῇ.) Ἡ διὰ τὸ δύο
ἑσχάς] ἔχειν, οὕτω καλεῖται.

V. 987. Χυτοῦ λιμένος. Χυτὸς λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω
ιλούμενος. Ἐπεχειρήσαν γὰρ οἱ Πελασγοὶ χῶσαι αὐτόν, ὡς φησὶ
ἡῖλος^ν), κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ὑφ' ὧν ἐξεβέ-
ληντο. Οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν γηγενῶν φησὶ κεχῶσθαι αὐτόν, ποιη-
κῶς. [Πρότερον δὲ ὄρμον φησὶν, ἐν ᾧ πρότερον ἦσαν ὀρ-
σθέντες.]

V. 989. Γηγενέας. Δηῖλος^ν) Θετταλοὺς εἶναι φησὶν
χειρογαστορας^ς). Τοὺς δὲ γηγενεῖς φησὶ τοῖς Ἀργοναύταις ἐπι-
νλεῦσαι, δοκοῦντας ληστὰς εἶναι.

V. 995. Ἀμφιφῶγας. Ἦτοι διεφθαργίας καὶ διεσχισμέ-
ης· ἢ διαβεβρωμένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

V. 996. Θεὰ τρέφεν. (Μυθικῶς φησὶν ὑπὸ Ἡρας ἐφ'
ῥακλεῖ τεθράφθαι τοὺς γηγενεῖς. Ὁ δὲ μῦθος ἀπὸ τοῦ Νεμεαίου
οντος αὐτοὺς γεννᾷ.) Πολύγνωστος^ς) δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου
ιστῶν αὐτοὺς λέγει. Μέννηται δὲ καὶ Καλλίμαχος, ἐν οἷς φησὶ·

Τὴν δὲ μίαν κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φρυγούσαν

Ἠρῆς ἐννεσίησιν, αἰέθλιον Ἠρακλῆϊ

ὕστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος κεραυνίος ἕδεκτο^ς).

V. 998. Ὡλλοι. Τῆς νεωτέρας Ἰάδος τὸ ὦλλοι.

ν) Διῖλος P. ut supra. w) Διῖλο- y) Πολύγνωτος P. z) πάγος που
ς P. x) ἑγγασφρόχειρας P. δέκτο κεραυνῶ. P.

Τὸ δὲ δῆθεν, ποτὲ μὲν παραπληρωματικόν, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δηλαδὴ. ἢ ὡς δῆ.

(Ἐπερβίβασται δὲ ἡ φράσις. Ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς, ὡς δὲ καὶ ἄλλοι δῆθεν ὑπότροποι ἀντιόωντες ἤπτοντο φόνοιο.)

V. 1002. Ἀσπερχὲς ὀρινομένους. Ἀδιαλείπτως, ἢ ἀνεκπλήκτως ταρασσομένους ἐδαΐξαν. Ἡ οὕτως, ἐναντιούμενοι ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταπαύστως αὐτοὺς ἀνείλον.

V. 1003. Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρά. Ἡ παραβολὴ εἰς πάντα ἀρμόδιος καὶ ὑγιής. Ξύλοις γὰρ εἰκάζει αὐτοὺς, πρὸς τὸ εὐτράπελον τῶν σωμάτων, καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν διατριβήν. Καὶ ξυλοτόμους δὲ τοὺς ἥρωας. Τὸ δὲ, Ὅφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχολάτο γόμφους, πρὸς τε τὴν τῶν αἰγιαλῶν ἐγγύτητα, καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οἱ τέκτονες τοῦτο ποιούσιν, ἵνα πλείονος καμάτου ἀπαλλαγῶσιν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς σφῆνας ἐπιβάλλοντες. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἥρωες αὐτοὺς ἀνείλον, ὅπως λοιπὸν αὐτοῖς ἀκίνδυνος γένηται ἢ εἰς τὸ ὄρος ἀνάβασις.

V. 1005. Ὅφρα νοτισθέντα. Ὅπως βραχύντα, εὐεπίδεκτα γένηται τῶν σφηνῶν.

V. 1006. Ἐνὶ ξυνοχῇ. Ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ τῷ πρώτῳ τοῦ λιμένος.

V. 1008. Δύπτοντες κεφαλὰς. Ἀντὶ τοῦ δύνοντες τὰς κεφαλὰς. Παρατατικόν δὲ εἴρηκεν ἀντὶ συντελικοῦ δύναντες. Ἐπὶ τῷ δύπτειν ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέντες. Δύπτειν δὲ ἐστὶ τὸ δύνειν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ.

δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι.

Πρότερος δὲ Ἀντίμαχος.

Ἦυτε (τις) καύηξ δύνῃ ^{a)} εἰς ἀλμυρὸν πέλαγος ^{b)}.

(V. 1012. Ἀταρβής. Ακίνδυνος καὶ ἀφοβος, ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀπολαλότητων.)

V. 1016. Πιπὴ μένεν. Οὐκ ἔτι ἀσφαλὲς καὶ ὁμοία ἔμμεν ἢ τοῦ ἀνέμου πνοή, ἀλλ' ἐναντία ἐγένετο. Προσληπτέον γὰρ τὸ ἢ ἄρθρον. Ἐξῆς ὁ λόγος, ἐπιούσης δὲ νυκτός, οὐκ ἔτι ἔμμεν ὁμοίως ἢ πνοή τοῦ ἀνέμου.

Ἀλλ' ἂ θύελλαί. Αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες καὶ πνοαί. Ὅθεν Ὅμηρος ἐν συναδνυμῇ τίθησι θυέλλας τε καὶ ἀρπυίας, ἀντὶ τοῦ καταιγιδώδεις πνοάς. ἀπὸ τοῦ οἷον ἀρπάζειν παραγωγῶς. [φησὶν γοῦν ἐν Ὀδυσσεΐ ^{c)}].

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο ^{d)} θυέλλαι.

εἴτα. Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἄρπυιαι ἀνῆρψαντο. ὡς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. Τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν. τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὃ ἐστὶ μετὰ βίας ἄγειν.

V. 1017. Ἀρπάγδην δὲ εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἀρπάζειν. ὡς φησὶν ὁδὴν, ἀπὸ τοῦ φέρειν. καὶ αἶγδην, ἀπὸ τοῦ αἰσσεῖν.

a) δύπτει P. b) εἰς ἀλμυρὸν ὕδαρ P. c) Od. XX, 66. d) ἀνέθροτο P.

V. 1018. ('Εκ δ' ἄρ' ἔβησαν. Ἐξέβησαν καὶ προσεπείλασθον πάλιν τοῖς Δολίοις.)

Τὸ δὲ ἐϋξείνοισιν, ὥσπερ καὶ αὐτοὺς δεινοπαθῶν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι τοῦτο φησὶν.

V. 1019. Ἰερή δὲ φατίζεται. Κατ' εὐφημισμὸν. Τὰ γὰρ μεγάλα τῶν παθῶν εὐφήμως ἱερὰ καὶ καλὰ φασὶν· ὥς καὶ τὰς Εἰρινύας, Εὐμενίδας· καὶ τὴν λοιμικὴν, λέπραν. Οἱ δὲ καὶ νόσον ἱερὰν ἐκάλεσαν *), ὥς καὶ Καλλιμαχος·

Ψευδόμενοι δ' ἱερὰν *) φημιζόμεν.

V. 1023. Ἐπήϊσαν. Οὐκ ἐπήρχοντο, φησὶν, ἀληθῶς, ὥς ἐπὶ τοὺς ἥρωας· ἠγνόησαν γάρ, διότι νῦν ἦν.

V. 1024. Μακρίτων. Τῶν καλουμένων Μακρῶνων, οἱ εἰσιν ἄποικοι Εὐβοῶν. Ἀφ' οὗ καὶ Μάκρωνες ἐκλήθησαν. Καὶ Μακρίαι γὰρ ἡ Εὐβοία ἐκαλεῖτο.

Πελασγικὸν δὲ εἶπεν, διὰ τὸ πλησιόχωρον εἶναι τὴν Εὐβοίαν τῇ Πελοποννήσῳ, ἢ πρότερον ἐκαλεῖτο Πελασγία.

Ἦσαν δὲ ἀστυγέτονες τῶν Ἀρκάδων οἱ Μάκρωνες. Οἱ δὲ ἔθνος Βαχίρων φασὶ τοὺς Μάκρας, αἵτινες αἰεὶ πολέμοισι τοῖς Κυκκηνοῖς. Ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἡσυχότες, ὥς ἰσοροῦσι Φιλοστράτους τε καὶ Ἡρόδοτος, αἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες. Διονύσιος δὲ ὁ Χαλκιδεὺς εἰσησθαι φησὶν αὐτοὺς Μάκρωνας, ἐπειδὴ Εὐβοῶν εἰσὶ Μάκρωνες ἄποικοι. Ἄλλοι δὲ Μάκρωνας αὐτοὺς φασὶ λέγεσθαι διὰ τὸ πλεῖστον εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους, ὥσπερ παρὰ τοῖς Πέρσαις γρυπούς. Μέννηται δὲ τούτων Ἡρόδοτος ἐν δευτέρῳ β.).

Πελασγικὸν δὲ Ἀρεα εἶπεν τὸν τῶν Μακρίων, ἐπεὶ Εὐβοῶν εἰσὶν ἄποικοι· ἡ δὲ Εὐβοία πλησίον Πελοποννήσου κεῖται, ἥτις τὸ παλαιὸν Πελασγίς ἐκαλεῖτο.

V. 1026. Σὺν δ' ἔκασαν. Τὸ Ὀμηρικὸν παραγράφῳ **),

Σὺν δ' ἔβαλον ρινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μέγεα *) ἀνδρῶν.

V. 1027. Ἦτ' ἐνὶ θάμνοισι. Τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων, (ἀπὸ τῆς θέσεως.)

— — — — — θάμνος (ἔφυ) τανύφυλλος ἐλάτης.

Καὶ ταῦτα δὲ ἐξ Ὀμήρου παρῇται *).

Μαίνεται δ' ὥς δὲ Ἄρης ἐγχεσπῆλος, ἡ ὀλοὴν πῦρ οὖραι μαίνεται βαθύης ἐπὶ *) τάρφειν ὕλης.

[Ῥιπήν δὲ ἐνταῦθα τῇ ὁρμῇ τοῦ πυρός λέγει.]

V. 1029. Ζαμενής. Ἄγαν ἰσχυρός· τοῦ ζα κατ' ἐπίτασιν ὄντος, ὥς ζάπλοτος, ζάκτος, ζάθεος.

V. 1030. Τὰρ μορῶν συνυπακούεται τὸ σχῶν, ἢ ἄλλο τι παραπλήσιον, ἐν' ἧ, οὐδ' ἄγε ὁ Κύκλιος ὑπερχῶν τὸν μόρον τῆς δηϊότητος, [ἤγουν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον, ἐμείλιν ἐπανήξειν οἴκαδε].

e) τὴν δὲ λέπραν ἱερὰν νόσον. δόμενος δ' ἱερὴν P. g) ἐν τῇ δ P. Ἦδη δὲ τὰς καὶ τὴν λοιμικὴν οὐ- h) II. IV, 447. i) Sic P. Vulgo τως ἐκάλεσαν P. rectius. f) ψευ- μένη. k) H. XV, 605. l) ἐν P.

[V. 1032. Τὸ δὲ ἐεῖο ἐνταῦθα ἰσοδυναμεῖ τῷ ἑαυτοῦ, προσληπτικὸν λεγόμενον τοῖς παλαιοῖς.] (Τὸ δὲ εἶο καὶ νῦν κακῶς κεῖται κ. τ. λ.)

V. 1034. Ἐβραίασθη. Ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθη.

V. 1035. Τὸ δὲ μοῖραν ἀνέπλησεν, τὸ πρόσταγμα τῆς εἰμαρμένης ἐτέλεσε.

Τὴν γὰρ δέμης. Τοῦτο ὥσπερ ἀποδεικτικόν ἐστὶν τοῦ ἄφικτον εἶναι τὴν μοῖραν, ὡς καὶ Ὅμηρος ἐν πολλοῖς δείκνυσιν.

V. 1037. Ἀδευκός ἐκτοθεν ἄτης. Ὁ προσηνοῦς, ἀπεικνίας, πικρὺς. Δευκός γὰρ τὸ γλυκύ. Ὅθεν. Πολυδευκής. Καὶ γὰρ ζῶν, εὐεργετικώτατος· καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς νῆας. Ἡ ἀφανοῦς καὶ ἀπροοράτου, παρὰ τὸ δείκω.

Τὸ δὲ ἐκτοθεν ταῦτόν ἐστι τῷ ἐκτός.

Περὶ τῆς μάχης καὶ Διήλοχος^{m)} ἰστορεῖ. (Περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως καὶ τῆς ὅλης μάχης οὐ συμφωνεῖται. Ἐφορος μὲν γὰρ) τοὺς Δολιχούς, Πελαγονοὺς ὄντας, καὶ ἐθρωδῶς διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας, διὰ τὸ ἀπελασθῆναι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιθέσθαι αὐτοῖς νύκτωρ, (γράφει ἐν τῇ ἐννῇ.) Ἡολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Διήλοχος. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ Περιπλου, καὶ ἔχθραν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν Κυζικὸν ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Ἀργεῖοις.

V. 1040 εἰ. Τηλεκλήα ἡ δὲ Μεγαβρόντην. Πέπλακε τὰ ὀνόματα ταῦτα Ἀπολλώνιος· οὐκ ἀπὸ ἰσορίας ἔλαβεν. Οὕτω Ταρβείας.

Τὸν δὲ Κύζικον οἱ μὲν ὑπὸ Διοσκούρων φησὶν ἀναιρεθῆναι, ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἰάσονος.

V. 1047. Ἀρτακία. Ἡρωδιανὸς βαρύνοντι τὸ ὄνομα ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. Ἀρτάκηςⁿ⁾ γάρ.

V. 1049. Ἡὔτε κίρκους. Εἶδος ἱέρακος [ταχύτατον]. Ἔστι δὲ ἱεράκων γένη β', ὡς Καλλίμαχος ἐν ταῖς^{o)} περὶ ὀρνέων. Καὶ Ὅμηρος δὲ ἔοικε τοῦτο γινώσκων^{p)}.

— οὐδέ κεν ἱρῆς

κίρκος δμαρτήδειεν, ἐλαφρότατος πέτεηνων^{q)}.

καὶ^{r)}.

Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.

Ὁ δὲ ἱεράς ἱερός ἐστὶν Ἀπόλλωνος.

V. 1050. Πέλεια δὲ περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάτιγ, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης.

V. 1052. Τποτροπία. Τποτροφή, τρεψίσει φυγῇ.

(V. 1053. Ἡῶθεν δ' ὀλοήν. Ἄμα ἡοὶ κακὴν ἐμπλακίην καὶ ἀπροσμήχανον εἶδον, οἷον βροθήθηεν.)

V. 1059. Τρὶς περὶ χαλκείοις δίχα. Χαλκείοις σὺν ἔντεσιν. Τπερβατόν δὲ ἐστὶ. Τὸ γὰρ ἔξης, χαλκείοις σὺν ἔντεσι περιδινηθέντες, ὅ ἐστι περιδραμόντες.

m) Διήλοχος P. n) Ἀρτάκης P. q) πέτεηνων P. r) Od. XV, 525 o) ἐν τῷ P. p) Od. XIII, 86.

V. 1060. Τύμβω ἐνεκτερέϊξαν Τύμβον ἔστησαν. Καὶ Ταρχῦσαι, τὸ θάψαι· Κτερεῖται, τὸ τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελεῖσαι. (Ἐθάψαν γὰρ, τάφον αὐτῷ ποιήσαντες.)

V. 1061. Ταῦ δὲ Λειμωνίου πεδίου μέμνηται Δηῖλος^{α)}, περὶ τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός.

V. 1062. Τὸ δὲ ἐγκέχυται, Ὀμηρικῶς, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγωγὴν,

— — χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχεναν^{β)}.

V. 1063. Οὐδ' ἄλλος Κλείτη. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἀπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίαν δὲ ἐν Ἀπολλοδώρῳ μελλόγαμον. Τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέροπος λέγει θυγατέρα, Θρήσσαν δὲ τὴν Πιάσου· οὐδὲ παθεῖν τι ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς θανάτῳ, ἀπαχθῆναι δὲ οἴκαδε ὑπὸ τοῦ πατρός. Εὐάνθης δὲ (ἐν τοῖς Μυθικοῖς) συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Περὶ δὲ τῆς Κλείτης φησὶ Δηῖλος^{α)}, ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. Ἱστορεῖ δὲ Ἀπολλώνιος, ἄτεκνον τὸν Κύζικον ἀνερῆσθαι. Εὐάνθης δὲ, ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα ὁμώνυμον ἑαυτῷ.

V. 1065. Τὴν δὲ καὶ αὐτήν. Τοῦτο ἦτοί οἱ πρὸς θανάσιμον τοῦ πάθους, (τοσοῦτον γὰρ ἦν, ὥς καὶ τὴν θέλαν φύσιν ἀνεγείραι) ἢ οἷτις ὑπόκειται αἱ γυναῖκες θρηνοῦσαι, ἵνα ἢ, μετὰ τῶν Δολιόνων καὶ αὐταὶ αἱ Νύμφαι ἀδύροντο τὴν Κλείτην.

Εὐάνθης δὲ καὶ Δηῖλος^{α)} ἱστοροῦσιν, ὅτι ἀπήγατο ἡ Κλείτη, καὶ οἷτις [ἐκ τῶν δακρύων] αὐτῆς κρήνη ἐν Κυζίκῳ [ἐγένετο κληθεῖσα ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῆς Κλείτη].

V. 1068 εἰς. Ἦν καλτοῦσι Κλείτην. Ἀντὶ τοῦ, ὁμωνύμως τῇ παιδί· πρὸς πλείονα χρόνον τοῦ πάθους τὴν μνήμην σώζεσθαι βουλόμενοι.

Περὶ κλεῖς δὲ, ἢ τὸ ἐπίδοξον καὶ διαβόητον, ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὑπερβολῆς καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα διαθέσεως γεγόμενον.

V. 1073. Ἐργοιο μυληφάτου. Τοῦ πυροῦ, καυτέσει τοῦ σίτου. Τοῦ ἀλεύρου τοῦ ὑπὸ μύλης τεθλαμένου ἐν τῷ ἀλῆθεσθαι. Φησὶ δὲ τοὺς ἄρτους.

V. 1075. Χύτλα. Κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἑλαια· καταχρηστικῶς δὲ, ὥς ἐνταῦθα, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί.

V. 1076. Τὸ δὲ Κύζικον ἐνναλόντες, ἀντὶ τοῦ Κυζικηνοῦ. Ἰάονες δὲ, τῷ ἀποίκους εἶναι Μιλησίων. Καὶ γὰρ εἰς Μίλητον ὁ Νηλεὺς ἀποικίαν ἐστεύλατο, καὶ ἐκείθεν ἐπὶ Κύζικον μετὰ πολὺν χρόνον. Ὅθεν καὶ τοὺς Μιλησίους Ἴωνας ἐκάλεσεν.

V. 1077. Πέλανοι δὲ, πέμματα ποιά· Ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ παηγὸς οὕτω λέγουσι.

Πελάνους ἐπαλετρεύουσι. Πᾶς δῆμος ἐπὶ τῆς μύλης ἐπαλετρεύουσι καὶ ἀλῆθουσι πελάνους. Πέλανος δὲ, ὁ διαπηγμένος καὶ ὑπαρὸς κατὰ Ἀττικούς. Ὡς καὶ Εὐρυπίδης [ἐν Ὀρέστη]^{γ)}.

Στοματός ἀφρώδη πέλανον.

α) Διόχοις P. β) II. XXIII, 256. γ) Διόχοις P. δ) v. 214 ed. Pora.

Ωσὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ ἐντελεῖς ἄρτους, (οὗς δὲ Θεόκριτος Δωρικούς φησιν.)

V. 1079. Ἦμαθ' ὁμοῦ. Τὸ ὁμοῦ παρ' Ὀμήρῳ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σημαίνει,

— — ὁμοῦ δ' ἔχον ὁπείας ἵππους ^ω).

παρὰ δὲ τοῖς μεθ' Ὀμηρον καὶ ἄλλα σημαίνει. Ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ (χρόνου τέθεικεν αὐτό ^α)).

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γίμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

Νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως κεῖται. Ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ·

Ὀμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες.

V. 1080. Ἐπιπλομένη. Τὴν ἐπερχομένην φησίν.

V. 1081. Ὡς ἄλλοι μὲν δα. Ἡ τοιαύτη συναλοιφή τῆς νεωτέρας Ἰάδος ἐστὶ. Διὶ μέμφονται Ζηνοδότῳ, εἰπόντι,

Ὡς ἄλλοι μὲν δα ^γ) θεοὶ τε καὶ ἀνέρες.

Οὐ κέρηται γὰρ ταύτῃ Ὀμηρος.

V. 1082. Πύματον λέχος. "Ἰκατόν ^α) κληρον καὶ μερίδα τοῦ ἐν τῇ Δολονίᾳ ὕπνου λαμβάνοντες, καὶ ἐκείτῃ ὑπνοῦντες· τῇ γὰρ ἐξῆς ἀναπλεῖν ἔμελλον.

V. 1083. Ἀδινὰ κνώσσοντα. Ἐφύλαττον μεγάλως καὶ βαθύως ὑπνοῦντας. Ὁ δὲ Ταφραῖος, λεπτὰ κοιμωμένους, καὶ οὐ κατὰ βάθος.

V. 1086. Αἰῆξιν ὀρινομένων. Τὴν κατάπαυσιν καὶ λῶφσιν τῆς τῶν ἀνέμων βίας. Τὰ γὰρ ὄρνειον θαλάσσιον καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. Λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἢ (ὥς τινες) δεκατέσσαρας εὐδεινάς ποιεῖν, ἵνα ἀποκησῇ (ἢ ἀλκυῶν) (παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς). Καὶ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. Ἐλλῆψε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ Παιάνων.

V. 1087. Εὐλόγως δὲ ὄσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν. Τὸ γὰρ Ἦρας ἦν ἀπεσταλμένη, (ὥς φησι Πινδαρος.)

Ἀκταίης ὄρνιθος. Τῆς παρὰ ταῖς ἀκταῖς καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς διατριβούσης καθήκουσαν φωνὴν ἀκούσας.

V. 1089. Ἀφλάστοιο. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς Λέξεσιν ἀποδίδωκεν ἄφλαστον τὸ ἀκροστόλιον· οὐκ ἐν· ἔπειδ' ἡ τὸ ἀκροστόλιον ἐστὶ [τὸ ἄκρον] τοῦ στόλου. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτύχης καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρῶρας ξύλον. Πτύχη δὲ λέγεται, ὅπου τὸ τῆς νεῶς ἐπιγράφεται ὄνομα. Ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον κατὰ τὴν πρῶραν. Ἄλλ' ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδίδωσιν ἐπὶ τῆς πρύμνης, λέγων ^α).

Ἐκταρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὕτι μεθίει ^β),

ἄφλαστον μετὰ χειρὶν ἔχων.

Καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ θ, ἄθλαστον,

ω) II. XI, 127. x) Oed. R. 4. ρον. α) II. XV, 716. β) Sic P. γ) γὰρ P. z) Sic P. Vulg. ἔστε- Vulgo μεθίει.

ατὰ ἀντίφρασιν· ἐπεὶ εὐθλαστόν ἐστιν. Ἔστιν οὖν ἄφλαστον, σα-
λιδιον κατὰ τὴν πρύμναν.

V. 1098. Ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε. Ἐκ ταύτης τῆς ῥέας
καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς συνέχεται. Οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν
ἦν φυσιολεγοῦσιν τὴν πάντων ἀρμογὴν καὶ δεσμόν. Καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥεῖν αἰεὶ καὶ ποιεῖν τείρεα. Καὶ φυσί-
ως ταύτης ἄνδρα τὸν Κρόνον φασί, οἶονεὶ τὸν χρόνον, μεταβολῇ
οὐ ἀντιστοίχου. Σύνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ
ῥόνος. Καὶ εἶτα λοιπὸν ἀλληγορικῶς τοὺς τῶν θαλασσιῶν καὶ
οὐρανίων καὶ χθονίων θεῶν πατέρας εἶναι φασί. Μετὰ γὰρ τὴν
τῶν στοιχείων θέσιν καὶ συνδεσμον συνέβη καὶ θεοὺς καὶ θεῶν δυ-
νάμεις καὶ διαφορὰς μαθεῖν τοὺς ἄνδρας, καὶ τιμῆσαι.

V. 1099. Τὸ πεπεῖρηται, ἀντὶ τοῦ συνέχεται καὶ συν-
εῖναι.

V. 1109. Τερῆς ἐκ πελίσματα πέτρης. Ἦς καὶ ἐν τοῖς
πρώτοις *) μνηνται, εἰπὼν δ').

— — ἱερὴ δὲ φαίνεται ἡδ' ἔτι *) πέτρα.

V. 1110. Ἦρεσαν. Ἐκωπηλάτησαν. Τῷ δὲ συντελικῷ
ἐχρήσατο ἀντὶ παρατατικοῦ τοῦ ἤρεσσον.

Λιμένα δὲ Θρητικὸν λέγει, ἐπειδὴ καίτοι μὲν ἡ Κύζικος
ἐπ' ἐσχάτοις τῆς Φρυγίας, συνάπτει δὲ ἡ Βιθυνία τῇ Φρυγίᾳ. Βι-
θυνοὶ δὲ Θράκες κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. Ἡ ἐπειδὴ Θράκες [τὸ πα-
λαιὸν] Κύζικον ὥκησαν.

V. 1112 sq. Καὶ πᾶσα περὶ αἴη Θρητικῆς. Καὶ πᾶσα
ἡ ἐναντία χώρα τῆς Θράκης. Ποντικὸν δὲ ἔθνος οἱ Μάκρωνες.

Τὸ δὲ, χερσὶν ἑαίς, οὐκ εὖ ἐλήθηεν. Ὁφείλει γὰρ σφε-
τέραις.

V. 1114. Στόμα Βόσπορου ἡρόεν. Οἷον ἀρωδῆς,
ἥτοι ὁμιλιῶδες. Βόσπορος δὲ τὸ τῆς Προποντίδος στενόν· οὕτω
κληθεὶς ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοός, τῆς Ἰούς.

V. 1115. Ἐκ δ' ἐτέρης. Οὗ λέγει ἡ πέτρῳ, τῆς Εὐρώ-
πης, καὶ γὰρ ἡ Μυσία καὶ ὁ Αἰθῆπος τῆς Ἀσίας, ἐπὶ ἑτέρας δὲ
χώρας λέγει, τῆς Τρωάδος, καθ' ἣν ὁ Αἰθῆπος ῥεῖ, χωρίζων αὐ-
τὴν τῆς Μυσίας. Καὶ Ὀμηρος¹⁾.

Γρήνικός τε καὶ Αἰθῆπος.

Ἡ δὲ Τρωὰς ἀπὸ Μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης ἐπὶ Αἰθῆπον λήγει.
Ἡ δὲ Δολιονία καὶ Φρυγία ἀρχεται μὲν ἀπὸ Αἰθῆπου, λήγει δὲ ἐπὶ
Τύνδακον. Μυσταὶ δὲ δύο, ἡ τε Εὐρωπαϊα καὶ ἡ Ἀσιανὴ. Τῆς
οὖν ἐν Ἀσίᾳ Μυσίας αἱ κολῶναι τοῖς Ἀργοναύταις ἐφαίνοντο.

V. 1116. Καὶ πεδίον Νηπηίου. Πεδίον Νηπείας ἐστὶ
περὶ Κύζικον. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἐκάλῃ²⁾.

Νηπείης ἢ τ' ἄργος³⁾ αἰοίδιμος ἀδρήστεια.

Τὴν δὲ Νηπείαν Διονύσιος ὁ Μιλήσιος πεδίον τῆς Μυσίας φησὶν
εἶναι. (Ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν Μυσῶν θυγατέρα Ἰάσον ἐγγυμν⁴⁾ Ὀλυμ-
πῶν.)

c) προτέρους corrigit Schaefer. XII, 21. g) Αἰνάλῃ P. h) ἡδ'
d) I, 1019. e) εἰσέτι P. f) II. Ἀργου P.

πος Νήπειαν ὄνομα·) καὶ κατοίκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ, ὃ νῦν [ἀπὸ ταύτης] καλεῖται Νηπείας πεδίον. Ἀπολλόδορος δὲ φησὶ Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ. Ὁ δὲ Καλλιμαχος φησὶν ἐν Ἰππομνήμασι¹⁾, Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις [ἐκεῖ] καλουμένη Ἀδρήστεια ἀπὸ τοῦ ἰδρυσαμένου. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐπατέρων μέμνηται, τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου. Φησὶ γάρ·

Ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρηστείης.

Τῆς δὲ πόλεως καὶ Ὅμηρος μνημονεύει^{κ)}.

Οἱ δ' Ἀδρηστειάν τ' εἶχον¹⁾.

V. 1117. Στιβαρόν στύπος. Στύπος τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος, ἐξ οὗ καὶ ἀπαστύπαζον.

V. 1118. Πρῶχην δὲ, παντελῶς. Γεράνδρουον, τὸ παλαιὸν ξύλον.

V. 1119. Βρέτας δὲ, τὰ βροτῶ ἰοικός.

Καὶ Εὐφορίων ἐκ τούτου κινηθεὶς, τὸ ἔσθονον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φησὶν ἀμπέλινον εἶναι, διὰ τὸ τὴν ἄμπειλον ἴσως ἔσθαι εἶναι τῆς Πέας.

V. 1120. Κολωνῶ. Τῇ ἐξεχούσῃ ἀκρωρεῖα.

V. 1123. Χεράδος. Χεράς, ἡ τῶν βραχέων λήθων συλλογή, τῶν καθ' ἓνα χειρὶ ληφθῆναι δυναμένων· οὗς Ὅμηρος χερμαδία φησὶ. Τὸ δὲ βωμόν, ἀντὶ τοῦ εἰς βωμοῦ κατασκευῆν. Ἡ χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λήθων. Φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι τῶν ἐν Ποντῷ. Μνημονεύει καὶ Σαπφώ·

Μὴ κενὴ χεράδος.

Καὶ Ὅμηρος^{μ)}.

— ἄλις χεράδος περιχεύας.

Χεράδος δὲ, ὁ τῶν λήθων σωρός. Εἰς δὲ τὴν τοῦ βωμοῦ κατασκευῆν λήθους ἐσώρευον.

V. 1124. Δρυῖνοι σιν, Εἰκότως. Ἡ γὰρ δρυὶς ἔσθαι τῆς Πέας, ὥς φησὶν Ἀπολλόδορος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν. Δρυῖναις δὲ αὐτοὺς φησὶ ἀτέφασθαι, διὰ τὸ μαμερίσθαι τῇ θεῷ τὸ δένδρον τοῦτο· διὰ τὸ καὶ πρὸς στέγας καὶ πρὸς τροφὴν πρῶτον χρησιμεύσαι.

V. 1125. Δινδυμήν. Τὴν ἐν τῷ Δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην ἐπικαλούμενοι καὶ ἱκετεύοντες.

V. 1126. Ἐνναέτιν Φρυγίης Τιτίνην δ' ἄμα. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων πρῶτους φησὶν εἶναι καὶ πατέδρους τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀκολουθῶν Μενάνδρῳ, λέγοντι Μιλησίους, ὅταν θύωσι τῇ Πέᾳ, προσθύειν^{ν)} Τιτίαν καὶ Κυλλήνην. Εἰσὶ δὲ οὗτοι τῶν Ἰδαίων Δακτύλων μοιρηγέται καὶ μητρὸς θεῶν πατέδροι. Καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ^{ο)} καθ' Ἡράκλειον περὶ Τιτίου φησὶ· Τιτίας, ἥρως ἐγγχώριος, ὃν οἱ μὲν μυθεύονται πάντες

1) ἰππομνήματι P. k) II. II, 828. προσθύειν. V. Bast. epist. crit. p. 1) οἱ δ' ἄρ' Ἀδρήστειαν ἔχον P. 175. ο) τῶν P. m) II. XXI, 319. n) Vulg. et P.

Διός [εἶναι], οἱ δὲ, [τὸν] πρεσβύτερον τῶν Μαριανδυνῶν τοῦ Κιμμερίου παιδῶν· (δι' ὃν μάλιστα τὸ ἔθνος ἠύξηται, καὶ προάγεται ἔτι εἰς εὐδαιμονίαν.) Καὶ Προμαχίδας δὲ (ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας λέγει περὶ Τιτύου, ὅστις ἦν, καὶ Θεοφάνης. Ἀπεθεώθη δὲ ἀπὸ Μαριανδυνῶν.

V. 1129. Ὅτι δὲ) νύμφη [Ἀγγαλή] τις Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη· τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Δακτύλους ἐποίησε, παρὰ Σησιμβρότου εἰληψε· καὶ ὅτι διὰ τὸ βυῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, Δάκτυλοι κληθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν Κωφοῖς Σατυραῖς.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι. Ἐξ καὶ πέντε φασὶ τούτους εἶναι· δεξιούς μὲν, τοὺς ἄρσενας· ἀριστεροὺς δὲ, τὰς θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιούς, εἰκοσι λέγει· τοὺς δὲ εὐωνύμους, τριακονταδύο. Γόντες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς. Καὶ δημιουργοὶ σιφῆρου λέγονται (εἶναι) πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. Ὀνομασθήσαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἰδης, ἀριστεροὶ μὲν, ὥς φησι Φερεκύδης, οἱ γόντες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες, δεξιοί, ὥς Ἑλλάνικος. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐντὸς Ἰδης ἐκτελούντες τὴν Πέα ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν, καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἤψαντο. Ὡς δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς Δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς Ἰδης. Ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεῖς, γράφει^{p)} οὕτως·

— — — — — ἔνθα γόντες

Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες (ἀριστεροὶ) οἰκί' Ἑκαίον,

Κέλμης, Δαμναμένους^{q)} τε μέγας καὶ ὑπέρβριος Ἀκμαν,
εὐπάλαμοι^{r)} θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείας·

οὐ πρῶτοι τέχνην^{s)} πολυμήτιος Ἡφαίστοιο

εὐρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰσέντα^{t)} σίδηρον·

ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν, καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἐδείξαν.

V. 1130. Δικταῖον. Τὸ Κρητικὸν σπήλαιον. Δίκη γὰρ ὄρος Κρήτης.

V. 1131. Δραξαμένη. Ἔθος ἐστὶ ταῖς κύουσιν τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγυδόνων. Ὡς καὶ Ἀητῶ ἔλαβετο τοῦ φοίνικος.

Ἔδει δὲ εἰπεῖν Ὀαξίδος· προσετέθη δὲ τὸ ἰ.

Ἐβλάστησεν. Ἀπὸ τοῦ ἐγέννησε.

V. 1132. Ἐργώλας. (Διαφύρως ἀνεγνώσθη· ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τῆς.) [Γράφεται καὶ ὀξυτόνως ἐργωλή· καὶ σημαίνει ἐκατέρως τὴν τοῦ ἔργου ἀπώλειαν.]

V. 1134. Ὁρφῆος ἀνωγῆ. Τῇ τοῦ Ὁρφέως παρακλήσει, ὥς αὐτοῦ τῆς ὀρχήσεως προκαταρχομένον.

V. 1135. Βηταριδὴν δὲ, τὴν ὀρχησιν, παρὰ τὴν ἀρμόδιον βᾶσιν αὐτῶν. Λέγει δὲ νῦν τὴν πυρόβιχην ὀρχησιν.

Τὸ δὲ ἐξῆς, ὠρχοῦντο τοῖς ξίφεσι τὰς ἀσπίδας κομποῦντες^{u)},

p) Sic P. Vulgo γράφον. q) Δαμναμένους P. r) εὐπάλαμοι P. s) τέ-
χνη P. t) ἰόν τε P. u) κομποῦν-
τες P.

διὰ τὸ τὸν Κύκλον θρηγεῖσθαι ὑπὸ τῶν Δολιόνων, ἵνα μὴ, τῆς θυσίας οὐσίας, δύσφημος φωνὴ ἀναφέρεται. "Ὅθεν καὶ Φρύγες κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις τὴν Ῥέαν ἱλάσκονται.

V. 1139. Ῥόμβος. Ῥόμβος, τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἱμαῖς τύπτοντες, καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. Τινὲς δὲ ῥόμβον *) αὐτὸ καλοῦσιν. ὣν καὶ Εὐπόλις ἐν Βασταίς, καὶ Αἰδύμος.

V. 1141. Ἀντάλη. Ἡ Ῥέα οὕτω λέγεται, διότι ἐναντία τοῖς Τελχίσιν ἐγένετο. Ὡς δὲ τινες, ἀντάλη, ἡ εὐλιτάνευτος καὶ εὐάντητος **).

Σήματ' ἔγεντο. Διὰ τοῦτου οὐδὲν ἕτερον ὁ ποιητὴς φησὶν, ἢ τὴν τῆς θεοῦ φύσιν. Καὶ τοῖς φυσικοῖς, φασὶ, δοκεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ γῇ. Τῆς δὲ εὐμενείας σημεῖον, τὸ ἔγκαρπα εἶναι τὰ δένδρα καὶ πᾶς αὐτομάτους φύειν.

V. 1143. Τερείνης. Τῆς ἀπαλῆς καὶ χλωρᾶς.

V. 1144. Εἰλυοὺς δὲ, τὰς καταδύσεις τῶν θηρῶν.

Ἐυλόχοις δὲ, τοὺς ἐν τοῖς ὕδασι βλάδεις τόπους.

"Ἔστι δὲ ὑπερβατὸν, εἰλυοὺς τε ξυλόχους τε καταλιπόντες.

Διὰ πολλῶν δὲ τὸ θαυμαστὸν παρέστησε, διὰ τὴς θεῆς διψάδος, καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγον τὸ ἀναδοθὲν ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ ἄληκτον.

V. 1146. Τὸ δὲ νᾶεν, οὐκ εὖ. Ἔδει γὰρ χωρὶς τοῦ ἡ νᾶεν ἔν' ἡ, ἔρδει. Ὡς παρ' Ὀμήρῳ **).

— — νᾶεν δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα.

Ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν. ὥς τὸ,

— — — ῥέει δ' αἵματι γαῖα γ).

ἀντὶ τοῦ, αἶμα ἔρρειεν ἐν τῇ γῇ. Ἡ μεταλήπτειν τὸ νᾶεν εἰς τὸ κατάρχοντον ἔν' ἡ, κατάρχοντον τὸ Ἀνδοχμὸν ὕδασι.

V. 1147. Ἀνέβραχε *). ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη.

Διψάδος. Διψᾶς τὴν ξηρὰν γῆν σημαίνει.

V. 1152. Νῆσον δὲ ἔοικε τὴν Κύκλον λέγειν ἐνταῦθα.

V. 1158. Ἀελλόποδας δὲ, τοὺς ταχεῖς.

Τὸ δὲ κίχον, ἀντὶ τοῦ κατέλαβον.

V. 1159. Ζαχρηέσιν αὔραις. Μεγάλως ἐπιβαρούδαις *) καὶ πνευσοῦσαι. Κυρῶς δὲ ζαχρηές^{b)}, τὸ βίαιως ταῖς χερσὶ πρᾶττόμενον. (Παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέξις καὶ τὸ ζα ἐπιτατικόν.)

V. 1161. Τὸ μετελώφεον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσαντο.

V. 1162. Ἐφέλκετο. Πρὸς πῇ πάντων αὐτῶν ἀργίαν καὶ τὴν τοῦ κύματος ὑπερβολὴν, τὸ ἐφέλκετο, πρὸς πλείονα εἶπεν ἔμψασιν. "Ὅτε καὶ Καλλιμαχὸς ἐπὶ τοῦ ἡττηθέντος ταύρου φησὶ, [ὁ μὲν εἰλεν,] ὁ δ' εἵπκετο νωθρὸς ὀδίτης.

[V. 1164. Τὸ δὲ λεληημένοι ἀντὶ τοῦ προθυμώμενοι καὶ ἐπιθυμοῦντες.]

v) Sic P. Vulgo ῥόμβον. w) ἀλιτάνευτος καὶ εὐάντητος P. x) Od. IX, 222. y) Il. IV, 451. z) ἀνεβρά-

χθη P. a) ἐπιβαλούσαις P. b) ζαχρηές P.

V. 1165. Πυνδακτίδαξ. Πυνδακός ποταμός ^{c)}) ἔστι Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης. (Ταῖς δὲ ἀληθείαις τάφος ἐστὶ τοῦ Βριάρεω, κατὰ τὴν εἴσοδον.) Καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ Δημήτριος ὁ Σκηψίος ἐν τῷ (αὐτῷ) διακόσμῳ ^{d)}). Ἄλλως. Πυνδακός, ποταμός. Φρυγίας, ὁ νῦν Μέγιστος ^{e)}), πρὸς ᾧ κατὰ τὴν ἐξοδὸν καὶ Αἰγαίανος τινὸς ἥρωος Μυσοῦ τάφος. Πυνδακός δὲ, ὡς Αἰακός.

Μέγα τ' ἥριον. Γράφεται καὶ, μέγα τε ἥριον. Καὶ τὸ μὲν ἥριον ἐστὶν ὄρος, ἥτοι ἀκρωτήριον· τὸ δὲ ἥριον, μνημεῖον. Οἶομαι δὲ τινα ἀγνοοῦντα τὸν μῦθον, τὸ ἥριον μεταποιηκέναι· ἢ γραφῆς ἀμαρτήματι περιλειφθῆναι τὸ η.

Ὁ δὲ πρὸς τὸν Αἰγαίαν μῦθος ὑπὸ Δημητρίου φέρεται τοῦ Κνιδίου. Κόνων δὲ ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησὶν, ὅτι Αἰγαίαν καταγωνισθεὶς ὑπὸ Ποσειδῶνος, κατεποντίσθη εἰς τὸ νηυὶ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου ἥριον Αἰγαίανος, (τὸν αὐτὸν καὶ Βριάρεω καλῶν.) Περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς Νησιᾶδος φησὶν ἐν τούτοις· Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Περκανίας Αἰγὸς ἐπώνυμον γεγονέναι φασίν· οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Καρυστίας, τῆς Αἰγαῖης ὀνομαζομένης. Αἱ μὲν γὰρ Αἰγαί, ἔνθεν τὸν Ποσειδῶνα παραγινεσθαι φασί, κατὰ Πελοπόννησον εἰσὶν, ἐν τοῖς περὶ Κρίσαν τόποις ^{f)}). (Εἰσὶ δὲ τινες οἱ διὰ τὸ θεωρεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν παρακειμένην γῆν.) [Εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀπὸ τοῦ Αἰγαίανος αὐτὸ παρωνομάσθαι λέγουσι.] Τὸν δὲ Αἰγαίαν Ἡσίοδος φησὶν Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Βριάρεως δὲ, καὶ Αἰγαίαν, καὶ Γύγης, ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. Εὐμήλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ τὸν Αἰγαίαν Γῆς καὶ Πόντου φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῖς Τιτασι συμμαχεῖν. Καὶ Ἰων φησὶν ἐν διδυράμβῳ, ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα (ὑπὸ Θέτιδος) ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία, Θαλάσσης δὲ παῖδα. Ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦτον. Ταββάριος δὲ φησιν, ὅτι γίγας ὢν, καὶ φυγῶν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἀφίκετο εἰς Φρυγίαν, κακεὶ ἐτελεύτησε.

V. 1166. Τυτθὸν ὕπ' ἐκ Φρυγίης. Τὴν οὖσαν ὀλίγον ἄνω τῆς Φρυγίας. (Οὕτω γὰρ καὶ Ὀμηρος κεῖσθαι φησὶ τὴν Φρυγίαν ἐγγὸς πάνυ τῆς Μυσίας.) Διὸ καὶ τινες μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρως, διὰ τὸ πάνυ πλησιάζειν.

Παρήμετρεον. Παρέπλεον.

V. 1167. Ἀνοχλίζων ^{g)}). Ἀνακινῶν ἐν τῷ καπηλατεῖν καὶ ἀνακόπτων τὰ κύματα κατὰ τὰς δίνας.

Τέτρηχότος δὲ, τραχυνόμενου καὶ σφοδροῦ ὄντος.

Ὀλκούς δὲ, τὰς φουρήσεις καὶ οἶον ἐπάρσεις καὶ μετεωρισμούς τῶν κυμάτων.

V. 1168. Τὸ δὲ μεσσόθεν ἔμφασιν καὶ τῆς τοῦ πελάγους δεινότητος καὶ τῆς τοῦ ἥρωος ῥώμης ἔχει.

c) Sic P. Vulgo τόπος. d) ἐν τῷ γητος P. f) τῷ κατὰ Κρίσαν κόλ-
Τριτῷ διακόσμῳ corrigit Voss. de
histor. gr. Malim P. sequi. e) Μέ-
κω P. g) ἐνοχλίζων P.

Τρύφους δὲ, τὸ κλάσμα τῆς κόπης.

Μεσσόθεν ἄξεν. Διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν φασὶ καταλειφθαι τὸν Ἡρακλῆα ἐν Κίῳ· οἱ δὲ ἐν Ἀφείταις, ἐπειδὴ ἑτεροκλινῇ τὴν Ἀργὴν ἐποιεῖ. Ἐφορος δὲ (ἐν πρώτῳ) παραδίδωκεν αὐτὸν δι' Ὀμφαλὴν καταλειφθαι.

V. 1171. Ἀθήθεσον ^h) ἡρεμεῖν οὐσαι. Ἀθήεις ἦσαν τοῦ ἡρεμεῖν, διὰ τὴν ἱμυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν.

V. 1174. Ἐν προμολῇ. Τῇ προστάδι ⁱ) καὶ τοῖς προθύροις. Λέγονται δὲ προμολαὶ καὶ τὰ ἐξώφυλα μέρη, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς πρώτοις ^h) φησί·

Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ ⁱ) προμολῇσιν, οἱ δ' ἀντίοι ἡρέεθοντο ^m). Τετρυμμένα ⁿ) δὲ, ἀντὶ τοῦ καταπεποννημένα ὑπὸ τοῦ καμάτου.

V. 1175. Αὐσταλέος. Ὁ κατάξηρος καὶ ἀνεπιμέλτος.

Περιτριβέας. Τὰς πολλὰς πονησάσας χεῖρας ὑπὸ τοῦ κόπου.

V. 1176. Τὸ δὲ ἡρήσατο, ἀντὶ τοῦ κατηράσατο, ἢ προσεῖπεν.

V. 1177. Κιανίδος ἡθεα γαίης. Περιφραστικῶς τὴν Κίον. Ἔστι δὲ πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. Κατὰ κῆσαν δὲ αὐτὴν πρώτον Μυσοὶ, ἔπειτα Κάρες, τρίτον Μιλήσιοι. Καὶ ποταμὸς δὲ ἐστὶν οὕτως ὀνομαζόμενος, τὴν Μυσίαν περιζέειν· οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καριανδεύς ^o). Περιζέει δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος.

V. 1178. Ἀμφ' Ἀργανθώνειον. Ὄρος τῆς Κίου.

V. 1180. Ἥϊά τέ σφι. Ἐφόδια. Βρώματα. Σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα. Ὅμηρος ^p)·

— — ἦϊων θημῶνα (τινάξῃ.)

V. 1182. Κάγκανα. Κατάξηρα ξύλα.

V. 1182 sq. Λεχαίην φυλλάδα. Τὴν πρὸς λέχη καὶ σιβάδας ἐπιτηδεύαν, ἀπὸ τοῦ λέχους.

V. 1184. Στόρνυσθαι. Λεῖπει τὸ ὥς, ἔν' ἣ, ὥστε στρέφυσθαι.

Τὸ δὲ δινεύεσκον, ἀντὶ τοῦ ἑστρεφον, παρέτριβον. Τὰ γὰρ ξύλα παρέτριβον, καὶ ἐπ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. Πυρήϊα γὰρ ταῦτα φησὶ τὰ προστριβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγενυνῶν· ὃν τὸ μὲν ἐστὶν ὑπτιον, ὃ καλεῖται στορεύς· θάτερον δὲ παραπλήσιον τρυπάνῳ, ὅπερ ἐπιτρέβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν.

V. 1188. Διὸς δὲ νείον τὸν Ἡρακλῆα φησί.

V. 1189. Τὸ δὲ φθαίῃ, ἀντὶ τοῦ προλάβει τοῦ πλοῦ.

Καταχείριον. Τὸ τῇ χειρὶ ἀρμόδιον.

V. 1190. Ἀλαλήμενος. Ἡ διὰ τὸ ἄπειρος εἶναι τῶν τόπων· ἢ ἀντὶ τοῦ περισχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἀρμόδιον εὕρῃ.

h) ἀθήθεσαν P. i) προπαστάδι m) I, 320. n) τετρυμμένα P. o) ἐ P. k) πρόσθεν P. l) ἄρ' ἐπὶ P. Καριανδεύσι P. p) Od. V, 368.

V. 1192. Ἀγχιερὸς δὲ, παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἕρας *) ἀΐσσειν καὶ κινεῖσθαι. Ἦ παρὰ τὸ κατὰγινυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. [Ταναήν δὲ φησι τὴν τεταμένην καὶ ἐπιμήκη.]

V. 1195. Ἐδὺ δ' ἀπὸ δέριμα. Τὸ ἐξῆς, ἀπέδῃ δέρμα λεόντος.

V. 1196. Χαλκοβαρεῖ δὲ, τῷ ἰσχυρῷ, ἢ τῷ πρὸς τῷ τέλει χαλκῷ βεβαρημένῳ. Πείσανδρος δὲ φησιν δόλοχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους. Ἐτυμολογοῦσι δὲ αὐτὸ παρὰ τὴν ῥοπήν καὶ τὸ ἀλοιᾶν.

Δαπέδοιο δὲ, ἐκ τῆς γῆς, ἢ τῆς ῥίξης.

V. 1197. Στύπος. Στέλεχος.

V. 1200. Ἐχμα. Κώλυμα.

V. 1201. Ἀπροφάτως. Ἀθρόως.

V. 1203. Κατάξ. Ἡ σφοδρὰ δρμή.

V. 1204. Αὐτοῖσι σφήνεσσιν. Τοῖς περὶ τὴν ἱστοδόκην σφῆσι, τοῖς περιέχουσι καὶ κρατοῦσι τὸν ἱστόν. Διόλου δὲ ἢ παραβολῇ ὕλης καὶ ἐξωμένη. Ἰσῶ γὰρ τὴν ἐλάτην εἰλάζει, διὰ τὸ ἰδυτενὲς καὶ εὐανξές, καὶ γὰρ κἀκείνη ἱστοῦ δίκην *) ἱσταται, χειμέρινῳ δὲ καιρῷ τὴν ἀθρόαν τοῦ ἥρως ἐπιφάνειαν, σφοδρῶ δὲ ἀνέμῳ τὴν ῥώμην. Τὸ δὲ, αὐτοῖσι σφήνεσσιν, διὰ τὰ περιέχοντα τῆς ἐλάτης ῥίζαν χώματα· καὶ γὰρ κἀκεῖνα σφηνῶν δίκην τὴν ῥίζαν περιεῖχεν. Τούς δὲ προτόνους, εἰς τὸν τόνον καὶ τὴν τάσιν τῶν ῥιζῶν.

V. 1207. Τόφρα. Ἀντὶ τοῦ ἐν ὄσφ.

Ἦ Τλας. Τὸν ἴλαν ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Θειοδάμαντος φησὶν υἱὸν εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ Θειομένους. Ἀντικλείδης *) δὲ ἐν Ἀηλιακοῖς ἱστορήσεν, οὐ τὸν ἴλαν εἰς τὴν ὕδρην ἐξεληλυθέναι, ἀλλὰ τὸν ἴλον †), καὶ ἀνέυρετον γενέσθαι. Ἐγένοντο δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι Ἡρακλέους, ἴλας, Φιλοκτήτης, καὶ Δίωμος, καὶ Περιθύας ‡), καὶ Φριξ §), ἀφ' οὗ πόλις Λιβύης. Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς Εὐδόθειον φησὶ τὸν ἴλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι. Ὁνασος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονίδων ¶) ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἡρπάζθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. Ἀπρεπὲς δὲ νεανίαν ὕδρην βαστάζειν. Ὀμηρος δὲ πρεπόντως παρθένον. Πιθανώτερον δὲ ἦν ἀμφοτέρω εἰπεῖν, ὥς Καλλίμαχος.

V. 1212. Νηπιάχοντα. [Ὁ τοῦ Θειοδάμαντος ὄφ' Ἡρακλέους φόνος τοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον.] Ἡρακλῆς γήμας Ἀηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα, καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι [παρὰ τῷ Οἰνεί], ἐν συμποσίῳ Κύναν, ἥτοι τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλήξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνικτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. Φεύγων οὖν τὸν φόνον, καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνέειλεν ἐν Εὐνῇ ποταμῷ Νέσσον

q) γῆς P. r) ἐπὶ τῆς ἱστοδόκης ἴλαν. u) Περιθύας P. v) Φριξ perperam P. s) Διοκλείδης P. ma- P. w) Fort. Ἀμαζονικῶν ut mox le. t) ἴλον P. ut et ἴλας et ad v. 1236.

Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀχιλλεὺς ἰστορεῖ. "Ἐπειτα προῶν, ἔφερεν καὶ Ἴλιν τὸν υἱόν. Καὶ ἔλθων εἰς τὴν Ἀργυρίαν, ληστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος, ὁμοροῦν τοῖς Μηλιεῦσιν, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησιν, τοῦ παιδὸς πεινῶντος, καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ Ἀλφειάδα ἀπολιμπανομένου, συντυγῶν τῷ Θειοδάμαντι, ἤτειτο ὀλίγην τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἐδίδα. Ὁργισθεὶς δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀποσπασας αὐτοῦ ἕνα τῶν βοῶν, θύσας εὐχαίετο. Ὁ δὲ Θειοδάμας ἔλθων εἰς τὴν τῶν Ἀργυρίων πόλιν, ἐξῆγεν αὐτοὺς κατ' Ἡρακλέους. Καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν καθοπλίσαι· ὅτι δὴ καὶ τραπιδῆναι φασὶν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. Περιγεγόμενος δὲ αὐτῶν, καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱόν Ἴλιν· καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν ληστείαν μετώκησεν περὶ Τραχίνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ τὴν Οἴτην τὸ ὄρος, πρὸς τοῖς ὄρεσι τῆς Φωκίδος· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ ληστρικοῦ ἥθους ἀπόσχωνται. Τούτων δὲ καὶ ὁ Καλλίμαχος μέμνηται. Φερεκύδης δὲ (ἐν τῷ δευτέρῳ) φησιν, ὅτι Πολυδάμας τῇ Δαναοῦ μίσγεται Πηνειὸς ὁ ποταμός· τῶν δὲ γίνεται Ἀργύρ' ἀφ' οὗ Ἀργυρίαι καλοῦνται· οἰκοῦσι δὲ ἐπὶ τῷ Σπερχεῖ ποταμῷ.

V. 1218. Ἰετο γὰρ πρόφασιν. Οὐκ ἄδικος ὢν ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο ἤθελεν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἐκείνων ληστρικὸν ἄγαν παύσῃ. Ἀλεξίκακος γὰρ ὁ θεός. Ταύτη τοι καὶ Θειοδάμαντα ἠρέθισεν, ἵν' ἀφορμῇ λαβόμενος τιμωρῇσθαι τὸ ἔθνος.

Ἀργυρίαι βαλέσθαι. Ἀργυρίαι, ἔθνος περὶ τὸν Πάριον ἄδικον, ὃ κατεπολέμησεν Ἡρακλῆς, καὶ μετέστησεν εἰς Πελοπόννησον. Ὀνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Ἀργύρος τοῦ Λυκάονος καὶ Ἀίας τῆς Λυκαονείας.

V. 1220. Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν αἰοιδῆς. Φησὶν, ὅτι τὴν ἡμῶν πόλιν καὶ τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν πλοῦν καὶ τὰ σπουδαζόμενα ἀποπλανήσειεν, εἰ βουλομένη εἰπεῖν τὰ συμβάντα τοῖς Ἀργείοις. Ἄλλως. Λεῖπει τὸ λεγόμενον, ἵν' ἢ, ἀλλὰ ταῦτα λεγόμενα ἀποστήσει μετῆς ἐν χερσὶν οὐσης φίδης.

V. 1221 sq. Ἦν καλέουσι Πηγάς. Ὀνομα κρήνης Πηγαί, οὕτω κυρίως.

Ἀργυρίαι x) δὲ, οἱ πλησιόχωροι, οἱ γείτονες.

V. 1226. Ἐναύλους. Τὰ σπήλαια νῦν.

V. 1227. Τλήωρος. Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι.

V. 1228. Καλλινάοιο. Καλλιρόου.

V. 1229. Ἐφρυατίη. Ὀνομα νύμφης.

V. 1230. Ἐρευνόμενον. Τὸν λάμποντα.

V. 1231. Διχόμενις. Πανσέληνος.

V. 1233. Κύπρις. Τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

V. 1235. Ἀέχρις y) ἐπιχρίμθεις. Πλαγίως πρὸς τὴν κρήνην ἐπικλυθεὶς. Ὁ δὲ νοῦς, ὡς καθῆκε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὴν κρήνην, ἐμπορομένου τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ἀγγεῖον μετὰ σφοδροῦ ἤχου,

x) Ἀργυρίαι P. y) λαίχρις P.

ἢ νύμφη τῇ μὲν εὐανύμῳ χειρὶ τοῦ ἀνέχενος αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, ἐφίλει, φησὶν, τῇ δεξιᾷ δὲ καθείλκυσε αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ.

V. 1236. *Αὐτίκα δ' ἦγε.* Θεόκριτος ἐν τοῖς Βουκολικοῖς, ἐν τῷ "Τλα ἐπιγραφόμενῳ, ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν τῶν νυμφῶν ἡρπασθαι· ("Οναςος δὲ ἐν τῷ αὐτῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν "Τλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι.) Καὶ Νικάνδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἑταιριοιμένων²⁾ ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἄρπαγῆναι τῶν νυμφῶν· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὑπὸ μιᾶς.

(V. 1238. *Τέρεν.* Τὸ ἀπαλόν· ἐκ δὲ τούτου τὸ νέον.)

V. 1241. *Εἰλλατίδης.* Γράφεται καὶ Εἰλασιδης. Κατὰ γὰρ τινες Ἐλάσου υἱὸς ἐστὶν ὁ Πολύφημος, κατὰ δὲ τινες, Ποσειδῶνος. Γυναῖκα δὲ ἔσχεν ὁ Πολύφημος Λαονόμην³⁾, Ἡρακλέους ἀδελφὴν, Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης θυγατέρα.

Προτέρωσεν. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦμπροσθεν τῆς κελεύθου.

V. 1243. *Ἦύτε τις θήρ.* Κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ θῆρα. Ὡς καὶ Καλλίμαχος·

Θηρὸς ἀεργάζων [ἦν] δέρμα κατωμάδιον.

V. 1245. *Αἰθόμενος.* Καίόμενος τῷ λιμῷ. Τὸ δὲ τοιοῦτον, οὐκ ὥς ὁ λιμὸς θερμοσίας ἐστὶ ποιητικὸς, ἀλλὰ τὸ αἰθόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ σπεύδειν ἐστίν.

V. 1246. *Ἐνὶ σταθμοῖσιν.* Ἐνήλλακται ἢ ἐν πρόθεσις ἐντὶ τῆς εἰς. Ὁ γὰρ νοῦς, οἱ γὰρ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς προήλασαν.

V. 1248. *Ὡς τότ' ἄρ' Εἰλλατίδης.* Διόλου ὕγιης καὶ ἐξοωμένη ἢ εἰκῶν. Προβάτοις γὰρ βοήσασιν εἰκάζει τὸν "Τλαν, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας νέον, καὶ τὸ τοῦ σώματος ἀπαλόν· θηρὶ δὲ κατακούσαντι καὶ σπεύδοντι, τὸν Πολύφημον, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. Τὸ δὲ, λιμῷ αἰθόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸς τῇ διαθέσει πρὸς τὸν παῖδα ὤρμα. Τὸ δὲ, οὐκ ἀπέκυσσε πολυμήσι, πρὸς τὸ συμβεβηκός. Καὶ γὰρ ἡ νύμφη συνείρξεν τὸν παῖδα πρὸ τῆς τοῦ Πολυφήμου παρουσίας καὶ βοηθείας.

V. 1252. *Ληϊδ' ἐτοίμην.* Κτήμα καὶ λάφυρον ἔτοιμον· καὶ διὰ τὸ ἀκμητὶ καὶ χωρὶς μάχης λαβεῖν.

V. 1254. *Εὐ δέ μιν ἔγνω.* Διὰ τὸ λάμπειν τὴν σελήνην. Εἶπεν γὰρ, ὅτι διχόμενος ἔλαμπεν.

V. 1256. *Ἀσφματα.* Τῷ ἐκ τοῦ δρόμου γενομένῳ φουσηματι.

V. 1265. *Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι.* Μύωψ, εἶδος μυίας (κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον), ἥτις ταῖς λογάσι τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη, δάκνει αὐτάς, καὶ εἰς μανίαν ἄγει· ἀφ' οὗ καὶ οἴστρος λέγεται. Σώστρατος⁴⁾ δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζώων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἴστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ξωαρίων.

2) Ἑτεριοιμένων legendum esse liquet. 3) Λαονόμην P. 4) Σώστρατος P. male.

V. 1266. Πίσεα. Τους συμφύτους ἢ ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους.

Ἐλεσπίδας. Τινὲς τοὺς ἐλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους. Ἄμεινον δὲ τοὺς πετρώδεις, παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπὸ τε τοῦ ἡλίου καὶ ἀνέμου καὶ ὕετοῦ. Ὅθεν καὶ λέκη, τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὄρων. Εὐριπίδης *).

— — καὶ Κιθαιρώνας λέπας.

V. 1270. Ὡς ὄγε μαιμάων. Διόλου ὕγιης ἢ παραβολῇ. Ταύρω γὰρ βεβλημένῳ εἰσάξει τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ τοῦ ἥρωος καρτερόν. Ἐπικείμενον δὲ μύωπα φησὶ τὴν τοῦ Ἰλα ζήτησιν. Καὶ γὰρ αὕτη δίκην μύωπος αὐτὸν ἤλγυνεν. Τὸ δὲ, πίσεα τα προλιπών, πρὸς τὴν ναῦν καὶ τὴν τῶν ἐταίρων σύνοδον. Τὸ δὲ, οὐδὲ νομήων οὐδ' ἀγέλης ὁφείσεται, ὅτι οὐδὲ τοῦ ἐξάρχοντος πλοῦ Ἰάσονος ἐπεστράφη, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐταίρων. Τὸ δὲ, ἄλλοτ' ἄπανστος, ἄλλοτε δ' ἰστάμενος, ὅτι ποτὲ μὲν ἔτρεχεν, ἕως κάμῃ, ποτὲ δὲ ἔστηκεν. Τὸ δὲ, ἔησι μύκημα, ὅτι καὶ οὗτος ποτὲ ἐβόα καλῶν τὸν Ἰλαν.

V. 1273. Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας. Ἡῶν ἀστέρα τὸν ἑωσφόρον. (Ὁ δὲ ἐξῆς λόγος, ὥς δὲ πρὸς ταῖς ἀκρωρείαις ὁ ἑωσφόρος ἐφάνη, παρὰ κρημὰ πνοαὶ παρήλθον. Ταχέως δὲ ὁ Τίφης παρεκελεύσατο ἐμβάντας ἀπολύσαι.) [Ἀκρίας δὲ ἀκροτάτας, τὰ ὕψη τῶν ὄρων.]

[V. 1275. Τὸ δὲ ἐπαύρεσθαι τοῦ ἀνέμου συνεκδοχικῶς τὸ ἐπόμενον ἀντὶ τῆς πράξεως. Ἡ μὲν γὰρ προᾶξις ἦν χαλάσαι τὰ ἰστία· ἔπεται δὲ τῷ χαλάσαι τὰ ἰστία τὸ ἀπολαύειν τοῦ ἀνέμου.]

V. 1277. Ἀνεκρούσαντο κάλως. Διὰ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπακολουθοῦν ἐδήλωσεν. Ἀντὶ τοῦ, τὸ ἰστίον ἐχάλασαν. [Τὸ ἐπιτείνειν τὰ καλώδια σημαίνει τὰς ἀγκύρας, ἣ καὶ τὸ ἀποτινάξαι διὰ τὸ βεβρέχθαι.]

Τψι δὲ νηός. Ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ τοῦ ὄρου ἀνακινήσαντες τὴν ναῦν. Γελοῖος δὲ Ἐφορος, νομίζων πρῶτον Ἀνάχαρσιν τὴν διπλὴν ἄγκυραν εὐρηκέναι· πρεσβύτεροι γὰρ Ἀναχάρσιδος οἱ Ἀργοναῖται. [Ἰσως δὲ συνεκδοχικῶς τὸ πληθυντικὸν ἔλαβεν ἀντὶ ἐνικοῦ.]

V. 1280. Ἡμος δ' οὐρανόθεν χαροπή. Χαροπήν τὴν ἡῶ, διὰ τὸ λαμπρύνειν τὸν αἶρα καὶ φωτίζειν. Τὸ δὲ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται· ἀμφοτέρω γὰρ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. Διὸ καὶ ἐπήνεγκεν διαγλαύσουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσι, ἢ διαλάμπουσι. Ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις, καὶ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. (Παρὰ τὸ γλαύσειν, ὃ ἐστὶ λαμπεῖν.) Καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σκλήνης ἐκρήσατο·

Γλαυκῶπις τε στρέφεται μήνη.

V. 1281. Περάτης. Σημαίνει μὲν, κατὰ τινες, καὶ τὸ ἐπὶ γῆν ἡμισφαίριον· λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή. Πέρης γὰρ αὕτη τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως. Ἐκείθεν γὰρ ἄρχεται, καὶ εἰς αὐτὴν τελειῖται.

*) Phoeniss. v. 24.

[V. 1288. Τὸ δὲ σφωτέρων ἀντὶ τοῦ σφέτερον κεῖται· οὐ γὰρ δύο, ἀλλὰ πολλοὶ ἦσαν οἱ Ἀργοναῦται.]

V. 1289. Τελαμῶνα δ' ἔλεν χόλος. Οὗτος γὰρ πᾶν Ἡρακλέους γέγονεν ἐταῖρος, ὃς καὶ εἰς πολλοὺς ἄθλους αὐτῷ συνέμαχησεν, καὶ εἰς Ἴλιον συνέπλευσεν, καὶ συνεπολέμησεν [αὐτῷ πρὸς] Ἀμαζόνas· καὶ τὸν Ἀλκυονέα ἀνείλεν, ὡς καὶ ὁ Πινδαρος ἱστορεῖ. Θεόκριτος ἐνέδειξε τὴν φιλίαν αὐτῶν, εἰπὼν *).

Οἱ μὲν ἄμφω ἐταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν.

V. 1290. Ὁ δὲ λόγος, καθέξῃ ὡς ἔτυχεν ἦσυχος. [Τὸ δὲ ἄρμενον ἀντὶ τοῦ ἀρμόδιον καὶ ἀρεστόν.]

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ἀπολειψάμενος φησὶ τὸν Ἡρακλέα περὶ Κλον, ἐκβάλλοντα ἐπὶ τὴν ἴαλην· Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος συμπεπλευκέναι φησὶ τὸν ἥρωα τοῖς ἀριστεύουσιν (ἕως Κόλχων) καὶ τοῖς *) περὶ Μήδειαν συμπεπλευκέναι τῷ Ἰάσονι. Ὁμοίως καὶ Δημάρατος *). Ἡρόδοτος δὲ φησὶ μὴ συμπεπλευκέναι αὐτὸν τε καὶ τινὰς ἄλλους. Ἡσιόδος ἐν τῷ Κῆρυκος †) γάμῳ, ἐκβάλλοντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας παρὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ ἑσσεως τῆς Ἀργεῖος ‡) Ἀφῆτας καλουμένας ἀπολειψάμενος. Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῇ φησὶν ἐκβασθέντα τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὰ ὑπὸ τοῦ ἥρωος. Τοῦτο καὶ Ποσειδωνικός §) ὁ ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. Ἐφορος δὲ ἐν τῇ ε' φησὶν αὐτὸν ἐκουσίως ἀπολειψάμενος πρὸς Ὀμφάλην τὴν Λυδῶν βασιλεῦσαν. Ἰδίως δὲ Ἀντικλείδης ἐν τῇ β' τῶν Δηλιακῶν, ἴσως φησὶ τὸν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάλλοντα ἐφ' ὕδατος, μὴ ὑποστρέψαι.

V. 1292. Ὅφρα τὸ κείνου κῦδος. Ἀστειῶς καὶ τεχνικῶς οὐ τοῦ κατεπείγοντος καιροῦ μέμνηται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν νόστον ἀνάγει τὸν λόγον, ἵνα πλέον καλίσῃ τὴν πράξιν. Οὐδὲν γὰρ σοι διεφέρετο ἐν Σκυθίᾳ ὑπὸ Ἡρακλέους ἡγησάμενος, ἀλλ' ὅμως τοῦτο σοι αἰσχύνῃν ἔφερεν ὕστερον, ἡμῶν εἰς Ἑλλάδα ἐπανελθόντων. Διὸ καὶ τὴν κοινήν πάντων σωτηρίαν ὑπὲρ τῆς σῆς εὐδοξίας παρήκας.

V. 1294. Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος. Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ εὐκοστῷ φησὶν, ὅτι τὰ εἰς οὐκ ἐκ λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσεως μακρᾶς φιλοῦνται, αἰσχος, ἦθος, εὖρος, εἶδος. Οὕτως οὖν καὶ ἦδος. Τὸ δὲ ἦθος δασύνεται, καίτοι τὸ ἦ ἔχον πρὸ τοῦ θ, τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἦσιν μέλλοντος δασυνομένου.

Ἐλλείπει δὲ τὸ σοί. (Ὁ γὰρ νοῦς, ἀλλὰ τί τοσοῦτον ἦδος μοι λογῶν; πορεύσομαι γὰρ χωρὶς τῶν συντεθειμένων σοι τοῦτον τὸν δόλον.)

V. 1297. Ὅστ' ἐγγυς. Αἱ λαμπηδόνες. Ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἢ λέξις τοὺς βόστρυχας·

— ἀπ' ὁστ' ἐγγυς δ' αἰὲν αἰετοῦ φέει †).

c) Theocrit. Id. XIII, 38. d) τὸν αὐτοῦ. h) Ποσειδωνικός P. i) δ- P. Leg. τδ. e) Δημάρατος P. στ' ἐγγυς δ' αἰετοῦ φέει P. f) Κῆρυκος P. g) Sic P. Vulgo corrupte.

Τοῦτο δὲ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου. Παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ καὶ Φιλητᾷ [εὐρεται] διὰ τοῦ α̃.

V. 1298. Τὸ α̃ ψ καὶ ὀπίσω ἐκ παραλλήλου.

V. 1299. Λαῖτμα βιησάμενοι. Ἀντὶ τοῦ μαχεσάμενοι τῷ κατεπείγοντι ἀνέμῳ, καὶ βιασάμενοι. Λαῖτμα δὲ τὸ κύτος τῆς θαλάσσης καὶ διάστημα, ὁλοὺν λάτμημα^k). Ἡ παρὰ τὸ λατύπεισθαι^l) ὑπὸ τῶν κυμάτων, (ὅ ἐστι^m) τύπτεσθαι). Σιληνὸςⁿ) δὲ ἐν Γλώσσαις πέλαγος εἶναι, καὶ Εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ Ἀπολλωνίου, ἀποδεδώκασιν.

V. 1300. Εἰ μὴ Θρηϊκίοιο. Τούτους Ἡρακλῆς ἀνείλεν ὕστερον, εὐρῶν περὶ Τήνων τὴν νῆσον, ἣ παρακεῖται Ἀήλαρ, (ἔπειδ' Ἡρακλῆς ἐμνησικακεῖ τῷ Βορέᾳ.) Ὁμηρος^o).

Τὸν σὺ^p) ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θύελλα^q).

Ἀθηναῖδης δὲ ἐν Τηνιακοῖς^r), ἐπειδὴ τὸν Ἡρακλῆα ξενίσαντες ἐνήδρευσαν αὐτόν, φονεῦσαι βουλομένοι.

V. 1304—1306. Ἀθλῶν γὰρ Πελλίῳ, ἕως τοῦ, ἀμφ' αὐτοῖς. Ὅτι Ἡρακλῆς ἀνείλε τοὺς Βορεάδας, διὰ τὸ καλύσαι τὴν ναῦν ὑποστρέφαι πάλιν εἰς τὴν Μυσίαν, φησὶν Ἀπολλώνιος. Σῆμος δὲ φησι, διὰ τὸ ληφθῆναι δρόμῳ τὸν Ἡρακλῆα τῶν Βορεαδῶν. Σησιμβροτος δὲ φησιν, ὅτι διαφορὰν ἔσχον πρὸς τὸν Ἡρακλῆα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεύσι. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Οἰταϊκῶν φησὶ Βορέαν ἄκτιον γεγονέναι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων, διὰ τὸ χεῖμασαι τὸν Ἡρακλῆα ἐν Κῷ ὑποστρέφοντα.

Δεδουπότος. Μετὰ γὰρ τὸν θάνατον Πελλίου ἀνιόντας ὡς ἐπὶ τὴν πατρίδα τοὺς Βορεάδας ἐκ τοῦ ἐπιταφίου αὐτοῦ ἀγῶνος συντυχῶν Ἡρακλῆς, καὶ ὑπομνησθεὶς αὐτοῦ τούτου, ὅτι αὐτὸν ἀναζητηθῆναι ἐκώλυσαν, ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ.

Στήλας τε δύο. Τῶν δύο τάφοι εἰσὶν^s) ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στήλαι· ὃν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ Βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν.

V. 1309. Καὶ τὰ μὲν ὥς ἤμελλε. Καλλιμάχου ὁ στίχος. Κοινὸν δὲ ἁμάρτημα πάντων τῶν μεθ' Ὁμήρον ποιητῶν, τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστώτα χρόνον, διὰ τοῦ ἢ ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ, [ἤμελλον, ἡβουλόμην, καὶ τὰ ἕξῃς].

V. 1310. Τοῖσι δὲ Γλαῦκος. Γλαῦκος, Πολύβου παῖς, Ἀνθηδόνιος τὸ γένος. ἣ δὲ Ἀνθηδῶν Βοιωτικὴ πόλις, ὡς καὶ Ὁμηρος^t).

Ἀνθηδόνα τ' ἐσχάτοισαν^u).

ἀλιεὺς τὴν τέχνην. Ὅς πολλῶν ποτὲ λχθῶν εὐτυχῆσας ἄγχαν, με-

k) λάτμημα P. Fort. λάτπημα. r) Sic recte P. Vulgo Ἀθηναῖδης δὲ ἐν Ταινιακοῖς. s) Sic recte P. Vulgo δύο τάφος ἐστίν. t) Il. II, 1) ἴαν τύπτεσθαι P. fort. λατυ- 508. u) ἐσχάτωσαν P. πεισθαι. m) fort. addendum ἴαν. 2) Il. XV, 26. 3) Il. II, 26. 4) Il. II, 26. 5) Il. II, 26. 6) Il. II, 26. 7) Il. II, 26. 8) Il. II, 26. 9) Il. II, 26. 10) Il. II, 26. 11) Il. II, 26. 12) Il. II, 26. 13) Il. II, 26. 14) Il. II, 26. 15) Il. II, 26. 16) Il. II, 26. 17) Il. II, 26. 18) Il. II, 26. 19) Il. II, 26. 20) Il. II, 26. 21) Il. II, 26. 22) Il. II, 26. 23) Il. II, 26. 24) Il. II, 26. 25) Il. II, 26. 26) Il. II, 26. 27) Il. II, 26. 28) Il. II, 26. 29) Il. II, 26. 30) Il. II, 26. 31) Il. II, 26. 32) Il. II, 26. 33) Il. II, 26. 34) Il. II, 26. 35) Il. II, 26. 36) Il. II, 26. 37) Il. II, 26. 38) Il. II, 26. 39) Il. II, 26. 40) Il. II, 26. 41) Il. II, 26. 42) Il. II, 26. 43) Il. II, 26. 44) Il. II, 26. 45) Il. II, 26. 46) Il. II, 26. 47) Il. II, 26. 48) Il. II, 26. 49) Il. II, 26. 50) Il. II, 26. 51) Il. II, 26. 52) Il. II, 26. 53) Il. II, 26. 54) Il. II, 26. 55) Il. II, 26. 56) Il. II, 26. 57) Il. II, 26. 58) Il. II, 26. 59) Il. II, 26. 60) Il. II, 26. 61) Il. II, 26. 62) Il. II, 26. 63) Il. II, 26. 64) Il. II, 26. 65) Il. II, 26. 66) Il. II, 26. 67) Il. II, 26. 68) Il. II, 26. 69) Il. II, 26. 70) Il. II, 26. 71) Il. II, 26. 72) Il. II, 26. 73) Il. II, 26. 74) Il. II, 26. 75) Il. II, 26. 76) Il. II, 26. 77) Il. II, 26. 78) Il. II, 26. 79) Il. II, 26. 80) Il. II, 26. 81) Il. II, 26. 82) Il. II, 26. 83) Il. II, 26. 84) Il. II, 26. 85) Il. II, 26. 86) Il. II, 26. 87) Il. II, 26. 88) Il. II, 26. 89) Il. II, 26. 90) Il. II, 26. 91) Il. II, 26. 92) Il. II, 26. 93) Il. II, 26. 94) Il. II, 26. 95) Il. II, 26. 96) Il. II, 26. 97) Il. II, 26. 98) Il. II, 26. 99) Il. II, 26. 100) Il. II, 26. 101) Il. II, 26. 102) Il. II, 26. 103) Il. II, 26. 104) Il. II, 26. 105) Il. II, 26. 106) Il. II, 26. 107) Il. II, 26. 108) Il. II, 26. 109) Il. II, 26. 110) Il. II, 26. 111) Il. II, 26. 112) Il. II, 26. 113) Il. II, 26. 114) Il. II, 26. 115) Il. II, 26. 116) Il. II, 26. 117) Il. II, 26. 118) Il. II, 26. 119) Il. II, 26. 120) Il. II, 26. 121) Il. II, 26. 122) Il. II, 26. 123) Il. II, 26. 124) Il. II, 26. 125) Il. II, 26. 126) Il. II, 26. 127) Il. II, 26. 128) Il. II, 26. 129) Il. II, 26. 130) Il. II, 26. 131) Il. II, 26. 132) Il. II, 26. 133) Il. II, 26. 134) Il. II, 26. 135) Il. II, 26. 136) Il. II, 26. 137) Il. II, 26. 138) Il. II, 26. 139) Il. II, 26. 140) Il. II, 26. 141) Il. II, 26. 142) Il. II, 26. 143) Il. II, 26. 144) Il. II, 26. 145) Il. II, 26. 146) Il. II, 26. 147) Il. II, 26. 148) Il. II, 26. 149) Il. II, 26. 150) Il. II, 26. 151) Il. II, 26. 152) Il. II, 26. 153) Il. II, 26. 154) Il. II, 26. 155) Il. II, 26. 156) Il. II, 26. 157) Il. II, 26. 158) Il. II, 26. 159) Il. II, 26. 160) Il. II, 26. 161) Il. II, 26. 162) Il. II, 26. 163) Il. II, 26. 164) Il. II, 26. 165) Il. II, 26. 166) Il. II, 26. 167) Il. II, 26. 168) Il. II, 26. 169) Il. II, 26. 170) Il. II, 26. 171) Il. II, 26. 172) Il. II, 26. 173) Il. II, 26. 174) Il. II, 26. 175) Il. II, 26. 176) Il. II, 26. 177) Il. II, 26. 178) Il. II, 26. 179) Il. II, 26. 180) Il. II, 26. 181) Il. II, 26. 182) Il. II, 26. 183) Il. II, 26. 184) Il. II, 26. 185) Il. II, 26. 186) Il. II, 26. 187) Il. II, 26. 188) Il. II, 26. 189) Il. II, 26. 190) Il. II, 26. 191) Il. II, 26. 192) Il. II, 26. 193) Il. II, 26. 194) Il. II, 26. 195) Il. II, 26. 196) Il. II, 26. 197) Il. II, 26. 198) Il. II, 26. 199) Il. II, 26. 200) Il. II, 26. 201) Il. II, 26. 202) Il. II, 26. 203) Il. II, 26. 204) Il. II, 26. 205) Il. II, 26. 206) Il. II, 26. 207) Il. II, 26. 208) Il. II, 26. 209) Il. II, 26. 210) Il. II, 26. 211) Il. II, 26. 212) Il. II, 26. 213) Il. II, 26. 214) Il. II, 26. 215) Il. II, 26. 216) Il. II, 26. 217) Il. II, 26. 218) Il. II, 26. 219) Il. II, 26. 220) Il. II, 26. 221) Il. II, 26. 222) Il. II, 26. 223) Il. II, 26. 224) Il. II, 26. 225) Il. II, 26. 226) Il. II, 26. 227) Il. II, 26. 228) Il. II, 26. 229) Il. II, 26. 230) Il. II, 26. 231) Il. II, 26. 232) Il. II, 26. 233) Il. II, 26. 234) Il. II, 26. 235) Il. II, 26. 236) Il. II, 26. 237) Il. II, 26. 238) Il. II, 26. 239) Il. II, 26. 240) Il. II, 26. 241) Il. II, 26. 242) Il. II, 26. 243) Il. II, 26. 244) Il. II, 26. 245) Il. II, 26. 246) Il. II, 26. 247) Il. II, 26. 248) Il. II, 26. 249) Il. II, 26. 250) Il. II, 26. 251) Il. II, 26. 252) Il. II, 26. 253) Il. II, 26. 254) Il. II, 26. 255) Il. II, 26. 256) Il. II, 26. 257) Il. II, 26. 258) Il. II, 26. 259) Il. II, 26. 260) Il. II, 26. 261) Il. II, 26. 262) Il. II, 26. 263) Il. II, 26. 264) Il. II, 26. 265) Il. II, 26. 266) Il. II, 26. 267) Il. II, 26. 268) Il. II, 26. 269) Il. II, 26. 270) Il. II, 26. 271) Il. II, 26. 272) Il. II, 26. 273) Il. II, 26. 274) Il. II, 26. 275) Il. II, 26. 276) Il. II, 26. 277) Il. II, 26. 278) Il. II, 26. 279) Il. II, 26. 280) Il. II, 26. 281) Il. II, 26. 282) Il. II, 26. 283) Il. II, 26. 284) Il. II, 26. 285) Il. II, 26. 286) Il. II, 26. 287) Il. II, 26. 288) Il. II, 26. 289) Il. II, 26. 290) Il. II, 26. 291) Il. II, 26. 292) Il. II, 26. 293) Il. II, 26. 294) Il. II, 26. 295) Il. II, 26. 296) Il. II, 26. 297) Il. II, 26. 298) Il. II, 26. 299) Il. II, 26. 300) Il. II, 26. 301) Il. II, 26. 302) Il. II, 26. 303) Il. II, 26. 304) Il. II, 26. 305) Il. II, 26. 306) Il. II, 26. 307) Il. II, 26. 308) Il. II, 26. 309) Il. II, 26. 310) Il. II, 26. 311) Il. II, 26. 312) Il. II, 26. 313) Il. II, 26. 314) Il. II, 26. 315) Il. II, 26. 316) Il. II, 26. 317) Il. II, 26. 318) Il. II, 26. 319) Il. II, 26. 320) Il. II, 26. 321) Il. II, 26. 322) Il. II, 26. 323) Il. II, 26. 324) Il. II, 26. 325) Il. II, 26. 326) Il. II, 26. 327) Il. II, 26. 328) Il. II, 26. 329) Il. II, 26. 330) Il. II, 26. 331) Il. II, 26. 332) Il. II, 26. 333) Il. II, 26. 334) Il. II, 26. 335) Il. II, 26. 336) Il. II, 26. 337) Il. II, 26. 338) Il. II, 26. 339) Il. II, 26. 340) Il. II, 26. 341) Il. II, 26. 342) Il. II, 26. 343) Il. II, 26. 344) Il. II, 26. 345) Il. II, 26. 346) Il. II, 26. 347) Il. II, 26. 348) Il. II, 26. 349) Il. II, 26. 350) Il. II, 26. 351) Il. II, 26. 352) Il. II, 26. 353) Il. II, 26. 354) Il. II, 26. 355) Il. II, 26. 356) Il. II, 26. 357) Il. II, 26. 358) Il. II, 26. 359) Il. II, 26. 360) Il. II, 26. 361) Il. II, 26. 362) Il. II, 26. 363) Il. II, 26. 364) Il. II, 26. 365) Il. II, 26. 366) Il. II, 26. 367) Il. II, 26. 368) Il. II, 26. 369) Il. II, 26. 370) Il. II, 26. 371) Il. II, 26. 372) Il. II, 26. 373) Il. II, 26. 374) Il. II, 26. 375) Il. II, 26. 376) Il. II, 26. 377) Il. II, 26. 378) Il. II, 26. 379) Il. II, 26. 380) Il. II, 26. 381) Il. II, 26. 382) Il. II, 26. 383) Il. II, 26. 384) Il. II, 26. 385) Il. II, 26. 386) Il. II, 26. 387) Il. II, 26. 388) Il. II, 26. 389) Il. II, 26. 390) Il. II, 26. 391) Il. II, 26. 392) Il. II, 26. 393) Il. II, 26. 394) Il. II, 26. 395) Il. II, 26. 396) Il. II, 26. 397) Il. II, 26. 398) Il. II, 26. 399) Il. II, 26. 400) Il. II, 26. 401) Il. II, 26. 402) Il. II, 26. 403) Il. II, 26. 404) Il. II, 26. 405) Il. II, 26. 406) Il. II, 26. 407) Il. II, 26. 408) Il. II, 26. 409) Il. II, 26. 410) Il. II, 26. 411) Il. II, 26. 412) Il. II, 26. 413) Il. II, 26. 414) Il. II, 26. 415) Il. II, 26. 416) Il. II, 26. 417) Il. II, 26. 418) Il. II, 26. 419) Il. II, 26. 420) Il. II, 26. 421) Il. II, 26. 422) Il. II, 26. 423) Il. II, 26. 424) Il. II, 26. 425) Il. II, 26. 426) Il. II, 26. 427) Il. II, 26. 428) Il. II, 26. 429) Il. II, 26. 430) Il. II, 26. 431) Il. II, 26. 432) Il. II, 26. 433) Il. II, 26. 434) Il. II, 26. 435) Il. II, 26. 436) Il. II, 26. 437) Il. II, 26. 438) Il. II, 26. 439) Il. II, 26. 440) Il. II, 26. 441) Il. II, 26. 442) Il. II, 26. 443) Il. II, 26. 444) Il. II, 26. 445) Il. II, 26. 446) Il. II, 26. 447) Il. II, 26. 448) Il. II, 26. 449) Il. II, 26. 450) Il. II, 26. 451) Il. II, 26. 452) Il. II, 26. 453) Il. II, 26. 454) Il. II, 26. 455) Il. II, 26. 456) Il. II, 26. 457) Il. II, 26. 458) Il. II, 26. 459) Il. II, 26. 460) Il. II, 26. 461) Il. II, 26. 462) Il. II, 26. 463) Il. II, 26. 464) Il. II, 26. 465) Il. II, 26. 466) Il. II, 26. 467) Il. II, 26. 468) Il. II, 26. 469) Il. II, 26. 470) Il. II, 26. 471) Il. II, 26. 472) Il. II, 26. 473) Il. II, 26. 474) Il. II, 26. 475) Il. II, 26. 476) Il. II, 26. 477) Il. II, 26. 478) Il. II, 26. 479) Il. II, 26. 480) Il. II, 26. 481) Il. II, 26. 482) Il. II, 26. 483) Il. II, 26. 484) Il. II, 26. 485) Il. II, 26. 486) Il. II, 26. 487) Il. II, 26. 488) Il. II, 26. 489) Il. II, 26. 490) Il. II, 26. 491) Il. II, 26. 492) Il. II, 26. 493) Il. II, 26. 494) Il. II, 26. 495) Il. II, 26. 496) Il. II, 26. 497) Il. II, 26. 498) Il. II, 26. 499) Il. II, 26. 500) Il. II, 26. 501) Il. II, 26. 502) Il. II, 26. 503) Il. II, 26. 504) Il. II, 26. 505) Il. II, 26. 506) Il. II, 26. 507) Il. II, 26. 508) Il. II, 26. 509) Il. II, 26. 510) Il. II, 26. 511) Il. II, 26. 512) Il. II, 26. 513) Il. II, 26. 514) Il. II, 26. 515) Il. II, 26. 516) Il. II, 26. 517) Il. II, 26. 518) Il. II, 26. 519) Il. II, 26. 520) Il. II, 26. 521) Il. II, 26. 522) Il. II, 26. 523) Il. II, 26. 524) Il. II, 26. 525) Il. II, 26. 526) Il. II, 26. 527) Il. II, 26. 528) Il. II, 26. 529) Il. II, 26. 530) Il. II, 26. 531) Il. II, 26. 532) Il. II, 26. 533) Il. II, 26. 534) Il. II, 26. 535) Il. II, 26. 536) Il. II, 26. 537) Il. II, 26. 538) Il. II, 26. 539) Il. II, 26. 540) Il. II, 26. 541) Il. II, 26. 542) Il. II, 26. 543) Il. II, 26. 544) Il. II, 26. 545) Il. II, 26. 546) Il. II, 26. 547) Il. II, 26. 548) Il. II, 26. 549) Il. II, 26. 550) Il. II, 26. 551) Il. II, 26. 552) Il. II, 26. 553) Il. II, 26. 554) Il. II, 26. 555) Il. II, 26. 556) Il. II, 26. 557) Il. II, 26. 558) Il. II, 26. 559) Il. II, 26. 560) Il. II, 26. 561) Il. II, 26. 562) Il. II, 26. 563) Il. II, 26. 564) Il. II, 26. 565) Il. II, 26. 566) Il. II, 26. 567) Il. II, 26. 568) Il. II, 26. 569) Il. II, 26. 570) Il. II, 26. 571) Il. II, 26. 572) Il. II, 26. 573) Il. II, 26. 574) Il. II, 26. 575) Il. II, 26. 576) Il. II, 26. 577) Il. II, 26. 578) Il. II, 26. 579) Il. II, 26. 580) Il. II, 26. 581) Il. II, 26. 582) Il. II, 26. 583) Il. II, 26. 584) Il. II, 26. 585) Il. II, 26. 586) Il. II, 26. 587) Il. II, 26. 588) Il. II, 26. 589) Il. II, 26. 590) Il. II, 26. 591) Il. II, 26. 592) Il. II, 26. 593) Il. II, 26. 594) Il. II, 26. 595) Il. II, 26. 596) Il. II, 26. 597) Il. II, 26. 598) Il. II, 26. 599) Il. II, 26. 600) Il. II, 26. 601) Il. II, 26. 602) Il. II, 26. 603) Il. II, 26. 604) Il. II, 26. 605) Il. II, 26. 606) Il. II, 26. 607) Il. II, 26. 608) Il. II, 26. 609) Il. II, 26. 610) Il. II, 26. 611) Il. II, 26. 612) Il. II, 26. 613) Il. II, 26. 614) Il. II, 26. 615) Il. II, 26. 616) Il. II, 26. 617) Il. II, 26. 618) Il. II, 26. 619) Il. II, 26. 620) Il. II, 26. 621) Il. II, 26. 622) Il. II, 26. 623) Il. II, 26. 624) Il. II, 26. 625) Il. II, 26. 626) Il. II, 26. 627) Il. II, 26. 628) Il. II, 26. 629) Il. II, 26. 630) Il. II, 26. 631) Il. II, 26. 632) Il. II, 26. 633) Il. II, 26. 634) Il. II, 26. 635) Il. II, 26. 636) Il. II, 26. 637) Il. II, 26. 638) Il. II, 26. 639) Il. II, 26. 640) Il. II, 26. 641) Il. II, 26. 642) Il. II, 26. 643) Il. II, 26. 644) Il. II, 26. 645) Il. II, 26. 646) Il. II, 26. 647) Il. II, 26. 648) Il. II, 26. 649) Il. II, 26. 650) Il. II, 26. 651) Il. II, 26. 652) Il. II, 26. 653) Il. II, 26. 654) Il. II, 26. 655) Il. II, 26. 656) Il. II, 26. 657) Il. II, 26. 658) Il. II, 26. 659) Il. II, 26. 660) Il. II, 26. 661) Il. II, 26. 662) Il. II, 26. 663) Il. II, 26. 664) Il. II, 26. 665) Il. II, 26. 666) Il. II, 26. 667) Il. II, 26. 668) Il. II, 26. 669) Il. II, 26. 670) Il. II, 26. 671) Il. II, 26. 672) Il. II, 26. 673) Il. II, 26. 674) Il. II, 26. 675) Il. II, 26. 676) Il. II, 26. 677) Il. II, 26. 678) Il. II, 26. 679) Il. II, 26. 680) Il. II, 26. 681) Il. II, 26. 682) Il. II, 26. 683) Il. II, 26. 684) Il. II, 26. 685) Il. II, 26. 686) Il. II, 26. 687) Il. II, 26. 688) Il. II, 26. 689) Il. II, 26. 690) Il. II, 26. 691) Il. II, 26. 692) Il. II, 26. 693) Il. II, 26. 694) Il. II, 26. 695) Il. II, 26. 696) Il. II, 26. 697) Il. II, 26. 698) Il. II, 26. 699) Il. II, 26. 700) Il. II, 26. 701) Il. II, 26. 702) Il. II, 26. 703) Il. II, 26. 704) Il. II, 26. 705) Il. II, 26. 706) Il. II, 26. 707) Il. II, 26. 708) Il. II, 26. 709) Il. II, 26. 710) Il. II, 26. 711) Il. II, 26. 712) Il. II, 26. 713) Il. II, 26. 714) Il. II, 26. 715) Il. II, 26. 716) Il. II, 26. 717) Il. II, 26. 718) Il. II, 26. 719) Il. II, 26. 720) Il. II, 26. 721) Il. II, 26. 722) Il. II, 26. 723) Il. II, 26. 724) Il. II, 26. 725) Il. II, 26. 726) Il. II, 26. 727) Il. II, 26. 728) Il. II, 26. 729) Il. II, 26. 730) Il. II, 26. 731) Il. II, 26. 732) Il. II, 26. 733) Il. II, 26. 734) Il. II, 26. 735) Il. II, 26. 736) Il. II, 26. 737) Il. II, 26. 738) Il. II, 26. 739) Il. II, 26. 740) Il. II, 26. 741) Il. II, 26. 742) Il. II, 26. 743) Il. II, 26. 744) Il. II, 26. 745) Il. II, 26. 746) Il. II, 26. 747) Il. II, 26. 748) Il. II, 26. 749) Il. II, 26. 750) Il. II, 26. 751) Il. II, 26. 752) Il. II, 26. 753) Il. II, 26. 754) Il. II, 26. 755) Il. II, 26. 756) Il. II, 26. 757) Il. II, 26. 758) Il. II, 26. 759) Il. II, 26. 760) Il. II, 26. 761) Il. II, 26. 762) Il. II, 26. 763) Il. II, 26. 764) Il. II, 26. 765) Il. II, 26. 766) Il. II, 26. 767) Il. II, 26. 768) Il. II, 26. 769) Il. II, 26. 770) Il. II, 26. 771) Il. II, 26. 772) Il. II, 26. 773) Il. II, 26. 774) Il. II, 26. 775) Il. II, 26. 776) Il. II, 26. 777) Il. II, 26. 778) Il. II, 26. 779) Il. II, 26. 780) Il. II, 26. 781) Il. II, 26. 782) Il. II, 26. 783) Il. II,

ταξὺ τῆς ὁδοῦ ἀποκαμῶν ἀπέθετο τὸ φορτίον τῶν ἰχθύων. Ὁ δὲ εἰς τούτων, ἀθάνατον φαγὼν βοτάνην, ἀνέζησε. Λαβὼν δὲ καὶ ὁ Γλαῦκος, φαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη. Εἶτα ὡς εἰς ἄκρον γῆρας ἤρχετο, μηκέτι φέρων, ἐδίσκευσεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν· καὶ ἐτιμήθη ὡς θαλάσσιος δαίμων. Καὶ τὸν ἰχθὺν τὸν γλαῦκον ἀπ' αὐτοῦ κεκληῖσθαι λέγουσι.

Βρυχίης. Βρυχώδους.

V. 1314. Νηΐου. Μέρος λέγει τῆς νεῶς, ὅπερ σύρεται [ὀπίσω] κατὰ τὸ ὕδωρ.

V. 1315. Τίπτε παρέκ μεγάλοιο. Τὸ ἐξῆς, τίπτε μενεαίνετε παρέκ μεγάλοιο Διὸς βουλήν. Τουτέστι, τί προθυμείσθε παρὰ τὴν τοῦ Διὸς βουλήν.

V. 1317. Ἄρχει οἱ μοῖρ' ἐστίν. Ὅτι ἄθλους ἐπιτελῶν Ἡρακλῆς, παραλιπὼν τούτους, ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἀριστεῖς, αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἡρώων φησίν.

[V. 1318. Τὸ δὲ ἐκπληῖσαι ἀντὶ τοῦ ἐκπληρῶσαι. Μετὰ οὖν τὸ ἐκπληρῶσαι τοὺς δώδεκα ἄθλους καὶ προσέτι ἐτέρους ὀλίγους, συνέστιος ἔσται τοῖς θεοῖς καὶ ὁμότιμος.]

V. 1319. Εἴ κ' ἔτι πὰύρους. Ἐάν ἔτι ὀλίγους, πρὸς οὓς ἦνυσεν, ἀνύσῃ ἄθλους.

Συνέστιον δὲ, συνδιατητὴν, ὁμοτράπεζον, ὁμότιμον· ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν.

V. 1321. Προχοῇσι Κλοιο. (Ποταμὸς Μυσίας, ἀφ' οὗ ἡ Κλος, ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ.) Ἐτελεύτα γὰρ Πολύφημος τοῖς Χάλυψι μαχόμενος. Ἔστι δὲ ἔθνος Σκυθικόν.

V. 1323. Χαλύβων. Χάλυβες, ἔθνος Σκυθίας, ὅπου ὁ σιδήρος γίνεται. Καλλιμαχος·

— — Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος.

V. 1325. Ὅν πόσιν. Κακῶς τέθεικεν τὸ Ὅν πόσιν. Ἔστι γὰρ προσληπτικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἑαυτῆς. Αἰεὶ δὲ εἰπεῖν, ἥς πόσιν. Τοῦτο γὰρ ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῆς, ἢ ἡ ὁ λόγος, ἐπαιήσατο νύμφη ἑαυτῆς πόσιν.

V. 1326. Ἀλλαστον. Πολύ.

Δύψας. Καταδύς.

V. 1329. Γήθησαν. Ἐχάρησαν τῷ μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολείψεως.

Ἐσσυμένως V). Ταχέως.

V. 1331. Προσπτύξατο W). Ἐδεξιώσατο. Ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις.

V. 1332. Αἰσονίδη, μή μοι τὴν χολώσεται. Διὰ μὲν τοῦ μή μοι χολώσεται, τὸ ἀποφατικὸν τέταχεν ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως. Ἐδει γὰρ εἰπεῖν, μή μοι χόλου, προστακτικῶς.

Ἀφραδίησιν. Ἀγνοῖαις. Κατὰ μεσότηα ἀνουστέον, ἀφραδέως, ἀδιανοήτως.

v) δασομένως P. w) προσπτύσατο. P.

V. 1333. *Εἴτι περ ἀσάμην. Κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀρματοδρόμων.*

V. 1334. *Ῥπερφάλον δέ, ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένον. Οἶον ὑπερφάλον^{x)} κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ ᾠ. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ οὐ καθήκον οὐδὲ νόμιμον.*

Ἄλλ' ἀνέμοισιν δώομεν. Ἡ διάνοια παρὰ τῷ ποιητῇ^{y)}.

— — ἔπος δ' ἑπὲρ τι βέβακται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι θύελλαι.

V. 1336. *Ἐπιφραδέως. Διανενοημένως καὶ συνετῶς.*

V. 1337. *Ἐκυδάσσαο^{z)}. Ἐλοιδόρησας. Κῦδος γὰρ ἀρσενικῶς ἢ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. (Σοφοκλῆς Ἀλάντι Μαστιγοφόρῳ^{a)}).*

Κυδάζεται πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.)

V. 1338. *Ἐνηέος ἀνδρός. Ἐνηλλαγμένοι εἰσὶν αἱ πῶσεις. Ὁ γὰρ νοῦς, εἰς προσήνῃ ἄνδρα ἀμαρτεῖν.*

V. 1344. *Ἀρθμηθέντες^{b)}. Φιλιωθέντες.*

V. 1345. *Βάλλεσθαι^{c)} ἐνταῦθα τὸ πολλοὶ καὶ οἰκίσαι.*

V. 1346. *Ἐπώνυμον. Ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ ποταμοῦ. Καὶ γὰρ Κίος ὁ ποταμὸς καὶ πόλις. (Ὠνόμασται δὲ ὁ ποταμὸς ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου Μιλησίων.)*

V. 1348 sq. *Γαῖαν Μυσίδ' ἀνστήσειν αὐτοσχεδόν. Ἀνάστατον καὶ ἔρημον ποιήσειν παραντίκα, εὐθέως, τὴν Μυσίδα, ἥτοι Μυσῶν χώραν, ἠπέιλησε. Τὸ Μυσίδα, ἔχει μὲν τύπον^{d)} ὑποκοριστικοῦ, οὐ μὴν ἐστὶν ὑποκοριστικόν. Ὡσπερ καὶ τὸ Ἀσίδα, ἀντὶ τοῦ Ἀσίαν.*

Ὅπποτε. Εὐκτικόν^{e)} ἐστὶ παρρηγμένου χρόνου, ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε. [παρ' Ὀμήρῳ δὲ καὶ πρὸς ἀποφαντικόν.]

Ὅπποτε μιν ξυνδήσαι (ὀλύμπιοι ἤθελον^{f)}).

Τίθεται δὲ κατὰ τὸν ἐπιόντα χρόνον, συνεκφερομένου αὐτῷ τοῦ ἐπιξενυκτικοῦ συνδέσμου τοῦ ἄν.

Ὅπποτ' ἂν ἠβήσῃ τε^{g)}.

Ἔδει οὖν ἐπιξενυκτικῷ αὐτὸν χρῆσασθαι τῷ εἰ, [Ὀμηρικῶς.]

Εἰ μὴ μοι τλαίης γε θεά^{h)}.

V. 1350. *Ἡ ζωοῦ εὐροῖεν Ῥλὰ μόρον. Ἀντὶ τοῦ μοῖραν ἀνοστέον. Παρεσχημάτισται γὰρ ἀπὸ τοῦ μοῖρα, ὡς ὁ πύλος ἀπὸ τῆς πύληςⁱ⁾ παρ' Ὀμήρῳ^{k)}.*

(Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλῶν.)

Μόρον οὖν, μοῖραν, ἢ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Ἡς ἐστὶ ποτὲ μοῖρας, εἴτε ζῶν, εἴτε νεκρός.

x) Ἐκφυλλον P. y) Od. VIII, 409. z) κυδάσας P. a) Soph. Aj. 709. ed. Herm. b) ἀριθμηθέντες P. c) βαλέσθαι recte P. d) Sic recte P. Vulgo τόπων. e) Sic recte P. Vulgo Ἀττικόν. f) Hom. II. I, 399. g) Od. I, 41. h) Od. V, 178. i) Sic recte P. Vulgo τῷ πύλῳ. k) II. V, 397.

V. 1351. Τοῖο δὲ ρύσι' ὄπασσαν. Ἀντὶ τοῦ, "Τλα ἐνέχυρα οἱ Μυσοὶ παρέσχον τῷ Ἡρακλεῖ ὑπὲρ τοῦ πάντοτε αὐτὸν ἐπιζητεῖν.

Πλεονάζει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις.

V. 1353. Μαστεύοντες. Ζητοῦντες. Ἐξ οὗ καὶ μαστός, ἡ ζήτησις. Καλλιμαχός.

Μαστύος ἄλλοτ' ἔκαμνον ἀλητού.

Ὅθεν καὶ μαστοὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παιδῶν.

V. 1354. Ἐρέουσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾶσι, ζητοῦσιν. Ὅμηρος ¹⁾.

Τὰς ἐρέων, Ὀδυσῆϊ συνήντετο.
καὶ ³⁾.

Κνημοὺς ἐξερέουσιν ²⁾.

V. 1355 sq. (Ἐὐκτιμένης τε μέλονται Τρηχῖνος. Τραχὶν πόλις Θεσσαλίας, ἐνθα τοὺς παῖδας τῶν Μυσῶν ἐνώκισεν Ἡρακλῆς, ὅτε ἀντενέχυρα τοῦ Τλα ἐδέξατο αὐτούς.)

Οὐχ ὀνίως δὲ τέθεικεν τὸ αὐτόθι ^ο). Δηλωτικὸν γὰρ ἔστι τοῦ παρόντος τόπου, ἴσον τῷ ^ρ),

Αὐθι μένειν ⁴⁾, μήπως ἀβροτάζομεν ⁵⁾ ἀλλήλοισιν.
Ἔδει γὰρ εἰπεῖν τὸν ἀφεστῶτα τόπον, ὡς τὸ,

— — ὅθι ποιμένα ποιμῆν

ἀπύει.

[Τὸ δὲ νάσσαστο ἀντὶ τοῦ κατήκισε.]

V. 1357. Πύσια. Τὰ ἀντὶ τινὸς ἐνέχυρα διδόμενα ὑπὲρ τῆς ἄξεως.

Ὅτι δὲ Κιανοὶ ὄμηρα ἔδωσαν Ἡρακλεῖ, καὶ ὤμοσαν μὴ λήξειν ζητοῦντες Τλαν, καὶ φροντίδα ἔχουσι Τραχινίων διὰ τὸ ἐκείσε κατοικισθῆναι ὑφ' Ἡρακλεῖ τοὺς ὀμηρεύσαντας, Κιναίθων ⁶⁾ ἱστορεῖ ἐν Ἡρακλείᾳ.

V. 1358. Ναῦν δὲ πανημερίην. Ὁ νοῦς οὕτως, τῇ δὲ ναῦν δι' ὅλης ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ ἄνεμος ἔφεγεν σφοδρῶς ἐπιπνέων· τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιφανείσης οὐδὲ ὀλίγον ἔπνει, ἀλλ' εὐθέως ἐπαύετο.

V. 1360. Εἰσανέχουσιν. Ἐξέχουσιν καὶ ἐπηρμένην, ἡ ἀνέχουσιν ἀκτὴν, ἀνατεταμένην πλαγίαν ἰδόντες, ἐπικωποὶ γενόμενοι, καθάρμισαν τὴν ναῦν.

1) Od. XXI, 31. m) Od. IV, q) μένων P. r) ἀβροτάζομεν P. 337. n) ἐξερέουσιν P. o) κατ- s) Κιναίθων P. cf. Voss. mythol. αντόθι P. p) Hom. II. X, 65. Biese I p. 97, sqq.

ΕΧΘΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ.

Τοῦ δευτέρου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια ἐστὶ τὰδε· Ἄμυκος ὁ τῶν Βεβρύκων ἡγούμενος διαπύκτευε Πολυδεύκει, καὶ ἀναιρεῖται. Δι' ὃν μάχῃ γίνεται τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Βεβρύκων· καὶ πολλοὺς ἀναιροῦσιν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ φεύγουσιν. Ἐπειτα παραγίνονται οἱ Ἀργοναῦται πρὸς Φινέα, πεπηρωμένον τὰς ὄψεις ὄντα· ὁ δὲ ἱκετεύει βοηθῆσαι αὐτῷ. Ἀρπυιαὶ γὰρ ἐξ ἀφανοῦς τινὸς παρενόμεναι, τούτου τὴν τροφὴν ἀρπάζουσαι, ἄγευστον αὐτὸν ἐποιοῦν. Ἐγίνωσκε δὲ, ὅτε δὴ μάντις, ὑπὸ τίνων ἦν μεμοιραμένον αὐτὰς διαχθῆναι. Ἰκετεύσαντος δὲ, Βορεάδαι οὐκ ἠπείθησαν, ἀλλ' ἐδίωξαν αὐτάς. Ἐν τούτῳ δὲ Φινεύς αὐτοῖς ἐξηγεῖται τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν. Ἐπανελθόντες δὲ οἱ Βορεάδαι διηγοῦνται, ὡς κατηγωνίσαντο τὰς Ἀρπυίας. Ἐξῆς δὲ ἐστὶ τὰ περὶ Κυρήνην τὴν Τυφώος καὶ Ἀρισταίου τὸν Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῆς τῆς Κυρήνης υἱόν· καὶ ὅσα μεμύθηται περὶ τῶν ἐτησίων ἀνέμων· καὶ ὡς τὰς Συμπληγάδας διέπλευσαν, καὶ ἐν τῇ παρακειμένῃ νήσῳ ἐγένοντο τῇ Θυννίδι χώρα, καὶ ἐπεφάνη αὐτοῖς ὁ Ἀπόλλων, ἔνθα τέμενος κατασκευάσαντες, Ἐῶν ἐὼν θεὸν ἐπωνόμασαν· τὰ τε περὶ τὴν Μαριανδυνίαν καὶ ἐνταῦθα Ἀχερουσίαν ἄκραν· καὶ ὡς Ἄμυκος ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ταύτης φιλοφρονέστατα αὐτοὺς ὑπεδέξατο, ὅτι ἐχθρόν αὐτῷ Ἄμυκον ὄντα ἐκόλασεν· καὶ ὡς Ἰδμων ὁ μάντις καὶ Τίφυς ὁ κυβερνήτης τελευτῶσιν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ. Τὰ δὲ ἐξῆς, περὶ τῶν παρὰ Χάλυψι καὶ Τιβαρηνοῖς καὶ Μοσυνοίκοις νομίμων λέγεται, καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἀρεως μυθευομένων·) ὀρνέων, καὶ ὡς ἐξηλάθησαν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν· καὶ ὡς οἱ Χαλκιοῖς τῆς Μηδείας ἀδελφῆς καὶ Φρίξου υἱοὶ στελλόμενοι εἰς Ὀρχομενὸν, ἐναυαγήσαν, καταχθέντες δὲ εἰς τὴν Ἀρεως νῆσον, συνέβαλον τοῖς Ἀργοναῦταις, καὶ ἀλλήλους γνωρίσαντες, κοινῇ ἐπλευσαν εἰς τὸν ἐν Κόλχοις ποταμὸν Φάσιν.

a) Sic recte P. Vulgo μυθευομένη.

V. 1. (Ἐνθάδε. Ἐν τῷ αἰγιαλῷ, ᾧ προσωρμίσθησαν.)
 Ἀδελίς δέ, ἡ διατριβὴ καὶ ἡ διαγωγή.

V. 2. Βεβρύκων βασιλῆος. Τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευ-
 σεν Ἀμυκος, τῆς Βιθυνίας τὰ τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους
 καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. Κατῴκησαν δέ τινες τῶν Βεβρύ-
 κων καὶ περὶ τὴν Ἀυδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε καὶ Μαγνη-
 σίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν πρότε-
 ρον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρυκων,
 τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφάνισται διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καθά-
 περ καὶ ἄλλων ἐθνῶν.

Ἀγήνορος. Ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος.

V. 4. Βιθυνίς μελίη. Ἀθῆλον, ποιόν ἐστι τὸ κύριον.
 Μελίαν δέ φησιν αὐτὴν διὰ τὸ τινὰς τῶν νυμφῶν Μελίας καλεῖσθαι
 ἀπὸ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ὡς φησι Καλλιμαχος. Ἡ δὲ διὰ τὸ περὶ με-
 λίας^{β)} δένδρα διατρίβειν, καθάπερ Ἀμαδρυάδες [ἀπὸ τῶν δρυῶν].
 Βιθυνίδα δέ, διὰ τὸ Βιθυνὴν τὸ γένος τυγχάνειν.

Γενέθλιον δέ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ δεσπόζειν τοῦ ὕγρου καὶ
 πάσης τροφῆς, καὶ γενέσεως αἵτιον εἶναι, καθὸ τὸ ὕδωρ πάντων
 ἐννητικόν.

[Ἐπεροπλήεσται δέ φησι τὸν ὑπερηφανέστατον.]

[V. 6. Ἀποστείλχειν τὸ ἀποχωρεῖν.]

V. 8. (Καὶ δὲ τότε. Ὁ νοῦς, καὶ τότε δὲ πρὸς τὴν ναῦν
 ἔλθων, τοῦ μὲν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν πυθέσθαι τοῦ πλοῦ, τοῦτ' ἐστι,
 τίνας χρεῖαν ἔχουσι, καὶ τίνες εἰσὶν, ἠφροντίσθησεν· τοιαῦτα δὲ
 πρὸς αὐτοὺς εἶπεν.)

Χρεῖά μιν ἐρέσθαι. [Ἀντὶ τοῦ χρεῖά μιν πολλὰ τῶν
 ἀντιγραφῶν χρεῖά μιν ἔχει ἡμαρτημένα.] Τὸ μιν ἐνικὸν ἀντὶ πλη-
 θυντικῷ, αὐτοὺς τοὺς ἥρωας. (Δύνатаι δὲ καὶ ἐνικὸν εἶναι, ἵνα
 περὶ τοῦ Ἀμύκων λάβωμεν. Ἔδει γὰρ αὐτὸν τὸν Ἀμυκὸν ἐρωτῆ-
 σαι τοὺς ἥρωας. Ὁ δὲ Θεόκριτος ἄλλως ἰστόρησεν.)

[V. 9. Τὸ δὲ ἄτισεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐφρόντισεν· ὁ γὰρ οὐ
 τιμᾷ τις, ἐκείνου οὐδὲ φροντίζει.]

V. 10. Παρασχεδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.

(V. 12. Θέσμιον. Νόμιμον. Ὁ δὲ λόγος, νόμος ἐστὶ τὸν
 προσπλεύσαντα τῇ Βεβρυκίᾳ τῶν ξένων, μὴ ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ
 ἔμοι πυκτεῦσαι.)

V. 15. Τῷ καὶ μοι. Διό μοι τὸν ἄριστον ὕμῶν κεκριμέ-
 νως στήσατε πυγμῇ μοι διαγωνίσασθαι. [Τὸ δε ἀποκριδὸν ἀν-
 τὶ τοῦ κατ' ἐκλογὴν.]

V. 16. Δηρινθῆναι. Μαχέσασθαι. Ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι.
 Τὸ δὲ δηρίσασθαι, ἀπὸ τοῦ δηρίομαι.

V. 17. Ἀπηλεγέοντες. Ἀφροντιστοῦντες, παρ' οὐδὲν
 ἡγησάμενοι. Ὁ δὲ Ἡραδιανὸς ἀνηλεγέοντες διὰ τοῦ ᾗ, ἐν τῷ τρι-
 τῷ τῆς καθόλου· καὶ τὸ ἐπιρῶμα ἀνηλεγώς. (Ὁ δὲ νοῦς, εἰ δὲ

b) Sic P. Vulgo μηλίας.

ἀφροντιστήσαντες τοὺς νόμους παρ' οὐδὲν ἡγήσασθε, πείσεσθε ἂν οἷμαι οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν ἀνάγκην.)

V. 21. Αἰψα δ' ἔων ἐτάρων. Δασύνεται τὸ ἔων, ὥσπερ καὶ τὸ ὦν. Τὸ γὰρ προτιθέμενον τοῖς δασυνομένοις ἔ, καὶ αὐτὸ δασύνεται· οἶον, ἔρση, ἔέρση, ἔδνα, ἔεδνα.

V. 22. (Ἰσχεο. Ἐπίσχε, ὅς τις ποτὲ ὑπάρχεις· περὶ θαρρήσμεν γὰρ οἷς λέγεις νόμοις. Διὰ δὲ μὴδὲ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, σφῶδρα αὐτοῦ τὴν ἀξενίαν ὠνείδισεν.)

Τὸ δέ, ὃ τις εὐχεαὶ εἶναι, ἐπὶ καταφρονήσει εἴρηται.

V. 25. Ἐλίξας. Περιστρέψας τὰ ὄμματα ἐς τὸν Πολυδεύκην.

V. 27. Ἰλλόμενος. Ἀπὸ τοῦ συνειλούμενος, συστρεφόμενος.

V. 28. Ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος. Φασὶ τὸν λείοντα τρωθέντα, μόνον τηρεῖν τὸν τρώσαντα. Μόνος οὖν ὑπάρχων, μόνον ἐκείνου προσβλέπει τὸν τρώσαντα.

(Οἰόθεν. Μόνον. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ τοῦτο ποιεῖν τὸν λείοντα.)

V. 30. Εὐστιπτον. Εὐστρεπτον, εὐπύλhton. Παρὰ τὸ στεῖβα. Ὅθεν καὶ στιβάς· καὶ στιβεῖς, οἱ κναφεῖς.

V. 32. Λώπην. Χλανίδα^ο) ἢ τὴν διωθέραν^δ). (Ὁ δὲ λόγος, ὃ δὲ τὴν μέλαιναν καὶ διπλὴν χλανίδα συν αὐταῖς ταῖς περόναις ἀπέβαλεν.

V. 33. Καλαύροπα δέ. Ποιμενικὴν ῥάβδον. Καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄγριον τοῦ ἀνδρός.

V. 34. Τὴν φορέεσκεν. Ἦντινα ἐβάσταζεν ἐκ κοτίνου οὖσαν, τουτέστιν ἀγριελαίου.

Ὅριτρεφός δέ, τοῦ ἐν ὄρει τεθραμμένου κοτίνου.

[V. 35. Ἐαδῶτα δὲ φησὶ τὸν ἀρέσαντα τόπον.]

V. 38. Ὀλοοῖο Τυφώως. Διὰ τὸ τερατῶδες καὶ ἐκτράπελον τοῦ σώματος τοῦτο φησὶν. Ἐνομίζετο, φησὶν, ἢ Τυφῶνος ἢ Γῆς υἱός, ἀπὸ τοῦ μέγας. Ἔστι δὲ ἀπὸ ὀρθῆς τῆς Τυφώως. [Πέλωρ δὲ λέγεται τὸ θηρίον καὶ τὸ ὑπερμέγεθες.]

V. 40. Χωομένη Διὶ. Ἐπεὶ λέγεται ἡ Γῆ κατὰ ὀργὴν, ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατεταράσσεν ὁ Ζεὺς, γεννῆσαι τοὺς Πιγαντας.

V. 42. Ἐσπερίην διὰ νύκτα. Ἀπὸ τοῦ κατὰ νύκτα, τουτέστι περὶ τὸν ἔσπερον. (Ὅμηρος^ο).

Ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ [ἴσταται ἀστὴρ].

Ἀμαρυγὰ δέ, αἱ ἀκτῖνες, αἱ λαμπηδόνες.

V. 43. Ἐτι χνοάοντας λούλους. Τοὺς λούλους ὡς χνοῦν ἀναφύοντες ἔχων. Τὰς ἐξανθήσεις τῶν γενεῶν. Λέγεται δὲ κατ' ἄθροισμα λούλος πολὺπουν· καὶ εἶδος ὠδῆς, ὡς φησὶν Ἐρατοσθένης.

c) χλαμύδα P. d) Haec tria guntur, cum P. huc retraxi. e) Il. verba, quae vulgo in fine scholii le- XXII, 318.

V. 44. Ἀντέλλων. Ἀνατέλλειν τὸ φύειν ἐνταῦθα ἐνεργητικῶς σημαίνει.

V. 45. Πῆλε δὲ χεῖρας. Ὅλον προσεπάλλετο, διὰ πειραν τῶν χειρῶν ἑαυτοῦ ποιούμενος, εἰ ὥς πρὶν εὐκίνητοι εἰσὶ, μηδ' ἀπὸ τοῦ τῆς εἰσελάς καμάτου δυσκινήτως ἔχοιεν.

V. 48. Οὐ μὰν αὐτ' Ἀμυκος. Οὐ μὴν ὁ Ἀμυκος διεπείρασεν ἑαυτοῦ. Καὶ διὰ τούτων δὲ δηλοῖ τὸ ὑπερήφανον αὐτοῦ.

V. 49. Καὶ οἱ ὀρέχθει. Ἐν ὀρέξει ἦν. Νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφώρμα καὶ ἐπεθύμει. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἔσθενεν.

— — ὀρέχθειον ¹⁾ ἀμφὶ σιδήρῳ ²⁾.

V. 51. Ἀνκορεύς ³⁾. Οὗτος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πεπολιῖται, οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται.

V. 52. Ἰμάντας. Τοὺς καλουμένους μύρμηκας.

V. 53. Ἀζαλέους δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηρούς. Ὅθεν τινὲς οὐκ ἀπὸ Ἀζᾶνος βασιλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, Ἀξανίαν φασὶ κληθῆναι (τὴν Ἀραδίαν. Τραχεῖα γὰρ ἐστὶ καὶ ξηρά).

Πέρι δ' οἷγ' ἔσαν ἐσκληῶτες. Περισῶς κατεσκληρότες ἦσαν, [ἀντὶ τοῦ κατάξηροι]. Ὅθεν καὶ σκέλος, τὸ ἄσαρκον μέρος τοῦ σώματος.

V. 54. Τπερφιάλοισιν. Τπερηφάνοις. Ἡ δὲ μεταφορά ἀπὸ τῆς φιάλης. Τὸ γὰρ πληθύνον αὐτῆς, ὑπερφιάλον, ἀντὶ τοῦ ὑπέρμετρον. Φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου.

V. 55. Πάλου ἄτερ. Χωρὶς κλήρου. Καὶ διὰ τούτου δὲ πάλιν ὑπερήφανον δείκνυσι.

V. 56. (Τὸ δὲ, ἵνα μὴ μοι ἀτέμβῃαι μετόπισθεν, ὥσπερ ἤδη σεαυτῷ πεπιστευκῶς τὴν νίκην. Καὶ τοῦτο βάρβαρον. Εἰ γὰρ ὁ κλῆρος τὴν στάσιν λύειν ἐπίσταται, καὶ ἐκάστῳ τὰ ἴσα διδόναι, πῶς ἂν ὕστερον ἐμᾶλλον αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι; Μᾶλλον γὰρ νῦν ἐστασίασεν ἂν, μὴ κληρωθεῖς.

Ἀτέμβῃαι. ἵνα μὴ μοι μέμψῃ ὕστερον, ὥς χείρονας εἴληφας.) Τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμψεσθαι.

[V. 60. Παραβλήδην δὲ τὸ παραβλητικῶς καὶ ἐκ τοῦ ὁμοίου φιλονεικεῖν.]

V. 62. Ἀπροφάτως. Ἀδιστάκτως, ἀδιακρίτως, μηδὲν πρὸς τὴν ἀναίρεσιν προφασισάμενος.

[V. 64. Παρηγορεῖν δὲ τὸ προτρέπεσθαι ἐνταῦθα σημαίνει.]

V. 65. Ἥιδειν. Τὸ ἥδειν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ κεῖται τὸ ἥδεσαν. Ὡς καὶ τὸ,

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί ¹⁾.

V. 67. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἱμᾶσι διασταδὸν ἤρτυναντο. Διασταδὸν μὲν φησιν, ἀντὶ τοῦ [κεχωρισμένως], ἐν τῇ παρ' ἀλλήλων διαστάσει παρεσκευάσαντο.

f) ὀρέχθειον P. g) II. XXIII, 30. h) Ἀνκορεύς P. i) Hesiod. Theog. 321.

V. 68. Πέθος δὲ, ἅπαν μέλος. Ἐνταῦθα δὲ τὰ πρόσωπα.

V. 70. Ἄτε κύμα θαλάσσης. Καθ' ἑπὶ (φησὶ) μεταωριζόμενον νηϊ προσπίπτει, τῇ δὲ ἐμπειρίᾳ τοῦ κυβερνήτου παρακλίναντος ἢ ναῦς διαφεύγει· οὕτω καὶ ὁ Ἄμυκος ἐπέκειτο μὲν ἐκφοβῶν αὐτόν, διεκκλινόμενος δὲ ἐκείνος, ἄτρωτος ἦν.

V. 72. Ἀλύσκει. Ἐκφεύγει. Διὰ δὲ τὴν τραχύτητα καὶ τὴν σφοδράν αὐτοῦ ὁρμὴν κύματι εἰκάζει τὸν Ἄμυκον, κυβερνήτη δὲ τεχνίτη τὸν Πολυδεύκην. [Τῷ δὲ ἀλύσκει συναπτόσθαι τὴν ὑπό, ἔν' ἣ ὑπαλύσκει, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύγει. Τὸ δὲ ἱεμένου πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρειν οὐ δοκεῖ κατάλληλον. οὐ γὰρ ἐφίεται ὁ κυβερνήτης εἰσερχέσθαι τὴν ναὺν εἰς τοὺς κλύδωνας. Ἦν δὲ πρὸς τὸ κλύδωνος ἀναχθῆναι, καταλλήλοτερον ποιήσῃ τὸν λόγον· ὁ γὰρ κλύδων ἐγειρόμενος ἔρικεν ἐφίεσθαι βαπτίσαι τὴν ναὺν, καὶ ταύτην εἶσω ἑαυτοῦ ποιῆσαι. Τοῖχον δὲ κλύδωνος τὴν περιόχον τοῦ κλύδωνος εἰρηκεν. Εἰ δὲ πρὸς τὸν κυβερνήτην ἀναφέρειν τὸ ἱεμένον, τὸ ὑγιὲς ἔξει καὶ οὕτως ὁ λόγος, ἦν τοιοῦτον νοήσωμεν τὴν ἀποφυγὴν τοῦ κλύδωνος. ἐφίεται γὰρ ὁ κυβερνήτης εἶσω τοῦ τοίχου καὶ τῆς ἀποφυγῆς τοῦ κλύδωνος φέρεσθαι.]

V. 74. Φοβέων. Ταράσσω τῇ ἀδράᾳ κατ' αὐτοῦ ὁρμῇ, ἐμβραδύνειν οὐ συνεχώρει αὐτόν.

V. 76. Αἰτῶν. Δείπει ἢ ὑπό· ἵνα ἡ, ὑπαίτσω καὶ ὑποφεύγων τὸν Ἄμυκον τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ἀπληκτος καὶ ἀβλαβὴς διέμεινεν.

Ἀπηνέα δ' αἶψα. Συνιδῶν (φησὶν) ὁ Πολυδεύκης, ὅπου ἄπρακτος καὶ εὐεπιχείρητος ἦν, συνέμειξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας ὑποστάς.

V. 77. Ἡ κάρτος. Ὁ Πολυδεύκης (φησὶν) ἐτήρει τὸν Ἄμυκον, ὅπου ἄτρωτος τυγχάνει καὶ οὐκ ἀνεπιχείρητος ἐστίν, ἡ οὐ. Συνιδῶν, ἐν ᾧ ὑπερεῖχεν αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ καταδεέστερος ἦν, ὑποστάς συνέμειξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας.

Θάρσος δὲ θράσους διαφέρει. Θάρσος γὰρ, τὸ εὐλογον· θράσος δὲ, τὸ μετὰ ἱταμότητος. Οὕτω καὶ Ἀριστιππος ὁ φιλόσοφος.

V. 79. Ὡς δ' ὅτε νήϊα. Οὕτως ἀντεξεσμένα ἀλλήλοις, ὥστε, ἡνίκα συμβάλλονται ἐναντία, συναρμόζειν ἀλλήλοις. Ἡ τὰ ἀντικείμενα τοῖς σφησίν. Εἰς γὰρ τὰ πλάγια τῶν σανίδων τιθέασιν τοὺς σφήνας πρὸς ἀσφάλειαν.

[Θοὸν δὲ τὸ ὀξύ κατὰ μετάληψιν. Ὅμηρος ^k).

ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρὰ στάς.]

V. 80. Τληφουργοὶ δὲ, ὑλοτόμοι, καὶ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι.

[Τὸ δὲ ἐπιβλήδην τὸ ἐπιβλητικῶς σημαίνει. Ἐπιβάλλουσιν γὰρ ἀλλήλα τὰ ξύλα οἱ ναυπηγοί.] Ὡς περ δὲ ναυπηγήσιμα ξύλα συναρμόζοντες ξυλονργοὶ γόμοις συνεχῶς ταῖς σφύραις τύπτουσιν, ἐγείρεται δὲ ἄλλος ἐξ ἄλλου ψόφος· οὕτως ὁ Ἄμυκος καὶ ὁ Πολυδεύκης ἀλλήλων ἔτυπτον τὰς σιαγόνας.

k) Od. IX, 327.

V. 81. "Αῆται. Ἐξηγεῖται καὶ ἑξακονύεται.

V. 82. "Αδην. Συνεχῶς, ἢ ἀκορέστως.

[V. 83. Βρυχὴ δέ ἐστιν ὁ τῶν ὀδόντων ἦχος.]

V. 84. Ἐπισταδόν. Ἀντὶ τοῦ ἐπιστατικῶς καὶ ἀμετακινήτως.

V. 89. Φορβάδος ἀμφὶ βοός. Ἵπὲρ [ἀγέλαδος καὶ] νομάδος καὶ εὐτραφούς βοός. Ἵνα τὸ τῆς κατανομῆς ὄνομα πλεον καὶ μείζον τῇ βοῖ δοῖται τὸ σῶμα καὶ τὸ κάλλος. [Περὶ γὰρ εὐπρεπεστέρας βοός, τοιαυτὴ δὲ ἡ εὐτροφος, εἰκὸς αὐτοὺς μᾶλλον μάχεσθαι.]

Ἀντιπατρος ἐν τῷ Περὶ ζώων φησὶ τὸν ἀλκιμώτατον ἐν τῇ ἀγέλῃ ταῦρον μίγνυσθαι πάσαις ταῖς βουσί, μὴ ἐπιτρέπειν δὲ ἐτέρῳ. Ἐὰν δὲ τις πεποιθὼς τῇ ἰδίᾳ δυνάμει ἀντίσταται αὐτῷ, καταγωνισάμενος, τοῦ λοιποῦ πλησιάζει ἐκείνους.

V. 90 sq. Ἀερθεῖς βουτύπος οἶα. Ἐπαρθεῖς. Ἐκ' ἄκρων τῶν ποδῶν (φησὶ) σταθεῖς, καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν ὡς βουτύπος, τὴν χεῖρα ἑαυτοῦ κατέφερεν. Ἐπιόντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Πολυδεύκης ὑπέστη, καὶ παρακλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ὄμῳ αὐτοῦ ἐδέξατο τὸν πῆχυν, [ἥγουν τὴν πυγμὴν τοῦ Ἀμυκίου.] Βουτύπος δὲ ἐστὶν ὁ τοὺς θυομένους βοὺς τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ ἀνέμου. Οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὀνυξίν ἴσταται μέλλων κρούειν.

V. 94. Ὁ δ' ἄγχι αὐτοῖο. Ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ προβαίνων καὶ μεταφέροντα τὰ σκέλη ἔτυψεν αὐτὸν πρὸς τὸ οὖς.

V. 95. Μεταίγδην. Ὀρμητικῶς.

V. 96. Ὁ δ' ἄμ' ὀδύνῃ. Ὁ δὲ Ἀμυκος ὑπὸ τῆς ἀληθδότητος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν ἀπώλιστο.

[V. 97. Τὸ δὲ ἀθρόως ἔκχυτο θυμὸς ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐξέπνευσε.]

V. 98. Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες. Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνηρημένον τὸν Ἀμυκόν· Ἐπὶ χαρμὸς δὲ καὶ Πείσανδρος φασὶν, ὅτι ἔδωκεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Ἀηλόχορος¹⁾ δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου καταπνικτευθῆναι φησὶν αὐτὸν Πολυδεύκους.

Οὐκ ἠμέλησαν δὲ (φησὶν) οὐδὲ κατεφρόνησαν τοῦ Ἀμυκίου πεπτακότος· διὰ δὲ τὸ βάρβαρον αὐτῶν καὶ πόλεμον ἡγεῖραν.

V. 99. Ἀξηχέας δὲ, τὰς ξηράς. Τὰς ἡχούσας ξηρὸν ἦχον. Σιγύννοους δὲ καλοῦσιν οἱ Κύπριοι τὰ ἀκόντια· ἄλλοι δὲ τὰ ὀλοσίδηρα ἀκόντια.

[V. 100. Τὰ δὲ ἀντιάσσκον τὸ ἀπήντων καὶ ὤρων δηλοῖ.]

V. 105. Αὐτὸς δ' Ἴτυμονῆα. Ὁ δὲ Πολυδεύκης λαξ ἐπορούσας ἐπληξεν.

V. 106. Λέγεται δὲ λαξ ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ψόφος. Ἦ οὕτω κυρίως [κατὰ Ποσειδώνιον] τὸ ὑποκάτω τῶν τοῦ

ποδὸς δακτύλων λαξ καλεῖται. Οὕτως ἀποδεδώκεν καὶ παρὰ τῇ ποιητῇ Ποσειδάωνιος,

Λάξ ποδὶ ^μ) κινήσας ^ν).

V. 107. Τοῦ δ' ἄσσον ἰόντος. (Ἐναλλαγὴ γέγονε τῶν πτώσεων. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τὸν δ' ἄσσον ἰόντα.) Οὕτω γὰρ καταλλήλως ἂν ἀπέδωκε πρὸς τὰ ἀνώτερα, εἰπὼν Ἴτυμονῆα καὶ Μίμαντα. Πρὸς μὲν τὸν πρῶτον, αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν, ἐπενεγκῶν, τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο· πρὸς δὲ τὸν δεύτερον, οὐκ ἐφύλαξε τὸ κατάλληλον. Συγχωρεῖται δ' ὅμως, διὰ τὸ συγγενὲς τῶν πλαγίων. Τοῦ Μίμαντος τῇ δεξιᾷ ὁρμήσαντος ἐγγὺς τοῦ Πολσθενούς, αὐτὸς τὸ εὐάνθυμον ἀπέδραψε βλέφαρον τοῦ Μίμαντος, ἀποκόψας αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν. Τοῦτο γὰρ νοεῖται διὰ τοῦ ἐπιφερομένου, τοῦ, γυμνῇ δ' ὑπελείπεται ὁπωπῇ. ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ χώρα δηλονότι.

V. 110. Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο. Διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ἡ παραλήγουσα. Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς καθόλου.

V. 112. Ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι. Μέχρις. Ὅσον ἀντὶ τοῦ ὀλγόν. Δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας ἦλθεν ὁ σίδηρος ὑπ' αὐτὸν τὸν κατὰ τὴν ξάνην τόπον· ὥστε τῶν ἐντοσθιδίων μὴ ψαῦσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ δέρματι μόνον.

V. 114. Μενεδήϊον ἔφη τὸν Ἴφριτον, ὡς ἐμμενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ. Διὸς γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη. [Τὸ δὲ αὐτῶς ἀντὶ τοῦ ὁμοίως.]

V. 115. Ἀζαλέη. Τῇ ξηρᾷ, ἐπεὶ ἐστὶ ξυλίνη. Ὅμηρος δὲ καὶ σιδηρᾶν εἶδεν ^ο).

Ἀλλὰ σιδηρεὴν κορύνῃ.

Τινὲς δὲ ἀποδεδώκασιν σιδηρεὴν, τῇ εὐτόνῳ, ὥσπερ καὶ ^ρ), σιδηρεῖος δ' ὀρυμαγδὸς ^α) ὀρώρει.

V. 116. Οὕπω κηρὶ κακῇ. Οὕπω πεπωρωμένον ἀποθανεῖν.

V. 117. Ὁ δὲ Κλυτίος υἱὸς ἦν Εὐρύτου, ἀδελφὸς Ἴφριτου. Διηώσεσθαι δὲ, φονευθῆσεσθαι.

V. 118. Ὁ δὲ Ἀγκάϊος, Ἀρκίος τὸ γένος ἐστί. Φησὶ δὲ αὐτὸν ὥπλισθαι πελέκει καὶ ἄρκτου δορᾷ.

Ὁ δὲ Θρασυδὲς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος κεῖται.

V. 119. Τὸ μέλαν ἐπὶ τοῦ θύρος ἀναφέρειν δεῖ, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινόν ^ν), ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ πέλεκυν. Οὐ γὰρ καταλλήλως τὸ οὐδέτερον ἐπιτεθῆσεται τῷ ἄρσενικῳ. Καὶ ἦτοι ἐκ παραλλήλου ληπτέον τὸ μέλαν καὶ τὸ κελαινόν ^α)· ἡ τὸ μὲν μέλαν ἐπὶ τὸ χροῶμα ἀναφέρειν δεῖ, τὸ δὲ κελαινόν ^ν) ἐπὶ τὸ ἐκκληκτικόν.

Τεταγών. Ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας, ἀκοντίσας.

μ) ποδοῖν P. ν) II. X, 158. ρ) ὀρυγμαδὸς P. ρ) μελαίνων P. ο) II. VII, 141. ρ) II. XVII, 424. σ) μελαινόν P.

V. 120. Καὶ τὸ προσχόμενος, προβαλόμενος ἀντὶ ἀσπίδος.

V. 121. Ὅμοῦ δὲ οἱ ἐσσεύονται. Τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἑγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰσάθασαι χρῆσθαι. Μένανδρος·

Ὅμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένηθ' ἡ κόρη.
ἀντὶ τοῦ ἑγγύς.

V. 123. Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν. (Ὡςπερ δὲ ἀφυλάκτῳ ποιμνίῳ ἐπελθόντες λύκοι ἀποροῦσι, ποῖον πρῶτον ἀρπάξωσιν, οὕτω καὶ οἱ ἀριστεῖς τοὺς Βέβρυκας ἐτρέφαντο.) Ὁμοίᾳ δὲ ταύτῃ καὶ παρ' Ὀμήρῳ παραβολή·)

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι
(οῖνται.)

[Ἀπείρουνα μὲν οὖν φησὶ τὰ πολλὰ.]

V. 124. Πολλοὶ δὲ, ἥτοι ὑπότεφροι, ἢ ἔντιμοι. Τίμιον γὰρ τὸ ζῶον παρ' Ἀθηναίους. Ὁ γὰρ ἀποκτείνας λύκον ἀγέλει αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ταφήν. Καὶ ἴσως ἐπεὶ ἡ Αἰτῶ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα ^{u)}) ἡμερῶν εἰς Αἴηλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. Διόπερ κατὰ τινὰ ἀρίσμενον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει πάσα λύκαινα ἐν δώδεκα ^{w)}) ἡμέραις, ὡς Φιλοστέφανος φησὶν ἐν τοῖς Τπομνήμασιν.

V. 125. (Ἀάθη ἔϋβρίνων. Τοῦτο φησὶν, ὅτι διὰ τὸ ψύχος καταδύνουσιν εἰς τὰς ἐπαύλεις οἱ τε ποιμένες καὶ οἱ κύνες, εἴτα οὕτως ἀφύλακτα γίνονται τὰ πρόβατα.)

Ἐϋβρίνων δὲ, ἥτοι εὐδερμάτων. Ἡ κυρίως διὰ τὸ ταῖς ῥῖσιν ἰχνεύειν τὰ θηρία. Διὸ καὶ παραινοῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας ἐπὶ θήραν, ἵνα, πρὶν ἥλιον ἐπιτεῖλαι, εὐκαίρως ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥῖσι. [Σοφοκλῆς ^{v)}].

Κυνὸς Λαλαίνης ὡς τις εὐρινος βασις.]

V. 126. Μαίονται. Ἐπιζητοῦσι.

V. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες. Πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Παμφαλῶν γὰρ τὸ μετὰ πτοίησεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. Κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἰνπώναξ καὶ Ἀνακρέων. Λέγει δὲ καὶ Ἑρύκιος· Πάντοσε παμφαλόωντες δινῆσαντο ^{w)}) πόδεσσι. Παραιτητέον δὲ Εἰρηναῖον ἀμφανόωντες γραφοντα, καὶ ἐξηγούμενον κτείνοντες. Οὐ γὰρ κέχρηται τις οὕτως τῇ λέξει, οὔτε ἐστὶν ἀπαξεπλῶς ἡ γραφή τοῦ ποιητοῦ.

V. 128. Περὶ σφίσι. Ἐδεῖ εἰπεῖν περὶ ἀλλήλοις πύπτοντα. Οὐ γὰρ περὶ ἐαυτά. Τὸ δὲ ἀμάρτημα τῶν μεθ' Ὀμηρον.

V. 130. Ὡς δὲ μελισσῶν. Ὅτι τὸν κατὸν φεύγουσιν αἱ μέλισσαι, διὰ τὸ στενόπορον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν. Ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄφρων συμβαίνει, θυμωμένον τοῦ ἑλαφείου κέρως, ὡς φησὶ Νικάνδρος.

Σμῆνος δὲ ἐστὶ τὸ τῶν μελισσῶν πλήθος.

t) II. XVI, 352. u) i^o P. v) Soph. Aj. 8. w) Leg. ἐδινῆσαντο.

[V. 131. Μελισσοκόμοι δὲ εἰσιν οἱ μελισσορργοί. Τὸ δὲ καπνιᾶν τὸ καπνίζειν σημαίνει.]

V. 133. Βομβηδόν. Ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου. Βόμβος δὲ ἐστὶν ὁ τῶν μελισσῶν ἤχος. Ἐνιοὶ δὲ, τῆς βοξύνου μελιττης λεγομένης.

Λιγνυόεντι. Τῷ αἰθαλώδει.

Ὁ δὲ λόγος, ἐπιπλέον δὲ τῷ λιγνυώδει καὶ σποδῶδει καπνῷ καπνιζόμεναι υποχωροῦσι τῶν σίμβλων.

Σίμβλος δὲ ἐστὶν, εἰς ὃ τὰ κηρία συνάγεται ἀργεῖον, ἡ κυψέλη.

V. 134. Καπνῷ τυφόμεναι. Ἀντὶ τοῦ καπνιζόμεναι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. Εἰώθασι δὲ καπνίζειν κόνυζαν. Δριμύς γὰρ μάλιστα ὁ ταύτης καπνός.

V. 138. Ἡμὲν ἀλῶαι. Αἱ ἀμπελόφυτοι χῶραι.

V. 139. Σίται δὲ, αἱ κῶμαι, διὰ τὸ ἐν αὐταῖς τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα βοτὰ νέμεσθαι.

[Λύκον δὲ φησὶ τὸν βασιλέα τῶν Μαριανδυνῶν.]

V. 140. Καὶ Μαριαγδυνῶν. Φινέως παῖδες, ἐκ μὲν Κλεοπάτρας, Παρθένιος καὶ Κράμβις x). ἐκ δὲ Ἰδαίας τῆς Λαρδάνου, ἡ Σκυθικῆς τινὸς παλλακίδος, Θύνος καὶ Μαριανδυνος. Ἐξ ὧν τὰ ἔθνη κέκληνται. Οἱ δὲ φασὶ κέκλησθαι τοὺς Μαριανδυνούς ἀπὸ Μαριανδυνοῦ υἱοῦ Κιμμερίου.

Ἀπειόντος ἀνακτος Ἦγουν τεθνηκότος. Ὡς περ καὶ τὸ περιέοντος τοῦ ζῶντος.

Οἱ δὲ Μαριανδυνοί, ἔθνος ὁμοροῦν αὐτοῖς.

V. 141. Σιδηροφόρον περὶ γαίης. Τῆς τῶν Χαλύβων. [Οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι.]

V. 142. Οἱ δ' ἦδη. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται, τῶν Βεβρυκῶν πεφευγόντων, τὰς παρὰ θάλασσαν ἐπαύλεις ἐπόρθουν. Ἦδη δὲ καὶ τῶν Θρεμμάτων πολλὰ περιεληλακότες ἀπετέμοντο.

V. 143. Πέριτροπάδην. Περιτρέποντες, ἐπὶ τὴν ναῦν ἐλαύνοντες. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νικᾶν.

(V. 145. Φράζεσθ' ὅ, τι κεν ᾗσιν. Ὁ νοῦς, καὶ τί ἂν ἐποίησαν οἱ Βέβρυκες, εἰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς μεθ' ἡμῶν ἐληλύθει; οἶον, πῶς ἔφυγον καὶ ἠττήθησαν. Οἶμαι γὰρ, ὅτι οὐδὲ ἀγῶν ἂν τῆς πυγμαχίας ἐγένετο, ἀλλὰ προκαλούμενον τὸν Ἀμυκὸν τότε οἷς συνετίθει νόμοις ἡμῖν, τῷ δοπάλῳ πλήξας ἀνῆρχηκεν.)

V. 148. Διακριθήμεναι. Χωρισθῆναι γ).

V. 151. Ναὶ μὲν ἀκήδεστον. Ὁ νοῦς, ἐκείνον μέντοι ἀφροντίστως καταλιπόντες (τουτέστι τὸν Ἡρακλέα) ἐπ' ἄλλοις ἐπλεύσαμεν. Ἐκείνου δὲ ἀπόντος, ἕκαστος ἡμῶν αἰσθίγεται, ὅσον βεβλάμμεθα.

[V. 156. Οὐταμένους δὲ λέγει τὸν Ἰφίτον καὶ τὸν Τυλαόν.]

x) Κρώμενος P. γ) κριθῆμεναι, διαχωρισθῆναι P. rectius.

V. 159. Ἐρεψάμενοι δάφνη. Δάφνη ἐστέφαντο δι' Ἀπόλλωνα. Ἐχρῶντο δὲ τῇ στέψει τριχῶς, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τιθέμενοι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τριμεροῦς ψυχῆς. Ἄλλως. Στεψάμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν μετώπων δάφνη τὰς κεφαλὰς· ἐξ ἧς δάφνης [τῇ καὶ τῇ, δηλονότι ἐκ διαφορῶν μέρων] ἀνημμένα ἦν τὰ σχοινία τῆς νέως. Οὐ ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ Ἀπολλώνιος, ἀλλ' ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης εὐμέγεθες, ὥς φησὶν Ἀνδρόκτα^z) ὁ Τενέδιος ἐν τῷ Περίπλῳ τῆς Προποντίδος, παριστορῶν, ὅτι Ἀμυκος μὲν καλεῖται τὸ χωρίον, ἔχει δὲ ἐποικία καὶ νῦν, διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου Νυμφαίου σταδίους πέντε. Ἀπολλόδαμος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποντικῶν ἡρώων (αὐτόθι) φησὶν εἶναι Ἀμύκου ἐκεῖ· καὶ εἴ τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λουδορίαν ἀνίστησι.

V. 161. Συνοίμιον. Συνώδιον. Οἴμη γὰρ ἡ φῶδι. [Νῦν δὲ τὸν ἐπινίκιον λέγει.]

V. 162. Περὶ δὲ σφιν λαίνετο. Διεχέτο ἡ ἀκτὴ. Καθ' ὑπερβολὴν· καθ' ὃ μνηστέται ὁ Ὀρφεὺς κηλεῖν καὶ τὰ ἄψυχα. (Ίδιον δὲ ἐπινίκιον τῷ Ἀπόλλωνι.)

V. 163. Θερραπναῖον δὲ ἀπὸ μέρους, τὸν Λάκωνα. Θερράπναι γὰρ τόπος τῆς Σπάρτης. Οἱ δὲ, πόλιν. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, τόπον ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

V. 165. Ἐκ περάτων. Ἐκ τοῦ ὑπερορίθοντος^a) ἡμισφαιρίου.

V. 168. Ἀνὰ Βόσπορον. [Βόσπορόν φησι τὸ μεταξὺ Χαλκηδόνος καὶ Βυζαντίου διάστημα.] Βόσπορος ὀνομάζεται διὰ τὸ δοκεῖν τὴν Ἰῶ βοῦν οὖσαν διαπορεύεσθαι τὸ ὑπὸ Βυζαντίου καὶ Χαλκηδόνος διάστημα (σταδίων ἐστὶ τοῦτον τὸν τόπον, *) ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσάν. Ἡ δὲ τὸ πάντα τοὺς σπενοὺς πορθμοὺς βοσπόρους καλεῖσθαι. Ἔνιοι δὲ φασὶ, τοὺς ἐπὶ τοῦ στόματός οἰκοῦντας τοπαλαῖον, εἴ ποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνύντας καὶ βόας ἐπιεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιούσθαι· ὅθεν καὶ ὠνομάσθαι τὴν θάλασσαν. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Βόσπορος τῆς Σκυθικῆς, Κιμμερικὸς προσαγορευόμενος, διὰ τὸ Κιμμερίους, ἔθνος Σκυθικόν, περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. Οἱ δὲ φασὶ στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης στενὸν καὶ ἐπίμηκες, ἐμφορὲς τῷ κατὰ τὸ Βυζάντιον Βοσπόρῳ. Ἄλλως. Περὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφης^b) μὲν γὰρ φησὶν ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα^c), ὥς ἄρα Φρύγες διαπλεῦσαι βουλόμενοι τὸν πορθμόν, κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαρμαγμένην προτομήν ταύρου [καὶ, ὥς εἰπεῖν, ταυροπρόσωπον]· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἶδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευομένην τὸ πέλαιος Βοσπόρον. Ἐφορος δὲ φησὶν ἡρπασθαι τὴν Ἰῶ ὑπὸ Φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον· ἀνθ' ἧς τὸν βασιλέα

z) Ἀνδρόκτα P. a) ὑπὸ τὸν ὀρί- πορῶνα legit Refnes. ad Daum. epist. ζοντα P. b) Νύμφαιος P. c) Εὐ- LXXXV. p. 215.

τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον· τετελεστηκός δὲ ἐκείνου, περιῖεναι αὐτοὺς παραδεικνύοντας [τὸν ταῦρον πᾶσι], καθὼ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον· τὸν δὲ τόπον προσηγορεύσθαι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν, Βόσπορον. Οἱ δὲ, καθὼ ὁ Φοῖβος ἐπὶ κριοπροώρου^{δ)} σκάφους ἔπλευσεν. Διὸ δὲ εἰσι Βόσποροι, Κιμῆριος καὶ Θοράκιος, ὁ πάλαι Μύσιος καλούμενος.

V. 169. Ἑλιβάτω. Ἑλιβατον ὄρος φησὶν, ἀφ' οὗ ἀλιτεῖν ἔστι τῆς βάσεως, διὰ τὸ ὕψος· τοῦτ' ἔστιν, ὑψηλὸν καὶ ἀπρόσβατον.

V. 170. Ἐπαύσσονται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθῆσομένῳ, ἢ ἐφορμήσονται.

V. 173. Ἀλλὰ τόγ' ἔμπηγς. Ἀλλὰ, καίπερ οὕτω μέγα καὶ λάβρον ὑπάρχον τὸ κύμα, θαλλίζεται [ἢ πρᾶννεται], εἰ ἀγαθοῦ κυβερνήτου τύχοι.

V. 177. Ἀντιπέρην γαίην Βιθυνίδι. Αἰτταὶ εἰσι Βιθυνῖαι· ἢ μὲν, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης· ἢ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας. Καὶ ἢ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης περὶ Σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς Θοράκης· ἢ δὲ ἑτέρα καθήκει ἐπὶ τὸν Βόσπορον καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. Ἔστι δὲ καὶ τρίτη Βιθυνία νῆσος περὶ τὸν Πόντον^{ε)}, ἐν ἣ ἔστιν Ἀπόλλωνος ἱερόν^{ς)}. Ἔστι δὲ ἀμφίβολον, εἰς πόλιν Βιθυνίαν φησὶν, ἀμφοτέρων οὐσῶν ἐπὶ τὸ πέραν. Ἀμεινον οὖν τὴν περὶ τὴν Εὐρώπην Βιθυνίαν λέγειν. Τῇ γὰρ ἐπισύσῃ (φησὶν) ἡμέρᾳ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὰ ἀπόγεια ἔδρυσαν, ὥς δῆλον, ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ γὰρ ὁ Φινεύς (ὥς οἱ πλείστοι) ἐπὶ τοῦ Σαλμυδησσὸς λέγεται ὥκηκέαι, ὅς ἐστι τῆς Θοράκης, κατὰ τὰ ἀριστερὰ μέρη τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Ἄλλως. Οὐκ ἐν τῇ πέραν Βιθυνίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Θοράκης· ἥτις ἔστι τῆς Εὐρώπης, ὥς ἀποδεδείκνυται, ἐνθα Φινεύς ὥκει.

V. 178. Ἀγηνορίδης. Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἔστιν, ὥς Ἑλάνικος. Ὡς δὲ Ἡσίδοτος φησὶν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ Ἀντίμαχος, καὶ Φερκύδης φησὶν. Ἐκ γὰρ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ, καὶ Φινεύς, καὶ Δόρυκλος^{ς)}. Ὁ δὲ Ἀτύνιος^{h)} κατὰ μὲν ἐπίκλησιν, καὶ αὐτὸς τοῦ Φοίνικος· ταῖς δὲ ἀληθείαις, τοῦ Διός. Ἐνιοὶ δὲ (αὐτὸν) ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ βασιλεῦσαι ἰστοροῦσιν [τὸν Φινέα], ἥτις ἔστι τῆς Ἀσίας, ὥς φησὶν Ἑλλάνικος.

Ἀγηνορίδην δὲ εἶπε τὸν Φινέα, καθὼ Ἀγήνορος ἔστι παῖς. Ὁ δὲ Ἡσίδοτος τοῦ Φοίνικος αὐτὸν φησι τοῦ Ἀγήνορος.

Πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἥλιου, ὅτι πολυχρόνιος εἴλετο μᾶλλον εἶναι ἢ βλέπειν.

Ἐνιοὶ δὲ ἀπίθανον οἶονται, τοσαύτας γενεὰς ἐξηκέναι Φινέα, ὥστε τοῦ Φοίνικος ὄντα υἱὸν μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαρκεῖσαι, καὶ ἕτερον τοῦτον παῖς τὸν Φινέα, ἑβδομον ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, πρὸς ὃν ἀπήντησαν οἱ ἥρωες. Πηρωθῆναι δὲ αὐτὸν,

d) κριοπροώπου P. e) τόπον P. f) Haec vulgo infra post εἰσπλέοντι, male repetita, ibi delevi.

g) Δόρυκλος P. h) Ἀτύνιος P. Ἀτύνιος Apollodoro III, 1, 2. cf. Salmas. ad Solin. p. 121, A.

τι ἐπεβούλευσε. Περσεύ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλειοπάτρας
 ἰοὺς ἐτύφλωσεν, Ὠρεϊθον καὶ Κράμβιν ¹⁾, πεισθεὶς διαβολαῖς
 ἴας τῆς αὐτῶν μητριάς. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος φησὶ πηρωθῆναι αὐ-
 ὄν, καὶ πρὸς τῶν Ἀργυυῶν κακῶς πιάσχειν, ὅτι ἀνέδην πᾶσι καὶ
 ἰαζήδην ἐμαντεύετο. Φησὶ γάρ·

— — οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ.

V. 181. Οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο. Οὐδὲ ἐλάχιστον τοῦ Διὸς
 ὑποῦ ἐπεστρέφετο, τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμφαίνων. Λέγων
 ἄρ' πάντα τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις, οὐδεμίαν χρεῖαν αὐτοῖς τῶν
 ἑῶν κατελίμπανεν.

Ὅτι δὲ ἦρχεν ὁ Φινεύς μέχρι τοῦ Βοσπόρου Θρακῶν πάντων
 ὦν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, εἰσὶ δὲ οὗτοι Βιθυνοὶ τε καὶ Παφλαγόνες, Φερε-
 υδης ἐν τῇ ξ φησί.

Πεπηρωσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλας Ἡοαῖς, ὅτι
 ῥέξω τὴν [εἰς Σκυθίαν] ὁδὸν ἐμήνυσεν· ἐν δὲ τῷ γ καταλόγῳ ²⁾,
 περὶ δὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν.

Παῖδας δὲ αὐτοῦ φασὶ γενέσθαι ¹⁾ Μαριανδυνὸν καὶ Θύνον·
 αἱ ἀπὸ μὲν Θύνου Θυνηίδα, ἀπὸ δὲ Μαριανδυνοῦ Μαριανδυνίαν
 ροσαγορευθῆναι λέγουσιν.

V. 185. Ὀνειράτα δὲ φησὶ τὰ σιτία καὶ βρώματα.

V. 191. Μυδαλέην δὲ, τὴν μυσαράν.

V. 192. Μῆ καὶ λευκανίην. Οἱ μὲν τὸ ἀπηρτημένον
 κῶ γαργαρεῶνος ἀπέδωκαν· Ἀμερίας δὲ, τὸν λαίμυρ καὶ τὸν
 ῥόγγον.

V. 195. Ἐπήϊσεν. Ἀντὶ τοῦ ἦσθετο.

V. 196. Θέσφατον δὲ, τὸ εἰμαρμένον.

Ὡν οἱ ἰόντων. Ὡν ἐλθόντων, εἰμαρτο αὐτῷ ἐκ Διὸς ὄνα-
 θαι τῶν ἐδεσμάτων, ὧν προσφέροιο.

V. 197. Ἀκήριον. Ὡς ἄψυχον ὄνειράτιον. Διὰ τὸ κα-
 κλεπτόνθαι ὑπὸ τῆς νόσου.

V. 198. Ρικνοῖς. Ἀντὶ τοῦ ὀυσοῖς.

V. 200. Πίνω τέ οἱ. Τῷ δὲ ῥύπῳ ὁ αἰσχυρὸς καὶ κατε-
 κληκὼς αὐτοῦ χρός ἐβόρπαινετο.

V. 201. Τὴν δὲ σὺν συναπτεόν τῷ ἔεργον, ἴν' ἧ, οἱ ῥι-
 νὶ δὲ μόνοι ξυνεῖχον τὰ ὅσα αὐτοῦ.

Ῥινός δὲ ἐστὶ τὸ δέρμα.

V. 203. Κάρος. Κάρος δὲ αὐτὸν κατέσχευ, τουτέστι σκό-
 σσις.

V. 204. Τὴν δὲ γῆν διὰ τὴν σκοτοδινίαν ᾤθη φέρεσθαι.
 Ἰσὲ εἶπεν, ὅτι ᾤθη τὴν γῆν ἐπικεῖσθαι ἑαυτῷ.

V. 205. Ἀβληχρόν. Ἀσθενοποιόν. Ἡ ἀσθενεῖ, κατὰ στέ-
 γαν τοῦ βληχροῦ. (Ὁ δὲ νοῦς, ὑπὸ τῆς λεπτῆς ἐκείνης διὰ τὴν
 ἰώωσιν κατάφορῶς ἔκειτο ἄφρων.)

i) Ὀρεϊθον καὶ Κράμβην P. Vid. γων P. 1) φησὶν αὐτῷ γενέσθαι
 v. 140 et 238. k) τῶν Καταλέ- Ἡσίοδος P.

Κῶματι δὲ, ὕπνω, ἐκλύσει. Καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπο τοῦ κοιμημα, ὡς οἴμημα, οἶμα, καὶ δῶμημα, δῶμα, καὶ τροπὴ τῆς οἰ διφθόγγου εἰς ὦ, κῶμα.

V. 206. Περισταδόν. Ἀντὶ τοῦ, περιέστησαν συναθροισθέντες ἐπ' αὐτόν.

V. 207. Καὶ ἔταφον, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγησαν.

V. 207 sq. Ἐξ ὑπάτοις οὐκ ἐστὶ θεός. Οἶον ἐξ ἄκρου καὶ [οὐκ] ἐκ βάθους, διὰ τὴν ἀσθένειαν ἀναπνεῖν τε καὶ λαλεῖν οὐ δύναμενος.

Τὸ δὲ μόλις οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ τῆς νόσου σφοδρὸν καὶ μέγα αἰνιττεται.

Διονύσιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἡρακλέους, ἰδόντος τοὺς [Φινέως] παῖδας ἐν ἐρημίᾳ, καὶ μαθόντος, ὅτι ὑπὸ Φινέως ἦσαν ἐκβεβλημένοι κατὰ διάβολήν Σκυδικῆς γυναικὸς, ἣν γεγαμήκει ὁ Φινεύς, παραιτησάμενος Κλεοπάτραν. Γεγόνει δὲ τοῦ Φινέως καὶ πρεσβύτης κατήγορος παρὰ τῷ Ἡρακλεῖ. Διόπερ Ἡρακλῆς ἀναιτίους εὐρῶν τοὺς παῖδας, κατήγαγεν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. Φινέα δὲ ἀνδιστάμενον^{m)}, καὶ θελήσαντα καταποντίσαι τὸν ἕτερον τῶν παίδων, λακτίσας ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν.

Ἰστρος δὲ φησι, τὸν Αἰήτην γνόντα, ὅτι τοὺς Φοῖβου υἱοὺς εἴη σεσωκῶς ταῖς μαντείαις, καταράσασθαι αὐτῷ, τὸν δὲ Ἥλιον ἐπακούσαντα πηρῶσαι.

V. 212. Τρεῖς ἀτρεκέως. Λεῖπει τὸ ἔστί.

Ὁ δὲ ὁ λόγος, Ἔτι μοι νόος διὰ τῆς ἐμῆς μαντείας ἕκαστα οἶδεν. Διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τέχνην ἐπαγγελλόμενος, λέληθεν ὡς αὐτοὺς εἰς σύμμαχίαν παρακαλεῖ.

V. 213. Χάρις νῦ τοι ὦ ἄνα. Ἀναφέρω σοι χάριν, καίπερ ὦν ἐν κακοῖς.

V. 214. Ὁ καὶ ἐναντιωματικός, ἀντὶ τοῦ καίπερ.

V. 215. Ὅστις εἰγιστός. Ὅστις φοβερός ἐστὶ τοῖς ἀμαρτάνουσιν εἰς ἱκέτας.

Κυρίως δὲ πρὸς τὰ ὑποκείμενα, οὐ ξενίου Διὸς, ἀλλ' ἱεστοῦ μέμνηται, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὡς ἱκέτης ἐστὶ τῶν ἡρώων διὰ τὴν κατεπεύγουσαν χρεῖαν.

V. 216. Φοίβου τ' ἑμφί. Τοῦτο ἢ ὡς μάντις, ἢ ὡς αἴτιον τοῦ πλοῦ τὸν θεὸν γεγονότα φασίν.

V. 218. Χραίσμετέ μοι. Βοηθεῖτέ μοι. Τὸ γὰρ χραίσμεν Κλιτόριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν. Ἀπὸ βαρυτόνου δὲ κέκληκε τοῦ χραίσμω, ὡς βαίνω, βαίνετε. Τὸ γὰρ περισπωμένον, χραίσμετε. Ἄλλως. Τὸ χραίσμεν ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ παραινεῖν λαμβανούσι Κλιτόριοι· κοινῶς δὲ τὸ βοηθεῖν.

V. 221. Ἀμήρυτον. Γράφεται καὶ Ἀμήρυονⁿ⁾. τοῦ ἔστιν, ἀτέλεστον καὶ διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον. Ἡ τὸ τίλος

m) Sic P. Vulgo ἀνιστάμενον. n) Ἀμήριος P.

μή ἔχον. Λέγει δὲ τὸ θάνατον μή ἔχον. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μερυσμένων ἐρίων.

V. 222. Πρὸς δ' ἔτι °) πικρότατον. Πλέον τὸ πάθος ποιῆσαι βουλομένος, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πάθους ἤρξατο. Ὁ δὲ νοῦς, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις κακοῖς πικρότατον ἄλλο ἐπ' ἄλλω ἐπικρέμαται.

V. 224. Ἀφράστοιο δὲ, ἀνεπιγνώστου, ἀπροοράτου, ἀδήλου.

(V. 225. Ἀλλὰ καὶ ρεῖα. Οὕτω ταχέως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρχονται.)

V. 226. Κακῶς δὲ τὸ ἐδὼν τέθεικεν, ἀντὶ τοῦ ἐμὸν εἰπὼν °). Μεμηλώς. Φροντίζων. Τοῦτο δὲ δαιμονίως εἶπεν· οὐ γὰρ ἔφη εὐαχούμενος, ἢ ἐσθίαν, ἀλλὰ μόνον, φροντίδα τροφῆς ἔχων, ἵνα τὸ πάθος ἐπαρῇ.

V. 231. Ἐληλάμενον. Ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον.

Ὁ ἁδάμας δὲ καὶ [λίθος καὶ] στερεοῦ σιδήρου εἶδος.

V. 232. Ἀλλὰ με πικρή °). Ἡ πολυβλαβής. Τοῦτο δὲ πρὸς πλείονα ἔμφασιν· οἶλονε, οὐ μόνον φέρειν τὴν ὁδὸν, ἀλλὰ καὶ ἐδραίως μένειν, διὰ τὸ τυφλωττεῖν καὶ διὰ τὸ δεῖσθαι πάντων τροφῆς.

V. 234. Τὰς μὲν θέσφατον. Τὰς Ἀρπυίας. Τῷ δὲ θέσφατον σφόδρα ἀναγκαιῶς ἐχρήσατο, ὥσπερ εἰ καὶ κατὰ ἀνάγκην ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν ἀναιρεθῆναι.

V. 235. Οὐδ' ὁ θνεῖοι. Οὐκ ἄλλότριοι δὲ ὄντες μοι βοηθήσουσιν. Ὅτι δὲ ἡ συγγένεια προθυμότερους πάντας πρὸς τὰς εὐεργεσίας ποιεῖ, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ἑλληνικὸν τι τὸν ὁμόθεν τιμῶν αἶψ.

V. 238. Τῶν δὲ κασιγνήτην. Κλεοπάτρα Βορέου καὶ Ὁρμιθίας θυγάτηρ, ἀδελφὴ τῶν περὶ Ζήτην καὶ Κάλαιν, ἣν ἔγημεν ὁ Φινεύς. (Γερόνασι δὲ αὐτῶν παῖδες Ὁρμιθός καὶ Κράμβις.)

V. 241. Περὶ δ' αὐτὲ δύω. Ἰσως διὰ τὴν συγγένειαν τοὺς Βορεάδας πλεον οἰκτεῖρειν φησὶν.

V. 243. Ἀσχαλώωντος. Ἀσφοραῶντος.

V. 244. Στυγερόν σημαίνει μὲν καὶ τὸ μισητόν καὶ τὸ ἐπιφοβόν· ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὸ ἐπιπονον.

V. 246. Ἡ ἑα θεοὺς ὀλοῇσιν. Ἄρα εἰς τοὺς θεοὺς ἡσέβησας καὶ ἡμαρτες, ἀφραδίᾳ ἢ καποτροπία τινί. Γράφεται γὰρ καὶ ἀτροπέησι· τοῦτ' ἔστιν, ἐκτραπείς τῆς ὁρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ· παρὰ τὴν ἀτραπὸν, ἣ ἔστιν ὁδός.

V. 247. Τὸ δεδαώς, τὸ μαθεῖν μᾶλλον ἢ τὸ διδάσκειν σημαίνει. Διὰ γοῦν τὸ μαθεῖν σε (φησὶ) τὴν μαντικὴν καὶ μαντεύεσθαι παρὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην, ἡμαρτες εἰς τοὺς θεοὺς.

V. 248. Ἀτύζεται. Ἀντὶ τοῦ φοβεῖται [καὶ ταράττεται].

ο) δὲ τι P. p) Τὸ δὲ ἐμὸν φεται δὲ καὶ ἐδὼν. q) δαίτη ἀντὶ τοῦ τὸν ἐμαντοῦ νοῦν. Γρά- add. P.

V. 249. Εἰ δ' ἡ. Εἵπερ παρέθετο ἡμῖν ταύτην τὴν τιμὴν ἀπαραιτήτως τὸ δαιμόνιον, ὥστε σοὶ βοηθηῆσαι. Ὁ δὲ λόγος καθ' ὑπερβατόν, ἢν' ἢ οὕτως, ἅρμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται. ἰεμένοιισι χραϊσμεῖν· ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἀθανάτων ἐνιπαῖ, εἰ δ' ἡ πρόχυνν γέρας τόδε πάρεθετο δαίμωνι. (Ἄλλως. Ἡμεῖς δέ, εἰ ὄντως ἔχομεν παρὰ τοῦ δαιμονίου τὸ γέρας, δεδοίκαμεν, μὴ ἄρα χαλεπήνῃ τὸ θεῖον.)

V. 253. Θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσσεσθαι. Ὅτι γὰρ τὸ τοῖς ἀσεβέσι βοηθεῖν εἰς τοὺς θεοὺς, ἔχει ἀσέβειαν, καὶ Εὐριπίδης φησὶν·

Ὡς οὖν ἂν ἴδῃς *), Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς
μὴ πρᾶσσ' ἐναντία *), ὥφελειν τοῦτον θέλων.

Ἀσεβῆς γὰρ τις εἶναι δοκεῖ [τῷ Τυνδαρέῳ] (παρ' αὐτῷ) ὁ Ὀρέστης.
V. 254 sq. Κενὰς *) γλήνας ἔφη τοὺς κενούς καὶ τυφλοὺς ὀφθαλμούς.

V. 257. Ἰστω Λητοῦς νόος. Τὸν ὄρκον εἴληψε παρὰ τοῦ ποιητοῦ *).

Οὐ *) μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον.

Ἐπέβαλλε γὰρ μάντει εἰς πλίστιν ἄγοντι, τὸν προστάτην αὐτοῦ τῆς τέχνης ὁμνύειν θεόν.

V. 259. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαόν. (Γράφεται καὶ ὀλοόν.) Κατηγοροῦσι τινὲς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς οὐκ εὖ τὸν ὄρκον τοῦτον εἰσαγαγόντος. Ὀμνύει γὰρ καθ' ὧν κινδυνεῦσαι οὐ δύναται. Ῥητέον δέ, ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὄρκος, ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὁμνύῃ συμφορᾶς. [Ὀμηρος *).]

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλας, καὶ ἄλγεα πατρός ἐμοῖο.

Καὶ Δημοσθένης· Μὰ *) τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας *) καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. Ἔθος οὖν ἀρχαῖον, πρῶτον θεοὺς ὁμνύειν, εἴτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφορὰς. [Ὡστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιλαμβάνονται λέγοντες, ὅτι ὁμνύει καθ' ὧν οὐδείς ἐστι κίνδυνος. Οὐ γὰρ, ὥσπερ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὁμνύμεν, οὕτω καὶ κατὰ συμφορὰς. Ἐκείνους γὰρ ἦν μὴ εὐορκᾶμεν, τὴν ἀπᾶλειαν ὁ ὄρκος ἐμφαίνει τῶν ὀφθαλμῶν. Οὗτος δὲ τὴν συμφορὰν ὁ ὄρκος προστίθησιν, δι' ἧς αὐτός τε ὁ ὄρκος περιπαθέστατος γίνεται, καὶ ὁ ἀεροατῆς εἰς οἶκτον ἐφέλκεται.]

Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος. Φησὶ τὸ τυφλὸν νέφος, καὶ ἡ ἐπικειμένη μοι ἀχλύς. Ὡστε τὸ ἀλαὸν οὐ παθητικῶς, ἀλλ' ἐνεργητικῶς μόνον κεῖται. Οὐ γὰρ τὸ τυφλόν, ἀλλὰ τὸ τυφλωσιν ἐμποιοῦν σημαίνει.

V. 260. (Οὔ μ' ἡδ' οὔδε. Οἱ μὴδὲ οὗτοι ὡς ἐπιόρκω εὐμενεῖς εἴησαν.) [Τ' πένερεθε δὲ δαίμονας τοὺς καταχθονίους φησὶ θεοὺς. Οὗτοι οὖν, φησὶν, μὴ εἰεν ἐμοὶ εὐμενεῖς θανόντι ὧδε, ἥγουν ἐπιόρκως.] Παρὰ τὸ Ὀμηρικόν *).

Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπιόρκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν.

γ) εἰδῆς P. α) ἐναντί' P. ε) κενὰς P. u) II. I, 86. v) καὶ P. w) Οὐδ. XX, 339. x) Ναὶ μὰ P. γ) κινδυνεύσαντας P. z) II. XIX, 264.

V. 263. Κουρότεροι. Τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κοῦροι. Καὶ ἡμεῖς πολλὰκις λέγομεν, νεώτεροι εἰσιν, ἀντὶ τοῦ νέου. Καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ^{a)}·

Δεξιτερὴν ἔλε χεῖρα,
ἀντὶ τοῦ δεξιάν.

Πεπονῆατο. Πρὸς τὴν τῶν νέων σπουδὴν καὶ ταχυτῆτα τὸ πεπονῆατο· ὅλον ἐνεργῶς ἐποιοῦν, ἡτοιμάζον.

V. 264. Ἐλώριον δὲ, ἀναίρεμα, ἄρπαγμα. Ἡ βρωμα. Λοίσθιαν δὲ, ἔσχατον.

V. 265. Τὸ δὲ ἐπεσσυμένεας [ἀντὶ τοῦ σπευδούσας] πρὸς τὴν ἀθρόαν πτῆσιν τῶν Ἀρπυιῶν εἴρηται.

V. 267. Ἀδευκέες. Ἀπροσδόκητοι. Ἡ πικρά. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

V. 268. Ἀπρόφατοι. Ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατοι, ἀπροφάσιστοι. Ὅλον, ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς καὶ ὑπερθέσεως· παρὸς τοῖς προφασιζομένοις παρέπεται ὑπέρθεσις.

V. 269. Κλαγγῇ μαιμώσασαι ^{b)}. Ὁρμῶν μετὰ κλαγγῆς ἐπιθυμοῦσαι τῆς τροφῆς. Τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων ἀρπακτικῶν· καὶ γὰρ ἐκεῖνα πρὸ τῆς ἀρπαγῆς κλάζειν φιλεῖ.

V. 270. Καὶ τὸ μεσσηγυῖς κατὰ ἀθρόαν ἐπιπτησιν κατὰ τάχος ἀναφέρεται.

V. 271. Καταβρώξασαι. Καταφαγοῦσαι. Ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω κατενεχθέν.

Τπέρ πόντοιο. Ὅτι διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σκελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, Φερεχύδης ἐν ἔκτῃ φησί.

(V. 274. Φάσαν' ἐπισχόμενοι. Τὰ ἔλφη ἐν χερσὶν ἔχοντες, παραπλησίως ἔτρεχον ὀπίσω αὐτῶν.)

V. 275. Ἀτὰρ Διὸς οὐκ ἂν ἐπέσθην. [Ὁ ἀτὰρ ἀντὶ τοῦ γὰρ κεῖται.] Οὐ γὰρ ἂν (φησί) χωρὶς τοῦ Διὸς ταῖς Ἀρπυίαις ἠκολούθησαν.

V. 276. Ἐπεὶ Ζεφύροιο. Ἦτοι ταχύτερος τῶν πνοῶν τοῦ Λιβός. Ἡ, εἰς τὰς πνοὰς ἔτρεχον, ὡς Ἡσίοδος φησίν. Ἐπεὶ πάντοτε αἱ Ἀρπυιαι καὶ τὰς τοῦ Ζεφύρου ἀέλλας παρεπέτοντο, εἵποτε εἰς τὰ τοῦ Φινέως ἔρχοντο, ἢ ἐκεῖθεν ὑπαναχωροῖεν. Ἄλλως. Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαι, πνοῶν εἰσὶ ταχύτεραι. Συμβαίνει μὲν γὰρ τὴν πνοὴν παρατεταῖσθαι καὶ βραδύνειν· ἢ δὲ ἄλλα ταχύτερα καὶ κουφοτέρα ἐστὶ τῆς πνοῆς. Εὐλόγως δὲ τοῦ Ζεφύρου ἐμνήσθη. Ταχύτατος γὰρ ἐστὶν ὁ Ζέφυρος τῶν λοιπῶν ἀνέμων, ὡς καὶ Ὀμηρος ^{c)}·

Ναῦτ δὲ ^{d)} καὶ πέν ἅμα πνοῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
τόν περ ἐλαφρότατον φάσ' ἔμμεναι ^{e)}.

V. 279. Ἦ ἐπρόκας. Ζῶντι ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός. Διονύσιος δὲ φησιν ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κηθήσεσι ^{f)} τὰς

a) II. XIV, 137. b) μαιμώσασαι Etymol. M. p. 689, 17, ubi hic totus P. c) II. XIX, 415. d) δὲ om. P. locus exscriptus est.
e) φασὶν ἔμμεν P. f) κηθήσει

ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι, πρόκας. Ὅθεν καὶ Προκόννησος, ἐπὶ καὶ ἐν ταύτῃ πληθύνουσιν ἑλαφοί. Οἱ δὲ Προκόννησον λέγουσιν ἐλησθαι ἀπὸ τῆς προκούου, ἣν ἔχουσα τοῖς Μιλησίοις ἀπήντησεν ἡ παρθένος, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἐστέλλοντο. Οἱ δὲ Προκόννησον ἐτυμολογοῦσι, καθὼ πρότερον ^{g)} οὕσα νήσος προσεχώσθη. Ἐπὶ τινῶν δὲ Προκόννησος καὶ Ἐλαφονησος ^{h)} ἐκλήθη. Φιλητᾶς δὲ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρῶτως τικτούσας, οἷον πρωτότοκους ⁱ⁾).

V. 280. Τυτθὸν δέ. Μικρὸν δὲ ἀποθῆν μετὰ διαστάσεως ἔτρεχον.

V. 281. Μάτην ἀράβησαν. Προσδοκῶντες αἰεὶ διὰ τὸ σφόδρα ἐγγὺς εἶναι, καὶ δάκνειν καὶ ἐπιφασῖν δοκεῖν.

V. 283. Ἐπέχραον ἡλιθα. Πολλὰκις, φησὶν; ἐθειλῆσαντες αὐτὰς πληῖσαι, μάτην ἐπήνεγκαν τὰς χεῖρας.

V. 284. Ἀέκητι θεῶν. Τὸ παρὰ γράμην τῶν θεῶν σημαίνει. Οὐ γὰρ ἦν μόρσιμον αὐτὰς ἀποθανεῖν.

V. 285. Πλωτῆσι. Πλωτὰς φησι νήσους, ἥτοι πάσας ἐπιθετικῶς καλῶν, διὰ τὸ περιχερῦσθαι καὶ κλειεσθαι ^{k)} ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἢ ἰδίως ταύτας φησὶ πλωτὰς, ἐν αἷς ὑπὸ τῶν Βορεάδων [αἱ Ἀρπυαί] κατελήφθησαν, κατὰ τὸ ^{l)} μυθολόγημα οὕτω κληθείσας. Σχεδὸν δὲ οἱ ποιηταὶ οὕτως αὐτὰς ὀνομάζουσιν. Εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει. Ταύτας δὲ ὁ ποιητὴς Καλυδνὰς νήσους καλεῖ· εἰ καὶ Δυκέρων ἄλλας νήσους καλεῖ Καλυδνὰς.

(V. 286. Εἰ μὴ ἄρ' ὥ κ' ἔα Ἴρις. Ἄλλοι τὸν Ἑρμῆν φασὶν. Ἀστέως δὲ ταύτῃ τῇ θεῷ τὸ κῶλύσαι τοὺς Βορεάδας δίδωσιν, ἥτοι ὅτι ἄγγελος, ἢ ὅτι τῶν Ἀρπυιῶν ἀδελφή.)

V. 292. Ὀπιδνοτάτη. Τριτα, καὶ ἐπιστροφῆς ἀξία. Παρὰ τὴν ὀπίδα καὶ ἐπιστροφὴν.

Ῥιγίστη δέ, φορμτῇ. Διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους.

V. 296. Στροφάδας φησὶ κεκλησθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέφειν, στραφέντας εἰς τοὺς ὀπίσω· λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου. [Οὕτω γὰρ ἐκεῖνος ἐν τῇ Αὐδῇ περὶ αὐτῶν μέμνηται.] Οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλησθαι, καθὼ ἐπιστραφέντες αὐτόθεν ἠῦξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἀρπυίας. Κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται.

V. 297. Πάρος Πλωτὰς καλέοντες. Αἱ Πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. Μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντιμάχος ἐν τῇ Αὐδῇ.

Ὅτι δὲ ἠῦξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ (στραφέντες) [καταλαβεῖν αὐτὰς,] λέγει καὶ Ἡσίοδος.

Ἐνθ' οἷγ' εὐχέσθην ^{m)} Ἀλνῆτα ὑψιμέδοντι.

Ἔστι γὰρ καὶ Ἄλνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Ἀλνῆσιον ⁿ⁾ Διὸς

g) οὐκ add. P. h) Ἐλαφρόνησος P. Ἀδελφόννησος Etymol. i) πρωτότοκος Etymol. k) πτε-

ριλύεσθαι P. l) τι P. μέλιος. m) οἱ εὐχέσθην P. n) Ἀλνῆσιον P.

ἱερὸν ἔστιν· οὐ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν Περίπλῳ, καὶ Δημοσθένης^{ο)} ἐν τοῖς λιμέσιν.

Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην Ἴων λέγει, [καὶ οὐκ αἰσῶς αὐτῇ τὸ κωλύσαι ἀποδίδωσιν, ἢ διὰ τὸ ἄγγελον εἶναι, ἢ διὰ τὸ ἀδελφὴν τῶν Ἀργυυῶν.] Ἡσίοδος δὲ Ἐρμῆν.

Αἰ δὲ Πλωταὶ νῆσοι κεῖνται ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει.

V. 299. Κενθμόνα. Κουλάδα τῆς Κρήτης πατέδυσαν. Τοῦτο δὲ φησὶ καὶ Νεοπτόλεμος ὁ τὰ Ναύπακτικὰ ποιήσας. Καὶ Φερεκύδης ἐν ξ^{p)} φησὶν, εἰς τὸ σπέος αὐτὰς φυγεῖν τῆς Κρήτης, τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Ἀργινούντι.

[V. 300. Τὸ δὲ μεταχθονίῃ γράφεται καὶ μεταχρονίῃ. Καὶ σημαίνει ἐκατέρως τὴν μετέωρον.]

V. 302. Φοιβήσγυτες. Τὸ θύπαρδον σῶμα καθάραντες. Φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρόν. Ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Εἰσε γὰρ,

πίνω δὲ οἱ αὐσταλὲς χροῖς.

Ἀπεσκληκὸς τῷ θύπῳ ἐνύγχανε. Φοιβήσαντες οὖν, λαμπρύναντες, καθάραντες.

Ἐπικριδόν. Ἀντὶ τοῦ, ἐπικρίναντες ἱερῶν ἔθυσαν.

V. 306. Ἀρκαλέως. Ἀδηφαγῶν^{q)} ἥσθιεν, ἴσον ὀνείρου ἡδονὴν ἔχων· μὴ πιστεύων μηδὲ νῦν, εἰ εὐωχεῖται, δι' ἃ πέπονθεν, ἀλλ' ὥσπερ ὀνείρωτα εἶναι δοκῶν.

V. 308. Ἐγρήσσοντες. Ἐγρήσσειν, τὸ ἐργηγορεῖν.

Μένον. Προσεδέχοντο.

V. 310. Πέριρα. Ἀ δεῖ αὐτοὺς διαπεράσαι. Ἡ τὰ τέλη.

Ἀνυσίν τε. Ἀστειῶς καὶ καιρίως ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο.

Ἀνύσαι γὰρ κυρίως τὸ μετὰ καμάτου τι ποιῆσαι.

V. 311. Κλυτέ νυν. Τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ οὖν. Διὰ δὲ τοῦ οὖν ὥσπερ ὀφειλομένην τὴν μαντείαν αὐτοῖς ὑποδίδωσι, λέγων, ἑπακούσατε οὖν ὥσπερ τὸ χρέος ἀπολαμβάνοντες.

Οὐ μὲν πάντα. Τοῦτο δὲ φησὶν, ἵνα μὴ ὕστερον ὀχλήσων αὐτῶν τὸ ἀκριβὲς ζητοῦντες. Καὶ δαιμονίως τούτου τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς περιάπτει, καὶ οὐχ ἑαυτῷ, λέγων, ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικέυσω.

V. 313. Τὸ ἀσάμην ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην κεῖται.

Ἀφραδίαν δὲ φησὶ τὴν ἀβουλίαν. Καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἐπάγει, δι' ἣν ἐλύπησε τὸν Δία.

V. 314. Χρεῖων ἐξείης. Μαντευόμενος πᾶσιν ἐφεξῆς καὶ τελείως. Παρατίθησι δὲ αὐτοῦ τὰς συμφορὰς, ἥδη δηλῶν, ὥς οὐκ ἀκριβὲς αὐτοῖς οὐδὲ ἄκρως μαντεύεται, εἶγε διὰ τοῦτο ἐβλάβη.

V. 315. Ἐπιδευέα. Μὴ τέλεια, ἀλλ' ἔτι ἐνδόντα λόγια τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνειν, ἵνα καὶ τοῦ θεοῦ χρεῖων ἔχωσι.

Θέσφατα δὲ μαντοσύνης τὰ θεσπίσματα τῆς μαντικῆς λέγει.

ο) Leg. Τιμοσθένης ex Strab. duntur infra ad v. 532. p) ἐν τῇ γ IX p. 241. Kadem nomina confun- P. q) ἀδηφάγος P.

V. 318. *Ἐυνοχήν δὲ ἁλὸς, ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα. Λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου.*

(Πέτρας μὲν. Περὶ τῶν Συμπληγάδων, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ποντικοῦ στόματος ἦσαν, καὶ ὅτι Κυνάει ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χρῶμα, ἐν τῷ πρώτῳ εἰρηται.)

Ὁ δὲ διὰ πάντων καὶ ἐν πρώτης ἀκοῆς δεδίσσεται τοὺς ἥρωας, διὰ τε τῆς ποιῆς χροιάς τῶν πετρῶν, καὶ διὰ τοῦ ἐν θαλάσῃ στενοῦ, ὅπερ καὶ ἐπὶ γῆς ἄγαν κινδυνῶδες καὶ φοβερόν ἐστιν.

V. 319. *Διαμπερὲς ἐξαλέσθαι.* Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἀβλαβὴς τελῶς ἐξέφυγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ Ἀργῶ, καίτοι Ἥρας προνοουμένης.

V. 321. *Ἄλλα θαμά.* Διὰ πάντων τὸ δεινὸν τοῦ λόγου ἐπαίρει, διὰ τε τοῦ μὴ ἀπλῶς συνιέναι, ἀλλὰ συνεχῶς, καὶ διὰ τοῦ ἐναντία. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν πλαγίων ἑαυταῖς συνήρχοντο, ταχὺ ἂν πως δυνατόν ἦν ὑποτηρήσαντα τὴν σύνοδον ἐκφυγεῖν· εἰ δὲ ἐξ ἐναντίας συνέρχονται, ἀντικρὺς καὶ ὠμολογημένος ὁ κίνδυνος. Δεινοποιεῖ δὲ, καὶ τῇ ἀκοῇ ἐκπλήττει τοὺς ἥρωας, ἐπεὶ μεγάλας ἔοχέ παρ' αὐτῶν τὰς εὐεργεσίας, ἵνα καὶ αὐτὸς μεγάλα αὐτοῖς καὶ δεινὰ προμηνύων, ὥσπερ ἱσὺς ἀντενεργέτης ὁφθῇ.

V. 322 sq. *Κορθύεται βρασσόμενον.* Μετὰ ἥχου καὶ παρακῆς αἰρόμενον ὑπ' αὐτῶν τὸ ὕδωρ διέκινεῖται. [Κορθύειν δὲ τὸ ὑψοῦν, ἀπὸ τοῦ κόρου κατ' ἐπέκθεσιν τοῦ θ.]

Στρεψὺν δὲ ἐστὶ τὸ ἀνατεταμένον καὶ μέγα καὶ ὀξύ καὶ διάτορον. Ὀνομα δὲ ἀντὶ ἐπιρρήματος κεῖται.

V. 324. *Τῷ νῦν.* Διὸ νῦν, ἐπεὶ μέγας καὶ πολὺς ὁ κίνδυνος.

Παραίφασίησι. Παραίνεσιν, ὑποθήκαις.

Στυφελή δὲ ἡ ταραχῶδης ἀκτὴ.

[V. 325. *Τὸ δὲ ἀλέγειν ἀντὶ τοῦ φροντίζειν.*]

V. 326. *Πεῖρειν δὲ ἐνταῦθα μὲν, τὸ διαπλέειν, καὶ διαπερᾶν, ὡς τὸ,*

— — ἐλγεῖν^{*)} τε κύματα πείρων^{*)}.

ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ διατρυνᾶν,

Σπλάγγνα δ' ἄρ' ἐμπεύραντες^{†)}.

Αὐτάγρετον. Τὸ αὐθαίρετον δηλοῖ.

V. 327. *Τὸ δὲ ἰθύνειν^{‡)}* τὸ ὀρθῶν σημαίνει. Οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἀμαρτάνουσιν.

V. 328. *Οἶωνῳ δὴ πρόσθε.* Τὸ ἐξῆς, οἶωνῳ δὴ πρόσθε παλαιᾷ περὶ ῥέσεσθε ἐπιμένοντι.

Πελεῖας δὲ, εἶδος περιστερᾶς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν. Ὅτε δὲ ἐρχόσαντο περιστερᾶ πλεῖν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν Τραγῶδουμένοις φησὶν.

Πρόσθε. Τὸ πρότερον δηλοῖ.

V. 329. *Τὸ δὲ ἐφιέναι, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἐνδιδόναι σημαίνει· ἐστὶ δ' ὅτε τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν. Παρὰ δὲ τοῖς ῥή-*

r) ἀλεγεῖν^α P. s) II. XXIV, 8. t) II. II, 426. u) θύνειν P. recte.

τορσιν ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. Καὶ ἔφρσις, ἢ μετάβασις. Λουκιανός· Ἡ δὲ ἔφρσις ἐπὶ τὸν Δία ἔσται. Ἐφρίεμαι δὲ, τὸ ἐπιθυμῶ. [Τὸ δὲ ἀπότρο τὸ μακρὸν. Ὁ δὲ νοῦς· πρότερον δὲ πειράσασθαι ἐφριέναι οἰωνῷ πελειᾷ, ὥστε πέτεσθαι, δηλαδὴ μεθέντες αὐτὴν ἀπόπρο καὶ μακρὰν τῆς νεώς.]

V. 330. Σόη. Ἀβλαβής.

Διηται. Διωχθεῖη καὶ πετασθεῖη ἡ ὄρνις.

V. 332. Ἄλλ' εὖ χαρτύναντες. Ασφαλισάμενοι, καρτύναντες. Δωρικὸν δὲ ἔστι τὸ κατ' ἐναλλαγὴν στοιχείων διαλέγεσθαι· ὡς καὶ κραδίαν καὶ κάρτος λέγουσιν.

V. 333. Ἐπεὶ φάος οὐ νύ τε τόσσον. Ἡ διάνοια αὐτῇ γέγονε παρὰ τὴν ἐν ἄλλοις λεχθεῖσαν),

— — οὐδέ τι κῶας

αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.

V. 335. Ὀνήμεστον. Ὀφελιμώτερον ποιεῖτε καὶ πράττετε. Λέγει δὲ τὸ κοπηλατεῖν.

V. 336. Πρὶν δ' οὔτι θεοῦς. Πρὸ δὲ τοῦ εἰς τὸν πορθμὸν ἔλθεῖν, οὐ καλύω ὑμᾶς τοὺς θεοὺς επικαλεῖσθαι βοηθοῦς.

V. 341. Ὡ μέλειοι. Τοῦτο φησὶν ὡς τῶν ἡρώων μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς Ἀργούς· διὰ δὲ τὸ τῶν ξύλων μέγεθος, καὶ τὴν κατασκευάσασαν Ἀθηναίαν τέχνην.

Τὸ δὲ πᾶρεξ βαρυτόνως, ἀντὶ τοῦ χωρὶς. Συντάσσεται δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

(V. 342. Ἐλ. κέ με τρεῖς τόσσον. Διὰ τοῦτο μάλιστα ὥσπερ ἐκ θεῶν τὸ κώλυμα τῆς ὁδοῦ λέγων εἶναι, πείθει αὐτοὺς ἐπαναχωρεῖν, ἐάν τι φαῦλον συμβῇ τῇ ὄρνιδι. Τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ τοὺς παρὰ τῶν ἀδίκων λόγους ὡς ἀπίστους καὶ ἀπληρώτους λαμβάνομεν, διὰ τὸ ἀσεβεῖς αὐτῶν. Φησὶν οὖν, εἰ καὶ τρεῖς τοσοῦτον ἢ καὶ πλεον ὑπονοεῖτέ με· μισεῖσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅσον ἀληθῶς μισοῦμαι, μὴ τολμήσητε χωρὶς οἰωνοῦ παρελθεῖν.)

V. 343. Ἀνάρσιος. Σημαίνει [μὲν τὸν ἀνάρμοστον, σημαίνει δὲ] καὶ τὸν ἐχθρόν. Οἱ γὰρ ἐχθροὶ ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσι.

(V. 345. Καὶ τὰ μὲν ὥς κε. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτως αὖ γένηται, καθὼς καὶ ἔστι καὶ εἰμαρται.)

V. 346. Σύνδρομα. Τὴν σύνοδον. (Διὰ δὲ τούτου πάλιν αἰνίττεται μᾶλλον, ὡς οὐ βραδία αὐτοῖς οὐδὲ ἀκίνδυνος ἡ ἔξοδος.)

V. 347. Αὐτίκα Βιθυνῶν. Μετὰ γὰρ τὴν Φινέως νῆσον, ἐπὶ τῇ δεξιᾷ ἐστὶ Βιθυνία παρὰ τὸν Βόσπορον. Ταχέως γὰρ ἐκπλεύσαντι τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἡ ἐτέρα πλευρὰ τῆς Βιθυνίας. Ἡ γὰρ Βιθυνία, ὡς προεῖρηται, περὶ τὸν Βόσπορον ἐστὶν ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σαλμυδησσός Θρακῶν ἀγρίων. Ῥήβας δὲ ποταμὸς Βιθυνίας. (Ὄνομασθη δὲ Σαλμυδησσός ἀπὸ τοῦ συζόμεντος εἰς αὐτὸν ποταμοῦ.) [Τὸ δὲ Μέλαινα τῆς ἀκτῆς ἐστὶν ὄνομα.]

V. 348. Πλώετε. Ἐχόμενοι τῆς Βιδυνίας πλεῖτε πρὸς τὰ δεξιὰ, φυλαττόμενοι τὰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους βηγμίνους. Λέγοι δ' ἂν τοῦ Σαλμυδησοῦ, ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Σαλμυδησοῦ κατοικοῦντες Θυρῆες, ἐπιτιθέμενοι διήρπαζον τοὺς παραπλέοντας.

V. 351. Κεῖθεν δ' οὐ μάλα. Ἐκ τῆς Θυνιάδος νήσου πλεύσαντες, οὐ πολὺ ἐκ τοῦ πέραν εἰς τὴν Μαριανδυνῶν ἤξετε γῆν. Τὴν δὲ Μαριανδυνῶν γῆν σὺν Γνησιόχω τῷ Μεγαρεῖ Βοιωτοὶ κατέσχον, ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ. Παραρῶν δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποταμός. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄγρια εἴρηται.

V. 353. Ἐνθα μὲν εἰς Ἀἶδαο. Κατὰ τὴν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ ὡς ἐπὶ τὸν τοῦ ἁδου ποταμὸν Ἀχέροντα καταβατὴ τις ἐστὶν ὁδός. Ὁ δὲ, ρεῖθρα σφοδρὰ ἔχων, διατέμνει αὐτὴν τὴν Μαριανδυνίαν, κάτωθεν βέων, καὶ εἰς ἄκραν αὐτὴν ἐκ τινος φάραγγος βέων τὰ δρυμάτα εἰσβάλλει.

V. 354. Ἀκτὴ τε προβλής. Ἄκρα κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, ἣν Ἀχερούσιον^ω) καλοῦσιν οἱ ἐγγύριοι.

Ἡρόδαρος δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ ξενίῳ ἐκείνῃ φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνῆλθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐμέσαι χολὴν^ν ἐξ ἧς φητὶναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἄνδρων δὲ ὁ Τῆριος^ς) ἐν τῷ Περίπλῳ φησὶν Ἀχέροντα τινὰ βασιλεῦσαι τῶν τόπων, οὐ θυγατέρα γενέσθαι Λαρδανίδα. Ταύτῃ δὲ Ἡρακλῆα πλησιάζαντα ἐσχηκέναι υἱὸν Ποιμένα λεγόμενον. Ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε Λαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῇ Ποιμένος, τοὺς τόπους αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν Ἡράκλειαν Λαρδανίδα τε καὶ Ποιμένα.

V. 355. Δινῆεις τ' Ἀχέρων. Καὶ ὁ Ἀχέρων ποταμὸς εἰς θάλασσαν ρεῖ, διὰ μεγάλης φάραγγος τέμνων τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν. Παρὰ δὲ τὴν Ἡράκλειαν τὴν ἐν Μαριανδυνοῖς Ἀχερονίς ἐστι καὶ στομὸν σπηλιῶδες^ς), [δι' οὐ κατιέναι φασὶν εἰς τὸν ἁδην.]

V. 356. Φάραγγος δὲ, τῆς τοῦ ὄρους τραχύτητος, καὶ ὀρεινῆς κοιλάδος. Φάραγξ γὰρ ἡ ὀρεινὴ κοιλάς.

V. 357. Ἀγχίμολον δ' ἐπὶ τῇ. Ἐπὶ τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. Τὸ δὲ ἐξῆς, ἐπὶ δὲ τῇ Μαριανδυνῶν γῇ ἐκ τοῦ συνέργου παραπλέετε τὰ τῶν Παφλαγόνων ὄρη.

V. 358. Τοῖσιν τ' Ἐνετήϊος. Ἀπὸ Ἐνέτης, πόλεως Παφλαγόνων. Ὅμηρος^ς).

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων. (Τούτους δὲ Καύκωνας ἐκάλουν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν.) [Ἡμενεδήϊος, ὁ ἐμμενενικὸς ἐν τῷ πολέμῳ.]

V. 359. Τὸν δὲ Πέλοπα Παφλαγὸνα τὸ γένος εἶπεν. Ἄλλοι δὲ Λυδὸν αὐτὸν ἱστοροῦσιν. Ὁ δὲ Εὐφορίων ἀμφοτέροις ταῖς δόξαις συντίθεται.

Τὸ καίπερ περισσὸν ἔχει τὸν περ. Ἀπὸ τοῦ Πέλοπος γὰρ ἔλεγοντο κατάγεσθαι οἱ Παφλαγόνες.

ω) Ἀχερουσιάδα P. x) Ἄντρων Schaeferi. Vulgo πηλιῶδες. P. αὐτὸς δὲ ὁ Τῆριος P. γ) Ex emend. λῶδες. z) ll. II, 852.

V. 360. "Ἔστι δὲ τις ἄκρα. "Ὅτι ἡ Κάραμβις") ἄκρα ὑψηλή (τε καὶ καταντικρὺ) τῆς Παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον, μνημονεύει καὶ Ἐφορος^{b)} (ἐν δ). Ὁ δὲ νοῦς, ἔστι δὲ τις ἐξοχὴ καὶ ἄκρα ὑψηλὴ εἰς τὸ πέλαγος τείνουσα, κατεναντίον τῆς Ἑλλήης ἄρκτου κεκμένη· ὑφ' ἧς καὶ αἱ τοῦ Βορέου ἄελλαι σχίζονται, τοῦτ' ἔστιν αἱ πνοαί. Ἔστι δὲ ὑπερβατόν, καὶ ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ὑπὸ. Ἴσως δὲ βέλτιον συνάπτειν οἰκείως· καὶ αἱ πνοαὶ τοῦ Βορέου σχίζονται, ἥτοι διαλύονται, ὑπὲρ τῆς Καραμβίδος, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. Εἰ γὰρ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων νηνεμία ἐστίν, ὥς οἱ φυσιολόγοι ἀξιοῦσι, πολλῶ μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνας. Αἱ δ' καὶ ἐπάγει, οὕτως ἀνὰ τὸ πέλαγος τετραμμένη τῷ αἰθέρι κύρει^{c)} καὶ προσπέλαζει.

V. 366. Ἄλυσ ποταμοῖο. (Ἄλυσ ποταμὸς Παφλαγονίας, ὃν φυλάττεσθαι ὁ Πύθιος τῷ Ἀνδῶν βασιλεῖ Κροίσῳ εἶπεν.) Ἔστι δὲ μετὰ τῶν Σύρων^{d)} τῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ Παφλαγόνων, εἰς τὸν Πόντον ἐκδιδοὺς, περὶ Σινώπην πόλιν.

V. 367. Τὸ δὲ ἐρεῦγασθαι τὸ μετὰ ἧου ῥέειν σημαίνει.

[V. 368. Λευκὰς δὲ δίνας τὰς καθαρὰς φησιν.]

V. 369. Τεῖροχος. Τψηλὸς καὶ μέγας κόλπος.

V. 370. Ἐξανέχει δὲ τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ ἔκκειται εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἔοικε δὲ ὑπὸ ὀρέων περιέχεσθαι τὸν κόλπον· καὶ διὰ τοῦτο ὑπείροχον ἔξανέχειν ἔφη τὸν ἀγκῶνα.

Μετὰ τὸν δ' ἀγχιῖρόος. Μετὰ τὸν Ἄλυν πλησίον ῥεῖ ὁ Ἴρις, ἐλάττω ὢν τοῦ Ἄλυσ κατὰ τὸ μέγεθος.

Κεῖθεν δέ. Ἐκεῖθεν προελθοῦσιν, ἀκτὴν τινα εἶναι φησὶν ἐκκειμένην εἰς θάλασσαν. Κάμπαντι δὲ αὐτὴν, κόλπον εἶναι· εἰς ὃν καταφέρεσθαι φησὶ τὸν Θερμῶδοντα ὑπὸ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν, ἔνθα ὤκησαν αἱ Ἀμαζόνες.

V. 372. Ἀπὸ τοῦ ἦμι δέ, τὸ πορεύομαι, εἴμαι παρακείμενος.

Ἐπισημήνασθαι δ' ἄξιον, ὅτι εἰπὼν στόμα Θερμῶδοντος, ἐπήνεγκε μετοχὴν ἀρσενικὴν τὴν διαειμένους· δεικνύς, ὅτι ταυτὸν ἐστὶ στόμα Θερμῶδοντος καὶ Θερμῶδων.

Μύρεται. Ἀντὶ τοῦ ἐκρεῖ. Συναπτέον δέ, αὐτῷ τὸ στόμα Θερμῶδοντος κόλπῳ μύρεται.

Διαειμένος δέ, κατὰ ἀντιστροφὴν διαφερόμενος. μεθ' ὀρμῆς ῥέων. Οἶον, διὰ πολλῆς γῆς ῥέων ὁ ποταμὸς ὁ Θερμῶδων κατὰ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν εἰς κόλπον εὐδιενὸν ἐκρεῖ.

V. 373. Ἐνθα δὲ Δολιάντος. Δολίης καὶ Ἀλκμων, ἀδελφοί. Τίνος δὲ πατρὸς, οὐ φέρεται, ὥς φησι Φερεκύδης.

Πλησίον δὲ (φησὶ) τοῦ Δολιάντος πεδίου εἰσὶ τρεῖς πόλεις, ἔνθα κατοικοῦν αἱ Ἀμαζόνες, Λυκαστία, Θεμισκύρα, καὶ Χαλυβία^{e)}.

a) Κάραμβις P. b) Sic P. re P. d) Σύρων P. e) Χαλκοβία cte. Vulgo Εὐφορος. c) κινεῖ P.

V. 375. Οἱ δὲ Χάλυβες, ἔθνος Σκυθικόν, μετὰ τὸν Θερμώδοντα· οἱ μέταλλα σιδήρου εὐρόντες, μοχθοῦσι περὶ τὴν ἐργασίαν. Ἐκλήθησαν δὲ Χάλυβες ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἄρεως υἱοῦ. Μένηται αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος·

— — Χαλύβων ὡς ἀπόλοτο γένος,
γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἷ μιν ἔφηναν.

Συμυγεράτατοι. Ἦγουν ἐπιπονέστατοι.

V. 376. Μέλονται. Ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται.

V. 378. Γενηταίην ὑπὲρ ἄκραν. Γενηταία ἄκρα κυρίως οὕτω λεγομένη ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἔνθα Διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι.

Καὶ Τιβαρηνοὶ ἔθνος Σκυθικόν, πλησιόχωροι Χαλύβων. [Οἴκουσι δὲ τὴν καλουμένην Γενηταίαν ἄκραν ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἐν ᾗ Διὸς ἐστὶν Εὐξείνου ἱερόν.]

V. 379. Μοσσύνοικοι δὲ, ἔθνος καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός. Μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἴκοι λέγονται, οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο. Ὅπερ καὶ αὐτὸς αἰνιττόμενος, ὁ λήεσαν γῆν αὐτοὺς οἰκεῖν ἔφη. Ἀπὸ γοῦν τοῦ μόσσυνός (ὃ λέγεται ὁ ξύλινος οἶκος) ἐκλήθησαν Μοσσύνοικοι.

V. 382. Λισσῇ ἐπικέλσετε νήσω. Τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. Ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ νήσῳ αἱ Συμφαλίδες ἦσαν ὄρνιθες, ἀπὸ Συμφάλου τῆς Ἀρκαδίας πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους διωχθεῖσαι. Ἐν ταύτῃ οὖν τῇ νήσῳ (φησί) παντοίᾳ σπουδῇ κατάρχητε. Ἐκεῖ γὰρ ὑμῖν ἐπιφανήσεται τις ὠφέλεια. Λισσῇ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. Ἀμερίας δὲ ἐν Γλαῦσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν.

Ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξοπούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν, ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοῖξῳ.

V. 384. Ἐφένουσι δ' ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διατρέβουσι.

V. 387. Ὅτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη. Ἀμαζόνων αὐταὶ βασίλειαι.

Πόλιν δὲ στρατείαν, οὐδεὶς ἐδήλωσεν.

V. 388. Ἐνθα γὰρ ὕμιν. Ἐνταῦθα γὰρ ὑμῖν ὄφειλος ἐν τῇ Ἀρητιάδι νήσῳ ἐκ τῆς θαλάσσης ἦξει ἄρδητον· δηλονότι διὰ τὸ ναυάγιον. Λέγει δὲ τοὺς Φοῖξον καὶ Χαλκιοῖρας τῆς Αἰήτου θυγατρὸς παῖδας, οἵτινες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στελλόμενοι διὰ τὸν Ἀδάμαντος κληρὸν, ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ναυαγήσαντες, ἔτυχον ἐπιμελείας παρὰ τῶν ἡρώων, καὶ ὁδηγοὶ αὐτοῖς εἰς τὴν Σκυθίαν ἐγένοντο. Εἰσι δὲ αὐτοὶ, Ἄργος, Μέλας, Κυτίσωρος, Φρόντις.

Ἄρδητον. Τὸ ἀπροσδόκητον. Ἀντὶ τοῦ, τὸ παρ' ἐλπίδας ὑμῖν φανέν¹).

Ἀδευκῇ δὲ φησι τὴν θάλασσαν, ἥγουν πικράν. Δευκὸς γὰρ τὸ γλυκύ.

f) His verbis vulgo praefixum est lemma Ἀδευκός, ad quod falso relata sunt.

V. 389. Τῷ κέν τε φίλα φρονέων. Διὸ ἐπεὶ ὠφελή-
σει ὑμᾶς, εὐνοῶν ὑμῖν κελύω προσχεῖν τῇ νήσῳ. Ἡ κατέχειν,
ἡγουν μνημονεύειν αὐτῶν.

V. 390. Τὰ δὲ ἐξῆς προστίθουσιν, ἐπεὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν τὰ πάν-
τα μέλλων λέγειν, τίνες τε εἰησάν οἱ συντευξόμενοι, καὶ ὅπερ αὐτοῖς
ποιήσουσιν· καὶ παρεμβαίνων τὰ προαγγελθέντα αὐτῷ. Ἐφη γὰρ
τὰ πάντα ἀκριβῶς μὴ εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ προσκροῦσαι τοῖς θεοῖς πά-
λιν. Ἐαυτοῦ δ' ἐπιλαμβάνεται ^{g)}· καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος συμβη-
σόμενα οὐ λέγει, τὰ δὲ ἐξῆς τῶν Μοσυνολίκων ἔθνη καταλέγει.

V. 392. Νήσου δὲ προτέρωσε. Μετὰ δὲ τὴν νήσον καὶ
τὴν περὶ αὐτὴν γῆν οἰκοῦσιν οἱ Φίλυρες. Ὑπεράνω δὲ τῶν Φιλύ-
ρων καὶ ἔμπροσθεν εἰσὶν οἱ Μάκρωνες, ἔθνος Σκυθικόν, ἄποι-
κον τῶν Εὐβοέων. Ἡ γὰρ Εὐβοία καὶ Μάκρης ἐκαλεῖτο (διὰ τὴν
θέσιν).

Νήσου δὲ προτέρωσε. Τῆς δὲ νήσου τῆς Ἀρητιάδος
ἔμπροσθεν καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐναντιον γῆς οἰκοῦσι Φίλυρες· οἱ ἐκλή-
θησαν ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, γαμετῆς δὲ Κρόνου,
μητρὸς δὲ Χείρωνος, ἐνταῦθα διατριψασῆς. Ἡ οὕτως, μετὰ δὲ τὴν
νήσον τὴν περὶ αὐτὴν γῆν νέμονται Φίλυρες.

V. 394. Περιώσια. Φησὶ δὲ τοῦτο διὰ τὸ εἰς πολλὴν χῶ-
ραν διεσπάρθαι αὐτοῦς.

V. 395. Ἐξείλης δὲ Σάπειρες. Ἐπὶ τοῖς Βεχείροις. Σά-
πειρες δὲ ἔθνος Σκυθικόν, οὕτω κληθὲν διὰ τὸ πολλὴν παρ' αὐ-
τοῖς γίνεσθαι τὴν Σαπειρίτην ^{h)} λίθον.

V. 396. Ὀμώλακες. Ὀμουροι, Ὠλακα γὰρ τὴν αὐλακα,
Δωρικῶς. Καὶ Ὀμηρος ⁱ⁾.

Τεμένων ^{k)} κατὰ ὦλκα ^{l)}.

V. 397. Ἄλλα ἐνὶ νηϊ. Ἄλλα πείρετε καὶ πλεῖτε (φη-
σιν), ἕως ἂν εἰς τὸ μυώτατον τῆς θαλάσσης ἀφίκησθε. Ἐνταῦθα
γὰρ καὶ ἡ Σκυθία τελευτᾷ. Καὶ τὴν μὲν Σκυθίαν διαδέχεται ἡ
Σαρματία, τὸν δὲ Εὐξείνου ἡ Μαιῶτις. Περιοικοῦσι δὲ τὴν Μαιῶ-
τιν οἱ Σαρμάται. Ὑπὲρ δὲ τοὺς Σαρμάτας ὁ Σαρματικός ἐστὶ καὶ
ἀρκτικός Ὠκεανός.

V. 399. Κυταῖδος. Κολχικῆς. Κύταια γὰρ, πόλις Κολ-
χίδος. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Εὐρώπης [κατὰ τὸν εἰσπλουν
τοῦ Εὐξείνου] Κύταια, ὁμώνυμος τῇ Σκυθικῇ· ἀφ' ἧς φασὶ καὶ
τὴν Κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Ἀπολλώνιος δὲ Κυταῖδα τὴν
πόλιν ἐνταῦθα φησίν.

Ἀμαραντῶν δὲ περισπωμένως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ
καθόλου [προσῳδίᾳ]. Ἔστι δὲ Ἀμαραντὸς πόλις ἐν Πόντῳ. Ὡς
δὲ αὐτὸς φησιν, ὅρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν ὁ Φάσις ποταμὸς κατα-
φέρεται.

g) ἐπιλαμβάνει ἑαυτὸν P. Schaefer. i) II. XIII, 707. k) ἱε-
h) Σαπειρίτην P. Σαφειρίτιν μέμφ P. l) ὦλακα P.
vel Σαφειρίτην scribendum putat

(Ἔστιν οὖν καὶ ἑτέρα Κύτεια πόλις τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν εἰσπλουν τοῦ Εὐξείνου· ἐκείθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσι. Λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. Κυταῖδα γὰρ τὴν Μήθειαν προσαγορεύουσιν. Ἀμαραντὸς δὲ, πόλις ἐν Πόντῳ. Ἡ ὄρη τῆς Κολχίδος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός· ὅθεν καταφέρεται ὁ Φᾶσις.) Ὅπερ ἀγνοήσας Ἠγεσίστρατος ὁ Ἐφέσιος, Ἀμαραντίους ἀπέδωκε λιμένας ^{m)} τοῦ Φάσιδος, διὰ τὸ εὐθαλεῖς εἶναι, καὶ ἀμαράντους. Ὅτι δὲ Ἀμάραντα ὄρη ἐστὶ Κόλχων, ἱστορεῖ Κτησίας ἐν β. Ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὁρῶν, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης· ἐκ δίδωσι δὲ εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν.

V. 400. Κίρκαιον δὲ τόπος ἐστὶ τῆς Κολχίδος, ἀπὸ Κίρκης τῆς Αἰήτου ἀδελφῆς, ἢ πεδίων. Οὐ δύναται δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας Κίρκης ὠνομάσθαι ⁿ⁾. Ἐγένοντο γὰρ Κίρκαι δύο, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν. Τίμαιος δὲ φησι, πεδίων ἐν Κόλχοις εἶναι Κίρκαιον.

V. 404. Ἄλσος τε σκιόειν. Ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς φησὶ κείσθαι τὸ δένδρον.

Τοῦ δὲ ἐν Κόλχοις λεγομένου Ἀρείου ^{o)} πεδίου καὶ τῷ αὐτόθι Ἀρεος τεμένους μνημονεύονται πολλοί. Φασὶ δὲ, ὅτι τὸ χρυσοῦν δένδρον ἀνάκειται ἐν τῷ τοῦ Ἀρεος ἄλσει ἐπὶ τινος φηγοῦ, φυλασσόμενον ὑπὸ δράκοντος τεραστίου τοῦ μέγεθος.

Τὸ δὲ σκιόειν ἀντὶ τοῦ σκίοεν, κατὰ Ἰωνικὴν πρόσθεσιν τοῦ ι.

V. 409. Ἀφασίε βεβόλημένοι ^{p)}. Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀφασίας ἐκπεπληγμένοι.

V. 415. Ἀσπαστῶς κεν. Ἠδέως ἂν παρὰ σοῦ μάθοιμι, εἰ καὶ ὑποστρέψαντες ἐκ Κόλχων ἐκφρευζόμεθα. Δύο δὲ μάλιστα ἐπίεται ὁ Ἰάσων μαθεῖν παρὰ τοῦ Φινέως· ἐν μὲν, πῶς ἂν αὐθις κατὰ τὴν ὑποστροφὴν διαπλεύσει ^{q)} τὰς Συμπληγάδας· δεύτερον, πῶς ἂν μέχρι τῆς Κολχίδος ἀφίκοιτο, διαπλεύσας τὴν θάλασσαν. Τὸ δὲ δυσχερὲς τοῦ πλοῦ ἐνέφηγε διὰ τὸ τὴν Κολχίδα κείσθαι ἐπὶ τὰ ἑσχατὰ τῆς γῆς καὶ τοῦ Πόντου.

V. 417. Αἶα δέ. Ἡ Αἶα, πόλις τῆς Κολχίδος. Αὕτη ἐπὶ ἑσχατοῖς κεῖται τῆς οἰκουμένης. Ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς Κολχίδος ἰδίως αἶαν καλεῖσθαι λέγουσιν.

V. 421. Ἐπεὶ δαίμων. Ἐκ δὲ τῆς Ἀλας (φησὶν), τούτῃ ἐστιν ἐκ τῶν Κόλχων, θεὸς ὑμῖν καθηγῆσεται, καὶ εἰς τὴν Ἀλαν πλέουσι πολλοὶ ἔσονται καθόλου πομποί. Ἄλλος ὑμῖν, φησὶ, γιγνήσκει πλοῦς ἐκ τῆς Ἀλας. Τοῦτο δὲ λέγει, παρόσον οὐ διὰ τῶν Συμπληγάδων ὑποστρέφουσιν.

V. 422. Μετὰ δ' Αἶαν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρός.

V. 423. Ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε. Διὰ φροντίδος ἔχει (φησὶ) τὴν ἐκ τῆς Ἀφροδίτης δολίαν βοήθειαν. Δίνιτταται δὲ τῶν ἔργα τῆς Μηδείας.

m) λειμῶνας suspicatur Schaefer. o) Ἀρείου vulg. et P. p) ἀφασίη
n) Πότερον δὲ ἀπὸ τῆς Ἰταλικῆς βεβλημένοι P. q) διαπλεύσει P.
Κίρκης ἢ ἀφ' ἑτέρας, ἄδηλον. P. διαπλεύσαι legi vult Schaefer.

V. 431. sq. Τὸ δὲ, ὅσσον ἄνωθεν ἤλασαν, ἀντὶ τοῦ, ὅσον μακρὸν ἐπορεύθησαν.

V. 434. Δικταίης. Δικταῖον ὄρος ἐν Κρήτῃ.

Ἐρίπναι δὲ, κατὰ μὲν τινάς, τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὀρῶν· κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους, πάντα τὰ ὄρη ἐρίπναι καλοῦνται.

V. 438. Ἦ ἄρα δὴ τις. Τὸ ἦ ἄρα, ἡθικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὥς ἔοικε. Καὶ [᾽Ομηρος] ἐν ᾽Οδυσσεΐᾳ^{γ)}.

— οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρένες ἦσαν.

Καὶ Ἡσίοδος^{δ)}.

Οὐκ ἄρα μούνον ἔην ἐρίδων γένος.

(οὐκ ἦν, ὥς ἔοικε, μία ἔρις.)

(V. 441. Εἰ δὲ καὶ ῥοφθαλμοῖσιν. Εἰ δὲ καὶ ἀναβλέψαι θεῶν τις σὲ ποιήσειεν, χαρεῖην ἂν τόσον, ὥς εἰ σωθείην εἰς τὴν πατρίδα.)

V. 445. Ἵποσμύχονταί, [ἀντὶ τοῦ ὑποτύφονται,] ὅπερ ἔστιν, ὑπὸ βάθους ἡμανθρονται. Ἔστι δὲ ὑποσμύχειν καὶ τὸ ἡρέμα ὑποκαίειν. Οἶονεὶ ὑποκέκωνται.

V. 451. Οἷ καὶ πρόσθεν. Οἷτινες συνεχῶς ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. (Τὸ ἐξῆς, φέροντες μέρος τῆς ἰδίας τροφῆς.)

V. 456. Σὺν τοῖσιν δ' Ἴκανε Παράβιος. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τὸν Παράβιον φίλον Φινέως εἶναι φησὶν· οἱ δὲ ἄλλοι δοῦλον εἶναι πιστόν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Παράβιον (φησὶν) ἐξάρησαν, ἰδόντες τοὺς ἥρωας. Αὐτὸς γὰρ ὁ Φινεύς ὑπεμυθήσατο καὶ προεῖπε τῷ Παράβιῳ τὴν τῶν ἡρώων ἔλευσιν. Συναπτειν γὰρ δεῖ τὴν ὑπὸ τῷ ἐμυθήσατο, λαμβάνειν δὲ ἀντὶ τῆς πρό· ὥσπερ καὶ τὸ ὑπειπὼν ἀντὶ τοῦ προειπῶν.

V. 460. Θυνίδῃ γαίῃ. Τὴν περὶ τὸν Βοσπορον χώραν πάλιν Θυνίδα εἶπεν, ἣν κατοικεῖ Φινεύς· ὥς εἶναι μέρος τι Θράκης, ὃ καλεῖται Θυνίς.

V. 470. Μόρον δὲ ἐνταῦθα, οὐ τὸν θάνατον, ἀλλ' ἡ τὴν δυστυλίαν ἔφη, ἣ τὴν ποιὰν τῆς τύχης διάθεσιν.

V. 471. Εὐτε γὰρ οὖν. Ὁ Παράβιος (φησὶ) πατρικὴν ἀμαρτίαν ἀποτινύς, αἰεὶ ἐν ἀπορίᾳ ἦν· βίου, καὶ εἰ πλείστα μοχθήσειεν.

V. 473. Χρησμοσύνη. Ἀπορία, πενία, ἐνδεία. [᾽Ὅσον οὖν, φησὶ, πλεον ἐμόχθει ὁ Παράβιος, τοσούτῳ μᾶλλον ὑπὸ πενίας ἐκρύχεται.]

V. 477. Ἀμαδρυνάδος νύμφης. Ἀμαδρυνάδας νύμφας Μνησμάχους φησὶ, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννώσθαι. Ἡ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι Ἀμαδρυνάδες λέγονται.

Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ, ὥς ἄρα Ραῖκος θαλασσομένος δρῶν ὅσον οὐκ ἔμελλονσαν ἐπὶ γῆς καταφείρεσθαι, προστάξει^{ε)} τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. Ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφη, ἐπιστάσα τῷ Ραίκῳ, χάριν μὲν ἔφασκεν εἶδέναι ὑπὲρ

γ) Od. XVII, 454. δ) Op. et D. v. 11. ε) προστάξει P.

τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτῆσθαι ὃ, τι βούλοιο. Ὡς δὲ ἐκείνος ἤξιον συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοιγε ἑτέρας γυναικὸς ὁμίλῳ παρηγγελεν· ἔσεσθαι δὲ μεταξύ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. Καὶ ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ, παρίστατο ἡ μέλισσα. Πικρότερον δὲ ἀποφθεγγόμενος, εἰς ὄργην ἔτρεψε τὴν νυμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν.

Καὶ Πίνδαρος δὲ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον· Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσα.

Ὁ οὖν τοῦ Παραιβίου πατὴρ ἐκκόπτων δῶν, παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τεμῆν αὐτήν· συγγεννημένη οὖσα γὰρ, εἴαν ἐκκοπῇ, παραιτίαν αὐτῇ ἔσεσθαι θανάτου. Ἀπιθήσαντος δὲ αὐτοῦ, νεμίσῃσαι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐγγόνις, καὶ κακῶν γενέσθαι παραιτίον.

[Ἀθερίξει μὲν οὖν τὸ καταφρονῆσαι.

V. 482. Οἶτον δὲ τὸν θάνατον λέγει. Νηκερδὲς δὲ τὸ ἀκαρπές.]

V. 483. Ἐγωγε μὲν, εὐτ' ἀφελκάνεν. Πρὸς ἑμὲ ὅτι ἦλθε (φησὶν) ὁ Παραιβίος μαντευσόμενος, καὶ τὴν αὐτίαν ἀναικονίστατο, ἔγνω αὐτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ἀμαρτίας δίκην ἀποτινύντα.

V. 485. Λωφῆῖα ῥέξει. Ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὄργη· τουτέστι καταπαυστικὰ τῆς ὄργης.

Λωφῆῖα, ἐξίλαστήρια [καὶ καταπαυστήρια], ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται κακούμενος. Λωφήσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄλδος ἀποδέσθαι. Καὶ λωφήσων ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων. ἡ ἀναπαυσάμενός τὸν λάφον, τουτέστι τὸν τράχηλον.

V. 493. Μαντήιον. Μαντικόν.

V. 494. Ἐπ' ἐσχάρωφιν. Ἐν τῇ ἐστία.

Νέον ἡματος ἀνομένοιο. Ἐπὶ τὴν πρωτὰν αὔξησιν τῆς ἡμέρας λαμβανούσης. [Τὸ δὲ νέον ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἡδῆ.]

(V. 495. Ἀλέγυνον. Εὐτρέπιζον.)

V. 498. Ἡρι δ' ἐτήσιοι αὖραι. Ἐπιφέρει καὶ Ἀπόλλωνιος, δι' ἣν αἰτίαν πνέουσι τῷ θέρει. Τοῦ γὰρ κατηστερισμένου κυνὸς [ἐν τῷ λέοντι, ἐπειδὴν ὁ ἥλιος εἰσέλθῃ τὸν λέοντα,] φλέγοντος τὰς Κυκλάδας νήσους, καὶ πολὺν χρόνον αὐχοῦ τε καὶ ἀπορίας οὔσης, οἱ τὴν Κέα κατοικοῦντες ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης [τῆς Ὑψέως] ἐκ Φθίας. Ὁ δὲ, παραλαβὼν τινὰς ἐξ Ἀρκαδίας, ἦλθεν εἰς τὴν Κέα, καὶ διὰς ἑρὸν ἰδρυσάτο Ἰκμαίου, ἕνεκα τοῦ τοὺς ὄμβρους γίνεσθαι [καὶ τοὺς ἐτησίας πνεῖν]· καὶ τὸν κύνα ἐξίλασατο. Καὶ ἐνομοθέτησε κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Κείοις μεθ' ὀπλῶν ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς, καὶ θύειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησῖαι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ θέρει τὴν γῆν. καὶ αὐχοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.

Ὅτι ἐτησῖαι ἔπνευσαν Ἀρισταίου αἰτησάμενον, ὃς ἦν Κυρήνης τῆς Ὑψέως καὶ Ἀπόλλωνος, ἀδελφὸς δὲ αὐτοῦχου. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Διβύῃ, Ἀρισταῖος δὲ ἐν τῇ Κέῳ εὐρῶν τὰ μελίσσοις πρῶτος, καὶ τὴν τοῦ ἐλαίου κατεργασίαν. Καὶ κατακαλεσάμενος τοὺς

ἐτησίαις, Ζεὺς Ἀρισταῖος ἐκλήθη, καὶ Ἀπόλλων Ἀργεὺς^{*)} καὶ Νόμιος.

Περὶ δὲ τῆς Κυρήνης Πίνδαρος ἱστορεῖ ἐν Πυθιονίκαις, ὡς παρθένος οὖσα, μέχρι πολλοῦ συνεκυνήγει τῷ Ἀπόλλωνι· διαπαλαιούσα δέ ποτε λέρντι, ἡγαπήθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ὃς καὶ ἀρπάσας αὐτὴν, διεκόμισεν εἰς τὴν νῦν ἀπ' αὐτῆς [καλουμένην] Κυρήνην (τῆς Λιβύης)· καὶ μίγεις Ἀρισταῖον ἔτεκε. Φερεκύδης δὲ φησι καὶ Ἀραιθός^{†)} ἐπὶ κόκνων αὐτὴν ὀχηθεῖσαν κατὰ Ἀπόλλωνος προαίρεσιν εἰς τὴν Κυρήνην ἀφικέσθαι. Ἀργοῖτας δὲ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κρήτην αὐτὴν κομίσθῃναι· ἐκείθιν δὲ εἰς Λιβύην. Ἀδελφὴ δὲ Κυρήνης Λάρισσα· ἥς ὁμάνθυμος πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. Τινὲς δὲ φασὶ τὴν Κυρήνην Πηνειοῦ θυγατέρα γενέσθαι, κακῶς. Ἐνεμει γὰρ παρ' αὐτῷ θρόεμματα, οὐκ ἔτι δὲ καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν. Μνασείας δὲ φησι, κατ' ἰδίαν αὐτὴν προαίρεσιν εἰς Λιβύαν ἐληλυθέναι, οὐχ ὑπ' Ἀπόλλωνός διαχθεῖσαν. Ἀέσιωρ δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης ἱστορεῖ, ὡς ἐπ' Εὐρύπυλον βασιλεύοντος Λιβύης, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διακομισθεῖν εἰς Λιβύην ἢ Κυρήνην· λέοντος δὲ τὴν χώραν λυμαινόμενον, προδείη τὴν βασιλείαν ὁ Εὐρύπυλος ἄθλον τῷ ἀποκτενοῦντι τὸν λέοντα. Τὴν δὲ διαχρήσασθαι αὐτόν, καὶ τὴν βασιλείαν λαβεῖν. Παιδας δὲ αὐτῆς γενέσθαι Αὐτοῦχος καὶ Ἀρισταῖον. Φησὶ δὲ αὐτὴν Φύλαρχος εἶδειν μετὰ πλειόνων εἰς Λιβύην. Τούτων δὲ ἐκπεμφθέντων ἐπὶ τὴν κυνηγείαν, τούτοις καὶ αὐτὴν συνεξελθεῖν, κακεῖ ἀνελεῖν τὸν λέοντα, καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν. Ἐγέννησε δὲ ἐξ Ἀπόλλωνος παῖδας δύο, Αὐτοῦχος καὶ Ἀρισταῖον. [Αὐτοῦχος μὲν ἐν Λιβύῃ ἔβαινε, Ἀρισταῖος δὲ ἀφίκετο εἰς Κέω.]

Τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν, ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν, Καρύστου· ἄλλον δὲ, Χέρωνος^{†)}· ἄλλον δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· καὶ τὸν Κυρήνης.

Οἱ ἐτησῖαι ἄρχονται πνεῖν περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐκ καρκίνου, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ. Ὡς καὶ Ἀρατος^{†)}.

Ἡελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοι οὗ λέοντι, ἥμος καὶ κελάδοντες ἐτησῖαι εὐρέϊ πόντῳ (ἄθροοι) ἐμπίπτονσι.

V. 500. Κυρήνη πέφταται. Ἦγουν λέγεται, ὅτι Κυρήνην τὴν Τυφίως ὁ Ἀπόλλων θεασάμενος παρὰ Πηνειῶν, εἰς Λιβύην ἐκόμισεν· ἔνθα μίγεις αὐτῇ (ὅπῳ καὶ Κυρήνη πόλις ἔκτισται) τὸν Ἀρισταῖον ἐγέννησε. Λέγουσι δὲ Κυρήνην, οἱ μὲν Πηνειοῦ, οἱ δὲ Τυφίως τοῦ Πηνειοῦ.

V. 504. Αἰμονίης. Τῆς Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἰμονος, υἱοῦ Ἀρεως.

Χθονίαις. Ταῖς ἐγχωρίαις.

V. 505. Μυρτώσιον. Τόπος ἢ ἄκρη περὶ Κυρήνην.

u) Ἀγνιεύς P. v) Ἀρατος P. w) Χέρωνος P. x) Arat. Phaen. v. 151.

V. 507. Ἀγροῖα καὶ Νόμιον. Τὸ μὲν, ὅτι ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόλλων· νόμιον δὲ, ὅτι νεμούση ἐμίγη. Οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπείαν τοῖς νομεύσιν εἰσηγήσατο.

V. 509. Μακράωννα. Πολυχρόνιον.

Ἀγρότιν. Τὴν Κυρήνην, ὅτι φιλοκύνητος ἦν.

V. 512. Ἀκεστορίην τε. Τὸ Μουσαῶν γὰρ αὐτὸν τὴν ἱατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν δεδιδάχθαι φησί. Καὶ πρὸς γάμον Αὐτονόην λαβεῖν δηλαδὴ, τὴν Κάδμου θυγατέρα.

V. 513. Θέσαν ἤρανον. Καὶ τῶν ἰδίων ποιμνίων προστάτην αὐτὸν ἐποίησαν αἱ Μοῦσαι.

V. 514. Ἀθαμάντιον δὲ πεδῖον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἄλωνα. Κατῴκησε γὰρ Ἀθάμας ἐν Ἄλῳ τῇ νήσῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών.)

V. 515. Ὅθρυν. Ὅθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν.

Καὶ ὁ Ἀπιδανὸς δὲ, ποταμὸς Θεσσαλίας.

V. 516. Μινωῖδας. Τὰς Κυκλάδας φησὶν, ἐπεὶ Μίνως, Κρής ὢν, ἐβασίλευσε τῶν νήσων θαλασσοκρατῶν, τοὺς Κῆρας ἐξέλασας.

V. 517. Σείριος. Ἦτοι παρὰ τὴν ζέσιν, ζείριος καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ἔκκενοῦν ἡμᾶς ἰδρῶσι· φεομένους· σειροῦν γὰρ τὸ κenoῦν. Ἢ τοῦ σεσηρῆναι αἰτίος. Τοὺς γοῦν κύνας διασεσηρῆναι καὶ χάσκειν ποιεῖ. Ἢ παρὰ τὸ σειεσθαι καὶ πάλλεσθαι. Ὅμοιος δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγειντο, οἷονεὶ τείρεά τινα ὄντα· ἢ διὰ τὸ τείρειν, τὸ δαμάζειν· ἢ ὅτι τέρατά εἰσιν, καὶ σημεῖα τῶν πλοιζομένων. Οἱ μὲντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, στίλβοντας καλοῦσιν. Εἶναι δὲ τὸ ἄστρον, οἱ μὲν, τοῦ Ὠρίωνος κυνὸς· οἱ δὲ, τῆς Ἡριόνης· [οἱ δὲ, τοῦ Ἀλκυονέως] οἱ δὲ, τῆς Ἰσίδος· οἱ δὲ, Κεφάλου. Ὁ δὲ Τιμοσθένης κύριον ὄνομα εἶναι φησὶ.

V. 520. sq. Παρθάσιον λαόν. Τὸν Ἀρχαδικόν. Ἀπὸ μιᾶς Ἀρχαδικῆς πόλεως, καλουμένης Παρθάσιος.

V. 522. Διὸς Ἰκμαίοιο. Ἐνεκα τῆς Ἰκμάδος. Ἐν τῇ Κῷ δὲ ἐστὶν ἱερὸν Διὸς Ἰκμαίου, τουτέστι διύγρω. Ἐπεὶ αἰτίος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων.

V. 524. Τοῖο δ' ἔκητι. Ἦμον τοῦ Διὸς χάριν.

V. 526. Ἦματα τεσσαράκοντα. Τὰς τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἡμέρας, οἱ μὲν, τεσσαράκοντα, ἄλλοι δὲ, πεντήκοντά φασιν, ὥς Τιμοσθένης. Ἀρχονται δὲ πνεῖν ὄντος τοῦ ἡλίου ἐν τῷ τοῦ καρκίνου τέλει. Πνέουσι δὲ δι' ὅλου τοῦ λέοντος, καὶ λήγουσιν ἐν τῷ διμοίρῳ τῆς παρθένου.

(Κέω δ' ἔτι νῦν. Ἐνομοθέτησε γὰρ τοῖς Κώοις κατ' ἐναυτὸν μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνὸς, καὶ θύνειν αὐτῷ. Ὅθεν οἱ ἐτησίοι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ αἴρι τὴν γῆν· καὶ αὐτῷ αἰτηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.)

V. 528. Ἵδονται. Ἀντὶ τοῦ ἄδονται καὶ λέγονται.

V. 529. Ἐρυκομένους. Κωλυομένους τοὺς Ἀργοναύτας, διὰ τοὺς ἐτησίαις. Ἐπαρχοῦσι γὰρ ἐναντίοι οἱ ἐτησίαι τοῖς εἰσπλέονσι τὸν Πόντον, ὅντις Βορραὶ κατ' ἐκίλους τοὺς τόπους· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐναντίοι εἰσὶν οἱ Ζέφυροι.

V. 531. Ἐκ δὲ τόθεν. Ἦγουν μετὰ ταῦτα.

V. 532. Βωμόν ἀλός ἐγγμῖνι πέρην. Ἐν δὲ τῷ πέραν (φῆσιν) αἰγιαλῷ τῆς Ἀσίας διαπλεύσαντες, ἐπ' αὐτὸν βωμόν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἰδομήσαντο, καὶ ἔθηκαν ἐπ' αὐτῷ ἱερὰ, τοῦτ' ἔστι καλλιέρησαι. Φανερόν οὖν ἔστιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. Καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἱερὸν ἔστιν οὕτω καλούμενον ἐν τῷ πέραν τῆς Εὐρώπης τῆς Ἀσιάδος. Τιμοσθένης) δέ φησι, τοὺς μὲν Φοῖβου παῖδας βωμούς δώδεκα ἰδρύσασθαι τῶν θεῶν· τοὺς δὲ Ἀργοναύτας, τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡρόδοτος δὲ ἐπὶ τοῦ [αὐτοῦ] βωμοῦ φησὶ τεθεῖναι τοὺς Ἀργοναύτας, ἐφ' οὗ Ἄργος ὁ Φοῖβου ἐπανιῶν ἔτεθύκει. Εἰσεὶ δὲ οἱ δώδεκα θεοὶ οὗτοι, Ζεὺς, Ἥρα, Ποσειδῶν, Διμήτηρ, Ἑρμῆς, Ἥφαιστος, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Ἑστία, Ἄρης, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ.

(V. 533. Οὐδὲ πελέλης. Οὐκ ἐπελάθοντο δὲ τῆς περιστερᾶς. Τὸ ἐξῆς, ἀλλ' ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν Εὐφημος.)

V. 535. Δήματι. Γράφεται καὶ δέιματι. Τὸ μὲν διὰ τοῦ ἥ, τὸν δεσμὸν σημαίνει· τὸ δὲ διὰ διφθογγου, τὸν φόβον.

V. 542. Ὡς δ' ὅτε τις. Εἴρηται ἢ παραβολὴ παρὰ τὸ Ὀμηρικόν·)

Ὡς δ' ὅταν αἰτῇ νόος ἀνέρος.

Ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἀπὸ τῆς πατρίδος πλανώμενος (οἷα πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις) τοὺς ἰδίους τῇ διανοίᾳ ἐθεάσατο οἴκους, οὐδὲ τὸ μεταξὺ διάστημα πολὺ αὐτῷ φαντασιούται εἶναι, ἀλλὰ καὶ πάσας καταφανεῖς πόλεις· ἅμα τε τοῖς εἰρημένοισι ἢ εἰς τὰ οἰκίᾳ ὁδὸς ἢ τε διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ὑποφαίνεται αὐτῷ, καὶ ἄλλοθεν ἄλλην ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἔστιν, ἐπέρχεται, καὶ ταχέως ἐν κινήσει ὁξεῖα τὴν διάνοιαν ἔχων· οὕτω ταχέως διήλθεν ἡ Ἀθηνᾶ τὴν μετὰ τὴν χώραν, καὶ παρεγένετο ἐπὶ τὰς Κυανέας πέτρας.

Τὸ ἀλώμενος εἰς τὸ ἐνόησεν ἀνιφέρειν δεῖ.

V. 542. Ἐν δὲ τῷ, πλαζόμεθα τετληότες, μετὰ φεσιν ποιητέον, οἶον, πλαζόμενοι τέτλαμεν.

Ἐν δὲ τῷ, οὐδὲ τις αἶα, τὸ διάστημα δηλοῖ.

Οὐδὲ τις αἶα. Οὐδὲν αὐτῷ πολὺ πάσης διάστημα γῆς φαίνεται.

V. 544. Σφωῖτέρους. Κακῶς ἐχρήσατο τῷ σφωῖτέ· ροῦς. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν σφετέρους.

Τὸ δὲ, ἐνόησε δόμας, ἀντὶ τοῦ, διανοίᾳ τοὺς ἰδίους οἴκους ἐθεάσατο.

V. 545. Τυγρή τε τραφερή τ' ἰνδύλλεται. Τυγρὴν

κέλευθον Ὀμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης νοεῖ, τραφερὴν δὲ τὴν διὰ ξηρᾶς.

V. 546. Ὀξέα πορφύρων. Πορφύρειν λέγεται τὸ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθους τι μεριμνᾷν. Ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὐρισκομένης.

V. 548. Ἀξείνοιο. Τὸν εὐξείνον πόντον φησὶν, οἶον ἐκ καὶ ξείνον, τοῦ ᾧ σημαίνοντος τὸ κακόν. Πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ ληστῶν περιοικούμενος, ἄξείνος ἐκαλεῖτο· καθαρθεὶς δὲ, εὐξείνος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη.

V. 550. Τὸ δὲ ἐεργμένον παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἔργου, τὸ καλῶς σημαίνει δ' ὅμως καὶ τὸ περικυκλούμενον, ὡς ἐνταῦθα.

V. 551. Δινῆεις δ' ὑπένερθεν. Ὁ ῥοῦς (φησὶ) δινας καὶ συστροφὰς ἔχων βρυμάτων ἀνέκοπτε^{b)} τὴν ναῦν· καὶ πολὺ εἰς τοῦτο μπροσθεν προήεσαν μετὰ φόβον.

V. 553. Ἀρασσομένων. Ἀντὶ τοῦ, συγκρουομένων ἀλλήλους. Οὕτω δὲ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ, θυρῶν ἀρασσομένων.

V. 554. Νωλεμέε. Συναχέε.

Ἀλιμυρέεε ἀκταί. Αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιρρέομεναι, ἡ περιρραινόμεναι.

V. 557. Θελήμονα. Πρόθυμον καὶ ἐπιτεταμένην. Οὐ γὰρ τὴν ἡσύχιον ἐνταῦθα σημαίνει.

V. 559. Τὰς δ' αὐτίκα. Τοῦτο ἔφη, ἐπεὶ πεπωμένον ἦν στηριχθῆναι αὐτάς, ἃν διέλθῃ αὐτῶν ἡ ναῦς.

V. 562. Προέηκε πελειάδα. Ὅτι διὰ πελειάδας ἐπείρασαν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Τραγῶδουμένων.

V. 568. Σπήλυγγεε. Αἱ κοιλάδες αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας.

V. 569. Ἐβόμβεον. Ἦχουν. Ὅθεν καὶ βομβύλη, εἶδος μελίσσης. Καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος, ὡς Ἀντισθένης παραδίδωσιν. Ἔστι δὲ τοῦτο στενοτράχηλον.

V. 570. Καγχλάζοντοε. Ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντοε. Περιέκλυε τὰς ἐφ' ὕψους ἀκτὰς ὁ τοῦ κύματος ἀφρός.

V. 571. Νῆα δ' ἐπειτα. Περιῆγε δὲ τὴν ναῦν καὶ περιέστρεφεν ὁ ῥοῦς.

Εἴλει. Περίεστρεφε.

V. 572. Οὐραία πτερὰ ταίγε. Αὐταὶ ἔκοψαν τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς πτερὰ.

[V. 573. Τὸ δὲ ἔβραχε τὸ ἐβόησε σημαίνει.]

V. 576. Πλήμμυριε καὶ πλημμυρίς, διχῶε. Ἄμεινον δὲ πλημμυρίς. Τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ζημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ἡ δύνεται· βασιλεύω, βασιλὶς· πλημμύρω, πλημμυρίς.

Κατένεικε. Κατήνευκε τὴν ναῦν εἰς τῶν πετρῶν.

V. 579. Ἦδη δ' ἐνθα καὶ ἐνθα. Γενομένων δὲ αὐτῶν μεταξὺ τοῦ στενοῦ, ἡ πρόσω καὶ ἡ κατόπιν θάλασσα ἐπεφαίνετο.

[Ὅπισθεν μὲν φαίνεται ἡ Προποντὶς, ἔμπροσθεν δ' ὁ Εὐξείνους.]
Ἦ τὸ ἐνθα καὶ ἐνθα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου
ἀνενεκτέον.

V. 580. Ἀπροφάτως δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπροοράτως.

V. 581. Κυρτόν ἀποτμήγι σκοπιῇ ἴσον. Ἀνεφάνη
δὲ καὶ ἐπῆρχετο αὐτοῖς ἀπροσπῶς προπαροῖθεν ὕψηλόν καὶ μέγα
κύμα, παραπλήσιον ἀπερὲγγμένη σκοπιῇ, ἥτοι ὄρει.

V. 582. Ἦμυσαν. Ἐκλιναν λοξὰς τὰς κεφαλὰς, ὡς κα-
λυφθῆσόμενοι ὑπὸ τοῦ κύματος.

V. 583. Κατεπάλμενον. Ἐπερναβάν. Ἀναφέρεται δέ
πρὸς τὸ μέγα κύμα.

V. 584. Ἀλλὰ μιν ἔφθη. Προέλαβε δὲ ὁ Τίφως βαρου-
μένην τὴν ναῦν τῇ εἰρεσίᾳ, ὑποχαλάσας καὶ ἐνδούς αὐτῇ, ἡ κατα-
πανσας τὴν εἰρεσίαν. Ἦ βαρυνομένην αὐτὴν αἰσθανόμενος τῇ
εἰρεσίᾳ ἀνεχάλασεν.

V. 586. Ἐκ δ' αὐτήν. Οὕτω (φησὶν) ἐπῆρεν τὸ κύμα
τὴν ναῦν, ὡς καὶ ὑπὲρ τὰς πέτρας αὐτὴν γενέσθαι.

V. 587. Τὸ δὲ μεταχρονίη, ὅτι μεταχρονίη γράφεται,
εἴρηται. Σημαίνει δὲ τὴν μετέωρον.

V. 590. Ὅσσον δ' ἂν ὑπείκαθε. Ὁ νοῦς, ὅσον δὲ
ἄλλη ναὺς τῇ εἰρεσίᾳ πειθομένη ὑπέειξεν ἂν, δις τόσον ἢ Ἀργώ.
ἵνα διὰ τούτων τὸ τάχος δηλώσῃ τῆς Ἀργούς. Ἦ οὕτως, ὅσον ἂν
εἴξε καὶ ὑπεχώρησε τοῖς ἰστέαις ἢ Ἀργῶ, δις τοσοῦτον τῇ παλιρ-
ροίᾳ ὑπέστρεψε. Διὸ καὶ ἐπιφέρει, ἐπεγνάμπτοντο δὲ ἥ ὕτε
καμπύλα τόξα, τὸ βλαῖον τῆς εἰρεσίας δηλῶν.

V. 594. Κύλινδρος. Κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἐκα-
τέραν βάσιν ἔχων ἐπίπεδον.

V. 595. Προπροκαταῖγθην. Εἰς τοῦ ἔμπροσθεν ἄνω-
θεν καταφερομένη.

Ἐν δ' ἄρ' αὖ μίσσαις. Ἐν δὲ μέσῳ τῶν Συμπληγάδων
κατέσχευεν αὐτὴν ὁ θαῦς.

V. 598. Καὶ τότ' Ἀθηναίη. Καὶ τότε ἡ Ἀθηναῖς τῆς
πέτρας ἀντελάβετο καὶ κατέσχε τῇ λαίᾳ, τῇ δὲ δεξιᾷ αὐτὴν ἐξέωσεν
ἐκ τοῦ Πόντου.

V. 601. sq. Ὅμως δὲ τὰ ἀκροστόλια ἐπέκλασαν συνδραμοῦσαι
αἱ πέτραι.

Ἀφλάστοιο κόρυμβα τὰ ἀκροστόλια λέγει.

Παρέθρισαν. Ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν, κατὰ συγκοπήν.
Σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν.

Νωλεμὲς ἐμπλήξασαι. Βιαίως συμπεσοῦσαι τὰ ἀκρο-
στόλια ἀπέκοψαν.

V. 611. Ἐλπομαι αὐτῇ νηϊ. Ἦγουν δι' αὐτὴν τὴν
ναῦν. Ἦ διὰ τῆς νεῶς αὐτῆς. Ἦ λείπει ἡ σύν. Ὁ δὲ νοῦς,
ἐκλίπῃ ἤδη σεσῶσθαι ἡμᾶς σὺν αὐτῇ τῇ νηϊ. Ἦ δὲ Ἀθηναῖς τῆς
σωτηρίας αἰτία. Ταῦτα δὲ φησι περιδιαρρύνων αὐτούς.

(V. 615. Αἰσονίδη, τύνη δέ. Ἐπειδὴ (φησὶν) ἄπαξ
ἐφύγομεν τὰς πέτρας, μηκέτι εὐλάβου τὸν θάνατον.)

V. 620. Σεῦεν. Ἀντὶ τοῦ, ἔθουνεν ἐπὶ τὴν Βιδυνίαν τὴν ναῦν.

V. 622. Παρηγορέεις. Ἀντὶ τοῦ, παραμυθητικῶς λέγεις.

V. 624. Χρῆν γὰρ ἐφειμένοιοι. Ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττοντος. Τὸ δὲ χρῆν ῥῆμά ἐστι. Παρ' αὐτὸ γὰρ καὶ ὄνομα πίπτει τὸ χρεῖα· ὥς παρὰ τὸ δρᾶν, δρᾶμα. Ἐπιρρόημα γὰρ οὐ δύναται εἶναι· ὅτι ἀπὸ ἐπιρρόηματος οὐ σχηματίζεται ὄνομα.

V. 626. Δ' αἰόμενος. Διακοπτόμενος, μεριζόμενος.

V. 627. Ἀτλήτους μελεδῶνας. Ἀνυποστάτους μερίμνας ἔχω, ἀνυπομονήτους καὶ μεγάλας.

V. 628. Στυγέων δὲ, ἀντὶ τοῦ διδοικῶς. Καὶ Ὅμηρος·

— — — — — τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ.

Καὶ αὐθις^{d)}.

— — — — — τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

V. 631. Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν. Αἰεὶ πρὸς τῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ νυκτὸς τὰς τύχας ὁδύρομαι. [Φυλάσσω ἀντὶ τοῦ διαγῶ.] Ὅμηρος^{e)}.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθει νύκτα^{f)} φυλάξεις.

V. 633. Εὐμαρέως. Εὐχερῶς. Ἐνθεν καὶ εὐμαρὲς^{g)}, εἶδος ὑποδήματος, ὃ εὐχερῶς ἐχρῶντο.

V. 634. Ἐῆς δὲ ψυχῆς ἀντὶ^{h)} τῆς σεαυτοῦⁱ⁾ ζωῆς.

V. 635. Τὸ δὲ εἶο, ἀντὶ τοῦ ἐμεῖο· τρίτον πρόσωπον ἀντὶ πρώτου. Βούλεται δὲ λέγειν, ὅτι ἐμαυτοῦ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ποιούμεν φροντίδα, περὶ δὲ σοῦ, καὶ τοῦδε, καὶ τῶν ἄλλων, δέδια.

Ἰδίως δὲ ἡβαιοῖν, τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχον, ἄβαίον τι ὄν.

V. 638. Οἱ δ' ὁμάδησαν. Ὅμοῦ ἀνεφάνησαν θαρσύνοντες αὐτόν. Ὅμαδος δὲ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἄδειν, ὁμοαδός τις ὢν.

V. 640. Ἐπιρρήδην. Φανερώτερον, παρῳήσιαστικώτερον, οἷον εἰ ἀναφανδόν.

V. 643. Τάρβος ἀνάψομαι. Τὸ φόβον περιθήσομαι σημαίνει.

(V. 649. Αἰψα δὲ τοίγε. Ταχέως δὲ κατέλαβον τὸν τε Πῆβαν καὶ τὸν πρὸ τοῦ Πῆβα σκόπελον, κολωνοειδῆ ὄντα.)

V. 650. Κολώνη δὲ, οὕτω ἄκρα καλουμένη περὶ τὸν Λύκον ποταμόν. Μέννηται αὐτῆς Νύμφης ὁ Ἡράκλειώτης ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας. [Σκοπελὸν οὖν Κολώνης ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν τῆς Κολώνης τόπον.]

V. 652. Προχοὰς Φυλληίδας. Φύλλης, ποταμὸς Βιδυνίας.

V. 653. Διψακός δὲ, υἱὸς τοῦ Φύλλιδος καὶ νύμφης τινός

c) II. XX, 65. d) II. XV, 167. g) ἀμάρα P. εὐμάρα corrigat Schaefer. VII, 112. e) Od. XXII, 195, fer. h) τοῦ addi jubet Schaefer. f) διὰ νύκτα Μελάνθει πάγχυ P. i) Sic P. Vulgo ἐαυτοῦ.

ἐγγωρίον· ὃς Φοῖξον τὸν Ἀθάμαντος ἐξένισεν ἐπὶ τοῦ κριοῦ, ὅτε ἐξέφυγε τὸν θάνατον, μέλλων σφαγιασέσθαι.

ΤΓ' Ἀθάμαντος. Τὸν Φοῖξον ὑπεδέξατο δ' Αἰψακὸς εἰς Κόλχους πορευόμενον. Φασὶ δὲ ἐκεῖ σφαγιασθῆναι τὸν κριὸν τῷ Λαφυστίῳ Διῷ. Καὶ μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἓνα τῶν Φοῖξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ Διῷ.

V. 658. Καὶ εὐρεῖας ποταμοῖο. Διονύσιος δ' Ἀλβιανὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρεῖας ἡύνας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμον^{κ)}.

V. 660. Ὅμως δ' ἐπὶ ἡματι. Ἡμέραν δὲ καὶ νύκτα ὁμῶς ἐν νημεῖα διήγον καπηλατούντες.

V. 662. Πλαδόωσαν. Ἐνυγρον ἔτι οὐσαν.

V. 667. Χηλὰς σκηρίπτοντες. Τῶς ὄνυχας ἐπερείδοντες, ἐμπείροντες. Ὅθεν καὶ τὸ σκηπάνιον.

(V. 668. Τπ' ἐξ ἁλὸς εἰλκον ἐρετμά. Ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνέφερον καὶ ἀνῆγον τὰς κόπας.)

V. 671. Ἀμφιλύκην μιν. Σκοτεινὴν. Λύγη γὰρ ἡ σκοτία. Καὶ λυγρόφως ἐξ αὐτοῦ καὶ λυκόφως.

V. 672. Τῆμος ἐρημαίης. Περὶ τῆς Θυνιάδος νήσου προεῖρηται, ἥς μὲννηται Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης. Φησὶ δὲ αὐτὴν ἐπὶ σταδίου ἔχειν τὴν περιμετρον^{λ)}. Καλλιθένης δὲ ἐν τῷ Περύπλῳ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων φησὶ προσαγορεύεσθαι τὴν τε χώραν, καὶ τὴν νῆσον Θυνιάδα, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Θυνίαν.

V. 675. Τπερβορέων ἀνθρώπων. Τπερβορέους μῆ^{μ)} εἶναι τελέως φησὶν Ἡρόδοτος^{ν)}. ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοι τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι. Ποσειδώνιος δὲ εἶναι φησὶ τοὺς ὑπερβορέους, κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἀλπεὶς τῆς Ἰταλίας. Μινωσέας δὲ φησὶ νῦν τοὺς ὑπερβορέους Δελφούς λέγεσθαι. Ἐκαταίος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναι φησὶ τὸ τῶν ὑπερβορέων ἔθνος. Ἔστι δὲ αὐτῷ βιβλία ἐπιγραφόμενα Περὶ τῶν ὑπερβορέων. Τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς ὑπερβορείοις ὁ Ἀπόλλων. Διὸ καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ᾤφθη.

V. 684. sq. (Ὁψὲ δὲ τοῖον Ὀρφεύς. Τὸν Ὀρφέα φασὶ καὶ μάντιν εἶναι.)

Ἐν δὲ τῇ Θυνίδι νήσῳ ἱερὸν ἔστιν Ἀπόλλωνος. Ἡρόδοτος οὖν φησὶν ἔφον τὸν Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, οὐ καθὼς ὄρθρῳ ἐπεφάνη αὐτοῖς, ἀλλὰ καθὼς οἱ Ἀργοναῦται ὄρθρον εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν.

V. 686. Εἰ δ' ἄγε. Τὴν νῆσον (φησὶν) οὕτω καλέσωμεν ἔφον Ἀπόλλωνος.

V. 695. Χερμάσιν. Αἰδοῖς μικροῖς.

Ἐδίνεον^{ο)}. Ἀντὶ τοῦ ἐστρέφοντο.

(Ἐξερέοντες. Ἐξερευνῶντες.)

V. 696. Κεμάς δὲ, ἡ νέα ἑλαφος.

V. 699. Ἀνά διπλόα μηρία. Τῶν ἱερῶν. Διπλόα

κ) δρόμους P. λ) διάμετρον P. Locus est Herodot. IV, 36. ο)

μ) μὲν P. ν) Ἡρόδοτος P., quae Ἐδίνεον P. confusio jam saepius observata est.

δὲ, ἢ ὅτι [δύο εἶσιν, ἢ ὅτι] διπλοῦς αὐτοῖς ὑπερίθετο καὶ ἐπετίθετο ἐπιπλος.

V. 702. Καλὸν ἰηπαιήον'. Ἰηπατήων ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ἥτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι λάσεως ὁ θεὸς αἴτιος.

V. 704. Βιστονίη. Θρακική. Βίστονες γὰρ ἔθνος Θρακῶν. Ὄνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος, τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βίστονις, λίμνη Θρακική.

V. 705. Ὄνομάσθη δὲ Παρνασσὸς ἀπὸ Παρνησσού τοῦ ἐγχαορίου ἥρωος, ὡς Ἑλλάνικος: "Ἀνδρῶν δὲ^{p)}, ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάρναξ τοῦ Λευκαλίωνος, καὶ τοπρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο· ὅστερον δὲ κατὰ φθορὰν τοῦ στοιχείου Παρνασσός.

V. 706. Δελφύνην. Τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον· ὁ καὶ βέλτιον. "Ἄλλως δὲ καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς. Ὅτι Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λεάνδρος καὶ Καλλιμάχος εἶπεν· Δράκαιναν δὲ αὐτὴν φησὶν εἶναι θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην αὐτὸς ὁ Καλλιμάχος.

V. 709. Οἴοθι δ' αὐτή. Μόνῃ ἐφάπτεται τῶν τριῶν σου ἡ Αἰητώ.

V. 710. (Κοιογένεια δὲ, ἡ ἀπὸ Κόλου τὸ γένος ἔχουσα. Κόλου γὰρ θυγάτηρ ἡ Αἰητώ.) Ἔστι δὲ τὸ Κοιογένεια παθητικόν, ἡ ὑπὸ τοῦ Κόλου γεννηθεῖσα.

V. 711. Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ. Κέκληται δὲ ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἧς καὶ Ἀπόλλανος παῖς Ἀνκωρεῦς, ἀφ' οὗ Ἀνκωρεῖς οἱ Δελφοί.

Πλειστός δὲ, ποταμὸς Δελφίδος. Τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι Πλειστόϊο περισπωμένῳ. Ἐπεὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχαορίων λέγεται Πλειστός, ὡς καλός. Ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς.

V. 712. Θαρσύνεσκον ἔπεισιν. Ὅτε (φησὶν) ἐτόξευσεν τὸν δράκοντα, ἐπεφάνουν αἱ νύμφαι τοῦ βάλλειν αὐτὸν, ἢ ἢ βέλος· ἐξ οὗ τὸ ἐφύμνιον ἐγένετο ἰηπαιήων.

V. 714. Χορείη μέλψαν· αἰοιδῇ Τῇ μετὰ χοροῦ λεγόμενη ᾠδῇ.

V. 715. Λοιβαῖς εὐαγέεσσιν. Ὁμοσαν (φησὶν) ὁμογήσειν ἀλλήλοις· ὅθεν καὶ Ὁμονοίας θεᾶς ἱδρύται ἱερὸν.

V. 719. Κυδίστην. Ἀντὶ τοῦ κρατίστην θεῶν ὁμόνοιαν τιμῶντες. Πορσαίνοντες γὰρ, ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. Ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖν. (Γράφεται καὶ κικλήσκοντες.)

V. 722. Ποταμοῦ στόμα. Σαγγάριος, ποταμὸς Φρυγίας. Ὁ δὲ Μυρλεανὸς Σάγγαρον αὐτὸν λέγεσθαι φησὶν. Ἐρμogeneis δὲ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας φησὶν, Σάγγαν τινὰ ἀσπρήσαντα περὶ τὴν Πέαν, μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ποταμὸν Σαγγάριον ὀνομασθῆναι. Πλησίον δὲ αὐτοῦ (ὁρεῖας) Διμήτηρος ἱερὸν ἔστιν, ὡς φησι Ξάνθος.

V. 723. Καὶ Μαριανδυνῶν. Οἱ Μαριανδυνοὶ ὅμοροι

p) Ἄντρων P.

τοῖς Παφλαγόδι. Προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παιδός.

V. 724. *Λύκοιο θέεθρα. Λύκος ποταμός δμῶνυμος τῷ βασιλεῖ.* 'Ρεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν Μαριανδυνῶν χώρας.

'Ανθεμοεισίδα δὲ, ἀπὸ 'Ανθεμοεισίας, τῆς Λύκου μὲν θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Δασκύλου τοῦ Ταντάλου νιού.

(V. 727. 'Ἡῶθεν δ' ἀνέμοιο. Νυκτὸς δὲ (φησί) τοῦ ἀνέμου λήξαντος περὶ τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν 'Αχερουσίαν ἄκραν, εἰς ὄρμον κατήχθησαν.)

V. 729. *Ἡ μὲν τε κρημνοῖσιν.* "Οτι ἡ περὶ Ἡράκλειαν 'Αχερουσίας καλουμένη πανταχόθεν ἐκ θαλάσσης ἐστὶν ὑψηλὴ τε καὶ ἀπόκρημνος, καὶ ἀπονέενυκεν εἰς δυσμὰς εἰς τὸ πρὸ τῆς Βιθυνίας πέλαγος· καὶ ὅτι προσπίπτον αὐτῇ τὸ κύμα σφοδρούς ἀποτελεῖ ἤχους· καὶ περὶ τῶν ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκυῖων πλατάνων, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ πεδίου· καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι κατάβασις εἰς ἄδου ὑπάρχειν, Νύμφης ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας α⁴) φησί· παρ' οὗ 'Απολλώνιος ἔοικε ταῦτα μεταφέρειν.

V. 731. *Λισσάδες ἐρόρίζωνται.* 'Υψηλαὶ καὶ ἀνάντεις ἐν βάρθει τεθεμελιώνται.

V. 733. *Ἀμφιλαφεῖς.* 'Ανθηραὶ, μεγάλαι καὶ περίοπτοι.

V. 734. *Ἐκ δ' αὐτῆς εἶσω.* Κατὰ τὸ πρὸς ἡπειρόν τε καὶ μεσημβρίαν μέρος τῆς 'Αχερουσίας ἄκρας τὸ 'Αχερόντειον⁹) σπήλαιόν ἐστι, καὶ τὸ χάσμα τὸ κατὰ γῆς.

V. 735. *Ἵπαιθα.* Τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει.

• V. 736. *Ἐπηρεφεῖς.* Ἀντὶ τοῦ σύσκιον.

Φησί δὲ, ὅτι πνεῦμα καὶ ψυχρά τις αὔρα⁸) ἀναφέρεται ἐκ τοῦ στομίου, καὶ διὰ τοῦτο κνῆλον περιπεπαχγνῶται.

V. 737. *Πηγυλὶς δὲ ἐστὶν ἡ παγετώδης καὶ ψυχρά.*

• V. 739. *Ἰαίνετα* ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λύεται καὶ τηκεται.

V. 740. *(Σιγὴ δ' οὐ ποτε.* Φησὶν, ὅτι καὶ διὰ τῶν δένδρων καὶ διὰ τῶν κυμάτων ἤχον καὶ ψόφον ἀποτελεῖ, καὶ ἡσυχίαν οὐκ ἔχει.)

Βλοσυράν ἐνταῦθα τὴν λαμπράν ἰσως σημαίνει.

V. 743. *Ἐνθα δὲ καὶ προσχοαί.* Φησὶν, ὅτι καὶ ὁ 'Αχέρων Σωναύτης λέγεται, καὶ ὅτι ἐκ τῆς 'Αχερουσίας ἄκρας φέρεται διὰ τινος φάραγγος εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς θάλασσαν.

V. 744. *Ἀνερεύετα.* Οἶον καταρρεῖ καὶ ἔξεισι.

V. 746. *Σωῶν αὐτήν⁹).* Οἱ (εἰς) τὴν Ἡράκλειαν κατοικήσαντες Μεγαρεῖς, ὅτε εἰς τὴν ἀποικίαν ἔπλεον, χειμασθέντες εἰς τὸν 'Αχέροντα ποταμὸν κατέφυγον. "Οθεν καὶ διασωθέντες οἱ καὶ αὐταὶ Σωναύτην ἐκάλεσαν αὐτόν. Οὗτοι δὲ οἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρέων εἰσὶν ἀποικοὶ καὶ Βοιωτῶν, κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.

Σωφναύτης, ποταμός περὶ Ἡράκλειαν, οὕτως ἀνομασμέ-

9) πρῶτον P. r) 'Αχερούσιον P. s) αὔρα emend. Schaefer. t) Σωναύτην P. et sic deinde.

νος, ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει, ἀπαθείς ἔχων καὶ ἡρεμάτους λιμένας.

V. 749. Ἐγχεῖναι τὸ ἐμπεσεῖν σημαίνει.

V. 751. Εἰσωποὶ, ἐναντιοί") ἐσωτεροὶ γενόμενοι.

V. 752. Οὐδ' ἄρα δηθά. Λύκον φησὶ τότε Μαριανδυνῶν βασιλεύειν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βέρβυκας καὶ Ἀμύκον ἐχθὸς φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. Φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι Λασκύλου τοῦ Ταντάλου, καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ· (ὡς μαρτυρεῖ καὶ Νύμφης ἐν τῷ α̃ τῆς Ἡρακλείας, καὶ Ἡρόδοτος παριστορῶν.) Ὑπεδέξατο δὲ τοὺς ἥρωας, ὥς τινες, διὰ τὸ τὸν Πέλοπα, τὸν θεῖον αὐτοῦ, τιμηθῆναι παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν Ἀμύκον καὶ τῶν Βερβύκων φόνον. Ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Μαριανδυνοῖς οἱ Βέρβυκες.

V. 754. Αὐθένται Ἀμύκοιο. Συλληπτικῶς εἶπεν φονέας Ἀμύκου τοὺς ἥρωας, καίτοι Πολυδεύκους μόνου τοῦτο δεδρακότος. Αὐθέντης δὲ λέγεται ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπὶ τινος φόνον ἔμενος, ὅσον αὐτοκτονίας τις ὢν.

Κλέος· Ἡ διαδεδομένη φήμη.

V. 755. Ἀρθμός"). Ἡ φίλα.

V. 758. Ἀντιβίην Βέρβυξιν. Ἐχθροὶ αἱ οἱ Μαριανδυνοὶ τῶν Βερβύκων. Ἠττήθησαν δὲ πολλὰκις ὑπ' αὐτῶν· καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲ Λύκου Πριδίας συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμύκου ἀνῆρέθη. Ὑπερτον δὲ προσλαβόμενος Ἡρακλῆα σύμμαχον, πρὸς Ἀμαζόνας στρατεύομενον, ἐξ εὐχεροῦς περιεγένετο τῶν Βερβύκων. Τινες δὲ τὸν Πριδίαν υἱὸν αὐτοῦ") καὶ οὐκ ἀδελφὸν ἱστοροῦσιν.

(V. 765. Ὅσσα τε Κύζικον. Οὐ Κύζικον τὸν βασιλέα τῶν Λολιόνων φησὶν, ἀλλὰ τὴν πόλιν.)

V. 767. Γλαύκοιό τε βᾶξιν. Ὁ Γλαῦκος παρὰ τοῖς Ἰβυρσί τιμᾶται, γέρον καλούμενος. Ἔσθ' δὲ ἄκρα Γλαύκου θεῖ καλουμένη.

V. 777. Ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος. Τῆς Λυδίας λέγει. Ἀσία γὰρ τοπρότερον ἑκαλεῖτο ἡ Λυδία. Καὶ Ὁμηρος").

Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.

Καὶ ἡ κιδάρα Ἀσία λέγεται, ἐπεὶ ἐν Λυδίᾳ πρῶτον εὗρέθη.

V. 778. Τὸ δὲ, πεζὸς ἔβη, ἀκολουθῶς τῷ μύθῳ, πεζὸν τὸν Ἡρακλῆα φησὶν ἐπὶ τὸν ζωστήρα τῆς Ἰππολύτης [ἀπελθεῖν]· (δηλαδὴ διὰ τὸ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τότε συντρέχειν.) Ἄθλος δὲ ἦν οὗτος ἔνατος. Πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ [τῆς Ἰππολύτης] ζωστήρος εἰσὶν. Τινες μὲν γὰρ Ἰππολύτης, ἄλλοι δὲ Διόλκης· Ἰβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν [Οἰολύκης τῆς] Βοιάρεω θυγατρὸς φησιν.

V. 780. Ἐνθα δ' ἐπὶ Περίλαο. (Φησὶν, ὅτι ἡνίκα Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Ἰππολύτης ἐπορεύετο ζωστήρα, κατέλαβε Μαριανδυνοὺς ὑπὸ Βερβύκων καταπονουμένους· ἐπιστρατεύσας δὲ μετὰ Μαριανδυνῶν ἐχειρώσατο τοὺς πολεμίους. Πεισόντος δὲ ἐν τῇ μάχῃ Περιλάου τοῦ Μαριανδυνῶν προηγουμένου, ἀγὼν ἐπιτάφιος

υ) ἀντὶ τοῦ P. ν) ἀριθμὸς P. w) τοῦ Λύκου P. x) Π. II, 461.

ἐτέθη ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς ἐνίκησε Τίτιον, ἓνα τῶν Μαριανδυνῶν. Πριόλας δὲ, ἀδελφὸς Λύκον, καὶ Πριόλα πόλις πλησίον Ἡρακλείας.) Τὸν δὲ Τίτιον οἱ μὲν φασὶ Λιδὸς παῖδα, [οἱ δὲ] ἓνα τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, οἱ δὲ τὸν πρεσβύτατον τῶν Μαριανδυνῶν παίδων. Ὁ δὲ Μαριανδυνὸς Φινέως ἢ Φορίξου ἢ Κιμμερίου λέγεται παῖς εἶναι. Ἀπὸ δὲ Τίτιου φασὶ Τίτιον τὴν πόλιν κληθῆναι. Ἐνθα δ' ἐπὶ Ἰδίως τὸν θρυλούμενον Πριόλαόν φησι τῶν ἄλλων Βάρυνον) λεγόντων τὸν Τίτιον υἱὸν, ὡς Νύμφης καὶ Καλλίστρατος.

V. 782. Ἐλέγοισιν. Τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἔγραφοντο οἱ παλαιοί.

V. 786. sq. Αὐτὰρ ὁμοῦ. Τὸ ἐξῆς, ὃ Ἡρακλῆς τῷ ἑμῷ πατρὶ Δασκίλῳ ὑπέταξεν ὁμοῦ Μουσούς καὶ Φούγας.

Τινὲς γράφουσι Μυγδόνας [ἀντὶ τοῦ καὶ Φούγας], ἵνα ἢ, ὁμοῦ Μουσούς καὶ Μυγδόνας ὑπέταξε τῷ πατρὶ μου. Ὅτι δὲ Φούγας ἐχειρώσατο τοῖς Μαριανδυνοῖς, καὶ Νύμφης ἱστορεῖ. Λιδὸ καὶ οὕτω γράφει. Εἰ δὲ γράφοιτο Μυγδόνας, ἦτοι τοὺς Βέβρυκας ἀπὸ Μυγδόνας βασιλέως αὐτῶν οὕτω κέκληκεν· ἢ ῥητέον, ὅτι Μοίριδι κατηκολούθησεν. Οὗτος γὰρ Μυγδόνας ἔφησε καταπολεμῆσαι τὸν Ἡρακλῆα.

V. 789. Ἔστ' ἐπὶ Πηβαίου. (Τῆς μὲν Παφλαγονίας μέχρι τοῦ Βιλλαίου ποταμοῦ κατεστρέψατο πᾶσαν) οὗτος δὲ διὰ τῆς ἐπικειμένης Φρυγίας ῥέων, ἐξίησι παρ' αὐτῇ τὴν Τιτάνων πόλιν· ἐκ δὲ τούτου, πρὸς δυσμὰς, ἕως τοῦ Πήβα καὶ τοῦ ἐπικειμένου σκοπέλου κατὰ τὴν ἐκβολὴν τούτου.

Ὅτι δὲ τοὺς Παφλαγόνες ὑπέταξεν Ἡρακλῆς τοῖς περὶ Λύκον, ἱστορεῖ Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν.

V. 791. Βιλλαῖος προπερισπωμένως. Οὕτω φησὶν Ἡρακλῆς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς καθόλου. Ἔστι δὲ ποταμὸς Παφλαγονίας· οἱ δὲ, Φρυγίας.

V. 794. sq. Ὁφρ' ἐβάλοντο. Φησὶν, ὅτι οἱ Βέβρυκες πόλιν ἀπετάμοντο τῆς Μαριανδυνῶν χώρας, καὶ μέχρι τοῦ Τπίου ποταμοῦ προσηγάργοντο τοὺς ὄρους. Ὡκισται δὲ παρὰ τῷ ποταμῷ ἐν τῇ Θυνίᾳ καὶ πόλις Ἰπαι λεγόμενη. Ὁ δὲ Ἰπαιὸς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ καταφρέσθαι ἀπὸ τῶν Ἰπίων ὀρών.

Εἰαμηνάς) δὲ λέγει τοὺς καθύγραυς τόπους.

V. 797. (Ἐπελάσσαι ἄρηα. Ἐπαγαγεῖν. Οὐ χωρὶς Θεῶν (φησὶ) προνοίας, ᾧ Πολύδευκες, ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἀπέκτεινας τὸν Ἀμυκον.)

V. 799. Ἀρκιός) ἐστὶν ὁ ἱκανὸς (καὶ ὁ ἔτοιμος).

V. 800. Τίειν, τὸ ἀποδιδόναι.

V. 801. Ὀφέλλειν, τὸ εὐεργετεῖν.

V. 804. Ἀντιᾶν, τὸ περιτυχεῖν ἐνταῦθα.

V. 806. Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαϊς. Χωρὶς δὲ τούτων

τοῖς Τυνδαρίδαις, τοῦτ' ἐστὶ, τοῖς Διοσκούροις, ἑρδὸν ἰδρύνουσαν ἐπὶ τῆς Ἀχερουσίας ἁκρας.

(V. 810. Πτόνας εὐαρότοιο. Ἀντὶ τοῦ, τέμενος πρὸ τῆς πόλεως ἀπομερίσω αὐτοῖς.)

V. 811. Ὡς τότε μέν. Οὕτως τότε δι' ὅλης ἡμέρας περὶ τὴν ξύωχιν ἐτέρποντο καὶ ἔπαιζον.

V. 812. Ἐγκονέοντες. Ἐνεργοῦντες. Ὅθεν καὶ γόνυ, οἶον κόνυ τι ἔν· παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ.

V. 815. Ἐνθα δ' Ἀβαντιάδην. Περὶ τοῦ ἐν Μαριανδυνοῖς γενομένου θανάτου τοῦ Ἰδμονος καὶ Ἡρόδαρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Προμηθίδας εἶπε,) καὶ Νύμφης ἐν τῇ περὶ Ἡρακλείας, (ὡς Ἰδμων ὑπὸ σὺδς ἐπλήγη.)

V. 817. Ἐπεὶ χρεώ. Ἡ χρεία, ἡ εἰμαρμένη.

[V. 818. Δονακώδης, ὑλώδης P.]

V. 819. Ψυχόμενος. Τῷ ψυχρῷ βρεχόμενος.

V. 821. Ἐλειονόμοι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλαισι διατρίβουσαι.

V. 822. Τίφος. Ὁ ἐλώδης τόπος.

V. 823. Ἀνὰ θρωσμούς. Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰς ἀναβολὰς καὶ ἀναβάσεις καὶ καθόδους.

V. 824. Ἀφράστοιο. Ἀφραστός, ἀπροσδόκητος.

V. 828. Ὁρέξατο τὸ ἔτεινε^{β)} σημαίνει.

V. 829. Αἰγανέην. Ἡ παρὰ τὸ ἄγαν ἴσθαι· ἢ διὰ τὴν ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγεννημένην· ἢ διὰ τὰς αἰγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς νεῖσθαι.

[V. 830. Ἐν δὲ τῷ καπρίῳ νοεῖται ἢ κατὰ.]

V. 831. Θεῶ. Θεὸν τὸ δέξυ.

V. 833. Ψυχοῦργαγέοντα. Ἀποψυχοῦντα.

V. 836. Κηδείαν δὲ λέγει τὸ ἐπὶ τῶν νεκρῶν πένθος.

V. 838. Μεγαλωσί. Μεγαλοπρεπῶς.

V. 843. Νηίου ἐκ κοτίνιοι. Κότινος οὐ μόνον δ' ἀργιέλαιος^{γ)}, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία.

Φάλαγξ δὲ, τὸ ἐπίμηκες καὶ στερογγύλον ξύλον. Πολλὰς δὲ τοιαύτας εἶχον φάλαγγας οἱ ἀριστεῖς πρὸς τὰς νεολκίας^{δ)}, ἀφ' ὧν ἐπὶ τῇ τοῦ Ἰδμονος τάφῳ κατὰ παραίνεσιν τοῦ Ὀρφέως μίαν λαβόντες προσέπηξαν· ἥτις βλαστήσασα, ἔτι καὶ νῦν δέκνεται. Περὶ ταύτην δὲ τὴν Ἡράκλειαν ἔκτισαν [οἱ Μεγαρεῖς].

V. 845. Χρεῖω ἀπηλεγέως. Εἰ δὲ μὴ (φησὶ) καὶ τοῦτο δεῖ ἀπλῶς καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐξεπεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ Ἰδμων, ὃν ἐχρησμάδῃσεν ὁ θεὸς ἐξιλάσκεσθαι Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς [ὡς πολιοῦχον], ὅτε τὴν Ἡράκλειαν ἐμελλον κτίειν. Τοῦτο δὲ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος, ὡς μὴ εἰδότες τῶν Ἡρακλειωτῶν, τίς εἴη ὁ τεθαμμένος παρ' αὐτοῖς, καὶ χρησμάδῃς εἶναι πολιοῦχος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Λέγει δὲ καὶ Προμαθίδας, ὅτι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, ὅστις εἴη [ὁ δηλωθεὶς πολιοῦχος ὑπὸ Ἀπόλλωνος διὰ χρησμοῦ, διὰ τοῦτο ἀντ' ἐκείνου Ἀγαπήστορά τινα] ἐπιχώριον ἤρωα κυλοῦσιν^{ε)} οἱ Ἡρακλει-

b) ἔτειψε P. c) ἡ ἀργιέλαια P. d) τὴν νεολκίαν P. e) ἐτίμων P.

ται. "Οτι δὲ Βοιωτοὶ καὶ Μεγαρεῖς ἔκτισαν τὴν ἐν Πόντῳ Ἡράκλειαν, καὶ Ἐφορος ἐν πέμπτῳ καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν.

V. 847. Ἐπιρρόγηδην. "Οτι διαρρόγηδην καὶ φανερώς ἔπικαλιν αὐτὸν πολιοῦχον ὁ θεὸς προσέταξεν.

V. 848. Ἀμφὶ δὲ τῇ νδε. Περὶ δὲ τὸν ἀγοιέλαιον τὸν ἐπιπεφυκόμενα τῷ Ἰδμόνος τάφῳ ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τοῖς Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς τὴν πόλιν κτίσαι. Λέγει δὲ τὴν Ἡράκλειαν. Ἐν γὰρ τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἡρακλειωτῶν ὑπάρχει ὁ τάφος (ὡς φησιν Ἡρόδωρος), ἐφ' οὗ ἐστὶν ὁ ἀγοιέλαιος.

(V. 849. Οἱ δ' αὐτὶ θεοῦ δέος. "Οτι τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμήστορος λέγουσι τινος ἥρωος ἐπιχωροῦν.)

V. 854. Ἀγνιάδην Τίφυν. "Οτι ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τέθνηκεν καὶ ὁ Τίφυς, εἶπε Νύμφης. Ἡρόδωρος δὲ φησιν, ὅτι οὐκ ἀπίνωνται εἰς Κόλχους τέθνηκεν ὁ Τίφυς, ἀλλ' ὑποστρεφόντων.

V. 857. Εἰσότ' Ἀβαντιάδαο. Ἐν ὅσῳ ἔθανι τὸν Ἰδμόνα, ἐν τασούτῳ καὶ ὁ Τίφυς νοσήσας ἐτελεύτησεν.

V. 858. Κῆδος. Ἡ λύπη.

V. 859. Παρασχεδὸν αὐτῶν. Ἐγγύς. Ἡ ἐν τῷ μεταξὺ.

V. 862. Κατήμυσαν. Ἐστύγνασαν, ταῖς λύκαις κατεκλίνθησαν ὅτι ἀπηλπίκεισαν τὴν σωτηρίαν παντάπασι.

V. 866. Ἰμβρασίωσι. Ἰμβρασός, ποταμὸς Σάμου, πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Καλλίμαχος.

Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθη Ἰμβρασε Παρθενίου.

Ἀστυπάλαια. "Οτι Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ἡ Σάμιος Ἀγκαῖος ἦν παῖς, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναὺν μετὰ τὴν Τίφνος τελευτήν, καὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ.⁵)

V. 867. Περὶ γὰρ εὖ. Ἀντὶ τοῦ διαφερόντως.

V. 872. Παρθενία δὲ ἡ Σάμος. Ἐκέχρητο γὰρ πολλοῖς ὀνόμασι. Καὶ γὰρ Μελάνθεμος καὶ Παρθενία καὶ Ἀνθεμουσα ἐκαλεῖτο.

V. 875. Ὅτινα. Ἀντὶ τοῦ ὄντινα. Ὡς γὰρ ὅτου καὶ ὅτῳ λέγομεν, οὕτω καὶ ὅτινα ποιητικῶς.

Τὸ δὲ λάψει, ἀντὶ τοῦ βλάψει καὶ διαφθερεῖ τὸν πλοῦν.

V. 878. Ὅρεξάχο. Ὅρεξιν ἔλαβε, καὶ οἶον πρόθυμος ἐγένετο.

V. 888. Τὸ κατηφῆσαι ἀντὶ τοῦ δυσανασχέτησαι.

V. 889. Τῷ καὶ ὁμοῦ. Διὸ καὶ σὺν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ αὐτὸς προσορᾶται τὴν ἀπώλειαν.

V. 895. Ἐτράπεθ' ὁρμη. Μετέπεσε καὶ μετετρέπη εἰς εὐελπισίαν^h) ὁ Ἀγκαῖος.

Ἡρόδωρος Ἐργίνον φησὶ κυβερνήσαι τὴν Ἀργαῶ μετὰ τὸν θάνατον Τίφνος.

V. 901. Καρταλίμως. Τάχως διὰ τοῦ Ἀχέροντος ἐξή-

f) Εἰσόκε P. g) λέγει P. h) εὐελπισίαν corrigit Schaefer.

λασαν ποταμοῦ. Ἐπύχον γὰρ μέχρι ἑ σταδίων ἀναπλεύσαντες, διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμίσσμενοι, ὥς φησι καὶ Ἡρόδοτος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις.¹⁾

V. 904. Ὡκα δὲ Καλλιχόροιο. Ποταμὸς Παφλαγονίας, (ιερός Διονύσου,) περὶ Ἡράκλειαν· οὐ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος. Ἐξεῖσι δὲ διὰ στομάτων δισσῶν. Οὕτω δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στήσαι χορὸν, ὅτε ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε. (Τοῦτον δὲ πάλιν Ὀξύνοντα ἐκάλουν.)

Ὅτι δὲ κατεπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, Διονύσιός φησι καὶ Ἀριστόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορίαις, προσιστοροῦν, ὅτι καὶ Νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ, καὶ κισσῷ προσόμοιον φυτὸν φυτεύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός. Ὡσαύτως δὲ καὶ Χαμαιλέων ἱστορήσεν ἐν πέμπτῳ²⁾ περὶ Ἰλιάδος.

V. 908. Ἀμειδίη τους. Ἦτοι φοβερός διὰ τὰ μυστήρια τοῦ θεοῦ· ἢ ὅτι φοβεραὶ εἰσιν αἱ νύκτες. Εὐριπίδης.

Νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνόντη³⁾ ἔχει σκότος.

V. 911. Σθενέλου τάφον. Ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ Σθενέλου τάφος ἐστὶ τοῦ Ἀκτορος· ὃς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπ' Ἀμαζόνας, τρωθεὶς ἀνεχώρησεν, καὶ ἀπέθανε καθ' ὁδὸν περὶ τὴν Παφλαγονίαν. Τὴν δὲ περὶ [τοῦ] Σθενέλου [τάφου] ἱστορίαν ἔλαβι παρὰ Προμηθίδας, τὰ δὲ περὶ τοῦ εἰδώλου αὐτοῦς ἔπλασεν.

V. 915. Ἀνεμέτρεον, ἀντὶ τοῦ παρέπλεον.

V. 918. Στεφάνην, τὴν ἄκραν.

V. 926. Ἦγνισαν, ἀντὶ τοῦ ἐκάρησαν καὶ ἔκαυσαν.

V. 929. Ἐκ τοῦδε Ἀύρη. Οὗτος μὲν φησιν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμῷ τὴν λύραν ἀνατεθείσθαι ὑπὸ Ὀρφείας· (διὸ καὶ τὴν χώραν προσηγορεῦσθαι) ὃ δὲ Προμηθίδας, ἐπὶ στήλης τινός.

V. 933. Ἐντενέες. Συντόνως.

V. 934. Ταρσὸν δὲ τὸ σῶμα φησὶν. Δηλοῖ δὲ τὰς πτέρυγας.

[V. 935. Ῥιπήν δὲ φησι τὴν ὁρμήν.]

V. 936. Καὶ δὲ Παρθένιοιο βοάς. Ποταμὸς Παφλαγονίας. Ἐβαλλεῖ δὲ τὰ ρεύματα περὶ πόλιν Σήσαμον. Τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν πᾶσι παρέρχεται. Παρθένιον δὲ φησιν αὐτὸν ὀνομάσθαι Καλλισθένης διὰ τὸ (τὴν Ἀρτεμιν ἐν αὐτῷ λούεσθαι Ἔνιοι δὲ διὰ τὸ) στάσιμον τοῦ ρεύματος καὶ ἥρεμον (φασὶν οὕτω προσαγορεῦεσθαι).

V. 941. Σήσαμον. Πόλιν Παφλαγονίας. (Ὅμηρος⁴⁾ — — καὶ Σήσαμον ἀμφεμένοντο.)

Τὸ δὲ Σήσαμον μετωνομάσθη Ἀμαστρίς⁵⁾ ἀπὸ Δαρείου ἀδελφοῦ θυγατρὸς. Ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σήσαμον λαβεῖν παρὰ Καρῶν (ἀντὶ τῆς χώρας) [τὸν] βουλόμενον κτίσαι τὴν πόλιν.

1) Ἀργοναυτικαῖς legendum putat Schaefer. k) τῷ P. l) Il. II, 853. m) Sic P. Vulgo Δάμαρις. cf. Steph. Byz. s. v.

Ἐρυθῖνοι δὲ, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ Παφλαγονίαν. Οὕτω δὲ λέγονται διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος. Εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι. Καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται·

— — — — καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους^{η)}.

V. 942. Τλήεντα δὲ εἶπεν, διὰ τὸν πύξον ἐκεῖ πολὺν γίνεσθαι.

Κρωβιάλος πόλις περὶ Παφλαγονίαν, ἧς μέμνηται Στράβων ἐν Γεωγραφουμένοις. Παρ' Ὀμήρῳ δὲ μεταγράφει ἀντὶ τοῦ, Κρώμναν τ' Αἰγιαλὸν τε, Κρώμναν Κρωβιάλόν τε.

V. 945. Αἰγιαλόν. Ἔστι γὰρ αἰγιαλὸς σταδίων μυρίων κάμπαντι τὴν Κάραμβιν μέχρι Σινώπης.

V. 946. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίης. Ἀσσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν^{ο)} Καππαδοκίαν. Ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία, διὰ τὸ τὸν Ἄλυν ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα, (φησὶν) εἰς τὸν Εὐξείνιον ἐκδιδόναι πόντον. Τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων Λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν.

Ἐνθα Σινώπην. Πόλις τοῦ Πόντου ἢ Σινώπη, ἀνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσσωπὸς θυγατρὸς Σινώπης· ἣν ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων, κατὰ Φιλοστέφανον, ἀπὸ Βοιωτίας, ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον, καὶ μίγεις αὐτῇ, ἔσχε Σύρον, ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. Τὴν δὲ τῶν Ἀσσυρίων χώραν Λευκόσυρόν φησι καλεῖσθαι Ἀνδρῶν^{π)} ἐν τῷ περὶ Πόντου, κατὰ ἀντίφρασιν τῶν ἐν τῇ Φοινίκῃ Σύρων. Ὁ δὲ Τῆϊος Ἀνδρῶν^{π)} φησὶ μίαν τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ, πίνουσάν τε (πλεῖστον) οἶνον, ὀνομασθῆναι Σανάπην, ἐπειδὴ μεταφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. (Ὅτι δὲ τινες τοὺς Ἀσσυρίους Λευκοσύρους λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος.) Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἄρεος καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται ἡ Σινώπη· κατὰ δὲ τινας, Ἄρεος καὶ Παρνάσσης· κατ' Εὐμήλον καὶ Ἀριστοτέλην, Ἀσώπου. Καὶ οὗτος μὲν φησιν, ὅτι Ἄλυν τε τὸν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία, (αἰτησαμένη παρ' αὐτῶν πρότερον, ἵν' ἐπιτύχη οὗ ἂν ἐθέλοι· ἔπειτα εἰποῦσα παρθενίας ὀρέγισθαι, ταύτης ἐπέτυχεν, ὡς ἂν ὄρκῳ δεδεμένων αὐτῶν.) Φιλοστέφανος δὲ φησὶ τοῦναντίον, Ἀπόλλωνι αὐτὴν μιγεῖσαν, ἀποκνήσαι τὸν προδασαγορευθέντα Σύρον· ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι Σανάπαι λέγονται παρὰ Θραξίν (ἢ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπη. Ἡ δὲ μέθυσος Ἀμαζῶν ἐκ τῆς πόλεως^{q)} παρεγένετο πρὸς Αὐτίδαν, ὥς φησιν Ἐκκαῖος.

V. 955. Τρικκαίῳ. Ἦνικα δ' Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἀμαζόνας, σύμμαχοι ὄντες οἱ περὶ τὸν Αὐτόλυκον ἐπλανήθησαν, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ᾤκησαν. Ἄλλοι δὲ φασιν, ἐκουσίως καταλειφθῆναι αὐτοὺς, ἵνα τοὺς περὶ Σινώπην καταπολεμήσωσι τόπους.

η) II. II, 855. ο) καὶ P. π) Ἀντρῶν P. q) Post hoc vocabulum in P. lacuna fere dimidii versus.

(V. 956. *Δηϊλέων τε. Οὔτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν τῆς Ἀμαζόνος ζωστήρα πεχωρησμένοι, φήμης δοθείσης, ὡς ἀπόλωλεν Ἡρακλῆς, τῶν Σινωπαίων λεγόντων, παραπλεόντων τῶν Ἀργοναυτῶν, παρεκάλεσαν ἀναλαβεῖν αὐτοὺς τῇ νηϊ. Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἐπλανήθησαν ἀπὸ Ἡρακλέους, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ᾤκησαν.)*

V. 961. *Ἀργέσταο. Τοῦ Ζεφύρου οὔσα λεγομένου. Ἀρχεται δὲ πνεῖν ἀπὸ θερινῆς δύσεως.*

Παρεπιπνέειν τὸ ἐπ' ὄλιγον πνεῖν σημαίνει.

Τὸ δὲ ἄσσον σημαίνει τὸ τῆς νεῶς ἑγγὺς ἤδη πνέειν.

V. 963. *Ἄλυσ καὶ Ἴρις ποταμοὶ τῆς Λευκοσυρίας.*

(Τῆς δὲ περὶ Θεμισκύραν ἄκρας καὶ ἐπάνω μέμνηται, εἰπὼν περὶ τοῦ Θερμάδοντος *)

Θεμισκύριον ἐπ' ἄκρην

μύρεται.)

Κατὰ δὲ τὴν Θεμισκύριον ἄκραν καὶ ἡ καλουμένη Ἡράκλειος ἄκρα ἐστίν, ἧς ἄλλοι τε καὶ Ἀρτεμίδωρος μέμνηνται. (ἐφ' ἧς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν ἴδρεται.)

V. 964. *Ἦδὲ καὶ Ἀσσυρίης. Προχύσιν ἔφη τῆς Ἀσσυρίας, τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λευκοσυρίας, τὴν ἐγκειμένην χώραν αὐτῆς εἰς θάλασσαν· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω·*

Λεῖπον Ἄλυν ποταμὸν, λείπον δ' ἄλιμυρέα χώραν,

(Ἀσσυρίης ἀνέχουσιν ἀπὸ χθονός.)

Τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ποταμώστου τῆς γῆς οὔσης, διὰ τὸ μεγάλους εἰς αὐτὴν καταφέρεσθαι ποταμούς· Ἄλυν καὶ Ἴριν. Καὶ οὕτως ἔχει ταῖς ἀληθείαις, καὶ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἡ χώρα ἔγκειται. Διὸ ποταμώστων λέγει εἶναι Ἀπελλωνίδης. Τοὺς γὰρ προειρημένους ποταμούς (ἄμφοτέρους), μάλιστα τὸν Ἴριν, κατὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας ῥέοντα, ἄλλοτε κατ' ἄλλους τόπους ἐκδίδοναι, καὶ ταύτην μακροῖς αὐτὴν προσχώμασιν εἰς μέσον ἐπεκτείνειν τὸ πέλαγος. (Διὸ δὴ σύμπασαν εἶναι ποταμώστων τὴν γῆν.) Βίαιον γὰρ καὶ πολὺν αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας διὰ χειμερίδου καὶ μακρᾶς φερόμενον παρασύρειν τὴν γῆν. Τοῦ δὲ κύματος καλίσσουτον ἐλαύνοντος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἰλὺν, συμβαίνει τὴν χώραν ἐπιπολὺ παραυξέσθαι *), καὶ τὴν θάλασσαν γίνεσθαι τεναγώδη.

V. 965. *Γνάμψαν Ἀμαζονίδων. Εἰκότως εἶπεν, ἐπειδὴ *) ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος τῆς Κολχικῆς ἀπὸ τριῶν σταδίων λιμὴν ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλὴν τούτου, κατὰ τὸν Ἡράκλειον τόπον *). Τῆς δὲ Θεμισκύρας ἄκρας καὶ ἄνω μέμνηται.*

Ἐφορος δὲ ἐν ἐννάτῳ φησι, τὰς Ἀμαζόνας ὑβρίζομένας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξελεθόντων αὐτῶν ἐπὶ τινα πόλεμον, τοὺς μὲν καταλειφθέντας ἀναίρειν, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ξένης προσιόντας μὴ δεχ-

*) Π, 371. *) προσγοῦσθαι P. τοῖς πλείουσιν inserit Etymol. M. p. 566, 30. u) πλὴν τοῦ κατὰ τὸ Ἡρακλείον, εἶπε καὶ Θεμισκύριον

ἄκρον P. πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Ἡράκλειον. Etymol. M., ad quem locum Sylburg. Nostri τόπον in πόλιν mutandum iudicat.

σθαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ κατὰ Λιβύην αὐτὰς ὤκηκται φησί· ῥώμη δὲ διενεγκούσας καὶ τρεψαμένας τοὺς ὁμόρους, ἔλθεῖν καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ πολλὰς αὐτόθι πόλεις κτίσαι· ὑποτάξει τε αὐταῖς τὸ Ἀτλαντικὸν ἔθνος, ὃ ἦν δυνατώτατον τῶν τῆς Λιβύης. Ζηνοθέμις δὲ αὐτὰς φησὶν ὤκηκται ἐν Αἰθιοπία, καὶ διερχομένας ἐπὶ τὸ ἀντιπέραν, συγγίνεσθαι τοῖς αὐτόθι ἀνδράσιν· καὶ εἰ μὲν θῆλυ ἀποκατήσκειαν, προσεδίξεν τῇ [αὐτῇ] ἀγωγῇ· εἰ δὲ ἄρρεν, τοῖς ἀνδράσι διδόναι.

Λιμενίοχον^{ν)} ἄκρην. Ἐὰν μὲν τὴν συνεχομένην, προπαροξεντώνως· ἔὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα, παροξεντώνως.

V. 970. Τῆς οὔ γ' ἐν κόλπῳ. Τῆς προεξημένης ἄκρας ἐν τῷ κόλπῳ ὤρμησαν^{ν)}).

V. 972. Τῷ δ' οὐτις ποταμῶν. Ὅτι ὁ Θερμῶδων ἐν τῇ Λευκοσυρίᾳ ἔστιν, ἣν πρότερον Ἀμαζόνες ᾤκουν, οὐκ ἄγνοεῖται. Φησὶ δὲ αὐτὸν Ἀπολλώνιος ἑκατὸν τεσσάρων δεούσας καταχεῖν ἀπορρύσεις εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη, ρεούσας ἀπὸ μιᾶς πηγῆς. Ἄλλοι δὲ φασὶ, πόρους ἑτέρους δέχεσθαι εἰς αὐτόν. Ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος Ἀράξης ἐκαλεῖτο τοπρότερον, ὁμωνύμως τῷ ἐκ τῆς Ἀρμενίας ρέοντι.

V. 973. Παρὲξ ἔθεν. Περισῆ ἔστιν ἡ παρὰ. Ἔστι γὰρ, ἐξ αὐτοῦ χωρὶς βάλλων τσαῦτα ρεύματα ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἄλλος οὐκ ἔστι ποταμός.

V. 975. Πεμπάζειν τὸ ψηφίζειν καὶ μετρεῖν σημαίνει.

V. 978. Ἐνθεν δ' αἰπυτέρην^{ν)}. Ἐκ τῆς ἀνωτάτω (φησὶ) πηγῆς καταντικρὺ φερόμενον τὸν Θερμῶδοντα ὑψηλὴ ὑποδέχεται γῆ. Ὅθεν πολλὰς ἔχει ἀπορρύσεις καὶ ἐπιστροφάς, διὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἐκτρέπεσθαι.

V. 980. Αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη. Αἰεὶ δὲ ταπεινῆς οὔσης τῆς χώρας, τοὺς μὲν τῶν πόρων εἰς μακρὰν ἔχει πεμπομένους, τοὺς δὲ ἐγγύς.

V. 981. Χθαμαλῆς, ἀντὶ τοῦ ταπεινῆς.

V. 983. Ὁ δ' ἀμφαδόν^{ν)} [ἀντὶ τοῦ φανερώς]. Ὁ δ' ὑπὸ τὴν κυρτὴν ἄκραν συμμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον ρεῖ.

V. 984. Κυρτήν δὲ τὴν ἄκραν φησὶν εἶναι, διὰ τὸ ἐπικαμπῇ εἶναι.

V. 987. Ἐπητέες. Λόγιοι. Παρὰ τὸ ἔπος. Ἡ, οὐ συγνώμονες καὶ προμηθεῖς, ἀλλὰ θρασεῖαι καὶ ἀπερίσκεπτοι.

V. 988. Δοιάντιον. Πεδίον Θερμῶδοντος, ἀπὸ Δοιάντος οὕτω κληθέν.

V. 990. Γενεὴν ἔσαν Ἀρεός. Ἀρμονία, νύμφη ναῖς· ἧς καὶ Ἀρεὼς Ἀμαζόντας εἶναι φησὶ Φερεκύδης, ᾧ ἔπεται Ἀπολλώνιος.

ν) λιμενίοχον P. w) Leg. ὤρμισαν. x) αἰπυτέρην P. γ) ἐμφαδόν P.

V. 992. ("Αλσιος Ἀκμονίοιο.) Οὐδέποτε ἄλλος Ἀκμόνιον") ἰδήλωσεν Εἰρηναῖος. Ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμαδόδοντα. Μέννηται αὐτοῦ Φερεκύδης (ἐν β').

(V. 995. Ἐνθα Θεμισκύρεια. Αἱ ἐκ τῆς Θεμισκύρας (φησὶν) Ἀμαζόνες ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἔνθα κατέπλευσαν, ὠπλίζοντο, ἔφθασαν δὲ ἀνευχεθέντες οἱ ἥρωες.)

V. 999. Λυκάστια. [Λυκάστιον] χωρίον τῆς Λευκοσυρίας, ἀφ' οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαθησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἐκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαθῆσαι"). Χωρὶς οὖν τὰς ἐκ Θεμισκύρας φησὶ, καὶ χωρὶς τὰς (ἐκ) Λυκαστίας ὠπλίσσασθαι κατὰ τῶν ἡρώων, διὰ τὸ κεχωρισμένως οἰκεῖν. Ἐφθασαν δ' ὅμως προαναχθέντες^{b)} οἱ ἥρωες.

V. 1005. Στυφελήν. Τραχεῖαν καὶ σκληράν. Οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὡς φησὶ Ζηνοδότος ἐν Γλώσσαις. Κυρηναῖοι δὲ, τὴν χέρσον. Τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ, ὡς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης.

V. 1006. Ὦνος δὲ ἔστι τὸ τῆς τροφῆς τίμημα.

(Οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, παλοῦσι, καὶ οὕτως τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν. Προεῖρηται δὲ ἤδη περὶ αὐτῶν.)

V. 1008. Ὅτλεουσιν. Ἐπομένους. Διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον, περὶ τῷ κατὰ ταλαιπωρεῖν φησὶ.

Κελαινὴν λιγνὺν τὴν αἰθάλην φησὶ.

V. 1010. Τιβαρηνίδα γαῖαν. Τιβαρηνοί, ἔθνος Σκυθίας. Οὗτοι δικαιοτάτοι λέγονται. Καὶ οὐδέποτε μάχην τιμὴν συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγέλλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ὥραν τῆς μάχης. Ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ λεχούς. (ὡς ἱστορεῖ Νυμφόδορος ἐν τισὶ νόμοις^{c)}.)

V. 1015. Τερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος. Ὅρος οὕτως καλούμενον τὸ καθήκον εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Ἄλλως. Τοῦτο καθήκον ἔστιν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Μέννηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ α' Περίοδων, καὶ Σουίδας ἐν β', περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας· ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περίπλῳ· ὃς καὶ ρ' ἀπέχειν σταδίους αὐτὸ φησὶ τῆς Τραπεζοῦντος. Ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχόν φησὶ περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν α' περὶ Σκυθῶν, ἀγνοῶν. Ὁ γὰρ Μνησίμαχος [ὡς] ἐν τῇ Εὐρώπῃ μένηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς Ἀσίας διαλέγονται. Ἔστι καὶ ἄλλο Τερὸν ὄρος Θράκης.

V. 1026. Ἐννῇ φιλότῃ. Οὐχ ὡς αὐτῶν συνερχομένων ταῖς ἀλλήλων γυναῖξιν τοῦτο λέγει, ἀλλὰ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ φανεράς.

V. 1030. Διμῶ μιν κεῖν ἡμᾶρ. Ἱστορεῖ Ἐφορος καὶ

z) Ἀλκμῶνιον P. a) Χαθησίας c) ἐν τοῖς Νόμοις corrigit Ratgen.
P. b) Sic emendavi. Vulgo προσ- Var. lect. IV, 20.
ανεχθέντες. P. προανεχθέντες.

Νυμφόδωρος περὶ τούτων, ὅτι τὸν βασιλεὺς αὐτῶν ἄδικόν τι κριναντα ἐγκλείουσι καὶ λιμαγχοῦσι.

V. 1032. Τὴν Ἀρητιάδα νῆσον φασὶν ὑπὸ Ὀτρήρας τῆς Ἀρεας κατοικισθῆναι. Περὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ὀρνέων μέμνηται Τιμάγητος ^d). Εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι, αἳ λέγονται Στυμφαλίδες.

(V. 1053. Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆης. Τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιδας (φῃσιν) οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλποῦν καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν.)

V. 1054. Πλωτῖδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήγεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, ὥς Ἡρακλῆς ἀπεδίωξεν.

Στύμφηλος δὲ, πόλις Ἀρκαδίας· καὶ Στυμφαλὶς δὲ, λίμνη. Καὶ Ὀμηρος· ^e)

[Οἱ] Στυμφηλὸν τ' εἶχον.

Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ὥς πλωτῖδας εἶπεν Ἀπολλωνίως. Οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σίλευκος ἐν Συμμίκοις, καὶ Χάρων, αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος, (ἐν τῷ Περὶ Ἰστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.) Ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου ^f) τινὸς ἥρωος καὶ Ὀρνίδος γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ὥς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλεῖα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολιόνας. Φερεκύδης δὲ φησιν, οὐ γυναικας, ἀλλ' ὄρνιδας εἶναι, καὶ ἀναιρεῖσθαι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. Ὁμοίως καὶ Ἑλληνικός φησιν. Τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ἑξαυθῆναι.

V. 1056. Πλαταγὴν. Ὀξύτωνος, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου. Σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. [Βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλαταγὴν, τὸν ἦχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλατάγην, τὸ κρόταλον, παροξύνειν.] Φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὖσαν, Ἡρακλεῖ παρὰ τῆς Ἀθηναῖς δοθῆναι. Ὁ δὲ Ἑλληνικός φησιν αὐτὸν [τὸν Ἡρακλεῖα ἑαυτῷ] κατασπενάσαι.

V. 1058. Ἀτυζηλῷ. Ἐκπληκτικῷ. Περιεπαστέον δὲ τῷ ἀτυζηλῷ. Ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξύτονου τοῦ ἀτυζηλὸς, ὥς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου.

V. 1061. Ἀερσιλόφους τρυφαλείας. Ὡν οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι.

V. 1062. Ἀμοιβαδὶς. Ἀπὸ τοῦ ἀμοιβαίως.

[V. 1066. Ἐπήορα λέγεται τὰ ἐπηρμένα.]

V. 1069. Ἐπὶ ῥέθορος βουλή, ἡ ὠφέλιμος.

V. 1074. Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ. Ταῖς κεραμίσι καταστεγάζεται.

V. 1076. Ἄλλω δ' ἔμπεδον. Ἄλλος δὲ ἄλλω (φησὶ) κέραμος ἀνθίσταται ἀσφαλῶς καὶ συνήρμοσται. Ἐπαμοιβοὶ γὰρ, οὐχ οἱ ἀμείβοντες, ἀλλ' οἱ ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν.

(V. 1078. Οἷη δὲ χλαγγή. Ὅποια δὲ βοή γίνεται ἐν πολέμῳ, ὅπταν ἀλαλάξαντες ξυνέρχονται.)

d) Sic P. Vulgo Τιμάγητος. e) Il. II, 608. f) Στυμφίλου P.

V. 992. ("Αλσεος Ἀκμονίοιο.) Οὐδέποτε ἄλσεος Ἀκμόνιον") ἐδήλωσεν Εἰρηναῖος. "Ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα. Μέννηται αὐτοῦ Φερεικῆς (ἐν β').

(V. 995. "Ἐνθα Θεμισκύρεια. Αἱ ἐκ τῆς Θεμισκύρας (φῆσιν) Ἀμαζόνες ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἔνθα κατέπλευσαν, ὠπλίζοντο, ἔφθασαν δὲ ἀνενεχθέντες οἱ ἥρωες.)

V. 999. Λυκάστιαι. [Λυκάστιον] χωρίον τῆς Λευκοσυρίας, ἀφ' οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαθησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἐκαταῖος ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι"). Χωρὶς οὖν τὰς ἐκ Θεμισκύρας φῆσι, καὶ χωρὶς τὰς (ἐκ) Λυκαστίας ὠπλίξεσθαι κατὰ τῶν ἡρώων, διὰ τὸ καχωρισμένως οἰκεῖν. Ἐφθασαν δ' ὅμως προαναχθέντες^{β)} οἱ ἥρωες.

V. 1005. Στυφελήν. Τραχεῖαν καὶ σκληράν. Οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὡς φησι Ζηνοδοτος ἐν Γλαύσαις. Κυρηναῖοι δὲ, τὴν χέρσον. Τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ, ὡς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης.

V. 1006. Ὦνος δὲ ἐστὶ τὸ τῆς τροφῆς τίμημα.

(Οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, πωλοῦσι, καὶ οὕτως τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν. Προσέριπται δὲ ἡδὴ περὶ αὐτῶν.)

V. 1008. Ὅτλεόνουσιν. Ἐπομένουςι. Διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον, περὶ τῷ καπνῷ ταλαιπωρεῖν φησί.

Κελαινὴν λιγνὺν τὴν αἰθάλην φησί.

V. 1010. Τιβαρηνίδα γαῖαν. Τιβαρηνοί, ἔθνος Σκυθίας. Οὗτοι δικαιότατοι λέγονται. Καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγείλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ὥραν τῆς μάχης. Ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ λεχούς. (ὡς ἱστορεῖ Νυμφόδοτος ἐν τισιν νόμοις^{γ)}.)

V. 1015. Τερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος. Ὅρος οὕτω καλούμενον τὸ καθήκον εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Ἄλλως. Τοῦτο καθήκον ἐστὶν εἰς τὸν Εὐξείνου πόντον. Μέννηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ α' Περίοδων, καὶ Σουίδας ἐν β', περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας· ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου Περίπλῳ· ὃς καὶ ρ' ἀπέχειν σταδίους αὐτό φησι τῆς Τραπεζοῦντος. Ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν α' περὶ Σκυθῶν, ἀγνοῶν. Ὁ γὰρ Μνησίμαχος [ὡς] ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέννηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς· ὁ δὲ Απολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς Ἀσίας διαλέγονται. Ἔστι καὶ ἄλλο Τερὸν ὄρος Θράκης.

V. 1026. Ξυνῇ φιλότῃτι. Οὐχ ὡς αὐτῶν συνερχομένων ταῖς ἀλλήλων γυναῖξιν τοῦτο λέγει, ἀλλὰ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ φανερώς.

V. 1030. Διμῶ μιν κεῖν ἡμαρ. Ἰστορεῖ Ἐφορος καὶ

z) Ἀκμόνιον P. a) Χαθησίας c) ἐν τοῖς Νόμοις corrigit Rutgers.
P. b) Sic emendavi. Vulgo προσαναχθέντες. P. προαναχθέντες.

Νυμφόδωρος περὶ τούτων, ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἄδικόν τι κρίναντα ἐγκλείουσι καὶ λιμαγχοῦσι.

V. 1032. Τὴν Ἀρητιάδα νῆσον φασὶν ὑπὸ Ὀτρήρας τῆς Ἄρεας κατοικισθῆναι. Περὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ὀρνέων μέμνηται Τιμάνητος *). Εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι, αἱ λέγονται Στυμφαλίδες.

(V. 1053. Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς. Τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας (φησὶν) οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χάλκον καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν.)

V. 1054. Πλωτῖδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήγεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, ὥς Ἡρακλῆς ἀπέδιωξεν.

Στύμφηλος δὲ, πόλις Ἀρκαδίας· καὶ Στυμφαλὶς δὲ, λίμνη. Καὶ Ὀμηρος *).

[Οἱ] Στυμφηλὸν τ' εἶχον.

Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ὥς πλωτῖδας εἶπεν Ἀπολλωνίος. Οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σίλευκος ἐν Συμρίκτοις, καὶ Χάρων, αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος, (ἐν τῷ Περὶ Ἰστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου.) Ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου †) τινὸς ἥρωος καὶ Ὀρνίθος γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ὥς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. Φερεκύδης δὲ φησὶν, οὐ γυναικας, ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι, καὶ ἀναιρεῖσθαι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. Ὁμοίως καὶ Ἑλλανικός φησιν. Τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ἐξηρανθῆναι.

V. 1056. Πλαταγὴν. Ὀξύτωνος, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου. Σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. [Βέλτιον δὲ ἴσως, τὴν μὲν πλαταγὴν, τὸν ἦχον, ὀξύνειν, τὴν δὲ πλαταγὴν, τὸ κρόταλον, παροξύνειν.] Φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὖσαν, Ἡρακλεῖ παρὰ τῆς Ἀθηναῆς δοθῆναι. Ὁ δὲ Ἑλλανικός φησιν αὐτὸν [τὸν Ἡρακλέα ἑαυτῷ] κατασκευάσαι.

V. 1058. Ἀτυζήλῳ. Ἐκπληκτικῷ. Περιεπαστέον δὲ τῷ ἀτυζήλῳ. Ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξύτονου τοῦ ἀτυζήλως, ὥς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἔκτῳ τῆς καθόλου.

V. 1061. Ἀερσιλόφους τρυφαλείας. Ὡς οἱ λόγοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι.

V. 1062. Ἀμοιβαδὶς. Ἀπὸ τοῦ ἀμοιβαίως.

[V. 1066. Ἐπήορα λέγεται τὰ ἐπηρμένα.]

V. 1069. Ἐπίρροθος βουλή, ἡ ἀφέλιμος.

V. 1074. Ὡς δ' ὅτε τις κεράμῳ. Ταῖς κεραμίσι καταστεγάζεται.

V. 1076. Ἄλλω δ' ἔμπεδον. Ἄλλος δὲ ἄλλω (φησὶ) κέραμος ἀντίσταται ἀσφαλῶς καὶ συνήρμοσται. Ἐπαμοιβοὶ γὰρ, οὐχ οἱ ἀραίβοντες, ἀλλ' οἱ ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν.

(V. 1078. Οὔη δὲ κλαγγή. Ὅποια δὲ βοή γίνεται ἐν πολέμῳ, ὁπότεν ἀλαλάξαντες ξυνέρχονται.)

d) Sic P. Vulgo Τιμάνητος. e) II. II, 608. f) Στυμφίλου P.

V. 1086. Ἐνναέται. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἑ, ἔν' ἢ ἐνναίεται. Κλεινίας δὲ φησι καὶ τὸν νόον ποτα αὐτῶς εἰρησθαι ἐνναιον, διὰ τὸ ἐνναεῖν ἐν αὐτῷ τοὺς θεούς.

[Τέλος δὲ ἡ ὁροφή, οὐ γενικὴ πληθυντικὴ τεγέων.]

V. 1087. Ἦνται ἀκήν. Κάθηνται ἐν οἴκῳ [σιωπῶντες, μηδὲν] ἐπιστρεφόμενοι τοῦ χειμῶνος, ἢ τῆς χαλάρης, διὰ τὸ ἐξηρημένους^{ε)} αὐτοὺς εἶναι.

V. 1088. Μέλαθρον. Τὴν ὁροφήν. Κράτης δὲ τὴν δοκὸν ἐδέξατο, ὥς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ^{h)}.

— Αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάρῳ μελάθρον.

V. 1089. Ὡς πυκινὰ πτερά. Χαλάρης πυκνότερα ἐφίεσαν αὐτοῖς πτερά, φεύγοντες διὰ τῆς θαλάσσης. Πιθανῶς δὲ ὁ Πείσανδρος τοὺς ὄρνιθας φησὶν εἰς Σκυθίαν ἀποπτεῖναι, ὅθεν καὶ ἐλλήνδεσαν.

V. 1091. Τίς γὰρ δὴ Φινῆος. Τοῦτο ἐρώτησις ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰς Μούσας. (Τὶ φροντῶν (φησὶν) ὁ Φινεύς ἐκέλευσεν αὐτοῖς προσορμισθῆναι τῇ τοῦ Ἄρατος νήσῳ; καὶ τίνα ὠφέλειαν αὐτοῖς προσορῶμενος, τοῦτο προσέταξεν;) Εἶτα, ὥσπερ ἐμπνευσθεῖς, ἐπιφέρετε.

Τίηες Φοῖβοιο —

(Κατὰ δὲ τὴν Ἀρητιάδα πῆσεν οἱ τοῦ Φοῖβου υἱοὶ ἐναντήγῃσαν, ἔνθα ἦν καὶ τὰ σιδηρόπτερα ὄρνετα.)

(V. 1094. Τίηες Φοῖβοιο. Οἱ παῖδες Φοῖβου ἔκλειον εἰς Ὀρχομενὸν ἐκ Κόλχων, ἵνα τὰ πατρῶα κληρονομήσωσιν· ναυαγήσαντες δὲ ἐξεβράσθησαν πρὸς τὴν Ἀρητιάδα νήσον. Ὅθεν ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ Ἀργοναῖται ἔσχον καθηγεμένους, καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπήγαγον εἰς Ὀρχομενόν.)

V. 1099. Ζεὺς δ' ἀνέμου. Δεικνὺς τὴν ἐφ' ὧν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου, (βορέαν ἐποίησε πνεῖν, ὅπως ὁρδίας ὄμβρος καὶ ταραχὴ γένηται.) Τοῦτο δὲ ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ Περὶ ἀστρονομίας. Καὶ Ἄρατοςⁱ⁾.

Φράζεσθαι δ' αἰνοῦ μεμνημένος ἀρκτούροιο.

Ἔστι δὲ ὁ ἀρκτούρος ἀστὴρ ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀρκταουράκου. Εἶωθε δὲ καὶ ὁ βορέας ὄμβρους καταβρέχειν.

V. 1101. Ἡμάτιος. Ὁ ἡμερινός. Κατὰ τὴν ἡμέραν οὖν, φησὶν, ὁ βορέας ἐτίνασσε τὰ φύλλα.

V. 1102. Ἀήσυρος δὲ, ὁ ἐλαφρῶς πνέων. Ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω.

V. 1107. Μυδαλῆοι. Οἱ κάθυγροι.

V. 1110. Πρόθιον. Τὸ κῆμα.

V. 1112. Ὁρέξαντο, ἀντὶ τοῦ ἐλάβοντο.

Οἷά τε πολλὰ, Οἷα πολλὰ ἦν πρότερον μὲν συνηρμοσμένα τοῖς γόμφοις, τότε δὲ διαφθορείσης τῆς νεῶς διεσκορπίσθη τὰ ξύλα.

ε) ἐξηρημένους legi jubet Schaefer. h) Hom. Od. XXII, 239. i) Arat. Phaen. 746.

V. 1113. *Ῥαίσθεισα Διαφθαρεῖσα.*

Κεκέδαστο, ἀντὶ τοῦ διεσκόρπιστο.

V. 1114. *Παρὲξ ὀλίγον. Παρ' ὀλίγον ἐκ τοῦ θανάτου.*

V. 1121. *Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῃν. Τὴν σκοτεινὴν. Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ φωτός. Καὶ γὰρ ἐκεῖνο μέλαν. Καὶ τὸν ἐνιαντὸν λυκάβαντα, εἰσὶν ἐν λυκάβαντα, ἐπεὶ μετὰ λύγης βαίνει. Σοφοκλῆς *Πολυέστην*.*

Ἀπ' αἰθέρος δὲ καπὸ λυγαίου νέφους^k).

V. 1123. *Ἄργος δὲ παροίτατος. Εἰς τῶν Φοῖβου παίδων οὗτος. Τούτους δὲ Ἡρόδοτος φησὶν ἐν Χαλκιόπῃ τῆς Αἰήτου θυγατρὸς Ἀκουσίλαος δὲ καὶ Ἡαίοδος ἐν ταῖς Μεγάλαις Ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰσφώσσης τῆς Αἰήτου. Καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλαντα, Κυτίσπαρον^l). Ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθῃσι Πρέσβωνα.*

V. 1124. *Ἐποψίου. Ἐπόψιος, ἔμποτος.*

V. 1129. *Ὅσσον θ' εἴλημα^m). Εὐταλὲς καὶ βραχύτατον περίβλημα.*

Ἐμβεβαῶτες. Μετοχή ἐντὶ δῆματος κῆται τοῦ ἐμβεβήκαμεν.

V. 1144. *Κριοῦ ἐπεμβεβαῶς. Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶ Κριὸν γεγονέναι τροφία Φοῖβου· δὲν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνούς, ὑποθέσθαι τῷ Φοίβῳ τὴν φυγὴν (ποιήσασθαι). Ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι, ὡς ὑπὸ κριοῦ διασπαρῆναι. Ἡρόδοτος δὲ φησὶν, ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιδοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινία, Ἐρύθριον, Ἀνκωνα, (Ἠοῖον). νεωτέρους δὲ Φοῖβον καὶ Ἑλλήν· οὓς διὰ τὴν Ἰνούς ἐπιβουλήν ἐκώφεσσαι. Τελευτήσας δὲ τὴν Ἑλλήν κατὰ Πανκτύην φασὶν, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μαρτυρεῖ. Ἰνούς δὲ καὶ Ἀθάμαντος Ἀεαρχος καὶ Μελιπάρης.*

Τὸν ῥα χρύσειον. Λέγεται γὰρ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπαφῇ τὸ δέρος τοῦ κριοῦ γενέσθαι χρυσοῦν.

V. 1146. *Ἐῖς ὑποθημοσύνην. Τὸν κριὸν (φησὶν) ἔθυσεν ταῖς ἑκατοσὺν ὑποθήκαις, τοῦτ' ἔστι, κατὰ συμβουλήν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ. Αὐτὸς γὰρ ὁ κριὸς ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, τοῦτο ποιεῖν προσέταξε.*

V. 1147. *Φύξιον ἐκ πάντων. Φύξιος Ζεὺς παρὰ Θεσσαλοῖς, ἦτοι ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ Λευκαλίωνος κατέφυγον κατακλυσμών, ἢ διὰ τὸ καταφυγεῖν τὸν Φοῖβον εἰς αὐτόν.*

V. 1149. *Χαλκιοόπην. Φερεκύδης (ἐν ἔκτῳ) Εὐηνίανⁿ) αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι. Ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ Ὀφισῶσα.*

V. 1157. *Συνηβολίη. Συνηβολίη, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβολή^o).*

V. 1159. *Κατὰ μοῖραν. Κατὰ τὸ πρόπον.*

V. 1160. *Γνωτοί. Οἱ συγγενεῖς. Κρηθεὺς γὰρ καὶ Ἀθά-*

k) σκότους P. l) Κύτωρον P. m) ὅσον θ' εἴλημα P. n) Νηρίαν P. o) συμβολή corrigi Schaefer.

μας, ἀδελφοί. Κρητέως, Αἰσων. Αἰσωνος, Ἰάσων. Ἀθάμαντος δὲ, Φοῖβος. Φοῖβον, Ἄργος.

V. 1172. Στιάων. Στῖται αἱ ψῆφοι παρὰ Σικυνωίοις καλοῦνται. Ἡ δὲ χάρα οὖν καὶ ὁ βωμὸς ἐκ ψήφων κατασκευάστο. Καλλίμαχος.

— — Πολύστιόν τε μέτωπον.

V. 1176. Ἐπηετανόν κομέουσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ ἐκ πολλοῦ τρέφουσαι.

V. 1177. Ἐπαρτία. Ἐτοίμην.

V. 1179. Ζεὺς αὐτός. Τὸν Δία φασὶν ἐπιδέρεσθαι. ἕκαστα δ' Ἰάσων, καὶ τὰ ἑξῆς· ἅμα μὲν παραμυθούμενος τὸν Ἄργον, (πρὸς αὐτὸν γὰρ ὁ λόγος) ἅμα δὲ καὶ λειηθότως βοήθειαν αἰτῶν παρ' αὐτοῦ, ὥς ἂν συνεργήσῃ αὐτοῖς ἀνακομίσαι τὸ δέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

[V. 1186. Μετὰ Φθίην. Οἱ μὲν τὴν Φθίαν Ὀρχομενοῦ πόλιν φασὶν εἰρησθαι, Φθίην πόλιν Ὀρχομένοιο, παρόντων οἱ Ὀρχομένιοι ἄποικοι εἰσι Θεσσαλῶν. Δύναται δὲ καὶ Ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας. Ἔστι γὰρ Ὀρχομενός καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ Βοιωτίας, καὶ Ἀρχαδίας, καὶ Πόντου.]

[V. 1189. Τὸ δὲ κελύνην γε κακὸν καὶ τὰ ἑξῆς περὶ τῆς ναυπηγασίας νεῶς λέγει, ἐν ᾗ οἱ τοῦ Φοῖβου νῆες ἔπλεον.]

V. 1193. Ἐπὶ ῥόθοι. Ἐπιῥοθεῖν κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν, καὶ ἐρεθίζειν. [σημαίνει δὲ] καὶ τὸ τῇ νηὶ συνεργεῖν, παρὰ τὸ ῥόθιον, ὃ ἐστι τὸ κύμα. Ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ ῥόθον ἀπλῶς τὸν βοηθὸν λέγει.

V. 1195. Ζηκὸς χόλον. Διὰ τὸ μνησθαι^{p)} τὸ δαιμόνιον τοῖς ἀπὸ τοῦ Αἰόλου, Φοῖβου κινδυνεύσαντος. Νοεῖται δὲ ἐν τῷ χόλῳ ἢ διὰ, ἤγουν διὰ τὸν χόλον τοῦ Διός· ὥς τὸ, σὴν χάριν, ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν χάριν. Τοιαύτη γὰρ προφάσει ὑπὸ Πελλίου ἐξεπέμφθη.

V. 1196. Ἐστύγον. Ἐστύγνασαν. Ἡὐλαβήθησαν.

V. 1197. (Τεύξεσθαι ἐν ηέος. Οὐ γὰρ ὑπελάμβανον ἡδέως καὶ προσηνῶς προσδεχθσομένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, διότι συνῆσαν τῷ Ἰάσωνι.) [Τὸ δὲ ἐν τεύξεσθαι τὸ ἐντυχεῖν σημαίνει.]

Ἐν ηέος. Προσηνέος, ἀγαθοῦ.

V. 1199. Ἀτεμβόμενος. Οὐχ Ὀμηρικῶς, ἀντὶ τοῦ στερισκόμενος. Κεῖται γὰρ νῦν ἐπὶ τοῦ δυσχεραίνων καὶ μεμφόμενος ἐπὶ τοιοῦτον αὐτοὺς στόλον στέλλεσθαι.

V. 1204. Στεῦται. Διαβεβαιούται.

V. 1210. Καυκάσον ἐν κνημοῖσι. Περὶ τὸν Κανκασον (φασὶν) ἐν τῇ Τυφασίᾳ πέτρᾳ κεραυνωθεὶς ὁ Τυφῶς, ἰχῶρας τινὰς ἀφῆκεν, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ τὸ δέρος φυλάσσων ὄφις. Ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν Καυκάσον κατέφυγεν ὁ Τυφῶς διακόμενος, καὶ ὅτι καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν, ὅπου τὴν Πιθη-

p) κακῆσαι P. μνησικακῆσαι suspicatur Schaefer.

κούσαν αὐτῷ περιβόηται νῆσον, Φερεκύδης ἐν τῇ Θεογονίᾳ ἱστορεῖ. (Οὐ μέντοι ὅτι καὶ εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους ἡλάσθη, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος.)

V. 1211. Τυφάονα. Οὗτος (φησί) πληγὴς ὑπὸ Διὸς, ὥς εἶχεν, εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους καὶ τὸ Πηλούσιον παρεγένετο, διακόμενος ὑπὸ Διὸς· ὅπου βυθισθεὶς κεῖται ἐν τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ. Αἰτῇκε δὲ αὕτη ἀπὸ Συρίας μέχρι Πηλουσίου. Τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδωρος φησὶν· ἐνθα καὶ περὶ τῆς Νύσης ἱστορεῖ, λέγων·

Ἔστι δὲ τις Νύση ^{α)}, ὕπατον κέρας ἀνθέον ὕλη ^{β)}, τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοι ῥοῶν.

Ὁ δὲ Κανκάσος διτῇκε ἀπὸ τῆς Ἀρμενίων χώρας ^{γ)} ἕως Κόλχων. Ἡ δὲ Σερβωνὶς λίμνη διάκειται περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου.

V. 1219. (Μηδ' οὕτως ἡθ' εἶε. Πρὸς τὸ, τῷ καὶ περιδείδῃ ναυτίλλεσθαι, ἀπηντησεν ὁ Πηλεὺς, κελεύων μὴ δεδιέναι. Διὸ θυμῷ γραπτέον. Γράφεται δὲ καὶ μύθῳ, ἵνα ἡ, μὴ ἐκφόβει ἡμᾶς τῷ περὶ Αἰήτου λόγῳ. Οὐ φέρεται δὲ οὕτως, ἀλλ' ἐν πᾶσι, δειδίσσεο θυμῷ. Κατ' οὐδὲν γὰρ (φησί) τοῦ Αἰήτου ἔσμεν χείρους.)

Τὸ δὲ, ἡθ' εἶε, αἶμαι [ἀπὸ τοῦ θεοῦ] κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ἡγεγονέναι, ὥσπερ καὶ τὸ βαιὸς, ἡβαιὸς· μύω, ἡμύω. Σημαίνει δὲ κατὰ τὸ πρόχειρον τὸ θεῖε, συγγενές. Ἡ τὸ θαυμάσιε· μηδαμῶς ὡ θαυμάσιε. Ἡ τὸ καλέ.

V. 1231. Φιλύριδα ^{δ)} νῆσον. Τὴν τῶν Φιλύρων φησὶν, ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὀκεανοῦ, κατοικοῦσης περὶ τοὺς τόπους τούτους. Κρόνου δὲ μινυυμένου αὐτῇ, ὅτε ἐβασίλευε Τιτάνων, τὴν Ῥέαν αὐτοὺς ἐπαντοφώρῳ καταλαβεῖν. Ὅθεν τὸν μὲν Κρόνον αἰδεσθέντα εἰς ἵππον μεταβληθῆναι, τὴν δὲ φυγεῖν εἰς Θεσσαλίαν [καὶ ἐκεῖ τὸν Χείρωνα τέκνιν]. (Φερεκύδης φησὶν, ὅτι Κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη τῇ Φιλύρᾳ τῇ Ὀκεανοῦ·) καὶ διὰ τοῦτο διφυῆς ὁ Χείρων. Σουΐδας δὲ ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν τὸν Χείρωνα Ἰχίονος εἶναι παῖδα φησὶν, ἀδελφὸν δὲ Πειρίθου ^{ε)}).

V. 1233. Κρηταῖον ὄρος, τὸ Κρητικόν. Ἔγρονε δὲ καθ' ὁμοίητητα τοῦ Σιναιόν.

V. 1237. Τὸ δὲ χαιτήεις, χαιτην ἔχων. Ἀπὸ τῆς χαιτης, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔρση, ἐρσήεις· καὶ τιμή, τιμήεις.

(V. 1242. εἰ. Περὶ Μακρῶνων καὶ Βεχέρων καὶ Σαπέρων προείρηται.)

V. 1246. Εἰπὼν δὲ, μυχὸς διεφαίνετο πόντου, ἔδειξεν, ὅτι ἐν τῷ μυχῷ τοῦ πόντου ἡ Κολχικὴ.

V. 1247. Καὶ δὴ Κανκασίων. Τὰ προσαγορευόμενα Κανκάσια Ἐρατοσθένους πλησίον εἶναι φησὶ τῆς (προσαγορευομένης) Κασπιανῆς θαλάσσης.

Ερίπναι. Τῶν Κανκασίων ὀρῶν αἱ ἀπορρώγες καὶ ἔξοχα.

α) Νύση P. β) ἀνθέων ὕλη P. γ) τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν P. δ) Φιλυρηίδα P. ε) Πειρίθου P.

Τινες δὲ ἐρίπνας, τὰς τραχέας καὶ εἰς ὄψος ἀνεχούσας πέτρας φασί.

V. 1248. Τόθι γυνία. (Ὁ Προμηθεὺς ἐδίδετο ἐν τῷ Κανκάσῳ, καὶ ὁ αἰετὸς τὸ ἥπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν.) Ἀγροίτας δὲ ἐν τρισκαίδεκάτῃ τῶν Σκυθικῶν δαπανᾶσθαι φησὶ τὸ ἥπαρ Προμηθεὺς δόξαι ὑπὸ τοῦ αἰετοῦ, διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθεὺς χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἀετὸν φθεῖρειν. Ἡπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς^{*)}, ὥσπερ καὶ οὐθαρ, τὴν εὐκαρπον λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διόρυξι τὸν ποταμὸν, τὸν τε αἰετὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ πεχωρῆσθαι, καὶ τὸν Προμηθεῖα λελεύσθαι τῶν δεσμῶν. (Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθεῖα φησὶ, σοφὸν γενόμενον, μεταδύναται πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας. Ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδόλη. Καὶ Ἡρόδοτος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθεὺς ταῦτα. Εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησὶ^{*)} καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια, διὰ τὸν καλούμενον Ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεδθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν· ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέφει εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ διὰ τοῦτο μεμνηθεῖσθαι ἀνηρημέναι τὸν αἰετὸν Ἡρακλέα) τὸν δὲ Προμηθεῖα λύσαι πᾶν δεσμῶν.) Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, Τυφῶνος καὶ Ἐχλίδης τῆς Φόρκυνός φησι τὸν Ἀετὸν τὸν ἐπιτεμφοθέντα Προμηθεῖ· καὶ οὐ δὲ ὁ Ἀετὸς ἦσθιεν τῆς ἡμέρας τοῦ ἥπατος, τὸ δὲ λευκομένον ηὔξετο τῆς νυκτός, καὶ ἐγένετο ἴσον.

V. 1249. Ἰλλόμενος χαλκείῃσιν. Αεθῆναι τὸν Προμηθεῖα φησὶν Ἡσίοδος, καὶ τὸν αἰετὸν ἐπιτεμφοθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς κλοπὴν. Λούρις δὲ φησι, διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. Ὅθεν τοὺς περὶ τὸ Κανκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ^{*)} Αἰὶ καὶ Ἀθηνᾶ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεῖ γενέσθαι· καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα, τῆς τοῦ αἰετοῦ τοξείας χάριν. Εἰκότως οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, περὶ Κανκάσον γενόμενος, καὶ τούτων ἐμνήσθη.

V. 1251. Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης. Παρὰ τὴν ἐσπέραν (φησὶν) εἶδον οἱ ἀρισταῖς τὸν αἰετὸν ἐπὶ τὸν Προμηθεῖα.

V. 1253. Παραιθύξας δὲ, παρακινεύσας, τοῦτ' ἐστὶ, πνοὴν ποιήσας, τῇ βίᾳ τῶν πτερύγων εἰνάξει τὰ ἱστία.

V. 1255. Ἴσα δ' ἐϋξέστοις. Τὰ ἐν ταῖς πέτραις περὶ ἴσα εἶχεν ἐρετμοῖς, ὅ ἐστι κώπαις. Τοῦτο δὲ φησι δεικνύς τὸ μέγεθος τοῦ ὀρνέου.

(Αἰθέραιο. Ἀπὸ τοῦ ἀεροπόρου.)

V. 1256. Ἐν τῷ, δηρὸν οὐ ματέπειτα, ἀναστρεπτόν, ἔπειτα δὲ οὐ μεταδηρόν.

V. 1260. (Ἀργεῖο. Τοῦ Φοῖβου υἱοῦ.)

Ἀλημοσύνη. Τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν τόπων.

(V. 1270. Πενταμενον Ἡρωδιανὸς παροξύνει.)

V. 1272. Μελισταγέας. Γλυκείας.

v) Leg. ποιηταῖς. w) μόνους P.

V. 1273. Ἐνναέταις τε θεοῖς. Τοῖς ἐγγωρίοις θεοῖς. Τους γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔθος ἦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι. Τοῦτο φασὶ καὶ Ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν Μακεδόνα (ἐν Ἰλίῳ).

V. 1275. Καὶ νηὶς ἐναίσιμα. Τὰ καθήκοντα. (Οἶον ἐπ' ἀγαθοῖς καὶ εὐπροσδέκτοις.)

V. 1279. Εἴτ' οὖν μελιχίῃ. †Εἴτε πρῶως φροσφερόμενοι τῷ Αἰήτῃ ἀποπειραθείημεν αὐτοῦ, εἴτε ἕλλως πως.)

V. 1280. Ἐπήβολος δὲ, ἀσφαλής. Οὕτω καὶ Ἀμερίας ἀπέδωκεν ἐν ταῖς Γλώσσαις.

V. 1281. Παρηγορήσιν. Παρηγορία, ἡ προτροπή καὶ ἡ συμβουλή.

V. 1282. Ὑψόθι νῆ' ἐπέλευσεν. Ἐν τῷ βάθει τοῦ ποταμοῦ. μὴ προσορμισθέντις τῇ γῇ. ("Ὀμηρος" x).

"Τῷ δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσμεν.)

Ἐπ' εὐναίῃσιν ἐρύσαι. Ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ἐλκύσαι, ταῖς ἀγκύραις ὀρμίσσαι.

V. 1283. Δασύκιον. Τὸ δασύσκιον, κατὰ συγκοπήν.

x) II. XIV, 77.

ΣΧΟΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ
ΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΓΓΟΝΑΤΤΙΚΩΝ.

Τοῦ τρίτου λόγου τῶν Ἀγωναυτικῶν τὰ κεφάλαια, ἔστι τὰδε. Ἦρα καὶ Ἀθηᾶ βουλευσάμεναι πείθουσι τὴν Ἀφροδίτην τῇ Μήδειᾳ ἐπιπέμψαι τὸν Ἔρωτα. Ἰάσων δὲ μετὰ τῶν Φρίξου υἱῶν παραγενόμενος πρὸς τὸν Αἰήτην, ἀξιοῖ λαβεῖν τὸ δέρος. Ἀγανακτῆσας δὲ ὁ Αἰήτης, ἄθλους αὐτῷ προστάττει μεγάλους· ὥσπερ τοὺς πυρίπλους ταύρους ζεύξαι, καὶ σπεῖραι τοὺς τοῦ δράκοντος ὀδόντας, ὑφ' ὧν ἀνεδίδοντο γλάντες· οὐ μόνον δὲ σπεῖραι, ἀλλὰ καὶ τὸν γηγενῶν σάκην θερῖσαι. Μήδεια δὲ, διὰ τὸν ἐπὶ τὸν Ἰάσωνα Ἔρωτα, ὑπάγεται ὑπὸ τῆς Χαλκιόπης τοῖς υἱοῖς αὐτῆς βοηθῆσαι. Καὶ δὴ συνθεμένη καὶ συνευχοῦσα τῷ Ἰάσωνι κατὰ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερὸν, δίδωσι τε τὰ φάρμακα, καὶ ὑποτίθεται, ὅν τρόπον δεῖ πρὸς τὸ δέρος τῶν γιγάντων ἀρμόσασθαι. Τοῖς δὲ φαρμάκοις χρησάμενος ὁ Ἰάσων, ἦνυσεν παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ Αἰήτου τοὺς προβληθέντας ἄθλους.

V. 1. Εἰ δ' ἄγε νῦν Ἔρα τῷ. (Τὴν Ἔρατῳ φασὶν ὀρχησιν εὐρηκέναι. Εὐλόγως δὲ ὁ Ἀπολλώνιος μεμοιρᾶσθαι τὴν Ἔρατῳ φησὶ τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργῶν, λέγων δὴ τῶν γαμικῶν. Γάμοις δὲ ἄρα καὶ ὀρχησις ἔπεται.)

Ἐν δὲ τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένοις δύο ἱστοροῦνται γενέσεις Μουσῶν· πρεσβυτέρων μὲν, μετὰ τοῦ Κρόνου γενομένων· νεωτέρων δὲ, τῶν ἐκ Διὸς καὶ Μνημοσύνης.

Λέγεται τῶν Μουσῶν ἡ μὲν Κλειώ, εὐρηκέναι τὴν ἱστορίαν· Θάλεια δὲ, γεωργίαν καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματεῖαν· Εὐτέρπη δὲ, μαθήματα· Τερψιχόρη, παιδείαν· Ἔρατῷ, ὀρχησιν· Πολύμνια, λύρην· Μελπομένη, ὥδην· Οὐρανία, ἀστρολογίαν· Καλλιόπη, ποίησιν.

Ἀπορεῖται δὲ, πρῶτον μὲν, διὰ τί οὐκ ἀρχόμενος τῆς ποιήσεως [ὁ Ἀπολλώνιος] ἐπικαλίστατο τὰς Μούσας, νῦν δ' αὐτὸ ποιῶν· δευτέρον δὲ, διὰ τί τὴν Ἔρατῷ καὶ οὐ τὰς ἄλλας ἐπικαλεῖται. Ρητέον οὖν πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρχόμενος μὲν εἰκότως Ἀπόλ-

λαῖνα τὸν τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτην ἐπεκαλέσατο· ἐνταῦθα δὲ, ἐπει-
δήπερ περὶ γάμων καὶ θαλάσας διαλέγεσθαι μέλλει, θαλιῶν δὲ προ-
στατίτιδες αἱ Μοῦσαι, διὰ τοῦτο νῦν τὰς Μούσας ἐπικαλεῖται. Ὅτι
δὲ θαλιῶν εἰσὶ προστατίτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδή-
λωται·

Οὐδέ τι λήγονται Μουσάων^{a)} βροτοί. αἱ γὰρ ἔασι
κοῖρανοι, αἵσι μέμλε χορὸς θαλαί τ' ἐρατειναί.

Πρὸς δὲ τὸ δευτέρον, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εὐρέτις ὀρχήσεως
ἡ Ἐρατώ παραδίδεται, μέλλει δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τὸν τῆς Μηδείας
καὶ Ἰάσονος γάμον διηγείσθαι, διὰ τοῦτο τὴν εὐρέτιν τῆς ἐπιβαλ-
λούσης τῶν γάμων ὀρχήσεως ἐπικαλεῖται Μοῦσαν. Διὸ καὶ μετ'
ἄλλα ἐπήνεγκε μεμοιρᾶσθαι [τὴν Ἐρατῶ] τῶν τῆς Ἀφροδίτης
ὀργίων. Τῷ γὰρ γάμῳ καὶ ὀρχησις ἔπεται. Ῥιανὸς δὲ φησι μηδὲν
διαφέρειν [ἢ μίαν] ἢ πάσας ἐπικαλεῖσθαι τὰς Μούσας, λέγων
οὕτως·

Πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τοῦνομα λέξεις.

Ἰσως δὲ καὶ ἐπειδὴ περὶ ἔρωτος μὲν διαλέγεται, ἡ Ἐρατῶ δὲ παρὰ
τὸ ἐρᾶν παράγεται, διὰ τοῦτο ταύτης μνημονεύει, τὸ κοινὸν εὐεργέ-
τημα αὐτῇ ἀνατιθεῖς διὰ τὸ ὄνομα.

Ἐρατῶ. Ἀντὶ τοῦ Ἐρατοῦ, Ἀττικῶς.

Τὸ ἐξῆς, παρίστασο καὶ εἰπέ.

V. 6. Ἀνωΐστωρ. Ἀνυπονοήτως.

V. 13. Μεθ' Ἑλλάδα. Ἀντὶ τοῦ εἰς Ἑλλάδα.

V. 16. Ἀποτροπᾶσθαι. Ἀποτρέπεσθαι. (Ὁ δὲ νοῦς,
ὅπως οὐδεμίαν πείραν παρίεναι δεῖ.)

V. 17. Τὴν δὲ παρ' Ἰάσον. Παραχρήμα, εὐθέως. Ἡ
λείπει τὸ καθημένην.

V. 19. Ἀπηλεγέως. Σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ
ἀπλῶς, ἔτι δὲ καὶ τὸ σοφῶς· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμῳ. Επιφέρει
γὰρ ἄλλα τοι ὅσῳ φράσσασθαι νοέω.

V. 23. Ἀνδιχα πορφύρουσαι. Διηρημένως μερι-
μῶσαι.

V. 25. Μετὰ Κύπριν. Πρὸς τὴν Κύπριν.

Ἐπιπλόμεναι. Παραγενόμεναι καὶ ἐπελθοῦσαι.

V. 26. Παιδὶ ἔφ. Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἐρω-
τα γενεαλογεῖ· Σαπφῶ δὲ, Γῆς καὶ Οὐρανοῦ· Σιμωνίδης δὲ,
Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος,

Σχέτιε καὶ δολόμηδες^{b)} Ἀφροδίτας, τὸν Ἄρει δολο-
μητῶν τέκεν.

Ἴβυκος δὲ καὶ Ἡσίودος ἐκ χάους λέγει [γενέσθαι] τὸν Ἐρωτα.
Ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφέα Κρόνου γενεαλογεῖται·

Αὐτὰρ Ἐρῶτα Κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε.

V. 28. Θέλξει ὀϊστεύσας. Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπατῆσαι, τὸ
μὴ κρατῆσαι ἑαυτῆς διὰ τὸν ἔρωτα.

a) Μουσέων P. recte. b) δολόμητες P. perperam.

V. 30. Πυκινὴ δὲ, ἔνευ τοῦ ἄρθρου, καλῶς. Ἀντὶ τοῦ, πυκνὴ καὶ συνετὴ ἤρεσεν αὐτῇ εἶναι ἡ βουλή.

V. 37. Ὅφρα τέ οἱ δεῖμεν. Ὅφρα τε. Οἱ Ἀριστάρχειοι δι' ἐνός ῥ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν. Ἡρακλείων δ' ἐν δυσίν. Ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ^ο).

Τόφρα τότε' ἐκ χηλοῦ λαβών.

V. 39. Αἰθούση. Αἰθουσαν, τὴν παστάδα^d).

V. 41—43. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα. Τῶν ἐν Αἰόλου νήσων Ἴερα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἥφαιστον χαλκεύειν. Πλωτὴν^ο) δὲ αὐτὴν εἰρηκεν, ἀκολουθήσας τοῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν μυθολογοῦσι τὴν Ὀδυσσεύς πλάνην. Ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ νῆσοι πᾶσαι ἐπλανῶντο, καὶ βάσεις οὐκ εἶχον. Καλλίας¹) δὲ οὐ τὴν Ἴεραν φησὶν ἀνακεῖσθαι Ἥφαιστον, ἀλλὰ τὴν Αἰπάραν.

Νήσῳ ἐνὶ Αἰπάρῃ.

Εἰσὶ δὲ αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αὐται, Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἴερα, Αἰπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν.

Ἄλλ' ὁ μὲν. Τῶν Αἰόλου νήσων ἐστὶν ἡ Ἴερα καλουμένη, ἐν ἣ φασὶ τὸν Ἥφαιστον χαλκεύειν. Ἰστορεῖ Καλλίας ἐν δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα^ο λέγων εἶναι καὶ ὄροφον ὑψηλόν, ἐφ' οὗ κρατῆρες εἰσὶ δύο· ὧν ὁ ἕτερος ἐστὶ τὴν περίμετρον τριστάδιος, ἐξ οὗ πολὺ φέρεται φέγγος, ὥστε ἐπὶ πολὺν τόπον διήκειν φωτισμόν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ χάσματος ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἀπλετομεγέθεις. Καὶ τηλικούτος βρόμος γίνεταί, καθ' ὃν καιρὸν συμβαίνει ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον, ὥστε ἐπὶ πεντακόσια στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἦχον. Οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκφυσθήματος ἀναβρίσκόμενοι μύδροι, διὰ τὴν ἐκπύρωσιν πάντοτε ἰώδεις εἰσὶ καὶ διακεκαυμένοι τὴν ὄψιν, καὶ τὴν δύναμιν καθ' ἥλιον ἔχουσιν. Νύκτωρ μὲν οὖν πάντα τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ θεοῦ γινόμενα καλῶς δηλοῦνται· μεθ' ἡμέραν δὲ ἐκ τῆς κορυφῆς, ὅθεν ἡ φλόξ ἀνίσχιν, ὥσπερ νέφος ὑπερκεῖμενον ὁράται.

Διὰ δὲ τοῦ λέγειν, δαίδαλα χάλκευεν διπῇ πυρὸς, ἐμφαίνει^ε) περὶ τῆς λεγομένης ὑπὸ τοῦ Καλλίου ἀναφυσθήσεως τοῦ πυρὸς ἐκ τοῦ χάσματος.

Ἡρ. Εὐθεν.

V. 48. Ἐσχεθεν. Ἐπαύσατο κτενίζεσθαι.

V. 50. Ἀψήκτους. Ἀκτενίστους.

V. 52. Ἡθεῖαι. Προσφώνησις παρ' Ὀμήρῳ νεωτέρων πρεσβυτέρους. Ἀπολλώνιος δὲ συλληπτικῇ τῇ φράσει κέχρηται· τὸ γὰρ τῇ Ἡρᾷ προσδόν καὶ κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἔταξεν. Ταῦτα δὲ ἀμώμοις λέγεσθαι κατὰ τὴν Ὀμήρου ποιήσιν. Κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους, οὐ μόνον Ἀθηνᾶς καὶ Ἡρας, ἀλλὰ καὶ Διὸς ἐστὶ πρεσβυτέρα ἢ Ἀφροδίτη. Ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδολῶν τοῦ Οὐρανοῦ φησὶ γενέσθαι.

V. 53. Δηναίᾳς δὲ, πολλοῦ χρόνου ὀφθείσας.

c) Π. XVI, 228. d) παραστάδα λμαχος, est enim locus Hymn. Dian. P. e) πλαγκτήν P. f) Leg. Καί. v. 47. g) συμφωνεῖ P.

Οὐτι πάρος γε. Παραγράφει τὸ Ὅμηρικόν ^{h)}.

— — πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.

V. 56. Κερτομέεις. Εἰρωνεύη.

Συνορίνεται. Ταράσσεται, θορυβεῖται.

V. 62. Αὐσόμενος χαλκίων. Τὸν Ἴλιονα παρείληφεν, ὅτι δοκεῖ ἐπικειρημέναι τῇ Ἡρᾷ. Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰλίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης.

Φλεγύου ¹⁾ υἱὲ δέσποτ' Ἰλίων.

Φερεκύδης δὲ, Αἰτῶνος. Φησὶ δὲ, ὡς γαμήσας Δίαν τὴν Ἡϊονέως θυγατέρα, πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα ^{k)}. Ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἡϊονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάζει αὐτὰ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ. ἔμπροσθεν δὲ ὁ Ἡϊονεύς ἀπόλλυται. Αὐτὰς δὲ τῷ Ἰλίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἀγρίσας οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων· πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. Ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς νεφέλῃν ὁμοιάσας Ἡρᾷ, παρακομίζει αὐτῷ. Καὶ ὕστερον ποιήσας τετρακνημον τροχόν, καὶ δεσμεύσας αὐτὸν, τιμαρξέται.

V. 68. Εὐνομίης. Εὐνομία, δικαιοσύνη· καὶ ἡ καλοπραγία.

V. 69. Νιφετῷ παλύνετο. Τῇ χιόνι ἐσκέπαστο.

V. 72. Ὀλοφύρατο. Ὅτι τὸ ὀλοφύρατο εἰληπται ἐπὶ τοῦ ἡλέησεν. Ὀλοφυρόμενος· συμπαθὼν, πάσχων.

V. 73. Διεκπροαλές. Κατώφορον, κατωφερές· καὶ ἐπὶ τὴν ἅλα προῖον, ῥοῶδες.

V. 76. (Κύπριν. Δεῖπει τὸ ἀκούσασαν.)

Νεοστασίη. Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἐπιστάσει ἐγένετο νέων μύθων. Ἡ μύθων ἐπιστάσις εἶλεν αὐτήν, καὶ νεωστὶ προσπεπτακότος λόγου σύννοια.

V. 77. Ὁ δὲ νοῦς, ἐσέβετο δὲ, τιμωμένην ὑπὸ τῆς Ἡρᾶς ἑαυτὴν βλέπουσα.

Ἀντομένην. Τετευνύουσαν, λισσομένην.

V. 86. Παρθένον Αἰήτεω. Ἀντὶ τοῦ θυγατέρα ἀπλῶς. Δύνεται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι, τῶν Αἰήτου θυγατρῶν τὴν οὖσαν παρθένον.

V. 89. Δολόεσσα. Ἀντὶ τοῦ φρονίμη. Ἔστι γὰρ ποτὶ ὁ δόλος καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως.

V. 95. Μενέηνα. Ὠργισθην. [Περισχομένη κακότητι.] Ὑπεράλγησα.

V. 97. Χαλεφθεῖς. Ὁ νοῦς, χαλεπῶς γὰρ μοι χαλεπαίναν, ἡτέλλησεν, εἰ μὴ ἀποσχοίμην τὰς χεῖρας, ὥς ἐτι τοῦ θυμοῦ κρατεῖ, ὡς μεμφοίμην ἑμαυτῇ.

V. 99. Τὸ δὲ ἑοῖ οὐκ εὖ κεῖται· ἀντὶ τοῦ ἐμολγὰρ λαμβάνεται.

V. 106. Ραδινῆς. Τρυφερῆς. Ἀνακρίων δὲ ἐπὶ ταχὺς ἔταξε τὸ ραδινόν.

Ῥαδινούς· πᾶλους.

h) II. XVIII, 886. i) Φλεγύαντος P. k) ἔδνα P.

Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κίωνων ραδινοὺς ἀντὶ τοῦ εὐμεγέθεις λέγει. Στήσιχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου.

— — ραδινοὺς δ' ἐπέπεμπον¹⁾ ἄκοντας.

V. 107. Παραβλήδην. Ἀντὶ τοῦ παραβάλλουσα τοῖς εἰρημένοις. Οὐ γὰρ ἀκουστέον ἐπὶ τοῦ ἀπατῶν. (Παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ, ἐξ ἀποκρίσεως.)

V. 112. Παλίσσυντοι. Ὀπισθόρμητοι.

V. 114. Ἀπάνευθε Διός. Ἀμφίβολος ἢ φράσις. Τὸ μὲν γὰρ δημοῖ ἀπάνευθε Διός, χωρὶς τοῦ Διός· ὃ καὶ μᾶλλον. Ἡ λείπει τὸ ἄλλων, ἢ ἡ, χωρὶς τῶν ἄλλων ἐν τῇ Διός ἀλῶῃ.

(V. 115. Τὸν δὲ Γανυμήδην Ὀμηρος. οὐχ ὑπὸ Διός ἡρπασθαι, ἀλλ' ὑπὸ θεῶν, φησὶν· οὐδὲ δι' ἔρωτα καὶ πόθον, ἀλλ' ὥστε Διὶ οἰνοχοεῖν^{m)}).

Τὸν καὶ ἀνῃρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεῖν.)

V. 118. Ἐψιόωντο. Ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον. Φίλων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀμύλουν, παρὰ τὸ ἔπος.

V. 120. Μάργος Ἔρως. Κατὰ μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιεῶν. Ὡς καὶ, μαινομένου Διονύσου. Καὶ Ἀνακρέων.

Τακερός δ' ἔρως.

Καὶ Ὀμηρος, χλωρὸν δέος.

Ἡ δὲ λαϊὰ ἐσχημάτισται ἀπὸ τοῦ λῶου, ὃ ἔστι βελτίονος. Ὅθεν καὶ εὐώνυμος.

V. 122. Ὀκλαδόν. Ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας.

V. 123. Δοιῶ. Λείπει τὸ ἀστραγάλους.

V. 125. Ἐπὶ προτέροις οὐλέσας. Καὶ τούτους ἐπαπολέσας τοῖς προτέροις, κεναῖς χερσὶν ἀμυχανῶν, ἤτοι ἐν ἀπορίᾳ γενόμενος, μὴ δυνηθεὶς νικῆσαι τὸν Ἔρωτα, ἀπῆλθε. Συμπαίξει γὰρ ὁ Γανυμήδης τῷ Ἔρωτι.

V. 127. Ἐπιπλομένην. Ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν. (Ἡ ταρασσομένην ἐνταῦθα.)

V. 129. Τίπτ' ἐπιμειδιάας. Τί γελαῖς κακὸν μέγα καὶ ἄρξῃτον; ἢ αὐτὸν ματαίως ἐξηπάτησας καὶ παρελογίσω, οὐδὲ δικαίως αὐτοῦ περιεγένου, ἀλλὰ παρελογίσω ἄπειρον αὐτὸν ὄντα;

V. 133. Ἀδρήστεια. Αὕτη τροφὸς Διός [, ἀδελφῇ δὲ Κουρήτων]. Καλλιμάχος. Σὲ δὲ κοίμησεν Ἀδρήστεια ἀδελφῇ Κουρήτωνⁿ⁾).

V. 134. Ἄντρον ἐν Ἰδαίῳ. Ἡ τῷ τῆς Κρήτης, ἢ τῷ τῆς Τροίας. Ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ Τρωῆς τῆς τοῦ Διός γενέσεως, καθά φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος.

V. 137. Κύκλα. Κύκλα λέγει τοὺς ῥόμβους, κυκλώματι Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα.

V. 138. Ἀψίδες δὲ, αἱ συναφαί.

Περιηγέες δὲ, περιφερεῖς, περίδρομοι.

V. 140. Ἐαῖς. Ἐδεῖ τεαῖς εἰπεῖν.

V. 141. Ὀλόκον. Νῦν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος λέγει.

1) ἔπεμπον P. male. m) Il. XX, 234. n) Callim. Hymn. in Iov. v. 47.

V. 143. Θέλξον. Ἀντὶ τοῦ λῦσον τὴν ψυχὴν.

V. 144. Ἀμβολλίαν, τὴν βραδυτῆτα.

Ἀφανροτέρη. Ἐλάσσων.

V. 146. Μείλια. Τὰ παλγνια, (δὲ ὧν οἱ παῖδες μειλίσσον-
ται.) Ὀμηρὸς ἐπὶ τῶν ξενίων *).

— — ἐγὼ δ' ἐπὶ μέλια δάσω

πολλὰ μάλα.

V. 148. Ἀγανοῖσιν. Οὕτω τὸ ἐξῆς, ἡ δὲ ἐπειρυσσα *)
παρειὰς κῦσε, ποτισχομένη, περιλαβοῦσα καὶ ἀπτομένη **), ἀγανοῖς
μυθοῖς ἀμειβετο μειδιώσα.

V. 153. Ἐνισκίρψης *). Ἐνεργήσης, ἐπιβάλης.

V. 158. Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάροιο. Διὰ τούτων τῶν
στίχων παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰφύκον, ἐν οἷς περὶ τῆς Γα-
νυμήδαος ἀπαγωγῆς εἶπεν, ἐπὶ *) τῇ εἰς Γοργίαν ὠδῇ. καὶ ἐπιφέρει
περὶ τῆς Ἡοῦς, ὡς ἤρπασε Τιθωνόν.

V. 166. Ἐν αἰθέρι. Ἀντὶ τοῦ ἀν' αἰθέρα.

V. 167. Ἐῆς ἐπὶ σέλμασι νηός. Ἐῆς ἔδει εἰπεῖν,
ἡ σφῆς· ἢ ἡ, τῆς αὐτῶν. Τὸ μὲν γὰρ σφῆς, τῆς αὐτῶν· τὸ
δὲ ἔῆς, τῆς αὐτοῦ.

(V. 173. Ξυνὴ γὰρ χρεῖα. Κοινὴ γὰρ ἡ χρεῖα καὶ
οἱ λόγοι.

V. 174. Ὁ δὲ εἶγα νόον. Ὁ δὲ κατὰ σιγὴν πράττων
καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτων τὸ συμφέρον, οὗτος τὴν σωτηρίαν ἡμῶν
παραποιεῖται.)

V. 186. Σφέτερον κτέρας. Οὐκ ὀρθῶς τὸ σφέτερον.
Ἔστι γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. καὶ ἀμαρτάνει. Ἔδει.
γὰρ ἐνικόν, καὶ οὐ πληθυντικόν· ἀποχωρίσαι ἐὼν κτέρας.

V. 187. Λωϊτερον. Ἀντὶ τοῦ λῶον, συγκριτικόν. Τὸ δὲ
λωϊτερον παρῆται διὰ τὸ μέτρον.

V. 190. Ὅδε καὶ ποτε. Ἀπὸ ὅξελος τὴν πρώτην συλλαβὴν.
Κατὰ ἀναφορὰν γὰρ λέγεται ἐπὶ τοῦ Αἰήτου. (Τὸ δὲ ἐξῆς, ὅδε
καὶ ποτε Φοῖβον ἔδεκτο πατὴρ φεύγοντα θυγῆας.)

V. 199. Ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο. Τοῦ ὑπερκαιμένου
τοῦ ποταμοῦ τόπου, ὅπου ἔστι θορεῖν *) καὶ πηδῆσαι ἀπὸ τῆς νεῆος.

V. 200. Κίρκαιον πεδίου. Ἀπὸ Κίρκης. Τὴν δὲ
Κίρκην τινὲς μὲν Αἰήτου ἀδελφὴν, τινὲς δὲ θυγατέρα φασὶν εἶναι.
Ταύτην Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν θυμα-
τέρα Αἰήτου καὶ Ἐκάτης τῆς Περσέως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας λέγει.
Ἥλιον γὰρ φησὶν γένεσθαι δυοὶ ἐν τοῖς τοπικοῖς ἐκείνοισ· οἱς
ὀνόματα ἦν Περσεὺς καὶ Αἰήτης. Τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν
καὶ Αἰήτην μὲν Κόλχους καὶ Μαϊώτας, Περσεὰ δὲ τῆς Ταυρικῆς
βασилεύσαι· καὶ [τὸν Περσεὰ πρεσβύτερον ὄντα] γῆμαι γυναῖκα
τῶν ἐγχωρίων τινά, καὶ γενέσθαι αὐτῷ [ἐξ αὐτῆς] θυγατέρα, ἣ
ὄνομα Ἐκάτη. (Οἱ δὲ ἐκ σύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν Ἐκάτην

ο) II. IX, 147. p) ἐπερυσσα P. q) ἀπτομένη P. r) ἐμεκίμψη. P.
s) ἐν P. rectius. t) θορεῖν P.

φασίν αὐτῷ γενέσθαι, ἀνδρικὴν περὶ τὰ κυνηγετικά, καὶ [περὶ τὰς καλουμένας Ἐκάς διατρέβουσαν] πρώτην θανασίμους ὄϊας εὐρεῖν· καὶ ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτείνει. Ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς Κόλχους Αἰήτη τῷ πατραδέλφῳ ἀφ' ἧς γενέσθαι Κίρκην καὶ Μήδειαν. Τὴν δὲ Κίρκην, πρεσβυτέραν οὖσαν, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα, τὰ μὲν διακονήσασαν παρ' αὐτῆς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐφρευρηκύναι, πολλὰ καὶ δεινὰ [φάρμακα]. Μήδειαν δὲ, νεωτέραν μὲν Κίρκης, οὐχ ἡττωμένην δὲ αὐτῆς. Ταῦτα μὲν (οὗτοι) [Διονύσιος]. Ἡσίοδος δὲ φησι [ἐν τῇ Θεογονίᾳ] τὴν Κίρκην τοῦ Ἥλλου θυγατέρα εἶναι ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

Κίρκη δ', Ἥλλου θυγάτηρ Ἰππεριονίδας,

τίκτεν Ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονι ἐν φιλότῃ

Ἄργιον ἥδ' Ἀτίνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε ^{α)}.

V. 202. Τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων. Τὰ τῶν ἀρσένων σώματα οὐ θέμις Κόλχοις οὔτε κτείνειν οὔτε θάπτειν· βύρσαις δὲ νεααῖς εἰλοῦντες ^{γ)} ἐκρέμων τῶν ἀρσένων τὰ σώματα, τὰ δὲ θήλια τῇ γῇ ἐδίδοσαν, ὥς φησι Νυμφόδαρος, ὃ ἡκολούθησε. Σέβονται δὲ μάλιστα οὐρανὸν καὶ γῆν.

V. 209. Ἡ γὰρ κε δίκη θεσμοῖο. Ἀντὶ τοῦ, οὗτος γὰρ ὁ τρόπος τοῦ νόμου.

(V. 215. Τεθηπότες ἔρκε' ἄνακτος. Τὴν ὀχύρῳσιν τῆς οἰκήσεως. Τῶν οἰκημάτων τὴν ἀσφάλειαν.)

V. 218. Χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν. Ἐπὶ χαλκοῖς πορεύμασιν, ἢ χαλκοῖς κιονογράφοις.

V. 222. Ἐλάχνηεν. Ὁρυξεν, ἔσκαψεν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κατεσκεύασεν.

V. 224. Θυῶδαι νᾶεν ἄλοιφῃ. Ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἔρδει, ἢ εὐῶδες ἔλαιον.

V. 225. Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκεν. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ τὴν Πλειάδων δύσιν λέγων τὴν κρήνην θερμὸν φεῖν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιτολὴν ψυχρὸν, οὐ παρέστησεν εἰλικρινῶς τὸν καιρὸν. Δύο γὰρ εἰσιν ἐπιτολαὶ τῶν ἀπλανῶν ἄστρον, καὶ δύο δύσεις. Ἐφ' αὐτῇ ἐστὶν ἐπιτολή, ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν τοῦ ἡλίου πρῶτον ἰστάται τι ἄστρον, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὁραθῇ. Ἐφ' αὐτῇ δὲ δύσει, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος ὁραθῇ τι ἄστρον περὶ τὰς δύσεις ὑστατον δύνον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύνει. Ἐσπερία δὲ ἐπιτολή, ὅταν δύνοντος ἡλίου ὁραθῇ τι ἄστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. Ἐσπερία δὲ δύσις λέγεται, ὅταν ἡλίου δύνοντος ἄστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῶν ἄλλων ἐγκαταδύνον αὐτὸ, ὥς ἂν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. Ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς χρόνος πᾶς κρύψις ὀνομάζεται.

V. 226. Αἱ δὲ Πληϊάδες, Πληϊόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἀτλαντος· ὥς μὲν τινες, ἀπὸ τῆς μητρὸς ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν· ἢ μᾶλλον παρὰ τὸν πλειῶνα, ὃ ἐστὶν ἐνιαυτός. Σημαντικαὶ γὰρ

α) Hesiod. Theog. 1011. γ) ἐναιλοῦντες P. rectius.

αὐται καὶ χειμῶνος καὶ θέρους. Αὐται δὲ τὴν ἐναντίαν αἰὲ πορεῖαν ποιοῦνται τῷ Ὠρίωνι. Συναντῆσαι γὰρ ποτε λέγεται τῇ Πλημῶνι μετὰ τῶν θυγατέρων (κατὰ τὴν Βοιωτίαν:) καὶ εἰς ἔσχατα ταύτης ἐκπεσὼν ^{ω)} ἐδίωκεν, ἥ δὲ ἔφρευγεν. Γενέσθαι δὲ τὸν δρόμον αὐτῶν φασὶν ἀδιάλειπτον· καὶ οὕτω καταστερισθῆναι τὰς Πληϊάδας τὸν Ὠρίωνα φεύγουσας.

V. 230. εἰ. "Οὐ δὲ χαλκόποδες οἱ ταῦροι, καὶ πῦρ πνέοντες, καὶ Φερεκυδῆς φησί.

V. 232. Πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον. Αὐτοῦ ἀρότρων εἶδον εἶδη. Τὸ μὲν, πηκτόν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. Πηκτόν μὲν, τὸ ἐκ συμβολῆς ἔχον τὸ ἔλυμα. "Εστὶ δὲ τὸ ἔλυμα, ἐν ᾧ ὁ ὕψις ἐντίθεται. Τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βίους γῆς καλεῖται. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεὺς. Τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας, οἱ δὲ μέσσαβα λέγουσι. Τοιοῦτον μὲν τὸ πηκτόν. Αὐτόγυον δὲ ἐστίν, οὗτινος τὸ ἔλυμα οὐκ ἔστιν ἐκ συμβολῆς. Τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν ἀρότρων Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ καταγράφει.

V. 233. Ἐΐλασεν ἡέλιον τίνων χάριν. Πέπλασται ὁ μῦθος διὰ τὴν τῶν ποδῶν χωλότητα. Οὐ μέντοι πιθανῶς. Μείζονα γὰρ εἶχεν δυνάμιν τῶν γιγάντων, δι' ἧς αὐτοὺς ἐτρέψατο ^{α)} ἄν. Οὐ μέντοι Ἀπολλώνιος αἰτίαν ἀποδέδωκε, δι' ἧς ὁ Ἥφαιστος κατεσκέυασε τῷ Αἰήτη τούτους τε χαλκῶναρχας ταύρους καὶ τὸ ἄροτρον. "Οτι δὲ δυνατός ἦν Ἥφαιστος, Ὅμηρος ἔδειξεν ἐπὶ Εἰάνθου τοῦ ποταμοῦ.

V. 234. Φλέγρα αἶη. Φλέγρα πεδῖον ^{γ)} Θράκης, περὶ Παλλήνην, ἐνθα οἱ θεοὶ τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν.

V. 235. Μέσσαυλος. Τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ὅπου τῶν βοῶν αἱ στηθεῖς. Μέσσαυλον δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν φέρουσαν εἰς τε τὴν ἀνδρῶντιν καὶ γυναικῶντιν.

V. 237. Αἰιδαλέη δ' αἰθούσα. Στοιὰ δὲ ποικίλη ἦν ἐκατέρωθεν τῆς οἰκίας.

V. 238. Ἀέχρις. Ἐκ πλαγίου δὲ τῆς αἰθούσης ὑψηλότεραι ἦσαν οἰκοδομαί· ὅ ἐστι πύργοι.

V. 242. Τὸν μὲν Κανκασίη. Ὅ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκῶς Εὐρύλυτην ^{α)} αὐτὴν λέγει. Διονύσιος δὲ (ὁ Μιλήσιος) Ἐκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὡς προείρηται. Σοφοκλῆς Νεαίραν, μίαν τῶν Νηρηίδων. Ἡσιόδος δὲ Ἰδυίαν.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἑλλείου, γῆμε θεῶν βουλῇσιν Ἰδυίαν ^{α)} καλλιπάρηον ^{β)}.

Ἐπιμενίδης δὲ φησι Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην· μητέρα δὲ αὐτοῦ Ἐφύραν φησί. Διοφάνης δὲ ἐν τῇ αὐτῇ τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα.

ω) ἐκπεσὼν P. rectius. x) κατα- iusculis scribas. α) Εἰδυίαν P. et
σπρέψατο P. γ) πόλις P. z) Ἐρι-
αίς ante. β) Hesiod. Theog. 957.
αύγη P. simillimum nostro, si ma-

Προγενέστερον δὲ φασὶ τὸν Ἀψυρτον Μηδείας γενέσθαι Αἰήτην
ἐξ Ἀστεροδείης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρὸς.

V. 255. Ἐκ τοῦ πᾶσαι. Ἀντὶ τοῦ ἐκτός^ο), ἵνα τὸ εἰς
τόπον σημαίνῃ.

V. 257. Τψοῦ χάσματι. Ἔδει ὑπόσει. Τὸ γὰρ ὑψοῦ
τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑπόσει τοῦ εἰς τόπον. Ὅμηρος^α)·
Τψοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο.

V. 260. Οὐκ ἄρ' ἐμέλλετον. Ἀφροντίστως μὲ καταλι-
πόντες, ὅμως οὐκ ἐμέλλετε μακρὰν πορεύεσθαι. Ἵποστρέφαι οὖν
ὑμᾶς ἢ μοῖρα πεποίηκε.

V. 261. Τηλόθι. Κάνταῦθα ἀντὶ τοῦ τηλόσε.

V. 262. Ἐκ ποθεν ἄτης. Ἀντὶ τοῦ, ἐκ τίνος βλάβης.

(V. 265. Ὁρχομένοιο. Καὶ Ἑλλάνικος φησὶ τὸν Ἀθά-
μαντα Ὁρχομένον φηκέναι.)

V. 267. Ἐὴν μητέρα. Ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν.

V. 275. Πολιοῖο. Πολιὸν τὸ διαφανές.

V. 276. Τετραχῶς. Ὁ δεδαμασμένος^ο).

Οἷστρος. Διαφέρει οἷστρος μύωπος. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ
ἀπογεννᾶται τῶν ξύλων, ὁ δὲ οἷστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπι-
πλεοντῶν ζωαρῶν.

V. 277. Τὸ δὲ τέλλεται, κατὰ ἀφαίρεσίν ἐστι τοῦ σ, ἀντὶ
τοῦ στέλλεται.

V. 281. Ὁξέα δειδίλλων^α). Ἀντὶ τοῦ, συστρέφας
ἐαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας^β), ὁξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν
τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε
τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεκκλίνοντα τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς ἐπινεύειν, καθάπερ Ἀπολλόδωρος. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ
περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν.

V. 288. Ἀμαρύγματα. Τὰς λαμπάδας^β) τῶν ὀφθαλμῶν
λέγει.

Καὶ οἱ ἄφντο. Πνοὴν ἔπειπον, ἣ ἐμπεριζήζοντο.

V. 291. Ὡς δὲ γυνή. Καὶ Ὅμηρος^γ)·

Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνην.

V. 294. Ἀγχι μάλ' ἐγρομένη. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Τίθεται
δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος·

Ἐγρημεν ἔναγχος.

ἀντὶ τοῦ νῦν, ἣ ἀντὶ τοῦ ταχέως.

V. 296. Εἰλυμένος. Κεκαλυμμένος. Οἶον κεκρυμμένος·
εἰς γὰρ τοῦτο καταστρέφει.

V. 298. Ἀκηδεῖησι. Ταῖς πολυκηδείαις. τοῦτ' ἔστι ταῖς
λύπαις.

V. 302. Σφετέρης. Ἀντὶ τοῦ ἰδίας.

V. 306. εἰ. Ἡέ τις ἄτη. Οἶον, κακὸν τι ὑμᾶς ἐνεπόδισε
κατὰ τὸν πλοῦν. Τὸ γὰρ ἐνέκλασε, κατὰ μεταφοράν, ἐνεπόδισε.

α) ἔκτοσε P. rectius. β) II. I, 486. suspicatur Schaefer. γ) λαμπηδόντας
δ) Τετραχῶς, ὁ τετραχρυσός. P. rectius. ε) Od. V, 488.
P. f) δεινύλλων P. g) ἐπικάμψας

V. 311. Κίρκην Ἐσπερίης. Ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυραηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσεὺς πλάνην· ὦν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος, καταρκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῷ προσεξημένῳ πελάγει.

Ἐσπερίης εἶσω χθονός. Περὶ τὴν Ἰταλίαν ὤκησεν ἡ Κίρκη· ὅθεν ὄρος Κίρκαιον ἀπ' αὐτῆς πολυφάρμακον. Φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσιόδῳ ἐπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν νεμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν. Ἐσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται.

V. 322. Ποτὶ ξερόν. Ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀπὸ τοῦ ὕγρου τῆς θαλάσσης. Ἡ δὲ ποτὶ πρόθεσις παρὰ μὲν Δωριεῦσι [ἀντὶ τῆς] πρὸς, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ ἰσὺν εἰληπται ἀντὶ τῆς παρὰ. "Ομηρος¹⁾· — — — ποτὶ δὲ σκηπτρον βάλε γαίῃ.

Καὶ ἡ Δωρικὴ παροιμία, τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον¹⁾ ἄγοντας.

V. 327. Νηὸς ἐῆς. Κακῶς τὸ ἐῆς, ἐπὶ πληθύνει. Ἔστι γὰρ ἐνικόν. Ἐδεῖ δὲ εἰπεῖν σφετέρης.

V. 335. Σφωντέρεη. Κακῶς εἶπεν ἐπὶ ἐνικοῦ. Ἔστι γὰρ δυϊκόν.

(Ὁ δὲ Ἰάσων ἀπὸ Αἰόλου τὸ γένος κατέγει, ὡς Ἑλλάνιος.)

V. 337. Στεῦται ἀμειλίκτοιο. Ὁ νοῦς, Ὁρίζεται δὲ τοὺς ἀπ' Αἰόλου οὐκ ἐκφεύξασθαι τὸν ἀνεξέλαστον χόλον τοῦ Διὸς, οὐδὲ τὸ πλάσμα καὶ τὴν Φρίξου ποινήν, πρὶν τὸ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα κομισθῆναι. Τὸ δὲ ἐξῆς, Στεῦται δὲ Αἰολιδῶν γενεὴν οὐχ ὑπαλύξεν ἀμειλίκτοιο Διὸς μῆνιν καὶ χόλον, πρὶν εἰς Ἑλλάδα ἐκίεσθαι.

V. 342. Τάων. Τῶν Κολχικῶν κακίστης ἐτύχομεν νηός.

Ἐπεκύρσαμεν. Ἐνετύχομεν.

Ἡλιθα. Ἀθρόως.

(V. 350. Αὐτῷ. Ἀντὶ τοῦ σοί.

V. 354. Δῆθεν. Παρέλκεται τὸ δῆθεν. Εἰ δὲ προαιρῇ, φησὶν, ἐκάστου γινῶναι τὴν γενεὰν καὶ τοῦνομα, πάντα ἐξείποιμι.

V. 356. Οἴοπερ. Οὔτινος χάριν.

V. 359. Οὕτω κεν γνωτός. Ἀντὶ τοῦ συγγενῆς· ἢ ἀνειδυοῦς, δισεξάδελφος. Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας ἀδελφοί, Αἰόλου παῖδες. Κρηθεὺς Αἰῶν, Αἰῶνος Ἰάσων· Ἀθάμαντος δὲ Φρίξος, οὗ Ἄργος.)

V. 368. Ἡερέθοντο. Ἐμετεωρίζοντο τῷ νῷ χολουμένῳ. Ἀντὶ τοῦ οἰδαίνοντο, ἐφυσῶντο.

(V. 375. Αὐτίκα. Ἀντὶ τοῦ νῦν.

V. 376. Ἐν δὲ τῷ νέεσθαι, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔολπα.)

Ἄλλως. Ἐν δὲ τῷ αὐτίχ' ὁμαρτήσαντες, προσεπτεόν, ὅτι ἀσφαδῆς εἴρηται. Ἰσως οὖν αὐτίχ' ἀντὶ τοῦ αὐτίκα (ῥητέον^{m)}) καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' Ἑλλάδος, εἰςⁿ⁾ Ἑλλάδα· ἢ ἢ, οὐκ ἄφαρ ὑποστρέψετε εἰς Ἑλλάδα. Ἡ^{o)} στίξαντας εἰς τὸ Ἑλλάδα τελεῖαν,

k). II, I, 245. 1) τὰν σπάρταν P. recte. m) ληπτέον P. male. n) ἐφ' P. recte. o) εἰτα P.

τὸ ἐξῆς ἐπιφέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκήπτρα δὲ καὶ τὴν βασιλείον τιμὴν. Ὡστε οὐ γραπτέον, οὐδ' ἐπὶ κῶας, ἀλλ', οὐκ ἐπὶ κῶας· οὐδὲ, σκήπτρά τε, ἀλλὰ, σκήπτρα δέ. Οἱ δὲ σχολιογράφοι εἰκάσιν ἄλλη τινὶ γραφῇ ἐντυχεῖν· φασὶ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ νοεῖσθαι τὸ ἔολπα. Οὐδαμοῦ δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα.

V. 386. Αἰήτη, σχέο μοι. Ὡ Αἰήτη, ἐπίσχες ἢ ἀνάσχου μοι περὶ τούτου τοῦ στόλου.

V. 388. Οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. Οὐδὲ ἐπιέμενοι τῆς σῆς βασιλείας.

V. 395. Σφωῖτέροισι. Κακῶς τῷ σφωῖτέροισιν ἐχρήσατο. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν τοῖσι P).

(V. 396. Τὸ δὲ ἴσκειν Ὀμηρικῶς.)

V. 399. Πειρήσαι το βίην. Πείραν λάβοι τῆς ἰσχύος τῶν ἡρώων.

V. 400. Ὑποβλήδην. Κακῶς τὸ ὑποβλήδην. Κεῖται γὰρ πρὶν ἢ καταλῆξαι τὸν ἕτερον λέγοντα.

(V. 401. Τὸ δὲ, διηνεκέως ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρηγοεῖς.)

V. 406. Ἑλλάδι κοιρανέοντα. Τὸν Πηλεῖον λέγει.

(Τὸ δὲ ἄνω ῥηθὲν μεγαίρω, ἀντὶ τοῦ οὐ φθονῶ ὑμῖν, ὡς ὁ Πηλεΐας. Πείραν δὲ λαβὼν τῆς σῆς ἀνδρείας παρέβω τὸ δέρας· οὐ γὰρ φίλον μοι τὸ φθονεῖν.)

V. 408. Ὀλοόν. (Τὸν ἄθλον.) [Τὸ μέγα καὶ ἀνύποιστον.]

V. 409. Δοιῶ μοι πεδίον. Καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Ἀνδῇ (ἡφαιστοτεύκτους) [χαλκοποδας] τοὺς ταύρους ἀπεφώνητο.

(V. 411. Στυφελήν. Τραχεῖαν.)

V. 412. Πεντηκοντόγυον φησι Φερεκύδης (ἐν τῇ ἔκτῃ).

V. 413. (Σπόρον. Πυρόν.)

Ὀλκοῖσι. Ταῖς ἐγκαράξεσιν. Ἐλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου, ἡ γῆ διαβρόγγυται.

(Δηοῦς. Δήμητρος.)

V. 416. Κεῖρω. Κτείνω.)

Περισταδόν. Περιεστῶτας καὶ ἐναντιούμενους. (Ἡ ἐξισούντας.)

V. 422. Πάρος. Νῦν ἐπὶ τόπον τὸ πάρος. Κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνον.

V. 427. εἰρη. Περιπολλὸν ἐτέρους. Ὁ νοῦς, λαν με τῷ δικαίῳ ἐγκλείεις. (Διόπερ ἐγὼ καίπερ ὑπερφερόντα τῇ βίᾳ τὸν ἄθλον ἐποίησα μέχρι θανάτου.)

Ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὴν μοῖραν μόρον.

(Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποις χεῖρον ἀνάγκης, κατ' ἣν ἀφίγμεθα πρὸς σὲ βιασθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως.)

V. 438. Μετελθεῖν. Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς. πρὸς ἀμείνονα φῶτα ἐλθεῖν.

(V. 439. Ἀπηλεγέως. Ἀποτόμως.)

V. 441. sq. Τὸ μεσσηγὺς ἀτλας ἀποδοτικὸν, διὰ τὴν κατόπιν ἐκείνων ἐπορεύετο δ' Ἄργος. Διότι, φησὶν, ἐνευσε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἐπὶ λιπέσθαι καὶ μείναι ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οἱ δ' ἦσαν καὶ ἐξήλθον, οἱ περὶ Ἰάσονα δηλαδή.

V. 444. Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα. Ἐχουσα οὖν τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, παραθεμένη τὴν λιπαρὰν καλύπτραν, ἰθαύμαζε.

(V. 446. Κῆρ' ἄχει. Τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομένη καὶ ἀλίσκουσα.

Νόος δέ οἱ. Ὁ νοῦς, τῷ δὲ νῷ ἀνεθεώρει τὸν Ἰάσονα. Οἶδν, καθάπερ ὄνειρον μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ Ἰάσονος.)

V. 453. Προφῶ δ' ἄρ'. Ἐμφαντικῶς αἱ προθέσεις τὴν συνεχῶς ἀνειδαλοποιούσαν τῷ νῷ ἐμφαίνουσι. Καὶ παρ' Ὀμήρῳ, προπροκυλινδόμενος.

[V. 455. Ἐν δὲ τῷ οἶά τε ξειφ' τὸ οἶα θαυμαστικῶς κεῖται.]

(V. 460. Ὀδύρετο δ' ἡὔτε. Ἐθρήνει δ' αὐτὸν ὡς ἡδὴ τεθνηκότα.

V. 461. sq. Ἐλέφ δὲ συνεχομένη, ἔκλειεν ἐπ' αὐτῷ λυπομένη.)

V. 464. Εἴθ' ὄγε. Τὸ εἴτε οὐ πρὸς τὸ φθίσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προφερέστατος ἀναφέρειν δεῖ, ἢ ἢ, εἴτε ὄγε προφερέστατος τῶν ἡρώων φθίσεται, εἴτε χείρων, ἤγουν χείριστος. Καίται γὰρ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ὑπερθετικοῦ.

V. 466. Ἐρῶέτω. Φθειρέσθω. Ἡ ᾠφελς χωρισθῆναι ἀπαθῆς, μηδὲν παθῶν. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήριος.

V. 467. Πότνα θεὰ Περσητή. Περσηίδα τὴν Ἐκάτην λέγει, ὡς τοῦ Περσέως θυγατέρα. Τινὲς δὲ αὐτὴν φασὶ Διὸς εἶναι παῖδα. Ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἀήμητρος γενεαλογεῖται.

Καὶ τότε δὴ Ἐκάτην Διὶ τέκεν εὐπατέρειαν.

Βακχυλίδης δὲ Νυκτὸς φησὶν αὐτὴν θυγατέρα.

Ἐκάτα, δαδοφόρου *) Νυκτὸς μεγαλοκόλου **) θυγάτηρ. Μουσαῖος δὲ, Ἀστερίας καὶ Διὸς. Φερεικῆς δὲ, Ἀρισταίου τοῦ Παίονος.

V. 470. Οὕνεκεν. Ὅτι οὐκ ἐπιχαίρω ἐγὼ κακοῖς. Ὁ δὲ λόγος ἐρωτικός.

V. 471. Ἐόλητο. Ἐτετάρακτο καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν.

(V. 474. Τπερβατόν ἐστι. Τὸν γὰρ Ἰάσονα ὁ Ἄργος προσέειπεν.

V. 478. Ἐκάτης. Εἰς ἣν αἱ φαρμακίδες ἀναφέρονται.)

V. 482. Ἀντιβολήσω ν. Συναντήσω, καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κοινολογῆσθαι, συντάξομαι.

V. 485. Ὡ πέπον. Ὡ γλυκύτατε, προσφιλέστατε. Ἐπεὶ καὶ ὁ πέπων μέλιχρος.

q) δαιμόφρον P. δαδοφόρος emendat Jacobs. Animadv. ad Anthol. I, 1 p. 390. r) μελανοκόλου corrigit Ilgen. ad Homer. Hymn. p. 517. et Ilgen. l. c. et Jacobs. p. 391.

(V. 490. Παράοντας. Τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

V. 493. Ἀντικρύ. Φανερῶτατα, ἐναντιώτατα.)

V. 494. Διειρομένοισι. Διερευνῶσιν, ἢ λέγουσιν. (Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐναντίας ἡμῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἔστι τελεσθησόμενον οὔτε ἐμοὶ λέγοντι, οὔτε ὑμῖν ἐρευνῶσι τὰ ἐπιτασρόμενα.)

V. 497. Ἐφίετο. Ἐνετείλατο *).

V. 500. Ὁ δὴ νύ οἱ. Τὸ ἐξῆς, ὅπερ αὐτῷ ἀντόμως ὑπεσχόμεν. Οὐκ ἦν γὰρ ἄλλο τι σκέψασθαι βέλτιον.

V. 502. Ἀνήνυτος. Ἀνσκατόρφωτος.)

V. 510. Πισφυλαγμένος ἐντύναιο *). Φυλάττων τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. Ἐντύνω γὰρ, τὸ παρασκευάζω.

V. 511. Ἐῆ. Κακῶς τὸ ἐῆ. τρίτου γὰρ ἔστι προσώπου. Ἔδει δὲ σῆ.

V. 513. (Οὐ γὰρ ἔγωγε. Ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ οὐκ ἀνέξομαι. Τί γὰρ πλεον ἢ θάνατός με περιμένει;)

Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτους φησὶ προαιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας. ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστεῖς.

(V. 523. Ἀλλὰ τιν' οἶω. Ἀνάται, φησὶν, ἡ μήτηρ ἢ ἐμὴ πείσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄθλον.) [Ἐτι δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἄγον φησὶν ἐμποδίσαι τοὺς ἥρωας ὑποστῆναι βουλομένους τὸν ἀγῶνα.] Ἐν δὲ τοῖς Ναυπακτικαῖς Ἰδμῶν ἀναστάς Ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.

V. 529. Δάε. Ἀντὶ τοῦ ἰδίδαξε.

V. 530. Νήχυτον ὕδωρ. Τὸ πολύχυτον. Τὸ γὰρ νη καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. Καὶ ἀχύνετον ὕδωρ, τὸ πολὺ, κατὰ Ἰωνας καὶ Σικελιώτας. (Διονύσιος.

Πλαζομένοις ἵνα λύσαν ἀχύνετον ἡκα βαλοῦσα.)

V. 533. (Ἄστρα τε καὶ μῆνης. Τὸν παραδεδαμένον μῦθον λέγει, ὥς αἱ φαρμακίδες κατὰγουσι τὴν σελήνην. Τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν.) Τὸ παλαιὸν φωντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. Διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκράτους *) χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σωσιφάνης ἐν Μελεάγρῳ.

Μάγοις *) ἐπωδαῖς πᾶσα Θεσσαλὶς κορη,

ψευδὴς **) σελήνης αἰθέρος καταβράτις.

(V. 539. Τάχα. Τὸ τάχα ἐν δισταγμῷ κεῖται. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως.)

V. 541. Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ περὶ θεῶν, ὅτι ἡ περὶ στερεὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον *). [Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ.] παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρῶν λέγεται.

(V. 551. Κέαρ δέ μοι. Ὡς δὲ ἡ ψυχὴ μου προορᾷται, οὕτως γένοιτό.

V. 564. Μεμῶς. Ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος νῦν. Οὐ γὰρ ἐπὶ κακοῖς τις πρόθυμός ἐστι.

*) ἐνετείλατο P. t) ἐντύναο P. Theocrit. p. 318. v) Μάγοι P.

η) Δημοκρίτου P. cf. Heins. Lect. w) δευδῆς P. x) λάγη P.

V. 579. Στεῦτο. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεῦτο.)

V. 583. Ἀποφλύξωσιν. Ἀντὶ τοῦ ἐκφυσθήσασιν. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐκπνεύσωσιν. Ἐνθεν καὶ ὁ φλύαρος.

(V. 584. sq. Οὐδὲ γὰρ δέχθαι. Λείπει τὸ ὑπέμεινεν.)

V. 587. Εἰ μὴ οἱ Ζεὺς. Ἀγγέλων φησιν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι, κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φοῖβον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γῆμῃ. Ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. Λέγει δὲ, ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἀγνίσας τὸ δέρας, οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων.

V. 588. Ὡς κεν προσκηδέος. Ὅπως ἂν εὐμενοῦς ἀντιάσειεν ὁ Φοῖβος τοῦ Αἰήτου. [Ἀντιᾶν τὸ ἀπολαύειν.]

V. 594. Νόσφιν δ' οἱ αὐτῷ μέλῃα τίσειν. Τιμωρίαν ἀποτίσειν. Χωρὶς δὲ αὐτῷ δάσειν τιμωρίαν ἔλεγεν τοὺς Φοῖβου παῖδας. (Τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν, ὅπως αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται, ὥς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἥλιου ἡκηκόει.) Ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτη δεδομένος, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐργῶν ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωτος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ. Τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζευξίν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι.

V. 597. Ἀκηδέες. Ἀκηδῆς, ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἐτέρων.)

(V. 599. Χρῆναι. Γράφεται χρεῖω.)

V. 600. Σφωῖτέρης. Κακῶς τὸ σφωῖτέρης δυνὸν ἐπὶ ἐνικῷ ἐχρήσατο. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἑξῆς, ἢ ἧ, τῆς ἐαντοῦ εἶναι δέος. Λείπει τὸ ὑπελάμβανεν.

V. 601. Τῷ κε καὶ ἰλδομένους. Παρατατικὸν εἰληφεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. Καὶ ἔστιν ὑπερβατὸν ἢ φράσις, καὶ λείπει τὸ ὥς. Τὸ γὰρ ἑξῆς οὕτως ἔστι, διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι, προσεκδέκτεον καὶ τοῦτο, ὥς πατρὸς ἐντολῇ φράσαντος πέπομφεν αὐτούς.

V. 610. Παρηγορέεσκεν. Παρεκάλει. Ἐπιλοφρονεῖτο.

V. 615. Ἀμφαδά. Ἀκουστά, φανερά.

V. 616. Κατελώφεεν. Ἐκ τῶν λυτῶν αὐτὴν κατέπαυεν ὁ ὕπνος.

(V. 622. Σφέτερον. Καὶ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον. Πληθυντικὸν γὰρ ἔστιν ἐνικῷ προσληπτικόν. Ἔδει δὲ ἐν δόμον εἰπεῖν.

V. 625. Σφωῖτέρους. Οὐχ ὕγιως οὐδὲ νῦν τὸ σφωῖτέρους. Δυνὸν γὰρ ἔστιν ἐπὶ ἐνικῷ. Ἔδει οὖν εἰπεῖν ἐούς.

V. 628. Ἀμφω. Ἀμφότεροι δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην, ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ.)

V. 629. (Ὡς κεν ἰθύσειεν. Ὡς ἂν ταῖς διανοαῖς ἐπιβάλοι.) [Ἰθύνειν ἐνταῦθα τὸ δικάζειν.]

V. 641. Ἐμπα. Ἀντὶ τοῦ ἐμψης.

γ) ἕτερον P. z) ἀμφαδόν P.

(V. 796. Καὶ οὕς. Κακῶς τὸ οὕς. Βέλτιον δὲ τὸ εὐς, ἵνα ἐκ τῶν γυναικῶν ἢ ὁ λόγος.)

V. 802. Φωριαμόν. Νῦν τὴν κοιτίδα λέγει. Σαφές δ' ἐκ τοῦ, ἐνθεμένη ἐπὶ γούνασιν. Ἑτυμολογεῖ δὲ τὴν φωριαμόν Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἑρμῇ.

Φωριαμόν δ' ὀνόμησαν, ὃ μιν κύθε φώριον ἄγρην·
ἐκ τοῦ φωριαμός κικλήσκειται ἀνθρώποισιν.

[Ραιστέριαι δὲ τὰ φθαρτικά.]

V. 805. Ἀστεγές. Ἀντὶ τοῦ πολυστεγές. Τὸ γὰρ αὖ νῦν ἐπιτατικόν· ὡς ἄξυλος ὕλη.

V. 807. Τόφρα πάσαιτο. Τὸ τόφρα ἀντὶ τοῦ ὄφρα κεῖται. Τὸ δὲ ὄφρα, ποτὲ μὲν τὰ ἵνα δηλοῖ, ("Ὀμηρος").

"Ὀφρα μὴ ἄσπερμος γενεή —
ποτὲ δὲ προηγούμενόν ἐστιν, ἀνταποδοτικόν ἔχον· τὸ τόφρα ("Ὀμηρος").

"Ὀφρα μὲν ἡὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἡμαρ.

(Τὸ πάσαιτο οὐχ ὑγιῶς. Οὐ γὰρ εἰς κόρον ἢ τούτου μετάληψις.

V. 813. Ἐνὶ ζωοῖσι. Τὰ ἐν τῷ ζῆν ἀρεστὰ ἐλογίζετο.)

V. 836. Λήθη ἀχέων. Λήθην ποιουμένη τῶν τε παρουσῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπαυξηθησομένων.

V. 847. Δαίραν μουνογένειαν. [Τὸ κούρη μουνογένειαν γράφεται καὶ Δαῖραν μουνογένειαν.] Τὸ Δαῖραν κατ' ἑλλειψίν ἐστι τοῦ ε, διὰ τὸ μέτρον. Δαίρα γάρ ἐστι. (Λέγει δὲ τὴν Περσεφόνην, ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν.) Νυχίαν δὲ εἶπεν, ἥτοι διὰ τὸ χθονίων βασιλεύειν, νυκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασίν, ἢ ἦν νυκτὸς οὕσης ἐξιλίσκονται. Εὐλόγον γὰρ τὴν τῶν νυχίων τόπων κρατοῦσαν κατὰ τὴν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλασθῆναι. "Ὅτι δὲ τὴν Δαίραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ ε) συγκατατίθεται. Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαίραν.

[Ἀρεσάμενος δὲ ἀντὶ τοῦ φιλοφρονησάμενος. Τὸ δὲ ἱκμαίνοιτο ἀντὶ τοῦ ὑγράνειν ἢ εὐφράνειν.

V. 851. Ἀνέσχε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη τὸ φάρμακον.]

V. 858. Τῆς οἶην τ' ἐν ὄρεσσι. Τὸ ἀποφερόμενον ὑγρόν, ὅπῃ εἶπε τῆς φηγοῦ.

V. 859. Κασπίη ἐν κόλῳ. Κάσπιον πέλαγος παρὰ τῷ ὠκεανῷ· παρ' ᾧ καὶ ἔθνος Κάσπιον, ὁμορον Πέρσαις. Ἐκεῖ δὲ ὁ ὠκεανὸς μεγίστους κόλπους^{h)}, ἐφ' ὧν, φησί, τὸ φάρμακον εἴλετο. Ἰδίως δὲ ὁ ποιητὴς τερατεύεται τὰ περὶ τὴν εἴξαν. Παρ' οὐδενὶ γὰρ τῶν εἰζοτόμων εἴρηται. Τὸ δὲ ἄνθος αὐτοῦ φησὶ παραπλήσιον Κωρυκίῳ κρόκῳ. Τὸ δὲ Κωρύκιον, καὶ χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ δάφρορος γίνεταί κρόκος.

Περὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἱστορεῖ Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ Ἐπι-

e) II. XX, 303. f) II. VIII, 66. g) Ἑξηγηματικῷ P. h) κόλπους P.

τομή τῶν Γεωγραφουμένων. Ἔστι δὲ πλησίον τοῦ ὠκεανῶ· ἢ παράκειται ἔθνος ὀνομασμένον Κάσπιον, ὅμορον δὲ Πέρσαις.

V. 860. Ἐπτά μὲν. Ἐφ' ἑπτὰ ποταμῶν λουσαμένη ὕδασι. Τερατεύεται δέ.

V. 861. Ἐπτάκι δὲ Βριμῶ. Ἐπτάκις δὲ φησι καὶ τῇ Ἐκάτῃ ἐπικαλέσασθαι. Διοκῶσι γὰρ αἱ φαρμακίδες τὴν Ἐκάτην ἐπάγεσθαι. Βριμῶ δὲ αὐτὴν προσηγόρευσε, διὰ τὸ φόβον καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλεφμενα ἐκαταῖα¹⁾· καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τοῦ εἶδος, διὰ τὸ Ἐμπουσαν καλεῖσθαι. Ἡ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρός φόβον· (Τόσσαρ γὰρ πέλεται βρόμος²⁾·).

Ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. Τὸ δὲ βρι ἐπικάσεώς ἐστιν, ὡς τὸ, — βριήπυος ὄβριμος Ἀρης³⁾).

Ἵσως οὖν Βριμῶ, ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν, βριμηνίς τις οὖσα.

V. 865. Τιτηνίδος. Ἐπεὶ τῶν Τιτάνων ἦν ἡ Προμηθεύς, δι' ἣν ὄριζαν ἔφη Τιτηνίδα, διὰ τὸ ἐκ Προμηθεύς βεβλασθηκέναι, ὃς εἰς ἣν τῶν Τιτάνων [, διὰ τοῦτο τὴν ὄριζαν ἔφη Τιτηνίδα τοῦ φαρμάκου]. Διὰ τούτων δὲ τερατεύεται τὰ περὶ τὴν τομήν τε εἰς, καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν Προμηθεῖ ἐπὶ τῇ ταύτης τομῇ.

V. 876. Λιανοῖσιν. Λαμπροῖς, ἢ καθαροῖς. Ὀμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ θερμοῖς.

Παρθένιος δὲ, ποταμὸς Παφλαγονίας.

Παραγράφει δὲ τὰ ἐν Ὀδυσσεῖα^{m)}.

Ὀῖη δ' Ἀρεμῖς εἰσι κατ' οὐρεος λοχέαιρα.

V. 881. Ἀμορβάδαςⁿ⁾ τὰς ἀκολούθους φησὶ.

V. 890. Τεμένη. Ἀντὶ τοῦ λεμένως, προθύμως.

Ἡ δὲ μετὰ ἀντὶ τῆς πρὸς ἴν' ἢ, πρὸς τὰς δυνάμεις.

V. 891. Οὐδ' ἐνόησα. Ὅ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

V. 899. Λεξάμεναι. Ἀντὶ τοῦ συλλεξάμεναι. Ἡ ἀνακλιθεῖσαι. Ὡς καὶ Ὀμηρος^{o)}.

Λέξεται ἐν μέσσησι νομεύς^{p)}.

V. 902. Παρατρέπει. Προτρέπει.

(V. 903. Σῖγα ἔχετε. Σιωπῇ κατέχετε, μαθοῦσθαι ἐξ ἐμοῦ.)

V. 905. Τπέστη. Κατεβέβητο ἐπὶ τοῖς βουσίην ἀγωνίσασθαι.

Ἡ περὶ, ἀντὶ τῆς ὑπὸ.

V. 908. Εἰς ὠπήν. Εἰς ὄψιν μου, ἐναντίον ἐμοῦ.

V. 914. Κασσιγνήτων. Λίπει ἢ παρὰ ἴν' ἢ, παρὰ τῶν κασσιγνήτων εἰσέκους τὴν Μῆδειαν κατὰ τὸν ὄρθρον ἀφίξεσθαι εἰς τὸν τῆς Ἐκάτης ναόν.

V. 917. Ἐσθλὸς μὲν. Ὁ νοῦς, ἀγαθὸς μὲν καὶ ἐπιφρανέντας καὶ ἀπιδόντας εὐ σημειώσασθαι.

V. 929. Ἀκέρυζαι. Αἱ φλύαροι διέτριβον καὶ ἔμενον.

V. 932. Ἀκλειής. Ἀδοξος.

V. 935. Ἐπήλυδες. Οἱ ξένοι, καὶ οἱ ἀκόλουθοι.

i) Ἐκάτια P. k) II. XIV, 396. VI, 102. n) Ἀμορβάδας P. o) Od. 1) Hom. II. XIII, 521. m) Od. IV, 413. p) μέσοις νομεύσι P.

V. 938. Ἰσκειν ἀτεμβομένη. Ἐλεγε μεταφορμένη τῇ Μόψῳ.

V. 939. Ὀμφήν. Φήμην.

Θεήλατον. Τὴν ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας ἐλασθεύσαν καὶ λεχθεύσαν.

[V. 941. Δῆεις ἀντὶ τοῦ εὐρήσεις.]

V. 942. Ἦ τοι συνέριθος. Ἦτις Κύπρις συνεργὸς καὶ συμπράκτρια τῶν σῶν κινδύνων γενήσεται.

V. 946. (Δίσσεό μιν. Εἶπε γὰρ Φινεύς·

— ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κείται ἀέθλου.)

Παρατροπέων. Παρατρέπων, παραπειθών.

(V. 949. Λαθύροι. Παῖλοι.)

V. 955. Δοάσσαι. Ἐβόξεν ἀκούειν παραδραμόντα. Τοῦ δὲ δοάσσαι τὸ θέμα δοάζω. Σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι.

V. 963. Θερμόν δέ. Καὶ τὸ ἐρύθημα δὲ τὸ θερμόν τας παρειας κατέλαβεν. Οἶον, ἐρυθρὰ ἐγένετο.

V. 971. Ὀμάδησαν. Κατεχρήσατο· ὄμαδος γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, δμοθυμῶς τις ὢν.

V. 974. Θευμορίη. Τῇ ἐκ θεῶν μεμοιραμένη αὐτῇ αἰτή.

V. 976. Οἱόι τε δυσανχέες. Οἱ καυχώμενοι ἀλαζονικῶς ἐν ἐτέρων διαβολαῖς.

V. 982. Τερπνοῖς. Παραλογιστικοῖς.

V. 983. Φηλώσης. Ἀπατήσης. Ἀπὸ τοῦ φήλημος, τοῦ ἀώρου σύκον.

(V. 993. Ἐς Ἑλλάδα. Ἑλλάδα νῦν τὴν Φθιωτικὴν ὅλην χώραν, ὁμωνύμως τῇ πόλει· ὃν τρόπον Ἄργος, καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα.)

V. 997. Δῆ ποτε καὶ Θησῆα. Διὰ τούτων ἡθικῶς προκαλεῖται τὴν Μήδειαν εἰς τὸ ἀποπλεῦσαι σὺν αὐτῷ· παραδειγμα φέρων τὴν Ἀριάδην τὴν Θησέως σῶτειραν· στέφανον αὐτῆς καταστερίσθαι λέγων· οὐ πάντα ἀληθεύων. Καταλείπεται γὰρ ὑπὸ Θησέως ἐν Νάξῳ, πεπαρσθένευται^{q)} δὲ ὑπὸ Διονύσου^{γ)} κατὰ τινας. ἐξ ἧς παιδαποισὶ Οἰνωπίονα, Θύαντα^{δ)}, Στάφυλον, Λάτράμην, Εὐάνθη, Ταυρόπολιν. Ὅτι δὲ [οὐ συνεγένετο Θησεὺς Ἀριάδην], οὐδὲ ἤγαγεν αὐτὴν εἰς Ἀθήνας, (τελευτήσαι τε καταλειφθεῖσαν ὑπὸ Θησέως,) Ὅμηρος μαρτυρεῖ, δι' ὧν ὁ Ὀδυσσεὺς φησὶ [παρὰ τοῖς Φαλαξι]^{ε)}.

Φαίδρην τε Πρόκριν^{ς)} τε ἶδον, καλήν τ' Ἀριάδην, κόρυην Μίνως ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεὺς γῆμας οὐδ' ἀπόνητο^{γ)}.

Οτι δὲ ὁ στέφανος ὑπὸ Διονύσου κατηστερίσται, Ἄρατός φησιν^{ς)}· Αὐτοῦ κακείνος στέφανος^{ς)}, τὸν ἀγαθὸν ἔθηκεν σῆμ' ἔμειναι Διόνυσος ἀποικομένης Ἀριάδνης.

q) διαπεπαρσθένευται suspicatur P. γ) ἥν ποτε γῆμεν Θησεὺς οὐδ' ἀπόνητο. P. δ) Ἀρατ. Phaen. 71. ε) στέφανον P.

(V. 1000. Ἄλλ' ἢ μὲν. Διὰ τούτων πρότερον τῇ Μῆδειαν πλεῖν σὺν αὐτῷ· παραδείγμα φέρων τὸν Ἀριάδνης ἔρωτα, ὅτι συναπῆρε τῷ Θησεϊ εἰς Ἀθήνας.)

V. 1007. Ἐπητείσιν. Ἐπιστήμαις, φρονήσεσιν. Καὶ Ὀμηρος γ).

— — ἐπήτη δ' ²⁾ ἀνδρὶ ἔοικας.

V. 1009. Νεκτάρεον. Ἀντὶ τοῦ προσηγνός. Ἐγὼ δὲ φημι λαρόν, παρὰ τὸ νέκταρ.

V. 1013. Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα. Γράφεται, προπρὸ δὲ μειδήσασα. Ἐμφαντικὴ ἢ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχειρῶς γεγενησθαι τὴν δόσιν.

Ἀφειδήσασα. Ἀφροντιστήσασα πρὸς τοῦτον εἰπεῖν. Ἀντὶ τοῦ, μηκέτι ἀπριβασμένη, ἢ πολυπραγμονήσασα, ἀφείλεν ἐκ τῆς στήθοδεσμίδος τὸ φάρμακον. Διὰ δὲ τούτου φαίνεται ἡ ἐπίτασις τοῦ ἔρωτος.

V. 1015. Ἀρύσασα. Ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη, ἀπαντήσασα. Ἡ ἐκκνωσάσα.

V. 1018. Ἀμαρυγὰς. Τὰς οἶον συνεχεῖς κινήσεις. Καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρύσσειν, ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς αἰσσειν. Ὀμηρος α).

Μαμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν — τὴν κατεπάλληλον ^{β)} δηλῶν κίνησιν.

V. 1020. Τηκομένη. Τὸ Ὀμηρικὸν παρέφρασεν γ).

Ἰάνθη δ' ὥσει τε περὶ σταχύνεσιν ἔερος λήϊου ἁλδήσκοντος.

Τὸ μὲν οὖν τηκόμενον πάντως καταχεῖται. Ὀμηρος δ).

Αἶψα δ' ἰαίνεται κηρὸς, ἐπεὶ κέκλετο μεγάλη ἱς ἡέλιου.

Οὐ πάντως δὲ, εἴ τι ἰαίνεται, τοῦτο καὶ τήκεται. Ὄθεν Ὀμηρος, εἰπὼν ἰάνθη, ἐπήνεγκεν ὥσει τε, μεταφορικῶς λέγων, ὅτε ὀρεθὼν ἔχουσι τὸν στάχυν, οἶον μεταωριζόμενον. ὥστε εἶναι τὸ νοούμενον ἐμφατικὸν τῆς τῶν σταχύων ἡδονῆς, καθάπερ ἐμφύων, τῆς δρόσου ἀντεχομένης τῶν καρπῶν. οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Μενελάου εἰς τέρψιν μετῆχθαι τοῖς λόγοις τοῦ Ἀντιλόχου. Τὸ δὲ τῆξει παραβάλλειν τὴν τερπομένην ψυχὴν οὐ πιθανόν. Δύναται μὲν οὖν ἀναγνώσκεισθαι καὶ τὸ τήκεται ἐπὶ τέρψεως· τὸ γὰρ τηκόμενον πάντως λύεται καὶ μαλάσσεται. Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι πᾶσα διελύθη, ἔφηρπλώθη ἡ Μῆδεια.

V. 1029. Διαμμοιρηδ' φυλάξας. (Τινὰ λέγει τῶν ζωδίων μεσουρανοῦντα παραφυλάττεσθαι κατὰ τὸ μεσονύκτιον, τῶν πρὸς τῷ ὀρίζοντι, ἃ μὲν δύνοντα, ἃ δὲ ἀνατέλλοντα, ἢ τοῦ τῆς ἄρκτου ὑψώματος. Ἄλλως.) Τὸ διαμμοιρηδ', ἀντὶ τοῦ, κατὰ

γ) Od. XVIII, 127. ζ) δ' om. Schaefer. c) Il. XXIII, 598. d) Od. P. a) Od. VIII, 265. b) ἀκατάλληλον P. ἀλλεπάλληλον suspicatur XII, 175.

ἵσας μοίρας εἰς τῶδια διαιρεῖσθαι τὸν οὐρανόν, ὥς εἶναι μεσοῦρα-
νοῦντα τῶν ζωδίων τὰ κατὰ τὴν ἐσπέραν ἀνατέλλοντα.

V. 1032. Περιγῆα. Τὸν περιφερῆ καὶ στρογγύλον.

V. 1033. Ἀρνεῖδον σφάζειν. Ἀντὶ τοῦ σφάξον καὶ
ἀδιαμέριστον θῆς ἐπὶ τὸ πῦρ.

Ὡμοθετεῖν δέ ἐστι, τὸ τοῦ ἑρπετου ὥμου ἀπάρχεσθαι τῶν
μελῶν.

V. 1035. Μουνογενῆ. Ἡσίοδος

Οὐδέ τι *) μουνογενῆς ἦσσαν *) θεῶ ἔρμορε τιμῆς.

Μουσαῖος ἱστορεῖ. Αἶα ἐρασθέντα Ἀστερίας, μιγῆναι καὶ μιν γέντα
δοῦναι [αὐτήν.] τῷ Περσεῖ, ἐξ ἧς τεχθῆναι αὐτῷ τὴν Ἑκάτην.

V. 1040. Κολούσας. Ἀτελῆ καὶ ἄπρακτα ποιήσας ἕκαστα
τῶν ἐνεργουμένων. Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Κολήσιον εἰσαγεῖ τὴν
Μήδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσωνι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων.

V. 1057. Τὸ δὲ στιβαρῶτερον ἀντὶ τοῦ στιβαροῦ· τὸ
συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ.

V. 1065. Ἐοῖο. Τῇ κτητικῇ ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου· ἔμοιο
γάρ, σοῖο. ἧς τὸ ἀκόλουθον οἶο, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς.

V. 1074. Ἡ καὶ Αἰαλῆς. Νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ
Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δῆρος ἔκειτο. Αὕτη δὲ ἐστὶ Κόλχων μητρόπολις.)

V. 1085. Ἔστι τις αἰπεινοῖσιν. Ὅτι ἡ Θεσσαλία
περιέχεται ὄρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ὅτι δὲ Προμηθεὺς
υἱὸς Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικός φησι· καὶ ὅτι
δώδεκα θεῶν βωμὸν ἰδρύσατο. Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν
εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ
Ἀπιδανοῦ, καὶ Πανισοῦ, καὶ Ἐνιπέως, τούτων συμμειγνυμένων,
ὁ Πηνεῖος τῷ ὀνόματι κατακρατῶν, [μόνος τε εἰς τὴν θάλατταν
ἐκβάλλει, καὶ] ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ.

V. 1086. Καὶ εὐβοτος. Πρὸς τὸ βόσκειν ἐπιτηδεῖα·
ἢ καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

Ἐνθα Προμηθεύς. Ὅτι Προμηθεὺς καὶ Πανδώρας
υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ Καταλόγῳ φησί· καὶ ὅτι
Προμηθεὺς καὶ Πυρρῆας Ἕλλην. Ὅτι δὲ καὶ ὁ Δευκαλίων ἐβασί-
λευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας φησί.
Καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμὸς ὁ Δευκαλίων ἰδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν
τῷ αὐτῷ φησὶ συγγραμμάτι.

V. 1087. Ἰαπετιονίδης. Ἐκ τίνος γυναικὸς ὁ Δευκα-
λίων ἐγένετο Προμηθεῖ, σεσιώπηται. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δευκα-
λίων, περὶ οὗ Ἑλλάνικος ἱστορεῖ· καὶ ἄλλος, ὁ Μίνωος, περὶ οὗ
Φερεκύδης· καὶ τέταρτος, ὁ Ἀβαντος, οὗ μνημονεύει Ἀρίστιππος
ἐν Ἀρκαδιοῖς.

V. 1090. Αἰμονίην δῆ. Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσα-
λία ἐκαλεῖτο· ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρῳδία
ἀπὸ Πυρρῆας τῆς Δευκαλιωνος. (Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλαὶν
Πυρρῆα,) ὥς Ῥιανός.

Πυρρὸν δὴ ποτὶ τήν γε παλαιότεροι καλέσκον,
Πυρρὸς Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο.
Αἰμονίην δ' ἑξάστις ἀφ' Αἰμονος, ὃν βα Πελασγὸς
γέλνεται φέρτατον νόον. ὃ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἷμον.
τοῦ δ' ἀπρ Θεσσαλίην λαοὶ μεταφημίζαντο.

Οἱ δὲ πατρὸς Θεσσαλοῦ (τοῦ Φειδιππίου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου^ε),
μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα,
Πελασιώτιν, Θεσσαλίαν, Ἰωλκίαν Φθιώτιν. Ταῦτα παρατίθε-
ται Ἀπολλόδωρος ἐν Νεῶν καταλόγῳ.

[V. 1093. Ἰστέον δὲ ἦτι. Αἶα μὲν ἔστι μητρόπολις Κόλκων.
Αἰαίη δὲ νῆσος ἐν Φάσιδι, ἐν ἣ τὸ δέρας ἐκαλεῖτο, ὡς φησι Φερε-
κύδης, ἥς οὖν Ἀπολλωνίας μὲνεται. Αἰαίη δὲ λέγεται κτηρικῶς
ἀπὸ τῆς Αἶας, κατὰ πλεονασμὸν τῆς αἰ διφθόγγου.]

V. 1094. Αἰολίδην. Οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν
Αἰόλου. Σισύφου γὰρ [τοῦ Αἰόλου] παῖδες ἐγένοντο Ἄλμος καὶ
Πορφυρίαν. Χρυσόφονος δὲ τῆς Ἄλμου καὶ Ποσειδῶνος Μινύας,
(ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. Καὶ κατὰ τοῦτο εἰρηται Αἰολίδης, ὅτι
Σίσυφους Αἰόλου ἐγένετο.) Μινύας δὲ κατὰ μητέρα Αἰολίδης, πα-
τρὸς δὲ Ποσειδῶνος. Τοῦτον οὖν Ἀπολλωνίος φησιν εἰς τὴν Βοιω-
τίαν εἰσβαλόντα, ὁμορον Θηβαίοις Ὀρχομενὸν κτίσαι.

V. 1100. Αἶθε γὰρ ὡς Θησῆϊ. Πιθανῶς ἄγαν προ-
τρέπεται αὐτὴν εἰς τὸ ὁμολογήσασθαι τῷ Ἰάσονι τὴν προαίρεσιν
αὐτῆς, κατεστοχασμένος τὸν ἔρατι.

V. 1102. Κατάψυχων. Καταμυλάττων.

V. 1104. Ἀδινῶ. Ἀδινὸν ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρὸν καὶ
λαυηρόν.

V. 1124. Πορσαπέουσι. Νῶν ἀντὶ τοῦ τιμήσουσι, καὶ
ὡς φησὶ νομίσουσι σιπτήν. ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἰάσων,
Ἡμέτερον δὲ λόγος θαλάμοις ἐν κουριδίλοισι
ποράσεταις,

σηλοῖ ὅτι προσπέτησιν κ. τ. ε.

V. 1129. Πορσανέεις. Ἀηλοῖ ὅτι προσπέτησιν καὶ αὐτέ-
σεις· δι' οὗ τὴν συμβίωσιν σημαίνει.

V. 1131. Κατεβέβητο. Κατετήκετο, τῶν Ἰάσονος ἀκού-
ουσα δημάτων.

V. 1138. Ἐδεύετο. Ἐδέετο. Ἐχορῆεν. Ἀπῆται. Ἡ
ὅτι ἐνλείπετο ὁ τῆς ἡμέρας καιρὸς.

V. 1145. Ἀβολήσόμεν. Συνταυχόμεθα.

V. 1150. Περιπλομένας. Περιεύσας^h). Ἐπεὶ καὶ
πλὸς λέγεται ἡ ὁδός. Καλλίμαχος.
Ἐργαί καὶ τιν' ἔχοντα περιπλοῦσινⁱ).

V. 1151. Μεπαχθούσης. Ὄνῃ ἡνιοχούντος τοῦ νοῦ.

[V. 1156. Τὸ δὲ περὶ παίσιν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν παιδῶν,
ὁμοίων τῷ, περὶ ξανθοῦ Μενελάου^k).]

ε) Θεσσαλοῦ τοῦ Ἡρακλείους τοῦ πατρὸς P. i) ἔχον τὸν περιπλοῦν
Φειδιππίου πατρὸς P. h) περιεύ- P. k) Hom. II. X, 240.

V. 1157. Παλιντροπήσιν. "Ἐνταῖς παρεπιστροφαῖς· ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τεράφθαι αὐτῆς τὴν ψυχὴν· ἢ δὲ τῇ ἑποστροφῇ ἐν ἀπόρῳ καταστᾶσαι.

[V. 1159. Σφέλας δὲ λέγει τὸ ὑποπόδιον τοῦ θρόνου.]

V. 1169. Ολόθεν οἷος ἑταίρων. Οὐχ ἀρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν οἷος. (Μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν). [Κυρίως τὸ μόνος ἀπὸ μόνου σημαίνει·

νῦν μὲν δὴ σῶμα εἶσε καὶ οἰόθεν οἷος¹⁾.]

Ἐν δὲ εἰπεῖν, οἷος ἀπ' ἄλλων.

[V. 1171. Κνέφας δὲ νυκτὸς ἀντὶ τοῦ γὰρ περιφραστῆ-
κως.]

V. 1172. (Εὐκῆλοι μέλλοντο· Σολοικισμός. Ὁ γὰρ λόγος, ἥσυχτοι ἐμέλλοντο αὐτοῖς, ὡς ἀλλήλων. τῶν μὲλλοντων αὐτοῖς. Ἐδεῖ δὲ εἰπεῖν, ἐμέλλοντο σφείων, ὃ ἐστὶν ἐαυτῶν.) [Ἐμέλοντο ἀντὶ τοῦ ἐφροντίζον.]

V. 1178. Ἀουλοιο δράκοντος. Ἀντὶ τοῦ, Βοιωτικοῦ. (Ἀουλία γὰρ τοπικώτερον ἢ Βοιωτία.)

Ὀγυγίας δὲ τὰς Θήβας ἀπὸ Ὀγύγου καὶ βασιλεύσαντος αὐ-
τῶν. Κορίννα δὲ τὸν Ὀγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν^{m)}. Ἀπὸ τοῦ-
του δὲ καὶ Ὀγύγαι τῶν Θηβῶν πύλαι.

V. 1179. (Περὶ δὲ Εὐρώπης καὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Ἀσπίμαχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξῳ συν-
εἴλεχε πολλὴν τὴν ὕλην διαφωνοῦσαν.)

Κάδμος ὅτ' Εὐρώπην. Περὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Ἀσπίμαχος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξῳ ἱστορεῖ· καὶ Ἑλλανίκος ἐν αἷ Φωρωνίδος· ἱστορῶν ὅτι καὶ τοὺς ὀδόντας ἔσπειρε τοῦ δράκοντος κατὰ Ἀρεος βούλησιν, καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἑνοπλοὶ, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ἐπερήτωρ, Ἐχίων. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς αἶται καὶ ἄλλοις πολλοῖς πε-
πολεμημένοι. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳⁿ⁾ τῆς Μουσαίου Τιτάνογραφίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ [χρηστηρίου] ἐπορεύετο, προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοῆς. Ἰππίας δὲ ὁ Ἀηλῖος ἐν Ἐθνῶν ὀνομασίαις φησὶν, ἔθνος τι καλεῖσθαι Συναρτοῦς· καὶ ὁμοίως Ἀτρέ-
μητος. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ^{o)} οὕτω φησὶν· Ἐπειδὴ Κάδμος κατωκίσθη ἐν Θήβῃσιν, Ἀρης διδοῖ αὐτῷ καὶ Ἀθηναίῃ τοῦ ὀφιοῦ τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεις Ἀίτη· καὶ ὁ Κά-
δμος (αὐτίκα) σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, Ἀρεος κελεύσαντος· καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες [πολλοὶ] ὥπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος δείσας βάλλει αὐτοὺς λίθοις. οἱ δὲ, δοκίοντες ὑφ' ἐαυτῶν βάλλε-
σθαι, κτείνουσι τε ἀλλήλους, καὶ θνήσκουσι· πλὴν πέντε ἄνδρες, Οὐδαῖον, Χθονίον, Ἐχτιῶς, Πέλωρ καὶ Ἐπερήτωρ. καὶ αὐ-
τοὺς ὁ Κάδμος παιεῖται πολίτας, κατοικίσας αὐτοὺς ἐν Θήβαις.

V. 1186. Κάδμος Ἀγηνόριδης. Τοὺς περιλειφθέντας ἐν τῇ μάχῃ σὺν Κάδμῳ κατοικῆσαι ἐν Θήβαις φησί. Λέγει δὲ

1) Hom. II. VII, 226. m) Τὸν δὲ Ὀγύγον Κορίνναν λέγουσι γι-
νέσθαι. P. n) τῷ α' P. o) ἐν 5 P.

καὶ Ἑλλάνιος, οὗ Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄψεως τοὺς ὀδόντας ἱσπε-
ρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔρυσαν, Οὐδαῖος, Χρόνιος, Ἡέλιος,
Ἐχλίων, Ἵππερήνωρ. Καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνιος μόνους φησὶ τούτους
βεβλαστηκέναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς καὶ ἄλλους. (Ἰδρυσεν
ὄχλον γηγενῆ Ἄρεος ἀμείωντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο) καὶ ἄλλῃ-
λους πεφονευκέναι. Ἄλλως. Οἱ μὲν Ἀγῆνωρος λέγονται τοῦ Κα-
δμον, οἱ δὲ Φοίνικος. Φερεκύδης δὲ ἐκ δ' οὗτω φησὶν Ἀγῆνωρ
δὲ ὁ Ποσειδῶνας γαμεῖ Λαμνὰ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοίνιξ
καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Ἀλγυπτος· καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Σαναός. Ἰπαιτα
ἐνίσχει^{p)} Ἀγῆνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ, τοῦ δὲ
γίνεται Κάδμος.

V. 1191. sq. Ἡέλιος μὲν ἀπαθ' ἐν. Ἐρεμνὴν γὰρ ἵαν
λέγει τὴν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα. Δύσει γὰρ εἰσηκε τὸν ὑπὸ τῶν ἀσχηλίων
παραδεδομένον ὀρίζοντα. Αἰθίοπας δὲ λέγει τοὺς πρὸς τῇ δύσει.
Ἐρεμνὴν δὲ γῆν, τὸ ἀφανὲς ἡμισφαίριον τὸ περὶ τὸ ἱεβεος.
Τιοιούτων δὲ ἀκουστέον τὸν ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα τόπον παρ' Ἀπολλωνίῳ,
Ἐσπερίον δὲ τὸν ἥλιον εἰσηκε, τὴν ὥραν σημαίνειν, καθ'
ἣν ὥραν περέπεται αὐτῷ τὸ δύειν. Νεάτας δὲ ἄκριας τῶν
Αἰθιοπῶν, τὰς ἰσχατιάς, ὡς ὑπερημένας τὴν οἰκουμένην. Οὗκ
ὀρθῶς δὲ εἰσηκεν, ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπῶν τὸν ἥλιον δύειν. Ὁ
γὰρ ὀρίξων κύκλος, οὐκ ὦν τῇ φύσει, τῇ ὕψει ἐπισημαίνεται.

(V. 1193. Νύξ δ' ἱπποισιν. Νεώτερος τῶν Ὀμήρου
χρόνων ἡ τοῦ ἀρματος ὑπόψευξις.)

V. 1195. Αὐτίκ' ἐπει. Πρὸς τὸ κλίμα τῆς Ἑλλης φησὶν
ἀναβλέψαντα τὸν Ἰάσονα σημειώσασθαι τὸν καιρὸν τὸν εἰρημένον
ὑπὸ τῆς Μηδείας αὐτῷ.

V. 1202. Τεῦδιος. Τπ' ἀνθρώπων εὐδίας. Ἀντὶ τοῦ,
ἐν εὐδίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ ταχάντων ἀνθρώπων ὑγρὸς τόπος.

V. 1206. Ἀδινῆς εὐνῆς. Νῦν οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς, διὰ
τὴν ἀπόλειπιν.

V. 1210. Ἐπὶ δὲ μιγάδας. Τὰς μεμιγμένας ἢ τὰς συμ-
μιγεῖς ἐκ τινων.

V. 1213. Κενθμός δὲ, ὁ κρύφιος τόπος.

Ἵππατος, ὁ ὑψηλός ἢ ὁ ἐνδότερος.

V. 1214. Πέριξ δέ μιν ἐστεφάνωντο. Ὅτι δρακόντι
καὶ δρυῖν κλάδω στέφεται ἡ Ἑκάτη, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ῥιζοτόμοις
τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα Ἥλιε δέσποτα καὶ πῦρ ἱερὸν τῆς
εἰνεδίας Ἑκάτης, ἔγχος τὸ δι' Ὀλύμπου πολλὸν^{q)} φέρει καὶ γῆς
ναίους^{r)} ἱεράς τριόδους στεφανωσαμένη δρυσὶ^{s)} καὶ πλείστοις
ᾧ μιν σπειρήμασι δρακόντων.

V. 1219. Ἐλειονόμοι νύμφαι. Αἱ ἐν τοῖς ἔλασις ἀνα-
στρεφόμεναι.

V. 1220. Εἰαμενῆ. Ὁ κάθυγρος τόπος.

p) ἔπειτα ἴσχει corrigit Schaefer. q) πολλοῦ P. r) καίονσα P.
s) δρυσὶ P.

Ἀμαράντιον. Ἀμαράντιοι, ἔθνος βάρβαρον ὑπὲρ Κόλχων ἐν τῇ ἡπείρῳ. ὅθεν αἱ τοῦ Φάσιδος πηγαὶ ἐξερεῦγονται. Ἡ ὄρος Κολχικὸν καλούμενον Ἀμαράντιον, ὅθεν ὁ Φάσις καταφέρεται.

V. 1226. Θώρηκα στάδιον. Ὅτι οὐκ ἦν ἀλυσιδανός, ἀλλὰ σταδιαῖος. Ἀπὸ τῆς στάσεως ἰσχημάτισται. Τινὲς δὲ στάδιον τὸν εὐπαγῆ· ὃν καὶ ὁ Καλλιμάχος λέγει:

— — στάδιον δ' ὄφριεστο ¹) χιτῶνα.

V. 1227. Σφαίτερά τις χειρὶ. Ταῖς ἐαυτοῦ, ἰδίαις. Φλεγραῖον. Τὸ ἀπὸ Φλέγρας. Φλέγρα δὲ πεδῖον Θράκης περὶ Ἑλλάσπον.

Μίμας δὲ, τὸ κύριον τοῦ Πυαντος.

V. 1231. Πολύρρυνον σάκος, τὸ πολύβυσσον.

V. 1236. Φαέθων. Ὅτι ὁ Ἄφνητος καὶ Φαέθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Τιμῶναξ ἐν δευτέρῳ Σκυθικῶν.

V. 1240. Οἶος δ' Ἴσθμιον. Ἴσθμια τὰ ἐν Ἴσθμῳ τελούμενα τῆς Κορίνθου, πρότερον μὲν τῷ Ποσειδῶνι, ὕστερον δὲ Μελικέρτῃ, κατὰ κλέυσιν τοῦ τότε τῆς Κορίνθου βασιλεύοντος Σισύφου τοῦ Αἰόλου· ὅτε προσβρασθὲν τὸ τοῦ Μελικέρτου σῶμα (ὥς ἐν τῇ Κορίνθῳ, ἐπὶ γυνὴ ἀδελφίδου ἦντα, Ἀδάμαντος τοῦ Αἰόλου υἱὸν ἐτίμησεν,) ὥς ἴδει, τῷ ἀγῶνι τῷ Ἴσθμικῷ, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες πύτυ' ἐστέφοντο πάλαι, ὕστερον δὲ ξηρῷ σελίῳ. Μουσαῖος δὲ ἐν τῷ περὶ Ἴσθμίων δύο φησὶ γίνεσθαι ἀγῶνας ἐν τῷ Ἴσθμῳ· καὶ τὸν μὲν Ποσειδῶνος εἶναι, τὸν δὲ Μελικέρτου.

V. 1241. (Ἡ Ταίναρον. Ταίναρον ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.)

Ἀέρονη δὲ, κρήνη τοῦ Ἄργους, ἱερὴ Ποσειδῶνος (Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργισφάντης.)

V. 1242. (Ταντίον Ὀγχηστοῖο. Τοῦ Εὐβοϊκοῦ. Ὅτι οὐκ ἦν τὸ πρὶν ἄκρον τὴν Βοιωτίαν. Ὀγχηστός δὲ, πόλις τῆς Βοιωτίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος.) Ὀμηρος·)

Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσειδῶνι ἀγλαὸν ἄλσος.

(Τάντιον δὲ, ἀντὶ τοῦ Βοιωτίου. Ὅτι οὐκ ἦν τὸ πρὶν ἄκρον τὴν Βοιωτίαν. Ὀγχηστός δὲ, πόλις τῆς Βοιωτίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος.) Ὀμηρος·)

V. 1243. Καὶ ἡ Καλὰ ῥία δὲ [νῆος οὐσα πρὸς τῇ Τροίῃ] ἱερὰ ἐστὶ Ποσειδῶνος, ὥς φησι Φιλοστέφανος. Ἦν δὲ πρότερον μὲν Ἀπόλλωνος, ἣ δὲ Πυθῶ Ποσειδῶνος· καὶ ἀντήμειψαν, ἥγουν κατήλλαξαν.

V. 1244. Πέτρην θ' Αἰμονίην. Τὴν Θεσσαλίαν πέτρην. Χωρὶον δὲ ἐστὶν, ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἄγεται ἀγῶν· ὥς ἀπὸ τοῦ τόπου Πετραῖον καλεῖσθαι. Πίνδαρος·

Παῖ Ποσειδῶνος Πετραίου.

Γεραστός, ἀκρωτήριον Εὐβοίας.

V. 1251. Ἀγέες. Τὸ ἀκαμπές.

V. 1258. Περὶ σθένει σφριγώσας. Ἀκμάζουσαι. Ρωμαλεώτεροι τῇ δυνάμει ἐγένοντο. Εὐτονοῦσαι ἐξωμένως ἐκ-

t) στάδιον ἐμφήσεται P. u) Π. Π., 506.

νοῦντο. Τεταμέναι τῇ δυνάμει, σφριγῶσαι. Σφριγανὸν γάρ ἐστι τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν.

V. 1260. Σκαφθῆσθαι. Τῷ ποδί.

V. 1262. Ἐπ' ἡγέεσσι. Ἐχαιρε, ἡγετορία.

V. 1266. Μεταπαιφάσσεσθαι. Γράφεται μεταπαιφάσσοντες. Ἐκατέρως τὸ θαλάμῳ σηκαίνει.

V. 1268. (Καὶ τότε. Οὐκ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀπέχεσθαι ἔμελλοντων ἄλλων.)

Διήσασθαι. Ἀπέχεσθαι.

V. 1269. Κληῖδες. Τὰ ζυγὰ, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται καθήκοντα

V. 1270. Ἀφ' ἑσθλῶν. Τὸ πλεονάζον τοῦ ἑσθλοῦ τοῦ Ἄρεος, ὅπου καὶ τὸ κῶας.

V. 1272. Ἐκ βαλβίδος. Βαλβίς ἐστὶν ἡ ἐπιβάλλουσιν οἱ δρόμοις γραμμὴ. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκποτὴν τοῦ φρέατος. Ὁ δὲ νοῦς, τοσοῦτον δὲ τῆς πόλεως ἀφέστηκεν, ὅσον ἡ νύσσα ἀπὸ τῆς βαλβίδος, ἥτοι τῆς ἀπετηρίας.

V. 1286. Κρίμψαι. Τὸ πλεονάζον γενέσθαι.

V. 1288. Νήριτον. Τὸ παλὺ καὶ ἀνάρητον.

V. 1290. Κινθμῶν. Τὸ κολῶμα.

Βόαντα. Ἡ βοόστας.

V. 1291. Καπνῶ. Κεκαπνίσθαι φησὶ τὴν βοόστας ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποφορᾶς τοῦ στόματος τῶν ταύρων.

V. 1299. Εὐδρόνοις. Τοῖς εὐβύροσι καὶ καλῶς ἐξάκνυμένοις. Ἡ εὐνότης. Διὰ γὰρ τῆς δινὸς τὸ πνεῦμα πέμπεται.

V. 1300. Μαρμαίρουσι. Κυρίως καίονσι, μετεμύοντες δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φουήσεως ἐνεργουμένης ἐκείνῃ.

V. 1304. Αἶθος λέγεται τὸ πῦρ καὶ ἡ φλόξ.

V. 1308. Ὀκλάξ. Ἐπὶ τὰ γόνατα. Καὶ δολάζειν δῆμα.

V. 1310. Σφῆλες γυνύξ. Σφαλῆναι ἐποίησε, καὶ ἦνεγκεν ἐπὶ τὰ γόνατα.

Βεβολημένον. Πληγέντα.

V. 1313. Ἐλυσθεῖς. Ἐκτάθεις.

V. 1318. Θοῆ. Τῇ εἰς ὅξυ ληγούσῃ κορῶνῃ.

Ἀρασσε. Σπύρημοσε.

Λόφους. Τὸς ἑλάντας.

Κορῶνῃ. Τῷ τοῦ ζυγῶ κριμῶ συνήρμοσεν.

V. 1319. sq. (Οἱ Τυνδαρίδαι (φησὶν) ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐχάρισθησαν εἰς τὴν ναῦν.)

Χαζέσθην. Εἰς τοὺς Τυνδαρίδας ἀνενεγκτέον. αὐς ἀναχωρήσαι φησὶν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἐνέργειας.

V. 1321. Θοοὺς ὀδόντας, τοὺς ὀξεῖς.

V. 1323. Ἐργατίνης. Ὁ ἐργάτης, ἡ ὁ γεωργός.

Ἀκαίνῃ. Ἀντὶ τοῦ κέντρον. Ἀκαίνα δὲ ἐστὶ μέτρον δεκά-

πένν. Θεσσαλῶν εἶρεμα· ἡ δ' ἄβδος ποιμενική, παρὰ Πιλαργοῖς εὐρημένη. περὶ ἧς Καλλιμαχὸς φησιν·

Ἀμφότερον, κέντρον τε βοῶν καὶ μέτραν *) ἀρτύρης.

V. 1331. Ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο. Νῶν ἀντὶ τοῦ, τραγία διασφίξετο γῆ.

V. 1345. Διεπτοίησε φέβεσθαι. Ἐθορύβησεν, ὥστε φεύγειν.

V. 1355. Φρίξαν. Ἐξωρθοῦντο. Φοβεροὶ ἐφαιμυοντο.

V. 1358. Οὐλυμπόνδε. Τὸν οὐρανὸν λέγει, κατὰ τοὺς πατέρας.

V. 1363. Ἀναδ' ἤσκοντες. Ἀναδιφόμενοι, αὐθιγόμενοι.

V. 1365. Περιηγέα. Περιφερῆ.

V. 1366. Σόλος. Ὁ δίσκος.

V. 1372. Τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίῃ. Οὗτος καὶ οὐ ἐξ ἧς οἱ τοὶ ἀλλημμένοι εἰσι παρ' Εὐμήλου, παρ' ὧς Μήδεια πρὸς Ἑμώνα *) διαλέγεται. Καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίῳ πεποίηκε τὸν ἄγγελον τοῦ Αἰήτου πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων, οὕτως·

Ἡ βλαστὴς οὐκ ἔβλασεν δύμηχ' ὀρις,
καὶ κάρτα φρίξας εὐλόφω σφηνώματι,
χαλκηλάτοις ὅπλοισι μὴ προσεξέδν.

Ἄνθρωπος δὲ Ἀπολλώνιος παρέγγραφε.

V. 1377. Οἶος δ' οὐρανὸς ἐν πυρόεϊ ἀναπάλλεται. Ἐφάπεται καὶ ἀπὸ ἀμπεταί.

Περὶ τῶν διατρεχόντων ἀστέρων καὶ ὁμοίως ἀφανιζομένων τὸν λόγον ποιεῖται, οἱ τῇ τῆς δξύτητος φορᾷ **) παραπλήσιόν τι ἔχουσιν [τῷ Ἰάσωνι] υποβούλημα.

V. 1378. εἰ. Ὀλκὸν δὲ λέγει τὸ ὑπὸ τὴν δξύτητα παρασφρόμενον αὐτῶν φέγγος.

Τὰς δὲ τοιαύτας φαντασίας ὁ Μουσαῖος ἀναφερομένης φησὶν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ κατὰ τὸν αἰθέρα ἀποσβέννυσθαι. Τούτους δὲ ὑπὸ Μουσαίου ἀστέρων εἰρημένους Ἀπολλώνιος πιθανῶς μαρμαρυγὰς εἴρηκε. Τὰς γὰρ γινόμενας ἀκαταληκτοὺς διὰ τὴν δξύτητα ἀποστίλῃεις μαρμαρυγὰς καλοῦσιν. Ἀπίθανον δὲ τῷ τοιοῦτω ἀστέρη παραβαλλεῖν τὸν Ἰάσωνα πρὸς ἐπικίνδυνον ἀθλον πορευόμενον, τῷ αἵμα τῷ φανῆναι εὐθέως σβεννυμένα. Εἰ δὲ τις λέγει τῷ πυρόεντι αὐτὸν ὠμοιῶκεναι, περὶ οὗ Περγίηνης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν α), προειπὼν περὶ τῶν πλανητῶν, λέγων ὅφ' ἐν εἶναι τὸν πυρόεντα· προσαγορευόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων Ἄρεος, ὑπὸ δὲ Χαλκιδέων β), Ἡρακλέους· ἐπισυρομένου γὲ μὴ αὐτοῦ, μαρμαρυγὰς καὶ σπινθήρας γίνεσθαι. (ὁ δὲ πυρόεις δυσκίνητός ἐστιν.)

[V. 1384. Γελλόμενους δὲ ἀντὶ τοῦ φαινομένου.]

*) Ἐκ κέντρον P. γ) Ἰάσωνα P. γαδύμ, vidit Schaefer. et id ipsum
z) Leg. τῇ τῆς φορᾷς δξύτητι. α) praebet Etymol. M. p. 697, 52.
ἐν τοῖς Χαλκιδικοῖς περὶ τῶν μαθημάτων P. b) Χαλδαίων cor- Hinc liquet et supra Χαλδαίης vel Χαλδαίων; legendum esse.

V. 1390. Ὁραίην. Παραγώγως εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰς ὥραν
καὶ τὸν ἄεργον καιρὸν [ὡς καὶ τὴν ἀνάγκην ἀναγκαίην]. Ὅμη-
ρος⁹).

— — ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.

Τὸ δὲ ἐξῆς, οὐδὲ μίμνει, ὥστε εἰς ὥραν τερασήμεναι βολαῖς
ἡέλειοιο.

V. 1391. Ὅλκον λέγει τὴν ἀδελφίδα.

V. 1395. Δομήν. Τὴν τοῦ σώματος σύστασιν καὶ χροιάν.

V. 1397. Προὔτυψαν. Προῆλθον. Ὅσον οὖν προῆλ-
θον ἢ πρόεσχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν.

V. 1398. Ἠλαδπρόον. Τὰ δίνυρον.

V. 1403. Σημάδνη δα. Τὸν δεσπότην.

THE ARGONAUT. III.

36) τὸν δὲ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφίδα ὅλκον ἡγήσατο τὴν
δομήν. τὴν τοῦ σώματος σύστασιν καὶ χροιάν. τὴν δὲ
προῆλθον ἢ πρόεσχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν.
τὴν δὲ δίνυρον. τὴν δὲ δεσπότην.

τὴν δὲ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφίδα ὅλκον ἡγήσατο τὴν
δομήν. τὴν τοῦ σώματος σύστασιν καὶ χροιάν. τὴν δὲ
προῆλθον ἢ πρόεσχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν.
τὴν δὲ δίνυρον. τὴν δὲ δεσπότην.

κραινέας φέρην παιδόμενῃ (ἔχουν· φερθήσεια μὴτως· ἡ καὶ ὅτ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς) ἀπέλασε τὴν πατρίδα· Ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀμφοῖν σίγῃ τοῖς αὐτοῖς στήθεσιν σημαίνοντας, ἐκτετέθη^{a)} τὸ μ.

V. 6. Τὸ δὲ αἰετὶ λελήν· ἀπιδετικῶς μὲν λέγεται κατὰ τὸ φύζαν, καὶ διὰ τοῦτο δημοσιωτέως· μεταλαμβάνειν γε μὴν εἰς προσήγορησιν γυναικὶ αὐτὸ δαί, δὲ φῆς φύζαν αἰετὶ λελήν. Οὕτω γὰρ ὁ νοῦς σώζεται.

V. 8. Στυγερόν· ἐπὶ θυμῷ (αἰετῷ). Στυγερόν· εἶπε τὸν αἰετὸν, ἐφ' ᾧ αὐτὸς παρὰ τὸν ἄλκιον· ἀποφύγειν.

V. 11. Ἀλέγειν ὁ πατρὸν· Ἦτοι κατὰ προσθεσὶν τοῦ εἰσῆσαι γὰρ ἀλγεινιάτορον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον· ἢ εἰρηται· τὸ τὰς φροντίδας ἔχον, ὥστε κτηνολογίαν κατὰ τὸ ἀλγεῖν·

V. 12. Κεμάς· Κεμάς· ἐστὶν ἡ νῆα ἱλαρῆς. Διαφορὰν δὲ φασὶν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ. Κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπὶ κοιμωμένην· ἐν τῷ σπηλαίῳ· οἶον κοιμάδα τινὰ τοῦτο· νεβρόν δὲ τὸν ἦδη μίθρον, καὶ ἐπὶ βορᾷ ἐκόντα, καὶ νερόμικτον.

V. 13. Πυρρῶμασιν^{b)}· Πυρρῶμασιν^{b)}.

V. 14. Ὅτ' αὐτὸς ἀπὸ τοῦ εἰρηγέγονε δῆμῳ τὸς κατὰ θεοὺς ἔσται· ὅτ' αὐτὸς καὶ τὰ θεοῦ ἔσται, ἡμᾶς τὴν τροπὴν τοῦ διχορρόνου καὶ περισσῶς πλεονάζει τῷ δ· ὡς καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδαρ παρὰ τὸ μέγρος· πεπληρωμένον καὶ παρὰ τὸ ἵνα Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δῆμιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον· Καὶ Ὅμηρος^{c)}

πολλὰς βεβλαμμένον· — — πολυδίηλον Ἄργος ἱολίμην.

V. 16. Ἐπίετορας· Σπύετορας, συνειδυίας.

V. 17. Περιβρομέσκον· ἄκουσι· Ἐνέχουν αἰ ἀκουαί, ὥστε ἐρχομένων τινῶν ἀκούων αὐτὴν πρὸς τὸν πατέρα.

V. 18. Πηκνὸν δὲ λαυκανίης^{d)}· Λαυκανίας, τῆς ἀρτηρίας, δι' ἧς τὸ πνεῦμα ἐλκόμενον φέρεται.

Κουρίξ δὲ κατὰ κόφης, [κατὰ κεφαλῆς. Πολλάκις δὲ προσχωρῶνται ἐπὶ τοῦ εἰλεῖν τὰς τρίχας.]

V. 23. Πτερόεις δέ οἱ· Οἶον κοῦφος· ἐκοντρίσθη· τοῦ πρότερον λογαμωφταχέως μετέπεσε· αὐτῆς ἡ ψυχὴ· εἰς ἱλαρότητα μετετραπή.

V. 35. Αἰετὶ λελήν· Λάθρα διεξιλοῦσα τοῦ δόμου· ἀποδράσασα, φηγοῦσα.

V. 36. Ἀηγάς· Αἰμαλάτος· δοριάλατος.

V. 38. Ἀηθέσσουσα^{e)}· Ἀήθης οὐσα.

Δύης δὲ, κακοπαθείας.

V. 42. Δοιδαῖς· Ταῖς διὰ φαρμάκων ἐπιδαῖς.

V. 46. Πέζαν· Τὸ ἀπολήγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς φᾶν λέγομεν. Τὸ γὰρ πρότερον, ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέσμα [κατὰ τὸ ἄκρον] προσέβραπτο.

V. 52. Ἀμφὶ τὰ δυσπαλέας^{f)}· Χαλεπὰς καὶ πικράς.

a) Sic. etiam Schol. Paris. ad I. II. IV. 171. d) λευκανίης P. e) v. 312. b) τοῖς πυκνοῖς P. c) ἀηθέουσα P. f) δυσπαλείας P.

ἢ τὰς ἐπὶ κακῇ ἀναδεδομένους ἐν τῇ γῇ. Πλάτωνα γὰρ τῶν σωτη-
ριων τῶ φθοροποιῶ φάρμακα. Ἦτος δυσχερὲς ἀνέστησεν.

V. 54. Τίτην γὰρ Ἰβνὸς καὶ Σελήνην Ἰπποκρίτους τοῦ Τί-
τος καὶ Θεῶς εἰσὶ παῖδες, τίς Ἡσίοδος φησὶ γ). Ἦτος γὰρ

V. 55. Ὅτι δὲ Ἡλίων τε καὶ Σελήνην τε Σελήνην καὶ
V. 56. Ὅτι δὲ Ἡλίων τε καὶ Σελήνην τε Σελήνην καὶ

Φοῖτος γὰρ ἡ μανία λέγεται. Καὶ Εὐφορίων· ἡ μανία γὰρ

Μήποτε διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἐπὶ τῇ φρονίᾳ λέγονται ἡ μανία γὰρ

V. 57. Ὅτι δὲ Ἡλίων τε καὶ Σελήνην τε Σελήνην καὶ

Ἡσίοδος μετὰ Ἀφροδίτῃ τοῦ Ἰβνὸς καὶ Σελήνης παῖδες λέγει, Ἰπποκρί-
τιος εἰληφέντα δὲ τὸν αὐτὸν παῖδα θανάτου, ὅτε δὲ τοῦ δι-
σφαι. Καὶ Πλάτωνος δὲ τὰ αὐτῶν φησὶ καὶ Ἀριστοτέλους καὶ

Φερεκύδης καὶ Νικανόρος ἐν δευτέρῳ Ἀποκρινόμενος καὶ Θεοπο-
πος ἐν Ἑποποιίᾳ. Ἐν δὲ ταῖς μετέωροις Ἡσίοδος γέγεται ἔξω Ἐν-
δυμίου ἀναπαύεσθαι ἐπὶ Διὸς εἰς τὸν αὐτὸν ἔρασαντα δὲ Ἡσίο-
δος παρὰ τὸν ἔρασαντα πάλιν ἐπέλθῃ καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν

κατέλθῃ εἰς ἄδου. Ἐπὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρασαντος Ἰπποκρί-
τιος καὶ Νικανόρος ἐν δευτέρῳ Ἑρμῶντος ἔξω λέγεται δὲ περὶ

χεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τῇ Σελήνῃ παρὰ Ἐνδυμίωνα. Ἐπὶ

μενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ Θεοῖς διατρέχοντα ἔρασαντα φησὶ τῆς

Ἡσίοδος διότι παρὰ Διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διαπαντός καθέσθαι.

Ἰβνὸς δὲ ἐν πρώτῳ Ἡσίοδος αὐτὸν βασιλεύσαι φησὶ. Τινὲς δὲ διὰ

πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναι φασὶ αὐτὸν καὶ [ἐπειτα πλη-
μελῆσαντά τι] αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς αἰεὶ καθέσθαι. Φασὶ δὲ

αὐτὸν οἱ μὲν Σπαρτιάτην, οἱ δὲ Ἡλείον. Ἐνιοὶ δὲ ἀναίρουσιν τὸν

ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνος ὕπνῳ μῦθον. Φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμε-
νον, νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν, διὰ τὸ ἔλθαι τὰ θηρία

κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νόμας· τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ

αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὥς τινα οἰεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. Οἱ

δὲ [ἄλλως] ἄλληγοροῦσι τὸν μῦθον, λέγοντες, ὡς ἔφαθ' Ἐνδυμίων

πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ· παρὰ τὸν δὲ

αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην ἐν τε φαιγεῖν καὶ κινῆσαι δι-

ὃ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τοῖς, ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι

δὲ μεθ' ἡμέραν. Τινὲς δὲ τῷ ὄντι φιλοπύοντι τινα γεγονέναι τὸν

Ἐνδυμίωνα. Ἀφ' οὗ καὶ παρὰ τὴν Ἐνδυμίωνος ὕπνον, ἐπὶ τῶν

πολύ κοιμωμένων, ἢ ἀμελῶς τι πράττοντων, ὥς δοκεῖν κοιμᾶσθαι.

Καὶ Θεόκριτος μέμνηται^{m)}

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄντρον ὕπνον ἰαῖων
Ἐνδυμίων.

V. 59. Ἡ θαμὰ. Μεμύθενται, ὡς ἄρα αἱ φαρμακίδες
τὴν σελήνην ταῖς ἐπιδόαις κατασπῶσι. Τοῦτο δὲ ποιεῖν δοκοῦσιν

g) Theog. 371. h) τε καὶ P. i) δ' ἀνὰ P. k) ἐπὶ τὸν αὐτὸν P. l) ἀφ' ὧν P. m) Theocr. III, 49.

αἱ Θεσσαλαί, σφαλεῖσαι τῆς ὑπολήψεως. καθὼ Ἀγλαονίκη Ἡγεμόνος θυγάτηρ, ἡμπειρος οὖσα τῆς ἀστρολογίας, καὶ εἰδὺσα τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης, ὅποτε μέλλοιεν γενήσεσθαι, ἔφασκε τὴν θάλαμν κτασπῶν· καὶ παραγοῖμα περιέπιπτε συμφοραῖς, τῶν οἰκίαν τινα ἀποβάλλουσα, καὶ δίκην δίδουσα τοῦ ἁμαρτήματος. "Ὅθεν κατὰ τὸν βίον λέγεται παροιμία ἐπὶ τῶν συμφοραῖς περραμένων, ὅτι τὴν σελήνην κατασπᾷ. [Οὕτω δ' ἐκμεταμετο τὴν σελήνην ἐν ταῖς ἐκλείψεσι καθαιγεῖσθαι, ὥστε καὶ τοὺς παλαιούς τας ἐκλείψεις καθαιγεῖσθαι καλεῖν.]

(Παρά δὲ τῷ τῷ Ναυπακτικῷ πεποικηκότι οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν ἐκιοῦσα ἡ Μῆδεια, ἀλλ' ἐφ' ἐστίαν καλουμένη. Οἱ γὰρ Ἀργοναῖται, κατ' ἐπιβουλήν ἐνστάτος τοῦ πῆς ἀκαιρίστως αὐτῶν καιροῦ, προτραπομένου δὲ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὴν Εὐρυλύτης τῆς γυναικὸς συνουσίαν, Ἰδμόνος ὑποθεμένου αὐτοῖς, ἀπομυθροσκούσι, καὶ Μῆδεια συνεκπλεῖ.)

V. 69. (Μνηστὰ μὲν ἡ φιλοτῆτος. Τῆς τοῦ ἔνδυμῖνος, διὰ τῶν σῶν ἐπαθῶν.

Σκοτ' ἡ δὲ, ἐν ἀσέλῃνῳ, διὰ τὴν ἐμὴν περὶ τὸν ἐραῖνον ἀσχυλλίαν. Διαλαμβάνουσι δὲ ἔνιοι, τὴν τῆς σελήνης ἐκλείψιν ὑπὸ φαρμακίδαν γίνεσθαι καθαιγεσμένης. Αἰδὲ καὶ οἱ παλαιοὶ καθαιγεῖσθαι ἐκλείψιν τας ἐκλείψεις.)

"Ἄλλως. Ἡ θαμὰ δὴ, καὶ τὰ ἐξῆς, οὕτω συντακτέον, ὥτως θαμὰ ἐφ' οὗτο εἰς τὸ ὄντρον, μνηστὰ μὲν τῆς τοῦ ἔνδυμῖνος φιλοτῆτος, καὶ σείο, ὡς κύον, μνηστὰ μὲν, ἵνα εὐκαίριος φαρμάκων ἐν σκοτῇ νυκτὶ δολίῃσιν αἰσθᾷς, αἱ ταὶ φίλα ἔργα τέτυκται.

V. 63. Ἀνιηρόν δὲ λέγει τὸν ἀθεράπευτον.

V. 69. "Εδαιο. Ἀντὶ τοῦ ἐκαίου, καὶ ἀνῆπτου.

V. 70. "Ορθία. Ἐκμεταμενως, μεγάλως.

V. 71. Περαιόθεν. Γέγονε μὲν ἀπὸ τοῦ περαία καὶ περὰ καὶ τὸ περαιόθεν. "Ὅθεν καὶ ἡπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα, ὡς φανερὸν Εὐρυπύδης πεποίηκεν.

"Ἡπειρον ὡς ὁ) ἄπειρον ἐκβάλλων ὁ) χθάν.

V. 86. Φεύγωμεν, πρὶν τὸνδε θοῶν. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νυκτὸς φησὶ πεφηνέειν τὴν Μῆδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, Αἰήτου συνέδριον ἔχοντος Κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ πεποικηκὼς ὑπὸ Ἀφροδίτης φησὶ τὸν Αἰήτην κατακοιμηθῆναι, ἐπιθυμήσαντα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ [Εὐρυλύτῃ] συγγενέσθαι, δεδειπνηκότων παρ' αὐτῷ τῶν Κόλχων καὶ κοιμησμένων· διὰ τὰ βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ναῦν ἐμπερῆσαι.

Ἀῖ τὸτ' ἀρ' Αἰήτη πόθον ἔβαλε δι' Ἀφροδίτην.

Εὐρυλύτης φιλοτῆτι μιγήμεναι, ἥς ἐλόχοιο.

κηδομένη φρεσὶν ἦεν, ὅπως μετ' ἄεθλον ἴησαν

νοστήσῃ οἰκόνδε σὺν ἀγγεμάχοις ἐτάροισιν.

"Ὁ δὲ Ἰδμὼν συνηκε τὸ γαγός, καὶ φησὶ.

n) εἰς P. ο) ἐσβάλλω P.

Φωγόμεναι μεγάροι· θόην δὲ νύκτα μέλαιναν.
Τὴν δὲ Μήδειαν τὴν ποδοφορίαν ἀκούσασαν, ἀνυστάσαν ἐξερχή-
σαι. Λέγει δὲ καὶ Ἡρόδοτος ταῦτα.

V. 87. Ὡς ὡ δὲ χρύσειον. Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος μετὰ
τὸ φνεῖν τὴν Μήδειαν ἐκ τοῦ Αἰήτου οἴκου πεποίηκε ὑπισχνού-
μένην τὸ κῶας τῷ Ἰάσονι· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ γράφας· συνεκφέ-
ρουσαν· αὐτὴν ποιεῖ τὸ κῶας κατὰ τὴν φωνήν, ἐν τῷ οἴκῳ κείμενον
τοῦ Αἰήτου. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος, μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῶν Ἀργοναυ-
τῶν ἀποσταλῆναι τὸν Ἰάσονα ὑπὸ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὸ κῶας· τὸν δὲ
πορευθέντα φονεύειν τε τὸν δράκοντα, καὶ τὸ κῶας ἀπενεγκεῖν πρὸς
Αἰήτην· τὸν δὲ δόλω καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δείπνον.

V. 89. Ἐπιστοράς· Μοῖρας.

V. 91. Ὀνοτήν· Μεικτὴν.

V. 94. Προσπιτύξατο. Περιέλαβε.

V. 102. Παρεκ νόον. Παρὰ τὴν βουλήν.

V. 106. Ἐμπάλιν αἰσσοῦσα. Εἰς τοῦτίσω δρωῦσα.

V. 111. Ἀρχαυρον. Τὸν καιρὸν τοῦ πλησίον καὶ ἑγγυ-
στὴς ἡμέρας, ὥσπερ τὸ καλούμενον λυκόφως. Περὶ γὰρ τὸν τα-
ούτον καιρὸν αἱ αἰῶναι πρέουσι. Καὶ ταῦτο δὲ ἐκ τοῦ ποιητοῦ¹⁾.
Ἀφ' ἧς δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὰ πέλει ἡῶδι προ.

Κνωσάειν, τὸ ὑπνωττεῖν.

V. 115. sq. Εὐνάς δὲ φησι, κριτοῦ, ὅπου πρῶτον τὴν
Φοῖβον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

(Ἰνὰ κριτοῦ. Ἐν Κόλχαις, ὅπου πρῶτον τὸν Φοῖβον κομίσας
ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο.

V. 119. Ὀν δ' ἄ ποτ' Αἰολίδης. Διονύσιος ἐν τοῖς
Ἀργοναυτικοῖς λέγει, Κριὸν γεγονέναι Φοῖβῳ παιδαγωγόν· ὃν πρῶ-
τον αἰσθόμενον τὴν ἐκ τῆς μητρὸς ἐπιβουλήν, ὑποθέσθαι φνεῖν.
Τῷ οὐ καὶ παθόντος τοῦ νεανίου, διαδεδόσθαι, ὥς ἔρα ἐπὶ κριὸς
μέλχοι Κόλχων διασωθελὲς ὁ Φοῖβος.)

[V. 125. Ἀνιάντος ἡλίου ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλοντος.]

V. 131. Ἐκλυνεν οὐ καὶ πολλόν. Ὑπερβολὴ κέχηται
περὶ ποσότητα, εἴγε φησὶ τὴν τοῦ δράκοντος φωνήν [ἐπὶ τοσούτον
ἀκούεσθαι· θαυμαστόν δέ,] τοῖς μὲν μακρὰν οὔσι τῶν Κόλχων
ἀκούεσθαι, αὐτοῖς δὲ μή.

Τιτηνίδας αἴης. Τῷ Τιτήνῳ²⁾ ποταμοῦ, ἀφ' οὗ καὶ
ἡ χώρα Τιτηνίς κέκληται, μακροπνεύει Ἐρατοσθένης ἐν Γεωγραφίᾳ.

V. 132. Ὁ δὲ Λύκος ποταμὸς ἀπὸ Ἀράξου φερόμενος συγχε-
νᾷται Φάσιδι· καὶ οὕτως ἀπολέσας τὸ ἴδιον ὄνομα, ἐκδίδωσιν εἰς
θάλασσαν. Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἐπὶ τε Ὀνόχωνου τοῦ κατὰ
Θεσσαλίαν καὶ Παρμυσὸς καὶ Σπερχεῖος· ὅταν γὰρ εἰς ταῦτο συλ-
λεύσῃσι πάντες, Σπερχεῖος καλοῦνται.

V. 133. Ὁ δὲ Ἀράξης, ποταμὸς Σκυθίας. Μητροδότος

p) Od. V, 469. q) Τιτήνου P.

δὲ ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνην τὸν Θερμώδοντα Ἀράξῃ φησὶ λέγεσθαι.

V. 135. Καυκασίαν δὲ θάλασσαν τὴν Κασπίαν φησὶ, διὰ τὸ συνάπτειν τῷ Καυκάσῳ. Ἄλλως. Βέλτιον Καυκασίαν θάλασσαν νῦν τὸν Εὐξεινὸν νοεῖν, τὸν πλησιάζοντα τῷ Καυκάσῳ. Οὐ γὰρ ἐς τὴν Καυκασίαν ^{ρ)}, ἀλλ' εἰς τὸν Εὐξεινον ἐκδίδωσιν ὁ Φῶσις.

V. 140. Καπνοῖο στροφάλλιγγες. Αἱ τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ εἰλήσεις ^{ς)}, κατὰ ἀναφοράν.

V. 141. Διὰ δὲ τοῦ, ἄλλη δ' αἰψ' ἐτέρῃ ἐπιτέλλεται, δηλοῖ τὸ συνεχὲς τῆς ἐπαναφορᾶς.

V. 142. Εἰλήγγοις. Ταῖς εἰλήσεσι καὶ αὐστρόφαις τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ.

Ἐπήορος. Μετέωρος.

V. 143. Ἀπειρεσίας ἐλέλιξε. Πολλὰς. Ὑπερβολικῶς καὶ τοῦτο εἰρηκε, διαγράφων τὸ τερατῶδες μέγεθος τοῦ δράκοντος.

V. 144. Ὑμβόνας δὲ, τὰς εἰλήσεις τῆς σκείρας, τὰς περιδινήσεις. Καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ ^{ι)}.

Σὲ τὸν αὐτοφνῆ πάντων θεῶν αἰθέρα ῥύμβω. τοῦτ' ἔστι κινήσει. Ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥυμβίων ^{ν)} καλεῖται. Οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. Καὶ παρ' Εὐπόλιδι.

Ὡ ῥύμβωις μαστίξας ἐμέ.

Ἀξαλέαις. Ξηραῖς.

Ἐπηρεφίας. Ἐσκεπασμένας.

V. 145. Εἴσατο ^{ν)}. Ὁρμησι.

V. 147. Θέλιξαι. Κοιμήσαι.

V. 148. Νυκτιπόλον [λέγει τὴν Ἑκάτην, ὅτι ἐν τῇ νυκτὶ πολεῖται. Χθονίην δὲ] ὥς καὶ ὑπὸ γῆν διατρέβουσάν.

Εὐαντέα δὲ, τὴν εὐάντητον καὶ εὐεξέλαστον, ἣ εὐαπάντητον.

V. 150. Οἶμῃ θελγόμενος. Τῇ ἐπωδῇ ταπεινούμενος.

Ἄκανθαν. Τὰ τῶν ὄψεων ὅσα ἄκανθαί λέγεται.

(V. 151. Κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ γηγενέος, ὥς καὶ ἄλλων ἐρπετῶν.)

V. 155. Περιπτύξαι. Περιλαβεῖν.

V. 156. Ἡ δέ μιν. Ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἀρεξῇς φησὶ τὴν Μῆδειαν ἐπιβρῖνουςαν ἀρκεύθω τὸ φάρμακον κοιμῆσαι τὸν δράκοντα, ἐκδίδουσαν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελῆσθαι καὶ χαρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, κοιμωμένου τοῦ θηρίου· συμφωνῶς Ἀντιμάχῳ. Φερεκύδης δὲ φησιν ἐν ἐβδόμῳ, φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος.

Ἡ δὲ ἄρκευθος, δένδρον τι ἀκανθῶδες, Ἀπόλλωνος ἴδιον, ὥς ἱστορεῖται ἐν τρίτῳ τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένων.

ρ) Leg. Κασπίαν. ς) εἰλήσεις. Ρ. ι) Πειρίθῳ Ρ. υ) ῥύμβωις Ρ. ν) εἴσατο Ρ.

V. 168. Νήριτος. Ἡ πολλή.
 V. 161. Πολύπρεμνος. Ὁ πολυστέλεχος.
 V. 176. Ἀγρῶσται. Οἱ κυνηγοί. Ἀπὸ τοῦ ἀγρῶσα φήματος πέπτωκεν. (Ὀμηρος γ').

Ἰχθυὺς ἀγρῶσων πυκινὰ πτερὰ δέυεται ἄλμῃ.
 Ἀχαιῖνέην. Ἀχάια ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιῖνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι, αἳ καὶ σπαθιναῖαι καλοῦνται. Οἱ δὲ πέρσται μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κερᾶσται.

V. 177. Βεβρίθει λήνεσσιν. Τοῖς ἐρλοῖς. Ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ κτενίσται. Πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν (οἷς Ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν), ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὶ μὲν λευκὸν, ποτὶ δὲ πορφυροῦν. (Διονυσίος δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἀνθρωπὸν φησι γεγενῆσθαι παιδαγωγὸν τοῦ Φρίξου ὀνόματι Κρίον.)

V. 181. Ἀφασσόμενος. Ψηλαφῶν.

V. 182. Νοσφίσσεται γ'). Ἀφαιρήσεται.

V. 190. Μηκέτι νῦν χάζεσθε. Ἀναχωρεῖτε καὶ μερμυᾶτε περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀνακομιδῆς. Τινὲς δὲ γράφουσι φράζεσθε.

V. 191. Ἦδη γὰρ χρεῖω. Ἡ γὰρ χρεῖα (φησὶν), ἥς χάριν τοῦτον τὸν πλοῦν ἐπέστημεν τὸν χαλεπὸν, εὐκόλως ταῖς βουλαῖς τῆς κόρης τετέλεσται.

V. 200. sq. Πηδοῖσι. Τοῖς πλατέσι τῶν κωπῶν. Δι' οὗ δηλοῖ τὰς κώπας ἀπὸ μέρους. Πηδὸν γὰρ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς κώπης. Θεόφραστος δὲ, εἶδος ξύλου, τὸ πηδόν.

Τοὶ δὲ βοείας ἀσπίδας ἡμίσεες. Οἱ δὲ ἡμίσεις ὀπισθεντες, ἀμύνεσθε τοὺς ἐπιόντας.

Θοόν. Ἀντὶ τοῦ θοῶς. Ὄνομα ἀντὶ ἐπιβόηματος.

Ἐχμα δὲ βολᾶν εἰρηκε τὰς ἀσπίδας. Ἐχμα γὰρ τὸ κώλυμα.

V. 213. Περιπυστος. Περιβόητος.

(V. 214. Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο. Συνηθρολίζοντο πρὸς μάχην. καὶ γ') φησιν, οὐκ ἔστι χειμῶνος τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τεκμήρασθαι, ὡς οὐδὲ τὸ πλῆθος τῶν ὀπλισθέντων Κόλχων.

V. 218. Παραμέτρειον. Παρέπλιον. γ)

V. 223. Πεύκην περιμήκεα. Τὴν λαμπάδα. ὡς ἐμπρήσαν τὴν ναῦν.

Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἀπράκτον ἀναχωρῆσαι φησὶ τὸν Αἰήτην σὺν ὀχηματι, ἠνιοχοῦντος Ἀψύρτου. Διονυσίος δὲ ὁ Μιλήσιος φησιν, ὅτι καταλαβὼν τὴν ναῦν ὁ Αἰήτης, παραταξαμένων τῶν ἀριστέων, Ἰφιν ἀνέειλεν [Σθενέλου υἱόν]. Εὐρυσθέως ἀδελφόν, καὶ αὐτὸς πολλοὺς ἀπέβαλε. Φερεκύδης δὲ ἐν ἐβδόμῳ γ) τὴν Μηδείαν φησιν ἄραι τὸν Ἀψύρτον ἐκ τῆς κοίτης [μικρὸν ὄντα], Ἰάσους

w) Od. V, 53. x) νοσφίζεται P. γ) ὡς πρό καὶ legi jubet Schaefer.
 z) ἐν τῷ δ P.

ελαύνοντες ἐντὴν, καὶ ἐνεγκέν τε πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας· ἐπεὶ δὲ ἐδίω-
χθησαν, σφαίρει, καὶ μελλίσαντας ἐμβαλεῖν εἰς τὸν ποταμὸν. [Σο-
φοκλῆς ἐν μὲν Κόλχοισιν ἐν τῷ Αἰήτῳ δίκω σφαγήσαν φησὶ τὸν
Ἀψυρτον.] Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις (ὁ Σοφοκλῆς) ἐντρομήτορα τῆς
Μηδείας τὸν Ἀψυρτον λέγει. Οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης βλάστων·
ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηίδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε, τὴν δ' Ἐιδυῖα πρὶν
ποτ' ^{a)} Ῥακεανὸς κόρη τίκεν.

V. 226. Νηὺς ἤδη κρατερὸν εἰσιν. Ἡ ναὺς (φησὶν)
βιαία ὁρμῇ τὸν πλοῦν ἤνυσεν, τῇ τε τῶν ἐρετῶν δυνάμει βιαζομένη
καὶ τῷ τοῦ ποταμοῦ καθέλκοντι καὶ καταφόρῳ ρεύματι.

[V. 227. Καταβλάσκοντι δὲ ἀντὶ τοῦ καθέλκοντι ἢ
καταφόρῳ.]

(228. Αὐτὰρ ἄναξ. Ὁ δὲ Αἰήτης (φησὶν) ἔν πολλοῖς
κρηκοῖς γεγεννημένος τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία μάρτυρας τῶν πεπραγμέ-
νων ἐπεκαλεῖτο.

Φησὶ δὲ ὁ Ἀπολλώνιος διὰ τούτων, τὸν Αἰήτην ἄπρακτον
ὑποστρέφει. Διὰ δὲ τῶν ἐξῆς φησὶ τὸν Ἀψυρτον νέον ὄντα ἡνιο-
χεύειν, παραβεβηκότα τῷ πατρὶ. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησὶν,
ἅμα Αἰήτης ἐδίωξεν αὐτούς· οἱ δὲ ἀριστεῖς ἡγωνίζοντο ἀκοντίζον-
τες, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰήτην ἔκπευον. Ἐνθα καὶ Ἰππὶν τελευτήσαι,
τὸν Σθενέλου μὲν υἱόν, Εὐρυσθέως δὲ ἀδελφόν· καταβαλόμενα γὰρ
δύο τῶν περὶ Αἰήτην ἱππέων, περικατάληπτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ
Αἰήτου, περιστάντος αὐτὸν βρόχῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς φησὶν, ὡς
οἱ Κόλχοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Φερεκύδης δὲ ἐν ἑβδόμῳ, διω-
κομένους ἀναβιβᾶσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν Ἀψυρτον, καὶ μελλίσαντας
εἶπαι εἰς τὸν ποταμὸν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κόλχοις φησὶ κατὰ τὸν
οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα σφαγῆναι.

Ἐξῆς δὲ Ἀπολλώνιος τὴν ἀπειλὴν τάσσει τὴν πρὸς τοὺς
Κόλχους.)

V. 247. εφ. Καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσσα θυηλῇ. Ἐκ πούτου
βούλεται δηλώσαι, ὅτι τοιαύτην θυσίαν ἐβούλετο τελέσαι, ὅποιαν αἱ
φαρμακίδες εἰώθασιν. Νύμφης δὲ ἐν τῷ ἔκτῳ περὶ Ἡρακλείας Ἐκά-
της φησὶν ἱερὸν εἶναι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ, Μηδείας ἰδρυσάμενης.
(Κατὰ δὲ τὴν ἀποσιώπησιν ἐμφάσει κέχρηται, τὴν ταῖς φαρμακίδεσσι
τελουμένην θυσίαν μὴ ἐπεξεργάζεσθαι.)

V. 257. Νεισό μεθ' Ὀρχομενόν. Διὰ τούτων φησὶν
ὁ Ἀργὸς ἐκλήθῃ ἀνταῖς εἰρησθαι ὑπὸ Φινέως· εἶναι γὰρ πλοῦν
ἕτερον ἔξω φέροντα, ὃν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς ἐσημῆναντο. Ἐγίνωσκε
γὰρ τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁ Ἀργὸς. Διὸ φησιν, ὥντως δὴ τῇ ἐσωτάτῃ
οδοῖ κεραιμένοι, ἢ καὶ ἡμεῖς εἰς Ὀρχομενὸν ἐπαρνεύμεθα, πο-
ρευεσθε.

V. 259. Ἔστι γὰρ πλόος ἄλλος. Ἡρόδοτος (ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις) φησὶ διὰ τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἐκπελεθεῖν, δι' ἧς
καὶ ἐπαρνεύθησαν εἰς Κόλχους. Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ
Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν ὠκεανόν, εἰτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον·

a) ποτε P.

ἔθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. Ταῦτο δὲ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος μῆδρος φησὶν εἶναι· τῶν γὰρ Φάων μὴ τυμβάλλειν τῷ ἄκεανῳ, ἀλλ' ἐξ ὁρέων καταφέρεισθαι. Τὸ αὐτὸ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ. Γεωγραφικῶν φησὶ. Τιμάγητας δὲ ἐν α' β) περὶ λιμένων τῶν Ἰστρον φησὶ καταφέρεισθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὁρέων, εἰτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σφίζεσθαι τὸ ὕδαρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν· διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς Ἀργομαυτας, καὶ ἔλθειν εἰς Τυρρηνίαν^{γ)}. Κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλώνιος. Ἡσίοδος δὲ, καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐκ Ἀνδρῶν διὰ τοῦ ἄκεαντος φησὶν ἔλθειν αὐτοὺς εἰς Αἰβύνην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργῶ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι.

V. 262. Οὐδ' ἐτι πῶς ἄν αὖν. Τοὺς Αἰγυπτίους παλαιότατους εἶναι φησὶν, Ἡρόδοτος δὲ Φούργας. Κόσμητος δὲ ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν, καὶ Ἄων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα, καὶ Κνωσός ἐν α' Γεωγραφικῶν τῆς Ἀσίας, πάντων ἀρχαιοτάτους Αἰγυπτίους φασὶ· καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πρώτῃ κτισθῆναι πόλιν Θήβας. Καὶ Νικανὼρ δὲ σούτοις συμφωνεῖ, καὶ Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς Μετανομίαις, καὶ Ξενογόρας ἐν πρώτῳ Χρόνων. Καὶ Ἰππύτος^{δ)} δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἀρχαιοτάτους γεγενῆσθαι λέγει, καὶ πρώτους στοχάζασθαι περὶ τοῦ πείρους κρήσεως· καὶ γονεώτατον εἶναι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ. Γεγονέναι δὲ αὐτοὺς φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι· καθὼς τὴν τε φῶσιν κατανοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι καὶ τὰ ὀνόματα δεῖναι. Καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια θεοὺς βουλαίους προσηγορεύσας· τοὺς δὲ πλανήτας ἑβδομοφόρους. Ἡρόδοτος δὲ φησὶ Φούργας πρώτους γεγενῆσθαι. Παμμίτιχον γὰρ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖα, βουλομενον διαγινῶναι, τίνες τῶν ἀνθρώπων προγεγέσσοι, παραδοῦναι ποιμένι δύο βορέφῃ· κειλεύσαντα μηδὲνα μηδὲν αὐτοῖς φθέγγεσθαι, μόνον δὲ αὐτοῖς αὐτὸς θηλὴν δίδοσθαι. Οἱ δὲ, δύο ἐτῶν διελθόντων, πρώτῃ φωνῇ ἀφῆκαν τὸ βέκι. Οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Φουζὶν ὁ ἄρτος. Ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ Φούργες γηγενεῖς. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι εὐηθὲς ἐστὶν ὑπολαμβάνειν τοῦτο· ἀκουοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχωμένων τῶν προβάτων, ὥς ἂν ὑπὸ τῆς φόνσεως ἐκαστομέμωσι, πρὸς τὸ ξυαρθρον τὴν φωνὴν ἀπέτρεψαν.

V. 263. Οἱοι δ' ἔσαν Ἀρκάδες. Μόνοι δὲ ἦσαν Ἀρκάδες (φησὶν) τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιότεροι.

Ἀπιδανήων δὲ, τῶν Πειλοποννησίων, ἀπὸ Ἀπαδος τοῦ Φορωνέως.

V. 264. Ἀρκάδες, οἳ καὶ προῦσθε. Οἱ Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγενῆσθαι, ὡς καὶ Εὐδόξος ἐν τῇ Περίοδῳ Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῇ ἐννάτῳ^{ε)}, ὀλίγω πρότερόν φησι τοῦ πρὸς τοὺς γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους τὴν σελήνην φανῆναι. Καὶ Ἀρίστων ὁ Χίος ἐν ταῖς Θέσεσι^{ς)}, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ Κρίσεων τὰ αὐτὰ φασιν· καὶ ἔθνας δὲ Ἀρκάδας Σεληνίτας

b) ἐν τῷ P. c) Πυρήνην P. d) Ἰππών P. e) ἐν κβ P. f) Κρίσεων corrigit Rutgers. Var. Lect. I, 18.

εἶναι. Μινασέας δὲ φησὶ πρὸ σελήνης Ἀρκάδας βασιλεῦσαι. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν, ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκάδιαν ᾤκησαν, οὔτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἐπιθεμένων αὐτοῖς, πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ κατονομάσθησαν προσέληνοι. Δούρις δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρκάδια καλεῖται, Ὁρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ πόλιν τῆς Ἀρκადίας Ὁρχομενόν. Τινὲς δὲ φασιν, Ἐνδυμίωνα εὐρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίαν. Ἐνιοὶ δὲ ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος. Ἐπὶ δὲ Ἀτλαντος Ξεναγόρας εἶρηκεν.

V. 266. Ἀνάσσειτο Λευκαλίδῃσιν. Οἱ ἀπὸ Λευκαλιωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἐκαταῖος καὶ Ἡσίοδος. Ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγία ἐκαλεῖται, ἀπὸ Πελαγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος.

V. 269. Καὶ ποταμὸς Τρίτων. Περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναδόσεως⁵) διάφοροι αἰτῶνται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔλεγοντο. Ἀναγῶρας μὲν γὰρ φησὶ διὰ τὴν τῆξιν τῆς χιόνος πληθύνει αὐτόν. Ὡς ἔπεται καὶ Εὐριπίδης, λέγων^h).

Εἰλουμένη δὲ καλλιπάρθενος δοῇ
λευκῆς τακίσης χιόνος ὑγραίνει γῆν.

Καὶ Ἀισχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς κατ' Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους, καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδεσθαι. Νικαγόρας δὲ φησιν, ἀπὸ τῶν ἀντοίκων αὐτόν φεῖν. Δημόκριτος δὲ ὁ φυσικός, ἀπὸ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν ὑπερκειμένου πελάγους λαμβάνειν τὸν Νεῖλον τὴν ἐπίχυσιν. ἀπογλυκαίνεσθαι δὲ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ διάστημα καὶ τὸ μῆκος τοῦ πόρου, καὶ ὑπὸ τοῦ καύματος ἀφεψόμενον. δι' ὃ καὶ ἐναντίαν (φησὶν) ἔχει τὴν γεῦσιν. Ἀρίστων δὲ ὁ Χίος, ὅτι χειμῶνος ὦν ὑπὸ γῆν ὁ ἥλιος εἰσπέμπει τὸ ὕδωρ· τοῦ δὲ θέρους γινόμενος ὑπὲρ γῆν, οὐκ ἔτι, διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι αὐτήν. διὸ καὶ χαλαμένη ἡ γῆ πλέον ὕδωρ ἀναδίδωσιν. Ἐφορος δὲ ποταμόχωστον εἶναι φησὶ τὴν Αἴγυπτον· φηγνυμένης δὲ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῷ ἔαρι ἀναπηδᾷ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπαύξεσθαι τὸ ρεῦμα. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιός φησιν ὑπὸ τῶν ἐτῆσιων συνελανόμενα τὰ νέφη κατὰ τὰ ὄρη τῆς Αἰθιοπίας, αὐτόθι φηγνυσθαι. ὅταν γὰρ τοῦ ποταμοῦ ἐξεναντίας συστῶσιν αἱ πνοαὶ προσπίπτουσαι τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς ἀποπεμπόμενης πλήμυροςⁱ), τὰς ὑπερχύσεις ἀναδέχεσθαι τὸν Νεῖλον. Διογένης δὲ ὁ Ἀπολλωνιάτης, ὑπὸ ἡλίου ἀρπάζεσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ὃ τότε εἰς τὸν Νεῖλον καταφέρεσθαι. Οἶεται γὰρ πληροῦσθαι τὸν Νεῖλον ἐν τῷ θέρει διὰ τὸ τὸν ἥλιον εἰς τοῦτον τὰς ὑπὸ γῆς ἐκμάδας τρέπειν. (Ὁ δὲ Νεῖλος οὕτω τοπρότερον ἐκαλεῖτο, Τρίτων· μετανομάσθη δὲ ἀπὸ Νεῖλου τοῦ Κύνκλωπος, τοῦ Ταντάλου, βασιλεύσαντος τῆς χώρας, ὡς Ἐριμπίος φησιν.)

g) ἀναβάσεως P. h) Eurip. Helen. v. 1. i) πλήμυρος P.

V. 271. Ὁ μὲν βροχὸς ἄλις. Ἀμφιβολία περὶ τὴν σύνταξιν. Σημαίνει γὰρ ἦτοι, ἄλις ἀνασταχύνουσιν, ἢ ὅτι οὐ δεῦναι ὁ μὲν βροχὸς ἄλις. ἐπεὶ οὐ βρέχει συνεχῶς κατ' Αἴγυπτον.

V. 272. Ἐνθεν δὲ τινὰ. Σοφοκλέους, Αἴγυπτον πάσης βασιλεὺς, μετὰ Ὄρον τὸν Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος παῖδα, τὴν μὲν Ἀσίαν ὁμήσας πᾶσαν κατεστρέψατο, ὁμοίως καὶ τὰ πλείστα τῆς Εὐρώπης. Ἀκριβέστερον δὲ ἐστὶ τὰ περὶ αὐτοῦ παρὰ Ἡροδότου. Θεόπομπος δὲ ἐν τρίτῳ Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προσέτιθαι, ὅτι, εἰ μὲν τινὰς πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει, πῶς ἐνίκησεν· εἰ δὲ παρεγάρουν, γυναικεῖον ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει, σύμβολον τῆς μαλακίας. Περὶ δὲ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐγένετο Σοφοκλέους, ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τοῦτο μόνον φησὶ, πολλὺς γὰρ ἄδην ἐπενηγόθεν αἰών· φησὶ δὲ Δικαίλαρχος ἐν δευτέρῳ Ἑλληνικοῦ βίου καὶ τοῦτο Σοφοκλέους μεμεληκέναι· καὶ νόμους αὐτὸν θέσθαι λέγει, ὥστε μηδὲνα καταλιπεῖν τὴν πατρίαν τέχνην. Τοῦτο γὰρ ὤφειτο ἀρχὴν εἶναι πλεονεξίας. Καὶ πρῶτον φασὶν αὐτὸν εὐρηκέναι ἵππων ἀνθρώπων ἐπιβαίνειν. Οἱ δὲ ταῦτα εἰς Ὄρον ἀναφέρουσιν.

V. 276. Ἡ καὶ οὗ. Ἡ γὰρ ἐκλελοιπασί τινες τῶν πόλεων, ἢ μετονομασθεῖσαι ἀγνοοῦνται, ὅφ' οὗ τυγχάνουσιν ἐκτισμέναι. Τοῦτου δὲ τὸν χρόνον αἰτίον γεγενῆσθαι. Δικαίλαρχος ἐν πρώτῳ μετὰ τὸν Ἰσίδος καὶ Ὀσίριδος Ὄρον βασιλεῖα γεγονέναι Σοφοκλέους λέγει. ὥστε γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Σοφοκλέους βασιλείας μέχρι τῆς Νέλλου ἐτη διαχίλια φ, ἀπὸ δὲ τῆς Νέλλου βασιλείας μέχρι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος ἐτη ὕλξ. ὥς εἶναι τὰ πάντα ὁμοῦ ἐτη διαχίλια ἐννακόςια, λξ.

V. 277. Αἶα γε μὴν. Τὴν Αἶαν φησὶν ἀπὸ τῶν Σοφοκλέους χρόνων μέχρι αὐτοῦ μένειν ἄθραυστον, καὶ τοὺς ἐκείνων ἀπογόνους τοὺς ἀπὸ Σοφοκλέους κατοικοισθέντας. Τοὺτους γὰρ νῦν εὖ εἶρηκε καταχρηστικῶς· ὥς Ἡρακλεῖδαι λέγονται οὐ μόνον οἱ Ἡρακλέους παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι. Ὅτι δὲ Κόλχοι Αἴγυπτίων ἄποικοι, ὥς φησὶν Ἀπολλώνιος, καὶ Σκύμνος ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας^κ) λέγει· καὶ Ἡρόδοτος βεβαίως, ὅς γε καὶ αὐτῶν τῶν αἰδολῶν τῆς περιτομῆς μέμνηται, καὶ τῆς τῶν λίνων ὕψους, καὶ νόμοις αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς Αἴγυπτίων λέγει.

V. 279. Οὗ δὲ τοι γράπτεις. Γράπτεις τοὺς νόμους λέγει. Εἰσὶ δὲ (φησὶ) καὶ νόμοι παρ' αὐτοῖς τῶν προγόνων, καὶ στήλαι, ἐν αἷς γῆς καὶ θαλάσσης ἀναγραφαὶ εἰσι.

V. 280. Κύρβεις. Στήλας. Λέγει δὲ τοὺς ἄξονας, ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται, ὥς Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός. Ἀπολλώνιος δὲ φησὶ, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες εἰσέθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. Κύρβεις, ὁλοῦν κορύφεις, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, κύρβεις. Ὑστερον δὲ ξύλα λελενε-

μένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. Κύρβεις μὲν οὖν, αἱ περιέχουσαι τὰς ἱεράς ἀναγραφάς. Κύρβεις λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ τοὺς ἄξονας καλουμένους Ἀθήνησιν, ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἄξονας μὲν, τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ, τριγώνους. Ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι Ἀθήνησι. [Ἐνταῦθα δὲ κύρβιας φησι πλινθίας τινὰς γῆς περίοδον περιέχοντας.]

V. 282. Κέραι. Κέρατα γὰρ λέγουσι τοῦ ὤκεανου πάντας τοὺς ποταμούς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ καταφερομένους. Ὁ δὲ Ἴστρος ποταμὸς Σκυθίας. Ὁ δὲ λόγος, μακρόθεν ὄντα διστεκμήραντο τὸν ποταμὸν, καὶ ἔγνωσαν.

V. 284. Ἴστρον μιν καλέοντες. Τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν ὑπερβορέων καταφύεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὄρεων, οὕτω δὲ εἶπεν, ἀκολουθῶν Διοχύλῳ ἐν (λυομένῳ Προμηθεΐ λέγοντι τοῦτο, γενόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θρακῶν, σχίζεσθαι· καὶ τὸ μὲν (εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν φεῖδρον· τὸ δὲ) εἰς τὴν Ποντικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν· τὸ δὲ εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. Σκύμνος δὲ ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ¹⁾ [τῶν] περὶ Εὐρώπης αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου φέρεσθαι τὸν Ἴστρον. Ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλιμαχος·

Ῥιπαίων (πέμπουσιν) ἀπ' οὐρεος, ἤχι μάλιστα. Ἐρατοσθένης δὲ (ἐν τρίτῳ Γεωγραφικῶν,) ἐξ ἐρήμων τόπων φεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. Οὐδεὶς δὲ ἱστορεῖ, διὰ τούτου τοὺς Ἀργοναύτας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, ἕξω Τιμαγήτου, ᾧ ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος. Ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος, αὐτοὺς διὰ Τανάϊδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐκείθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι. καὶ παρεκβολεύεται, ὡς ἄρα ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡπειρον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ σαυρωτήρων ἐκομίσαν τὴν Ἀργῶν, μέχρις οὗ ἐπὶ θάλασσαν παρεγένοντο. (Ἡσίοδος δὲ φησι, διὰ Φάσιδος αὐτοὺς πεπλευκέναι. Ἐκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν ἱστορεῖ, μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φάσιν, οὐδ' ὡς διὰ Τανάϊδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν, καθ' ὃν καὶ πρότερον· ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ, καὶ Καλλιμαχος.) ὅθεν καὶ τῶν Σκυθῶν τοὺς μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν πεπλευκότες μὴ εὐρεῖν τοὺς Ἀργοναύτας· τοὺς δὲ διὰ τῶν Κυανέων εὐρεῖν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν καταπεπλευκότες. (Ὁ δὲ Ἴστρος, καταφερόμενος ἐξ ὑπερβορέων, ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸν μεταξὺ Σκυθίας καὶ Θράκης τόπον, σχίζεται εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν.)

V. 291. Τρινακρίου. Τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος παρὰ κείται τῇ Σικελίᾳ. Ἐκαλεῖτο δὲ Τρινακρία τοπρότερον, διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν, Πάργονον, Αἰλύβαιον, Πέλωρον. Βουλόμενος δὲ ὁ Ἀπολλώνιος καινότερόν τι περὶ τοῦ Ἴστρον εἰπεῖν, τὸ εἰς τὸν Ἀδρίαν καταφερόμενον ρεῦμα αὐτοῦ ὑποδιαίρει αὐθις εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν

1) ἐν τοῖς κ. E. emendat Holstenius. cf. Dodwell. dissert. de Scymno Chio §. 8.

εἰς τὸν Ἀδρίαν φέρεσθαι, τὸ δὲ εἰς Τυρρηνικὸν πέλαγος λέγει· ὅπερ, καταχρώμενος, Τρινακρίον εἶπε.

V. 292. Γαίη δὲ ἡμετέρη. Ἐάν μὲν οὕτω γράφηται, γαίη δὲ ἡμετέρη, ἔσται τῆς Ἑλλάδος· ἐάν δὲ ἡμετέρη, ἔσται τοῦ Ἰστροῦ. Παρακεῖται γὰρ τοῖς Κόλχοις οὗτος.

V. 293. Ὑμετέρης γαίης. Ὁ Ἀχελῷος τῶν τῆς Ἑλλάδος ποταμῶν τῶν ἄλλων διαπρεπέστατος. Τὸ δὲ Τρινακρίον πέλαγος παρακεῖται τῇ τῶν Ἑλλήνων γῇ. Εἰ οὖν ἔστιν ὁ Ἀχελῷος, παρ' ἡμῶν ἔστιν· τὸ γὰρ ὄνομα ἀκούομεν. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ Ἀργος, ὡς αὐτῆς ἐκ τῆς χώρας ἀναπηδύει. φησὶν οὖν, τὸν Ἰστρον εἰς τὸν Ἀχελῷον εἰσβάλλειν, διὰ τὸ τὰς πηγὰς αὐτῶ παραέχεσθαι.

V. 295. Αἴσιον. Τὸ καθήκον.

V. 296. Ὀλκὸν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος.

(V. 301. Ἐπεὶ πνοιαί τε. Ἐπέμενον γὰρ αἱ αὐταὶ τῶν ἀνέμων πνοαί. καὶ ἡ φανεῖσα αὐτοῖς οὐρανία λαμπηδὼν ἡ τὸν ἐπὶ Ἰστρον διάπλουν σημαίνουσα. Διαφανοῦσι δὲ οἱ περὶ τοῦ ἑκπλου τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Κόλχων γεγραφότες.

V. 303. Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι. Τῶν Κόλχων οἱ μὲν διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐπλευσαν, ὡς καὶ Καλλιμάχος, (φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος ὑποστρέφει αὐτοὺς, ἐναντίως Καλλιμάχῳ,) οἱ δὲ εἰς τὸν Ἰστρον μετὰ Ἀψύρτου ἦλθον.)

V. 306. Καλὸν δὲ διὰ στόμα. Τρία στόματα ἔχει ὁ Ἰστρος· ὃν ἔν λέγεται Καλὸν στόμα, (ὡς φησὶ Τιμάργγος ἐν τῷ περὶ λιμένων·) εἰς ὃ φησὶ πλεῦσαι τὸν Ἀψύρτον, [τὸ δὲ Ἀρης ἢ Ἀρηκος.]

V. 308. Πανέσχατον Ἰονίοιο. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος τῆς Ἰταλίας, εἰς ὃ ἐκδίδωσιν ὁ Ἀδρίας. Διὸ καὶ τινες αὐτὸ Ἀδρίαν ὀνομάζουσι, κατὰ μετὰδοσιν τοῦ ὀνόματος. Ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν, Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον, Ἀδρίαν καλοῦσιν. Ὀνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἰονίου τὸ γένος Πλυριού, (ὡς φησὶ Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πρώτῳ. Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Πλυριού.) τινὲς δὲ, ἀπὸ τῆς γενομένης πλάνης τῇ Ἰοί.

V. 310. Τριγλῶχιν. Ἐρατοσθένης ἐν ᾗ Γεωγραφικῶν, νῆσον εἶναι ἐν τῷ Ἰστροφ φησὶ τριγωνον, ἴσῃ τῇ Ρόδῳ· ἣν Πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πεύκας. Καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς πρὸς τὸ ρεῦμα οὖσαν τοῦ ποταμοῦ, ἀγκῶνα ἐκάλεσε· τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, εὖρος.

(V. 311. Ἀμφὶ δὲ δοιαί. Περὶ τὸν περὶ τὴν Πεύκην ἀγκῶνα δύο εἶναι φησὶ στόματα τοῦ Ἰστροῦ· ὃν τὸ μὲν καλεῖται Ἀρηκος, τὸ δὲ, Καλὸν στόμα· ἐν ᾧ τάχιον οἱ Κόλχοι σὺν Ἀψύρτῳ ἐπλευσαν.

V. 315. Οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο. Οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα ἀναθέντες τῆς νήσου διὰ τοῦ Ἀρηκος στόματος ἐπλευσαν· οἱ δὲ νομίς (πάντας ἀκουστέον) δόξαντες τὰς ναῦς θαλάσσια θηρία εἶναι, δεισαντες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν.

V. 316. *Εἰαμένα, οἱ κἀθυγοὶ τόποι καὶ στεγανώδεις.*

Δεῖ δὲ ἀκούειν ἐκατέρωθεν τοὺς νομεῖς πεφευγόντας.)

V. 320. *Θρηῖξι μίγ. Τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Θρηξίν ὄμοροι εἰσιν οἱ Σκυθαί.*

V. 320. [*Σίγυνοι ἔθνος Σκυθικόν.*] *Ἔστι δὲ καὶ σίγυννος εἶδος δόρατος, παρώνυμον τῷ ἔθνει.*

V. 321. sq. *Οὐδ' δι' περὶ Λαύριον. Λαύριον πεδίον τῆς Σκυθίας. Τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη πεντηκοντα Τιμώναξ^{m)} ἀναγράφει ἐν πρώτῳ περὶ Σκυθῶν. Κατὰ δὲ τὸ τῶν Σίνδων πεδίον σχίζεται ὁ ποταμὸς Ἰστροςⁿ⁾ καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ρεῦμα εἰς τὸν Ἀδρίαν, τὸ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον εἰσβάλλει.*

Τὸ δὲ Σίνδοι Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου βαρυντονεῖν φησὶ δεῖν· κινῆς δὲ ὀξύνουσιν, οὐκ εὖ.

Καὶ Ἰππῶναξ δὲ μνημονεύει· πρὸς τὸ Σινδικὸν διῶσφαγμα. Ἑλλανικός δὲ ἐν τῷ περὶ ἔθνων φησὶ· Βόσπορον διαλεύσαντι Σινδοὶ ἄνω δὲ τούτων Μαλιῶταιⁿ⁾ Σκυθαί.

V. 324. *Ἀγγοῦρου ὄρεος. Πλησίον Ἰστροῦ ποταμοῦ. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Τιμάγητος ἐν λιμέσιν.*

Ὁ δὲ Κανλιακὸς σκοπέλος τῆς Σκυθίας, πλησίον τοῦ Ἰστροῦ, οὗ μνημονεύει Πολέμων ἐν κτίσει^{o)} Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν.

Πολλοὶ γράφουσιν Ἀγγουρον ὄρος, καὶ Ἀγγυρον ὄρος καὶ Ἀγγύρου ὄρεος· ἀντὶ δὲ τοῦ Κανκασίοιο, Κανλιακοῖο.

Φησὶ δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ὄρος τὸν Ἰστρον διασχίζομενον, τῇ μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν, τῇ δὲ εἰς τὸν Εὐξείνιον εἰσβάλλειν.

V. 327. *Κρονίην ἄλα. Τὸν Ἀδρίαν φησὶν. ἑνταῦθα γὰρ τὸν Κρόνον κατακηπέναι.*

(V. 338. *Ἐνθα κε. Κατ' ἐκείνον τὸν τόπον φησὶ τοὺς Ἀργοναύτας τὸ πλῆθος τῶν Κόλων φοβηθέντας, εἶκαιν αὐτοῖς· καὶ βούλεσθαι μὲν τὸ πῶς ἔχειν καὶ μὴ παρασχεῖν· τὴν δὲ Μῆδειαν, ἣν γὰρ τὸ κατ' αὐτὴν δίκαιον ἀμφήριστον, παραθέσθαι τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ αὐτῆς ἱερῷ, ἕως τις δικάσῃ, πότερον αὐτὴν ἀποδοτέον τῷ πατρὶ ἢ τοῖς Ἀργοναύταις.*

V. 374. *Φασγάνῳ ἀντίκα. Ὀνείδξουσα τῷ Ἰάσονι φησὶ ξίφει αὐτὸν αὐτὴν διαχειρίσασθαι, ἵνα ἀξίαν ἀπολάβῃ χάριν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἔρωτος. Ἐν ᾗθει δὲ τοῦτο εἶπεν.)*

V. 384. *Στρευγόμενος. Ἀντὶ τοῦ καταπονούμενος καὶ στρεβλούμενος.*

V. 387. *Ἀτροπίη. Τῇ σῇ κακοτροπίᾳ καὶ ἀβουλίᾳ, ὅτι ἐπιώρησας.*

(V. 411. *Ἀεικελλοισιν. Ἐπὶ γὰρ τοῖς κακοῖς, φησὶ, κακὰ δεῖ βουλευέσθαι. Προεῖρηται οὖν καὶ τὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν ἐπὶ τοῖς προγεγενημένοις ἀμαρτήμασιν ὑπ' αὐτῆς.*

V. 417. Εἴ κέν πως. Εἰπας, φησί, πείσαιμι τὸν Ἄψυρτον μόνον πρὸς μόνην ἦκειν, φιλίαν πρὸς αὐτὸν συνθεμένην.)

V. 425. Δίη. Ἐν τῇ Νάξῳ. Καλλιμαχος·

Ἐν Δίῃ· τὸ γὰρ ἔσκε παλαιότερον ^{p)} οὖνομα Νάξῳ.

V. 428. Γλήνεσιν. Ποικίλλουσιν.

Οὐ μιν ἀφάσσαν. Οὐδαμῶς ἂν τὸν πέπλον ἐκείνον ψηλαφῶν, ἢ καθορῶν, τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσειας.

V. 432. Ἀκροχάλιξ. Ἀκρως μεθύων ἀκράτῳ ἢ νέκταρι.

V. 433. Μινωίδος. Τῆς Ἀριάδνης.

(V. 445. Μέγα στύγος. Τὸν ἔρωτα εἶναι μέγα στύγημα τοῖς ἀνθρώποις λέγει.

V. 459. Οἶόθι δ' ἀντικρύ. Μόνος δὲ πρὸς τὴν Μῆδειαν μετιῶν ὁ Ἄψυρτος, πείραν ἐλάμβανεν, ὥς ἔτι ὦν ἀταλὸς καὶ δόλῳ ἀπειρος, εἰ βουλευθείη προδοῦναι τοὺς Ἀργοναύτας, τὸν καθ' αὐτοῦ δόλον οὐκ ἐπιστάμενος.

V. 466. Ἐμπάλιν ὄμματ' ἔναικεν. Ἡ Μῆδεια ἀπεστράφη τοῦ Ἄψυρτου ἀναιρουμένου, ἵνα μὴ τὸν φόνον αὐτοῦ ἴδῃ.

V. 468. Τὸν δ' ὄγε, βουτύπος. Τὸν δὲ Ἄψυρτον ὁ Ἰάσων ἐπληξεν, ὥς τις βούς καταβάλλων.)

[V. 470. Βρυσοὶ ἔθνος Ἰλλυρίας.]

V. 471. Καταχρηστικῶς πρόδομον εἶπε τὸν πρόνασον.

(V. 473. Τῆς δὲ καλύπτρην. Τῆς δὲ Μηδείας ὁ Ἄψυρτος ἀποδηγήσκων τὴν καλύπτραν καὶ τὸν πέπλον ἐρύθηνε τῷ ἑαυτοῦ αἵματι.)

[V. 474. Τὸ δὲ ἐρυθαίνειν τὸ ἐρυθρὸν ποιεῖν σημαίνει.]

V. 477. Ἐξάρματα τάμνε. (Τῶν ἀποθανόντων) οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριάσματά τινα ἐποιοῦν τοῦ ἀναιρουμένου· καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξήρτων τοῦ τραχήλου αὐτῶν. Τῶν δὲ καλουμένων ἀκρωτηριασμάτων ἄπειρα καὶ πολλὰ ἐξάρματα. Ἐπεὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες, τρεῖς εἰς τὸ στόμα ἔπυσον. Τοῦτο δὲ ἐποιοῦν πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν.

V. 481. Ἀψυρτεῦσιν. Ἔθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον.

(V. 495. Ἦδη νῦν. Ὁ Πηλεὺς συμβουλευεῖ μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον ἀποπλεῖν. Οὐδεὶς γὰρ λόγος, φησί, πείσει τοὺς Κόλχους διῶξαι ἡμᾶς, ἰδόντας τὸ πεπραγμένον.)

V. 505. Ἠλεκτρίδα. Αὕτη ἡ Ἠλεκτρὶς ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ Ἡριδανοῦ ποταμοῦ.

(V. 507. Οἱ Κόλχοι ἀφορηθέντες τῆς Ἀργούς οὐκ ἐπατήθον, φοβούμενοι τὸν Αἰήτην· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ὥκησαν ὅπου ὁ Ἀψύρτος ἐδολοφονήθη, μετὰ τῶν κληθέντων ἀπ' αὐτοῦ Ἀψυρτίων· οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίᾳ, ὅπου οἱ Ἑγγέλυες, περὶ τὰ Κεραυνία ὄρη.)

[V. 518. Ἑγγελεῖς ἔθνος Ἰλλυρικόν.]

V. 524. Ἰλλήων. Ἔθνος περὶ τὴν Ἰλλυρίαν, ἀπὸ Ἰλλος τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελέτης, ὠνομασμένον.

V. 531. Πενσόμενος. Πεύσιν, χρησμόν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

V. 532. Ὅπῃ χθονός. Οἱ Ἰλληεῖς λαβόντες μισθὸν παρὰ Ἰάσονος τρίποδα τῆς μηνύσεως τῆς ὁδοῦ, ἔκρουσαν ὑπὸ γῆν, ἐπεὶ ὁ χρησμός ἐκέλευσεν, ἔνθα ἂν ὁ τρίπους ᾗ, ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν.

V. 534. Τὸ οὖν, ὃ δὲ κεύθεται, πρὸς τὸν τρίποδα.

V. 540. Μάκριν τ' εἰσαφίκανε. Μάκρις τοπαλαῖον ἐλέγετο ἢ Σχερία, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Διονύσου τροφοῦ. Ἐνθα φησὶ τὸν Ἡρακλέα παραγνόμενον τὸν τῶν παίδων αὐτοῦ φόρον καθαρθῆσμενον, Μέλτην τὴν Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς ἔσχε τὸν Ἴλλον, ὃς ἀκμάσας οὐκ ἠθέλησε τῷ Ναυσιθόφῳ ὑποταγῆναι, ἀλλὰ τινες τῶν Φαιάκων συναγαγῶν, εἰς τὴν Κρονίαν θάλασσαν κατῴκησεν.

(V. 552. Ἀλλὰ θεαὶ πῶς. Πυνθάνεται τῆς Μούσης ὁ ποιητής, πῶς τὸν πλοῦν ἐποίησαν οἱ Ἀργοναῦται μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον, καὶ πῶς εἰς θάλασσαν ἦλθον.)

V. 553. Μέμφονται δὲ τινες τὸν Ἀπολλώνιον, ὥς περὶ τούτους τοὺς χρόνους εἰρηκότα τὴν Ἰταλίαν Αὔσονίαν. Τότεροις γὰρ χρόνοις τῶν Ἀργοναυτῶν οὕτω κέκληται, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ Καλυψοῦς. Ἐροῦμεν δὲ, ὅτι, εἰ καὶ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους Αὔσονες ὠνομάζοντο, ἀλλὰ τοῖς τοῦ ποιητοῦ χρόνοις ἐκαλοῦντο οὕτως.

Νήσους τε Αἰγυστίδας. Περὶ τὴν Ἰταλίαν εἰσὶ τρεῖς Αἰγυστίδες, καλούμεναι Στοιχάδες, διὰ τὸ στοίχῳ τετάχθαι· αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν Αἰγύων.

V. 557. Αὐτόν που. Μετὰ τὴν πεύσιν ἐμπνευσθεῖς, ἐντεῦθεν ἀρχεται τοῦ διηγήματος.

V. 564. εἰς. Ἐξείης πλήθοντο. Αἰβυρνοί ^{q)}, ἔθνος, οἰκοῦντες ταύτας τὰς νήσους, Ἰσσαν τε δυσκέλαδον καὶ Πιτύειαν. Μεθ' ὧς εἰς Κέρκυραν ἦλθον,

Τὴν δὲ Πιτυοῦσαν καλουμένην Πιτύειαν εἶπεν, Ὀμήρῳ ἐπόμενος.

V. 576. Δοιᾶζοντο ^{r)}. Ἐστοχάζοντο.

V. 577. Χόλον ἐφράσαθ' Ἡρῇ. Ἡ Ἥρα, φησὶ, τὴν Διὸς ὀργὴν ἐπισταμένη πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας, σφοδροὺς ἀνέμους ἐποίησε κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους, ὅπως ἀποσταῖεν μὲν αὐτῶν, φέροιτο δὲ εἰς τὴν Ἠλεκτρίδα νῆσον.

V. 585. Οὐ γὰρ ἀλύξειν. Ἡ στεῖρα τῆς Ἀργοῦς, φησὶ, φωνῆεν ἔχουσα ξύλον, μεταδέδωκεν αὐτοῖς τὸν Διὸς χόλον φεύγειν, καὶ πρὸς Κίρκην ἀφικέσθαι, τὸν Ἀψύρτου θάνατον καθαρθῆσμενους.

V. 591. Δήουσιν. Εὐρήσουσιν. Ἀεὶ γὰρ ἐπὶ μέλλοντος κεῖται.

q) Αἰγύρνοι P. et Αἰγυρτίδας νήσους. r) δοᾶζον P.

(V. 596. Εἰς δὲ τὸν Ἡριδανὸν εἰσέβαλλον, ὅς ἐστι τῆς Κελτικῆς ποταμός· εἰς δὲ λέγουσι πεπτωκέναι τὸν Φαέθοντα.)

V. 604. εἰσὶν. Λέγεται, τῶν Ἡλιάδων θρηνουσῶν τὸν Φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον.

V. 611. Κελτοὶ δ' ἐπὶ. Οἱ Κελτοὶ ἐφήμισαν τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν Ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι Ἀπόλλωνος, ἥνικα διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνιᾶθεις εἰς τοὺς Ἱπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμῃσιν· ἢ ὅτε ἐκελεύσθη θητεῦειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων.

[V. 618. Τὸ δὲ πεκλήϊσται ἀντὶ τοῦ πεφήμισται καὶ ᾄδεται.]

V. 625. Τὰ δὲ δάκρυα. Θρηνουσῶν δὲ τῶν Ἡλιάδων τὸ δάκρυον ἀναμίσγεται τοῖς ὕδασι, ὥστε σταγόνες ἐλαίου.

V. 626. Στάγας. Ὡς ἀπὸ τῆς στάξ σταγός.

V. 627. Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον. Ῥοδανός, ποταμός τῆς Κελτικῆς, τῷ Ἡριδανῷ συμμιγνύμενος, καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς Ὠκεανὸν φέρεται· τῇ δὲ, εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον· τῇ δὲ, εἰς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.

V. 640. Ἐρκυνίου. Ἐρκύνιον ὄρος Κελτῶν, ἢ δρυμός.

V. 647. Ἀδήτοι. Ἄγνωστοι. Ἀζήτητοι. Ἀνεόχλητοι.

V. 650. εἰ. Εἶνεκα κούρων Ζηνός. Τῶν Διοσκούρων, οἵτινες ἠΰξαντο ὑπὲρ αὐτῶν.

V. 653. Πόρε νῆας. Σῶζειν δηλονότι. Ὁ τρόπος ἑλλειψίς.

V. 661. Αἰαλὴς λιμένα. Ἔοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεχέσθαι τὴν Ὀδυσσεὺς πλάνην περὶ Τυρρηνίαν καὶ Ἰταλίαν· ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὴν Κίρκην οἰκεῖν.

V. 662. Ἐνθα δὲ Κίρκην, Ἡ Κίρκη, φησὶ, κατελήφθη ἐπὶ θαλάσσης ἡμέρας γενομένης, ἀποτρεπομένη φοβερόν ὄναρ, ὃ τυκτός εἶδεν, αἵματι τὸν οἶκον αὐτῆς μεμολυσμένον.

V. 694. Ἦτε δίκη λυγροῖς. Ὡς νόμος ἐστὶ τοῖς ἐκείναις, ὥστε αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἐστίας καθημένους μὴ φθέγγεσθαι.

V. 699. Φύξιον οἶτον. Φύξις μὲν Ζεὺς, ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι, καὶ πρὸς δὲ καταφεύγουσι· φύξις δὲ οἶτος ἐνταῦθα ὁ θάνατος, δι' ὃν καταφεύγουσιν. (Ἐγὼ δὲ, φησὶν, ἡ Κίρκη τὸν Ἰάσονα φόνον δεδρακότα.

V. 704. Ἀτρέπτοιο λυτήριον ἦγε φόνοιο. Λυτήριον τὸ καθάρσιον λέγει, ὃ ἐστὶ χοιρίδιον μικρὸν, ὅπερ οἱ ἀγνίζοντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τοῦ ἀγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν.

V. 708. Ἀγκαλίσουσα. Ἐπικαλουμένη.

V. 709. Παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιᾶων. Παλαμναῖος λέγεται ὁ φόνον εἰργασμένος· ἐνταῦθα δὲ παλαμναίας ἱκεσίας λέγει τὰς ὑπὲρ φόνου γιγνομένας· ὧν τὸν Δία τιμήορον, ἦγον τιμητὴν, φησὶν.

V. 712. Ἡ δ' εἴσω. Ἡ δὲ Κίρκη πέμματά τινα ἐπέκαιεν, ὥρ' ἐπιχέουσα κατὰ τὸν νόμον.

V. 720. Ἐνωπαδὶς. Κατ' ὄψιν, ἐξ ἐναντίας. Ὅτι γνίσασα αὐτοὺς ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνων, καὶ αὐτὴ ἐναντίον αὐτῶν καθέσθη.

V. 725. Ἴετο δ' αὖ κούρης. Προσθυμεῖτο φωνήν κοῦσαι, συμβάλλουσα, ὅτι ἀπὸ Ἑλλίου ἐστίν, ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν διανγείας.

V. 728. Ἐπεὶ βλεφάρων. Ἐπεὶ πάννυ πόρρω ἀπὸ τῶν ἡμάτων ἑλαμπὸν ταῖς λαμπηδόσιν.

V. 734. sq. Ἐπλάσατο ἡ Μήδεια, λέγουσα διὰ τοῦτο περὶ γενέαι, διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν πατέρα ὅτι ἐβοήθησε τῷ Ἰάσονι ἐπὶ ἔλεον τῆς ἀδελφῆς Χαλκιόπης.

V. 746. Ἄϊστον. Ἀφανῆ. Ἀγνωστον.

V. 747. Ἐφείστιον. Ἐπὶ τῇ ἐστίᾳ ὄντα.

V. 761. Ἐλθεῖν εἰς ἅκτας. (Αἱ δὲ τοῦ Αἰόλου νῆσοι τὰ αἰδεῖ· Λιπάραι, Στρογγύλη, Ἴερα, Αἰδύμη, Εὐάννυμος, ρυνκώδης, Φοινίκη *). Ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν ἰσπερίων τοῦ Ἡφαίστου ἱστορῶν, φησὶ κατὰ Σικελίαν δύο εἶναι ἴσους· ὧν ἡ μὲν καλεῖται Ἴερα· ἡ δὲ, Στρογγύλη· αἵτινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιάσιν. (Ὁ δὲ αὐτὸς φησιν ἐν ἐβδόμῳ· Ἐν ἰκελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι. Τούτων δύο πῦρ ἀφιάσι.) Καλεῖται δὲ μὲν, Αἰόλου· ἡ δὲ, Ἡφαίστου, ἐν ἣ πυρὸς ποταμούς φασι νύεναι.

Ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο. Ἐν τῇ Λιπαρᾷ καὶ Στρογγύλῃ, τῶν Αἰόλου δὲ νήσων αὐταί, δοκεῖ ὁ Ἡφαιστος διαίβειν. Αἱ δὲ καὶ πυρὸς βρομὸν ἀκούεσθαι καὶ ἤχον σφοδρόν. ὃ δὲ παλαιὸν ἐλέγετο, τὸν βουλόμενον ἀργὸν σίδηρον ἀποφέρειν *), καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐλθόντα λαμβάνειν ἢ ξίφος, ἢ εἴ τι ἄλλο ἤθελε πρᾶσκειν αὐταί, καταβαλόντα μισθόν. Ταῦτα φησὶ Πυθίας ἐν γῆς ἐριόδῳ, λέγων καὶ τὴν θάλασσαν ἐκεῖ ζεῖν.

V. 765. Αἰθρηγενέσσιν ἀνάσσει. Τοῖς αἰθρα καὶ ὕχρ' ποιοῦσι.

Ὅτι δὲ Αἰόλος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων, καὶ Ὀμηρος φησὶν *).

Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων.

Ὅτι δὲ αἰθρα τὸ ψυχρὸς λέγουσιν, ὁ αὐτὸς φησι ποιητής *).

Αἰθρη καὶ καμάτῳ δεδμημένον.

καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φάμεν ὑπαιθρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου κατανεόμενα.

V. 786. Διὰ πλαγκτὰς περὶ ὄντας. Πλαγκταὶ ἔτραι ἐν τῷ πορθμῷ εἰσὶν, ὡς Τίμαιος καὶ Πεισίστρατος ὁ ἱπαραῖος [φασίν]· νῦν δὲ τὰς Κυανέας λέγει. Ἐν ὑπερβατῷ δὲ ναγνώστέον· ἔστι γὰρ διαπερῶντας.

V. 788. Περιβλύζει. Περικλύζει, κατὰ μίμνησιν ἤχου.

a) Ἐρικώδης, Φοινικώδης corrigit Schaefer. *) ἐπιφέρειν corrigit Schaefer. y) Od. X, 21. v) Od. XIV, 318.

Ἐπιλάδες δὲ αἱ πέτραι, ἀπὸ τοῦ συμπεπληγῆθαι.

V. 807. Φυτῆσαιο. Φυτῆσαι, φυτεύσαι, βλαστῆσαι.

V. 808. Αὐτῇ δὲ σέλας. "Ὅτι τοπαλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμούντων ἐν τοῖς γάμοις δαδουχεῖν. ἔθος ἦν, καὶ Εὐρυπιδῆς ἐν Φοινίσσαις ^{ω)} φησὶν. 'Εγὼ δ' οὐτέ σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς νόμιμον (ἐν γάμοις,) ὡς πρέπει μητρὶ μακαρίᾳ. "Ἦρα οὖν φησὶ δαδουχῆσαι τῇ Θέτιδι, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν εὐνοϊαν μητρὸς ἔργον ἐπιτελοῦσα.

V. 813. Νηϊάδες κομέουσαι. Τὴν Χαρικλᾶ λέγει καὶ τὴν Φιλύραν, ὅφ' ὧν ἐτίραφθ' ὁ Ἀχιλλεύς· ὧν ἡ μὲν Χαρικλᾶ, γυνὴ Χείρωνος· Φιλύρα δὲ, μήτηρ.

Αἰπτοῦντα. Ἐπιθυμοῦντα.

V. 815. Ἀρήγει. Ἀρήγειν, βοηθεῖν.

Χρειώμιν. Ἀναξαγορας φησὶν, ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλεῖα τιμῶσι τοὺς περὶ Λακωνικὴν ^{z)} ταῦτα πέπλασαι. Οἱ δὲ φασιν, ὅτι συμπαθήσαντες οἱ θεοὶ τῇ Θέτιδι ἀπεθανάτισαν αὐτόν. "Ὅτι δὲ Ἀχιλλεύς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδῖον παραγενόμενος ἔφηρε Μῆδειαν, πρῶτος Ἴβυκος ἔφηκε· μεθ' ὃν Σιμωνίδης.

V. 816. Ἡδ' αὐτῷ Πηληϊῆ. "Ὁ τὸν Αἰγύμιον ποιήσας (ἐν δευτέρῳ) φησὶν, ὅτι ἡ Θέτις εἰς λήβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι, εἰ θνητοὶ εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιος φησὶ. Καὶ δὴ πολλῶν διασφαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλύσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λήβητα [καὶ διὰ τοῦτο καταλιπεῖν τὴν Θέτιν αὐτόν]. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἑρασταῖς φησὶν, ὑπὸ Πηλέως λαιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Σταφύλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίας ἱστορεῖ, Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ^{y)} ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἑνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἀκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπείραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ· οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὀμβρον καὶ χειμῶνος ἤξουσιν εἰς τὸν γάμον. Ταῦτα φημίνας, παρετήρει τὸν χρόνον, ἐν ᾧ ὕδατων ἔμελλον ἑασθαι ἐπομβρία καὶ πνεύματα ἐξαισια· καὶ [τότε] δίδωσι Πηλεὶ Φιλομήλαν. Καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη, ὅτι τὴν Θέτιν ἔφημεν.

V. 820. Αἶκας. Αἶκες, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὅρματ. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὰς ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἰρημεν.

V. 825. Μηδὲ σύγ' ἡτὲ Χάρυβδιν. Ἡ Σικελία ἀντικρὺ κεῖται τῆς Ἰταλίας· ἔστι δὲ τούτων μέσον πορθμὸς, διέχων σταδίων ἑπτὰ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν. Τῶν δὲ τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων ἀφορᾷ πρὸς Ἰταλίαν ἢ Πελοπόννησον ^{z)}, ὑπόκειται δὲ αὐτῇ Χάρυβδις· ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. Ἀκρωτήριον δὲ ἔστιν ἡ Σκύλλα, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσσωπον ἔχον γυναικός. Κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλα, ἔχουσαι κοίλους τόπους καὶ σπήλαια, ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μέ-

ω) Eur. Phoen. 354 ed. Pors, aliquid excidisse videtur. γ) ἀστρο-

x) Leg. οἱ περὶ Λακωνικὴν. Deinde λογίας P. z) Πελώρος P.

νουσιν. Ὅσα μὲν οὖν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνοντα ὑπὸ τοῦ κλύδανος εἰς τὴν Χάρυβδιν ἀπωσθῶσιν, ἀναρρόφουνται ὑπ' αὐτῆς, συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσῃ· ὅσα δ' αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χάρυβδι θαλάσσης εἰς τὰς πέτρας τῆς Σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὐσας ἀπωσθῶσι, συγκατακλᾶται καὶ διαφθείρεται· εἴτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. Δοκεῖ δὲ ἡ Σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν, ἄνω ἀνιόντες ὑπονοοῦνται καὶ ὀρῶνται, ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. Καὶ τὴν ἐν τῷ Μινωταύρῳ δὲ κατάβασιν Χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὀνομάσασιν.

V. 828. (Σκύλλης Λύσονίης. Τὸ σπήλαιον τῆς Σκύλλης ἐλέγγο εἶναι περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ πορθμῷ.)

Ἦν τέκε Φόρκυν. Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἐκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. Ὀμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κράταιν καλεῖ. Ἀμφοτέροις οὖν Ἀπολλώνιος κατηκολούθησεν. Ἐν δὲ ταῖς Μεγάλαις Ἡοαῖς Φόρβαντος καὶ Ἐκάτης ἡ Σκύλλα. Στήσιχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.

V. 834. Εἰ μὲν δὲ μαλεροῖο. Περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνονται· ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν θερμοῖναι, ὡς φησὶ καὶ Μητροδώρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας. Καὶ Θεόφραστος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι φησὶ τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς τὸν ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως ἧλια στάδια. περὶ Ταυρομένιον οὖν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον.

(V. 838. Ἄλλ' ὦρε δολιχῇν. Ἀπέρχομαι, ὅπου τὰ ἀπόγεια σχοινία τῆς Ἀργοῦς δέδεται, ὅπως ἐσθῖνοι τῆς ἐπανόδου μνημὴν ποιήσονται· ὅπως αὐτοὺς ἔσθεν ποιήσω ἀποπλεῦσαι ἐκ τῆς γῆς τῶν Τυρσηνῶν.)

V. 841. Τπηῶοι δὲ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἡοῦς. Ἦγον ἔσθεν. Ὄνομα ἀντὶ ἐπιβόηματος.

V. 847. Ἀύτη δ' ὠκυέρη. Ὑπερβολικῶς. Οὐδεὶς γὰρ ἀπλῶν βολὴν ὑπερβάλλεσθαι δύναται· οὔτε τὴν λεγομένην μαρμαρυγὴν *), ἣτις ἐστὶ λαμπρόδονος συνεχοῦς ὀρμησις, καὶ ἀμαρυγὴ λεγομένη.

(V. 850. Τυρσηλίαν δ' εἶρηκε τὴν τῆς Κίρκης νῆσον διὰ τὸ πρόσχωρον αὐτῇ εἶναι.)

V. 852. Ὀρεξάμενη χερσός. Ἐπιβαλομένη.

V. 855. Ἐείσατο. Ἐφάνη.

(V. 856. Μηκέτι νῦν ἀκταῖς. Μηκέτι καθέζεσθε ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Αἰαλῆς νήσου ταῖς οὐσαῖς πλησίον τῶν Τυρσηνῶν, περιμένοντες καὶ ὑπεριδέμενοι τὸν πλοῦν ὑμῶν.)

V. 859. Πανσυδίη κοῦραι. Πᾶσαι ὁμοῦ ἀπαντῶσι τὴν ναὺν φυλάξουσιν ἐκ τῶν πετρῶν, αἵτινες καλοῦνται πλαγκταί. [Ἀντιόωσι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔρχονται.]

V. 861. Κεῖνῃ γὰρ ἐναίσιμος. Ἐκεῖνος γὰρ ὑμῖν ὁ πλοῦς αἴσιμος καὶ καθήκων ἐστὶν ὁ διὰ τῶν πλαγκτῶν πετρῶν.

(V. 862. Ἀλλὰ σὺ μὴ τῷ. Μήτινι τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποδείξῃς με, ἥνίκα με ἴδῃς σὺν ταῖς Νηρείσιν ὑπαντήσασάν σοι.)

V. 864. Ἀπηλεγέως. Ἀναμφιλέκτως.

V. 865. Ἀΐδηλος. Ἀφανῆς γενομένη κατέδυν εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

(V. 866. Τὸν δὲ Πηλέα δεινῶς ἡ λύπη ἐπληξεν.)

V. 868. Νηπιάρχοντος. Νηπιάρχειν, τὸ νηπιάρχειν.

V. 871. Ἀμβροσίῃ χρίσκειν. Θεοτάτῳ ἑλαίῳ περιχρίσας τὸ ἀκάλον αὐτοῦ σῶμα.

V. 872. (Καὶ οἱ στυγερόν. Καὶ αὐτοῦ τὸ μισήτῳ γῆρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποσοβῇσι.)

Ἀλάλκειν, ἐκβάλλειν.

V. 874. Σπαίροντα διὰ φλογός. Ἀλλόμενον καὶ σαλεύοντα ἐπὶ τοῦ πυρός.

V. 876. Τὸν μὲν ἄρ ἀρπάγδην. Ἀπὸ τοῦ πυρός ἀναρπάξας ἔρριπεν ἐπὶ τοῦ ἰδάφους κρᾶζοντα.

V. 880. Ἀμνηχανία. Ἀπορία, λύπη.

(Παλίσσυτος. Μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι ἐξ ὑποστροφῆς παρ-
εγένετο πρὸς τὸν Πηλέα. Ὅθεν τὰς φρένας αὐτοῦ κατέδησεν ἡ ὀλιγογία.)

V. 884. Ἄεσαν. Ἐκοιμήθησαν.

(Τῇς ἐνὶ δαισάμενοι. Ἐν ταύταις δὲ εὐωχηθέντες καὶ δειπνήσαντες, ἐκοιμήθησαν τὴν νύκτα, ὥς καὶ πρότερον· οἷον ὡς τὴν ἑτέραν νύκτα.)

V. 886. Κατηλυσίη. Καθόδω.

V. 887. Βαῖνον ἐπὶ κληῖδας. Ἀνέβαινον ἐπὶ τὰ σπινθώματα τῆς νῆος καὶ τὰς ἐαυτῶν καθόδους.

Ἐκ δὲ βυθοῖο εὐναίας. Ἐκ δὲ τοῦ βυθοῦ ἀνέφερον ἡ ἀνείλκον τὰ σίδηρα, χαίροντες τῇ ἐλευσίᾳ τοῦ ξερύρου· καὶ τὰ ἄρμενα δὲ, ὥς ἔδει, ἐσώρευον καὶ εὐτρέπιζον.

V. 890. Τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι. Ἀπλώσαντες τοῖς ἱμαῖσι τὸ πέρας καὶ ἀναγαγόντες αὐτὸ σὺν τῷ ἄρμένῳ.

V. 892. Καλήν, ἀνθεμόεσσαν. Ἐκολούθησεν Ἡοῖδω, οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σιυρήων.

Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.
Ὅνόματα δὲ αὐτῶν, Θελεῖωπη, ἡ Θελεῖνόνη, Μολπη, Ἀγλαφ-
ωνος.

V. 897. Πορσύνεσκον. Ἔτερον. Ἐπιμελείας ἤξιον καὶ ἠῦξανον, παρθένον ἔτι οὖσαν καὶ ἄζευκτον.

V. 900. Αἰεὶ δ' εὐόρμου. Αἰεὶ δὲ περιβλεπόμεναι καὶ

ισορῶσαι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐορμήτου ^{b)} τόπου πολλῶν
χριόντων τὴν ἡδεῖαν ἐπάνοδον ἤρπασον, τῇ τηκεδόνι φθίρειν
μοῦσαι.

V. 907. Ἐὐτροχάλοιο. Τῆς τροχαλῆς φῶδης τὸ μέλος
ἴνησεν.

Κανάχησε. Ἦσεν. Ἐκίνησε.

V. 909. Κρεγμῶ. Τῇ κρούσει. Ἐπὶ τοῦ κρούματος.
ρέκειν γὰρ τὸ κρούειν.

V. 917. Ἐρύκος μεδέουσα. Ἐρυξ ὄνομα πόλεως,
θα τιμᾶται ἡ Ἀφροδίτη. Οἱ δὲ τὴν Σικελίαν [Ἐρυκά φασι].

V. 921. Μιξοδίησιν ἁλός. Μιξοδίαν καλεῖ τὸν
πον, καθ' ὃν ἦν ἡ Σκύλλα καὶ ἡ Χάρυβδις, διὰ τὸ ἀντικρὺ εἶναι
λήλων.

V. 923. Ἀμοτον. Ἀκατάπανστον.

V. 926. Πυριθαλπῇ πέτρᾳ λῆγει τὴν ὑπὸ πυρός
ιομένην.

V. 936. Παραβολάδην. Παραβεβλημένως. Οἶονε παρα-
έοντες.

V. 937. Ἐπήτριμοι. Ἐκ πλαγίων, ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλους
πατηγόμενοι ἐκατέρωθεν.

V. 940. Ἀντίκ' ἀνασχόμεναι. Εὐθέως ἀνεκλύσασαι
τῶν λευκῶν γονάτων τὰ ἱμάτια ἄνωθεν τοῦ ζωνarioν, καὶ ἀνα-
ίρασαι αὐτὰ ἐξωμένως, ἄνωθεν τῶν πετρῶν καὶ τῆς τοῦ κύματος
καλέσεως ἐκινουῦντο.

V. 943. Τὴν δὲ παρηγορίην. Μετέωρον. Ἐβάσταζον
ἐν αὐτῇ αἱ Νηρηίδες ἄνωθεν τῶν πετρῶν, ἀλλήλαις ὡς σφαῖραν
ιωντίζουσαι.

V. 947. Ἠρήρειντο. Ἐπλησίαζον καὶ ἐδράζοντο.

V. 957. Στελεῇ. Τῇ λαβῇ. Τυπίδος δὲ, τῆς σφύρας.
πὲρ τῆς τοῦ ξύλου ἐπερεισθεῖς σφύρας.

V. 961. Ὅσση δ' εἰαρινού. Ὅσον ἐστὶ διάστημα ἡμέρας
εἰρηῆς, ἥγουν δώδεκα ὥρῶν διαστήματος μοῦρα. Ἐαρινὴν δὲ
ρηκεν ἡμέραν τὴν τῆς ἰσημερίας.

V. 965. Θρινάκίας λειμῶνα. Τίμαιος Θρινάκιαν ὀ-
ρησὶ καλεῖσθαι τὴν Σικελίαν, ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει. Οἱ δὲ ἱστορικοὶ
τρίνακόν ^{d)} φασιν ἄρχει τῆς Σικελίας. Μύλας δὲ, χερδόνησον
ικελίας, ἐν ἧ αἱ τοῦ Ἥλιου βόες ἐνέμοντο.

V. 972. Ἀργύρεον χαῖον. Χαῖον ἐστὶ καμπύλη βα-
τηρία, ἣ οἱ ποιμένες χρῶνται. Ἀμερίας δὲ ψιλὴν ἀπέδωκε ῥάβδον.
ἀλλήμαχος.

Ἐκρεπέ τοι προέχουσα κάρης εὐρεῖα καλύπτρη,
ποιμηνικὸν πλῆμα, καὶ ἐν χειρὶ χαῖον ἔχουσα.
αἱ τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἐρυσίχαιον τοιοῦτόν ἐστι. Ση-
τίνει γὰρ τῷ χαίρῳ ἐρῶντας, ἥγουν ποιμαίνοντας.

b) εὐόρμον P. εὐορμίστον corrigendum putat Schaefer. c) Τρίνακρίαν
d) ἀπὸ Τρίνακος τοῦ τῆς Σ. ἄρξαντος P.

Πηχύνουσα δὲ ἀντὶ τοῦ τῷ πήχει τῆς χειρὸς προσσηρηκυῖα.
 V. 973. Ὀρειχάλκοιο. Ὀρειχάλκος, εἶδος χαλκοῦ, ἀπὸ Ὀρείου *) τινὸς γενομένου εὐρετοῦ ὀνομασμένος. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Τελεταῖς φησὶ μὴδὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μὴδὲ τὸ τοῦτου εἶδος. Τὸν γὰρ ὀρειχάλκον, [φησὶ], ἔνιοι ὑπολαμβάνουσι λέγεσθαι μὲν, μὴ εἶναι δέ. Τῶν δὲ εἰκῇ διαδεδομένων καὶ τοῦτο. (Οἱ γὰρ πολυπραγμονέστεροί φασιν αὐτὸν ὑπάρχειν.) Μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικῶς σερμηλιώται τοῦτο. Ἄλλοι δὲ ἀνδριαντοποιοῦ λέγουσιν ὄνομα, ὡς Σωκράτης, καὶ Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πέμπτῳ. Οὕτως ἦν ἐν ἰ) τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμπύκνῳ.

V. 974. Καλάβροπα δὲ, οἶονεὶ καλὴν ῥάβδον θ). Ἔστι γὰρ καλὰ βροψὴ ἢ βουκολικὴ ῥάβδος. Ὀμηρος η).
 καλάβροπα βουκόλος [ἀνὴρ].

V. 982. (Ἔστι δὲ τις προϋμοῖο. Τούτων ὁ νοῦς οὗτός ἐστιν· Εἰς τὸν Ἴονιον κόλπον εἰσπλέουσι νῆσος εὐλίμενος καὶ λιπαρά, ὑφ' ἣν κείσθαι τὸ δρέπανον τὰς Κρόνου φασὶν, ὃ τὰ τοῦ πατρὸς αἰδοῖα ἀπέτιμειν. Οἱ δὲ φασὶ, Δημήτριος εἶναι τοῦτο, ὃ τοὺς Τιτᾶνας ἐδίδαξε σταχνοτομεῖν. Κατῴκησε γὰρ ἡ θεὸς ποτὶ τὴν νῆσον ἐκείνην, ἀγαπήσασα Μάκριν τὴν τοῦ Διονύσου τροφόν. Ταύτην Φαίαιες κατοκουν, ἀπὸ θεῶν ὄντες τὸ γένος.) [Παροιτέγη δὲ ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν, ὄνομα ἀντὶ ἐπιζήμματος.]

V. 983. Ἀμφιλαφής. Ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὄρμον ἔχουσα. Καλλιμαχος δὲ ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφεῖ λιμένα. (Ἱστορικῶς δὲ Ἀπολλώνιος ἀμφιλαφεῖ τὸν λιμένα φησὶν.) Ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ λιμένος τῶν Φαιακῶν Ἀπολλωνίδης ἰ) ἐν τῷ περιπλῶ τῆς Εὐρώπης. Τινὲς δὲ τὸ ἀμφιλαφής ἀντὶ τοῦ ξυλάδης ἀπέδωκαν. Ὡς οἰκείως ἐπισυνάπτει· τὸ πίετρα, δηλονότι λιπαρὰ καὶ εὐδίας κ).

Ἡ δὲ Κερκύρα πρότερον μὲν Δρεπάνη ἐκαλεῖτο, εἰτα Σχερία. Ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. Φησὶ γὰρ τὴν Δημήτρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἡπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἡπείρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποτάμων ρεύματα. Ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὀνομασθῆναι. Δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δημήτρα, (αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν· εἰτα αὐτὸ κρύψαι) εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου· προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἔξομοισθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνη. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ δρεπάνου, ὃ ἔξετεμεν τοῦ Οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. Τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησὶ. Μάκριν δὲ ὀνομασθῆναι ἀπὸ Μάκρινος τῆς Διονύσου τροφῆς. Κερκύρα, ἀπὸ Κερκύρας τῆς Ἀσάπου θυγατρὸς.

V. 989. Στάχυν ὄμπνιον. Πολὺν, δαψιλῆ. Φιλῆτις

e) Ὀρείου P. f) οὕτως οὖν P. g) καλόραβδον P. h) II. XIII, 846. i) Ἀπολλώνιος P. k) εὔγαιος P.

ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις ἀπέδωκε ὄμπνιον στάχυν τὸν εὐχυλὸν καὶ τρόφιμον. Κυρηναίων δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. Ἀμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἰπεῖν, οἷον εἰ ἔμπονον¹⁾ τινὰ ὄντα καὶ ὄμπνιον.

V. 990. Ἐκλήϊσται. Περήμισται, νενόμισται.

V. 992. Αἷματος Οὐρανίου. Ἀκουσίλαος (ἐν τῇ τρίτῃ) φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ βανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουντέστι σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς· ἐξ ὧν γεννηθῆναι^{m)} τοὺς Φαίακας. Οἱ δὲ, τοὺς γίγαντας. (Καὶ Ἀλκαιοῦς δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσίλαον λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ.) Ὅμηρος δὲ οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησὶ διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν.

V. 993. Τοὺς Ἀργῶ πολέεσσιν. Ἡ Ἀργῶ, φησὶ, πολλὰ κακοπαθήσασα κατηνέχθη ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους.

V. 1002. Κόλχων, οἳ πόντοιο. Τῶν Κόλχων, οἳ μετὰ Ἀψύρτου ὄντες κατόκησαν ἐν ταῖς Βρυγητίσιν, αἰτινές εἰσι τῆς Ἰλλυρίδος. Οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐξελθόντες ὤκησαν Κερκύραν. Τῶν γὰρ διακόντων τοὺς ἀρίστους Κόλχων, οὐ κατὰ ταῦτον τὸν πλοῦν στελαιμέναν, οἱ μὲν διὰ τοῦ Ἰστροῦ, καθάπερ προείρηται, τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, ὧν ἦρχεν Ἀψυρτος, διὰ τῶν κάτωθεν ἐμβαλόντες εἰς τὸν διδηλωμένον ποταμὸν· καὶ κατέλαβον τοὺς ἥρωας περὶ τὰς καλονμένας Βρυγητίδας νήσους· οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων νήσων τὸν ἔκπλοον ποιησαμένοι Κόλχοι κατηνέχθησαν εἰς τὴν Κερκύραν νήσον, ἐν ᾗ καὶ οἱ Ἀργοναῦται ἔτυχον ὄντες.

V. 1003. Μαστήρες. Ζητηταί.

V. 1004. Ἐξαιτον. Ἐξαιρετον, κατὰ συγκοπήν.

V. 1005. Ἀπροφάτως. Χωρὶς προφάσεως, ἀντιρρόδῃσεως.

V. 1015. Εἴ νυⁿ⁾ καὶ αὐτῇ. (Περὶ Ἀρήτης ἢ Μήδειας καὶ σὺ ἀνθρώπων εἰ, οἷς τὸ ἀμαρτάνειν γίνεται ῥαδίως.) Τούτοις δὲ σφόδρα πρὸς συμπάθειαν ἔλκει τὴν Ἀρήτην ἢ Μήδειαν. Καὶ γὰρ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς εἶναι φύσεως ἀλλήλους ἐλεεῖν χρή, καὶ διὰ τοῦτο ἐξυβρίεστες εἶναι πρὸς τὰ πάθη.

V. 1020. Ἰστῶ νυκτ. Ὅρκος παρὰ Κόλχοις ἢ Ἐκάτῃ ταῖς φαρμακίσιν^{o)}. Εὐρέτις γὰρ τῶν φαρμακείων ἡ θεός.

[V. 1027. Τελεσφόρον δὲ λέγει τὸ τελοποιόν.]

V. 1031. Ἰμέων. Ἐνεκα τῶν ὑμῶν ἄθλων ἐγὼ, ὃ φέρτατοι, ἐν μεγάλῃ ταραχῇ εἰμι. (Τῇ γὰρ ἐμῇ γνώμῃ τοῦ τε ταύρους ἐξεύξατε καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθρίσατε· καὶ νῦν τὸ δέρος εἰς Θετταλὴν ἀποίσετε.)

Ἡ δὲ περὶ καὶ ἀμφὶ ἐκ παραλλήλου.

V. 1043. Νέμεσίν τε θεῶν. Τὴν ἰούσαν ἐς χεῖρας τῶν θεῶν νέμειν. Τοῦτ' ἔστι τὸ νεμεσητόν. Τοῦτο δὲ λέγει, ἐπειδὴ

1) ἔμπνον P. m) γεννηθῆναι rectius scribi docet Schaefer. n) ἦν P. o) Haec mutila sunt? plinius P. Ὅμνηται μὲν κατὰ τὰ

Ἡλίου, ὅτι πρόγονος αὐτῆς, κατὰ δὲ τῆς Ἐκάτης, ὅτι τε προσήκει Κόλχοις καὶ ὅτι ταῖς φαρμακίσιν οἰκεία.

ἐνώπιόν τῶν θεῶν ἱστάμενοι ἱκετεύομεν· διὸ καὶ αἰδοῦμεθα τοὺς ἱκετεύοντας.

V. 1045. Οὐ νηούς. Οὐ γὰρ ναὸς μοι ἐστὶ βοηθός, οὔτε πύργος, οὔτε ἄλλη τις βοήθεια, ἀλλ' ὑμεῖς μοι ἀσφάλεια πᾶσα.

(V. 1046. Οἰόθῃ προτιβάλλομαι. Μόνη οὖσα προβάλλομαι ὑμᾶς βοηθούς.)

V. 1047. Σχέτλιοι. Χαλεποὶ καὶ ἀνηλεεῖς οὐ μετατρέπισθε δρώντες με γονυπετοῦσαν τῇ βασιλείᾳ.

(V. 1049. Ἀλλὰ καὶ πᾶσι. Ὁ λόγος, "Ὅτε τὸ κώδιον λαβεῖν ἠθέλητέ, καὶ πᾶσι τοῖς Κόλχοις ἑτοιμοὶ ἦτε μάχεσθαι· νῦν δὲ ἄλλοις παραγενομένους ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τὴν ἐμὴν φοβεῖσθε.)

V. 1058. Στρευγομένοις. Φθειρομένοις καὶ καταπονομένοις. Ἡ καὶ προσδιατρίβουσι. Ὅθεν καὶ στράγγῃ ἢ κατὰ βραχὺ πρόσθεσις P) τοῦ ὕδατος. Οὕτω Ἰδρυμός. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στράγγα οὔρειν.

V. 1059. Κατευκήλησε. Κατέπαυσε, εἰς ἡσυχίαν ἤγαγε.

V. 1062. Κλωστήρα. Τὴν ἄτρακτον.

V. 1064. Σταλάει. Σταζει. Ὅθεν καὶ σταλαγμός.

V. 1066. Ἰκαλίνοντο. Ἰγχαλίνοντο. Ἐμφανίζει δὲ τὸ πολὺ δάκρυον καταλείβειν.

V. 1072. Προσπύσσετο. Ἐλιπάρει, παρεκάλει.

V. 1082. Πέζομεν ἀμπλακίησιν. Ἀντὶ τοῦ ἀμαρτίας. Ἐὰν δὲ γράφεται ἀτροπίησιν, ἀμετατροπίαις. ἢ κακοβουλαῖς. Ὁ δὲ νοῦς, ἀμαρτάνουσα δὲ τοπρῶτον ἡ Μῆδεια, προέδωκε τοὺς ἰδίους, καὶ ἐξημέρτησε φρυγούσα· ἃ πολλὰκις ποιοῦμεν δι' ἄνοιαν.

Ἀκειομένη. Πωννυμένη, ἢ θεραπεύουσα καὶ ἱωμένη.

V. 1090. Οἷα μὲν Ἀντιόπην. Ἀντιόπη Νυκτέως ἦν θυγάτηρ, ἣν ὁ Ζεὺς Σατύρῳ ὁμοιωθεὶς φθείρει. Καὶ φεύγουσα τοῦ Νυκτέως τὰς ἀπειλάς, καταφεύγει εἰς Σικυῶνα πρὸς Ἐποπείαν. Τεκούσα δὲ Ἀμφίονα καὶ Ζήθον, ἐξέθηκεν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. Ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τὸλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ, τοῦ ἀδελφοῦ Λύκου δεηθεὶς, μὴ περιδεῖν τὴν παιδα, ἀλλ' ἑλεῖν ἀπελθόντα εἰς Σικυῶνα. Στρατεύει δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν Λύκος, καὶ κτείνει τὸν Ἐποπέα· καὶ λαβὼν τὴν Ἀντιόπην αἰχμάλωτον, παραδίδωσι φυλάττειν Δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. Ἡ δὲ φεύγει, καὶ ληφθεῖσα πάλιν, τοῖς ἑαυτῆς παισὶν ἐκδίδεται, Ἀμφίον καὶ Ζήθῳ. Ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. Οἱ δὲ τὴν μὲν Ἀντιόπην σώζουσιν, τὴν δὲ Δίρκην ἐξ ἀγρίου τάνφρου προσδήσαντες διαφθείρουσι. Μεταπεμψάμενοι δὲ τὸν Λύκον, ὥς ἐκδώσοντας τὴν Ἀντιόπην, σφάττειν ἐμείλλον· Ἐρμῆς δὲ ἐκάλυψε, τῷ Λύκῳ δὲ προσέταξεν παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς.

V. 1091. Οἷα δὲ καὶ P) Δανάη. Φερεκίδης ἐν δαδῇ κάτω ἱστορεῖ, ὥς Ἀκρίσιος γαμεῖ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαιμόνους·

τῶν δὲ γίνεται Δανάη. Χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδός, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πλοθοῖ, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην· ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς ὃν αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ, ἐπανελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἐνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφῆς· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσε, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. Ἐρασθεὶς δὲ Ζεὺς τῆς παιδός, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῶ παραπλήσιος ῥεῖ· ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. Καὶ ἐκφῆνας αὐτὸν ὁ Ζεὺς τῇ παιδί μίγνυται. Τῶν δὲ γίνεται Περσεύς· καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσαι Ἀχαιοῖον. Ὅτε δὲ Περσεύς τριέτης ἢ τετραέτης ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπεόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῇ, τὴν μὲν ἀναίρει, Δανάην δὲ κατὰγει σὺν τῷ παιδί ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἐρκίου Διὸς βωμόν. Μόμος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ, πόθεν εἴη αὐτῇ· γιγονῶς ὁ παῖς. Ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διὸς. Ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδός, καὶ κλείσας καταποντοῖ. Καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον· καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει Δίκτυς ὁ Περισθένους^{*)}, δικτύῳ ἀλιεύων. Εἶτα ἡ Δανάη ἀνοίξει ἡκετεύει τὴν λάρνακα. Ὁ δὲ, ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οἰτινὲς εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὥς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. Ἦσαν γὰρ ὁ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης Ἀνδροδόης τῆς Κάστορος^{*)} καὶ Περισθένους τοῦ Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πρώτῳ. Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθῃσι Φερεκύδης τοῦ Ἀχαιοῖον, ὅτι μετὰ τὴν ἀπολίδωσιν Πολυδέκτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνης ἐν Σεριφῳ, Δίκτυν μὲν Περσεύς ἀπολείπει ἐν τῇ Σεριφῳ βασιλεύειν τῶν λελειμμένων Σεριφίων· αὐτὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύνλωσι, καὶ τῇ Δανάῃ, καὶ τῇ Ἀνδρομέδῃ. Καὶ ἰδὼν, Ἀχαιοῖον οὐχ εὗρίσκει ἐν Ἀργεῖ, ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς Πελασγούς εἰς Λαρίσσαν, μὴ καταλαβὼν δὲ αὐτόν, τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ Εὐρυδίκη, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ τοὺς Κύνλωπας· αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς Λαρίσσαν. Καὶ ἀφικόμενος, Ἀχαιοῖον ἀναγνώριζε, καὶ σὺν αὐτῷ ἐπισθαι εἰς Ἄργος πείθει. Καὶ ὅτε δὴ ἐμελλὸν λέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι μέων ἐν τῇ Λαρίσῃ. Καὶ ὁ Περσεύς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὸν δίσκον διασκεύει. Τὸ δὲ πέντεθλον οὕτω ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἤθλου. Ὁ δὲ δίσκος, τροχελισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀχαιοῖον, τιτρώσκει αὐτόν. Καμὼν δὲ ἐκ τούτου Ἀχαιοῖος, ἀποδνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσῃ. Καὶ αὐτὸν κατατίθεται Περσεύς καὶ οἱ Ἀχαιῶσάοι πρὸς θεὸν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρώων οἱ ἐπιχώριοι. Περσεύς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἄργους^{*)}.

V. 1093. Τ β ρ ι σ τ ῆ ς Ἐ χ ε τ ο ς. Ταῦ Ἐχέτου Ὀμηρος ὡς ὁμοτάκῳ μέμνηται. Ἡ δὲ Ἀρητή ὡς καὶ αὐτὴν τοῦ πραγματος γεγεννημένου λέγει. Εὐρομεν δὲ τὸν μῦθον ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀνσίππου Ἡπειρώτου ἀσεβῶν καταλόγῳ.

*) Περισθένους P. t) Περικάστορος P. u) εἰς Ἄργος P. recte, APOLLON. HEROD. II. M

V. 1095. Ὀρφναίη ἐνι χαλκόν. Τὸ ἐξῆς, ἐν ὀρφναίῃ καλεῖται).

Χαλκὸν ἀλειτουργόντα^{α)}. Γράφεται καὶ χαλκὸν ἀλειτουργόντα.

V. 1100. Ἀτίσαι. Ἀτιμάσαι, παραβῆναι.

V. 1125. Ἑλλικῶ. Ἑλλικὸς λιμὴν, ἀπὸ Ἑλλίου τοῦ Μελίκης καὶ Ἡρακλείους.

V. 1131. Ἄντρον ἐν ἡγαθέῳ. Ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ θεῷ, ἐν ᾧ Μάκρις κατοικεῖ, ἐν τούτῳ τῷ ἄντρον τὸν Διόνυσον ἐθρεψεν· ὃ καλεῖται Λιθουρίτης, διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν. Διὰ τοῦτο Λιθουράμβος ὁ Διόνυσος ἐκλήθη, [βῆναι γὰρ αὐτὸν φασὶ ἀμφοτέρων τῶν θυρῶν.]

V. 1138. Καὶ ἐχολωσαμένη. Ἡ Ἡρα τὴν Μάκριν τῆς Εὐβοίας ἐξέβαλε, διὰ τὸ δέξασθαι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν Διόνυσον καὶ θρεῖναι. Ἡ δὲ Εὐβοία ἱερὰ ἐστὶ τῇ Ἡρᾷ.

V. 1141. Ἐνθα τότ' ἐστόρεσαν. Ἐν τῷ ἄντρον Μάκριδος φησὶ τὸν γάμον γεγενησθαι Μηδείας καὶ Ἰάσονος. Φιλίππας δὲ ἐν Τηλέφῳ^{β)}, ἐν τῇ Ἀλκινόου οἰκίᾳ.

V. 1147. sq. Ἰσχε δ' ἐκάστην αἰδώς. Διὰ τούτων τὰς νύμφας φησὶν ἐπιθυμούσας ἄψασθαι τοῦ μαλλοῦ, διὰ τὸ κάλλος, ὅμως αἰδουμένας ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ μέλλειν γίνεσθαι τὴν μίξιν.

Περὶ δὲ τοῦ δέροντος, ὅτι ἦν χρυσοῦν, οἱ πλείστοι ἱστοροῦσιν. Ἀκονσίλαος δὲ ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν πορφυρευθῆναι φησὶν ἐκ τῆς θαλάσσης.

V. 1149. Αἰ μὲν τ' Αἰγαίου. Αἰγαῖος, ποταμὸς περὶ Κερκύραν. Τούτου θυγάτηρ Μελίτη^{γ)} ἥς καὶ Ἡρακλῆος ἑπώνυμος. Ἀφ' οὗ ἔθνος Ἑλλεῖς^{δ)} καὶ Ἑλλικὸς λιμὴν, παρὰ Φαλαίαν Πανύσας^{ε)} δὲ φησὶν, ἐν Λυδία νοστήσαντα Ἡρακλῆα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ἑλλίου τοῦ ποταμοῦ. ὃς ἐστὶ τῆς Λυδίας. διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Ἑλλίους ὀνομασθῆναι.

V. 1150. Μελιτηίου. Ὅρος Κερκύρας τὸ Μελίτειον.

V. 1153. Κεῖνο καὶ εἰσέτι. Τὸ Μάκριδος, ὃ νῦν λεγόν Μηδείας καλεῖται.

Ἰστέον ὅτι Τιμαίου λέγοντος ἐν Κερκύρα τοὺς γάμους ἀρχθῆναι, Διόνυσος ὁ Μιλήσιος ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν, ἐν Βυζαντίῳ φησὶν. Ἀντίμαχος δὲ ἐν Λυδίᾳ [ἐν Κόλχοις], πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ φησὶ καὶ Ἰάσονα.

V. 1160. Ἡρωμολῆσι. Ἡρωμολᾶς εἴραμε τοὺς ἐπὶ τοῦ ἄντρον τόπους.

V. 1167. Παρμέμβλωκε. Πάρεστι.

(V. 1170. Φάεσσιιν. Ἀντὶ τοῦ φωτισμοῦ. Φύσει γὰρ ὄντα σκοτεινὸν τὸν αἶρα τοῖς φωτισμοῖς ἐλαμπρυνε. Γράφεται φαρέεσσιν.)

α) καλεῖται P. β) ἀλειτουργόντα P. γ) ἐν Τηλέφῳ P. δ) Πανύσας P.

(V. 1174. Ἀνὰ πτόλιμ. Ἡ τῶν Κερκυραίων ἐπὶ τῆς χερσονήσου κείται. Φησὶν οὖν ὁ ἱστορικὸς, ὅτι μακρὰν τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς χερσονήσου ἦσαν· ἐν ᾗ ἔστιν ἡ πόλις, ὡς Ἀπολλωνίδης ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης.)

V. 1175. Χερσησοιο. Τὴν χερσονήσον χερνησον εἶρηκε, (ὡς ἐν τῷ πρώτῳ.)

Τὴν δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας χώραν εἶρηκε Μακρινδίαν· ἴσως διὰ τὸ φηγέσθαι ἐκεῖ τοὺς Εὐβοεῖς. ἡ δὲ Εὐβοία Μάρκῳ ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ταύτην οὖν οἱ κατοικήσαντες μετὰ Πίλου ἄλυσιν ἄβαντες Μάρκῳ ἀνόμασαν.

V. 1187. Ἄλλοι δ' ἀμφιφορέας. Θεόπομπος ἀμφιφορεῖς λέγεσθαι φησὶ τοὺς ὑπ' ἐνίαν μετρητάς. Πανσανίας^{z)} δὲ φησὶ τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι.

V. 1188. Λιγνύς. Ἡ καπνώδης ἀναφορά· ἡ τὸ τοῦ φωτός ἄκρον. Ἀμεινων δὲ τὸ πρότερον.

V. 1191. Ἀγλαίην. Κόσμια.

V. 1193. Εἶδεα καὶ μορφάς. Τὸ μὲν εἶδος κυρίως ἐπὶ προσώπου τέταχεν ὁ Ἀπολλώνιος· μορφὴ δὲ τὸ σχῆμα.

[Μορφήν ἀμείψας ἐν θεοῦ βροτησίαν.]

V. 1194. Εὐκρεῖκτου. Εὐκρεκτος, εὐήκης κινάρας.

V. 1210. Συνήμονας. Τοὺς συνήθεις καὶ ἐταίρους. Ἀπὸ τοῦ συνεῖναι.

V. 1212. Εἰσότῃ^{a)} Βακχιάδαι. Βάκχιος^{b)} ἐγένετο υἱὸς Διονύσου, ἐν Κορίνθῳ δὲ διέτριβεν. Ἦσαν δὲ εὐγενέστατοι οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὸ γένος ἔχοντες· οἵτινες ἐξεβλήθησαν ἐκ Κορίνθου διὰ τὸν Ἀκταίωνα θάνατον. Ἡ δὲ ἱστορία ἔστιν ἡδε. Μελισσος εὐεργετήσας τοὺς Κορινθίους, μέλλοντας γὰρ ὑπὸ Φειδωνος τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως διαφθαρεῖν ἐβόυστο, τιμῆς ἡξιώθη παρ' αὐτοῖς. Καὶ ποτε οἱ Βακχιάδαι ἑκπλῆκτες ἐπελθόντες τῇ οἰκίᾳ τούτου, ἐβρόντο ἀποσπᾶν τὸν παῖδα Ἀκταίωνα. Τῶν δὲ γονέων ἀντεχόντων, οὐκ ἐβόυσθη διασπασθῆναι αὐτόν. Μελλόντων δὲ τῶν Ἰσθμίων ἄγασθαι, σπᾶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὁ Μελισσος πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατηρασάτο, ἣν μὴ τὸν τοῦ παιδὸς ἐκδικήσῃ θάνατον. Ταῦτα εἰπὼν εἰς τὸν ὑποκείμενον πρημνὸν ἑαυτὸν ἔβαλεν. Οἱ δὲ Κορινθιοὶ, εὐλαβούμενοι ἀνεκδικητὸν ἔσθαι τὸν τοῦ Ἀκταίωνος θάνατον, ἅμα μὲν^{c)} καὶ τοῦ θεοῦ κελεύοντος, ἐξέβαλον τοὺς Βακχιάδας. Χερσηκράτης^{d)} δὲ, εἰς τῶν Βακχιάδων, ἔκτισε Κερκυραν, ἐκβαλὼν τοὺς ἐνοικοῦντας Κάλχους. Οἱ δὲ, ἐκβληθέντες, εἰς τὴν ἡπειρον παρεγένοντο.

Ἐφύρηθεν. Ἐφύρα ἡ Κόρινθος, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως θυγατρὸς. Εὐμηλος^{e)} δὲ [φησὶν], ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενόμενης Ἐπιμηθέως.

V. 1215. Νεσταίους τε. Τοὺς Νεσταίους Σκύλας

z) Νυσανίας P. a) εἰσότῃ P. Vulgo Χερσηκράτης. vid. Schol. ad M) Βακχίας P. b) μὲν οὐκ α. P. Ia v. 1216. e) Εὐμηλίδης P. mtra δὲ mutati nra Schaefer. d) Sin. R. variatate.

φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. (Ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον.) Καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῇ Γεωγραφουμένων φησὶ· Μετὰ Ἰλλυριοῦς Νεσταῖοι, καθ' οὓς νῆσος Φάρος, Φαρίων ἀποικος^ε).

V. 1216. Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντες. Ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. Τιμαῖος δὲ φησὶ, μετὰ τῇ ἐξαπόσια τῶν Τρωϊκῶν Χερσικράτης^ε), ἀπόγονον τῶν Βακχιαδῶν, εἴτε ἐκτεσόντα τῆς Κορίνθου, εἴτε καὶ ἐκόντα, ἀπελθεῖν διὰ αἰτίας, καὶ κατακηκέναι τὴν νῆσον. Κόλχοι δὲ, διαβάντες εἰς τὴν πλησίον^h) νῆσον, μετὰ ταῦτα εἰς τὰ Κερκύρια ὄρη ὁμήσαντες, εἰς τε τοὺς Ἀβαντίας καὶ Νεσταίους καὶ Ὠρικὸν ἀποκρίσθησαν.

V. 1217. Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε. Τιμῶναξ ἐν πρώτῳ τῶν Σικελικῶν ἐν Κόλχοις φησὶν Ἰάσονα Μηδεῖαν γῆμαι, Αἰήτου αὐτῷ ἐγγυήσαντος. Ὁ δὲ αὐτὸς φησὶ· Αἰώνυνται παρὰ τὸν παράπλου ἐκδοῦν τοῦ Πόντου κῆποι τινὲς Ἰασόνιοιⁱ) καλούμενοι, καθ' ὧν τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσατο· καὶ κατὰ τὴν Αἴαν γυμνάσια καὶ δίσκοι, καὶ τῆς Μηδείας θάλαμος, καθ' ὃν τότε ἐνυμφεῦθη· καὶ πρὸς τῇ πόλει ἱερὸν ἱδρυμένον Ἰάσονος, καὶ πρὸς τούτοις ἱερὰ πολλὰ. Τιμαῖος δὲ, ἐν Κερκύρα λέγων γενέσθαι τοὺς γάμους, καὶ περὶ τῆς θυσίας ἱστορεῖ, ἔτι καὶ νῦν λέγων ἄγασθαι αὐτὴν κατ' ἐνιαυτὸν, Μηδείας πρῶτον θυσάσης ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ. Καὶ βωμοὺς δὲ φησὶ μνημεῖα τῶν γάμων ἱδρυσάσθαι, σύνεγγυς μὲν τῆς θαλάσσης, οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως. Ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν, Νυμφῶν τὸν δὲ, Νηρηίδων. Ὁ γὰρ μὲν, Ἀπολλώνιος τὸν μὲν φησὶ Νυμφῶν εἶναι, τὸν βωμὸν^k). τὸν δὲ, τῶν Μοιράων.

Θύη δὲ ἐπέτεια λέγει τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας.

V. 1218. Νομίσιον καθ' ἱερὰν. Διὰ τὸ κατὰ νόμον γενέσθαι τὴν κρίσιν τοῦ Ἀλκινόου, διὰ τοῦτο νομίσιον Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρυσάσθαι τὴν Μηδεῖαν.

V. 1235. Σύρτιν. Δύο αἰσὶν ἐν τῇ Λιβύῃ Σύρτις. Εἰς δὲ πηλώδεις. Πνόνται δὲ ἀμπώτεις εἰς αὐτάς. Καὶ ἐν τῷ Ὠκεανῷ εἰσὶ τόποι, ὅπου κατασύρονται οἱ πλέοντες, καὶ ἀπόλλυνται.

V. 1237. Τέναγος. Ὁ πηλώδης τόπος.

Μυῖοντα. Συμφυτά.

[V. 1238: Κωφή δὲ ἡ ἀολήκτος διὰ τὸ πηλώδης εἶναι.]

V. 1239. Ἡερὶ^l). Πᾶν τὸ πολὺ καὶ θαυμάσιον ἡερὸν λέγεται.

(V. 1243. Ἐνέωσι. Ὠθησε.

Τάχιστα. Γράφεται ἄγεσθαι.)

V. 1247. Ἀρδμόν. Ποτισμόν.

V. 1248. Πάτον. Περίπατον.

V. 1258. Αἰωλὺγίης. Ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ διηκούσης.

V. 1260. Ἰθυντήρ. Κυβερνήτης.

f) ἀποικία P. g) Χερσικράτης P. k) τὰς βωμῶν P. meliss. l) P. h) ἀντιπέραν P. i) Ἰασόνιοις Ἡερὶ δὲ ἦτοι ἀραρασίη, ἦτοι πηλῶν.

V. 1264. Τεν αῳάδεα. Πηλώδη. Τέναγος δέ ἐστι κυ-
ρίως γῆ ἐπιπόλαιον ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πηλώδες ὕδωρ.

V. 1279. Παχνώθη. Ἀντὶ τοῦ ἐπάγη. Ἐλυπήθη. Ὁ
ρόπος εἰληπταὶ ἀπὸ τῆς παχνης.

V. 1284. Ἡ ὅταν αὐτόματα ξόανα. Ὅταν μέλλῃ τι
τυμβαίνειν χαλεπὸν, εἴθε τὰ ἀγάλματα ἰδροῦν. ὥσπερ καὶ ἐν
Θηβαῖς συνέβη, ὅτε συνίστατο ὁ περὶ Χαιρῶνειαυ πόλεμος Φιλίππου
ἐπὶ Ἀθηναίους.

V. 1285. Καὶ μυκαὶ σηκοῖς. Καὶ ἦχοι ἐν τοῖς ναοῖς
πανταστικῶν ποιήσεων. Ἡ ὅταν μυκήσεις δοκῶσι γίνεσθαι περὶ τὰ
γάλματα, [τότε κακὸν σημαίνεται.]

V. 1297. Θυγατρί. Τῷ θυγατρὶ τὸ Αἰήταο σύν-
επτε, [ἐν ᾗ, ἐπὶ νόσφι δὲ καὶ χωρὶς αἱ κόραι ἀθρόαι παρεστεινά-
μορτο τῇ θυγατρὶ τοῦ Αἰήτου.]

V. 1299. Χηραμοῦ. Χηραμός, κατάδυσις.

Ἀπτήνες. Οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι.

V. 1300. Παντωλοῖο. Παντωλός, ποταμός Αἰδίας,
ἐν ᾗ Χρυσοδόκος λεγόμενος.

V. 1304. Ἰήλεμον. Ἀντὶ τοῦ θρήνον. Ἐλθεται ἀπὸ
καλέμον, τοῦ Μούσης παιδός.

V. 1305. Ἐλλίσθεν. Ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον ἐνταῦθα.

V. 1309. Ἡρώσσα. Προπερισπομένως Ἡρώδιανός ἐν δε-
κάτῳ^{μ)} φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρώσσαι. Τοῦ ἡρώς δὲ τὸ
τηλυκὸν γίνεται ἡρώσσα. Ἡ ἄντὶ τοῦ ἡρώνας^{ν)}).

Τιμήοροι δέ, ἱδικοί καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης. Ἡ ἐν Λιβύῃ
ἰμῶνται ἡρώνας.

V. 1310. Ἡμος ὅτ' ἐκ πατρός. Πρώτος Στήσιχορος
φησὶν ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδήσας τὴν Ἀθηνᾶν.

V. 1311. Τρίτωνος. Τρίτων, πόλις^{ν)} Λιβύης. Ἔστι
καὶ Βοιωτίας. Δοκεῖ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ θαττέρῳ αὐτῶν γεγε-
νησθαι. Ἀφ' οὗ καὶ Τριτογένεια λέγεται. Οὕτω τινές. Οἱ δὲ,
τὸ τρίν, ἦγουν τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσα.

V. 1312. Θέρον. Ἐθέρων, ἐθέρμαινον, καὶ ἔκαιον.

V. 1314. Πέπλον. Πέπλος κυρίως ἐπὶ γυναικῶν.

V. 1315. Παλιμπετές. Παλιγκινές. Εἰς τοῦπίσω παλι-
μπές.

V. 1317. Ἀτυζόμενον. Ἀτύζω. Παρὰ τὴν ἄτην γίνε-
ται δῆμα αὐτῷ, οὐ παράγωγον αὐτῷ, ὥς ὁλῶ, ὁλύν καὶ ἄλλῳ^{π)} πε-
ισσέσαντος δὲ τοῦ ζ, αὐτύζω, ὥς καὶ παρὰ τὸ αἰτύω αὐτίζω.

V. 1318. Ἀμνηχάνια. Ἀπορῆ.

V. 1322. Οἰοπόλοι. Περί τας οἷς πολοῦσαι.

Χθονίας δὲ αὐτὰς εἶπε, διὰ τὸ θυγατέρας εἶναι τῆς Λιβύης.
Ἰσὶ δὲ αἱ ἐπιμηλίδες^{ρ)}). Ἡ χθονία, γηγενεῖς.

μ) ἐν τῷ ια P. Itaque fort. ἐν dum esse vidit Schaefer. ρ) ἐπι-
ματρὲ legendum. ν) ἡρώνας cor- μελίδες P.
git Schaefer. θ) ποταμός legen-

Αὐδῆσαι δέ, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι.
Περὶ δὲ τῶν νυμφῶν μέμνηται Καλλιμαχος, οὕτω λέγων·
Δέσποιναι Διβῆς ἡρώιδες, αἱ Νασαμῶντων
αὐλιν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπτετε,
μήτέρα μοι ζώουσιν ὀφέλλετε.

V. 1327. Σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι. Ἐδει εἰπεῖν ὑμέτερον.
Λέγει δὲ τῇ νηϊ. Φέρει γὰρ αὐτὰς ἐν τῷ πύττει, ὥς ἐν γαστρὶ
μήτηρ.

(V. 1329. Ἀχαιῖδα. Ἀχαιῖδα λέγει ἢ τὴν Θεσσαλίαν, ἢ
τὴν Ἑλλάδα. Βέλτιον δὲ, τὴν Θεσσαλίαν. Οἱ δὲ οἰκούντες Ἀχαιοί
λέγονται. Ὀμηρος¹⁾).

Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔκλειον.
Εἶτα·

Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.)

V. 1333. Ἴλατ' ἐρημονόμοι. Πάσθητε αἱ νερόμενοι
ἐν τῇ ἐρήμῳ.

V. 1339. Ὡρύεται. Ἀντὶ τοῦ βοᾷ. Ἔστι δὲ τῆς τῶν
λεόντων φωνῆς.

V. 1342. Βουπελάται. Οἱ βουκόλοι. Εἴρηται ἦτοι τοῖ
π περισσευόντος, βουελάται γὰρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν
εἶναι, ὃ καὶ βέλτιον.

V. 1348. Στέρφουσιν αἰγέλοισι. Τοῖς δέσμασιν. Ἐνθα
καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα ατραπὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα
δέσματα. Ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέφανον
γένος, οὐχ, ὥς τινες, μελανοστέφων· οὐ γὰρ μόνον τὰ στέφνη
μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον
στέρφος λέγεται.

V. 1366. Ἀμφιλαφής. Ἀντὶ τοῦ ποιήσας, ἢ μέγας²⁾
ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος.

V. 1367. Νήχστον. Πολύχυτον.

V. 1380. Ἐπήβολος. Ἐπιβάλλουσα, ἐπιτυχής.

V. 1381. Μουσάων ὄδε μῦθος. Καθὰ πέπλισται,
φησὶν, Μουσάων ὄδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπερέτης τῶν Μουσῶν· ἐ-
πέπνευμαι γὰρ πρὸς αὐτῶν, ὥστε διηγῆσασθαι.

V. 1384. Θῖνας. Τοὺς τῆς ψαμμοῦ σωρούς.

V. 1396. Ὡι ἐνὶ Λάδων. Τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκά-
λουν. Τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπέληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι.
Ἡσίωδος δὲ ἐκ Τυφῶνος φησὶν. Ἀγροίτας δὲ ἐν ᾧ Διβυκῶν φησὶ,
μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χουσαῖ ἀνομάσθη· ἔμεν
δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ἀνομάσθαι.
Φερεκύδης ἐν δεκάτῃ τῆς Ἡοῦς γαμουμένης [τῷ Διὶ] φησὶ τὴν
γῆν ἀναδοῦναι ἐν τῷ Δικαιῷ μῆλα χουσαῖ, ἢ μηλέας χουσοῦν περ-
πὸν φερούσας· φυλάττειν δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ
Ἐλιδνῆς, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φωνὰς παντοίας. Καὶ οἱ
αἱ νύμφαι αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν Ἡοί-
1

1) II. II, 681. 684. 2) μέγας P.

θαγὸν ὑπέβηοντο Ἡρακλεῖ ἀποροῦντι, μαθεῖν παρὰ Νηρέως, ποῦ ἂν εἴη τὰ χρύσεια μῆλα. Λαβεῖν δὲ αὐτὸν βία, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ· εἶτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, δηλώσαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Ταρτησσὸν, πορεύεται εἰς Λιβύην, ἐνθα ἀναιρεῖ Ἀνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὕβριστήν ὄντα. Εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Νεῖλον εἰς Μέμφιν, παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος· ὃν κτείνει, καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην, καὶ τοὺς ὀπάοντας, πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, ἐνθα ἔξενοκτόνουν. Ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ διὰ τῶν ὁρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, ἧς ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων ἀναιρεῖ, καθήρας δὲ τὴν Λιβύην, κατέβη ἐπὶ τὴν θαλάσσαν τὴν ἔξω κειμένην· καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας· παρὰ Ἥλιον, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς Πέργην διὰ τε τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τοῦ Σικεανοῦ πλέων. Ἐπελθὼν δὲ παρὰ Προμηθεά, καὶ ὄφθεις ὑπ' αὐτοῦ, οἰκτελεῖ αὐτὸν ἰκετεύοντα· καὶ κτείνει τὸν αἶτόν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἥπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προσπετώμενον. Ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς (μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται· ἐλθόντα δὲ) πρὸς Ἀτλαντά, κελεύει ἐνέγκαι αὐτῷ· καὶ ἀντὶ τοῦ Ἀτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς Ἀτλαντά, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνέγκειν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τρία λαβόντα, διηγγησάμενος τὸν ἄθλον. Δοὺς δὲ Ἀτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθὼν τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησὶν ἀπολίσαι Εὐρύσθεϊ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι. Ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος, κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανόν, (ἕως οὗ πῆραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται·) ὁ δὲ, καταθείς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἀτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκήνας παρ' Εὐρύσθεα, καὶ δεικνύει αὐτῷ ταῦτα.

V. 1399. Ἑσπερίδες πολὺνυον. Ἀπὸ τοῦ ἐσπέρας ἐπιφαίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑπερίᾳ·) καταικεῖν. Ἦσαν δὲ Φόρκον καὶ Κητοῦς αἱ Ἑσπερίδες. Ἀπὸ μίας δὲ αὐτῶν εἰρηται ἡ νῆσος, ἣν κατάρκει Γηρυονεύς, ἔχων κύνα Ὀρθον·), ἀδελφὸν Κερβέρον, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. Οἱ δὲ Ἀτλαντος λέγουσιν εἶναι τὸν κύμα.

V. 1401. Στύπος. Τὸ στέλεχος.

V. 1404. Χόλον. Ἀντὶ τοῦ τὴν χολήν. "Ομηρος·)· χόλον·) ἄρα σ' ἔτρεφε [μήτηρ].

V. 1405. Πυθόμενοις. Ἀντὶ τοῦ σηπομένοις. Καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν φησὶ λέγασθαι Μυκάδος (ὁ Νεαπολίτης). Ἔστι γὰρ τοῦτο σεσηπὸς αἷμα. Καὶ ἡ Πυθὼ δὲ, κατὰ τινες· Ἡ ἀπὸ τοῦ

*) ἐσπέρας P. t) Ὀρθον P. u) Π. XVI, 203. v) Sic P. Vulgo χόλον P.

πνευστικῶς *) ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι. Ἡ καὶ ἀπὸ παιδὸς τινος Πυθικῆς, ἣ ὄνομα Πυθίς, θυγατρὸς Δελφοῦ.

V. 1409. Ἐσσυμένως ἐγένοντο. Διὰ τύπου σημαίνει, ὅπως ἀφανεῖς ἐγένοντο.

V. 1412. Εἴτ' οὖν οὐρανίαις. Τοῦτο φησὶν, ἐπὶ τῶν νυμφῶν αἱ μὲν εἰσιν οὐράναιαι· αἱ δὲ, ἐπίγειοι· αἱ δὲ, ποτάμιοι *). αἱ δὲ, λιμναῖαι *). αἱ δὲ θαλάσσιαι. Καὶ καθόλου δὲ τῶν νυμφῶν γένος **) εἰς πολλὰ διήρηται, ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασιλήτης *) ἐν διακόμοις *).

V. 1415. Ἐνωπαδίσ. Κατ' ὅσιν, φανερώς.

V. 1418. Λωφήσομεν. Ἀντὶ τοῦ παύσομεν. Κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος.

V. 1421. Εἰλαπίνας. Τὰς θυσίας λέγει.

V. 1422. Ἀδινῇ ὀπί. Ἀδινῇν ὀπα τὴν ἀσθενῇ, διὰ τὴν δίψαν.

V. 1433. Κύντατος. Ὁ χειριστος καὶ ἔσχατος *).

V. 1442. Παίφασσε. Ἐψηλάφα. Ἡ ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐφέρετο.

V. 1452. Χηραμόν. Χηραμός, ἡ τῶν μυρμηκῶν κατάδυσις.

V. 1453. Γειομόροι. Οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες.

V. 1454. Λίβα. Λέγει τὴν σταγόναν. Ἡ εὐθεία λιβ, ἀρσενικῶς *), [Ὁ δὲ λιβ τὸν ἀπὸ Ἀφρικῆς πνέοντα ἄνεμον σημαίνει.]

V. 1460. Δήοιμεν. Εὐροιμεν.

V. 1463. Ἐπηλίνδετο *). Ἐκεάλυπτο.

V. 1470. Εἰλατίδην Πολύφημον. Πολύφημος ἐν Μυσίᾳ καταλειφθεὶς ἔκτισε πόλιν Κλόν, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραβόλοντος ποταμοῦ. Μαχόμενος πρὸς Χάλυβας οὗτος ἐτελεύτησεν, ὥς φησι Νυμφόδαρος. Ὅτι δὲ τὴν Κλόν ἔκτισεν, εἰρηκεν αὐτὸ Χάρις *) ἐν πρώτῳ χρόνῳ *).

V. 1471. Οὐ ἔθεν ἑαυτοῦ.

V. 1487. Αὐλείτης. Ὁ ἀπὸ τῆς ἐκατέως. Ὁ ἄγροικος. Ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὐλιν τὸ ὄνομα.

V. 1490. Λυκωρείοιο. Ἀντὶ τοῦ Δελφικοῦ. Οἱ γὰρ Δελφοὶ τοπρῶτον Λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο ἀπὸ τινος κώμης Λυκωρείας.

V. 149. Κῦμα. Ἀντὶ τοῦ κύημα, κατὰ συγκοπὴν.

Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ Κρητικῶν τῇ Ἀκακαλλίδι *)) συνειθεῖν φησὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ἔκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα, ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ. Τὸν δὲ Ἀκακαλλίδος υἱὸν Ἀμφίθεμον καὶ Γαράμαντα κληθῆναι φησὶν. Ἀδελφον δὲ, πρῶτον ἀπὸ τοῦ Γαρά-

*) Sic P. Vulgo πνευστικῶς. x) rigit Schaefer. d) Leg. θηλυκῶς ἐπιποταμιοί. P. y) λιμνιάδες P. e) ἐπηλίνδετο P. recte. f) Χάρις z) ὄνομα P. a) Leg. Φασιλήτης. P. Fortasse Χάραξ. g) Χρόνῳ b) Διακόμοι P. c) αἰσχιστος cor- P. h) Κακαλλίδι P. et sic deinde.

μάντος τούτου· οὐ γὰρ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντες ὠνομάσθησαν, ἢ οὐτος ἀπὸ τοῦ ἔθνους. "Ἔστι δὲ καὶ ναὺς παρ' αὐτοῖς, καὶ Γαράμας, μνημονεύει τοῦ ἔθνους¹⁾).

V. 1515. Γοργόνος ἀρτίσμον. Περσέας (ἐν Σερρίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς) διαγοντός· παρὰ Δίκτυι, καὶ ἠβήσαντος, Πολυδέκτης ὁ Δίκτυος ὁμομητριος ἀδελφός, βασιλεὺς Σερρίφου τυγχάνων· ἰδὼν τὴν Δανάην, ἤρασθη αὐτῆς, ἠμπορεῖ δὲ συγκοιμηθῆναι· καὶ παρασκευάσας ἄριστον, ἐκάλεε ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέας δὲ πυθόμενος, ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος εὐαχέεται, τοῦ δὲ φήσαντος, ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆς Γοργόνης κεφαλῇ. Μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄλλοι ἐξαγνίσαι τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ Περσεὺς. Ὁ δὲ οὐκ ἔδεχτο, ἀπῆτει δὲ τῇ τῆς Γοργόνης κεφαλῇ κατὰ τὴν ὑπόχεσιν· εἰν δὲ μὴ κομισθῇ, τὴν μητέρα αὐτοῦ λήψεσθαι ἔφη. Ὁ δὲ ἀνιαιθεὶς ἀπέρχεται, διαφυρόμενος τὴν συμφορὰν, εἰς τὸ ἑκατὸν τῆς νήσου. Ἐρμῆς δὲ αὐτῷ ὀφθεῖς, καὶ πύσιν αὐτῷ προσαγαγὼν, μανθάνει τὴν αἰτίαν τοῦ θορήνου. Ὁ δὲ ἡγείται, θαρβύνει εἰπὼν. Καὶ πρῶτον μὲν ἡγείται αὐτῷ πρὸς τὰς τοῦ Φόρκου γούλας, Περμφορῶν^{κ)} καὶ Ἑτώ καὶ Ἰαινώ, Ἀθηνᾶς φρασάσης. Καὶ αὐτῶν μὲν ὑφαιρείται τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα, ὀρεγουσῶν Ἀλλήλαϊς· αἱ δὲ, αἰσθανόμεναι, βοῶσι, καὶ ἱκετεύουσι τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα ἀποδοῦναι. Ἐνὶ γὰρ αἱ τρεῖς ἐκ διαδοχῆς ἐκέχρητο. Ὁ δὲ Περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδώσειν, εἰν αὐτῷ ὑποδείξωσι τὰς νύμφας, αἱ ἔχουσι τὴν αἴδος κυνῆν, καὶ τὰ πέδιλα τὰ ὑπόπτερα, καὶ τὴν κλιβησίαν. Αἱ δὲ αὐτῷ φράζουσι. Καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδίδωσι. Καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰς νύμφας σὺν Ἑρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδύμειται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα, καὶ τὴν κιβησίαν περιβάλλει κατὰ τῶν ὤμων, καὶ τὴν αἴδος κυνῆν τῇ κεφαλῇ περιελθισιν. Εἵτα ἔρχεται πετώμενος κατὰ τὸν Ὀκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας, συνεπομένων αὐτῷ Ἑρμού τε καὶ Ἀθηνᾶς. Ταύτας δὲ κοιμωμένας εὗρίσκει. Ὑποτίθενται δὲ αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοὶ, ὅπως χρῆ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῆν ἀπεστραμμένον· καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν Μεδούσαν, ἢ μύθη ἣν θνητῇ τῶν Γοργόνων. Ὁ δὲ, πλησίον γενόμενος, [ἀπεστραμμένος, ἵνα μὴ ἀπολιθωθῇ ἰδὼν αὐτάς, καὶ ἐν τῷ κατόπτρῳ δρῶν τὴν Μεδούσαν κατ' ἀνάκλασιν,] ἀποτέμνει τῇ ἄρκῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐνθεὶς εἰς τὴν κιβησίαν φεύγει. Αἱ δὲ αἰσθόμεναι διώκουσιν· οὐχ ὁρῶσι μέντοι αὐτὸν διὰ τὴν αἴδος κυνῆν. Περσεὺς δὲ εἰς Σέρριφον γενόμενος, ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην, καὶ κελεύει συναγαγεῖσθαι τὸν λαόν, ὅπως δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν, εἰδὼς, ὅτι ἰδόντες ἀπολιθωθήσονται. Ὁ δὲ Πολυδέκτης, ἀλλίσας τὸν ὄχλον, κελεύει αὐτὸν δεικνύειν. Ὁ δὲ ἀποστροφόμενος ἔλαρει ἐκ τῆς κιβήσεως καὶ δεικνύσιν. Οἱ δὲ ἰδόντες, λίθοι ἐγένοντο. Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφα-

1) Ἐδοξεβίς δὲ δὲ Γαράμαντες καὶ καὶ ἐν αὐτοῖς ἰσχυρῶνται, ὡς ἄλλοι τε καὶ Γαράμας ἱστορεῖ P.

quae et ipsa corrupta sunt. κ) Περμφορῶν P.

λην, ἐντίθουσιν εἰς τὴν ἐαντῆς αἰγίδα. Τὴν δὲ κίβησαν Ἐρμῇ ἀπο-
δίδωσι, καὶ τὰ πέδιλα, καὶ τὴν κυγὴν ταῖς νύμφαις. Ἰστορεῖ Φερε-
κύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἄλλοι δὲ φασί, τὸν Περσέα, παρατομήσαντα
τὴν Προγόνα, ὑπὲρ τῆς Λιβύης πετασθῆναι· ἐκ δὲ τῶν κατενε-
χθέντων¹⁾ σπινθόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία [πολλά καὶ
δεινά]. Διὸ καὶ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶπε. Τὸ αὐτὸ φησι καὶ
Ἀλέξανδρος.

[V. 1523. Τὸ δὲ ὑπέρβιον ἀντὶ τοῦ ὑπερβίως καὶ χαλεπῶς
κεῖται, ὄνομα ἀντὶ ἐπιδρόμματος. Γράφεται δὲ καί, ἐπεὶ οὐ μὴν
ὑπέρβιον ἔλκος ἔτειρεν.]

V. 1532. sq. Χαλκήσει μακέλησιν. Τοῖς χαλκίοις
σαφείοις ἐλαχαινον, ὃ ἐστὶν ἱκαπτον. Μάκελλα, δίκελλα.

V. 1536. Εὐ κτερέων λαχοντα. Ἀντὶ τοῦ λαβόντα
[Κτέρει].

Χυτὴν δὲ Ὀμηρικῶς τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χρομένην γῆν.

V. 1537. Πρήσσοντος. Φυσῶντος^{m)}.

V. 1543. Ροίξω. Ἀντὶ τοῦ μετὰ συριγμοῦ.

V. 1544. Σπινθάρωνεςⁿ⁾. Αἱ [σπινθήρες καὶ] λα-
πηδόνες.

V. 1545. Πρωχοῖτο. Πρωχοὶ εἰσιν αἱ κατὰ τὴν γῆν
ρήξεις.

V. 1549. Μείλια. Τὰ ἐμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα, τὰ
ἐλαστήρια.

V. 1551. Τρίτων δ' αἰξήφ. Καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονί-
καις, ἐν τῇ εἰς Ἀρκισίαν ἀοδή, τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν
λέγει. Ἔστι δὲ παρὰ τοῖς γεγραπτοῖς τὰ περὶ Κύπρου καὶ Λιβύης.

V. 1558. Ἐπιείτροθα. Ἀντὶ τοῦ κατὴν, ἐπιμελητὴν,
ἐπίσκοπον. Ὅταν δὲ Ὀμηρος (περὶ Ἀγαμέμνονος) λέγῃ^{o)}:

Ἰστορεῖ δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα —
τὸν καὶ μάρτυρα συνδθηκοφύλακα σημαίνει.

V. 1561. Εὐρύπυλον Λιβύης. Εὐρύπυλος, Ποσει-
δῶνος υἱὸς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἀτλαντος, βασιλεὺς δὲ Κυρήνης.
Φύλαρχος δὲ ἐν ἑβδόμῳ Ἐγέρτον αὐτὸν καλεῖ, καὶ ῥδελφὸν αὐτοῦ
ἀναγράφει Λυκάονα. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυρήνης τῆς
Τυφώς^{p)} μετ' αὐτὸν βασιλεύσαι φησὶ Λιβύης Κυρήνην τὴν Τυφώς.
Μνημονεύει τοῦ Εὐρυπύλου καὶ Καλλίμαχος, λέγων·

— βοῶν σίνιν Εὐρυπύλοιο,
περὶ Κυρήνης ποιούμενος τὸν λόγον.

[Τὸ δὲ θηροτρόφω γράφεται καὶ μηλοτρόφω.]

V. 1562. Προφρων δ' ὑπερέσχεθε [ἀντὶ τοῦ προ-
φρόνως ἐδέξατο.] Τὸν Εὐφήμον ἐποίησε δεχόμενον τὴν βῶλον δι-
οικειότητα, ἐπεὶ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ. Καὶ
Εὐρύπυλος δὲ οὗτος, οὐ εἰς τὴν χώραν παρεγένοντο, Ποσειδῶνος

1) κατενεχθέντων P. recte. m) 486. p) Υποβλήε τῆς Τυφώς de
Πρόσειν δὲ ἐστὶ τὸ φυσῶν. P. lenda videtur.
n) σπινθάρωνες P. o) II. XXIII,

ἔστιν υἱός. Λέγεται δὲ καὶ παρὰ Πινδάρου, ὅτι ἐδέξατο ἐπὶ βῶλον
δ' Εὐφημος.

V. 1563. Παράβληδ' ἔχ'· (Παλαμήδης,) ἐξ ἀντιβολῆς.
Ἡ παραλογιστικῶς. Νῦν δὲ ἐξ ἀποκρίσεως.

V. 1564. Ἀπιδά· (Γράφεται Ἀπίδα, καὶ πέλαγος
Μινώϊον.) Ἀπὶς, νήσος κειμένη πρὸ τῆς Κρήτης. Μινώ-
ϊον δὲ πέλαγος, πρὸ τῆς Κρήτης. Αὕτη γὰρ Μίνως ἦν βα-
σιλεῖα. Ἡ ἐπὶ θαλασσοκρατῶν ὑπ' αὐτῶν τὰς νήσους ἐποίησε.
Μετά δὲ τὸ Κρητικόν, τὸ Αἰγύπτιον *).

V. 1569. Χεῦμα δ' ἡ πείρου βεβαρημένοι. Ἀδελφον,
πότερον κατὰ τὸ κοινόν ἡπειρον εἰρηκε τὴν γῆν· ἢ ὅτι πᾶσα ἡ
οἰκουμένη εἰς ἡπείρους τοῖς διήρηται, Ἀσίαν, Εὐρώπην, Λιβύην.
Ἡ δὲ Αἴγυπτος κατὰ μὲν τινὰς τῆς Ἀσίας ἐστὶ, κατὰ δὲ τινὰς τῆς
Λιβύης.

V. 1571. Ἀπῶθεν. Ἀπὸ διουστήματος.

V. 1573. Διήλυσιν. Ἡ διεξέλευσιν καὶ ἔκδοσιν.

V. 1575. Φρίσσουσι. Ἀντὶ τοῦ, εἰς ὕψος αἵρονται.

V. 1581. Περιρρόγηδην. Τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ.

V. 1589. Εἴσατο. Ὁρμήσεν.

V. 1599. Ἀλοσύδνα· Θαλάσσια· Ἀπὸ τοῦ ἐν ἅλ-
δύνειν, ὃ ἐστὶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ὁρμᾶν.

V. 1608. Ὀθακτάζοντι. Ἀκύνοντι.

V. 1609. Ὀλκήϊον. Τὸ κάτω τοῦ πλοίου ἐν ὄλῃ, τὸ πρὸς
τῇ πρόπιδι, οὗ ἡ ναὺς ἔλκεται· ὃ σήμειον πρῶτον ἐπὶ γῆς, κατα-
σκευαζομένου πλοίου.

V. 1613. Δικραῖρα οἱ. Ἀκλή. Τριάντη γὰρ ἡ τοῦ
Τρίτωνος οὐρά, διηρημένη εἰς δύο. Ἐτεμνε δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὕδα-
τος ταῖς ἀνάφαις, αἵτινες κάτωθεν ἐπὶ ταῖς κέντροις τοῖς σκαμβοῖς
ἐδιχάζοντο, ὅμοιαι οὖσαι τοῖς τῆς σιλήνης τέρασιν, ὅτινα ἡμικυκλί-
α ἐσσι. Τοιούτων δὲ σχήματι καὶ τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς τῶν ἰχθύων ἐστὶν
ἡμικυκλίω.

V. 1614. Κήτεος ἀλκαίη. Ἀλκαίη *) λέγεται κυρίως
ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. Καὶ
ὁ ποιητής *).

Οὐρῇ μὲν πλευρὰς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
μαστίεται.

Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυθῶν *) τέθεικεν· ἀλκαίης ἀφύδ-
σα *). Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀλκίειν, ὃ ἐστὶ βοηθεῖν, ἢ εἰς ἀλκὴν παρορμᾶ-
σα. Ὡστερ καὶ οὐρά παρὰ τὸ αὐρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάττειν. Ἡ διὰ
τὸ ὀρίνειν ἐαυτὰ τὰ ἴσα τῇ οὐρᾷ, ὥς ὁ λέων, καὶ ὁ παῦρος, καὶ ὁ
κύων, καὶ τὰ λοιπὰ. Κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά· ἀλκαίη
λέγεται. Ἐν δὲ τῷ κομικῷ. Ἀλκαίη οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρά
ἀλκαίη, ἀλλὰ καὶ ἱπποῦ καὶ βοῦς καὶ τῶν ἑμμερῶν, ὅσα ὥστερ
ἀλεξητηρίω τῇ οὐρᾷ χρῆται.

q) θαλάσσιαν P. r) ὀλκαία P. s) H. XX, 170. t) μηρῶν P.
u) ὀλκαίης ἀφάσων P.

V. 1619. Τέρας. Τὸν Τρίτανον λέγει τέρας, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄνδρες ἔχει, τὰ δὲ κήτους.

V. 1620. Ἀργῶος τε λίμην. Παρὰ τῇ Τριτανίδι λίμνῃ ἔστιν, Ἀργῶος καλούμενος.

V. 1629. αἰ. Ἀστὴρ αὐλῖος. Αὐλῖον ἀστέρα τὸν Ἑσπερον λέγει, ἢ παρὰ τὸ αὐλίσσασθαι, ὃ ἐστὶ κοιμάσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρέβειν, καθ' ἣν ὥραν ὁ Ἑσπερος ἀνατέλλει.

V. 1633. Ἐπεφύοντο. Ἐβρώμενως ἥλυνον.

V. 1636. Κάραπαθός. Κάραπαθος ἐστὶ τῶν Σποράδων, πλησίον τῆς Κω, περὶ ἧς Ὅμηρος [ἐν νεῶν καταλόγῳ] εἶρηκε *)

[Οἱ δ' ἄρα Νίσυρον τ' εἶχον] Κάραπαθόν τε Κάσον **) τὴ καὶ Κῶν [Εὐρυπύλοιο πόλιν.]

Ἄλλοι πλησίον Κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσιν.

V. 1638. Τάλω. Ὁ Τάλω ἦν τοῦ γένους ἱκνείνου τοῦ χαλκοῦ. Ὅλος δὲ ἀνκαλκότης, ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν ὕμνῳ περικυμένῃν. Σύριγξ δὲ λέγεται ἡ περόνη. Ὅτι δὲ εἰμαρτο αὐτῇ τελευτῆσαι, θαγείσης τῆς σύριγγος, λέγει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ.

V. 1640. Ἐπιωγήν. Ἐπέκην, ὅφ' ἧς ὁ ἄνεμος ἄγνυται.

V. 1659. Τπ' ἐκ βελίων. Ἦγουν τῶν πετρῶν. Καὶ γὰρ Ὅμηρος βέλος εἶρηκε τὴν πέτραν τὴν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος βληθεῖσαν. καὶ πᾶν τὸ πεμπόμενον [βέλος] φησιν.

V. 1661. Ἀνωσίτως. Ἀγνώστως, ἢ ἑξαίφνης.

V. 1667. Ἐπὶ ζωοῖσιν. Διὰ τῶν φαρμάκων τοῖς ζωοῖς ἐπάγονται.

V. 1672. Δίληκλα *). Εἰδωλα, φαντάσματα.

V. 1673. Ἀηται. Φέρεται. Κεκίνηται.

V. 1677. Βρίμη. Τῇ ἰσχύϊ. Παρὰ δὲ τὸ βρὶ πέπτωσι δῆμα τὸ βρίθω· οὐ δὲ μέλλων βρίσω *). καὶ δηματικὸν ὄνομα βρίμη. Τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματ' αἶ, ἐνὶ φωνῇεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. οἶον κρήνη *), φήμη, κνήμη· πλήν τοῦ τιμή. Τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ ἕτερον σύμφωνον ὀξύνεται, οἶον γραμμή.

V. 1679. Πετραία στονυχι. Στόνυξ ἐστὶ κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ εἰς ὄξυ λήγον.

V. 1693. Σαλμωνίδος ἄκρης. Σαλμωνίς καὶ Σαλμώνιον, ἀκρωτήριον Κρήτης.

V. 1695. Κατουλάδα. Σχοτεινὴ νύξ κατουλάς καλεῖται, παρὰ τὸ ὀλοόν. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπάκτῳ *). νυκτὶ κατουλάδι.

V. 1698. Μυχάτων. Ἐσχάτων.

V. 1700. Ἡεῖδειν. Ἀντὶ τοῦ εἶδεν.

V. 1707. Ἀριήκοος. Ἀβαν ἱππικός.

Μελάντιοι δὲ εἰσι δύο σκοπεῖσαι πρὸς τῇ Θήρᾳ, οὕτως ὀνομαζόμενοι ἀπὸ Μέλαντος, τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν· (τὴν προσηγوریαν ἔχοντες.)

v) II. II, 676. w) Ὅσσον P. σων P. z) κρήμη P. a) Leg. x) Δίληκλα P. y) καὶ ὄνομα Bcl- Navπλίς.

V. 1711. Σπαράδων βαιή. Νῆσος βαιή, ἡ Ἀνάφη κληθεῖσα, πλησίον Θήρας.

V. 1712. Νῆσος. ἰδεῖν. Νῆσος ἡ Ἰππουρίς, πλησίον Θήρας. Μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Τιμοσθένης, καὶ Πυθαίωτος ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης.

V. 1725. Ἐπεστοβέεσxon^{b)} ἔπεσσιν. Ἐλοιδοροῦντο, ὕβριζον.

V. 1733. Ἀζόμενος Μαίης υἱα κλυτόν. Τὸν Ἐρμῆν φησὶν ἐξιλάσασθαι τὸν Εὐφῆμον διὰ τὰ θείασασθαι ὄνειρον. Οὗτος γὰρ ἐπὶ τῶν ὕμνων ὁ θεός. Τοὺς γὰρ ὄνειρους Ἐρμῆ ἀνατιθείασιν.

V. 1734. Βάλαξ ἐπιμάστιος. Ἡ τοῦ Τρέκωνος βῶλος ἐπὶ τῶν μαστῶν. Δαίμονα γὰρ τοῦτον εἶπεν.

[V. 1748. Πεμπάζειν δὲ ἐστὶ τὸ ἀναλογίζεσθαι.]

V. 1750. Βάλακα γὰρ τεύξουσι. Εὐφῆμος ὥκει τὴν Ἀσπονικὴν παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Εἰς δὲ τις αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων Σήσαμος ἀπώκισε Θήραν. Οὗ ἀπόγονος γέγονεν Ἀριστοτέλης, ὃς τῆς περὶ Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο. Ἱστορεῖται ταῦτα παρὰ Πινδάρῳ^{c)} ἐν Πυθιονίκαις· ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ Θεοχρήστῳ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, καὶ παρὰ Ἀκισάνδρῳ ἐν πρώτῳ [περὶ] Κυρήνης. Λέγει δὲ τὴν Θήραν, ὥς ἐκ τῆς τότε ῥιφείσης βῶλον, γεγεννημένης ἐν αὐξήσει καὶ ἀναπεφυκυίας ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ Πίνδαρος μὲν τακῆναι φησὶ τὴν βῶλον, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Θήραν νῆσον διαῤῥύηναι, ἐπιλαθομένων τῶν θεραπεόντων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἐκουσίως φησὶ τὸν Εὐφῆμον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν βῶλον βαλεῖν, συμβουλία Ἰάσονος.

V. 1760. Ἐξελαθέντες. Ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀπηλθόν εἰς Σπάρτην ἔποικοι.

V. 1763. Καλλίστην ἐπὶ νῆσον. Ἥλλαξε δὲ τὸ ὄνομα ἡ Καλλίστη νῆσος, καὶ ὠνομάσθη Θήρα, ἀπὸ Θήρα, υἱοῦ Αὐτεσίωνος, ἐκεῖ ἀπὸ Σπάρτης ἀποικίαν ποιήσαντος καὶ μείναντος.

V. 1764. Ἐξ ἔθεν. Ἀπὸ Εὐφῆμου γενόμενος καὶ αὐτὸς καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς Λιβύην τὴν ἀποικίαν ἡγάγοντο. Ἦν δὲ ὁ Θήρας ἀπὸ Οἰδίποδος ἔχων τὸ γένος. Αὐτεσίωνος γὰρ ἦν, τοῦ Τισαμενοῦ, τοῦ Θεραάνδρου, τοῦ Πολυνείκους, τοῦ Οἰδίποδος. Συνηκολούθησαν δὲ εἰς τὴν ἀποικίαν τῷ Θήρᾳ καὶ Λήμνιοι, ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρρῶν ἐκ τῆς Λήμνου.

V. 1765. Ἀπτερέως. Τάχιστα.

V. 1767. Ἰδρείης πέρι. Ἰδρεῖαν, τὴν ὕδρευσιν.

V. 1768. Φθαίη. Προφθάσοι. Δηλονότι πρώτος λάβοι, ἢ ὕδρευσοι.

(V. 1776. Ἐπεὶ οὐ νό τις ὕμνιν ἄεθλος. Ἐπεὶ οὐδεὶς ὕμνιν ἔτερος ἄθλος καὶ ἀγῶν ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Αἰγίνης γέγονεν, ἕως οὐ ἐπανήλθετε. Ἄλλ' οὔτε σφοδροὶ ἄνεμοι ἐκινήθησαν καὶ ἔπνευσαν· ἀλλ' ἥσυχοι παραπλεύσαντες τὴν τε Ἀττικὴν καὶ

b) ἐπεστομέεσxon P. c) Τιμάνδρῳ P.

τὴν Αὐλίδαν, τὴν Εὐβοίαν καὶ τὰς πόλεις τῶν Λοκρῶν, χωρίτως καὶ ἐνγαλήνως εἰς τοὺς λιμένας τῶν Παγασῶν εἰσῆλθετε, ὅθεν καὶ ἀπεπλεύσατε ἀπιδόντες ἐπὶ Σκυθίαν διὰ τὸ χρυσοῦν δέρας.)

V. 1778. Ἐριωλαί. Αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταγίδες καὶ συστροφαί.

V. 1779. Παρά τ' Αὐλίδαν. Ἡ Αὐλὶς πόλις Βοιωτίας καταντικρὺ τῆς Εὐβοίας κειμένη.

V. 1780. Ὁπούντιά τ' ἄστυα [τὰ τῶν Λοκρῶν λέγει,] εἰς ἃ ἐπὶ τοῦ Ὀπούντος ποτὶ ἔχοντο, τοῦ Ζιῶς υἱοῦ καὶ Πρωτογενέως· οὗ καὶ ἡ πόλις ἐπώνυμος [Λοκρικῇ, ἢ τοῦ Παρθένου πατρὸς.] Ὀποῦς δέ, καὶ ποταμὸς Λοκρίδος.

V. 1781. Ἀπὸ τῶν Παγασηέδων. Εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν Παγασῶν (εἰσῆλθετε, ὅθεν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπεπλεύσατε.) [Παγασαὶ πόλις Μαγνησίας.

Ὅθεν οὖν ἀνήχθησαν τὴν ἀρχὴν οἱ ἥρωες εἰς Σκυθίαν ἐπὶ τὸ δέρος ἀποπλεύσαντες, ἐκείσε ὥσπερ διὰ τινος κυκλου κατήχθησαν ἐπανελθόντες.]

INDEX VERBORUM.

II, 244.
 τος II, 77.
 ἦς. ἀγῆς III, 1251.
 uai. Ἀσάμην I, 1383. II, 313.
 8. ἀάσθην IV, 413. ἀάσθη IV,
 7. 1080.
 ρς I, 459.
 ντες. Ἀβάντων IV, 1214.
 ντιάδης I, 78. II, 824. Ἀβαν-
 άδαο II, 855. Ἀβαντιάδην II,
 5.
 ντις. Ἀβαντίδος IV, 1135.
 ρτις. Ἀβαρντίδος I, 932.
 ς. Ἀβαντός I, 142.
 ἦς. ἀβλήτα III, 279.
 ηζράς. ἀβλήζω II, 205.
 λω. ἀβόλησαν II, 770. ἀβολή-
 μεν III, 1145.
 ομος. ἄβρομον IV, 153.
 dos. Ἀβύδω I, 931.
 θός. ἀγαθού I, 96. ἀγαθόν III,
 11. 1086.
 ιομαι. ἀγαίόμενος I, 899.
 ιλομαι. ἀγαλλόμενος I, 973.
 ραλλόμενῃ III, 1016.
 μα. ἀγασαίτο I, 141.
 μήσεω. Ἀγαμηστέρα II, 850.
 νός. ἀγανῇ III, 396. ἀγανῆν
 γ. 596. ἀγαροί III, 996. ἀγα-
 ρίαι III, 78. 143. 1145. ἀγα-
 ροί I, 917. III, 1007. IV, 994.
 πόφρων. ἀγανόφρωνος IV, 809.
 πάζα. ἀγάπαζον IV, 1291.
 γαπάζει IV, 417.
 πῶα. ἀγῆπησα IV, 791.
 υός. ἀγανού I, 186. II, 955.
 γ. 868.
 ἔλα. ἀγγελοῦτες II, 136. ἡρ-
 εις III, 668. ἀγγελοῦται IV,
 122.
 ελία. ἀγγελῇ II, 438. ἀγγελίῃ
 V, 779. 1126. ἀγγελίας I, 642.
 ελος III, 1112. ἀγγελον I, 701.
 II, 587. 1121.
 ουρον IV, 323. Ἀγγούρου IV,
 24.

Ἀγέτω. ἔγειρον II, 186. Ἀγέρας
 II, 522. IV, 548. Ἀγέλαις I, 893.
 ἀγέρονται III, 895. ἀγέροντο I,
 261. IV, 214. ἔγειρθεν III, 356.
 ἀγειρομένων I, 124. ἀγειρομενος
 IV, 1335. ἀγρόμενοι II, 757. ἀγρό-
 μεναι III, 882.
 Ἀγέλη. ἀγέλης I, 1267.
 Ἀγελήδων I, 1050. IV, 994.
 Ἀγελήθεν I, 356. 406.
 Ἀγέραςτος. ἀγέραςτον III, 65.
 Ἀγρέδω. ἡγερίθεσθε II, 632. ἡγε-
 ρέθοντο I, 86. 228. 320. 655. II,
 206. 450. IV, 1344.
 Ἀγῆ. ἀγῆς IV, 941. ἀγῆ I, 554.
 Ἀγηνορίδης II, 178. 240. 426. 490.
 618. III, 943. 1186. Ἀγηνορίδαο
 II, 293.
 Ἀγηνορή. ἀγηνορήεις II, 150. ἀγην-
 ορή II, 431.
 Ἀγηνωρ II, 237. ἀγηνωρος II, 2.
 Ἀγνός. ἀγνῆ I, 284.
 Ἀγνέω. ἀγνέων I, 613.
 Ἀγνός. ἀγνός II, 908.
 Ἀγκάιος I, 164. 183. 426. 429. 531.
 II, 118. 894. 1276. IV, 1260.
 Ἀγκάω I, 398. II, 865. 898.
 IV, 210.
 Ἀγκάλις. ἀγκάλιδεσεν IV, 137.
 Ἀγκῆς I, 276.
 Ἀγκοίνη. ἀγκοίνῃ II, 954.
 Ἀγκύλος. ἀγκύλον III, 157. ἀγκύλα
 II, 1044.
 Ἀγκών II, 369. ἀγκώνος IV, 1583.
 1626. ἀγκώνος I, 1239. II, 560.
 IV, 511. 1625.
 Ἀγλαῖη III, 786. ἀγλαῖη I, 252.
 ἀγλαῖην I, 287. II, 1074. IV,
 1027. 1191. ἀγλαῖται IV, 358.
 ἀγλαῖται II, 447. ἀγλαῖας IV,
 1041.
 Ἀγλαός. ἀγλαόν I, 696. III, 1098.
 IV, 1493. 1714. 1749. ἀγλαδ I,
 417. 785.
 Ἀγνιάδης I, 105. Ἀγνιάδαο I, 560.
 II, 557. Ἀγνιάδην I, 1296. II, 854.

- Ἀγνίζω. ἡγνισαν II, 924.
 Ἀγνυμι. ἄγεν I, 1168. ἄξει III, 96. ἔαξε II, 1110. ἔαγη III, 954. ἀγνυμένοιο I, 757. ἀγνύμεναι III, 1384.
 Ἀγονος. ἀγονοι I, 684.
 Ἀγοράομαι. ἡγορόωντο II, 1226. III, 168.
 Ἀγορεύω II, 389. III, 1097. ἀγορεύεις II, 23. 638. III, 168. 401. 711. IV, 1101. ἀγόρευον I, 260. II, 448. ἀγορεύεις IV, 358. ἀγόρευεν I, 350. 656. 1106. II, 149. III, 544. 567. IV, 756. 845. ἀγορεύε I, 475. 847. II, 879. III, 83. 458. IV, 256. 1260. 1653. ἀγόρευε (imper.) III, 982. 1108. ἀγορεύειν I, 649. ἀγορεύσαι I, 670. III, 1012.
 Ἀγορή I, 697. ἀγορή I, 678. 819. II, 1021. ἀγορήν I, 654. 708. III, 576. IV, 214. ἀγορήνδε I, 328. ἀγορήσι I, 128.
 Ἀγορήθεν I, 877.
 Ἀγος III, 203. 338. 1244.
 Ἀγοστός, ἀγοστός III, 1894. IV, 1734. ἀγοστόν III, 120.
 Ἀγρα. ἀγρης II, 278. ἀγρην II, 696.
 Ἀγραυλος. ἀγραυλοιο I, 575. ἀγραυλοι IV, 317. 1341. ἀγραυλοισιν IV, 551.
 Ἀγρεῖ I, 487.
 Ἀγρεύς. Ἀγρεία II, 507.
 Ἀγρηθεν II, 988.
 Ἀγριας. ἀγριάδος I, 28.
 Ἀγριος. I, 1244. II, 19. ἔγριον IV, 444. 513. 947. ἄγριοι I, 942.
 Ἀγρόθεν I, 1172.
 Ἀγροειάτης. ἀγροειάται IV, 1183.
 Ἀγρότεροι IV, 488. ἀγροτέρων II, 694.
 Ἀγρότης. ἀγρόται IV, 110.
 Ἀγρότις. ἀγρότιν II, 509.
 Ἀγρώτης. ἀγρώται IV, 175.
 Ἀγυιά. ἀγυιαίς II, 1023. IV, 1173, ἀγυιάς I, 317. III, 887.
 Ἀγχανρος. ἀγχανρόν IV, 111.
 Ἀγχι I, 25. 67. 532. 553. II, 94. 377. III, 219. 294. IV, 209. passim.
 Ἀγχιᾶλῃ I, 1130.
 Ἀγχιᾶλος. ἀγχιᾶλον II, 914. ἀγχιᾶλῶ II, 160. ἀγχιᾶλῶν IV, 1475.
 Ἀγχιβαθής. ἀγχιβαθές IV, 1572.
 Ἀγχιχρος. ἀγχιχρῶ I, 1222.
 Ἀγχιμολον II, 357. III, 1316. IV, 1001.
 Ἀγχιζόθος II, 367. ἀγχιζόθων II, 961.
 Ἀγγόδι I. 87. II, 1045. IV, 330. 336. 485.
 Ἀγχοῦ IV, 1344. 1406.
 Ἀγω. ἄγει II, 211. 873. ἔγοναι I, 1252. 1259. ἄγον I, 802. ἄγεν III, 744. IV, 353. 1685. 1687. ἡγε II, 817. III, 38. 916. IV, 1164. 1600. ἄγεσκον I, 849. ἔξουσι IV, 233. ἡγάγε III, 797. IV, 444. 680. 1762. ἄγη I, 236. ἄγοιεν III, 841. ἄγειν I, 658. 1316. II, 1193. 1198. III, 404. ἔξειν II, 897. ἄγων I, 215. ἄγοντα I, 889. ἄγοντες I, 406. ἄγοντας I, 441. ἄγονσα I, 789. ἄγε I, 415. 657. 832. II, 686. 1136. III, 1. 131. 897. IV, 758. 810. 1073. ἄγετε II, 1194. ἄγονται IV, 1667. ἄγονται III, 1267. ἄγεσθε IV, 1385. ἄγοιτο IV, 400. 1103. ἄγοιντο III, 13. IV, 102. ἄγεσθαι I, 1357. II, 167. IV, 441. 530. 1004. 1079.
 Ἀγών II, 493. ἀγώνος IV, 1604. ἀγῶνα III, 1240. IV, 1771.
 Ἀδάμας. ἀδάμαντος II, 231. III, 232. 1285. 1325.
 Ἀδελφός I, 192. ἀδελφεὼν I, 92. ἀδελφεοὶ III, 657. ἀδελφειοὶ III, 731.
 Ἀδευκής. ἀδευκέος I, 1037. II, 388. ἀδευκεία I, 1539. IV, 1503. ἀδευκές II, 267.
 Ἀδελφικός. ἀδελφικοί III, 206.
 Ἀδήςιος. ἀδήσιοι IV, 647.
 Ἀδήλητος. ἀδήλητοι II, 741.
 Ἀδην I, 485. 576. II, 82. III, 1127. IV, 276. 1216.
 Ἀδινός III, 616. ἀδινῶ II, 478. III, 1104. ἀδινὼν I, 276. II, 240. III, 747. ἀδινῆς III, 1206. ἀδινῇ IV, 29. 1422. 1528. ἀδινῶν III, 635. ἀδινά I, 1033. ἀδινώτερος I, 269.
 Ἀδμής. ἀδμήτης I, 672. 811. ἀδμήτας III, 4.
 Ἀδμητος I, 49.
 Ἀδρανῆ. ἀδρανῆ II, 200.
 Ἀδρηστέα III, 133. Ἀδρηστείης I, 1116.
 Ἀεθλεύω (ἀθλεύω). ἀεθλεύων I, 1362. III, 778. ἀθλεύων II, 783.

- ἀφελόνται III, 480. ἀφελόνουσα III, 624.
 Ἀέθλιον I, 997.
 Ἀέθλια III, 1274.
 Ἀέθλος (ἄθλος) I, 1012. III, 407. 502. 1407. IV, 1776. ἀέθλον II, 877. III, 522. 720. 989. 1050. 1189. 1255. IV, 68. 785. ἀέθλω III, 536. 642. 1238. IV, 8. 1307. ἀέθλων I, 15. 469. II, 1217. III, 428. 580. 619. 788. 1082. 1177. 1280. Ἀέθλοι I, 442. ἀέθλων I, 32. 255. 414. 903. 1060. II, 411. 424. 869. III, 561. 906. 942. 997. 1210. 1267. Ἀέθλων I, 1304. ἀέθλοις IV, 733. 1031. ἀέθλους I, 1318. 1347. II, 617. IV, 342. 365. 882.
 Αἶ (αἶτι, αἶν). αἶ I, 861. 1225. II, 738. IV, 537. 794. αἶ I, 374. 630. 808. 1076. 1138. II, 141. 185. 632. 708. 982. III, 287. 761. 1386. IV, 869. 900. 1166. αἶν I, 499. 545. 579. 582. 646. II, 75. 171. 277. 454. 709. 716. 1244. III, 94. 451. 735. IV, 141. 178. 804. 954. 1724.
 Αἶδω (ἄδω) IV, 1381. αἶδον I, 921. IV, 249. 1774. ἡἰδεν I, 496. 503. αἶδεν II, 161. IV, 1160. 1198. αἶδονσαι IV, 1339.
 Αἰκίης. αἰκία I, 816. II, 5. III, 794. IV, 91. 739. 748. αἰκίς III, 420.
 Αἰκέλιος. αἰκέλη I, 304. III, 753. IV, 637. 724. αἰκέλης II, 1129. αἰκέλην IV, 5. αἰκελίοισιν IV, 412.
 Αἶρω (αἶρω). αἶρει III, 1260. αἶρον I, 248. III, 875. αἶρεν IV, 483. ἡἶρεν I, 1205. ἡἶραν II, 563. 1231. αἶραν I, 1025. III, 1367. αἶρεν IV, 484. αἶραι II, 14. III, 964. 1396. αἶρων I, 1268. IV, 222. αἶρας I, 1312. III, 1317. IV, 154. 228. 1552. 1595. αἶρομαι I, 467. αἶρεται IV, 1240. αἶρετο III, 520. ἡἶροντο I, 267. αἶρα IV, 746. αἶρεθ IV, 1757. ἡἶρεθσαν IV, 1651. αἶρεο IV, 420. αἶρομένης III, 1009. αἶρόμενον IV, 944. αἶρομένη I, 220. αἶρόμενοι IV, 528. αἶρόμεναι III, 221. ἡἶρμένον II, 171. αἶράμενος IV, 1435. αἶρεθς II, 90. III, 162. IV, 449. 1606.
 Αἶκητι II, 284. 799. III, 1109.
 Αἶκων. αἶκοντος IV, 344. αἶκοντι II, 767. αἶκοντα II, 483. IV, 1506. αἶκουσιν IV, 799.
 Αἶλλη. αἶλλη II, 751. αἶλαι I, 1078. 1094. II, 267. 362. 1128. III, 320. 344. 1114. 1360. IV, 1251. αἶλλαις III, 1294. αἶλλας II, 276. III, 1120. IV, 578.
 Αἶλλοπους. αἶλλοποδες I, 1158.
 Αἶθας. αἶναιοι III, 222. αἶναιοι III, 860.
 Αἶξω I, 1339. II, 641. αἶξων I, 206. αἶξετο II, 45. ἡἶξοντο IV, 1426. αἶξηθῆναι II, 511. αἶξησεσθαι III, 837.
 Αἶρηγλός. αἶρηγλήν IV, 1186.
 Αἶροίλοφος. αἶροίλοφους II, 1061.
 Αἶρωτάξω. ἡἶρωτάξεν I, 738. αἶρωτάξοντες I, 995.
 Αἶξάλεος. αἶξάλοιο IV, 679. αἶξάλης I, 405. αἶξάλη II, 115. αἶξάλησιν IV, 144. αἶξάλους II, 53. αἶξάλεος II, 59.
 Αἶρηγής. αἶρηγέας II, 99.
 Αἶρομαι IV, 250. αἶρει III, 975. αἶρετο III, 77. αἶρόμενος IV, 1733. αἶρόμενοι IV, 334.
 Αἶρηγείη. αἶρηγείη II, 1063.
 Αἶρηγέσω. αἶρηγέσων I, 1171. αἶρηγέσωνσα IV, 38.
 Αἶρημι. αἶρη I, 926. αἶραν IV, 884. αἶρω IV, 768. αἶραν II, 1099. αἶντος IV, 241. αἶντο I, 1359. II, 900. αἶντο III, 288.
 Αἶρηρος II, 1100.
 Αἶρης I, 423. αἶρω IV, 1537. αἶρηται I, 335. II, 81. III, 688. IV, 1263. 1673. αἶρας IV, 766.
 Αἶραμαντις. Αἶραμαντίδος I, 927.
 Αἶραμάντιον II, 514.
 Αἶράμας II, 1162. III, 360. Αἶράμαντος II, 653. 1153. III, 266. 361. IV, 117.
 Αἶράνατος II, 1209. IV, 872. αἶράνατοιο IV, 798. αἶράνατοι I, 1102. III, 1002. IV, 1027. αἶράνων I, 859. II, 251. 1167. III, 9. 366. 920. IV, 259. 804. 1389. 1754. αἶράνατοις I, 243. 1319. II, 156. 339. III, 116. 1046. 1089. IV, 589. 593. αἶράναταις IV, 795.
 Αἶρωίξω III, 80. αἶρωίξει III, 94. αἶρωίξε II, 477. αἶρωίξας II, 488. αἶρωίξεν III, 548. 625.

- ἀδερφεύμεν IV, 1101. ἀδερφεύει I, 133. ἀδερφεύων I, 840.
 Ἀδέσφατος II, 1116. ἀδέσφατον III, 294. IV, 636. 1140.
 Ἀθηναίη I, 110. 527. II, 600. 1189. III, 8. 17. 91. 340. IV, 583. Ἀθηναίης I, 19. 551. 629. IV, 1691. Ἀθηναίην II, 537. III, 10.
 Ἀθήνη II, 602. 612. III, 111. Ἀθήνης I, 226. 300. 768. 960. Ἀθήνη III, 30. IV, 959. Ἀθήνην IV, 1809.
 Ἀθροῖα. ἀθροῖαι IV, 468.
 Ἀθρόος I, 428. II, 97. ἀθρόον IV, 1446. ἀθρόοι I, 1007. 1051. II, 828. 1064. IV, 674. ἀθρόοι IV, 1297. ἀθρόα III, 1361. IV, 24. 34. 610. 666. 710.
 Ἀθυρμα III, 132.
 Ἀθύρω. ἀθύρουνσι IV, 950. ἀθύροι III, 949.
 Ἀθως. Ἄθω I, 601.
 Αἰ. αἰ γὰρ ὅφελλεν III, 712. αἰ κα cum conj. I, 623. 678. 706. 1293. II, 1128. III, 26. 404. 1056. αἰ κα cum opt. I, 171.
 Αἶα I, 580. II, 417. 542. IV, 277. Αἶης II, 420. 1093. 1269. III, 313. 1061. IV, 131. 235. 337. 568. Αἶη IV, 535. Αἶαν II, 420. 1140. 1184. III, 306. IV, 278.
 Αἰατή III, 1136. IV, 243. Αἰατής III, 1074. 1093. IV, 559. 661. Αἰατήν IV, 850.
 Αἰακίδης I, 1330. III, 515. Αἰακίδαο III, 382. IV, 504. Αἰακίδεω III, 854. Αἰακίδην II, 869. 886. Αἰακίδην I, 1301. Αἰακίδαι I, 90. II, 122.
 Αἰακός. Αἰακόν III, 364. Αἰακού ibid.
 Αἰγαίος. Αἰγαίον IV, 542. 1149. Αἰγαίω IV, 772. Αἰγαίη I, 831. Αἰγαίων. Αἰγαίωτος I, 1165.
 Αἰγανέη. αἰγανέην II, 829.
 Ἀγδην II, 826.
 Αἰγείος. αἰγείους IV, 1348.
 Αἰγειρός III, 928. IV, 1427. αἰγειροῖο I, 1192. αἰγειροῖσιν IV, 604.
 Αἰγιαλός II, 365. αἰγιαλοῖο I, 178. 454. 1009. II, 365. IV, 656. 943. 1288. αἰγιαλῶ II, 925. αἰγιαλὸν I, 593. 635. II, 947. αἰγιαλοῦς IV, 810.
 Αἰγίση. Αἰγίσης I, 92. IV, 1766. Αἰγίσηθεν IV, 1777.
 Αἰγλή I, 1282. III, 756. 1357. IV, 301. 1145. 1423. 1430. 1450. αἰγλής IV, 1716. αἰγλήν III, 823. IV, 167. 729. 1710.
 Αἰγλήεις. αἰγλήεντος IV, 958. αἰγλήεντα IV, 615. αἰγλήεσσα I, 519. αἰγλήεν IV, 1142.
 Αἰγλήτης. Αἰγλήτην IV, 1716. 1730. Αἰγυπτos IV, 268.
 Αἰδέομαι. αἰδεῖται III, 193. αἰδεῖσθε IV, 1043. αἰδέσασθε II, 1132. αἰδεσθεῖς IV, 1316.
 Αἰδηλος I, 102. IV, 865. αἰδηλον II, 138. IV, 47. αἰδηλοῖ IV, 681. αἰδηλα I, 298. III, 1132. IV, 1671.
 Αἰδης. Ἄδω II, 353. 609. 642. 737. III, 810. IV, 1666. Ἄδεω III, 704. Ἄδην IV, 1699.
 Αἰδνός. αἰδνῇ I, 389.
 Αἰδοῖος. αἰδοῖη III, 1123. αἰδοῖης IV, 1491.
 Αἰδομαι. αἰδομένη I, 792. IV, 796. αἰδόμενοι III, 1022.
 Αἰδότη. αἰδοῦμαι I, 1283.
 Αἰδοῖς IV, 50.
 Αἰδώς II, 1023. III, 93. 652. 681. 742. 785. 1068. IV, 1148. αἰδοῖ III, 649. 653. 659.
 Αἰετός. αἰετοῦ III, 852. αἰετὸν II, 1250. 1259.
 Αἰετός. αἰετῶ IV, 1551. αἰετοῖ III, 1364. IV, 461. αἰετῶν IV, 268. αἰετοῖσιν III, 518.
 Αἰήτης II, 1148. 1203. III, 240. 268. 302. 460. 576. 1082. 1106. 1177. 1188. 1225. 1245. 1314. IV, 9. 198. 220. 236. 342. 1076.
 Αἰήταο I, 337. II, 403. 459. 890. 1094. 1143. 1151. 1164. 1197. 1207. 1221. 1279. III, 13. 142. 153. 177. 212. 228. 241. 247. 269. 449. 492. 508. 523. 538. 609. 621. 1404. IV, 84. 102. 440. 512. 684. 697. 781. 740. 1007. 1102. 1204. 1297. Αἰήταο I, 245. 1316. III, 27. 86. 214. IV, 1044. Αἰήτη III, 1181. IV, 212. 1051. Αἰήτην I, 175. II, 775. III, 1173. 1275. 1373. IV, 1077. 1101. Αἰήτη III, 320. 386. 427.
 Αἰθαλέος. αἰθαλέοι IV, 777.
 Αἰθαλίδης I, 54. Αἰθαλίδεω I, 649. Αἰθαλίδην I, 641. III, 1174.
 Αἰθαλίη. Αἰθαλίην IV, 654.
 Αἰθαλόεις. αἰθαλόεντα IV, 597.

- αἰθαλόεντα* IV, 118. *αἰθαλόεσσαι* IV, 139.
Αἶθε I, 278. III, 1100. 1116. IV, 32. 1252.
Αἰθέριος, *αἰθερίοιο* II, 1254. *αἰθερίας* III, 160.
Αἶθερ I, 1154. II, 567. 1257. III, 1196. IV, 642. 927. *αἰθέρος* I, 1281. II, 286. 427. III, 1265. IV, 510. 842. *αἰθέρι* I, 449. II, 368. 1002. IV, 448. *αἰθέρα* I, 248. III, 166.
Αἰθιοπῆς. *Αἰθιοπῆων* III, 1189.
Αἰδομαι. *αἰδέομαι* III, 296. *αἰδόμενος* I, 1245. *αἰδομένοιο* IV, 600. *αἰδομένω* III, 846. *αἰδομένοις* I, 1134. II, 158. IV, 1721. *αἰδομένη* IV, 925. *αἰδομένης* IV, 1418.
Αἶδος III, 1301.
Αἰδοῦσα III, 237. *αἰδοῦση* III, 39.
Αἰδορηγνής. *αἰδορηγνέεισαν* IV, 766.
Αἰθνα. *αἰθνήσι* IV, 966.
Αἶμα I, 865. 1262. II, 50. IV, 473. 560. *αἵματος* I, 231. II, 359. 1223. III, 921. IV, 992. 1389. 1516. *αἵματι* I, 750. 1656. II, 59. III, 1391. IV, 665. 668. 706. 716. 1285. 1404.
Αἱματόεις. *αἱματόεντα* III, 853. *αἱματόεσσα* IV, 1647.
Αἱμονίη. *Αἱμονίης* II, 506. *Αἱμονίη* IV, 1000. *Αἱμονίην* II, 690. III, 1090. 1244. IV, 1034.
Αἱμονίης II, 507. IV, 1075.
Αἱμύλιος. *αἱμυλίοις* I, 792. III, 51. 1141.
Αἰνῶ. *αἰνήσω* IV, 748. *ἤνεον* I, 348. III, 947. *ἤνησαν* II, 888. IV, 503. *αἰνήσαντες* I, 400.
Αἰνήσιος I, 948. *Αἰνήτιον* I, 1055.
Αἰνήτη I, 950.
Αἰοναθής IV, 1078.
Αἰνός I, 614. *αἰνόν* II, 405. III, 675. 1169. IV, 866. 1619. *αἰνήν* IV, 647. *αἰνά* I, 996. III, 806. *αἰνότατον* I, 1070. II, 577. IV, 1261. *αἰνοτάτης* III, 342. *αἰνοτάτα* III, 462. *αἰνοτάτησιν* I, 946. IV, 456.
Αἰσος. *αἰσῶ* III, 1010.
Αἰνυμαι. *αἰνυτο* IV, 162. *αἰνυμένη* IV, 680.
Αἰνώς II, 1202. III, 15. 480. 695.
Αἶς (capra). *αἰγῶν* II, 691. 697. *αἶγας* II, 279.
Αἶξ (turbo). *ἄϊκας* IV, 820.
Αἰολίδης IV, 119. *Αἰολίδαο* II, 849. III, 361. *Αἰολίδην* II, 1141. III, 584. 1094. *Αἰολιδέων* III, 339. *Αἰολίδαο* I, 143. II, 1195. III, 335.
Αἰόλος. *Αἰόλον* III, 360. *Αἰόλον* IV, 764. 765. 778. 820.
Αἰπεινός. *αἰπεινήν* I, 1108. IV, 573. *αἰπεινός* II, 941. *αἰπεινοῖσι* III, 1085. *αἰπεινός* I, 520.
Αἰπήεις. *αἰπήεντα* II, 1267. *αἰπήεσαν* II, 721.
Αἶπος II, 505.
Αἶπας. *αἶπα* I, 927.
Αἶπύς. *αἶπειτα* I, 936. *αἶπύ* II, 807. *αἶπύν* IV, 7. *αἶπυτέην* II, 978. *αἶπυτεροι* III, 238.
Αἰσῶ. *ἤρει* IV, 619. *ἤρεον* I, 397. *ἔλεν* I, 449. 769. 1046. 1289. II, 62. 240. 408. 681. 772. III, 197. 1200. 1221. 1280. 1372. IV, 632. 1245. 1502. *ἔλον* I, 957. IV, 1314. *ἔλωσι* II, 186. *ἔλετο* II, 184. *ἔλεσθε* I, 338. *ἔλοντο* II, 858. IV, 901. 1485. *ἔλοιο* III, 692. IV, 382. *ἔλων* I, 871. 1206. II, 243. III, 178. 1320. *ἔλοῦσα* I, 886. IV, 439. *ἔλονται* III, 88. IV, 1594. *ἔλοῦσαν* I, 691. *ἔλαιν* II, 1209. IV, 1050. *ἔλίσθαι* III, 527. IV, 841. 1293.
Αἶρω. *ἄρωο* I, 297. *ἄρωνται* II, 1095. *ἄρέσθαι* IV, 205.
Αἶς. *ἄϊδα* III, 61. IV, 1510.
Αἶσα III, 261. 323. 469. IV, 36. 961. 1065. 1468. *αἶση* I, 443. 449. II, 66. *αἶσαν* II, 486. III, 3. 208. 613. IV, 1254. 1503.
Αἶσηπος. *Αἶσηποι* I, 940. 1115.
Αἶσιμον IV, 1226.
Αἶσιον IV, 295.
Αἰσονίδης I, 38. 436. 460. 494. 854. 1032. 1133. 1283. II, 437. 762. 1173. 1271. III, 58. 169. 385. 491. 961. 973. 1142. 1163. 1262. 1278. IV, 114. 149. 187. 253. 464. 477. 785. 1162. 1523. 1644. *Αἰσονίδαο* I, 46. 123. 407. 1084. III, 60. 86. 194. 318. 574. 752. 1017. 1214. IV, 92. 638. 1313. 1755. *Αἰσονίδαο* I, 887. III, 342. IV, 1012. *Αἰσονίδην* I, 228. III, 232. IV, 73. 423. 531. *Αἰσονίδην* III, 238. 913. 1221. IV, 1087. 1593. 1747. *Αἰσονίδην*

- I, 463. 1092. 1332. II, 444. 615.
III, 475. 509. 941. IV, 355.
Ἀίσω. αἰσούσιν II, 134. ἤϊε III,
236. ἀΐειν IV, 1507. ἀΐη III,
1302. αἰσούτα I, 1264. II, 76.
1032. 1250. 1248. αἰσούσα III,
759. IV, 106. αἰσούσαν I, 438.
1157. III, 1265. αἰσούσας I, 387.
573. II, 232. 1086. IV, 1393.
αἰσούσας I, 241. αἰσούσαι II,
187. III, 1048. ἀΐας III, 1369.
ἀΐασα I, 1089. II, 547. ἀΐ-
ξαντος II, 92. ἀΐαντα III, 1379.
ἀΐαντε II, 427. IV, 693. ἀΐ-
ξαντες I, 989. ἀΐται II, 565.
Ἀίστος. αἰστόν IV, 746.
Αἰσχος III, 794. IV, 368.
Αἰσχρός. αἰσχροῖς IV, 1725.
Αἰσχύνω. ἡσχυνε III, 796.
Αἰών I, 47. 253. Αἰσωνος I, 331.
899. 1336. II, 412. 885. 1133.
III, 357. 443. 1330.
Αἰωνίς. Αἰωνίδα I, 411.
Αἰετός. αἰτῆσαντας III, 1173. ἡτῆ-
σατο II, 951. αἰτεῦμενον II,
486.
Αἰτωλῆς I, 146.
Αἰτωλός. Αἰτωλοῖται I, 198.
Αἶψα I, 15. 371. 439. 842. 993.
1051. 1107. 1221. 1250. II, 21.
76. 119. 227. 263. 464. 649.
658. 823. 1217. III, 148. 412.
819. 1014. IV, 15. 66. 93. 141.
352. 465. 682. 720. 846. 891. 916.
1121. 1368. 1408. 1451. 1532.
1586. 1595. 1618. 1649. 1766.
Ἄλφ IV, 1084. ἄλφ II, 1256. ἄλφ
I, 124. ἄλφ III, 352. IV, 276.
680. 1656. ἄλφται I, 1261. ἄλφ-
τες I, 448. ἄλφσα III, 270. 1212.
IV, 875. ἄλφσαι IV, 844.
Αἰών. αἰώνος IV, 1216. αἰῶνα II,
480.
Αἰσάω. ἡσάετο I, 639. IV, 1687.
Ἀκαιῶν. ἀκαίῃ III, 1323.
Ἀκακίλλης. Ἀκακίλλιδος IV, 1491.
Ἀκάματος IV, 1656. ἀκαμάτῃο III,
519. 1028. ἀκαμάτῃ III, 1343.
ἀκάματον II, 275. ἀκάματοι III,
765. ἀκαμάτοις IV, 1637. ἀκα-
μάτῃειν II, 661.
Ἀκαμπτος I, 63.
Ἀκάνθα. ἀκάνθαν IV, 150. 1518.
ἀκάνθαις IV, 1614.
Ἀκαστος I, 224. 1041. 1082. Ἀκα-
στον I, 321.
Ἀκάχω. ἀκάχοντο II, 190. ἀκά-
χῃ IV, 1324. ἀκηχήμενος IV,
1260. ἀκηχήμενη III, 101. 672.
ἀκηχήμενην III, 618.
Ἀκείμαι. ἀκείοντο II, 156. ἀκείο-
μένη IV, 1082.
Ἀκιστορίη. ἀκιστορίην II, 512.
Ἀκίω. ἀκίοις I, 765. ἀκίονσα III,
85. 659.
Ἀκηδεῖη. ἀκηδεῖη III, 260. ἀκηδε-
ῖσιν II, 219. III, 298.
Ἀκηδεστος. ἀκηδεστον II, 151.
Ἀκηδής. ἀκηδέα I, 556. IV, 322.
ἀκηδέες III, 597.
Ἀκῆν III, 521.
Ἀκηράσιος. ἀκηρασίῳ II, 1272.
Ἀκηρατος I, 852. 974. IV, 1025.
ἀκήρατον II, 504. ἀκήρατα IV,
157.
Ἀκήριος III, 466. ἀκήριον II, 197.
IV, 92. 1103. 1155.
Ἀκίνητος. ἀκίνητον IV, 1574.
Ἀκλειῆς III, 932.
Ἀκμῆως II, 893.
Ἀκμηνός. ἀκμηνοὶ IV, 1295.
Ἀκμων. ἀκμονος III, 1254. ἀκμονος
IV, 761. ἀκμονας III, 41.
Ἀκνηστis. ἀκνηστin IV, 1403.
Ἀκοίτης IV, 853. ἀκοίτην IV, 1071.
ἀκοίται III, 1127. ἀκοίτας I, 617.
Ἀκοίτις I, 974. 997. II, 239. IV,
382. 1152. ἀκοίτιν III, 33. 243.
IV, 97. 194. 798. 1085.
Ἀκοντοβόλος. ἀκοντοβόλοι II, 1000.
Ἀκόρητος. ἀκόρητοι I, 616.
Ἄκος I, 907. II, 517. III, 711.
Ἀκουή. ἀκουῇ II, 772. III, 1131.
ἀκουαί IV, 17. 908.
Ἀκούω. ἀκούεις III, 362. ἀκούοντες
IV, 1077. ἀκούετε II, 1142.
IV, 1560. ἀκουνον II, 754. III,
736. ἀκονσα I, 278. 1095. 1260.
ἀκονσε III, 253. ἀκούσαι III,
1092. IV, 262. ἀκούςας I,
1087. III, 938.
Ἀκράαντος. ἀκράαντον I, 469.
ἀκράαντα III, 691. IV, 388.
Ἀκράτης I, 606. IV, 1224. ἀκράτῃ
II, 723.
Ἀκρέμων. ἀκρεμόνων III, 331.
ἀκρεμόνεσσιν II, 1101. 1145.
1270. IV, 1158.
Ἀκρη I, 582. II, 354. 360. 366.
IV, 1401. Ἀκρης II, 404. 728.
742. 750. 806. 844. IV, 852. 956.
1693. Ἀκρην II, 349. 356. 994.
Ἀκραι I, 521.
Ἀκρητος ἀκρήτους I, 435.

- ἄκρις. ἄκριες III, 166. ἄκριας I, 520. 1273. III, 1192.
 ἄκριτος. ἄκριτον IV, 911.
 ἄκρος. ἄκρον III, 1306. IV, 885. 1615. ἄκρα I, 728. II, 571. 601. ἄκρων IV, 926. ἄκροις I, 183. ἄκρης II, 281. ἀκροτάτης II, 1251. III, 683. IV, 315. ἀκροτάτη I, 604. II, 733. ἀκροτάτων III, 202. ἀκροτάτοις I, 219. II, 90. 1100. ἀκροτάτησιν I, 549. 1121. II, 283. ἀκροτάτας I, 1273.
 ἀκροχάλις IV, 433.
 ἄκταιος. ἄκταις I, 1087.
 ἄκτῃ I, 585. II, 162. 323. ἄκτῆς I, 29. 929. 1278. II, 548. 914. ἄκτῆν I, 318. 559. 591. 593. 846. 1361. III, 312. 413. IV, 850. ἄκται I, 237. 939. II, 554. ἄκταις I, 588. IV, 856. ἄκταισι IV, 245. 1766. ἄκτας IV, 631. 645. 660. 761. 1242. 1781.
 ἄκτιν. ἄκτινος I, 733. IV, 297. ἄκτινεςσιν III, 163. IV, 126.
 ἄκτιος. ἄκτιον I, 404.
 ἄκτορίδης. ἄκτορίδαο I, 72. II, 911. 916.
 ἄκτωρ I, 69.
 ἄκωκῃ III, 1253. ἄκωκαι III, 1047.
 ἄκων. ἄκοντι I, 199. II, 26.
 ἀλάλημαι IV, 1041. ἀλαλήμενος I, 1190. ἀλάληντο I, 812.
 ἀλαλητός. ἀλαλητῶ II, 589.
 ἀλάλκω. ἀλαλῆσουσιν II, 235. ἀλάλκοι IV, 872. ἀλαλέμεναι II, 262.
 ἀλάσμαι. ἀλώμενος II, 541. ἀλώμην IV, 51.
 ἀλαός. ἀλαόν II, 259.
 ἀλγινόεις IV, 64.
 ἄλγος I, 297. III, 514. 644. 1402. IV, 65. 402. ἄλγεα I, 259. III, 102. IV, 447. ἄλγεσιν I, 297. IV, 1395. 1652.
 ἄλεγινός. ἀλεγινόν III, 692. ἀλεγινῆν III, 582. IV, 191. ἀλεγινός IV, 378. ἀλεγινότατον III, 764. IV, 11. ἀλεγινόταται III, 1103.
 ἀλέλγω. ἀλέλγει III, 193. ἀλέγιζεν I, 14. 813.
 ἄλεγυνω. ἀλέγγυνον II, 495. ἀλέγγυναι I, 979. III, 1198. IV, 1204. ἀλέγγυναν I, 394. ἀλέγγυνειν III, 1105.
 ἄλίγω. ἀλίγει II, 23. ἀλίγων II, 634. ἀλέγοντες I, 1219. II, 825. 1152. ἀλέγειν I, 145.
 ἄλείνω. ἀλείνεν II, 76. III, 650. IV, 736.
 ἄλείτης. ἀλείτην I, 1338.
 ἄλεξητήρ. ἀλεξητήρα II, 519.
 ἄλέξομαι. ἀλέξο IV, 415. ἀλεξόμενος IV, 1488. ἀλεξόμενον IV, 551.
 ἄλεός I, 170. ἄλεός II, 163.
 ἄλετριών. ἄλετριόνα IV, 1095.
 ἄλεύομαι. ἡλένω IV, 797. ἡλένατο IV, 1498. ἄλευομένης IV, 474. ἄλευόμενοι I, 91. III, 886. IV, 111. 340.
 ἄλεωρή. ἀλεωρῆν IV, 1045.
 ἄλαστος. ἄλαστον I, 1326. II, 649.
 ἄλιβροχος. ἀλιβροχοι II, 731.
 ἄλγικιος. ἀλγικιαί IV, 966.
 ἄλιμυρῆς. ἀλιμυρέος I, 913. ἀλιμυρές II, 554. ἀλιμυρέας IV, 645.
 ἄλιμυρῆεις. ἀλιμυρήεντος II, 936.
 ἄλιος. ἀλίης I, 1096. ἄλιον IV, 1598. ἄλιος IV, 319.
 ἄλιπλεγκος. ἀλιπλεγκοι II, 11.
 ἄλιπλος. ἀλιπλοοι III, 1329.
 ἄλις I, 902. 1261. II, 87. 422. 794. III, 67. 103. 272. 329. 972. IV, 271. 656. 675.
 ἄλισκω. ἀλώσγς I, 491. ἀλῶσαι II, 614.
 ἄλιταίνω. ἡλιτον IV, 1023. ἡλιτες IV, 389. ἡλιτα IV, 734. ἀλίτηται II, 1029. ἀλιτέσθαι II, 390. III, 981.
 ἄλιτήμων. ἀλιτήμονος IV, 1051.
 ἄλιτρός. ἀλιτροίς II, 215.
 ἄλιτροσύνη. ἀλιτροσύνας IV, 699.
 ἄλιω. ἄλιωας IV, 21. 1755. ἀλιώσαν III, 1176.
 ἄλκαρ II, 1074.
 ἄλκῃ II, 44. III, 772. 1043. 1256. ἄλκῆς III, 407. 1351. ἄλκῃ I, 152. III, 185. 334. 849. ἄλκῆν I, 153. II, 64. 1220. IV, 1156.
 ἄλκήεις I, 71. 191.
 ἄλκιμῆδη I, 233. 251. 277. ἄλκιμῆδη I, 259. ἄλκιμῆδην I, 47.
 ἄλκίνοος IV, 995. 1009. 1069. 1176. 1220. ἄλκινόου IV, 769. ἄλκινόοιο IV, 1013. 1069. 1123. 1161. 1200. 1724.
 ἄλκιμότιος. ἄλκιμότιο II, 992.
 ἄλκυσσις I, 1035.
 ἄλκυσων. ἀλκυσονος I, 1096. ἀλκυσσοι IV, 864.

- *Αλων I, 97.
Αλλά I, 99. 124. 142. 165. 246. 257.
 et passim. *ἄλλὰ γὰρ* I, 630. 772.
 992. al.
Ἀλληκτον I, 1148. 1299. II, 940. III,
 74. 805.
Ἀλλήλων III, 661. 1146. *ἀλλήλοισι*
 I, 457. 497. 528. 1026. II, 69.
 448. 716. 1122. 1165. 1226. III,
 967. 980. IV, 464. 1154. *ἀλλή-*
λους I, 980. III, 503. 1059. 1374.
ἀλλήλαις III, 101. *ἀλλήλησιν* II,
 321. 564. 604. 1191. III, 708.
 IV, 845. 942.
Ἀλλοδαπός. *ἄλλοδαποῦ* III, 795.
ἄλλοδαπῇ II, 870. IV, 1557.
ἄλλοδαποῖσι I, 17. 779. III,
 892. IV, 1021.
Ἀλλοθεν I, 843. IV, 930. 953.
Ἀλλοθι III, 164. IV, 924.
Ἀλλοίος. *ἄλλοιῃ* II, 1018. 1280.
ἄλλοιῃν IV, 1190.
Ἀλλομαι. *ἄλλο* II, 286. III, 1253.
ἄλλος I, 678. II, 81. 612. 851.
 1042. 1075. III, 437. 896. 1232.
 IV, 259. 1250. 1273. 1293. 1462.
 1753. *ἄλλω* I, 1342. II, 57.
 81. 176. 1000. 1095. III, 124.
 241. *ἄλλον* I, 196. 246. 881.
 II, 244. III, 123. 239. 394. 456.
 512. 1081. 1309. IV, 254. 1250.
 1431. *ἄλλῃ* I, 250. 665. II, 980.
 1002. III, 173. 819. IV, 141.
 951. 958. 1025. 1697. *ἄλλῃς* IV,
 951. *ἄλλῃ* I, 822. II, 545. *ἄλλην*
 II, 1049. III, 289. IV, 1046.
 1872. *ἄλλο* I, 10. 1064. 1145.
 1168. 1169. II, 137. 222. III,
 79. 135. 195. 429. 500. 910.
 1051. 1180. IV, 673. 744. 898.
 899. 1645. *ἄλλω* I, 185. *ἄλλοι*
 I, 271. 479. 854. 910. 1007. 1039.
 1049. II, 801. 874. III, 58. 521.
 935. 976. 1170. IV, 303. 305.
 518. 785. 1187. *ἄλλαι* I, 843. III,
 794. 872. 882. 1091. IV, 334.
 990. 1521. *ἄλλαι* I, 283. 332. 418.
 419. 681. 1209. II, 1240. 1241.
 III, 948. IV, 447. 888. 920.
ἄλλον I, 60. 180. 397. 466. 830.
 858. 894. II, 559. 636. III, 8.
 920. 1081. 1276. IV, 673. 1185.
 1593. 1637. *ἄλλων* IV, 506.
 792. *ἄλλους* I, 13. III, 102. IV,
 707. *ἄλλαις* IV, 824. *ἄλλους* I,
 97. IV, 187. 594. *ἄλλας* IV,
 336. 843. *ἄλλος* pro *ἕτερος* I,
 250. II, 176. III, 1309. *ἄλλοι*
 pro *οἱ ἄλλοι* etc. I, 13. 180. 283.
 332. 910. 1101. 1809. III, 58.
 992. 1275. IV, 187. 594. 785.
 824. 1521. *ἄλλο μὲν* — *ἄλλο δέ*
 I, 10. 1168. III, 239.
Ἄλλοτε I, 647. 881. 1267. 1268.
 II, 189. 190. 545. III, 164. 165.
 298. 683. 684. 766. 767. 1022.
 IV, 179. 180. 935. 936. 946. 1197.
ἄλλοτε ἄλλον I, 881. *ἄλλοτε se-*
mel positum III, 298. *ἄλλοτε μὲν*
 — *ἄλλοτε* III, 683. IV, 935.
ἄλλοτε μὲν — *ἄλλοτε δὲ* IV, 179.
ἄλλοτε μὲν — *ὅτε δὲ* III, 1022.
Ἀλλυδὺς II, 980. III, 794. IV,
 354. 513. 1293. 1462.
Ἄλλως III, 66. 402. 545.
Ἀλυή I, 366. 542. II, 566. IV,
 1270. *ἄλυν* IV, 1367.
Ἀλυερὸν I, 1007.
Ἀλοιφή. *ἀλοιφῇ* III, 224. 331.
 1042.
Ἀλόπη. *Ἀλόπη* I, 51.
Ἀλόσθδνος. *ἀλόσθδναι* IV, 1599.
Ἀλογος I, 1063. IV, 1070. *ἀλόγῳ*
 IV, 967. 1371. *ἀλόχον* IV, 1013.
 1097. *ἄλοχον* IV, 753. *ἄλοχαι*
 III, 991.
Ἄλς. *ἄλς* I, 21. 107. 357. 361. 372.
 390. 402. 521. 534. 571. 573. 588.
 622. 986. 1014. 1157. 1310. 1323.
 II, 318. 322. 338. 351. 338. 416.
 532. 569. 595. 628. 668. 804. 860.
 III, 349. IV, 232. 326. 457. 509.
 552. 586. 590. 659. 663. 759. 781.
 921. 933. 980. 994. 1365. 1477.
 1556. 1579. *ἄλ* I, 831. III, 1294.
 IV, 564. 792. 983. 1637. *ἄλα* I,
 236. 918. II, 368. 401. 730. 744.
 1138. III, 1072. IV, 135. 239.
 299. 327. 632. 846. 1265. *ἄλαδι*
 IV, 548. 1610.
Ἀλσηῖς. *Ἀλσηῖδες* I, 1066. IV, 1151.
Ἄλσος II, 404. III, 1242. IV, 100.
 123. 130. 166. *ἄλσεος* II, 992.
ἄλσαι IV, 1715. *ἄλση* II, 1263.
ἄλσαι III, 883.
Ἀλυτοπέδη. *ἀλυτοπέδησι* II, 1251.
Ἄλυσ. *Ἄλυσ* II, 366. IV, 245.
Ἄλυν II, 953. 963.
Ἀλύστω IV, 57. *ἀλύσκει* II, 72.
ἀλύξεν IV, 735. *ἀλύξη* III, 608.
ἀλύξεν IV, 585. *ἀλύξαι* I, 1035.
 II, 486. *ἀλύσκων* IV, 1505. *ἀλύ-*
ξας I, 291. III, 64.

- ἄλω. ἄλων IV, 1289. ἄλων III, 866.
 ἄλωή. ἄλωή III, 114. ἄλωήν III, 158. ἄλωαι II, 138.
 ἄλωεύς. ἄλωήων III, 1401.
 Ἀλωιάδης. Ἀλωιάδας I, 432. Ἀλωιάθροι I, 439.
 Ἄμα I, 90. 257. 425. 607. 637. 1362. II, 417. 562. 619. 654. 814. 943. III, 256. 632. 916. 1172. 1243. IV, 363. 1601.
 Ἀμαδονύς. Ἀμαδονύδος II, 477.
 Ἀμαζόνες II, 995. 1173.
 Ἀμαζόνια II, 977.
 Ἀμαζονίδες II, 987. Ἀμαζονίδων II, 374. 388. 912. 965. Ἀμαζονίδεσσιν II, 985.
 Ἀμαθος IV, 1239. Ἀμάθου IV, 1464.
 Ἀμαθύνω. Ἀμαθύνει III, 295.
 Ἀμαιμάκετον III, 1232.
 Ἀμαλδύνω. Ἀμαλδύνη IV, 112. Ἀμαλδύνουσα I, 834.
 Ἀμαξα. Ἀμαξαις I, 845.
 Ἀμαξιτός. Ἀμαξιτόν III, 874. 1238.
 Ἀμαραι III, 1392.
 Ἀμαραντίος. Ἀμαραντίων III, 1220.
 Ἀμαραντοί. Ἀμαραντῶν II, 399.
 Ἀμαραντῶ. ἡμβροτόν II, 623. ἡμβροτόν II, 669.
 Ἀμαρυγή. Ἀμαρυγαί II, 42. IV, 1696. Ἀμαρυγᾶς III, 1018.
 Ἀμαρυγμα. Ἀμαρυγματός IV, 847. Ἀμαρυγματα III, 288.
 Ἀμαρύσσομαι. Ἀμαρύσσετο IV, 178. 1146.
 Ἀμάω. Ἀμήσαι IV, 374. Ἀμάων III, 1332. Ἀμάωντος III, 1187. Ἀμήσαντες I, 1183. Ἀμήσατο I, 1305. III, 859. Ἀμήσονται I, 688. Ἀμήσασθαι IV, 989.
 Ἀμβολίη I, 861. III, 144. Ἀμβολίην IV, 396.
 Ἀμβρακίτης. Ἀμβρακίων IV, 1223.
 Ἀμβροσίος. Ἀμβροσίω III, 834. Ἀμβροσίη IV, 430. Ἀμβροσίη I, 512. IV, 871. Ἀμβροσίοισι III, 868. IV, 1170.
 Ἀμέγατρον III, 629. IV, 749.
 Ἀμείβω. Ἀμείβον II, 1069. 1231. IV, 964. Ἀμείβων III, 280. 645. Ἀμείβας I, 125. Ἀμείβονται II, 1005. Ἀμείβετο III, 31. 150. 484. 696. ἡμείβετο I, 486. III, 718. ἡμείψαντο IV, 326. Ἀμείψατο II, 255. 1159. 1218. III, 385. IV, 1763. Ἀμείψασθαι III, 682. Ἀμείβόμενος II, 419, Ἀμειβομένη I, 646. III, 55. IV, 1430. Ἀμειβομένοι I, 749. Ἀμειβομένων II, 539. IV, 1461.
 Ἀμειδής. Ἀμειδήτους II, 908.
 Ἀμειλικτός. Ἀμειλικτοῖο III, 837.
 Ἀμείνων I, 58. Ἀμείνονα IV, 801.
 Ἀμείρω. Ἀμείρσαι I, 749.
 Ἀμειφής. Ἀμειφέα IV, 1767.
 Ἀμειννος IV, 1688.
 Ἀμείρω. Ἀμείρουσαι I, 882. Ἀμειροῦμεναι IV, 1144.
 Ἀμεινσιμος. Ἀμεινσιμον IV, 297.
 Ἀμήρυντον II, 221.
 Ἀμητος. Ἀμήτοιο III, 418. 436.
 Ἀμηχανέω. Ἀμηχανέων II, 410. 885. 1140. III, 423. Ἀμηχανιόουσα IV, 692. Ἀμηχανιόντες IV, 1701. Ἀμηχανιόντας IV, 825.
 Ἀμηχανίη IV, 890. 1259. Ἀμηχανίη I, 638. 1233. III, 432. 504. 893. IV, 1308. 1318. 1527. Ἀμηχανιῶσιν I, 1286. II, 860.
 Ἀμήχανος I, 460. II, 578. III, 126. 951. 1157. IV, 107. Ἀμήχανον I, 1053. II, 623. 681. III, 936. IV, 1048. Ἀμήχανοι III, 772.
 Ἀμμι II, 637. 892. III, 323. 1129. IV, 1354. 1373. 1675. Ἀμμι I, 837. 660. 820. 837. 921. II, 22. 228. 248. 1133. 1160. 1193. III, 359. 492. 559. 640. 713. 777. et al. loc.
 Ἀμμυγα I, 573. II, 983. III, 1405. IV, 628. 1196.
 Ἀμνήμων. Ἀμνήμονες II, 471.
 Ἀμνισίς. Ἀμνισίδος III, 882.
 Ἀμνισός. Ἀμνισοῖο III, 877.
 Ἀμοιβάδης I, 457. 980. II, 1061. IV, 199. 953.
 Ἀμοιβαδὸν II, 1226.
 Ἀμοιβαῖος. Ἀμοιβαίη III, 82. Ἀμοιβαίη II, 1241.
 Ἀμοιβή. Ἀμοιβήν I, 619. II, 475. III, 393. IV, 1327. 1353.
 Ἀμοιβήδην II, 1070. IV, 76.
 Ἀμοιβηδὶς III, 226.
 Ἀμοιβάδες III, 881.
 Ἀμοτον I, 513. II, 78. 666. III, 1252. IV, 9. 211. 923. 1418.
 Ἀμπελος. Ἀμπελον I, 1117.
 Ἀμπέχω. Ἀμπέχων II, 1104. Ἀμφέχτο I, 324.
 Ἀμπλακίη. Ἀμπλακίης II, 476. Ἀμπλακίη IV, 413. Ἀμπλακίην I, 1054. 1335. II, 435. Ἀμπλακίῳ IV, 1017. 1082.

- Ἀμπυλίδης I, 1083. II, 923. III, 917. 926. Ἀμπυλίδεω I, 1106.
 Ἀμπυλίδην IV, 1502.
 Ἀμπυδς I, 239. 311. 319. 434. 609. 961. 1134. II, 47. 99. 544. 564. 741. 1118. III, 725. 1012. 1280. 1333. IV, 25. 482. 908. 968.
 Ἀμπυλκai. Ἀμπυλκaiς IV, 1704.
 Ἀμπυκος II, 48. 90. Ἀμπύκον II, 136. Ἀμπύκοιο II, 1. 51. 110. 803. 754. 792. Ἀμπύκον II, 768.
 Ἀμπύμων. Ἀμπύμονα III, 190.
 Ἀμπυμώνη I, 137.
 Ἀμπύων. Ἀμπύων I, 816. Ἀμπύων II, 440. Ἀμπύων III, 553. 694. Ἀμπύων IV, 611. IV, 400.
 Ἀμπυρος. Ἀμπύροιο I, 596. IV, 617.
 Ἀμπαγαπάξω. Ἀμπαγαπάξον III, 253. 1164.
 Ἀμπαγέρομαι. Ἀμπαγέροντο IV, 1527.
 Ἀμπαδά III, 615.
 Ἀμπαδίην I, 475. II, 1019. III, 97. 982. IV, 344.
 Ἀμπαδόν II, 983. III, 670. IV, 1316. 1511.
 Ἀμπασίη III, 284. 1312. Ἀμπασίη II, 409. III, 811. IV, 3.
 Ἀμπαφάω. Ἀμπαφάων II, 199.
 Ἀμψήριςτος. Ἀμψήριςτον III, 627. IV, 345.
 Ἀμφι c. gen. I, 120. 1150. 1214. 1343. II, 89. 216. 635. 969. 1204. III, 1101. IV, 491. 1471. c. dat. I, 221. 427. 721. 747. 1033. 1142. 1306. II, 96. 678. 701. 731. 836. III, 117. 318. 459. 623. 678. 1282. 1386. IV, 136. 356. 364. 577. 733. 959. 1031. 1063. 1067. 1333. c. acc. I, 262. 843. 1178. 1184. 1248. II, 376. 514. 765. 811. 848. III, 121. 461. 762. 1216. IV, 44. 51. 535. 552. 1279. 1349. 1454. 1611. sine casu I, 238. 880. 1123. 1164. II, 919. III, 811. 883. 885. 1248. 1947. 1352. IV, 129. 811. 603. 943. 1301. 1393. 1535.
 Ἀμφιάλος Ἀμφιάλῳ IV, 425.
 Ἀμφιβάλλω. Ἀμφιβάλλῃσιν IV, 437. Ἀμφιβαλόν I, 1331. Ἀμφιβαλόντες I, 567. IV, 1290. Ἀμφιβαλέσθαι III, 1315. Ἀμφι—βαλῶσα IV, 749.
 Ἀμφιγυγής III, 37.
 Ἀμφίγυος. Ἀμφίγυοις III, 1356.
 Ἀμφιδάλω. Ἀμφιδίδῃσιν IV, 337.
 Ἀμφιδάμας I, 161. II, 1047.
 Ἀμφιδέω Ἀμφέδεον II, 64.
 Ἀμφίδυμοι I, 940.
 Ἀμφιέννυμι. Ἀμφι—ένσαστο III, 1204. Ἀμφι—ένστο IV, 1438.
 Ἀμφιέπω. Ἀμφιέπονται I, 1102. Ἀμφιέπον II, 761. 1158. Ἀμφιέπειν I, 562. 571. Ἀμφιέποντας III, 547. Ἀμφιέπεν III, 1146.
 Ἀμφίθαις IV, 1495. Ἀμφίθαις IV, 1494.
 Ἀμφιθροάσκω. Ἀμφιθροόντες III, 1373.
 Ἀμφικάλυπτω. Ἀμφικάλυψε II, 203. Ἀμφικαλύψαι III, 1130. Ἀμφικαλύψει II, 583.
 Ἀμφιλαφής IV, 983. 1366. Ἀμφιλαφής II, 733.
 Ἀμφιλύκη. Ἀμφιλύκην II, 671.
 Ἀμφιμάρπτω. Ἀμφιμαρπτῶς III, 147.
 Ἀμφινέμω. Ἀμφινέμονται III, 409. Ἀμφινέμονται I, 947. 1224. II, 988. 999. 1117. IV, 1150. Ἀμφινέμεσθαι III, 495.
 Ἀμφικαλύνω. Ἀμφικαλύνη III, 1247.
 Ἀμφιπένομαι. Ἀμφιπένονται II, 27. Ἀμφιπένομαι II, 925. III, 271. IV, 883. Ἀμφιπένομαι II, 1199.
 Ἀμφιπίπτω. Ἀμφιπεσοῦσα I, 270.
 Ἀμφιπόλειω. Ἀμφιπόλει IV, 1547.
 Ἀμφιπόλος. Ἀμφιπόλοιο III, 669. Ἀμφιπόλοι I, 293. III, 247. 843. 870. 873. 966. 1137. IV, 1113. 1522. Ἀμφιπόλων III, 952. Ἀμφιπόλοισιν I, 303. III, 658. Ἀμφιπόλους III, 1149. IV, 16.
 Ἀμφιπονέω. Ἀμφιπονέιτο III, 251.
 Ἀμφιρῥάγεις. Ἀμφιρῥάγας I, 995.
 Ἀμφιρυντος. Ἀμφιρυντῇ I, 1305.
 Ἀμφις I, 392. 498. II, 406. III, 1070. IV, 1603.
 Ἀμφίτομον I, 163.
 Ἀμφιτρίτη IV, 1325. 1355.
 Ἀμφιφορέω. Ἀμφιφορέας IV, 1187. 1770.
 Ἀμφιχέω. Ἀμφι—χέω IV, 647.
 Ἀμφίων I, 176. 736. 740.
 Ἀμφοτέρω. Ἀμφοτέρον III, 987. IV, 1652. Ἀμφοτέροι I, 153. Ἀμφοτέρων II, 1150. Ἀμφοτέροις I, 431. II, 104. IV, 715. 1019. Ἀμφοτέρους II, 83. 932. IV, 155. Ἀμφοτέραις IV, 695. Ἀμφοτέρῃ I, 472. 1130. 1197. III, 90. 104.

146. 283. 706. IV, 82. 472. ἀμφοτέρως III, 379.
 Ἀμφοτέρωθε I, 380. II, 82. 552. III, 238. IV, 26.
 Ἀμφοσσοί. Ἀμφοσσοί I, 54.
 Ἀμω I, 39. 90. 103. 165. 188. 484. 1011. 1045. 1169. II, 264. 565. 1102. III, 25. 112. 248. 360. 628. 660. 708. 947. 1022. 1292. 1296. 1312. IV, 134. 373. 378. 690. 1447. 1796.
 Ἀν c. opt. I, 20. 334. 828. 893. II, 251. 804. 1059. III, 338. 539. 719. 784. 990. 1047. 1057. IV, 217. 1507. c. ind. praeter. I, 862. II, 590. III, 378. c. ind. fut. I, 416. IV, 405. 408. c. inf. fut. II, 441. III, 28. c. inf. aor. II, 148.
 Ἀν pro ἀνέστη I, 494. II, 492.
 Ἀνά I, 308. 310. 526. 528. 653. 781. 825. 838. 1130. 1292. II, 168. 498. 588. 695. 996. 1016. 1034. III, 44. 166. 573. 685. 749. 824. 1234. 1368. IV, 48. 47. 115. 231. 582. 635. 998. 1058. 1112. 1174. 1179. 1231. 1338. 1340. 1361. 1385. 1442.
 Ἀναβαίνω. ἀν — βήσατο III, 1236.
 Ἀναβιβύζω. ἀναβιβύζουσα IV, 923.
 Ἀναβλύω. ἀναβλύσκει III, 223.
 Ἀναβράζω. ἀνέβραχε I, 1147. ἀναβρασεύει II, 566.
 Ἀναβρόχω. ἀναβρόχευσα IV, 826.
 Ἀναγκαίη. ἀναγκαίη III, 987. IV, 1390.
 Ἀνάγκη II, 18. 1230. IV, 440. 534. ἀνάγκης III, 430.
 Ἀνάγω I, 1108. ἀνήγαγεν I, 977. III, 2. ἀνάγετε IV, 1035. ἀνάξων III, 29. ἀνάξομαι IV, 194.
 Ἀναδαίω. ἀναδαίωτο IV, 1726.
 Ἀναδίδω. ἀνέδρακεν III, 1010.
 Ἀναδέχομαι. ἀνεδέξατο II, 93.
 Ἀναδίδω. ἀνεδήσατο III, 50.
 Ἀναδύω. ἀνέδυ II, 580. ἀνεδύετο I, 1128.
 Ἀνάειδος. ἀνάειδον II, 1149.
 Ἀναίρω. ἀνάειρον IV, 1499. ἀναείρας III, 72. ἀνήρθησαν I, 1078. ἀναειρόμενος IV, 94. ἀνά — αείρων I, 1268. ἀν — αείρων III, 874. ἀνά — αείραι. II, 14. ἀνά — αείρας IV, 1552.
 Ἀναξίω. ἀναξίονσα IV, 391.
 Ἀναθρόσχω. ἀναθρόσκων III, 957. ἀναθρόσκοντες IV, 42. ἄνθορον III, 554.
 Ἀναιδής. ἀναιδέα II, 407. ἀναιδέας II, 383.
 Ἀναιδήςτος. ἀναιδέτης III, 92. IV, 361.
 Ἀναιμωσι II, 986.
 Ἀναινομαι. ἀνήνωσθαι II, 625.
 Ἀναιρέω. ἀνά — εἰών I, 1205. ἀνά εἴλετο III, 157.
 Ἀναίσσω. ἀναίξας IV, 1837. ἀναίξασα IV, 842. ἀναίξασαι III, 86.
 Ἀνακαίω. ἀνά — καίον II, 699.
 Ἀνακαλέω. ἀγκαλέοντες I, 1125. ἀγκαλέονσα IV, 708. ἀγκαλίσσας III, 1212. ἀγκαλίσσασα III, 861.
 Ἀνακαλύπτω. ἀν δ' ἐκάλυψαν IV, 1350.
 Ἀνάκειμαι. ἀγκειμαι II, 626.
 Ἀνακημία. ἀνεκήμις III, 227. ἀνακημίει IV, 600.
 Ἀνακινέω. ἀνά — κινήσασα III, 930.
 Ἀνακλίνω. ἀνακλινθεῖσαν III, 617.
 Ἀνακλύζω. ἀνακλύζουσαν III, 561.
 Ἀνακρούω. ἀνακρούουσαν IV, 1650. ἀνεκρούσαντο I, 1277.
 Ἀνακτορίη I, 839.
 Ἀναλδήσκω. ἀναλδήσκοντες III, 1363.
 Ἀναλκίη. ἀναλκίησιν II, 145.
 Ἀναλκίς. ἀναλκίδας I, 465. III, 563.
 Ἀναλύω. ἀνελύει IV, 150. ἀνά — λύεσκε III, 822.
 Ἀναμαρμαίρω. ἀναμαρμαίρουσι III, 1300.
 Ἀνανομιάω. ἀν — νόμα III, 1231.
 Ἀναξ I, 411. 422. 968. II, 70. 693. 708. III, 367. IV, 228. 377. 431. 549. 956. ἄνακτος I, 908. II, 140. III, 215. 1273. 1403. IV, 406. 499. 507. ἄνακτα I, 731. ἄνακτα IV, 537. ἄνα I, 242. II, 213. IV, 1324.
 Ἀναπάλλω. ἀναπάλλεται III, 1877.
 Ἀναπαύω. ἀνεπαύον IV, 1630.
 Ἀναπέταννυμι. ἀναπέπταται IV, 1258. ἀναπεπτάμενον II, 609. ἀμπετάσας II, 225.
 Ἀναπλήρημι. ἀνέπλησαν IV, 1388. ἀναπλήσειας IV, 366. ἀναπλήσειαν IV, 347. ἀναπλήσειν I, 1323. IV, 15. ἀνέπλησεν I, 1035. ἀμπλήσαν II, 1195.
 Ἀναπλώω. ἀναπλώοντι I, 905.
 Ἀναπνέω. ἀνέπνεον II, 607. ἀναπνέων IV, 473. ἀναπνέουσα II, 739. ἀμπνέουσαν III, 231. ἀμ-

- πνεύσιαν IV, 1264. ἀμπνέοντες III, 1289. ἀμπνέουσας II, 208.
 Ἀμπνέουσας II, 474.
 Ἀμπνύω. ἀμπνύω II, 570.
 Ἀνάπτω. ἀνήπτω II, 177. ἀνάφο-
 μὴν III, 570. ἀνάψαι I, 965. IV;
 1639. ἀνάπτωμαι II, 214. ἀνή-
 ψατο III, 829. ἀνήπτει II, 245.
 III, 5. IV, 840. ἀνήπτο II, 160.
 ἀνάψομαι II, 643. ἀνάψασθαι
 II, 462.
 Ἀναπτύω. ἀνέπτυνε II, 570.
 Ἀναρπάσθην IV, 579. 1232.
 Ἀναρπάζω. ἀναρπάσσαι III, 1114.
 Ἀναρρήσσω. ἀναρρήξας III, 581.
 Ἀνάρσιος II, 343. ἀνάρσιοι II, 630.
 ἀνάρσια IV, 526.
 Ἀναρτάω. ἀναρτήσας III, 789.
 Ἀνασειράζω. ἀνασειράζοντες I, 391.
 Ἀνασκάω. ἀνά — σκάσαν II, 924.
 Ἀνασσω. ἀνάσσης IV, 39. 1043.
 ἀνασσαν III, 862. IV, 147. ἀνασ-
 σαι IV, 1411.
 Ἀνάσσω IV, 1559. ἀνάσσει IV, 765.
 ἀνασσον I, 507. II, 238. ἡνασ-
 σεν II, 1233. ἀνασσε I, 621. 943.
 IV, 305. ἀνάσσοι IV, 803. ἀνασ-
 σέμεν I, 719. ἀνάσσαν I, 49.
 ἀνάσσετο IV, 266.
 Ἀνασταγῶ. ἀνασταγῶσι III, 1054.
 IV, 271. ἀνασταγέσκον III, 1354.
 Ἀναστένω. ἀνέστεινον I, 1138.
 Ἀναπαύω. ἀνά — τανύσαστο I,
 344.
 Ἀνατέλλω. ἀνέτειλε I, 501. ἀνέ-
 τελλε I, 601. 810. III, 683. ἀνέ-
 τελλον II, 1249. ἀντέλλει II, 1007.
 III, 959. ἀντέλλων II, 44. III,
 520. ἀντέλλουσα III, 1224. ἀν-
 τέλλοντα I, 776.
 Ἀνατρίβω. ἀν δὲ — θῆκε II, 928.
 ἀνθέτο I, 1237. III, 1300. ἀν-
 θέμενος IV, 189. 1589. ἀνθέμε-
 νοι II, 1061. IV, 1376, ἀνθέμε-
 νος IV, 1386.
 Ἀνατρίβω. ἀνέτριψεν II, 179. IV,
 1091.
 Ἀναυδός II, 205. ἀναυδοι III, 503.
 967. IV, 693.
 Ἀναυρός. Ἀναύρων I, 9. III, 67.
 Ἀναύω. ἀνήυσε IV, 75.
 Ἀναφαίνω. ἀνέφηνε IV, 1718.
 Ἀναφανδᾶ IV, 84.
 Ἀναφέρω. ἀνετίκατο III, 463. 635.
 IV, 1743. ἀμφέρεται II, 170.
 Ἀνάφη. Ἀνάφης IV, 1730. 1744.
 Ἀνάφην IV, 1717.
 Ἀναφυσίδων II, 431.
 Ἀναφύω. ἀνέφυσεν II, 1209.
 Ἀναχαλάω. ἀγγαλάσας II, 583.
 Ἀναγάξομαι. ἀναγάζεται IV, 1241.
 ἀναγάζω III, 1038.
 Ἀναψύχω. ἀναψύχει II, 989.
 Ἀνδάνω. ἀνδάνει IV, 395. ἦνδαν
 I, 717. II, 656. 1069. III, 912.
 1381. ἔαδεν I, 867. εὐαδα I,
 697. II, 501. III, 1033. IV,
 568. 1062. ἔαδῃ III, 350. ἔαδοι I,
 828. ἔαδότα II, 85. IV, 1127.
 Ἀνδίζω I, 908. II, 575. 927. 973.
 III, 23. IV, 31. 1291.
 Ἀνδραχθής. ἀνδραχθέες III, 1334.
 Ἀνδρομέτες. ἀνδρομέη IV, 581. ἀν-
 δρομένη I, 258.
 Ἀνδροφόνος. ἀνδροφόνουσι IV, 701.
 Ἀνεγείλω. ἀνέγειρε I, 1091. ἀνέ-
 γκατο I, 522. ἀνεγρόμενον III,
 295. ἀνεγρόμενοι II, 677. ἀνε-
 γρομένοις II, 1129.
 Ἀνέχομαι. ἀνά δ' ἔξετο I, 1170.
 ἀν' αὐτῷ ἔξετο IV, 1332.
 Ἀνεμι. ἀνειμι IV, 848. ἀνήμιον IV,
 238. ἀνιάν II, 165. 913. IV,
 1431. ἀνιόντος IV, 125. ἀνιόν-
 τα I, 725. ἀνιόντας I, 1022.
 1304. ἀνιούσα I, 1281. IV,
 1698. ἀνιούσας III, 226.
 Ἀνεπιείν. ἀνά — ἔπεισε IV, 1201.
 Ἀνείρομαι. ἀνειρομένη III, 1158.
 ἀνειρομένοις IV, 1565.
 Ἀνειρώω. ἀνείρωσε II, 586.
 Ἀνελίνω. ἀνέλινον I, 862.
 Ἀνέλλω. ἀνελκομένοιο II, 1257.
 Ἄνεμος I, 1358. IV, 891. ἀνέμον
 I, 1299. II, 1108. 1114. ἀνέ-
 μοιο I, 107. 520. 586. 600. 607.
 1013. 1203. 1275. II, 727. 751.
 980. 1229. 1245. III, 845. 955.
 970. 1876. IV, 215. 221. 241.
 609. 963. 1224. 1631. ἀνέμφ I,
 1278. II, 902. 994. ἄνεμοι I,
 1037. ἀνέμων I, 1086. 1152. III,
 1328. IV, 820. 1778. ἀνέμοιοι I,
 923. 1334. IV, 765. 1256. 1463.
 Ἀνερέ(πο)μαι. ἀνερέψατο I, 214.
 IV, 918. ἀνερεψάμενος II, 503.
 Ἀνερέγγομαι. ἀνερεγγεται II, 744.
 Ἀνέροχομαι. ἀνέροχεται III, 1229.
 ἀνήλυθε I, 191. II, 1143. III,
 894. ἀνήλυθον III, 473. ἀνά δ'
 ἤλυθε IV, 1629. ἀνελθέμενοι I,
 999. ἀνερχόμενος II, 674. ἀνε-
 ρομένη II, 574. IV, 54. 1170.

1714. ἀνερχομένοιαν I, 442. IV, 1777. ἀνερχομένους I, 821.
 Ἀνευθεν I, 855. III, 641. 782. 988. 1031. IV, 746. 1010.
 Ἀνευρίσκω. ἀνεύρητο IV, 1133.
 Ἀνεψάλλομαι. ἀνεπάλημος II, 825.
 Ἀνέχω. ἀνέχουσι II, 161. ἀνεχον III, 217. ἀνέχε II, 254. III, 851. ἀνέσχον IV, 808. ἀνέσχε-θες IV, 1709. ἀνέσχεθεν III, 257. ἀνὰ δ' ἔσχεθε I, 673. ἀνέ-σχεθον IV, 593. 698. ἀνέχουσα IV, 310. ἀνέχοντας III, 1383. ἀνασχεθεῖν I, 876. ἀνεχόιατό I, 1005. ἀναχοίτο II, 290. ἀνασχό-μενος I, 495. IV, 465. 1702. ἀνασχόμενοι II, 68. 100. ἀνα-σχόμεναι IV, 940.
 Ἀνεω III, 503. 967. IV, 893.
 Ἀνηλές IV, 1047.
 Ἀνήνυστος. ἀνήνυστο IV, 1307.
 Ἀνήνυτος III, 502.
 Ἀνῆρ I, 182. II, 469. 1073. III, 438. IV, 199. 1436. 1486. 1604. ἀνέρος I, 6. 703. II, 841. III, 795. 1314. IV, 199. ἀνδρός I, 1338. ἀνῆρ III, 421. 743. IV, 1107. 1119. ἀνῆρα I, 154. II, 102. 218. 798. III, 457. ἄνδρα I, 1153. II, 29. III, 421. 380. IV, 1030. 1655. ἄνδρε III, 1173. ἀνέρες I, 612. 948. II, 27. 80. 451. III, 316. 345. 977. IV, 109. 1075. 1183. 1213. 1281. ἄνδρες I, 1149. 1251. II, 98. 468. 630. 874. 1179. III, 326. 1366. IV, 569. 1719. ἀνδρῶν I, 543. 548. 970. 1023. 1047. II, 4. 13. 59. 140. 155. 374. 458. 723. 821. 853. 953. 958. 1078. 1091. 1124. III, 68. 164. 192. 513. 919. 1006. 1048. 1233. 1338. 1347. 1401. IV, 182. 278. 397. 1033. ἀνδρεσιν IV, 673. 1059. ἀνδράσι I, 17. 70. 173. 648. 658. 780. 794. 835. 852. 992. 1071. 1307. II, 216. 236. 464. 501. 781. 801. 805. 1011. III, 341. 405. 415. 519. 596. 689. 840. 892. 1045. 1106. 1123. 1352. 1378. IV, 6. 252. 462. 481. 518. 618. 1021. 1211. 1642. 1729. 1760. ἄνδρας I, 236. 465. II, 917. ἀνίρας I, 883. II, 753. 1014. 1130. III, 204. IV, 667.
 Ἀνηρεφής. ἀνηρεφής II, 1173.
 Ἀνθεμοίς. ἀνθεμοέσσαν IV, 892.
 Ἀνθεμοσίς. Ἀνθεμοσίδα II, 724.
 Ἄνθος III, 854. ἄνθεια I, 1143. III, 898. IV, 1143.
 Ἀνθρωπος. ἄνθρωποι II, 296. 542. IV, 1557. ἄνθρωπων II, 245. 675. III, 1089. 1202. IV, 1016. 1165. 1641. ἀνθρώποισι I, 82. 679. II, 182. 314. III, 430. IV, 445. 1103. 1775.
 Ἄντι. ἄντη III, 290. 695. IV, 1167. 1584. ἄντη III, 290. 695. IV, 1167. 1584. ἄντι III, 1103. 1404. IV, 352. ἄντις I, 253. 265. 295. II, 884. III, 264. 764. 777. 996.
 Ἀνιάζω. ἀνιάζεσκον III, 1138. ἀνιάζοντι IV, 1347. ἀνιάζουσα I, 299.
 Ἀνιάχω. ἀνιχεν III, 253. ἀνιά-χου II, 270.
 Ἀνιάω. ἀνιηθεῖς I, 1340.
 Ἀνίημι. ἀνίημι III, 498. ἀνιήμεν I, 478. ἄνισαν I, 786.
 Ἀνιήρ. ἀνιήρον IV, 68. ἀνιηρῶ III, 1066.
 Ἀνιπταμαι. ἀνιπτατο III, 724.
 Ἀνίστημι. ἀναστήσαντες II, 689. ἀναστήσασα IV, 719. ἀνίστησον IV, 1325. ἀναστήσειν I, 1349. ἀνὰ δ' ἵστατο II, 491. ἀνίσταθεν IV, 1778. ἀναστήσεσθαι I, 346.
 Ἀνίσχω. ἀνίσχεται II, 729.
 Ἀνδρηνύμι. ἀνὰ — δρσαι IV, 1352. ἀνὰ — ἄνυτο I, 349. ἀνῶρο I, 698.
 Ἀνορούα. ἀνόρουσεν II, 299. 603. III, 516. 633. ἀνόρουσαν II, 428. IV, 592. ἀνορούσας II, 1238.
 Ἀνούτατος II, 75.
 Ἀνοχλίζω. ἀνοχλίσαν III, 1298. ἀνοχλίζων I, 1167. ἀν — ὀχλίζων IV, 1677.
 Ἄντα III, 44.
 Ἀνταῖος. ἀνταῖη I, 1141.
 Ἀντάω. ἤντεον IV, 845. 931. 1184. ἤντης IV, 490. ἀντή-σειεν III, 830. ἀντήσαντες I, 962.
 Ἀντεταγών II, 119.
 Ἀντην III, 100. 1010. 1066.
 Ἀντι II, 446. 849. IV, 30.
 Ἀντιάνειρα. Ἀντιανείρης I, 56.
 Ἀντιάχω. ἀντιαχεν IV, 76. ἀντιά-χσαν II, 828.
 Ἀντιάω. ἀντιάει IV, 1675. ἀντιά-σκον II, 100. ἀντιάοιτε II, 804. ἀντιάσεις IV, 806. ἀντιάσεις III, 588. 694. 1337. IV, 1057. ἀντιά-

- σησιν III, 643. ἀντιάσαιμεν I, 836. ἀντιόωσιν IV, 405. 703. 717. 859. ἀντιόφρο I, 470. III, 1405. ἀντιόωντος IV, 836. ἀντιόωντα I, 1214. ἀντιόωσα I, 703. III, 35. 880. IV, 1078. ἀντιόωσαν I, 370. III, 718. ἀντιόωντες I, 998. II, 69. III, 1298. IV, 1206. ἀντιόωντας III, 416. ἀντιάαν I, 971. ἀντιάσαντες II, 959. ἀντιάσθαι II, 24.
- Ἀντιβλην I, 1002. II, 758. III, 384. IV, 410.
- Ἀντιβολέω. ἀντεβόλησεν III, 68. 1213. IV, 1551. 1592. ἀντεβόλησαν II, 1120. III, 1149. ἀντιβολήσεις III, 941. ἀντιβολήσας III, 179. IV, 182. 1754. ἀντιβολήσαν I, 12. III, 482.
- Ἀντικρῶ II, 337. 979. III, 493. IV, 127. 224. 469. 570. 1334. 1612.
- Ἀντίξοος. ἀντίξοα II, 79.
- Ἀντιόπη II, 387. Ἀντιόπης I, 735. Ἀντιόπην IV, 1090.
- Ἀντίος II, 62. ἀντίη III, 227. ἀντίον I, 745. II, 682. IV, 497. ἀντίοι I, 320. ἀντίαι I, 1017. II, 564. ἀντία I, 790. 799. III, 287. IV, 1712.
- Ἀντιπέραιος. ἀντιπεραίαν II, 351. IV, 522.
- Ἀντιπέρην I, 613. 977. II, 1030. 1174. III, 1271. IV, 470.
- Ἀντιπέρην II, 177. 722. IV, 68.
- Ἀντισηάω. ἀντίσηας II, 598.
- Ἀντιφίρεσθαι I, 200.
- Ἀντολή. ἀντολαί I, 85. ἀντολέων II, 1123.
- Ἀντομαι. ἀντόμεθα II, 1123. ἀντομένη I, 771. III, 149. IV, 919. 1096. ἀντομένην III, 77. IV, 863. ἀντόμεναι IV, 1311. ἀντομένοισι III, 391. IV, 1555.
- Ἀντρον II, 434. 910. 1233. IV, 57. 1153. ἄντροιο II, 907. ἄντροισι II, 510. ἄντροφ III, 134. IV, 1131. 1139.
- Ἀντώπιον IV, 728.
- Ἀνυσίς. ἄνυσιν I, 413. 981. II, 310. IV, 578.
- Ἀνυστός. ἄνυστά III, 717.
- Ἀνώ. ἤνυσα IV, 1089. ἤνυσσα IV, 414. ἤνυσεν I, 1065. ἤνυσαν I, 600. ἄνύσαι I, 603.
- Ἄνω (adv.) IV, 1581.
- Ἄνω (verb.). ἀνομένοιο I, 651. II, 494. III, 1340.
- Ἄνωγα. ἀνώγει I, 47. II, 1138. III, 825. 1084. IV, 100. ἄνωγα I, 693. ἄνωγεν I, 328. IV, 687. 755. 1207. ἤνωγον IV, 1594. ἤνώγει IV, 247. ἤνωγες I, 1217. IV, 166. 589. ἄνωχθαι IV, 760.
- Ἄνωγή. ἀνωγῇ I, 1134. II, 499. 556.
- Ἄνωθεν II, 745.
- Ἀνώιστος IV, 255. ἀνώιστοφ III, 800. IV, 1661. ἀνώιστον III, 670. ἀνώιστος I, 680. III, 6.
- Ἄξεινος. Ἀξένοιο II, 548. Ἄξιον II, 984.
- Ἄξιος. ἄξια III, 351.
- Ἄξων. ἄξονος I, 757.
- Ἀοιδῆ. αοιδῆς I, 22. 495. 515. 1220. II, 704. IV, 451. 907. 1194. αοιδῇ I, 569. II, 714. αοιδαί IV, 1773. αοιδαίων I, 27. αοιδαῖς I, 1225. IV, 42. 59. 157. 1668. αοιδῆσι I, 860. IV, 1665.
- Ἀοιδίμος IV, 1143.
- Ἀοιδός. αοιδοί I, 18. 59.
- Ἀολλῆς. ἀολλέα III, 1012. ἀολλέες II, 132. 497. III, 255. IV, 1182. ἀολλεῖς IV, 1455.
- Ἀολλίω. ἀολλίσσας I, 863.
- Ἀόνιος. Ἀονίδιο III, 1178. Ἀονίοισιν III, 1185.
- Ἀοσητηρ IV, 408. ἀοσητηρα I, 471. IV, 146. ἀοσητηρες IV, 786.
- Ἀπαλός. ἀπαλός III, 297.
- Ἀπαμείρω. ἀπαμείρωμεν III, 186. ἀπαμείρεται III, 784.
- Ἀπαναίνομαι. ἀπηνηναντο I, 611.
- Ἀπάνευθε I, 863. II, 153. 872. 1207. III, 114. 167. 333. 1170. IV, 372. 1248.
- Ἀπαρνέομαι. ἀπαρνήσασθαι III, 1133.
- Ἄπας. ἅπαντα I, 982. IV, 800. ἅπασιν I, 1338.
- Ἀπαστος. ἅπαστοι IV, 1295.
- Ἀπατάω. ἀπατήσω III, 152.
- Ἀπαυράω. ἀπηύραον IV, 344. 916.
- Ἀπανστος I, 1267.
- Ἀπαφίσκω. ἡπαφες III, 130.
- Ἀπειλώ. ἀπείλες III, 607.
- Ἀπειμι. ἀπείη I, 459. ἀπείην I, 896. ἀπέοντος II, 140. ἀπέσώμεθα III, 945.
- Ἀπειρέσιος. ἀπειρεσίοιο I, 990.

- ἀπειρεσίον II, 1182. III, 1216.
ἀπειρεσίης IV, 1478. ἀπειρεσίη
III, 1044. ἀπειρεσίην I, 159. II,
1242. IV, 124. ἀπειρεσίοι I,
441. II, 384. IV, 218. ἀπει-
ρεσίοις III, 928. ἀπειρεσίοισιν
II, 185. ἀπειρεσίῃσι III, 1295.
ἀπειρεσίας IV, 143.
Ἀπειριτος III, 1239. ἀπειριτον III,
971. IV, 682. ἀπειριτοι IV,
140.
Ἀπειρων. ἀπειρωνι I, 1323. IV,
1688. ἀπειρονα I, 801. 893. II,
123. 675. 1205. III, 308. IV,
160. 285. 447. 633.
Ἀπειράνω. ἀπείρασεν III, 326.
Ἀπειρεσίος. ἀπειρεσία I, 419. IV,
1705.
Ἀπερητύω. ἀπερήτυε I, 772.
Ἀπερύκω. ἀπερύκων III, 327. 384.
IV, 509. ἀπερύκων III, 174.
Ἀπέρχομαι. ἀπερχομένους IV, 417.
Ἀπηλεγέω. ἀπηλεγέοντες II, 17.
Ἀπηλεγέως I, 439. 785. II, 25.
845. III, 19. 439. 501. IV, 689.
864. 902. 1469.
Ἀπήμων IV, 522. 1582. ἀπήμονι
I, 422. ἀπήμονα I, 885. II,
969. ἀπήμοσιν I, 888. ἀπήμονας
II, 637. 1185. 1276. III, 590.
Ἀπηρείη. ἀπηρείησιν II, 1202.
Ἀπήνη. ἀπήνης III, 869. 889.
1152. ἀπήνη III, 841. ἀπήνην
III, 843.
Ἀπηνής. ἀπηνέος I, 87. III, 492.
ἀπηνέα II, 76.
Ἀπιδανῆς IV, 263.
Ἀπιδανός I, 38. Ἀπιδανοίτο I, 36.
II, 515.
Ἀπιδέω. ἀπιδῆσε I, 149. III, 669.
ἀπιδῆσει III, 105.
Ἀπίς. Ἀπίδα IV, 1564.
Ἀπλητος. ἀπλητον IV, 1455. ἀπλη-
τοι I, 574.
Ἀπλοος IV, 1271.
Ἀπνοος IV, 1403.
Ἀπό I, 60. 77. 125. 231. 437. 535.
625. 766. 816. 821. 937. 945. 989.
1067. 1107. II, 188. 253. 1040.
1141. 1213. III, 48. 375. 439.
534. 587. 761. 908. 913. 921. 966.
1015. 1017. 1353. 1367. IV, 104.
109. 114. 162. 726. 754. 770. 887.
913. 928. 1146. 1245. 1305. 1367.
1402. 1531. 1583. 1638. 1649.
1777.
Ἀποβάσκειν III, 1143.
Ἀποβρομέω. ἀποβρομέωνται IV,
908.
Ἀποδέχομαι. ἀποδεξαμένην III,
906.
Ἀποίρω. ἀποίρω I, 865.
Ἀποινα II, 967.
Ἀποίχομαι. ἀποιχομένον I, 644.
Ἀποκαίνυμαι. ἀποκαίνυτο II, 783.
Ἀποκατατίθεμαι. ἀποκατίθετο III,
817. 1287.
Ἀποκεδάζω. ἀπό — ἐκέδασεν III,
1360.
Ἀποκιδναμαι. ἀποκιδνάμενος IV,
133.
Ἀποκλύζω. ἀποκλυσεν I, 366.
Ἀποκορίζω. ἀπό — κορίσσει IV,
1106.
Ἀποκόπτω. ἀπό — ἔκοψε IV, 208.
ἀπό — κενόφθοι IV, 1272.
Ἀποκυδὼν II, 15.
Ἀποκρίνω. ἀποκρίναντες I, 1351.
Ἀπολάμπω. ἀπέλαμψε IV, 1710.
Ἀπολείπω. ἀπέλειπον IV, 563. λεί-
πον δ' ἀπο IV, 752. ἀπό — λίπον
III, 1068. ἀπό — λίποντο I, 399.
Ἀπολείζω. ἀπέλειξε IV, 479.
Ἀπολήγω. ἀπολήξεις I, 1154. IV,
767. ἀπολήξουν I, 1353.
Ἀπολυμαίνωμαι. ἀπολυμαίνονται
IV, 702.
Ἀπολύω. ἀπέλυετο III, 1344. ἀπό
ἔλυεν II, 454.
Ἀπόλλαν I, 307. 759. II, 502. III,
1181. Ἀπόλλωνος I, 306. 403.
II, 686. IV, 528. 612. 1218.
1548. Ἀπόλλωνι I, 966. 1186.
II, 927. III, 1283. IV, 1714.
Ἀπόλλωνα I, 410. II, 493. 700.
952. IV, 1729.
Ἀπολωφάω. ἀπό — λωφίσσμεν IV,
1417.
Ἀπομεθίημι. ἀπό — μεθίμεν I, 280.
Ἀπομόργνυμι. ἀπαμόργετο II, 86.
IV, 655.
Ἀπονάω. ἀπένασσε IV, 1492.
Ἀπονέω. ἀπό — νηήσαντο I, 364.
Ἀπόννημι. ἀπόννητο I, 88. ἀπόνα-
σθαι II, 196.
Ἀπονίπτα. ἀπονιψομένους IV, 560.
Ἀπονίσσομαι. ἀπονισόμεθα III, 899.
Ἀπονόσφι III, 9. 911. IV, 735.
Ἀπονόσφίζω. ἀπενόσφισεν IV, 36.
Ἀποπλάζω. ἀποπλάγγειν I, 1220.
ἀποπλάγγεις I, 316. ἀποπλάγ-
χθέντες I, 1325. II, 774. 957.
Ἀποπέμνω. ἀπό — πέμπειν IV, 685.
Ἀποπνέω. ἀπέπνευε II, 193.

- Ἀποπροβάλλω III, 1311.
 Ἀποπροθεν I, 39. 1227. 1244. III, 1111. IV, 1675.
 Ἀπόπροθι I, 602. III, 313. 370. 1063. IV, 287. 554. 1635.
 Ἀποπροδροῶσιν. ἀποπροδροῶν III, 1280.
 Ἀποπρολείπω. ἀποπρολείπον II, 1230. ἀποπρολείποντες I, 1285. III, 267.
 Ἀποπτύω. ἀπέπτυνεν IV, 925.
 Ἀπορρήτος. ἀπορρήτοις IV, 1028.
 Ἀπορρῦμαι. ἀπορρῦμενος IV, 631. ἀπορρῦμενοι I, 800.
 Ἀπορούω. ἀπορούσεν II, 572. 591.
 Ἀπορρίπτω. ἀπορρίψαντες II, 884.
 Ἀπορρώξ IV, 637.
 Ἀπορσιδάω. ἀπεσιδάσε III, 214. ἀποσιδάσεως III, 996.
 Ἀποστείχω. ἀπέστειχε IV, 686. ἀποστείχων II, 6.
 Ἀποστράπτω. στράπτειν — ἄπο III, 1017.
 Ἀποστρέφω. ἀποστρέφαι I, 1132.
 Ἀποστύγω. ἀπέστυνον I, 804.
 Ἀποτεκμύριμαι. ἀπετεκμήραντο IV, 1538.
 Ἀποτέμνω. ἀπό — ἔταμεν IV, 985. ἀπό — ταμῶν III, 378. ἀποτεμνόμενοι II, 794.
 Ἀποτηλόθι IV, 728. 1188. 1208.
 Ἀποτηλοῦ IV, 1092. 1174.
 Ἀποτίθεμαι. ἀπαθήκατο I, 129.
 Ἀποτίνω. ἀπό — τίνετε IV, 1327.
 Ἀποτία. ἀποτίσαι III, 393.
 Ἀποτιμῶ. ἀποτιμήσειν IV, 1120. ἀποτιμῆντες IV, 1052.
 Ἀποτμήξω. ἀποτμήγι II, 581.
 Ἀποτρέπω. ἀποτρέποι I, 681. ἀπέτρεπον I, 1088. ἀπέτρεπον IV, 521.
 Ἀποτροπή IV, 1504.
 Ἀπορωπάζειν III, 16.
 Ἀπούρας I, 1212. III, 175. IV, 1433.
 Ἀποφαίνω. ἀπό — ἔφαάνθη IV, 1711.
 Ἀποφίγω. ἀποίσασι III, 419.
 Ἀποφθίνω. ἀπέφθισεν IV, 1440. ἀποφθίσκειν IV, 1292. ἀποφθιμένος IV, 1529. ἀποφθιμένου II, 852. ἀποφθιμένην I, 1066.
 Ἀποφθινύθω. ἀποφθινύθωσι I, 683.
 Ἀποφλύξω. ἀποφλύξωσιν III, 583.
 Ἀρηκτός I, 246.
 Ἀρόφατοι II, 268. ἀροφάτους I, 645.
 Ἀροφάτως I, 1201. II, 62. 580. 1087. III, 1117. IV, 1005.
 Ἀπτερέως IV, 1765.
 Ἀπτήν. ἀπτήνες IV, 1299.
 Ἀπτομαι. ἀπτόμενοι II, 717. ἀψαμένη I, 1065. ἤπτοντο I, 999. ἤψασθε III, 377.
 Ἀπυργατος I, 796.
 Ἀπώθεν I, 583. II, 48. 86. 431. 981. III, 1137. 1191. IV, 323. 443. 954. 1172. 1571.
 Ἀρά. ἀράς III, 712.
 Ἀρ II, 669. 1011. IV, 1076.
 Ἀρα I, 86. 193. 207. 213. 227. 228. 260. 320. 378. 578. 585. 667. 673. 913. II, 468. 537. 748. 1079. al. ἀρα δὲ I, 898. II, 228. III, 1069.
 Ἀραβίω. ἀράβησαν II, 281.
 Ἀραιθυρέηθεν I, 115.
 Ἀραιός. ἀραιός III, 762.
 Ἀράξης. Ἀράξεω IV, 133.
 Ἀράσμαι. ἀρήσαιο I, 159. ἡρήσαιο I, 886. 1176.
 Ἀράσσω. ἀράσσονται IV, 763. ἀρασσμένων II, 553.
 Ἀργαλέας. ἀργαλήν IV, 525. ἀργαλείων II, 214. 644. IV, 1374. ἀργαλήσι IV, 501. ἀργαλίας I, 773. III, 996. IV, 587.
 Ἀργανθάνειος. Ἀργανθάνειον I, 1178.
 Ἀργέστης. Ἀργέσταιο II, 961. 993. IV, 1628.
 Ἀργινόεις. ἀργινόνετα IV, 1607. ἀργινόεσσαν II, 738.
 Ἀργιόδων II, 820.
 Ἀργόθεν I, 118.
 Ἀργος I, 111. 125. 140. 226. 325. 912. 1119. II, 613. 1122. 1140. 1189. 1199. III, 318. 367. 440. 474. 521. 568. 610. 722. 826. 902. 914. 944. 1200. IV, 80. 256. 1073. Ἀργον I, 367. II, 1281. IV, 122. Ἀργοιο II, 1260. III, 554. Ἀργον I, 19. 321. II, 1156.
 Ἀργος (civitas). Ἀργεῖ I, 1317.
 Ἀργύρεος. ἀργύρεον II, 678. IV, 972.
 Ἀργυφές. ἀργυφῆν III, 835. IV, 475. ἀργυφείας IV, 1407.
 Ἀργώ I, 4. 386. 525. 633. 953. II, 340. IV, 510. 592. 763. 993. 1473. 1546. Ἀργοῦς I, 591. 724. IV, 1609.
 Ἀργῶς IV, 658. 1620. Ἀργῶς II,

211. IV, 554. Ἀργῶν I, 319. IV, 938.
 Ἀρδμός. ἀρδμὸν IV, 1247.
 Ἀρδω. ἀρδεται IV, 270. ἀρδεσθαι IV, 1735.
 Ἀρείων IV, 1336. ἀρείονα III, 438. ἀρείω I, 901. ἀρειον I, 665. 676. III, 136. 399. 546. ἀρειονες II, 801.
 Ἀρέσκω. ἀρεσσαν III, 301. ἤρεσαν I, 1110. ἀρέσαντο I, 963. ἀρέσασθαι III, 668. ἀρέσσασθαι III, 187. IV, 246. ἀρέσσάμενος II, 462. III, 846. ἀρεσσάμενοι I, 353.
 Ἀρεστορίδης I, 110. 325.
 Ἀρετή. ἀρετῇ II, 641. IV, 1384.
 Ἀρήγω. ἀρήγει IV, 701. ἀρηγε IV, 815. ἀρήγειν II, 715.
 Ἀρηίδος ἀρηίδοον I, 1042.
 Ἀρηίος (nom. propr.) I, 118.
 Ἀρηίος I, 44. 95. 349. II, 122. III, 1259. ἀρηίον II, 1033. 1268. III, 409. 495. 1270. ἀρηίοι I, 1000. II, 397. ἀρήϊα I, 266. IV, 206. 1156. ἀρήϊαι III, 325.
 Ἀρηίφίλος. ἀρηίφιλον III, 1174.
 Ἀρηνηθεν I, 152. 471.
 Ἀρης III, 1227. Ἀρηος II, 385. 870. 1169. 1230. III, 411. 754. 1357. IV, 166. Ἀρεος I, 189. 743. II, 404. 989. 990. III, 1187. 1366. Ἀρηί II, 991. III, 183. 393.
 Ἀρει II, 1205. III, 1232. Ἀρηα II, 797. III, 1385. Ἀρεα I, 1024.
 Ἀρήτειρα I, 312. III, 252.
 Ἀρήτη IV, 1070. 1098. 1221. Ἀρήτης IV, 1013. 1123. Ἀρήτη IV, 1200. Ἀρήτην IV, 1029.
 Ἀρητιάς II, 1046. Ἀρητιάδος II, 1030. Ἀρητιάδε III, 1180. Ἀρητιάδα II, 966.
 Ἀρητος II, 65. 114.
 Ἀρδμείω. ἀρδμηθέντες I, 1344.
 Ἀρθμῖος III, 1101.
 Ἀρθμός. ἀρθμὸν II, 755.
 Ἀριάδην III, 998. Ἀριάδης III, 1003. Ἀριάδην III, 1107. Ἀριάδην III, 1097.
 Ἀρίγνωτος. ἀρίγνώτην III, 1075.
 Ἀρίδης IV, 727. ἀρίδηλα III, 615.
 Ἀρίξηλος III, 958. ἀρίξηλοι II, 250.
 Ἀρήκοος IV, 1707.
 Ἀριθμείω. ἀριθμήσας III, 155.
 Ἀριθρεπίων IV, 1192.
 Ἀρισταίος. Ἀρισταίω IV, 1132. Ἀρισταίον II, 506.
 Ἀριστερός. ἀριστερά II, 1266.
 Ἀριστέως. ἀριστῆες I, 640. 911. 1082. II, 301. 528. 1157. III, 7. IV, 122. 1288. ἀριστῶν I, 61. 109. 302. 1038. 1153. II, 458. 638. 958. III, 21. 1006. IV, 106. 561. 1003. 1030. 1498. 1773. ἀριστῆσαι I, 70. 206. II, 464. 685. III, 504. IV, 850. 1553. ἀριστῆες I, 229.
 Ἀριστος. ἀριστον I, 338. 1285. II, 15. IV, 805. ἀρίστη IV, 1104. ἀριστοι I, 231. 548. IV, 6. 1181. 1307. ἀρίστοις I, 1351.
 Ἀριφραδέως III, 315.
 Ἀρκάδες IV, 263. 264.
 Ἀρκάδην. Ἀρκάδης I, 125. Ἀρκάδιη II, 1052.
 Ἀρκάδιθεν I, 161.
 Ἀρκέω. ἀρκέσαι II, 1124.
 Ἀρκενθος. ἀρκενθῖοι IV, 156.
 Ἀρκιος II, 799.
 Ἀρκτος. ἄρκτου I, 163. II, 120. 368. III, 1195. Ἀρκτων I, 941. 1150.
 Ἀρκτοῦρος. Ἀρκτοῦροιο II, 1099.
 Ἀρμα IV, 1326. 1356. ἄρματος IV, 598. ἄρματι III, 1272. ἄρματα IV, 1370. ἄρμασιν III, 309. 878. 1241.
 Ἀρμαλίη. ἀρμαλῖην I, 393.
 Ἀρμενος. v. Ἀρω.
 Ἀρμόζω. ἤρμωσε I, 527. IV, 583.
 Ἀρμονίη. ἀρμονίης II, 990. IV, 517.
 Ἀρνεῖός. ἀρνεῖοῦ III, 1208. ἀρνεῖον III, 1033. IV, 1186.
 Ἀρσις. ἄρσιν I, 826. 868.
 Ἀροτήρ. ἀροτήρι III, 1332. 1343. ἀροτήρας IV, 1630.
 Ἀρότης. ἀρότην I, 1217.
 Ἀροτος II, 1003.
 Ἀροτρεὺς I, 1172.
 Ἀροτρον I, 687. III, 232. 1285. ἀρότρον III, 1333. ἀρότρον I, 1215. III, 412. ἄροτρα III, 1344.
 Ἀρουρα. ἀρουραν II, 662. III, 1554. IV, 285. ἀρουρα I, 451. IV, 271. ἀρούραις I, 686. ἀρούρας I, 628. II, 787. III, 1387.
 Ἀρώω. ἀρώωσι I, 796. ἀρώσης III, 1058. ἀρόσαι III, 497. ἀρηροτό III, 1343. ἀρηρομένην III, 1336.
 Ἀρπαγδην I, 1017. IV, 876.
 Ἀρπάζω. ἤρπαζον II, 189. ἤρπαξεν III, 1019. ἀρπάξας IV, 569.
 Ἀρπαλέως II, 306. IV, 56.
 Ἀρπη. ἄρπην III, 1388. IV, 987.

- Ἀρπυια.** Ἀρπυιαί II, 188. 223.
 298. Ἀρπυρίων II, 264. Ἀρπυίας
 II, 252. 289. 462.
Ἀρρήκτος I, 63. IV, 1646. ἀρρή-
 κτοις IV, 1205.
Ἀρρήκτων II, 389. ἀρρήκτους I, 917.
Ἀρσην. ἄρσενα I, 905. ἄρσεν I,
 618. 825.
Ἀρτάκης. Ἀρτάχεια I, 1047.
Ἀρτακίη. ἄρτακίη I, 954.
Ἀρτεμής. ἀρτεμεύσσειν I, 415.
Ἀρτεμης. Ἀρτέμιδος I, 312. III,
 773. IV, 350. 453. Ἀρτέμιδι IV,
 471. Ἀρτεμιν I, 571. 1225.
Ἀρτι I, 1222. II, 607.
Ἀρτίτομος. ἀρτίτομον IV, 1515.
Ἀρτύνω. ἀρτύνειας III, 698. ἡρτύ-
 ναντο II, 67. IV, 421. ἀρτύνα-
 σθαι I, 523.
Ἀρύω. ἀρύσασα III, 1015.
Ἀρχω. ἀρξωσιν II, 801. ἡρξεν II,
 704. 1180. ἡρξετο II, 612. ἄρχειο
 III, 11. ἀρχόμενος I, 1.
Ἀρχεύω. ἀρχεύοι I, 347.
Ἀρω. ἡραος IV, 99. ἄρῃσεν II,
 1076. 1204. ἀρήρει I, 957. III,
 218. ἄρσεται II, 1063. ἀραρυίαν
 III, 1324. ἀραρυίας I, 946. ἀρη-
 ρότα II, 1163. ἡρήρειντο III,
 1398. IV, 947. ἀραροίαντο I, 369.
 ἀρηρεμένον III, 833. ἀρηρεμένους
 IV, 677. ἀρηρεμένας I, 787. ἄρ-
 μενον I, 1290. ἄρμενοι IV, 1461.
 ἄρμενα IV, 237. 889.
Ἀρωγή. ἀρωγῆς II, 261. 774. 1200.
 III, 722. 781. 990. IV, 490. 1056.
 ἀρωγῇ I, 951. 556. ἀρωγῇ II,
 423. III, 524. 698. 739. 1026.
 IV, 14.
Ἀρωγός. ἀρωγοί IV, 839. ἀρωγούς
 II, 1276.
Ἀσθμα II, 85. 431. ἀσθματι I,
 1256.
Ἀσίη. Ἀσίην IV, 273.
Ἀσίς. Ἀσίδος I, 444. II, 777.
Ἀσιέω. ἡσικητο I, 742.
Ἀσκηθής II, 573. III, 787. 1081.
 ἀσκηθία II, 690. ἀσκηθείς II,
 346. ἀσκηθείς II, 176. 603.
Ἀσκάσιος II, 457. ἀσκάσιον III, 823.
Ἀσπασίως I, 270. 1173. II, 728.
 III, 301. IV, 67. 996. 1391. 1781.
Ἀσπαστός. ἀσπαστόν I, 1103. III,
 145. IV, 1450.
Ἀσπαστῶς II, 415.
Ἀσπερχής I, 1002.
Ἀσπετος I, 1285. II, 84. 663. IV,
 1001. 1769. ἄσπετον I, 1142.
 1181. 1183. 1235. 1247. II, 430.
 819. 1095. III, 959. 1399. IV,
 130. 240. 838. 1233. 1248. ἄσπε-
 τα II, 143. 529. 839. IV, 316.
Ἀσπίς. ἀσπίδι I, 746. III, 1279.
 1288. ἀσπίδα III, 1264. ἀσπίαν
 II, 1062. 1072. 1076. ἀσπίδας I,
 1026. IV, 201.
Ἄσπον I, 702. II, 107. III, 253.
 IV, 782. 852.
Ἄσπυρίη. Ἄσπυρίης II, 946. 964.
Ἀσταγές III, 805.
Ἀστεμφής. ἀστεμφεῖ IV, 1375.
Ἀστέριος I, 176.
Ἀστερίων I, 35.
Ἀστερόδεια III, 242.
Ἀστερόεις III, 1003.
Ἀστεροπή. ἀστεροπήσιν IV, 510.
Ἀστήρ I, 1273. III, 141. 1377.
 ἀστέρι I, 108. 774. II, 41. 523.
 ἀστέρες I, 240. III, 1195. ἀστέ-
 ρας III, 745.
Ἀστός. ἀστοῖσι I, 798.
Ἀστράγαλος. ἀστραγάλοις III, 117.
 ἀστραγάλους III, 154.
Ἀστράπια. ἀστράπτουσα III, 1358.
Ἄστρον. ἄστρο I, 500. II, 1105.
 III, 533. IV, 1237. 1696.
Ἄστυ I, 696. 774. 794. 857. 1116.
 1322. 1346. II, 849. 1084. III,
 331. 348. 387. 1095. IV, 1179.
 1472. ἄστεος I, 237. 706. 715.
 782. 965. II, 809. III, 207. 211.
 272. 872. 885. 1271. IV, 48.
 1125. ἄστυ IV, 274.
Ἀστυπάλαια II, 869.
Ἀσχαλάω. ἀσχαλόωσι II, 883. ἀσχα-
 λώντος II, 243. ἀσχαλώωντι II,
 489. IV, 1277. 1703. ἀσχαλώων-
 τα III, 433. ἀσχαλώωσα III, 710.
 ἀσχαλώωσαν IV, 108. ἀσχαλώων-
 τες II, 836. III, 448. ἀσχαλό-
 ωντας III, 1117. ἀσχαλώωσαι IV,
 138.
Ἄσχετος III, 1048. ἄσχετος I,
 1334. III, 1322. IV, 622. 1738.
 ἄσχετα III, 606. IV, 742. 1087.
Ἄσωνίς. Ἀσωνίδος I, 735. Ἀσ-
 νίδα IV, 567.
Ἄσωνός. Ἀσωνοῖο I, 117. II, 947.
Ἀτάλαντη I, 769.
Ἀτάλαντος II, 40. ἀτάλαντος II,
 1241. ἀτάλαντοι III, 1395.
Ἀτάλος IV, 461.
Ἀτάρ I, 204. 302. 589. 698. 749.
 958. 1168. 1369. II, 176. 275. 1

Ἀταρβής I, 1012.
 Ἀταρποι I, 1281.
 Ἀτασθαλίη. ἀτασθαλίη IV, 1092.
 Ἀτάσθαλος. ἀτασθάλου I, 815.
 III, 390. ἀτασθάλη I, 1317.
 ἀτάσθαλα I, 480.
 Ἀτε II, 70. III, 118. 1294. 1305.
 IV, 489. 1441.
 Ἀτειρής. ἀτειρέα II, 373. ἀτειρέειν
 IV, 1375. ἀτειρέας I, 26.
 Ἀτέμβω. ἀτέμβηται II, 56. ἀτεμ-
 βοίμην III, 99. ἀτιμβόμενος II,
 1199. ἀτεμβομένη III, 938.
 Ἀτερ II, 55. I, 897. II, 1007.
 Ἀτη. ἀτης I, 290. 1037. II, 438.
 III, 262. 798. IV, 4. 62. ἄτη
 I, 274. 1288. III, 56. 306. 470.
 504. 973. IV, 228. 637. 817.
 1528. ἄτην I, 477. 803. 1255.
 II, 153. 623. 889. III, 600. 769.
 IV, 235. 380. 404. 449. 1016.
 1262.
 Ἀτημελίες I, 812.
 Ἀτημελίη. ἀτημελίη III, 830.
 Ἀτθίς. Ἀτθίδι I, 93.
 Ἀτίξω. ἄτιξας II, 9. ἄτιξαν I,
 615. ἄτιξαι III, 181. ἄτιξαι
 IV, 1100. ἄτίξιν I, 478.
 Ἀτιμάζω. ἀτιμάζοντο I, 809.
 Ἀτιτάλλω. ἀτίταλλε IV, 1739.
 Ἀτλαντίς IV, 575. Ἀτλαντίδος I,
 916.
 Ἀτλας. Ἀτλαντος IV, 1398.
 Ἀτλητος III, 695. ἄτλητον II, 858.
 III, 338. ἀτλήτους II, 627. III,
 578.
 Ἀτμητοι II, 703.
 Ἀτμος. ἀτμόν IV, 600.
 Ἀτραπιτός. ἀτραπιτοῖο IV, 123.
 ἀτραπιτοῖ I, 1173.
 Ἀτραπός I, 546.
 Ἀτρεκὲς I, 745. II, 312.
 Ἀτρεκίς I, 661. II, 182. 212.
 1142.
 Ἀτρέμας III, 952.
 Ἀτρεπτος. ἀτρέπτοιο IV, 704.
 Ἀτρομος III, 1257.
 Ἀτροπή. ἀτροπής IV, 1047. ἀτρο-
 πή IV, 387. ἀτροπήσιν I, 1006.
 Ἀνυζήλος. ἀνυζήλω II, 1057.
 Ἀνύξω. ἀνύξει I, 465. ἀνύζομαι
 II, 635. IV, 1032. ἀνύζεται II,
 248. ἀνυζομένη IV, 39. ἀνυζό-
 μενον IV, 1317. ἀνυζομένην III,
 614. ἀνυζόμενοι II, 1024. ἀνυ-
 ζομένοις IV, 1718. ἀνυζθεῖς I,
 1286.

Ἄ I, 43. 118. 135. 211. 253. II,
 80. III, 1300. IV, 566. 1164. δ'
 αὐ I, 65. 359. 402. 947. 1044.
 1123. 1321. II, 20. 273. 394. 927.
 1242. 1263. III, 451. IV, 305.
 624.
 Ἀνάλεος. ἀνάλεη II, 665. ἀναλέοισι
 I, 1028.
 Ἀνάξω. ἀναγάζουσα I, 1231. ἀν-
 γάζεσθαι I, 155. ἀναγασσασθαι
 II, 682.
 Ἀνγή. ἀνγαι IV, 1312. ἀνγὰς I,
 647. IV, 927. 1744.
 Ἀνγείης III, 440. Ἀνγείην III,
 197. 365.
 Ἀνδάω. ἡῦδα I, 699. III, 76. 564.
 912. 1078. 1142. IV, 99. 1380.
 1562. αὐδα I, 564. αὐδήσαι III,
 1158. IV, 250. αὐδηθεῖσαν I,
 624.
 Ἀνδῆ III, 458. αὐδῆ I, 512. IV,
 582. αὐδῆν I, 257. II, 1258.
 IV, 911.
 Ἀνδῆεις. αὐδήσσαι IV, 1322.
 Ἀνδέντης. αὐθενται II, 754. αὐ-
 θέντησι IV, 480.
 Ἀνδι I, 11. 56. 115. 198. 303. 315.
 passim.
 Ἀνθις I, 838. II, 574. III, 654. 741.
 IV, 1418. 1777.
 Ἀύλαξ. αὐλακας III, 1347.
 Ἀύλειος. αὐλειοῖο II, 203.
 Ἀυλείτης IV, 1487.
 Ἀυλίξω. ἡυλίζοντο II, 1234. III,
 325. 839. IV, 1689.
 Ἀύλιον nom. pr. II, 910.
 Ἀύλιος IV, 1630. αὐλιον IV, 1249.
 αὐλία II, 142. III, 593.
 Ἀύλις II, 1. Ἀύλιν I, 577. 1173.
 IV, 1293. Ἀύλιδα IV, 1779.
 Ἀύπνος II, 1209. αὐπνοῖσι IV,
 123.
 Ἀύση II, 1032. IV, 767. 1627.
 αὐση II, 962. αὐραι II, 500. 595.
 IV, 556. αὐραις I, 1159. αὐρης
 IV, 994.
 Ἀυσόγιος. Ἀυσονίης IV, 590. 660.
 823. Ἀυσονίην IV, 553. 846.
 Ἀυσταλῆος I, 117. II, 200. IV, 1333.
 αὐσταλῆας III, 831.
 Ἀυτάγρετος. αὐτάγρετον II, 326.
 IV, 231.
 Ἀυτανδρος. αὐτανδρον III, 582.
 Ἀυταρ I, 26. 77. 234. 265. 293. 317.
 325. 394. 1082. 1324. II, 1045.
 IV, 696. 1588. passim.
 Ἀυτε I, 179. II, 43. 416. 1015. IV,

654. 1684. 1688. δ' αὖτε I, 56.
115. 406. 640. 899. II, 65. 241.
885. 943. 1072. III, 165. 361.
827. IV, 311. 511. 632. 1219.
1250.
Ἀντεσίαν. Ἀντεσίανος IV, 1762.
Ἀντίω. ἄντι IV, 1337. 1702.
Ἀντή I, 810. II, 1079. *ἀντῆς*
I, 1051. III, 184. IV, 641.
ἀντή I, 1272. II, 270. *ἀντήν*
II, 1063. III, 571. IV, 874.
1005.
Ἀντήμαρ I, 244. 605. III, 419. 788.
1050.
Ἀντίκα I, 280. 580. 634. 656. 716.
857. *passim*.
Ἀντίς I, 698. 807. 888. 1018.
1030. 1088. 1258. II, 575. 851.
IV, 579. 1038. 1418.
Ἀντή II, 665. 736. III, 326.
ἀντῆς III, 1301. IV, 776.
ἀντήν I, 734. III, 531. IV,
929.
Ἀντήν. ἀντήνα II, 87.
Ἀντόγνος. ἀντόγνον III, 232. 1235.
Ἀντόθεν I, 343. *passim*.
Ἀντόθι I, 403. 1356. *passim*.
Ἀντοκασιγνήτη IV, 370. *ἀντοκα-*
σιγνήτης III, 642. 740. *ἀντοκα-*
σιγνήτη III, 984. *ἀντοκασιγνήτην*
III, 647. *ἀντοκασιγνήτας* IV,
844.
Ἀντοκασίγνητος. ἀντοκασιγνήτοις
III, 442.
Ἀντόλκος II, 956.
Ἀντόματος. ἀντομάτη I, 1143.
ἀντόματοι I, 871. *ἀντόματοι* I,
686. IV, 41. *ἀντομάτοις* III,
1152.
Ἀντοσυγί I, 1019. IV, 1130.
Ἀντός I, 130. 142. 347. 349. 414.
passim. *αὐτοῦ* I, 565. et al. loc.
αὐτοῖο I, 244. *passim*. *αὐτῷ* I,
89. 460. 476. 1189. etc. *αὐτὸν*
I, 80. 175. 232. 262. III, 1209.
etc. *αὐτῇ* I, 23. 109. III, 524.
654. 732. 896. 920. IV, 755.
passim. *αὐτῆς* II, 1164. IV, 531.
etc. *αὐτῇ* I, 342. 675. 840. 1038.
etc. *αὐτῇν* I, 199. 859. 1021.
III, 1113. *passim*. *αὐτοῖ* I, 380.
613. 720. 797. 985. 994. etc. *αὐ-*
τῶν I, 1071. etc. *αὐτοῖσι* I, 1195.
III, 96. *passim*. *αὐτοῦς* I, 551.
706. 715. 849. etc. *αὐταῖ* I, 1065.
et al. loc. *αὐτάων* I, 377. *passim*.
αὐταῖς I, 823. etc. *αὐτῇσι* I, 502.
801. II, 749. *passim*. *αὐτὸς* etc.
de Diis dictum I, 23. 109. 111.
142. II, 948. IV, 1124. 1151. al
pro ὁ αὐτὸς etc. I, 199. 1021.
1038. II, 964. 1259. III, 499.
IV, 1253. 1502. *αὐτῷ* pro sol
αὐτῷ I, 476. III, 350. *αὐτῆς*
Νύμφῃσι simul cum Nymphis et
similia I, 502. 801. 823. 1195.
1204. II, 33. 149. 611. 749. 788.
III, 96. 373. idem addito *σὺν* I,
1200. IV, 1230. 1591.
Ἀντοσχεδόν I, 12. 35. 594. 1349.
III, 148. 398. IV, 101. 969.
Ἀντοῦ (ibi) I, 329. 1174. etc.
Ἀντόχθων. ἀντόχθονα IV, 548.
Ἀντως I, 400. 692. 745. 794. 811.
877. 890. 1290. 1321. II, 114.
127. 220. 692. 880. 1107. 1108.
1213. III, 53. 123. 129. 185. 386.
423. 451. 769. 773. 805. 962.
1250. IV, 334. 372. 722.
Ἀντως III, 129.
Ἀντήν. ἀντήνος I, 222. 1237. II,
664. IV, 180. 1349. *αὐτῇ* I,
1065. IV, 1606. *αὐτήνα* I, 429.
1268. III, 1261. IV, 307. 1366.
Ἄω. αὖς II, 566. IV, 147. *ἦς*
I, 383.
Ἀραιρεῖω. ἀπό — εἴλετο IV, 1040.
Ἀραντος III, 275. IV, 537. 1590.
ἄφαντοι IV, 1306. 1330.
Ἀραρ I, 522. 1276. II, 149. 267.
446. 539. 594. 694. III, 109. 123.
198. 320. 373. 532. 572. 617.
1342. IV, 211. 1531. 1771.
Ἀραρήιος I, 485. III, 556. 1252.
Ἀραρητιάδαι I, 151.
Ἀραρκάζειν. ἀραρκάζουσι II, 223.
Ἀράσσω. ἀράσσει II, 710. *ἄρασαι*
IV, 1522. *ἀράσσαν* IV, 429.
ἀρασσόμενος IV, 181.
Ἀρατος III, 1257. *ἄφατον* III, 129.
Ἀφανρός II, 453. *ἀφανρότερος* IV,
1489. *ἀφανροτέρη* III, 144.
Ἀφειδάντειος. Ἀφειδάντειον I, 162.
Ἀφειδῆς III, 897.
Ἀφειδέω. ἀφειδήσαν II, 98. *ἀφει-*
δήσανα III, 630. 1013. *ἀφειδή-*
σαντες I, 838. III, 527. *ἀφειδή-*
σαντας II, 869.
Ἀφειδῆς. ἀφειδέες IV, 1252.
Ἀφέται. Ἀφέτας I, 591.
Ἀφθιος. ἀφθίτω I, 730. *ἄφθω*
I, 644.
Ἀφθογγος III, 423. *ἄφθογγι* I,
639.

Ἀφῆμι. ἄφες III, 1057.
 Ἀφικάνω. ἀφικάνει I, 680. ἀφίκα-
 νεν II, 483. IV, 849. ἀφίκανον
 I, 177.
 Ἀφικνέομαι. ἀφίκοντο I, 1177. II,
 766. IV, 690.
 Ἀφλαστος. ἀφλάστοιο I, 1089. II,
 601. ἀφλάστη III, 543.
 Ἀφλεκτος. ἀφλεκτα I, 1074.
 Ἀφνειός I, 116. ἀφνειοῦ III, 1073.
 ἀφνειοῖο IV, 35. ἀφνειῶν I, 57.
 II, 1186.
 Ἀφνω II, 187. III, 630. 664. 809.
 IV, 580. 1408.
 Ἀφορμάω. ἀφορμήθην IV, 1022.
 ἀφορμήθητε II, 219. ἀφορμηθεῖς
 I, 190. ἀφορμηθέντι III, 1062.
 ἀφορμηθέντα II, 12. ἀφορμη-
 θέντες I, 823. II, 317.
 Ἀφραδέως II, 327. 481. IV, 1450.
 Ἀφραδίη. ἀφραδίη I, 93. ἀφρα-
 δίησιν I, 1332. II, 246. 313.
 Ἀφραστος. ἀφράστοιο II, 224. 824.
 III, 1289.
 Ἀφρέω. ἄφρεεν I, 1327.
 Ἀφρός III, 1352. ἀφρῶ I, 542.
 Ἀφύσσω. ἀφυσσάμενος I, 1209.
 III, 1349. IV, 1768. ἀφύσσα-
 μένη IV, 669. ἀφυσσαμένων I,
 456.
 Ἀχαιῖάδες. Ἀχαιῖάδεσσι I, 284.
 Ἀχαιῖς. Ἀχαιῖδα II, 599. 637. 772.
 1078. IV, 1329. 1419. Ἀχαιῖδος
 I, 177. IV, 195. 1126.
 Ἀχαιῖνῃ. ἀχαιῖνῃ IV, 175.
 Ἀχελώϊος IV, 293. Ἀχελωῖο IV,
 895.
 Ἀχελωίδες IV, 893.
 Ἀχερουσίαις II, 352.
 Ἀχερουσίς. Ἀχερουσίδος II, 728.
 750. 806. 844.
 Ἀχερωίς. Ἀχερωῖδα IV, 1476.
 Ἀχέρων II, 353. Ἀχέροντος I, 644.
 II, 743. Ἀχέροντα II, 901.
 Ἀχθομαι. ἀχθομένην I, 1191.
 Ἀχέω. ἀχέοντι II, 622. ἀχέουσα
 III, 643. 659. ἀχέουσαν III, 267.
 IV, 1054.
 Ἀχλὺς. Ἀχλὺς I, 558.
 Ἀχλύος IV, 927.
 Ἀχλὺς II, 1103. III, 725. IV, 1361.
 1525.
 Ἀχλύω. ἡχλύσαν III, 963.
 Ἀχρῇ II, 570. IV, 1238. ἄχρην II,
 984.
 Ἀχρῦμένοι II, 834. ἀχρῦμένους IV,
 1345. 1423.

ἄχος I, 263. 449. 1054. 1257. 1333.
 II, 772. III, 464. 631. 764. IV,
 749. 866. 1245. 1435. ἄχει III,
 446. IV, 920. ἀχέων I, 1073.
 III, 616. 784. 836. IV, 1061.
 ἀχέσσει II, 862. III, 709.
 Ἀχραντος IV, 1025.
 Ἀχρῖς III, 763. 875. 1333. IV,
 1403.
 Ἀψ I, 762. 1022. 1298. 1304. II,
 88. 295. 591. 913. III, 650. 1038.
 1139. 1319. passim.
 Ἀφανστος II, 113.
 Ἀφεγίως II, 1021.
 Ἀψηκτος. ἀψηκτους III, 50.
 Ἀψίδες III, 138.
 Ἀφοῶδος. ἀφοῶδον I, 892. IV,
 686. ἀφοῶδοι II, 336. IV, 42.
 Ἄψος. ἄψα II, 199. 676.
 Ἀψυρενός. Ἀψυρενῶν IV, 482.
 Ἀψυρτος III, 241. IV, 225. 306.
 314. Ἀψύρτον IV, 737. Ἀψύρ-
 τοιο III, 604. IV, 332. 516. 567.
 587. Ἀψύρτω IV, 400. 423.
 Ἀψυρτον IV, 451. 455.
 Ἀψυχος. ἀψύχοισιν IV, 1280.
 Ἄω. ἄεν I, 605. II, 1230.
 Ἄωτος. ἄωτον IV, 176.

B.

Βάξω. βάξεις III, 1121.
 Βαδύλητος I, 830.
 Βαθυπλόκαμος I, 742.
 Βαθυρόδελαν. βαθυρόδελοντος II, 795.
 βαθυρόδελοντα II, 659.
 Βαθυρόρις. βαθυρόριζον I, 1199.
 Βαθύς. βαθύν IV, 290. 627. 1532.
 βαθύτης I, 572. IV, 12. βαθύτη
 II, 697. βαθύται I, 453. IV,
 1448. βαθύταις I, 685.
 Βαῖνω. βαῖνε III, 1279. βαῖνον I,
 911. 1111. II, 673. IV, 333.
 887. 1183. ἐβαῖνε I, 910. ἐβῆ I,
 209. II, 773. 1102. IV, 1473.
 ἐβημεν I, 866. III, 558. ἐβητε
 III, 316. 403. ἐβησαν I, 782. 988.
 1018. 1285. II, 930. 961. III,
 472. 870. IV, 114. 1586. ἐβαν
 I, 152. 825. III, 219. IV, 515.
 1214. 1537. βάν III, 1176. IV,
 1293. βῆ I, 168. 172. 774.
 843. 1188. 1243. II, 684. III,
 113. 126. 158. 1197. 1288. IV,
 548. 578. βεβάναν IV, 559. βε-
 βήκειν III, 41. βεβήκει III, 430.

- ἐβρόμαι I, 1329. βαίνωμεν II, 630. βαίη IV, 441. βήσομεν IV, 406. βήναι II, 341. βαινόμεναι I, 523. βήσαντες IV, 104. βάντες I, 528. IV, 1550. βήσατο I, 382. II, 889. 1237. IV, 1663. ἐβήσατο IV, 775. βεβαώς III, 1312. Βαιός III, 281. βαιόν II, 86. βαιή IV, 1711.
- Βάκτρον. βάκτρον I, 670. II, 198. Βακχιάδαι IV, 1212.
- Βάλλω. βάλλει I, 243. II, 401. IV, 239. 326. 632. βάλλε I, 1232. III, 288. 834. 1305. 1336. IV, 960. ἔβαλλε II, 554. III, 1193. IV, 159. 885. 969. βάλλον III, 1023. IV, 79. ἔβαλλον I, 995. βάλε I, 425. 979. 1263. II, 107. 1119. III, 155. 823. 1224. IV, 876. 981. 1746. βάλον IV, 138. 662. 1142. ἔβαλον II, 428. IV, 596. βάλητε IV, 1579. βάλωσιν I, 1004. βάλοις I, 726. βάλοιεν IV, 1693. βάλων II, 744. 973. βάλων IV, 307. 1489. βαλόντι IV, 1750. βαλοῦσα I, 790. III, 1008. 1063. IV, 750. βαλοῦσαν IV, 726. βαλοῦσαι III, 254. βαλόντες II, 924. IV, 649. βαλέιν IV, 602. βαλεῖν I, 596. II, 849. IV, 1467. βάλλοντο I, 737. βέβλητο IV, 125. 1401. βάλετο IV, 1111. βάλοντο IV, 237. 484. ἔβαλοντο I, 393. 1020. II, 794. IV, 109. 1713. βάλοιο III, 140. βάλοιο III, 1190. IV, 894. βάλεο II, 256. βάλεν II, 57. βαλέσθαι I, 340. 1218. 1345. IV, 904. 1143. βλήμενος II, 914. 1033. βλήμενον II, 1212.
- Βάξ I, 662. 874. βάξιν I, 8. 124. 767. II, 767. III, 697. IV, 611. 1184.
- Βάπτω. βάπτει I, 183. βάπτουσα IV, 157.
- Βαρέω. βεβαρηότα IV, 1526. βεβαρημένος I, 1256. βεβαρημένοι IV, 1569.
- Βαρύθω. βαρύθεσκε I, 43. βαρύθοιεν II, 47. βαρύθονσαν II, 584. βαρύθοντες IV, 621.
- Βαρύτω. βαρυνθεῖς II, 202.
- Βαρύς IV, 1040. βαρύν I, 279. II, 1009. III, 580. IV, 392. 535. 600. 741. 953. 1084. βαρεῖν I, 555. 1238. IV, 1339. βαρεῖαν I, 120. II, 91. IV, 380. βαρύν IV, 1492. βαρεῖς III, 636. βαρεῖαι III, 1404. IV, 1204. βαρεῖαις IV, 1566. βαρεῖας II, 68. IV, 1677.
- Βαρύφρων. βαρύφρονος IV, 731.
- Βασιλεία IV, 1014. βασιλείαι II, 387.
- Βασίλευς II, 1026. III, 334. βασιλῆος I, 3. 279. 1138. II, 2. 98. 210. 615. III, 390. 419. 431. IV, 872. 1209. βασιλῆϊ I, 362. 889. II, 839. III, 274. IV, 1515. βασιλῆα IV, 558. 1116. βασιλῆαν IV, 347. Nomen prope, Βασίληα I, 1043.
- Βασίλευω. βασιλεύσαν III, 1089.
- Βασιλεύτερος IV, 1102.
- Βασίληϊς. βασιληίδος III, 836. βασιληίδα III, 376.
- Βασίληϊον I, 853.
- Βάσχω. βάσκει III, 486.
- Βεβρυκίη. Βεβρυκίης II, 136.
- Βέβρυξ. Βέβρυκτες II, 98. Βεβρυκων II, 2. 70. Βέβρυξι II, 13. 121. 758. 798. Βέβρυκας II, 129. 763.
- Βέλος II, 1038. 1044. III, 153. 286. βέλων IV, 1659. βέλεσι III, 27. βέλεσι III, 774.
- Βέλτερον I, 254. II, 338. III, 501. IV, 1255.
- Βένθος I, 1010. IV, 966. 1574. βένθεος IV, 1602. βένθεα I, 922. II, 863.
- Βερεθρα. βερέθρων II, 642. IV, 1698.
- Βέριρες. Βερίρων II, 394. 1242.
- Βήσσαι IV, 1340. βήσσης I, 126.
- Βηταρμός. βηταρμόν I, 1135.
- Βία. βίης III, 84. 399. βίη I, 505. 1157. III, 181. 1332. IV, 273. 1375. 1384. βίην I, 122. 370. II, 23. 110. 785. III, 541.
- Βιάζω. βιαζομένων II, 592.
- Βιάω. ἐβίησατο IV, 909. βιόσασθαι I, 751. βιόσασθαι IV, 1236. βεβημένοι III, 1249. IV, 1390. βησομενος III, 351. βησαύμενοι I, 1299.
- Βιαντιδής II, 63. Βιαντιδάω II, 111.
- Βίαις. Βιάντος I, 113.
- Βιδυνίς II, 4. Βιδυνίδι II, 177.
- Βιδυνίδα II, 619. 730.
- Βιδυνολί. Βιδυνών II, 347. 733.
- Βιλλάιος. Βιλλαιόιο II, 791.
- Βιός IV, 1710. βιοίω I, 132. βίον II, 678. III, 799.

- Βιοτήσιος. βιοτήσιον II, 1006.
 Βίος. βιοτοιο I, 98. 252. 677. II, 472. III, 812. IV, 1037. βίον I, 272. IV, 1027.
 Βιστονίη II, 704. Βιστονίην IV, 906.
 Βιστανίς. Βιστανίδι I, 34.
 Βλαστάνα. βλάστεον IV, 1425.
 βλάστησι I, 1131. IV, 676.
 βλάστησαν III, 921. IV, 1517.
 Βλέφαρον II, 109. βλεφάρων I, 1067. IV, 34. 606. 728. βλεφάρους III, 1161. IV, 698.
 Βληχή IV, 968.
 Βληχρός. βληχροῖσι IV, 152.
 Βλοσυρός. βλοσυρῶ IV, 1437. βλοσυρῶν II, 740.
 Βλύζω. ἐβλυσεν IV, 1446.
 Βλωδρός. βλωδρῶν IV, 1476.
 Βόα. βοάσκειν I, 1272. II, 538. IV, 923. ἐβόησαν III, 631. βοήσαι III, 792.
 Βόαντα III, 1289.
 Βόειος. βοείαις III, 206. βοείας I, 432. IV, 200.
 Βοή. βοῇ IV, 1000.
 Βόθρος. βόθρῳ III, 1034. βόθρων III, 1032. 1207.
 Βοιωτός. Βοιωτοῖσι II, 846.
 Βολέω. βεβόλησαι IV, 1318. βεβόληται III, 893. βεβολημένος I, 1216. 1269. III, 432. βεβολημένη I, 262. βεβολημένον III, 1310. βεβολημένοι II, 409.
 Βολή. βολάν III, 32. IV, 201. 847. βολαῖς I, 607. IV, 679. βολῆσι II, 943. III, 1389. IV, 113.
 Βομβέω. ἐβόμβειον II, 569.
 Βομβηδόν II, 133.
 Βοοκτασία. βοοκτασίας IV, 1724.
 Βορέης I, 214. Βορέον II, 288.
 Βορέα I, 652. 1300. 1308. II, 234. 241. 273. 362. 427. 440. 1097. IV, 289. 1232. 1464. Βορέω II, 308. IV, 1484. Βορέη I, 212.
 Βορήϊοι I, 211. 494.
 Βόσκω. βόσκειται II, 697. βόσκειτο II, 842. βώσκειται I, 635. βόσκαι I, 975.
 Βόσπορος. Βοσπόρον I, 1114. Βόσπορον II, 168.
 Βοτήρ. βοτήρων III, 592. IV, 1248.
 Βοτρυόεις. βοτρυόεντες II, 677.
 Βονκόλος. βονκόλοι I, 407. βονκόλαι I, 627.
 Βουλεύω. βούλετον III, 10. IV, 494.
 Βουλῆ. βουλῆς III, 11. 507. βουλῆ III, 1126. 1162. βουλῆν I, 1315. III, 174. 424. βουλῆται I, 1345. II, 154. IV, 241. βουλαῖς IV, 734. βουλὰς III, 21. 599. 818. 981. IV, 576. 748. 1123.
 Βούλομαι. βούλεται II, 315.
 Βουλντός. βουλντόν III, 1342.
 Βούπαις I, 760.
 Βουπλάται IV, 1342.
 Βούς. βός I, 1214. II, 89. III, 1181. 1306. IV, 174. βόων I, 1217. βός I, 407. βόες I, 686. II, 663. III, 459. 579. IV, 1541. βόων I, 627. 747. II, 1. 58. 554. 1002. 1175. III, 277. 1344. IV, 965. 969. 1080. 1283. 1342. βούσι I, 425. 747. III, 469. 905. 1190. IV, 365. 551. 973. βόεσι III, 623. βόας I, 356. 1108. III, 417. 508. 626. 1052.
 Βούτης I, 95. IV, 914.
 Βοντύπος II, 91. IV, 468.
 Βράσσω. βρασσόμενον II, 323.
 Βρέμω. βρέμει I, 1247. II, 323. 666. 732. βρεμεν II, 567. βρέμεται IV, 1302.
 Βρέτας I, 1119.
 Βρέχω. βραχεν I, 1235. II, 573. IV, 642.
 Βραχός. βραχόν III, 1248. βραχόν II, 539. III, 1322.
 Βρίθω. βεβρίθει IV, 177. βρίσαντες I, 384. βριθόμενοι III, 1398.
 Βριθούνη. βριθούνη I, 390.
 Βριθός. βριθόν I, 958.
 Βρίμη. βρίμη IV, 1677.
 Βριμώ III, 861. 862. 1211.
 Βρομέω. βρομέουσι IV, 787. βρομέου II, 397.
 Βρόμος III, 1302. 1823.
 Βροντή. βροντή I, 511.
 Βρότεος. βροτέας IV, 869.
 Βροτοί. βροτών II, 230.
 Βρόχος. βρόχον I, 1065.
 Βρυγηδός. Βρυγηδός IV, 330.
 Βρυγολ IV, 470.
 Βρυχάμαι. βρυχάται IV, 19.
 Βρυχή II, 83.
 Βρυχηδόν III, 1874.
 Βρύχιος. βρυχίος I, 1310. βρύχιοι IV, 946.
 Βρύχω. βέβρυχε IV, 629. βέβρυχως II, 881.

Βράμη. βράμης III, 1058. IV, 619.
Βρώσις. βρώσιν III, 329.
Βύζης. II, 896. **Βύζης** II, 1246.
Βυθός. βυθοῖο IV, 887. 1237.
 βυθόν IV, 1618.
Βυκτής. βυκτῶν III, 1328.
Βώλαξ IV, 1734. **βώλακι** IV, 1562.
 βώλακα IV, 1750, βώλακες III,
 1334.
Βώλος. βώλοιο IV, 1736. **βώλον**
 III, 1055. 1336. 1893. IV, 1552.
 1756.
Βωμός. βωμού I, 408. **βωμοῖο** IV,
 118. **βωμό** I, 418. II, 699.
 βωμών I, 359. 403. 538. 966.
 1123. II, 434. 522. 532. 689.
 694. 928. IV, 1715. **βωμοί** IV,
 651. 1219. 1622.
Βώσενδς v. βόσκω.

Γ.

Γαῖα I, 496. 762. 1143. II, 1209.
 III, 164. 716. 864. 1085. IV,
 1231. 1408. 1509. **γαίης** I, 63.
 243. 255. 535. 706. 715. 1131.
 1177. 1200. II, 39. 141. 370.
 418. 536. 794. 1080. 1137. III,
 373. 679. 1367. IV, 293. 307.
 511. 562. 629. 741. 848. 1203.
 1271. 1376. 1416. 1426. 1552.
 1567. **γαίη** I, 428. 1323. II,
 151. 177. 460. 666. 788. 870.
 1275. III, 204. 856. IV, 107.
 292. 388. 430. 988. 1500. **γαίαν**
 I, 174. 572. 691. 830. 904. 930.
 1298. 1305. 1348. II, 204. 347.
 375. 499. 525. 619. 637. 690.
 723. 891. 973. 978. 996. 1001.
 1010. 1015. 1248. 1277. III, 589.
 601. 699. 744. 775. 892. 1122.
 1136. 1191. 1359. 1374. IV, 83.
 98. 183. 231. 349. 369. 551. 722.
 1060. 1419. 1474. 1536. 1570.
 1577. 1624. 1779. **γῆν** II, 352.
 748. IV, 132.
Γαιηγενής. γαιηγενῆ III, 1186.
Γάλα III, 1199. **γάλακτος** IV, 813.
 1735. **γάλακτι** III, 223. IV, 977.
 1739.
Γαληναίη. γαληναίη I, 1156.
Γαλήνη. γαλήνη IV, 1049.
Γάμος IV, 1143. **γάμον** IV, 806.
 1202. **γάμοιο** IV, 1196. **γάμον**
 II, 529. IV, 1161. **γάμων** I, 866.
Γαμφηλαί. γαμφηλά II, 188.

Γανυμήδης. **Γανυμήδεα** III, 115.
Γάννυμαι. γάννυται I, 778. 881. γά-
 νυσθαι II, 184. IV, 997.
Γάρ. γάρ δῆ II, 851. 1090. γάρ
 δα II, 582. 1162. γάρ τε vid. Τε.
Γαράμας. **Γαράμαντα** IV, 1494.
Γαστήρ. γαστρί I, 1176. γαστέρι
 II, 233.
Γατομέω. γατομέοντες II, 1006.
Γαυλός. γαυλῶ III, 758.
Γαῦρος IV, 1606.
Γάω. γεγάσι II, 1162. III, 336.
 731. γεγαῶτα III, 421. **γεγανία**
 III, 535. **γεγανίαν** I, 719. III,
 244. 1075.
Γε passim. γέ μὲν I, 135. 167. 203.
 284. 353. 1227. II, 102. III,
 487. 1049. 1094. IV, 768. 1092.
 1357. 1387. 1424. 1466. γέ μήν
 I, 677. II, 248. 812. III, 641.
 IV, 250. 277.
Γείνομαι. γέινωτο I, 36. 143. 232.
 IV, 896. **έγείνωτο** II, 237.
Γειοτόμος. **γειοτόμον** I, 687.
Γέλαω. **έγέλασεν** I, 485. **έγέλασ-**
σαν IV, 1171.
Γέλας III, 102. **γέλη.** IV, 1723.
Γενεή IV, 727. **γενεής** IV, 1016.
γενεῇ III, 605. **γενεῇν** I, 20.
 203. II, 762. 990. III, 339.
 354. IV, 1212.
Γενέθλη I, 133. 810. **γενέθλης** II,
 521. III, 358. 590. **γενέθλην** I,
 962. II, 1139. IV, 1108.
Γενέθλιος. **Γενεθλίφ** II, 3.
Γενειάδες I, 474.
Γενηταίος. **Γενηταίου** II, 1009.
Γενηταίων II, 378.
Γένος I, 618. 824. II, 1150. III,
 402. 920. IV, 262. 614. 992.
 1414. 1517. 1741. 1773.
Γένυς. γένυν IV, 159. **γένυες** II,
 83. **γενύων** III, 498. 1023. 1183.
γενύεσσι II, 281. IV, 155. γέ-
 νυσσι IV, 830.
Γεραῖος II, 254. 309. 419. **γεραῖ**
 I, 311. 315.
Γεραιστός. **Γεραιστόν** III, 1244.
Γεράνδρουν. I, 1118.
Γεραρός. **γεραροῦ** I, 620. **γεραροί**
 I, 683. **γεραρούς** IV, 203.
Γέρας I, 829. II, 249. **γεράων** I,
 615.
Γέρων II, 266. 453. 463. **γέροντος**

- II, 243. 301. 492. γέροντι II, 263. γέρον II, 411.
 Γέφυρον I, 1042.
 Γεωμόρος. γεωμόρον I, 1214.
 Γῆ. γῆ II, 352. 748. IV, 132.
 Γηγενής. γηγενέος IV, 151. γηγενέες I, 510. 943. 951. 989. III, 1355. γηγενέων I, 1000. III, 1048. 1338. 1347. 1391. IV, 1034. γηγενέσσι III, 1880. IV, 365.
 Γηθῆω. γῆθει I, 436. γῆθεον IV, 93. ἐγῆθησεν III, 925. γῆθησε IV, 1126. γῆθησεν I, 449. 1329. γηγῆθει I, 857. γηθήσειν II, 442. γηθήσας IV, 1369. γεγηθώς II, 707. III, 1014.
 Γηθόσυνη. γηθόσυνησιν II, 878.
 Γηθόσυνος I, 350. IV, 171. γηθόσυνοι I, 1279. II, 435. III, 259. 490. 1171. 1255. IV, 298. 1514. 1726. γηθόσυναι I, 784. γηθόσυνας IV, 620.
 Γηραιός II, 1153.
 Γηραλῖος. γηραλίον I, 194.
 Γῆρας I, 684. II, 188. 221. IV, 872. γήραος I, 98.
 Γηράσκω. γηράσκοντα I, 166. γηράσκοντας II, 893.
 Γῆρας I, 1244. IV, 1242. γῆρυν IV, 731.
 Γηρύσασθαι II, 845.
 Γίγαντες III, 1054.
 Γίγνομαι. γίγνεται III, 1273. IV, 175. 1510. γένετο I, 1103. III, 145. 815. 919. 1196. IV, 1764. γέντο III, 1321. IV, 225. ἐγενετο I, 1141. IV, 1427. ἐγένοντο I, 502. IV, 1331. 1409. γένοιτο I, 900. γένωμαι III, 771. γιγνέσθω IV, 1585. γενέσθαι I, 1011. IV, 63.
 Γιγνώσκω. ἔγνω II, 486. ἔγνω I, 1254. IV, 48. 698. γνῶ III, 973. γνώσας I, 661. γνώητε I, 797.
 Γλαύκος I, 1310. Γλαύκοιο I, 182. II, 767.
 Γλαφυρός. γλαφυρῆς III, 316. 844. IV, 1609.
 Γλήνη. γλήναις IV, 1093. γλήνας II, 255.
 Γλήνος. γλήνωσιν IV, 429.
 Γλυκερός III, 751. γλυκερά II, 1454. γλυκερόν II, 184. III, 121. 1341. IV, 1147. γλυκερῇ III, 290. IV, 1726. γλυκερῶ IV, 468. γλυκερώϊον IV, 1089. γλυκερώϊον I, 1339. γλυκερώϊον IV, 1774.
 Γλυκός. γλυκὺν I, 850. 881. IV, 430. γλυκύων III, 815.
 Γλυφίς. γλυφίδεσσιν III, 218. γλυφίδας III, 282.
 Γλώσσα. γλώσσης III, 684. γλώσσοι I, 517. γλώσσας III, 378.
 Γναθμός. γναθμοῖο III, 718.
 Γνάμπτω. γνάμψε III, 1350. γνάμψαν II, 965. IV, 301. γνάμψαι III, 1250. γνάμψαντες II, 350. 944. 1011.
 Γνήσιος. γνήσια I, 810.
 Γνώξ II, 96. III, 1310. IV, 472.
 Γνωτός I, 53. 165. III, 359. γνωτοῖ II, 1162.
 Γοάω. γοάσιν III, 995. γοάσκειν I, 264. γοάσκον I, 293.
 Γοερός. γοερῇ IV, 19.
 Γόμφος. γόμφοις I, 369. II, 79. 614. 1111. III, 343. γόμφους I, 1005.
 Γόνος II, 1206. γόνον III, 362.
 Γόνυ II, 94. γονυός II, 94. γοῦνα II, 202. γούνατα I, 1174. 1270. III, 706. 804. 964. 1350. IV, 116. 779. 1048. γούτων III, 817. IV, 82. 1013. γουνασιν III, 1313. IV, 98. 940.
 Γόος. γόν I, 275. III, 708. IV, 605. 624. 750. γόοι IV, 447. γόων I, 1057. II, 837.
 Γοργῶ. Γοργόνος IV, 1515.
 Γοννάζομαι. γονναζόμεθα IV, 1668. γοννάζετο I, 1133. IV, 1029. γοννάζοιτο IV, 1053. γοννάσασθαι IV, 747. γονναζομένη IV, 1668.
 Γοννοῦμαι IV, 1014. γοννοῦτο IV, 1278. γοννούμενος III, 988.
 Γραπτός. γραπτοῦς IV, 279.
 Γρανέτιοι IV, 321.
 Γραῦς. γρηῖ III, 72.
 Γυάι. γυάς I, 796. 1216. II, 810.
 Γυῖον. γυῖα I, 44. 1908. II, 1248. IV, 1526. 1585. 1645. γυῖων III, 1262. IV, 1367. γυῖοις III, 63.
 Γυμνός II, 707. III, 1282. γυμνῇ II, 109. γυμνῶν I, 1254. III, 1381. IV, 466. γυμνοῖσιν IV, 43.
 Γυμνάω. γυμνωθείς III, 1043.
 Γυνή I, 193. III, 291. IV, 1062. 1736. γυναῖκας I, 247. 292. 653. 683. 783. II, 1011. III, 663. IV, 52. 1112. 1162. 1189. 1728. γυναῖκα II, 609. 863. II, 1025.

HI, 894. γυναιξίν I, 869. 1070.
II, 764. III, 488. 558. 1123. γυναικας I. 611.
Γυρτών, Γυρτώνα I, 57.

Δ.

Δημοσύνη. δημοσύνην IV, 1273.
δημοσύνησι II, 175. C. II, 1262.
Δαίμων. δαίμονα I, 80. δαίμονες II, 874. δαίμονας II, 887.
Δαί I, 267.
Δαίδαλος. δαίδαλα I, 729. III, 43.
Δαιδάλεος. δαιδάλει III, 237. δαιδάλην III, 1154.
Δαῖζω. ἐδάϊζε II, 7. ἐδάϊξαν I, 1002. II, 768. δαῖξαι I, 62. 758. II, 432. III, 500. 593. δαῖζων III, 415. δαῖζομένην I, 814. δαῖχθεις IV, 1400.
Δαιμόνιος. δαιμονίη III, 712. 1120. IV, 95. 396. 1734. δαιμόνιος I, 476. 1257. δαιμόνιοι I, 865. II, 880.
Δαίμων I, 1141. II, 249. 421. III, 389. IV, 64. 1040. δαίμονος I, 444. 1119. δαίμονι III, 539.
Δαίμονα II, 719. δαίμον IV, 448. 1597. δαίμονες I, 921. II, 260. IV, 1411. δαίμοσιν IV, 1459. δαίμονας IV, 1316.
Δαίνυμαι. δαίνυντο II, 305. δαίνυσθαι I, 1187.
Δαῖς (pugna). δαῖ IV, 403.
Δαῖς (taeda). δαῖδαν III, 1216.
Δαῖς (epulum). δαιτός II, 193. 232. δαιτὶ I, 458. δαῖτα I, 354. 979. 1150. 1185. II, 263. 495. 811. 1177. IV, 807.
Δαίτη. δαίτην II, 761.
Δαιτρεύω. δαίτρευνον I, 433. II, 1178.
Δαίτρεων. δαίτρενος I, 560.
Δαῖω. ἔδαιε IV, 869. ἔδαιον IV, 69. ἔδαιε IV, 989. δάε I, 724. III, 529. δάε III, 1209. 1147. ἔδαιης III, 677. ἔδαισαν I, 878. δαίτην II, 415. δαίτη II, 470. III, 469. δαίτην I, 663. δασόμεθα III, 909. ἔδασαντο I, 529. δαῖσονται IV, 234. δαῖναι I, 984. II, 311. IV, 1806. δειδαῖσθαι II, 1154. δαισμένη III, 661. δαδόμενους II, 701. δειδασημένος I, 200. δειδασημένον I, 141. δειδασημένον II, 278. IV,

1278. δαισάμενοι II, 496. IV, 884. δαίς II, 57. δαέντες I, 916. III, 182. δεδαώς I, 76. 140. 445. II, 247. δεδαώτε I, 52.
Δάκρυ II, 242. III, 705. 760. IV, 1064. δάκρυσιν I, 297. III, 673. 1064. 1077.
Δάκρυον III, 462. δάκρυα I, 887. 1067. III, 674. 1119. IV, 34. 612. 625. 1704. δακρύοισι III, 805.
Δακρυόεις I, 635. IV, 1277. δακρυόεν IV, 1291.
Δακρυόεω. δακρυόεονσα I, 250. IV, 1029.
Δάκτυλος. δάκτυλοι I, 1129.
Δάκνω. δακῶν III, 1170. IV, 1521.
Δαλός. δαλοῦ III, 295. δαλῶ III, 291. δαλοῖς IV, 1720.
Δάμαρ III, 269. 922. IV, 369. 959. 1072. δάμαρτι III, 240.
Δαμάω. δάμασσε II, 29. 786. 954. ἑδάμασσε I, 218. II, 85. IV, 451. 542. 1475. δαμάσσει III, 353. δαμάσσει III, 395. δαμάσσειν IV, 1654. ἑδάμησαν I, 483. δαμήναι I, 7. II, 817. III, 774. IV, 1658. 1676. δαμήμεναι III, 480.
Δάμνημι. δαμῶ I, 464. δάμναται II, 407. διέμνητο I, 610. διέμνημένον I, 1081. IV, 1649. δαμῶναι III, 469.
Δαναή IV, 1091.
Δαναῖς I, 137.
Δαναοί. Δαναῶν IV, 262.
Δακτύς. Δαναοῖο I, 133.
Δάπεδον. δαπέδοιο II, 1192. δαπέδω IV, 1526.
Δάπτω. ἑδαπτειν IV, 666.
Δαρδάνιος. Δαρδανίην I, 931.
Δάσιος. δάσιον II, 1283.
Δάσκυλος. Δασκύλον II, 776. Δάσκυλον II, 803.
Δάρνη. δάρνης II, 166. δάρνη II, 159.
Δὲ passim. In apodosis post εἰ I, 681. post ἐπεὶ I, 318. post ὥς I, 1236. III, 552. δὲ τε vid. Τε.
Δειδίσκομαι. δειδίσκετο I, 558.
Δειδίσσομαι. δειδίσσεο II, 1221.
Δείδω III, 481. δέδων I, 773. δέδωκε IV, 1042. ἑδδεδαν III, 1293. δειδύκα IV, 1100. δειδύκα II, 636. 1205. III, 637. δείδμεν III, 60. δαίδει II, 617. δαίδας III, 1387.

- δειδνίαν III, 753. δειδιότες III, 1329.
 Δειλιώνος. δειλιών I, 452.
 Δείλος. δείλον I, 1160. III, 417.
 Δεικανᾶσθαι. ἐδεικανῶντο I, 884.
 Δείκην I, 746. δεικῆλα IV, 1672.
 Δεικνῶν. δειξε III, 1169. IV, 1571.
 δέλεος IV, 862. δέλεα IV, 1415.
 δέλει I, 361.
 Δειλαίος. δειλαίην III, 464.
 Δειλός. δέιλε II, 244. δειλή I, 251.
 279. III, 262. 683. 771.
 Δείμα II, 627. III, 810. IV, 823.
 1169. δείματος IV, 1253. δείμα-
 τι I, 632. II, 434. 535. 1057.
 III, 696. IV, 53. 136. 752. 803.
 1011. 1341. δείματα I, 979. IV,
 685. 735. δειμασιν II, 644.
 Δειμαίνω. δειμαίνονσα IV, 796.
 Δεινός I, 1029. III, 1302. IV, 1506.
 δεινή III, 1213. δεινοίτο III, 414.
 δεινόν I, 543. II, 367. 1070. III,
 231. 1232. 1333. 1366. IV, 17.
 642. 790. δεινήν I, 1102. δεινὰ
 IV, 787. δεινὰ III, 557. IV, 230.
 δεινών IV, 381.
 Δειράς. δειράδι II, 705.
 Δειρή. δειρήν I, 673. IV, 127.
 Δελφίνες IV, 933.
 Δελφίνην. δελφίνην II, 706.
 Δέμας I, 204. II, 37. 939. III, 415.
 847. 1043. 1204. 1282. IV, 673.
 862. 871. 877. 977. 1437. 1610.
 1645. 1656.
 Δέμνια I, 978.
 Δέμω. δέμην III, 37. ἔδειμαν IV,
 251. 470. 518. ἐδείματο III, 1088.
 δειμάμενοι II, 928.
 Δενδύλλω. δενδύλλων III, 281.
 Δενδρήεις. δενδρήεντα III, 1244.
 Δενδρόν. देंद्रόρα I, 1142. II, 476.
 देंद्रόρων III, 207. IV, 1429.
 Δεξιόσμαι. δεξιόωντο II, 756. III,
 258.
 Δεξιός. δεξιά I, 301. 930. II, 347.
 IV, 1623.
 Δεξιτερός. δεξιτεροίτο III, 1306.
 δεξιτερῆς I, 513. 842. III, 1068.
 IV, 1579. δεξιτερῇ I, 169. 769.
 1238. II, 108. 599. III, 872. IV,
 45. 1709. δεξιτερῇ I, 344. IV,
 100.
 Δέος I, 639. II, 408. 577. 873. III,
 603. 612. 742. 1221. IV, 584.
 960.
 Δέπας I, 472. δέπας III, 1036.
 Δέρας IV, 1319.
 Δέρη IV, 707.
 Δέρω. ἔδρακον II, 911. III, 745.
 ἔδρακας IV, 928. ἔδρακον IV, 867.
 1137. δέρκεαι III, 863. δερκο-
 μένη II, 730. δερκόμενης IV,
 170. δερκόμενοι II, 660. 725.
 IV, 571. 1049.
 Δέρμα I, 324. 1195. 1206. II, 301.
 IV, 1438. δέρματι II, 112.
 Δέρως I, 168. 245. 889. II, 120.
 1207. 1224. III, 88. 180. 374. 404.
 620. IV, 87. 385.
 Δέσμιος. δέσμοι III, 203.
 Δεσμός I, 102. δεσμών III, 62.
 δεσμοῖς I, 129. δεσμούς III, 808.
 Δέσποινα. δεσποίνης I, 790. δέ-
 σποιναν IV, 1113.
 Δευκαλίδαι. Δευκαλίδην IV, 266.
 Δευκαλίαν. Δευκαλίωνα III, 1037.
 Δεῦρο I, 356. 442. 666. 802. II,
 146. 177. 874. III, 25. 52. 336.
 376. 777. 894. IV, 759. 1433.
 1566.
 Δεύτερος. δεύτερα IV, 775.
 Δεύω. δέυει IV, 270. δέυει III, 804.
 1064. ἔδυσαν IV, 1136. δέυετο
 I, 473. 732. 750. ἔδυστο III,
 1138. δέυοιτο II, 974. δενομέ-
 νοις I, 968. 1181. IV, 492. 1488.
 Δέχομαι. δέχεται IV, 790. 951.
 δέχονται IV, 1217. δέκτο I, 1242.
 ἔδεκτο II, 1147. III, 190. 871.
 δειδέχατο I, 319. 1180. IV, 996.
 δέξατο I, 34. III, 234. IV, 1136.
 δέξο I, 420. δέχθε IV, 1554. δε-
 χθαι I, 650. 822. II, 1275. III,
 585. IV, 186. 1210. δέγμενος IV,
 456. δεδεγμένοι I, 1001. III, 944.
 Δέω. δῆσε IV, 880. δῆσαν I, 564.
 III, 1278. ἔδυσαν I, 379. IV,
 244. 524. δῆσαντες II, 66. δε-
 δεται I, 274. δησάμενοι II, 1014.
 Δῆ I, 133. 258. 631. 657. 669. 683.
 694. 1070. II, 179. 209. 234.
 328. 851. III, 104. 477. 637. 719.
 872. 882. 929. 943. 1025. 1027.
 1090. 1170. IV, 272. 325. 334.
 376. 450. 984. 1031. 1040. 1134.
 1264. 1333. 1689. 1759. δῆ post
 pron. relat. I, 172. 621. 993. II,
 137. 209. 606. 1240. III, 500. 731.
 757. IV, 74. 254. 812. 1592. 1718.
 1720. ὅτε δῆ I, 559. 655. 782.
 1012. 1164. II, 549. III, 1163.
 1201. 1278. IV, 522. 685. 939.
 1731. δῆ initio periodi I, 611.
 δῆ τότε I, 237. 522. 1013. 1167.

- II, 166. 472. 555. 691. 720. 1066.
 III, 474. 889. 1029. IV, 610. 718.
 886. 1209. 1400. 1420. 1631. *δὴ*
δα IV, 327. 523. *δὴ δα τότε* I,
 563. III, 1279. IV, 327. 523.
 1327. *δὴ τότε* ἄρα II, 1178. *δὴ*
τοι III, 958. IV, 179. 285. 801.
δὴ γάρ I, 804. 969. 996. 1211.
 II, 609. 748. 859. 895. 900. 913.
 949. 990. III, 144. 420. 1068.
 1315. IV, 1558. *δὴ γάρ τοι* I,
 727. *δὴ γάρ δα* I, 1356. *δὴ γάρ*
πον IV, 197. *δὴ ποτε* I, 892. II,
 477. III, 997. 1095. IV, 988.
 1131. 1419. *δὴ νύ ποτε* II, 458.
Δηδᾶ II, 651. 752. III, 571. 1246.
et passim.
Δῆθεν I, 998. II, 834. 1154. III,
 354. 1119. IV, 62. 1261. 1291.
Δηθύνω. *δηθύνειν* II, 75. *δηθύ-*
νοντες II, 985.
Δηϊάω. *δηϊάσκον* II, 142.
Δηϊλέων II, 956.
Δηϊμαχος. *Δηϊμάχοιο* II, 955.
Δῆϊος. *δῆϊον* II, 1077. *δῆϊον* II,
 139. *δῆϊον* III, 1304. *δῆϊοι* IV,
 497. *δῆϊον* IV, 201. *δῆϊοισιν* I,
 76. IV, 533. 1109. *δῆϊα* I, 635.
Δηϊότης. *δηϊότητος* I, 682. 1030.
 III, 1059. IV, 396. 1010. *δηϊο-*
εῖται III, 234. IV, 338. *δηϊο-*
εῖται IV, 421.
Δηϊόω. *δηϊόωμαι* I, 244. *δηϊόων-*
τες IV, 490. *δηϊούντες* I, 614.
δηϊώσεσθαι II, 117. *δηϊωθῆναι* I,
 81. IV, 1044.
Δηῖω. *ἐδῆϊον* III, 1374.
Δηλέομαι. *δηλήσεται* IV, 831. *δη-*
λήσαιο IV, 1088.
Δῆλος. *δῆλον* I, 308.
Δημόθεν I, 7.
Δῆμος I, 141. 609. *δῆμον* I, 310.
 800. III, 472. *δῆμοιο* I, 705.
 714. 1352. IV, 6. *δῆμον* I, 434.
 1029. II, 1019. IV, 539. 544.
δῆμον I, 105. 621. II, 675. III,
 395. 639.
Δημότερος. *δημότεραι* I, 738. *δη-*
μότεροι III, 606.
Δῆν I, 516. II, 135. 331. 409. 794.
 879. III, 503. 648. 681. IV, 390.
 740. 1211. 1540. *ἐπὶ δῆν* I, 516.
 IV, 740.
Δηναῖος. *δηναιῶν* I, 334. II, 183.
 III, 590. IV, 1547. *δηναιοὶ* IV,
 645. *δηναιῶς* III, 53. *ἐπὶ δη-*
ναιῶν II, 183.
Δήνεα III, 826. IV, 1. *δῆνεα*
 III, 661. IV, 193. 559.
Δηριόομαι. *δηριόοσθαι* II, 89.
Δηρίομαι. *δηρίοσθαι* I, 1343.
δηρινθῆναι II, 16.
Δῆρις. *δῆριν* IV, 1767.
Δηρόν I, 8. 45. 595. 767. 807. 862.
 870. 1072. 1363. II, 449. 517.
 757. 879. 1256. 1285. III, 729.
 811. 950. 1049. 1133. 1263. 1330.
 IV, 1323. 1354. 1680. *ἐπὶ δηρόν*
 I, 615. 870. 1072. II, 517. 757.
 III, 950. 1049. *μετὰ δηρόν* II,
 449. III, 956.
Δῆτα II, 232. III, 1243.
Δηῶ IV, 988. *Δηοῦς* III, 413. IV,
 896. 986.
Δῆω. *δῆεις* III, 941. *δῆουσιν* IV,
 591. *δῆωμεν* IV, 1336. *δῆοιμεν*
 IV, 1460.
Διὰ c. gen. I, 237. 377. 777. 789.
 1137. II, 187. 777. III, 141.
 210. 762. 872. 885. 1313. 1358.
 1379. IV, 123. 199. 634. 874.
 915. 968. 1171. 1237. 1460. 1474.
 1545. 1569. c. acc. I, 2. 9. 423.
 518. 651. 922. II, 42. 75. 155.
 420. 727. 1284. III, 709. 1362.
 IV, 70. 272. 290. 306. 646. 649.
 786. 870. 1002. 1071. 1664.
Διαβαίνω. *διαβάς* I, 1119. III, 1294.
Διαγλαύσσω. *διαγλαύσσομαι* I, 1281.
Διαδηλέομαι. *διαδηλήσαντο* II, 284.
διαδηλήσονται III, 579.
Διαζάω. *διαζώσκον* I, 1074.
Διακεάζω. *διὰ — κέασσαι* IV, 392.
διὰ — κέασθαι IV, 1267.
Διακεδάζω. *διὰ — κέδασεν* II,
 1191. *διὰ — κέδασαν* II, 1126.
Διακείρω. *διέκρεσε* I, 430.
Διακριδόν I, 567. 729. IV, 721.
Διακρίνω. *διακρινέει* III, 1129.
διακρίνοντο IV, 1179. *διέκριθεν*
 I, 498. *διακρινθέντες* I, 856.
Διακρίσις IV, 1169.
Διαλείπω. *διὰ — λικόντες* IV, 1765.
Διαμάω. *διὰ — ἀμῆσαι* IV, 374.
Διαμοιράομαι. *διεμοιρήσαντο* I,
 395.
Διαμμοιρηδᾶ III, 1029.
Διαμπερές II, 319. 599. III, 671.
 IV, 1203. 1253.
Διάνδιχα I, 934. II, 1108. III, 991.
 IV, 454.
Διανύω. *διήνυσαν* I, 935.
Διαπεράω. *διὰ — περόμεναι* IV, 461.
διὰ — περήσῃ II, 606.

ειν II, 629.
IV, 313.
σιον I, 1273.
ιω. διαπαιρησις III, 1345.
· δια — ἀφάρσεως III, 1053.
ιω. διεβόλαις IV, 33. διαβ-
έντας III, 702.
ιρα. διασκαίροντες I, 574.
δον II, 67. IV, 942.
ύω. δια — ταναύσσας IV, 601.
ιαίρομαι. διετεκμήραντο IV,
741.
· δια — πέμων II, 355.
· δια — τρωγεν II, 343. II,
III, 1147. διατμήξειαν III,
· διατμήξασθαι I, 628.
· δια — τρωβάρμεθα II, 883.
· δια II, 997.
· δια — γέναι II, 1104. δια-
IV, 1575. διαγνέας I, 221.
· δια — φαίρετο II, 1245.
· δια — παύρετα I, 848.
· δια — γέναι III 320.
· δια — γέναι I, 66. 144. II,
· δια — γέναι II, 512.
· δια — γέναι III, 856.
· δια — γέναι III, 329. · δια — γέναι
96. · δια — γέναι III, 540. 1316. IV,
441. · δια — γέναι IV, 806. · δια — γέναι
59. 963. II, 1168. IV, 63.
1080. 1221. · δια — γέναι I,
· δια — γέναι I, 898. 1293. · δια — γέναι
90. III, 404. IV, 87. · δια — γέναι
1. · δια — γέναι II, 420. · δια — γέναι III,
· δια — γέναι III, 391. · δια — γέναι II,
· δια — γέναι IV, 148. · δια — γέναι III, 498.
984. · δια — γέναι III, 767. · δια — γέναι
II, 950.
· δια — γέναι IV, 35.
· δια — γέναι IV, 730. · δια — γέναι
· δια — γέναι III, 494.
· δια — γέναι I, 687.
II, 558. 620. III, 73. 158.
916. IV, 860. 963.
· δια — γέναι IV, 409.
· δια — γέναι IV, 659.
· δια — γέναι II, 901.
· δια — γέναι IV, 304. · δια — γέναι
· δια — γέναι IV, 457.
· δια — γέναι III, 73.
· δια — γέναι II, 620.
· δια — γέναι II, 616.
I, 1323. II, 351. 642. 744.
· δια — γέναι IV, 16. 161.
· δια — γέναι III, 879.
· δια — γέναι II, 558.

· δια — γέναι I, 327.
· δια — γέναι I, 184. · δια — γέναι II,
1099. · δια — γέναι IV, 1457.
· δια — γέναι IV, 1696. · δια — γέναι
· δια — γέναι III, 233.
· δια — γέναι I, 1208. · δια — γέναι
· δια — γέναι III, 1179.
· δια — γέναι IV, 127.
· δια — γέναι I, 1303. IV, 508.
· δια — γέναι IV, 425. 434.
· δια — γέναι IV, 954. · δια — γέναι
· δια — γέναι II, 227.
· δια — γέναι IV, 1573.
· δια — γέναι II, 480. 391. IV, 1247.
· δια — γέναι I, 649. 847. III, 400.
· δια — γέναι I, 372.
· δια — γέναι II, 411.
· δια — γέναι II, 1028. · δια — γέναι
IV, 1117. · δια — γέναι IV, 376. · δια — γέναι
IV, 347. · δια — γέναι IV,
1105.
· δια — γέναι II, 1180.
· δια — γέναι IV, 1178.
· δια — γέναι II, 1018. III, 209. IV, 372.
· δια — γέναι I, 1219. IV, 1057. 1201.
· δια — γέναι III, 130. 427. · δια — γέναι IV,
1100. 1104. · δια — γέναι II, 1028.
· δια — γέναι III, 236. · δια — γέναι
I, 787. IV, 26.
· δια — γέναι IV, 1613.
· δια — γέναι II, 434. · δια — γέναι
IV, 1640. · δια — γέναι I, 509.
1130.
· δια — γέναι I, 1125.
· δια — γέναι I, 1093. · δια — γέναι
· δια — γέναι I, 985. 1147.
· δια — γέναι II, 695. · δια — γέναι
II, 1045. · δια — γέναι I, 1059.
IV, 1535.
· δια — γέναι I, 1184. IV,
1456. · δια — γέναι III, 835. · δια — γέναι
IV, 1644. · δια — γέναι I,
215. · δια — γέναι IV, 1667. · δια — γέναι
III, 310.
· δια — γέναι I, 935. 1239. · δια — γέναι II,
368. IV, 613. 842. 918. · δια — γέναι
I, 1327. · δια — γέναι I, 645. 1155.
· δια — γέναι II, 355. 401. 651. 596. · δια — γέναι
I, 36. · δια — γέναι II, 168.
· δια — γέναι III, 44. IV, 222.
· δια — γέναι II, 461. 993. IV, 270.
· δια — γέναι IV, 1360.
· δια — γέναι IV, 545.
· δια — γέναι I, 38. · δια — γέναι I, 949. 1213. II,
1037.
· δια — γέναι I, 326. 722.
· δια — γέναι I, 808. · δια — γέναι

- III, 138. διπλόα I, 588. II, 536. 699.
 Δίπτυχα II, 32.
 Δίς I, 741. II, 591.
 Δίφρος. δίφρω IV, 219. δίφρων III, 1235. δίφροι I, 752.
 Δίχα I, 1059. II, 36. IV, 501. 949.
 Διχῆ IV, 289.
 Διχθαδῖος. διχθαδῖην III, 397.
 Διχομήνης I, 1231. διχομήνιδα IV, 167.
 Διχοστασία. διχοστασίης IV, 500.
 Διχόω. διχόωντο IV, 1616.
 Δίφα IV, 1397. δίφη IV, 1442. 1459. 1652. δίφαν III, 1349. IV, 1417.
 Διφακός II, 658.
 Διφαλέος. διφαλέω IV, 678.
 Διφάς. διφάδος I, 1147.
 Δίω. διέν IV, 181. δίηται II, 330. διέσθαι IV, 498.
 Διωλύγιος. διωλύγιης IV, 1258.
 Διώνυσος. Διώνυσιο I, 116. IV, 540. Διώνυσο IV, 424.
 Δμωα I, 261. III, 254. IV, 1722.
 Δμωάων III, 666. δμωῆσιν III, 890. δμωῆς IV, 1222.
 Δμῶες I, 261. 305. 355. III, 272. 299. δμῶεσσι I, 234. 266.
 Δμῶις I, 285.
 Δνοφερός. Δνοφερῆν III, 1055.
 Δοάζω. δοάσαι III, 955. δοάσατο III, 770.
 Δοιάζω. δοιάζεσθαι III, 819. δοιάζοντο IV, 576.
 Δοιάντιος. Δοιάντιον II, 988.
 Δοίας. Δοιαντος II, 373.
 Δοιός. δοιῶ I, 396. 735. II, 426. 490. III, 123. 161. 409. IV, 1483. δοιαί III, 870. IV, 811. δοιάων IV, 1708. δοιάς IV, 330. δοιούς II, 52. IV, 529. δοιῶ II, 853.
 Δοκεύω. δοκεύσης III, 1056. δοκεύμεν IV, 755. δωκεύων II, 1271.
 Δοκέω II, 1142. III, 548. δδοκήσας II, 204. III, 619. IV, 1480. δδοκῶν IV, 666. δδοκημένος II, 406. δδοκημένοι IV, 1660. δδοκημένοι IV, 900.
 Δολίονες I, 947. 952. 961. 1022. 1053. Δολίονες I, 1018.
 Δολιόνιος. Δολιονίω I, 1029. Δολιονίης I, 1070. Δολιονίην II, 755.
 Δόλιος. Δολιαις IV, 59.
 Δολιγός. Δολιγού IV, 1238. Δολιγῆς I, 21. Δολιγῆν I, 568. III, 602. IV, 150. 838. Δολιγῆσιν I, 914.
 Δολόεις. Δολόεσσα III, 89. Δολόεσαν II, 423.
 Δολοντασία. Δολοντασίας IV, 430.
 Δολοπήιος I, 585.
 Δολοπηῆς. Δολοπηῖδα I, 68.
 Δολόω. Δολωθεῖς II, 948. IV, 456.
 Δόλος III, 781. δόλω III, 687. δόλον I, 1295. III, 12. 20. 191. 599. 720. IV, 7. 404. 421. 438. 462. δόλοισι III, 373. IV, 343. δόλους I, 52. III, 578. 592.
 Δολοφροσύνη. Δολοφροσύνησιν IV, 687.
 Δομαίος. δομαίονες I, 737.
 Δομή. δομήν III, 1395.
 Δόμος IV, 32. δόμον III, 577. δόμοιο III, 217. 645. IV, 35. 665. 1068. δόμῳ II, 44. 250. δόμων I, 853. II, 239. III, 538. 609. 622. 723. IV, 348. 1037. δόμοι III, 238. IV, 772. δόμων I, 306. 776. 1212. II, 814. III, 448. 723. IV, 40. 710. δόμοις I, 143. 210. 225. 304. 447. 818. II, 293. 435. 457. 653. 1021. 1153. III, 756. 835. IV, 97. 242. δόμων I, 244. 695. II, 544. III, 1097. IV, 440.
 Δονακώδης. Δονακώδης II, 818.
 Δόναξ. Δονάκων II, 825. Δονάκεσσι III, 6. Δόνακας III, 198.
 Δονέω. Δονέουσιν III, 1377. Δονέοντο I, 223. Δονεύμενα III, 1295.
 Δορικήτος. Δορικήτης I, 806.
 Δόρπος. Δόρποιο I, 1173. II, 226. 307. 1229. Δόρπω III, 301. Δόρπον II, 157. 304. IV, 883.
 Δόρυ I, 466. 468. 526. 756. III, 582. 1248. 1250. 1322. IV, 582. Δούρατος II, 1111. Δούρατι II, 1118. Δορυ I, 1033. II, 139. 831. III, 416. 1046. 1187. 1279. 1330. Δούρατα I, 370. 1003. 1163. II, 1065. 1126. 1188. IV, 414. 1050. 1156. Δούρα II, 79. 597. Δούρας II, 1062. III, 321. 1336. 1348.
 Δοτήρ. Δοτήρ I, 89.
 Δούλιος. Δούλια IV, 38.
 Δονπέω. Δονπέι II, 1056. Δονπέως I, 1304. IV, 557.
 Δούπος II, 82. 553. 1036. Δονπ

- IV, 1638. *δοῦπον* II, 194. 1067. III, 954.
δουράτειος. *δουρατείος* II, 381.
δόχμιος I, 1169.
δράκων II, 405. IV, 1541. *δράκοντος* III, 1178. *δράκοντες* III, 1215.
δράσσω. *δραξαμένη* I, 1131.
δρεπάνη. *δρεπάνη* IV, 990. *δρεπάνην* IV, 1223.
δρέπανον II, 982.
δρηστήριον III, 700.
δρίον. *δρία* IV, 970.
δρῶσεν. *δρῶσεν* II, 164.
δρῶσιν. *δρῶσιν* I, 1282.
δρυῖνος. *δρυῖνοι* I, 1124. III, 1215.
δρυμός. *δρυμοῖο* IV, 1684. *δρυμόν* III, 581.
δρύοντες. *δρύοντες* I, 1213. 1218.
δρύοντος. *δρύοντος* I, 723.
δρύοντι. *δρύοντι* II, 109. III, 672.
δρύς. *δρύς* II, 479. 1272. IV, 162. *δρύς* III, 1376. *δρύς* III, 968.
δύη. *δύης* I, 907. IV, 98. *δύη* IV, 1649. *δύην* I, 120. II, 769. IV, 1387.
δυηπαθής. *δυηπαθῶν ἀνδράπων* IV, 1165.
δυηπαθίη. *δυηπαθίη* IV, 1395.
δύναμαι. *δύναται* IV, 602. *δύνατο* I, 314. IV, 854. *ιδύνατο* III, 1249. *δύνατο* III, 535.
δύνω. *δύνει* III, 764. *δύνη* I, 195. 263. 638. III, 832. IV, 206. 724. *ιδύνη* I, 582. II, 921. *δύνον* IV, 967. *ιδύσαν* II, 298. *δύ* III, 1256. *ιδύ* I, 1195. III, 1407. IV, 771. 1618. 1629. *δύη* III, 1144. *δύνειν* I, 627. *δύσαι* I, 635. *δύναι* II, 1770. *δύντες* I, 1025. IV, 1180. *δύετο* I, 581. III, 1191. IV, 1524. *ιδύσατο* I, 63. IV, 863. *δύηται* IV, 1545. *δυσμένον* I, 925. *δυσμένον* III, 225.
δύο I, 185. 945.
δύοκαιδέκα III, 838. IV, 1386.
δύπτω. *δύπτοντες* I, 1008. *δύψας* I, 1326.
δυσάμμορος I, 253. 286. III, 809. *δυσάμμορον* II, 218. IV, 83. *δυσάμμοροι* I, 685.
δυσάσχετος II, 272.
δυσανχής. *δυσανχές* III, 976.
δυσέηλος. *δυσέηλοι* IV, 1089.
δυσήνεμος. *δυσήνεμον* I, 593.
δυσήνης. *δυσήνης* III, 96.
δυσίμερος. *δυσίμερον* III, 961. IV, 4.
δύσις I, 1202. *δύσις* I, 85.
δυσκέλαδος IV, 565. *δυσκέλαδον* III, 593.
δυσμενέω. *δυσμενέοντες* III, 352.
δυσμενής. *δυσμενέων* I, 679. IV, 397. 448. 1157.
δύσμορος III, 783.
δυσπαλής. *δυσπαλέας* IV, 52.
δύστηνος. *δυστήνοιο* I, 1069.
δύσφημος I, 1137.
δυσχείμερος. *δυσχείμερον* I, 213.
δυσχείμων. *δυσχείμονας* IV, 635.
δυσώνυμος II, 258.
δύω I, 163. 407. 752. 1300. 1806. II, 241. 273. 318. III, 178. 495. 1174. IV, 81. 1465.
δωδέκα I, 1079. 1318. II, 531. IV, 1221.
δωδέκατος. *δωδεκάτη* II, 899.
δωδωνίς. *δωδωνίδος* I, 527. IV, 583.
δώμα III, 36. 640. 679. 796. IV, 1112. *δώματος* II, 1074. *δώματα* I, 94. 785. 849. 974. II, 497. III, 177. 213. 387. 709. 1072. 1155. IV, 722. 752. 1038. 1118. *δώμασιν* IV, 1025.
δωμάω. *δωμήσαντες* II, 531.
δώρον III, 152. *δώρα* I, 419. 657. 675. 768. II, 814. III, 906. 910. 1184. IV, 422. 1420. 1705.
δώροις IV, 416.
δωτήνη. *δωτήνης* I, 89. III, 852.

E.

- ἑανός*. *ἑανός* IV, 196. *ἑανούς* IV, 1155. 1189.
ἑάω. *εἶα* II, 74. 185. *εἶατε* I, 873. *εἶωσι* IV, 409. *εἵας* IV, 825. *εἵα* III, 1120.
ἑβδόματος. *ἑβδομάτω* IV, 1223.
ἑγγέλω. *ἑγγέλας* III, 64.
ἑγγενέτης. *ἑγγενέταις* IV, 1549.
ἑγγίγνομαι. *ἑγγεγαῶτα* IV, 1561.
ἑγγυαλίζω. *ἑγγυαλίζει* I, 489. 770. II, 180. 968. 1148. III, 1016. 1205. IV, 294. 1752. *ἑγγυαλίζαν* I, 1181. *ἑγγυαλίζω* II, 55. *ἑγγυαλίζει* I, 245. III, 1027. *ἑγγυαλίζει* II, 446. IV, 1554.

- Ἐγγύθεν II, 137. 1121. III, 122. IV, 1423.
 Ἐγγύθι I, 633. II, 35. 264. III, 927. IV, 118. 1074. 1444.
 Ἐγείρω. ἐγείρων III, 752. ἡγείρω II, 165. ἐγειρομένον III, 1386.
 Ἐγκατάλεω. ἐγκατέλετο IV, 431.
 Ἐγκατανασσω. ἐγκατένασσαν III, 116.
 Ἐγκλάω. ἐνέκλασεν III, 307.
 Ἐγκλιδόν I, 790. III, 1008.
 Ἐγκλίναι I, 62.
 Ἐγκονίω. ἐγκονιόντες II, 812. ἐγκονιούσαν IV, 66.
 Ἐγκρύπτω. ἐγκρύψε I, 170.
 Ἐγκτερέλλω. ἐντεκρέειξαν I, 1060.
 Ἐγρήσσω. ἐγρήσσαντες II, 308. ἐγρήσσαντες IV, 1124.
 Ἐγρομαι. ἐγρεσθαι IV, 1352. ἐγρέσθω IV, 666. ἐγρεσθε II, 884. ἐγρομένη III, 294. IV, 671. ἐγρομένοις I, 1159. ἐγρομένοις I, 1105.
 Ἐγχείη. ἐγχείησι I, 1001. II, 1072. ἐγχείας IV, 1055.
 Ἐγγελεῖς. Ἐγγελέσαιν IV, 518.
 Ἐγχεῖς I, 769. III, 1231. 1236. IV, 223.
 Ἐγώ I, 20. passim. ἐμεῖο I, 891. II, 317. 487. III, 93. 307. 310. 403. 477. 716. 721. 1112. IV, 383. 743. ἐμείθεν I, 901. III, 352. 904. IV, 30. ἐμεῦ I, 1343. II, 888. III, 1109. μεῦ IV, 1654. μοι I, 703. 902. 904. II, 256. 446. 1137. passim. ἐμοι I, 345. 356. 443. 488. III, 66. 92. 494. 551. 1071. ἐμὲ II, 779. 1156. III, 18. IV, 249. 796. μὲ I, 467. 712. 898. 1333. passim. II, 219. 237. 429. 792. 844. III, 389. 464. 729. 975. 1113. IV, 370. 742. 1014. 1022. 1743.
 Ἐγῶγε I, 345. 840. II, 483. passim.
 Ἐγὼν I, 689. II, 236. 290. passim.
 Ἐδέθλια IV, 630.
 Ἐδέθλιον IV, 330.
 Ἐδητύς. ἔδητύος I, 1072. II, 228. 269.
 Ἐδνον. ἔδνοιον I, 977. II, 239.
 Ἐδος I, 187. 1099. IV, 250. ἔδεων II, 429.
 Ἐδρη. ἔδρης I, 385.
 Ἐδριόω. ἔδριόντες III, 170. ἔδριόωντο I, 330. 530. 1671. 1844.
 Ἐδω. ἔδων I, 1289. ἔδοντες I, 1074. IV, 265.
 Ἐδωδή. ἔδωδής II, 196. 266. 452. ἔδωδῃ II, 1013. ἔδωδῆν II, 221. III, 299.
 Ἐέλω I, 282.
 Ἐέρση III, 1020.
 Ἐξομαι. ἔξετο I, 1170. III, 455. 1369. ἔξεσθαι IV, 692. ἔξομος IV, 200. ἔξομένη III, 796. ἔξομενοι I, 912. II, 305. IV, 493.
 Ἐθειρα. ἔθειραι I, 223. II, 708. ἔθειραις I, 672. ἔθειρας III, 829. IV, 1303.
 Ἐθειλημός II, 656.
 Ἐθέλω. ἔθελεις I, 890. ἔθελει IV, 1276. ἔθελγς I, 892. III, 332. ἔθελθαι II, 55. III, 404. ἔθελος I, 828. ἔθελος III, 180. ἔθέλων IV, 985. 1103. ἔθέλοντα I, 1217. ἔθέλοντες I, 749. IV, 1566. ἔθέλουσα IV, 1021. ἔθέλουσαι IV, 194.
 Ἐθνος III, 212. IV, 240. ἔθνη II, 1205. 1225. III, 1275. IV, 5. 646.
 Εἰ c. ind. praes. et fut. I, 663. II, 209. 325. 637. 890. 1154. II, 1224. III, 34. 75. 79. 87. 98. III, 354. 358. 362. 402. 418. 458. 485. 508. 537. 778. 901. IV, 231. 419. 834. 1016. 1109. 1511. 1556. 1560. 1674. c. ind. praeter. I, 493. 863. 1300. II, 126. 286. 865. 993. III, 587. IV, 22. 905. 1562. 1653. c. opt. I, 681. 1343. II, 231. 441. 974. III, 140. 435. IV, 342. 403. 1459. 1511. c. conj. I, 904. III, 61. 1081. εἰ ἂν c. conj. II, 689. c. opt. II, 17. εἰ καὶ c. ind. praeter. I, 197. 254. III, 377. εἰ καὶ c. opt. I, 491. 663. 827. II, 642. III, 479. 730. 846. IV, 417. 1057. 1263. εἰ καὶ c. conj. I, 861. 695. 1319. II, 174. 337. 1050. 1066. III, 153. 642. 909. 1005. 1122. IV, 376. 1418. εἰ ἂν I, 488. II, 413. III, 113. 349. 698. IV, 1169. 1335. εἰ καὶ ἂν I, 807. II, 696. III, 180. 535. 693. IV, 462. εἰ καὶ I, 689. I, 814. II, 342. 625. III, 1190. καὶ εἰ I, 470. IV, 1655. εἰ μὴ ἄρα II, 286. 865. 993. III, 1142. IV, 905. εἰ οὐ I,

904. III, 511. εἰ δὴ II, 236. 249. 890. III, 79. IV, 1560. 1674. εἰ δ' ἄγε I, 657. III, 131. 897. IV, 758. 1073. εἰ δ' ἄγε δὴ II, 686. εἰ δ' ἄγε νῦν III, 1.
- Εἰαμενῇ. εἰαμενῇ II, 818. εἰαμενῇ III, 1220. εἰαμεναῖς II, 795. εἰαμενῆσιν III, 1202. IV, 316.
- Εἰαρινός. εἰαρινοῦ IV, 961.
- Εἰβω. εἰβεται II, 664.
- Εἰδαρ. εἰδατα I, 456.
- Εἶδος II, 785. εἶδεα IV, 1193.
- Εἶδω. ἦδεν II, 65. III, 309. οἶδα II, 210. 777. οἶσθα IV, 784. III, 33. οἶδεν II, 212. III, 933. ἴδμεν I, 135. IV, 1076. 1319. 1569. ἴστε II, 1047. ἴσασι III, 932. ἴστω I, 466. II, 257. 258. III, 151. 175. 714. IV, 1019. 1020. ἴδμεναι II, 11. III, 355. IV, 725. εἶδετο II, 579: εἶδοντο II, 206. εἶσατο IV, 522. 855. εἶσατο II, 582. III, 399. 502. IV, 145. 1478. 1589. 1733. εἶσαντο I, 718. 1024. εἶσεται II, 153. εἰδώς I, 508. εἰδυῖα III, 103. εἰδόμεναι IV, 978. εἰδόμεναι IV, 1616. εἰδόμενοι III, 963. εἰδομένους IV, 221. ἴδειν III, 923. IV, 712. ἴδῆεν I, 175. ἴδε III, 1201. 1284. ἴδεν I, 520. II, 286. III, 253. 673. 828. 1347. IV, 475. 1480. ἴδον I, 633. II, 1253. III, 1167. 1293. ἴδων II, 606. ἴδοντες II, 1049. III, 253. IV, 184. 295. 482. 1619. ἴδοντας I, 1054. II, 681. ἴδουσα III, 47. 256. 782. ἴδέσθαι I, 145. 220. 746. 943. 1062. 1113. 1193. II, 405. 842. 917. 1104. III, 374. 702. 1132. 1245. IV, 252. 727. 899. 1443. 1480. 1603. ἴδοντο II, 429. 560. 1034. III, 490. IV, 319. 1626. 1721. ἴδῃαι IV, 862. ἴδωνται III, 1378. ἴδοιο III, 729. ἴδοιτο I, 6. ἴδοισθε II, 1145.
- Εἰδῶλον. εἰδῶλοισιν III, 1004. IV, 280.
- Εἰθαρ II, 408. III, 1313. IV, 1606.
- Εἰκάθω. εἰκάθῃ I, 505. εἰκάθον II, 790. εἰκάθοι III, 849.
- Εἰκελος III, 1283. 1351. εἰκελον III, 287. IV, 173. εἰκελα I, 544.
- Εἰκω. εἶκον III, 836. εἴξαι IV, 1658. εἴξαι II, 338. III, 421. εἴξαντες I, 805. 1049. II, 295. III, 521. εἴξασα III, 797.
- Εἰλαπίνη. εἰλαπίνης I, 13. εἰλαπίνῃσι I, 819. 857. εἰλαπίνης IV, 1421.
- Εἰλατίδης I, 41. 1241. 1248. 1347. Εἰλατίδην IV, 1470. *
- Εἰλεῖθυνα I, 289.
- Εἰλέω. εἰλει II, 571. IV, 181. εἰλείται IV, 1271. εἰλείτο IV, 1067.
- Εἰλιγγοσ. εἰλιγγοῖσιν IV, 142.
- Εἰλίσσω. εἰλίσσεται II, 981. εἰλίσσονται III, 138. 1220. IV, 140. 261. 1281. 1452. εἰλίσσεται IV, 1061. εἰλίσσαντο I, 844. IV, 937. εἰλίσσασαι IV, 949. εἰλιγμένος IV, 1541. εἰλιχθεῖσα III, 655.
- Εἰλυμα II, 1129.
- Εἰλνός. εἰλνούς I, 1144.
- Εἰλνώ. εἰλνόμενος III, 296. εἰλνόμενοι II, 861. εἰλνύμενα III, 1291.
- Εἰλω. εἰλυμένοι I, 870. IV, 604.
- Εἰμα. εἰματα I, 364. II, 1168. III, 932. IV, 671.
- Εἴμι I, 338. 1295. II, 416. 799. IV, 30. 1744. εἴσι I, 577. 1172. III, 1240. IV, 39. 197. 675. 741. εἴσι I, 632. ἦσι I, 141. 741. 781. III, 456. 1405. IV, 179. ἦεν I, 74. IV, 454. ἦσαν III, 442. ἦσαν III, 1331. εἴσομαι III, 738. ἔεν II, 918. ἔομεν II, 870. ἔσαν I, 161. 237. III, 112. ἔωσι I, 354. ἔοιεν II, 277. ἔων I, 1241. 1348. II, 538. III, 1200. IV, 1117. ἔόντος I, 887. II, 107. 803. ἔόντι I, 1210. III, 166. ἔοντα IV, 1352. ἔόντες I, 39. II, 760. III, 534. 1145. IV, 722. ἔόντων II, 195. ἑοῦσιν I, 63. 246. 1333. III, 918. 1176. IV, 533. 644. 1219. 1254. 1583. ἔοντας I, 650. III, 589. IV, 995. ἑοῦσα III, 723. ἑοῦσης I, 554. 934. 1015. ἑοῦση IV, 31. 744. 979. ἑοῦσαν I, 712. II, 552. III, 834. 915. 1155. IV, 866. 1043. 1634. 1664. ἑοῦσαι I, 653. II, 290. ἑοῦσας II, 251. 461. ἔμην IV, 50. I, 720. 843. 1188. II, 540. III, 113. 892. 1176. IV, 198. 849. 878.

1293. *ἔρμαι* I, 74. II, 684.
ἔρμαι III, 1165. 1173. *ἔρμαι* I,
 420. III, 486. 737. 940. *ἔρμαι* IV,
 1414. 1584.
- ἔρμαι* II, 343. IV, 1741. *ἔρμαι* I,
 692. 694. 936. 1317. II, 12.
 234. 353. 360. 445. 614. 735.
 III, 160. 205. 546. 716. 927.
 981. 1085. 1085. IV, 259. 232.
 1262. 1655. *ἔρμαι* II, 1150. III,
 393. IV, 1322. *ἔρμαι* II, 252.
 1123. III, 402. IV, 1412. *ἔρμαι*
 I, 271. 307. II, 388. 521. 543.
 979. III, 139. 855. 772. IV,
 630. *ἔρμαι* I, 442. 479. 1128.
 II, 41. 393. 468. 630. 743. 874.
 832. 886. 982. 1017. III, 173.
 841. 976. 1071. IV, 280. 772.
 823. 992. 1052. 1621. *ἔρμαι* III,
 978. *ἔρμαι* III, 231. 501. IV,
 1226. *ἔρμαι* I, 134. 204. 282. 760.
 763. 969. II, 43. 138. 438. 517.
 1090. III, 361. IV, 176. 1024.
 1312. *ἔρμαι* I, 79. 142. 205. 253.
 763. 861. 960. 963. 974. 1193.
 1290. II, 167. 196. 198. 294.
 456. 472. 578. 605. 854. 1174.
 1283. III, 239. 273. 319. 749.
 836. 1201. 1245. 1315. 1407. IV,
 51. 106. 262. 297. 362. 451. 455.
 728. 853. 976. 1003. *ἔρμαι* I, 730.
 735. 956. II, 1. 53. 409. 990.
 1097. III, 236. 360. IV, 263.
 1151. 1278. 1389. 1429. *ἔρμαι* I,
 203. 747. 754. 1117. III, 195.
 1290. IV, 331. 1173. 1646.
ἔρμαι IV, 899. *ἔρμαι* III, 704.
 1116. *ἔρμαι* II, 231. III, 144.
 798. 1101. IV, 249. 502. *ἔρμαι*
 I, 22. II, 9. IV, 1774. *ἔρμαι* III,
 848. *ἔρμαι* III, 989. *ἔρμαι*
 III, 1050. 1124. *ἔρμαι* I, 291.
 663. II, 261. 334. 345. 415.
 891. 1280. III, 93. 350. 407.
 480. 514. 781. 797. 943. 1005.
 1044. IV, 403. 832. 1105. *ἔρμαι*
 III, 184. 358. *ἔρμαι* I, 870.
ἔρμαι IV, 390. *ἔρμαι* IV,
 840. *ἔρμαι* II, 422. *ἔρμαι* I,
 1038. II, 22. 31. 39. 887. 1274.
 III, 507. 603. 713. IV, 805.
 1357. *ἔρμαι* III, 629. *ἔρμαι*
 I, 173. 232. 1022. 1339. II, 245.
 870. 1074. 1204. 1221. III, 362.
 457. 1107. IV, 239. 377. 684.
 987. 1559. 1643. *ἔρμαι* I,
 469. II, 646. III, 524. 550.
690. IV, 255. *ἔρμαι* II, 253.
ἔρμαι III, 82. 143. 1046. IV, 95.
 872. *ἔρμαι* II, 470. 707. 919. IV,
 545. 1458. 1603. 1676. *ἔρμαι*
 I, 779. II, 153. III, 1070. *ἔρμαι*
 III, 92. *ἔρμαι* I, 99. 135. 991.
 1252. II, 871. III, 130. 408.
 428. 975. 1180. IV, 323. 443.
 1642. *ἔρμαι* I, 484. 950. II,
 235. 1109. 1160. IV, 1212. 1560.
ἔρμαι III, 1344. IV, 65. 745.
 815. *ἔρμαι* IV, 1736. *ἔρμαι*
 I, 602. 702. 1199. II, 539. IV,
 196. 573. 1106. 1118.
- ἔρμαι* I, 460. IV, 232.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* I, 583.
- ἔρμαι* I, 666. II, 180. 261. III,
 721. IV, 191. 398. 650. 809.
 1099.
- ἔρμαι* II, 216. 1130. IV, 1034.
 1716.
- ἔρμαι* II, 442.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* IV, 1639. *ἔρμαι* III,
 427. *ἔρμαι* II, 201. *ἔρμαι* IV,
 1208. *ἔρμαι* IV, 309. *ἔρμαι*
ἔρμαι III, 649. *ἔρμαι* II,
 550. *ἔρμαι* IV, 1580. *ἔρμαι*
ἔρμαι I, 775. *ἔρμαι*
 III, 184.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* I, 608. 922. 964.
 II, 47. 584. 649. IV, 210. 496.
ἔρμαι II, 558. *ἔρμαι* I,
 114. 1152. II, 1031. IV, 1587.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* III, 982.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* III, 868.
- ἔρμαι* I, 39. 250. II, 363. 730. III,
 41. IV, 385. *ἔρμαι* passim.
- ἔρμαι* IV, 286. *ἔρμαι* I, 39. II, 322.
 IV, 135. 1335. *ἔρμαι* II, 604. IV,
 498. *ἔρμαι* II, 975. IV, 896.
 1016. *ἔρμαι* I, 396. II, 996.
ἔρμαι I, 732. IV, 1708. *ἔρμαι* I,
 149. 342. 497. III, 1310.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* III, 49. *ἔρμαι* I, 789.
 IV, 719. *ἔρμαι* III, 1186. IV,
 119. 550.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* III, 622.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* I, 764. II, 194.
 III, 368. *ἔρμαι* I, 1103. III,
 145. *ἔρμαι* II, 1085. 1196.
 III, 330. IV, 1184. 1363. *ἔρμαι*
ἔρμαι II, 19. 40. IV, 584.
ἔρμαι III, 903.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* I, 1104.
 II, 938. *ἔρμαι* I, 846. 985.
- ἔρμαι*. *ἔρμαι* I, 1092.

- Εισανέλθω.** εἰσανέλθω IV, 1578. εἰσανέλχοντα IV, 291. εἰσανέλχουσαν I, 1360.
- Εισαποβαίνει.** εἰσαπέβαν IV, 650. εἰσαπέβητε IV, 1781. εἰσαπέβησαν IV, 627.
- Εἰσαυτίς** II, 294. **ἑαυτίς** II, 1167.
- Εἰσαφινάω.** εἰσαφίναυε III, 888. 1179. IV, 540. 614. 773. 777. εἰσαφίκανον IV, 1761.
- Εἰσαφινέτομαι.** εἰσαφίκοντο IV, 302. 645. εἰσαφινέσθαι IV, 1215.
- Εἰσαφύω.** εἰσαφύσαντο IV, 1692.
- Εἰσβαίνω.** εἰσβαίνον I, 1276. II, 533. εἰσέβαν IV, 1692. εἰσβαίνυν IV, 1590. ἐσβαίνυν I, 1275. εἰσάβαντες IV, 1392. εἰσβήσαντες II, 167. εἰς—βήσαντες IV, 104.
- Εἰσβάλλω.** εἰσβαλιν I, 928. εἰσβαλίεν IV, 639. ἐσβαλίεν IV, 826. εἰς δ' ἔβαλον IV, 596.
- Εἰσδέχομαι.** v. ἑσδέχομαι.
- Εἰσελάω.** εἰσελάσαν II, 1265. IV, 635. εἰσελάσαντες II, 672. εἰσελάσαντας II, 1283.
- Εἰσερχομαι.** εἰσελθοῦσαι III, 39.
- Εἰσέρει** I, 1354. II, 717. 850. 1145. III, 203. IV, 1158. passim.
- Εἰσενόω.** εἰσενόησε I, 1229. IV, 873. εἰσενόησαν I, 1053. II, 1261. εἰς δ' ἐνόησαν I, 321.
- Εἰσέοικε** I, 820. 1001. IV, 164. c. conj. I, 873. II, 348. IV, 347. 763.
- Εἰσοράω.** εἰσορόωσαν IV, 960. εἰσορόων I, 241. 765. 1176. IV, 729. εἰσορόωντες I, 593. 594. 1166. II, 1037. IV, 660. εἰσορόωντας IV, 1245. εἰσορόωσα III, 77. 662. εἰσορόωσαι I, 550. IV, 1192. εἰσοράων III, 679. εἰσορόωνται I, 85. εἰσορόωντο IV, 975. εἰσοράσθαι II, 37. III, 815. 960. εἰσοράμενοι II, 563. εἰσίδουν II, 696. εἰσίδων I, 15. II, 777. IV, 875. εἰσίδουσα IV, 55. εἰσιδόντες I, 322. II, 269. 581. 921. εἰσίδειν III, 775. εἰσίδεσθαι I, 1361. III, 958. εἰσέψεσθε II, 403. IV, 1039.
- Εἰσώτε** II, 857. IV, 800. 1212.
- Εἰσω** I, 372. II, 95. 186. 579. 736. III, 43. 311. 651. IV, 712.
- ἔσω** I, 390. II, 73.
- Εἰσπαύω.** εἰσπαύει II, 751.
- Εἰς** H, 46. **εἰς**—**εἰς** II, 1185. 1279. III, 183. 394. 464. IV, 343. 348. 716. 1598. 1699.
- ἔως** καν IV, 1658.
- ἔω** I, 804. 1109. II, 165. 166. 196. 224. 424. 430. 606. 993. passim. pro ὑπό II, 1245. IV, 215.
- ἔωθεν** I, 216. II, 965. IV, 1108.
- ἔως** I, 84. II, 194. 285. 856. III, 207. IV, 131. 284. 354. 568. 1651.
- ἔκαστός** II, 855. IV, 90. 1293.
- ἔκαστος** I, 240. 854. II, 152. IV, 185. 682. 1291. **ἐκάστου** II, 762. IV, 1126. **ἐκάστω** I, 728. 944. III, 137. **ἐκάστων** I, 834. 1153. II, 240. IV, 1030. **ἐκάστην** I, 262. IV, 1147. **ἐκαστοι** I, 872. III, 824. **ἐκαστα** I, 327. 339. 394. 461. 498. 838. 1097. II, 212. 391. 633. 974. 1179. III, 355. 401. 437. 493. 816. 926. 1040. 1144. 1165. 1198. IV, 350. 463. 497. 594. 711. 730. 1319. 1346. 1360. 1471.
- ἔκαστερον** I, 219. 369. 387. 564. II, 52. 103. 596. 676. III, 45. 237. 672. 870. 1257. IV, 1574. 1662.
- ἔκστη** III, 529. IV, 829. **ἔκστης** III, 251. 478. 733. 842. 915. 985. **ἔκστην** III, 1035. 1211. IV, 247.
- ἔκατόμβη.** ἐκατόμβης III, 880.
- ἔκατος.** ἔκατοιο I, 958. II, 518. IV, 1747.
- ἔκατον** II, 974.
- ἔκβαίνω.** ἐκ εἰς ἔβησαν I, 1018.
- ἔκβάλλω.** ἐκβαλε III, 146. 322. ἐκ δὲ βαλόντες II, 924.
- ἔκβασις.** ἐκβασιν II, 1049.
- ἔκβάσις.** ἔκβασις I, 966. 1186.
- ἔκβλύω.** ἐκβλύοντα IV, 1417.
- ἔκβοάω.** ἐκ δ' ἔβόησαν III, 631.
- ἐκγίνομαι.** ἐκγεγάτην I, 56. ἐκγεγάσιν IV, 260. ἐκγεγάς I, 208. III, 364. ἐκγεγανία I, 233. 975. ἐκγεγαώτες I, 952. ἐκγεγαώτας II, 1225.
- ἐκγέλαω.** ἐκ δ' ἐγέλασαν I, 485.
- ἐκγίνομαι.** ἐκγίνοντο I, 157.
- ἐκδαίω.** ἐκδάτης IV, 1565.
- ἐκδιδάμι.** ἐκδάης IV, 1015. ἐκδάσιν IV, 1119.

- Ἐκηβόλος I, 38. Ἐκηβόλον I, 769.
 Ἐκηβόλις I, 420.
 Ἐκηλος I, 303. Ἐκηλοι III, 969.
 IV, 1778.
 Ἐκητι I, 116. 334. 773. 902. II,
 253. 297. 524. 755. 1153. III,
 266. 621. 1060. IV, 390. 1018.
 1087. 1199.
 Ἐκιδρώσκω. ἔκιδρον IV, 1365.
 Ἐκίειν. ἔκ—κίειν IV, 1033.
 Ἐκίριος. ἔκκίριον IV, 1185.
 Ἐκκυλίω. ἔκκυλλισθῆ II, 585.
 Ἐκλάμπω. ἔκ—ἐλαμψεν III, 371.
 Ἐκλανθάνω. ἐκλάθετο II, 490. ἔκ-
 λείθετο III, 1112.
 Ἐκλαχαίνω. ἔκἐλάχαινον I, 374.
 IV, 1532.
 Ἐκλείπω. ἔκ δὲ λικόντας IV, 1761.
 Ἐκλύω. ἐκλύσαντες I, 955.
 Ἐκμολεῖν. ἔξμολεν I, 845.
 Ἐκπύλος. ἔκπυλον IV, 1612. ἔκ-
 πυλοι I, 950.
 Ἐκπύλος III, 60.
 Ἐκπίμπω. ἔκπιμπε II, 814.
 Ἐκπεράω. ἔκ δ' ἐπέρησαν IV, 329.
 Ἐκπίμπλημι. ἐκπλήσσει I, 1318.
 Ἐκπίπτω. ἔκ—ἐπεσον IV, 1018.
 Ἐκπλέω. ἔκἐπλωμεν II, 645.
 Ἐκποθεν II, 224. III, 262. 1289.
 Ἐκπροκαλέω. ἐκπροκαλεσάμενη IV,
 358.
 Ἐκπρομολεῖν IV, 1587. ἐκπρομο-
 λόντες IV, 327.
 Ἐκπύω. ἔκ—ἐπυσεν IV, 478.
 Ἐκρύω. ἔκ—κρύεν IV, 1679.
 Ἐκρύομαι. ἔκ—κρύσασθε IV, 83.
 Ἐκρύω. ἔκρύωσεν I, 10. II,
 748. 1183. ἔκρύωθεν IV, 639.
 Ἐκρύω. ἔκρύωτο IV, 40.
 Ἐκρύνω. ἔκρυμον I, 1118.
 Ἐκτελέω. ἐκτελέσθαι I, 1309.
 Ἐκτοθεν I, 1037. III, 1201. IV,
 520.
 Ἐκτοθεῖ I, 243. 659. 793. 833.
 1291. III, 255. 373. 1199. IV,
 47. 1182. 1298. 1548. 1757.
 Ἐκτός IV, 211. 1657.
 Ἐκτοσθεῖ I, 634. II, 892.
 Ἐκυρη IV, 815.
 Ἐκυρίνω. ἔκκυρην IV, 1430.
 ἔκκυράνθη I, 1310. III, 855.
 IV, 1001. 1602. ἔκ δὲ φασάνθη
 II, 1041. ἔκφάνη II, 676.
 Ἐκυρύγω. ἔκρυγς II, 487. ἔκρυ-
 γίσεν IV, 741.
 Ἐκυρημι. ἔκρυτο I, 439. 1256. II,
 10. 685. 1122. III, 24. 491. 565.
 IV, 354. 410. 494. 1430.
 Ἐκυρώω. ἔκκυρῶμαι I, 275.
 Ἐκυράζω. ἔκ—ἐκρυάδεν IV, 1125.
 Ἐκυρώω. ἔκκυρῶσαι III, 201.
 Ἐκύνω. ἔκ δ' ἔκυν II, 902. ἔκυν
 II, 97. ἔκύνμεναι I, 880.
 Ἐκύν I, 89. 245. 772. 856. II,
 24. 56. III, 389. IV, 1086.
 1506.
 Ἐλαίη. ἐλαίης I, 405. IV, 1133.
 1439.
 Ἐλαίηρος. ἐλαίηρος IV, 626.
 Ἐλάση I, 762.
 Ἐλάττη. ἐλάττη I, 1190. 1263.
 ἐλάττην I, 64. 914. II, 661.
 III, 968. IV, 105. 505. 1633.
 Ἐλαύνω. ἔλαυνον II, 944. ἐλαυνί-
 μεν III, 1154. ἐλαυνόμενοι IV,
 135. ἐλάω III, 411. ἐλαυν III,
 872. ἐλάσσκον I, 733. 1156. II,
 1071. ἔλασεν I, 61. 755. II,
 103. 108. 785. 815. 825. III,
 233. 1238. IV, 1377. ἔλασαν
 I, 4. II, 432. ἐλασαν I, 1026.
 ἐλασαν I, 1247. ἐλάσσαν II, 265.
 558. III, 597. IV, 387. ἐλά-
 λατο I, 526. III, 235. ἐλάσ-
 IV, 101. ἐλάσσαι I, 356. II,
 238. III, 333. IV, 211. 1576.
 ἐλάσαντες II, 80. 402. ἐλάσαντες
 II, 575. ἐλάουσα III, 888. ἐλά-
 σας II, 115. ἐλάσασα III, 1183.
 ἐλάσαντες I, 1107. ἐληλάμεν
 II, 231.
 Ἐλδομαι. ἐλδέτο II, 949. III,
 383. 747. 819. IV, 546. ἐλδο-
 μένος III, 1259. IV, 186. ἐλ-
 δομένη III, 956. ἐλδομένη II,
 50. ἐλδομένησι I, 110. ἐλδο-
 μένους I, 984. H, 1093. 1287.
 III, 532. IV, 1415. ἐλδομένης
 III, 601.
 Ἐλέαίρω. ἐλεάρεν IV, 738. ἐλ-
 αίρω IV, 1422. ἐλέησεν IV,
 1308. ἐλεάρε IV, 1025.
 Ἐλέγγω. ἐλέγουν I, 785.
 Ἐλέγχεα. ἐλέγχεας III, 1115.
 Ἐλέγχος. ἐλέγχεα III, 707. IV,
 1304. ἐλέγχεα III, 1113. IV,
 1290. 1534.
 Ἐλεονόμοι II, 821. III, 1219.
 Ἐλεόλω. ἐλεόλω IV, 143. ἐλε-
 σεν IV, 1332. ἐλεάσεν III, 76.
 Ἐλεος. ἐλεός III, 462. 761.
 Ἐλεονίδης. ἐλεονίδας I, 1266.

- Ἐλκῆ. Ἐλκῆς II, 360. III, 1193.
Ἐλκῆν III, 745.
Ἐλκύνω. ἔλκυνσκον I, 589.
Ἐλξ III, 139. ἔλκεσαι I, 438.
Ἐλίσσω. ἔλίσσεις I, 463. ἔλίσσει IV, 1062. ἔλίσσεται II, 368. ἔλίσσονται IV, 934. ἔλξας IV, 25. ἔλίσσομένοιο IV, 145. ἔλίσσομένον III, 1277. ἔλίσσομαι IV, 1198. ἔλκθεις IV, 1520.
Ἐλκος II, 1040. IV, 1522. Ἐλκεα II, 155. ἔλκεαι IV, 1405.
Ἐλκω II, 221. ἔλκεν III, 1307. ἔλκον II, 668. IV, 888. ἔλκετο I, 538. ἔλκομένη I, 373. IV, 19.
Ἐλξας IV, 204. Ἐλλάδος II, 459. 1141. 1164. III, 262. 356. 375. IV, 741. Ἐλλάδι III, 391. 406. 1105. IV, 1103. Ἐλλάδα I, 336. 416. 904. 1292. II, 414. 637. 891. 1192. III, 13. 29. 339. 993. 1060. 1122. 1134. IV, 98. 349. 369.
Ἐλλείπω. ἐνέλλειπε I, 515.
Ἐλλῆ I, 1256.
Ἐλλησποντος. Ἐλλησποντον I, 935.
Ἐλος II, 500. 829. 1283. III, 168. 489. IV, 976. ἔλος III, 575.
Ἐλπίς. ἐλπίδας II, 863. ἐλπίδι I, 767. ἐλπίδα IV, 1272.
Ἐλπω. ἔλπω I, 1842. II, 147. III, 506. 783. IV, 1879. ἔλπας III, 387. ἔώλπει III, 370. IV, 10. ἔλπομαι II, 611. 1048. IV, 498. 740. ἔλποτο III, 420. ἔλπομενος I, 766.
Ἐλπωγή III, 488. ἔλπωγῆσιν III, 1255.
Ἐλύω. ἔλυοθεις I, 254. 1034. III, 231. 1313.
Ἐλωρ I, 1251. IV, 404.
Ἐλώμεν II, 264.
Ἐμβάλλω. ἐμβεβαλώς III, 1241. ἐμβεβαύτες II, 1127. IV, 999. ἐν—βήσατο I, 379.
Ἐμβάλλω. ἐμβαλεῖς IV, 449. ἐμβαλεῖν I, 803. 820. II, 865. III, 1363. IV, 11. ἐμβαλέειν II, 589. ἐνιβάλλομαι III, 413. ἐνιβάλλω I, 296.
Ἐμβασιλεύω. ἐμβασιλεύειν I, 173. 798. ἐμβασιλεύεις II, 358.
Ἐμβασις. ἐμβασιόιο I, 359. 404.
Ἐμμάω. ἐμμεμώς II, 121.
Ἐμῶς I, 798. III, 1027. ἐμοῖς I, 829. II, 776. III, 1076. ἄμφω I, 907. II, 786. III, 416. ἐμὸν I, 232. 446. 468. II, 226. 239. 803. III, 151. 793. 797. IV, 766. 862. ἐμῇ III, 1091. IV, 31. ἐμῆς I, 290. III, 804. 377. 524. 798. ἐμῇ III, 786. 1116. IV, 867. ἐμῇ II, 632. III, 736. ἐμῶν III, 1109. ἐμοῖσιν III, 63. IV, 96. 418. ἐμὸς III, 779. ἐμαῖ IV, 386. ἐμαῖς IV, 813. ἐμῇσιν II, 14. IV, 784. ἐμὸς I, 490. II, 17. 1167. III, 99. IV, 757. ἐμὰ II, 341.
Ἐμπα I, 791. III, 641.
Ἐμπαλιν I, 61. 1009. III, 1394. IV, 106. 466.
Ἐμπεδος IV, 372. ἔμπεδον I, 499. 562. 646. 659. 1016. 1076. II, 135. 611. 960. 1075. 1180. III, 713. 773. 1324. IV, 163. 277. 343. 652. 854. 1203. 1389. 1429. ἔμπεδοι II, 644. ἔμπεδα IV, 892. 513.
Ἐμπης I, 251. 299. 314. 327. 483. 630. 1159. II, 173. 601. 796. 1252. III, 16. 260. 482. 526. 783. 1061. 1132. IV, 64. 153. 737. 799. 880.
Ἐμπλήρημι. ἐμπλήρῃς IV, 429. ἐμπλήσατο III, 1350. ἐν—πλήτο I, 697. IV, 16.
Ἐμπίπτω. ἐμπιπες III, 542. IV, 842. ἐνιπεπτηνῖαν III, 973. ἐν—πίες I, 1029.
Ἐμπλήσσω. ἐνέπληξαν III, 1297. ἐμπλήξασα I, 1203. ἐμπλήξασαι II, 602.
Ἐμπνέω. ἐνέπνευσε II, 613.
Ἐμπνοος. ἔμπνοα IV, 1509.
Ἐμπροσθε IV, 590.
Ἐμπυρος. ἐμπυρα I, 145.
Ἐμφίρω. ἐμφίρεται IV, 613.
Ἐμφορέω. ἐμφορέοντο, IV, 626. 1699.
Ἐμφύλιος. ἐμφύλιον I, 865. IV, 725.
Ἐμφυλος. ἐμφύλω IV, 717.
Ἐν passim. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν I, 814. IV, 1619. cum verbis motum significantibus I, 506. 1027. 1056. 1246. II, 107. 233. 1012. 1036. III, 48. 1308. IV, 388. 1292.
Ἐναγίσγω. ἐναγισμέμενος III, 347.
Ἐναίγω. ἐναίγατο IV, 171.
Ἐναίρω. ἐνήγατο I, 1040.
Ἐναίσχυος I, 717. IV, 861. 1592.

- ἐναίσιμον* I, 438. 1087. IV, 1122. *ἐναίσιμον* III, 524. *ἐναίσιμα* I, 900. 1277.
ἐναλλυγίος II, 972. 1237. IV, 1551. *ἐναλλυγιον* II, 169. IV, 125. *ἐναλλυγιή* III, 857. *ἐναλλυγιοι* II, 37. *ἐναλλυγισαι* IV, 899. 945. *ἐναλλυγία* IV, 1544.
ἐναυμοιβαδῖς I, 380.
ἐναντίβιος. *ἐναντίβιον* III, 1234.
ἐναντίος II, 830. *ἐναντίον* II, 360. III, 565. 1296. *ἐναντίοι* II, 88. *ἐναντία* II, 321. 602. *ἐναντία* I, 875. II, 78.
ἐναρίζω. *ἐναρίξεν* I, 1041.
ἐναρίθμιος I, 647. III, 518. *ἐναρίθμιον* I, 143. *ἐναρίθμιοι* IV, 1412.
ἐναυλος. *ἐναύλοισ* I, 1226.
ἐνδαίω. *ἐνεδάετο* III, 286.
ἐνδαίω. *ἐνέδησε* III, 1317.
ἐνδιος. *ἐνδιον* I, 603. IV, 1312.
ἐνδοθεν I, 274. 368. 929. III, 650. 652.
ἐνδοθεῖ I, 235. 936. II, 346. 978. 1262. III, 383. 661. 761. 1009. IV, 333. 508. 1235. 1376. 1385. 1530.
ἐνδον I, 906. 991. II, 248. 569. 639. IV, 3.
ἐνδυνῆς I, 883.
ἐνδυνῶς II, 454.
ἐνδυμίω. *ἐνδυμίωσι* IV, 58.
ἐνεκα *quia* IV, 1523.
ἐνεκεν IV, 364. 1523.
ἐνέλδω. *ἐνέλδeto* IV, 546.
ἐνεοστasiή III, 76.
ἐνεμι. *ἐνέη* IV, 1508.
ἐνέπω IV, 985. *ἐνέπονσι* I, 26. 1148. II, 905. *ἐννεπον* I, 241. IV, 586. 1596. *ἐννεπον* IV, 1057. 1277. *ἐνέποιμι* II, 1059. *ἐνέποι* IV, 1388. *ἐννεπς* IV, 2. *ἐνέπων* II, 310. *ἐνέποντος* II, 771.
ἐνερείδω. *ἐν — ἔρεισεν* I, 1198. *ἐνερεῖστω* I, 428.
ἐνερέθς I, 10. 532. II, 844. III, 684. 1159. IV, 535. 1446.
ἐνερον. *ἐνέροισιν* III, 862.
ἐνερήϊος II, 358.
ἐνευδιῶ. *ἐνευδιῶσι* II, 935.
ἐνηγῆς. *ἐνηγῆς* I, 1338. II, 1197.
ἐνθα I, 38. 116. 222. 237. 247. 378. 542. 926. *passim*. *ἐνθα καὶ ἐνθα* II, 1187. III, 147. 771. IV, 50. 662.
ἐνθαδῆς I, 441. 712. 866. II, 1. 307.
ἐνθεν I, 402. 1108. 1138. III, 235. 593. 713. 722. IV, 50. *passim*.
ἐνθράσκω. *ἐνθορε* II, 120. IV, 913.
ἐνὶ I, 1113. 1246. II, 710. III, 49. 278. 305. 397. 852. 859. 977. 1264. IV, 85. 88. 97. 244. 434. 546. 1185. 1162. 1607.
ἐνίημι. *ἐνέηκαν* IV, 357. *ἐν — ἔηκε* II, 274.
ἐνιζεύγνυμι. *ἐνιζεύξας* IV, 1205. *ἐνιζευθέντες* I, 636.
ἐνικαταβάλλω. *ἐνικάββαλε* I, 1239.
ἐνικαταθνήσκω. *ἐνικάτθανε* II, 834.
ἐνικαταπίπτω. *ἐνικάππεσεν* III, 655.
ἐνικατατίθημι. *ἐνικάτθετο* III, 292.
ἐνικλείω. *ἐνικλείσσαντες* II, 1029.
ἐνικρινῶ. *ἐνικρινθῆναι* I, 48. 227.
ἐνικάλλω. *ἐνικάλλεται* III, 776.
ἐνικπνῶς I, 38.
ἐνική. *ἐνικής* IV, 615. *ἐνικήρ* III, 677. *ἐνικαί* II, 250. *ἐνικας* IV, 1209.
ἐνίπλεος. *ἐνίπλεον* III, 119.
ἐνιπτάζω. *ἐνιπτάζων* I, 492. 864.
ἐνίπτω. *ἐνίπτω* I, 1257. III, 475. 779. IV, 810. *ἐνίφομεν* II, 1165. *ἐνίφαπς* III, 931.
ἐνισυμπτω. *ἐνισυμψης* III, 153. *ἐνισυμψωσι* III, 765. *ἐνισυμψασα* IV, 113.
ἐνίσπω I, 705. IV, 4. *ἐνίσπη* I, 714. *ἐνίσποις* II, 57. *ἐνίσπη* I, 487. 832. III, 1. IV, 1565. *ἐνίσπειν* I, 1333. III, 686. 917. IV, 736. 783.
ἐνίσταμαι. *ἐνίστασθαι* I, 380. IV, 1778. *ἐνίστασθαι* I, 563. *ἐνίστασθαι* IV, 97.
ἐνίσχω. *ἐνίσχεται* IV, 1084. *ἐνίσχυμενος* IV, 359. *ἐνίσχυμενος* I, 11. *ἐνίσχυμένη* IV, 993.
ἐνιτρέφω. *ἐνιτρέφετο* III, 528.
ἐνιχρίμπτω. *ἐνιχρίμψεν* IV, 1512. *ἐνιχρίμψης* II, 398. *ἐνιχρίμψαται* I, 1259. *ἐνιχρίμψεσθαι* IV, 989.
ἐνναέτης. *ἐνναέτην* II, 1033. *ἐνναέται* I, 921. 1048. 1180. II, 1085. IV, 1174. *ἐνναέτας* II,

1273. ἐννάτης II, 517. IV, 410.
 Ἐννάτης. ἐννάτης I, 1126.
 Ἐνναῖω. ἐνναίου I, 520. ἐνναίοντες I, 1076. ἐν — ναί I, 94.
 Ἐννάω. ἐννάσθην III, 1131. ἐννάσσοντο IV, 1213. ἐννάσσονται IV, 1751.
 Ἐννά IV, 1233.
 Ἐννεσίη. ἐννεσίαν III, 1364. ἐννεσίαι I, 7. 956. II, 1109. 1166. III, 29. 478. 818. 942. IV, 646. 747. 1445.
 Ἐννημι. ἔστο III, 454. IV, 1458. ἔστο III, 1225. ἔστατο III, 1205. ἔστασθε II, 1166.
 Ἐννήχιος. ἐννήχιη IV, 1063. ἐννήχιος IV, 1732. ἐννήχιος I, 600. 929. II, 1260. ἐννήχιοισιν III, 846. ἐννήχισιν I, 1125.
 Ἐνοπή. ἐνοπή I, 27. IV, 147. 581. ἐνοπήν II, 194. 1206. IV, 909.
 Ἐνόπιος. ἐνόπιον I, 1135.
 Ἐνοπίλλω. ἐνοπίλλει III, 1251.
 Ἐνοτηρίω. ἐνοτηρίεσθαι IV, 1518.
 Ἐνοχεῖν I, 912.
 Ἐντενός II, 933.
 Ἐντίθην. ἐνθήμεν III, 804. ἐνθήμενοι I, 358. ἐνθετο III, 1320.
 Ἐντομα I, 587. II, 926.
 Ἐντός I, 782.
 Ἐντος. ἔντα I, 169. ἔντα I, 530. II, 1221. III, 176. IV, 1124. 1535.
 Ἐντοσθε II, 759. III, 724. 754. 1131. IV, 1068. 1135. 1780.
 Ἐντροπαλίζεσθαι. ἐντροπαλίζομενος III, 1337. ἐντροπαλίζομενον III, 1222.
 Ἐντροφος. ἐντροφον I, 1117.
 Ἐντόνω. ἐντόνεσσι III, 40. ἐντόνους III, 737. ἐντόνεται I, 235. IV, 1191. ἐντόναιμα I, 354. ἐντόναιο III, 510. ἐντόναιτο III, 293. ἐντόνασθαι I, 1189. ἐντοναμένο I, 396.
 Ἐντυπός I, 264. II, 861.
 Ἐντύω. ἐντυον III, 1194. IV, 1130. ἔντυ I, 16.
 Ἐνυάλιος. Ἐνυάλιον III, 1366.
 Ἐνυάλιο III, 322. 560.
 Ἐνωθίω. ἐνώθεις IV, 1243.
 Ἐνωπαδός IV, 354. 720. 1415. 1507.
 Ἐξ passim.
 Ἐξ I, 944.
 Ἐξαγγνυμι. ἑξαγγίλα IV, 1636.
 Ἐξαγω. ἐξήγη IV, 751.
 Ἐξαιρώ. ἐξήριε I, 1200.
 Ἐξαιρέω. ἑξέλε III, 1013. ἑξέλειν III, 809. ἑξέλειτο III, 844. ἑξέλειτο II, 279. ἐκ — ἤρεον I, 397. ἐκ δ' ἔλεν II, 184.
 Ἐξαιτος. ἑξαιτον IV, 1004.
 Ἐξάλλομαι. ἑξάλλοιο I, 490. ἑξάλλασθε II, 339. ἑξάλλασθαι II, 319. 611. III, 466. 600.
 Ἐξάλλομαι ἑξαλμένοι II, 268.
 Ἐξαναίρω. ἑξαναιούσα III, 867.
 Ἐξαναιτίζω. ἑξαναιτίζαν IV, 1423.
 Ἐξάνειμι. ἑξανίων III, 69. ἑξανιούσα III, 757. IV, 142. ἑξανιούσαν IV, 759. ἑξανιόντα II, 459. ἑξανιόντες IV, 562. ἑξανιόντας IV, 318.
 Ἐξανίζω. ἑξανέχει II, 370. IV, 1570. ἑξανέχουσιν IV, 168.
 Ἐξανίην. ἑξανίην IV, 293. ἑξανίεσκον IV, 622.
 Ἐξανύω. ἑξανύσῃ I, 1320. ἑξανύσαιμι I, 897. ἑξανύσειν III, 188. 788. ἑξανύσειν III, 1190.
 Ἐξαπαφίσκω. ἑξαπαφών II, 1235.
 Ἐξαποβαίνω. ἑξαπέβησαν III, 199. ἑξαποβάαντες III, 326. ἑξαποβάαντας IV, 246.
 Ἐξάπτειν III, 207.
 Ἐξάργματα IV, 477.
 Ἐξαρκάζω. ἑξηρκαξέ II, 1109.
 Ἐξάρχω. ἑξάρχωμαι I, 362.
 Ἐξάντις II, 1159. III, 31. 482. 573. 1067. 1163. IV, 455.
 Ἐξείμι. ἐξήϊον I, 446. ἐκ δ' ἴσαν III, 112.
 Ἐξέγρομαι. ἑξέγροντο IV, 136.
 Ἐξείης I, 30. 445. 742. 1007. II, 314. 380. 395. 771. III, 201. 217. IV, 564. 1180. 1231.
 Ἐξείπον. ἐξείπω I, 389. ἐξείποντος I, 278.
 Ἐξελάνω. ἐξήλασε IV, 1138. ἐξήλασαν I, 987. ἐξήλασαιμι IV, 1098. ἑξελάσαντες II, 383. ἑξελάθεν IV, 1760.
 Ἐξεναρίζω. ἑξενάρηξε II, 706. ἑξενάρηξαν I, 92. ἑξεναρίζοι III, 398. ἑξεναρίζας III, 1226.
 Ἐξενέπω. ἑξενέποντι I, 764. ἑξενέποντα II, 391.
 Ἐξερεῖνω. ἑξερέειν IV, 721. 1250.
 Ἐξερέομαι. ἑξερέεσθε II, 425. ἑξεί-

- ραι III, 19. ἐν τ' ἐρέοντο III, 1167.
 'Εξέρει I, 797. III, 172. 1084. IV, 1558. ἐξέρειον II, 149. IV, 1177. 1448. ἐξέρειοντα III, 817. ἐξέρειονσα IV, 1546. ἐξέρειοντες II, 695. ἐξέρειοντας I, 711.
 'Εξέρειον. ἐξέρειοντες II, 1089.
 'Εξέρειονται. ἐξέρειονται III, 448. ἐν δ' ἐλθὼν II, 202.
 'Εξέρει I, 976. II, 782. IV, 430.
 'Εξέρειον. ἐξέρειοντοι I, 562.
 'Εξέρειονται. ἐξέρειοντοι IV, 1474. ἐν δ' ἐκόμεθα III, 311.
 'Εξέρειον. ἐξέρειονται III, 332. 1083.
 'Εξέρειονται. ἐν τ' ἐκόμενοι IV, 1746.
 'Εξέρειον III, 1321.
 'Εξέρει II, 632. III, 67. IV, 867.
 'Εξέρει. ἐξέρει I, 306.
 'Εξέρει I, 75. II, 465. ἐξέρει IV, 792. ἐξέρει I, 288. 858.
 'Εξέρει. ἐξέρει III, 1006. ἐξέρει I, 332. 658. II, 11. III, 16. 172. 476. 570. ἐξέρει I, 461. 739. 764. ἐξέρει II, 170. ἐξέρει IV, 672. 1280. ἐξέρει I, 1141. III, 594. IV, 375. ἐξέρει III, 189. ἐξέρει II, 39. IV, 1612.
 'Εξέρει. ἐξέρει III, 471.
 'Εξέρει I, 97. ἐξέρει I, 58. 117. IV, 803. 1004. 1108. 1118. 1209. ἐξέρει I, 667. II, 475. 656. III, 577. 1385. IV, 782. 801. 1162. ἐξέρει I, 813. II, 196. 452. 634. 1146. III, 155. 167. 327. IV, 1094. ἐξέρει III, 26. IV, 1106. 1739. ἐξέρει I, 1176. II, 585. III, 240. 511. 1162. ἐξέρει I, 140. 276. 708. II, 31. 226. 470. III, 567. 639. 806. 847. 1369. IV, 26. 804. 1114. 1301. ἐξέρει I, 1173. III, 267. 589. 591. 609. 769. 1139. IV, 165. 235. 484. 722. 1163. ἐξέρει I, 32. II, 21. 417. 513. 834. III, 822. IV, 10. 1487. ἐξέρει I, 210. II, 653. III, 73. 694. 1041. 1375. IV, 72. 997. 1497. ἐξέρει I, 1113. II, 332. III, 140. IV, 171. 906. ἐξέρει III, 629. IV, 186. ἐξέρει IV, 1089. ἐξέρει I, 617. II, 36. III, 256. IV, 208. ἐξέρει II, 14. IV, 1207. ἐξέρει pro ἐξέρει II, 226. pro ἐξέρει II, 634. III, 140. 511. 1041. pro ἐξέρει IV, 203. pro ἐξέρει II, 332. III, 267. pro ἐξέρει I, 617. II, 36. 452. 613. III, 167. 827. 591. 1375. IV, 1113. 1209. 1301.
 'Επαγαλόμεναι III, 470. ἐπαγαλόμεναι III, 1262.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 1286.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ III, 435. ἐπαγὰ III, 784. ἐπαγὰ IV, 67.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 498.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ III, 907. ἐπαγὰ III, 194. 555. ἐπὶ — ἦντος I, 348. III, 947.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 75. ἐπαγὰ IV, 1254. ἐπαγὰ II, 170. ἐπαγὰ I, 1033. IV, 1462. ἐπαγὰ IV, 830. ἐπαγὰ II, 126.
 'Επαγὰ I, 414. II, 612.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ II, 196. ἐπαγὰ I, 1023.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 625.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 359. 403. II, 178. 689. ἐπαγὰ II, 657.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ III, 348.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ III, 369. 557.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 1077.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 1463.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 1030.
 'Επαγὰ II, 1076.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 490. 843. ἐπαγὰ IV, 202.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 276.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 863.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ III, 519.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 150.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 348. III, 97.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ III, 536.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 858. ἐπαγὰ I, 1899.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ II, 1161. ἐπαγὰ II, 1049.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 235. ἐπαγὰ I, 234. 863. II, 1177. III, 299.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 1210. ἐπαγὰ I, 877.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 302.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 32. III, 1211. IV, 196.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 579. ἐπαγὰ II, 472. ἐπαγὰ I, 994.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ III, 929.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ I, 800.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ II, 174. ἐπαγὰ I, 677. 1275. ἐπαγὰ IV, 964.
 'Επαγὰ. ἐπαγὰ IV, 1480.

- Ἐπεὶ quoniam c. ind. praet. I, 124.
140. 230. 234. 301. 317. 394. II,
67. 304. 307. 333. 487. al. c. ind.
fut. I, 296. quoniam I, 614. 662.
676. 794. 902. 1219. 1290. 1294.
1340. II, 172. 276. 421. 489. 617.
971. al. ἐπεὶ κα c. conj. II, 1011.
III, 579. 1037.
- Ἐπεὶ γὰρ. ἔπειγεν IV, 1796. ἐπείγεσθαι
III, 512. 1059. ἡπείγοντο III,
1270. ἐπείγουμένη I, 953. IV, 226.
ἐπείγουμένοι III, 1155. IV, 1225.
ἐπείγουμένων IV, 105. ἐπείγουμέ-
νους III, 1385. IV, 1008.
- Ἐπειδὴ II, 714.
- Ἐπειή II, 757.
- Ἐπέοικε III, 991. IV, 1104.
- Ἐπειμι (accedo). ἐπεισιν III, 895.
ἐπιόντα III, 1310. ἐπιόντας III,
1294.
- Ἐπειμι (adsum). ἐπέσσι II, 842.
- Ἐπειτα I, 265. 352. 408. 598. 668.
828. 1058. 1182. 1190. II, 90.
262. 462. 555. 558. 571. 1045.
passim.
- Ἐπελαύνω. ἐπῆλασαν I, 381. ἐπε-
λάσαι II, 797.
- Ἐπεμβάινω. ἐπεμβεβαώς II, 1145.
IV, 1681.
- Ἐπεντύνω. ἐπεντύνοντο I, 720.
- Ἐπερεῖδω. ἐπερεῖδεται IV, 204.
- Ἐπερεύνω. ἐπερεύνεται IV, 631.
1242.
- Ἐπερώω. ἐπειρώσσασα III, 149.
- Ἐπέρχομαι. ἐπλ — ἤλυθε IV, 493.
ἐπῆλυθιν I, 1071. III, 960. IV,
1058. 1289. ἐπῆλυθον I, 1145.
IV, 1204. ἐπελθέμεν I, 197. ἐπερ-
χόμενον I, 690. ἐπερχομένων I,
239.
- Ἐπεσβόλος. ἐπεσβόλον IV, 1727.
- Ἐπέτειος. ἐπέτεια IV, 1217.
- Ἐπέτις III, 666.
- Ἐπευφημέω. ἐπευφήμουν I, 556.
ἐπευφημουν IV, 295. ἐπευφη-
μῆσαι IV, 1594.
- Ἐπέχω. ἐπέχοναι IV, 496. ἐπέχον
IV, 515. ἐπέχεσθον IV, 1622.
1766. ἐφεξόμεναι III, 995.
- Ἐπήβολος I, 694. II, 1280. III,
1272. IV, 1380.
- Ἐπηεταγός. ἐπηετανόν II, 1178.
- Ἐπῆλυδες III, 935.
- Ἐπημάτιος. ἐπημάτιαι III, 895.
- Ἐπην III, 1052.
- Ἐπηροφος IV, 142. ἐπηροφον III, 856.
ἐπηροφα II, 1065.
- Ἐπήρατος. ἐπήρατον III, 5. 1099.
- Ἐπηρεφής. ἐπηρεφής I, 1121. II,
736. IV, 177. ἐπηρεφείας IV, 144.
- Ἐπηρέτης II, 987.
- Ἐπηρείη. ἐπηρείηαι III, 1007.
- Ἐπηρομος. ἐπηρομοι I, 39. IV,
937. 1455. ἐπηρομα I, 364.
- Ἐπλ q. gen. I, 29. 182. 444. 658.
784. 1237. II, 203. 211. 259.
399. 404. 548. 683. 780. 914.
1056. 1184. 1251. III, 22. 199.
202. 455. 569. 573. 683. 831. 919.
931. IV, 78. 514. 516. 580. 662.
941. 954. 1320. 1332. 1359. 1537.
1578. 1586. c. dat. I, 35. 40. 53.
54. 86. 90. 95. 115. 133. 178.
179. 190. 219. 252. 260. 286. 287.
297. 309. 320. 329. 365. 376.
422. 435. 453. 497. 514. 517.
537. 549. 554. 612. 652. 730. 740.
767. 811. 932. 934. 946. 1004.
1013. 1025. 1046. 1064. 1120.
II, 5. 69. 81. 90. 92. 104. 112.
205. 230. 285. 357. 395. 396. 428.
451. 479. 503. 621. 656. 858. 970.
1036. 1042. 1244. 1282. III, 28.
67. 143. 167. 218. 235. 276. 284.
403. 405. 444. 507. 591. 643.
648. 708. 713. 743. 876. 1023.
1034. 1057. 1159. 1160. 1228.
1255. 1261. 1285. 1287. 1352.
IV, 7. 8. 44. 85. 124. 172. 251.
366. 411. 447. 448. 462. 523. 547.
566. 607. 617. 693. 695. 719. 904.
940. 954. 957. 973. 979. 996. 997.
1089. 1160. 1175. 1190. 1199.
1227. 1257. 1274. 1276. 1296.
1300. 1307. 1311. 1405. 1406.
1482. 1457. 1497. 1505. 1549.
1557. 1567. 1597. 1606. 1615. 1634.
1660. 1666. 1671. c. acc. I, 424.
523. 605. 631. 744. 793. 832.
849. 872. 910. 925. 930. 1298.
II, 71. 295. 347. 371. 675. 929.
973. 1044. 1127. 1266. III, 86.
375. 389. 744. 804. 892. 1055.
1146. 1166. 1319. 1374. IV, 165.
183. 620. 683. 680. 887. 949.
962. 1048. 1108. 1295. 1318. 1320.
1387. 1359. 1403. 1518. 1529.
1547. 1634. 1640. 1763. 1775.
sine casu II, 370. III, 516. 517.
1208. 1210.
- Ἐπιάχω. ἐπιάχον I, 337.
- Ἐπιβαθρον. ἐπιβαθρα I, 421.
- Ἐπιβαίνω. ἐπιβαινον II, 899. ἐπι-
βη II, 221. ἐπιβημεν IV, 1166.

- ἐπιβαίνω II, 946. ἐπιβήσομεν II, 875. ἐπιβαίην I, 446. ἐπιβαίην I, 446. ἐπιβαίην IV, 915. ἐπιβή-
σατο III, 869. 1152. IV, 458.
ἐπιβήσεται IV, 288. ἐπιβαινόμεν
I, 707. 716. ἐπιβήμεναι II, 556.
III, 1236. IV, 86. ἐπιβήναι IV, 1226.
ἐπιβάς II, 918. ἐπιβάντι I, 447.
ἐπιβάντες II, 1096. IV, 504. ἐπι-
βάντας IV, 495. ἐπιβάσα II, 538.
Ἐπιβύλλω. ἐπέβαλλε I, 365. ἐπε-
βάλλετο I, 723. ἐπι — βάλεν IV,
1746. ἐπι — βάλοιτο III, 1190.
ἐπι — βάλεσθαι IV, 1148. ἔβαλ-
λεν ἐπι III, 1193.
Ἐπιβλήθην II, 80.
Ἐπιβλύω. ἐπιβλύει IV, 1238.
Ἐπιβοάγω. ἐπι — βοάγε IV, 642.
Ἐπιβορῶ. ἐπιβορῶ I, 678. ἐπιβορῶ-
σιν III, 344. ἐπιβορῶσιν IV, 1157.
ἐπιβορῶσαι II, 126.
Ἐπιβορῶ. ἐπιβορῶειν IV, 240.
ἐπιβορῶειν III, 1371. ἐπιβορῶ-
νται IV, 908.
Ἐπιβώμιος. ἐπιβώμια IV, 1129.
Ἐπιγνώμην. ἐπιγνώμηντο II, 591.
Ἐπιγνώμιος. ἐπιγνώμιος III, 875.
Ἐπιδέξω. ἐπιδέκεται II, 1181.
Ἐπιδεύς. ἐπιδεύει II, 315. ἐπιδευ-
έες I, 866.
Ἐπιδεύω. ἐπιδενόμεθα II, 1222.
ἐπιδενόμεθα III, 718.
Ἐπιδήμιος II, 1023. ἐπιδήμιος I,
827.
Ἐπιδουάω. ἐπιδουάσα III, 21.
Ἐπιδρομή. ἐπιδρομήει III, 593.
Ἐπιέδομαι IV, 783.
Ἐπιέπομαι II, 1227.
Ἐπιεφείλον IV, 1672.
Ἐπίηρα IV, 375.
Ἐπιδράσκω. ἐπιδράσκε IV, 603.
Ἐπιδύω. ἐπιδύνεσκον III, 1325.
Ἐπιδύω. ἐπιδύνει II, 1154. III, 354.
ἐπιδύνουσα I, 1238.
Ἐπιθαρήσσω. ἐπιθαρήσσοιτο I, 42.
Ἐπίστωρ. ἐπίστωρα II, 872. IV,
1558. ἐπίστωρας IV, 16. 89.
Ἐπιτοχιάζω. ἐπιτοχιάζεσκον IV,
944.
Ἐπίτρεμαι. ἐπιτρέτῃ III, 430. ἐπι-
— τρετο IV, 1394.
Ἐπιτρέποι. ἐπιτρέποι III, 85.
ἐπιτρέπομενοι IV, 1343.
Ἐπιτέλλω. ἐπέτελλον I, 1362. III,
575. ἐπιτέλεται II, 352. 382.
ἐπιτέλει II, 1049.
Ἐπινέθω. ἐπινέσω II, 312. III,
332.
Ἐπινιδναται. ἐπινιδναται II, 978.
Ἐπικλῆς IV, 1472.
Ἐπικλῆω. ἐπικλῆουσιν I, 18. IV,
571. 1599. ἐπικλῆοιτε II, 1156.
ἐπικλῆοντες II, 700. III, 553.
Ἐπικλήσις. ἐπικλήσιν I, 203.
Ἐπικλίνω. ἐπικλίνεται II, 418.
Ἐπικλονέω. ἐπικλονέσκον III, 687.
ἐπικλονέοντο I, 783.
Ἐπικλοπός III, 781. 912.
Ἐπικλύω. ἐπικλύσαι I, 257. ἐπέκ-
λει III, 695. ἐπι — κλύοντο I,
541.
Ἐπικλυτός II, 236.
Ἐπικλύω. ἐπέκλυον I, 1240. III, 598.
Ἐπικουρός. ἐπικουροί IV, 652.
Ἐπικραδῶ. ἐπικραδῶντας I, 552.
Ἐπικρατέως I, 367. 914. III, 1307.
Ἐπικρέμαμαι. ἐπικρέμαται II, 173.
III, 433.
Ἐπικρινδόν II, 302.
Ἐπικρινώ. ἐπικρινάτο IV, 1595.
Ἐπικρινόν II, 1262.
Ἐπικτυπέω. ἐπικτυπέον I, 1136. II,
565. 1081.
Ἐπικυδιάω. ἐπικυδιάεις IV, 383.
Ἐπικύρω. ἐπέκυρσε I, 1245. ἐπε-
κύρωμαι III, 342. ἐπέκυρσαν IV,
1451.
Ἐπιλαμβάνω. ἐπι — λάβην III, 751.
IV, 1065.
Ἐπιλάμπω. ἐπιλάμψε II, 164. ἐπι-
λάμπετο II, 920.
Ἐπιλανθάνω. ἐπιλήσασθαι III, 1080.
Ἐπιλείβω. ἐπιλείβων I, 1133. ἐπι-
λείβοντας IV, 1721.
Ἐπιλλίξω. ἐπιλλίζουσιν III, 791.
ἐπιλλίζων I, 486. ἐπιλλίζοντες IV,
390.
Ἐπιμάτομαι. ἐπιμάεται II, 546.
ἐπεμάτετο III, 816.
Ἐπιμάττω. ἐπιμάττωρας IV, 229.
Ἐπιμάσσω. ἐπιμάσαστο III, 106.
IV, 18.
Ἐπιμάστιος IV, 1234.
Ἐπιμεδιάω. ἐπιμεδιάας III, 129.
Ἐπιμητιάω. ἐπιμητιάσας III, 668.
Ἐπιμνησσομαι. ἐπιμνήσασθαι II,
877.
Ἐπιμύθομαι. ἐπιμύθεται III, 658.
Ἐπιμύρομαι. ἐπιμύρεται I, 939.
Ἐπιπύσσω. ἐπιπύσσει IV, 817.
ἐπιπύσσομενοι IV, 281.

Ἐπιξενόομαι. ἐπιξενούντο II, 764.
Ἐπιξενώω. ἐπιξενώσατο IV, 1162.
ἐπιξενώσαντο IV, 436.
Ἐπίορκος. ἐπίορκον IV, 1086.
Ἐπίορσομαι. ἐπὶ δ' ὅσαται II, 28.
Ἐπίορκος. ἐπίορκον III, 1180. ἐπίορκοι I, 87.
Ἐπιπαμφαλάω. ἐπιπαμφαλῶντες II, 127.
Ἐπιπύλομαι. ἐπιπύλομενον I, 465.
ἐπιπυλούμενης IV, 670. ἐπιπυλούμενη I, 1080. II, 1001. 1233. ἐπιπυλούμενην III, 127. ἐπιπυλόμεναι III, 25. ἐπὶ — πύλοι IV, 1656.
Ἐπιπύξω. ἐπὶ — πύξος III, 1335.
Ἐπιπλάζομαι. ἐπιπλάγασθαι III, 1066.
Ἐπιπλήθω. ἐπιπλήθω III, 271. ἐπιπλήσει IV, 233.
Ἐπιπλώω. ἐπέπλωμεν II, 152. ἐπιπλώεσκον I, 549.
Ἐπιπνέω. ἐπιπνέουσιν III, 937. ἐπιπνέουσιν I, 335. ἐπιπνέσεις I, 423. ἐπιπνέων I, 1859. ἐπιπνέοντος II, 961. ἐπιπνέοντες III, 1327.
Ἐπιπρηγής I, 939.
Ἐπιπρό I, 30. 933. 1156. II, 133. 902. 1244. III, 1338. IV, 141. 296. 595.
Ἐπιπροέξω. ἐπιπροέχοντο IV, 524.
Ἐπιπροήμι. ἐπιπροήημα III, 379. ἐπιπροήεην IV, 1185. 1617. ἐπιπροήεην I, 406. 1357. ἐπιπροήεις III, 124.
Ἐπιπροθίω. ἐπιπροθιόντες I, 582.
Ἐπιπρομολεῖν. ἐπιπρομολοῦσα III, 665.
Ἐπιπροπίω. ἐπιπροπίνοντο IV, 1588.
Ἐπιπροπίπτω. ἐπιπροπείων IV, 1449.
Ἐπιπροσβάλλω. ἐπιπροσέβαλλον I, 931.
Ἐπιπροτέρωσι II, 940.
Ἐπιπροφανίνομαι. ἐπιπροφανέντας III, 917.
Ἐπιπροφέρω. ἐπιπροφέρων IV, 1519.
Ἐπιρρόγηθην II, 640. 847.
Ἐπιρρόγη. ἐπιρρόσαι IV, 623.
Ἐπιρρόδος II, 1068. III, 184. ἐπιρρόδον II, 225. 1050. III, 559. IV, 1045. ἐπιρρόδοι II, 1193.
Ἐπιρρώωννυμι. ἐπερρώοντο II, 661. 677. IV, 504. 1633. ἐπερρώσαντο III, 1258. ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο I, 385.
Ἐπισεύω. ἐπίσεντο III, 1380. ἐπισ-

σένοντο I, 805. ἐπισεύμενος I, 758. ἐπισεύμενον II, 103. 868. ἐπισεύμενοι I, 1020. ἐπισευμένας II, 265.
Ἐπισκάζω. ἐπισκάζουσα I, 669.
Ἐπισμυγερός. ἐπισμυγερή IV, 1065.
Ἐπισμυγερός I, 516. IV, 1267. 1651.
Ἐπισπέρχω. ἐπισπέρχουσιν I, 841. ἐπισπέρχουσιν III, 346. ἐπισπέρχων I, 1104. ἐπισπέρχουσα I, 525.
Ἐπισπύδω. ἐπισπύδων III, 1389.
Ἐπισταδόν I, 293. II, 84. IV, 1687.
Ἐπισταμαι. ἐπισταμένους II, 1226.
Ἐπισταχύνω. ἐπισταχύνεσκον I, 972.
Ἐπιστοβία. ἐπιστοβίᾳσι III, 663. ἐπιστοβίεσκον IV, 1725.
Ἐπιστορῶς. ἐπιστορῶσι II, 979.
Ἐπισχεδόν II, 490. 604. 1283. IV, 948. 1110. 1187. 1350.
Ἐπισχερῶ I, 330. 528. III, 170. 1269. IV, 451.
Ἐπισχίζω. ἐπισχίζοντες II, 662.
Ἐπίσχω. ἐπίσχει II, 232. ἐπίσχει IV, 377. ἐπισχέμεν III, 526. ἐπισχόμενος I, 472. IV, 751. 1609. ἐπισχόμενοι II, 274.
Ἐπιτέλλω. ἐπέτελλον II, 1051. ἐπέτελλον I, 348. ἐπετέλλας I, 1187. ἐπιτέλλεται IV, 141. ἐπετέλλατο II, 1096. III, 264.
Ἐπιτίθημι. ἐπιτίθουσιν I, 418. ἐπὶ — τίθεσθαι II, 691. ἐπ' ἑσθ' ὄντες II, 532. ἐπὶ — τίθεναι IV, 1303. ἐπὶ — τίθεντο IV, 611. 1536.
Ἐπιτρέγω. ἐπιτρέγουσα IV, 707.
Ἐπιτρέπω. ἐπιτρέπον I, 642. ἐπιτρέπον III, 628. ἐπιτρέπων IV, 1700. ἐπιτρέψης I, 695. ἐπιτραπέμεθα III, 488.
Ἐπιτρέχω. ἐπιτρέχει II, 594. ἐπιδραμον I, 878. IV, 489. ἐπιδέδρομε I, 645. II, 670. III, 139. ἐπιδραμέσθαι I, 373.
Ἐπιτροχάω. ἐπιτροχάει IV, 1266. ἐπιτροχάων IV, 1606.
Ἐπιτραπιάω. ἐπιτραπιάει I, 351.
Ἐπιφαιδρύνω. ἐπιφαιδρύνουσιν IV, 663.
Ἐπιπλύειν I, 481.
Ἐπιφραδέως I, 1021. 1336. II, 435. III, 83.
Ἐπιφράξω. ἐπέφραθεν I, 665. IV, 773. ἐπέφραδον II, 959. ἐπεφράσθησαν IV, 507. ἐπιφραζώμεθα

- Π, 1059. ἐπιφράσασθαι III, 721.
 ἐπιφράσθεις II, 1060. IV, 1445.
 *Επιφροσύνη. ἐπιφροσύνη III, 659.
 ἐπιφροσύνησιν IV, 1115.
 *Επιχαιρομαι. ἐπιχάρω IV, 55.
 *Επιχέω. ἐπὶ — χέον II, 191. ἐπὶ — χέσθαι III, 205. ἐπεχύατο I, 268.
 *Επιχθόνιος. ἐπιχθόνιον IV, 805.
 ἐπιχθονίαισιν II, 250. IV, 1306.
 *Επιχρᾶσθαι. ἐπιχρᾶσθαι I, 672.
 *Επιχρᾶσθαι. ἐπιχρᾶσθαι III, 431. ἐπιχρᾶσθαι II, 283. 498. IV, 508.
 *Επιχρησθαι. ἐπιχρησθαι III, 1260.
 *Επιχρησθαι. ἐπιχρησθαι I, 1235.
 *Επιχρησθαι. ἐπιχρησθαι III, 367.
 *Επιχρησθαι. ἐπιχρησθαι III, 381.
 *Επιχρησθαι. ἐπιχρησθαι II, 525.
 *Επιχρησθαι. ἐπιχρησθαι IV, 275.
 371. ἐπιχρησθαι IV, 1243. ἐπιχρησθαι II, 455. ἐπιχρησθαι IV, 1319.
 *Επομαι. ἐπομαι IV, 1607. ἐπομαι III, 58. 881. ἐπομαι II, 74.
 ἐπομαι I, 136. 386. ἐπομαι I, 71.
 III, 440. 916. 1334. IV, 1486.
 *Επομένη II, 275. ἐπομένη IV, 690.
 ἐπονται I, 574. IV, 652.
 681. ἐπονται III, 935. ἐπομένη III, 85. ἐπομένη I, 771. II, 802.
 III, 496. IV, 349. 369. 686.
 1221. ἐπομένη I, 470. ἐπομένη I, 163.
 ἐπομένη III, 615. ἐπομένη IV, 434.
 *Επομένη. ἐπομένη II, 715.
 *Επομένη. ἐπομένη I, 1313. II, 1212.
 *Επομένη. ἐπὶ — ποσιν I, 850.
 *Επομένη. ἐπομένη II, 106.
 *Επος I, 277. 665. 699. 705. 714. 827. 1108. 1587. II, 144. 773. III, 35. 81. 145. 194. 384. 522. 544. 934. 1911. 1078. IV, 103. 189. 508. 738. 985. 1097. 1111. 1200. ἐπος I, 1301. II, 712. 761. III, 185. 474. 610. 1146. IV, 1725. 1740. ἐπος I, 294. II, 54. 255. 462. 621. 639. 1159. 1218. III, 14. 78. 179. 303. 433. 484. 547. 696. 718. 902. 946. 983. IV, 103. 394. 418. 1317. 1431.
 *Επορύνω. ἐπορύνει III, 715. ἐπορύνουσι III, 452. ἐπορύνειν IV, 249. ἐπορύνων III, 567. 722. ἐπορύνουσα I, 656. IV, 756. ἐπορύνουσα IV, 1115. ἐπορύνουσα II, 466.
 *Επορύνω. ἐπορύνω II, 1122.
 *Επτα III, 859. IV, 634.
 *Επτά III, 860.
 *Επτα. ἐπτα I, 480. III, 1106. ἐπτα I, 674. 1091. 1289. II, 144. 242. 409. 769. 1193. 1276. III, 90. 455. 505. 686. 729. 889. 938. IV, 56. 120. 189. 254. 738. 1097. 1127. 1201. 1332. ἐπτα III, 1074. IV, 793. ἐπτα IV, 1457. ἐπτα III, 431. 699. ἐπτα III, 315. ἐπτα III, 26. IV, 1511. ἐπτα IV, 766.
 *Επτα. ἐπτα I, 557.
 *Επτα. ἐπτα I, 738. IV, 1770.
 *Επτα. ἐπτα II, 910. III, 245. IV, 658.
 *Επτα. ἐπτα I, 404. 412. 1346. IV, 1228. ἐπτα II, 1017. IV, 515.
 *Επτα. I, 1067. II, 673. III, 850. 1896. 1399. IV, 606.
 *Επτα. ἐπτα I, 1224. III, 934.
 *Επτα III, 1.
 *Επτα. ἐπτα IV, 542.
 *Επτα. ἐπτα III, 1171.
 *Επτα. ἐπτα III, 1323. ἐπτα II, 374. 663. III, 1342.
 *Επτα. I, 187. II, 896. *Επτα I, 217.
 *Επτα. I, 863. 551. 662. 721. II, 884. III, 59. 81. 425. 1162. IV, 103. 419. 476. 1890. 1461. ἐπτα I, 1073. ἐπτα I, 730. ἐπτα II, 374. 989. III, 229. 292. 562. 606. 615. 1036. 1132. IV, 38. 61. 213. 742. 794. 1133. 1283. 1321. ἐπτα I, 629. IV, 229. 928. 1059. ἐπτα IV, 412.
 *Επτα. II, 418. ἐπτα III, 728. ἐπτα III, 506. ἐπτα III, 109. ἐπτα IV, 381.
 *Επτα. IV, 336.
 *Επτα. ἐπτα III, 1099. ἐπτα II, 1134. III, 302. 1156. ἐπτα I, 709. 980. III, 490. ἐπτα I, 209. ἐπτα IV, 1462.
 *Επτα. ἐπτα III, 618. 1103.
 *Επτα. ἐπτα I, 1010. III, 1022. ἐπτα I, 1198. 1234. ἐπτα I, 784. III, 1287. IV, 957. 1147. ἐπτα II, 320. ἐπτα II, 1106. 1174. ἐπτα I, 670. ἐπτα III, 1339. ἐπτα IV, 160. ἐπτα III, 1160.
 *Επτα. ἐπτα III, 1331.

- Ἐρεβω. Ἡρεα I, 431. II, 96. IV, 471.
 Ἐρεμνός. ἔρεμνη III, 864. IV, 1289.
 ἔρεμνη II, 32. III, 1191. ἔρεμνός I, 219.
 Ἐρέσσα. ἐρέσσει II, 1062. IV, 200. ἔρεσσειν I, 529. II, 533. ἔρεσσειναι II, 574. ἔρεσσειν I, 633.
 Ἐρέτης. ἔρεται II, 573. ἔρέτης II, 467. 540. 590. IV, 226.
 Ἐρετιόν. Ἐρετιάς. ἔρετιον I, 1168. 1183. II, 1037. ἔρετιά I, 358. 378. 392. 523. 552. 911. II, 332. 668. ἔρετιοις I, 540. II, 901. 944. 1255. 1264. III, 346. 575. IV, 77. 1650. 1660. 1692.
 Ἐρετύα. ἐρετύονται II, 365. ἔρετύονται IV, 935. ἔρετυομένην IV, 790.
 Ἐρευθήεις. ἔρευθήεσσα I, 727.
 Ἐρευνθος I, 726. III, 122. 298. 983. IV, 173.
 Ἐρευνθω. ἔρευνθεται III, 163. IV, 126. ἔρευνθόμενος I, 773. ἔρευνθόμενον I, 1230.
 Ἐρέω. ἔρεψα II, 1076.
 Ἐρεψθελίης. Ἐρεψθελίδας I, 101.
 Ἐρεψθής I, 212.
 Ἐρέω. ἔρεουσι I, 1354.
 Ἐρημαίος. ἔρημαίος IV, 322. ἔρημαίη II, 672. ἔρημαίη IV, 1263. 1719. ἔρημαίην II, 835. III, 324. 1197. IV, 1624. ἔρημαίον IV, 1298.
 Ἐρημοσάμιοι IV, 1833.
 Ἐρημος. ἐρήμους IV, 1384. ἐρήμη IV, 1257.
 Ἐρηπύοι. ἐρηπύεσκον I, 1301. ἐρηπύεις I, 296. ἐρηπύσεις I, 171. ἐρηπύσαιμεν II, 251. ἐρήπυς IV, 137. ἔρηπύων IV, 1054. ἐρηπύσαι II, 234. ἐρηπύοντο II, 835. ἐρηπύοιτο I, 352. ἐρηπύοιτο III, 330. 525. ἐρηπύεσθε II, 331. III, 561.
 Ἐριβώτης I, 71. 73. II, 1040.
 Ἐριδαίω. ἐρίδην I, 89. II, 60. ἐρίδηναν II, 986. ἐρίδαινε III, 109.
 Ἐριδμαίω. ἐριδμαίων III, 94.
 Ἐριδηλής. ἐριδηλῆα II, 723.
 Ἐριννός II, 230. III, 704. 776. IV, 477. Ἐριννός IV, 1042. Ἐριννός IV, 387. Ἐριννός III, 712. IV, 714.
 Ἐρίπνη. ἐρίπνης II, 434. ἐρίπναι II, 1249. ἐρίπνας I, 581.
 Ἐρίς I, 1153. ἔριδες IV, 446. ἔριδας I, 773.
 Ἐρισθενής. ἐρισθενέων I, 41. 543.
 Ἐριώλαι IV, 1773. ἐριώλας I, 1132.
 Ἐρίων II, 1074.
 Ἐρκος I, 1036. III, 271. ἔρκος III, 647. ἔρκος III, 39. 215. IV, 665.
 Ἐρκύνιος. Ἐρκύνιου IV, 640.
 Ἐρκύτας II, 1146. IV, 121. 1137. Ἐρκύταιο I, 51. 642. III, 197. 1175. Ἐρκύταιον III, 588.
 Ἐρκος I, 1192. ἔρκος III, 1399. IV, 1425.
 Ἐρομαι. ἐρέσθαι II, 8.
 Ἐρος. ἔρον I, 613.
 Ἐρεπτόν IV, 1240. ἔρεπτά I, 502.
 Ἐρεπύζω. ἐρεπύζων III, 447. ἔρεπύζοντες IV, 1289.
 Ἐρέω. ἔρροις III, 936. ἔρρειται III, 466. 785. 786. ἔρρειται III, 562.
 Ἐρεής I, 751. 881. IV, 1302. ἔρεσηντι II, 1004. ἔρεσηνται IV, 970. ἔρεσησσαι IV, 1172.
 Ἐρυθδαίω. ἐρύθηναι I, 791. III, 681. IV, 474.
 Ἐρυθής IV, 1427.
 Ἐρυθίνους II, 941.
 Ἐρυκάτω. ἐρύκαται II, 432.
 Ἐρύκω II, 836. ἐρύκει III, 98. ἔρκει I, 102. III, 250. 652. ἔρκειον I, 1080. 1303. ἔρκειμεν IV, 1678. ἔρκειόμενοι II, 529. IV, 1256.
 Ἐρυμάνθιος. Ἐρυμάνθιον I, 127.
 Ἐρυμός. ἔρυμνός II, 514.
 Ἐρύς. Ἐρυκος IV, 917.
 Ἐρύω. ἐρύξω I, 846. ἐρύσσονται IV, 1179. ἐρύσσοιτο IV, 804. ἐρύσσαν IV, 890. ἐρύσσαιμεν I, 357. ἐρύσσαι I, 382. II, 1284. IV, 932. ἐρύξειν IV, 820. ἐρύσσονται I, 760. ἐρύσσεας III, 913. 1306. ἐρύσαντες I, 565. 1277. III, 574. IV, 1129. ἐρύξων IV, 197. ἔρυται II, 1210. ἐρύσο IV, 872. ἔρυτο III, 1305. ἐρύτο II, 1271. ἔρυτο I, 1083. ἐρύτο IV, 335. ἐρύσθαι IV, 1207. ἐρύσσαντο III, 913. 1306. ἐρύσαντο I, 407. 623. IV, 1659. ἐρύσσαντο IV, 237. ἐρύσσηται I, 1204. ἐρύσσαιμενος I, 1250. ἐρύσσαιμενοι II, 102. 931. ἐρύσσαιμεναι IV, 1531. ἔρυσθαι I, 401. III, 607. 713.
 Ἐρύτος I, 22.
 Ἐρχομαι. ἔρχεται IV, 1541. ἔλθω I, 35. 57. 65. 95. 110. 252. II, 62. 149. 491. 720. 1052. IV, 493. 1223. 1436. 1441. 1627. 1629. ἔλθω II, 470. 1240. III, 810. ἔλθων I, 119. II, 242. 905. 994.

- IV, 1483. ἡλθον III, 1404. ἐλευ-
σομαι III, 177. ἐλευσόμεθα I,
424. ἐλθοι III, 1111. ἐρχο III,
434. IV, 64. 745. ἐλθεῖν H,
1190. IV, 761. 764. ἐλθέμεν
III, 622. IV, 789. ἐλθών II, 202.
Ἐραή. ἐραῆς IV, 1657. ἐραῇ I,
384.
Ἐρας III, 120. 275. 297. 1018.
1078. IV, 213. 445. ἐρωτος III,
972. ἐρωτι III, 3. IV, 569. ἐρω-
τες III, 452. 687. 765. 937.
Ἐς passim. Cum hominum nomini-
bus pro προς I, 12. 1330. II,
277. 465. 775. III, 1148. 1173.
IV, 764. 774. 775. 1481.
Ἐσπερίω. ἐσπερίωτο III, 634.
Ἐσκαοῦω. ἐσκαοουν IV, 624. ἐσά-
κουσιν III, 696. 914. ἐσκαοῦσαι
I, 766.
Ἐσάλλομαι. ἐσῆλατο IV, 878.
Ἐσανδρῶω. ἐσανδρῶσῃ I, 874.
Ἐσάντα III, 923.
Ἐσάχη I, 604.
Ἐσδέκω. ἐσέδρακεν II, 25. IV,
1590. ἐσέδρακον I, 598. II, 1179.
III, 100. IV, 892. 1361.
Ἐσθλός I, 58. 106. 107. 131. III,
917. 918. ἐσθλοῖο II, 174. ἐσθλὴν
IV, 196. ἐσθλά III, 803. ἐσθλοῖς
III, 405.
Ἐσορῶω. ἐσορῶμενοι II, 523.
Ἐσπέρη IV, 1427.
Ἐσπερίδες IV, 1399. 1406.
Ἐσπέρως III, 1192. ἐσπερίης III,
311. ἐσπερίης II, 42. ἐσπέρωι
I, 586. 915.
Ἐσπερος IV, 1290. Ἐσπερον II,
1251.
Ἐσσυμένως I, 789. 1329. II, 538.
894. 1171. 1245. III, 841. IV,
883. 1409. 1533. 1595.
Ἐστε II, 85. IV, 849. Ἐστ' ὦν c.
conj. II, 259. IV, 1581. Ἐστ'
ἐπὶ II, 789. IV, 1611.
Ἐστίη. ἐστίη IV, 693.
Ἐσφορέω. ἐσφέρεον IV, 1145.
Ἐσχάρη. ἐσχάρη II, 309. 1170.
1175.
Ἐσχαρόφιν II, 494.
Ἐσχατιῇ. ἐσχατιῇ I, 213. ἐσχα-
τίῃσιν II, 418.
Ἐσχατος. ἐσχατα II, 1261.
Ἐταῖρος. ἐταῖροι I, 318. 493. 856.
II, 101. 435. III, 365. 489. 564.
924. 1248. 1278. 1347. IV, 73.
ἐταίρων I, 1240. 1294. II, 636.
834. 898. III, 1169. IV, 352.
912. ἐταίροις I, 415. 888. II,
1165. IV, 88. 881. ἐταίρους I,
522. 1104. II, 36. 588. III, 178.
IV, 455. 1334. 1458.
Ἐταρος. ἐτάρων I, 1342. ἐτάρωι
II, 852. IV, 1343. 1471. Ἐταρον
I, 430. Ἐταροι I, 432. II, 833.
IV, 1527. ἐτάρων I, 429. 1111.
1286. II, 21. 495. 763. III,
782. 908. 913. ἐτάρωσιν I, 832.
1187. II, 417. III, 1041. 1163.
1222. IV, 1369. 1487. ἐτάρους
I, 863. III, 1148. IV, 1012.
1325. 1337. 1481.
Ἐτέος I, 688. IV, 1774. ἐτέων
I, 154. 763. II, 209. 325. 646.
III, 549. 816. 1080. IV, 292.
Ἐτερος. ἐτέρωι I, 429. ἐτέρῳ II,
837. Ἐτερον I, 957. II, 421. 646.
ἐτέρῃ I, 1397. ἐτέρῃς I, 1115.
ἐτέρῃ III, 1153. IV, 141. 223.
331. 332. ἐτέρῃν IV, 1635. ἐτ-
ρων I, 259.
Ἐτέρωθεν I, 989.
Ἐτέρωσι IV, 1315. 1581.
Ἐτης. ἐται I, 305. III, 1126.
Ἐτήσιος. ἐτήσια II, 498. 525. ἐτή-
σια I, 1075.
Ἐνύττωμος II, 975. IV, 1603. ἐν-
ττωμον I, 142. II, 1137. III, 358.
402. IV, 74. 835.
Ἐτι I, 28. 508. II, 851. 915. passim.
Ἐτοιμος. ἐτοίμη IV, 1745. ἐτοι-
μην I, 1252.
Ἐτος I, 690. IV, 1774.
Ἐτώσιος. ἐτώσιον II, 880. ἐτώσι
II, 893. III, 613. IV, 303.
Ἐτ I, 76. 199. passim.
Ἐράγως II, 699. III, 1204. IV,
1129.
Ἐδαγής. ἐδαγέεσσιν I, 1140. II, 715.
Ἐδάροτος. ἐδαρότοιο II, 810.
Ἐυαρετής. εὐαρετία IV, 148.
Εὐβοία. Εὐβοίης I, 77. IV, 1136.
1780.
Εὐβοτος III, 1086.
Εὐγναμπος. εὐγναμπτοισι III, 833.
Εὐδιτιῇ. εὐδικίῃ IV, 842.
Εὐδίαω. εὐδιδῶνται II, 369. εὐ-
διδῶντες I, 424. II, 903. IV,
933.
Εὐδιδος. εὐδιδωι I, 521.
Εὐδμητος. εὐδμήτους I, 317. III,
887.
Εὐειδής IV, 583. 895.
Εὐεργής IV, 423.

- Ἐπείγουσα. ἐπείγουσιν II, 469.
 Ἐπύργος. ἐπύργον I, 4.
 Ἐπύρῃς. ἐπύρῃα II, 101. ἐπύρῃας
 IV, 1055.
 Ἐπύρῃων. ἐπύρῃων I, 569.
 Ἐπύρρονος. ἐπύρρονον I, 1093.
 Ἐπυραμῆς. ἐπυραμῆ III, 1388.
 Ἐπυρῆλος I, 1290. III, 769. IV,
 61. ἐπυρῆλος IV, 1249. ἐπυρῆλοι
 I, 568. III, 219. 1172. ἐπυρῆλοι-
 σιν II, 935. IV, 990.
 Ἐπυρῆλος II, 861.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆεις I, 869.
 Ἐπυρῆ I, 447. ἐπυρῆς I, 73.
 141. IV, 379.
 Ἐπυρῆας I, 530. 1120.
 Ἐπυραῆς II, 1278. IV, 891.
 Ἐπυρῆκτος. ἐπυρῆκτον IV, 1194.
 Ἐπυρῆμενος. ἐπυρῆμενοις I, 1355.
 Ἐπυρῆως II, 638. III, 624.
 Ἐπυρῆς IV, 715.
 Ἐπυρῆς I, 96. 1043.
 Ἐπυρῆων. ἐπυρῆων II, 260. ἐπυ-
 ρῆων II, 1124. ἐπυρῆωντες I,
 1385. II, 1136. III, 540. 980.
 IV, 1421. ἐπυρῆωντας I, 707.
 716. II, 1161. ἐπυρῆωντα II,
 433. III, 87.
 Ἐπυρῆως II, 1275.
 Ἐπυρῆσαι ἐπυρῆσαι II, 908. ἐπυ-
 ρῆσαι I, 1081. II, 497.
 Ἐπυρῆ. ἐπυρῆς I, 955. ἐπυρῆ-
 σιν II, 1282. ἐπυρῆας I, 1277.
 III, 514. IV, 888.
 Ἐπυρῆ. ἐπυρῆς I, 1155. II, 856.
 III, 1000. IV, 1060. 1110. ἐπυ-
 ρῆας IV, 87. ἐπυρῆειν II, 197.
 ἐπυρῆσθαι II, 952. ἐπυρῆσθαι
 II, 727. ἐπυρῆσαι I, 24. 137.
 626. II, 3. 992. IV, 895.
 Ἐπυρῆς IV, 96.
 Ἐπυρῆ. ἐπυρῆς I, 1104. II, 1023.
 1236. III, 1206. IV, 873. ἐπυρῆ
 I, 618. II, 1243. IV, 793. ἐπυρῆν
 IV, 867. 1130. ἐπυρῆ IV, 116.
 ἐπυρῆς IV, 1713.
 Ἐπυρῆται IV, 1058.
 Ἐπυρῆς IV, 501.
 Ἐπυρῆ. ἐπυρῆς III, 69.
 Ἐπυρῆς ἐπυρῆοιο III, 378. ἐπυρῆ-
 νοιο I, 1018.
 Ἐπυρῆς I, 963. 1179.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆοιο II, 1255. ἐπυρῆ-
 σθαι IV, 1633.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆ I, 561.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆον IV, 900.
 Ἐπυρῆς IV, 198.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς II, 618.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς I, 570.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς IV, 1605.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς III, 1235. ἐπυρῆ
 γαίς III, 236.
 Ἐπυρῆς I, 976.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆτον III, 871.
 ἐπυρῆτα I, 393.
 Ἐπυρῆς I, 55.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆ III, 114. IV, 851.
 ἐπυρῆ I, 1190. II, 779. IV, 1124.
 ἐπυρῆ III, 326. ἐπυρῆ IV, 663.
 ἐπυρῆ I, 1350. ἐπυρῆς IV,
 232.
 Ἐπυρῆ I, 371. IV, 310.
 Ἐπυρῆς III, 1086. ἐπυρῆς
 I, 49.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς II, 125. ἐπυρῆ-
 νοιο III, 1299.
 Ἐπυρῆς. IV, 269.
 Ἐπυρῆς IV, 1552.
 Ἐπυρῆς IV, 1514.
 Ἐπυρῆ I, 503.
 Ἐπυρῆς. Ἐπυρῆς IV, 1561.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς II, 1261.
 Ἐπυρῆ IV, 233. ἐπυρῆ II, 401.
 701. III, 42. ἐπυρῆ IV, 1604.
 ἐπυρῆς I, 107. 983. II, 372.
 ἐπυρῆς I, 309. 1361. III, 874.
 1238. ἐπυρῆς II, 658. III, 216.
 ἐπυρῆ III, 1311.
 Ἐπυρῆς. Ἐπυρῆς I, 130.
 1347. Ἐπυρῆς IV, 1317.
 Ἐπυρῆς II, 1043.
 Ἐπυρῆς I, 71. 74.
 Ἐπυρῆς. Ἐπυρῆς I, 87. 88. II, 114.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆοιο IV, 48.
 Ἐπυρῆ I, 181. Ἐπυρῆ IV, 1643.
 Ἐπυρῆ III, 1179. IV, 273.
 Ἐπυρῆ II, 703. IV, 912. 1762. ἐπυρῆ
 I, 225.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆον IV, 1716.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς IV, 821.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς I, 401.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς II, 30.
 Ἐπυρῆς I, 603.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς I, 368.
 Ἐπυρῆς. ἐπυρῆς I, 949.
 Ἐπυρῆ c. ind. prae. I, 1201. II,
 643. IV, 1542. c. ind. praeter.
 I, 798. 878. II, 483. 613. 616.
 1232. IV, 74. 754. 1137. 1513.
 c. opt. II, 471. c. conj. II, 801.
 ἐπυρῆ c. conj. I, 236. 633. 838.
 969. 1075. II, 420. 606. III,
 911. 935. 944. 1027. IV, 98.
 436. 608. 811. 863. 1325.

- Εὐτρόχαιος.** *εὐτροχάειο* III, 889. IV, 907. *εὐτροχάιον* III, 135. *εὐτροχάιοι* II, 46. *εὐτροχάλοισιν* I, 845.
Εὐτροχος. *εὐτροχον* IV, 1326. 1355.
Εὐτυχτος. *εὐτύκτης* IV, 219. *εὐτύκτοιςιν* I, 787.
Εὐφραγής. *εὐφραγέες* III, 1195.
Εὐφημος II, 536. 556. 562. 588. 896. IV, 1466. 1483. 1563. 1732. 1756. *Εὐφήμοιο* IV, 1758. 1764.
Εὐφρονή. *εὐφρονήων* I, 331. II, 437. III, 484. IV, 1586. *εὐφρονήουσα* III, 998.
Εὐφροσύνη. *εὐφροσύνην* IV, 1087. *εὐφροσύνης* II, 1151. IV, 69. 1167.
Εὐφρων. *εὐφρονος* II, 718. *εὐφρονες* IV, 1411.
Εὐφύλλος. *εὐφύλλοις* IV, 1158.
Εὐχετάομαι. *εὐχετόωνται* II, 357. *εὐχετόωντο* I, 189. 231. II, 1173. IV, 1360. *εὐχετάσθαι* IV, 588.
Εὐχομαι. *εὐχεαί* II, 22. *εὐχεταί* IV, 1251. *εὐχόμεθα* II, 887. *εὐχετο* I, 410. *εὐχόμενοι* IV, 594. *εὐχόμεναι* I, 249. 885. *εὐ-εχάμενοι* I, 871. II, 804.
Εὐχολή. *εὐχολή* I, 425. *εὐχολήων* II, 834. IV, 713. 1596. 1601.
Εὐωδής. *εὐωδέας* IV, 1155.
Εὐώπις. *εὐώπια* IV, 1090.
Ἐφαιρέω. *ἐπι—εἷς* II, 1216.
Ἐπαύλομαι. *ἐπάλτο* IV, 464.
Ἐφανδάνω. *εφανδάνει* I, 675. 700. III, 34. 485. 537. IV, 419. *εφηνδάνει* III, 950. *ἐπιανδάνει* III, 171.
Ἐφαπτομαι. *εφαπτόμεναι* III, 873.
Ἐφέξω. *εφεζομένη* III, 1001.
Ἐφέλω. *εφέλετο* I, 1162.
Ἐφέννυμι. *ἐπιεμένος* IV, 179. *ἐπιεμένη* III, 45. *εφέσσατο* I, 1336. *εφέσσεσθαι* I, 691.
Ἐφέπω. *εφέπωνσι* II, 384. *ἐπιέψεται* II, 18. *εφέπονται* I, 576. III, 315. *ἐπισιπόμενοι* II, 327. 647.
Ἐφέστιος I, 417. III, 1117. IV, 747. *εφέστιον* III, 116. 585. *εφέστιοι* I, 909. IV, 518. 703. 723. 1761.
Ἐφειγμή III, 390. *εφειγμή* II, 21. 519. *εφειγμήν* I, 279. II, 615. *εφειγμάτων* II, 1152. *εφειγμαῖς* III, 574. IV, 688. *εφειγμᾶς* I, 981. II, 763. III, 555. IV, 757. 845. 967.
Ἐφεινδίσκω. *εφεινδοί* III, 113.
Ἐφημοσύνη. *εφημοσύνη* I, 3. III, 602. *εφημοσύνην* IV, 881. *εφημοσύνης* I, 33. 915. II, 492. 518. III, 263. IV, 818.
Ἐφίημι. *εφίημι* II, 329. *εφίεσται* II, 1088. *εφίηται* I, 712. *εφίηται* III, 211. *εφίετο* III, 497. *εφίη-μεινιο* II, 624. *εφίεις* II, 934.
Ἐφίστανω. *εφίσταται* I, 667.
Ἐφίστημι. *εφίστασθαι* III, 967. *εφίστησις* III, 121. *εφεσταότας* III, 1276.
Ἐφίμερον IV, 1399.
Ἐφομαρτίω. *εφωμάρτησις* I, 201. III, 111.
Ἐφοπλίζω. *εφοπλίζεσκον* III, 843. *εφωπλίσαν* II, 157. *εφοπλίσαντες* IV, 1720. *εφοπλίσασθαι* I, 332.
Ἐφοράω. *εποφόμεναι* IV, 1183.
Ἐφορμάω. *εφορηθέντες* IV, 513.
Ἐφορμή. *εφορμή* IV, 204. *εφορμήν* IV, 148.
Ἐφουδάτιος. *εφουδατῆ* I, 1229.
Ἐφύμνιον II, 713.
Ἐφυνεσθην II, 393. III, 834. IV, 176. 1708.
Ἐφύρηθεν IV, 1212.
Ἐχέλη. *ἐχέλην* III, 1325.
Ἐχέτος IV, 1093.
Ἐχθαιρώ. *ἐχθήραντες* I, 612.
Ἐχθοδοκός. *ἐχθοδοκοῖσιν* IV, 1669.
Ἐχινάδες. *ἐχινάσι* IV, 1230.
Ἐχίαν I, 52.
Ἐχμα IV, 201. *ἐχμασι* I, 1200.
Ἐχω. *ἐχει* I, 275. II, 740. III, 464. *ἐχουσιν* I, 499. II, 375. 1029. *ἐχει*, *ἐχεν* I, 98. II, 49. 178. 575. 1254. III, 123. 147. 290. 750. 952. 1011. 1161. 1237. 1312. IV, 594. 960. 1169. 1178. 1205. 1439. 1648. *ἐχον* I, 287. 391. 504. 612. 924. II, 649. 1266. III, 247. 521. IV, 1540. *ἐλχεν* II, 596. III, 424. *ἐχον* III, 1236. 1296. *ἐχεσθαι* I, 673. III, 48. *ἐχεσθον* II, 898. IV, 1713. *σχεθον* I, 512. *σχήσει* I, 895. *σχήσανσι* II, 461. *ἐχος* I, 829. *ἐχοι* I, 370. *ἐχε* (imper.) IV, 831. 863. *ἐχετε* III, 903. IV, 1657. *ἐχων* I, 1169. *ἐχοντες* I, 930. II, 347. IV, 1623. *ἐχοντας* I, 658. *ἐχουσα* II, 276.

IV, 1271. *Εχουσαι* IV, 526. 1406.
σχησειν III, 700. *Εχονται* II,
 397. *Εχετο* I, 269. *Εεχετο* I,
 328. III, 654. 811. *Εεχοντο* IV,
 776. *Εχοιμεθα* I, 334. *σχησο-*
μαι III, 514. *σχησεται* II, 1201.
σχο III, 386. *εχομένη* III, 445.
εχομένοι IV, 920. *σχήσεσθαι* III,
 1268. IV, 1056.
Εφιδόμαι. Εφιδωνται I, 459. *Εφιδό-*
ωντο II, 811. III, 118. *Εφιδά-*
σθαι III, 950.
Εφως, Εώιος. Εώλου II, 686. *Εώλου*
 II, 700.
Εως III, 98. IV, 302. *Εως* *κην* II,
 398.

Z.

Ζάθεος. Ζαθέην I, 933.
Ζαμενης I, 1029.
Ζαχρηης. Ζαχρηεις I, 1095. III,
 321. IV, 835. *Ζαχρηειαν* I, 1159.
Ζέλυς. Ζέλυν I, 1042.
Ζεύγλη. Ζεύγλη III, 1303.
Ζεύγληθεν III, 1319.
Ζεύγνυμι III, 417. *Ζεύξης* III, 1052.
Ζεύξας III, 411. IV, 1205. *Ζεύ-*
ξαι III, 508. 626. *Ζεύξασθαι* IV,
 1033. *Ζευξάμενος* IV, 1739.
Ζεύς I, 468. 508. 1101. II, 275.
 948. 1098. 1179. 1234. III, 115.
 364. 587. IV, 95. 633. 1276.
Ζηνός I, 150. 997. II, 215. 378.
 1123. 1195. III, 193. 328. IV,
 577. 585. 651. 700. 1152. *Ζηνη*
 I, 731. *Ζηνηα* IV, 229. 558. 209.
Ζηθ I, 242. IV, 1673. *Ζηθς* I,
 1071. 1188. 1315. 1345. II, 43.
 154. 163. 181. 196. 275. 289. 313.
 499. 522. 525. 547. 905. 1009.
 1120. 1131. 1132. 1211. III, 8.
 11. 38. 114. 132. 158. 337. 920.
 922. 986. 1399. IV, 2. 96. 185.
 394. 358. 381. 520. 753. 793.
 959. 967. 1100. 1134. 1224. 1254.
Ζηθ I, 511. II, 40. 1147. IV,
 119. *Ζηα* I, 762. IV, 617. 783.
 932.
Ζεφυρος IV, 910. 1627. *Ζεφύρου*
 II, 900. IV, 768. 821. 837. *Ζε-*
φύροισι II, 276. IV, 886. 1624.
Ζεφύρου II, 721.
Ζεω. Ζειν I, 1262. IV, 955. *Ζέον*
 III, 273. *Ζείουσιν* I, 734.
Ζήθος I, 736. 738.
Ζήλος. Ζήλοιο I, 616.

Ζήτης I, 211. II, 243. 282. 430.
Ζοφερός. Ζοφεροιο III, 1265.
Ζόφος II, 1105. *Ζόφον* I, 452. II,
 921.
Ζύγιος. Ζυγίη IV, 96.
Ζυγόν. Ζυγόν IV, 913. *Ζυγόν* I,
 724. III, 435. 1190. 1193. 1284.
 1316.
Ζυγός. Ζυγόν II, 665.
Ζωή. Ζωής III, 785. IV, 1305.
 1434. 1648.
Ζώνη. Ζώνης I, 29. *Ζώνη* II, 113.
Ζώννυμι. Ζώσαν I, 368. *Ζωσάσθην*
 I, 426. *Ζωσόμεναι* IV, 1348.
Ζωός. Ζωόν I, 1350. *Ζωόν* I, 59.
 126. *Ζωοίσι* I, 648. III, 813.
 IV, 1667.
Ζωόν I, 477.
Ζωστήρ. Ζωστήρα II, 778. 963.
Ζώω. Ζώειν IV, 265. *Ζώων* II, 190.
Ζώοντα IV, 537. *Ζώουσιν* III,
 729. *Ζώοντων* IV, 1509. *Ζώον-*
τας I, 908.

H.

Η III, 81. 676. *passim.* *η—η* *pro*
ει—η III, 398. IV, 4.
Η IV, 1453. *η* *δρα* *δη* II, 438.
 1168. IV, 1432. *η* *γαρ* III, 570.
 1006. IV, 2. 723. 1373. *η* *θαυ*
δη I, 631. III, 954. IV, 59.
 901. 1242. *η* *κην* II, 18. *η* *μάλα*
δη I, 1337. *η* *μέγα* *δη* III, 891.
 IV, 1673. 1749. *η* *μην* I, 689.
 807. II, 715. III, 152. 466. IV,
 96. 1334. *η* *οκ* II, 246. III,
 558. IV, 739. *η* *τάχα* II, 116.
η *τε* I, 103. 253. 823. 1302. IV,
 916. 1523. *η* *τ'* *αν* II, 441. 804.
 III, 84. 378. 510. 537. 798. 848.
 IV, 335. 1264.
Ηβαιο II, 635. 1024. 1201.
Ηβίω. Ηβήσας IV, 546. *Ηβήσαντα*
 I, 906.
Ηγάθειος. Ηγαθέω III, 981. IV,
 1131. *Ηγαθέην* I, 308. IV, 1329.
Ηγεμονεύω. Ηγεμονεύει I, 704.
Ηγεμονεύσαι II, 421.
Ηγεμονής II, 1194.
Ηγηλάω. Ηγηλάει I, 272.
Ηδδ I, 67. 146. 159. II, 770.
passim.
Ηδδ I, 43. 165. 194. 261. 853.
 458. III, 57. *passim.*
Ηδος I, 1294. III, 314.

- Ἦδνμος II, 407.
 Ἦδός. ἠδείη IV, 147. ἠδείαν III, 1018. ἠδείησι IV, 893.
 Ἦδ I, 17. passim. Pro μήτε II, 891.
 Ἠέλιος I, 450. II, 164. III, 163. 814. 1191. IV, 221. 1286. 1629. ἠελίον I, 648. II, 1204. III, 362. 756. 1230. IV, 126. 727. 848. 1313. 1745. ἠέλλαιο I, 84. 172. 432. 500. 607. 924. II, 739. 943. III, 309. 598. 999. 1143. 1390. IV, 591. 598. 679. 928. 965. 971. 1019. 1542. ἠέλλω I, 108. 544. 1362. II, 1121. III, 233. IV, 607. 1530. ἠέλιον I, 725. IV, 229.
 Ἠερέθομαι. ἡερέθονται I, 944. III, 638. ἡερέθοντο I, 1160. II, 1079. III, 368. 830.
 Ἠέριος III, 417. ἡερίη I, 580. IV, 267. 270. 1239. ἡερίην III, 915.
 Ἠεροειδής. ἡεροειδέα IV, 545.
 Ἠερούς. ἡερόεν I, 1114.
 Ἠήρ. ἡήρος I, 777. 1137. II, 684. 933. 1034. III, 141. 275. 1358. 1379. IV, 968. 1171. 1287. ἡήρι III, 207. IV, 678. 767. 945. 1246. ἡήρα II, 608. 1079. III, 211. 1383. 1397. IV, 648. 951. 1246. 1667.
 Ἠθεα I, 1177. II, 1238. III, 1122. IV, 512. 741. ἡθωσιν I, 1211. IV, 812.
 Ἠθείος. ἡθεῖς II, 1221. ἡθεῖαι III, 52.
 Ἠιον. ἡία I, 659. 1180.
 Ἠιδεος. ἡιδέσιο I, 778. ἡιδέω III, 935. ἡιδέοι I, 536. ἡιδέοισιν II, 784. III, 246.
 Ἠιόν. ἡιόνι IV, 1244. ἡιόνα I, 933. ἡιόνες IV, 130. 1172. ἡιόνων IV, 662. ἡιόνεσσιν III, 995. IV, 904. ἡιόνας II, 659. 1119. IV, 609.
 Ἠκα I, 674. II, 61. III, 107. 463. 565. IV, 94.
 Ἠλακάτη. ἡλακάτην I, 595.
 Ἠλείος. Ἠλείοι I, 173.
 Ἠλέκτρα. Ἠλέκτρος I, 916.
 Ἠλεκτρός. Ἠλεκτρίδος IV, 530. Ἠλεκτρίδα IV, 506.
 Ἠλεκτρον. ἡλεκτρον IV, 606.
 Ἠλεκτρούον. Ἠλεκτρούονος I, 743.
 Ἠλεμάτως IV, 1206.
 Ἠλιάδης IV, 604. Ἠλιάδων IV, 625.
 Ἠλιβατος II, 361. ἡλιβατοῖδ I, 739. IV, 445. ἡλιβάτω II, 169. ἡλιβατοῖ I, 1248. ἡλιβάτων III, 162. ἡλιβατοῖσιν II, 729.
 Ἠλιθα II, 283. III, 342. IV, 177. 1265.
 Ἠλιξ. ἡλικος II, 479. ἡλικες III, 840.
 Ἠλύσιον IV, 811.
 Ἠμαθόεις. ἡμαθόντος IV, 948. ἡμαθόεσσιν I, 932.
 Ἠμαι. ἡσθε I, 754. IV, 856. ἡνται II, 1085. IV, 1708. ἡστο I, 343. 1288. II, 309. III, 44. 122. 668. 1670. ἡσαι I, 1290. ἡμενον I, 342. ἡμενοι I, 730.
 Ἠμαρ I, 278. 450. 861. 1071. II, 406. 473. 760. 945. 1028. III, 850. 1079. 1407. IV, 1275. 1312. 1505. 1622. 1634. ἡματος I, 651. 861. II, 494. III, 1138. 1340. IV, 961. ἡματι I, 547. II, 124. 176. 451. 473. 631. 661. 797. 900. 945. 954. 1000. 1097. III, 327. 499. 538. 901. 922. IV, 236. 238. 979. 1223. 1286. 1479. 1502. 1634. ἡματα I, 589. 1057. 1079. II, 526. 837. IV, 621. 648. 870. 1234. 1387.
 Ἠμάτιος II, 1100. III, 1199. ἡμάτιοι II, 1032.
 Ἠμεῖς II, 1152. ἡμέων II, 152. ἡμῖν I, 420. 897. II, 414. 616. 787. 882. 1047. 1278. III, 483. 487. 1111. IV, 451. ἡμέας I, 866. II, 439. 612. 1224. III, 328. 995. IV, 499. 1252.
 Ἠμεν — ἡδὲ I, 189. 1000. II, 138. III, 923. 1247. IV, 732.
 Ἠμερίδες III, 220.
 Ἠμέτερος. ἡμετέρων II, 781. ἡμετέροιο I, 412. ἡμέτερον II, 1200. III, 1128. ἡμέτερονδε I, 704. ἡμετέρη I, 664. III, 536. ἡμετέρης IV, 1075. ἡμετέρη III, 265. IV, 204. 292. ἡμετέρην III, 893. 1083. ἡμετέροισιν III, 305. IV, 1276. ἡμετέρονος I, 833. III, 1097. ἡμετέροισι II, 324.
 Ἠμῖ. ἡ I, 363. 425. 472. 512. 702. 708. 842. 910. 1296. 1344. II, 19. 619. 1168. III, 22. 36. 645. 802. 947. IV, 842. 865. 1337. 1461. 1601.
 Ἠμιδαῆς IV, 598.
 Ἠμιθεος. ἡμιθέων I, 548. ἡμιθέων IV, 1642.

- Ἡμιπλήξ. ἡμιπλήξα IV, 1688.
 Ἡμισυς. ἡμισυές II, 1061. IV, 201.
 ἡμισύας III, 1383.
 Ἡμος I, 209. II, 164. 720. IV, 614. 885. 1629. ἡμος ὅτε IV, 267. 452. 1310. ἡμος—εἴμος I, 450. 1172. 1280. II, 516. 669. III, 1340. IV, 109.
 Ἡμῶ. ἡμῶσαν II, 582.
 Ἡν I, 891. 898. 907. II, 228. 329. 345. 1028. III, 332. 344. 1069.
 Ἡνίκα II, 906.
 Ἡνιον. ἡνία I, 754. III, 871. 1153. IV, 224.
 Ἡνις. ἡνιος IV, 174.
 Ἡνορέη III, 189. IV, 1468. ἡνορέης IV, 1052. ἡνορέη I, 1198. III, 512. 1053. ἡνορέην I, 75. 205. 483.
 Ἡοῖος. ἡοίην II, 745.
 Ἡπαρ II, 1257. ἡπατι II, 1250.
 Ἡπεδανός. ἡπεδανοῖσιν II, 800. ἡπεδανῶ III, 82.
 Ἡπειρος II, 530. ἡπείρου II, 981. III, 312. IV, 1569. ἡπείροιο I, 444. 584. 795. 937. 1164. II, 392. 399. 629. 732. 777. IV, 78. 850. 1241. 1258. 1460. 1474. 1753. ἡπείρον II, 380. 734. 974. IV, 686. 1365.
 Ἡπειτα II, 435. 899. 1169. III, 770. IV, 70. 1393.
 Ἡπεροπένειν III, 563.
 Ἡπεροπής III, 617.
 Ἡπιος IV, 715. ἡπιή III, 941.
 Ἡπῶ. ἡπῶς IV, 71. 230.
 Ἡρα IV, 407.
 Ἡρακλῆς I, 349. 426. 864. 993. 1040. 1163. II, 967. 1052. IV, 1459. Ἡρακλῆος I, 122. 197. 855. 1303. II, 793. 957. IV, IV, 1469. Ἡρακλῆι I, 397. 997. 1253. II, 772. 913. IV, 539. 1400. Ἡρακλῆα I, 341. 531. 1242. 1291. 1316. II, 146. III, 1232. IV, 1477. Ἡρακλέην II, 767.
 Ἡραρον II, 513.
 Ἡρέμα III, 170. IV, 1314.
 Ἡρεμέω. ἡρεμύοντες I, 1514. ἡρεμίσσασθαι I, 1171.
 Ἡρη I, 997. II, 865. III, 8. 10. 19. 23. 32. 55. 83. 91. 106. 210. 214. 250. 1134. IV, 96. 510. 577. 640. 1187. 1162. 1185. 1199.
 Ἡρης I, 14. 187. 859. II, 214. III, 818. 931. IV, 21. 241. 646. 774. 846. Ἡρη IV, 858. Ἡρη III, 77. IV, 781.
 Ἡρι I, 601. 929. II, 498. 812. 1228. III, 41. 737. 1042. IV, 1625.
 Ἡριγενής II, 450. III, 824. 1224. IV, 980.
 Ἡριδανός. Ἡριδανοῖο IV, 506. 596. 623. Ἡριδανόν IV, 640. 628.
 Ἡρίον I, 1165.
 Ἡρώς. ἡρώϊς I, 1048.
 Ἡρώς I, 781. 948. 1240. II, 410. 967. 1042. III, 509. IV, 471. 477. 550. 750. 784. 1162. 1523. 1564. ἡρῶ II, 766. ἡρώϊς I, 1000. 1012. 1329. II, 97. 144. 270. 429. 668. 852. III, 167. 920. 993. 1194. 1255. 1293. IV, 69. 77. 251. 254. 485. 515. 522. 998. 1619. 1690. 1725. ἡρώϊων I, 21. 124. 196. 243. 397. 970. II, 241. 592. 1090. 1274. III, 348. 465. 688. 994. 1166. 1233. IV, 733. 831. 1127. 1192. 1307. 1728. ἡρώϊσαι I, 100. IV, 1099. 1226. ἡρώας II, 552. 1023. 1054. IV, 595. 682. 1182.
 Ἡρώσσαι IV, 1309. 1323. 1358.
 Ἡτοι I, 72. 427. 980. 1215. II, 132. 147. III, 59. 171. 239. 523. 652. 854. 1147. 1203. 1221. IV, 6. 331. 508. 688. 1645.
 Ἡτορ IV, 169. 1066.
 Ἡύκομος. ἡύκομον IV, 568.
 Ἡύτε I, 269. 1243. II, 45. 88. 197. 267. 592. 933. III, 446. 460. 1042. 1197. 1328. 1375. 1392. IV, 12. 485. 674. 877. 1349. 1738. c. conj. I, 1049.
 Ἡφαιστος III, 223. 229. IV, 958.
 Ἡφαίστον IV, 929. Ἡφαιστόιο I, 203. 851. III, 40. 156. IV, 761. Ἡφαιστόν IV, 775. 818.
 Ἡχῆις III, 750. ἡχῆεντος I, 1308. II, 741. ἡχῆεντα I, 1236. ἡχῆεν IV, 910.
 Ἡῶθεν I, 594. 1053. II, 727. IV, 497. 857. 1224.
 Ἡῶς I, 1274. II, 688. ἡῶς II, 899. ἡῶϊσι III, 1021.
 Ἡώς I, 519. 1230. 1363. II, 1007. 1285. III, 729. 1224. IV, 183. 885. 981. 1170. 1713. ἡῶς I, 1360. III, 1341. IV, 670. ἡῶς I, 651. 985. III, 1172. IV, 244.

ἡδ I, 1151. III, 820. 828. IV, 1622. 1690.

Θ.

Θαάσσω. Θαάσαι. III, 659. Θαάσειν IV, 1274. Θαάσαν I, 1026.
Θαλαμηγός. Θαλαμηγόν IV, 1130.
Θάλαμος. Θαλάμον II, 249. 671. Θαλάμοιο III, 39. 634. 648. 740. 839. IV, 168. Θαλάμω IV, 28. Θαλάμων I, 978. III, 9. 249. 450. 671. IV, 867. Θαλάμοι III, 236. IV, 665. Θαλάμοισιν III, 656. 799. 1128. Θαλάμους I, 1031.
Θάλασσα I, 365. 496. 1098. Θαλάσσης I, 114. 553. II, 70. 608. IV, 383. 670. 1379. Θαλάσση II, 398. IV, 1617. 1700. Θαλάσσαν IV, 1625.
Θαλέθω. Θαλέθει II, 843.
Θαλερός. Θαλερή III, 114. Θαλερόν III, 1127. Θαλεροῖσι IV, 1072.
Θαλλός. Θαλλῶ IV, 156.
Θάλλω. Θάλλειν III, 122.
Θάλλω. Θάλλει IV, 1542.
Θαμά I, 631. II, 321. III, 929. 954. IV, 51. 59. 901. 1242.
Θαμβέω. ἰθαμβέω I, 550. III, 924. IV, 1363. Θάμβειν IV, 74. ἰθαμβήσαν I, 322. Θάμβησαν II, 922. IV, 184. Θαμβήσασα III, 670.
Θάμβος I, 220. 1307. II, 681. IV, 682. 1430. 1673.
Θαμειός. Θαμειά IV, 524. Θαμειώς IV, 1728.
Θαμίξω. Θάμιξεν III, 250. Θάμιξον II, 451.
Θαμινός. Θαμινόν III, 1266.
Θάμπος. Θάμπος I, 1027.
Θάνατος III, 514. Θανάτοιο II, 1113. IV, 1504. 1648. Θανάτω IV, 1296. Θάνατον II, 446. III, 1130. IV, 487.
Θαρσαλέος. Θαρσαλή IV, 836. Θαρσαλέον I, 477. Θαρσαλέοις II, 639.
Θαρσαλέως I, 707. 781. II, 336. 877. 1218. III, 425. 505. 1370. IV, 1523.
Θάρσειω. Θάρσει I, 300. II, 421.
Θάρσος I, 820. II, 641. 866. Θάρσει IV, 274.

Θαρσύνω. Θαρσύνει I, 480. Θαρσύνειν IV, 94. 108. Θαρσύνειν IV, 1054. Θαρσύνειτον II, 712. Θαρσύνων III, 1348. Θαρσύνων I, 266.

Θαύμα I, 943.

Θαυμάζω. Θαύμας III, 1314.

Θαῦ I, 289. 996. 1324. II, 423. 1236. III, 40. 79. 467. 529. 1183. IV, 1. 22. 55. 294. 648. 917. Θαῦς I, 226. 721. 763. 802. 1150. II, 423. III, 147. 940. IV, 436. 643. Θαῦς III, 252. IV, 241. Θαῦ IV, 251. Θαῦ III, 549. Θαῦ III, 1037. IV, 781. Θαῦ I, 1068. II, 511. III, 100. IV, 425. 551. 1322. 1333. 1417. Θαῦ III, 54. IV, 1347. 1420. 1434. Θαῦ IV, 1412.

Θεήλατος. Θεήλατον II, 487. III, 939.

Θείνω. Θείναι II, 81. Θεινόμηνος I, 64.

Θειοδάμας I, 1216. Θειοδάματος I, 1213. 1355.

Θείος I, 970. Θείον II, 1186. Θείοιο I, 133. 158. Θείον I, 536. II, 613. 1091. Θείη I, 259. III, 692. Θείης IV, 91. 1087. Θείη III, 731. IV, 1577. Θεία IV, 1410.

Θέλω. Θέλεις III, 4. Θέλει I, 777. Θέλει IV, 667. 1665. Θέλον III, 143. Θέλειν IV, 436. Θέλει I, 27. III, 28. 86. IV, 147. Θέλεινσιν IV, 894. Θέλειτο II, 772. Θέλειμένος IV, 150. Θέλειμένος I, 31.

Θελήμων. Θελήμονα II, 557. Θελήμονες IV, 1657.

Θελκτήριος. Θελκτήριον III, 33. Θελκτήρια III, 738. 766. 820. IV, 442. 1079.

Θελκτός. Θελκτόν I, 515.

Θέλω. Θέλον II, 960.

Θέμεθλα IV, 118.

Θέμις I, 517. 692. 822. 921. 960. 1035. 1061. II, 288. 311. 614. 709. 800. 840. 1019. 1174. III, 205. 981. 991. IV, 373. 387. 479. 800. 1129. 1511. Θέμις III, 193. IV, 700. Θέμιστας I, 917. II, 17. 987. IV, 1179. 1207.

Θεμιστρέιον II, 371.

Θεμιστρέϊαι II, 995.

Θεμιστρένω. Θεμιστρέων II, 1028.

Θεμιστρέχορ. Θεμιστρέων IV, 347.

Θεόθεν II, 261. III, 1005. IV, 413.
 Θεοπροκίω. Θεοπροκίαν II, 922. III, 544.
 Θεοπροκίω. Θεοπροκίης I, 448. IV, 1357. Θεοπροκίαις I, 958. Θεοπροκίω I, 801. 487. II, 213. IV, 1756. Θεοπροκίαις I, 66. 144. 209. 1106. II, 512. 769. IV, 1747.
 Θεός I, 470. 820. 871. 1088. II, 146. 438. 446. 508. 616. III, 823. 691. 776. 1213. Θεῶ II, 895. 1269. IV, 798. 1445. 1492. Θεοῖο II, 682. Θεῶ II, 1243. Θεὸν I, 1102. II, 756. III, 1124. Θεοὶ I, 298. 888. 898. 903. 1293. III, 540. IV, 1750. Θεῶν I, 440. II, 217. 284. 316. 797. 1110. III, 9. 402. 545. 716. IV, 146. 182. 558. 1043. 1468. Θεοῖς I, 14. 507. II, 253. 312. 1273. IV, 589. Θεοῖαν II, 291. 809. III, 381. 1045. Θεοὺς I, 478. II, 246. IV, 88. 807. 817.
 Θεουδεῖα. Θεουδεῖη III, 586.
 Θεουδής. Θεουδέος II, 849. IV, 1123. Θεουδέες II, 1180a.
 Θεράπην. Θεράπηναι I, 786.
 Θεραπναῖος. Θεραπναῖον II, 163.
 Θεράπων II, 51.
 Θερμός. Θερμόν II, 1213. III, 963. Θερμήν IV, 929.
 Θέρμα. Θέρμετο II, 226.
 Θερωμάτων. Θερωμάτωντος II, 370. 805. 970.
 Θέρως IV, 1083.
 Θέρω. Θέρον IV, 1312.
 Θέσκελος. Θέσκελα II, 229. IV, 657.
 Θέσμιος. Θέσμιον II, 12. Θέσμια II, 1018.
 Θεσμός. Θεσμοῖο III, 209. Θεσμόν II, 5. Θεσμοῖς II, 23. 150. Θεσμούς II, 148.
 Θεσπέσιος. Θεσπέσιον III, 443. 1062. IV, 207. Θεσπεσίην III, 392. Θεσπέσια III, 837. Θεσπεσίαις I, 977.
 Θεσπιεύς. Θεσπιέων I, 106.
 Θεσπιζω. Θεσπιζων I, 491. Θεσπιζουσα I, 1085.
 Θεσσαδομαι. Θεσσαμένοι I, 824.
 Θεσιάδης I, 201.
 Θεσφατον II, 196. 234. Θέσφατα II, 186. 315. 341.
 Θέτις IV, 780. 833. 845. 932. 938.

Θετιδος IV, 881. Θέτις IV, 759. 773. Θέτις IV, 783.
 Θετυμορλή III, 676. Θετυμορλή III, 974.
 Θέω. Θέω III, 345. IV, 1017. Θέειν I, 239. 1264. IV, 43. Θέλω II, 280. Θέλειν I, 1015. Θέλειν I, 182. Θέλειν IV, 1624. Θέον I, 568. II, 274. IV, 964. 1225. 1451. Θέον IV, 562. Θέειν IV, 1368. Θέουσαν I, 954. II, 1035. IV, 953. Θέοντες I, 600. II, 940. Θέοντων IV, 581. Θέοντες IV, 1694.
 Θήβη I, 736. Θήβης IV, 260. Θήβη III, 1178. Θήβας II, 906.
 Θήγω. Θήγει III, 1352.
 Θήγομαι. Θήγειτο III, 445. IV, 958. Θήγαντο I, 776. 986. Θήγασαι I, 767. Θήγμενος I, 436. Θήγμενοι II, 808. IV, 300.
 Θηλέω. Θηλείον III, 221.
 Θήλυς. Θήλυν III, 1032. 1193.
 Θηλύτερος. Θηλυτέρας IV, 269. Θηλυτέραν IV, 1345. Θηλυτέρας III, 209.
 Θήν I, 1339. II, 915. IV, 389.
 Θήπω. τεθηπότες III, 215.
 Θήο I, 1243. Θήρως II, 45. IV, 164. Θήρα I, 991. IV, 444. Θήρας I, 1144. 1260. III, 883. IV, 672. Θήρων IV, 112. Θήρεσιν I, 1251. IV, 672. Θήρας IV, 317.
 Θήρας nom. propr. IV, 1762.
 Θήρειος. Θήρειν IV, 113.
 Θήρευτής. Θήρευτήσιν III, 1352.
 Θήρη. Θήρης III, 69.
 Θήρης nom. pr. IV, 1763. cf. Θήρας.
 Θηροτρόφος. Θηροτρόφω IV, 1561.
 Θηρεὺς IV, 433. Θηρή III, 1100.
 Θηρήα III, 997. Θηρέα I, 101.
 Θήσαι I, 193.
 Θιγγάνω. Θίγειν I, 842. IV, 931. 1013.
 Θίν. Θίνα I, 967. Θίνας IV, 1384.
 Θήσχω. Θάσιν II, 851. 914. 1151. τεθναίνω III, 789. Θανέειν I, 443. II, 854. III, 429. 768. Θανέσθαι II, 626. Θνήσκων II, 1096. III, 264. Θανών II, 448. Θανούσα III, 703. Θανόντος I, 1350. II, 783. IV, 477. Θανόντι II, 260. Θανόντες IV, 402. τεθνηώτα III, 461. τεθνηώτων III, 748.

- Θνητός.** *Θνητοῖσι* I, 298. 1036.
Θνητῶν IV, 795.
Θααντίας I, 637. 712.
Θάας I, 798. IV, 1666. **Θάαντος**
 I, 621. 718. 829. **Θάαντι** I, 625.
 IV, 426.
Θαός. *Θοή* I, 1203. *Θοῆς* II, 1045.
 III, 869. 1152. IV, 857. *Θοῆ*
 962. III, 1318. *Θοῆν* I, 111.
 II, 71. 533. 895. III, 393. 1303.
 IV, 101. *Θοῶ* II, 106. 831.
Θοῶν I, 641. 743. IV, 201. 1604.
Θοοί III, 1373. *Θοῶν* III, 1281.
 1321. IV, 86. *Θοοῖς* I, 483. II,
 79. 1112. IV, 77. 733. 1683.
Θοοὺς I, 183. *Θοῶσι* II, 300.
Θοῶ I, 1270. IV, 779.
Θούρος. *Θούρον* I, 466.
Θοῶς I, 432. III, 516. IV, 878.
Θοῶτερον III, 1406. IV, 314.
Θρασύς II, 118. III, 653. *Θρασύν*
 I, 341. 1046. 1316. *Θρασέες* III,
 687. *Θρασέεσσι* I, 100.
Θρεπτήρια I, 283.
Θρηίκιος I, 214. IV, 905. *Θρηί-*
κίου II, 427. IV, 1484. *Θρηί-*
κιοιο I, 1300. *Θρηίκιον* I, 1110.
Θρηίκην I, 602. *Θρηίκης* I, 29.
 795. 799. 826. 1113. *Θρηίκην*
 I, 614. *Θρηίκους* I, 954.
Θρηίξ I, 678. *Θρηίκι* I, 24. *Θρηί-*
κτες I, 632. *Θρηίκων* IV, 288.
Θρηίκων I, 821. 923. *Θρηίξι* IV,
 320. *Θρηίκεσιν* II, 238. *Θρηί-*
κας I, 637.
Θρήκη. *Θρήκη* I, 213.
Θρηικός III, 217.
Θρινακίη. *Θρινακίης* IV, 965. 994.
Θρόνος. *Θρόνον* III, 48. 439. 455.
Θρόνον III, 44. *Θρόνους* IV, 697.
 719.
Θρόος III, 748. IV, 1173. *Θρόον*
 I, 697.
Θρώσκω. *Θόρε* I, 1296. II, 118.
 IV, 1310. *Θόρον* IV, 81. *Θο-*
ρούσα IV, 770. *Θορόντες* IV,
 487.
Θρωσμός. *Θρωσμοῦ* III, 199. *Θρω-*
σμοῦς II, 824.
Θυάδες *Θυάσιν* I, 636.
Θυγάτηρ. *Θυγατρός* I, 813. III,
 302. IV, 1094. *Θυγατρί* IV,
 1297. *Θυγατρία* II, 947. IV,
 897. 1498. *Θύγατρα* IV, 591.
Θύγατερ II, 11. *Θύγατρεις* II,
 711. III, 247. IV, 1149. 1323.
 1358. 1599. *Θυγατρῶν* I, 230.
 III, 602. IV, 971. *Θυγατρίων*
 IV, 10.
Θύελλα IV, 1232. *Θύελλαι* I, 1016.
 IV, 787. 834. *Θύελλαις* IV, 1567.
Θυέλλας I, 107. IV, 586.
Θυηλή. *Θυηλῆν* I, 420. IV, 247.
Θυηλαῖς I, 361. 1140. IV, 1723.
Θυηλᾶς II, 156. 527. 1194. III,
 191.
Θυηπολίη. *Θυηπολίνης* I, 967. 1121.
Θυηπολίην IV, 702. *Θυηπολί-*
σιν IV, 995.
Θυιάς. *Θυιάσιν* I, 636.
Θυμάλω. *Θυμάλνεσκον* III, 1326.
Θυμαλγής. *Θυμαλγέα* III, 337.
Θυμηδής. *Θυμηδέος* I, 836. IV,
 806. *Θυμηδέα* IV, 331. *Θυμη-*
δεις I, 249. 663. IV, 1600. *Θυ-*
μηδεῖς III, 812.
Θυμηρῆς I, 705. 714.
Θυμοβόρος. *Θυμοβόρους* IV, 1666.
Θυμός I, 44. II, 50. 97. 561. 878.
 III, 383. 396. 511. 515. 520.
 688. 724. 948. 1009. 1084. 1131.
 1141. IV, 23. 53. 249. 1061.
 1126. 1592. *Θυμοῦ* I, 979. II,
 253. III, 790. *Θυμῶ* I, 817. II,
 1219. III, 451. 551. 700. 787.
 IV, 1047. 1088. 1111. 1748.
Θυμὸν I, 299. 765. 901. 1233.
 1256. 1289. II, 306. 761. 772.
 863. III, 21. 98. 234. 290. 301.
 612. 634. 695. 866. 897. 1350.
 IV, 8. 233. 472. 914. 1292. 1628.
Θυμοφθόρος. *Θυμοφθόρον* I, 803.
Θυμοφθόρα III, 807.
Θυνηῖς. *Θυνηίδος* II, 350. 548.
Θυνίας. *Θυνιάδος* II, 485. 673.
Θυνίς. *Θυνίδι* II, 460.
Θυνολ II, 529.
Θύνω. *Θύνον* III, 1155. *Θύνη*
 II, 327.
Θύος. *Θύη* IV, 1217. *Θύων* I,
 437. II, 717. III, 65. IV, 1183.
Θυέεσσι I, 353. 860. III, 846.
 IV, 246.
Θύρα. *Θυράων* II, 44. III, 322.
Θυρέων IV, 41. *Θύρας* III, 645.
Θύραζε II, 198. 488. 1021. III,
 268. 455. 869. IV, 751.
Θύσανον. *Θυσάνων* IV, 1146.
Θύω. *Θύεν* III, 685. *Ξύθεν* III, 755.
Θυάδης. *Θυάδδος* I, 307. III, 839.
 1013. *Θυάδει* III, 224. 867.
Θώκος. *Θώκον* I, 667. III, 111.
Θώρηξ. *Θώρηκα* III, 1226.
Θωρήσσω. *Θωρήξομαι* IV, 1000.

I.

- Ἰάβω.** Ἰάβων II, 306. Ἰάβεται II, 739. Ἰάβεται II, 162. III, 1019. Ἰάβοντο IV, 1096. Ἰάνθη II, 639. IV, 24. 1591. Ἰαινομένη III, 1021. Ἰαινομένην III, 726. Ἰαινομένους IV, 1168. Ἰανθεῖς IV, 914. 1457. 1756.
- Ἰάλλω.** Ἰάλλεν I, 194. II, 183. IV, 846.
- Ἰάσους I,** 959. 1076.
- Ἰαωλκός III,** 1091. Ἰαωλκόν III, 1114.
- Ἰαπειονίδης III,** 1087.
- Ἰάπετος.** Ἰαπετοῖο III, 866.
- Ἰάπτω.** Ἰάπτει II, 875.
- Ἰαύω.** Ἰαυον IV, 137. Ἰαύειν IV, 795.
- Ἰάχω.** Ἰάχῃ I, 525. 1814. III, 1371. IV, 130. 581. Ἰάχον II, 573. III, 1370. Ἰάχασεν IV, 692. 640. Ἰάχασαν II, 96. IV, 206. Ἰάχοντος I, 1240. 1260.
- Ἰδαίος.** Ἰδαίω III, 134. Ἰδαίης I, 1128. Ἰδαίην I, 930. Ἰδαῖοι I, 1129. Ἰδαΐσιον II, 1236.
- Ἰδας I,** 151. 462. 485. 1044. II, 880. III, 516. 556. 1170. 1252. Ἰδεω I, 470.
- Ἰδμων I,** 139. 436. 475. Ἰδμονος I, 449. II, 850. Ἰδμονα II, 816.
- Ἰδρεία.** Ἰδρείη II, 72.
- Ἰδρις.** Ἰδριν II, 871.
- Ἰδρύω.** Ἰδρυνον IV, 1550. Ἰδρυσαν I, 1121. Ἰδρύσας IV, 1346. Ἰδρύνθησαν IV, 723. Ἰδρυνθείην IV, 532. Ἰδρύνοντο I, 959. IV, 1691.
- Ἰδρώς I,** 1261. II, 663. Ἰδρῶ II, 87. IV, 656.
- Ἰδρώω.** Ἰδρώοντα IV, 1284.
- Ἰερεύς.** Ἰερεῖς II, 526. IV, 259.
- Ἰερεύω.** Ἰερευσόμενοι II, 1170.
- Ἰερὸν I,** 960. 1092. II, 658. 807. IV, 1218. Ἰερά II, 486. 523. 532. 1175. IV, 651. Ἰεροῖσιν I, 1133. II, 158.
- Ἰερός II,** 1173. Ἰερή I, 1019. IV, 991. 1268. 1758. Ἰερῆς I, 1109. III, 533. IV, 458. Ἰερῆν II, 687. III, 1185. IV, 505. Ἰερώ II, 699. IV, 1139. Ἰερὸν I, 1119. 1282. II, 182. 515. 1016. III, 915. IV, 100. 123. 134. 262. 331. 423. 614. 1019. 1153. 1396. 1414. 1417. 1428. Ἰεροί III, 165. Ἰερά I, 433. II, 1268.
- Ἰζάνω.** Ἰζανεν III, 50. Ἰζανον I, 532. IV, 694.
- Ἰζώ.** Ἰζε I, 1088. III, 1159. IV, 173. 720. Ἰζον I, 653. II, 36.
- Ἰήϊος.** Ἰήϊς II, 712.
- Ἰηλεμος.** Ἰηλεμον IV, 1304.
- Ἰημι.** Ἰησιν I, 1269. II, 356. 973. III, 141. IV, 290. Ἰει IV, 634. Ἰεσαν IV, 729. 903. 911. Ἰκε I, 622. II, 466. 915. 1036. 1043. III, 284. 587. 959. IV, 79. 874. 1602. 1757. Ἰηκεν II, 274. Ἰετο I, 174. 1218. III, 808. IV, 391. 725. Ἰεντ' (Ἰετο) IV, 1005. Ἰεῖς III, 1210. IV, 634. Ἰεῖσα IV, 731. Ἰέμενος III, 333. Ἰεμέων II, 73. Ἰεμένοιο III, 371. IV, 793. Ἰέμενον II, 953. Ἰεμένη I, 314. III, 890. Ἰεμένην IV, 1148. Ἰέμενοι I, 738. 923. III, 1389. Ἰεμένοιοι II, 248. 430.
- Ἰηκαιήων.** Ἰηκαιήονα II, 702.
- Ἰησονίη I,** 988. Ἰησονίης I, 960. Ἰησουτήν I, 1148.
- Ἰήσαν I,** 8. 349. 409. 534. II, 122. 211. 491. 871. 1158. 1281. III, 2. 66. 439. 556. 1147. 1194. 1246. 1363. IV, 79. 107. 165. 170. 393. 454. 489. 1083. 1331. 1701. Ἰήσωνι I, 206. III, 28. 143. IV, 1122. Ἰήσωνα I, 232. 1330. III, 357. 474. 922. IV, 63. 352. 1152.
- Ἰθύνα IV,** 1107. Ἰθύνη I, 753. Ἰθύνην II, 868. 897. Ἰθύνοντας I, 323. Ἰθύνοντο I, 168. Ἰθύνεσθε IV, 1580.
- Ἰθυντήρ IV,** 1260. Ἰθυντήρι IV, 209.
- Ἰθύς I,** 1032. II, 100. 254. III, 283. IV, 698. 1583. Ἰθείης IV, 1202. Ἰθείαν IV, 1100. Ἰθείας II, 1027. IV, 1179.
- Ἰθύω.** Ἰθύσειν II, 950. III, 629. 652. Ἰθύσαι III, 1060.
- Ἰκάνω III,** 987. IV, 1775. Ἰκάνει I, 1258. III, 721. 1402. Ἰκάνομεν II, 1277. III, 84. 387. 980. IV, 1566. Ἰκανεν I, 40. 115. 179. 318. 785. II, 456. III, 350. Ἰκάνετον II, 53. Ἰκάνειν I, 639. IV, 347. Ἰκάνεται IV, 85.
- Ἰκελος I,** 781. IV, 1368. 1680. Ἰκέλη II, 600. III, 664. IV, 877. 1737. Ἰκελον III, 227. 855.

- IV, 185. *ἔκλει* I, 1027. II, 668. IV, 999. 1393. *ἔκλει* I, 636.
- ἔκλειν*. *ἔκλειν* IV, 1043. *ἔκλειαν* IV, 709.
- ἔκλειος*. *ἔκλειον* II, 215. 1132. *ἔκλειο* IV, 858. 700.
- ἔκλειος* III, 987. *ἔκλει* II, 1132. IV, 703. *ἔκλει* III, 987. IV, 694. *ἔκλει* II, 1132.
- ἔκλει* IV, 743.
- ἔκλεινω*. *ἔκλεινοντο* IV, 1066. *ἔκλεινο* III, 847.
- ἔκλεις*. *ἔκλειδα* III, 858. *ἔκλειδας* IV, 680.
- ἔκλειος*. *ἔκλειο* II, 522.
- ἔκλειον* I, 566. IV, 80. 1663.
- ἔκλει*. *ἔκλει* III, 275. *ἔκλει* IV, 184. 661. 1396. *ἔκλει* IV, 1706. *ἔκλει* I, 12. 709. 1244. II, 1213. III, 675. 1356. IV, 48. 879. 968. 994. *ἔκλεισθα* III, 311. 896. *ἔκλει* I, 185. 211. 608. 925. 1298. II, 549. 728. 1001. 1260. III, 213. 1125. IV, 123. 504. 564. 1234. 1516. *ἔκλει* IV, 378. *ἔκλει* III, 1073. *ἔκλει* III, 944. 1069. 1109. 1122. *ἔκλει* I, 661. 874. II, 1201. III, 904. 911. 1135. IV, 243. 436. 811. *ἔκλεισθα* IV, 98. 1419. *ἔκλεισθε* I, 684. II, 350. *ἔκλεισται* I, 969. IV, 769. 821. *ἔκλεισθην* II, 442. III, 537. *ἔκλει* I, 1242. II, 453. 667. *ἔκλεισθα* II, 1066. *ἔκλεισθε* III, 267. 900. *ἔκλεινο* I, 823. II, 1174. *ἔκλεισθαι* I, 892. 904. 1031. II, 891. 1092. 1141. 1167. III, 339. 775. 903. 1342. IV, 33. 415. 1236. 1570. 1678. 1768. *ἔκλει* IV, 240.
- ἔκλει*. *ἔκλεισθαι* II, 847. IV, 479. *ἔκλεισθαι* III, 1037. Cf. *ἔκλει*.
- ἔκλεισθαι*. *ἔκλεισθαι* III, 1140. IV, 1730. *ἔκλεισθαι* II, 808. *ἔκλεισθαι* I, 1093.
- ἔκλει*. *ἔκλει* II, 708.
- ἔκλει*. *ἔκλει* II, 693. *ἔκλει* IV, 1014. 1600. *ἔκλει* IV, 984. 1333. 1411. 1773.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 215.
- ἔκλει*. *ἔκλει* II, 27. 1249. *ἔκλει* I, 129. *ἔκλει* I, 329.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 516.
- ἔκλει*. *ἔκλει* II, 823.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 10. IV, 676. *ἔκλει* II, 819.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 890. *ἔκλει* II, 67. *ἔκλει* II, 52. 63.
- ἔκλει*. *ἔκλει* III, 871. 1153.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 187. *ἔκλει* II, 866.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 924.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 779. *ἔκλει* III, 117. IV, 1738.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 1197. *ἔκλει* IV, 40. *ἔκλει* III, 685. 1024.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 850. IV, 429.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 565. *ἔκλει* II, 954. *ἔκλει* II, 939.
- ἔκλει* conjunctio, c. conj I, 100. 908. II, 56. 316. 1095. III, 603. IV, 60. c. opt. I, 369. 382. 797. 821. II, 190. 265. 558. III, 820. 826. IV, 364. 1291. 1469. c. opt. et conj. I, 659. *ἔκλει* II, 735. 1240. III, 40. 680. 787. 981. 1092. 1290. IV, 115. 517. 574. 655. 1330. 1450. 1751.
- ἔκλει*. *ἔκλει* II, 545. *ἔκλει* III, 453. *ἔκλει* I, 1297. III, 812.
- ἔκλει*. *ἔκλει* II, 966.
- ἔκλει* III, 763.
- ἔκλει*. *ἔκλει* III, 62.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 1349. *ἔκλει* IV, 949. 1611.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 1440.
- ἔκλει*. *ἔκλει* III, 279. *ἔκλει* III, 156.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 303. 982. *ἔκλει* IV, 289. 632.
- ἔκλει*. *ἔκλει* IV, 1531. *ἔκλει* IV, 1508. III, 279. *ἔκλει* II, 914. *ἔκλει* I, 1205. II, 1049. *ἔκλει* I, 132.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 192. *ἔκλει* I, 384.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 130. III, 545. 786. 1116. IV, 360. 1032.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 972. *ἔκλει* II, 43. 779. III, 519.
- ἔκλει*. *ἔκλει* III, 1274.
- ἔκλει*. *ἔκλει* I, 754.
- ἔκλει*. *ἔκλει* II, 788. 999. *ἔκλει* II, 779.
- ἔκλει*. *ἔκλει* III, 1259. IV, 1365. 1377. *ἔκλει* II, 1237. 1240. *ἔκλει* IV, 1604. *ἔκλει* I, 1158. *ἔκλει* I, 147. III, 1235. IV, 86. 224.

- Ἰπποις III, 233. 1193. 1243. IV, 220. Ἰππους I, 755. II, 1178. Ἰπποτάδης. Ἰπποτάδην IV, 819. Ἰππότης. Ἰππότησιν IV, 778. Ἰππουρίς. Ἰππουρίδας IV, 1712. Ἰρα I, 418. ἱροῖς III, 1214. Ἰρεῦμαι. ἱρεῦσαντο II, 302. Ἰρις II, 286. 298. 367. 432. IV, 753. 770. Ἰριν II, 963. Ἰρι IV, 757. Ἰρος. Ἰρον I, 72. 74. Ἰρός. ἱρόν IV, 1691. ἱρήν IV, 531. Ἰς. ἱνας II, 826. III, 768. Ἰσάζω. ἱσάζεμεν III, 1045. Ἰσθμῖος. Ἰσθμῖον III, 1240. Ἰσθμός I, 938. ἱσθμόν I, 947. Ἰσχω. ἱσχω I, 834. II, 240. 1196. III, 396. 439. 484. 555. 933. IV, 92. 410. 1586. ἱσχον IV, 1718. Ἰσμηρός. Ἰσμηροῖο I, 537. Ἰσότης IV, 1513. Ἰσος I, 774. IV, 1449. ἱσεν I, 972. II, 581. III, 345. 735. IV, 384. ἱσην III, 207. ἱσα II, 1255. IV, 1246. Ἰσούμαι III, 1108. Ἰσοφαρίζω. ἱσοφαρίζεις I, 432. ἱσοφαρίζοι II, 1206. Ἰσσα IV, 565. Ἰστημι. ἱστησιν III, 532. ἱστασεν IV, 1187. εἰστήκει IV, 1681. στή I, 320. 673. στήσαν II, 265. ἱστασεν III, 238. ἱσταν II, 102. III, 40. 215. IV, 1314. 1350. στάν II, 683. στήσαι II, 907. ἱστωῖς II, 49. 193. ἱστωῖτας III, 1384. ἱστωῖα III, 878. IV, 163. 959. στάντες II, 86. ἱστατο II, 21. 491. III, 127. ἱσταντο I, 1223. ἱστήσαντο II, 701. 1172. ἱσταθην IV, 1330. ἱστασε III, 1. στήσασθε II, 16. ἱστάμενος I, 1263. στήσάμενοι I, 538. 927. 967. Ἰστίον. ἱστία I, 926. II, 1108. 1229. 1262. IV, 1632. Ἰστοβοεύς. ἱστοβοῦα III, 1818. Ἰστοδόκη. ἱστοδόκης II, 1263. Ἰστός. ἱστώ I, 329. ἱστών I, 392. 563. 1201. II, 1262. IV, 1633. Ἰστρος IV, 325. Ἰστροιο IV, 302. Ἰστρον IV, 309. Ἰστρον IV, 284. Ἰστωρ IV, 248. ἱστρος I, 88. Ἰσχανάω. ἱσχάνω II, 864. Ἰσχάω. ἱσχαι I, 902. III, 612. IV, 108. ἱχω II, 225. IV, 1357. ἱχει IV, 1655. ἱχομεν II, 880. IV, 204. ἱχει IV, 147. ἱχειν IV, 1723. ἱχέμεν II, 390. ἱχοντα IV, 1536. ἱχεται III, 844. ἱχέο II, 22. IV, 395. ἱτά. ἱτάς IV, 1428. ἱταί III, 201. ἱτυμονεύς. ἱτυμονήα I, 1046. II, 105. ἱτυνός. ἱτυνίδος I, 551. ἱφθίμος I, 119. ἱφθίμον I, 225. ἱφθίμην IV, 897. ἱφθίμοι I, 484. ἱφώς I, 312. ἱφίλος I, 43. 201. ἱφίλοις I, 121. ἱφονή I, 703. 709. 788. ἱφονήν I, 702. ἱφωτος I, 86. 207. ἱφωτον II, 115. ἱχθύς I, 573. ἱχθύα I, 1041. ἱχυνάω. ἱχυνόντες II, 279. ἱχρία I, 575. 741. III, 447. 1289. IV, 1378. 1463. ἱχρος III, 1263. 1396. ἱχρως I, 184. ἱχῶς IV, 1679. ἱχῶρα III, 853. ἱωγή. ἱωγήν IV, 1640. ἱωή I, 1136. III, 708. ἱωή IV, 1623. ἱωήν I, 1299. ἱωλός. ἱωλίδας I, 572. ἱωλός. ἱωλοῦ I, 906. ἱωλόν III, 2. 89. 1109. 1135. IV, 1163.

K.

- Κάνανα I, 1182. III, 272. Καγγαλάω. καγγαλάσκει IV, 996. καγγαλώων III, 236. καγγαλώωντι III, 124. Καδμείας. Καδμείαιον III, 1095. Κάδμος III, 1179. 1186. Κάδμοιο IV, 517. Κάζω. κέκαστα I, 101. 153. II, 867. III, 586. κέκασθαι III, 1007. κέκασμένοι II, 846. κέκασμένα IV, 1585. Καθάπτω II, 173. Καθαρός. καθαροῖσιν III, 1202. Καθάριστος. καθαρίσιν IV, 708. Καθίστομαι. καθίστε II, 202. III, 566. Καθίζω. καθίζον III, 577. καθίσαστο II, 947. IV, 278. 1219. Καθόπερ I, 405. 924. 928. 1237. 1306. II, 159. III, 581. 1209. IV, 705. 1379.

- Καὶ** passim. καὶ δὲ I, 185. 706. 715. 720. 849. 881. II, 8. 191. 425. 439. 813. 986. 1017. 1205. III, 18. 66. 392. 697. 900. 1051. 1059. 1256. IV, 720. 766. 998. καὶ δὲ I, 994. 1120. 1161. II, 144. 266. 759. 936. 1030. 1097. 1246. III, 95. 400. 646. IV, 247. 1423. 1588. 1675. καὶ δὲ τοι II, 841. καὶ μὲν IV, 979. καὶ μὴ I, 69. 146. 161. 199. III, 125. καὶ ὅα I, 655. 782. II, 640. 921. III, 119. 223. 448. 606. 1153. 1185. 1217. 1806. IV, 643. 918. 939. 1593. καὶ τε I, 1105. III, 389. 447. 717. III, 815. 1243.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 138.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 58.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 59.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 382.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 435. II, 700. καὶ ἔνθεν IV, 718. καὶ ἔνθεν II, 1275. καὶ ἔνθεν I, 588.
- Καὶ** ἔνθεν IV, 1731.
- Καὶ** ἔνθεν IV, 1441. καὶ ἔνθεν I, 972. καὶ ἔνθεν I, 83. καὶ ἔνθεν I, 996.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 936.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 605.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 1064. 1269. 1337. IV, 450. 1081. καὶ ἔνθεν I, 251. 258. 291. 809. II, 172. 222. 339. 1189. III, 64. 129. 527. 637. 784. 1135. 1162. IV, 242. 739. 744. 1081. 1669. καὶ ἔνθεν I, 661. καὶ ἔνθεν III, 430. καὶ ἔνθεν II, 366. 116. 233. 749. III, 470. 702. καὶ ἔνθεν I, 279. II, 22. 475. 623. 889. καὶ ἔνθεν I, 1176. III, 800. καὶ ἔνθεν I, 82. 255. III, 771. 997. IV, 229. καὶ ἔνθεν I, 445. II, 222. καὶ ἔνθεν IV, 414.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 296. III, 608. 1127. IV, 1259. καὶ ἔνθεν II, 440. 1131. 1140. III, 95. 423. 476. καὶ ἔνθεν I, 692. 796. II, 1161. III, 182. IV, 15.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 936.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 421.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 79. 910. 1082.
- Καὶ** ἔνθεν I, 24. II, 282.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν IV, 987.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 1243.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν II, 33. IV, 974.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 941. 1063. 1221. II, 361. 506. 671. 910. III, 559. 1090. 1341. IV, 175. 312. καὶ ἔνθεν IV, 843. καὶ ἔνθεν III, 48. καὶ ἔνθεν IV, 1514. καὶ ἔνθεν III, 1099. καὶ ἔνθεν I, 666. IV, 807. καὶ ἔνθεν I, 520. καὶ ἔνθεν IV, 1703. καὶ ἔνθεν IV, 146. καὶ ἔνθεν II, 297. IV, 284. καὶ ἔνθεν I, 713. καὶ ἔνθεν IV, 1413. καὶ ἔνθεν IV, 115. 552. 860. καὶ ἔνθεν IV, 1149. καὶ ἔνθεν I, 1128. καὶ ἔνθεν I, 848. IV, 1114. καὶ ἔνθεν III, 845. IV, 798.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 170. IV, 1095.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 1228.
- Καὶ** ἔνθεν I, 24.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν IV, 1758.
- Καὶ** ἔνθεν IV, 1763. καὶ ἔνθεν II, 41.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν II, 904.
- Καὶ** ἔνθεν II, 909.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 117. καὶ ἔνθεν I, 1230. III, 444.
- Καὶ** ἔνθεν I, 954. III, 958. 960. καὶ ἔνθεν IV, 53. καὶ ἔνθεν I, 778. II, 702. 715. 869. III, 725. 833. 992. IV, 170. 306. 813. καὶ ἔνθεν II, 919. καὶ ἔνθεν I, 789. καὶ ἔνθεν I, 825. IV, 892. καὶ ἔνθεν IV, 1411. καὶ ἔνθεν I, 578. 879. II, 682. III, 898. 1105. IV, 45. 431. 1300. 1302.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 1207. καὶ ἔνθεν I, 1234. II, 659.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 775.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 190.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν I, 760. καὶ ἔνθεν III, 445. 834. IV, 473.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 748.
- Καὶ** ἔνθεν IV, 1362. καὶ ἔνθεν II, 1072. IV, 1350. καὶ ἔνθεν II, 892. καὶ ἔνθεν I, 1292. καὶ ἔνθεν I, 218. καὶ ἔνθεν I, 434. καὶ ἔνθεν I, 264. καὶ ἔνθεν IV, 466. καὶ ἔνθεν IV, 1294.
- Καὶ** ἔνθεν IV, 573.
- Καὶ** ἔνθεν II, 725. καὶ ἔνθεν I, 566. 1277.
- Καὶ** ἔνθεν II, 87.
- Καὶ** ἔνθεν. καὶ ἔνθεν III, 274. καὶ ἔνθεν I, 104. 1271. 1353. II, 430. IV, 37. 1584. καὶ ἔνθεν II, 47. 673. III, 239. καὶ ἔνθεν II, 1008. III, 961. IV, 1. καὶ ἔνθεν

- των II, 1007. IV, 364. 1820. 1776. καμύτρισεν II, 214. IV, 384. 993. 1276. 1374. 1483.
- Κάμμορος. κάμμορος IV, 1318.
- Κάμνω. έκαμεν IV, 1328. 1854. κάμω I, 111. III, 230. 340. κάμω IV, 424. κάμω II, 471. κάμω III, 81. κάμω I, 1247. κάμειν I, 19. κάμω I, 1322. II, 484. κάμω IV, 655. κάμω II, 1276. κάμω III, 234. IV, 116. κάμω IV, 1459. κάμω III, 1341. κάμω IV, 1321. κάμω II, 718. κάμω III, 590.
- Κάμνω. έκαμνω I, 1174. IV, 116.
- Κάμνω II, 592.
- Καταστράω. Καταστράω I, 599.
- Καναχέω. κανάχη IV, 907.
- Καναχά II, 71.
- Κάνθος I, 77. IV, 1467. Κάνθος IV, 1497. Κάνθος IV, 1485.
- Κανών. κανόνω I, 724.
- Καπνιάω. καπνιάω II, 131.
- Καπνός. καπνός IV, 140. καπνός I, 858. II, 134. 1008. III, 1291. IV, 927.
- Κάπριος II, 820. κάπριον II, 880. κάπριον I, 126.
- Καράμβις. καράμβιν II, 361. 943. IV, 300.
- Κάρη I, 427. 739. 1312. III, 151. 705. IV, 164. 663. 1294. 1543.
- Κάρησος. καρήσος I, 1084. III, 1017. IV, 1314. καρήσος III, 834. καρήσος II, 582. III, 1398.
- Κάρησος I, 513. III, 161.
- Κάρος II, 203.
- Κάρεπαθος IV, 1636.
- Καρπάλιμος. καρπαλίμοις III, 280.
- Καρπαλίμος II, 547. 901. III, 450. 573. IV, 47. 457. 659.
- Καρπός. καρπός II, 1003. καρπός I, 882. 1142.
- Καρτερός. καρτερόν II, 784. καρτερά III, 1291.
- Κάρτος II, 77. κάρτε II, 334. 559. III, 507. 520. 850. 1262. IV, 273.
- Καρτύνω. καρτύναντες II, 332. καρτύναντο I, 510. II, 1087.
- Κάρφια III, 291. 295.
- Κάρφω. κάρφεται IV, 1094.
- Καράλλος IV, 1442. καράλλος III, 1058.
- Κασιγνήτη II, 826. 817. II, 838. III, 535. κασιγνήτης II, 969. III, 693. IV, 460. 734. κασιγνήτην I, 46. III, 249. 310. 668. 774. IV, 684. κασιγνήτης IV, 824. κασιγνήτης IV, 780. 839.
- Κασιγνήτος IV, 407. κασιγνήτος II, 780. IV, 876. 1476. κασιγνήτοι II, 1162. III, 1126. κασιγνήτων III, 317. 914. κασιγνήτοις I, 167. 817. IV, 72. κασιγνήτους III, 825.
- Κάστωρ. Κάστωρ III, 859.
- Κάστωρ II, 62. 102. Κάστωρ I, 147. IV, 589.
- Κάτω α. gen. I, 155. 1261. II, 427. III, 70. 1022. 1265. IV, 158. 345. 444. 510. 640. 656. 842. 913. 1328. 1535. 1596. 1602. 1706. c. acc. I, 2. 8. 247. 299. 333. 371. 372. 382. 429. 575. 621. 660. 839. II, 111. 497. 754. 772. 822. 992. 997. 1035. 1159. III, 113. 308. 176. 189. 824. 841. 844. 689. 684. 754. 778. 810. 874. 927. 1054. 1218. 1238. 1241. 1283. 1354. IV, 360. 363. 414. 473. 839. 966. 970. 1002. 1066. 1218. 1324. 1647. 1771.
- Καταβάλλω. κάββαλε II, 34. III, 1308. IV, 188. καδέει — βάλε III, 154.
- Καταβλάσκω. καταβλάσκοντες IV, 227. καταβλάσκοντας I, 322.
- Καταβρώσκω. καταβρώσκει II, 271.
- Κατάγω. κατάγει II, 754. κατήγαγε I, 31.
- Καταδαρθάνω. κατέδαρθεν II, 1229.
- Καταέννυμι. καταεμένους I, 939. καταεμέναι III, 830.
- Καταθνήσκω. κατθανν II, 834. III, 796.
- Κραιβάτης II, 353. III, 160. 690.
- Καταλύδην I, 64.
- Καταίξ I, 1203. καταίξ III, 1376.
- Καταίσσω. καταίσσονται II, 224.
- Κατακλάω. κατά — έκλασεν IV, 1078.
- Κατακλίνω. κατακλίνεται II, 734.
- Κατακλύζω. κατά — έκλυσεν IV, 1283.
- Κατακνώσσω. κατακνώσσομαι III, 690.

- Κατακτείνω.** κατακτείνω III, 136.
Κατακτείνω. κατέκτα I, 1043.
Καταλαβάνω. κατέλλαβε II, 1087.
Κατάλεω. κατέλεξε IV, 730. 800.
κατάλεον II, 1187. καταλέγει I, 984.
Καταλείπω. κάλλιπον I, 11. 405.
IV, 5. 29. 434. κάλλιπον I, 559.
II, 766. 994. III, 1233. κατά —
λεπόντες I, 1144.
Καταλοιπώνω. καταλείψω III, 616.
Κατανασκάω. κατανάσκατο II, 520.
906. κατένασθεν I, 91.
Κατανάσσωμαι. κατανάσσωμαι II, 976.
Κατέκτειναι. κατέκτειναι I, 876.
Κατανικῶ. II, 624.
Καταπείνω. κατέπεινε II, 112. IV, 1488.
Κατάπικτω. κατέπικτε IV, 1688.
Καταπράττω. κατέπρασεν I, 265.
Κατάπρωλεῖν. καταπρωλικών III, 1164.
Καταπροχέω. καταπροχέουσα III, 1118.
Καταρδέω. κατά δ' ἔρπειν IV, 1703.
Καταρδέω. καταρδέεσσα IV, 687.
Καταρδύω. κατέρδύησεν III, 1132.
Καταρῶ. κατέρῳ I, 932.
Κατασπέρω. κατασπέρωντος II, 930.
Καταστάζω. καταστάζαντος III, 851.
Καταστεφής. καταστεφής III, 220.
Κατατίθημι. κἀθετο III, 867.
Καταναγάζωμαι. καταναγάζαντο IV, 1248.
Κατανύθει. I, 1346. II, 16. 776. IV, 1298. 537. 916. 1409.
Καταφαίνομαι. καταφαίνετο IV, 1231.
Καταφέρω. κατένευεν II, 576.
Καταφθίω. καταφθίσθαι III, 767.
καταφθιμένω I, 718. III, 783. 1273.
Καταφλέγω. καταφλέγει IV, 392.
Καταχέω. κατά — ἔχευα IV, 367.
κατά — χεῖεν IV, 33. κατεχέοντο IV, 25.
Καταχειρίων. I, 1189.
Καταχθόνιος. καταχθονίης IV, 1413.
Καταψήζω. καταψήζων III, 1102.
Κατεῖβω. κατέβητο III, 290. 1131.
Κατεῖλω. κατέλυσαντες III, 206.
Κάτειμι. κατήϊσαν II, 814.
Κατεναντία. II, 1115.
Κατεναντίον. II, 850.
Κατερείπω. κατήριπον IV, 1686.
Κατέρεψα. κατέρεψεται II, 1074.
Κατεργνύω. κατεργνύων I, 494.
Κατερώω. κατέρωει II, 287. III, 682. IV, 1003.
Κατερώω. κάδδ' — ἐρυσάμενοι II, 931.
Κατέρχομαι. κατήλυθον I, 1274.
IV, 329. 1684. κατερχομένοι IV, 502. κατερχομένους IV, 1640.
Κατευνήλω. κατευνήλως IV, 1039.
Κατευνώζω. κατά δ' εἴπασαι I, 1155.
Κατεπαύλλομαι. καταπαύλεται II, 583.
Κατέχω. κατά — ἔχω II, 740. κατέχουσιν IV, 1249. καταχομένη III, 123.
Κατηλύω. κατήλυον IV, 886.
Κατημύω. κατημύουσιν III, 1400.
κατήμυσαν III, 862.
Κατήκορον. II, 1040.
Κατήρεψς. II, 593.
Κατηφαίη. III, 1402. IV, 594. κατηφαίην IV, 305.
Κατηφείω. κατηφείας II, 443. κατηφείαντες II, 888.
Κατηφής. κατηφής I, 267. III, 504. IV, 1344.
Κατηφιδάω. κατηφιδών III, 123.
κατηφιδόντι I, 461.
Κατίσχω. κατίσχει II, 232. III, 57.
Κατολισθαίνω. κατόλισθε I, 390.
Κατομμάτων. IV, 145.
Κατόπισθε. II, 273.
Κατονιάζω. κατονιάδα IV, 1695.
Κατόψιοι. II, 543.
Κατωμαδών. II, 679.
Καννάσιος. Καννασίη III, 242.
Καννασίην IV, 135. Καννασίαν II, 1247. Καννασίαιον III, 852.
Καννάσος. Καννάσον II, 1210. III, 1234. Καννάσον II, 1267.
Κανλιακός. Κανλιακός IV, 324.
Κανλός. κανλοῖσι III, 856.
Κάφανρος. IV, 1496.
Καχλάζω. καχλάζων II, 1266. καχλάζοντος II, 170.
Ke c. ind. praet. I, 103. 204. 492. 1157. 1293. II, 145. 275. 284. 864. 985. III, 1015. 1232. 1234. 1366. IV, 20. 338. 443. 636. 639. 927. 1049. 1267. 1305. 1651. c. ind. fut. I, 416. 663. II, 18. III, 793. 1026. c. opt. I, 244. 297. 339. 357. 603. 701. 725. 765. 836. 897. 1220. II, 57. 171. 225. 230.

415. 539. 809. 974. 1145. 1156. 1205. III, 12. 35. 74. 81. 91. 132. 144. 188. 265. 359. 420. 437. 494. 544. 779. 842. 849. 900. 934. 996. 1044. 1265. IV, 238. 381. 401. 429. 501. 824. 997. 1098. 1103. 1256. 1329. 1388. 1768. ὅς κεν etc. c. ind. fut. I, 417. 424. III, 506. c. conj. II, 13. 55. III, 131. c. opt. I, 159. II, 950. ὡς κεν vid. Ως.
- Κεῖω. κᾶσαι IV, 392. κᾶσσαι, III, 378. κᾶσθη II, 104. IV, 1267.
- Κεῖρ I, 274. II, 231. III, 56. 551. 641. 760. 954.
- Κεῖρω. κῆδασεν II, 1189. κῆδασαν II, 1126. III, 1360. κῆδᾶσαι II, 50. κῆδῶνται IV, 500. κῆδασθεν II, 135. κῆδαστο II, 1112. κῆδασθέντων IV, 501.
- Κεῖω. κῆδόμενος II, 626.
- Κεῖθεν I, 597. 867. 922. 1357. II, 351. 369. 914. 1242. III, 777. IV, 1022. 1214. 1765.
- Κεῖμαι. κῆται I, 333. II, 424. 1215. κῆνται I, 940. κῆται IV, 482. κῆτο I, 255. 737. II, 818. IV, 1403. 1505. ἔκειτο I, 455. III, 803. IV, 1394. ἔκειντο II, 61. ἔκλειτο IV, 1295. κῆσθαι IV, 984. 1530.
- Κεῖνος I, 182. III, 785. IV, 1400. 1754. κῆνον I, 1292. II, 147. 492. 782. IV, 250. 430. κῆνοιο I, 1320. III, 722. κῆνω I, 547. II, 523. 1097. III, 922. IV, 794. κῆνον I, 154. 958. II, 798. IV, 415. κῆνη III, 87. IV, 861. 988. 1134. IV, 1573. κῆνης I, 28. 112. 986. 1180. II, 752. III, 29. 550. IV, 652. 760. 809. 1727. κῆνη II, 841. IV, 534. κῆνην II, 1189. III, 320. 1098. 1219. IV, 1468. κῆνο I, 278. 726. 1070. 1149. II, 760. 1029. III, 133. 850. 1250. IV, 120. 601. 1153. 1577. 1622. 1689. κῆνοι IV, 842. 1388. κῆνα I, 920. II, 66. 1021. 1238. III, 1122. IV, 481. κῆνων II, 853. IV, 488. 657. 1428. 1517. κῆνοισι I, 1039. III, 735. IV, 403. 618. κῆνους I, 765. κῆνας I, 571. II, 227. III, 325. 1346. IV, 333.
- Κεῖω III, 416. κῆρει III, 1389. κῆρετε IV, 1034. κῆρε III, 1391. ἔκερσεν II, 826.
- Κεῖος I, 305. 416. 442. 955. 1224. II, 451. 718. 1223. IV, 832. 1217. 1239.
- Κεῖομαι II, 693. III, 908. κῆλεται I, 716. κῆλετο II, 464. III, 838. IV, 230. 1548. κῆλεο I, 707. κῆλόμενος I, 383. κῆλομένης IV, 163. κῆλόμενοι II, 493. IV, 1717. κῆλομένων I, 311. II, 640.
- Κεκροπή. Κεκροπήν IV, 1779.
- Κεκροπήθεν I, 95. 214.
- Κελαδενός. κελαδενῶ III, 532.
- Κελαδός. κελαδῶ II, 1067.
- Κελαδῶ. κελαδόντες IV, 133. κελαδόντες I, 501.
- Κελαινός. κελαινῇ I, 542. II, 1103. κελαινῆς IV, 608. κελαινῇ II, 1003. IV, 570. 1631. κελαινῇ III, 858. IV, 1171. 1402. κελαινόν I, 1262. II, 119.
- Κελευθός. II, 358. 544. III, 160. 637. IV, 501. 861. κελευθόν I, 1241. II, 310. 331. III, 303. κηλεύθω I, 184. III, 925. IV, 1007. κῆλευθον I, 1263. II, 416. 1096. IV, 527. 549. 938. κῆλευθου I, 337. 500. 545. II, 543. 979. κηλεύθους III, 533. 952. IV, 828. 589. 732. κῆλευθα I, 246. 352. 574. II, 628. IV, 1253.
- Κελεύω. ἐκέλευσα II, 484. ἐκέλευσεν II, 1282. κῆλευεν IV, 691. ἐκέλευεν I, 348. κῆλεύοι III, 195. κῆλεύων I, 555. κῆλεύόμενοι III, 1330.
- Κεῖλω. κῆσαν II, 971. ἔκλεισαν I, 586. 915. II, 751. IV, 453. κῆσαι I, 1024. II, 1091.
- Κεῖομαι IV, 495. κῆλονται III, 905. ἐκέλοντο IV, 1351.
- Κεῖτοι IV, 611. Κεῖτων IV, 635. 646.
- Κεμάς IV, 12. κεμάδων II, 696. κεμάδεσαι III, 879.
- Κενοός. κενεαῖ II, 445. κενεαῖς III, 126. κενεός II, 254. III, 1120. κενεοῖσι I, 285.
- Κένταυρος. Κενταύροιο IV, 812. Κενταύροις I, 42. 60.
- Κέντρον. κέντρα IV, 1093. κέντροις IV, 1615.
- Κεραίη. κεραίης IV, 890.
- Κεραμός. κεράμω II, 1073.
- Κεράννυμι. κερασάμενοι I, 516. IV, 1128.

- Κεραός.** κεράους II, 279. κεραῶν II, 691.
Κέρας III, 1306. κεράεσσιν I, 431. III, 1297. IV, 1616. κεράσσι IV, 978.
Κεραύνιος. Κεραυνίη IV, 983. Κεραυνία IV, 519. 576. 1214.
Κεραυνός. κεραυνῶ I, 510. II, 1211. IV, 597. κεραυνόν I, 731. κεραυνοί IV, 520.
Κεράω. κέραν I, 1185.
Κερδαλέος. κερδαλείοισιν III, 426.
Κέρδιον III, 798.
Κερδοσύνη. κερδοσύνησιν II, 951.
Κερταλῆς. κερταλῆα IV, 468.
Κερκίς. κερκίδι III, 46. κερκίδα IV, 1320.
Κέρκυρα. Κέρκυραν IV, 566. 568. 571.
Κερτόμεα. κερτομέεις III, 56. κερτομέουσαι III, 663.
Κέρτομη. IV, 1727. κερτομίας III, 792.
Κερτόμιος. κερτομίοισιν I, 486.
Κερωτός. κερωτόν IV, 573.
Κευθμός. κευθμών III, 1213.
Κευθμών. κευθμώνος III, 1290. κευθμώνα II, 299.
Κεύθω. κεύσω IV, 1105. κεύθε III, 736. κεύθεται IV, 534.
Κεφαλή. κεφαλής II, 103. 280. III, 763. IV, 1310. 1350. κεφαλῆν IV, 154. 1515. κεφαλαῖς IV, 1406. κεφαλῆσιν II, 1061. 1070. IV, 234. κεφαλὰς I, 1008. II, 563.
Κηδείη. κηδείη I, 1138. II, 836.
Κηδεμένες III, 732. 1274. κηδεμόνων IV, 91.
Κηδεμονῆς I, 271. κηδεμονῆας I, 98.
Κηδομαι. κηδετο II, 439. κηδομένη III, 795.
Κῆδος I, 48. II, 240. 858. III, 692. κήδεα II, 245. III, 578. κηδέων I, 280.
Κηδοσύνη. κηδοσύνησιν I, 277. III, 462. IV, 1473.
Κηκίω. κήκισ I, 389. 542. 1262. IV, 929. 1188.
Κηληθμός. κηληθμῶ I, 515.
Κῆρ I, 477. II, 258. III, 446. 492. κῆρ II, 116. III, 702. κῆρα II, 487. κῆρες I, 690. IV, 1485. κῆρας IV, 1665.
Κῆρινθος. Κῆρινθον I, 79.
Κῆρυξ. κήρυκα I, 641. IV, 1114. κηρύκεσσιν IV, 435. κήρυκας IV, 417.
Κῆτος. κήτεος IV, 1614. κήτεσι III, 1395.
Κηφεύς I, 161.
Κιανίς. Κιανίδος I, 1177.
Κιανόι I, 1354.
Κίδναμαι. κίδνατο IV, 183. κίδνατο II, 1079.
Κιδάρη. κιδάρη I, 54.
Κίδαρις. κίδαριν I, 495.
Κικλήσκω. κικλήσκουσιν I, 591. IV, 1494. 1695. κικλήσκον I, 230. κικλήσκων III, 1211. κικλήσκειται III, 200. κικλήσκονται IV, 519.
Κινέω. κινῆσιν II, 1098. κινῆουσιν IV, 1301. κινήσας I, 1091. κινήσασα III, 930.
Κινυμαι. κινύται I, 1303. κινύτο III, 824. IV, 1174. κινυμένοι IV, 837. κινυμένης IV, 1464. κινύμεναι III, 971. κινυμένων II, 1078.
Κινύρομαι. κινύρεται IV, 1063. κινύρετο I, 282. III, 664. κινυρομένη III, 259. κινυρόμεναι I, 883.
Κινυρός. κινυρόν IV, 605.
Κίος. Κίοιο I, 1178. 1321.
Κιρκάιος. Κιρκάιοιο II, 400. Κερκαίον III, 200.
Κίρκη IV, 587. 699. Κίρκης IV, 559. 683. 691. 752. Κίρκην III, 311. IV, 590. 662.
Κίρκος II, 933. III, 543. κίρκιοι III, 541. κίρκοι IV, 485. κίρκους I, 1049. III, 561.
Κίρναμαι. κίρνασθαι IV, 1187.
Κιζάνω. κίζον I, 1158. κιζησέμεν IV, 1482. κιζόντες II, 285. κιζάνεται IV, 760.
Κίω. κίε I, 53. 77. 131. 133. 207. 810. 553. II, 813. III, 269. 650. 739. 827. 1346. κίον II, 766. 1171. IV, 59. 674. κίων I, 9. 832. 1258. II, 8. III, 1223. 1286. κιώντος II, 466. κίοντι I, 201. 305. II, 677. κιοῦσα III, 869. κιοῦσαν I, 391. κιόντες II, 217. III, 212. IV, 1460. κιόντων I, 260. IV, 692. 1408. κιόντας I, 964. 1179. IV, 754. κιοῦσαι III, 9.
Κίλων. κίλωνας III, 216.
Κλαγγή II, 1077. κλαγγῇ II, 296. III, 632. IV, 219.

Κλάζω. κλάζουσι IV, 1299. κλάζας II, 827. κεκληγώς I, 1249. II, 1102. κεκληγώτα IV, 876. κεκληγυῖται II, 712. 1058.
Κλαίω. κλαίει III, 662. κλαίεσκον I, 276. κλαίονσα I, 269.
Κλάρος. Κλάρον I, 308.
Κλάω. ἔκλασεν IV, 1078. κλασθέντα 1401.
Κλειοπάτηρ II, 239.
Κλείτη I, 976. 1063. **Κλείτην** I, 1069.
Κλείω. κλείουσιν I, 59. 217. III, 277. 357. 1003. IV, 829. 987. κλείον II, 163. κλείωμεν II, 687. κλείονται I, 238. κλείεσθαι II, 977.
Κλέος I, 154. II, 754. III, 992. κλέα I, 1. IV, 361.
Κλέω. ἔκλεον III, 246.
Κληιδών. κληιδόνα III, 392.
Κληῖζω. κλήρσουσι III, 993. κληῖζεται IV, 1153. κεκληῖσται IV, 618. ἐκληῖσται IV, 990. ἐκληῖστο IV, 267. 1202.
Κληῖς. κληῖδα I, 399. κληῖσιν III, 1269. κληῖδας I, 358. 395. III, 822. IV, 887. 1664.
Κληῖρος. κληῖρον III, 1403. κληῖρον I, 162.
Κλιντήρ. κλιντήρος III, 1159.
Κλινω. κλιναν I, 376. κλινώσι I, 76. κλινοντος I, 452. κλινας IV, 1526. κλιναντες IV, 1632. κέκλιτο II, 205. III, 672. κέκλιτο I, 455. ἔκλιθεν III, 1196. κλισομένης IV, 1582. κεκλιμένω I, 330. κεκλιμένον I, 1090. κεκλιμένη I, 938. κεκλιμένην I, 595. III, 157. IV, 1626.
Κλισμός. κλισμῷ I, 788. κλισμοῖσιν III, 49.
Κλίττα I, 599.
Κλονέω. κλονέουσιν IV, 487. κλονέοντος IV, 908. κλονέονται II, 133.
Κλύδων. κλύδωνος II, 73.
Κλύζω. κλύζει I, 1170. II, 680. ἔκλυσε I, 1323. IV, 1283. κλύξῃσι IV, 608. κλυζούσης II, 569. κλύζοντο I, 541. ἐκλύζοντο I, 521.
Κλυμένη. **Κλυμένης** I, 233.
Κλύτιος I, 86. 1044. II, 1043. **Κλυτίοιο** II, 117.
Κλυτόνης. **Κλυτονίου** I, 134.
Κλυτός. κλυτόν I, 859. II, 1145.

III, 1175. IV, 661. 778. 1733. κλυτό II, 424. IV, 1775.
Κλύω. ἔκλυεν I, 5. III, 669. 1158. ἔκλυον I, 963. II, 1217. IV, 131. 1382. κλύθι I, 411. κλύτε II, 209. 311. IV, 1347. κέκλυθι IV, 783. κέκλυθ' II, 11. κέκλυτε IV, 1654.
Κλωπήσις III, 1197.
Κλωστήρ. κλωστήρι IV, 1062. κλωστήρας III, 255.
Κνώφας I, 518. 537. 605. 651. 1186. 1255. II, 155. 407. 727. 1032. 1284. III, 743. 1171. 1362. IV, 70. 437. 591. 1071. 1689.
Κνημός. κνημοῖσι II, 278. 1210. III, 852.
Κνίσσα. κνίσση II, 692.
Κνισσῆς. κνισσῆντι I, 858.
Κνυξήθμος. κνυξήθμῳ III, 884.
Κνωσόδεν IV, 434.
Κνώσσω. κνώσσουσιν IV, 111. κνώσσοντος I, 1096. κνώσσοντας I, 1033.
Κοῖλος. κοῖλη II, 735. 745. κοῖλης II, 595. 1262. III, 227. κοῖλῃ I, 622. κοῖλῃν I, 1323. κοῖλαι II, 568.
Κοιμάω. κοιμῆσαι IV, 763.
Κοινός. κοινῇν I, 103.
Κοιογένεια II, 710.
Κοιρανέω. κοιρανέεσκον II, 998. κοιρανέοντος IV, 547. κοιρανέοντα I, 34. III, 406.
Κολεός. κολεοῖο II, 1040. III, 1309. IV, 207. κολεῶν II, 101. IV, 1056.
Κολούω. κολούσας III, 1040.
Κόλπος. κόλπισο I, 1361. κόλπω II, 371. 970. III, 155. IV, 1135. κόλπον I, 982. IV, 290. 308. 633. 638. 949. 1228. 1236. κόλπων IV, 24. κόλποις III, 542. 707. IV, 1144. κόλπους III, 804.
Κολχῆς II, 417. **Κολχίδος** III, 313. IV, 2. 485. **Κολχίδα** I, 174. II, 1095. 1277. IV, 33. 132. 689. 731. **Κολχίδες** III, 794.
Κόλχος. **Κόλχον** IV, 485. **Κόλχοι** II, 397. III, 1370. IV, 236. 303. 314. 327. 507. 1175. 1206. **Κόλχων** I, 84. 175. II, 1204. 1225. III, 212. 245. 576. 680. 714. 1245. 1275. IV, 5. 414. 1002. 1003. **Κόλχοισιν** III, 203. 341. 1405. IV, 212. 335. 406. 408.

420. 563. 1014. 1050. 1079. 1117.
Κόλχους IV, 1099.
Κολώνη I, 601. *κολώνης* II, 650.
 789. III, 581. *κολώναι* I, 1114.
κολώνας II, 164. III, 879.
Κολωνός. κολωνῶ I, 1120. *κολωνούς* II, 357.
Κολωός I, 1284. *κολωνῶν* II, 1064.
Κομῶω. κομῶσασα III, 928.
Κομῶω. κομῶνται I, 780. II, 1013.
 IV, 813. *κομῆσκον* II, 455. *κομῆσσαι* II, 1177. *κομῆσθαι* II, 510.
Κόμη. κόμας III, 45.
Κομητής I, 35.
Κομιδῆ. κομιδῆς III, 1140. IV, 1275. 1337.
Κομίζω. κομίζεις I, 471. *κομίζει* III, 52. *ἐκόμизεν* III, 810. IV, 1664. *κόμισεν* II, 146. *ἐκόμισσε* IV, 556. 1269. *ἐκομίσσασιν* IV, 1568. *ἐκόμισσαν* II, 303. IV, 1501. *κομίσσω* I, 419. II, 637. *κομίσσεας* IV, 1448. *κομίσαιαν* I, 889. *κομίζεμεν* IV, 1015. *κομίσσαι* II, 465. 1129. III, 620. IV, 1106. *κομίσσαιν* IV, 1705. *κομίζων* II, 778. IV, 1515.
Κόναβος. κόναβον II, 1085.
Κονίη. κονίηται I, 1056. 1175. II, 107. IV, 1303. 1338.
Κόνις IV, 1408.
Κόπτω. κόπτει IV, 943. 1614. *κόπτον* I, 433. 914. 590. III, 273. *ἐκοψεν* IV, 208. *κόψει* II, 95. III, 1253. *ἐκοψαν* II, 571. *κόψας* I, 429. *κεκόψθαι* IV, 1272.
Κορέω. κορέσσω III, 897. *κορέσαντο* II, 307. *ἐκορέσθη* IV, 1349. *κορέσσαμενοι* II, 1230. *κεκορημένα* I, 576.
Κόρη. κόραι I, 811.
Κορδύνω. κορδύνεται II, 322.
Κόρυμβα II, 601.
Κόρυς. κόρυν III, 1228. *κορύθισαι* III, 1356. *κορύθας* II, 1070.
Κορύνη. κορύνη II, 115. *κορύνας* II, 99.
Κορύσσω. κορύσσειται I, 1023. II, 71. IV, 215. *κορύσσει* IV, 448. *κεκορυθμένος* IV, 209.
Κορυφή. κορυφῆς I, 1148. II, 1188. IV, 956. *κορυφή* I, 604. *κορυφαί* III, 162. *κορυφῆσιν* I, 550. *κορυφᾶς* IV, 1150.
Κορώνη. κορώνη III, 1318. *κορώναι* III, 929.
Κορωνίς IV, 617.
Κόρωνος I, 57.
Κοσμέω. κόσμι III, 46. *ἐκόσμεον* II, 1263.
Κοσμήτωρ. κοσμήτορα I, 194.
Κόσμος. κόσμον I, 333. 839. 1210. III, 1041. IV, 360.
Κοτῶω. κοτῶει IV, 701. *κοτίων* III, 1252. *κοτίονσα* IV, 1672. *κεκοτῶται* IV, 1088. *κεκοτῶται* II, 89.
Κότινος. κοτίνοιο II, 34. 843. 848.
Κούρη I, 55. 136. 181. 269. 712. 949. II, 547. 937. III, 444. 471. 528. 671. 733. 814. 934. 978. 999. 1025. IV, 20. 40. 114. 145. 248. 350. 368. 465. 493. 732. 1011. 1077. 1132. 1742. *κούρης* I, 927. III, 760. 826. 886. 1077. 1168. 1305. IV, 1. 72. 163. 193. 725. 814. 1020. 1070. 1099. 1177. 1491. *κούρη* III, 153. 286. 626. IV, 345. 1116. 1130. *κούρην* I, 772. II, 1150. *κούρην* I, 772. II, 1150. III, 27. 477. 616. 639. 847. 940. 1074. 1098. 1139. IV, 188. 231. 333. 543. 567. 689. 1738. *κούραι* I, 818. IV, 603. 859. 930. 1296. 1349. 1534. *κούραις* I, 801. *κούρας* II, 991.
Κουρήτες. Κουρήτεσσι II, 1236.
Κουρήτις. Κουρήτιν IV, 1229.
Κουριδίας. κουριδίων IV, 1072. *κουριδῆς* IV, 1120. *κουριδίην* III, 243. 623. IV, 97. 195. 1085. *κουριδίοισι* III, 1128. *κουριδίας* I, 611. 804.
Κουρίζω. κουρίζων I, 195. *κουρίζοντι* III, 134. *κουρίζουσα* III, 666.
Κουριξ IV, 18.
Κούρος I, 503. II, 707. *κούροι* I, 1355. *κούροι* I, 448. III, 113. 304. IV, 1772. *κούρων* IV, 650.
Κουρότεροι I, 408. 1107. II, 263. 495.
Κουρότεροι I, 634.
Κουροτρόφος. κουροτρόφον III, 861.
Κούφος. κούφη IV, 12. *κούφης* II, 539. *κούφη* IV, 1351. *κούφοις* IV, 1465. 1771. *κούφης* IV, 1017. *κούφα* IV, 601. 771.
Κόχλος. κόχλω III, 859.
Κράας. κράατος I, 222. IV, 1611. *κράτι* III, 1228. *κράτα* II, 93. *κράτα* I, 1010. II, 1014. IV, 1153.
Κραδίη III, 755. 962. II, 1275. IV, 1746. *κραδίη* III, 265. 287. 296.

644. IV, 11. *πράδιον* III, 1103. IV, 352.
Κραίνω. *κρανέει* IV, 404. *κρηάσνται* IV, 193. *κρηῆναι* III, 172.
Κραιπνός. *κραιπνόν* IV, 907. *κραιπνοῖσι* I, 539. III, 774. *κραιπνούς* II, 428. IV, 79.
Κραιπνός II, 924.
Κρανός. *κραναῖς* IV, 580. *κραναῖν* I, 608.
Κράταις. *Κράταιν* IV, 829.
Κρατερός. *κρατερὸν* I, 146. 1284. III, 753. IV, 1496. *κρατερῶ* II, 1118. III, 1332. *κρατερῇ* II, 18. *κρατεροῖσιν* III, 1297. IV, 226. *κρατερῆσιν* III, 1251. *κρατερούς* I, 430. 1005. III, 1052.
Κρατερόφρων. *κρατερόφρονος* I, 122.
Κρατερός II, 574.
Κράτος I, 504. II, 1213. IV, 804. 1402. *κράτει* I, 384. 1162.
Κρεγμός. *κρεγμῶ* IV, 909.
Κρείονσα IV, 574.
Κρείων III, 240. 1177. IV, 1009. 1069.
Κρεμῶα. *κρέματα* II, 222. *κρέμονται* III, 202.
Κρηθείδης. *Κρηθείδαο* III, 957.
Κρηθεύς II, 1162. III, 360. *Κρηθεύς* II, 1163. III, 358.
Κρημνός. *κρημνοῖσιν* II, 729. IV, 945.
Κρηναῖος. *κρηναῖαι* III, 1392.
Κρηνη. *κρήνης* I, 1208. 1228. *κρήνη* I, 956. 957. III, 1180. *κρηνήν* I, 1068. 1149. 1221. 1258. *κρήναι* III, 222.
Κρηταιέες I, 1129.
Κρηταῖος. *Κρηταῖον* II, 1233. IV, 1697.
Κρήτη. *Κρήτης* II, 299. IV, 1578. 1651. *Κρήτη* IV, 1689. *Κρήτην* IV, 1637. 1644.
Κρητῆρ. *κρητῆρι* II, 158. *κρητῆρα* IV, 1128. *κρητῆραι* I, 1183.
Κρίνω. *ἐκρίνατο* IV, 1595. *ἐκρίθην* IV, 1462. *κρίθηναι* II, 148. *κρινθέντες* IV, 455. *κρινόμεναι* II, 997.
Κρίος. *κρίου* I, 764. II, 1144. IV, 115. *κρίοιο* II, 1200. III, 620. *κρίω* I, 1257. II, 654.
Κρόκος. *κρόκω* III, 853.
Κρονίδης I, 1101. II, 1083. IV, 1643.
Κρονίδαο II, 1211. IV, 520. 753.
Κρονίδη II, 525. 1151.
Κρόνιος. *Κρονίης* IV, 509. *Κρονίην* IV, 327. 648.
Κρόνος II, 1232. IV, 986. *Κρόνη* I, 505.
Κρόταφος. *κροτάφων* I, 1261.
Κροτιά. *κροτίοντα* IV, 1195. *κροτίονται* IV, 1608.
Κρούω. *κρούει* III, 1260. *κρούσας* III, 1309.
Κρούρος. *κρουρή* III, 390. *κρούρη* II, 210.
Κρούσις. *κρούοντα* II, 628. *κρούσαν* I, 918.
Κρυπάδιος. *κρυπαδίου* III, 692.
Κρυπτός. *κρυπταί* III, 139.
Κρύπτω. *κρύψην* IV, 480. *κρύπτεσθαι* III, 571.
Κρύσταλλος. *κρυστάλλω* III, 227.
Κρωβίλος. *Κρωβίλον* II, 942.
Κρώμνη. *Κρώμναν* II, 942.
Κτείανον. *κτεάνων* II, 1153. III, 266. 334.
Κτέαρ. *κτεάτεσι* I, 1341. III, 591.
Κτεαρίζομαι. *κτεατίσαστο* II, 788.
Κτεῖω. *κτέανεν* IV, 697. *κτεῖνε* IV, 420. *ἐκταθεν* I, 1040.
Κτέρας III, 186. 389. IV, 1550.
Κτέρει. *κτερέων* I, 691. IV, 1536. *κτερέεσθιν* I, 254.
Κτερεῖζω. *κτερεῖζεν* II, 857. *ἐκτερεῖζαν* II, 859.
Κτιμένη. *Κτιμένην* I, 68.
Κτίμενος. *Κτιμένου* I, 67.
Κτυπέω. *κτύπεον* II, 83. *ἐκτυπε* II, 1257.
Κυάνεος. *κυανέου* IV, 843. 1516. *κυανέοιο* I, 777. *κυάνεον* III, 1205. *κυανέοισι* III, 1031. *κυανέη* III, 140. IV, 977. *κυάνεαι* I, 223. 474. *κυανέας* I, 3. II, 318. 770. IV, 304. 1003.
Κυβερνητῆρ. *κυβερνητῆρος* II, 72. 174. *κυβερνητῆρες* II, 882. 886.
Κυδάζω. *ἐκυδάσσαο* I, 1337.
Κυδαίνω. *κυδαίνουσι* I, 1048. II, 850. *κυδαίνων* III, 1008. *κυδαίνουσα* IV, 1152. *κυδαίνοντες* I, 587.
Κυδάλλμος. *κυδαλλμοῖς* I, 143. IV, 266.
Κυδιάω. *κυδιάσκων* IV, 978. *κυδιάων* I, 174. III, 1261.
Κυδίστος. *κυδίστοια* III, 363. *κυδίστην* II, 719.
Κυδνός. *κυδναί* IV, 1333.
Κυδοιμός I, 1023.

ἄρδος I, 206. 287. 345. 351. 467.
 511. 1292. IV, 205. 1028. 1749.
 Ἀρζίκος I, 949. 962. Ἀρζίκον I,
 1056. 1076. II, 765.
 Κυθήρεια. Κυθήρεια I, 742. III,
 108. Κυθήρεια III, 553.
 Κυκάω. κυκώμενον I, 1327. IV,
 629.
 Κυκασίω. κυκασίω IV, 157.
 Κύκλα III, 137. IV, 151. 161.
 Κυκλος. κύκλον IV, 1198. 1604.
 Κύκλωπες I, 510. 780.
 Κύκνοι IV, 1301.
 Κύλινδρος II, 594.
 Κυλινδω. κυλινδόμενον II, 782. IV,
 125. κυλινδόμενοι III, 71.
 Κύλληρος. Κύλληρον I, 1126.
 Κύμα I, 107. 257. 1326. II, 70.
 169. 580. 563. 732. 1101. 1189.
 III, 522. IV, 153. 910. 943. 1492.
 κύματος I, 554. II, 570. 1118.
 IV, 836. 941. κύματι II, 594. IV,
 924. κύματα II, 680. 1114. III,
 1295. IV, 215. 788. 823. κύμασι
 I, 366. 506. 1106. IV, 954.
 Κυμαίνω. κυμαίνοντι IV, 611.
 Κύπερος. κύπερον III, 641. κυνέη
 III, 1349. κυνέην III, 1287.
 Κύντατος III, 192. IV, 1433. κύν-
 τατον III, 514. κύντατα IV,
 1262.
 Κύντερος. κύντερον I, 1064. II,
 474. κύντερα IV, 921.
 Κύπελλος. κυπέλλω II, 1271.
 Κύπρις I, 850. 1233. III, 90. 936.
 IV, 918. Κύπριδος I, 615. 803.
 II, 424. III, 3. 37. 80. 942. Κύ-
 πριδι III, 549. Κύπριν I, 860.
 III, 25. 76. 127. 559.
 Κύρβις. κύρβιας IV, 280.
 Κυρήνη II, 500.
 Κύρμα I, 1011.
 Κυρτός. κυρτόν II, 581. κυρτήν
 II, 934.
 Κυρτώω. κυρτώδη I, 1278.
 Κύρω. κύρει II, 363. κύρον IV,
 945. ἐκυρσαν I, 854. κύρσει
 II, 980.
 Κυταιεύς. Κυταιεύς II, 408. III,
 228.
 Κυταίς. Κυταΐδος II, 399. IV,
 511. Κυταΐδα II, 1267.
 Κυταΐος. Κυταΐου II, 1094.
 Κυτίσσορος II, 1155.
 Κυτωρος. Κυτωρον II, 942.
 Κυφός. κυφοῖο I, 674.

Κύω. κύσσει I, 313. κύσει III, 150.
 IV, 26. κύσαι I, 1238.
 Κύων. κύως II, 627. κύων II,
 278. III, 1058. 1217. 1373. κυ-
 νων II, 125. III, 749. 1040. IV,
 13. κύωνσιν IV, 110. κύων IV,
 1393. κύνας II, 289.
 Κύωας I, 4. 441. 870. II, 211. 404.
 871. 1145. 1193. 1198. 1269. III,
 2. 13. 29. 58. 339. 375. 419.
 1060. IV, 102. 124. 162. 171. 184.
 341. 366. 439. 1035. 1050. 1142.
 κύωσιν I, 1090.
 Κύωμα III, 748. IV, 1524. κύωμα
 II, 205.
 Κύωται II, 591. κύωται I, 1362.
 II, 589.
 Κύωταις. κύωταιν IV, 696.
 Κυρύνιος. Κυρύνιος III, 855. Κυ-
 ρύνιαι II, 711.
 Κυφός. κυφόν IV, 153. κυφή
 IV, 1238.

Λ.

Λάας. λάαν III, 1057. λάϊ IV, 1489.
 Λάβρος I, 1359. λάβρον I, 541.
 II, 173. III, 343. 1327. IV, 94.
 1243. λάβρω II, 594.
 Λαγών. λαγώνων I, 1010. II, 664.
 IV, 1613. λαγόνας II, 819. III,
 1324. 1382.
 Λαγγάτω. λαγγαν II, 258. λάγον I,
 1226. λαγγον II, 881.
 Λάδων IV, 1396.
 Λάζομαι. λάζετο III, 1365. λά-
 ζοντο I, 911. λαζόμενοι III, 1394.
 Λαβιτροφρόσυνη. λαβιτροφρόσυνης IV,
 356.
 Λάδση II, 125. III, 296. 1057.
 1363.
 Λαίγξ. λαίγγας I, 402. IV, 1678.
 Λαιμός. λαιμόν III, 789. 1208. IV,
 374.
 Λαιμοτομία. λαιμοτόμησας II, 840.
 λαιμοτομήσας IV, 1601.
 Λαΐνος. λαΐνον I, 668.
 Λαΐνεος III, 218. λαΐνεον II, 386.
 Λαΐός. λαΐω II, 1036. IV, 179.
 λαΐον I, 1237. IV, 1519. λαΐς
 III, 120. λαΐη I, 495. II, 67.
 III, 1160. IV, 44.
 Λακων III, 1335.
 Λαΐτμα I, 1299. IV, 930. 1694.
 Λαΐφος I, 690. II, 924. 931. III,

1329. IV, 889. *λαίωμα* I, 393.
606. II, 1255. *λαίφρων* II, 980.
λαίφρων I, 329. 1015. IV, 299.
596. 1230. 1623.
Λαιψήρος I, 926. *λαιψηροῖο* IV,
886. *λαιψηρά* IV, 241. 849. *λαι-*
ψηρήσι IV, 758.
Λαιρέμια. *Λαιρέμει* IV, 616.
Λαιρένζαι III, 929.
Λαμβάνω. *ἔλλαβε* I, 1197. *λάβε*
III, 76. 284. 631. 742. 751. 1153.
IV, 558. 584. 749. 1065. *λάβον*
I, 920. *λάβων* III, 1368.
Λαμπήης I, 127.
Λαμπήη IV, 973.
Λαμπεάω. *λαμπεάωντα* III, 1362.
Λαμπρός. *λαμπρά* IV, 1287.
Λάμπω. *λάμπων* III, 1363. *ἔλαμ-*
πεν III, 371. *λάμπεται* I, 1232.
IV, 1545. *λαμπόμενον* I, 437.
III, 925. IV, 185. *λαμπομένην*.
III, 1229. *λαμπομένησιν* III, 1356.
λαμπομένης II, 1069.
Λανθάνω. *λάθε* IV, 49. 737. *λά-*
θον II, 737. 758. IV, 758. *λήσο-*
μαι III, 737. *λάθοιεν* III, 211.
IV, 328. *λάθων* III, 280. *λάθε-*
σθε IV, 1051. *λάθεσθαι* I, 280.
λελάσθαι II, 226. III, 779. *λελα-*
θέσθαι II, 105.
Λάξ II, 106. 221. IV, 1446.
Λαοκόων I, 191. 192.
Λαός II, 781. 838. II, 1237. *λαῶ*
IV, 230. *λαόν* I, 893. II, 520. III,
1186. IV, 548. *λαοί* I, 800. 1058.
1137. III, 885. IV, 995. 1178.
λαών I, 238. IV, 273. 501. *λαοῖσι*
II, 1026.
Λαπάρη. *λαπάρην* II, 111.
Λαπίδαι I, 42. *Λαπίδάων* I, 41.
Λάρισσαι. *Λάρισσαν* I, 40.
Λάρναξ. *λάρνακι* I, 622.
Λαρός. *λαρόν* I, 456. 473. 659.
968. III, 933.
Λάσιος I, 747. *λασίης* III, 581. IV,
1605. *λασίοισιν* II, 1146. 1270.
Λάτμιον IV, 57.
Λαυκανίη. *λαυκανίης* IV, 18.
Λαχαίνω. *ἐλάχνην* III, 222.
Λάχνη IV, 1531. *λάχνη* I, 325.
Λαχνηεύς. *λαχνηέν* I, 1312.
Λάχος III, 1340. I, 1082.
Λέβης. *λέβητι* III, 757.
Λέγω. *λέβασθαι* III, 807. IV, 794.
λεξάμεναι III, 899.
Ληλασία. *ληλασίης* II, 303.

APOLLON. RHOD. II.

Λέβω. *λέβεις* III, 674. *λείβον* I,
534. *λείβων* III, 1036.
Λειμών I, 750. 880. IV, 1301. *λει-*
μῶνα IV, 965. *λειμώνων* I, 1183.
Λειμωνιάς II, 655.
Λειμώνιος. *λειμώνιον* I, 1061. IV,
976.
Λείος. *λείω* I, 365.
Λείπω. *λείπην* IV, 166. *λείπον* II,
963. IV, 816. 752. *ἔλειπεν* II,
1038. III, 111. *ἔλιπον* IV, 1229.
λίπε I, 317. 897. II, 519. III,
887. 1001. 1068. IV, 426. 540.
867. 1470. *λίπον* I, 1152. II, 721.
832. III, 723. IV, 833. 336. 920.
1223. *λίπης* IV, 371. *λίπωσι* II,
228. *λίπομεν* IV, 403. *λίπην*
I, 1291. III, 799. *λίπών* I, 40.
179. 978. II, 906. IV, 615. *λι-*
πόντος I, 607. IV, 1631. *λιποῦ-*
σα II, 1238. III, 1136. IV, 30.
780. *λιπόντες* I, 931. 1111. 1144.
1283. II, 151. 219. III, 260. IV,
298. 654. 1683. 1765. *λιπόντων*
IV, 1403. *λιπόντας* IV, 1761.
λείπεται III, 1341. *ἐλείπετο* II,
189. *ἐλείπο* I, 45. 824. IV, 1244.
λίπετο I, 166. 815. *ἐλίποντο* I,
956. IV, 452. *λίποντο* I, 399.
III, 1187. *ἐλειφθεν* I, 1325. *λέ-*
λειπται IV, 1435. *λέλειπτο* I, 855.
928. 992. 1063. II, 272. *λελει-*
φμαι I, 285. *λίπηται* I, 447.
λεπέσθαι III, 441. *λεπομένη* II,
773.
Λείριον IV, 903. *λείρια* I, 879.
Λείψανα II, 193.
Λεκτός. *λεκτοῦς* IV, 831.
Λέκτρον I, 1031. II, 503. IV, 1107.
1119. 1141. *λέκτρον* III, 617. *λέ-*
κτρα III, 840. *λέκτρων* I, 150.
λέκτροις I, 872. II, 1237. III, 655.
Λελίητο III, 646. 1158. IV, 1009.
λελιημένον I, 78. *λελιημένοι* I,
1164. 1276. II, 252. 897. IV, 1587.
Λεκτάλειος. *λεπταλή* III, 709. *λε-*
πταλέω IV, 169. *λεπταλέον* II, 31.
λεπταλέους III, 875.
Λεκτός IV, 1643. *λεπτός* II, 670.
Λεοναῖος. *Λεοναίης* IV, 1404.
Λέονη. *Λέονης* III, 1241.
Λέονος. *Λέονον* I, 135. 202. 203.
Λέονον I, 135.
Λευγαλέος. *λευγαλέω* I, 632. *λευ-*
γαλέοιο I, 619. *λευγαλέον* III,
874. IV, 1671. *λευγαλής* II,
439. III, 263. *λευγαλέη* IV, 338.

R

622. λευγαλέην I, 1219. 1256. III, 598. λευγαλίας I, 295.
 Λευγαλέως II, 129. III, 703.
 Λευκανίη. λευκανίηνδε II, 192.
 Λευκαίνω. ἐλευκαίνοντο I, 545.
 Λευκός. λευκή II, 570. λευκής III, 876. λευκαί IV, 1574. λευκή-
 σιν I, 672. II, 366. IV, 113.
 1735. λευκοῖσιν III, 45. IV, 940.
 1144.
 Λεύσσω III, 691. IV, 1264. λεύ-
 σσον I, 547. λεύσσειν I, 1307.
 (ol. λεύσειν) IV, 575. λεύσσον-
 τες III, 561. λεύσσουσα IV, 68.
 Λεγαῖος. λεγαίην I, 1182.
 Λέγος III, 40. 662. 1128. λεγέων
 IV, 1112. λεγέσαι I, 264. II,
 1013. IV, 1071.
 Λέγρις I, 1235. III, 238. 1160.
 Λεγωῖδες IV, 136.
 Λεγαῖος. λεγαῖα II, 1015.
 Λεωδόκος I, 119.
 Λέων II, 26. IV, 1338. λέοντος I,
 1195. IV, 1438. λέοντες IV, 486.
 Λήγω. λήγουσιν III, 1301. λῆξεν
 II, 1121. IV, 669. ἔλληξαν II,
 84. λῆξαν IV, 882. λῆξουσι I,
 1094. IV, 885. λήγοντος II, 751.
 λῆξαντος I, 513. IV, 928. λη-
 ξάντων I, 1152.
 Λήδη I, 146.
 Λήθη. I, 645. λήθη III, 836.
 Λήθω. λήθουμεν II, 1180. ληθέ-
 μιν IV, 15. λήθοντο II, 534.
 Ληΐας IV, 36. Ληιάδες I, 612.
 806. 323.
 Ληΐω. ληϊοδείσαν IV, 400.
 Ληΐς. ληΐδα I, 695. 801. 1252. II,
 167.
 Ληιστήρες I, 1259. ληιστήρας III,
 589.
 Ληιστής. ληισταί I, 750.
 Ληϊτιδες I, 818.
 Λημνιάς III, 1205. Λημνιάδες I,
 653. Λημνιάδων II, 32. Λη-
 μνιάδεσσιν II, 764.
 Λήμνος I, 852. Λήμνοιο I, 868.
 Λήμνον IV, 1760. Λήμνον I, 602.
 603. 873. IV, 1759.
 Λήνος. ληνέων IV, 173. λήνεσιν
 IV, 177.
 Λῆξις. λῆξιν I, 186.
 Λητοῖδης I, 66. 144. 181. II, 698.
 Λητοῖδα I, 439. 484. IV, 612. Λη-
 τοῖδην II, 771. Λητοῖδην IV, 1706.
 Λητώ II, 710. Λητούς II, 213.
 257. 676.
 Λητωῖς II, 938. III, 878. Λητωῖδι
 IV, 346.
 Λιάζομαι. ἐλιάσθη I, 316. III,
 1164. ἐλιάσθεν III, 966. IV, 354.
 1305. λιαζομένοις IV, 1653. λια-
 σθεις I, 94. III, 827. IV, 306.
 Λιαρός. λιαροῖο II, 1245. λιαρό
 IV, 572. λιαρή II, 1033. λιαροῖ-
 σιν III, 800. 876. 1064.
 Λιβάδες. λιβάδας IV, 606. λιβά-
 δεσιν IV, 1735.
 Λιβή IV, 1742. Λιβύης I, 81. IV,
 1227. 1309. 1323. 1358. 1384.
 Λιβύη I, 83. IV, 1485. 1561. Λι-
 βύην II, 505. IV, 1313. 1492.
 1513.
 Λιβυρνίδες IV, 564.
 Λιβυστίς. Λιβυστίδος IV, 1753.
 Λιβυστικόν IV, 1233.
 Λίγα IV, 837. 1159. 1407.
 Λιγαῖνα. λιγαίνων I, 740.
 Λιγέως III, 463. IV, 625.
 Λιγυνοῖς. λιγυνοῦντι II, 133. III,
 1291.
 Λιγνός I, 389. IV, 1188. λιγνῶι
 II, 1008. λιγνόν I, 437.
 Λιγνες. λιγνών IV, 647.
 Λιγυρός. λιγυρή I, 1085. IV, 914.
 Λιγρὸς I, 566. λιγρῆς II, 704. λι-
 γρή I, 577. λιγρῆι IV, 892.
 λιγρὰ IV, 1299.
 Λιγυστίδες. Λιγυστίδας IV, 553.
 Λίην I, 296. II, 669. 1219. III, 54.
 978. 1079. IV, 1089.
 Λίδος II, 1172. λίδων I, 955.
 Λιλαίωμαι. λιλαιέαι III, 394. λι-
 λαιόμενος IV, 802. λιλαιόμενος
 I, 123. λιλαιομένης III, 80. λι-
 λαιομένοις I, 350. IV, 256.
 Λιλυβήτις. Λιλυβητίδα IV, 919.
 Λιμενήχορος. λιμενήχορον II, 965.
 Λιμὴν I, 524. 954. IV, 658. 1630.
 λιμένος I, 599. 987. 1006. λι-
 μένι I, 965. IV, 1125. λιμένα I,
 1110. II, 672. IV, 661. λιμένων
 IV, 1208. λιμένας IV, 822.
 Λίμνη. λίμνης I, 67. II, 1053.
 1215. IV, 599. 608. 1391. 1444.
 1539. 1546. 1568. 1572. 1587.
 1597. λίμνην II, 724. IV, 1583.
 λίμνας IV, 635.
 Λίμνηθεν IV, 1579.
 Λιμός. λιμῶ I, 1245. II, 1029.
 Λίνα I, 565. 1278. II, 902.
 Λικαρός. λικαρή IV, 616. λικα-
 ρήν I, 868. III, 445. λικαροῖν
 IV, 691.

Αίπτα. *Αίπτοτα* IV, 813.
Λισσάς. *Λισσάδος* IV, 956. *Λισσά-
 δα* IV, 1717. *Λισσάδες* II, 781.
Λισσομαι II, 217. III, 701. *Λισσε-
 το* III, 148. *Λισσεσθε* II, 1161.
Λισσο III, 946. *Λισσεσθαι* II,
 336. III, 611. IV, 1117. *Λισσό-
 μνος* III, 487. IV, 1422. *Λισσο-
 μένη* IV, 1053. *Λισσομένην* II,
 917.
Λισσός. *Λισση* IV, 922. *Λισση* II,
 382.
Λιταί. *Λιτάων* II, 477. *Λιταῖς* IV,
 1669. *Λιτῆσιν* I, 1132. III, 563.
 614. IV, 1410.
Λίψ. *Λίβα* IV, 1454.
Λόγος. *Λόγοισιν* III, 1141.
Λοιτρὰ II, 1014. III, 273. *Λοιτροῖς*
 III, 300.
Λοιβή. *Λοιβήν* II, 291. *Λοιβαῖς* II,
 715. *Λοιβῆσι* II, 692. 923. *Λοι-
 βάς* I, 435. 516. II, 1272. III,
 1210. IV, 1421.
Λοίγιον I, 469.
Λοιμός. *Λοιμοῖο* IV, 1282. *Λοιμοῦ*
 II, 519.
Λοιπὸν I, 282. IV, 1642.
Λοισθιον II, 264. 559. III, 523.
Λοιροί. *Λοιρῶν* IV, 1780.
Λοξὰ II, 665. III, 445. *Λοξοῖσι* II,
 582.
Λούω. *Λοῦσατο* III, 1203. *Λοεσσα-
 μνος* III, 1210. *Λοεσσαμένη* III,
 860. 877.
Λόφος. *Λόφω* II, 920. *Λόφοι* II,
 1070. *Λόφους* II, 1065. III, 1317.
Λοχάω. *Ελόχησαν* I, 1252. *Ελοχή-
 σατο* II, 967. *Λοχάμενοι* I, 991.
Ελοχημένοι III, 7. 168.
Λοχεύομαι. *Ελοχεύσατο* I, 762.
Λόχιος. *Λοχίης* IV, 706.
Λόχος. *Λόχαιο* IV, 464. *Λόχον* IV,
 454.
Λυγαῖος. *Λυγαῖη* III, 823. 863.
 1361. *Λυγαῖην* II, 1120. IV, 459.
Λυγαῖσις I, 218.
Λυγκεὺς I, 151. 153. IV, 1466.
 1478.
Λυγρός. *Λυγρὸν* III, 644. *Λυγροί*
 I, 841. *Λυγροῖς* IV, 694. *Λυ-
 γρῶσιν* IV, 863. *Λυγρὰ* III, 605.
 691.
Λυκάβας. *Λυκάβαντι* I, 610. *Λυ-
 κάβαντα* I, 198.
Λυκάων. *Λυκάωνος* II, 530.
Λυκάστια II, 999.
Λυλία. *Λυλίην* I, 309.

Λυλίθην II, 674.
Λυκόοργος I, 164. *Λυκόοργοιο* II,
 118.
Λύκος II, 813. *Λύκοιο* II, 139.
 724. 759. IV, 132. 298. *Λύκω*
 II, 839. *Λύκον* II, 752.
Λύκοι II, 124.
Λυκάριος. *Λυκαρτεῖοιο* IV, 1490.
Λυκαρεὺς II, 51.
Λύματα IV, 710.
Λύμη. *Λύμης* II, 218.
Λύρη II, 929. *Λύρην* *ibid.*
Λυρκήιον I, 125.
Λυσιμῆλις IV, 1525.
Λυσσάλεος. *Λυσσαλέοις* IV, 1393.
Λυτήριον IV, 704.
Λύω. *Λύε* IV, 1171. *Λύεσκε* III,
 822. *Ελυσα* I, 288. *Ελυσε* I, 708.
 II, 454. *Λύσεν* I, 913. *Ελυσαν*
 I, 652. II, 536. IV, 1731. *Λύση*
 IV, 1326. *Λύσησιν* IV, 1355.
Λύσαιμι I, 422. *Λύσειαν* I, 903.
Λύετε IV, 857. *Λύσαι* IV, 1010.
Ελύσθαι IV, 1371. *Λυσάμενος*
 II, 1041. *Λυσάμενοι* I, 1014.
 1109. II, 166. IV, 1632. *Λυσό-
 μνος* III, 62.
Λώβη. *Λώβη* IV, 1044. *Λώβην* I,
 816. III, 74.
Λωβήεις. *Λωβήεντα* III, 801.
Λωβητήρες III, 372.
Λώϊον III, 527. IV, 1102.
Λωίτερος III, 850. *Λωίτερον* III,
 187.
Λώπη. *Λώπην* II, 32.
Λωφεώ. *Ελώφεεν* IV, 1627. *Ελώ-
 φειον* II, 648. *Λωφήσομεν* IV,
 1418. *Λωφήσειν* III, 784. IV,
 819.

M.

Μάγνησα I, 584.
Μαγνητιδες I, 238.
Μαζός. *μαζοῖο* I, 745. *μαζῶ* III,
 119. 734. *μαζοί* IV, 705.
Μαῖα. *Μαίης* IV, 1733.
Μαιμάω. *μαιμῶων* I, 1270. III,
 1351. *μαιμῶωντι* IV, 1544. *μαι-
 μῶωντες* IV, 219. *μαιμῶσσαι*,
 II, 269.
Μαινάλιος. *Μαιναλῆς* I, 168.
Μαινάλος. *Μαινάλω* I, 770.
Μαλομαι. *μαίεσθε* IV, 1556. *μαί-
 ονται* II, 126. *μαιομένην* IV, 1275.
μαιομένης II, 1194.

- Μάκαρες** I, 1102. **μακάρων** I, 681. 901. 1094. II, 825. 606. 1223. III, 701. IV, 1592. 1773. **μακάρεσσιν** I, 481. 507. 885. II, 531. III, 381. IV, 1128. 1612.
Μακίλη. **μακίλησιν** IV, 1533.
Μακράϊων. **μακράϊωνα** II, 509.
Μακριαῖδες I, 1112.
Μακρίδιος. **Μακριδίου** IV, 1175.
Μακριεῖς. **Μακριεῶν** I, 1025.
Μάκρις IV, 1131. **Μάκριω** IV, 542. **Μάκριδα** IV, 990.
Μακρός. **μακρόν** IV, 27. 1337. **μακροί** IV, 1424. **μακρούς** III, 46. **μακραί** I, 545. IV, 129. **μακρά** I, 1003. II, 1239.
Μάκρωνες II, 394. **Μάκρωνας** II, 1242.
Μάλα I, 230. 248. 330. 383. 387. 606. 655. 836. II, 64. 119. 152. 172. 207. 252. 282. 351. 361. 757. 807. 825. 863. 894. 987. 1097. III, 94. 192. 294. 313. 840. **passim**.
Μαλακός. **μαλακοῖς** I, 1090.
Μαλερός. **μαλεροῖο** I, 734. 1297. IV, 834. **μαλερόν** III, 291. IV, 393.
Μανθάνω. **μάθον** IV, 1206. 1499.
Μάλιστα I, 1201. II, 980. III, 60. 91. 369. 1323. IV, 1573.
Μάν I, 869. II, 48. 1207.
Μαντήιον II, 493.
Μάντις III, 932. IV, 258.
Μαντοσύνη. **μαντοσύνης** II, 180. 316. **μαντοσύνη** II, 237. 391. 455. **μαντοσύναι** II, 817. **μαντοσύναων** I, 80. **μαντοσύναις** IV, 1504. **μαντοσύνησι** II, 208. 816. III, 1182. **μαντοσύνας** II, 247. 258. 1136.
Μάργος III, 120.
Μαργουσίνη. **μαργουσίνης** IV, 1019. **μαργουσίνη** III, 797. **μαργουσίνης** IV, 375.
Μαριανδυνάι. **Μαριανδυκῶν** II, 140. 352. 723. 748. **Μαριανδυνός** II, 753.
Μαρμάρεος. **μαρμαρέην** IV, 1710.
Μαρμαρυγή. **μαρμαρυγῇ** III, 1379. IV, 173. **μαρμαρυγήσιν** IV, 728.
Μάρναμαι. **μάρναντο** I, 748. II, 141. **μάρναμενος** I, 160. **μάρναμενόν** I, 1039.
Μάρπτω. **μεμάρπας** I, 756. II, 535. 555. III, 1388. IV, 432. 1563.
Μαστεύω. **μαστεύεσκον** IV, 1394. **μαστεύων** III, 1239. **μαστεύοντες** I, 1353. IV, 303.
Μαστήρ. **μαστήρα** IV, 1482. **μαστήρες** IV, 1003.
Ματίω. **μάτησαν** IV, 1395.
Μάτην II, 281.
Ματίη. **ματίη** I, 805. IV, 367.
Μάω. **μεμάωσιν** IV, 399. **μεμαώς** III, 564. IV, 490. **μεμαώτες** III, 564. IV, 207. 1050. **μεμαότες** IV, 1538. **μεμαότες** II, 1198. **μεμανῖα** III, 809. **μεμανῖαν** III, 682.
Μεγαβρόντης. **Μεγαβρόντην** I, 1041.
Μεγαίρω III, 405. 485. IV, 419. **ἐμέγηρα** I, 289. IV, 1670.
Μεγακήτης. **μεγακήτεος** IV, 318.
Μεγαλοσαύκης. **Μεγαλοσαύκα** I, 1045.
Μεγαλωσι II, 838. IV, 557.
Μεγαρήες II, 747.
Μέγαρον IV, 691. **μεγάροιο** II, 202. 466. III, 158. 285. 442. 534. IV, 754. 878. 1121. 1222. **μεγάρον** II, 1150. **μεγάρων** II, 759. IV, 360. 745. 751. **μεγάροισι** I, 285. 810. 909. II, 304. 776. 1020. III, 228. 251. 305. 528. 585. 1117. IV, 8. 1085. 1162.
Μέγας. I, 33. II, 63. 369. 567. 900. III, 715. IV, 642. **μεγάλοιο** I, 1315. II, 289. **μεγάλου** IV, 227. **μεγάλω** III, 1253. IV, 924. **μέγαν** I, 169. 563. 761. 1100. II, 119. 522. 921. 1267. III, 271. 1350. 1365. IV, 302. 388. 421. 468. 525. 577. 789. 1548. 1589. 1618. **μεγάλη** I, 874. **μεγάλης** II, 356. IV, 1246. **μεγάλη** I, 152. 462. 1272. III, 557. IV, 1702. **μέγα** I, 174. 220. 253. 348. 383. 531. 602. 943. 985. 1036. 1165. 1191. 1250. II, 19. 130. 157. 247. 304. 383. 578. 580. 1206. III, 36. 66. 221. 282. 425. 517. 560. 607. 637. 891. 1044. 1329. 1370. IV, 92. 171. 184. 205. 322. 340. 439. 445. 486. 696. 701. 875. 980. 1031. 1141. 1255. 1341. 1383. 1432. 1673. 1694. 1749. **μεγάλα** I, 1248. II, 732. **μεγάλων** I, 129. **μεγάλοισιν** IV, 1084.
Μεγασθενής. **μεγασθενέος** I, 181.
Μεδέονσα IV, 917.
Μεθέπω. **μεθέπων** IV, 1339. **μεθέποντες** I, 660.
Μεδίημι. **μεδίεσκον** III, 274. IV,

799. μεθέμμε II, 1086. III, 632.
IV, 802. μεθέμμε IV, 122. με-
θέμμε III, 476. μεθέμμε I, 280.
μεθέμμε II, 335.
Μέθυ I, 456. 473. 477. 534. 659.
968. 1181.
Μεθύσμερον I, 624.
Μεδιάω. μεδίμμε III, 938. 1009.
μεδίμμε III, 100. μεδίμμε II,
61. μεδίμμε III, 1014.
Μεδιάω. μεδίμμε III, 51. 107.
150. μεδίμμε III, 1024.
Μελίμμε IV, 712.
Μελίμ III, 135. μελίμ III, 146.
594. IV, 1190. 1549.
Μελίμ. μελίμ IV, 708. με-
λίμ IV, 416. μελίμ III, 985.
μελίμ III, 531. με-
λίμ II, 478. IV, 1012. 1665.
μελίμ I, 860. μελίμ I,
650. III, 618. μελίμ IV,
1210. μελίμ III, 105. με-
λίμ III, 1035. μελίμ IV,
1026. μελίμ II, 692.
923.
Μελίμ. μελίμ II, 1279. III,
586. 898. μελίμ I, 294. II,
621. III, 15. 31. 385. 1102. IV,
394. 1317. 1431. 1740.
Μελίμ II, 467. III, 319. IV, 732.
Μελίμ I, 424. III, 550. μελί-
μ I, 971.
Μελίμ II, 368.
Μελίμ. μελίμ II, 4. IV, 42. με-
λίμ III, 208. IV, 1749. με-
λίμ I, 646. μελίμ I, 973.
μελίμ III, 1130.
Μελίμ IV, 1508.
Μελίμ II, 1087. μελίμ III,
789. μελίμ II, 1087. μελίμ
I, 804.
Μελίμ. μελίμ IV, 1574. με-
λίμ III, 749. IV, 569.
Μελίμ. μελίμ IV, 516.
Μελίμ I, 121.
Μελίμ. Μελίμ II, 966.
Μελίμ. Μελίμ IV, 1707.
Μελίμ II, 1172. μελίμ II, 349.
651. IV, 571. μελίμ I, 257. 325.
II, 119. 791. 921. IV, 153. 437.
472. 1095. μελίμ III, 1267.
Μελίμ n. pr. II, 116. Μελίμ
I, 922.
Μελίμ I, 191.
Μελίμ. μελίμ III, 751.
μελίμ III, 4. 471.

Μελίμ. μελίμ II, 627.
Μελίμ II, 626.
Μελίμ. μελίμ I, 1249. III, 487.
μελίμ II, 341. μελίμ I, 616.
IV, 605.
Μελίμ III, 812.
Μελίμ. μελίμ IV, 1454. μελίμ
IV, 1136.
Μελίμ. μελίμ III, 1237. μελίμ
I, 1026.
Μελίμ. Μελίμ I, 592.
Μελίμ. μελίμ I, 578.
Μελίμ n. pr. II, 4.
Μελίμ. μελίμ IV, 1641.
Μελίμ. μελίμ IV, 901.
Μελίμ I, 879. μελίμ II,
130. μελίμ IV, 1132. με-
λίμ III, 1034.
Μελίμ. μελίμ II, 131.
Μελίμ. μελίμ II, 1272.
Μελίμ IV, 538. Μελίμ IV, 545.
572.
Μελίμ. Μελίμ IV, 1150.
Μελίμ. μελίμ II, 1003.
IV, 1132. μελίμ III, 458.
Μελίμ. μελίμ IV, 360.
Μελίμ. μελίμ II, 1051. μελίμ
I, 78. 873. 1030. II, 116. 1092.
III, 752. 837. 1065. 1133. IV,
1529. μελίμ I, 1309. μελίμ
I, 1346. III, 46. IV, 1443. μελίμ
III, 260. μελίμ II, 625.
747. IV, 638. 904. 939. 1636.
μελίμ I, 227. 596. III, 972. 1269.
IV, 1000. 1214. μελίμ III,
1172. μελίμ, cum inf. aor. I,
227. 1030. 1346. II, 1092. III,
46. 260. 972. 1065. 1133. IV,
904. 1214.
Μελίμ. carmen I, 578. IV, 907.
1301. membrum. μελίμ IV, 674.
μελίμ IV, 677.
Μελίμ. μελίμ I, 569. μελίμ
II, 714. μελίμ I, 1151.
μελίμ III, 949. μελίμ
II, 703. μελίμ II, 163.
μελίμ IV, 898. μελίμ
I, 1225.
Μελίμ. μελίμ I, 817. 1223. μελίμ
I, 355. II, 989. III, 292.
590. IV, 794. μελίμ II, 989.
μελίμ III, 640. μελίμ II, 226.
μελίμ I, 1355. II, 374. με-
λίμ I, 819. IV, 491. μελίμ
I, 967. 1124. μελίμ I, 339.
III, 437. 562. μελίμ I, 839.

- μίσσθαι* I, 351. 641. 698. 971. II, 835. III, 452.
Μέμβλομαι. μέμβλομαι II, 217.
μεμβλετο IV, 1470.
Μενεαίνω. μενεαίνετα I, 1315. *μενείαιεν* I, 224. 670. 771. III, 1012. IV, 154. 1161. *μενείαιον* II, 262. *μενεαίνων* IV, 233. *μενέηνα* III, 95. *μενέηνας* I, 1341. *μενέηνης* III, 369.
Μέν passim. *μὲν* δὲ I, 32. 351. 440. 700. II, 1277. III, 1326. IV, 834. 1870. *μὲν* οὖν I, 18. *μὲν* τε vid. *Τε. μὲν* non sequente δὲ I, 675. II, 1240. III, 683. *εἰ μὲν* non sequente δὲ I, 351. *ὁ μὲν*, *ὃς μὲν* et sim. non seq. δὲ I, 38. 164. 229. 306. 725. 921. 976. II, 748. 807. 1002. οὐ μὲν non seq. δὲ I, 78. 90. 907. III, 783. IV, 1018. cf. *Οὐ. οὐδὲ μὲν* non seq. δὲ I, 45. 122. cf. *Οὐδέ. οὐ μὲν - ἀλλὰ* I, 97. 142. 192. 296. 794. 1015. *μὴ μὲν* II, 253. 293. IV, 1021.
Μενεδήιος. μενεδήιον II, 114.
Μενετηῖς. Μενετηίδας I, 56.
Μενοικιῆς. μενοικιέα I, 657. II, 495. III, 984. IV, 1353.
Μενοινῶ I, 700. *μενοινῶν* I, 894. III, 397. 901. IV, 355. *μενοινῶς* IV, 21. 413.
Μενοινάω. μενοινῶντας IV, 1255.
Μενοίτιος. Μενοίτιον I, 69.
Μένος I, 548. II, 45. 69. 229. 275. 613. 1098. III, 753. IV, 819. 834. *μένεος* III, 407. *μένει* I, 543.
Μέντορες IV, 551.
Μένω. μένει I, 6. IV, 252. 277. 1024. *μένειν* I, 44. 1016. *μείναν* IV, 302. *μένον* II, 185. 155. 308. 836. *μέμονας* III, 434. 509. *μύμονεν* II, 489. III, 351. *μένειν* IV, 1257. *μείναν* III, 835. *μένων* I, 198. *μένοντες* I, 819. 862. IV, 856.
Μέροπος. μερόποςσι IV, 537.
Μέροφ. Μέροπος I, 975.
Μεσαίτατος. μεσαιτάτη IV, 999.
Μεσημβριάω. μεσημβριῶντος II, 739.
Μεσημβρινός. μεσημβρινόν IV, 1505.
Μισόδμη I, 563.
Μίσος. μίσον I, 1038. II, 620. IV, 375. *μίσσον* I, 427. *μίσφ* III, 1002. IV, 1268. *μίσσφ* I, 441. 531. II, 120. IV, 1726. *μίσση* I, 727. *μίσση* I, 1239. *μίσση* I, 673. III, 232. *μίσσην* I, 396. 899. 526. III, 1029. IV, 582. 870. 1519. *μίσσοις* II, 879. III, 1368. *μίσσοισι* I, 342. 464. II, 309. *μίσσαις* II, 595. *μίσσησιν*. II, 1022. *μίσσας* II, 826. III, 1322. *μίσσώτατον* IV, 649.
Μίσσανλος III, 235.
Μισσηγῶ III, 1817. IV, 581. 584. 1362. 1575.
Μισσηγῶς I, 85. II, 51. 270. 337. 1236. III, 307. 441. 665. 723. 990. IV, 525. 602. 882. 1233.
Μισσόθεν I, 1168.
Μισσόθι I, 1278. II, 172.
Μίσφα II, 1227. 1258. IV, 337.
Μετὰ c. dat. I, 17. 223. 303. 340. 463. 648. 779. 979. II, 144. 534. 755. 950. III, 18. 90. 331. 505. 544. 629. 890. 892. 909. 1215. IV, 6. 56. 189. 423. 427. 481. 618. 977. 1104. 1211. 1420. 1467. 1642. *μετὰ* c. acc. I, 4. 237. 698. 701. 741. 1255. II, 211. 367. 422. 459. 760. 871. 890. 896. 1009. 1093. 1119. 1169. 1185. III, 13. 25. 58. 331. 434. 447. 619. 915. 952. 1139. 1149. 1188. IV, 57. 77. 123. 289. 349. 369. 632. 722. 846. 1113. 1213. 1501. *sine casu* I, 708. II, 374. 394. III, 115. 970. IV, 24. 80. 879. 1259. 1590. 1690.
Μεταβαίνω. μετεβήσατο IV, 1176.
Μεταβλέπω. μεταβλέψεαις I, 726.
Μεταδρομάδην I, 755.
Μεταίδη II, 95.
Μεταίδω. μεταίξας I, 1243.
Μετακιάθω. μετεκιάθεν I, 139. 1221. III, 802. IV, 531. 781. *μετεκιάθον* I, 90. III, 489. IV, 305.
Μετακλείω. μετακλείουσι II, 296.
Μεταλδήσκω. μεταλδήσκοντας III, 414.
Μεταλήγω. μεταλήγεσκον III, 951. *μεταλήξει* III, 110. *μεταλήξον* I, 1271.
Μεταλλάω. μεταλλῆσαι IV, 1471.
Μεταλωφέω. μετελώφεον I, 1161.
Μεταμώνιον I, 491. IV, 385. *μεταμώνια* III, 1096. 1121. IV, 1484.
Μετανίσσομαι. μετανίσσεται I, 1245.

- IV, 628. *μετά - νίσσεται* III, 1243.
Μετακαιράσασθαι III, 1266.
Μετακρίνω. μετέκρινεν II, 784. III, 246. 335. 443. IV, 220. *μετέκρινον* I, 240. *μετακρίνοι* I, 100.
Μετακρίθμιος I, 205.
Μετακρίσιος. μετακρίσιον III, 1263.
Μετακρίνω. μετέκρινον IV, 1270.
Μετακρίνω. μετέκρινον III, 451.
Μετακρίνω. μετακρίνω I, 808.
μετακρίφοντες I, 378. *μετακρίφθη* III, 1039.
Μετακρίνω. μετακρίνω IV, 358.
μετά - έτραπεν III, 261. *μετά δ' έτραπεν* III, 649.
Μετακρίνω. μετεκρίφοντο II, 1236. *μετεκρίφω* I, 198.
Μετακρίνω III, 818.
Μετακρίνω. μετεκρίφοντο III, 297.
Μετακρίνω. μετεκρίφοντο II, 54. 467. 773. IV, 1369.
Μετακρίνω IV, 426.
Μετακρίνω. μετακρίνω I, 674.
Μετακρίνω. μετακρίνω I, 702. 1287. II, 208. 431. 1180. III, 169.
Μετακρίνω. μετακρίνω III, 436.
Μετακρίνω. μετακρίνω IV, 1269.
Μετακρίνω. μετακρίνω II, 300. 587. III, 1151. *μετακρίνω* IV, 952. 1385. 1568.
Μετακρίνω (intersum). μετέκρινον II, 447.
Μετακρίνω (adeo). μετεκρίνω II, 688. III, 509. IV, 459. *μετεκρίνω* III, 1027. *μετεκρίνω* IV, 450. *μετεκρίνω* III, 249. *μετεκρίνω* IV, 483. *μετεκρίνω* III, 181. 187.
Μετακρίνω. μετεκρίνω I, 331. 864. II, 640. III, 522. IV, 881. *μετά - έκρινεν* II, 1276.
Μετακρίνω. μετεκρίνω III, 1168.
Μετακρίνω I, 8. 302. 457. 516. 845. II, 809. 962. 1258. III, 49. 99. 1256. 1330. IV, 502. 1007. *passim*.
Μετακρίνω. μετεκρίνω I, 710. III, 348. *μετεκρίνω* III, 697. *μετεκρίνω* III, 482. IV, 839. *μετεκρίνω* III, 370. 547. *μετεκρίνω* III, 438.
Μετακρίνω II, 600. IV, 1366.
Μετακρίνω. μετεκρίνω IV, 758.
Μετακρίνω IV, 1764.
Μετακρίνω I, 75. 259. 852. 959. 1064. II, 56. 280. 617. III, 709. 873. 990. IV, 1745.
Μετακρίνω III, 808.
Μετακρίνω. μετεκρίνω I, 930. *μετεκρίνω* IV, 1779. *μετεκρίνω* I, 724.
Μετακρίνω. μετεκρίνω I, 427. IV, 172. 1437. *μετεκρίνω* II, 159. IV, 44. 695. *μετεκρίνω* II, 86.
Μετακρίνω IV, 1234.
Μη post verba timendi c. opt. III, 459. 481. 613. 137. IV, 803. c. conj. III, 603. 637. 1387. IV, 112. *μη pro opus μη c. ind. praet. I.* 1251. c. ind. fut. IV, 831. c. conj. III, 663. 904. 1040. 1143. IV, 826. 863. c. opt. IV, 323. 467. 1156. *μη c. imper. praes. I.* 295. 845. 1320. II, 256. 331. 341. 344. 873. 1219. III, 82. 109. 978. 1050. 1108. IV, 1584. c. conj. aor. I, 1332. II, 326. III, 982. IV, 862. 1014. c. opt. I, 141. III, 79. 728. IV, 382. 1079. c. inf. I, 468. 1353. II, 6. 253. 293. 479. III, 702. 717. 892. IV, 14. 408. 533. 1481. *οτε μη* I, 245. *μη και - αλλα* II, 192. III, 589.
Μηδε I, 304. II, 260. 326. III, 185. 1038. IV, 1116. c. imper. praes. II, 22. III, 143. 420. IV, 1324. c. conj. aor. IV, 370. 747. 825. c. opt. III, 562. 692. 729. IV, 90.
Μηδε IV, 986. III, 826.
Μηδε III, 248. 451. 664. 674. 710. 1136. IV, 243. 1164. 1219. 1521. 1653. *Μηδε* III, 9. 948. 1070. 1246. 1364. IV, 213. 815. 1154. 1677. 1722. *Μηδε* III, 284. IV, 449. 1222. *Μηδε* III, 611. 751. IV, 345. 1004.
Μηδομαι. μηδε I, 150. III, 1184. *μηδε* IV, 739. *μηδε* IV, 1090. *μηδε* III, 229. *μηδε* III, 12. *μηδε* IV, 822. *μηδομένη* IV, 578. *μηδομένη* III, 780.
Μηδε I, 352. 821. II, 331. 425. 617. III, 571. IV, 190. 856.
Μηδομαι. μηδομαι I, 82. IV, 1364.
Μηδομαι I, 1193.
Μηδομαι. μηδομαι IV, 151. *μηδομαι* IV, 961. *μηδομαι* IV, 1614.
Μηδομαι I, 576. 969. 1181. II, 123. 143. 303. 501. 839. 928. 1170.

- IV, 674. 1129. 1434. 1501. *μήλων* I, 587. 1244. 1340. II, 513. 926. 1175. IV, 968. 1186. 1487. 1593. *μήλοισι* III, 959.
Μήλειον IV, 1401.
Μηλοβοτήρας II, 130. *μηλοβοτήρας* II, 165.
Μήν I, 896. II, 818. III, 125. *passim*.
Μήν. μηνί IV, 217.
Μήνη IV, 55. *μήνην* IV, 1479. *μήνης* III, 533. IV, 1616. 1697.
Μηριάω. μηνιόωσιν II, 247.
Μήνις. μήνιν I, 1339. III, 337. *μήνιες* IV, 1205.
Μήποτε IV, 798. *passim*.
Μήρα I, 433.
Μηρία II, 691. 699.
Μηρός. μηρόν II, 825.
Μηρύω. μηρύοντο IV, 889.
Μήτε — μηδέ III, 678. *μήτε — ήτε* II, 890. *μήτε* c. imper. praes. III, 512. c. opt. IV, 248. 1086.
Μήτηρ I, 232. 262. 268. III, 481. 536. 716. IV, 268. 1514. *μητέρος* I, 1123. *μητρος* I, 193. 815. III, 155. 524. 735. *μητέρι* II, 659. IV, 1327. 1353. *μητρὶ* I, 907. IV, 28. *μητέρα* I, 761. 1094. 1125. III, 258. 267. 486. 609. 748. 1139. 1375. IV, 1372. *μητέρα* I, 295. IV, 31. *μητέρες* I, 812. III, 994.
Μήτις I, 664. 677. II, 1063. III, 30. 184. 731. 912. IV, 1024. 1336. 1380. *μήτι* I, 560. II, 333. III, 548. *μήτιν* I, 423. 463. II, 1050. 1053. III, 475. 603. 720. IV, 1539. 1661.
Μητιάω. μητιάσκει III, 612. IV, 7. *μητιάσκον* IV, 492. 526. 1070. *μητιόωσα* III, 24. 210. *μητιάσθαι* II, 1278. III, 506. 743.
Μητίομαι. μητίσμαι III, 1026. IV, 744. *μητίσται* I, 665. *μητίσασθαι* IV, 412.
Μητριά. μητριής I, 815. II, 1182. III, 191. *μητριή* I, 272.
Μήτρως I, 46. 199.
Μηχανάω. μηχανόωντες III, 583. *μηχανόωνται* II, 1010. *εμηχάωντο* IV, 526.
Μήχος II, 434. IV, 85.
Μιάνω. μεμιασμένοι IV, 716.
Μίγα IV, 1345.
Μιγάδες IV, 320. *μιγάδας* III, 1210.
Μίγδον III, 1381.
Μίγνυμι. έμειξεν II, 78. *έμειξαι* IV, 1050. *έμειξαν* II, 985. IV, 1154. *μίξαντες* IV, 402. *έμεικτο* III, 1163. *μίκτο* III, 1223. *μιζθη* IV, 1737. *μίγη* IV, 1495. *μιγήναι* IV, 1115. 1164.
Μικτός. μικτοΐσιν IV, 677.
Μίλητος. Μιλήτοιο I, 186.
Μίμας. Μίμαντα II, 105. III, 1227.
Μιμνάειν I, 226. II, 960.
Μιμνήσκω. μιμνήσκοντο III, 1140.
Μίμνω. μίμνει I, 682. III, 1295. 1390. *μίμνεν* I, 50. III, 648. IV, 689. *μίμνον* I, 51. II, 529. III, 7. *μίμνε* (imp.) I, 304. 833. *μίμνεται* III, 176. *μίμνοισιν* I, 660. *μίμνεν* II, 233. *μίμνοντες* I, 793.
Μιν I, 5. 47. II, 150. IV, 1316.
Μινάας. Μινάο I, 230. *Μινών* III, 1093. 1094. *Μινάοι* II, 97. IV, 338. 1456. 1500. *Μινώσαι* III, 578. IV, 1364. IV, 1074. 1220. *Μινάας* I, 229. 709. 1055. IV, 509. 595.
Μινυήιος I, 763. *Μινυήιος* IV, 117.
Μινυηΐς. Μινυηΐδος I, 233.
Μινύθω. μινύθουσα I, 286. *μινύθουσα* IV, 1308.
Μινυνθα II, 230. IV, 1060.
Μινυνθάδιος. μινυνθαδίω III, 690. *μινυνθαδίη* II, 856.
Μινωΐον IV, 1564.
Μινωΐς III, 998. *Μινωΐδος* II, 299. IV, 433. 1691. *Μινωΐδας* II, 16.
Μίνως III, 1000. 1100. IV, 1491.
Μίνωος III, 1098. *Μίνω* III, 1107.
Μιξοδία. μιξοδίησιν IV, 921.
Μίσγω. μίσγονται II, 1025.
Μισθός. μισθόν IV, 527.
Μίτρη IV, 1024. *μίτρης* III, 1013. *μίτρη* III, 156. 867. *μίτρην* I, 288.
Μνάω. μνήσω III, 1116. *εμνήσατο* IV, 253. *μνήσατο* III, 813. 814. 1364. IV, 1732. *μνησάμεθα* III, 535. *μνήσμαι* I, 2. III, 1071. 1111. *μνησάμεθα* I, 23. *μνήσαιο* IV, 333. *μνήσαιοτο* IV, 1196. *μνησάιτο* IV, 841. *μνήσασθαι* IV, 1023. *μνησάμενοι* III, 546. *μνησαμένη* IV, 66. *μεμνημένος* III, 1037. *μεμνημένοι* II,

1051. *μνώοντο* II, 826. *ἐμνώοντο* I, 518. 1073. *μνώω* I, 896. III, 1067. 1110.

Μνάομαι (mihī despondeo). *μνάσθω* III, 639.

Μνημήιον III, 1206. *μνημῆια* IV, 28.

Μνηστῆα. *ἐμνηστῆσαν* II, 511. *Μνήστις* IV, 724. *μνήστιν* I, 643.

III, 290. IV, 1746. *Μνηστός*. *μνηστήν* I, 780.

Μνιόεις. *μνιόεντα* IV, 1237.

Μογερός. *μογεροῖο* III, 853. IV, 37. *Μογέα*. *μογινοῦσι* II, 663. *μογιέσκον* IV, 963. *ἐμόγησε* I, 120.

ἐμόγησαν IV, 733. *μογήσοι* II, 471. *μογήσαι* IV, 1585. *μογιόντι* I, 789. II, 474. *μογιόντα* I, 1318. *μογιόντες* IV, 1386. *μογιόντας* I, 1162.

Μοῖρα I, 6. 440. 1317. II, 815. 855. III, 660. 779. IV, 1475.

μοῖρα I, 422. III, 754. *μοῖραν* I, 299. 691. 1035. 1323. II, 452. 1161. *Μοιρῶν* IV, 1217.

Μοιράομαι. *ἐμοιρήσαντο* IV, 1533.

Μοιρηγέται I, 1127.

Μολεῖν I, 704. II, 1225. IV, 759. *μολεῖν* IV, 1483.

Μόλιβος. *μολίβω* IV, 1680.

Μόλις I, 674. 1233. II, 207. 497. III, 188. 634. 1025.

Μολπή. *μολπῆς* I, 28. IV, 1728. *μολπή* III, 897. *μολπήν* III, 960.

μολπήσιν IV, 894. *Μορμύρα*. *μορμύροισιν* IV, 287.

μορμύροσα I, 543. *Μόρος* III, 429. *μόρον* I, 140. 1030. 1350. II, 136. 339. 470.

III, 468. 806. 1080. IV, 1261. *Μόρσιμεν* II, 294. 605.

Μορφή. *μορφῆς* III, 1007. *μορφῇ* I, 497. III, 1141. *μορφάς* IV, 1193.

Μόσσην. *μόσσηνι* II, 1025. *μόσσωνας* II, 1017.

Μοσσύνοικοι II, 377. 1016. 1117. *Μοσνογένεια*. *μοσνογένειαν* III, 847.

Μοσνογενής. *μοσνογενῆ* III, 1035. *Μούνος* III, 556. *μουνῷ* I, 287.

μούνον I, 99. 197. 335. 732. 903. 1252. II, 112. 201. 220. III, 903. 913. IV, 352. 824. 1478. 1572.

1674. *μούνῃ* III, 43. IV, 57. 1654. *μούνῃν* IV, 371. *μούνοι* I, 1127. IV, 1052.

Μουνόω. *μουνωθεῖσαν* III, 742.

Μουσα IV, 2. *Μουσάι* I, 22. II, 512. IV, 984. *Μανσάων* IV, 1381. *Μουσῶν* II, 845. IV, 896.

Μοχθέω. *μοχθήσαντες* IV, 1424. *Μοχθίζω*. *μοχθίζοντες* IV, 192. 1652.

Μόψος I, 65. 1083. 1086. II, 923. III, 543. 916. 938. IV, 1518.

Μόψοιο I, 1106. *Μόψον* I, 80. IV, 1520.

Μυδαίνω. *μυδίνης* III, 1041. 1247. *Μυδαλῆος*. *μυδαλῆον* II, 229. *μυδαλῆν* II, 191. *μυδαλῆοι* II, 1106.

Μυδαῶ. *μυδῶσα* IV, 1531. *Μυθίωμα*. *μυθεῖτο* II, 763. IV, 1346. *μυθεῖν* III, 406. *μυθεύοντο* I, 458. *μυθίσαντο* II, 460. 1046. IV, 1481. *μυθησαίμην* I, 20. III, 355. *μυθήσομαι* I, 919. IV, 1335. *μυθεῖσθαι* III, 103.

Μύθος I, 698. 717. III, 34. 188. 683. 904. IV, 1381. *μύθω* I, 1337. II, 478. III, 187. 1067. 1104. IV, 833. *μύθον* I, 847. 1334. II, 10. 685. 1122. 1276. III, 24. 259. 463. 491. 565. 670. 726. 780. 907. 974. IV, 354. 410. 494. 498. 773. 782. 810. 1122. 1127. *μύθοι* I, 479. III, 173. 458. *μύθων* I, 1294. II, 610. 648. 1179. III, 76. 314. 1157. IV, 89. *μύθοισι* I, 711. 792. 834. III, 149. 367. 486. 1348. IV, 459. 720. 1072. 1097. *μύθους* I, 648. 838. IV, 435.

Μύται IV, 1405. 1453. *Μυκαί* IV, 1285.

Μυκηθμός IV, 969. *μυκηθμός* III, 864. 1297.

Μύκημα I, 1269.

Μυκηναῖοι. *Μυκηναίων* I, 128.

Μύλη. *μύλης* I, 1077.

Μυληφάτος. *μυληφάτον* I, 1073. *Μυρίνη*. *μυρίνης* I, 604. 634.

Μυρίος. *μυρίων* II, 1120. III, 212. IV, 1765. *μυρίοι* II, 1082. *μυρίαι* I, 844. *μυρία* I, 259. 455. 576. 682. II, 813. IV, 151. 274. 560. 613. 646. 1283. 1420.

Μύριμνες IV, 1453.

Μυρμιδών. *Μυρμιδόνος* I, 55. *Μυρμιδόνων* IV, 1772.

Μύρεμαι. *μύρεται* I, 271. II, 370. III, 657. *μύρονται* IV, 605.

μύρομαι IV, 666. *μυρομένη* III, 463. 1065. *μυρομένης* IV, 1065. *μυρομένην* III, 665. IV, 738. *μυρομενοι* IV, 1501. 1535. *μυρομένην* IV, 625.
Μυρτίλος I, 755.
Μυρτάσιον II, 505.
Μυσία I, 1115.
Μυσις. *Μυσίδα* I, 1349. II, 766.
Μυσοί I, 1179. *Μυσών* I, 1164. 1298. *Μυσοίαι* I, 1322. 1345. II, 781. 786. IV, 1472.
Μύχτος. *μύχτος* IV, 596. *μυχάτης* IV, 630. *μυχάτη* I, 170. II, 898. IV, 1243. *μυχάτην* IV, 1625. *μυχάτων* IV, 1698.
Μύχτος. *μυχίσει* II, 742.
Μυχός II, 1246. *μυχοίο* II, 737. *μυχῶ* III, 659. *μυχόν* III, 42. IV, 1379. 1545.
Μυών. *μυῶνα* IV, 1520.
Μύωφ. *μύωπι* I, 1265. *μύωπα* III, 277.
Μῶλος. *μῶλον* IV, 415.
Μωμάομαι. *μωμήσονται* III, 794.

N.

Ναί II, 151. III, 467. IV, 818. 1073.
Ναιετάω. *ναιετάει* III, 813. *ναιετάουσι* I, 799. 826. 831. 942. II, 875. 895. 1017. 1205. III, 1092. IV, 275. 792. *ναιετάασκεν* I, 68. *ναιετάασκον* II, 997. III, 977. IV, 1211. *ναιτάειν* I, 828. 903. III, 680. 1133. *ναιετάοντος* II, 793. *ναιετάοντες* IV, 322. *ναιετάοντας* III, 991.
Ναίω. *ναίει* IV, 1076. *ναίειν* III, 1139. *ναίουσιν* II, 787. IV, 515. *ἐναίει* I, 116. 398. IV, 540. 1131. *ναίειν* III, 241. *θαίσκειν* I, 509. III, 240. IV, 575. *ἐναίον* I, 139. 162. 1219. IV, 1759. *ναίειν* I, 1319. IV, 547. 1744. *ναίμεν* IV, 278. 919. 1038. *ναίων* I, 37. 411. *ναίοντας* I, 868. *ναίεται* I, 794. *ναίεται* I, 852.
Νάπη II, 735.
Νασάμων. *Νασάμωνα* IV, 1496.
Ναυβόλιδης. *Ναυβόλιδαο* I, 134.
Ναυβόλος I, 135. *Ναυβόλου* I, 208.
Ναυπλιάδης. *Ναυπλιάδαο* I, 136.
Ναύπλιος I, 134. II, 896.
Ναύπορος. *ναύπορον* IV, 1546.
Ναῦς. *Νηῦς* II, 590. IV, 210. 226. 1268. *νεῶς* IV, 208. *νηὸς* I, 401. 421. 447. 533. 544. 606. 640. 652. 658. 713. 723. 934. 965. 1013. 1020. 1163. 1276. II, 172. 211. 329. 496. 583. 1045. 1079. 1126. 1168. 1184. 1252. 1275. III, 167. 198. 316. 327. 568. 573. 1000. 1200. 1230. IV, 78. 114. 199. 244. 484. 554. 582. 661. 840. 857. 903. 1245. 1385. 1537. 1543. 1586. 1620. *νηϊ* I, 304. 319. 333. 855. 1111. II, 944. 997. 606. 611. 750. 873. 931. 960. III, 525. 1072. IV, 85. 283. 457. 649. 851. 938. 1124. *νηῶν* I, 1358. *νηα* I, 18. 111. 237. 357. 367. 415. 523. 548. 590. 701. 833. 911. 938. 1158. 1328. II, 8. 71. 295. 402. 533. 652. 571. 586. 620. 812. 833. 895. 918. 1035. 1062. 1072. 1076. 1095. 1109. 1232. III, 57. 176. 840. 607. 827. 1148. 1166. 1188. 1319. 1346. IV, 101. 105. 165. 232. 392. 434. 495. 504. 755. 831. 837. 860. 891. 910. 934. 953. 963. 1373. 1385. 1568. 1650. 1657. 1660. 1768. *νηες* I, 235. III, 341. *νηῶν* I, 113. 801. II, 872. III, 746. IV, 317. 921. 1278. *νηεὶ* IV, 237. 453. 1236. *νήσσα* II, 749. *νηας* IV, 237. 319. 653. 1208.
Ναυσίδοος IV, 550. *Ναυσιδόου* IV, 539. 544. 547.
Ναῦται III, 744. *ναύται* IV, 936.
Ναυτίλη. *ναυτίλης* I, 61. 189. 210. 335. 862. 981. II, 9. 310. 413. 837. IV, 492. 532. 653. 1273. *ναυτίλην* II, 876. IV, 192. 721. *ναυτίλησιν* IV, 1419.
Ναυτίλλω. *ναυτίλλομαι* IV, 299. *ναυτίλλομαι* I, 918. *ναυτίλλεται* III, 61. *ναυτίλλεσθαι* I, 236. 1080. II, 855. 1205.
Ναυτίλοι II, 808. IV, 570.
Νάω (habo) *νάει* I, 1146. *νάειν* III, 224. *νάοντος* IV, 1300.
Νάω (habitare facio). *νάσσατο* I, 93. 1356. IV, 275. 567. 988. 1140. *ἐνασθεν* IV, 513. *νάσσεται* II, 747.
Νέαιτος. *νεάτω* IV, 946. *νεάτης* II, 166. *νεάτη* IV, 313. *νεάτην* II, 320. *νεάτας* III, 1192.

- Νεήνιδες* I, 843.
Νεῖκτον III, 763.
Νεῖκτω. νεῖκεσεν I, 462. 875.
Νεῖκος I, 492. 1284. III, 627.
 739. IV, 340. 1103. 1727. *νεῖ-
 κος* I, 498. *νεῖκεα* I, 340. IV,
 1010.
Νεῖδθεν I, 385. 1197. 1288. 1313.
 II, 205. III, 383. 1358.
Νεῖδθι I, 63. 255. 990. 1098. 1326.
 II, 353. III, 62. 164. 706. IV,
 1615.
Νεῖον I, 125.
Νεῖος III, 1331. 1343. *νεῖοιο* I,
 687. 1215. III, 1056. *νεῖον* III,
 411. 497. 754. 778. 1053. 1234.
Νεκρός. νεκρούς IV, 51.
Νεκταρέη III, 832. *νεκτάρεον* III,
 1009.
Νέκταρ. νέκταρι IV, 432.
Νέκω. νέκωσ II, 836. *νέκων* II,
 857. IV, 480. 1499. *νέκωνες* III,
 202.
Νέμεσις. Νέμεσις IV, 1043.
Νέμω. νέμονται I, 298. *νέμειν* II,
 501. *νέμονται* II, 380. IV, 398.
νέμονται II, 505. 513. IV, 132.
Νεομαί II, 1164. *νεόμεσθαι* II, 647.
νεύμεσθαι II, 1153. *νέεσθε* III,
 306. 376. *νέεσθε* III, 373. *νέον-
 ται* III, 331. *νέονται* II, 1095.
 IV, 315. *νέονται* I, 1014. II,
 175. 552. III, 36. IV, 659.
νέοιο I, 70. III, 787. *νέεσθαι*
 I, 156. 171. 306. 525. 708. 720.
 877. 1206. 1250. II, 12. 814.
 1187. III, 336. 572. 646. 1062.
 1139. 1148. IV, 190. 409. 774.
 827. *νέεσθαι* II, 1139. III, 431.
Νεόφυγες IV, 1191.
Νεοθηγής. νεοθηγία III, 1388.
Νεόθρεπτα III, 1400.
Νέον IV, 36. 54.
Νέος I, 1201. *νέω* IV, 1479. *νέον*
 I, 273. 451. 737. 924. 976. 1003.
 1095. 1160. 1223. II, 494. 761.
 779. III, 690. 757. 1384. IV,
 36. 156. 1092. 1231. 1690. *νέου*
 I, 341. 453. 1134. III, 194. 553.
 IV, 184. 503. *νέους* I, 382.
νέαις III, 276.
Νεόσοι IV, 1299.
Νεότης. νεότητος II, 481. *νεότητι*
 II, 327. IV, 1585.
Νεότημος. νεότημω III, 857.
Νεπόδες. νεπόδεσιν IV, 1745.
Νέφθε I, 155. 745. III, 287.
Νεσταῖοι. Νεσταῖους IV, 1215.
Νεστίς. Νεστίδες IV, 337.
Νευρή. νευρή III, 282.
Νεύω. νέυσε II, 949. III, 441.
νέυοντας II, 1064. *νέυσαντες* II,
 683.
Νεφέλη. νεφέλης II, 538. *νεφέλη*
 IV, 125. *νεφέλας* III, 1360.
Νέφος II, 173. 259. 566. III, 214.
 IV, 398. 1262. *νεφών* II, 171.
 187. 268. 1034. 1105. 1252. III,
 1267. *νεφέσσι* I, 218. 240. III,
 1151.
Νηγάτος. νηγάτεον IV, 188. *νη-
 γατέσιν* I, 775.
Νηδύια. νηδύτων II, 113.
Νηδύς. νηδύος IV, 706. 1328.
 1354. 1373. *νηδύν* II, 819. III,
 1382. IV, 1449. 1611.
Νηέω. νήεον I, 403. *νήησε* III,
 1208. *νηήσαντο* I, 364. *νήησας*
 III, 1034.
Νηῖδς I, 626. *Νηῖάδα* IV, 545.
Νηῖάδες IV, 711. 813.
Νήιον III, 582. *νήιον* I, 1089.
 1314. II, 843. *νήια* II, 79. 597.
 726.
Νῆις I, 255. II, 417. *νήιν* III, 130.
νήιδα III, 32. *νήισιν* II, 417.
Νηίτης. νηίτην IV, 239.
Νηκερδής. νηκερδή II, 482.
Νηλεής. νηλεῖς IV, 390.
Νηλεῖδαι I, 959.
Νηλεῖς IV, 476. 1503.
Νηλεῖος I, 610. 1214. II, 626.
 IV, 986.
Νηλεός. Νηληῖος I, 153.
Νηληῖος I, 156.
Νηληῖς I, 120.
Νηλῆς IV, 1438. *νηλέα* IV, 538.
Νηλῆπος III, 646.
Νηλιτής. νηλιτεῖς IV, 703.
Νήματα III, 265.
Νημερτής IV, 758. *νημερτία* IV,
 810. 1184. *νημερτές* I, 197.
 1023. II, 959. IV, 14. 555.
 1565.
Νηνεμίη. νηνεμίη III, 970.
Νήνεμος I, 1155. II, 162. *νήνε-
 μον* II, 661.
Νηός. νηοῦ II, 1171. III, 927. IV,
 470. *νηοῖο* I, 307. *νηόν* II, 385.
 1169. III, 252. 738. 842. 888.
 915. 940. IV, 50. 436. *νηοῦς*
 III, 1088. IV, 1045.
Νηοσσός. νηοσσόφ II, 927. *νηοσ-
 σούν* I, 570.

- Νηπιῶν I, 1116.
 Νηπίαχος. νηπίαχον I, 1212. II, 510. νηπιαχός IV, 137.
 Νηπιόχων. νηπιόχοντος IV, 868.
 Νήπιος IV, 875. νήπιος II, 66. 137. νήπια I, 508. III, 134.
 Νηπύτιος. νηπυτίης IV, 791. νηπυτίην III, 735.
 Νηρέος. Νηρέος I, 1311. IV, 722. 1743. Νηρήα IV, 780. 1599.
 Νηρηίδης IV, 859. 930. Νηρηίδας IV, 844.
 Νήριτος IV, 158. νήριτα III, 1288.
 Νήσος I, 840. 890. 920. 936. II, 680. 1047. IV, 309. 983. 1712. 1757. νήσων I, 633. II, 350. 392. 672. 1030. 1116. 1118. III, 322. 1074. 1093. IV, 458. 580. 1188. 1644. 1712. νήσοιο II, 1034. 1097. III, 42. IV, 315. 1075. 1172. νήσω I, 93. II, 382. 1080. IV, 434. 452. 646. 1210. 1723. νήσων I, 625. 916. 1021. 1152. II, 385. 686. 695. 721. 771. 1066. 1113. 1116. 1232. 1233. III, 324. IV, 505. 521. 540. 655. 769. 891. 1214. 1717. 1751. 1763. νήσων IV, 524. 564. νήσων I, 831. IV, 514. 1637. νήσοισιν II, 285. νήσους II, 297. 516. IV, 330. 333. 336. 553. 650. 1230.
 Νήχυτος. νήχυτον III, 530. IV, 1367.
 Νήχων. νήχε IV, 915.
 Νηφάλιος. νηφάλιος IV, 712.
 Νίση. νίσης IV, 1772.
 Νίπτω. νίψεις IV, 588. νιφόμενος IV, 543.
 Νίσσομαι. νίσσεται III, 1243. νισσόμεθα IV, 257. νίσσας I, 741. 785. II, 825. νίσσας I, 888. III, 1061. νισσομέναιο. II, 199. III, 447. IV, 178. νισσομένην IV, 1534. 1618. νισσομένων II, 1286. νισσομένοις I, 53. 150. 556. 601. II, 726. 971. 1246. III, 210. IV, 648. 981. νισσομένους IV, 129.
 Νιφετός. νιφετοῖο III, 1358. νιφετός III, 69.
 Νιφόεις. νιφόεντος I, 504. III, 1223. νιφόεν I, 1099.
 Νόα III, 20. IV, 1334. ἐνόησα III, 891. ἐνόησαν I, 1021. II, 457. 544. III, 126. 665. 1150. IV, 561. 726. 754. ἐνόησαν I, 1283. II, 137. 958. III, 7. IV, 74. 643. νοήση III, 1144. νοήσαι III, 943. IV, 1356. νοήσας II, 76. νώσας IV, 1409.
 Νομεύς. νομή IV, 675. νομήεις I, 1246. III, 277. νομήων I, 1266. III, 125. νομήας I, 751.
 Νόμιος. νομείο IV, 1218. νόμιον I, 578. II, 507.
 Νομός I, 747. νομῶ II, 1005.
 Νόος I, 242. II, 212. 248. 1090. III, 52. 328. 446. IV, 3. 620. 1017. νόοιο II, 316. 716. 1149. III, 298. νόφ II, 256. 325. 767. III, 816. 903. 938. IV, 351. 737. 863. νόον I, 130. 323. 439. 464. 808. II, 182. 226. 313. III, 174. 471. 567. 826. IV, 102. 766. 1078. 1177. 1669.
 Νοστήω. νοστήσομεν I, 417. νοστήσεις III, 468. νοστήσατε IV, 1329. νοστήσειν I, 79. III, 89. IV, 561. νοστήσας I, 892. IV, 1163. νοστήσαντες II, 352. III, 993. IV, 98. 1035. νοστήσαντες III, 596.
 Νόστιμος I, 896. νόστιμον IV, 1275.
 Νόστος I, 836. II, 414. 863. IV, 522. 644. 1235. νόστοιο I, 249. IV, 1600. νόστον III, 175. IV, 1273. 1473. νόστω I, 449. IV, 202. 1833. 1549. νόστον I, 17. 556. 835. 1293. II, 690. III, 75. 438. 549. IV, 381. 739. 822. 841. 901. 916. 1701.
 Νόστω. νόστων I, 91. 197. 322. 1207. 1294. II, 276. 806. 998. 999. 1182. III, 577. 594. IV, 10. 346. 352. 406. 821. 1296. 1458. 1560.
 Νοσφίζω. ἐνόσφισιν II, 793. νοσφισάμην IV, 362. νοσφισσάμεν IV, 1108. νοσφισσεται IV, 181. νοσφισθής I, 187.
 Νοσίζω. νοσιζέμεν I, 1005.
 Νότιος. νοτίοιο IV, 1538.
 Νοτίς. νοτίδασιν IV, 663. 670.
 Νότος I, 926. Νότον IV, 1628.
 Νούσας II, 856. III, 676. νούσαι IV, 1674.
 Νύ I, 468. 875. 1290. 1298. II, 213. 245. 284. 333. 458. 698. 855. 864. 880. 985. III, 74. 485. 493. 500. 676. 711. 896. 994. 1015. 1073. IV, 20. 37. 1015. 1305. 1335. 1342. 1428. 1564. 1651. 1727. 1753. 1776.

- Νυκτερός** IV, 1090.
Νυκτιπόλος IV, 829. **νυκτιπόλον** III, 862. IV, 148.
Νύκτωρ III, 293. IV, 101. 495.
Νυμφαίη. **Νυμφαίην** IV, 574.
Νύμφη I, 626. 1129. 1229. 1324. II, 2. 482. 655. III, 242. 656. **νύμφης** I, 978. 1069. II, 477. 485. 991. **νύμφη** IV, 1495. **Νύμφη** II, 508. **Νύμφαι** I, 549. 776. 1066. 1224. II, 711. 821. III, 881. 1219. IV, 1144. 1196. 1398. 1414. **Νυμφέων** IV, 1218. **Νύμφαις** II, 504. **Νύμφησι** I, 502.
Νυμφίδιος. **νυμφίδιον** IV, 809. **νυμφιδίους** I, 1031. **νυμφιδίας** IV, 1160.
Νύν I, 20. 284. 353. 644. 664. 689. 1356. IV, 1. *passim*.
Νύν I, 23. 767. II, 311. *passim*.
Νύξ III, 743. 1192. IV, 1059. 1695. **νυκτός** I, 1016. III, 1171. IV, 437. 624. 630. **νυκτι** I, 934. 1022. 1038. 1080. 1358. II, 670. 940. 1001. 1102. 1231. III, 323. 799. 863. 1361. IV, 60. 979. 1631. 1684. **νύκτα** II, 42. 631. 660. 945. 1120. III, 1029. IV, 110. 458. 870. 884. 1171. 1286. 1295. 1635. 1696. **νύκτας** I, 1079. II, 908. III, 1079. IV, 1234. 1387.
Νυός. **νυώ** IV, 815.
Νυσήιος I, 491. **Νυσήιον** II, 905. 1216. IV, 1134.
Νύσσα III, 1272.
Νύσσα. **νύσσειν** III, 1323.
Νύχιος. **νυχίαν** IV, 685. **νυχίο-σιν** IV, 664. 1468.
Νωδής IV, 1506.
Νωί III, 644. **νωίν** II, 250. III, 56.
Νωλεμές II, 554. 602. 605. III, 147. IV, 352. 505. 1374.
Νωλεμέως III, 346.
Νωμάω. **νώμα** II, 678. III, 1231. **νωμήσειν** IV, 1006. **νωμησαντες** IV, 1156.
Νώννυμοι II, 982. IV, 1306.
Νώτον. **νώτω** III, 1320. **νώτω** I, 758. IV, 1246. 1349. 1611. **νώτων** I, 129. **νώτοις** I, 221. II, 678. IV, 117.
Ξάινω. **Ξαινόμενον** IV, 1266.
Ξάνθος. **Ξάνθοιο** I, 809.
Ξανθός. **Ξανθοίο** I, 1084. III, 1017. **Ξανθά** II, 159. **Ξανθήσιν** IV, 172. 1407. **Ξανθός** III, 829. IV, 1308.
Ξεινήιον I, 770. II, 31. IV, 429. 1555. 1752. **Ξεινήια** I, 846. II, 529. IV, 422. 1220.
Ξείνια IV, 1553.
Ξείνιος. **Ξείνιον** II, 1133. III, 193.
Ξεινώω. **Ξεινοδοθαι** I, 849.
Ξείνος I, 208. III, 987. **Ξείνω** I, 784. III, 638. 719. IV, 745. **Ξείνων** III, 619. 630. 905. **Ξείνε** I, 793. III, 401. IV, 33. 89. **Ξείνοι** II, 1136. **Ξείνων** III, 305. 586. **Ξείνοισι** I, 340. 676. 696. II, 5. III, 628. 689. 986. IV, 441. 462. **Ξείνους** II, 1131. IV, 667.
Ξερών III, 322.
Ξεστός. **Ξεστοίο** IV, 913. **Ξεστοί-σιν** IV, 719. **Ξεστησιν** I, 567. **Ξεστάς** I, 875.
Ξέω. **Ξέσει** I, 1119.
Ξηρός. **Ξηρόν** IV, 1136. **Ξηρή** IV, 1394. **Ξηρην** IV, 1378.
Ξίφος I, 1254. III, 1047. 1248. 1282. 1381. IV, 207. 465. **Ξί-φει** II, 117. III, 1253. **Ξιφέε-σιν** I, 1137. II, 265. 288.
Ξόανα IV, 1284.
Ξύλα I, 1181. III, 272.
Ξύλοχος. **Ξυλόχοια** IV, 13. **Ξυλό-χους** I, 444.
Ξύν III, 1279. IV, 72.
Ξυμβαίνω. **Ξυνίβητε** IV, 258. **Ξυμ-βάντα** IV, 421.
Ξυμβάλλω. **Ξύμβλητο** I, 311. 1253. **Ξυμβλημένος** IV, 121.
Ξυνναγείρω. **Ξυνναγείροι** I, 347.
Ξυνναρέσσω. **Ξυνναρέσσαντο** III, 1100.
Ξυνδέω. **Ξυνέδησεν** II, 1040.
Ξύννιμι. **Ξυνίλασι** II, 321. **Ξυνίλασι** II, 1078. **Ξυνιοῦσαι** II, 565.
Ξυνίας. **Ξυνιάδος** I, 68.
Ξυνός I, 336. III, 483. **Ξυνή** III, 173. **Ξυνή** II, 802. 1025. **Ξυνολ** III, 173. **Ξυνολ** I, 337.
Ξυνοχή I, 744. **Ξυνοχή** I, 160. 1066. IV, 629. **Ξυνοχήσι** II, 318.
Ξυνωθείω. **Ξυνώσαν** IV, 1251.
Ξυστός. **Ξυστοίς** II, 1062.

O.

- 'O passim. ὁ I, 265. 293. II, 54. 443. 480. 1096. 1265. III, 154. 432. IV, 127. 539. 629. 696. 853. ὁ pro ὁς I, 621. 643. II, 257. III, 1234. IV, 254. 1487. 1754. ὁ γὰρ I, 30. III, 1317. 1346. Br. IV, 1588. τοιοῦτο I, 334. 1351. II, 537. 785. 1271. III, 621. 1060 et passim. τῷ pro τούτῳ III, 1417. τῷ propterea I, 334. 633. 827. 1025. 1320. II, 15. 175. 183. 247. 324. 389. 799. 873. 979. 1203. 1224. III, 5. 74. 428. 978. 1103. IV, 368. 670. 802. 1104. 1163. τοῖσι I, 40. II, 456. passim. οἷς II, 1284. τοῖς γὰρ I, 710. ἡ I, 1015. 1084. 1140. 1145. II, 103. passim. ἥ γὰρ I, 292. 1236. IV, 24. passim. τῆς γὰρ IV, 1647. τῇ I, 274. τῇ καὶ τῇ I, 160. τῆσιν I, 617. 656. ταῖσι I, 637. τῶν II, 319. αἷς I, 1227. ταῖς II, 572. τὰς γὰρ II, 432. τὸ propterea III, 894.
 'Οαροί. ὁαροῖσι III, 1102.
 'Οβριμον III, 1286.
 'Ογχητός. 'Ογχητοῖο III, 1242.
 'Οδακτάζω. ὀδακτάζοντι IV, 1608.
 'Οδαῖ III, 1393.
 'Οδε passim. τοῦδε I, 6. τούσδε II, 1009. τοῖσινδε II, 1163. τῶδε III, 679. IV, 345.
 'Οδεύω. ὀδεύειν IV, 838. ὀδεῦσαι IV, 272. ὀδεύαν IV, 1441.
 'Οδίτης III, 745.
 'Οδμή II, 270. IV, 158. 430. ὀδμῆς II, 229. ὀδμῇ IV, 622. ὀδμῆν II, 191. IV, 112.
 'Οδος I, 988. IV, 790. 1576. ὁδοῖο I, 418. III, 1182. IV, 779. ὁδὸν I, 103. 126. 199. 772. 1267. II, 1108. 1259. III, 473. 602. 1176. IV, 525. 690. 1468. ὁδοὶ IV, 280. ὁδῶν IV, 51.
 'Οδοὺς. ὀδόντων II, 83. III, 1055. 1281. 1321. IV, 478. ὀδοῦσι III, 1393. IV, 1512. ὀδόντας II, 281. 785. III, 414. 1028. 1177. 1336. 351.
 'Οδύνη. III, 762. ὀδύνῃ II, 96. III, 866. ὀδύνῃσι IV, 1067. 1520.
 'Οδυρομαι. ὀδυρεται II, 782. ὀδυρετο III, 460. 804. ὀδύροντο IV, 1304. ὀδύραντο I, 1066. ὀδυρομένη II, 478. ὀδυρομένη I, 274. ὀδυρομένων III, 709. IV, 624.
 'Οζός. ὄζον IV, 1439. ὄζους I, 1192.
 'Οδομαι. ὀδομαι I, 1267. III, 94.
 'Οδοῖ I, 216. II, 766. 1210. III, 1164. IV, 116. 761. 832. 840. 947. 1154. 1235.
 'Οδνεῖος. ὀδνεῖον IV, 716. ὀδνεῖον III, 389. ὀδνεῖοι II, 235. ὀδνεῖον II, 13. III, 1145. ὀδνεῖοις III, 591. IV, 1041. ὀδνεῖοισιν III, 403. ὀδνεῖσαι I, 869.
 'Οδάνη. ὀδόνῃσι IV, 466.
 'Οδρως. 'Οδρυν IV, 516.
 Ολαγρος. Ολάγροιο I, 570. II, 708. IV, 905. 1193. Ολάγρον I, 25.
 Ολαξίς. Ολαξίδος I, 1131.
 Ολγω. ὤλξε III, 645. ολγοντο II, 574. ολγομενας II, 560.
 Οιδάνα. οιδάναει I, 478. οιδάνασκον III, 383.
 Οἶδμα I, 1014. III, 388. IV, 457. 659. 947. 1579. 1765. οἶδματος I, 183. 1167. IV, 915. οἶδματι I, 588. IV, 232.
 Οἶανος III, 646.
 'Οἰζυρός. οἰζυρούς IV, 1630.
 'Οἰζύς. οἰζύσι IV, 192. οἰζύν III, 959. IV, 1387.
 'Οἰζύω. οἰζύει IV, 1374. οἰζύν IV, 1324.
 Οἰήα I, 401.
 Οἰηες. οἰήεσαι IV, 1274.
 Οἰκάδε I, 1031. 1293. II, 186. 442. III, 468. 900. 1069. 1125. IV, 194. 400.
 Οἰλία II, 381. 1085. IV, 540.
 Οἶκος. οἶκον II, 178. III, 1139.
 Οἰκτεῖρω. οἰκτεῖρων III, 328. οἰκτεῖραντας II, 1130. οἰκτεῖρασα IV, 917.
 Οἰκτιστος. οἰκτίστω IV, 1296. οἰκτίστοις II, 782.
 'Οἰλὺς I, 74. 'Οἰλῆος II, 1036.
 Οἰμη. οἰμῇ IV, 150.
 Οἶμος IV, 1510. οἶμον IV, 296. 644. 838. 1341. οἶμονος IV, 43.
 Οἰμαγή. οἰμαγῇ II, 1260.
 Οἰνείδης I, 190. 1046. III, 518.
 Οἰνεὺς I, 193. Οἰνήος I, 192.
 Οἰνοῖη I, 626. Οἰνοῖην I, 623.
 Οἰνόμαχος. I, 756.
 Οἶνος. οἶνον II, 1272. IV, 1187. οἶνω I, 458. 473. III, 224. IV, 432. οἶνον I, 1185.
 Οἰνοχόος. οἰνοχόων I, 457.

Ολόθεν I, 270. III, 28. III, 1169.
IV, 418. 1198.

Ολόθι II, 709. III, 945. IV, 459.
1046. 1272. 1401.

Ολοπέδιλος. ολοπέδιλον I, 7.

Ολοπόλοι IV, 1322. 1413.

Όλος I, 60. 1240. II, 28. 476. 822.

III, 175. 441. 1031. 1169. 1234.

IV, 286. 912. ολφ IV, 855. ολον

I, 282. 617. II, 15. 634. III,

115. 782. 975. 1109. IV, 418.

652. 1077. 1316. ολοισιν I, 399.

III, 379. ολη I, 618. II, 975.

IV, 58. 362. ολαι I, 818. II, 139.

IV, 1198.

Όλος I, 307. II, 919. III, 454.

1240. 1377. IV, 449. 1603. ολον

II, 774. ολον I, 489. 834. 1192.

II, 306. 463. 662. 1139. III,

262. 276. 636. 922. 1020. 1106.

1162. 1229. IV, 152. 475. 558.

626. 729. 999. 1062. 1257. 1280.

1389. 1499. 1590. ολον quetad-

modum II, 662. ολον δε IV,

152. 1062. 1280. ολόντε II, 306.

cf. Τε. ολοι III, 976. IV, 263.

ολοισιν III, 454. ολη II, 1077.

III, 876. IV, 35. 786. 1065.

ολη IV, 702. ολην III, 858. IV,

1191. ολαι III, 341. IV, 1429.

οία I, 315. 458. 658. 991. II,

39. 91. 541. 688. 697. 809. 1110.

III, 381. 455. 618. 711. 814. IV,

52. 195. 317. 386. 400. 460.

499. 1071. 1081. 1090. 1091.

1189. 1556. 1723.

Ός. διν III, 1199. όλων II, 465.

ολών I, 1090.

Όστεύω. οιστεύων I, 759. οιστεύ-

σας III, 28. 143.

Όστοδόκη. οιστοδόκην I, 1194.

Όιστός. οιστώ II, 600. οιστών IV,

851. 1404. οιστοίς I, 483. 1000.

οιστός III, 96.

Όιστρος III, 276. οιστρον I, 1269.

Όιστος II, 893. οίτω IV, 1094.

οίτον II, 172. 226. 482. 381.

III, 64. 527. IV, 699.

Όιχαλή. Όιχαλής I, 87.

Όιχομαι. οίχεται IV, 1435. οίχοιτο

IV, 385. οίχομένοις II, 840.

οίχομένους III, 204.

Όιω I, 196. 329. III, 441. 1166.

1222. III, 28. 88. 523. IV,

818. οίωμα I. 690. II, 645. III,

479. 1079. IV, 197. 1654. οίωτο

III, 623. οίωθε II, 342. οίωτά-

μην I, 291. οίωσατο III, 456.

1189. IV, 14. οίωμενον I, 1037.

οίωσάμενος II, 1136. III, 926.

Όιωνός IV, 602. οίωνοιο II, 344.

1258. III, 939. οίωνω III, 328.

οίωσών II, 1043. III, 552. οίω-

νων I, 66. II, 1079. IV, 239.

οίωνοισιν I, 140. 445. 1011. IV,

898. οίωνους I, 145. II, 384.

III, 918.

Όκλαδόν III, 122.

Όκλαξ III, 1380.

Όκριόσις. όκριόεντος I, 1093.

Όκρύνος. όκρύνοντος II, 607. 737.

όκρύνοντι I, 1120. όκρύνόσσα

III, 1331.

Όλβος. όλβω I, 174. II, 237. όλ-

βον II, 1095. 1182. IV, 1140.

Όλεθρος II, 578. III, 483. IV,

1674. όλέθρον II, 224. IV, 832.

όλέθρων IV, 401. 450. όλέθρον

I, 488. II, 1106. IV, 507.

Όλέω. όλekon IV, 445. όλέκωιν

III, 1058.

Όλίγος. όλίγοιο III, 294. όλίγον

I, 813. 955. II, 1112. όλίγης

IV, 1712. 1736. όλίγην IV, 1454.

όλίγους I, 751.

Όλισθαίνω. όλισθαίνουσα I, 377.

Όλκαϊος. όλκαϊοιο I, 1314.

Όλκας I, 603. όλκάδε IV, 283.

Όλκήϊον IV, 1609.

Όλκός IV, 296. όλκω I, 375. όλκόν

III, 141. 1378. όλκοι III, 1391.

όλκοισιν III, 415. όλκούς I,

1167.

Όλλυμι. όλεσσα IV, 1036. όλεσε

III, 660. όλέσση I, 17. III, 689.

όλέσσας III, 125. όλετο I, 256.

IV, 20. όλόμεθα IV, 1261.

όλοντο II, 881. όληται II, 337.

όλησθε II, 326. ολοιμέθα IV,

401. όλέσθαι I, 60. III, 778.

IV, 1255.

Όλολύξω. όλάλυξαν III, 1218.

Όλοός III, 1338. όλοοιο I, 498.

1202. II, 38. 828. 890. IV, 669.

όλοω I, 244. 263. II, 858. όλοον

II, 820. III, 334. 408. 614. 810.

1301. IV, 543. 559. 584. όλοοι

III, 618. όλοών III, 906. 1049.

όλοους III, 1028. όλοη IV, 1232.

όλοην I, 1053. IV, 1096. όλοῃσι

II, 246. 1204. IV, 155. όλοάς

II, 420. όλοώτατος IV, 1436.

όλοώτατα II, 179.

Όλοόφρων. όλοόφρονος IV, 828.

- *Ολοφύρομαι. ολοφύροτο I, 250.
 IV, 1738. ολοφύροτο III, 72.
 IV, 29. ολοφύρομένης III, 806.
 *Ολοφύριον IV, 476. ολοφύρια I, 476.
 *Ολύμπιος IV, 95.
 *Ολυμπος. *Ολύμπω II, 1234.
 *Όλος. *Όλω IV, 1166. *Όλη II, 680.
 *Ομαδέν. *ομάδων III, 1304. *ομά-
 *δασα I, 474. II, 638. II, 564.
 971. 1254. IV, 1618.
 *Ομαδος. *ομάδοι I, 347. II, 1076.
 III, 270. *ομάδω I, 1051. IV,
 198.
 *Ομαρτίω. *ομαρτίων I, 579. *ομαρ-
 *τήσουσιν I, 805. *ομαρτήσαντες
 III, 375.
 *Ομαρτή I, 538.
 *Ομβρέω. *ομβρήσαντος III, 1399.
 *Ομβρος II, 1115. IV, 271. *ομ-
 *βρον III, 1267. IV, 1282.
 *Ομηγερέες II, 996. *ομηγερέσει II,
 467. IV, 1369.
 *Ομήθεες III, 118. *ομήθεως II,
 917.
 *Ομήλικες III, 732. *ομήλικας II,
 1129.
 *Ομηλική. *ομηλικής III, 814.
 *Ομιλαδών I, 655. III, 598. IV,
 1181. 1453.
 *Ομιλέω. *ομίλειον I, 630.
 *Ομιλος I, 680. II, 857. IV, 1157.
 *ομίλον I, 314. 1207. II, 15. 194.
 IV, 75. 346. *ομίλω I, 48. 227.
 II, 27. 882. *ομίλων I, 109. 195.
 242. 875. III, 434. 952. 1166.
 IV, 183. 488. 1058.
 *Ομματά I, 777. II, 49. 664. 682.
 III, 422. 444. 886. 962. 1161.
 IV, 378. 683. *ομματ' I, 535.
 784. 876. II, 25. III, 22. 371.
 1022. IV, 466. 1815. *ομμασι IV,
 476. *ομμασιν I, 154. 519. 631.
 II, 44. III, 93. 1010. IV, 1040.
 1670.
 *Ομνυμι. *ομνυσεν II, 291. *ομνυσε
 IV, 797. *ομνύσῃς II, 252. *ομνυ-
 *σον III, 699. *ομνύσαι III, 714.
 IV, 1086.
 *Ομόγιος III, 1076. IV, 743.
 *Ομόθεν I, 91.
 *Ομοιος. *ομοίης IV, 62.
 *Ομοκλέω. *ομοκλέον IV, 1006. *ομο-
 *κλήσαντες I, 498.
 *Ομοκλή II, 20. IV, 13.
 *Ομόλη. *Ομόλην I, 594.
 *Ομός. *ομόν IV, 673.
 *Ομόνοια. *ομόνοιη II, 270.

- *Ομόργνημι. *ομορξάμεν II, 242.
 *Ομόστολος. *ομόστολον II, 802. *ομό-
 *στολοι III, 558.
 *Ομοῦ I, 381. 618. 969. 1079. 1205.
 II, 127. 565. 608. 786. 839. 839.
 962. III, 1150. 1166. 1292. IV,
 103. 910. 1331. 1387. 1408.
 1625.
 *Ομοούριος. *ομοούριον III, 1095.
 *ομοούριω II, 379.
 *Ομπνιον IV, 989.
 *Ομοφροσύνη. *ομοφροσύνησι II,
 716.
 *Ομοφῆ. *ομοφῆν III, 939. IV, 725.
 1382.
 *Ομοώλακες II, 396. *ομοώλακας II,
 787.
 *Ομῶς I, 89. 321. 475. 514. 896.
 920. 1058. 1193. II, 452. 499.
 636. 660. 945. 1076. III, 174.
 850. 1141. 1184. IV, 256. 642.
 808. 1060. 1148. 1234. 1534.
 *Ομως I, 99. III, 1050. III, 494.
 IV, 405.
 *Οναρ. *ονείρατος IV, 1732. *ονεί-
 *ρατα III, 692. *ονείρατιν II,
 806. IV, 664.
 *Ονειαρ II, 388. 1092. III, 507.
 1051. IV, 1432. *ονείασι II,
 185. III, 900.
 *Ονειδος. *ονείδων I, 273.
 *Ονειρον II, 197. *Ονειρος III, 446.
 IV, 877. *ονείρω I, 290. *ονείρω
 III, 618. 636. *ονείρων IV, 685.
 723. *ονείροις IV, 384.
 *Ονήϊστον II, 335.
 *Ονήϊημι. *ονήϊαι III, 20.
 *Ονομα II, 1138.
 *Ονομαί. *ονόμασι III, 475. *ονόμα-
 *σθαι I, 205. *ονόμασθαι I, 830.
 *ονόμασθαι I, 867.
 *Ονομαίνω. *ονόμαίνεν IV, 1746.
 *ονόμαίνης III, 1075. *ονόμαίνω
 II, 746.
 *Ονομαστιά III, 801.
 *Ονοτός. *ονοτήν IV, 91.
 *Οξύς IV, 128. *οξύν IV, 624. *οξύν
 II, 1253. *οξύν I, 1027. III,
 1217. IV, 70. *οξύ I, 262. II,
 827. 1036. III, 253. IV, 475.
 *οξύν I, 352. *οξύν IV, 1067.
 *οξύν I, 1371. *οξύν II, 546.
 III, 21. IV, 1466. *οξύν I, 1542.
 *οξύν IV, 1312. *οξύν I, 163.
 *Οπαζα. *οπαζεις I, 837. *οπαζ I,
 511. *οπαζον IV, 920. *οπαζ I,

614. ὅπασε II, 32. III, 1182.
ὅπασσε I, 167. 326. 885. II, 616.
947. IV, 220. 1220. ὅπασσαν I,
1351. III, 657. ὅπασω III, 142.
ὅπασσω IV, 1109. ὅπασσεις III,
75. ὅπασσει II, 1224. ὅπασση
II, 690. III, 909. ὅπασσαιμι III,
132. ὅπασσαις III, 349. ὅπασσειαν
IV, 1026. ὅπαξε (imp.) IV, 1600.
ὅπαζεται I, 345. ὅπασσαι I, 249.
676. 885. III, 180. ὅπασσας II,
813.
Ὅπαρων I, 131.
Ὅπη I, 854. 1344. II, 980. 1185.
IV, 297. 532. 1470. 1701. ὅπη
II, 983. III, 316.
Ὅπηδενω. ὀπηδούντα IV, 675.
ὀπηδούνουσα IV, 974.
Ὅπηδός. ὀπηδούς III, 595.
Ὅπιδνός. ὀπιδνοτάτη II, 292.
Ὅπιζομαι. ὀπίξτε II, 181. ὀπιζο-
μένη IV, 700.
Ὅπιθε IV, 931.
Ὅπιτενω. ὀπιτενύει II, 406. ὀπι-
τενύων IV, 799. ὀπιτενύουσαι
III, 1137. ὀπιτενύας I, 469.
Ὅπισθεν I, 783. IV, 290. 935.
Ὅπισω I, 1017. 1298. II, 274.
446. III, 964. ὀπίσσω I, 5. 336.
416. 618. 681. 842. 891. passim.
Ὅπλιζω. ὀπλιζοντο II, 995.
Ὅπλον. ὀπλω I, 368. ὀπλα I, 357.
II, 726.
Ὅπλοτατον IV, 71.
Ὅπλοτέρος, I, 43. ὀπλοτέρη IV,
971. ὀπλοτέροι IV, 1751. ὀπλο-
τέρων I, 316. ὀπλοτέροις I,
992. ὀπλοτέρηαι I, 693.
Ὅπόθεν IV, 722.
Ὅπόσον IV, 1510. ὀπόσα IV, 1359.
Ὅπόταν IV, 238. 933.
Ὅποτε, ὀπότες c. ind. praet. I,
42. 83. III, 887. 654. 1052. 1212.
III, 38. 299. IV, 507. 530. 1720.
c. ind. fut. I, 632. c. ind. praes.
III, 1273. c. conj. II, 1078. III,
764. 1302. c. opt. I, 1242. 1349.
III, 954. IV, 754. 1665. ὀπότες
γεν c. conj. IV, 1355.
Ὅπους. ὀπόεντος I, 69.
Ὅπουντια IV, 1786.
Ὅπυνιά. ὀπυνει I, 46.
Ὅπωπη II, 109. ὀπωπαι II, 445.
ὀπωπας III, 1024. IV, 1670.
Ὅπως quom II, 429. III, 490.
1167. 1293. IV, 726. quomodo III,
APOLLON. RHOD. II.
2. in anastrophe I, 285. c. opt.
I, 4.
Ὅραω. ὀρώσσαι IV, 1724. ὀράι-
μενοι IV, 935. ὀρώοντο III, 508.
ὀρόφωτο I, 814. ὀφασθε II, 318.
ὀπωπα II, 1054.
Ὅργια I, 920. IV, 1020.
Ὅργιάζω. ὀργιάσαι II, 907.
Ὅρέγω. ὀρέξατο II, 828. 878. ὀρέ-
ξαντο II, 1110. ὀρεξάμενος IV,
1605. ὀρεξαμένη IV, 852.
Ὅρείχαλος. ὀρειχάλκοιο IV, 973.
Ὅρεχθεῖν. ὀρεχθεῖ I, 275. II, 49.
Ὅρθια IV, 70.
Ὅρθός III, 121 IV, 957. ὀρθόν
III, 1287. ὀρθοῖσιν I, 514. III,
1261.
Ὅρθοσταδόν IV, 1426.
Ὅρθω. ὀρθωθείς II, 197. ὀρθω-
θεῖσα III, 645.
Ὅρίνομαι. ὀρίνεται II, 971. ὀρίν-
θη III, 515. ὀρινομένης I, 588.
ὀρινόμενον I, 106. ὀρινομένων
I, 1086. ὀρινομένους I, 1002.
III, 1056.
Ὅριτρεφής. ὀριτρεφής II, 34.
Ὅρμια I, 1352. II, 289. 433. IV,
359. 1042.
Ὅρμιος IV, 95.
Ὅρκος III, 714. ὄρκω II, 295.
ὄρκον IV, 388. 797. ὄρκοισιν II,
262. IV, 1084. 1205.
Ὅρμαινω. ὄρμαινε III, 452. ὄρμαι-
νοντι IV, 3. ὄρμαινοντα III, 620.
ὄρμαινουσα III, 697. IV, 724.
ὄρμαινουσαν III, 18.
Ὅρμάομαι. ὄρμηθη I, 181. ὄρμη-
θησαν IV, 314. 1464. ὄρμηθείς
III, 398. ὄρμηθέντος II, 829.
ὄρμηθέντα III, 1093. ὄρμηθεῖσα
IV, 49. ὄρμηθείσαν IV, 90. ὄρ-
μηθῆναι III, 880. IV, 521. 1253.
Ὅρμη II, 1117. 1280. ὄρμη II,
895. III, 1310.
Ὅρμος. ὄρμου I, 987. ὄρμοιο IV,
1345. 1640. ὄρμον II, 348. 728.
IV, 1678.
Ὅρμις I, 304. III, 553. 1112. ὄρμι-
θος I, 1087. ὄνιν II, 1034. III,
1121. ὄρνιδες III, 325. ὄρνιδας
II, 1049. 1054.
Ὅρνυμι. ὄρνυτε II, 1063. ὄρνυτο
I, 349. 1104. II, 122. III,
439. ὄρνυντο II, 897. ὄρνυ-
δι III, 487. ὄρνούμενον IV, 911.
ὄρσαν I, 70. 110. 147. 850. 1104.
II, 922. 1102. III, 197. 390. 961.

- IV, 23. 578. 774. 1151. 1469.
 ὄρεστε II, 1067. ὄρησι III, 1039.
 ὄρσαι IV, 1352. ὄρσο I, 703.
 ὄρτο I, 159. 310. 668. 708. 853.
 1206. 1250. II, 555. 565. III,
 48. 268. 517. 708. 1148. 1165.
 1327. IV, 185. 1111. 1368. ὄρω-
 ρεν I, 713. 1291. II, 312. III,
 59. 203. 314. 487. ὄρώρει II,
 473. III, 457. ὀρώρει IV, 1698.
 *Ὄρνυτιδης. *Ὄρνυτιδαο I, 207.
 *Ὄρνυτος II, 65.
 *Ὄροθύνα. ὀρόθυνον I, 522. 1153.
 1275. ὀρόθυνον II, 877.
 *Ὄρος I, 941. 1178. II, 1014. IV,
 323. ὄρεος I, 37. 50. 553. IV,
 324. 1150. ὄρέων I, 1100. 1226.
 II, 400. 976. 1249. ὄρῃσαι II,
 26. III, 858. IV, 287. 518. 1682.
 *Ὄρουσα. ὄρουσαν IV, 1245. ὄρου-
 σαι IV, 1708.
 *Ὄρητες IV, 1425.
 *Ὄρτυλη. *Ὄρτυλη I, 537. *Ὄρτυ-
 λην I, 419. IV, 1705.
 *Ὄρτυμαγδός IV, 105.
 *Ὄρυσσα. ὀρύξαι III, 1207. ὀρύ-
 ξασθαι III, 1032.
 *Ὄρφανά IV, 1063.
 *Ὄρφεϊος. Ὄρφεϊη II, 161.
 *Ὄρφεύς I, 494. II, 685. 928. IV,
 905. 1409. 1547. Ὄρφηος I, 23.
 540. 915. 1134. IV, 1159. Ὄρ-
 φεία I, 82.
 Ὄρφαίος. ὀρφναίη II, 670. ὀρ-
 φναίη IV, 1095. ὀρφναίους III,
 863.
 *Ὄρρη. ὀρρηνη III, 750.
 *Ὄρραμος. ὀρραμον I, 389.
 *Ὄρρησμαι. ὀρρησαντο I, 1135.
 *Ὄρρομενός III, 266. Ὄρρομενοῖο
 II, 654. 1093. 1186. III, 265.
 1073. 1094. IV, 349. Ὄρρομα-
 νόν II, 1153. IV, 257.
 *Ὄς I, 41. passim. pro οὐτος I, 134.
 IV, 278. 1054. ὅς I, 362. 1064.
 III, 598. 742. ὅς I, 286. 287.
 884. 529. 780. II, 132. 559.
 passim. ὄν I, 35. passim. ἥ I,
 1096. II, 258. 291. passim. ἥς
 II, 217. IV, 1097. ἥ I, 271.
 passim. ἥ ut I, 517. 692. 960.
 1061. II, 840. III, 991. 1062.
 1406. IV, 479. 1129. ἥχι III, 162.
 IV, 925. ἥν I, 18. 177. 1221.
 II, 75. οὐ passim. pro οὐτοι I,
 540. IV, 218. ὅν I, 1307. II,
 195. 396. IV, 1354. passim. οἷς
 I, 1187. passim. οἷσι I, 355. 479.
 482. III, 27. 450. 590. 753. IV,
 8. οὐς I, 119. 212. 1047. 1129.
 1357. II, 210. 382. 887. III,
 458. 796. 1328. IV, 220. 278.
 455. 1036. αὐ I, 1122. 1160.
 1226. ἡ IV, 360. ἡσιν II, 145.
 213. 952. IV, 56. αὐ I, 679.
 passim. ὅς γε IV, 278.
 *Ὄς pron. possess. pro ἐμός IV,
 1015. 1036. pro ὑμέτερος IV,
 1384. pro σφέτερος I, 384. II,
 132. 559. III, 170. IV, 1071.
 *Ὄσος. ὄσος. ὄση IV, 174. 961.
 ὄση II, 167. 1116. ὄσον I, 371.
 II, 334. 442. 872. 1129. III,
 507. 854. ὄσσον I, 84. 275. 603.
 824. 938. II, 58. 343. 431. 590.
 612. III, 63. 716. 1272. 1397.
 IV, 397. 784. 1271. 1700. ὄσον
 tantummodo I, 183. II, 112. ὅς
 ὄσον I, 290. 482. II, 181. 190.
 III, 519. ὄσον σθένος II, 589.
 1200. ὄσαι III, 58. 365. 920.
 1187. IV, 398. ὄσσαι I, 139.
 157. 417. 1128. IV, 6. 1278.
 ὄσσανς II, 791. ὄσαι I, 831.
 1067. 1220. IV, 563. ὄσαι I,
 114. II, 513. IV, 1516. ὄσα III,
 530. 813. 932. IV, 216. 733.
 1320. 1359. 1385. 1509. ὄσα I,
 21. 235. 332. II, 185. 312. 765.
 1019. 1021. III, 452. IV, 214.
 247. 358. 1320. 1719.
 *Ὄσπερ. τόσπερ III, 1098. οἷσπερ
 I, 1325. III, 356. οὐσπερ II, 41.
 τοῦ καί περ II, 359. ἥπερ III,
 189. τῇπερ III, 292. ἥπερ I,
 988. τοίσπερ II, 521. τάνπερ II, 11.
 *Ὄσα III, 1111. ὄσσης I, 598. ὄ-
 σαν I, 1087. 1095.
 *Ὄσατίον I, 372. 468.
 *Ὄσα I, 726. 790. 1269. II, 407.
 III, 673. 951. 1008. 1063. IV,
 16. 697. 726. 1437. 1467. 1543.
 *Ὄσσομαι. ὄσσανται II, 28. ὄσσομα-
 νοι IV, 318.
 *Ὄστε II, 5. 744. IV, 133. 628. 765.
 1283. 1630. ἥτε I, 803. 1027.
 1096. II, 291. 739. 991. 1171.
 III, 868. IV, 125. 1637. τότε I,
 465. ἥτε IV, 693. ὄντε II, 26.
 III, 277. τότε III, 1003. ἥντε
 IV, 12. 36. 175. τῇντε IV, 829.
 1683. οἷτε I, 799. II, 461. III,
 892. IV, 110. 137. 1461. οἷτε
 II, 498. 1190. III, 969. IV, 635.

791. 860. 1615. 1707. ἔτε II, 977. IV, 613. τάτε II, 303. IV, 261. οὕτε III, 1328. ἄτε III, 1376.
- *Οστέον I, 1034. ὀστέω II, 826. ὀστέα II, 95. 201. IV, 481.
- *Οστις I, 704. 713. 1154. III, 20. 266. IV, 1655. ὅτω (φτίνι) I, 466. 412. ὅτινα II, 875. ὄντινα I, 6. II, 781. III, 714. IV, 756. 1053. ἦντινα II, 799. III, 949. IV, 1660. ὄντινες I, 963. II, 1124. III, 315. 335. ὅτι II, 126. ὅτι I, 159. II, 145. III, 131.
- *Οστίγγες I, 1297.
- *Οταν I, 1201. IV, 1284. ὅτε μὲν — ἄλλοτε δὲ IV, 945. ὅτε μὲν — ὅτε δὲ I, 1270. ὅτε μὲν — ὅτ' αὖ III, 1300. ἄλλοτε μὲν — ὅτε δὲ III, 1023.
- *Οτε c. ind. praet. I, 60. 256. 278. 519. 559. 633. 655. 723. 847. 962. 1012. II, 148. 238. 603. 747. 777. 1080. III, 213. 310. 488. passim. ὅτε c. ind. praes. I, 1100. II, 671. 938. III, 785. 1229. IV, 843. 1729. c. ind. fut. I, 335. ὅτε ex quo c. ind. I, 92. II, 644. III, 1233. ὅτε c. conj. I, 76. II, 629. 1200. III, 345. 1109. 1267. IV, 1512. 1579. c. opt. I, 459. II, 277. 1174. III, 652. 788. 1112. IV, 1196. 1236. ὅτε μὴ c. conj. I, 245. IV, 409. c. opt. IV, 587. ὅτε δὴ vid. Δη. ὅθ' οὐνεκεν III, 933.
- *Οτις I, 347. II, 22. 215. 453. 465. 1143. III, 192. 195. 239. 905. 1201. IV, 498. 894. 1597.
- *Οτλέω. ὀτλέωσι. II, 1009.
- *Οτλέω. ὀτλήσω IV, 382. ὀτλήσειαν IV, 1227. ὀτλησέμεν III, 769.
- *Οτράλεω I, 1210.
- *Οτρηρός. ὀτρηρή II, 387.
- *Οτρύνω. ὀτρύνωμεν III, 26. ὀτρύνεσκον III, 653. ὀτρυνέω II, 803. ὀτρυνέει IV, 499. ὀτρύναιμι I, 701. ὀτρύνει I, 332. ὀτρύνοντος IV, 75.
- Οὐ passim. οὐ μὲν I, 78. 90. 97. 142. 192. 296. 794. 987. II, 311. 870. 915. III, 307. 506. 783. 1133. IV, 537. 1018. 1164. 1489.
- Οὐ. ἔθεν I, 362. II, 973. III, 77. IV, 279. 1084. 1471. 1764. εἰο II, 635. IV, 460. εἰο III, 1065. 1335. IV, 782. εἰ I, 460. 893. III, 99. οἱ I, 705. 1208. ἢ I, 98. 273. 342. 874. 1259. II, 465. 951. III, 596. IV, 774. passim. οὐ ἔθεν I, 362. IV, 1471. ἔοτο pro οὐ I, 1032. II, 6. III, 1065. IV, 732. εἰο pro ἐμοῦ II, 635. ἐοἱ pro ἐμοῖ III, 99. ἐοἱ pro σοῖ I, 893. οἱ pro σοῖ III, 5.
- Οὐαγ. οὐατος II, 95. οὐατα II, 554. III, 904. 969. οὐασιν I, 514. III, 457. 1271.
- Οὐδασ IV, 1516. οὐδεος III, 22. 1021. IV, 536. 726. οὐδαί II, 827. IV, 952.
- Οὐδὲ passim. οὐδὲ μὲν I, 45. 651. II, 953. 1003. III, 388. οὐδὲ μὲν οὐδὲ I, 122. 224. 1063. IV, 673. 1529. οὐδὲ — οὐ III, 749. οὐδὲ — οὐτε III, 936.
- Οὐδεῖς. οὐδέν III, 403.
- Οὐδός. οὐδοῦ II, 203. οὐδῶ II, 428. οὐδόν III, 219. 280. 647.
- Οὐκ I, 14. passim.
- Οὐκέτι IV, 1235. passim.
- Οὐλόμενος. οὐλομένου III, 436. οὐλομένοιο II, 1184. IV, 1252. οὐλομέτω IV, 1011. οὐλομένης I, 802. οὐλομένην II, 153. III, 677. οὐλόμεναι IV, 446. 1485.
- Ούλοός. ούλοόν II, 85. III, 1420. IV, 367. 410. 1033. 1204.
- Ούλος III, 297. 1078.
- Ούλογύτα. ούλογύτας I, 409.
- Ούλυμπος. Ούλυποιο I, 504. 598. 1099. II, 113. 159. IV, 770. Ούλυμπόνδε II, 300. 603. III, 1358. IV, 781.
- Οὖν II, 67. 471. 853. 1279. III, 394. 472. 828. 896. IV, 320. 716. 743. 1086. 1412. 1441. 1472.
- Οὕνεκα conjunctio I, 615. III, 246. 334. 470. 626. 1125. IV, 793. 1032. praepos. c. gen. I, 1325. III, 356. 370.
- Οὕνεκεν III, 334. 470. 626. 933. IV, 793. 1032.
- Οὕνομά I, 20. 1069. II, 762. 929. 1154. 1155. III, 5. 380. 854. 681. 992. 1070. 1092. 1093. IV, 309. 991. 1514. 1763.
- Οὕποθι IV, 1443.
- Οὕποτε II, 487. 740. 1200. IV, 110. 270. 952. 1165. passim.
- Οὕπω I, 509. II, 116. III, 19. 1140. IV, 78. 261. 678. 1225.
- Οὕρα II, 795.

- Οὐραία II, 572.
 Οὐρανίδης II, 1232. Οὐρανίδης II, 342.
 Οὐράνιος. οὐρανίου IV, 301. οὐρανίσι IV, 992. οὐρανίω II, 40. οὐρανίη III, 161. οὐρανίης IV, 297. οὐρανίοισιν III, 1004. οὐρανίαις IV, 1412.
 Οὐρανόθεν I, 547. 1280. II, 287. 516. III, 1196. 1377. IV, 641. 1287. 1697.
 Οὐρανός I, 496. III, 715. οὐρανῶ III, 587. IV, 959. 1706. οὐρανῷ II, 116. IV, 261. οὐρανὸν I, 1100. II, 938. 1103. III, 699. IV, 615. 885.
 Οὐρεῖος. οὐρείης I, 1119.
 Οὐρή IV, 1420. οὐρήσι I, 1145.
 Οὐρεὺς. οὐρέας III, 841. 1154.
 Οὐρίαχος. οὐριάχῳ III, 1287. οὐριάχον III, 1253.
 Οὐρος. οὐρεος I, 739. 989. 1108. II, 1258. IV, 444. οὐρεῖ II, 169. οὐρεα I, 501. II, 1017. 1089. 1214. 1239. III, 70. IV, 300. 776. 1215. 1340. οὐρέων III, 162. οὐρεσι I, 26. 1150. II, 476. 523. 1100. III, 969. 1082. IV, 265.
 Οὔρος I, 569. 579. 605. II, 900. 1229. IV, 768. 1223. 1769. οὔρῳ I, 926. IV, 572.
 Οὔρος (custos). οὔρον IV, 1643.
 Οὔρος (pro ὄρος, finis.) οὔροισιν III, 1386. οὔρους IV, 288.
 Οὐτάω. οὐτάων III, 1324. οὐτάζοντες II, 84.
 Οὐτάω. οὐτασε II, 831. οὐτα II, 111. III, 1381. οὐτάμενοι III, 1396. οὐταμένων II, 156.
 Οὔτε passim. οὔτε—οὐδὲ I, 1190. οὔτε—οὐ III, 768.
 Οὔτις II, 261. 875. 972. III, 894. IV, 561. 1590. οὔτινα I, 196. II, 244. III, 16. IV, 1539.
 Οὔτος IV, 377. τοῦτον II, 881. III, 20. IV, 746. τοῦτο III, 467. ταῦτα II, 256. 1135.
 Οὔτω I, 900. οὔτως II, 1219.
 Ὀφέλλω. ὀφέλλει I, 467. ὀφέλλεν III, 486. 678. 712. ὀφέλλειν II, 828.
 Ὀφελον I, 278. III, 773. ὀφελεν I, 256.
 Ὀφθαλμός. ὀφθαλμῶν II, 184. 259. III, 372. 458. 761. 1019. IV, 109. 158. 1525. ὀφθαλμοῖς I, 814. II, 220. 441. 546. III, 728. 1115. IV, 128. 750. 855. 1147. 1619. ὀφθαλμοῦς III, 1068.
 Ὀφης II, 1208. 1269. IV, 123. 1398. 1506. ὀφίης III, 414. 498. 1028. 1055. ὀφιν IV, 88. 1434.
 Ὀπίων I, 503. IV, 1517.
 Ὀπρα ut c. conj. I, 16. 705. 1292. II, 1064. III, 64. 437. 582. 910. 1115. 1135. 1307. IV, 242. 375. 769. 908. c. opt. I, 70. 166. 563. 916. 985. 1005. 1118. II, 440. 470. III, 210. 596. 622. IV, 101. 399. 713. 806. 871. 915. 1142. c. opt. et conj. I, 446. c. ind. fut. III, 909. IV, 181. 438. 839. c. ind. praet. I, 281. ὀφρε κεν c. conj. I, 851. ὀφρα quamdiu c. ind. I, 503. III, 1346. IV, 778. c. conj. I, 1247. ὀφρα —τόφρα I, 354. ὀφρα donec c. ind. I, 785. 844. 1017. II, 575. 794. III, 736. 1222. IV, 353. 505. 750. 980. 1448. 1451. c. conj. IV, 1545. c. opt. IV, 1227. ὀφρα ποτὶ usque ad II, 805.
 Ὀφρὺς. ὀφρὺς II, 108. ὀφρῶν I, 178. III, 371. 1024. IV, 44. 547. 1300.
 Ὀχῆς IV, 41.
 Ὀχθη. ὀχθης II, 569. ὀχθησιν IV, 67. ὀχθας IV, 218.
 Ὀχλίω. ὀχλίζων IV, 1678. ὀχλίζοντες I, 402. ὀχλίζουσαι IV, 962.
 Ὀχμάζω. ὀχμάζουσα I, 743.
 Ὀψ. ὀπ I, 462. 1085. III, 396. 557. IV, 914. 1422. 1702. ὀπα IV, 72. 903.
 Ὀψέ I, 251. 808. II, 409. 684. III, 426. 504. 686. 1025. 1142. IV, 489.
 Ὀψιγονος. ὀψιγόνων IV, 653. ὀψιγόνοισιν I, 1062. II, 746. 842. IV, 252.

II.

- Παγασαί I, 238. Παγασαῖς I, 411.
 Παγασήϊος I, 524.
 Παγασήϊς. Παγασηΐδα I, 318. Παγασηΐδας IV, 1781.
 Πάγκαρος. πάγκαρον III, 158.
 Πάγος. πάγισιν II, 1248.
 Παγγάλειος. παγγάλειον IV, 1655.
 Παγγεῖος. παγγεῖον IV, 120.
 παγγεῖον IV, 1397. 144.

- Πάγχον* I, 606. 693. III, 511.
 1124. IV, 357. 1356.
Παιήων IV, 1511.
Παιπαλόεσσα IV, 1635.
Παῖς I, 67. 96. 202. 224. 570. II,
 703. 1046. III, 241. 361. 866.
 IV, 460. 905. 912. 1762. *παιδός*
 I, 194. III, 127. 304. *παιδί* I,
 268. III, 26. 85. 110. IV, 425.
 616. *παῖν* IV, 697. *παιδα* I,
 167. 276. 905. IV, 298. 778.
 802. 874. 1088. *παῖδε* I, 185.
παιδεις I, 816. III, 932. 1125.
 IV, 1752. *παιδων* I, 157. 824.
 III, 638. 721. 730. 746. IV, 71.
 543. 1741. 1751. 1758. *παιδες-*
σιν I, 973. *παιειν* I, 874. III,
 369. 644. 667. 678. 703. 739.
 1156. IV, 22. 136. 448. 736. 997.
 1089. *παιδας* I, 1356. IV, 203.
 1028.
Παιφάσσα. *παίφασσε* IV, 1442.
Πακτωλός. *Πακτωλοῖο* IV, 1330.
Πάλαι I, 233. 366.
Παλαιγενής. *παλαιγενέος* II, 848.
παλαιγενέων I, 1.
Παλαιμόσιος I, 202.
Παλάμη. *παλάμη* I, 1254. IV,
 465. 972. *παλάμησιν* III, 283.
 1250. IV, 1055.
Παλαμναῖος. *παλαμναίων* IV, 709.
Παλάσσα. *πεπαλαγθε* I, 358. *πε-*
παλαγμένον III, 1046.
Παλιμπιτῆς II, 1250. III, 285. IV,
 1315.
Παλιμπνοια. *παλιμπνοίησιν* I, 536.
Πάλιν I, 418. 586. 825. II, 390.
 564. 993. III, 538. 650. 739.
 817. 1212. 1346. IV, 1429.
Παλινάγρετος. *παλινάγρετον* II,
 444.
Παλίνορσος II, 576. *παλίνορσον* I,
 416.
Παλίντονον I, 993.
Παλιντροπιάσθαι IV, 165. *παλιν-*
τροπώοντο IV, 643.
Παλιντροπήη. *παλιντροπήησιν* III,
 1157.
Παλιντυπῆς III, 1253.
Παλιφρόθιος. *παλιφρόθιοις* I, 1170.
Παλίσσυτος I, 1206. IV, 24. 879.
παλίσσυτοι III, 112. 306. 373.
Παλλᾶς I, 723. III, 340.
Παλλήναια I, 599.
Πάλλω. *πάλλεν* II, 1257. IV, 974.
ἐπάλλε I, 1270. III, 1263. *πῆλε*
 II, 45. *πάλλων* I, 169. *πάλλετο*
 IV, 53. *παλλομένη* III, 633.
παλλομένην IV, 752. *παλλομένοις*
 IV, 138.
Πάλος. *πάλου* II, 55. *πάλη* I,
 395. 400.
Παλύνω. *παλύνετο* III, 1256. *ἐπα-*
λύνετο III, 69.
Παμβασίλεια IV, 382.
Πάμπαν I, 480. 662. III, 119.
 460. 1036. IV, 9. 1432.
Πάμπρωτον I, 368. II, 317. IV,
 1424. *πάμπρωτα* III, 1203. IV,
 1134. *παμπρώτιστα* IV, 1693.
Πάμπρωτος I, 1257.
Παμφαῖνα. *παμφαίνων* I, 782.
παμφαίνουσα IV, 1310.
Παμφασάω. *παμφανόωντι* I, 788.
παμφανόωσαν III, 1230.
Πανατολον II, 968.
Πανατρεῖς IV, 1382.
Παναχαῖς. *Παναχαΐδος* I, 243.
 III, 347.
Πανδαμάτωρ IV, 475.
Πάνδημος. *πανδήμοιο* I, 1077.
Πανέλληνες. *Πανελλήνων* II, 209.
Πανέσχαιον IV, 308.
Πανεύκηνος III, 1196.
Πανημέριος. *πανημερίην* I, 1358.
πανημέριοι II, 667. IV, 1540.
Πανήμερος I, 1015. III, 251. *παν-*
ήμερον I, 873. *πανήμεροι* II,
 811. 1191.
Παννύχιος IV, 7. *παννύχιοι* II,
 308. IV, 69. 1634. *παννύχια*
 IV, 1304.
Πάννυχος III, 1004.
Πάνοπος. *πανοποτάτην* III, 244.
Πάντη I, 728. 1036. II, 302. 567.
 630. 1265. III, 192. 772. IV,
 176. 328. 370. 1237.
Πάντοθεν II, 127. 361. 759. IV,
 570. 1265. 1710.
Παντοῖος. *παντοίη* II, 383. III,
 548. *παντοίοις* III, 610.
Πάντοσι I, 437.
Πανυπέρταται I, 1122.
Πανύστατος I, 1154. III, 268.
Παπταίνω. *πάπταινον* I, 631. *πα-*
παίνεσκε III, 953. *πάπταινε* III,
 513. *πάπτηνε* III, 634. *πάπτη-*
ναν I, 841. *παπταίνων* I, 1171.
παπταίνοντες II, 608. III, 924.
 IV, 683. *παπτήνας* III, 1234.
 IV, 1332. *παπτηναντες* II, 35.
Πάρ IV, 223.
Παρά c. gen. II, 1094. 1188. III,
 568. c. dat. I, 319. 455. 458. 530.

694. 855. II, 158. 809. 501. III, 1194. IV, 132. 851. 975. 1124. c. acc. I, 217. 967. II, 500. 904. 944. 1001. III, 445. 486. 613. 1253. 1277. IV, 789. 827. 1580. sine casu II, 839. παρά pro πάρεστι IV, 1262. 1274.
- Παραβάλλω. παρὰ — βάλλοντο IV, 484.
- Παραβάσσω. παρέβασκεν IV, 210.
- Παραβλήδην I, 835. II, 60. 448. 621. III, 107. 1078. IV, 1563. 1608.
- Παραδρίξω. παρέδριξαν II, 601.
- Παρά I, 1279. II, 505. 619. III, 38. IV, 566.
- Παράβασις IV, 832.
- Παραβάτης I, 754.
- Παραίβιος II, 456. Παράιβιον II, 463.
- Παραιδύσσω. παραιδύξας II, 1253.
- Παραίττω. παραιττεύσκον II, 276.
- Παραιφάμενος II, 876. παραιφάμενη II, 287. IV, 443. παραιφάμενοι III, 14.
- Παραιφασία. παραιφασίησι II, 324. III, 554.
- Παρακατετίθημι. παρακάτθετο II, 504. παρακάτθεο IV, 1743.
- Παρακίλομαι. παρεκίλιστο IV, 1668.
- Παρακλιδόν I, 315. 757. II, 1266.
- Παρακλίνω. παρακλίνας II, 93. παρακλινουσα III, 953. παρακλίνεται II, 364. IV, 292. 1239.
- Παράκοιτις I, 557. παράκοιτιν III, 623.
- Παραλέγομαι. παρελέξατο II, 1235.
- Παράλιος. παραλίης IV, 1560.
- Παραλιταίνω. παρήλιτες II, 246. παρήλιτον III, 891.
- Παραμετρέω. παρεμέτρουν I, 595. 1166. II, 937. IV, 218. παρὰ — μετρήσαντες IV, 1779.
- Παραμείβω. παράμειβον II, 660. 725. IV, 574. 979. παρήμιβον I, 933. παραμείβεται I, 450. παραμειβόμενοι II, 384.
- Παραμολέιν. παρεμβλώσκον IV, 1167.
- Παρανέομαι. παρανείσθε II, 357.
- Παρανηγέω. παρενήγεον I, 1123.
- Παρανίσσονται. παρανισσόμενοι II, 1030.
- Παραπαφίσκω. παρήπαφεν II, 952.
- Παράσσω I, 383. II, 961. III, 17. 125. 969.
- Παραστενάχομαι. παραστενάχοντο IV, 1297.
- Παραστροφάω. παραστρωφῶνται II, 665.
- Παρασχεδόν I, 344. 698. 1091. II, 10. 859. III, 440. 667. IV, 99. 230. 1331.
- Παρατίθημι. πάρεθετο II, 249. παρθέσθαι IV, 345.
- Παρατρέπω. παρατρέπει III, 902.
- Παρατρέχω. παρατρέξαντα III, 955.
- Παρατροπέω. παρατροπέων III, 946.
- Παροβιάδην IV, 936.
- Παριδριάζω. παρεδριάζων II, 1039.
- Παρεδροι I, 1127.
- Παριεία. παρειήν III, 1160. παριών II, 676. IV, 1662. παριών III, 1118. παρειάς II, 1216. III, 121. 149. 297. 461. 672. 953. IV, 1064. 1279.
- Πάρεμι. πάρεστι II, 688. 1185. παρέσεται I, 891. παρέμμεναι II, 489. παρέοντος II, 147. παρέοντας II, 429. 1024. III, 490.
- Πάρεμι. παριόντας II, 195.
- Παρέισα. παρέισα IV, 782.
- Παρέκ I, 130. 323. 1315. IV, 102. παρέξ II, 272. 341. 344. 973. 1010. 1113. III, 195. 237. 743. 1234. IV, 552.
- Παρεκιδέω. παρεκίδεον I, 592.
- Παρεκνέομαι. παρεκνεύοντο II, 651. 941. 1242.
- Παρενήγοδε I, 664.
- Παρεννέπω. παρεννεπεν III, 367.
- Παρεξαμείβω. παρεξήμειβον I, 581. παρὲκ — ἀμείβων II, 94.
- Παρεξελάνω. παρεξέλασσαι IV, 764.
- Παρεξερέσθαι III, 979.
- Παρέστιος IV, 713.
- Παρέχω. παρέσχεθον I, 409. παρέχομεν II, 1136. IV, 1421. παρασχέμεν I, 1217. παρέχομαι III, 152.
- Παρηγορέω. παρηγορεύεις II, 622. παρηγορέεσκεν III, 610. IV, 1410. 1740. παρηγορέων I, 294. II, 1196. III, 303. παρηγορεύοντες II, 64.
- Παρηγορή. παρηγορήσιν II, 1231.
- Παρηγοροι I, 479.
- Παρηΐα II, 82. III, 681. IV, 45.
- Παρηΐς. παρηΐδα III, 1064. παρηΐδες IV, 1066. παρηΐδας I, 791. II, 59. III, 831. 963. παρηΐων IV, 172.
- Παρήμαι. παρήμενος III, 513.

- Παρηγορία. παρηγορίην* IV, 948.
Παρθενίη II, 502. III, 640. 682.
 II, 845. IV, 29. *παρθενίην* II,
 948. 951. *Παρθενίην* I, 188.
Παρθενική III, 829. 975. 998. IV,
 483. *παρθενικῆς* IV, 209. 483.
παρθενικῇ IV, 1737. *παρθενικῆν*
 III, 547. 1099. IV, 909. 1074.
 1106. 1118. *παρθενικαί* I, 671.
 IV, 949. *παρθενικῆς* IV, 899.
 1743. *παρθενικῶς* I, 791. III,
 5. 563.
Παρθένιος. Παρθενίοιο II, 936.
 III, 876.
Πάρθενος I, 256. 779. IV, 167.
παρθένον III, 86. 142.
Παριάνω. παρίανον I, 806.
Παρίστημι. παρησάην III, 1239.
παρά θ' Ἰστασο III, 1.
Παρησός. Παρησόιο II, 705.
Πάρουθε I, 1055. II, 89. 52. 652.
 887. *παρούθεν* I, 208. 254. 284.
 529. 630. 816. II, 610. 1059.
 1123. III, 324. 473. 526. 895.
 IV, 494. 864. 884.
Παρούτερος. παρούτερον III, 24. IV,
 982. *παρούτερον* I, 1146. -III,
 179.
Παρούτιον III, 686.
Πάρος III, 182. 635. 710. 774. 816.
 978. IV, 319. 667. *καὶ πάρος*
 I, 476. II, 1142. *πάρος* c. inf.
 I, 692. III, 660. 1130. c. gen.
 II, 101. III, 22. 422. 1063.
Παράδεισον II, 521.
Πᾶς I, 609. IV, 37. *παντὶ* III,
 1307. IV, 230. *πάντα* I, 847.
 IV, 235. 488. *πᾶσα* I, 1099.
 1112. III, 792. 894. IV, 269.
 727. 997. *πάσης* II, 583. III,
 195. 509. 1139. *πάση* I, 1358.
 III, 391. *πᾶσαν* I, 695. 1796.
 II, 498. 1116. III, 1015. 1052.
 1354. IV, 15. 235. 272. 881.
 1059. 1125. 1272. 1295. 1066.
πάν I, 618. II, 530. III, 270.
πάντες I, 330. 342. 453. 475.
 514. 547. II, 435. 468. 562.
 807. III, 365. IV, 295. 398.
 401. 642. 1305. 1363. *πάντων*
 I, 65. 643. II, 179. 698. 1147.
 III, 59. 304. 464. 585. *πάντεσιν*
 I, 104. 717. II, 10. 292.
 453. 687. 773. 784. 802. 1068.
 III, 103. 335. 483. 502. 1168.
 IV, 1380. *πᾶσιν* I, 206. 655.
 III, 174. 246. 443. 505. 544. 568.
 1198. IV, 189. 212. 256. 1049.
 1104. 1278. *πάντας* I, 101. 138.
 230. 1001. 1047. 1105. 1318. II,
 56. 578. 588. III, 155. IV, 767.
 808. 826. *πᾶσαι* II, 543. 1173.
 III, 255. 344. 811. 838. 949.
 966. 1150. IV, 280. 977. 1196.
 1517. *πασῶν* I, 113. 1122. *πα-*
σέων I, 620. *πάσαις* I, 1223. III,
 139. 658. *πάσῃσιν* I, 629. 700.
 II, 447. III, 912. *πάσας* IV, 846.
 1145. 1233. *πάντα* I, 234. 283.
 333. 357. 434. 502. 900. 1057.
 1068. 1209. II, 154. 271. 311.
 726. 876. 1020. 1126. 1136. 1253.
 III, 42. 69. 146. 295. 453. 697.
 800. 1012. 1096. 1218. 1361. IV,
 25. 85. 234. 261. 392. 610. 648.
 665. 710. 718. 888. 1249. 1386.
Πασιφάν III, 999. *Πασιφάνης* III,
 1076. 1107.
Πασσυνδίη I, 323. 634. II, 759.
 1063. 1160. 1169. III, 195. IV,
 859.
Πάσσω. ἔπασσεν IV, 442. *ἐπέπαστο*
 I, 729.
Παστάς. παστάδος I, 789.
Πάσχω. ἔπαθες III, 675. *πάθον*
 IV, 387. *παθόντα* IV, 1534.
Πατίομαι. πάσασθαι I, 1072.
πασσαμένη III, 790. IV, 21. *πά-*
σαντο II, 1177. *πᾶσαντο* III,
 807.
Πατίω. πατίετε II, 17.
Πατήρ I, 97. 164. 263. 489. 798.
 813. II, 237. III, 32. 689. 1027.
 1101. IV, 1088. 1558. *πατρός*
 I, 58. 117. 225. 620. 638. 667.
 829. 891. 976. 1212. II, 475.
 519. 656. 776. 1096. 1153. III,
 191. 264. 309. 598. 602. 614.
 677. 742. 904. 1076. IV, 547.
 378. 615. 735. 746. 801. 985.
 1004. 1024. 1079. 1083. 1092.
 1118. 1162. 1310. *πατρί* I, 13.
 558. 907. II, 786. III, 628.
 IV, 399. 1015. 1106. *πατέρα* II,
 1181. *πάτερ* IV, 1673. *πατέ-*
ρων IV, 279.
Πάτος. πάτων III, 1201. *πάτων*
 IV, 1248.
Πάτρη. πάτρης I, 446. 861. II, 856.
 III, 833. IV, 36. 385. *πάτρη*
 III, 277. *πάτρη* I, 902. III,
 1001. 1083. IV, 190. 203. 361.
 1036. 1038.
Πάτρηθεν II, 541.

- Πατρίς. πατρίδος I, 535. πατρίδα III, 1136.
 Πατροπάτωρ I, 170. 178.
 Πατρώιος III, 559. πατρώιον I, 410. πατρώιοι II, 1162. πατρώην II, 486.
 Παῦρος. παῦρον IV, 1244. παῦροι I, 856. παῦροις I, 573. II, 983. παύρους I, 1319. πανρώτεροι IV, 339. πανρωτέρους I, 1111.
 Παύω. παῦσε IV, 775. 778. ἔπασαν IV, 882. παύσειεν IV, 714. παύομαι III, 418.
 Παφλαγόνες II, 790. Παφλαγόνων II, 358. IV, 245. 300.
 Πάγνη. πάγνην II, 738.
 Παγνώσμαι. παγνώθη IV, 1279.
 Πάγος I, 1193.
 Πεδάω. ἐπέδῃσε III, 533. πέδῃσεν I, 1038. πεπέδῃτο II, 597.
 Πέδιλον I, 11. πεδίλω IV, 1195.
 Πέδιον I, 947. 1061. 1116. II, 873. 515. 659. 988. 1216. 1270. 1345. IV, 322. 326. 811. 976. πεδίον III, 946. πεδίον I, 546. II, 400. 810. III, 199. 213. 472. 926. 1864. πεδία I, 1282. πεδίων III, 888. IV, 1151. 1173. πεδίοισι III, 1185.
 Πεδόθεν I, 1199. III, 1316.
 Πέδον I, 639. III, 836. 1260. IV, 1195. 1396. πέδω III, 1207. IV, 1447.
 Πέξα IV, 1258. πέξαν IV, 46. πέξας IV, 940.
 Πεξός II, 778. IV, 1441. πεξοῖσι III, 1274.
 Πείθω. ἔπεισε IV, 1022. πέπειθον I, 964. πεπίθοιμι IV, 417. πεπίθοιμεν III, 479. πεπίθοιεν III, 14. πεπιθεῖν III, 536. πείσμεν IV, 499. πείθησας I, 33. πείθεσθε III, 308. πείσομαι I, 346. πείθεσθε II, 324. III, 554. πίδηται III, 26. πίδηθε II, 1128. πίδητο III, 91. πειθόμενοι I, 364. II, 413. IV, 858. πέποιθεν III, 511. πεποιθότα IV, 274. πεποιθότες IV, 1465. πεποιθότες IV, 110.
 Πείρα III, 407. πείραν III, 16. πείρης II, 883. III, 476.
 Πειράζω. πειράζεν I, 432. III, 10. πειράζων II, 46.
 Πείρατα I, 413. II, 308. 411. 424. 1261. III, 1189. IV, 280. 1201. 1648. 1775. πείρασι I, 81. II, 365. III, 686. IV, 1175. 1227. 1567. 1597.
 Πειράω. πείρησαν III, 1249. πείρησα III, 105. 179. πείρησαι III, 722. πείρησων III, 539. πεπείρηται I, 1099. IV, 37. ἐπειρήθη III, 654. πείρηθεν III, 1147. πείρησατο II, 43. IV, 459. πειρήσασθε II, 328. ἐπειρήσαντο I, 114. 1060. πειρηθεῖν III, 539. πειρήσαιο III, 399. πειρήσομαι III, 642. πειρησόμεθα II, 1279. πειρηθῆναι II, 1223. III, 185. πειρήσασθαι II, 6. πειρώμενος II, 638. πειρωμένη III, 693. πειρωμένη III, 68. πειρηθεῖς III, 405.
 Πειρεσῖαι I, 584. Πειρεσιᾶς I, 37.
 Πείριδος. Πειρίδω I, 103.
 Πείρινθος III, 873.
 Πείρω. πείρεται II, 326. 438. 775. πείρε IV, 306. πείρον IV, 980. πεπαρμένον IV, 1067.
 Πείσμα IV, 894. πείσματα I, 423. 534. 652. 1013. 1020. 1109. II, 166. 177. 460. 496. 536. 925. 1275. III, 570. IV, 78. 208. 523. 662. 904. 1639. 1731. πείσμασιν III, 1194.
 Πέλαιος I, 923. II, 363. 608. 620. 808. 932. 1090. IV, 633. 768. 1233. 1270. 1538. 1564. 1577. πελάγη III, 349. πελάγεσσι IV, 152. 240.
 Πελάζω. πέλασε I, 994. πέλασαν II, 439. ἐπέλασαν I, 1017. (IV, 1407.) πέλασαν III, 1166. πέλασαν IV, 637. πελάσσης III, 1041. πελάσση II, 13. III, 1307. πελάσαι I, 692. II, 293. πελάσας II, 230.
 Πέλανος. πελάνους I, 1077. IV, 712.
 Πέλαιος I, 737. II, 187. 982. 1047. III, 59. 1074. 1236. IV, 720. 1345.
 Πελασγικόν I, 1024.
 Πελασγίς IV, 265. Πελασγίδος I, 14. 906. Πελασγίδι III, 1324. Πελασγίδα IV, 243.
 Πελασγοί. Πελασγῶν I, 530. II, 1241.
 Πέλεια. πελείης II, 533. πέλειαι I, 1050. πελειῶν IV, 486.
 Πελειᾶς III, 541. 560. πελειάδος II, 572. πελειάδι II, 328. πελειάδα II, 555. 562.

- Πέλεκυς.* *πέλεκυι* I, 430. *πέλεκυν* I, 169. II, 419. *πέλεκυσσι* I, 1003. IV, 1683.
- Πελεκύζω.* *πέλεκυζεν* II, 92.
- Πελέης* I, 5. III, 64. 75. *Πελάο* I, 3. 225. 242. 279. 323. 902. 981. 1304. II, 624. 763. IV, 242.
- Πελήϊ* III, 1135. *Πελήϊν* I, 12.
- Πελλήνη.* *Πελλήνης* I, 177.
- Πέλλης* I, 177.
- Πελοπεία* I, 326.
- Πελοπηΐς.* *Πελοπηΐδα* IV, 1570. 1577.
- Πελοπηίοι* II, 790. *Πελοπηΐα* I, 758.
- Πέλοψ* I, 753. II, 859. *Πέλοπος* IV, 1231.
- Πέλω.* *πέλει* I, 154. 1192. 1202. II, 311. 929. 1077. 1155. III, 15. 102. 104. 779. IV, 1236. *πέλε* II, 1171. III, 666. *πέλεν* I, 629. 728. 1251. II, 436. III, 252. 627. 1271. IV, 103. 118. 345. 480. 927. *πέλη* II, 344. *πέλοι* I, 1343. II, 340. IV, 1666. *πέλει* (imper.) I, 304. *πέλειν* IV, 1373. 1736. *πέλεται* II, 670. III, 1302. *πέλεσθε* II, 643. 1195. III, 911. *πέλονται* I, 337. 679. III, 813. *έπλεν* I, 414. IV, 743. *έπλετο* I, 113. 1012. 1249. 1302. II, 713. 863. 975. III, 63. 856. 1228. IV, 644. 1591. *πέλοιτο* I, 1118. III, 79. 359. 467. 494. 552. 615. 784. 850. IV, 536. 715. 871. 1142. *πέλεισθαι* I, 1320. II, 873. *πέλεισθαι* I, 160. III, 599. 700. 733.
- Πέλωρ* II, 39. IV, 1440.
- Πελώριος* II, 1101. IV, 1365. *πελωρίον* II, 111. IV, 1438. *πελώριον* I, 1242. II, 105. 706. 1067. 1240. IV, 129. 224. 767. *πελωρίη* IV, 1682.
- Πέλωρον* IV, 143. *πέλωρα* I, 996.
- Πεμπάζω.* *πεμπάξοι* II, 975. *πεμπάξων* IV, 1743. *πεμπάσσατο* IV, 350.
- Πέμπτος* IV, 1467.
- Πέμπω* II, 489. *πέμπει* III, 336. IV, 951. *πέμπειν* I, 78. 100. II, 463. IV, 954. *έπεμπε* I, 164. *πέμπον* I, 720. III, 1173. *πέμψιν* II, 969. IV, 685. *πέμπωμεν* I, 676. *πέμπε* (Imp.) I, 906. *πέμπειν* III, 601.
- Πένθος* II, 880. III, 675.
- Πένομαι.* *πένονται* II, 1015.
- Πένος.* *πένοιο* IV, 1662. *πένοιν* III, 832. IV, 24. 423. 474. 749. 1314. 1351. *πένοιοι* IV, 1294.
- Πέπωμαι.* *πέπωται* I, 444. 904. 1322. IV, 801. *πέπωτο* IV, 532. *πεπωμένη* II, 815. *πεπωμένον* II, 116.
- Πέπων.* *πέπον* I, 1337. III, 485.
- Περ* I, 44. 59. 84. 99. 235. 237. 251. 299. 343. 372. 468. 479. 484. 644. 675. 763. 767. 825. 896. 950. 999. 1061. 1199. 1330. 1354. II, 27. 85. 252. 260. 539. 917. 1214. III, 61. 92. 243. 312. 331. 408. 428. 519. 525. 577. 584. 661. 680. 717. 783. 949. 977. 1093. 1142. 1190. 1250. 1298. 1344. IV, 65. 480. 599. 815. 832. 1060. 1103. 1148. 1168. 1257. 1372. 1529. 1603. 1649. 1676. 1719. 1736.
- Περαΐη* I, 1112. *περαΐης* II, 392. IV, 73. 848. *περαΐην* I, 923. IV, 1213.
- Περαϊόθι* IV, 71.
- Περαϊόω.* *περαϊώσσεσθαι* IV, 1636.
- Περαϊτέρω* II, 425.
- Πέρας.* *περάτων* II, 165.
- Περάττηθεν* IV, 54.
- Περάττῃ.* *περάττης* I, 1281. II, 1089.
- Περάω.* *περώωσιν* IV, 462. *έπερήσαν* IV, 304. 329. 654. 1003. *περήσομεν* II, 413. *περήσεις* III, 1072. *περάαν* IV, 496. *περήσαι* I, 440. II, 344. III, 388. IV, 257. 283. *περώωντι* IV, 530. *περώωντες* IV, 647. 1557. *περώωντας* IV, 786. *περήσας* IV, 457.
- Πέρην* II, 532.
- Πέρθω.* *πέρθεσκον* I, 860. *πέρθοντο* II, 138.
- Περὶ* c. gen. I, 901. 1342. II, 141. 1129. III, 60. 688. 1058. IV, 1070. 1357. 1487. 1767. 1772. *περὶ πάντων πραγμάτων* I, 65. II, 179. III, 304. 585. c. dat. I, 879. 1020. 1340. II, 128. 873. 1248. III, 291. 638. 866. 868. 905. 1020. 1156. 1172. 1225. 1258. 1365. IV, 93. 325. 551. 616. 938. 1456. c. acc. I, 538. 1197. II, 301. III, 216. 1219. IV, 321. 436. 934. 1136. 1198. 1452. 1666. sine casu III, 1248. IV, 158. *περὶ πάσα* III, 792. *περὶ παντόθεν* IV, 1710. *περί* I, 101. 138. 670. 830. II, 20. 53. 241. IV, 181. 440. 1031. 1383.

- Περιάγνυμαι. περιάγνυται* II, 791.
Περίαλλα II, 217. III, 529.
Περίβάλλω. περιβάλλετο I, 371.
Περίβληχρον IV, 621.
Περίβλυω. περιβλύει IV, 788.
Περίβρεω. περί — βρέμει II, 323.
Περίβρομέω. περιβρομέουσι I, 879.
περιβρομέσκον IV, 17.
Περίγηθής. περιγηθέος III, 814.
περιγηθέες IV, 572. 888.
Περινάμπτω. περινάμψαντι II, 364. *περινάμψαντες* II, 560.
Περιδαίωμαι IV, 58.
Περιδείδω. περιδείσαντες IV, 1650.
περιδείδια II, 1204.
Περιδινέω. περί — δινηθέντες I, 1059.
Περιδρομος III, 1085.
Περίειμι II, 58. III, 408. *περίεσσε* III, 54.
Περίεχω. περίεχετο III, 706. *περισχομένη* III, 95. IV, 82.
Περιηγής. περιηγεί IV, 950. *περηγία* I, 559. II, 994. III, 1032. 1365. *περιηγέες* III, 138.
Περιθαμβέες II, 1158. IV, 1528.
Περιθαρσής. περιθαρσεία I, 195.
περιθαρσέες I, 152.
Περικαλλής. περικαλλέα III, 842.
περικαλλές III, 132.
Περικαλύπτω. περί — ἐκάλυπτεν III, 748. *περί — καλύψας* I, 218.
Περικαταβάλλω. περικάββαλεν III, 707.
Περικατακρίπτω. περικάκπεσε II, 831. III, 543.
Περικατατίθηναι. περικάτθετο III, 156.
Περικλαδής. περικλαδέος IV, 216.
Περικλείς I, 1069. 1322. III, 330.
Περικλύμανος I, 156.
Περικτίονες III, 1090. *περικτιόνων* I, 982. II, 7. *περικτιόνεσσιν* I, 943.
Περικτίζεται II, 450.
Περιμήκης. περιμήκεος II, 1055.
περιμήκεα IV, 127. 223. 1632.
περιμήκεες III, 70.
Περιναιέται I, 1149. 1222. II, 186. IV, 405. 470.
Περιναιετόντες I, 229. 941. II, 909.
Πέριξ I, 1097. II, 204. 571. III, 1214. 1291. IV, 272. 281. 1520.
Περικέλωμαι. περιέπλεο III, 130.
περικλομένης III, 1150.
Περικλεον I, 858.
Περιπρό II, 867.
Περιπτέξαι IV, 155.
Περίπυστος IV, 213.
Περίρρηδην IV, 1581.
Περίρρηδής I, 431.
Περисκοπέω. περικοπέων IV, 1266.
Περισσόν II, 627.
Περισταδόν II, 206. III, 416.
Περισχίζω. περισχίζονται II, 360.
Περιτίω. περιτίεται III, 74.
Περιτρέφω. περιτέτρεφε II, 738.
Περιτρέχω. περιδέδρομεν III, 676.
Περιτριβής. περιτριβέας I, 1175.
Πιριτροπάδην II, 143.
Πιριτροχος. περιτροχόν II, 1229.
Περιφείδομαι. περιφείσατο I, 620.
Περιφραδέως I, 394. III, 947.
Περσιπή. περσιπής IV, 900.
Περσιώσιος. περσιώσιον I, 466. 590. 1307. II, 434. 865. 1063. III, 334. IV, 1430. 1554. *περσιώσι* II, 394. III, 1326. IV, 554.
Περσιώσιος. Περσιώσιον I, 975.
Περσιώτη. Περσιώτην I, 932.
Περσιώω. περσιώσατο I, 722.
Περσόνη. περσόνησι I, 567. II, 33. III, 833.
Περσός IV, 1513.
Πέρση. Πέρσης IV, 591.
Περσηίς. Περσηίδος III, 478. IV, 1020. *Πέρσηδα* III, 1033. *Περσηή* III, 467.
Πέσσω I, 283.
Πέταλον. πετάλοισιν III, 220.
Πετάννυμι. πέπταται I, 1036. *πέπτανται* IV, 636. *πεπτάμενον* II, 405. 1146. 1270. *πεπταμένον* II, 903. *πεπταμένοισιν* IV, 299. 1229. 1623.
Πέτομαι. έπτατο II, 564. *παρέτη* II, 337.
Πετραίος. πετραίω IV, 1679. *πετραίη* II, 705. IV, 1456. *πετραίην* IV, 1416.
Πέτρη I, 741. 1019. II, 1210. III, 1294. IV, 922. 1444. *πέτρης* I, 880. 913. 990. 1109. II, 134. 598. III, 227. IV, 926. 1298. 1443.
πέτρην II, 131. *πέτρην* I, 216. III, 1244. *πέτρην* II, 604. 730. IV, 823. 924. *πετρώων* II, 330. 340. 346. 553. 577. 587. 892. 1190. IV, 955. 1254. 1658. *πέτρας* IV, 944. *πέτρης* II, 736. *πέτρας* I, 2. 26. 995. II, 317. 412. 420. 558. 616. 644. 770. IV, 304. 787. 860. 963. 1002. 1639. 1706.

Πέτρος. πέτρον III, 1365.
 Πεύθομαι. πεύθετο I, 981. πεν-
 θόμεθα I, 123. πεύθοντο I, 983.
 πεκύδοιτο IV, 1469. πενθόμε-
 νοι II, 186. IV, 1500. πενθο-
 μένους IV, 263. πενσόμενος IV,
 531.
 Πεύκη IV, 309. 1682. πένκην IV,
 223. πεύκαι III, 1375.
 Πῆ II, 1104. III, 424. πῆ ἄλλη
 I, 822.
 Πῆ II, 886. III, 546. 1071. IV,
 1570.
 Πηγῇ II, 975. πηγῆς III, 882. πη-
 γαι IV, 286. Πηγέων I, 1243.
 πηγῆσιν I, 117. πηγᾶς I, 1722.
 Πήγνυμι. πῆξε IV, 1094. ἐπηξεν
 III, 1286. ἐπηξεν III, 22. πηξας
 III, 422. IV, 696. πάγη III,
 965.
 Πηγυλῆς II, 737.
 Πηδαλίον. πηδαλλιο IV, 931. πη-
 δάλια I, 562.
 Πηδᾶς. πηδοῖσιν IV, 200.
 Πηλείδης. Πηλεΐδην I, 558.
 Πηλεΐς I, 94. 1042. II, 829. 1217.
 III, 504. IV, 494. 1368. Πη-
 λῆος IV, 853. Πηλῆι IV, 816.
 Πηλῆα II, 863.
 Πήληξ II, 920. πῆληκα III, 1281.
 1322.
 Πηλιάς I, 386. 525. Πηλιάδος II,
 1189. Πηλιάδες I, 550. Πηλιά-
 δας I, 581.
 Πήλιον. Πηλίων I, 520.
 Πῆμα I, 468. 809. II, 138. IV,
 4. 63. 445. πῆματος III, 773. πῆ-
 ματι II, 858. πῆματα I, 298.
 682. II, 179. 454. IV, 1091.
 Πημαίνω. πημαυνθῆναι II, 1269.
 πημαυνθέντας IV, 560.
 Πηνειός. Πηνειοῖο I, 48.
 Πηροσύνη I, 48.
 Πηρῶ I, 119.
 Πηρύτιον I, 379. III, 854. 1207.
 IV, 1510.
 Πηχύνω. πηχύνουσα IV, 972.
 Πῆχυς. πῆχυν I, 744. 1237. II, 93.
 πῆχει II, 268.
 Πῆαρ IV, 1133.
 Πίδαξ. πίδακι IV, 1456. πίδακα
 IV, 1394. 1451.
 Πίεω. πείσας III, 1335.
 Πείρα IV, 983.
 Πιερίηθεν I, 31.
 Πιέριος. Πιερίη I, 34.
 Πιερίς. Πιερίδων IV, 1382.

Πικρός. πικρόν IV, 1404. πικρῇ
 II, 232. IV, 1167. πικρότατον
 II, 222.
 Πίλω. πιληθεῖσα IV, 678.
 Πίλναμαι. πίλνεται IV, 952.
 Πιμπληγῆς. Πιμπληγίδος I, 25.
 Πιμπλημι. πλῆτο I, 697. 1052.
 IV, 17.
 Πιμπρημι. πιμπρᾶσαι III, 1801.
 Πινόεις. πινύεν II, 301.
 Πινυτός. πινυτή IV, 65.
 Πίνος. πίνω II, 200.
 Πίνω. πῖνα I, 473. πῖεν IV, 1448.
 Πίπτω. πίπτεν I, 758. πίπτον
 III, 1375. 1393. πῖσεν I, 566.
 1029. 1169. 1284. II, 827. 1036.
 1045. III, 962. IV, 216. 598.
 πῖσεν I, 1051. ἐπῖσεν I, 506. IV,
 1018. πῖσιν IV, 388. πῖσιν
 IV, 393. πίπτοντα II, 128. πῖ-
 σων I, 428. πῖσόντος III, 1359.
 πῖσοντα I, 1028. πῖσόντες II,
 860. 1013. IV, 1292. πεπητώτα
 I, 1056. II, 832. πεπητύειαν II,
 535. IV, 93. πεπητότες IV, 1298.
 πεπητότας IV, 1263. πεπητώ-
 τας III, 321. 1311. πεπητύειαι
 1454.
 Πίσσα I, 1266. III, 1218.
 Πίσυρος I, 1198. III, 181. IV, 1466.
 πῖσυναι I, 1156. II, 559. 902.
 Πίσυρος I, 671. II, 1111. II, 222.
 1367.
 Πιτύεια IV, 564. Πιτύειαν I, 933.
 Πιφανύσκω. πιφανύσκων II, 685.
 πιφανύσκειτο III, 606. πιφαν-
 σκόμενος III, 1165. IV, 1346. πι-
 φανσκομένη I, 1097.
 Πίων. πίωνας II, 810.
 Πλαγκτός. πλαγκτής III, 42. Πλαγ-
 κται IV, 860. 924. Πλαγκτήσιν
 IV, 932. 939. Πλαγκτάς IV, 786.
 Πλαδαρός. πλαδαροῖσι III, 1398.
 Πλαδάω. πλαδόωσαν II, 662.
 Πλάζομαι. πλαζόμεθα II, 542.
 πλάζοιτο I, 1137. πλάζεσθαι III,
 1120. πλάζεσθαι III, 261. πλα-
 ζόμενοι I, 22. IV, 1321. 1396.
 πλαγχθέντας I, 1097.
 Πλαταγή. πλαταγήν II, 1055.
 Πλαταμών. πλαταμώνι I, 365.
 Πλατάνιστοι II, 733.
 Πλατὺς II, 579. πλατύν I, 429.
 631. 1198. 1268. πλατύν II, 822.
 Πλεῖον I, 472. II, 343. IV, 864.
 Πλείστος. πλείστοιο II, 711. πλεί-
 στοι I, 231. πλείστα II, 471.

- Πλέω. πλέεσθαι III, 47.
 Πλέων. πλεόνεσσιν IV, 339. πλέων II, 888.
 Πλευρά. πλευραῖς I, 946.
 Πλευρόν. πλευροῖς III, 1395.
 Πληγάδες. Πληγάσι II, 596. Πληγάδας II, 645.
 Πληθὺς I, 239. IV, 688. πληθύν I, 310. IV, 332. 336. 998.
 Πλήθω. πλήθοντος III, 67. πλήθοντας IV, 1770. πλήθοντο III, 1392. IV, 564.
 Πληιάδες. Πληιάδεσσιν III, 226.
 Πλημυρὶς II, 576. IV, 1241. 1269.
 Πλημύρω. πλημυρον IV, 706.
 Πλήμνη. πλήμνησι I, 757.
 Πλήσσω. πλήξεν I, 428. 1038. II, 107. 1045. IV, 469. πεπλήγων I, 540.
 Πλόκαμος. πλόκαμον IV, 28. πλοκάμοισι II, 707. πλοκάμους III, 47. IV, 19. 671.
 Πλόκος. πλόκον IV, 30.
 Πλόος IV, 259. 865. 1570. 1582. πλόον II, 1195. IV, 578. πλόον I, 108. II, 421. 775. 903. 1031. IV, 254. 497.
 Πλοχοί III, 677.
 Πλωάδες. πλωάδες II, 1053.
 Πλωτός. πλωτής IV, 232. πλωτήσι II, 285. πλωτός II, 297.
 Πλώω. πλώετε II, 343. πλώουσιν IV, 525.
 Πνοιή III, 343. πνοιής IV, 286. πνοιή I, 652. 1308. II, 168. 725. 934. IV, 609. 877. 1225. 1368. 1624. πνοιαί I, 1274. II, 993. IV, 301. πνοιής I, 600. 1013. πνοιήσιν I, 223. 586. II, 742. 1102. III, 972. IV, 221. 443.
 Ποδηγεῖς I, 324.
 Ποδάκης. ποδακμίστατον I, 180.
 Πόθεν II, 824. III, 262.
 Ποθῇ I, 1320.
 Πόθι I, 242. II, 881. III, 225. 1061. IV, 275. 319. 1251.
 Πόθος IV, 619. πόθοιο III, 33. πόθω I, 286. III, 86. 751. πόθον III, 262. IV, 1147.
 Ποίω. ποίεον IV, 1716. ποίησε II, 522. III, 193. 1088. ποίησαν II, 386. ποιήσατο I, 1324. II, 508. III, 576. ποιήσαντο I, 1352. II, 597. ποιήσαι IV, 90.
 Ποίη. ποιῆς I, 576. 1143. III, 898. IV, 1424. ποιήν IV, 1424.
 Ποιήεις. ποιήεντα IV, 115.
 Ποικίλα IV, 1144.
 Ποιμαίνω. ποιμαίνουσιν II, 1004. ποιμαίνεσθαι IV, 970. ποιμαίνουσαν II, 508.
 Ποιμένες IV, 317.
 Ποίμνη. ποίμνης III, 1199. ποίμνησι I, 1246. ποίμνας II, 1004.
 Ποίμνηθεν II, 491.
 Ποινή. ποινάς III, 338.
 Ποῖον II, 1093. III, 780.
 Ποιπνύω. ποιπνυον IV, 1399. ποιπνύουσαι IV, 1113.
 Πολεμῆα IV, 1180.
 Πολεμίζω. πολεμῖς I, 43. πολεμίζον II, 758.
 Πόλεμος. πόλεμον I, 1218. πόλεμοιο I, 160. 1052. II, 912. 1222. III, 1259. 1386. IV, 1008. 1231. πόλεμονδε II, 919.
 Πολίξω. ἐπόλισσεν I, 178. πόλισσαι III, 1095. πόλισσας IV, 1472. πολισσάμενος I, 1846.
 Πολιτοχός. πολιτοχόν I, 312.
 Πολιτήτιδες. πολιτήτιδας I, 867.
 Πολιτός. πολιτοῦ I, 454. πολιτοῦ I, 1006. III, 275. πολιτῇ I, 554. πολιτὴν I, 270. πολιτοί II, 124. πολιτήσιν IV, 1266.
 Πόλις I, 1052. III, 792. 894. 1091. IV, 997. πόλιος III, 887. πόλιος I, 317. 321. 781. 833. III, 1237. IV, 1023. πόλιν I, 411. II, 654. 1164. 1186. III, 213. 265. 1154. IV, 348. 535. πόλις III, 1088. πόλεις II, 373. πόλιων I, 894. πόλιας I, 982.
 Πολισσοῦχος. πολισσοῦχον II, 846.
 Πολλάκι III, 188. 685.
 Πολλός I, 760. III, 1352.
 Πόλοι III, 161.
 Πολυβενθής. πολυβενθέος IV, 599.
 Πολυδάκρυον II, 916.
 Πολυδεύκης. Πολυδεύκης II, 100. Πολυδεύκεια I, 146. II, 20. 756. IV, 588.
 Πολυηχής. πολυηχέος IV, 609. πολυηχέας IV, 963.
 Πολυθαράς. πολυθαράεος II, 912.
 Πολυκερδής. πολυκερδέος III, 1364.
 Πολυκηδής. πολυκηδέος I, 16. IV, 734. πολυκηδέα IV, 1073.
 Πολύκλυτος. πολυκλύτους III, 777.
 Πολύκλυτος. πολυκλύτους I, 597.
 Πολύκμητος. πολυκμήτοιο IV, 1133. πολυκμήτους IV, 1189.
 Πολύκνιστος. πολυκνίσσου III, 880.

Πολυλήϊος I, 580. IV, 267. πολυ-
λήϊον I, 937. πολυλήϊοι I, 51.
II, 507.

Πολυμηγίς. πολυμηγίς I, 851.

Πολυξω I, 668.

Πολυπήμων. πολυπήμωνι II, 673.
IV, 228. 1044.

Πολυπίδαξ. πολυπίδακας III, 883.

Πολυπότνια IV, 1069. πολυπό-
τνια I, 1125. 1151.

Πολύπρηνος. πολυπρέμιοι IV,
161.

Πολύρρηγες II, 377.

Πολύρριδος. πολύρριδος III, 1231.

Πολύς II, 364. IV, 105. πολέος
I, 289. II, 365. III, 1359. πολύν

III, 424. πολλή II, 565. IV,
1525. πολλήν I, 286. πολὺ II,

338. III, 798. πολλόν I, 316. 661.
II, 285. 322. 552. 585. 863. III,

166. 313. 705. 1065. IV, 31. 131.
160. 355. 536. 573. 595. 948.

1269. 1427. πολλοί III, 1396.
πολείς I, 751. II, 883. 982. III,

564. πολίς I, 261. 1039. II, 888.
πολίων I, 1127. II, 454. IV, 333.

901. 1336. πολλοίς I, 1190. πο-
λείσιν IV, 427. πολίεσσιν I, 273.

II, 1027. 1216. III, 900. IV,
993. πολίης II, 7. 357. III, 21.

1056. 1382. πολλοί III, 200. 235.
1092. πολλῶν III, 333. πολλῶ

I, 248. 458. 555. 679. 729. 846.
1132. 1176. II, 64. 127. 541.

697. 711. 1110. III, 348. 451.
752. 802. 1263. IV, 422. 1011.

1012. 1081. 1219. 1220. 1556.
1704. 1705.

Πολύσιον IV, 166.

Πολύστονος. πολύστονον II, 1256.
III, 279. IV, 65.

Πολύτροπος. πολύτροπον III, 600.

Πολυφάρμακος. πολυφαρμάκον IV,
1677. πολυφάρμακον III, 27.

Πολύφημος I, 40. 179. 1241. 1347.

Παλύφημον I, 1321. IV, 1470.

Πολυφράδμων I, 1311.

Πομπή. πομπή III, 1181.

Πομπής II, 422.

Πονέω. πονέονται II, 667. πονέ-
οντο. I, 1185. III, 1331. πεπο-

νήμεθα II, 1021. πεπονήατο I,
752. II, 263. πονήατο IV, 718.

πονέεσθε (imp.) II, 335. πονέε-
σθαι I, 1384. III, 624. πονεύ-

μενοι I, 731.

Πόνος I, 246. III, 1401. πόνοιο

III, 434. 509. πόνον II, 651.
πόνους IV, 586.

Πόντιον I, 991.

Πόντος I, 1169. II, 566. 579. 971.
III, 166. 1370. IV, 32. 929.

πόντον I, 182. 541. 922. II, 346.
418. 1246. 1261. IV, 214. 291.

318. 865. 946. 1558. πόντοιο I,
2. II, 271. 741. III, 1113. IV,

304. 308. 570. 843. 1002. 1269.
1573. πόντω I, 16. 595. II,

1124. 1190. III, 744. IV, 771.
913. 1091. 1707. πόντον I, 424.

549. 631. 1155. II, 152. 330.
413. 540. 634. 984. 1102. 1115.

III, 1066. IV, 198. 225. 238.
363. 878. 1321. 1572. 1750.

Πόποι III, 558. IV, 1458. 1749.

Πορθύμος. πορθύμοιο IV, 982.

Πόρος. πόρον II, 549. πόροι II,
982. πόροις IV, 1079. πόρους I,

21. 361. 986. IV, 534. 1538. 1556.

Πορσαίνω. πορσαίνεσκον IV, 897.

πορσαίνουσιν III, 1124. πορσαί-
νουσαν IV, 1107. 1119. πορσαί-
νοντες II, 719. πορσαίνουσα IV,

248.

Πορσύνω. πόρσυνε IV, 549. πόρ-
συνον IV, 711. 967. πορσύνω-

μεν II, 1051. πορσύνουσαι III,
840. πορσυνέεις III, 1129. πορ-

σύνετο I, 802. πορσύνωται I,
909.

Πόρτις. πόρτιν IV, 1186.

Πορφυρέος II, 204. πορφυρέοιο
IV, 915. 1661. πορφυρεον I,

1328. IV, 424. πορφυρή I, 728.
πορφυρήν I, 722. πορφυραίς

I, 438.

Πορφυρά. πόρφυρεν III, 397. πορ-
φυρεσκει I, 461. πορφυρών II,

546. III, 1406. πορφυρόντα I,
935. πορφυρόντα III, 456. 1161.

πορφυρόνσαν IV, 668. πορφυ-
ρόνσαι III, 23.

Πόρω. πόρε I, 88. 643. II, 433.
482. 698. 1182. III, 1176. 1184.

1226. IV, 529. 653. 1140. 1643.
1754. Έπορεν III, 1188. IV, 427.

πόρον IV, 422. πόροι II, 441.
πόρωμεν I, 657. III, 910. πο-

ρσιν III, 148. IV, 590.

Ποσειδάων I, 158. III, 1240. IV,
567. 1559. Ποσειδάωνος I, 185.

951. 1158. IV, 1326. 1356. 1370.
1621. Ποσειδάωνι I, 13. 136.

180. II, 3. 867.

- Ποσειδήϊον* I, 1279.
Πόσις III, 37. *πόσιος* I, 1064. IV, 1064. 1108. *πόσιον* I, 1325. II, 198. III, 280. 314. 656. 836. 1107. IV, 805. 814. 1026. 1644.
Ποταμητιδες III, 1219.
Ποταμός IV, 269. 282. *ποταμού* I, 1115. II, 515. 722. 743. 937. IV, 133. 211. 218. 337. 506. 1149. *ποταμοίο* I, 217. 596. 1346. II, 866. 402. 658. 818. 823. 904. 1265. III, 569. 877. 1030. 1203. 1277. 1348. IV, 67. 130. 198. 227. 245. 329. 516. 544. 975. 1302. *ποταμῷ* II, 503. III, 57. 168. *ποταμὸν* II, 349. 650. 909. 953. 963. 1271. IV, 305. *ποταμοί* I, 501. *ποταμῶν* I, 27. 1160. II, 972. III, 165. *ποταμὸς* III, 532.
Ποτὲ I, 770. II, 236. 966. 1006. 1175. III, 190. 309. 597. 735. *passim*.
Ποτῆσθαι. ποτῆσθαι II, 227. *πεπόνηται*. I, 1097. III, 447. 684. 1151. *πεπονημένος* II, 1043. IV, 603. *πεπονημένοι* I, 882.
Ποτῆς. ποτῆτος II, 307. *ποτῆτι* III, 801.
Ποτητὸν IV, 1240.
Ποτὶ I, 23. 177. 684. II, 805. III, 322. 1155. IV, 311. 1118. 1401.
Ποτιδέχομαι. ποτιδέγμενοι IV, 1232.
Ποτιδόρπιον I, 1209.
Ποτίζομαι. ποτίζομένη III, 150.
Πότμος IV, 1503. *πότμω* III, 800. *πότμον* I, 446. 551. 792.
Πότνα III, 79. 467. IV, 1026.
Ποτὸν I, 1149. *ποτοίο* II, 862. IV, 619.
Ποὺ forte, fere I, 537. 636. 690. 972. 1023. 1222. II, 607. 1133. 1142. III, 200. 387. 603. 926. 1105. 1283. IV, 557. 1397. 1457. 1564.
Ποὺ passim.
Πουλὺς IV, 276. *πουλὺν* II, 479. 944. III, 211. *πουλὺ* II, 351. 902.
Πούς. ποδός III, 955. IV, 1519. *ποδὶ* II, 106. III, 1309. 1335. IV, 1166. 1446. *πόδα* III, 1309. *πόδε* I, 204. *πόδες* III, 651. 1222. IV, 66. 1121. *ποδῶν* I, 219. II, 52. III, 22. 254. 422. 1039. 1063. IV, 178. *πόδεσιν* I, 885. 539. 669. II, 91. 538. III, 379. 1152. IV, 43. 1771. *ποσιν* I, 9. 533. 694. 1142. II, 61. 679. III, 1385. IV, 1465. 1686. *πόδας* I, 183. 555. 1010. II, 423. 548. 932. III, 965. IV, 79. 1363. 1377. 1483.
Πραπίδες. πραπίδεςσιν III, 765.
Πρέμνον II, 479. *πρέμνῳ* III, 157.
Πρέσβειρα IV, 800.
Πρεσβύτατος I, 157.
Πρήθω. πρήθοντος IV, 1537. *πρήσοντα* IV, 819.
Πρηνῆς III, 655. *πρηναίς* III, 1394.
Πρήσσω. πρήσσει I, 1267.
Πρηῦνα. πρηῦνας III, 190.
Πρηῦτατος. πρηῦτάτων II, 937.
Πρὶν adverb. I, 1340. II, 251. 336. 458. 754. 1087. III, 66. 250. 420. 943. IV, 51. 112. 1156. 1759. *πρὶν ποτε* I, 137. II, 236. *πρὶν c. inf.* I, 999. II, 6. 14. 1190. III, 185. 243. 339. 374. 775. 801. 1396. IV, 33. 86.
Πριόλας. Πριόλαο II, 780.
Πρίω. πρίεν IV, 1671.
Πρὸ I, 781. 1246. II, 809. 1043. *passim. sine casu* III, 1174. 1193. IV, 84. 560.
Προαλλε III, 73.
Προβαθὺς IV, 283.
Προβαίνω. προύβαιναν I, 809. III, 686.
Προβάλλω. προβάλλει III, 1082.
Προβλής II, 354. *προβλήτος* IV, 1681. *προβλήτι* II, 366.
Προγενέστερος I, 165. III, 319.
Προγίνομαι. προγέγοντο III, 1292.
Προδαίηναι I, 106. *προδαίεντες* IV, 638.
Πρόδομος. προδόμῳ III, 278. 643. 839. IV, 471.
Προίχω. προύχοντος IV, 1533. 1626. *προύχοντα* I, 379. *προύχουσαν* I, 925. *προύχοντο* I, 513. *προσχόμενος* II, 120. *προσχόμενη* IV, 1662. *προσχόμενοι* IV, 202.
Προθῶ. προθέοντος I, 314.
Προθρώσκα. προθορούσα IV, 641.
Προάλλω. προάλλε III, 572. IV, 1672. *προάλλον* II, 530.
Προίημι. προίημι I, 97. 258. II, 562. *προίηκαν* I, 589. 640.
Προίχομαι. προίχετο IV, 1553.
Προίτος. Προίτου I, 136.

- Πρόα* I, 688.
Προκλίνδω. προκλίνδεται IV, 610.
Προλείπω. προλείπων I, 57. 1266.
Πρόμαλοι III, 201.
Προμεθίημι. προμεθίντες II, 329.
Προμεύς. Προμέα I, 1044.
Προμηθειον III, 845.
Προμηθεύς II, 1249. III, 1086.
Προμηθέος II, 1257. *Προμηθῆος* III, 853.
Προμολεῖν. προμολόντες IV, 523. *προμολούσαν* II, 966.
Προμολή. προμολῆ I, 1174. *προμολῆσι* I, 260. 320. III, 215. 1161.
Πρόμος II, 21. *πρόμον* I, 713. 1047. II, 752.
Πρόξ. πρόξας II, 279.
Προοράω. προοιδών IV, 123.
Πρόπαν II, 947.
Πρόπαρ I, 455. IV, 1288.
Προπαρόιθε I, 215. 753. II, 68. 170. 527. 860. III, 47. 254. 317. 377. 469. 827. 964. IV, 432. 935. 1477.
Πρόπολοι IV, 711.
Προποντίς. Προποντίδος I, 936. 983.
Προπρό III, 453. 1013. IV, 1235.
Προπροβιαζόμενοι I, 886.
Προπροκαταλῆθην II, 595.
Προρέω. προρέσκει III, 225.
Πρός c. gen. II, 215. III, 985. c. dat. II, 222. c. acc. IV, 597. sine casu III, 232. IV, 527.
Προσειπείν. προσέειπεν I, 294. 835. 899. 1336. II, 419. 437. 443. 621. 868. 885. 1140. III, 17. 55. 101. 107. 123. 319. 400. 1119. IV, 82. 394. 1114. 1563. *προσέειπον* IV, 1317.
Προσεννέπω. προσέννεπεν I, 711. 792. III, 51. 78. 433. 474. 710.
Προστέλλομαι. προσετέλετο III, 423. IV, 833.
Προσφωνέω. προσεφώνεον III, 1067.
Πρόσθε II, 313. 323. III, 1296.
Πρόσθεν I, 18. 624. II, 451. III, 577. 612. IV, 1359.
Προσκηδέης. προσκηδέος III, 588. *προσκηδέες* IV, 717.
Προσπνύσσομαι. προσπνύσσετο IV, 1072. *προσπνύξατο* I, 1331. III, 1025. 1104. IV, 94. *προσπνύξομαι* III, 782.
Προσφύω. προσφύς I, 1200.
Πρόσω IV, 1263.
Προτέμνω. προτάμνεται III, 1387.
Προτενές I, 756.
Προτεργανής. προτεργανέων IV, 268.
Πρότερος. προτέρων I, 987. *πρότερη* III, 11. *πρότερης* IV, 976. *πρότερων* III, 919. IV, 985. *πρότεροις* II, 501. III, 125. 1313.
Πρότερον I, 62. 374. 492. 919. II, 537. 864. 915. 1042. III, 327. 1271. IV, 964. 1225.
Προτέρως I, 306. 391. 964. 1014. 1241. II, 369. 392. 552. 619. III, 1288. IV, 493. 1377. 1610.
Προτι I, 774. II, 8.
Προτιβάλλομαι IV, 1046.
Προτιδήμι. προῦθισαν III, 627. *προτεθείμεθα* I, 421.
Προτιμυθόμαι. προτιμυθήσαιο III, 934. 1011. *προτιμυθήσασθαι* I, 876. III, 923.
Προτιόσσομαι I, 895. II, 889. IV, 1372. *προτιόσσεται* III, 552.
Πρότονοι. προτόνων I, 1204. *πρότόνοις* I, 564.
Προτύπω. προῦτυψεν I, 953. *προῦτυψαν* III, 1397.
Προφαίνομαι. προῦφαίνετο II, 1112. IV, 922. *προφανέντι* I, 786.
Πρόφασις. πρόφασιν I, 1218.
Προφερέης. προφερέστερον III, 730. *προφερέστατος* III, 465. *προφερέστατη* I, 113. *προφερέστατος* II, 209.
Προφίρω. προφέροντος III, 380. *προφέρονσα* III, 1115.
Προφύγω. προφυγάν III, 1008. *προφυγοῦσαν* II, 414.
Προφθάνω. προφθάμενος IV, 913.
Προφράζω. προπεφραδμένον III, 1315.
Πρόφρων I, 771. 898. II, 257. III, 131. 1071. IV, 121. 370. 919. 1562. *πρόφρωνες* III, 393.
Προφρονέω II, 800. III, 1189.
Προχέω. προχέουσιν IV, 135. 606. *προχέοντο* I, 635. 883.
Πρόχην I, 1118. II, 249.
Προχοαί II, 743. IV, 312. *προχοαῖς* II, 970. *προχοαῖσι* IV, 271. *προχοῆς* IV, 617. *προχοῆσιν* I, 11. 456. 1321. III, 67. IV, 132. *προχοάς* I, 1165. 1178. II, 356. 402. 652. 789. 904. IV, 599.
Πρόχυσις. πρόχυσιν II 964.

- Προχύται. προχύτας* I, 425.
Προμναία IV, 208.
Πρύμνη. πρύμνης II, 875. IV, 1596. 1602. *πρύμνη* IV, 188.
Πρύμνηθεν II, 586.
Πρυμνήσια 912. 965. II, 160. III, 1278. IV, 244. 840. 857.
Πρυμνόθεν IV, 911. 1686.
Πρωθήρης I, 132.
Πρώρα. πρώρης II, 556. *πρώραν* I, 372.
Πρώτος I, 363. II, 102. III, 1088. 1089. *πρώτον* I, 288. 503. 723. II, 126. III, 1230. IV, 116. *πρώτην* IV, 773. *πρώτησι* I, 128. 376. III, 163. IV, 1420. *πρώτα* I, 23. 268. 395. 1212. II, 359. 420. III, 579. IV, 436. 704. 867. 1080. 1508. 1685. *πρωτίστην* I, 422.
Πρωτοφύες III, 851.
Πτελέη IV, 1427.
Πτερόεις IV, 23. *πτερόεντι* II, 600. *πτερόεν* II, 1038.
Πτερόν II, 1036. *πτερά* II, 572. 1088. III, 930. IV, 601. 771.
Πτέρυξ. πτέρυγος IV, 931. *πτερύγεσσι* II, 300. 330. 561. 935. 1253. IV, 758. 1465. *πτέρυγας* I, 220. II, 1035.
Πτήσσω. πτήσσοντας III, 571.
Πτοίεω. έπτοίησεν I, 1232. *έπτοίητο* IV, 664.
Πτολεμής III, 562.
Πτολεμίζω. πτολέμιξ III, 1234. *πτολεμίζειν* III, 562.
Πτόλεμος. πτολέμοιο I, 971. *πτολέμοισιν* I, 467.
Πτολίεθρον I, 186. 398. 812. 825. 1316. II, 760. 1143. III, 824. 1405.
Πτόλις III, 1091. *πτόλιν* I, 247. 653. 838. II, 459. 890. 1093. 1267. III, 578. 621. 679. 749. IV, 1068. 1174. 1281.
Πτόρθος. πτόρθοισι III, 1215.
Πτύξ. πτύχα IV, 1661. *πτύχας* II, 992. III, 113.
Πτύω. έπτυσε IV, 478.
Πυγμαχέω. πυγμαχέοντα II, 783.
Πυγμαχίη. πυγμαχίης II, 7. *πυγμαχίη* II, 16. 143. *πυγμαχίην* II, 77.
Πυθμήν. πυθμήνι IV, 946.
Πύθω. πύθεσκε IV, 1530. *πυθόμενοιςιν* IV, 1405.
Πυθώ I, 308. IV, 530. *Πυθαί* I, 413. 418. 536. IV, 1704.
Πυθώδε I, 209.
Πύκα I, 434.
Πυκινός. πυκινόιο II, 72. *πυκινόυ* IV, 454. *πυκινῷ* II, 325. *πυκινόν* III, 599. IV, 1111. 1200. *πυκινή* III, 30. *πυκινή* I, 766. II, 1082. IV, 492. *πυκινόισιν* II, 462. III, 6. 486. 946. *πυκινάι* III, 289. IV, 1018. *πυκινά* II, 1089.
Πυκνά III, 755. 822. IV, 18.
Πυλαωρός III, 747.
Πύλη. πύλαι IV, 630. *πυλάων* I, 844. *πυλέων* I, 634. 782. *πύλας* I, 786. 1051. III, 159. 216.
Πύλος. Πύλω I, 157.
Πύματον I, 1082.
Πύρ III, 1210. 1301. IV, 489. *πύρος* I, 734. 1027. 1297. III, 43. 231. 531. 1292. 1319. 1327. IV, 17. 68. 301. 763. 787. 819. 834. 870. 1137. 1145. 1544. *πυρί* I, 244. III, 204. 273. 287. 849. IV, 393.
Πύργος II, 382. 403. *πύργων* IV, 517. 1045. *πύργοις* I, 821. II, 379. *πύργων* I, 659. 793. IV, 47. 1182. *πύργους* II, 382.
Πυρήϊα I, 1184.
Πυριθαλπής. πυριθαλπίος V, 926.
Πυρκαϊή. πυρκαϊής III, 1038. *πυρκαϊήν* III, 1034.
Πυρόεις III, 1377.
Πυροφόρος. πυροφόρους I, 628. 796.
Πυρσός. πυρσοίο IV, 482.
Πώ I, 973. III, 658. IV, 37. 319. 679.
Πώς I, 171. II, 146. III, 613. IV, 417.
Πώς I, 685. II, 416. IV, 552.
Πωτάομαι. ποτάτ' I, 1085.
Πῶν IV, 486. *πῶσα* II, 657. *πῶσι* I, 1340. IV, 1486.

P.

- Pa post pron. relat.* I, 23. 35. 77. 126. 164. 180. 398. 526. 561. 625. 650. 761. 848. 1122. II, 51. 456. 713. 820. 958. 1033. 1144. III, 115. 233. 408. 498. 580. 845. 1322. IV, 119. 251. 582. 622. 1132. *επει ῥα* I, 317.

- III, 252. 1195. IV, 967. γάρ ὅα IV, 853. δὴ ὅα I, 563. καὶ ὅα vid. Καὶ. μὲν ὅα I, 1081. III, 448. 817. IV, 183. 222. 424. 453. βῆ ὅα I, 843. 1188. II, 684. III, 113. 1197. IV, 878. ἦ ὅα I, 348. 363. 702. 1344. II, 19. 619. 1168. III, 11. 645. 947. IV, 1601. φῆ ὅα III, 382. 693.
- Ῥαδινός. Ῥαδινῆς III, 106.
- Ῥαῖω. Ῥαῖνε IV, 158.
- Ῥαιστήρ III, 1254.
- Ῥαιστήρια III, 790. 808. IV, 921.
- Ῥαῖω. ἑδδαῖσαν I, 617. ἑδδαῖσθη I, 1034. Ῥαισθείσης II, 1112.
- Ῥαφαί III, 139.
- Ῥέα III, 188.
- Ῥέα (nom. pr.). Ῥέη I, 506. Ῥεῖην I, 1139. 1151. II, 1237.
- Ῥέεθρον. Ῥέεθρον IV, 227. Ῥέεθρα I, 9. 27. 596. 927. II, 724. 729. 1279. IV, 1302.
- Ῥέξω. Ῥέξωμεν IV, 1082. Ῥέξουσι II, 527. 1023. Ῥέξε I, 14. IV, 702. Ῥέξον II, 594. IV, 1719. Ῥέξε III, 189. IV, 1499. ἑδδαῖξεν II, 523. 1148. ἑδδαῖξμεν I, 662. ἑδδαῖξαν I, 21. II, 145. IV, 475. 558. Ῥέξω III, 711. Ῥέξωμεν II, 688. Ῥέξωμεν IV, 1256. Ῥέξαι IV, 1660. Ῥέξαιν II, 1019. IV, 1719. Ῥέξαι II, 485. IV, 1594. Ῥέξαντες I, 1186. II, 157. 1177.
- Ῥέθος. Ῥεθέων II, 68.
- Ῥέα II, 225. IV, 684.
- Ῥέω. Ῥέον III, 222. ἑδδαῖεν III, 805. IV, 1513. 1703. Ῥέε I, 887. III, 761. 1353. IV, 1680. Ῥέη IV, 1284. Ῥέοντος III, 532.
- Ῥήβαιον. Ῥηβαῖον II, 789.
- Ῥήβας. Ῥηβαν II, 349. 650.
- Ῥηγμίω. Ῥηγμίω I, 1004. II, 532. Ῥηγμίνας IV, 1575. Ῥηγμίλων IV, 1576. Ῥηγμίω IV, 251. Ῥηγμίνας II, 348.
- Ῥήννυμι. Ῥηννύμενος IV, 1639. Ῥήξεν II, 96. Ῥηξαμένη IV, 28. ἑδδαῖγη II, 1116.
- Ῥηῖδιος. Ῥηῖδιη IV, 501. Ῥηῖδιον II, 1210.
- Ῥηῖδιος I, 155. 850. 893. III, 88.
- Ῥηῖτερον I, 104. 629. 725.
- Ῥηκτός III, 848.
- Ῥῆνος. Ῥήνεσιν IV, 1497.
- Ῥῆσσω. Ῥήσσωσι I, 539.
- Ῥυεδανῆ IV, 1343.
- Ῥυέω. ἑδδαῖγης III, 438.
- Ῥύμιον III, 430. IV, 403.
- Ῥύμιος II, 215. Ῥυμίστη II, 292.
- Ῥύξα III, 857. Ῥύξης III, 865. IV, 1642. Ῥύξω II, 320. Ῥύξας IV, 52.
- Ῥύξω II, 1401.
- Ῥύξω. ἑδδαῖζονται II, 731. III, 969. ἑδδαῖζοντο II, 1121. ἑδδαῖζωθεν II, 605.
- Ῥυνός. Ῥυνοῖς I, 198. Ῥυνοῖσαν I, 669.
- Ῥύμφα I, 887. 1194. II, 1230. III, 1270. 1309. IV, 504. 776. 1367. 1707.
- Ῥυνός IV, 174. Ῥυνοῖ II, 201. Ῥυνός II, 58.
- Ῥύον I, 1224.
- Ῥυκαῖος. Ῥυκαῖος IV, 287.
- Ῥυπή I, 1016. Ῥυπῆς II, 1229. III, 970. Ῥυπήν II, 935. Ῥυπαῖ II, 1113. Ῥυπηῖς IV, 851. 1685.
- Ῥοδανός. Ῥοδανοῖο IV, 627.
- Ῥοδέα. Ῥοδέσσαν III, 1020.
- Ῥοῖ. Ῥοαῖ II, 366. Ῥοάων III, 1348. Ῥοῖων I, 54. 309. III, 1030. 1392. Ῥοῖς II, 936.
- Ῥόδιον. Ῥοδίω I, 370. Ῥόδιον I, 541. Ῥοδίω IV, 1111.
- Ῥοῖξω. Ῥοῖξαι IV, 129.
- Ῥοῖξος. Ῥοῖξω II, 1251. IV, 138. 1543.
- Ῥοιτιάς. Ῥοιτιάδος I, 929.
- Ῥόμβος. Ῥόμβω I, 1139.
- Ῥόος I, 1115. II, 552. 571. 596. IV, 943. Ῥόω I, 1234. IV, 611. 1224. Ῥόων I, 217. 1208. II, 401. 515. 1265. IV, 134. 302. 311. 325. 596. 627. 634. 1417. Ῥόοι III, 165.
- Ῥοπαλον I, 532. 1206. Ῥοπαλῶ I, 427. 1196. II, 150.
- Ῥορθέω. Ῥορθέων IV, 925.
- Ῥομβαν. Ῥομβάνες IV, 144.
- Ῥυνδαῖς. Ῥυνδαῖδας I, 1165.
- Ῥύομαι. Ῥύο IV, 1347. Ῥύομαι III, 63. Ῥύο IV, 1073. Ῥύοσας II, 218. IV, 83. Ῥύοσας III, 906. IV, 1703. Ῥυόμενη I, 572. Ῥυόμεναι IV, 861.
- Ῥύσια I, 1351. 1357.
- Ῥυτήρ. Ῥυτήρας III, 1237.
- Ῥωγός. Ῥωγός IV, 1448.
- Ῥώννυμι. Ῥώοντο IV, 942. ἑδδαῖσαντο I, 385.
- Ῥωμός. Ῥωμοῖο IV, 1545.

Σ

- Σαγγάριος.** *Σαγγαρίοιο* II, 722.
Σαίλω. *σαίνουσιν* III, 884. *σαί-
νοντες* I, 1145.
Σάκος I, 748. III, 1046. 1231.
 1247. 1296. 1311. 1320. 1369.
 IV, 222. *σάκκα* I, 1136. *σα-
κίεσαι* II, 1067. 1081. III, 1355.
Σαλαγκών. *Σαλαγκώνος* IV, 837.
Σαίμωνις. *Σαίμωνίδος* IV, 1693.
Σάλος. *σάλου* I, 1159.
Σανίς. *σανίδεσιν* I, 787.
Σάπειρος II, 895. *Σάπειρας* II,
 1243.
Σαρδόνιον IV, 633.
Σάρξ. *σαρκί* III, 857. *σάρκα* IV,
 1521. *σάρκας* IV, 869. 1530.
Σαρπηδόσιος. *Σαρπηδοσίην* I, 216.
Σανρομάται. *Σανρομάτας* III, 353,
 394.
Σαώζω. *ἐσάωσα* IV, 786. *σάω-
σεν* III, 323. IV, 918. 1458.
ἐσάωσαν II, 817. *σάωσης* III,
 1005. *σασσέμεναι* IV, 837. *ἐσάω-
θεν* III, 1127. *σασθείς* III, 786.
Σβέννυμι. *σβέσεν* III, 1849. IV,
 668. *σβέσοι* III, 644.
Σειρά. *σειρήσιν* III, 202.
Σειρήνες IV, 893. *Σειρήνων* IV,
 914.
Σείριος II, 517. III, 957. *Σει-
ρίω* II, 524.
Σείω. *σειόν* I, 220. IV, 1055.
σειέτο II, 680. III, 864. *ἐσσει-
οντο* II, 1070. *σειόμεναι* II, 597.
σεισάμενος IV, 1367.
Σέλας I, 436. III, 231. 293. 1216.
 1292. 1327. IV, 68. 170. 482.
 808. 1542.
Σεληναίη I, 500. 1232. *σεληναίης*
 IV, 264. *σεληναίην* IV, 167.
Σερβανίς. *Σερβανίδος* II, 1215.
Σένω. *σένεν* II, 620. *σένατο* II,
 540. IV, 849. *ἐσσένοντο* II,
 121. 268. III, 885. *ἐσσυτο* I,
 1265. II, 593. 600. 830. 1237.
 III, 670. 1239. IV, 595. 1467.
σένεσθαι II, 296. *ἐσσυμένοιαι*
 I, 1314. IV, 103.
Σηκός. *σηκοίς* IV, 1285.
Σήμα I, 1062. II, 842. III, 205.
 540. 545. IV, 1476. *σηματα*
 I, 28. 145. 1141. II, 853. IV,
 554. 1620.
Σημαίνω. *σημαίνων* I, 343. *ση-
μαίνω* I, 361. 414. IV, 1879.
σημαίνων II, 1099.
Σημαντήρ. *σημαντήρος* I, 575. *ση-
μαντήρα* III, 1403.
Σημάντωρ. *σημάντορα* I, 175. *ση-
μάντορες* I, 855.
Σηπιάς I, 582.
Σήσαμον II, 941.
Σθενάρός. *σθενάρων* IV, 543.
Σθένειλος. *Σθενέλου* II, 911. 925.
Σθένος I, 531. II, 589. 1200. 1206.
 III, 63. 560. 716. 1044. 1314.
σθένει III, 1258. 1307.
Σθένω. *ἐσθενε* III, 1054. III, 965.
σθένον I, 62. IV, 1723.
Σίγα I, 267. II, 48. 256. III,
 123. 174. 422. 662. 903. 1063.
 IV, 73. 1115.
Σιγαλόεις. *σιγαλόεντι* IV, 1195.
Σιγή II, 740. III, 750. *σιγή* I,
 1170. III, 736. 1138.
Σίγνυμι IV, 320. *σιγύνους* II, 99.
Σιδήρεα II, 376.
Σιδηρείος. *σιδηρείη* II, 340. *σιδη-
ρείης* I, 733. *σιδηρείων* IV, 776.
Σιδηροφόρος. *σιδηροφόρον* II, 141.
σιδηροφόρον II, 1005.
Σίκυρος. *Σικύνου* I, 625. *Σίκυνη*
 I, 624.
Σιμβλήα III, 1036.
Σιμβληίς. *σιμβληίδος* I, 880.
Σίμβλον. *σίμβλω* II, 132.
Σίνδοι IV, 822.
Σίλω. *σίνονται* I, 1260. *σίνοντο*
 I, 951. IV, 893.
Σιντηίς. *Σιντηίδα* I, 608.
Σιντιάς. *Σιντιάδα* IV, 1759.
Σινώπη. *Σινώπην* II, 946.
Σίτος. *σίτου* II, 861.
Σιφαεύς. *Σιφαεία* I, 105.
Σιφίλος I, 204.
Σκαίος. *σκαίης* II, 108. *σκαίη* II,
 120. 599. IV, 222. *σκαίων* I,
 744.
Σκαίρω. *σκαίρειεν* IV, 1402. *σκαί-
ροντες* I, 1135.
Σκαλμός. *σκαλμοΐσιν* I, 379. *σκαλ-
μοίς* I, 392.
Σκάπτω. *σκάπτων* I, 371.
Σκαρθμός. *σκαρθμῶ* III, 1260.
Σκέλλω. *ἐσκέλλημι* II, 201. *ἐσκέλη-
τες* II, 53.
Σκέπτομαι. *σκέπτόμενος* II, 198.
σκέπτομένη III, 823.
Σκήπτρον I, 642. III, 198. IV,
 1178. *σκήπτρα* I, 891. III, 376.

- σκήπτρον III, 597. σκήπτροισι III, 353. 395.
 Σκηρίτω. σκηρίπτοντε II, 667.
 Σκιάω. σιάει I, 604.
 Σκιάθος I, 583.
 Σκιερός. σκιερῶ IV, 1715.
 Σκίοεις. σκίοεντα IV, 1715. σκίοεν II, 404.
 Σκληρός. σκληρῶ IV, 788.
 Σκολιός. σκολιοίο II, 549. σκολιήν IV, 1541. σκολιοῖς IV, 1615.
 Σκόπελος. σκοπέλοιο IV, 640. 1638. 1681. σκόπελον II, 650. 789. IV, 324. 789. σκοπέλων IV, 926. σκοπέλοισιν I, 451. III, 1276.
 Σκοπιάζομαι. σκοπιάζετο II, 918.
 Σκοπιᾷ. σκοπιῆς I, 25. II, 1056.
 σκοπιῇ II, 581. σκοπιῇν I, 5. 999. σκοπιᾶ I, 1112. III, 70. σκοπιᾶς I, 571. 1226. III, 883.
 Σκοτίος. σκοτιοιο III, 1379. σκοτιή I, 810. IV, 1698. σκοτιῇ IV, 60.
 Σκοτοῖς II, 1105.
 Σκυῖται IV, 320. Σκυθίων IV, 288.
 Σκύλλα. Σκύλλης IV, 789. 827. 828. 922.
 Σμαραγάω. ἐσμαράγευν III, 1333.
 Σμερδαλέος. σμερδαλή III, 1257. σμερδαλήν II, 1207. IV, 154. 875. σμερδαλέον I, 524. II, 567. σμερδαλέοι III, 1213. σμερδαλέοις III, 433. σμερδαλέοι IV, 510. 830. σμερδαλέας IV, 714.
 Σμῆνος II, 130.
 Σμυγερός. σμυγεράτερον II, 244. σμυγεράτατοι II, 374.
 Σμυγερώς IV, 380.
 Σμύχω. σμύχονσα III, 446. 762.
 Σόλος. σόλοιο III, 1372. σόλω IV, 851. σόλον III, 1366. σόλοι IV, 657.
 Σόος I, 490. 1258. IV, 364. σόη II, 330. σόοι IV, 650. Cf. Σωότεροι.
 Σός. σῶ III, 110. σῆς III, 730. σῆ III, 1126. IV, 387. σῆν I, 423. σῆσι I, 487. σῆσιν III, 353. 1117. IV, 88. σῶν III, 731. IV, 364.
 Σωονακῆτης. σωονακῆτην II, 746.
 Σπαίρω. σπαίροντα IV, 874.
 Σπάρτη. Σπάρτην IV, 1761. 1762.
 Σπάρτηθεν I, 148.
 Σπάω. ἐσπασε I, 1239. σπάσαν II, 924. σπασσάμενος IV, 208.
 Σπείρω. σπείρης IV, 151.
 Σπείρω. σπείρασθαι III, 1028. σπειρομένων III, 1055.
 Σπείρος I, 509. 1130. II, 735.
 Σπέρχομαι. σπερχόμενος III, 516. σπερχόμενον I, 1255. σπερχομένην IV, 934. σπερχόμενοι I, 878. σπερχομένων IV, 211.
 Σπῆλυγγες II, 568.
 Σπιδάς III, 1294. σπιδάδων IV, 941. σπιδάδεσαιν II, 550. III, 1371. IV, 783. 932. σπιδάδας II, 568.
 Σπινθάρνγες. σπινθαράνγσαι IV, 1544.
 Σπλάγγνα. σπλάγγνοις I, 1262. IV, 1109.
 Σποράδες. Σποράδων IV, 1711.
 Σπόρος. σπόρον III, 413. 498. 1173.
 Στάγες IV, 626. 1516.
 Σταδῖος. σταδίη I, 200. στάδιον III, 1226.
 Στάζω. στάζει II, 1215.
 Σταθερός. σταθερόν I, 450.
 Σταθμοί II, 1. σταθμών I, 355. 1107. IV, 675. σταθμοῖσιν I, 121. 1246. II, 123. IV, 437. σταθμόν III, 142. IV, 27.
 Σταλάω. σταλάει IV, 1064.
 Στάχυς III, 1338. στάχυν I, 688. III, 1389. 1391. IV, 989.
 Στείβω. στείβε III, 836.
 Στεινός. στεινόν IV, 311. στεινή IV, 1576. στεινήν IV, 1452. στεινῶς IV, 43. 1230.
 Στείνω. στείνονται II, 128. στεινόμενοι IV, 385.
 Στεινωπός. στεινωπῶ II, 1191. στεινωπόν II, 333. 549.
 Στείρω. στείρης I, 375. στείραν I, 527. IV, 581.
 Στείρω. ἐστειρήν III, 1212. στείρωται IV, 756. στείρωντος IV, 1216. στείρωντα IV, 1460. 1482.
 Στέλλω. στέλλω IV, 957.
 Στέλλω. στέλλω IV, 1605. στέλλωντες II, 1253. στέλλοντας III, 205. στέλλομαι II, 1195. ἐστέλλω III, 1329. στέλλομαι III, 643. στέλλεσθαι III, 569. στέλλεσθαι II, 338. στέλλεσθαι IV, 296. στείλαμένη IV, 45.
 Στενάζω. στεναχούω II, 4013.

- στενάχοντο I, 388. στενάχων I, 1247. στενάχουσα I, 292.
 Στένω. ἔστινεν I, 1248. III, 865. ἔστινον IV, 1407.
 Στέρνον I, 1447. στέρνοιο II, 106. στέρνα I, 381. IV, 597. στέρνοισ II, 635. IV, 1061.
 Στεροπή III, 1305. στεροπή IV, 185. στεροπήν III, 1266. στεροπαί II, 267.
 Στέρφος. στέρφειν IV, 1348.
 Στεῦμαι. στεύεται II, 1204. III, 337. στεύτο III, 579.
 Στεφάνη. στεφάνης II, 918.
 Στέφανος III, 1003.
 Στεφανόω. ἐστεφανώνω III, 1214.
 Στέφω. ἐστεμμένοι IV, 1158. στεψάμενοι I, 1124.
 Στήθος I, 1033. III, 684. στήθεος II, 208. στήθεα I, 1008. 1312. IV, 433. στήθεων II, 50. III, 289. 755. 954. 962. 1015. στήθισσι I, 478. III, 397. 760. 868. 1225. IV, 1723.
 Στήλη. στήλας I, 1313.
 Στήριζω. ἐστήρικται IV, 816.
 Στία. στιάων II, 1172.
 Στιβαρός. στιβαροῦ III, 332. 1235. IV, 1638. στιβαροῖο III, 1372. στιβαρῶ III, 1335. στιβαρὸν I, 1117. IV, 1489. στιβαρῆς II, 598. στιβαρῇ I, 388. 1313. στιβαρῶν I, 945. IV, 1392. στιβαροῖς III, 1355. στιβαρὰς II, 1212. στιβαρῆδι I, 64. IV, 762. στιβαρώτερον III, 1057.
 Στίβος. στίβον I, 781. 1253. III, 584. 927. 1218. IV, 47. 112.
 Στιχάω. συγχῶσιν I, 80. ἐστιχῶντο I, 1227. IV, 1181.
 Στιχες. στίχας IV, 680.
 Στοιχάδες IV, 564. Στοιχάδας IV, 650. 654.
 Στοιχηδόν I, 1004.
 Στόλος I, 970. στόλου I, 704. στόλω III, 818. 386. στόλιον I, 962. II, 458. 625. 958. 1092. 1201. III, 175. 1006 IV, 239. 435. 732.
 Στόμα I, 2. 990. 1114. 1238. II, 188. 370. 722. 805. III, 685. IV, 306. 313. 649. 1002. 1346. 1572. στόματος II, 221. III, 793. 1353. στόματι III, 410. 496. στόματα III, 231. στομάτων II, 666. III, 1304. IV, 834. 903. στόματτας IV, 1607.
 Στοναχά IV, 446.
 Στονόεις. στονόετος I, 1052. III, 989. στονόνει IV, 1094. στονόεντα IV, 354. στονόεσσα II, 989. στονόεσσαν II, 631. IV, 1005.
 Στόνυξ. στόνυχι IV, 1679.
 Στορέννυμι. ἐστόρεσεν I, 1155. στόρεσαν I, 405. ἐστόρεσαν IV, 1141. στορέσαντο I, 375.
 Στόρνυμι. στόρνυται II, 174. στόρνυσθαι I, 1184.
 Στράπτω. στράπτει I, 544. III, 1018. 1216.
 Στρατάομαι. στρατόωντο II, 387.
 Στρατός I, 678. IV, 1001.
 Στρεύνωμαι. στρεύνωτο IV, 621. στρευνόμενος IV, 384. στρευνόμενους IV, 1058.
 Στρέφω. στρέφει IV, 1543. στρεφείσα III, 650.
 Στρήνεις II, 323.
 Στροφάδες. στροφάδας II, 296.
 Στροφάλιγξ. στροφάλιγγι III, 759. στροφάλιγγες IV, 140.
 Στρωφάω. στρωφῶσιν III, 893. στρώφα III, 424. στρωφᾶσθε I, 827.
 Στυγερός. στυγεροῖο III, 810. στυγρῶ IV, 8. 401. στυγερόν I, 684. 1054. 1257. II, 1106. III, 741. IV, 827. 872. 1022. 1435. στυγερῇ I, 6. 1302. III, 704. IV, 1041. στυγερῆς III, 349. στυγερῇ I, 443. στυγερῇν III, 604. IV, 449. στυγεράς II, 412. III, 264. 713.
 Στυγέω. στυγέων II, 628. 629. στυγέσθαι II, 341. ἔστυγον II, 1196. στέφαν IV, 512.
 Στυμφαλῆς. Στυμφαλίδας II, 1053.
 Στύξ. Στυγός II, 291. IV, 445.
 Στύπος I, 1117. 1197. IV, 1401. 1428.
 Στυφέλιζω. στυφέλιξεν II, 115. ἐστυφέλιξεν I, 273. στυφέλιξεν I, 384.
 Στυφέλιος. στυφέλη II, 323. στυφέλην II, 1005. III, 411. 1053. στυφέλοισι II, 1249.
 Στ I, 894. 905. II, 633. III, 3. 85. 435. passim. στω I, 1. 1291. II, 415. III, 688. 701. passim. στω III, 1080. IV, 398. στω I, 286. 1097. II, 636. III, 80. 151. 1110. passim. στω II, 283. 837. II, 244. 438. III, 831. 391.

788. passim. sol I, 416. 840. III, 84. 703. 1005. σε I, 464. 829. 888. 1092. 1292. 1342. III, 985. passim.
- Συγκρίνω.** συγκρίνας IV, 681.
- Συγκτερείζω.** συνεκτερείζω II, 838.
- Συγχέω.** σύν — χύτο II, 561.
- Συμμήστορες** I, 228.
- Συμμιγέες** IV, 674.
- Σύμπασις.** σύμπασαν IV, 1037. συμ-
πάντων I, 1094.
- Συμψέρω.** συμψέρεται IV, 184.
συνοισόμεθα III, 183.
- Συμφορέω.** συμφορέονται I, 89.
- Συμφοράζω.** συμφοράσεται III, 87.
IV, 438. συμφοράσασαι III, 698.
- Σύν** c. dat. I, 70. 111. 131. 241.
263. 415. 512. 617. 756. 869.
992. 1059. 1200. 1207. II, 122.
305. 703. 813. 826. 1067. 1118.
1163. 1188. 1221. III, 126. 176.
240. 450. 589. 689. 703. 840.
863. 1001. 1165. 1198. 1239.
1288. IV, 22. 736. 795. 824.
863. 1007. 1041. 1098. 1107.
1119. 1124. 1154. 1535. sine
casu I, 74. 156. 202. 938.
III, 518. 700. 1175. IV, 253.
1166. 1183.
- Συναγείρω.** συναγείρατο I, 1233.
- Συναίσσω.** συνήϊξαν IV, 1112.
- Συναινέω.** συνηνεον IV, 463.
- Συναμαθύνω.** σύν — αμαθύνει III,
295.
- Συναμάομαι.** συναμήσατο III, 154.
- Συναμύω** IV, 134.
- Συνανδάνω.** συνεύαθε III, 30.
- Συνανέρχομαι.** συνανήλυθον II,
913.
- Συναντάω.** συνήντεες IV, 1486.
- Συναράσσω.** συναράσσει II, 614.
III, 1318.
- Συναρέσσω.** συναρέσσωμεν IV, 373.
συναρέσσει III, 901.
- Συναρδύω.** συναρδύμηναι IV, 418.
- Συναρτύνω.** συναρτύναντες II, 1076.
- Συναρτύνεσθε** IV, 355.
- Συνάρα.** συναρηγότα I, 497. II,
1112.
- Σύνδρομα** II, 346.
- Συνεδριάζομαι.** συνεδριάζεσθαι I,
328.
- Σύνειμι.** συνίσι II, 1191.
- Συνελαύνω.** σύν δ' έλασαν I, 1026.
- Συνέπνομαι.** συνέπνονται III, 365.
- Συνέργω.** σύν — έργον II, 201.
- Συνέριθος** III, 942.
- Συνέστιος.** συνέστιον I, 1319.
- Συνεχέει** II, 738.
- Συνεχέως** I, 1271. II, 189.
- Συνηβολή.** συνηβολή II, 1157.
- Συνήμονες.** συνήμονας IV, 1210.
- Συνήμοσύνη.** συνημοσύνησιν I, 300.
- Συνήμι.** συνήμι I, 1086.
- Συνθεσίη** IV, 404. συνθεσίη IV,
840. 437. 453. συνθεσίαν IV,
390. συνθεσίησιν III, 821. IV,
1176. συνθεσίας I, 340. 378.
1042.
- Συνναίω.** συνναίεσκον II, 657.
- Σύννομος.** σύννομον IV, 1339.
- Συνολμιος.** συνολμιον II, 161.
- Συνοπηδός** IV, 745.
- Συνορίνω.** συνορίνεται III, 56.
- Συνορούω.** συνορούσαν II, 88.
- Συντεκταίνομαι.** συνετεκτάναντο I,
1295.
- Σύριγξ** IV, 1647. σύριγγι I, 577.
- Σύρις.** Σύρις IV, 1235.
- Σύς.** σός IV, 705. σὺ III, 1351.
σὺς II, 1023.
- Σφάζω.** σφάξε IV, 1596. σφάξαν
I, 432. σφάξιν III, 1033.
- Σφαίρα.** σφαίρη IV, 950. σφαί-
ραν III, 135.
- Σφάλλω.** σφήλη III, 1310.
- Σφω** III, 48. 327. 370. 689. 702.
IV, 328. passim. σφέων I, 980.
III, 230. σφέων I, 766. III,
966. σφι IV, 930. 1410. 1653.
σφιν I, 515. 639. 697. 808. 878.
926. 1012. passim. σφίσι I, 455.
777. 912. 1025. 1105. 1223. pas-
sim. σφέας I, 60. passim. σφᾶς
II, 959.
- Σφέλας.** σφέλαι III, 1159.
- Σφέος.** σφέα I, 849. 872.
- Σφέτερος.** σφετέρον II, 1040. σφέ-
τερον III, 186. 622. σφετέρης
III, 302. σφετέρη IV, 1827.
1353. σφετέρην IV, 1493. σφε-
τέρων III, 817. σφετέροις I,
167. 530. III, 643. IV, 1294.
σφέτερος pro δε I, 167. II, 1040.
III, 186. 302. 622. 643. 817. IV,
1493. pro ήμέτερος IV, 1327.
pro ύμέτερος. IV, 1327.
- Σφήν.** σφήνεσθαι I, 1304.
- Σφόδρις.** Σφόδρις I, 1041.
- Σφός.** σφοίσι I, 909.
- Σφωγιά.** σφωγιάσσαι III, 1258.
- Σφύρα.** σφυροῖν I, 734. II, 81.
- Σφυρός.** σφυρόν IV, 1674. 1679.
- Σφωίτερος.** σφωίτέρης III, 600.

σφαίτιση III, 335. σφαίτιροι I, 648. σφαίτιρον I, 1286. II, 465. 763. IV, 274. σφαίτιροι-σιν III, 395. σφαίτιρους II, 544. III, 625. σφαίτιραις IV, 454. σφαίτιρης III, 1227. σφαίτιρος pro δε I, 648. II, 465. 547. 763. III, 895. 600. 625. 1227. IV, 274. pro σός III, 395. Σεδόθεν II, 878. IV, 662. 1081. Σεδόν I, 402. 408. 671. 1229. 1243. II, 242. 282. 426. 1030. 1097. 1190. 1223. 1252. III, 947. 1073. 1149. IV, 469. 506. 1076. 1125. 1818. 1591. 1744. Σέτλιος II, 1028. IV, 916. 1524. σχετήλη III, 1138. IV, 376. 739. σχέτις IV, 445. σχέτιον I, 807. σχέτις I, 1302. IV, 1047. Σχίζω. σχίζω I, 435. σχίζας III, 1208. Σχίζω. σχίζαν IV, 825. σχίζονται IV, 812. σχιζόμενος IV, 291. σχιζομένη III, 1332. Σωότεροι I, 918. Σώω. σώετε IV, 197. σώοντο II, 1011. σώσθαι II, 610. σωόμενοις III, 307.

T.

Ταινάριος. Ταινάρην I, 102. Τάιναρος. Τάιναρων I, 179. III, 1241. Ταλαεργός IV, 1062. Ταλαός I, 118. II, 63. Ταλαοίο II, 111. Ταλασίη III, 292. Τάλας IV, 1638. Τάλα IV, 1670. Ταναός. ταναής I, 1192. ταναή-σιν IV, 604. ταναόν IV, 30. Τανύω. τανύσας I, 993. III, 278. IV, 601. 906. τανύσαντες IV, 890. τανύοντο II, 931. τανύσατο I, 844. II, 91. III, 1209. IV, 1571. τετάνυσται IV, 1583. τετάνυστο I, 606. II, 679. IV, 161. 224. τανυσσάμενη IV, 771. τανυσσόμενοι I, 564. 590. Ταρβέω. τάρβει III, 459. IV, 16. Τάρβος I, 465. II, 643. III, 479. IV, 1022. 1203. Ταρβός, ταρβών II, 934. IV, 1519. Τάρφω. IV, 1195. 1238. τάρφωσιν IV, 13. Ταρχύω. ταρχύονσα III, 208. τάρ-

χυν III, 838. ταρχύσας I, 281. ταρχύσαντο I, 83. IV, 1500. Ταῦρος I, 1265. ταῦροιο I, 324. ταῦρον III, 272. IV, 468. ταῦρω II, 88. III, 410. 496. ταῦρων I, 417. III, 798. 753. 766. 1049. 1284. 1288. 1332. ταῦρους III, 230. IV, 1033. Ταφῆα II, 840. Τάφιοι I, 750. Τάφον II, 207. 1040. Τάφος. τάφον II, 911. 925. IV, 1532. Τάχα II, 116. 1120. III, 539. IV, 741. Ταχινός. ταχινόν II, 1045. Ταχὺς II, 934. IV, 1377. 1483. ταχέαι III, 1113. τάχιστα IV, 1243. Τὰ passim. Cum relativis junctum: τῷ πέρ τε I, 641. II, 521. IV, 519. 644. 697. 1695. ὅν ῥα τε I, 775. 1122. 1244. II, 912. III, 37. 999. 1351. IV, 68. 1338. οἷός τε etc. I, 458. 658. 991. II, 306. 541. 697. 1111. III, 276. 618. 814. 976. 1020. 1229. IV, 195. 317. 400. 702. 729. 999. 1081. 1191. 1556. ὅσων τε, ὅσα τε I, 84. 332. 933. II, 334. 872. 1129. III, 452. 507. 1272. ἥξει τε III, 162. ὅθι τε IV, 761. τοῦθι πέρ τε IV, 772. ἴνα τε II, 785. III, 981. 1290. IV, 630. ὡς ὅτε τίς τε I, 1265. ὡς τίς τε III, 756. 1323. IV, 1479. 1682. ἥντε τίς τε II, 933. γάρ τε I, 298. 666. II, 320. III, 209. 1198. IV, 84. 817. 1241. δέ τε I, 274. 577. 778. 1175. II, 843. 1155. III, 173. IV, 1338. 1717. ἦ τε vid. H. καί τε vid. Καί μὲν τε I, 327. II, 385. 411. 658. 729. 976. 1054. III, 1022. 1300. IV, 607. 631. 1149. Τέγγω. τέγγε I, 555. IV, 707. τεγγόμενος I, 184. Τέγην. Τέγης I, 398. Τέγην I, 162. Τέγος. τεγέων II, 1085. Τείνω. τείνει II, 352. ἔτεινεν IV, 107. τείνῃσι IV, 1581. τείνον-σαν IV, 1049. τείνεται II, 1230. IV, 127. τείνατο II, 1043. τί-ναντο I, 1006. τειναμένη IV, 705. τεινάμεναι IV, 1155. τε-κόμενοι I, 369. 1009. Τείρω. τείρε III, 762. ἔτειρε IV,

1523. *τειρόμενοι* I, 1161. II, 1127.
Τείρεα III, 1362. IV, 261.
Τείως I, 359. 406. 640. II, 182. III, 965. 1314. IV, 76. 285. 821. 1588. 1617. 1687. *τείως* κτν c. conj. IV, 821.
Τεκμαίρομαι. τεκμαίρετο IV, 73. *τεκμήρετο* IV, 559. *τεκμήραιτο* IV, 217. *τεκμήρασθαι* I, 108.
Τέκμαρ I, 499. II, 412. IV, 483.
Τέκμαρ III, 493. 1002. IV, 1335.
Τέκνον I, 282. II, 256. *τέκνα* I, 809. II, 1012. IV, 807. 1063.
Τέκος II, 39. 422. IV, 2. 705.
τεκέσσειν II, 483. III, 694.
Τεκταίνω. τεκταίνεμεν III, 592.
τεκτῆραντες II, 379.
Τελαμών I, 93. 1043. 1330. III, 363. 440. *Τελαμώνι* III, 515.
Τελαμώννα I, 1289. II, 1041. III, 196. 1174.
Τελίδω. τελίδει IV, 1576.
Τελεσφορίη. τελεσφορίησι I, 917.
Τελεσφόρος. τελεσφόρον IV, 1027.
Τελίω. τελιουσίν I, 488. *ἐτέλεσσας* I, 252. IV, 757. *τελέσσαις* IV, 742. *ἐτέλεσσαν* II, 765. *τελέσειεν* IV, 882. *τελέσεισι* III, 418. *τελέσων* III, 131. *τελέσσαι* III, 801. IV, 1161. 1276. *τελέοιτο* IV, 1169. *τελέεσθαι* II, 618. 1135. IV, 10. *τελείσθαι* I, 895. *τετελεσμένος* III, 1407.
Τελέων. Τελέοντος I, 72. 73. 96. IV, 912.
Τέλλω. τέλλεται III, 277. *τελλομένων* I, 688. *τελλομένης* I, 1360. *τελλομένην* II, 820. *τελλομένους* III, 1324.
Τέλος I, 104. 249. 834. II, 221. 314. III, 172. IV, 1202. 1282. 1600.
Τέλοον III, 412.
Τέμενος III, 1357. IV, 1715.
Τέμνω. τέμνει IV, 771. *τέμνεσκειν* I, 1215. *ἐτέμνον* II, 1244. *τέμνον* II, 903. 1032. *ἐταμνε* IV, 225. *τάμνε* IV, 477. *ἐταμνε* IV, 986. *τάμνε* II, 1189. III, 1268. *τέμνετε* (imp.) II, 833. *ταμείν* II, 479. *τέμνων* II, 355. 476. *ταμών* III, 378. 412. *τετμητόν* IV, 156. *τέμνεται* IV, 285. *ἐτάμοντό* I, 433. II, 148. IV, 430. *ταμολήν* II, 810. *ταμείσθαι* I, 868. II, 58. *τεμνομένης* III, 865.
Τένανος IV, 1237.
Τεναγώδης. τεναγώδεια IV, 1264.
Τεναών. τενόντος IV, 1646. *τενόνας* I, 430.
Τεός I, 489. III, 1101. IV, 811. *τεού* II, 615. IV, 813. *τεῷ* III, 734. *τεόν* I, 464. III, 331. 348. 387. 1043. IV, 1026. *τεῇ* IV, 369. *τεῆς* III, 722. *τεῇν* I, 8. III, 486. *τεών* I, 1295. III, 85. 89. *τεοῖς* III, 4. IV, 1745. *τεούς* III, 713. *τεῷσι* I, 281. *τεῶς* IV, 415.
Τέρας I, 258. 1146. II, 405. 820. III, 1378. IV, 120. 147. 294. 1598. 1619. *τέρα* IV, 1410. *τεράων* IV, 1364.
Τέρην. τερήνης I, 1143. III, 898. *τέρην* I, 1238. III, 461. 1204. IV, 871.
Τέρμα. τέρματι I, 729.
Τερπνός. τερπνόν III, 727. *τερπνών* III, 813. *τερπνοῖς* III, 932.
Τερπνῶς I, 459.
Τερπωλή. τερπωλῆς IV, 1166.
Τέρπω. τέρπειτο III, 1140. *τέρποντο* II, 761. *τερπομένους* IV, 852. *ταρπήμεναι* III, 660.
Τερσαίνω. τεραίνοντα IV, 607. *τερσαίνοντο* IV, 1405.
Τέρσομαι. τερσήμεναι III, 1390.
Τερψιχόρη IV, 896.
Τεσσαράκοντα II, 526.
Τέσσαρες I, 946.
Τέτμη. τέτμη II, 1238. *τέτμον* III, 1275. IV, 537. *τέτμη* I, 980.
Τετράγνος III, 1344. *τετράγων* III, 412. 497.
Τετράκτις II, 974.
Τέτραταρ III, 654.
Τετραφάληρον III, 1221.
Τετραφάλος II, 920.
Τευχηστής. τευχηστήσι III, 415.
Τεύχος. τεύχεα I, 266. 545. 628. 635. 1025. IV, 206. 657. 1180. *τευχέων* III, 1249. *τεύχεσιν* I, 241. 638. 1059. III, 499. IV, 214. 1098.
Τεύχω. τεύξην I, 112. II, 1191. *ἐτεύξην* I, 1306. *τεύξαν* I, 1068. *τεύξουσι* IV, 1750. *τεύχων* III, 578. 992. *τετράκοντο* II, 694. *τέτυνται* II, 292. 717. 1018. 1133. III, 89. 209. 545. 727. IV, 61. 84. 407. 651. 694. 936. 1476. *τετεύχεται* III, 137. *τέτυκτο* I,

234. 727. II, 154. III, 237. IV, 1489. 1645. *ἐτένκτο* I, 732. 759. IV, 213. 255. *ἐτύχθη* I, 492. 834. IV, 296. 366. 1216. 1342. 1364. 1777. *τετύχθαι* III, 605.
- Τεχνάομαι*. *τεχνήσατο* II, 1187. *τεχνήσασθαι* IV, 462. *τεχνήσασθαι* III, 529.
- Τεχνήεις* III, 229.
- Τεχνήεντος* I, 561.
- Τέως* I, 507. 517. III, 844. 1326. IV, 1474.
- Τηθύς*. *Τηθύος* III, 244.
- Τημεδών*. *τημεδόνι* IV, 902.
- Τήκω*. *τήκεται* III, 1021. *τηκομένη* III, 1020. *τηκομένη* IV, 1680.
- Τήλε* I, 1272. 1278. II, 272. 609. 675. III, 1234. 1335. IV, 1265, 1291. 1474.
- Τηλεβόαι* I, 748.
- Τηλεθάω*. *τηλεθάοντα* IV, 1425. *τηλεθάσαν* I, 1191. *τηλεθάσαι* I, 29.
- Τηλεκλειτός*. *τηλεκλειτήν* III, 1097.
- Τηλεκλής*. *Τηλεκλήα* I, 1040.
- Τηλόθεν* II, 400. 440. 504. III, 880. 1368. IV, 316. 1139.
- Τηλόθι* I, 444. II, 586. 798. 807. III, 98. 261. 689. IV, 362. 563. 728. 1340.
- Τηλόος* III, 953.
- Τηλοῦ* I, 905. 1220. II, 192. 688. 1057. III, 792. 1061. IV, 529. 1092. 1174. 1247. 1466. 1478.
- Τηλουρός* II, 543.
- Τηλύγετος*. *τηλύγετον* I, 99. *τηλυγέτην* I, 719. *τηλυγέτους* I, 149.
- Τήμος* I, 453. 685. 1177. 1283. II, 139. 518. 672. 957. III, 1171. 1343. IV, 20. 114. 252. 1400.
- Τημόςδε* II, 957.
- Τηνίκα* I, 799.
- Τήνος*. *Τήνω* I, 1305.
- Τηύσαι* III, 651.
- Τιβαρηνίς*. *Τιβαρηνίδα* II, 1010.
- Τιβαρηνοί* III, 877.
- Τίη* I, 793. II, 890. III, 1096.
- Τίθημι*. *έθηκε* II, 5. 1144. III, 65. *έθηκες* IV, 1199. *έθηκε* I, 1140. 1146. 1194. II, 52. 548. 929. III, 922. IV, 169. 1359. *έθηκαν* III, 299. *έσαν* I, 966. 1150. II, 513. III, 709. IV, 1890. *έθησαν* II, 691. *έθειομέν* I, 360. *έθεις* IV, 91. 1087. *έθειη* I, 259. III, 693. *έθιάνται* III, 1274. *έθειο* I, 532. II, 30. III, 1228. *έθεντο* I, 104. II, 304. 755. 1069. IV, 611. 1536. *έθησθαι* IV, 1085. *έθισθαι* II, 233. III, 243. IV, 1549. *έθιμένη* III, 641. IV, 695. 1669. *έθιμεναι* IV, 1303. *έδεντες* II, 532.
- Τιδήνη*. *τιδήνην* IV, 540.
- Τίτω*. *τίκτε* II, 3. 40. 655. 867. IV, 1494. *έτικτεν* III, 364. IV, 617. *έτικεν* I, 761. *τέκεν* I, 55. 119. 137. 149. 181. 193. 212. 626. 949. II, 506. 991. 1241. III, 32. 242. 999. 1087. IV, 538. 545. 828. 1496. *τέκείν* IV, 802. *τέκηαι* I, 905. *τέκωνται* II, 1011. *τέκεσθαι* I, 25. 898.
- Τίλλω*. *τίλλοντο* I, 1057.
- Τιμή*. *τιμής* I, 505. III, 596. IV, 809. *τιμήν* III, 376. *τιμαίς* I, 1048.
- Τιμήεις* IV, 1143. *τιμήεσσα* III, 1123.
- Τιμήορος*. *τιμήορον* IV, 709. 1730.
- τιμήοροι* IV, 1309. 1323. 1358.
- Τινάσσω*. *τινάσσει* II, 934. *έτινασσε* I, 1163. II, 1100. *έτιναξε* II, 1253. *τινάσσω* I, 753. II, 1055. III, 1264. *τινάξας* I, 1196. *τινάσσεται* III, 759. IV, 1685. *τινάσσετο* II, 726. *έτιναχθεν* IV, 641. *τινασσομένης* I, 521. *τινασσομένην* II, 1108. *τινασσομένων* II, 742. *τιναξάμενος* II, 1035.
- Τίνω*. *τίνετε* IV, 1327. *τίνεσιν* II, 475. *έτισα* III, 905. *τίσαιμι* III, 990. *τίσειν* III, 75. *τίσειν* I, 619. *τίσω* II, 800. *τίσαν* III, 233. *τίσαι* II, 799. IV, 1353. *τίσειν* III, 351. 594. *τίσαιην* I, 568. *τίσασθαι* IV, 234. *τίσόμενος* IV, 742.
- Τίπτε* I, 1315. III, 129. 464. 675. 975. IV, 1318.
- Τίς* I, 345. 665. 677. 678. 820. 875. 936. 1021. 1072. *passim*. *τι* I, 468. 648. 662. 1117. 1294. II, 316. 333. 444. *passim*. *τίνα* I, 463. 619. 766. II, 6. 12. 157. 225. 319. 696. 1034. 1050. 1059. 1081. 1142. III, 12. 85. 289. 362. 374. 394. 456. 477. *passim*. *τίος* IV, 556.
- Τίσις* I, 1302. *τίσις* II, 796. IV, 579.
- Τιταινόμενοι* II, 280.
- Τιταρηνίος* I, 65.

- Τιτῆρες.** *Τιτῆρων* II, 1233. *Τι-
τῆσιν* I, 507. *Τιτῆρος* IV, 989.
Τιτηρίς IV, 54. *Τιτηρίδος* III, 865.
 IV, 131.
Τιτίης. *Τιτίην* I, 1126. II, 783.
Τιτυός. *Τιτυοί* I, 131. *Τιτυόν*
 I, 761.
Τιτύσκαμαι. *τιτύσκετο* IV, 248.
Τίφους I, 105. 881. 522. 1274. II,
 574. 584. 610. *Τίφους* I, 561.
 956. II, 175. 557. *Τίφυν* I, 401.
 1296. II, 854. *Τίφυν* II, 622.
Τίω. *τίεται* IV, 784. *τίονσα* II,
 988. *πειτημένος* III, 491. IV,
 1250. *πειτημένοι* II, 864.
Τλάω. *έτλης* IV, 793. *έτλη* I, 204.
 - 875. 1072. II, 191. 681. *έτλημεν*
 IV, 192. 1252. 1360. *έπέτλαμεν*
 I, 807. *ετλήσομαι* III, 429. *εταίης*
 III, 719. *εταίη* III, 389. *ετλήθι*
 I, 300. *ετλήτε* II, 341. 344. *τέ-
εταθι* IV, 64. *ετελήότες* II, 542.
Τλητόν II, 229.
Τμηγω. *έτμηγεν* II, 481.
Τόθεν I, 1078. II, 531. IV, 627.
 633.
Τόθι I, 210. II, 404. 1248. 1269.
 III, 577. IV, 550. 772. 1131. 1475.
Τοι I, 712. 727. 1342. II, 841.
 III, 183. 407. 427. 976. IV, 402.
Τοίος I, 310. II, 43. 470. 919.
 1208. III, 296. 919. 1017. 1049.
 1106. 1245. 1262. 1380. IV, 1603.
τοίω III, 520. IV, 833. *τοίον* I,
 32. 277. 471. 488. 515. 639. pas-
 sim. *τοιώνδε* I, 1343. II, 646.
τοίη I, 664. II, 1079. IV, 40.
τοιήδε II, 499. *τοίην* I, 5. 8. 1095.
 II, 1058. III, 340. *τοίων* II, 648.
τοίοισιν I, 864. 1211. III, 55.
 303. 1025. *τοίους* IV, 676. *τοίαι*
 IV, 1429. *τοία* I, 350. 481. 768. II,
 287. III, 18. 51. 228. 317. 367. 418.
 687. 690. 696. 743. 890. IV, 56.
 893. 442. 1029. 1030. 1563. 1728.
Τοίχος. *τοιχοιο* II, 78. *τοιχων*
 IV, 27. *τοιχους* II, 199. III, 216.
 633.
Τοίως III, 1399.
Τοκεύς. *τοκῆος* I, 412. 643. *το-
κῆς* III, 657. IV, 1089. 1742.
τοκῆων III, 630. 640. 678. 701.
 985. 1110. *τοκῆς* III, 625. 736.
 779. 796. IV, 203. 361. 1036.
 1039.
Τόκος. *τόκοιο* I, 289.
Τόξον I, 88. 994. III, 167. IV,
1709. *τόξα* I, 1205. II, 592.
 1043. III, 278. IV, 1440. *τόξοι-
σιν* I, 1195. II, 706. 1054. III, 96.
Τόσος. *Τόσος.* *τόσον* I, 463.
 731. II, 333. III, 388. 796. 975.
 IV, 679. *τόσσον* I, 84. 242. 275.
 602. II, 842. 591. 775. 871. 1049.
 III, 1006. 1146. 1271. 1397. IV,
 176. 239. 555. 1318. *τόσση* I,
 741. 1193. *τόσην* II, 416. *τόσσοι*
 I, 228. *τόσα* II, 245. *τόσσα* II,
 973. IV, 1234. *τόσσαν* I, 417.
Τοσσάτιον IV, 962.
Τότε I, 237. II, 998. IV, 1477.
 passim.
Τούνεκα I, 204. 338. II, 642. 1129.
 IV, 1272.
Τούνεκεν I, 1354. IV, 534.
Τόφρα I, 357. 1207. II, 301. III,
 275. 609. 1246. IV, 780. 1580.
 1711. pro *δφρα* c. opt. III, 807.
 IV, 1487. *τόφρα* — *τείως* IV,
 1617.
Τράπεζα. *τραπέζης* III, 377.
Τραῦμα. *τραύματος* IV, 600.
Τραφερός. *τραφετή* II, 845. *τρα-
φερης* IV, 281.
Τρεῖς IV, 1347. *τρία* I, 1057. II,
 837.
Τρέμω. *τρέμω* II, 199. *έτρεμε* III,
 1218.
Τρέπω. *έτραπον* I, 400. *έτραπεν*
 III, 261. *έτραπετο* II, 895. III,
 649. *τραπέτο* I, 363. III, 948.
 IV, 620. *τρέψαι* IV, 824. *τέ-
τραμμένη* II, 363. *τετραμμένον*
 I, 1032.
Τρέφω. *τρέφει* I, 996. *τρέφον* IV,
 791. *δρέψι* I, 762.
Τρέχω. *έδραμον* III, 256.
Τρέω. *τρέσασεν* IV, 12. *έτρεσαν*
 IV, 1422.
Τρήγων III, 541. *τρήγωνος* II, 534.
Τρητός. *τρητοῖσιν* III, 1299.
Τρηχύν. *Τρηχύνος* I, 1356.
Τρηχύνω. *τρηχύνωι* IV, 763.
Τρηχύς. *τρηχύν* I, 613. *τρηχύν* II,
 71. *τρηχέλης* II, 550. *τρηχέλιον*
 II, 33. *τρηχέλην* II, 875. *τρη-
χέλαι* I, 1078. II, 1126. *τρηχέλας*
 II, 568.
Τρήχω. *τετρήχασι* IV, 447. *τε-
τρηχώς* III, 276. *τετρηχότος* I,
 1167. *τετρηχότα* III, 1393.
Τρίβω. *τρίβωμαι* II, 480. *τρίβωμαι*
 I, 889.
Τριγλάχιν IV, 310.

- Τρικηλός.** Τρικηλαιο II, 955.
Τρινάκιος. Τρινάκιον IV, 291.
Τρίπους. τρίποδι IV, 1591. τρί-
 ποδα IV, 528. 1548. 1589. τρί-
 ποδας IV, 529.
Τρίς. I, 1059. II, 342. III, 654.
 IV, 75. 478. 1535. 1644. 1668.
 1669.
Τρισσός. τρισσαι II, 374.
Τρίτατος. I, 53. 163. τριτάτω I,
 589. τρίτατον II, 720. III, 1340.
 τριτάτη III, 224. τριτάτη IV,
 214.
Τρίτος. I, 74. III, 516. τρίτον IV,
 777.
Τρίτων. IV, 1552. 1589. 1598. 1742.
 1752. Τρίτanos IV, 269. 1311.
 1621. 1741.
Τριτωνίς. I, 109. III, 1188. Τρι-
 τωνίδος I, 721. 768. IV, 260.
 1391. 1444. 1539. Τριτωνίδι IV,
 1495.
Τρομέω. τρομέοντες II, 1106. τρο-
 μέοντας IV, 1209.
Τρομερός. τρομερόν IV, 53.
Τρόμος. II, 575.
Τρόπις. I, 533. τρόπιος IV, 1244.
 τρόπιδι I, 388. τρόπιν II, 585.
Τροφός. I, 668. III, 133. IV, 991.
 1741. 1758. τροφόν I, 270. IV,
 965.
Τρυφάλεια. τρυφαλείας II, 1060.
Τρύφος. I, 1168.
Τρύχω. τρύχεσεν II, 473.
Τρύω. τετρυνμένα I, 1174.
Τρωχάω. τρώχων III, 874.
Τρυχάω. τεύξεσθαι II, 1197.
Τρυτός. τρυτήν III, 1325.
Τύμβος. I, 585. II, 843. IV, 517.
 τύμβον II, 918. τύμβω I, 1061.
 τύμβων II, 852.
Τυνδαρεός. Τυνδαρείο I, 148. III,
 517.
Τυνδαρίδης. II, 30. 41. Τυνδαρί-
 δην II, 74. Τυνδαρίδη II, 798.
 Τυνδαρίδα I, 1045. III, 1315.
 IV, 593. Τυνδαρίδεις II, 806.
Τύνη. I, 908. II, 615. III, 508.
 1109. IV, 88. 414. 1706.
Τύπανον. τυπάνω I, 1339.
Τυπή. τυπήσιν III, 848. IV, 1674.
Τυρίς. τυρίδος IV, 957. τυρί-
 δαν IV, 776. τυρίδισιν IV, 762.
Τύπτω. τυπῶ II, 29. IV, 862.
 τύπην II, 20. IV, 1446. τυπυ-
 μένος I, 1265. II, 26. τυπύς

IV, 597. τυπέντος II, 827. τυ-
 πέντα I, 1003.
Τυρσηνίς. Τυρσηνίδος III, 312.
 IV, 850. Τυρσησίην IV, 856.
 Τυρσηλίδας IV, 660.
Τυρσηνοί. Τυρσηνοῖς IV, 1760.
Τυτθός. IV, 545. τυτθῇ III, 93.
 IV, 832. τυτθόν I, 937. 1166.
 1359. II, 71. 94. 190. 228. 280.
 846. 873. 917. 1101. III, 526.
 575. 603. 1250. 1298. 1337. IV,
 1257. 1477. 1529.
Τυφάων. Τυφάονα II, 1213.
Τυφασίνος. Τυφασινή II, 1210.
Τύφω. τυφομένον IV, 623. τυ-
 φομένης IV, 139. τυφομέναι II,
 154.
Τυφωτός. Τυφωτός II, 38.
Τώς. II, 345. 709. III, 629. IV,
 681. 1479.

Τ.

Τάκινθος. τάκινθον I, 1044.
Τάντιος. Ταντίου III, 1242.
Τάρις. I, 459. II, 655. 989. ἄβρω
 III, 583. IV, 1436.
Τβριστής. IV, 1093. ὑβρισται I,
 942.
Τγρός. ὑγρόν IV, 481. ὑγρῇ II,
 545. ὑγρῆς IV, 231. ὑγρῶν IV,
 1320. 1359. ὑγρὰ I, 574. III,
 1161.
Τδέω. ὑδέονται II, 528. IV, 264.
Τδρα. ὑδρης IV, 1404.
Τδρσία. ὑδρείης IV, 1767.
Τδωρ. I, 541. 914. 1007. 1308.
 1235. 1327. II, 322. 590. 1120.
 III, 73. 198. 225. 343. 530. 1242.
 IV, 290. 601. 628. 955. 1265.
 1443. 1446. 1615. 1692. 1721.
 ὕδατος I, 940. III, 757. IV, 840.
 1238. 1416. ὕδατι I, 1146. II,
 1099. III, 1349. ὕδατα IV, 608.
 1601. ὕδατος II, 939. III,
 860. ὕδασι I, 36. 537. II, 656.
 866. 1215. III, 876. IV, 626. 975.
 1244. 1311. 1391. 1699.
Τετός. ὑετοῦ II, 1074.
Τίος. I, 331. 899. 948. 1183. 1336.
 II, 43. 118. 257. 410. 674. 885.
 1134. III, 443. 1330. IV, 811.
 υἱόν III, 357. IV, 1194. υἱός III,
 604. υἱος IV, 742. υἱά I,
 803. IV, 1493. υἱα I, 69. 839.
 1055. II, 114. 163. 509. 663.

814. 905. III, 1175. IV, 117.
1134. 1738. *νίε* I, 735. II,
426. *νίε* I, 118. 163. II, 214.
1114. IV, 81. 1465. 1483. *νίε*
I, 52. 748. *νίε* II, 288. *νίε*
I, 72. 87. 176. 211. 1300. II,
273. 440. 492. 956. III, 245.
360. 366. 517. IV, 1383. *νίε*
II, 1093. 1107. IV, 441. *νίε*
III, 692. *νίε* III, 450. *νίε*
I, 1352. II, 235. 308. *νίε* I,
98. 482. II, 241. III, 178. 776.
νίε II, 1119. III, 196. 256.
303. 595. 713.
νίε II, 1163. IV, 1490. *νίε*
III, 366. IV, 277.
νίε III, 749. 1040. *νίε* III,
1217.
νίε I, 131. 1207. 1258. *νίε* I,
1350. *νίε* I, 1324. 1354.
νίε I, 1117. *νίε* IV, 139. 161.
216. *νίε* II, 697. 736. IV, 570.
νίε I, 1188. IV, 1338.
νίε *νίε* II, 942. *νίε*
II, 379.
νίε II, 80.
νίε I, 1227.
νίε IV, 527. *νίε* IV, 524.
νίε IV, 562. *νίε* IV,
535.
νίε IV, 1125.
νίε IV, 538. 545.
νίε I, 1004. IV, 1684.
νίε I, 827. II, 210. 212. *νίε*
I, 665. II, 796. IV, 1331. *νίε*
I, 339. II, 1139. III, 92. 989.
IV, 196. *νίε* I, 440. *νίε* II,
1181. *νίε* II, 1128. 1185. III,
261. IV, 84. 1046. 1352. 1383.
νίε IV, 1160. 1197.
νίε IV, 293. *νίε* II, 641. IV, 292. *νίε*
I, 696. *νίε* IV, 1320. 1776.
νίε IV, 1032. 1432.
νίε IV, 1648.
νίε IV, 195. *νίε* I, 677. 686.
II, 311. III, 91. 104. 172. 494.
545. 562. 737. IV, 257. 861.
1038. 1654. *νίε* II, 11. 388.
802. III, 314. 524. IV, 366.
1582. 1776. *νίε* IV, 1328.
νίε II, 161.
νίε I, 538. II, 1229. III, 970.
IV, 1159. 1194. 1613. 1646. 1735.
νίε II, 735.
νίε III, 169.
νίε IV, 1381.
νίε IV, 1082.
νίε II, 603. *νίε* III,
386.
νίε IV, 1261.
νίε I, 553. *νίε* I,
222. II, 207. IV, 180. 1348.
1610. *νίε* IV, 146. 282.
νίε IV, 503. *νίε* III, 1312.
νίε III, 1378.
νίε II, 590. *νίε* II,
339. *νίε* II,
1266. *νίε* IV, 1676. *νίε*
IV, 41. *νίε* IV, 408.
νίε II, 23.
νίε III, 1077.
νίε I, 236. 918. II, 1138. III,
1072. IV, 299.
νίε IV, 947.
νίε II, 369. III, 239.
νίε I, 596. 913. 1166. 1204. III,
608. 1183. 1319. IV, 1224. 1613.
1659. *νίε* II, 668. III, 575.
IV, 933. 951.
νίε IV, 225.
νίε IV, 937.
νίε I, 1264.
νίε III, 705.
νίε I, 945. II, 259. 551.
III, 715. 864. 965. 1210.
νίε III, 551.
νίε II, 983.
νίε II, 1183.
νίε I, 776. 940. 1034. II,
95. 103. 108. 171. 271. 362. 396.
578. 583. 634. 1085. III, 701.
739. 1113. 1363. IV, 139. 286.
380. 406. 531. 1177. 1271. 1350.
1426. 1578. 1626. 1693. c. acc. I,
568. 599. 1030. II, 378. III, 198.
219. 1192. IV, 307. 1254. 1694.
νίε III, 978.
νίε I, 176.
νίε IV, 602.
νίε I, 609. II, 9.
νίε I, 151. 188. 426. III,
714. *νίε* I, 820. IV, 1523.
νίε I, 944. II, 463. 1117.
νίε III, 583. IV, 735. 823.
1010. 1321.
νίε II, 675.
IV, 614.
νίε II, 984.
νίε I, 1273.
IV, 1562.
νίε I, 534. 1008. 1088. 1096.

- II, 322. 732. 1665. III, 854.
 1223. 1260. passim.
 Τπερήνωρ. ὑπερήνωρ IV, 212. 1051.
 Τπερηνορέη. ὑπερηνορέη III, 65.
 Τπερίπταμαι. ὑπερέπτατο IV, 1513.
 ὑπερπτάμενον II, 1252.
 Τπερίσταμαι. ὑπερίστασο IV, 870.
 Τπερίσχω. ὑπερίσχει III, 986.
 Τπέριμωρον IV, 20.
 Τπέροπλος II, 110. ὑπεροπληρέστα-
 τον II, 4.
 Τπεριπύλωμαι. ὑπερέπλετο IV, 1637.
 Τπέριστα IV, 862.
 Τπεριτείνω. ὑπερτείνοντα IV, 1247.
 Τπέριτερος III, 989. ὑπέριτερον I,
 196. ὑπέριτερα I, 682.
 Τπερφάλος III, 15. ὑπερφάλοιο
 IV, 1083. ὑπερφάλλον I, 1334.
 III, 428. ὑπερφάλοισι II, 54.
 758. ὑπερφάλους II, 229. 1245.
 Τπεύδιος I, 584. III, 1202. ὑπεύ-
 δια IV, 1731.
 Τπέχομαι. ὑπέχετο IV, 1704.
 Τπήριος. ὑπήριον IV, 1577.
 Τηῶσι IV, 841.
 Τπας. Τπαιο II, 795.
 Τπίσχομαι II, 24. ὑποίσχεται IV,
 169. ὑποίσχετο IV, 473.
 Τπνος II, 157. 407. III, 616. 682.
 751. 1061. 1111. ὕπνου I, 518.
 ὕπνοιο III, 746. ὕπνῳ I, 1082.
 III, 690. ὕπνον IV, 109. 146.
 159.
 Τπό c. gen. I, 10. II, 106. 665.
 845. III, 970. 1396. IV, 643. c.
 dat. I, 7. 116. 263. 272. 388.
 443. 540. 544. 794. 815. 956.
 1022. 1038. 1262. 1303. 1308. II,
 117. 139. 510. 556. 584. 679.
 705. 725. 781. 786. 795. 1011.
 1057. 1084. 1107. 1119. 1166. III,
 3. 39. 119. 221. 287. 296. 321.
 323. 353. 371. 395. 416. 469.
 702. 972. 1024. 1184. 1227. 1330.
 1343. 1361. 1375. IV, 53. 137.
 193. 269. 313. 569. 678. 767.
 924. 946. 984. 1011. 1178. 1263.
 1371. 1400. 1524. 1530. 1684.
 1760. c. acc. I, 50. 102. 302.
 452. 509. 587. 1160. 1186. II,
 112. 371. 561. 585. 1032. 1120.
 1238. III, 278. 288. 675. 763.
 1322. 1369. 1404. IV, 39. 458.
 592. 1476.
 Τποβλήδην I, 699. III, 400. 1119.
 Τποβρυχίος II, 1215. ὑποβρυχίην
 IV, 1757.
 Τποδεῖδω. ὑπεδεῖδισαν II, 321.
 ὑποδδείσας III, 485. ὑποδδει-
 σας III, 318. IV, 894.
 Τποδέχομαι. ὑπέδεκτο I, 210. 360.
 954. II, 658. 894. III, 580. 1014.
 IV, 1635. ὑποδέχεται III, 425.
 ὑποδέγμενοι IV, 235.
 Τποδρήσσω. ὑποδρήσσαν III, 274.
 Τποδύω. ὑπέδυσαν II, 438. ὑπο-
 δύσεται IV, 1378.
 Τπόεργος I, 226.
 Τποξενύεσθαι III, 841.
 Τποθημοσύνη. ὑποθημοσύνης I,
 19. 112. 367. II, 1148. 1246.
 Τποισάναω. ὑποίσχαναι III, 120.
 Τποκλύω. ὑπεκλύσθη I, 533.
 Τποκλύω. ὑπέκλυες III, 477.
 Τποκρίνομαι. ὑποκρίνασθαι III,
 546.
 Τπόκρισις. ὑπόκρισιν IV, 1755.
 Τπολάμπω. ὑπέλαμπε IV, 1437.
 ὑπολάμπεται I, 1280.
 Τπολείπω. ὑπελείπετο II, 109.
 Τπλώω. ὑπελύσατο III, 997.
 Τποσάινω. ὑποσάινων III, 396.
 974. IV, 410.
 Τποσιάω. ὑποσιόωνται I, 451.
 Τποσμήχω. ὑποσμήχονται II, 445.
 Τποστένω. ὑποστέναι II, 741.
 Τποστρέφω. ὑπέστρεφον II, 295.
 Τποσχεσίη. ὑποσχεσίην III, 510.
 ὑποσχεσάι IV, 359. ὑποσχεσίης
 III, 625. ὑποσχεσίησι II, 943.
 IV, 456.
 Τπόσχεσις. ὑπόσχεσιν III, 737.
 Τποτέλλω. ὑπετέλλετο II, 83.
 Τποτίδῃμι. ὑποτίδωμαι III, 1051.
 Τποτμήγω. ὑπετμήξαντο IV, 328.
 Τποτρέω. ὑπέτρεσαν I, 1049.
 ὑποτρίσσω I, 1050. ὑποτρέ-
 σαντος IV, 1507.
 Τποτρομέω. ὑποτρομέουσιν IV,
 1340. ὑποτρομέοντες III, 884.
 Τποτροπή. ὑποτροπή I, 1052.
 Τπότροπος I, 79. 838. II, 442.
 III, 1069. 1405. IV, 439. 1163.
 ὑπότροπον I, 1293. IV, 400.
 ὑπότροποι I, 998. III, 1125. IV,
 639.
 Τποφήτης I, 1311.
 Τποφήτορες I, 22.
 Τποφθάνω. ὑπέφθη IV, 307. ὑπο-
 φθάμενον III, 1144.
 Τποφράζω. ὑποφρασθαι I, 462.
 Τποχάζομαι. ὑποχάζεται I, 1101.
 Τποχθονίος. ὑποχθονίους I, 647.
 Τπωρεία. ὑπαρείας. II, 380.

Ἐκφορέιος. ἐκφορέιον II, 293.
IV, 168.
Ἐσμίνη. ἐσμίνη II, 986.
Ἐτάτιος I, 139.
Ἐτάτος. ἔστατον I, 228. IV, 866.
511. ἔστατα II, 66.
Ἐτερον III, 380. IV, 1685. 1688.
Ἐπίστημι. ἐπώστην III, 501. ἐπέ-
στης I, 412. III, 983. IV, 89.
ἐπέστη II, 92. III, 905. 1232.
IV, 341. ἐπίσταν IV, 1389.
ἐπισταίη III, 481. ἐφεστάμεναι
III, 519.
Ἐφι I, 378. 1276. 1312. II, 825.
1089. IV, 889. 952.
Ἐφικύλεια I, 621. 637. 654. 848.
Ἐφικυλείης IV, 424. Ἐφικυλείη
I, 675. IV, 426.
Ἐφικύλη I, 699. 713. 836. 886.
900. III, 1206. Ἐφικύλης I,
786. 858. 873. 897. Ἐφικύλην
I, 650. 718.
Ἐφιστος. ἐφίστω II, 1026.
Ἐφώθεν I, 1203. II, 806. III, 542.
IV, 168. 1376.
Ἐφώδι I, 590. II, 854. 569. 933.
1079. 1282. IV, 46. 848. 926.
1424. 1682. 1709.
Ἐφώροφος. ἐφωρόφοιο III, 285.
Ἐφώσε III, 957.
Ἐφωῖ II, 587. III, 221. 257. 368.
931. IV, 80. 134. 315. 941.

Φ.

Φαίδων III, 1236. IV, 598. Φαί-
δοντος IV, 623. Φαίδαντα III,
245.
Φαίδουσα IV, 971. Φαίδουσαν IV,
1690.
Φαιινός. φαιινού IV, 973. φαιινῷ
I, 774. III, 154. φαιινή I, 1282.
IV, 1287. φαιινὸς I, 239. φα-
εινοῖς I, 519. φαιινὰς IV, 605.
Φαίινω. φαίιλοι III, 728. φαιι-
νομένον II, 42. φαιινομένην III,
828. φαιινομένης IV, 1362.
Φαιεφόρος IV, 885.
Φαιδρός II, 44. Φαιδροῖς IV, 416.
Φαιδρῆσιν III, 1024.
Φαιδρύνω. Φαιδρύνεσκε IV, 671.
Φαιδρύνει III, 1043. Φαιδρύνετο
III, 832. ἐφαιδρύναντο III, 300.
Φαίηκες IV, 992. Φαίηκων IV,
540. 549. 822. 991. 1139. 1181.
Φαίηκεσι IV, 1211.

Φαιηίς. Φαιηίδα IV, 769. Φαιη-
κίδες IV, 1722. Φαιηίδας IV,
1222.
Φαίινω. φαίιν IV, 784. φαίινοιν
IV, 1274. φαίινε (imp.) II, 23.
φαίινειν II, 315. φαίινεται II,
858. φαίινετο I, 583. 746. 1114.
II, 1104. III, 165. 425. φαίινοντο
I, 583. ἐφαιίνθη II, 449. III,
956. IV, 1711. φαίνθη II, 687.
1042. 1285. III, 1361. φαίν-
θης IV, 1597. φανῆναι III, 819.
φανείσαι IV, 1415. φανθῆς II,
693. III, 961.
Φάλαγξ II, 843. Φάλαγγα II, 848.
Φάλαγγες I, 388. II, 1078. Φά-
λαγγιν I, 376. Φάλαγγας I, 76.
375.
Φάληρος I, 96.
Φαντάζομαι. φαντάζονται IV,
1285.
Φάος II, 184. 333. 671. 722. III,
1243. IV, 111. 1019. 1296. φαί-
εσιν III, 1021. IV, 1170.
Φάραγξ II, 745. Φάραγγος II, 356.
Φάραγγας I, 597.
Φαρέτη. φαρέτην I, 1194.
Φαρμακίδες IV, 53.
Φάρμακον III, 845. 911. 1014. 1042.
1169. φαρμάκον IV, 159. φαρ-
μάκω IV, 164. φάρμακα III, 530.
738. 766. 768. 780. 790. 803. 807.
821. 984. 1247. 1305. IV, 21. 25.
157. 442. 666. 1081.
Φαρμάσσω. φαρμάσσης IV, 61.
φαρμάσση IV, 1512. φαρμάσσειν
III, 478. φαρμάσσεισθαι III, 859.
Φάρος II, 30. III, 1204. IV, 187.
φάρεσιν III, 454. 1031. φάρεσσι
III, 863.
Φάσανον I, 1250. IV, 698. φασ-
γάνω IV, 874. φάσανα II, 101.
274. IV, 1056.
Φᾶσις II, 401. Φάσιδος II, 1278.
III, 1220. Φάσις III, 75. IV,
134. Φᾶσιν II, 1261.
Φατίζω. φατίζεται I, 24. 1019.
πεφωτισται IV, 653.
Φάτις I, 172. 481. 969. II, 854.
III, 1094. IV, 984. φάτιν I,
5. IV, 1334.
Φέβω. φέβοντο II, 1056. φέβε-
σθαι III, 1345. IV, 22.
Φέλλγος II, 671. III, 823. 1229. IV,
981. 1146.
Φένω. ἔφεφες II, 798. ἔφεφον I,
1044. 1213. IV, 1497. ἔφεφον

- IV, 550. *πέφην* I, 1305. III, 1180.
Φεραί. *Φεραῖς* I, 49.
Φέρβω. *ἔφερβε* I, 1211. *φέρβε* II, 1250. *φέρβων* II, 657. *φέρβεαι* IV, 1016. *φέρβετο* I, 127. *φέρβονται* II, 393. *φερβομένοις* IV, 1486.
Φερέβιος III, 164. IV, 1509.
Φέριστος, *φέριστον* III, 347.
Φερεσφόρη II, 916.
Φέριτος, *φέρτατος* IV, 1593. *φέρτατοι* IV, 1031. 1383.
Φέρω. *φέρει* IV, 1109. *φέρην* I, 579. III, 73. IV, 1137. *φέρω* I, 126. 1358. II, 535. III, 1381. IV, 637. 891. 910. 1234. *φέρων* I, 1017. 1183. II, 69. 833. 1113. III, 651. IV, 66. 1121. 1189. 1392. *ήνεκε* III, 1200. *ἐνεικεν* I, 535. II, 509. IV, 466. 1315. *ἐνεικαν* IV, 710. *οἶσω* III, 392. *οἶσμεν* IV, 1377. *οἶσαι* III, 1061. *φέρη* III, 637. *φέρησιν* IV, 826. *φέροι* II, 539. IV, 1701. *φέροιεν* III, 1113. IV, 406. *φέρειν* I, 800. II, 814. IV, 1386. *φέρων* I, 1170. III, 910. IV, 1074. 1099. *φέρουσα* IV, 1328. 1354. 1373. *φέρουσιν* IV, 1492. *φέρουσαι* I, 846. *φέρεται* II, 934. *φέροντο* II, 271. 1107. *φέρωμαι* IV, 375. *φέρεσθαι* I, 622. II, 204. 599. III, 1188. IV, 427. *οἶσμεν* III, 739.
Φεύγω. *φεύγεν* II, 654. IV, 1714. *φύγε* IV, 488. 1503. *φύγον* II, 770. *φεύξομαι* III, 1081. *φεύγωμεν* IV, 86. *φύγης* II, 420. *φύγη* I, 623. *φύγητε* II, 343. *φεύγοντα* III, 191. *φεύγουσα* III, 541. *φυγών* III, 468. *φυγαῖσαν* III, 800. *πεφυγμένον* III, 1116. *πεφυγότες* II, 1082. *φεύξασθαι* II, 172. *φυγείν* II, 616.
Φηγός, *φηγοῖο* II, 405. *φηγοῦ* I, 527. III, 858. IV, 583. *φηγόν* IV, 124. 265. *φηγοί* I, 28. *φηγοῖσιν* I, 1121.
Φηλώ. *φηλαΐσθης* III, 983.
Φημί II, 244. 319. 796. III, 733. IV, 368. 1272. 1370. *φασιν* II, 977. 1211. III, 845. IV, 272. *φῆ* III, 154. 369. 382. 493. 693. 718. 766. *ἔφη* I, 448. 667. 717. II, 154. 408. 694. 1068. 1216. III, 30. 90. 422. 502. 572. 705. 1063. 1118. IV, 34. 66. 1110. 1121. 1259. 1571. *ἔφην* II, 1199. IV, 1330. I, 636. IV, 1357. *φάσαν* I, II, 609. IV, 684. *φαίην* 836. *φαίης* II, 171. III, 1044. 1265. IV, 238. 997. I, 1338. *φάτο* I, 277. 341. 1261. II, 25. 254. 419. 426. 618. 638. 648. 878. 1157. III 100. 106. 145. 194. 259. 540. 594. 681. 724. 943. 1008. 1077. 1102. 1131. IV, 831. 749. 833. 1053. 1277. 1450. *ἔφατο* I, 485. 697. 60. 443. 894. 1231. III, 83. 489. 515. IV, 236. 503. 770. 1363. 1755. *πέφεται* I, 988. 500. IV, 555. *φάμεν* II, IV, 779. *φάσθαι* I, 313. 384. 979. IV, 1200.
Φθάνω. *ἔφθη* II, 584. *φθαί* 1189. 1209. IV, 1768.
Φθέγγομαι. *φθέγγασθαι* III, *Φθιάς* I, 55.
Φθίη. *Φθίης* II, 514. *Φθίη* 94. *Φθίην* II, 520.
Φθινύθω. *φθινύθουσιν* IV, 9
Φθίνω. *φθίσεται* III, 465. *φθίσεν* III, 460. *φθίσθω* III, 7 *φθίσθαι* III, 754. *φθιμένη* 791. *φθιμένω* I, 1063. *φθιμένοις* II, 889.
Φθισίμβροτος. *φθισίμβροτον* I 1357.
Φθογγή III, 686. *φθογγῇ* III, 13 1340. *φθογγῆν* IV, 585.
Φιλέω. *φιλέοντες* III, 937.
Φίλημι. *φιλάτο* III, 66. *φίλας* III, 1002. *φιλαμένη* IV, 990. *Φιλλυρίδης* I, 554.
Φιλοξενίη. *φιλοξενίην* III, 1108.
Φιλοπτόλεμος. *φιλοπτολέμοιο* 778. *φιλοπτολέμους* I, 993.
Φίλος IV, 1073. *φίλω* I, 558. *φίλον* I, 890. II, 312. 1185. I 104. 151. 492. 727. 787. 91 1062. IV, 874. *φίλε* IV, 106 1741. *φίλη* I, 668. III, 133. I 757. *φίλης* IV, 1371. *φίλην* I 203. *φίλοι* (nom.) III, 732. *φίλοι* (voc.) I, 336. II, 423. 4641. 774. 1202. III, 171. 4 523. 545. 553. IV, 83. 190. 13 1554. *φίλοις* III, 703. *φίλοι* 657. III, 891. *φίλοις* I, 2

Π, 710. φίλος IV, 1343. φίλη II, 389. 540. Π, 210. IV, 61.
 Φιλότης. φιλόκτητος I, 773. II, 949. III, 1129. IV, 60. 1120.
 φιλόκτητα I, 961. 1179. 1324. II, 508. 760. 1025. 1224. III, 180. IV, 1168. 1737.
 Φίλιππος II, 457.
 Φίλυρες II, 393. Φίλυρων ibid.
 Φιλύρη II, 1239. Φιλύρη II, 1232.
 Φιλυρηίς. Φιλυρηίδα II, 1231.
 Φινεύς II, 178. 236. 805. 436. 618. III, 549. 943. Φινής II, 277. 294. 647. 769. 1051. 1090. 1135. III, 555. IV, 254. Φινή II, 530. Φινήα II, 277. Φινεύ II, 438.
 Φιτροί. φιτρούς I, 405. III, 1209.
 Φιτύω. φιτύσαιο. IV, 807.
 Φλεγέτω. φλεγέθοντα III, 141.
 Φλεγαιός. Φλεγαιών III, 1227.
 Φλεγαιή III, 234.
 Φλέγω. φλέγει III, 773. Ξφλέγει II, 516. Ξφλεγον II, 928. φλέγειν III, 532.
 Φλίς I, 115.
 Φλίη. φλίην III, 278.
 Φλιοντίς. Φλιοντίδος IV, 568.
 Φλογερός. φλογερόν IV, 126.
 Φλόμος II, 956. Φλόμον I, 1045.
 Φλογμός. φλογμόν IV, 603. 870.
 Φλόξ III, 1049. IV, 666. 925. φλογός III, 1318. IV, 874. φλογί I, 544. III, 287. IV, 173. φλόγα III, 410. 496. 1018. 1303.
 Φοβέω. ἐφοβέι IV, 1695. ἐφοβήσεν IV, 18. ἐφοβήσαν II, 123. 129. III, 636. φοβέων II, 74. φοβέωνται II, 1064. πεφοβημένος IV, 149. πεφοβημένη III, 542. πεφοβημένοι II, 176.
 Φόβος. φόβος II, 607. IV, 669. φόβω II, 552. III, 633. IV, 48. 317. 641. φόβον II, 646. IV, 11.
 Φοιβάω. φοιβήσαντες II, 302.
 Φοίβος I, 301. 759. II, 847. IV, 529. 1718. Φοίβου II, 216. IV, 1550. Φοίβοιο IV, 1490. Φοίβω I, 536. II, 506. 713. IV, 1493. Φοίβον I, 353. II, 702. IV, 1702. 1717. Φοίβη I, 1.
 Φοινίκοι II, 1071.
 Φοινίξ. Φοίνι II, 920.
 Φοίνιος. φοίνιον IV, 1522.
 Φοινίσσω. φοινίχθη III, 725.
 Φοιταίος. φοιταλήν IV, 65.
 Φοιτάω. φοίτα I, 1249.
 Φοιτάω. φοιτίζομαι III, 54.

APOLLON. RHOD. II.

Φοίξ. φοιτίζεσθαι I, 221. IV, 144.
 Φονεύς. φονή II, 1184.
 Φόνιος. φονίω IV, 668.
 Φόνος. φόνοιο I, 999. II, 1181. IV, 699. 704. φόνον I, 619. 834. IV, 478. φόνον II, 1213. IV, 467. 543. 587. 736. 742.
 Φορβάς. φορβάδος II, 89. φορβάδι IV, 1449. φορβάδες II, 1024. φορβάσιν III, 276.
 Φορβή. φορβής II, 189.
 Φορεύς I, 132.
 Φορέω. φορέσκειν II, 34. φορέων IV, 117. φορέονσα I, 557. φορέουσιν III, 793. φορέοντες II, 452. φορεύμαι IV, 363. φορέονται II, 46. φορέοντο I, 1279. III, 71. IV, 579. 1540. πεφόρητο I, 184. II, 587. 932. φορέοιτο I, 377. φορέεσθαι II, 73. φορεύμενος II, 192. φορεύμενον I, 1236. φορεύμενοι II, 1245. πεφορημένοι II, 962.
 Φόρκος. Φόρκο IV, 828.
 Φόρκος. Φόρκυν IV, 1598.
 Φόρμιγξ IV, 909. Φόρμιγγος I, 538. IV, 1194. Φόρμιγι I, 31. 740. II, 161. 704. Φόρμιγγα I, 512. IV, 906.
 Φορμίζω. φορμίζαν I, 569. φορμίζοντος IV, 1159.
 Φόως II, 441. III, 1223.
 Φραδμοσύνη. φραδμοσύνη I, 560. II, 647. φραδμοσύνην IV, 122.
 Φράζω. ἐφράσατο IV, 50. 577. ἐφράσατο I, 15. φρασάσμεθα III, 183. φράζονται III, 826. φρασάσονται III, 604. φράζο I, 490. III, 1676. IV, 411. φράζεσθε II, 145. 423. πέφραδεν I, 267. II, 768. III, 550. IV, 754. 1126. 1450. πέφραδον IV, 260. φραζόμενος II, 693. φραζόμενος III, 400. φράζομαι IV, 494. φρασάσμεθα I, 1562. φράζεσθαι I, 693. φρασάσθαι III, 20. 501. 933.
 Φράσσω. φράξαν I, 990.
 Φρήν. φρήν I, 1140. φρήνες III, 289. 368. 382. 633. 772. IV, 92. 1018. 1096. φρήν I, 463. 508. II, 950. III, 18. 629. IV, 23. 56. 449. 784. 796. 1199. 1673. φρήνας I, 1232. II, 639. III, 673. 810. 1019. 1404. IV, 724. 880.
 Φρίξος I, 291. 763. II, 1153. III,

U

861. IV, 119. Φρίξον III, 196.
IV, 81. Φρίξιο II, 1093. 1107.
1119. 1195. III, 178. 263. 304.
330. 338. 595. IV, 22. 71. 441.
736. Φρίξον I, 256. II, 1141.
1143. III, 190. 374. 584.
Φρίσσω. φρίσσοναι IV, 1575. φρί-
ξεν III, 1355. πεφρίκασι IV, 1341.
I, 689.
Φρονέω. φρονέεις I, 476. III, 509.
φρονέεσθε IV, 1164. φρονέοιεν
I, 822. φρονέων I, 348. II, 19.
391. III, 517. φρονέουσα I, 710.
II, 540.
Φρόντις II, 1155. IV, 76. 80. Φρόν-
τιν IV, 72.
Φρουρός. φρουρόν IV, 88. 1434.
Φρύγες I, 1139. Φρύγας II, 787.
Φρυγίη. Φρυγίης I, 937. 1126.
1166.
Φυγάς. φυγάδα II, 829.
Φυγή. φυγῆς IV, 1023.
Φύξα. φύξαν IV, 5.
Φυή. φυήν II, 37. 1238. 1254.
IV, 681. 983. 1612.
Φυκτά I, 246.
Φυλακή. φυλάκη I, 45.
Φυλακήτις. Φυλακήδα I, 47.
Φύλακος I, 132.
Φυλακτήρ. φυλακτήρων IV, 49.
Φυλάσσω II, 631. φυλάξας III,
1029. πεφυλαγμένος III, 510.
1142. πεφυλαγμένη III, 449. πε-
φυλαγμένοι II, 343. IV, 332.
Φυλλάς. φυλλάδα I, 454. 1183.
Φυλλήτις. Φυλλήτιδας II, 652.
Φυλλήτιος. Φυλλήτιου I, 87.
Φύλλον. φύλλα II, 1699. IV, 246.
φύλλον II, 742. φύλλοις I, 1123.
II, 843. φύλλοισιν III, 928.
Φυλλοχόρος. φυλλοχόρ IV, 217.
Φύλον. φύλα II, 394. 788. 906.
997. IV, 486. 1165.
Φύξις. φύξιν IV, 748.
Φύξις. φύξιν II, 1147. φύξιον
IV, 699.
Φύρω. φύρσαι II, 59. πεφυσμένα
III, 673.
Φύσαι III, 1300. φύσας IV, 763.
Φυσάω. φυσάωντες II, 87. III,
410. 496. φυσάωντες III, 1803.
Φυταλή II, 1003. φυταλή III,
1400.
Φυτοσκάφος I, 1172.
Φυτοτρόφος. φυτοτρόφον III, 1403.
Φύω. φύει III, 530. φύει I, 1143.
πεφύσας II, 733.

Φωνήες. Φωνήων I, 207.
Φάκος. Φάκων I, 92.
Φωνέω. φώνησεν I, 844. 1381. II,
21. 1218. III, 557. 673. 770.
IV, 855. 1553. 1748. φωνήσας
IV, 1572.
Φωνή I, 1249. φωνῇ IV, 29. 70.
φωνῆν III, 635.
Φώρ III, 1197.
Φωριαμός. φωριαμόιο III, 808. 844.
IV, 25. φωριαμόν II, 802.
Φώς. φωτός I, 1342. II, 774.
φῶτα III, 438. φωτῶν I, 1.

X.

Χάζομαι I, 841. χαζέσθην III,
1320. χάζο III, 1051. χάζεσθαι
IV, 190.
Χαίον IV, 972.
Χαίρω. χαίρει IV, 170. χαίρους
IV, 31. 32. κεχαίροντο II, 1157.
IV, 988. 1628. κεχαίροιο I, 920.
κεχαρημένος I, 1104. κεχαρημένος
III, 1143. κεχαρημένοι IV, 980.
1451. κεχαρημένοι I, 844.
Χαίτη. χαίτης IV, 1605. χαίτας
IV, 1366. χαίτας I, 1057. III,
50. IV, 1533.
Χαιτήεις. χαιτήεντες II, 1237.
Χάλαζα. χάλαζαν II, 1083.
Χάλας. χηλάσσο II, 744. χηλά-
σαντο II, 1264.
Χαλεπός. χαλεποῖσιν I, 1301. χα-
λεπούς III, 1177. χαλεπήων IV,
1006. χαλεπός IV, 39. 1498.
Χαλέπτω. χαλέπτει IV, 1675. χα-
λέψαι IV, 1506. χαλέπτο III,
109. χαλεφθεῖς III, 97. χαλε-
ψάμενος I, 1341. III, 382.
Χαδύσαι II, 1000.
Χαλύρητον I, 473.
Χαλινά IV, 1607.
Χάλκειος IV, 1638. 1676. χαλ-
κείοιο IV, 1670. χαλκείω I, 430.
χαλκείης IV, 1641. χαλκείη I,
746. III, 1308. χαλκείην II,
1055. III, 1264. 1281. χαλκίω
IV, 762. χαλκείοις I, 1059. III,
499. IV, 1644. χαλκείης IV,
1641. χαλκείας II, 1070. χαλ-
κεία I, 627.
Χάλκεος IV, 1646. χάλκεον III,
1309. 1318. χαλκῇ I, 1207. χαλ-
κίω III, 62. χαλκίωται II, 1243.

- III, 218. *γάλακ* IH, 230. 1284.
 IV, 1093.
Χαλκεύω. *χαλκεύω* III, 43.
Χαλκεών. *χαλκεύω* III, 41.
Χαλκήες. *χαλκήων* III, 1800.
Χαλκίοπη III, 248. 254. 449. 688.
 718. 727. 903. 1156. IV, 32.
Χαλκίοτης III, 270. 370. 605.
 776. *Χαλκίοπη* III, 667. *Χαλ-
 κίοπη* II, 1149.
Χαλκοβαρής. *χαλκοβαρεῖ* I, 1196.
Χαλκόπους. *χαλκόποδες* III, 410.
 496. *χαλκόποδας* III, 230.
Χαλκός II, 113. *χαλκοῖο* III, 848.
χαλκῷ II, 1187. III, 272. *χαλ-
 κόν* I, 1236. IV, 1095.
Χαλκωδόνιος. *Χαλκωδονίσι* I, 50.
Χάλυβες II, 373. *Χαλύβων* I, 1323.
 III, 1004. IV, 1475.
Χαμῆδες I, 1263. II, 785. 832.
 1025. III, 1311. 1353. IV, 81.
 876.
Χαμῆς IV, 216.
Χαμύνω. *χαμύνω* III, 1193. IV,
 883.
Χαράδρα. *χαράδρης* IV, 461.
Χαράττω. *ἐχάραξεν* IV, 1521.
Χαρίζομαι. *χαρίζομαι* II, 530.
Χάρις II, 82. 144. 1004. *χάρεν* I,
 421. 851. II, 213. 632. 799. III,
 233. 891. 736. 990. IV, 1074.
 1099.
Χάριτες IV, 425. *Χαρίτεις* I,
 1230. III, 444. 925.
Χάρμα IV, 936. *χάρματι* III, 257.
 724.
Χάρση I, 1280.
Χάρυβδης IV, 923. *Χάρυβδι* IV,
 789. 825.
Χατέω. *χατέουσιν* IV, 1557. *χα-
 τέω* II, 316. *χατέοντι* III, 719.
 1016. *χατέοντα* III, 584. *χατέ-
 οντας* II, 1167. IV, 1431. *χα-
 τέουσιν* I, 837. II, 1124. *χατέ-
 ονσαι* III, 84.
Χαίλω. *χαίλων* I, 1178.
Χείλος III, 1277. IV, 1136. *χέϊλα*
 I, 474. *χέϊλεσιν* IV, 1457.
Χείμα. *χέιματος* II, 1086. 1184.
Χείμαρροι III, 71.
Χειμέριος. *χειμαρίσιο* I, 9. IV,
 215. *χειμερίῳ* II, 124. *χειμερίῳ*
 I, 866. 1202. *χειμερίης* IV, 461.
χειμερίῳ III, 1266. *χειμαρίας*
 III, 1360.
Χείρ. *χείρος* I, 313. 842. III, 106.
 120. 4067. IV, 751. 1578. 1663.
χείρος IV, 852. *χεῖρ* I, 555. 756.
 1239. 1313. 1330. II, 57. 108.
 535. 555. III, 1153. 1160. IV,
 99. 222. 687. 1177. 1663. *χεῖρ*
 II, 243. IV, 44. 1351. *χείρα* I,
 844. 1330. II, 92. 243. III, 591.
 986. 1363. IV, 99. 1143. 1571.
χείρας III, 378. IV, 1447. *χεροῖν*
 III, 50. 408. 1014. 1237. IV,
 225. 1290. *χείρας* I, 944. 1171.
 III, 1258. *χέρας* II, 81. *χειρῶν*
 I, 1162. II, 138. 1263. III, 84.
 136. 570. *χείρεσσιν* I, 373. 552.
 II, 14. 834. IV, 695. 808. *χε-
 ρσιν* I, 281. 505. 561. 815. 884.
 911. 1113. 1169. 1197. 1303. II,
 78. 283. 832. 710. 1037. 1055.
 III, 126. 140. 351. 706. 829.
 1053. 1227. 1264. 1388. IV, 27.
 171. 186. 202. 472. 669. 906. 1012.
 1155. 1314. 1371. *χείρας* I, 248.
 381. 490. 886. 1025. 1175. II,
 14. 45. 69. 78. 1167. 1212. III,
 98. 257. IV, 39. 107. 138. 223.
 402. 415. 593. 706. 716. 1043.
 1048. 1406. 1498. 1562. 1702.
χέρας IV, 960.
Χείρων I, 554. II, 334. *Χειρω-
 νος* I, 33. 510. IV, 812. *Χεί-
 ρωνα* II, 1240.
Χεράς. *χεράδος* I, 1123.
Χερείων II, 77. III, 465. *χέρης*
 III, 403. *χερείους* II, 1220.
Χερμας. *χερμάσιν* II, 695.
Χερνήσος. *χερνήσιο* IV, 1175.
Χερνήτες III, 292.
Χέρνιψ. *χέρνιβα* I, 409.
Χερώνησος. *Χερώνησων* I, 925.
Χερσόθεν IV, 1264.
Χέρσος. *χέρσων* IV, 1268. 1649.
χέρσιο IV, 1582. *χέρσων* III,
 199. IV, 1580. *χέρσῳ* I, 939.
 1009. II, 680. III, 575. IV, 79.
Χεῦμα IV, 1242. 1569.
Χέω. *χέει* I, 435. II, 1272. III,
 1210. IV, 750. *χέον* I, 1142.
 II, 191. *χεῖον* I, 565. *ἐχεον*
 II, 902. *ἐχευα* IV, 368. *χευον*
 IV, 34. 613. 648. *ἐχευαν* II,
 851. *χεῖον* I, 1067. *χέετο* IV,
 1525. *ἐχέοντο* I, 638. *χέοντο*
 I, 517. *χεύοντο* II, 926. *χέον-
 ται* I, 1075. *κέχυνται* IV, 656.
χύτο II, 561. IV, 1279. *χεύατο*
 III, 291. *χευάμενοι* I, 454.
ἐχέθη III, 1009. *χέσθαι* III,
 205.

- Χηλή. χηλήσιν III, 1339. χηλὺς II, 667.
 Χῆραι I, 811.
 Χηραμός. χηραμοῦ IV, 1299. χηραμόν IV, 1452.
 Χῆρος. χῆρον III, 662.
 Χηροσύνη. χηροσύνη IV, 1064.
 Χῆτος. χῆτει I, 887. IV, 91.
 Χθαμαλός. χθαμαλῆς II, 981.
 χθαμαλός III, 1159. χθαμαλότερον I, 374.
 Χθιζός IV, 1436. χθιζόν IV, 1397.
 Χθόνιος IV, 1398. χθονίου III, 1290. χθονίης IV, 987. χθονίην III, 862. IV, 148. χθόνιοι III, 1217. χθόνιοι IV, 1322. χθονίης II, 504.
 Χθών I, 1098. III, 208. IV, 177. 266. 677. 1251. χθονός I, 155. 784. 1180. 1360. II, 683. 946. 964. III, 162. 311. 569. 1863. 1396. IV, 52. 104. 532. 887. 1246. 1320. 1332. 1359. 1423. 1478. χθονί I, 994. 1194. II, 841. III, 1308. IV, 523. 696. 1550. 1639. χθόνα I, 102. 923. II, 1005. III, 208. IV, 399. 1229. 1441.
 Χιονώδης. χιονώδεια I, 826.
 Χιτών. χιτώνος I, 744. III, 146. IV, 46. χιτώνας III, 874.
 Χλευή. χλευή IV, 1726.
 Χλοερός. χλοεροῖο I, 546. χλοεροῖσι III, 220.
 Χλόος II, 1216. IV, 4279. χλόον III, 298.
 Χνοάω. χνοάοντας II, 43. χνοάοντα II, 779.
 Χόανον. χόανοισι III, 1299.
 Χολάω. χολώσας IV, 864. χολώσης IV, 863. χολώσται I, 1332. κεχόλωται III, 493. κεχόλωτο III, 124. κεχολωμένος IV, 9. χολωσαμένη IV, 1138.
 Χόλος I, 614. 1289. II, 20. 261. IV, 558. 816. χόλοιο IV, 713. χόλον II, 1195. III, 338. 449. 614. 1000. 1170. IV, 235. 891. 512. 577. 585. 740. 1083. 1404. 1671. χόλω III, 368.
 Χόρμα. χορείη II, 714.
 Χορός. χορῶ I, 215. χορόν I, 586. II, 701. χοροῖ I, 1223. χοροῖς I, 819. 857. χοροῦς II, 907.
 Χραισμέα. χραισμέα II, 248. χραισμεῖν II, 249. III, 643. χραισμήσειν II, 1225.
 Χρεῖα. ἐχρεῖται II, 454. IV, 257. Χρεῖος I, 710.
 Χρεῖω. χρεῖων II, 132. 314. χρεομένην I, 418.
 Χρεῖω I, 440. 491. 649. 660. 1092. II, 8. 390. 845. 1201. III, 33. 52. 173. 332. 500. 599. IV, 191. 848. 412. 655. 721. 760. 814. 1769. Χρεῖσι III, 988. IV, 359.
 Χρεῖων I, 360.
 Χρεῖος I, 236. II, 1127. 1138. III, 12. 108. 151. 189. IV, 530. 889.
 Χρεῶ II, 167. 817. IV, 1164.
 Χρη III, 102. ἐχρη I, 302. χρη II, 624.
 Χρῆος. χρῆσαι III, 1198.
 Χρημασύνη II, 473. χρημασύνης I, 837.
 Χρίμκτω. χρίμκτε III, 1286. IV, 1679. χρίμκονται II, 290. χρίμκοντες II, 1081. IV, 1367. χρίμκοντας II, 749.
 Χρίω. χρίσαι IV, 871.
 Χροῖα. χροῖται III, 122. 855. IV, 656.
 Χρόνος. χρόνον I, 793. 1309. III, 424. 811. IV, 962. 1213. 1257. 1547.
 Χροῖς. χροῖς II, 1129. III, 762. IV, 1531. χροῖ IV, 872. 1524. χροῖα III, 725. 832.
 Χρυσάορος. χρυσάορος III, 1283.
 Χρυσείος et χρύσεος. χρυσείη II, 1271. χρυσή I, 740. III, 156. χρυσήν III, 46. χρυσήν IV, 729. χρυσήν III, 1228. χρύσειον III, 13. IV, 176. 1142. 1319. χρύσειος I, 4. 889. II, 1144. 1193. 1224. III, 88. 180. 404. IV, 87. 162. 341. 439. 1035. 1709.
 χρύσεος II, 676. χρύσεον IV, 1146. χρυσεῖος IV, 978. χρυσεῖος III, 1118. 878. χρυσεῖον IV, 1366. χρυσεῖος I, 221. χρύσεια III, 137.
 Χρυσός. χρυσοῖο IV, 1178. 1190. Χρῶς II, 200.
 Χύσις. χύειν IV, 1416.
 Χύλι. I, 1075. χύλων II, 927. χύλοισι IV, 703.
 Χυλίδω. χυλίδωσαντο IV, 1311.
 Χυτός. χυτοῦ I, 987. 999. χυτή IV, 1536.
 Χώρα. χώρα III, 170. 1164. IV, 159. χώραν II, 1117.
 Χώρα I, 871. χώραν I, 529. II, 929. III, 945. 961. IV, 1388.

χωρον I, 1248. II, 35. 604.
1238. III, 1201. IV, 115. 1361.
1442.
Χωο. χωετο I, 492. χωόμενος I,
1263. III, 566. 607. IV, 616.
χωόμενοι III, 1353. χωομένη
II, 40. III, 110. χωόμενοι III,
632. χωοαμένη IV, 868. 879.

Ψ.

Ψάμαθος. ψαμάθοισι I, 453. 1010.
1034. II, 36. IV, 607. 1266.
1292. 1505.
Ψαμαθώδης. ψαμαθώδεος IV, 1376.
Ψάω. ψαυεν II, 266. ψαύσαι
IV, 186.
Ψάω. ψησε III, 831.
Ψεύδομαι. ψεύδοιο I, 765.
Ψηφίς. ψηφίσειν IV, 655.
Ψήξα. ψηξεν IV, 164.
Ψυχή III, 1151. ψυχής II, 634.
ψυχην I, 230. 645. II, 916. III,
1016. ψυχαίς II, 1273.
Ψυχοφάγεω. ψυχοφάγοντα II,
833.
Ψύχω. ψύχετο IV, 1527. ψυχό-
ματος II, 819.

Ω.

Ω passim.
Ωρύγιος. ωρύγη III, 1178.
Ωδε I, 240. 296. 445. 674. 870.
895. passim.
Ωδίν. ωδίνω I, 149. ωδίνων I,
975.
Ωδείω. ώς II, 599. έωσαν IV,
104. ώσασθαι II, 1054.
Ωμοι I, 290. III, 674.
Ωνα I, 404. 710. 719. 1274. 1163.
II, 436. 493. 876. 904. 1264. III,
213. 278. 489. 543. 1052. IV,
964.
Ωκεανίς I, 504. II, 1239.
Ωκεανός. ώκεανοῦ III, 244. IV,
632. ώκεανοῖο I, 506. III, 957.
1230. IV, 282. 638. 1414.
Ωκυπέτης. ωκυπέτας I, 1050.
Ωκύπους. ωκυπόδων I, 147. III,
1235.
Ωκύπετρα II, 1258.
Ωκυρόης. ωκυρόην II, 349. 650.
Ωκός. οικείη III, 759. οικείας III,

879. IV, 42. οικίας IV, 820.
οικία II, 286. ωκυτέρη IV, 847.
ώκυτατος IV, 1017. οικιστα IV,
242.
Όλενιος. Όλενιοιο I, 202.
Όλκας. όλκας III, 1054. 1333.
Όλλοι (οἱ ἄλλοι) I, 998. 1081.
III, 176. 356. 365. IV, 253.
Όμησσης. όμηστέω III, 862. όμη-
σσην II, 1259. όμησσησιν IV,
672.
Όμοβόρος. όμοβόροις I, 636.
Όμοθετῆσαι III, 1033.
Όμος. όμον I, 743. όμφ II, 93.
1036. IV, 179. όμον I, 1198.
III, 1389. IV, 937. 1439. όμων
I, 945. III, 1384. IV, 1392.
όμοις I, 324. 721. II, 104. III,
45. 73. 1282. IV, 1375. 1386.
όμονς II, 53.
Όνος. όνον II, 1006.
Όπη. όπήν III, 821. 908.
Όραιος. ωραίην III, 1390.
Όρείδης II, 110.
Όρείδωια I, 212.
Όρη II, 1086. 1278. III, 506. 1138.
1143. IV, 838. όρην III, 417.
899.
Όρικον IV, 1215.
Όριαν. Όριανος I, 1202. III, 746.
Όρύω. ώρύεται IV, 1339.
Ός quoniam I, 1234. II, 206. III,
673. IV, 1299. ώς quemadmo-
dum I, 44. 529. II, 130. III,
291. ώς—ώς I, 267. II, 1181.
III, 551. 727. IV, 167. 1392.
ώς εἰτε c. ind. I, 879. 1265. II,
123. 541. 1073. III, 656. 1259.
1299. 1370. IV, 139. 1298. c.
conj. I, 1003. II, 79. 278. IV,
1604. ώς εἰταν I, 1201. ώς
όπόττε I, 575. II, 1083. III,
1359. 1386. IV, 1452. ώς όπό-
ταν IV, 938. ώς quandoquidem
I, 82. ώς κα c. conj. II, 345.
III, 350. c. opt. I, 258. 377. 618.
1136. 1188. 1208. III, 293. 330.
588. 629. 1238. IV, 438. 536.
766. 841. 1122. 1692. ώς pro
pron. rel. I, 348. II, 23. ώς
ποδι II, 1137.
Όστε ita, ut I, 346. II, 1220. quem-
admodum II, 26. 594. 756. III,
1058. 1254. 1373. IV, 468. 948.
c. conj. I, 536.
Ότειλή. ώτειλήν IV, 473.

INDEX SCRIPTORUM IN SCHOLIIS CITATORUM.

A.

- Ἀγαθουλῆς* ἐν τοῖς ὁπομήμασι IV, 761.
ἐν ἑρδόμεν ibid.
Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ πόντου περί-
πλῳ II, 1015.
Ἀγροίτας ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν II,
498.
ἐν τρίτῳ Λιβυκῶν IV, 1396.
ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Σκέθι-
κῶν II, 1248.
Ἀθηνίων I, 917.
Αἰνεσίδημος ἐν Τηλιακοῖς I, 1300.
Αἰσχύλος I, (f. 105.) 473. 636. IV,
269. 1348.
ἐν λεομένῳ Προμηθεῖ IV, 284.
ἐν Τυφικῇ I, 773.
ἐν Ψευδαγοῖς III, 847.
Ἀκαρίων II, 168.
Ἀίσανδρος ἐν πρώτῳ περὶ Κυρή-
νης IV, 1561. 1750.
Ἀέστωρ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης II,
498.
Ἀποσέλλας II, 1123. IV, 57. 828.
992.
ἐν τῇ γ' IV, 992.
ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν IV,
1147.
Ἀλέξανδρος IV, 1515.
ὁ περὶ Καρίας γράφας I, 925.
ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνη-
μάτων I, 551.
ἐν πρώτῳ Κορινθίων IV, 1492.
Ἀλκαῖος I, 957. IV, 992.
Ἀλκμάν IV, 972.
Ἀμερίας II, 192. IV, 972.
ἐν γλώσσαις II, 382. 1230.
Ἀνακρέων I, 789. II, 127. III,
106. 120.
Ἀναξαγόρας I, 498. IV, 269. 815.
Ἀνδροίτας ὁ Τενέδιος ἐν τῷ περί-
πλῳ τῆς Προποντιδὸς II, 159.
Ἄνδρων II, 705. ὁ Τηϊός II, 946.
ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενεῶν
I, 46.
ἐν τῷ περίπλῳ II, 834.
ἐν τῷ περὶ πόντου II, 946.
Ἀντικλίδης ἐν Δηλιακοῖς I, 1201.
ἐν δευτέρῳ Δηλιακῶν I, 1290.
Ἀντίμαχος I, 211. 1003. II, 173.
296. IV, 156.
ἐν τῇ Ἀνδρ. I, 1290. II, 297.
III, 409. IV, 259. 1153.
Ἀντιμενίδης ἐν πρώτῳ I, 741. (I
I, 551.)
Ἀντιπάτηρ ἐν τῷ περὶ ζώων II, 89.
Ἀντισθένης II, 569.
Ἀπίων I, 292.
Ἀπολλόδωρος I, 292. 599. 1063.
1116. III, 281. IV, 280.
ἐν τῷ περὶ θεῶν III, 541.
ἐν γ' περὶ θεῶν I, 1124.
ἐν νεῶν καταλόγῳ III, 1090.
ἐν τῷ α' τῶν Ποντικῶν II, 159.
Ἀπολλωνίδης II, 964.
ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης
IV, 983. 1174.
Ἀπολλώνιος ἐν α' τῶν ὑπομνη-
των I, 430.
ἐν ταῖς λέξεσι I, 1039.
Ἀραῖθος II, 500.
Ἀρατος I, 1. II, 498. 1099. III,
997.
Ἀρίσταρχος I, 299. οἱ Ἀριστάρχων
I, 769. III, 57.
Ἀριστάρκος ὁ φιλόσοφος II, 71.
ἐν Ἀκαδικοῖς III, 1087.

Ἀριστόδημος ἐν πρώτῃ Θηβαϊκῶν
ἐπιγραμμάτων II, 904.
Ἀριστοκρίτος I, 186.
Ἀριστομένης I, 164.
Ἀριστοτέλης I, 188. 1050. II, 28.
328. 946.
περὶ Εὐβολίας περὶ φερραίων με-
νός I, 558.
ἐν Κτερυγαίων πολιτείᾳ IV,
988.
ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ I, 1177.
ἐν Σαρμοθένης πολιτείᾳ I,
917.
ἐν τῇ Τεγαυῶν πολιτείᾳ IV,
264.
ἐν τελευταίᾳ I, 972.
Ἀριστοφάνης I, 918. IV, 280.
Ἀριστοφάνης (grammaticus) IV, 972.
Ἀρίστων ὁ Χίος I, 269.
ἐν ταῖς θύραις IV, 204.
Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς I, 551.
Ἀρτεμίδωρος II, 946. 963. ὁ Ἐφέ-
σιος IV, 259.
ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν γεωγραφου-
μένων III, 859.
Ἀρχιμάχος ἐν ταῖς μετανομίαις IV,
262.
Ἀρχιλόχος I, 824. 1212.
Ἀσκληπιάδης I, 23. 156. II, 178.
ὁ Μυρλεωνός I, 624. II, 722.
ἐν δεκάτῃ Βιθυνικῶν II, 789.
Ἀσκληπιάδης ἐν τραγωδομένοις II,
328.
ἐν β' τραγωδομένων II, 562.
Ἀρρόμητος III, 1179.

B.

Βακχλίδης I, 1165. II, 498. III,
467. IV, 972.

Δ.

Δαίμαχος I, 558.
Δεινίας ἐν πρώτῃ Ἀργολικῶν II,
789.
Δηλόχοος I, 139. 961. 966. 976.
989. 1007. 1037. 1061. 1063.
1065.
ἐν πρώτῃ περὶ Κυζίκου II, 98.
Δημάχος I, 558.
Δημάγητος I, 224.
Δημάρατος I, 45. 1290.
Δημήτριος ὁ Κνίδιος I, 1165.

Δημήτριος ὁ Σιδήσιος I, 230. 238.
1123. 1165. III, 184.
ἐν τῇ διακρίσει I, 1165.
Δημόκριτος ὁ Φουκιδεύς IV, 269.
ἐν τῇ περὶ ἀστρονομίας II,
1099.
Δημοσθένης II, 259.
ἐν τοῖς λιμένειν II, 297. (v.
Τιμοσθένης.)
Δηριχίδας I, 118. (fals.)
Δίδυμος I, 972. 1139. IV, 1058.
Διάνχιδας I, 118.
ἐν τοῖς Μεγαρικῶς I, 517.
Δικαιάρχος ἐν πρώτῃ καὶ δευτέρῃ
Ἑλληνικοῦ βίου IV, 272.
Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης IV, 269.
Διονύσιος I, 54. II, 904. III, 530.
ἐν β' I, 256. II, 965.
Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς νη-
ύσεσι II, 279.
Διονύσιος ὁ Ἀλβιανός II, 658.
Διονύσιος ὁ Μιλήσιος I, 3. 1116.
III, 242. IV, 223. 228.
ἐν τοῖς Ἀργοναύταις II, 207.
1144.
ἐν α' τῶν Ἀργοναυτικῶν III,
200. IV, 119.
ἐν β' IV, 1153.
Διονύσιος ὁ Μυτιληναῖος I, 1290.
IV, 177.
Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς I, 558.
1024.
ἐν πρώτῃ κτίσει IV, 264.
Διονυσόδωρος I, 917.
Διονυσσοφάνης I, 826.
Διοσκωρίδης I, 741.
Δίσχυλος I, 105.
Δοῦρις I, 211. 501. II, 1249.
ἐν πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τῶν
Μακεδονικῶν IV, 264.

E.

Εἰσηναῖος II, 127. 904. 992. 1015.
ἐν α' Ἀπολλωνίου I, 1299.
Ἐκσταῖος I, 256. II, 675. 946. 999.
IV, 259. 266. 284.
ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν I,
551.
περὶ τῶν Τρεβοροῦν II, 677.
Ἑλλάνικος I, 49. 131. 146. 608.
769. 916. 1129. 1207. II, 178.
201. 404. 713. 1054. 1056. 1144.
III, 265. 335. 1085. 1186.
ἐν τῇ περὶ Ἀρκαδίας I, 162.

- ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίης III, 1086.
 ἐν τῷ περὶ ἔθνων IV, 821.
 ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν I, 916.
 ἐν πρώτῳ Φορωνίδος III, 1179.
 Ἐμπεδοκλῆς I, 498.
 Ἐπιμενίδης II, 1123. III, 242. IV, 57.
 Ἐπίχαμος II, 98.
 Ἐρατοσθένης I, 482. 565. 972. II, 43. 599. 1247. IV, 280.
 ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ I, 567. III, 232.
 ἐν γεωγραφίᾳ IV, 131.
 ἐν τρίτῳ γεωγραφικῶν ἢ γεωγραφουμένων IV, 259. 284. 310. 1215.
 ἐν τῷ Ἐρμῇ I, 972. III, 802.
 Ἐρμιακός IV, 269.
 Ἐρμογένης ἐν τῷ περὶ Φρυγίας II, 722.
 Ἐρμῖος II, 127.
 Εὐάνθης ἐν τοῖς μυθικοῖς I, 1063. 1065.
 Εὐδοξος ἐν τῇ περιόδῳ IV, 264.
 ἐν δ' τῆς περιόδου I, 922.
 Εὐμηλος II, 946. III, 1372. IV, 1212.
 ἐν Κορινθιακοῖς I, 146.
 ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ I, 1165.
 Εὐμολπος I, 696.
 Εὐπολις IV, 144.
 ἐν Βάπταις I, 1139.
 Εὐριπίδης I, 498. 1079. 1266. 1291. II, 235. 253. 908. III, 62. 1621. IV, 71. 269.
 ἐν Βάκχαις I, 636.
 ἐν Ὁρέστη I, 1077.
 ἐν Παιρίδῳ IV, 144.
 ἐν Φινίσιαις IV, 808.
 ἐν Φοίβῳ II, 381.
 Εὐφορίων I, 40. 156. 181. 1063. 1119. II, 352. 354. 359. IV, 55.
 ἐν Ἀπολλοδώρῳ I, 1063.
 Ἐφορος I, 976. 1037. 1277. II, 168. 360. 1030. IV, 269.
 ἐν πρώτῳ I, 1168.
 ἐν τετάρτῳ II, 360.
 ἐν πέμπτῳ I, 1290. II, 845.
 ἐν τῇ ἑννάτῃ I, 1037. II, 965.

Z.

- Ζηνόδοτος I, 1081.
 ἐν γλώσσαις II, 1005.

- Ζηνόδοτος II, 965.
 Ζήνων I, 498.

H.

- Ἠγεσίπτερος ὁ Ἐφέσιος II, 399.
 Ἡρακλῆων III, 37.
 ἐν τῇ π' τῆς Ἰλιάδος I, 769.
 Ἡρωδιανός I, 132. II, 399. 1270.
 ἐν τῇ καθόλου II, 401.
 ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου I, 1297.
 ἐν τῷ τρίτῳ π. κ. I, 785. 1047. II, 17. 110.
 ἐν τῷ πέμπτῳ π. κ. II, 791.
 ἐν τῷ ἕκτῳ π. κ. II, 1056. 1058. IV, 321.
 ἐν τῇ ἡ' π. κ. I, 54.
 ἐν δεκάτῳ IV, 1309.
 ἐν τῷ εἰκοστῷ I, 1294.
 Ἡρόδοτος I, 23. 31. 46. 123. 139. 211. 747. 1024. 1290. II, 354. 532. 684. 752. 848. 854. 895. 1123. 1144. 1211. 1248. IV, 86. 89.
 ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς I, 71. 773. 943. II, 901. III, 594. IV, 259.
 ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας II, 815.
 Ἡρόδοτος II, 675. III, 1085. IV, 262. 269. 272. 277.
 ἐν β' I, 1024.
 Ἡσυχάκης ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς I, 212.
 Ἡσίοδος I, 45. 156. 430. 456. 482. 498. 730. 747. 757. 824. 859. 1165. II, 65. 178. 187. 276. 296. 297. 438. 1249. III, 26. 52. 200. 242. 311. 1035. IV, 54. 57. 259. 266. 284. 892. 1396.
 ἐν μεγάλοις Ἡοῖαις II, 118. 181. 1123. IV, 57. 828.
 ἐν α' καταλόγῳ III, 1086.
 ἐν τῷ γ' καταλόγῳ II, 131.
 ἐν τῷ Κήνκος γάμῳ I, 1290.

Θ.

- Θάλῆς ὁ Μιλήσιος IV, 269.
 Θεόδοτος ἐν εἰκοστῷ ἑννάτῳ IV, 264.
 Θεόκριτος I, 151. 955. 1077. 1289. II, 8. IV, 57.
 ἐν τοῖς βουκολικοῖς ἐν τῷ Τῆς ἐπιγεγραφομένῳ I, 1236.

Θεόλυτος I, 623.
 Θεόπομπος ἐν α' I, 308. IV, 1187.
 ἐν γ' IV, 372.
 ἐν κβ' IV, 808.
 ἐν κς' IV, 972.
 ἐν ἐποποιίῃς IV, 57.
 Θεοφάνης I, 1125. II, 1252.
 Θεόφραστος II, 1243. IX, 206.
 ἐν ἱστορίοις ὑπομνήμασι IV, 834.
 ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ I, 972.
 ἐν τῷ περὶ φαστῶν I, 879.
 Θεόρχηστος ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν IV, 1750.

I.

Ἰβνός I, 146. 235. II, 773. III, 26. 106. IV, 815. 1348.
 ἐν α' IX, 57. 814.
 ἐν τῇ εἰς Γοργίαν φθῆ III, 158.
 Ἰδασ I, 57.
 Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν I, 916.
 Ἰππίας ὁ Ἀθηναῖος ἐν ἔθνων ὀνομασίαις III, 1179.
 Ἰππύς IV, 262.
 Ἰππῶναξ II, 127. IV, 321.
 Ἰσουλῆς I, 40. 485. 831.
 Ἰστῆρος II, 207.
 Ἰων ἐν διδυμόφω I, 1165.

K.

Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγαθολέα III, 41.
 Καλλίμαχος I, 117. 187. 509. 670. 761. 957. 996. 1008. 1019. 1162. 1207. 1212. 1243. 1309. 1323. 1353. II, 4. 375. 706. 866. 904. 1172. III, 41. 133. 1150. 1226. 1323. IV, 234. 303. 426. 972. 983. 1322. 1561. 1614.
 ἐν Ἐκάλῃ I, 1116.
 περὶ ὀρνέων I, 1049.
 ἐν τοῖς περὶ τῶν κατ' Ἀσίαν ποταμῶν I, 1165.
 ἐν ὑπομνήμασιν I, 1116.
 Καλλισθένης I, 212. II, 936.
 ἐν τῷ περίπλῳ II, 672.
 ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου I, 1037.
 Καλλίστρατος II, 780.

ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν κατ' Ἡρακλείαν I, 1126.
 Κινεΐδων ἐν Ἡρακλείᾳ I, 1357.
 Κλεινίας II, 1086.
 Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορίαις II, 904.
 Κλέων ὁ Κουριεὺς I, 77. 624.
 ἐν πρώτῳ Ἀργοναυτικῶν I, 587.
 Κνωσσός ἐν α' γεωγραφικῶν τῆς Ἀσίας IV, 262.
 Κόνων ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ I, 1165.
 ἐν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς νησιᾶδος I, 1165.
 Κορίννα III, 1178.
 Κόσμης ἐν πρώτῳ Ἀλγυπτιακῶν IV, 262.
 Κράτης II, 1088.
 Κτησίας α' περιόδων II, 1017. β' II, 399.

A.

Λανδρος II, 706.
 Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα IV, 262.
 ἐν περίπλῳ II, 297.
 Λουκιανός II, 329.
 Λυκόφρων II, 235.
 Λυσιμαχος ἐν α' τῶν Θηβαίων III, 1179.
 ἐν β' τῶν Νόστων I, 558.
 Λύσιππος ἐν τῷ ἐπηγραφμένῳ ἀσεβῶν καταλόγῳ IV, 1093.

M.

Μένανδρος I, 721. 1126. II, 121. III, 294.
 Μητροδόωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας IV, 834.
 ἐν πρώτῳ τῶν περὶ Τιγράνην IV, 133.
 Μνασείας I, 131. 917. II, 498. 675. 1054. IV, 264.
 α' περὶ Ἀσίας I, 1129.
 Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης II, 477.
 ἐν διακόμοις IV, 1412.
 ἐν α' περὶ Σκνυθῶν II, 1015.
 Μοῖρις II, 789.
 Μουσάιος III, 467. 1035. 1378.
 ἐν τοῖς εἰς Μουσάιον ἀναφερομένοις III, 1.
 ἐν γ' τῶν εἰς Μουσάιον ἀναφερομένων IV, 156.
 ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων III, 1240.

ἐν γ' τῆς *Τικανογραφίας* III, 1179.
Μύλος ὁ *Ναυπολίτης* IV, 1405.
Μύλος IV, 965.
Μυρσανός II, 722.
Μυρτίλος ἐν α' *Δαδβιακῶν* I, 615.

N.

Νάαρος I, 808.
Νεοπτόλεμος ὁ τὰ *Ναυκακτικά* ποιήσας II, 299.
Νικαγόρας IV, 269.
Νικάνδρος ὁ *Κολοφώνιος* I, 29. II, 130.
 ἐν β' *Αἰτωλικῶν* IV, 57. ἐν γ' I, 419.
 ἐν β' *ἑτεροιοιούμενων* I, 1236.
 ἐν β' *Εὐρώπης* IV, 57.
 ἐν α' τῶν *Οἰταϊκῶν* I, 1304.
Νικανωρ IV, 262.
Νικοκράτης I, 831.
Νύμφης II, 168. 672. 780. 786. 854.
 ἐν τῷ περὶ *Ἡρακλείας* II, 650. 815.
 ἐν α' περὶ *Ἡρακλείας* II, 729. 752.
 ἐν ε' περὶ *Ἡρακλείας* IV, 247.
Νυμφόδομος II, 1030. III, 202. IV, 1470.
 ἐν τοῖς *Νόμοις* II, 1019.

Ξ.

Ξάνθος II, 722.
Ξενογόρας I, 624. IV, 264.
 ἐν α' χρόνων IV, 262.

O.

Ὀμηρος I, 6. 11. 14. 40. 57. 67. 69. 136. 149. 151. 156. 164. 176. 179. 181. 184. 202. 204. 224. 262. 264. 269. 272. 275. 284. 296. 303. 304. 305. 306. 322. 408. 413. 431. 436. 441. 468. 482. 498. 517. 537. 558. 587. 608. 631. 650. 665. 669. 723. 735. 760. 761. 783. 794. 831. 834. 851. 859. 862. 870. 893. 904. 910. 919. 922. 923. 932. 933. 949. 955. 977. 1016. 1026. 1035. 1049. 1062. 1079. 1081. 1089. 1115. 1123. 1141. 1146. 1166. 1180. 1207. 1300. 1309. 1310. 1334.

1348. 1350. 1354. 1355. II, 42. 49. 79. 106. 115. 123. 128. 257. 259. 260. 263. 276. 285. 326. 358. 398. 542. 628. 631. 777. 941. 942. 1054. 1088. 1282. III, 37. 52. 53. 115. 120. 146. 233. 257. 281. 291. 453. 762. 775. 807. 861. 876. 899. 997. 1007. 1018. 1020. 1156. 1169. 1242. 1390. IV, 14. 111. 175. 565. 765. 828. 974. 992. 1093. 1329. 1404. 1558. 1614. 1636. 1659.
 ἐν τῇ *Βοιωτίᾳ* I, 884.
 ἐν *Καταλόγῳ* I, 977.
 ἐν *Ὀδυσσεΐᾳ* II, 438. 875.
Ὀνασος ἐν τῷ α' τῶν *Ἀμαζονικῶν* I, 1207. 1236.
Ὀρφικά II, 948. III, 1. 26. 467.

Π.

Παλαμήδης I, 704. III, 106. IV, 1563.
Πανύσσις IV, 1149.
Πανσανίας IV, 1187.
Πεισανδρος I, 151. 471. 1196. II, 98. 1089. IV, 57. 1396.
Πεισιπτατος ὁ *Δικαιαῖος* IV, 786.
Περγιένης ἐν τῷ περὶ τῆς *Χαλδαϊκῆς* III, 1378.
Πίνδαρος I, 57. 411. 752. 1087. 1289. II, 477. III, 1244. IV, 1562. 1750.
 ἐν *Παιάνων* I, 1086.
 ἐν *Πυθιονίκαις* II, 498. IV, 259. 1551. 1750.
Πολέμων ἐν κτίσει *Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν* IV, 324.
Πολύγνωστος ἐν τοῖς περὶ *Κυρίων* I, 995.
Ποσειδώνιος ὁ *ἐπιγραμματογράφος* I, 1290.
Ποσειδώνιος II, 106. 675.
Προμαθίδας ἐν τοῖς περὶ *Ἡρακλείας* I, 1125. II, 815. 845. 911. 929.
Πρόξενος I, 97.
Πυθαγόρας I, 645.
Πυθαγόρεος ἐν α' περὶ *Διγίτης* IV, 1712.
Πυθέας ἐν γῆς *περιόδῳ* IV, 761.

Ρ.

Ριανός III, 1. 1090.

Σ.

- Σαφφω I, 727. 1123. III, 26. IV, 57.
 Σέλενος ἐν συμμίτοις II, 1054.
 Σελήνης ἐν Γλώσσαις I, 1299.
 Σήμος I, 1304.
 Σιμωνίδης I, 212. 583. III, 26. 814. IV, 177. 815.
   ὁ γενεαλόγος II, 866.
   ἐν τῇ ναυμαχίᾳ I, 212.
   ἐν συμμίτοις I, 763.
 Σκύλαξ ὁ Καρυτανδεύς I, 1177. IV, 1215.
 Σκύμνος IV, 254.
   ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας IV, 277.
   ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης IV, 284.
 Σουλῆας περὶ Εὐβοίας πεπραγματευμένους I, 558.
   ἐν Θεσσαλικοῖς I, 554.
   ἐν α' Θεσσαλικῶν II, 1231. ἐν β' II, 1015. ἐν γ' IV, 816.
 Σοφοκλῆς I, 1079. 1125. II, 125. 178. III, 242. 281. 1371. IV, 269.
   ἐν Ἀλάντι μαστιγοφόρῳ I, 1337.
   ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς IV, 816.
   ἐν Ἰνάρῳ I, 580.
   ἐν Ἰξίονι IV, 14.
   ἐν Κολχίᾳ III, 1040. 1372. IV, 228.
   ἐν Κωφοῖς σατύροις I, 972. 1129.
   ἐν Ἀημνίαις I, 773.
   ἐν Ναυπλίῳ IV, 1695.
   ἐν Πολυξένῃ II, 1121.
   ἐν Ριζοτόμοις III, 1213.
   ἐν Σκύθαις IV, 223. 284.
   ἐν Τάλῳ IV, 1638.
   ἐν Φινεῖ II, 178.
 Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης I, 580.
   ἐν γ' τῶν περὶ Θεσσαλίας IV, 816.
 Στησίμβροτος I, 1129. 1304.
 Στησίχορος I, 230. III, 106. IV, 972. 1310.
   ἐν τῇ Γηρυονίδι I, 212.
   ἐν τῇ Σκύλλῃ IV, 828.
 Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις II, 942.
 Σωκράτης IV, 972.
   ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεον I, 1207.
   ἐν ταῖς ἐπικλήσεσι I, 966.
 Σωσιφάνης ἐν Μελιάρῳ III, 533.
 Σώστρατος ἐν δ' περὶ ζώων I, 1265.

Τ.

- Ταββαῖος I, 187. 1040. 1083. 1165.
 Τιμάγγελτος II, 1032. IV, 284.
 Τιμάιος II, 400. IV, 786. 965. 983. 1153. 1216. 1217.
 Τιμοσθένης II, 297. 517. 526. 532. IV, 1712.
   ἐν τῷ ἐξηγητικῷ III, 847.
 Τιμόναξ ἐν α' τῶν Σικελικῶν IV, 1217.
   ἐν α' περὶ Σκυθῶν IV, 321.
   ἐν β' Σκυθικῶν III, 1236.
 Τρύφων I, 907.

Φ.

- Φανόδικος ἐν τοῖς Ἀηλιακοῖς I, 419.
   ἐν α' Ἀηλιακῶν I, 211.
 Φερεκύδης I, 4. 45. 46. 105. 139. 151. 212. 230. 411. 645. 735. 752. 760. 831. 1129. 1290. II, 178. 373. 498. 990. 1054. 1231. III, 62. 230. 467. 1087. 1093. IV, 57.
   ἐν τῇ α' IV, 1091.
   ἐν τῇ β' I, 146. 1212. II, 992. 1248. IV, 1515.
   ἐν τῇ γ' I, 1212.
   ἐν τῇ δ' III, 1186.
   ἐν τῇ ε' III, 1179.
   ἐν τῇ ς' I, 23. II, 181. 271. 299. 1149. III, 412.
   ἐν τῇ ζ' IV, 156. 223. 228.
   ἐν τῇ η' I, 188.
   ἐν τῇ θ' I, 102.
   ἐν ἱστορίᾳ I, 741. IV, 1396.
   ἐν ιβ' IV, 1091.
   ἐν τῇ Θεογονίᾳ II, 1210.
 Φιλάμμων I, 23.
 Φιλητᾶς I, 1297. II, 279.
   ἐν ἀτακτοῖς γλώσσαις IV, 989.
   ἐν Τηλέφῳ IV, 1141.
 Φιλοστέφανος I, 985. 1024. II, 704. 946. III, 1242.
   ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν II, 124.
 Φιλόχορος I, 645.
   ἐν τῷ περὶ θυσίων I, 517.
 Φίλων III, 118.
 Φύλαρχος II, 498.
   ἐν ζ' IV, 1561.

X.

Χαμυλίων Ι, 139.

ἐν ε' περὶ Ἰλιάδος II, 904.

Χάρις ἐν α' χρόνων IV, 1470.

Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς II, 2. 477.

Χάρων ἐν τῷ περὶ Ἰστορίων τοῦ

Ἀπολλωνίου II, 1054.

Χοῖριλος I, 212.

SCRIPTORES ANONYMI.

Ὁ τὸν Αἰγύμιον ποιήσας III, 587.
ἐν δευτέρῳ IV, 816.

Ὁ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας I, 554.

Οἱ γλωσσογράφοι I, 402. 436.

Ὁ ἱστορικὸς IV, 1174.

Οἱ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες I, 308.

Κωμικὴ λέξις ἢ σύμμικτος IV, 972.
1614.Οἱ γεγραφότες περὶ Κύπρου καὶ
Λιβύης IV, 1551.Ὁ τὰ Νούπαινα πεποιηκὼς III,
242. 513. IV, 59. 86. 87.

Οἱ σχολιογράφοι III, 357.

Ὁ τὴν Φορωνίδει συνθεὶς I, 1129.

Ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας
I, 558.α
Αα
α
αΑ
Αα
αα
α

INDEX IN NOTAS.

α et εν confusa II, 148.

Adverbia in —εs et —ως conf. I, 883.

ἀθροάτη e lexicis tollendum IV, 636.

αὐ καὶ I, 623.

αἰδηλος et ἀριδηλος confusa IV, 1157.

Αἰδώς. De accentu IV, 764.

Accusativus substantivorum in ὡς desinentium IV, 1723.

ἄκη et ἀκτὴ confusa. II, 349.

ἄλλος alter IV, 1697. — abundans IV, 1521. — ἄλλοι pro οἱ ἄλλοι I, 910.

ἄλλοτε semel positum III, 296. — ἄλλοτε ἄλλος I, 881.

ἀμφαδίη nihil est II, 1019.

ἀμφιδάμας et ἱπιδάμας confusa I, 161.

ἄν — et ἐν — confusa IV, 1771.

ἄν omissum apud infinitivum I, 197. — omissum apud optativum I, 480. — cum futuri indicativo I, 416. — cum imperfecti indicativo II, 590.

ἀνακτῆσαι vi transitiva IV, 600.

ἀναπλῆσαι et ἀναπλῆναι confusa. IV, 1388.

ἀνεκάλυμνος IV, 873.

ἀνερχόμενος prima producta I, 821, ἀνῆρ et φῶς confusa I, 1.

ἀνωγῆ et ἀρωγῆ confusa II, 499.

Aoristi infinitivus. post verba spectandi I, 1343.

Ἀπὸς i. q. Ἀπὸ IV, 1564.

ἀπτερέως IV, 1765.

ἀργυφείος et ἀργυρέος confusa IV, 474.

ἀρηρεμένος I, 787.

ἄρρη prima producta in thesi IV, 290.

ἀστὴρ meteoron igneum III, 1377.

ἀτίζειν et ἀτύζειν confusa I, 478.

αὐ et αὐτε pro δὲ II, 1015.

Augmentum omissum in pede quinto praecedente vocali II, 1072. — in formis — σιον I, 1074.

αὐτίκ' ἄρα I, 656.

αὐτός. Casus obliqui omisso pronome substantivo I, 476.

βείομαι I, 285.

βλαστῶ IV, 1425.

βῶλος, ὁ et ἡ III, 1393.

γὰρ tertio loco positam I, 1036.

γὰ iteratum I, 285.

δακρὺ prima brevi III, 805.

δὲ in apodosi comparationis III, 552.

— in apodosi post relativum I, 8.

δῆμος domicilium, terra I, 800.

δὴ τοι III, 953.

διετμαγεῖν II, 298.

δύομαι prima producta III, 225.

ἐελέμενος et ἐλεγμένοος confusa IV, 604.

ἐδέειν I, 706.

εἰ cum conjunctivo I, 905. — cum futuri indicativo, in apodosi sequente optativo III, 75. — εἰ καὶ vi deliberandi I, 623. — cum conjunctivo II, 1066.

εἰλυμένος et εἰλημένος confusa II, 861.

εἰσάμην putavi I, 718.

ἐλυθεῖς et ἐλισθεῖς confusa I, 254.

ἐν — et ἄν — confusa IV, 1771.

ἐν et ἐνὶ II, 710.

ἐνεκα quia IV, 1523.

ἐοῖο pro οὖ I, 1032.

ἐπαθρεῖν injuria suspectum IV, 497.

ἐριώλη I, 1132.

Ἐρμίας II, 1145.

εν et α confusa II, 548.

ἐνικήλη delendum in lexicis II, 935.

Εὐφημος et Πολύφημος confusa I, 179.

ἔειν vi activa I, 734.

ἦδὲ et ἦδ confusa IV, 834.

— ἦσι et — οἰσι confusa III, 1020.

Ἰδέειν et ἰδέειν I, 706.

Hiatus ante ἔκρη I, 334. ante ἡματι II, 660. — ante ἔσρη IV, 680. —

in quinto pede II, 779. — post

ἔπειτα, μάλιστα et similia I, 802.

— post iota dativi I, 332. — post

ὁ IV, 873. — post — οὐσα III, 787.

ἱ subscriptum et ῥ confusa II, 86.
 ἱμας. De quantitate prioris syllabae II, 63.
 Imperfectum cum aoristo junctum IV, 1422.
 Ἰριδάμας et Ἀμφιδάμας confusa I, 161.
 καὶ productum ante vocalem in thesi I, 20. II, 762.
 καὶ et κῆ confusa I, 663.
 καλαῦρον IV, 974.
 Canes eorum II, 289.
 καρχαλέος et καρφαλέος IV, 1442.
 καταντικρὺ ultima producta II, 624.
 κατόμαρον IV, 145.
 κῆ cum futuri indicativo I, 416.
 Coniunctivus et optativus simul ab ἵνα vel ὅρα pendens I, 660.
 Coniunctivus post particulas consilium indicantes praecedente praeterito I, 17.
 Correptio vocalis ante πρῶτα II, 126.
 λάβρος et λαῦρος confusa II, 594.
 λαῖον pars aratri III, 1335.
 λῦ et ῥ confusa II, 673.
 ῥ et λῦ confusa II, 673.
 μάλιστα pro μάλλον III, 91.
 Melia, Nympha II, 4.
 μὲν et μιν confusa IV, 1489.
 μεταποιπνύειν delendum in lexicis IV, 1113.
 μεταχρόνιος et μεταχρόνιος confusa II, 300.
 μόλις et μόγις I, 1233.
 νάσσασθαι vi transitiva I, 1353.
 νολεῖς II, 605.
 ὄδς locum significans IV, 1444.
 οἰδματα et ὄδματα confusa IV, 1391.
 οἶον tantum I, 617.
 οἶος pro ὄς IV, 786.
 —οῖαι et ῥαι confusa III, 1020.
 διατῶ ἴσος, διατοῦ θάσσον II, 600.
 Optativus et coniunctivus simul ab ἵνα vel ὅρα pendens I, 660. — post conjunctiones finales praecedente praesente I, 17.
 ὄρνυμαι. De ejus augmento II, 897.
 ὄς pro ἑμός II, 226.
 ὄσα cum singulari verbi IV, 17.
 ὄς cum indicativo praesentis I, 1100. II, 938.
 οὔτε — οὐδέ II, 1180.
 ὅρα cum conjunctivo, praecedente praeterito I, 17.

παῖς et παῖς I, 202.
 παραλή prima producta IV, 1560.
 Parataxis I, 8.
 παρηγῆς IV, 172.
 περηγῆς II, 994.
 Περαῶτη et Περαῶπη I, 932.
 πλατάγη et πλαταγή II, 1055.
 πλεθῶς. De quantitate ultimae syllabae I, 239.
 πλημμυρίς media correpta IV, 1269.
 Pluralis verbi cum substantivo plurali neutrius generis IV, 608.
 πολέες pro πολλοί III, 21.
 Πολύφημος et Εὐφημος confusa I, 179.
 πορσαινέσκω lexicis addendum IV, 897.
 ποταμήτις lexicis addendum III, 1219.
 Praepositio substantivo postposita non debet caesura ab eo disjungi II, 834.
 Praesens pro futuro III, 543.
 Productio syllabae brevis in thesi ante ὄ I, 267. — ante μέσος I, 464. — neglecta ante pronomina ol I, 643.
 Pronomen substantivum apud ἀντίς omissum I, 476. — abundans sequente nomine IV, 1086. — Pronomina substantiva cumulata IV, 385.
 Repetitio ejusdem vocabuli negligentior I, 234.
 σεύομαι et σώομαι confusa II, 296.
 Spondaeus in pede quarto ex positione natus III, 517.
 στνγερός et σννγερός confusa II, 244.
 σύν adverbii loco positum III, 700.
 σφαῖτις suus I, 643.
 στήσομαι cum gen. II, 1200.
 τὰ antepositum vocabulo, cui postponendum erat IV, 796.
 τόθι post syllabam longam consona terminatam IV, 1475.
 τούσγε et τούσδε confusa III, 500.
 τόρα pro ὅρα III, 807.
 Transitus ab imperativo ad futurum II, 1062.
 ὄδματα et οἰδματα confusa IV, 1391.
 ὄδω prima in thesi producta IV, 230.
 ὄποι ante liquidas II, 1229. IV, 1153.
 ὄπερ et ὄπερ confusa III, 608.
 ὄπρμαζον lexicis addendum I, 745.
 φῶς et ἀνήρ confusa I, 1.
 χοιω pro χοή et χοήναι III, 599.
 εἰνὺς pro ὄς IV, 42.
 ὡς loco pronominis relativi II, 1051.

A D D E N D A.

Quum prius hujus libri volumen jam typis expressum esset, nactus sum editionis Brubachianae exemplar, quod ex libris fuit Erasmi Schmidtii, professoris olim Vitebergensis, in cujus margine ipse illius Schmidtii manu ad primum Argonauticorum librum cum correctiones quaedam adscriptae sunt, quibus aut vitia illius editionis typographica emendantur aut aliae res levioris momenti, quas deinde eodem modo emendavit Brunckius, tum variae etiam lectiones ex libro manuscripto nescio quo excerptae, quae a correctionibus illis distinguuntur praefixis litteris MS. Codex ille qualis fuerit aut ubi asservatus, ne verbo quidem monuit Schmidti, sed nondum a quoquam collatum esse inspectis ejus lectionibus intellexi; cum nullo enim eorum, quorum apud me est varia lectio, plane consentit. Medium fere tenet locum inter Vratislaviensem et Guelpherbytanum, quorum mox huic mox illi adstipulatur; nevi, quod quidem alicujus momenti sit, nihil fere praebet, sed bonas lectiones aliunde cognitae plerumque confirmat. Itaque mellioribus libris adnumerandus est et non ultra librum primum in eo conferendo progressum esse Schmidtium dolendum est. His igitur lectionibus quum carere lectorem nollem, hic in libri calce eas adjeci, ut a Schmidtio exhibitae sunt. Tenendum est codicem cum editione Brubachiana collatum esse.

V. 8. al. τοῖν*). 15. τὸν γ'. 19. καμῖν. 23. πρῶτα νῦν. 29. ἀρηκίης. — ἐπιτηλεθόσσαι. 33. ἐφημοσύνη πιθήσας. 38. Ἀκιδανος. 39. συμφέρονται. 41. ὃς deest. 42. ἐπιδορήσονται. 44. πάρος περ. 45. ἐνι. 48. κῦδος suprascr. ἦ. 52. εὐρυτος. 53. νισσομένοισιν. 71. εὐρυβάτης. 72. Ἰλου. 73. εὐρυβάτης. 74. Ἰλου. 76. ὅτε κλίνωσι. 82. ὥς. — ἐκασεῖν. 83. ἐνι. 84. ὅσον. 93. νήσσω. 94. ἐνι. 95. τοῖας δ' ἐπλ. 96. ἑυμμελής. 99. κοῦρον. al. μούρον. 134. ὃς γὰρ. 136. πανπλίδας. 141. μὴ οἱ ὁ δῆμος. 148. ἐνι. 149. ἀπιδῆσαι. 150. νεισαομένοις. 175. ἀπὸν δ'. 179. εὐφημος. 180. ποδωνύστατον. 191. ἀλκίης. 204. οὐκέτις. 207. ἐρυντίδας. 209. πυθαῖδα. 215. ἐνι. 217. παραι. 218. περινεφέσαι. 221. χρυσαίαις. 225. ἐνι. 229. περιναίεταόντες. 244. αὐτῆμάς κε δόμους. 250. δάκρυ χέουσα. 252. ἐν ἀγλαίῃ. 253. δὴ τοι**). 268. ἐπεγεύετο. 272. ἡγηγάξει. 273. ὀνειδέσσειν. 281. τάρχυσας. 286. 7. ἐπλ. 305. γρ. κιοῦσθ. 310. αὐτμῇ. γρ. αὐτῇ. 312. πολυήχου. γρ. πο-

*) Videtur igitur haec lectio ut Vratislaviensis ita et hujus libri margini adscripta esse, unde nova ei accedit auctoritas.

**) Ad v. 267 Schmidtii, ut videtur, manu adscripta est emendatio οἱ δὲ τὰ σῶγα.

λιονύχου. 313. φάσκει. 316. ἀπὸ πλαγῆθεις. 324. ἀμφ' ἔχει. 354.
 ἐντυνώμεθα. — τασιν. 356. ἐνκρίναντες. 365. τοῦ οὐκ. 367. ἐπὶ κρα-
 τέως. 372. ἔσω. 382. βήσας. 384. κάρτει. — βόλαντες μῆ*). 393.
 ἐβάλλοντο. 419. ὀρτυγύην. 425. εὐχολῆς. 428. ἀδρόσως. 433. μῆρ.
 439. λητοιδαῶ. 471. ἀρήρηθεν. 472. ἀμφοτέρῃσι. 475. ἀγόρευε. 478.
 ἀνήκεν ἀτίξεν. 480. θαρσύνει. — ἀτάσταλα. 481. σῆσι θεοπροπίη-
 σι^ς ἐνισπε. 493. ὁμιλήσαντες. 515. θέλκτιν ἀσιδῆς. 523. ἀρτύνασθαι δ'
 ἐρετμῶ. 536. ὡς ἦθεοι. 537. ὀρτυγύη. 541. λαῦρον. — ἐπι. 544.
 ἀρραπτετο δ' ἡελίῳ φλογὶ ἐκεία. 547. λεῦσον. 551. τριτωνίδος. 557.
 σὺν δέ οἱ. 572. τοὶ δὲ βαθείης. 581. πλητιάδας. 582. σιπιάς. 586.
 παλιμπνοήσιν. 600. πνοῇ. 603. ἑσένδιον. 604. ἐς ἀχρί. 612. ἐχθῆ-
 ραντες. 613. ἀγίνεον. 615. ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν. 624. ἀνδρηθείσαν. 635.
 ἐπ' αἰγιαλὸν. 637. τῆσι. 656. τῆσιν. 661. οὐδ' ἔτι. 668. λαίονον.
 669. δ' ἰκνοῖσιν. 670. πέρι. 674. μετὰ φρένον. 679. πέλονται. 689.
 εἰ καὶ ἐν μετὰ νῦν. — πεφρίκασσι. 691. ἀπο. 697. ἀγορή. 698. τὴν γε.
 705. θυμηδές. in marg. γε. θυμῆρες. 706. αἶ' κ' ἐθίλωσι. 711. πασσον-
 δίη. 714. τέλος. in marg. ἔπος. 720. ἐκεντύναντα. 727. ἐρευνθήσασα.
 741. μετ' Ἰγνία. 755. μετὰ δρομάδην. 763. δ' om. 776. ὑπὲρ ἀντί-
 λοντα. 778. γάννται. 787. δικλίδας. — εὐτύκτοι postremae syllabae
 suprascr. τῆσιν. 796. γῆας. 800. ἐναύλους. 805. ἡματιή. 806. δρι-
 κηταῖς. 817. κασιγνήτοις. 827. αὐθις. 830. ὀνόσεσθαι. 833. αὐτίς.
 — ἐκάστω. 840. αὐτῇ. 856. διακριθέντες. 858. κνισσέμεντι. 862. ἀνέ-
 λινον. 881. ἄλλοτε ἄλλον. 893. ἐῆ. in marg. ἐοῖ. — ἀγείρας. 896.
 ὁμῶς. 907. μητρί. 909. σφοῖσιν. 911. λάζοντό τε. 917. ἀρρήκτους, sed
 x puncto supposito notatum. 923. δρηκῶν. 930. ἰδαίαν. 931. ἐπιπροσ-
 ἔβαλλον. 946. πλευρῆς. 953. θεοπροπίαις. 960. ἰησονίης ἐν ἀδρήνης.
 969. ἐσην. 973. οὐδὲν ὑποπαιδεύσιν. 979. βάλεν. 986. ἐνθ' ἄρα.
 1020. περὶ. — ἐβάλλοντο. 1034. ἐφράσθη, sed i erasum. 1036. πάντη περὶ
 γὰρ. 1059. σὺν τεύχεσι. 1064. κακὸν suprascr. ῶ. 1068. πάντα γε.
 1072. ἐδητύος. 1079. καταῦδι. 1094. σὺν πάντων. 1103. τὸ δ' ἀσπα-
 σθὲν. 1105. σφαιρί. 1106. ἀμπνίδον. — ἀγόρευεν. 1111. ἐτάρους.
 1113. προφαίνετ'. 1115. ἐτέρης. 1117. ὕλης, sed ultimae litterae sup-
 positum punctum et suprascriptum v. 1133. ἐπὶ λαίβων. 1144. καταξυ-
 λόχους. 1150. ἀρχτῶν. 1154. ἀπολήξειε. 1157. οὔτε pro οὐ κε. 1162.
 ἐφέλετο. 1174. τετρυμμένα. 1178. ἀργαθῶνειον. 1181. ἐγγυάλιξεν.
 1201. ὅτ' ἐναπροφάτως. 1202. χειμερίης. 1207. χαλκείη. 1208. ὡς
 κε*). 1210. ἐπαρτῶσσειν. 1218. πόρπασιν. 1224. ῥίον. 1235. πέρι.
 1238. πῶσαι. 1253. καταστρίβων. 1257. ἀμπερωτος. 1261. τῶδ' om.
 1266. πείσά τε. 1267. ἀλλὰ τότε ἄπαντος. 1268. αἰέρας^{ων}. 1271. συν-
 χέως. 1282. φαινή. 1284. πέλεν. 1290. ἐκηλος. 1299. ἀληκτον. 1302.
 ἔσσετ', sed in marg. ἐπλετ'. 1310. τοῖσιν. 1314. δλκείοιο. 1317. ἀρ-
 γυιοῖ. 1325. ἔλειφθεν. 1331. προσπύξατο. 1332. μὴ μήτι. 1333. ἦεν.
 1342. δὲ τοι. 1343. ποτὲ δηρίσασθαι. 1349. ἀναστήσειν. 1353. μα-
 στεύοντες ἀπολήξειν. 1355. μέλοντο. 1360. τελλομένης. 1361. εὐρείην.

*) Emendationem h̄ Brunnio praecepit Schmidius.

**) Ita in textu etiam dare volui, ubi mea nescio an typothetae culpa exarata
 est, quod corrigat velim lector benevolus.

1

Handwritten signature or mark.

